

Giới thiệu Thiên Hồng Ma Đạo

Bạn đang đọc truyện Thiên Hồng Ma Đạo của tác giả Tiểu Tiểu Vũ trên trang đọc truyện online. Đây là một bộ tiểu thuyết kỳ ảo tu chân có bối cảnh không lồ, khí thế hoành tráng. Lâm Phong, nhân vật chính của truyện, là con thứ tư của Lâm gia, một phân chi tại nhân gian giới của Lâm gia. Tổ truyền đến năm 10 tuổi phải đi nhận thử thách để bước vào con đường tu chân. Trong lúc thí luyện nhặt được một kiện Ma thần khí tàn phế (cái này giống Thiệu hỏa côn của Tru Tiên, nó cũng khá giống Tinh Thần Biến) từ đó bước vào con đường tu chân, tu ngoại công không phải tu tiên tu nguyên anh và câu chuyện bắt đầu chính là từ khi hắn lấy được một kiện tàn phá ma thần khí là một trong 10 phụ kiện ghép thành thanh đao của Ma Thần Khảm Phổ... Tu ma, tu tiên bắt quá từ tâm mà thôi. Một người thiếu niên trên đường báo thù, xen vào ái hận tình cừ, kinh tâm động phách...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 1: Lâm Phong

Mùa xuân trong tháng ba, nằm ở phía bắc đại lục là Thiên Tinh thành của Đại Chu quốc, vào một ngày tốt đẹp của mùa xuân, mà ngày hôm nay cả Thiên Tinh thành được trang trí giăng đèn kết hoa, một không khí vui tươi.

Lâm Phong được chín tuổi, đang mặc bộ quần áo màu đỏ, vẻ mặt hưng phấn đứng kế bên một người phụ nữ xinh đẹp, cho dù đó chỉ là Lâm Phong có chín tuổi hay là mọi người bên cạnh hắn ai cũng có nụ cười tràn đầy vui sướng trên mặt.

Hôm nay, là ngày cưới của đại ca Lâm Phong, Thiên Tinh thành Lâm gia thế tử Lâm Thiên, mà vợ của Lâm Thiên là công chúa nhỏ nhất của Đại Chu quốc, cũng là công chúa được đương kim Hoàng đế yêu quý nhất.

Lâm Phong tuổi còn nhỏ, đối với việc của người lớn đứng là rất tò mò. Trong lúc đó, đại ca lấy vợ đối hắn mà nói lại sự tình cực kỳ mới và hưng phấn, trời tối, hắn vẫn đi theo phía sau mẹ, cùng đội đám cưới được tổ chức.

“Kiệu hoa đến”

Một tiếng hô to đã thay đổi toàn bộ bầu không khí của Lâm phủ biến thành náo nhiệt hơn, Lâm Phong hưng phấn, bàn tay đều nhanh tung giấy đỏ, mặc dù hắn đối với việc đám cưới không phải hoàn toàn hiểu được, chẳng qua Lâm Phong cũng biết, đây là việc vui lớn gần hai năm qua của gia đình hắn.

Lâm Phong, là con trai thứ tư của Lâm thị gia tộc tại Thiên Tinh thành, cũng là công tử nhỏ nhất của Lâm gia, hưởng thụ sự yêu quý của tất cả mọi người trong Lâm gia. Ngày thường cũng rất tinh nghịch, chẳng qua có rất nhiều việc chưa bao giờ làm.

Thẳng đến đêm khuya mọi việc kết thúc, Lâm Phong mỗi một vừa lòng đi theo đại quân gia Lâm Thành về phòng nghỉ ngơi. Ngày hôm nay, Lâm Phong cũng nhận thức một thành viên mới trong gia đình, là chị dâu của hắn, cũng là tiểu công chúa của Đại Chu quốc - ‘Chu Đình’.

Hôm nay, Lâm Phong vui sướng hiển nhiên còn không có cho qua, Lâm Thành đáp cho hắn cái chân đã bị hắn nắm lấy cánh tay, hai tay nhỏ bé gắt gao vuốt ống tay áo của Lâm Thành, còn khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt, vẻ mặt hy vọng nhìn Lâm Thành.

"Hôm nay lại muốn nghe chuyện xưa gì?"

Bộ dáng của Lâm Phong lập tức làm Lâm Thành hiểu được chuyện gì xảy ra, đã hơn sáu mươi tuổi nhưng hình dáng chỉ có hơn bốn mươi tuổi, Lâm Thành nhẹ nhàng ngồi ở bên giường của Lâm Phong, cả Lâm phủ, tối tối kể chuyện xưa cũng chính là Lâm Thành.

“Thành bá, ngài nói, về sau đại ca cùng công chúa, có phải là giống như mẹ cùng cha?”

Ánh mắt của Lâm Phong đối với hôm nay gia đình có thêm thành viên, trong lòng thật là tốt.

“Tất nhiên, về sau công chúa chính là chị dâu của ngươi, gặp mặt không thể trực tiếp gọi công chúa, phải gọi là chị dâu!” Lâm Thành a a cười nói, không nghĩ tới Lâm Phong nhỏ nhỏ, ngay cả vấn đề của người lớn cũng hỏi đến.

“Đây không phải sau này ta cũng muốn cưới một công chúa?” Lâm Phong có chút khẽ ngán người, chín tuổi, đối với một số điều vẫn không hiểu được.

“Ha ha, đứa nhỏ ngốc, chúng ta Đại Chu quốc chỉ có một người công chúa, người chính là tưởng muốn kết hôn thì người đem công chúa của Đại Đường quốc đến cũng được, tiểu công chúa của bọn họ giống người không sai biệt lớn!”

Lâm Thành bị lời nói của Lâm Phong làm cho ha ha cười to, đồng thời cũng cho thấy một niềm tự hào, Lâm gia bọn họ chính là công chúa hoàng thất cũng có thể lấy được.

Lâm gia tại Thiên tinh đại lục là một trong bốn đại gia tộc đứng đầu, cũng là đại gia tộc lớn nhất võ lâm, Lâm gia đứng trên đại lục đã mấy chục vạn năm, một lần vương triều thay đổi, đều không có thay đổi đến địa vị của Lâm gia. Nguyên nhân chủ yếu, ngoại trừ Lâm gia dùng võ lập gia ở ngoài, còn có chính là Lâm gia phía sau có thế lực không lồ.

“Thành bá, ta đây về sau nhất định phải kết hôn công chúa sao chứ?” Lâm Thành lời nói đùa lại bị Lâm Phong tưởng là thực, ánh mắt, lời nói của Lâm Phong có vẻ như là trong tương lai nhất định phải kết hôn cùng công chúa.

“Ha ha, không nhất thiết phải như thế, đường đường tứ công tử của Lâm gia chúng ta, đương nhiên tương cưỡi ai thì đó là phúc khí của người đó!”

Hình dáng của Lâm Phong làm Lâm Thành vui vẻ, ánh mắt của Lâm Thành nhìn về phía Lâm Phong càng yêu quý, chính là bên trong còn có một tia kỳ vọng.

"Thành quản gia, gia chủ cho mời!"

Ngoài cửa phòng Lâm Phong đột nhiên truyền đến một giọng nói, Lâm Thành vỗ vỗ vào Lâm Phong đã nhắm mắt lại mang theo một nụ cười nhẹ nhàng đi ra phòng.

Lâm Chính Vân, là đại gia chủ của Lâm gia, chỉ có hơn bốn mươi tuổi Lâm Chính Vân được công nhận đương kim võ lâm đệ nhất cao thủ.

"A Thành, Phong nhi có đúng hay không lại vừa quấy người?"

Bên trong thư phòng, Lâm Chính Vân mỉm cười hỏi Lâm Thành, đồng thời ý bảo hắn ngồi ở ghế bên cạnh.

“Gia chủ, không có, tứ công tử đã ngủ!” Nhắc tới Lâm Phong, nụ cười của Lâm Thành càng đậm, lại nói tiếp Lâm Thành đi theo Lâm Chính Vân thời gian cũng không phải dài, bốn công tử của Lâm gia, cũng chỉ có Lâm Phong là Lâm Thành xem từ nhỏ.

“Phong nhi đã chín tuổi, sau ba tháng hắn sẽ mười tuổi!” Lâm Chính Vân sắc mặt đột nhiên nghiêm túc, nhẹ nhàng thở dài, Lâm Thành sắc mặt ngay lập tức thay đổi thành màu trắng.

“Gia chủ, ngài là muốn cho tiểu Phong bây giờ đi?”

“Không sai, đúng rồi, Lâm gia chúng ta luôn có rất nhiều sự tin nhiệm đều là công lao của các lão tổ tông. Trong bốn đứa, tiểu Phong là một người có tư chất tốt nhất, người cũng biết, chuyện đó càng sớm càng tốt, tốt nhất chính là thời điểm mười tuổi!”

“Chính là.....” Lâm Thành trong lòng quỳnh lên, chẳng qua nhìn thấy ánh mắt u buồn của Lâm Chính Vân vẫn là gật gật đầu nói, “Lão nô hiểu được!”

***

Ngày hôm sau, Lâm Thiên đại ca của Lâm Phong mang theo người vợ mới là công chúa phải trở lại kinh thành, nhị ca Lâm Sơn, tam ca Lâm An cùng theo về, trong phủ hơn phân nửa hộ vệ cũng điều động đi ra ngoài. Lâm phủ, lập tức có vẻ trống trải rất nhiều.

"Mẹ, Nhị ca, Tam ca đều có thể đi, vì cái gì con cũng không thể đi!"

Quay về từ đội ngũ đã đi xa, Lâm phủ trống trải chỉ còn lại tứ công tử Lâm Phong, Lâm Phong rất hy vọng được đi theo ba ca ca cùng đi kinh thành, chỉ tiếc cha cùng mẹ không đồng ý, thậm chí cả người luôn luôn yêu thương hắn là Thành bá, lần này cũng không đồng ý hắn đi theo.

“Cha, ngài cho Phong nhi đi đi, hiện tại Phong nhi ngay bây giờ có thể đuổi kịp đại ca bọn họ vào buổi tối, đi sẽ không vội!”

Tối gần tối đêm ngày thứ bảy, Lâm Phong tìm được Lâm Chính Vân, khổ khổ cầu khẩn hy vọng chính mình có thể đi, mặc dù hắn chính mình cũng biết rằng điều này không có hy vọng.

“Tiểu Phong, cha không cho người đi là có nguyên nhân, có sự kiện quan trọng hơn cần người làm, cha hỏi người, người nguyện ý hay không làm vấn đề này?”

Nhìn xem qua thời tiết ở bên ngoài, Lâm Chính Vân trên mặt lộ ra nụ cười, không giống sáu ngày trước trực tiếp trả lời không được, lần này, nói cho Lâm Phong một lời giải thích.

“Cha có việc gì muốn con làm!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Phong lộ ra một tia kinh ngạc, hắn chỉ có chín tuổi, đều là người nhà luôn chăm sóc hắn, cho tới bây giờ cũng không nói hắn phải đi làm chuyện gì.

“Được a, cha ngài nói muốn ta làm cái gì!”

Lâm Phong căn bản không biết chính mình phải đối mặt cái gì, trong lòng của Lâm Phong cha muốn hắn làm gì, có thể như hàng ngày chơi trò chơi giống nhau, Lâm Phong căn bản không biết, điều này hoàn toàn thay đổi vận mệnh của hắn.

"Phong nhi, theo ta đến!"

Lâm Chính Vân thu hồi nụ cười, thật sâu nhìn vào mắt của Lâm Phong sau mới chậm rãi nói, đứng dậy rồi đi khỏi bàn, hướng tới mặt sau của thư phòng

đi đến.

Gian thư phòng của Lâm Chính Vân mặt sau có phòng ngủ, là chỗ hắn ngày thường nghỉ ngơi, phòng ngủ rất đơn giản nhưng là không gian rất lớn.

Lâm Phong nhìn thấy phụ thân đi đến bên giường, tại trên chân giường chuyển động qua lại vài cái, vách tường bên phải đột nhiên phát ra tiếng vang, giữa một khối vách tường chậm rãi mọc lên, lộ ra một cái cầu thang.

“Theo ta xuống dưới!” Lâm Chính Vân lại nhìn thoáng qua Lâm Phong, trước tiên hướng tới cầu thang đi đến, Lâm Phong ở phía sau ngậy ngốc tiến đến, gian phòng ngủ này Lâm Phong ít nhất tiến đến hơn mấy trăm lần, hắn cho tới bây giờ không có nghĩ đến phòng ngủ bên trong còn có phòng khác, ngay cả những bức tường có thể mở ra được một lỗ.

Phía dưới cầu thang là một khoảng đất trống nhỏ, bên cạnh có ba cái cửa đá, mặt sau mỗi cái cửa đá đều là gian mật thất, Lâm Chính Vân mở mật thất chính giữa, mang theo Lâm Phong đi vào.

“Phong nhi, cha hỏi ngươi, Lâm gia tâm pháp của ngươi tu luyện đến mấy tầng?”

Trong mật thất, Lâm Chính Vân để cho Lâm Phong ngồi ở trước mặt mình, cho tới bây giờ không có hưởng quá loại này đãi ngộ Lâm Phong còn có chút lảng lảng, từ khi hắn hiểu việc cho tới bây giờ cha không trịnh trọng như thế hỏi qua sự tình của mình.

“Cha, con, tâm pháp con đã đến tầng thứ ba!” Thanh âm của Lâm Phong rất nhỏ, hắn không biết ý tứ của Lâm Chính Vân, còn tưởng rằng cha trách mình luyện công không chăm chú.

“Tầng thứ ba a, tầng thứ ba!”

Lâm Chính Vân thở dài thật mạnh, hắn có bốn đứa con, hôm nay chỉ có con lớn nhất Lâm Thiên vừa mới tu luyện đến tầng thứ tư tâm pháp gia truyền, hơn nữa Lâm Thiên, cũng là năm trước vừa xong tầng thứ tư. Con thứ hai Lâm Sơn ba năm trước đây mới đến tầng thứ ba, mà Lâm Sơn năm nay đã mười chín tuổi.

“Cha, con không được tốt, ngày sau con nhất định chăm chú luyện công!”

Lâm Chính Vân một tiếng thở dài, làm Lâm Phong trong lòng nghĩ đến cha trách cứ mình luyện công không chăm chú, tại hoàn cảnh im lặng làm Lâm Phong càng thêm khổ, vội vàng quỳ gối trước mặt cha, thừa nhận sai lầm của mình.

“Phong nhi, cha không phải trách ngươi, ngươi ngày thường tu luyện, cha rất rõ ràng, cha biết của ngươi tâm không tại tu luyện, cho dù như vậy ngươi thời điểm chín tuổi tâm pháp tu luyện đến tầng thứ ba. Ngươi cũng biết, từ mấy trăm năm, ta Lâm gia chỉ có ngươi tại trước mười tuổi tu luyện tâm pháp đến tầng thứ ba!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 2: Ác Ma

“Cha!”

Biểu hiện của Lâm Chính Vân làm Lâm Phong lo lắng hơn, ngày thường Lâm Phong nhận được lời khen ngợi không ít, nhưng chưa bao giờ được người cha biểu dương, đối mặt với cảm thán của cha, Lâm Phong căn bản không biết cha có dụng ý gì.

“Phong nhi, đừng lo lắng, cha hỏi ngươi, nếu có một cơ hội cho phép ngươi so với cha còn muốn lợi hại hơn, hơn tất cả mọi người trên lục, nhưng là cơ hội này có nguy hiểm rất lớn, ngươi nguyện ý muốn đi ném thử không?”

Lâm Chính Vân nhẹ nhàng ôm Lâm Phong bế lên, còn tại vì tâm sự cảm thán nên Lâm Chính Vân không có phát hiện trong khi hắn vừa mới ôm lấy đứa con thì Lâm Phong trong mắt hiện lên một đạo kích động.

Chín tuổi, từ khi Lâm Phong hiểu việc, Lâm Chính Vân chưa bao giờ ôm hắn, kỳ thật tại trong lòng Lâm Phong rất khát vọng có thể tiến vào ngực của cha.

“Cha, con không muốn!”

Lâm Chính Vân thân mình cứng đờ, vẻ mặt mỉm cười cũng biến thành cứng ngắc, còn Lâm Phong cảm thụ được cha ôm nên căn bản không có ý thức

được biến hóa của cha hân.

“Vi cái gì?”

"Con tưởng đi theo cha, muốn cho cha vẫn như vậy ôm con!"

“Đứa nhỏ ngốc....." Lâm Chính Vân có chút sùng sốt, cơ thể cứng ngắc nhanh chóng thư giãn xuống. Mấy năm nay, từ khi chính mình kế thừa vị trí gia chủ, đối với đứa con quả thật thiếu quan tâm rất nhiều.

“Phong nhi, sau đây cha muốn nói với ngươi những điều rất quan trọng, mặc kệ ngươi có thể hiểu hay không, nhưng là ngươi phải biết rằng, đây là một cái sứ mệnh của Lâm gia đệ tử chúng ta, quan hệ đến tương lai của Lâm gia chúng ta, đồng thời, cũng quan hệ đến vận mệnh của ngươi sau này!"

Cấn chặt răng, Lâm Chính Vân buông Lâm Phong xuống, vỗ bả vai còn nhỏ của Lâm Phong, thật mạnh nói.

“Cha, con hiểu được, cha để cho con làm cái gì, con liền đi làm!"

Lâm Phong mới chín tuổi có những điều cũng không phải hoàn toàn rõ ràng lắm, ít nhất hân cũng cảm giác được, cha lần này muốn chính mình làm một việc rất quan trọng, nếu không phải như vậy, cha cũng sẽ không đưa hân mang đến gian mật thất mà hân chưa bao giờ đi vào để nói về việc này.

“Phong nhi, chúng ta Lâm gia, sở dĩ trở thành võ lâm đệ nhất đại thế gia, cũng không bởi vì ta là võ lâm đệ nhất cao thủ, mà là bởi vì chúng ta Lâm gia có lão tổ tông là cấp bậc thượng tiên tồn tại!" Lâm Chính Vân nhìn nhìn Lâm Phong, trịnh trọng nói.

“Cha, thượng tiên là cái gì?" Lâm Phong đột nhiên hỏi một câu, cái tên thượng tiên này Lâm Phong lần đầu tiên nghe được.

“Thượng tiên, đó là sự tồn tại vô địch, bọn họ sinh mệnh có thể vĩnh cửu, mỗi một thượng tiên đều có lực lượng không phải là của con người, dời núi lật biển có thể làm tất cả mọi thứ!"

Nhắc tới thượng tiên, Lâm Chính Vân trong mắt lại lóe ra vài tia nóng bỏng, nhưng rất nhanh liền âm đạm đi xuống.

“Phong nhi, ngươi có nguyện ý hay không trở thành thượng tiên?"

“Thượng tiên như vậy lợi hại, con có thể làm chứ?" Lâm Phong bị lời nói của phụ thân làm cho sùng sốt, hân còn không có vì thượng tiên đối với hân rung động hồi phục lại, càng không nghĩ tới chính mình cũng có thể trở thành thượng tiên.

“Có thể, Phong nhi, ta tin tưởng rằng ngươi nhất định có thể, mấy trăm năm nay, ngươi là đệ xuất sắc nhất của Lâm gia ta, chỉ cần ngươi chính mình kiên định tin tưởng, nỗ lực cố gắng, nhất định có thể trở thành thượng tiên!"

Lâm Chính Vân đột nhiên kích động lên, thật mạnh vỗ vào bả vai của Lâm Phong, trên tay còn không tự giác bỏ thêm chút lực đạo.

“Cha, đau, Phong nhi đáp ứng cha, Phong nhi nhất định cố gắng trở thành thượng tiên!" Lâm Phong đau, vội vàng lớn tiếng kêu lên, Lâm Chính Vân có chút sùng sốt mới ha ha cười ha hả.

“Được, đứa nhỏ thật tốt của ta, cha tin tưởng ngươi, ba ngày sau, cha đưa ngươi đi nhận khảo nghiệm, ngươi nhất định có thể trở thành thượng tiên, ha ha!"

Lâm Phong không biết con đường trở thành thượng tiên cũng không dễ đi, đặc biệt là người của Lâm gia, theo cùng một cách, đệ tử của Lâm gia phải so với người khác khó khăn rất nhiều lần, trả giá cũng lớn hơn nữa.

***

Ba ngày sau, Lâm Chính Vân tự mình mang theo Lâm Phong rời đi Lâm phủ, đi cùng với họ chỉ có quản gia Lâm Thành.

Lâm Phong bọn họ sống trên phiên đại lục gọi là Thiên Hồng đại lục, truyền thuyết tại địa phương bắc cực còn có một khối đại lục, ở đây mọi người gọi khối đại lục kia tên là Bắc đại lục.

Trong thực tế, điều này không phải là một truyền thuyết, người thuộc tầng lớp trên của Thiên Hồng đại lục đều có hiểu rõ nhất định, chỉ có dân chúng bình thường mới có thể đem điều này làm như một cái truyền thuyết, bởi vì chưa bao giờ có người nhìn thấy ai đi qua Bắc đại lục.

Lâm gia cùng Thiên Hồng đại lục ba cái thế gia khác có địa vị hôm nay so với hoàng tộc còn muốn tôn quý hơn, bởi vì tổ tiên của tứ gia bọn họ đều là người có cuộc sống tại Bắc đại lục. Tổ tiên của bọn họ tại Bắc đại lục, chính là thượng tiên trong miệng họ, không chỗ nào không có thượng tiên.

Tứ đại thế gia đều có một cái trách nhiệm, mỗi một thế hệ, đều muốn đưa một người đệ tử từ mười tuổi đến hai mươi năm tuổi tiến đến nhận khảo nghiệm, nếu có thể thành công nhận khảo nghiệm, sẽ được tổ tiên ở Bắc đại lục dẫn đi, bồi dưỡng trở thành thượng tiên.

Với tình huống bình thường mà nói, có thể trở thành thượng tiên là sự tình mỗi người đều hy vọng, ít nhất trong ba thế gia khác, được nhận khảo nghiệm đều là dễ đi, chỉ có Lâm gia cho tới bây giờ không ai có tư cách hướng tới.

Lâm gia tại Bắc đại lục tu luyện rất hiếm thấy là tu luyện ngoại công, nguyên nhân chính là vì tu luyện chính là ngoại công công pháp, cho nên mỗi thượng

tiên của Lâm gia đích đều rất cường đại, cũng làm Lâm gia trở thành đứng đầu tứ đại thế gia. Nhưng nguyên nhân cũng chính là vì công pháp này, làm đệ tử của Lâm gia tại thời điểm khảo nghiệm rất ít người có thể trực tiếp thông qua, đệ tử không thể thông qua khảo nghiệm chỉ có một con đường là chết.

Chú của Lâm Phong là Lâm Chính Nguyên, là một đệ tử nhận khảo nghiệm của một thế hệ, sớm bất hạnh đã chết. Từ Lâm Phong trở về trước, trên mười đại đệ tử, tất cả đều là thất bại, so với người khác xác suất thất bại cao hơn mười lần, làm cho Lâm gia sớm đem mỗi đệ tử phải khảo nghiệm trở thành một người hẳn phải chết.

Bắc bình núi non, nằm ở phía Bắc của Đại Chu quốc, là một nguyên thủy rừng rậm rộng lớn nhất của Thiên Hồng đại lục. Bắc bình núi non về phía Bắc, chính là biển rộng, trong truyền thuyết Bắc đại lục, là mặt khác của biển rộng.

***

Hai tháng sau, Lâm Chính Vân cùng Lâm Thành mang theo Lâm Phong tới nơi này, Lâm Phong ngạc nhiên nhìn thấy cha ôm mình, thuần thực ở bên trong đi lại, rất nhanh ba người liền tiến vào đến chỗ sâu nhất trong rừng rậm đích, cuối cùng xuất hiện tại trước cửa một cái miếu nhỏ.

"Chúng ta tới!"

Lâm Chính Vân hô một hơi, trong khi nhìn về phía Lâm Phong đột nhiên lại có một tia không muốn.

"Gia chủ, tiểu Phong còn có một tháng mới đến mười tuổi, ngại xem?" Lâm Thành nhỏ giọng tại bên cạnh nhắc nhở một chút.

"Ta biết, trong một tháng này tiểu Phong liền giao cho ngươi, ta ở trong này chờ các ngươi!" Lâm Chính Vân gật gật đầu, lại nhìn mắt Lâm Phong, lập tức đi đến trước cửa miếu, khoanh chân ngồi xuống, một hồi tiến vào trạng thái nhập định.

"Cha, thành bá, các ngươi đây là?"

Một chuyến đi hai tháng, Lâm Phong cũng không còn là như trong quá khứ nữa, trong hai tháng Lâm Thành giáo huấn cho Lâm Phong rất nhiều tin tức xử sự làm người, cũng giảng rất nhiều cho Lâm Phong ngụ ý khác sâu chuyện xưa. Hai tháng này, làm Lâm Phong phát triển không nhỏ, hẳn đã có thể cảm giác được cha cùng Thành bá nói những từ này, phải có một ý nghĩa.

"Tiểu Phong, ngươi đừng vội, một tháng sau ngươi mới có thể nhận khảo nghiệm, trong một tháng này Thành bá mang ngươi đi chơi có được hay không?" Lâm Thành giữ chặt tay nhỏ bé của Lâm Phong, cười a a nói với hắn.

"Được a, Thành bá, chúng ta đi xem cái gì?"

Nhất thời, sự chú ý của Lâm Phong bị Lâm Thành thành công hấp dẫn, nói như thế nào, Lâm Phong cũng là chỉ có hơn chín tuổi, vẫn là đệ tử có cuộc sống vô tư.

"Thành bá mang ngươi đi săn thú, bên trong rừng rậm này có rất nhiều động vật, ngươi trước kia không phải vẫn kêu nghĩ đi ra ngoài săn thú sao chứ? Lần này cho ngươi đi săn thú!"

Lâm Thành như trước cười a a, lôi kéo tay nhỏ bé của Lâm Phong, chậm rãi hướng chỗ sâu trong rừng rậm đi đến.....

***

Thời gian trôi qua, đảo mắt đã qua bảy ngày.

"Thành bá, chúng ta trở về đi, ta không muốn săn thú nữa!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Phong đã biến thành mặt đen, quần áo trên người cũng là rách hỏng rách nát, hơn nữa trên người còn có từng đạo vết máu thô lớn.

"Không được, hôm nay không đem con gấu kia giết chết, không cho phép ngủ cũng không cho ăn cơm!" Lâm Thành từng lời đem hy vọng của Lâm Phong đi, Lâm Phong hung hăng trừng mắt nhìn liếc Lâm Thành, cầm lấy trên tay chỉ còn lại có nửa thanh loan đao, xoay người lại tiến vào rừng rậm.

Lâm Phong đi xa một lúc sau, Lâm Thành mới thở dài thật mạnh, trong mắt hẳn tất cả đều là bất đắc dĩ cùng không muốn, trên mặt hẳn cũng chỉ có ưu thương.

Bảy ngày liền, Lâm Phong cảm giác chính mình từ thiên đường đến địa ngục, Lâm Thành dẫn hắn đi ra săn thú, nhưng là Lâm Phong như thế nào cũng không nghĩ tới, săn thú này cùng hắn suy nghĩ hoàn toàn không giống.

Ngày đầu tiên, đối với Lâm Phong mà nói là một ngày nhanh nhất vui nhất, Lâm Thành mang theo hắn đánh một con hươu, hai người vui vẻ tiến hành ăn cơm, sau đó thời điểm Lâm Phong nói muốn trở về tìm cha bị Lâm Thành từ chối.

Ngày hôm sau, ác mộng của Lâm Phong liền bắt đầu, Lâm Thành đưa hắn mang đến bên người một con hổ già, Lâm Thành còn cho Lâm Phong một thanh đao nhỏ liền quay người rời đi, hơn nữa nói cho Lâm Phong, bữa tối hôm nay không phải là lão hổ thì hẳn sẽ biến thành bữa tối của lão hổ.

Đứa nhỏ chín tuổi, cho dù có được một thân thủ, một mình đối mặt một con hổ già cũng là rất sợ hãi, thời điểm cổ Lâm Phong thiếu chút nữa bị lão hổ

cắn đứt, Lâm Phong chính mình rút cục bùng nổ tiềm lực, gắt gao đè răng nanh của lão hổ, như vậy cùng lão hổ giằng co một cái canh giờ sau mới lợi dụng cơ hội đem lão hổ giết chết.

Ngày thứ ba, đối thủ của Lâm Phong biến thành hai con báo tử, càng thêm đáng giận chính là Lâm Thành trước hết giết chết bốn con báo tử con đáng yêu, chọc giận đôi vợ chồng báo tử rồi phi thân rời đi, chỉ để lại Lâm Phong bắt lực một mình đối mặt với vợ chồng báo tử hoàn toàn nổi điên.

Ngăn ngừa thời gian ba ngày, Lâm Phong đối với Lâm Thành cái nhìn hoàn toàn thay đổi, hắn không biết Lâm Thành vì cái gì mà đối với hắn như vậy, càng không nghĩ ra, Thành bá luôn luôn đối với hắn hòa ái thân thích, như thế nào đột nhiên biến thành ác ma.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 3: Săn Thú

Sau bốn ngày, càng làm cho ý nghĩ của Lâm Phong kiên định rằng Thành bá hoàn toàn thay đổi, mỗi ngày Lâm Thành đều thay đổi mãnh thú mới cho Lâm Phong, mà vết thương trên người của Lâm Phong cho tới bây giờ không bao giờ ngừng lại, chỉ có điều buổi tối mỗi ngày Lâm Thành đều mạnh mẽ cho hắn loại cao được tốt nhất giúp hắn chữa thương.

Lần này Lâm Phong muốn giết chính là ba con gấu, trong đó có một con gấu nhỏ, thời điểm Lâm Phong đến, gấu nhỏ còn ở tại phía dưới bụng mẹ nó bú sữa, điều này làm cho Lâm Phong nhớ tới hai tháng trước cha ông chính mình chạy đi. Mặc dù là hành trình khó khăn nhưng trong lòng Lâm Phong rất thỏa mãn.

Nhưng hiện nay, tất cả mọi thứ đã thay đổi và thậm chí đôi khi Lâm Phong cảm giác chính mình ở trong mơ, thường xuyên tại thời điểm Lâm Thành không có mặt, Lâm Phong nhỏ giọng cầu nguyện và cầu rằng giấc mơ này nhanh lập tức có thể chấm dứt, để có thể thức dậy.

"Ngao~"

Con gấu cha đột nhiên phát ra một tiếng rống to, con gấu mẹ lập tức đem gấu con đặt tại dưới thân, chúng nó đã phát hiện Lâm Phong, Lâm Phong trên người toàn mùi máu, làm chúng nó cảm giác được không tốt.

Nhìn hình dáng của hai con gấu, làm Lâm Phong nhớ tới việc trải qua hôm trước.

Hôm trước, đối thủ của Lâm Phong là hai con khi một lớn một nhỏ, con khi nhỏ cùng hiện tại con gấu nhỏ giống nhau, không có lớn lắm, Lâm Phong nhất thời mềm lòng, không đành lòng giết bọn chúng, kết quả Lâm Thành đột nhiên đi ra, bắt con khi nhỏ, ở trước mặt Lâm Phong đem thi thể của con khi nhỏ xé thành nhiều mảnh.

Chính mình chứng kiến đứa con gặp được bi thảm, con khi mẹ liền nổi giận. Giống như giết chết con báo nhỏ, Lâm Thành cũng bay nhanh rời đi chỉ để lại Lâm Phong một mình đối mặt với con khi trưởng thành đang phát cuồng.

Theo kinh nghiệm của các ngày trước, Lâm Phong hiểu được, hiện tại không phải thời điểm hắn mềm lòng, Lâm Thành ở tại phụ cận giương mắt nhìn hắn. Một khi biểu hiện mềm lòng, Lâm Thành sẽ tự mình đến giết gấu con, hơn nữa chỉ dùng biện pháp cực kỳ thâm thiết để sát hại, đến lúc đó hắn phải đối mặt chính là sự nổi giận của hai con gấu lớn, còn có bởi vì chính mình mềm lòng phải nhận nhiều đau khổ mới có thể giết chết gấu con.

Gắt gao cầm chắc trong tay nửa thanh tiểu đao, tâm pháp gia truyền lại vận hành trong cơ thể một lần, Lâm Phong chậm rãi đi tới gần sát gấu cha, hơn nữa là rời xa gấu mẹ gần sát ở một bên. Cuộc sống tàn khốc trong bảy ngày làm Lâm Phong đã trải qua một phần kinh nghiệm cuộc sống, học hỏi để sử dụng tâm trí của mình đối phó với địch nhân.

Thái độ của Lâm Phong càng thêm chọc giận hai con gấu trưởng thành, gấu cha rít gào một tiếng, trực tiếp hướng tới thân thể của Lâm Phong đánh móc sau gáy, tay gấu thật lớn đánh ra một trận cuồng phong, trong nháy mắt đi tới bên người Lâm Phong.

"Phốc~"

Lâm Phong liền lăn dưới đất, hắn không nghĩ tới con gấu cha nhìn rất nặng lại có tốc độ nhanh như vậy, may mắn vừa rồi chỉ là có một gấu tiến hành tấn công, nếu là bị chọc giận hai con gấu nổi giận cùng nhau đánh, có thể không dễ dàng như vậy tránh thoát đi.

Một đòn không trúng, gấu cha tựa hồ cũng bị chọc giận, xoay người lại một bàn tay to liền đánh tới, lần này đã có chuẩn bị Lâm Phong thoải mái tránh thoát đi.

Bảy ngày rèn luyện làm Lâm Phong hiểu được rất nhiều đạo lý, có thời điểm hành động không phải là chính xác nhất, thời điểm đối mặt với lão hổ Lâm

Phong rõ ràng cảm nhận được. Lúc ấy cùng lão hổ đánh bừa một canh giờ, lão hổ tuy nhiên bị giết nhưng chính mình cũng mệt mỏi ngã xuống trên mặt đất. Nếu hiện tại gặp được một con lão hổ, Lâm Phong tuyệt đối sẽ không giống như lần đầu tiên cầm lấy miệng lão hổ cùng nó trên mặt đất so sức lực, nhất định có thể dùng thời gian ngắn nhất thoải mái giải quyết được lão hổ.

Cũng như bây giờ đối mặt với gấu cha, Lâm Phong tránh né để tránh bị gấu tấn công, vài lần lắc mình lúc sau tốc độ của gấu cha liền rõ ràng không nhanh như lúc đầu, đầu tiên lợi dụng thân thể nhỏ bé của mình, ưu thế nhanh nhẹn, sau đó làm đối thủ lộ ra mỗi một lúc sau tiến hành tấn công, chính là Lâm Phong tổng kết khi cùng dã thú chiến đấu, một cái kỹ xảo rất có tác dụng.

Một khắc sau, gấu cha tốc độ lại giảm bớt, Lâm Phong nắm lấy cơ hội, trực tiếp đem nửa thanh tiểu đao đâm vào cổ gấu cha rồi lập tức nhảy lên trên một cây đại thụ chờ gấu cha ngã xuống.

"Phốc xuy~"

Cổ của gấu cha thủng một lỗ, máu tươi không ngừng phun ra, Lâm Phong biết con gấu da dày, xương cốt rất cứng, trực tiếp dùng nửa thanh đao không có khả năng đâm vào trái tim hoặc là đầu nó, chỉ có cắt đứt mạch máu lớn ở cổ nó, làm nó không còn máu mà chết, là biện pháp nhanh nhất.

May mắn võ công gia truyền của Lâm Phong rất mạnh, ba tầng tâm pháp có thể trợ giúp Lâm Phong tăng cường không ít sức mạnh, chẳng qua không phải như vậy Lâm Thành cũng sẽ không cho hắn một mình đối mặt với hai con gấu trưởng thành.

Chiến thuật của Lâm Phong có hiệu quả, không bao lâu gấu cha ngã xuống trên mặt đất, rốt cuộc không thể đứng lên và bên cạnh gấu mẹ trông đứa nhỏ của chúng chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy gấu cha chậm rãi chết đi.

"Ngao~"

Gấu mẹ ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng bi thảm, màu đỏ trong mắt to hung hăng nhìn Lâm Phong ở trên cây, đột nhiên ôm đứa con chạy hướng chỗ sâu trong rừng rậm đi.

Lâm Phong nhất thời sửng sốt, hắn vốn tưởng rằng gấu mẹ muốn vì gấu cha báo thù, chắc chắn sẽ không để ý đến nguy hiểm của bản thân để tấn công mình, đến lúc đó có thể dùng cùng phương pháp để giết chết gấu mẹ, cuối cùng còn lại gấu con cũng rất dễ dàng đối phó.

Nhưng là có một chút Lâm Phong không biết là tính của người mẹ, giữa việc báo thù cùng việc bảo vệ đứa nhỏ, gấu mẹ lựa chọn việc sau, nó là vì đứa nhỏ của mình mới nhìn đau nhìn thấy gấu cha chết mà chạy thoát.

"Tiểu Phong....."

Lời của Lâm Thành đột nhiên truyền tới, còn suy nghĩ gấu mẹ vì cái gì mà chạy thoát, Lâm Phong run lên, lập tức run giọng nói, "Thành bá, ta đuổi theo!"

"Không cần, hôm nay nguoi giết chết một con là đủ rồi, ngày mai trở lại!"

Ngoài dự kiến của Lâm Phong, lần này Lâm Thành không có trách phạt hắn, ngược lại chủ động không cho hắn đi truy kích hai con gấu chạy thoát, may mắn đồng thời Lâm Phong cũng thở ra một hơi, hắn thực không muốn đuổi giết chết con gấu nhỏ đáng yêu.

Chẳng qua rất nhanh, Lâm Phong đối với quyết định của mình liền sinh ra hoài nghi, hắn không biết ngày hôm qua không đi đuổi giết hai con gấu có phải là đúng hay không, bởi vì hôm nay Lâm Thành đưa hắn ném vào bên trong một đám sư tử, một đám có hơn ba mươi con sư tử trưởng thành.

Đám Sư tử bình thường sống tại địa phương trống trải, đây là lần đầu tiên Lâm Phong rời đi rừng rậm. Ở bãi cỏ bên cạnh rừng rậm, Lâm Phong không tưởng tượng ra Lâm Thành làm như thế nào tìm được đám sư tử này, nhưng là Lâm Phong chứng kiến Lâm Thành giết chết hai con sư tử nhỏ rồi rồi đi, hắn đã biết lần này đối thủ so với các ngày trước muốn phiền toái hơn.

Hơn ba mươi con sư tử trưởng thành, chỉ có ba con sư tử đực, một khác đều là sư tử cái. Bây giờ ba con sư tử đực liền dẫn cả đám sư tử đem Lâm Phong gắt gao vây ở bên trong, tùy thời chuẩn bị phát động tấn công.

Đối mặt với đối thủ như vậy, Lâm Phong trong lòng một chút đều không có nắm chắc, đừng nói hắn còn không tới mười tuổi, chính là một cao thủ trưởng thành đối mặt với đám sư tử như vậy cũng sẽ chạy trốn, lại càng không nói hắn trên tay chỉ có nửa thanh tiểu đao. Lâm Phong không dám nghĩ đến đem nửa thanh tiểu đao chiến thắng cả đám sư tử.

Bây giờ, Lâm Phong rốt cục hiểu được Lâm Thành ngày hôm qua nói trở lại là cái gì, Lâm Phong vì chính mình mềm lòng rồi sau đó hối hận. Nếu có thể trở lại ngày hôm qua, Lâm Phong nhất định không chút do dự đuổi giết hai con gấu kia, cũng không nguyện ý hôm nay đối mặt với nhiều sư tử như vậy.

Nếu Lâm Thành biết được ý nghĩ của Lâm Phong, Lâm Thành khẳng định sẽ cười. Lâm Phong có thể nghĩ như vậy thì việc huấn luyện tàn khốc của Lâm Thành mục đích cũng đạt tới một nửa, chỉ tiếc Lâm Thành không biết, cho nên cuộc sống bi thảm của Lâm Phong còn muốn tiếp tục.

Tối đêm, Lâm Phong cùng đám sư tử rốt cục chấm dứt trận đấu, thân thể của Lâm Phong đã không đứng dậy được, hơn ba mươi con sư tử cũng chỉ còn lại có mười con sư tử cái bị thương, ba con sư tử đực uy vũ toàn bộ biến thành thi thể.

Sau khi đối kháng với đám sư tử, Lâm Thành cho Lâm Phong một ngày nghỉ ngơi, từ khi bị Lâm Thành mang đi 'săn thú' đây là một ngày Lâm Phong dễ dàng nhất.

Nửa tháng sau, đối thủ của Lâm Phong càng ngày càng nhiều, từ sau khi đối kháng đám sư tử, đối thủ Lâm Phong mỗi lần đối mặt đều là một nhóm. Bảy sói có hơn sáu mươi con, còn có hơn bốn mươi con cá sấu. Đến bây giờ, hãn đối mặt chính là một nhóm có hơn ba trăm con dơi to lớn trong một cái hang động.

Đám dơi to lớn chính là bảy sói cùng số lượng gấp mặt cũng sẽ tránh né ra xa, không cùng chúng nó tranh phong, Lâm Phong lại chạy tiến đến bên trong hang ổ của chúng nó.

Trong rừng rậm, dơi to lớn so với lão hổ, gấu to còn muốn lợi hại, khủng bố hơn. Nguyên nhân chính là bởi vì trong miệng dơi có những chiếc răng độc sắc bén, trong rừng rậm động vật to lớn bị răng độc cắn cũng sẽ ngã xuống mặt đất, như vậy một đám động vật biết bay có răng độc không có ai muốn đến trên chọc.

Lâm Phong chính mình cũng không biết hãn làm như thế nào tiến đến, nửa thanh tiểu đao của Lâm Phong đã mất đi, tại trong hang động dơi to lớn chống đỡ nửa ngày. Đối với nửa ngày trải qua, không biết là ý thức của Lâm Phong tự mất đi hay là tác dụng của răng độc, Lâm Phong nhớ rõ cảnh tượng tại thời điểm hãn đi ra đã hôn mê trong ngực của Lâm Thành.

Chẳng qua, trải qua bi thảm lần này cũng cho Lâm Phong mang đến chỗ tốt, Lâm Thành cho Lâm Phong nghỉ ngơi ba ngày, mới tiếp tục bắt đầu lịch trình săn thú.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 4: Thiết Giáp Long

Thời gian trôi qua, ‘săn thú’ đã qua hai mươi bảy ngày, Lâm Phong trong lòng dần dần có một loại cảm giác chết lặng, bây giờ hãn gần như là hoàn toàn vì tồn tại mà chiến đấu.

Một thời gian ngắn hơn hai mươi ngày làm Lâm Phong nhận định về cuộc sống cũng đã có một sự thay đổi lớn, hôm nay Lâm Phong trông mặc dù rất nhỏ nhưng trên mặt đã dần dần hiện ra một loại lạnh lùng, nghĩa là trong ánh mắt cũng hoàn toàn biến thành lạnh như băng.

"Gia chủ, ta trở lại!"

Trước cửa miếu, Lâm Thành khom người với Lâm Chính Vân, chậm rãi báo cáo về tình hình Lâm Phong trong rừng, trong khi nói trên mặt Lâm Thành đầy bất đắc dĩ và thương xót, cùng thời điểm đối mặt với Lâm Phong hoàn toàn khác nhau.

Lâm Chính Vân con mắt nhắm lại nghe Lâm Thành nói, mặc kệ là nghe được Lâm Phong một mình đối mặt với đám cự mãng hay là số lượng lớn khi rừng, Lâm Chính Vân trên mặt đều không có một chút thay đổi, thậm chí ánh mắt đều không mở.

“Tốt lắm, ta biết, dẫn hãn đi làm huấn luyện cuối cùng!” Có chút khê thờ dài, Lâm Chính Vân cuối cùng nói chuyện.

“Vâng, gia chủ!” Lâm Thành ngẩng đầu nhìn Lâm Chính Vân, phi thân tiến vào bên trong rừng rậm.

Sau khi Lâm Thành đi, Lâm Chính Vân mới từ từ mở mắt, nhìn thấy Lâm Thành rời đi thờ dài thật mạnh.

***

Bên trong rừng rậm, nơi Lâm Phong cư trú tạm thời trong một hang động.

Vào lúc này, Lâm Phong so với thời điểm tiến vào rừng rậm hoàn toàn như hai người khác nhau. Quần áo đã rách nát trong các cuộc chiến. Hôm nay Lâm Phong trên người mặc là da thú do chính mình giết chết. Lâm Phong trên mặt và trên người có nhiều vết rách nhỏ, mấy cái này đều là vết thương hơn hai mươi ngày để lại.

Lâm Phong hiện tại vóc dáng chỉ có cao hơn một ít so với hồi trước, chỉ là thân mình càng gầy, hiện tại chỉ sợ người nhân của Lâm Phong gấp cũng nhận không được.

“Tiểu phong, hy vọng ngươi về sau hiểu được lỗi khổ của ta!” Lâm Thành trong lòng thờ dài, đối với Lâm Phong sắp sửa phải nhận khảo nghiệm có bao nhiêu khó khăn, Lâm Thành vô cùng rõ ràng, cho nên Lâm Thành trong lòng mới có thể nhìn xuống không đau lòng tàn nhẫn huấn luyện Lâm Phong.

"Đứng lên, có nhiệm vụ!"

Lâm Thành nhảy vào son động, sắc mặt đã biến thành hình dáng lạnh lùng, tiếng nói lạnh như băng đánh thức Lâm Phong đang ngồi thiền trên mặt đất.

Lâm Phong đứng lên lạnh lùng nhìn thoáng qua Lâm Thành, sau đó đi đến bên người Lâm Thành, từ đầu đến cuối cũng không nói một câu gì, điều này làm cho Lâm Thành trong lòng càng thêm thống khổ.

“Hôm nay, ngươi chỉ cần thắng đối thủ này, việc sẵn thú của chúng ta liền kết thúc!”

Lâm Thành nhìn Lâm Phong thật lâu, cuối cùng rốt cục thờ dài một hơi, chậm rãi nói với hắn, âm thanh cũng không lạnh lùng như lúc đầu.

Nghe được sẵn thú chấm dứt, Lâm Phong thân mình đột nhiên rung động một chút, ánh mắt như không hồn cũng tàn mất sáng trở lại nhìn Lâm Thành dò xét, Lâm Phong rốt cục mở miệng nói, “Thật sự?”

“Thật!” Lâm Thành trong lòng lại đau xót, sau năm ngày đây là Lâm Phong lần đầu tiên nói chuyện cũng là câu hỏi hoài nghi.

“Được, dẫn đường!”

Thanh âm của Lâm Phong so với Lâm Thành càng thêm lạnh như băng, nói xong cũng không nhìn Lâm Thành, chỉ đùa nghịch trên tay một thanh thiết côn (gậy sắt), đây là tại thời điểm bảy ngày trước ngẫu nhiên nhặt được khi Lâm Thành không có bên người. Hiện tại, thiết côn này đã thành binh khí hân thuận tay nhất, cũng là bằng hữu (bạn bè) duy nhất của hắn.

Thiên Hoa cốc, là một cái khe núi nhỏ tại Bắc Bình sơn, khe núi này bên ngoài không ai biết được, người khác chính là muốn tới cũng không tới được chỗ này.

Tứ đại thế gia, đều có lực lượng bí mật của chính mình, Thiên Hoa cốc chính là nơi Lâm gia bí mật đào tạo lực lượng, trong này không chỉ có thành nơi đào tạo cao thủ của Lâm gia, cũng là nơi nuôi một ít thú dữ. Thử thách cuối cùng của Lâm Phong chính là một mình chiến thắng một con thú dữ trong đó.

Thiết Giáp Long tám chân, tại Thiên Hồng đại lục đã là thú dữ không thấy xuất hiện. Truyền thuyết, Thiết Giáp Long tám chân thật lớn vô cùng, có tám chân lớn, mỗi cái chân đều cao như tường thành, có thể dễ dàng giẫm vỡ một cái cửa thành. Hơn nữa, Thiết Giáp Long tám chân biết phun lửa, cái đầu to lớn phu lửa có thể chết cháy cả một đội quân.

Truyền thuyết dù sao cũng là truyền thuyết, Thiết Giáp Long tám chân không có khủng bố như trong truyền thuyết, chẳng qua loại Thiết Giáp Long biết phun lửa nhưng thật ra cái đầu của nó không có lớn như truyền thuyết, đại khái lớn như hai cái đầu trâu.

Đối thủ của Lâm Phong lần này là một con Thiết Giáp Long tám chân trưởng thành, một cao thủ nhất trong võ lâm gặp được nó đều muốn chạy trốn, làm cho một đứa bé không đến mười tuổi một mình đối mặt.

Lâm Phong căn bản không biết đối thủ là thú dữ khủng bố như vậy, chẳng qua đối với hắn mà nói, là cái gì đã không quan trọng, mặc kệ như thế nào hắn đều muốn đi đối mặt. Hiện tại hắn rơi vào trong tay Lâm Thành, muốn sống phải nghe theo hắn an bài. Lâm Phong không phải không từng đấu tranh, chính là hắn cùng Lâm Thành thực lực kém xa, hơn nữa không có Lâm Thành hắn trong rừng rậm cũng không đi được ra ngoài.

Chậm rãi đi vào một cái đài rộng lớn, xung quanh cái đài là lan can to khỏe có thể ngăn cản thú dữ hung mãnh nhảy ra. Lâm Phong khẽ nhắm mắt lại, đứng ở giữa cái đài chờ đợi đối thủ của hắn.

“Tiểu phong, đánh bại nó, ngươi có thể nhìn thấy phụ thân ngươi!”

Đối mặt Lâm Phong, Lâm Thành không khỏi hô to một câu, hô xong Lâm Thành liền hối hận, lúc này Lâm Phong tới kỳ bị phân tán tư tưởng.

Quả nhiên, con mắt của Lâm Phong đột nhiên mở ra. Chẳng qua Lâm Thành rất nhanh phát hiện trong mắt hắn không phải vui mừng mà là một loại oán giận. Trong lòng Lâm Phong tồn tại căm hận, Lâm Phong đã biết, lúc này là phụ thân an bài, nếu không phải phụ thân đồng ý, Lâm Thành tuyệt đối không dám đối với mình như vậy.

“Được, ta nhất định sẽ nhìn thấy hắn!”

Lâm Phong ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lâm Thành, Lâm Thành bỗng nhiên sùng sờ, đó là một cái dạng gì ánh mắt?

Lạnh như băng, không có cảm tình, đây là ánh mắt của một đứa nhỏ còn không tới mười tuổi sao? Lâm Thành đột nhiên phát hiện, hắn cùng Lâm Chính Vân hình như làm quá sự tình. Một mặt đối với Lâm Phong tiến hành cùng tâm trí cao rèn luyện, bọn họ thành công rèn luyện ra một Lâm Phong mới, nhưng hình như có chút quá mức.

Đột nhiên truyền đến một tiếng thú rống thật lớn, Lâm Thành không vội nghĩ lại, ở phía dưới cũng đã bắt đầu chiến đấu. Lâm Thành ở chỗ đài cao, có thể thấy rõ ràng tất cả bên trong đấu trường.

Thiết Giáp Long tám chân, tha thân thể công kênh từ một cái cửa sắt bên trong đi ra, trong chớp mắt to lớn thỉnh thoảng còn phun ra lửa.

Con Thiết Giáp Long tám chân lẽ loi này đã ăn vào vị thuốc đặc biệt, hắn chỉ có thể phát huy được một nửa lực lượng, dù sao loại thú dữ này rất lợi hại, Lâm Phong chỉ có trải qua huấn luyện không đến một tháng còn xa xa không phải đối thủ của nó.

Thiết Giáp Long tám chân vừa ra tới, Lâm Phong cả thân thể liền thay đổi. Lâm Phong mất híp, có chút khẽ hạ thân mình xuống, trong nháy mắt một khí

thể đặc thù trong thân thể Lâm Phong truyền ra.

"Kiểu khí thể của dã thú!"

Lâm Thành mãnh liệt đứng lên, hấn lần này thực sự kinh ngạc, hai mươi bảy ngày hấn mỗi ngày đều quan sát Lâm Phong, cho tới bây giờ không biết Lâm Phong lại có thể tản mát ra một khí thể dã thú mạnh mẽ, Lâm Phong thân mình nho nhỏ chậm rãi trong mắt hấn trở thành thần bí.

Thiết Giáp Long tám chân cũng cảm nhận được khí thể trên người của đối thủ, ngửa đầu phun ra một ngọn lửa lớn, sau đó chăm chú nhìn chằm chằm Lâm Phong ở đối diện. Lâm Phong tuy nhỏ nhưng Thiết Giáp Long đã có một tia trí tuệ không có bởi vì điểm này mà coi thường hấn, có thể phát ra khí thể loại này Thiết Giáp Long cũng hiểu được, vô luận là người hay là thú đều là loại nguy hiểm.

Một người một thú, ánh mắt nhìn nhau trừng trừng, đều không có động cũng không có phát ra âm thanh.

Một đứa nhỏ không đến mười tuổi, Thiết Giáp Long tám chân to như hai đầu trâu, đặt ở đâu cũng sẽ không hài hoà. Nhưng Lâm Thành đột nhiên phát hiện, bọn họ tại đài cao lại có vẻ như vậy tự nhiên, thân mình nho nhỏ của Lâm Phong cũng giống như thú dữ đủ có lực uy hiếp.

Lâm Phong đầu tiên hành động, tại thời điểm Thiết Giáp Long lần thứ hai ngửa đầu Lâm Phong bay nhanh hướng tới chân sau Thiết Giáp Long xông tới, lưng Thiết Giáp Long thật dày áo giáp chỉ có tám cái chân giữa bụng là nơi mềm mại nhất.

"Đồng! Bồng!"

Liên tục hai tiếng giòn vang, Lâm Phong cấp tốc lui về phía sau vài chục bước, thân mình của Thiết Giáp Long đã hoàn toàn nằm trên mặt đất, kinh hãi nhìn Lâm Phong rời khỏi.

Một người một thú hiệp thứ nhất ai cũng chưa chiếm được lợi ích, Thiết Giáp Long tốc độ không nhanh như Lâm Phong nhưng mà thân thể khổng lồ của nó chỉ cần nằm trên mặt đất, Lâm Phong giống nhau không thể tránh được.

"Tốc độ cũng được, như thể nào đột nhiên giống như thay đổi người?"

Ánh mắt Lâm Thành đột nhiên sáng ngời, trong lòng âm thầm nghi hoặc. Mấy ngày này, hấn một mực quan sát Lâm Phong, trước Lâm Phong không biểu hiện qua như vậy tốc độ, tựa như vừa rồi giống cổ khí thể kia. Lâm Thành bắt đầu có một loại cảm giác sự thần bí trên người Lâm Phong càng ngày càng nhiều.

"Ngao~"

Lâm Phong đột nhiên ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rống giận, dựa vào thiết côn trên tay mạnh mẽ hướng phía trước đi vài bước, sau đó nhảy lên cao, chuẩn xác dừng ở phía sau lưng Thiết Giáp Long tám chân, lập tức giơ lên thiết côn trong tay hung hăng hướng tới trên lưng Thiết Giáp Long đâm xuống phía dưới.

Lâm Phong tốc độ quá nhanh, so sánh với Thiết Giáp Long thân thể cồng kềnh còn nằm trên mặt đất thân thể căn bản không phản ứng được. Chờ Thiết Giáp Long hiểu được, đứng lên di chuyển thân thể thì thiết côn của Lâm Phong đã đâm tới.

Thiết côn đánh tới phía sau lưng Thiết Giáp Long, xuất ra một đạo chói tai âm thanh va chạm sắt thép, thiết côn trên tay Lâm Phong không có thể đột phá làn da phía sau lưng Thiết Giáp Long giống như khối sắt bình thường. Bất đắc dĩ chỉ có thể lay động trên lưng Thiết Giáp Long nhảy xuống, cấp tốc lui về phía sau tới một khoảng cách tương đối an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 5: Sứ Mạng

"Ngao~"

Thiết Giáp long tám chân ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rống giận dữ, giữa lỗ mũi mãnh liệt phun ra một ngọn lửa dài đến ba thước, tám chân đồng thời đi lại, Thiết Giáp long đứng lên tốc độ cũng không chậm, đảo mắt liền muốn tới trước mặt Lâm Phong.

Thú dữ cũng có tôn nghiêm của thú dữ, Lâm Phong nhảy lên trên lưng nó chẳng khác nào chà đạp tôn nghiêm của nó, cho dù nó đối với Lâm Phong có điều kiêng kị, Thiết Giáp long cũng sẽ không tiếp tục thờ ơ mặc cho Lâm Phong tiến hành công kích.

Lâm Phong thả người nhảy lên cao, lúc Thiết Giáp long đến vị trí vừa rồi của Lâm Phong, hắn đã nhảy đến chỗ khác. Luận tốc độ, Thiết Giáp long so với Lâm Phong còn kém rất nhiều.

Xoay người, lần thứ hai đánh sâu vào, Thiết Giáp long lại hướng phía Lâm Phong xông tới.

Lâm Phong nhảy lên cao, chuyển hướng về phía khác đồng thời rất nhanh chạy lên.

Liên tục hai lần cũng chưa đụng tới Lâm Phong, con tức của Thiết Giáp long cũng mãnh liệt nổi lên, hai cái lỗ mũi to thô không ngừng bốc lên ngọn lửa, ở xung quanh lan can điên cuồng truy đuổi Lâm Phong.

Một người một thú, rất nhanh tại giữa cái đài không ngừng biến hóa vị trí, bên trong cái đài cũng càng ngày càng nóng, Thiết Giáp long phun lửa tung toé càng ngày càng nhiều, hơn nữa tốc độ cũng gia tăng.

"Nha~"

Giữa cái đài truyền ra một tiếng trẻ em non nớt, đây là âm thanh của Lâm Phong. Vừa rồi không cẩn thận thân thể của Lâm Phong bị ngọn lửa của Thiết Giáp long quét qua, trong khoảnh khắc tóc đã bị đốt mất một nửa.

Nắm tay của Lâm Thành đột nhiên nắm chặt, để đứa nhỏ như Lâm Phong đánh nhau cùng thú dữ Thiết Giáp long tám chân đang nổi giận nếu không cẩn thận đều có thể xuất hiện sai lầm làm hắn vĩnh viễn hối hận.

"A a a~"

Lâm Phong đột nhiên dừng lại, không chạy trốn xung quanh ngược lại quay về phía Thiết Giáp long đánh tới, thiết côn nắm chắc trên tay, hình dáng dường như rất phần nộ.

"Bồng!"

Lâm Phong bay ngược ngã thật mạnh xuống trên mặt đất, cùng Thiết Giáp long so khí lực, Lâm Phong thua rất thảm.

"Ngao~"

Thấy công kích rốt cục có tác dụng, Thiết Giáp long có vẻ thực hưng phấn, ngửa mặt lên trời phun ngọn lửa lớn tiếng gào to, tám chân lớn một hồi lay động, đập từng bước lớn hướng tới chỗ Lâm Phong chạy tới.

"Sát!"

Giọng nói non nớt lạnh như băng, trong mắt Lâm Phong hiện lên nét lạnh lùng, thiết côn nắm chặt trên tay đột nhiên phát ra ánh sáng chói mắt. Thân thể gầy gò bé nhỏ của Lâm Phong ngã xuống mặt đất. Trong ánh mắt khó tin của Lâm Thành, liền như vậy dán xuống mặt đất nhanh chóng xuyên qua chân của Thiết Giáp long.

"Ngao ngao~"

Thiết Giáp long tám chân đột nhiên gào to vài tiếng thống khổ, phía dưới bụng nó nhanh chóng bao phủ trong máu, đồng thời còn có nội tạng hỗn hợp cùng chảy ra.

Lâm Phong, chống thiết côn chậm rãi đứng lên, cũng không thêm liếc mắt nhìn con thú dữ đang đau đớn giãy dụa trên mặt đất chỉ chăm chú nhìn Lâm Thành trên đài cao.

Lúc này, Lâm Thành trong lòng cũng cực không bình tĩnh.

Hôm nay, Lâm Phong làm cho hắn kinh ngạc rất nhiều, đặc biệt là chiêu tuyệt sát cuối cùng khi thân mình của Lâm Phong dán trên mặt đất bay ra. Lâm Thành thề, hắn chưa bao giờ thấy qua Lâm Phong làm như vậy.

Không đến một tháng huấn luyện trong rừng rậm, mỗi thời điểm Lâm Phong sẵn thú Lâm Thành đều đi theo hắn ở phía sau. Lâm Thành thật sự nghĩ không ra Lâm Phong ở thời điểm nào len lén luyện ra mấy chiêu này.

Chẳng qua, trong lòng Lâm Thành càng cao hứng và kích động, Lâm Phong biểu hiện càng mạnh, như vậy hắn khả năng thành công vượt qua khảo nghiệm cơ hội lại càng lớn, hoặc là nói Lâm Phong khả năng thành công đi vào Bắc Đại lục, trở thành thượng tiến một cao thủ trong võ lâm cơ hội cũng lại càng lớn.

"Tiểu phong, chúc mừng ngươi!"

Lâm Thành thật lâu không có lộ ra nụ cười rốt cục ở trước mặt Lâm Phong mỉm cười chân thành, chính là biểu tình của Lâm Phong không có gì biến hóa.

"Ta có thể thấy hắn chứ?"

Lâm Phong ánh mắt lạnh lùng, lời nói lạnh như băng không mang theo một chút tình cảm lại làm trái tim Lâm Thành đau đớn.

“Tiểu phong, rất nhiều sự tình cũng không giống như ngươi tưởng tượng, ngươi phải tin tưởng ta cùng gia chủ đều là vì ngươi!”

Lâm Thành khẽ thờ dài, nhìn không được giải thích với Lâm Phong. Chính trong lòng Lâm Thành cũng không chú ý tới, hẳn lúc này phi thường khát vọng Lâm Phong có thể lý giải được lời hắn.

“Làm cho ta đến nơi hắn đang ở!”

Hình dáng của Lâm Phong không có gì biến hóa, thậm chí không ngừng đầu nhìn Lâm Thành, ánh mắt trống rỗng ngay cả Lâm Phong cũng không biết mình đang nhìn cái gì.

***

Ở cửa miếu, Lâm Phong nhìn thấy người hắn muốn gặp, ngày hôm nay cũng đúng là sinh nhật mười tuổi của hắn.

"Tại sao?"

Lâm Phong đứng ở trước mặt cha ước chừng một canh giờ, rốt cục hỏi ra câu đầu tiên.

Lâm Chính Vân đang ngồi xếp bằng chậm rãi đứng lên, ánh mắt mở ra, vô cùng dịu dàng từ trong mắt Lâm Chính Vân toả ra. Lâm Phong hơi sững sốt, lập tức lại khôi phục hình dạng lạnh như băng.

“Phong nhi, ta thực sự rất cao hứng, ta nghe A Thành nói, ngươi lần huấn luyện cuối cùng hoàn thành phi thường xuất sắc, thậm chí có thể dùng từ hoàn mỹ để hình dung!”

Lâm Chính Vân chậm rãi đi đến trước người Lâm Phong, vỗ nhẹ nhẹ chụp bả vai còn nhỏ của hắn, nhu tình trong mắt không có thay đổi.

"Phong nhi, ngươi có thể nhớ rõ ta lần trước trong mật thất nói gì với ngươi?"

Thấy Lâm Phong không có phản ứng, Lâm Chính Vân khẽ thờ dài, chậm rãi đứng dậy nhẹ nhàng hỏi.

“Nhớ rõ, ngươi nói qua muốn ta trở thành thượng tiên, trở thành rất lợi hại thượng tiên!”

Nét mặt của Lâm Phong rốt cục buông lỏng một ít, chính là cuộc sống một tháng hắn đã ghi lòng tạc dạ, làm hắn đối với phụ thân, đối với Lâm Thành đều có một tầng ngăn cách thật lớn ở trong lòng. Nếu bọn họ không thể cho Lâm Phong một sự giải thích hợp lý chỉ sợ sự ngăn cách này trở thành vĩnh viễn ngăn cách.

“Lâm gia ta từng từng ở Thiên Hồng đại lục hơn mười vạn năm, bất kể triều đại thay đổi nhưng chưa bao giờ thay đổi địa vị của Lâm gia, bất kể người nào đương quyền đều liều mạng muốn đem công chúa hoàng gia gả cho Lâm gia ta, Phong nhi, ngươi cũng biết là vì sao?”

Lâm Chính Vân đột nhiên lớn tiếng nói, giọng điệu cũng có chút kích động.

“Đây đều là bởi vì, Lâm gia ta còn có một khác tam đại thế gia, ở bên kia tồn tại lão tổ tông của chúng ta luôn luôn bảo vệ che chở cho chúng ta. Lão tổ tông tuy không thường xuyên trở về nhưng là bởi vì có bọn họ tồn tại, cho tới bây giờ không ai dám chú ý đến chúng ta, cho tới bây giờ không ai dám đối với chúng ta có một tia bất kính!”

Lâm Chính Vân giơ ngón tay lên chỉ về hướng phương bắc, biểu lộ vô cùng tự hào, cả Lâm Thành cũng là quỳ lễ nhìn về phía phương bắc.

“Phong nhi, gia quy của Lâm gia mỗi một thế hệ trong hàng đệ tử phải có một đệ tử nhận khảo nghiệm của tổ tông. Nếu đệ tử nhận khảo nghiệm thành công sẽ được tổ tông trực tiếp mang về Bắc Đại lục, tu luyện thành thượng tiên. Mà ngươi là một đệ tử cần nhận khảo nghiệm của thế hệ”

Lâm Chính Vân chậm rãi đi đến cửa miếu, giọng nói đột nhiên trầm xuống, “Phong nhi, không nên trách cha tàn nhẫn, Lâm gia ta sau này có huy hoàng chúng ta cũng có nỗi khổ. Khảo nghiệm của chúng ta so với khảo nghiệm của tam đại thế gia không giống nhau, bọn họ mười lần khảo nghiệm có thể có chín lần thông qua, mà chúng ta mười lần thậm chí không có một người thông qua khảo nghiệm!”

“Hai mươi năm trước, thúc thúc Lâm Chính của ngươi nhận khảo nghiệm thất bại, bốn mươi năm trước thúc gia gia của ngươi cũng là khảo nghiệm thất bại. Từ trước đến nay Lâm gia chúng ta đã suốt mười đời không có một đệ tử thông qua khảo nghiệm!”

“Phong nhi, trong bốn anh em các ngươi thiên phú của ngươi là tốt nhất, khảo nghiệm của Lâm gia chúng ta khi càng nhỏ thì thành công càng cao. Nhưng là dựa theo phía trước của ngươi, đến nhận khảo nghiệm cũng chỉ có một đường thất bại, chẳng qua bây giờ không giống lúc trước, cha thực xem trọng ngươi, cha tin tưởng rằng lần này ngươi nhất định có thể thành công!”

Lâm Chính Vân trong mắt lại hiện lên nét nóng bỏng, không ai biết, bản thân là gia chủ hắn phải nhận rất nhiều áp lực. Trong gia tộc đã suốt mười đời là hơn hai trăm năm không có ai đưa đến Bắc Đại lục, vì thế lão tổ tông ở Bắc Đại lục đã truyền tin trở lại rất bất mãn đối với biểu hiện của con cháu Lâm gia ở Thiên Hồng đại lục.

“Bởi vì .... điều này sao? Bởi vì điều này làm ta đi nhận khảo nghiệm, liền bức ta đi giết thú mà ta không muốn giết, bắt ta đối mặt với sự việc mà ta không muốn?”

Đột nhiên, Lâm Phong kêu lớn lên, thần sắc cũng có chút kích động. Lâm Phong trong lòng cũng không muốn tin tưởng rằng cha cùng người quan tâm đến hắn nhất là Thành bá, vì khảo nghiệm của gia tộc khiến cho hắn ăn lớn như vậy đau khổ, sống một cuộc sống mà từ trước không chút suy nghĩ đến.

“Phong nhi, ta biết ngươi oán hận cha, cũng không để ý tới cha, chẳng qua mấy cái này đều không phải, ngươi chỉ cần nhớ kỹ cha là vì ngươi tốt là được!”

Lâm Phong phát hiện, cha hắn lại có thể cười, đối với chất vấn của hắn không chỉ có không trả lời, ngược lại cười, điều này làm cho Lâm Phong trong lòng càng thêm phần nộ.

“Thời gian không sai biệt lắm, Phong nhi, ngươi là người của Lâm gia, nhận khảo nghiệm là sứ mạng ngươi không thể trốn tránh. Tin tưởng cha, sau khi khảo nghiệm chấm dứt cha nhất định cho ngươi một câu trả lời vừa lòng!”

Lâm Chính Văn đột nhiên đi đến trước mặt Lâm Phong, sự dịu dàng trong mắt càng thêm nồng hậu, đồng thời còn có một tia thương tiếc ở bên trong.

“Phong nhi, hãy đi đi, nhớ kỹ sau khi khảo nghiệm chấm dứt cha nhất định cho ngươi một câu trả lời vừa lòng!”

Lâm Chính Văn đột nhiên đem Lâm Phong ôm ở trong lòng, tại bên tai lại nói một câu như vậy, sau đó mới nhẹ nhàng đem Lâm Phong thả xuống.

Lâm Phong thật sâu nhìn thoáng qua phụ thân, đi nhanh vào bên trong sơn miếu, đi tới cửa đột nhiên ngừng lại.

“Ta đi nhận khảo nghiệm, chỉ là bởi vì ta là người của Lâm gia, đây là sứ mạng của ta!”

Nói xong, cũng không quay đầu lại, Lâm Phong trực tiếp đi vào trong miếu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 6: Tượng Phật

Bên trong Sơn miếu, cùng các sơn miếu khác trên đại lục không có cái gì bất đồng, một pho tượng Phật lớn, phía trước pho tượng là một lư hương. Mặt trên lư hương còn có khói hương đang bốc lên.

Thân mình Lâm Phong lập tức hạ xuống, nhanh chóng dựa vào cạnh tường.

"Đồng~"

Cửa chính sơn miếu đóng lại thật mạnh. Trong sơn miếu lập tức trở nên tối om, thấy rõ ánh sáng màu đỏ của khói hương bốc lên khác thường.

“Tiểu tử ngươi rất là thông minh a, không sai, so với người của vài thế hệ trước tốt hơn nhiều!”

Một tiếng nói già nua trầm trọng từ bên trong tượng Phật truyền ra, thân mình Lâm Phong lập tức lùi ra trước cửa, trên tay gắt gao nắm chặt thiết côn. Vị trí này đối mặt tượng Phật tương đối là nơi an toàn nhất, hơn nữa hai bên Lâm Phong không có thứ gì, tránh né cũng dễ dàng hơn.

"Ha ha, tiểu tử, tốt lắm, cực thông minh!"

Tượng Phật chậm rãi chuyển động, lại có thể từ trên Phật đài đi xuống. Lâm Phong hai tay nắm thiết côn ôm ở trước ngực, kinh hãi nhìn thấy tượng Phật sống lại.

“Tiểu tử, không cần khăn trương như vậy, ta là bảo hộ giả của Lâm gia các ngươi, cũng là người phụ trách khảo nghiệm đệ tử của Lâm gia!”

Tượng Phật tiếp tục hướng phía trước đi tới, thời điểm tượng Phật muốn gần sát tới Lâm Phong, Lâm Phong đột nhiên nhảy đến một bên, thiết côn trên tay cũng hung hăng đánh ra ngoài.

Thiết côn bay về phía đầu của tượng Phật, tượng Phật nhìn như rất nặng vừa mới nhấc tay liền đem thiết côn Lâm Phong vút ra nắm chặt trên tay “Tiểu tử, ngươi rất cảnh giác, tốt lắm, ân, thiết côn này rất rắn chắc!”

"Trả lại cho ta!"

Vũ khí bị đoạt, Lâm Phong trong lòng nhất thời lo lắng, lập tức đánh móc sau gáy.

“Tiểu tử, ngươi vẫn còn nôn nóng!”

Một bàn tay to đột nhiên bắt lấy áo da thú của Lâm Phong, đầu phật thật lớn không lay động, thiết côn của Lâm Phong bị hấn bắt lấy trong tay.

“Tốt lắm, tiểu tử, đừng giãy dụa, khảo nghiệm của chúng ta phải bắt đầu, chúc ngươi hảo vận!”

Tượng Phật dùng sức rung chuyển Lâm Phong đang kịch liệt giãy dụa trên tay, hiện tại biểu hiện của Lâm Phong càng giống một đứa bé mười tuổi bình thường, trên tay tượng Phật giương nanh múa vuốt, hận không thể cắn nát tượng Phật.

Tượng Phật từ trên Phật đài đi xuống, các hòn đá thông thả hướng hai bên dôi đi, lộ ra một khe hở tản mát ra bảy sắc hào quang, Lâm Phong quên cả giãy dụa, kinh ngạc nhìn phiến đất trống kia.

“Tiểu tử, phía dưới sẽ phải dựa vào chính ngươi, hắc hắc!”

Tượng Phật đột nhiên lấy một tay đẩy Lâm Phong vào khe hở của bảy sắc hào quang, đầu óc mê muội bên tai Lâm Phong chỉ còn lời chúc phúc cuối cùng của tượng Phật mặt khác cái gì cũng không biết.

***

Bên trong bảy sắc hào quang là một loại cảm giác mịt mù, Lâm Phong không biết mình đang ở nơi nào, hấn cũng không biết bị vây ở hoàn cảnh này đã bao lâu, lúc sau mờ to mắt trước mắt đều là bảy sắc hào quang, thân thể cũng phảng phất như bị vây bên trong một mảng nước âm, bốn phía đều là mềm mại, tay chân đều có thể chuyển động nhưng là không thể di động xung quanh.

Trong hoàn cảnh này, ngoại trừ trầm mặc vẫn là trầm mặc, Lâm Phong không biết thời gian qua bao lâu, rốt cục hấn chịu không được, lớn tiếng quát to “Có người không? Đây là nơi nào?”

"Oanh long long~"

Âm thanh của Lâm Phong tựa như một tiếng sấm lớn nổ trong không gian yên lặng, bốn phía bảy sắc hào quang cũng không quay về mà toàn bộ đều điên cuồng hướng tới trong cơ thể Lâm Phong chuyển động.

"A, không muốn!"

Bảy sắc hào quang giống như một cây kim chạy vào trong cơ thể Lâm Phong, cái loại cảm giác giống như kim đâm rất đau đớn, đặc biệt là toàn thân xung quanh đều có cảm giác đau đớn làm cho Lâm Phong kêu gọi đầu hàng có chút run rẩy.

Cây kim còn tiếp tục chui vào trong cơ thể Lâm Phong, loại cảm giác sờ không được nhưng lại rất chân thật có thể cảm nhận được sự đau đớn làm Lâm Phong có cảm giác sống không bằng chết, hấn căn bản không thể ngăn cản loại đau đớn này, chỉ có thể không ngừng kêu gào.

Thời gian chậm rãi trôi qua nửa canh giờ.

Lâm Phong đã hoàn toàn không có suy nghĩ, lúc trước hấn còn hận chính mình vì cái gì không thể hôn mê. Thời gian trôi qua, sau một lúc phải chịu cảm giác vô cùng đau đớn Lâm Phong đã chết lặng, trong lòng hấn hiện tại là một mảng trống rỗng.

Ước chừng một canh giờ, toàn bộ bảy sắc hào quang đều đã tiến vào trong cơ thể Lâm Phong, lúc này Lâm Phong, chỉ cảm thấy trong cơ thể giống như quay cuồng trong nước sôi, cả thân thể cũng không thuộc về mình không chế.

Thời gian chậm chậm trôi, Lâm Phong trong cơ thể quay cuồng cũng càng lúc càng lớn. Từ trong bụng, trên cánh tay, trên đùi, hiện tại cả thân thể trừ làn da bên ngoài Lâm Phong đều có cảm giác chúng nó quay cuồng.

Sau khoảng hai canh giờ, cảm giác quay cuồng rốt cục bắt đầu bớt đi, chẳng qua Lâm Phong kinh ngạc phát hiện bên ngoài thân thể hấn giống như có một cây búa dùng sức gõ lên thân thể.

Cảm giác quay cuồng rốt cục biến mất, nhưng là cảm giác cây búa gõ lên lại càng ngày càng rõ ràng, hơn nữa không chỉ có bên ngoài cơ thể mà trong cơ thể cũng bắt đầu xuất hiện loại cảm giác này. Thậm chí, Lâm Phong cảm giác chính mình nghe được tiếng cây búa ‘đông đông’ đánh trên thân thể mình.

Con mắt của Lâm Phong chậm rãi nhắm lại, cảm giác cây búa chuy kích cũng thực đau đớn, chẳng qua do đã trải qua đau đớn vì bảy sắc hào quang tràn vào thân thể nên đau đớn hiện tại đã không coi là cái gì. Nhưng là nếu có người nhìn thấy trên mặt bé nhỏ của Lâm Phong bởi vì đau đớn không ngừng rung động thì sẽ cảm nhận được quá trình đau khổ đến như thế nào.

Lâm Phong đã không để ý đến thời gian, hấn căn bản không biết qua bao lâu loại cảm giác bị đập rốt cục lắng xuống, lập tức cảm thấy nóng lên.

Oi bức, khốc nhiệt, khô nóng, Lâm Phong không thể hình dung loại cảm giác này, tựa như lửa cháy bùng bùng thiêu đốt chính mình, lại giống như thân thể ở bên trong nham thạch nóng chảy, mỗi lúc xung quanh nham thạch tưởng như hòa tan thân thể.

Còn có, xung quanh hơi nóng tựa như một thanh kiếm sắc không ngừng đâm vào trái tim Lâm Phong. Trái tim bị đâm trúng như kim châm muối xát thính

thoảng đánh sâu vào Lâm Phong. Loại đau đớn này lại không giống với cảm giác đau đớn bị kim châm. Mỗi một lần, Lâm Phong đều cảm giác chính mình phải hôn mê bất tỉnh, nhưng là đau đớn qua đi lại hồi tỉnh lại.

Lâm Phong cảm giác chính mình sắp điên rồi, lúc trước cuộc sống trong rừng rậm đánh nhau với dã thú cùng hiện tại bây giờ quả thực chính là sự hưởng thụ cao nhất.

***

"Tiểu tử, không sai, đúng rồi, chúc mừng ngươi đã qua một cửa khảo nghiệm luyện thể này!"

Giọng già nua trầm trọng của tượng Phật lại vang tới, Lâm Phong lúc này đã bị vây ở trạng thái nửa hôn mê, mơ hồ thật lâu, mới chậm rãi ngẩng đầu lên.

"Như vậy, ta đã tiếp thu qua khảo nghiệm à?"

Lâm Phong đứng dậy, phát hiện chính mình đã bị vây trong một hoàn cảnh tối đen, mở to mắt cùng nhắm mắt lại đều giống nhau, xung quanh cái gì cũng đều không nhìn thấy.

"Ha ha, tưởng như vậy là qua ư, vậy các ngươi Lâm gia nhận khảo nghiệm cũng sẽ không khổ sở như vậy. Ngươi cũng biết mười người nhận khảo nghiệm phía trước ngươi, trong đó có năm người đều qua một cửa này, không thể không nói người của Lâm gia các ngươi đều có nghị lực rất lớn!"

"Phía sau còn có?"

Lâm Phong kinh ngạc kêu lên, hẳn nhớ lại vừa rồi đau đớn trên người vẫn còn phát run, loại đau đớn này tổ tiên hẳn lại có thể có năm người chịu được, nhưng là năm người đó cũng chưa vượt qua khảo nghiệm khác.

"Đương nhiên, cảm thấy quái lạ chỉ có thể trách ngươi là người của Lâm gia, mặt khác tam đại thế gia chỉ có một khảo nghiệm, còn muốn thoải mái hơn vừa rồi. Người của Lâm gia các ngươi có ba khảo nghiệm, mỗi một cái khảo nghiệm đều có thể đưa người vào chỗ chết. Hơn nữa, ta còn có thể nói cho ngươi, mười người phía trước ngươi chỉ có một người tiến đến khảo nghiệm thứ ba. Chẳng qua thực đáng tiếc, hẳn thất bại tại khảo nghiệm cuối cùng!"

"Ba cái khảo nghiệm, phía trước mười vị tổ tiên chỉ có một người đến khảo nghiệm cuối cùng, nhưng lại thất bại!" Lâm Phong trong lòng hoàn toàn khiếp sợ, trách không được cha nói với hắn khảo nghiệm vô cùng gian nan. Hiện tại xem ra tình huống chân thật so với hắn nói còn muốn khó khăn hơn.

"Tiểu tử, đừng nản chí, bọn họ không được không có nghĩa là ngươi không được. Ta rất xem trọng ngươi, lập tức khảo nghiệm thứ hai sẽ bắt đầu, tin tưởng khảo nghiệm thứ hai ngươi nhất định sẽ làm ngươi vô cùng khó quên!"

"Tiền bối, khảo nghiệm của Lâm gia chúng ta khó khăn, tại mười thế hệ trước ta, gia tộc tiền bối thông qua khảo nghiệm cũng ít như vậy sao chứ?"

Lâm Phong trong lòng đột nhiên vừa động, cuộc sống của các lão tổ tông Lâm gia tại Bắc Đại lục như thế nào bọn họ không ai biết, nhưng theo biểu hiện của cha, còn có xem gia quy thì bọn họ rất coi trọng đệ tử bên này. Một khi đã coi trọng như vậy vì cái gì lại đặt ra khảo nghiệm hà khắc. Ít nhất cha cùng tượng Phật kỳ quái này đều nói cho hắn khảo nghiệm của tam đại thế gia khác đơn giản rất nhiều.

"Phía trước muốn tốt một chút, chẳng qua cũng là được phá hư. Thời điểm tốt nhất liên tục có ba người thông qua khảo nghiệm. Tới thời điểm xấu nhất, liên tục mười lăm người tất cả đều thất bại!"

"Tiền bối, tại sao gia tộc khác khảo nghiệm lại dễ dàng, mà Lâm gia chúng ta lại khó khăn? Liên tục mười lăm người trong mười lăm thế hệ đều không có người thông qua khảo nghiệm!"

Lâm Phong nhìn không được đem nghi hoặc trong lòng hỏi đến, tại hắn nghĩ còn hơn chuyện lúc trước cha hắn đối xử với hắn còn muốn nghi không ra.

"Hắc hắc, vấn đề này chờ sau khi ngươi tới bên kia tự nhiên sẽ hiểu được. Tiểu tử, ta rất xem trọng ngươi, ngươi tuổi nhỏ chính là có ưu thế rất lớn, mau mau chuẩn bị đi, khảo nghiệm của ngươi lập tức bắt đầu!"

Âm thanh của tượng Phật càng ngày càng xa, bầu trời dần dần chậm rãi xuất hiện ánh sáng, Lâm Phong phát hiện, xuất hiện ở trên trời lại có thể là những ngôi sao, mà hắn cũng rốt cục thấy rõ mình đang ở đâu, xung quanh hắn là một mảnh sa mạc hoang vu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 7: Ngân Lang

Bầu trời đêm lạnh lẽo, gió nhẹ, ẩm, cát vàng dưới chân thong thả chuyển động, sa mạc nơi này làm cho Lâm Phong cảm giác thấy rất chân thật, giống như đang đứng ở trên sa mạc thật.

Nhưng Lâm Phong biết điều này không có khả năng, sa mạc duy nhất của Thiên Hồng đại lục là Tây Vực đại sa mạc, tại phía tây của Đại Đường quốc, cách nơi này mấy vạn dặm, hẳn chẳng qua từ phía trên của Phật tượng trong sơn miếu bị đưa xuống dưới, không có khả năng có thể tới sa mạc.

Nhưng sự chân thật trước mắt làm cho Lâm Phong đối với cảm giác của mình bắt đầu sinh ra hoài nghi, thậm chí nghĩ chính mình đã tới Tây Vực, tới bên trong sa mạc rộng lớn.

Đất cát chậm rãi chuyển động, ở phía trước Lâm Phong chậm rãi từng bước từng bước xuất hiện hai điểm sáng. Hai điểm sáng này xuất hiện tại một chỗ, hình như toàn bộ chuyển động.

Điểm sáng càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng gần, Lâm Phong rốt cục phát hiện hai điểm sáng này không phải như hắc tướng tượng là ánh sáng của côn trùng mà là con mắt của Sa lang (sói sa mạc).

Sa lang là một loài sói sống trong sa mạc. Loài sói này so với loài sói trong thảo nguyên còn muốn hung dữ, khát máu hơn. Xuất hiện trước mắt Lâm Phong ít nhất hơn một ngàn con sói, Đám Sa lang này chậm rãi tụ tập xung quanh người Lâm Phong. Bốn phía xung quanh Lâm Phong đều bị Sa lang bao vây.

Một tháng sống săn thú trong rừng rậm, bây giờ xung quanh có hơn một ngàn con Sa lang nếu không có sự rèn luyện trước kia thì Lâm Phong căn bản không có khả năng sống được từ những miệng con sói này. Mặc dù bây giờ còn rất nguy hiểm nhưng trong lòng Lâm Phong lại rất trấn tĩnh, bảy sói hơn một ngàn con không phải không thể đối phó.

"Ngao ô~~~"

Đột nhiên, phía sau bầy Sa lang truyền đến một tiếng sói tru, một con Sa lang màu bạc thật lớn, toàn thân lóe sáng ngân quang, thong thả hướng Lâm Phong đi tới.

Con Sa lang màu bạc này thân thể lớn gấp ba lần so với con khác, hơn nữa nó vừa xuất hiện hơn một ngàn con Sa lang lập tức toàn bộ bò trên mặt đất. Dù mười tuổi nhưng Lâm Phong cũng biết Lang Vương (vua sói) xuất hiện.

Lâm Phong nắm thiết côn trong lòng bàn tay hơi có chút ướt át. Lang Vương, Lâm Phong trước kia gặp trong bầy sói chưa từng xuất hiện qua một con Lang Vương thật lớn hung mãnh như thế, không thua một con tám chân Thiết Giáp long, hơn nữa nơi này là địa bàn của Sa lang, bên cạnh còn có hơn một ngàn con hung tàn.

"Ồ~~"

Lang Vương màu bạc lại tru một tiếng to rõ, vây xung quanh Lâm Phong hơn một ngàn con Sa lang lập tức đều hướng tới Lâm Phong đánh móc sau gáy, rất nhanh vị trí của Lâm Phong tất cả đều là Sa lang.

"Bồng bồng bồng bồng!"

Thiết côn cấp tốc đánh ra. Sa lang tới gần Lâm Phong đều bị đánh bay ra ngoài, nhìn từ phía trên xuống, một con nối tiếp một con Sa lang từ giữa bay ra, ngã xuống trên mặt cát run rẩy vài cái, lập tức không còn nhúc nhích.

Một tháng sống trong rừng rậm, đặc biệt huấn luyện đối chiến với bầy đàn thú dữ trợ giúp cho Lâm Phong rất nhiều. Ít nhất Lâm Phong đã biết, đối mặt với bầy đàn thú dữ, nhất định phải dùng biện pháp ít sức nhất trực tiếp giết chết bọn nó. Cho nên, từng con Sa lang bị đánh bay ra ngoài sợ hãi đều bị đập nát, bay ra chẳng khác nào đã chết.

Không tới nửa khắc thời gian, hơn một trăm con Sa lang đã bị Lâm Phong giết chết, đám Sa lang bên ngoài bởi vì thi thể của đồng bọn nên hành động cũng thong thả làm cho Lâm Phong có thời gian thở dốc.

Chậm rãi, bên người Lâm Phong thi thể của Sa lang càng ngày càng nhiều. Trên thân thể của Lâm Phong che kín chất lỏng màu đỏ trắng, trong đó có máu tươi của hắn bị Sa lang cào thương chảy ra, đôi lại còn nhiều đầu sói bị đánh bắn toé ra óc máu.

Rốt cục, Sa lang ngừng lại tiến công, Lâm Phong đặt mộng ngồi ở trên mặt đất, lưng dựa vào thi thể Sa lang, mồm mở to thở phì phò.

Vừa rồi, đại khái thời gian hơn nửa canh giờ Lâm Phong quơ thiết bổng giết chết ít nhất năm trăm con Sa lang. Bất quá để giết chết chỗ Sa lang đó chi phí cũng không nhỏ, Lâm Phong có cảm giác thoát lực, dù sao hắn mới chỉ có mười tuổi.

Bên ngoài Sa lang không có tiến công, toàn bộ quay xung quanh tại bên người Lang Vương màu bạc. Lang Vương màu bạc ngẩng cao đầu nhìn lên không trung, từ đầu tới cuối Lang Vương đều như thế, ngay cả đám Sa lang thủ hạ tụ tập cùng một chỗ không tiến công, nó cũng không quản tới.

Dần dần, trên không trung chậm rãi xuất hiện một cây dây nhỏ, tất cả Sa lang, bao gồm cả Lang Vương đều hưng phấn ngửa mặt lên trời kêu gào lên.

Động tĩnh của tập thể Sa lang lập tức làm cho Lâm Phong đề phòng rất nhiều, phát hiện bầy sói còn không có động tĩnh khác, hắn cũng ngửa đầu hướng lên trên trời nhìn lại mới phát hiện, vô số chấm nhỏ ở giữa không biết khi nào thì xuất hiện một mặt trăng hình chiếc răng, hơn nữa còn chậm rãi tăng lớn.

"Ngao ô ~"

Lang Vương lại ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng sói tru thật lớn, lúc này đám Sa lang đi theo bên người Lang Vương cũng đồng thời ngửa mặt lên trời kêu lên, ở xa xôi chậm rãi cũng vang lên âm thanh sói tru.

Trong lòng Lâm Phong đột nhiên cảnh giác, nghe thanh âm không biết còn có nhiều ít bao nhiêu con Sa lang ở xa xa, nếu toàn bộ Sa lang này tụ tập ở đây, sợ rằng mạng nhỏ của hắn lần này cũng sẽ mất ở chỗ này.

Không vội nghĩ lại, Lâm Phong kéo thân mình vừa mới nghỉ ngơi một hồi rất nhanh hướng ra phía ngoài chạy trốn, cũng không để ý phương hướng, hắn hiện tại thâm nghĩ rồi xa bầy sói.

Lang Vương màu bạc cùng bầy sói xung quanh đối với Lâm Phong rời đi cứ nhiên không để ý đến, như trước ngửa mặt lên trời kêu gào. Tại bầy Sa lang rống lên, trên bầu trời mặt trăng chậm rãi biến thành một nửa, màu trắng của ánh trăng bao phủ lên sa mạc, sa mạc ban đêm sáng giống như ban ngày.

Tiếng sói tru càng ngày càng nhiều, hơn nữa càng ngày càng gần. Sau khi Lâm Phong rời xa Lang Vương, không dám chạy loạn, bốn phía đều có Sa lang gầm rú, hắn không biết có thể hay không đâm đầu đụng với một bầy sói.

Bầu trời càng ngày càng sáng, cuối cùng trên trời nửa vầng trăng biến thành trăng tròn, đàn sói kêu gào cũng yên dần, sa mạc một lần nữa khôi phục sự yên lặng.

Chỉ có điều trong lòng Lâm Phong lúc này đã có cảm giác không tốt, sa mạc bằng phẳng căn bản không có địa phương ẩn thân, huống hồ toàn thân hắn toàn mùi máu tươi, mặc kệ dấu ở nơi nào, cũng có thể bị cái mũi linh mãnh của Sa lang tìm được. Lâm Phong thậm chí có một loại cảm giác, thời điểm tiếp theo trong nháy mắt bầy sói liền xuất hiện trước mặt hắn.

"Phốc xuy, phốc xuy!"

Thanh âm rất nhỏ truyền tới, Lâm Phong lập tức nhìn xung quanh, rất xa trên đường chân trời từng điểm đen rất nhanh chạy tới, tại mặt sau của điểm tối thấy được chính là một đoàn ngân quang.

Lâm Phong cơ hồ tuyệt vọng, lần này bầy sói so với vừa rồi đối mặt còn nhiều hơn mười lần, ít nhất có hơn vạn con sói, cộng thêm một con Lang Vương hướng tới chỗ hắn chạy tới. Ở trong hoàn cảnh này dù cao thủ võ lâm chỉ sợ cũng chết ở chỗ này.

Bầy sói tới gần, Lâm Phong rất nhanh phát hiện bầy sói này cùng với vừa rồi không giống nhau. Bầy sói hiện tại ánh mắt đỏ như máu, cái đầu chúng nó so với bầy sói vừa rồi lớn hơn một ít, còn có trên da lông bọn nó thỉnh thoảng lóe ra ngân quang, tựa như bình thường ánh trăng phản xạ.

Đặc biệt Lang Vương kia, thân thể phải lớn hơn gấp hai hơn hồi này, đứng ở nơi đó là một đầu cự lang. Hơn nữa Lang Vương trên đầu không biết khi nào dài ra một cái sừng, ở dưới ánh trăng thỉnh thoảng phát ra lóe ra quang mang.

Bầy sói hơn vạn con đem Lâm Phong vây quanh, lúc này Lâm Phong ngoài miệng không ngừng mắng Bắc cực đại lục lão tổ tông, loại khảo nghiệm này khó trách cả mười thế hệ đều không qua được, Đừng nói mười đời, hơn trăm đời, ngàn đời, cũng không có người có thể vượt qua loại này khảo nghiệm biến thái này.

"Tiểu tử, ngươi không cần căng chửi!" Thanh âm của Phật tượng đột nhiên truyền tới, Lâm Phong trong lòng cả kinh, nhìn xung quanh.

"Khảo nghiệm này có hạn chế thời gian, ánh trăng tổng cộng sẽ xuất hiện một canh giờ, một canh giờ bên trong, mỗi con Sa lang lực lượng đều đã gia tăng một nửa, Lang Vương lại gia tăng lực lượng, tuy nhiên ngươi chỉ cần kiên trì quá một canh giờ này, chẳng khác nào qua một cái khảo nghiệm! Tốt lắm, chúc ngươi vận tốt!"

"Ngươi vừa rồi tại sao không nói?"

Lâm Phong có cảm giác xúc động muốn đánh Phật tượng, nếu vừa rồi hiểu được điều này, chính là liều chết, cũng muốn đem Lang Vương giết trước, sau đó trốn vào trong thi thể của bầy sói, chỉ cần kiên trì quá một canh giờ là có thể, chính là hiện tại hắn cần phải đối mặt phiền toái hơn.

"Vừa rồi? Ngươi có hỏi sao? Ha ha, tiểu tử, đừng nóng giận, ta nhìn ngươi tốt lắm, một lúc lâu sau ta quay lại, hy vọng đừng làm cho ta ở trong bụng sói tìm được ngươi, ha ha!"

Phật tượng cười to, thanh âm dần dần đi xa, Lâm Phong bây giờ tâm tình mừng chửi đều không có, bầy sói đã bắt đầu tiến công.

***

Hiện tại Sa lang, vô luận lực lượng cùng phòng ngự đều so với vừa rồi Sa lang mạnh hơn nhiều, Lâm Phong giết chết một con Sa lang dùng khí lực phải gấp đôi lúc trước, dưới tình huống như vậy Lâm Phong lực lượng tiêu hao thật phi thường lớn.

"Ngao ô~"

Lang Vương rốt cục bắt đầu nhìn chăm chú Lâm Phong. Lang Vương kêu gào một tiếng, lúc sau hơn một vạn con Sa lang, lập tức toàn bộ di chuyển, vây công Lâm Phong chỉ có mấy trăm con, các con khác đều quay chung quanh chạy nhanh lên.

Còn có hơn một trăm con Sa lang chuyên môn dò đi thi thử của đồng bọn, Lâm Phong mục đích muốn lợi dụng thi thử Sa lang ngăn trở chúng nó cũng không có cách nào thực hiện, Lang Vương kia tựa hồ có trí tuệ bình thường, trêu tức nhìn Lâm Phong.

Hơn vạn con Sa lang chạy di chuyển, tăng lên chuyển động của cát mịn, Sa lang ngược lại hướng về phía sau chạy nhanh, hạt cát đều bị bọn nó chạy đưa ra bên ngoài. Dần dần, chỗ Lâm Phong chậm rãi hạ xuống, rất nhanh Lâm Phong bị vây bên trong một đám cát, mà bầy sói vây quanh ở bên ngoài.

"Tại sao có thể như vậy!"

Lâm Phong nháy mắt ngăn cả người, hiện tại hắn bị vây hãm không chỉ phải đối mặt với đám Sa lang phía trước, còn muốn phòng bị trên không trung bầy sói ập xuống. Hơn nữa, hắn ngay cả nhảy đều không thể nhảy lên, Lâm Phong tin tưởng, chỉ cần hắn vừa nhảy dựng lên, thì có vô số móng vuốt sói giáng xuống tại trên người hắn.

Tình thế của Lâm Phong càng ngày càng nguy cơ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Ngoan Đấu Quần Lang

Quả nhiên, bị bầy Sa lang vây xung quanh bắt đầu đánh tới, hơn nữa trong khi mặt trên bị cát lấp xuống, xung quanh Lâm Phong tất cả bọn Sa lang công kích đều rất thông thả, không gian bên trên phần lớn là mặt của bầy Sa lang.

"Phốc~"

Lâm Phong vùng tay đánh chết hai con Sa lang, nhưng cánh tay của hắn cũng bị đầu móng vuốt của một con Sa lang xé rách, máu đỏ tươi nhất thời chảy ra ngoài.

Vết thương rất sâu, có thể nhìn thấy xương ở bên trong, máu không ngừng chảy, cánh tay này của Lâm Phong nếu đặt ở bên ngoài, cơ hồ đã bị tàn phế một nửa rồi, nhưng vẫn còn tốt đã qua một tháng cuộc sống ở trong rừng rậm, hơn nữa vừa rồi tiếp thêm thất thái quang vào người, loại... đau đớn, loại... thương thế này hắn tiếp nhận được.

Nhưng cứ như vậy cũng không được, chỉ là bây giờ căn bản Lâm Phong không có thời gian để xử lý vết thương, một người tiếp đầy một bầu trời Sa lang, xung quanh còn có rất nhiều bầy Sa lang khác, thì thoảng vẫn bỏ móng vuốt xuống. Lâm Phong chỉ có thể tự liệu trong lòng, trên tay không có chút biện pháp nào, lại vừa phân thân muốn xử lý vết thương, kết quả phía sau lại bị tăng thêm một vết thương nữa.

Không kịp xử lý vết thương, máu chảy ra quá nhiều cũng đủ để làm cho Lâm Phong có thể chết, đầu của Lâm Phong đã bắt đầu choáng váng, hắn biết cứ như vậy không cần bọn Sa lang phải động thủ thì chính hắn cũng đã tự ngã quy trên mặt đất.

"A~~~~~"

Lâm Phong đột nhiên kêu lên một tiếng, khí thế trên người tăng lên rất nhanh, thiết côn trên tay trong nháy mắt sáng ngời, phát ra chói mắt ánh thái quang bị Lâm Phong quăng ra ngoài.

"Phanh..phanh..phanh..."

Thiết côn vừa mới đập xuống, bốn con Sa lang đều bị thiết côn xuyên qua thân thể, Lâm Phong nhân cơ hội này tránh ở phía trên, lập tức xé quần áo phía dưới ra băng bó vết thương và khăn trương đứng lên.

Đây là trong rừng rậm Lâm Thành bức bách hắn làm như thế, bây giờ Lâm Phong rốt cục cảm thấy Lâm Thành thật là tốt, không có hắn dạy dỗ khẩn cấp Lâm Phong sao có thể trong chớp mắt có thể xử lý được sự uy hiếp lớn nhất trước mắt.

Kim sang được là loại thuốc trị thương tốt nhất của Lâm gia, hiệu quả phi thường trong việc cầm máu, việc này Lâm Phong đã biết rõ từ trước, sau khi bôi lên tâm tình của Lâm Phong đã tốt rất nhiều.

Thiết côn bay trở về, Lâm Phong đưa tay nắm lấy, không biết có phải là máu quá nhiều hay là đã giết quá nhiều Sa lang mà lúc này trong lòng của Lâm Phong rất hưng phấn, sự hưng phấn này làm cho sức lực của hắn lại gia tăng không ít, một nhọc cũng qua đi. Lâm Phong hướng phía bầy Sa lang lao tới.

Xoay người, quyền trái đánh xuống đầu một con Sa lang tới gần, trên tay phải thiết côn thuận thế vừa đập chết một con khác.

Con Sa lang đánh lên phía sau bị một cước chính bụng, mặt trên và phía trước đập xuống cũng trực tiếp bị thiết côn xuyên qua đầu. Sau một hồi công phu uy vũ của Lâm Phong biến hoá phi thường, xung quanh cuối cùng không còn một con Sa lang nào dám đến gần Lâm Phong, mà bây giờ thời gian đã vượt quá nửa canh giờ rồi

Bên dưới thi thể của Sa lang càng ngày càng nhiều, rốt cục thân thể của Lang Vương màu bạc cũng đã động đậy.

Lang Vương vừa động bầy sói xung quanh nhanh chóng lui về phía sau, để nhường chỗ cho Lang Vương ra một cách dễ dàng, bầy Sa lang di chuyển hình thành một hồ to, đã nhanh chóng bị thi thể lấp đầy. Lâm Phong đứng giữa thi thể bầy Sa lang hung hăng nhìn thẳng về hướng của Lang Vương.

"Ngao ô~~~~~"

Sau khi Lang Vương đến gần, rồi chậm chạp dừng lại, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng kêu kinh đảm, ngân gác trên đầu của nó cư nhiên cấp tốc dựng đứng lên, chuyển động của tia ngân gác toát ra một cái đoàn quang màu trắng, Lang Vương vùng đầu một cái, ngân đoàn quay về phía Lâm Phong.

"Oanh!"

Âm vang tận trời, uy lực của ngân đoàn bộc phát so với bộ dáng của nó hoàn toàn không giống nhau, phía dưới chân Lâm Phong thi thể Sa lang đều bị tán loạn, trên không trung nổi lên một trận mưa máu,

Lâm Phong nhảy đến một bên, trên người toát ra một luồng mồ hôi lạnh, vừa rồi hắn còn muốn đối phó với ngân đoàn của Lang Vương nếu không phải cuối cùng thay đổi chủ ý sợ rằng trên trời mưa máu vỡ ra trong đó thì có hắn rồi.

Sau khi Lang Vương xuất ngân đoàn ra, không tiếp tục truy kích Lâm Phong nữa, oai vệ quay đầu về phía Lâm Phong, Lâm Phong kinh ngạc phát hiện trong mắt của Lang Vương phát ra một tia cười nhạt, với Lang Vương căn bản hắn không phải là một đối thủ.

Ngân gác lại chuyển động, nhưng lần này ngân gác không phát ra quang mang. Lang Vương bước qua bốn đại đệ tử vọt nhanh hướng tới trước Lâm Phong.

"Đăng~"

Tốc độ của Lang Vương rất nhanh, trong khi Lâm Phong chưa kịp phản ứng lại thì Lang Vương đã đến bên cạnh, Lâm Phong chỉ có thể giờ thiết côn lên chặn trước ngực. Ngân gác của Lang Vương vừa lúc chạm trên mặt của thiết côn phát ra một âm thanh.

Thân thể của Lang Vương màu bạc cũng không dừng lại, ngân gác dính trên thiết côn trên tay của Lâm Phong, không ngừng hướng trước chạy trốn, Lâm Phong cũng bị Lang Vương đuổi chạy ra ngoài, chấn động thật lớn từ thiết côn truyền đến tay hắn, đột nhiên Lang Vương ngửa đầu đem Lâm Phong cả người lẫn côn đều đánh ra ngoài.

"Đồng~"

Thân thể của Lâm Phong bị đánh ra, một nửa ở dưới cát, hai tay nhỏ bé, bởi vì va chạm kịch liệt với ngân gác của Lang Vương hổ khẩu đã vỡ ra, bây giờ Lâm Phong cảm giác tay hắn thậm chí không thể điều khiển được.

"A~"

Lâm Phong đột nhiên hung hăng gõ vào đầu mình, lập tức trên trán lưu lại một vết máu, vết máu chảy xuống mắt, mắt của Lâm Phong cũng biến thành màu đỏ.

Trong nháy mắt trên thân thể của Lâm Phong toát ra một khối khí thể khổng lồ, đây là khí thể trong khi đánh với Thiết Giáp long Lâm Phong phát ra, khí thể dã thú. Khí thể vừa phát ra, Lang Vương thờ ơ không chú ý đáng về lập tức thay đổi, hai con mắt màu đỏ nhìn thẳng Lâm Phong.

"Kỳ thật, ta phải cảm ơn ngươi, cảm ơn ngươi để ta hiểu được cha ta vẫn còn yêu thương ta, so với các người ta đối với lựa chọn huấn luyện của ông ấy, quả là thật thoải mái".

Lâm Phong đột nhiên mỉm cười, giờ khắc này Lâm Phong đã có chút hiểu cha rồi, hận đối với cha hắn cũng không có gì lớn lắm, nếu không có một tháng huấn luyện đi săn này, Lâm Phong tuyệt đối không thể kiên trì đến bây giờ, trong lòng đã thoải mái nhiều, tiềm lực của Lâm Phong cũng bộc phát ra rồi.

Lâm Phong ngửa mặt lên trời nhìn ánh trăng, khoe miệng lộ ra một ý cười kỳ quái, trăng hôm nay rất đẹp, chỉ tiếc là quần áo trên người bị rách hết cả rồi, nhưng có thể lấy da màu bạc của Lang Vương làm quần áo, ngồi dưới trăng ngắm trăng thăm nghĩ trăng đẹp như vậy lại càng đẹp hơn.

"Ngao ô~"

Lang Vương màu bạc phần nộ kêu lên một tiếng, Lang Vương có một chút trí tuệ nhất định nó nghe hiểu những lời của Lâm Phong nói, hiểu được rồi Lâm Phong đối với nó rất coi thường, đặc biệt là thái độ của Lâm Phong càng làm tăng thêm tức giận của nó. Lang Vương không biết nói chuyện chỉ biết dùng hành động nói cho Lâm Phong biết, nó muốn xé nát thân hình bé nhỏ này ra thành từng mảnh nhỏ.

Lang Vương tiếp tục vọt về phía trước, đảo mắt nhìn thẳng trước mặt Lâm Phong. Lần này, ngân gác không dừng lại trên thiết côn của Lâm Phong mà

bị thiết côn của Lâm Phong loại bỏ.

Nhờ vào đạo lực của ngân giác, Lâm Phong nhảy lên cao, trực tiếp rơi lên trên lưng của Lang Vương. Lưng của Lang Vương không có cứng rắn như Thiết Giáp long, thiết côn của Lâm Phong hung hăng nện xuống về phía sau lập tức tạo thành một cái lỗ máu.

"Ồ~"

Lang Vương đau đớn khàn giọng, thân thể lay động kịch liệt làm Lâm Phong bị rơi xuống. Lâm Phong vững vàng đứng trên mặt đất lắc lắc đầu thờ dài, da của Lang Vương bị rách một miếng.

Bị thương làm Lang Vương càng thêm hung tàn, ngân giác trên đầu của Lang Vương không dung, mà nó mở to mồm máu, nó muốn nuốt chửng tên tiểu tử đã làm nó bị thương.

Lang Vương tốc độ phi thường nhanh, cho dù tiềm lực của Lâm Phong bộc phát ra rồi, cũng không kịp tốc độ của Lang Vương chỉ có thể nhờ vào sự trợ giúp linh hoạt của thân hình nhỏ con cùng với Lang Vương du đấu.

Sau mấy hiệp, nguy hiểm của Lâm Phong càng lúc càng nhiều, tiếp tục như vậy tùy thời cơ để tiếp tục chiến đấu với Lang Vương.

"Huynh đệ, xem ra, chỉ có thể nhờ người rồi!" trong lòng Lâm Phong yên lặng thì thầm, tay hấn vẫn nắm, ngay cả Lâm Thành cũng không biết khi nào nó có được thiết côn, cư nhiên thiết côn bắt đầu hấp thụ máu trên người của Lâm Phong chảy ra.

Màu đen của thiết côn đã biến thành màu đen hồng.

"Đi tìm cái chết!"

Cảm thụ tin tức của thiết côn truyền đến, Lâm Phong đột nhiên nhảy dựng lên, dưới bầu trời màu bạc giống như hiện lên một mảnh màu đỏ. Tất cả bảy Sa lang chỉ cảm thấy hiện lên một màu đỏ đen. Lúc quay đầu lại thủ lĩnh của chúng, Lang Vương màu bạc đã đầu rồi, một côn của Lâm Phong trực tiếp đập nát đầu của Lang Vương.

Bảy Sa lang hoảng loạn nhìn cái chết của Lang Vương rồi từ từ lùi chạy về phía sau, rất nhanh tất cả bọn Sa lang đều điên cuồng bỏ chạy ra phía sau. Người có thể giết chết Lang Vương căn bản chúng nó không dám đối mặt.

"Rốt cục cũng kết thúc rồi!"

Lâm Phong trực tiếp nằm trên mặt đất, Lâm Phong cẩn thận nhắm mắt lại, trên tay nhẹ nhàng, khe khẽ vuốt ve thiết côn, người bạn bấy lâu nay của chính mình. Lặng lẽ hưởng thụ khoảng thời gian thanh tịnh khó khăn này.

Sắc trời từ từ trở tối, trăng tròn biến thành trăng khuyết rồi rất nhanh trong không trung dần dần mất đi.

"Dì! hấn quả nhiên đã giết chết Lang Vương?"

Âm thanh trầm thấp không ngừng, Phật tượng lúc này cũng có mặt trên sa mạc, đến trước thi thể của Lang Vương cẩn thận kiểm tra, sau đó nhìn Lâm Phong đang nhắm mắt nghỉ ngơi.

"Tiểu tử, ta đã xem nhẹ người, người vượt qua sự tưởng tượng của ta rồi!"

Một lúc lâu, Phật tượng mới chậm rãi nói. Nhưng lúc này Lâm Phong đã nằm ngủ trên mặt đất, hấn đã thành công giết chết Lang Vương khi hấn mới có mười tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 9: Vượt Qua

Đây là lần đầu tiên Lâm Phong thấy uế oải như vậy, chính là cuộc sống một tháng ở trong rừng rậm, hôm nay hấn mới như vậy, không đến hai canh giờ nó đã giết chết hơn một ngàn con Sa lang và còn một con Lang Vương, hoàn toàn kiệt sức.

Một tháng qua, đây là giấc ngủ ngon nhất của Lâm Phong, thậm chí hấn còn mơ về cuộc sống vui sướng thời nhỏ ở Lâm phủ, nhìn thấy mẫu thân yêu thương mình nhất, ăn những đồ ngon do chính tay mẫu thân làm ra. Tựa như một giấc mộng tâm thường của quá khứ.

“Phong nhi, dậy mau, đừng ngủ lười nữa, ném thử canh quế hoa mẹ làm cho con”

Vừa nghe thấy tiếng của mẫu thân phát ra, Lâm Phong nhè nhẹ thở dài, con mắt mông lung, sự ừ ừ khi vừa tỉnh dậy bị xua đi.

Lâm Phong xoa xoa con mắt đột nhiên bất động, lúc này Lâm Phong tỉnh hoàn toàn, nhìn rõ cảnh tượng trước mắt, đây là đâu? Là sa mạc nơi hắc chiến đấu cuối cùng. Rõ ràng đây chính là phòng ngủ của chính hắn mà, ngồi ở đầu giường đương nhiên vừa rồi là trong mộng, mẹ của nó.

“Đồ ngốc, lại còn bú sữa bình nữa, trước tiên là phải nhanh uống đã. Uống hết rồi rời khỏi giường, đây là canh quế hoa!” Tay của mẫu thân nhẹ nhàng vuốt ve đầu của Lâm Phong. Lâm Phong đỡ dần tiếp nhận, từ từ uống canh quế hoa, tất cả đầy đều có vẻ là chân thật, ngay cả trong miệng đều mang theo hương vị ngọt ngào của mùi quế hoa.

“Mẹ, con không cần phải đi theo cha tiếp nhận cuộc thử thách nữa phải không?”

Rốt cục Lâm Phong cũng phát ra câu nói, mê hoặc hỏi mẫu thân, hắn có thể nhớ rất rõ ràng cuối cùng nhờ vào uy lực của thiết côn hắc mới có thể giết chết Lang Vương. Sau khi giết chết thì hắn mệt quá và ngủ thiếp đi.

“Thử thách gia tộc cái gì?” Phản ứng của mẫu thân càng làm Lâm Phong thấy kỳ cục, tay của mẫu thân sờ sờ trán của hắn rồi lại sờ trán của chính mình, mỉm cười nói “Có phải con vẫn chưa tỉnh mộng, cha con cho con đi tiếp nhận thử thách cái gì? Con quên rồi à, ngày hôm qua con với đại ca của con mới từ kinh thành về đến, nhìn con lần này thật là điên rồi!”

“Kinh thành, đại ca?”

Lâm Phong tựa hồ nhớ tới cái gì, nhưng nghĩ tới rồi lại không được. Hình như trong trí nhớ của hắn thật sự là có đi theo đại ca còn có cả chị dâu mới cùng đi tới kinh thành, sau đó theo như lời mẫu thân ngày hôm qua vừa mới quay về.

“Chẳng lẽ trước đó chỉ là giấc mộng?” Lâm Phong ngồi dậy, không dám tin tưởng nhìn xung quanh căn phòng, nếu như vậy thật là lời nói trong mộng, vậy đúng là mơ cũng là thật rồi.

“Phong nhi, con sao rồi, đừng dọa mẹ nha con!” Lâm Phong bị mẹ ôm vào lòng ngực, cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của mẹ, nghe thấy nhịp đập khẩn trương của con tim, trên mặt Lâm Phong từ từ rơi xuống hai dòng nước mắt.

“Mẹ, con không sao, mẹ không phải lo lắng!” Lặng lẽ lau nước mắt, Lâm Phong cười với mẫu thân nói, đồng thời uống hết bát canh quế hoa, ranh mãnh mặc quần áo nhảy xuống giường.

“Đứa trẻ này, con có ý dọa mẹ!” Mẫu thân trừng mắt nhìn Lâm Phong một cái, nhưng với Lâm Phong thì bà đã yên tâm nhiều rồi, để nha hoàn bên mình thu thập đồ Lâm Phong ăn xong rồi lập tức mang theo các nạng đi ra bên ngoài. Cả phòng lúc này chỉ còn lại một mình Lâm Phong.

“Chẳng lẽ thật là mộng!”

Cảm nhận được sự vật trước mắt đều là thật, trí nhớ về kinh thành vẫn thật là mơ hồ, dần dần ngay cả chính Lâm Phong cũng tin cuộc sống một tháng trong rừng rậm qua chỉ là một con ác mộng.

Là mơ thì tốt rồi, Lâm Phong lắc lắc đầu cười, đã từng ít nhiều lần Lâm Phong cầu mong đó chỉ là một giấc mộng, nhưng biến thành mộng của sự việc thật chính bản thân Lâm Phong cũng không thể tiếp nhận được.

Lâm Phong sửa sang lại quần áo trên người, vừa rồi mặc qua nhanh quá nào cảm giác có cái gì đó đánh trên mình, sau khi dơ tay về sau lưng Lâm Phong đột nhiên dừng lại ở đó, không dám tin bên hông mình lộ ra một cái gì đó, mặt trên cơ thể bởi vì có chút biến hoá tâm tình mà run rẩy.

Thiết côn, thứ đã đi theo hắn sinh tử, cuối cùng đã giúp hắn giết chết Lang Vương màu bạc, hiển nhiên xuất hiện trên tay của hắn, màu đỏ sẫm của mặt thiết côn là do Lâm Phong đã giết chết khá nhiều Sa lang, vẫn còn lưu lại vết tích, Lâm Phong thậm trí vẫn ngửi thấy mùi tanh của máu.

“Không, tôi cùng chuyện gì đã xảy ra?”

Thiết côn hiện ra đã nói cho Lâm Phong biết rồi, đây không phải là ác mộng, vừa rồi, bây giờ, còn có nơi này phòng ngủ của chính mình, tất cả đều nói cho Lâm Phong biết, với kinh nghiệm của hắn thì đúng là một con ác mộng.

Lâm Phong cảm giác đầu của chính mình như sắp bị nổ tung ra, vậy còn với thiết côn, thứ đã từng trợ giúp chính mình bị Lâm Phong thắng tay ném ra xa. Nhưng thiết côn rơi xuống đất lại nhắc nhở Lâm Phong là nó có tồn tại.

Trong tiềm thức, Lâm Phong tình nguyện tin rằng trước mặt đều là sự thật, thử thách gia tộc là cái gì, sa mạc Lang Vương ngân sắc là cái gì, những cái đó chỉ là một con ác mộng của hắn mà thôi. Lâm Phong càng nghĩ như vậy đầu óc hắn lại càng thêm đau khổ. Hình ảnh lúc trước lần đầu tiên được thiết côn cùng hiện rõ ràng trong đầu hắn.

Mười ngày trước, vẫn là ở trong rừng rậm

Thời gian đó của Lâm Phong, với cha, với Lâm Thành, đúng là thời gian oán niệm cực mạnh trong lòng hơn nữa, vũ khí của hắn ba ngày trước thì đã hoàn toàn hỏng. Lâm Phong từng tràn đầy hi vọng cầu xin Lâm Thành cho hắn vũ khí nhưng lại bị Lâm Thành nể mặt một trận. Sau đó Lâm Thành cho hắn liên

tục ba ngày dùng tay không đối phó với một đám thú dữ. Ba ngày không có vũ khí là thời gian Lâm Phong bị thương nhiều nhất.

Tối hôm đó, trong khi Lâm Thành rời đi về phía cha hấn báo cáo tình huống Lâm Phong lần đầu tiên khóc. Hai mươi ngày ủy khuất, tại một đêm trong nháy mắt đã bộc phát

Lâm Phong chỉ mới 10 tuổi, nó có thể kiên trì ở trong hoàn cảnh đó suốt hai mươi ngày đã là quá tốt rồi. Lâm Thành không ngừng than thở trước mặt Lâm Chính Văn.

Trong đêm khuya, Lâm Phong khóc mệt rồi, nước mắt cũng đã cạn khô, yên lặng ngồi bên sơn động, ngẩng đầu nhìn bầu trời giữa rừng rậm lá cây, nhớ lại hạnh phúc ngày trước, cuộc sống vui sướng, nhớ lại về thân ái của mẹ mình, đại ca, nhị ca đều là người thân.

Ngẩng đầu nhìn trời Lâm Phong đột nhiên phát hiện một đạo bạch quang từ trên thẳng xuống phía dưới, bên cạnh không xa có một sơn động, đợi lúc Lâm Phong đi qua xem, mới phát hiện cây thiết côn.

Đang phát sầu vì không có vũ khí, Lâm Phong không có ghét bỏ nó, thấy thiết côn mừng rỡ chộp vào trong tay. Nhưng hấn không ngờ thiết côn lại nóng như vậy, một chút mà tay hấn đã bị thương rồi, miệng vết thương của Lâm Phong chảy máu, cũng thấm ướt thiết côn trước mặt.

Nhất thời Lâm Phong không cảm thấy đau đớn cánh tay, ngược lại, lại cảm thấy mình với thiết côn lúc đó có một loại huyết mạch tương thông (máu và kinh mạch của Lâm Phong nối liền với thiết côn) cảm ứng thần kỳ. Hấn cảm giác được, thiết côn như muốn nói điều gì với hấn, nhưng lại không cảm nhận được điều thiết côn muốn nói với hấn.

Về sau, có thiết côn Lâm Phong đối mặt với thú dữ so với trước đây dễ dàng hơn nhiều. Nhưng Lâm Phong không dám biểu hiện ra, Lâm Phong trong lòng hiểu rất rõ, một khi để Lâm Thành biết hấn đã thay đổi rồi, thì sẽ để cho đối thủ của hấn càng khó khăn hơn.

Mấy ngày sau, rốt cục Lâm Phong cũng hiểu được thiết côn muốn nói với hấn điều gì, một khắc trong lòng Lâm Phong lạnh như băng xuất hiện một lò lửa, để cho hấn cảm thấy ấm áp toàn cơ thể. Bởi vì Lâm Phong cảm nhận được là thiết côn đối với hấn rất tốt, quan tâm hấn.

Lại qua mấy ngày, Lâm Phong cũng biết thiết côn này kỳ thật là không đơn giản, ít nhất một lần trong lúc nguy hiểm, đột nhiên thiết côn lôi kéo Lâm Phong, cứu Lâm Phong một mạng, hơn nữa thiết côn sau khi cứu mạng Lâm Phong còn có một cỗ nhiệt từ trong thiết côn chảy vào cơ thể của Lâm Phong.

Cỗ nhiệt lưu này không chỉ cứu mạng của Lâm Phong mà còn cải tạo thân thể của Lâm Phong. Nguy hiểm qua đi Lâm Phong cảm giác được sức lực của mình và tốc độ cao hơn. So với lúc đầu cao hơn rất nhiều. Sau này Lâm Phong đối mặt với Thiết Giáp long tám chân xuất hiện tốc độ cỗ khí lưu trên người, kỳ thực đều là công lao của thân thể sau khi cải tạo.

Sau này, Lâm Phong không có đem thiết côn làm một kiện vũ khí thuần túy, Không quản làm cái gì Lâm Phong cũng đều mang theo nó, Lâm Phong cảm thấy mình không thể vắng thiết côn bên cạnh, hấn có một người bạn mà người khác không biết.

Nhưng bây giờ người bạn của hấn bị ném xuống mặt đất, con mắt không rời khỏi thiết côn, Lâm Phong trong lòng tự nhiên có một cảm giác tan nát cõi lòng.

Bắc bình núi non, Lâm Phong tiến vào sơn miếu dưới đất.

Một mảng tối om trong hư không, trong sơn miếu Phật tượng lẳng lặng ngồi bên trong. Thân thể của Lâm Phong ở trước mặt nằm thẳng trong hư không. Có thể nhìn thấy trên mặt của Lâm Phong một hồi kinh ngạc, một hồi mỉm cười, còn bây giờ trên mặt hấn chảy ra nước mắt. Mặt khác Phật tượng cũng không phát hiện ra, Lâm Phong ôm thiết côn trong lòng ngực có chút nóng lên.

Sau khi vứt bỏ thiết côn, cảm giác tan nát cõi lòng để cho Lâm Phong chảy ra nước mắt, Lâm Phong lặng lẽ nhặt thiết côn lên, ôm vào trước ngực, đứng ở đó không nhúc nhích.

Thân thể của Lâm Phong từ từ biến thành trong suốt, đồng thời nằm trong hư không Lâm Phong cũng từ từ xuống dưới bên cạnh của Phật tượng, trang nghiêm cũng biến thành khuôn mặt tươi cười.

Đột nhiên cửa phòng của Lâm Phong bị mở ra, cha của hấn, mẹ, và 3 ca ca đều bước vào, đặc biệt là mẹ của Lâm Phong, vừa khóc vừa kêu tên của Lâm Phong, nhào vào ôm thân thể của Lâm Phong không dùng lại được,

“Mẹ... ta kêu người một tiếng mẹ, mặc dù ta biết, tất cả đều không là thật, nhưng ta thật sự cảm tạ ngài, cảm tạ ngài, mẹ... con phải đi rồi, con còn có sứ mạng của con!”

Lâm Phong khăn trương ôm thiết côn, mỉm cười với ‘mẫu thân’ trước mặt nói, sau khi nhìn thoáng qua mọi người cha và 3 ca ca, khe khẽ nhắm con mắt lại, mọi việc tất cả trước mắt mới thật là mộng.

Rốt cục, thân thể của Lâm Phong hoàn toàn trong suốt, cha mẹ và 3 ca ca cũng đều biến mất, Lâm Phong lại mở mắt ra, trước mặt chỉ có Phật tượng

Phật tượng vẫn nhìn Lâm Phong đột nhiên cười to “Ha..ha... tốt lắm, cuộc thử thách của người đã qua rồi, nhiều năm qua, người thành công vượt qua cuộc thử thách nhanh như vậy người là người thứ nhất!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 10: Lâm Nguyên

“Kết thúc rồi sao ?”

Trong hư không, Lâm Phong cũng mờ mịt nhìn phật tượng, cảm nhận sự ám áp của thiết côn lần nữa truyền cho hắn. Lâm Phong biết, lần này có thể trải qua thử nghiệm này là cũng dựa vào thiết côn đến tên cũng không có này, đặc biệt là giấc mơ y như thật vào lúc cuối, nếu như không có sự tồn tại của thiết côn, khẳng định lâm phong sẽ bị lạc ở nơi đây.

“Được rồi tiểu tử, đừng sửng sốt nữa mau chuẩn bị đi, ta phải đưa ngươi đến đại lục Bắc Cực, đợi lần sau chúng ta gặp mặt nhau, ngươi đã là một người tu chân rất ưu tú rồi đây !”

“Người tu chân ?”

Lâm Phong càng mơ hồ, Lâm Phong chỉ mới mười tuổi, đây là lần đầu nghe đến danh từ người tu chân này.

“A, ta quên mất, các ngươi gọi người tu chân là thượng tiên. Đúng, chính là thượng tiên, rất nhanh ngươi cũng sẽ trở thành một vị thượng tiên !”

Thạch thủ của phật tượng màu vàng vỗ vỗ đại não kia, tiếng thanh điếc tai đó khiến Lâm Phong không khỏi nhú mày.

“Ta có thể đi gặp phụ thân ta không ?”

Đối với phụ thân, trong lòng Lâm Phong đã tha thứ rất nhiều. Lần này nếu như không có sự huấn luyện tàn khốc của cha, hắn cũng không có thể có được cộng sự thiết côn này, càng không thể vượt qua được sự thử nghiệm khó khăn thế.

“Cái này tuyệt đối không được, người vượt qua thử nghiệm yêu cầu phải lập tức hướng đến đại lục Bắc Cực. Nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ thông báo cho phụ thân ngươi là ngươi đã vượt qua thử nghiệm, trở thành niềm kiêu hãnh của gia tộc !”

Phật tượng lắc lắc đầu, thấy nét mặt thất vọng của Lâm Phong, lại nói tiếp:

“Quy định xưa nay của Lâm gia các ngươi, cũng là người mà thành công vượt qua thử nghiệm lập tức sẽ rời khỏi nơi này hướng đến đại lục Bắc Cực, điểm này ta không có cách rồi. Nếu như ngươi muốn nói gì với cha ngươi, ta có thể truyền đạt giúp ngươi !”

“Đa tạ phật tượng thúc thúc !”

Nét mặt của Lâm Phong cuối cùng cũng tốt được một chút, hắn có rất nhiều chuyện muốn nói với phụ thân, nhưng khi đến bên miệng lại không biết nên nói cái gì trước.

“Phật tượng thúc thúc !”

Trong lòng phật tượng nói thầm một chút, tuổi của hắn, đủ để làm ông nội của ông nội của Lâm Phong, nhưng nhìn vẻ mặt của hắn, cũng không lưu tâm đến cách xưng hô đối với phật tượng thúc thúc.

“Phật tượng thúc thúc, ngươi hãy nói với phụ thân ta, ta hiểu tâm ý của hắn rồi !”

Suy nghĩ thật lâu, Lâm Phong cũng không biết nói cái gì, cuối cùng chỉ để lại một câu nói.

“Cũng được, ta nhất định sẽ truyền đạt. Bây giờ ngươi phải chuẩn bị, ta phải mở Truyền Tống Trận, đưa ngươi đến đại lục Bắc Cực !”

Phật tượng gật gật đầu, chậm rãi đi tới trước người Lâm Phong, tay phật thô to liền đem Lâm Phong ôm vào lòng.

“Phật tượng thúc thúc, cái gì là truyền tống trận ?”

Sau khi đem tâm sự dứt bỏ ra, dần dần Lâm Phong bắt đầu có một tia phương hướng với cuộc sống mới, cho dù hắn chỉ có mười tuổi, có cơ hội trở thành thượng tiên trong truyền thuyết nếu không kích động thì đó là giả đấy.

“Truyền tống trận là công cụ người tu chân chế tạo ra để truyền tống với cự li xa, truyền tống trận này là thuộc về Lâm gia các ngươi đấy, đại lục Thiên Hồng có bốn truyền tống trận, cũng là tứ đại thế gia các ngươi nắm giữ trong tay !”

“Phật tượng thúc thúc, ngài không phải là người của Lâm gia chúng ta hả ?”

Lâm Phong chớp chớp mắt, nhẹ tiếng mà hỏi.

“Ta, đương nhiên không phải !”

Phật tượng hơi sững sờ, tức thời khò cười nói:

“Ta chỉ là một quái tinh, một tinh quái phục vụ cho Lâm gia các ngươi, người của Lâm gia các ngươi thì sẽ không trông coi cái truyền tông trần nhảm chán này !”

Tinh quái, lại lần nữa Lâm Phong nghe đến cái tên kỳ quái này, nhưng lần này Lâm Phong không có hỏi, hắn có thể nhìn ra được Phật tượng cũng không thích thú gì khi cho bản thân là tinh quái.

“Được rồi, đừng nói nữa, bên kia đã biết có người vượt qua thử nghiệm. Lại đây, ta đưa ngươi qua bên đó!”

Tiếng của Phật tượng hơi có chút giảm sút, đem theo Lâm Phong nhanh bước chạy đi trong hư không, đứng lên, một tiếng sau hai người đến phía trước một cái bãi đá.

Cái bãi đá này không lớn, trên đó chỉ có thể đứng nhiều nhất năm mười người, trung tâm của bãi đá, là một điều khắc tám góc, bốn phía còn có bốn hòn đá nhỏ, trong hòn đá lấp lánh màu xanh thẫm quý dị.

“Tiểu tử kia, đứng lên trên đi !”

Phật tượng đem Lâm Phong đặt trên bãi đá, ra hiệu Lâm Phong đứng ngay giữa của điều khắc.

“Nhắm mắt lại, đợi lúc mở ra thì ngươi sẽ đến đại lục Bắc Cực rồi !”

Phật tượng khoác khoác tay Lâm Phong, sau khi Lâm Phong nhắm mắt lại, bốn viên tinh thạch bay ra từ tay Phật tượng, lọt xuống trong cái thạch không kia.

Sau khi tinh thạch tiến vào, điều khắc bỗng nhiên hiện lên một lục quang, sau khi lục quang hiện lên Lâm Phong đã hoàn toàn biến mất.

Bên ngoài sơn miếu, Lâm Chính Văn không ngừng di chuyển qua lại, trên mặt của Lâm Thành cũng là một bộ dáng lo lắng. Đột nhiên, cửa của sơn miếu tự động mở ra, một tấm cảm quyền chậm rãi bay ra từ bên trong, trên đó ghi kết quả thử nghiệm lần này do Phật tượng ghi, chỉ là trong mắt Lâm Chính Văn, đó biến thành đơn thông báo kết quả thử nghiệm của tiền bối gia tộc.

Bao năm nay, chỉ có người tham gia thử nghiệm mới được gặp Phật tượng. Đối với người ngoài thì Phật tượng sẽ không hiện thân gặp mặt, cho dù đó là người của Lâm gia cũng không được, trong lòng của Phật tượng, đó đều là phạm nhân, cũng không giống như người tu chân bên đại lục Bắc Cực.

“Ha Ha, Phong nhi hắn đã thành công rồi, Phong nhi hắn đã thành công rồi !”

Lâm Chính Văn nhìn thoáng qua cảm quyền, sững sờ một hồi mới lên tiếng cười lớn. Lâm Thành vẫn luôn hồi hộp khi nghe được tin tức này, vẻ mặt u sầu cũng lập tức biến mất, một nụ cười nông hậu lập tức xuất hiện trên mặt hắn.

“Gia chủ, tiểu Phong không có phụ lòng kỳ vọng của ngài, liên tục qua 10 đời, cuối cùng Lâm gia chúng ta cũng có người thông qua thử nghiệm !”

“A Thành, ngươi nhìn nơi này, Phong nhi hắn đã hiểu ta, ha ha, cuối cùng Phong nhi hắn đã hiểu ta rồi !”

Khiến Lâm Chính Văn vui mừng nhất là lời nói cuối cùng mà Lâm Phong để lại, thật ra bây giờ Lâm Phong cũng không biết, loại huấn luyện này, là qui định mạnh mẽ trong gia quy của Lâm gia, với lại cũng không được nói rõ tình trạng cho người chấp nhận thử nghiệm.

Đại lục Bắc Cực, nơi địa phương xa xôi này sinh sống một đám tu chân giả, ở đại lục Thiên Hồng thì trong mắt phạm nhân, những người tu chân này là thượng tiên.

Lâm Thành, đại lục Bắc Cực là đại bản doanh của Lâm Thị gia tộc, hơn tám phần đệ tử của Lâm Thị đều sinh sống tại nơi này, Lâm Phong cũng là thông qua truyền tông trần đến nơi này.

Quá trình truyền tông rất nhanh như lời nói của Phật tượng vậy, Lâm Phong nhắm mắt lại, đột nhiên cảm giác có một lực hút khổng lồ dâng lên trên người, đợi khi hắn mở mắt ra thì đã đến bên kia đại lục Bắc Cực.

“Hoanh nghênh ngươi, thành viên mới của gia tộc. Ta là Lâm Nguyên, là người đến tiếp đãi ngươi !”

Đồng dạng cái bãi đá, đồng dạng cái điều khắc, nhưng nơi này không phải thứ hư không của động trống rỗng, mà là bên trong một cái sân vườn, trước mặt Lâm Phong đã không còn là một pho Phật tượng biết chuyển động nữa, đứng trước mặt hắn nói chuyện với hắn, là một thanh niên hơn hai mươi tuổi.

“Đa tạ, nơi này có phải là nơi lão tổ tông chúng ta sinh sống không ? Ngươi cũng là thượng tiên sao ?”

Lâm Phong chạy ra khỏi điều khắc nổi, người thanh niên tự xưng là Lâm Nguyên lập tức đi tới nắm lấy bàn tay nhỏ của hắn, cảm nhận được sự nhiệt tình của Lâm Nguyên đối với hắn, Lâm Phong không khỏi mở miệng hỏi.

“Có thể nói như thế, theo lý giải ở bên kia, ta chính là thượng tiên !”

Lâm Nguyên cười cười, đối với người tiếp đãi lần này, Lâm Nguyên rất vừa lòng, Lâm Phong chỉ mười tuổi, thoát nhìn cũng vẫn là một đứa trẻ dễ thương, đứa trẻ như thế thì mọi người ai cũng thích.

“Vậy ngươi nhất định lợi hại lắm rồi !”

Mắt của Lâm Phong sáng ngời lên, từ khi biết được có sự tồn tại của thượng tiên, đặc biệt là sau khi phụ thân hắn luôn tôn sùng thượng tiên trước mặt hắn, thì Lâm Phong vẫn luôn đặc biệt hướng tới thượng tiên, trước mắt đúng là xuất hiện một thượng tiên, Lâm Phong lập tức kích động lên.

“Ha ha, sau này ngươi có thể còn lợi hại hơn ta, thử nghiệm của gia tộc chúng ta rất khó qua đấy, có phải sau mười tuổi ngươi mới đi tiếp nhận thử nghiệm ? Đúng rồi, ngươi tên là gì ?”

Lâm Nguyên ha ha cười một tiếng, vỗ vỗ đầu của Lâm Phong cười mà nói với hắn.

“Ta là Lâm Phong, ngươi có thể gọi ta là tiểu Phong, ngày tiếp nhận thử nghiệm cũng chính là sinh nhật mười tuổi của ta !”

Lâm Phong gật gật đầu, sinh nhật này đúng là ngày sinh sinh khó quên nhất của hắn.

“Công pháp chúng ta tu luyện, tu luyện càng sớm càng tốt nhưng không được sớm hơn mười tuổi. Cho nên, mười tuổi là giai đoạn Trúc Cơ tốt nhất, bây giờ ngươi chỉ có mười tuổi, điều kiện khởi bước tốt hơn ta nhiều, sau này rất tự nhiên ngươi sẽ lợi hại hơn ta nhiều !”

Lâm Nguyên vừa nói chuyện, dẫn Lâm Phong đi đến phía trước một tòa đại sảnh, dừng bước tại nơi này.

“Tiểu phong, ở nơi này, gia tộc chúng ta không có sự phân biệt văn bối gì, chỉ là các phân biệt khác nhau, sau này ta sẽ là sư huynh của ngươi. Lại đây, theo sư huynh cùng nhau gặp sư phó !”

Ở trung ương của đại sảnh, có một trung niên hơn ba mươi tuổi đang ngồi đó, sau khi người trung niên đó thấy hai người vào liền mỉm cười gật gật đầu.

“Đồ nhi Lâm Nguyên, đã đem tiểu sư đệ dẫn đến đây, vừa rồi đồ nhi đã hỏi qua, tên của tiểu sư đệ là Lâm Phong, năm nay chỉ có mười tuổi !”

Lâm Nguyên dẫn theo Lâm Phong cùng nhau quỳ xuống.

“Ha ha, tốt, rất tốt, Lâm Nguyên ngươi vẫn là phúc tinh, thoáng cái ngươi đã dẫn đến một sư đệ nhỏ như thế, sư phó sẽ ghi công cho ngươi !”

Người trung niên ngồi đó hiện ra vẻ vui mừng, chỉ có một mình Lâm Phong vẫn còn mơ hồ trong đó rõ ràng nơi này là nơi sinh sống của lão tổ tông, tại sao sau khi đến đây lại biến thành sư phó và sư huynh.

“Tiểu phong, có điều ngươi không biết, tuổi thọ của người tu chân rất dài dù mấy ngàn mấy vạn năm chẳng là gì hết, nhưng mấy người phạm nhân thì có khác, bồi phạt đệ tử của Lâm gia chúng ta kém nhau rất lớn, vì tránh phiền toái chỉ cần người đã đến nơi này, chúng ta chỉ có theo phân chi mà phân chia, Lâm gia chúng ta, tông cộng có bảy vị trưởng lão, cũng có bảy chi nhánh, sư phó chúng ta là đại đệ tử của tam trưởng lão, chúng ta cũng là chi nhánh một mạch của tam trưởng lão.

Lâm Nguyên nhìn ra được nghi hoặc của Lâm Phong, chậm rãi mà giải thích cho hắn, thật ra mỗi đệ tử Lâm gia từ đại lục Thiên Hồng đến nơi này, cũng có nghi hoặc vừa rồi, nhưng cùng nhau sinh sống lâu rồi bọn họ cũng tập quen phương thức quản lý của thứ gia tộc này.

“Được rồi, Lâm Nguyên ngươi đi xuống trước, để ta giải thích cho đệ tử nhỏ của ngươi !”

Người trung niên ở ngay trung ương mỉm cười gật gật đầu, khi Lâm Nguyên đi ra khỏi, đại sảnh chỉ còn lại người trung niên ngồi trên đài và Lâm Phong đang quỳ trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 11: Lâm Thị Gia Tộc

“Không cần hồi hộp, nơi này, sau này cũng sẽ là nhà của ngươi !”

Người trung niên vừa nói vừa bước chậm rãi từ trung ương xuống. Lâm Phong cảm thấy hắn đi rất chậm, nhưng vừa chớp mắt thì đã đến sát bên, Lâm Phong không khỏi kinh ngạc.

“Bây giờ, ngươi có gì không hiểu có thể hỏi ta, ba ngày sau, ta sẽ chính thức nhận ngươi làm đệ tử !”

“Ta muốn biết tại sao thử nghiệm của gia tộc chúng ta khó thế ?”

Lâm Phong cảm nhận được người trung niên trước mắt có một thương yêu, nghi ngờ hỏi.

“Được, ta có thể trả lời ngươi !”

Người trung niên nở nụ cười:

“Vấn đề này của ngươi, mười người đến nơi này, có chín người cũng hỏi, trong lòng của ngươi khẳng định rất là oán hận ?”

“Thật ra, chúng ta làm như thế là có nguyên nhân. Hiện giờ, các ngươi có thể vẫn còn hoàn toàn không hiểu, nhưng qua mấy năm sau, ngươi sẽ tự nhiên hiểu ra !”

Người trung niên cười, tiếp đó lại nói:

“Lâm gia chúng ta, cho dù là trong thế giới của phạm nhân, hoặc là người tu chân trên đại lục bên này, cũng là thế gia nhất đẳng, là gia tộc lớn mạnh nhất !”

Lâm Phong gật đầu, nơi này hắn không biết, nhưng sự lớn mạnh của Lâm gia ở đại lục thiên hồng thì hắn cũng biết được một chút.

“Sở dĩ chúng ta lớn mạnh, bởi vì công pháp tu luyện của chúng ta. Khác với những người tu chân, tu luyện của chúng ta không có nguyên anh bên ngoài của luyện thể công pháp. Loại công pháp này sau khi tu luyện thành công sẽ rất lớn mạnh, nhưng lại có tai hại.”

Nhắc tới gia tộc, người trung niên không giấu vẻ tự hào, nhìn Lâm Phong, nụ cười trên mặt càng nồng hậu:

“Ngươi vẫn còn chưa biết về tu luyện, đợi sau khi ngươi biết rồi sẽ hiểu, công pháp của chúng ta, người không có nghị lực nhập môn rất khó, nhưng chỉ cần nhập môn thành công, thì sẽ rất là cường đại !”

“Có phải bởi vì công pháp của chúng ta cường đại cho nên thử nghiệm khó như thế ?”

Lâm Phong khẽ gật đầu, người trung niên trước mắt nói rất nhiều chuyện hắn không hiểu, chỉ biết ý nghĩ đại khái.

“Ha ha, đúng rồi, ngươi rất thông minh, có thể lý giải được lời nói của ta, ta rất vui mừng !”

Lời nói của Lâm Phong khiến người trung niên đôi chút sững sờ, lập tức cười lớn nói.

“Có lợi sẽ có hại, gia tộc của chúng ta tu luyện ngoại công của người tu chân. Cho nên, trúc cơ rất khó. Với lại, chúng ta chú trọng tu luyện ngoại công. Với tu luyện linh khí thì rất yếu kém, rất dễ tạo ra tâm ma, nếu như người có tâm trí yếu, bị tâm ma, sẽ chết. Cho nên, chúng ta cần ý chí kiên cường và cần đệ tử phải có thiên phú !”

Người trung niên đi được hai bước, rồi lại tiếp tục nói:

“Chúng ta đặt ra thử nghiệm, tổng cộng có ba tầng. Tầng đầu tiên là luyện chùy cường hóa thân thể, cũng là chuẩn bị trúc cơ trước, nhưng nếu người nào không có thiên phú sẽ không qua được thử nghiệm của tầng này, và như thế, chỉ có thể bị đào thải !”

Lâm Phong lại gật đầu lần nữa. Sự đau đớn khi cái quang bảy màu vào cơ thể, đúng là người bình thường không thể chịu đựng được, bây giờ nghĩ lại, trong lòng Lâm Phong vẫn còn phát lạnh.

“Tầng thứ hai là thử nghiệm nghị lực của ngươi, ngoại công tu luyện của chúng ta, nghị lực cũng rất quan trọng. Giai đoạn tu luyện trước tiên quan trọng ở luyện thể, tu luyện rất chậm, người không có nghị lực, căn bản thì sẽ không kiên trì được, kiên trì không được thì sẽ càng bị tâm ma nhập thể, đến lúc đó không chỉ hại cho bản thân, mà còn hại đến người khác !”

“Thử nghiệm tầng thứ ba, ngươi cảm thấy được gì ?”

Người trung niên chồm xuống, nhìn Lâm Phong mỉm cười nói.

“Nhà, ta về nhà rồi !”

Lâm Phong thật thà trả lời.

“Đó là khát vọng sâu sắc nhất của người, cũng là thứ mà tiềm thức của người muốn có nhất. Rất nhiều người, khi luyện đến tầng này, sẽ bị lạc trong tiềm thức và không thể tự thoát ra, cuối cùng thì chết trong mơ. Đối với người tu chân mà nói, đó là tâm ma, thậm chí thứ tâm ma còn khủng bố hơn thứ ảo tưởng này. Cho nên, đệ tử gia tộc của chúng ta, có thể đến nơi này, phải là người tâm trí kiên định, người có thể chiến thắng tâm ma của bản thân!”

Lâm Phong nghĩ ba thử nghiệm khó khăn này có nhiều nguyên nhân. Tuy những nguyên nhân này hẳn không hoàn toàn hiểu, nhưng khi nghe, thì vẫn rất có đạo lý.

Giải quyết xong nghi vấn trong lòng, người trung niên cho Lâm Nguyên dẫn Lâm Phong ra ngoài và còn sắp xếp phòng và đồ dùng. Tuy phòng ở đây không có thoải mái như ở nhà, nhưng so với cuộc sống trong rừng rậm một tháng trước, vẫn còn khá hơn gấp vạn lần.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã qua ba ngày.

Trong ba ngày đó, Lâm Phong đã đại khái hiểu rõ nơi này. Đó là công lao của Lâm Nguyên, gần như mọi thứ ở đây, hẳn đều nói hết cho Lâm Phong.

Cuối cùng Lâm Phong cũng hiểu, người trung niên sắp trở thành sư phó của mình tên là Lâm Chiến, đã hơn chín ngàn tuổi. Lâm Phong còn nhớ, lần đầu tiên nghe Lâm Nguyên nói hẳn đã ba ngàn tuổi, lúc đó Lâm Phong rất kinh ngạc.

Nhưng sau đó biết Lâm Nguyên đã hai ngàn tuổi và người nhỏ nhất ở đây, Lâm Phong cũng dần dần tập quen, cũng hơn bản thân gần mấy trăm tuổi, cũng dần dần tập quen.

Lâm Phong còn hiểu, trên đất đại lục này, tổng cộng có hơn mấy trăm vạn người tu chân sinh sống, nhưng những người tu chân này không hoàn toàn chiếm cứ cả đại lục. Bảy phần đại lục bắc cực, sinh sống vẫn là phàm nhân. Ngoài tứ đại gia tộc ra, những người tu chân lựa chọn truyền nhân cũng tiến hành ở nơi này.

Đối với địa vị của Lâm gia ở đại lục bắc cực, Lâm Phong cũng nhận thức rõ. Lâm gia và đại lục thiên hồng cũng giống nhau đều là thế gia cường đại nhất. Đại lục bắc cực có tổng cộng tám thế lực gồm tứ đại thế gia, tam đại tiên các, cuối cùng là hồng nguyên cốc.

Bốn thế gia, Lâm gia và các tam đại thế gia nơi đại lục bắc cực Lâm Phong đang ở, tứ đại thế gia cũng có lãnh thổ của riêng mình. Với lại, ở đại lục bắc cực lãnh thổ của tứ đại thế gia là bốn lãnh thổ phồn hoa nhất.

Tam đại tiên các, Lâm Phong chỉ biết tên của họ, Lâm Nguyên không nói chi tiết với Lâm Phong. Vì Lâm Phong vừa đến, nói hẳn cũng không rõ.

Lâm Nguyên cũng chưa nói nhiều về Hồng nguyên cốc. Ba ngày đó, Lâm Nguyên kể nhiều nhất vẫn là chuyện của Lâm gia. Lâm Phong biết Lâm gia của họ bây giờ chỉ có hơn hai ngàn người, còn tam đại thế gia, ít nhất cũng có chục vạn người.

Đặc biệt là quan hệ của bảy đại phân chi của Lâm gia. Theo lời của Lâm Nguyên, bảy đại phân chi của Lâm gia có thể chia thành bốn đời. Đời thứ nhất là bảy người quản lý của bảy đại phân chi, cũng chính là bảy đại trưởng lão, có địa vị cao nhất trong Lâm gia.

Bảy đại trưởng lão mỗi người có mười mấy đệ tử. Lâm Chiến sắp trở thành sư phó của Lâm Nguyên, cũng là một trong số bọn họ. Những người này là lực lượng trung kiên và chủ chốt của Lâm gia.

Dưới nữa là đệ tử gia tộc của Lâm Nguyên. Họ được xưng là đời thứ ba, đa số cũng còn theo sư phó tu luyện.

Ngoài ra, còn có những đệ tử Lâm gia sinh ra vẫn luôn ở đại lục bắc cực. Những người này cũng giống với bên đại lục thiên hồng, phải trải qua tam trọng thử nghiệm mới có thể trúc cơ chính thức trở thành thành viên gia tộc.

Nơi này có một chút khác với đại lục thiên hồng, vì bảo đảm gia tộc truyền thừa đại lục thiên hồng bên đó, mỗi đời gia tộc chỉ cần có một người phải tiếp nhận thử nghiệm.

Đệ tử Lâm gia được sinh ra ở đại lục bắc cực, mỗi đệ tử gia tộc sống kỳ phàm nhân từ mười đến hai mươi lăm tuổi. Họ cũng có thể nghiệm tự nguyện xin tham gia thử. Nếu như thử nghiệm không được chấp nhận, họ chỉ có thể là phàm nhân sinh sống suốt đời ở nơi đặc biệt được gia tộc chỉ định.

Những người thông qua thử nghiệm, trong đó có rất nhiều con cái của đệ tử đời thứ ba, bọn họ đều theo phụ thân đến tu luyện. Những người này là đời thứ tư của gia tộc, lực lượng chính yếu của gia tộc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 12: Lại Thấy Nhược Tuyết

Lâm phong cả kinh nói: " Sư phụ ngài là nói chúng ta Lâm gia đích gia chủ đến đây sao chứ?"

Lâm điệp cười nói:" Bằng không Phong nhi ngại nghĩ đến vì sư còn có mặt khác một cái sư phụ sao chứ?"

Ở lâm điệp lời nói cương lạc đích thời điểm một cái hùng hậu có lực thanh âm xuyên đi tới:" Diệp nhân, tại ngại bên cạnh đích chính là lâm phong Tiểu oa nhi ba?"

Lâm phong cùng lâm điệp đồng thời quay đầu xem quá khứ, nói chuyện chính là một cái trên mặt trường mãn hồ tra đích trung niên nam nhân, quần áo màu xanh đích bó sát người trang phục che dấu không được trên người cầu kết đích cơ thể.zuulu.***www. Theo này áo xanh nam tử đích trên người tán mát ra một cỗ cường giả đích khí thế, lâm phong cảm thấy một cỗ nói không nên lời đích áp bách cảm hướng chính mình bức lại. Tại áo xanh nam tử đích phía sau có hơn mười vị bu ru hân đích đại hán, đều là thần tình đích sắc mặt vui mừng. Lâm phong thần tình nghi hoặc đích nhìn về phía lâm điệp:" Sư phụ, này vị chính là sư tổ sao chứ?"

Lâm điệp giương giọng nói:" Là, này vị là của ta sư phụ lâm thiên hào, cũng là Phong nhi của ngại sư tổ, Phong nhi mau đến gặp qua ngại sư tổ."

Lâm phong việc khom người thi lễ nói:" Đệ tử lâm phong bái kiến sư tổ."

Lâm thiên hào giương giọng nói:" Nguyên lai ngại chính là ta Lâm gia đệ nhất thiên tài lâm phong? Quả nhiên là thanh niên [mới/tài] tuấn, không giống bình thường a!"

" Sư tổ nói quá lời, đệ tử quý không dám đương." Lâm phong cúi đầu đạo.

Lâm điệp lúc này cũng thần tình trang trọng nói:" Sư phụ, ngài như thế nào xuất quan đến đây?"

Lâm thiên hào tiêu sái nói:" Ta bế quan khổ tu tới nay đã một vạn năm hơn, hôm nay rốt cục thành công đột phá tiến vào luyện kiếp kì. Ta Lâm gia rốt cục có thể đột phá thăng đến tới nay đích bình cảnh, chứng minh lấy ngoại công nhập đạo cũng là có thể độ kiếp thành tiên đích!"

Nguyên lai từ Lâm gia đích tổ tiên sang lập luyện thể công pháp tới nay, chỉ có vài vị Lâm gia tổ tiên có thể thành công luyện kiếp đứng hàng tiên ban. Mà theo kia về sau Lâm gia liền cho tới bây giờ không ai tái có thể đột phá luyện thần kì tiến vào luyện kiếp kì, muốn đột phá không chỉ có là cảnh giới thượng đích khó khăn, Lâm gia đích tu luyện công pháp chính là lấy luyện thể phương pháp phụ trợ ngoại công nhập đạo, thân thể là cú cường hãn, chính,nhưng là linh hồn cảnh giới thượng đích tăng lên sẽ không có như vậy dễ dàng.

Lâm gia đệ tử thăng đến bị nhốt tại luyện thần kì lấy nội mà không thể đột phá đảo luyện kiếp kì, chính là bởi vì linh hồn cảnh giới thượng đích tăng lên quá vu khó khăn. Hiện tại Lâm gia đích đương nhiệm gia chủ, cũng là Lâm gia hiện tại đích đệ nhất đại đệ tử lâm thiên hào có thể thành công đột phá luyện thần kì tới luyện kiếp kì, này đối Lâm gia đệ tử mà nói tuyệt đối là một cái rung động đích tin tức.

Tại cả vô cực tinh thượng có luyện kiếp kì thực lực đích ngoại công cao thủ, chỉ sợ sẽ không vượt qua mười vị, mà Lâm gia hiện tại tài năng ở trong đó chiếm cứ một tịch nơi, lâm thiên hào có thể nói Lâm gia đương chỉ vô quý đích đệ nhất nhân.

Mà lâm phong lại được cũng may phía sau linh ngộ đảo phong ảnh quyết đích thực đế, hơn nữa đột phá đảo luyện hồn kì.www. Lâm thiên hào vừa vận cũng là đột phá xuất quan, này không thể không nói là một cái thực kỳ diệu đích trùng hợp. Phạm là có thể linh ngộ đảo phong ảnh quyết thực đế, hơn nữa là luyện hồn kì thực lực đích Lâm gia đệ tử sẽ gặp tự động trở thành Lâm gia đích tinh anh đệ tử. Có thể không thể gia tộc ước thúc tùy ý xuất nhập, chính là phải,muốn phụ trách khỏi gia tộc đích an toàn nhiệm vụ.

Bởi vì một cái tinh anh đệ tử có thể thoải mái thắng quá bình thường hơn mười cái luyện phách kì đích đệ tử, này hết thấy lâm phong cũng không biết, tại lâm điệp cùng lâm phong giải thích quá lúc sau, lâm phong [mới/tài] xem như có bước đầu đích giải. Lâm thiên hào cũng vì lâm điệp nhận như vậy một cái vĩ đại đích đồ đệ mà cảm thấy vui mừng.

xxxxxx

Lâm gia đích gia tộc đại điện là Lâm gia diện tích lớn nhất đích một chỗ phương, hiện tại mật mật ma ma đứng đầy Lâm gia đệ tử, phóng nhãn nhìn lại không hề hạ mấy ngàn nhân, lâm phong cũng ở trong đó. Bởi vì lâm phong đích sư phụ là lâm điệp, cho nên lâm phong lúc này đứng ở lâm điệp đích phía sau.

Tại đại điện ở giữa đích vị trí, có một cái hai ba thước cao đích đài cao, trên đài cao lúc này ngồi ngay ngắn một vị khí vũ hiên ngang đích trung niên nam tử. Trung niên nam tử thân huyền sắc trường bào, đứng vậy, này vị trung niên nam tử chính là Lâm gia đương nhiệm gia chủ-- lâm thiên hào.

" Mọi người cũng đều biết, ta dĩ thành công đột phá đảo luyện kiếp kì. Chúng ta Lâm gia như vậy đa năm nhẫn khí thôn thanh, hiện tại ta muốn nói cho mọi người về sau rốt cuộc không cần!" Lâm thiên hào hào khí can vãn đích thanh âm cuốn hút đảo ở đây đích mỗi một người, chính,nhưng là lâm phong đã có chút không rõ vì cái gì lâm thiên hào sẽ ở lúc này nói như vậy đích lời, chẳng lẽ Lâm gia đích luyện thể công pháp tu luyện đảo luyện kiếp kì hội đặc biệt lợi hại sao chứ?

Lâm phong không biết Lâm gia đích nhân nếu đảo luyện kiếp kì, thân thể cường hãn trình độ tương hội tới một cái không thể tư nghị đích độ cao. Cho dù là ngành kháng cực phẩm linh khí cũng là không có gì vấn đề đích, thậm chí tu luyện đảo luyện kiếp hậu kỳ, dùng thân thể khứ cùng tiên khí làm cứng đối cứng đích đối kháng, kia cũng không là không có khả năng đích sự tình.

Hiện tại vô cực tinh thượng năng thượng lâm thiên hào đích chỉ sợ liền chỉ có tiên khí, cho nên lâm thiên hào mới có thể như thế cuồng ngạo. Đương nhiên, đây là hậu lời.

Lúc này lâm thiên hào lại ngao ngễ nói:" Từ trước đích củ cát cũng không tính, nếu sau này tái có ai dám khi dễ ta Lâm gia, như vậy hồi báo bọn họ đích như thế nào bọn họ khó có thể tưởng tượng đích ách vận!"

Lâm gia đệ tử cao giọng hoan hô lên đến, bị người khác đánh áp lâu như vậy, hiện tại rốt cục có thể dương mi thổ khí, có thể thấy được một cái lợi hại đích cao thủ đối cả gia tộc đích hình ảnh có bao nhiêu yêu đích đại.

Lâm thiên hào lúc này nhìn về phía lâm phong bên này, đối với lâm phong mỉm cười gật gật đầu, lâm phong đón nhận lâm thiên hào kia thần quang trạm nhiên đích hai mắt, dừng cảm đích xem quá khứ. Lâm điệp thật cao hứng, đồ đệ lâm phong thành tinh anh đệ tử, mà sư phụ lâm thiên hào cũng thành công tiến vào luyện kiếp kì, có thể nói là song hỉ lâm môn.

Tiếp được đến lâm thiên hào còn nói một ít gia tộc lí đích sự tình, cũng đương chúng tuyên bố lâm phong trở thành gia tộc đích tinh anh đệ tử. Điều này làm cho rất nhiều Lâm gia đích đệ tử đồ cảm thấy thực ngạc nhiên, tuy nhiên là thiên tài, chẳng qua tại đảo vô cực tinh mười năm tiến năng trở thành tinh anh đệ tử, đích xác làm cho người ta bội phục.

Tại lâm thiên hào tuyên bố hoàn lúc sau tiện làm tất cả mọi người trở về, lâm phong cũng về tới chính mình chỗ ở. Lâm điệp cùng lâm phong nói làm lâm phong mấy ngày nay có thể đi vô cực thành cuồng một cuồng, chính mình còn có sự tình sẽ, cũng không năng cùng lâm phong cùng đi. Vừa vặn lâm phong cũng tưởng đi ra ngoài nhìn một cái, đi vào vô cực thành cũng thật lâu, chính mình còn không có được được chơi một chút.

xxxxxx

Vô cực thành tối nào nhiệt đích địa phương là đấu thú trường, tại đấu thú trường lí có các loại kỳ dị đích mãnh thú, có thể cho thích đánh bạc đích nhân hạ chủ tuyên chính mình xem trọng đích mãnh thú, sau đó tái tuyên xuất mặt khác một con đánh nhau chết sống, người thắng có thể thắng đảo rất nhiều đích linh thạch tinh.

Linh thạch tinh là vô cực tinh cùng với kì hấn rất nhiều tinh cầu đích thông dụng hóa tệ, linh thạch tinh đích thể tích tiểu, phương tiện huê mang, hơn nữa linh thạch tinh bên trong có rất đa đích linh khí, có thể cho người tu chân tu luyện đích thời điểm dùng để tăng lên hấp thu linh khí đích tốc độ. Lâm phong cũng là trải qua lâm điệp đích thuyết minh mới biết được, dù sao tại bắc thật lớn lục đích thời điểm hay là muốn dùng bạc mua thứ đích.

Lâm phong tại đấu thú trường thấy được rất nhiều chưa bao giờ gặp qua đích quái thú, tượng trường long đầu hổ thân đích long hổ thú, hội phi đích độc giác kỳ lân, có thể phún hỏa phún thủy đích nước lửa trư, từ từ rất nhiều.

Lâm phong theo đấu thú trường đi ra lúc sau tiện tiếp tục tại vô cực thành cuồng lên đến, tại bất tri bất giác trung đi đến thành nam mộ dung gia. Lâm phong lúc này nhớ tới, tại thông qua đi trước vô cực tinh bí mật thông đạo thì đích mộ dung nhược tuyết, không biết hấn hiện tại thế nào?

Nhớ tới có thể nhìn thấy mộ dung nhược tuyết, lâm phong đích trong lòng còn có chút kích động, tại một cái tình đầu sơ khai đích thanh niên trong lòng đã lơ đãng gian có mặt khác một cái dị tính đích tồn tại.

Lâm phong không biết đây là một loại cái gì dạng đích cảm giác, chính là chính mình rất muốn lập tức gặp lại mộ dung nhược tuyết xuất hiện tại chính mình đích trước mặt, muốn biết hấn hiện tại được không.

Từ đại thế gia đích nhân lẫn nhau trong lúc đó thực đoàn kết sự hòa thuận, cho nên lâm phong không có phí đa đại đích khí lực tiện thông qua mộ dung gia đích thủ vệ đệ tử, tại diễn vũ trường tìm được rồi mộ dung nhược tuyết. Mộ dung nhược tuyết như trước là như vậy đích xinh đẹp, một thân giáng màu tím đích trang phục hiện ra xuất a na đa tư đích động lòng người thể thái, anh tư tấp thích đích hình dáng làm lâm phong thấy không khỏi có chút ngây ngốc.

Mộ dung nhược tuyết cũng không có nghĩ đến [mới/tái] mười năm không thấy, lâm phong cư nhiên lại đột phá nguyên lai đích cảnh giới, hiện tại chính mình lại nhìn không thấu hấn. Chính là gặp lại này ngốc tiểu tử ngờ ngác địa nhìn thấy chính mình, mộ dung nhược tuyết cũng có chút ngượng ngừng đi lên.

" Ngươi tại xem cái gì? Như thế nào không nói lời?" Mộ dung nhược tuyết nhẹ giọng đạo.

" Ta... Ta không thấy cái gì,..... Ta chính là... Ta cũng không biết đạo chính mình đang nói cái gì." Luôn luôn bình tĩnh đích lâm phong lúc này đột nhiên kết ba lên đến, liền liền lâm phong chính mình cũng cảm thấy rất kỳ quái, chính mình rốt cuộc là làm sao vậy? Như thế nào hội liên lời đều nói không rõ ràng lắm nhỉ?

Mộ dung nhược tuyết cười khẻ một chút, nhẹ giọng nói:" Lâm phong bộ dáng của ngươi thực tượng cái đại đứơng ngốc, chẳng qua ngây ngốc đích đỉnh buồn cười đích."

Lâm phong nghe vậy cũng ngây ngô cười lên đến:" Là a, ta đích xác không như thế nào hội nói chuyện, có thể là có chút khản trương."

" Lâm phong ngươi là không phải tại tu luyện thượng lại có đột phá? Ta có chút nhìn không thấu của ngươi thực lực, là như thế này sao chứ?"

" Là, ta đột phá luyện phách kì, hiện tại là luyện hồn kì, cũng chính là tương đương vu các ngươi đích xuất thần kì cảnh giới, kỳ thật theo ta sư phụ đích cẩn thận dạy cũng là phân không khai đích." Vừa nói đáo tu luyện lâm phong nói chuyện đột nhiên không kết ba, này liền lâm phong chính mình đều không có ý thức được.

Mộ dung nhược tuyết cười nói:" Lâm phong, của ngươi sư phụ lâm điệp chính, nhưng là Lâm gia trừ gia chủ lâm thiên hào lấy ngoại đích đệ hai đại cao thủ, danh sư xuất cao đồ, nếu ngươi không phải khả tạo chi tài lâm điệp cũng sẽ không thu ngươi làm đồ đệ đích."

"Này cũng chỉ là sự phụ sai yếu mà thôi, ta kỳ thật không có gì không dậy nổi đích, nhược tuyệt cô nương người rất khách khí." Lâm phong ngây ngô cười đạo.

"Ai? Lâm phong người giống như không kết ba?" Mộ dung nhược tuyệt ngạc nhiên nói.

Lâm phong cũng là bỗng nhiên bừng tỉnh đi tới:" Là a! Này... Đây là sao lại thế này?"

Mộ dung nhược tuyệt che miệng cười duyên nói:" Vừa mới mới nói hoàn của người kết ba tốt lắm, như thế nào lập tức liền phát bệnh?"

Lâm phong cũng đành phải thẳng đến đối với mộ dung nhược tuyệt ngây ngô cười, lúc này khắc lâm phong đích trong mắt cùng trong lòng chỉ có mộ dung nhược tuyệt đích tồn tại, mặt khác liền còn lại trống rỗng.

Lâm phong có thể không có ý thức được, mộ dung nhược tuyệt tại hấn đích trong lòng đã chiếm cứ một cái rất trọng yếu đích địa vị, một cái tương đương vu người nhà đích địa vị. Có lẽ, lâm phong tại nào đó một ngày hội cảm giác được, mộ dung nhược tuyệt chính là chính mình sinh mệnh trung cái kia nặng nhất phải, muốn đích nhân. Chính là hiện tại, lâm phong như trước là ngây ngốc đích.

Tại cùng mộ dung nhược tuyệt cáo biệt lúc sau, lâm phong liền thẳng đến bị vây bán si mê trạng thái, mộ dung nhược tuyệt đích ngôn hành cử chỉ đồ thật sâu địa khắc ở lâm phong đích nội tâm ở chỗ sâu trong. Lâm phong dù sao là một cái không có cảm tình trải qua đích nam nhân, hiện tại có một cái làm tự, chính mình nói không thượng là mê muội hay là mê luyện đích nữ nhân đích xuất hiện, lâm phong bỗng nhiên phát hiện, chính mình đích tu vi [một chút/điểm] tác dụng cũng phải không thượng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 13: Ma Thần Điện

Lâm gia hiện tại thực náo nhiệt, tứ đại thế gia mặt khác ba gia đích gia chủ đồ đi tới Lâm gia vì lâm thiên hào chúc mừng tứ đại thế gia tại vô cực tinh thượng hiện tại cũng chỉ có lâm thiên hào một người tiến vào luyện kiếp kì, mặt khác tam đại thế gia lí tuy nhiên cao thủ cũng không ít, chẳng qua nhưng không có một người có thể tiến vào Độ Kiếp kỳ.

Lâm phong theo mộ dung gia trở lại Lâm gia lúc sau, tại hồi chính mình nơi đích trên đường, gặp rất nhiều đích Lâm gia đệ tử chủ động cùng chính mình chào hỏi, điều này làm cho thấp điều đích lâm phong có chút chiều cái không được, trở thành tinh anh đệ tử chính là sẽ có rất nhiều đích phiền toái, lâm phong chính mình cũng thực bắt đắc dĩ.

Lâm phong vừa mới về tới chính mình đích chỗ ở liền có một cái thân hình cao lớn đích Lâm gia đệ tử nghênh đi lên, kia Lâm gia đệ tử xem hình dáng cùng lâm phong tuổi tương phảng, gặp lại lâm phong đã trở lại hi nói:" Lâm phong sư huynh, lâm điệp sư bá làm ta tại người trở về lúc sau, mang người đi gặp hần."

Lâm phong cũng hữu thiện địa cười một chút:" Được, chúng ta đi."

Tại khứ vãng lâm điệp chỗ ở trên đường đích nhân đàm trung, lâm phong biết này dẫn đường đích Lâm gia đệ tử tên là lâm tề nhạc, là Lâm gia đệ tam đại đệ tử, từ chính mình trở thành tinh anh đệ tử lúc sau, Lâm gia đích nhân liền đồ biết Lâm gia xuất một cái thiên tài khiếu lâm phong. Nghe được lâm tề nhạc khoa tán chính mình thiên phú như thế nào cao, lâm phong đành phải cười khổ không nói.

xxxxxx

Lâm gia nghị sự đại sảnh lí, tại đại sảnh hai bên bãi bày đặt thanh lịch đích bình hoa, trung gian vị trí là hé ra vòng tròn lớn cái bàn, lúc này vì nhiều cái bàn ngồi đầy tứ đại thế gia đích cao thủ.

Lâm thiên hào ngồi ở viên bàn ở giữa vị trí, mà lâm điệp tác tại lâm thiên hào đích bên cạnh ngồi xuống.

"Thiên hào huynh, người có thể thành công đột phá tiến vào luyện kiếp kì, thật sự là thiên đại đích việc vui a!" Lí gia gia chủ lí tân an cười nói.

"Tân an huynh nói cực kỳ, từ nay về sau chúng ta tứ đại thế gia cũng có có thể đứng ngạo nghễ vô cực tinh đích tư bản." Tư Đồ gia gia chủ Tư Đồ thanh vân cũng phụ thanh đạo.

Lúc này lâm thiên hào trầm giọng nói:" Tân an huynh cùng thanh vân huynh nói được không có sai, tự ta tứ đại thế gia tổ tiên tại vô cực tinh sống yên tới nay, tứ đại thế gia thẳng đến là vô cực tinh thượng đích giác cường thế lực. Chẳng qua tiêu điều cung đích dị quân nổi lên làm chúng ta tứ đại thế gia mặt tấn thất, chúng ta thực lực không có người khác cường liền chỉ có thể đánh nát răng nanh vãng chính mình trong bụng yết."

Lâm thiên hào dừng một chút lại nói:" Sau này chúng ta không thể tái tiếp tục nhẫn làm đi xuống, chúng ta phải, muốn cấp tiêu điều cung [một chút/điểm]

nhân sắc nhìn xem, làm cho bọn họ từ nay về sau không dám tùy tiện đối chúng ta bất kính!"

"Đối! Nên động thủ đích thời điểm chính là muốn đánh!"

"Đem bọn họ đánh cho không dám tái hiệu trương, làm cho bọn họ nhớ kỹ!" Mọi người giai lớn tiếng hô quát đạo.

Chẳng qua cũng có tứ đại thế gia đích gia tộc cao thủ thám thính đảo một cái trọng đại đích tin tức, thì phải là tiêu điều cung gần nhất sẽ có có điều,so sánh đại địch động tác, hắc Ma Tông đích rất nhiều cao thủ đều xuất động đảo các nơi không biết ý dực như thế nào. Gia tộc cao thủ nhắc nhở bốn vị gia chủ không thể sơ vu phòng phạm, phải,muốn kinh hãi.

Tại mọi người thương nghị xuất một cái kết quả lúc sau tiện đồ đều cáo từ, lâm điệp từ đầu tới đuôi đều không có mở miệng nói chuyện nhiều, lâm thiên hào biết lâm điệp đối gia tộc lí đích sự tình không lớn cảm thấy hứng thú, cũng sẽ không có nói cái gì.

Lâm phong cùng lâm tề nhạc tại lâm điệp đích chỗ ở đẳng lâm điệp thật lâu, lâm phong phát hiện lâm tề nhạc là một cái thực kiện đàm đích nhân, cùng lâm tề nhạc đích nhân đàm trung lâm phong giải đáp hôm nay mặt khác tam đại gia đích mọi người đi tới Lâm gia, tại nghị sự thỉnh nghị sự.

Lâm phong đoán nhất định là có đại sự tương phải,muốn phát sinh, bằng không mặt khác tam đại gia đích nhân sẽ không đột nhiên tề tụ tại Lâm gia.

Ở lâm phong thăm nhủ suy tưởng đích thời điểm lâm điệp đã trở lại, gấp lại lâm phong tại đẳng chính mình, lâm điệp mỉm cười nói:" Phong nhi, ngươi đã trở lại? Tùy vi sư đi tới, ta có lời có với ngươi nói."

Lâm tề nhạc hướng lâm điệp thi lễ hậu tiện cáo lui, lâm phong cũng đi theo lâm điệp hướng vào phía trong phòng đi rồi quá khứ.

Lâm điệp thần tình nghiêm túc nói:" Phong nhi, ngươi cũng biết ba? Hôm nay chúng ta tứ đại thế gia đích nhân nghị sự đích sự tình."

Lâm phong nhìn về phía lâm điệp nói:" Sư phụ, có phải là có đại sự phải,muốn phát sinh?"

" Phong nhi ngươi nói đắ đúng vậy, gia tộc gần nhất nhận được tin tức, tiêu điều cung sẽ có có điều,so sánh đại địch động tác, hắc Ma Tông cũng phải xuất rất nhiều đích cao thủ không biết muốn làm cái gì, chúng ta tứ đại thế gia cũng không năng ngồi yên không lý đến, nghiêm gia phòng phạm là tất yếu đích sự tình." Lâm điệp thấp giọng đạo.

" Sư phụ, ngươi phải,muốn đồ nhi làm cái gì?"

" Phong nhi, của ngươi lịch lãm rất ít, đối vô cực tinh đích thế lực phân bố còn không phải rất quen thuộc, vi sư theo ngày mai khởi tiện mang ngươi các nơi du lịch tu luyện, như vậy có thể rất nhanh đề cao của ngươi thật chiến kinh nghiệm." Lâm điệp đạo.

Lâm phong hi nói:" Là, sư phụ, đồ nhi cũng rất muốn trở thành vô cực tinh, tăng nghiệm một chút gấp vắn. Như vậy đối đồ nhi đích tu luyện cũng có thể có một ít trợ giúp, luôn ngồi ở nhà tộc lí thực buồn đích."

Lâm điệp cười to nói:" Được! Quả nhiên là ta lâm điệp đích đồ đệ, bất an vụ hiện trạng luôn muốn đột phá, Phong nhi ngươi nói đảo vi sư trong lòng khứ."

Thầy trò hai cái tính cách tương cận, không khỏi giai cảm thấy buồn cười, tiện nhìn nhau cười to lên đến.

Theo lâm điệp xử trở lại chính mình nơi về sau, lâm phong đích trong lòng thật lâu khó có thể bình tĩnh về dưới, sư phụ muốn dẫn chính mình đi ra ngoài lịch lãm, này đối chính mình ngày sau đích tu hành là rất có trợ giúp đích. Chính,nhưng là chính mình có chút xá không được mộ dung nhược tuyệt, bởi vì hội thật lâu không thấy được hần, chính mình ứng không nên tại tâu phía trước khứ cùng mộ dung nhược tuyệt cáo biệt một chút ní? Lâm phong có chút do dự không quyết.

xxxxxx

Mộ dung gia, mộ dung nhược tuyệt càng tương càng là cảm thấy buồn cười, lâm phong kia ngậy ngốc đích hình dáng thật sự là đáng yêu, lớn như vậy đích nhân còn có thể ngưng ngừng. Chẳng qua năng gấp lại lâm phong đến, lâm mộ dung nhược tuyệt đích trong lòng thực thoải mái, dù sao chính mình là cùng lâm phong cùng nhau đi vào vô cực tinh đích, hần còn có thể quải niệm chính mình được không, năng đến xem chính mình mộ dung nhược tuyệt đã thực vui về.

Mộ dung nhược tuyệt cũng là mộ dung gia trăm năm khó gặp đích thiên tài nhân vật, gần dùng hai trăm năm đích thời gian tiện kháo chính mình đích cố gắng tu luyện tiến vào nhập khiêu kì. Này tại mộ dung gia là không người có thể sánh bằng đích, chẳng qua cùng lâm phong khi xuất ra mộ dung nhược tuyệt liền cảm thấy chính mình đích không đủ, tuy nhiên tu luyện phương pháp không giống với, chính,nhưng là lâm phong quả thật là so với chính mình mạnh hơn rất nhiều.

Điều này làm cho mộ dung nhược tuyệt theo nội tâm ở chỗ sâu trong là rất bội phục lâm phong đích, hơn nữa lâm phong đích tuổi không lớn, hơn nữa khuôn mặt bộ dạng cũng anh tuấn, mộ dung nhược tuyệt tại nhìn thấy lâm phong thì trong lòng cũng có chút tiểu lộc loạn chàng.

Mộ dung nhược tuyệt biết chính mình đích cảm giác ý nghĩa cái gì, tu hành hai trăm năm, mộ dung nhược tuyệt biết tại người tu chân nam nữ trong lúc đó là có thể kết làm đạo lữ vợ chồng đích. Lâm phong đích các hạng điều kiện đô đạt tới chính mình đích yêu cầu, chính là không biết lâm phong đối chính mình có phải là cũng có ái mộ ý ní?

"Cung chủ, thiên tuyệt thám thính đáo đích tin tức thực đích khả khảo sao chứ? Có thể hay không là địch nhân cố ý thả ra đích giả tin tức?" Nói chuyện đích nhân là cái dáng người nhỏ gầy, một thân màu đen trường bào đích lão giả, âm lãnh đích khuôn mặt thượng lóe ra một đôi tinh quang bắn ra bốn phía đích ánh mắt, lúc này này lão giả sở dĩ mặt nói chuyện chính là một cái cao lớn đích bóng dáng.

"Thiên đồ, ngươi cho rằng nì? Ta tiêu điều cung hà tăng e ngại quá bất luận kẻ nào, cho dù là giả tin tức, tìm không thấy' ma thần điện' chỗ,nơi. Chúng ta cũng có thể cố ý thả ra sương mù nói ma thần điện dĩ tại chúng ta trong lòng bàn tay, như vậy mặt khác đích thể lực sẽ đến y phụ vụ chúng ta, muốn từ chúng ta trong này lao một ly canh, mà chúng ta lại được được có thể lợi dụng biệt đích thể lực khứ cho chúng ta làm việc, hà vui mà không vì nì?" Kia cao lớn bóng dáng trầm giọng nói, trần ngập từ tính đích thanh âm giống như có thể xuyên thấu lòng người giống nhau, quý dị mà lại động nghe.

Thiên đồ giật mình hiểu ra nói:"Cung chủ anh minh, hết thấy giai tại cung chủ trong lòng bàn tay, là thuộc hạ hồ đồ."

"Ha ha ha! Thiên đồ ngươi truyền lệnh cấp thiên tàn, thiên khuyết, làm cho bọn họ đem động tác biến thành càng lớn càng tốt, ta chính là muốn cho cả vô cực tinh thượng đích người tu chân nhóm, đồ biết ma thần điện tương phải,muốn xuất thể đích tin tức, như thể tiện có thể nhanh chóng hấp dẫn đến rất nhiều đích cao thủ." Kia cao lớn bóng dáng gương giọng đạo.

"Cần tuân cung chủ chỉ lệnh, thuộc hạ cáo lui." Thiên đồ cung thanh đạo, sau đó xoay người nhanh chóng đi ra trần ngập âm u cảm giác đích tiêu điều cung nội điện.

Lúc này kia cao lớn bóng dáng chậm rãi địa xoay người đến, làm cho người ta không thể tin chính là tiêu điều cung chủ cư nhiên là một vị phong thần tuấn lãng, ánh mắt thâm thúy cực kỳ đích một vị phiên phiên công tử.

Tiêu điều cung chủ tiêu sái đích ngồi ở tiêu điều cung chủ ngại vàng phía trên, anh tuấn đích trên mặt lộ ra cực kỳ không hiệp điều đích cười lạnh:"Khảm phở, ta muốn cho ngươi suốt đời vĩnh thế đều không có xoay người đích cơ hội!"

Tự tiêu điều cung thả ra ma thần điện sắp xuất thể đích tin tức về sau, vô cực tinh thượng đích các lộ thể lực cùng với lãnh đời những cao thủ đều xuất động thám thính tin tức, ma thần điện đích hấp dẫn thật sự là quá lớn.

Ma thần điện là từng đích ma thần khảm phở lưu lại đích bảo điện, truyền thuyết ở trong đó tàng có vô số đích tiên khí cùng ma khí, thậm chí còn có ma thần khảm phở từng sử dụng quá đích ma thần khí đích tồn tại. Chỉ cần ngươi có thể tiến vào trong đó, tiện có thể tận tình sưu tầm bảo vật, đối với vô cực tinh thượng đích người tu chân nhóm mà nói, năng có được một món đồ tiên khí hoặc là ma khí là khó có thể giống nhau đích xa xỉ sự tình.

Sắp độ kiếp đích người tu tiên hoặc là người tu ma, lại hoặc là người tu yêu đôi tiên khí cùng ma khí đích khát vọng liền càng thêm đại. Bởi vì có được tiên khí hoặc là ma khí độ kiếp đích nắm chắc sẽ gấp lớn hơn nhiều, ngăn cản Từ Cửu Thiên Kiếp dùng tiên khí hoặc là ma khí, phải,muốn so với sử dụng linh khí đích thành công vài suất cao thấp bội đã ngoài. Có thể nói như vậy, một cái sắp độ kiếp đích người tu chân, nếu thực lực bình thường, gần sử dụng linh khí tiện tưởng thành công vượt qua thiên kiếp, cơ bản thượng có thể nói là thiên phùng đem đảm.

Đôi ngôn chi nếu cấp này người tu chân một thanh tiên khí độ kiếp đích lời, như vậy này người tu chân tiện có thể tá trợ tiên khí đích trợ giúp, theo mà có rất đại đích cơ hội có thể thành công vượt qua thiên kiếp. Hai giả đối so với dưới, ưu liệt lập gặp.

Này tin tức không thể không làm vô cực tinh đích Tu Chân Giới vì đó điên cuồng, trong khoảng thời gian ngắn, cả vô cực tinh thượng đích người tu chân nhóm chung quanh sưu tầm, đồ tại ảo tưởng chính mình là cái kia phát hiện ma thần điện đích may mắn nhân.

Từ đại thế gia đương nhiên cũng thám thính đáo này oanh động đích tin tức, vừa vặn lâm diệp muốn dẫn lâm phong đi ra ngoài lịch lãm, lâm thiên hào tiện mệnh lâm diệp dẫn dắt lâm phong khứ sưu tầm về ma thần điện đích tin tức. Lâm phong rất là kích động, không nghĩ tới chính mình vừa mới phải,muốn đi ra ngoài lịch lãm tiện gặp gỡ như thể đích đại trường hợp.

Lâm diệp đối với lâm phong đích hưng phấn cũng có chút bất đắc dĩ, rốt cuộc là người thanh niên, không có gặp qua đại phong lãng, [một chút/điểm] điểm đích tiểu trường hợp liền kích động thành này hình dáng. Nếu năm đó đích tiên ma đại chiến lâm lâm phong gặp lại, kia còn không đắc dọa ngốc chính mình đích ngoan đồ nhi a! Chẳng qua, lâm diệp đích trong lòng hay là thầm nghĩ:"Phong nhi cùng năm đó đích chính mình thật sự là tượng, giống nhau đích năm ít khinh cuồng, thiệp thể vị thâm."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 14: Vũ Mang Sơn

Rời đi vô cực thành đã hơn nửa tháng, lâm phong cùng lâm diệp thầy trò hai người một đường nam hành, duyên đồ quan khán trên đường phong cảnh rất là thích ý, giống như thầy trò hai cái là một bên du lịch một bên du ngoạn, hoàn toàn không có thám thính tin tức đích hình dáng.

Lâm phong cũng từng hỏi qua lâm điệp, vì cái gì lâm điệp hội như thế đích thoai mái tự nhiên, không có đem sư tổ lâm thiên hào công đạo đích thám thính ma thần điện đích tin tức đương hồi sự. Lâm điệp lúc ấy cũng chỉ là lạnh nhạt cười, thực không có làm giải thích, lâm điệp không rõ cho nên đích hình dáng lâm lâm phong rất là nghi hoặc khó hiểu.

xxxxxx

Nhắc tới vũ mang sơn chỉ sợ vô cực tình thượng đích rất nhiều người tu chân đô không lạ lắm, hai vạn năm trước kia trường thâm thiết đích tiên ma đại chiến, đến nay nhưng không hề ít người tu chân nhắc tới kia trường đại chiến còn có thể cảm thấy đáng sợ. Bởi vậy có thể thấy được kia trường khoáng thế đích tiên ma chi chiến lúc ấy đánh cho có bao nhiêu yêu đích kịch liệt.

Lâm điệp thấy trò cách khai vô cực thành một tháng sau lại đảo vũ mang sơn.

"Phong nhi, ngươi nhất định rất kỳ quái vì sư vì cái gì không mang theo ngươi đi hiện tại phong đầu chính kính đích trời giả rét son, ngược lại mang ngươi đến đây vũ mang sơn. Không nên gấp gáp, vì sư hiện tại liền nói cho ngươi nguyên nhân." Lâm điệp vỗ nhẹ lâm phong đạo.

Lâm phong nghe vậy cũng là nhìn thấy lâm điệp, hy vọng lâm điệp có thể nói cho chính mình vấn đề chỗ,nơi.

Lâm điệp khẽ thở dài" Ma thần điện tương phải,muốn xuất thế đích tin tức bây giờ còn không thể khảo chứng kì chân thật tính, cho dù chúng ta khứ tin tức đích nơi phát ra địa trời giả rét son, cũng không thấy được có thể thám thính đã có dùng đích tin tức. Mà tại vũ mang sơn ta có thể nói cho ngươi, nhất định hội gây cho ngươi kinh hi đích."

Lâm phong khó hiểu nói:" Sư phụ, đồ nhi hay là không hiểu lắm, vì cái gì đến vũ mang sơn có thể gây cho đồ nhi kinh hi nĩ?"

"Vũ mang trên núi có một vị cao thủ ở trong này ở lại, mà này vị cao thủ vừa vặn là vị sư đích lão hữu, này còn không cú kinh hi sao chứ?" Lâm điệp cười nói.

Lâm phong càng hồ đồ:"Kia cũng là sư phụ ngài đích kinh hi, vì cái gì sư phụ muốn nói là đồ nhi đích kinh hi? Chẳng lẽ nói sư phụ đích vị kia lão hữu sẽ có cái gì lễ vật muốn đưa cấp đồ nhi sao chứ?"

"Như tử khả giáo! Ha ha ha ha! Phong nhi ngươi quả nhiên là một đoán liền trung, ta đích này vị lão hữu ra tay là thực khoát xước đích, nếu của ngươi miệng ngọt một ít, có thể hấn hội vui về đích đem hấn đích truyền gia bảo đồ đưa,tặng cho ngươi cũng nói không chừng." Lâm điệp khẽ cười nói.

Lâm phong có điểm sờ không được ý nghĩ, sư phụ như thế nào giống như nhắc tới hấn đích vị kia thần bí lão hữu sẽ như vậy vui vẻ? Còn nói hội tổng ta được thứ, tính, dù sao sẽ không có hại, hết thấy có sư phụ tại. Nghĩ vậy lí, lâm phong cũng là ngây ngô cười lên đến.

Vũ mang sơn đích sơn thế rất cao, tại phạm vi mấy trăm dặm đích trong phạm vi, tái không có một tòa sơn hội so với vũ mang sơn cao tới đầu đích. Vũ mang sơn đích đỉnh núi xừ có một chỗ giản lậu đích cổ cự mộc ốc, phòng ở đích diện tích không phải rất lớn, lâm phong vừa mới gặp lại thì tiện liền tưởng đến, sư phụ đích lão hữu nhất định là vị lãnh đời cao nhân. Truyền thuyết đích lãnh đời cao nhân đều là trụ tại không người giao thiệp với đích địa phương đích, vũ mang sơn như vậy cao, người bình thường là sẽ không tùy tiện tới nơi này đích.

Lâm điệp lúc này đột nhiên quát lớn:"Tao lão nhân nhân! Ta đến xem ngươi đã đến rồi! Còn không mau cho ta cõn đi ra!"

Lâm phong bị lâm điệp hoảng sợ, sư phụ bình thường tuy nhiên không có gì câu thúc, nhưng là cũng sẽ không như thế, lâm phong hay là lần đầu tiên gặp lại chính mình đích sư phụ lâm điệp như thế đích thô tuyền điều.

"Là người nào không thành khí đích Xú tiểu tử ở trong này hô đến uống khừ đích! Xem ta du đồng đại gia không bối,lột da của ngươi!" Một cái hồng lượng đích thanh âm theo cổ cự mộc trong phòng truyền đi ra.

Mộc ốc đích môn‘ chi nha’ một tiếng bị người theo bên trong mở, theo mộc trong phòng đi ra một cái khí trùng trùng đích, trên thân đích đại hán, nhìn qua này xích thân đại hán cũng liền ba bốn mươi tuổi đích hình dáng, trên mặt trường mãn tượng châm thứ bình thường đích thô hào râu.

"Ha ha ha! Tao lão nhân nhân, như vậy đa năm không gặp ngươi hay là lão hình dáng, hay là như vậy đích tinh thần đầu tẩu." Lâm điệp điều khăn đạo.

Kia xích thân đại hán ngây người một chút, thấy được lâm điệp cùng lâm phong sóng vai đứng ở chính mình đích trước mặt, lập tức phát tác lên đến:"Lâm điệp! Ngươi như thế nào hội bỏ được đến vũ mang sơn xem ta? Tự lần trước chúng ta gặp mặt đến nay đã có một vạn năm hơn, ngươi cũng thật cú bằng hữu a?"

Lâm phong nghe được là hồ lí hồ đồ đích, sư phụ như thế nào khiêu này trung niên đại hán vì‘ tao lão nhân nhân’? Nhìn qua, này đại hán [một chút/điểm] nhân cũng không gặp lão a? Lâm phong nhìn nhìn xích thân đại hán, sau đó lại quay đầu đến dùng hỏi đích ánh mắt nhìn lâm điệp.

Lâm điệp hiểu được lâm phong trong lòng đích nghi hoặc, chẳng qua hay là hướng xích thân đại hán nói:"Du đồng, ta đến cho ngươi giới thiệu một chút, đây là ta đích đồ nhi lâm phong, cũng được ba? Ta đích ánh mắt tuyệt đối sẽ không sai đích!"

Du đồng lúc này mới dùng kia chuông đồng bàn đích ánh mắt dò xét khỏi lâm phong, lâm phong gấp hướng du đồng thi lễ nói:"Vãn bối lâm phong, gặp qua du sư bá." Lâm phong cũng là nghe lâm điệp khiêu du đồng tao lão nhân nhân, trong lòng thâm nghĩ nên hội so với sư phụ đích tuổi đại, cho nên [mới/tài] xưng du đều là sư bá.

"Nhìn qua còn đỉnh thuận mắt đích, lâm phong tiểu tử, ngươi một khi đã khiêu ta du đều là sư bá, như vậy gặp mặt lễ là ít không của ngươi, ngươi muốn

cái gì nói đi?" Du đồng đầy mặt từ ái đạo.

Lâm điệp ngạc nhiên nói: "Tao lão nhân nhân, ngươi chuyển tính? Như thế nào hội hào phóng như vậy? Ta nhớ rõ năm đó đích du đồng chính, nhưng là cái lặn sắc quỷ a?"

"Lâm điệp ngươi ít tại tiểu bối đích trước mặt để hủy vu ta, ta du đồng khi nào thì keo kiệt quá? Cho dù là đối với ngươi lâm điệp ta cũng theo không tàng quá tư." Du đồng vội la lên.

Lâm phong ngược lại xấu hổ lên đến, giống như chính mình khiêu du đồng sư bá là ở phải, muốn lễ vật bình thường, hiện tại là muốn cũng không là không cần cũng không là, lâm phong có điểm khó xử, vì thế rõ ràng không ra tiếng trang khởi cảm xúc.

Lâm điệp xem lâm phong đích hình dáng đã biết đạo chính mình đích đồ đệ quá vu câu nệ, tiện không khách khí nói: "Ta nói tao lão nhân nhân, ngươi một khi đã bỏ được tông, ta đây liền thế ta đồ nhi nói tốt lắm, cũng không phải, muốn của ngươi mệnh cái tử, ngươi tùy tiện cấp vài khóa nguyệt linh quả, hóa điểm châu cái gì đích có thể."

"Lâm điệp ngươi... Ngươi nói như thế nào cho ra khẩu..." Du đồng bị lâm điệp đích 'vô sỉ' khí đích có chút nói không nên lời đến.

Nguyệt linh quả, tại thiên tài địa bảo lí coi như là số lượng cực kỳ rất thừa thớt đích trân quả, nguyệt linh quả thành thực kì trường, theo khai hoa đào kết quả thành thực liền cần mười vạn năm đích thời gian. Nguyệt linh quả đích chân chính trân quý chỗ tại vu hấn đích được hiệu, cho dù là thụ tái trọng đích thương, chỉ cần không bị đánh thành mảnh nhỏ, có thể chữa khỏi.

Mà hóa điểm châu liền hơn khó được, bởi vì là địa để nham tương đích tính phách trải qua triệu vạn năm không ngừng luyện hóa [mới/tái] thành hình, cho nên khả dùng để làm như luyện khí đích chân hóa phụ trợ. Chân hóa đích độ âm hơn nữa hóa điểm châu đích phụ trợ gia ôn tiện có thể hòa tan bình thường khó có thể luyện hóa đích tinh quang, đối người tu chân mà nói, này hai dạng khác biệt đều là khả ngộ mà không thể cầu đích Tu Chân Giới trân bảo, mà lâm điệp lại đối du đồng nói tùy tiện cấp vài khóa, du đồng không nói chuyện có thể nói cũng là bình thường đích phản ứng.

Lâm phong lúc này gấp giọng nói: "Du sư bá ngài không cần sinh khí, sư phụ ta hấn là ở với ngươi hay nói giỡn, mời ngươi không cần thật sao."

Lâm điệp cười to nói: "Tao lão nhân nhân huynh không có đích lời cũng đừng trang đắc như vậy hào khí, ta đồ nhi sẽ không trách ngươi đích."

Du đồng đột nhiên còn thật sự nói: "Ai nói ta không có, lâm phong tiểu tử ngươi đi tới, ta du đồng nói muốn đưa ngươi liền nhất định hội tống ngươi!" Nói xong, du đồng theo chính mình ngón tay thượng đích trừ vật nhân lí, xuất ra một cái tàn ra hồng quang đích tiểu châu tử cùng với hai khóa màu tím đích quả tử.

Lâm phong nhìn về phía lâm điệp, không biết nên làm sao bây giờ, lâm điệp dùng ánh mắt ý bảo lâm phong khứ lấy, lâm phong đành phải ngạnh da đầu đi đến du đồng trước mặt đem hóa điểm châu cùng nguyệt linh quả đồ lấy đi tới. Sau đó thì lễ nói: "Văn bối tạ quá du sư bá."

Du đồng cũng là trong lòng tại lấy mấu, này một vạn năm hơn đến chung quanh tìm kiếm đích thiên tài địa bảo cơ bản thượng toàn đưa cho lâm phong, không có biện pháp, ai làm chính mình có lâm điệp như vậy đích một cái 'tồn hữu' ni?

"Lâm điệp, các ngươi thầy trò không chỉ có là đặc biệt đến xem vọng ta đích ba? Ta nghĩ nhất định là có cái gì đại sự tương phải, muốn đã xảy ra, ta nói đối với không đúng?" Du đồng cố nén trong lòng thịt đau đạo.

"Cũng được, tao lão nhân nhân huynh đoán đích thực đối, gần nhất vô cực tinh thượng quả thật có đại sự phát sinh."

"Lâm điệp, không chuẩn ngươi tại tiểu bối trước mặt bảo ta tao lão nhân nhân! Ta đích hình tượng đồ bị ngươi cấp hủy, ngươi tái đảm bảo ta tao lão nhân nhân ta liền với ngươi trở mặt!" Du đồng cả giận nói.

Lâm điệp cũng đành phải nhận sai nói: "Được được được, tính ta không đúng, ta về sau chú ý." Kỳ thật lâm điệp đích trong lòng đang ở cười trộm, này lão tiểu tử thật đúng là nảo tu thành giận. Chẳng qua mặc kệ thế nào, chính mình hôm nay đích thu hoạch hay là rất lớn đích, vì lâm phong muốn tới hóa điểm châu cùng nguyệt linh quả.

"Du sư bá, ta cùng sư phụ kỳ thật là đến thám thính ma thần điện đích tin tức đích." Lâm phong việc cùng du đồng giải thích đạo.

Du đồng đích sắc mặt đại biến: "Ngươi nói cái gì? Ma thần điện! Lâm điệp, là thật đích sao chứ?"

"Là, gần nhất theo trời giá rét son truyền đến tin tức, nói ma thần điện tương phải, muốn xuất thế, này tin tức làm cho cả vô cực tinh thượng đích những cao thủ đồ xuất động. Ta cùng Phong nhi cũng là phụng gia chủ chi mệnh, tiến đến xác nhận tin tức đích khả khả tính cùng với thám thính có quan hệ ma thần điện tân đích tin tức." Lâm điệp trầm giọng nói.

Du đồng cũng là mở to ánh mắt, bất đắc dĩ nói: "Không thể tưởng được tự một vạn năm trước đích kia trường tiên ma đại chiến lúc sau hay là không thể bình tĩnh, hiện tại lại xuất hiện ma thần điện, vô cực tinh lại tương không bình tĩnh."

Lâm phong ngạc nhiên nói: "Du sư bá ngài vừa rồi nói tiên ma đại chiến, chẳng lẽ nói một vạn năm trước đích tiên ma đại chiến cùng ma thần điện đích xuất hiện có cái gì tất nhiên đích liên hệ sao chứ?"

Du đồng xem lâm phong liếc mắt, hoàn thành nói: "Một vạn năm trước đích tiên ma đại chiến chính là do ma thần khảm phổ khiến cho đích, mà ma thần khảm phổ tắc vừa lúc chính là ma thần điện đích chủ nhân."

Lâm phong gật gù đầu, có chút đăm chiêu nói: "Như vậy chiếu này nói đến, kia ma thần khám phở nhất định là cái cực đoan lợi hại đích nhân vật."

Biểu hiện lâm phong rất là bình tĩnh, chính, nhưng là tại lâm phong đích trong lòng lúc này đã loạn đả phiên thiên. Nhớ tới chính mình từng nghe được đích cái kia tự xưng là ma thần khám phở đích thanh âm, cùng với đối tự, chính mình nói đích kia phiên lời, lâm phong rốt cục có thể xác định kia không phải chính mình đích ảo giác, ma thần khám phở là thật đích tồn tại đích.

Mà chính mình vô tình, ý trong lúc đó nhặt được đích màu đen đích gây gộc, cũng là như ma thần khám phở theo như lời, là ma thần khí đích mùi phiền mảnh nhỏ một trong. Muốn khôi phục ma thần khí liền muốn đi tìm tìm mặt khác đích mảnh nhỏ, hết thấy tùy duyên ba, có chút thử là cưỡng cầu cũng phải không đến đích.

Lâm điệp thấp giọng nói: "Từng đích ma thần khám phở đích thật là một cái không thể nhân vật, một vạn năm trước đích tiên ma đại chiến bên trong, gần bị ma thần khám phở một người giết chết đích Độ Kiếp kỷ đã ngoài đích người tu chân sẽ, cũng không hạ trăm nhân. Còn có hơn mười cái tiên giới đích tiên nhân cũng bị ma thần khám phở giết chết, cuối cùng cũng là bởi vì có một cái thần bí nhân vật đánh lên ma thần khám phở [mới/tài] đưa hấn gian nan giết chết."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 15: Chân Chính Đích Sát Thần

Lâm phong vội vàng hỏi: "Kia ma thần khám phở như thế lợi hại, là ai có thể đánh lên thành công giết chết khám phở đích?"

Lâm điệp trầm ngâm nói: "Sát ma thần khám phở đích nhân là một cái hắc bào nhân, người này ra tay tốc độ cực nhanh, theo bề ngoài xem ra tuyệt không phải bình thường đích người tu chân, nên là ma thần khám phở tại tiên giới đích cừu gia. ζιιιι.πet dù sao, tại vô cực tinh còn không có có thể giết chết ma thần khám phở đích người tu chân, vô cực tinh không có như vậy lợi hại đích cao thủ."

"Đúng vậy, độ kiếp thành tiên đích người tu chân, thực lực không phải chúng ta có thể tưởng tượng đích cường hãn, nếu nói còn không có độ kiếp đích người tu chân, có thể gần kháo đánh lên có thể giết chết tại tiên giới cũng là cao thủ số một số hai, ta du đồng là tuyệt đối sẽ không tin tưởng rằng đích." Du đồng thấp giọng đạo.

Lâm phong lúc này nghi hoặc nói: "Xem ra này thần bí nhân nhất định là không dám ngay mặt cùng ma thần khám phở đối địch, đành phải thừa dịp ma thần khám phở cùng với hấn người tu chân giao thủ thì ra tay đánh lên, ma thần khám phở chỉ sợ bị chết cũng là cực không cam lòng tâm."

"Sư phụ, du sư bá, các người nhất định gặp qua ma thần khám phở là cái gì dạng đích một nhân vật ba? Hấn có phải là một cái được dùng đầu ngoan đích nhân?"

Lâm điệp cùng du đồng cho nhau đối nhìn thoáng qua, sau đó lâm điệp cười nói: "Lúc ấy tiên ma đại chiến chỉ thì vì sư thực không có ở đây, mà người du sư bá lại được đem lúc ấy phát sinh đích hết thấy đồ xem tại trong mắt, vì sư cùng người theo như lời đích về ma thần khám phở đích sự tình, cũng đều là sự hậu người du sư bá nói cho ta đích."

Lâm phong việc quay đầu hướng du đồng xem quá khứ, du đồng cúi đầu giống như tại suy tư lúc ấy phát ra sinh đích hết thấy, sau đó hoàn thành nói: "Ma thần khám phở đích thật là một cái không thể đích kiêu hùng nhân vật, gần lấy một người lực tiện công phá tiên giới tiên nhân nhóm đích mấy lần vây công, hấn kia địa ngục Tu La bình thường đích lạnh lẽo ánh mắt, cùng với trong tay đích ma thần khí-- đã qua đao, thiên thần bàn đích cao lớn thân hình, đến nay vẫn làm cho nhân khó có thể quên."

"Tiên ma đại chiến đích khởi nguyên đích thật là do ma thần khám phở mà đến, lúc ấy không biết là từ nơi này tán bá xuất đích tin tức, nói theo tiên giới trốn ra một cái tiên nhân khiếu khám phở, này khám phở tự xưng ma thần. Chỉ vì này khám phở đạo lấy tiên giới đích chí bảo-- vô tự thiên thư, cho nên theo tiên giới buông xuống hơn mười vị tiên nhân tiến đến đuổi giết ma thần khám phở. Mà vô cực tinh thượng đích người tu chân lại không dám vì kháng tiên nhân nhóm, liền đi theo tiên nhân cùng nhau cùng ma thần khám phở cầm đầu đích ma giới tu chân nhóm kích chiến lên đến. Cái gọi là tiên ma chi chiến, đó là bởi vậy mà đến."

Lâm phong giật mình hiểu ra nói: "Nguyên lai là như vậy một hồi sự, xem ra ma thần khám phở sở đạo thủ đích vô tự thiên thư nhất định là một quyển rất trọng yếu đích bảo thư, bằng không tiên giới như thế nào hội phái xuất nhiều như vậy đích tiên nhân đến đuổi giết ma thần khám phở nhỉ?"

"Vô tự thiên thư rốt cuộc có cái gì bí mật không ai biết, chính là ma thần khám phở đích thi thể tại kì bị giết đích thời điểm biến thành hư vô thực không có bị người tìm được, ma thần khám phở đích ma thần khí bị kia thần bí nhân cấp mang đi. Đến tận đây lúc sau, sẽ thấy cũng không có nhân nguyện ý nhắc tới tiên ma chi chiến đích sự tình." Lâm điệp hướng lâm phong giải thích đạo.

Theo bắt đầu đích nghi hoặc đến bây giờ giải về ma thần khám phở sự tình đích thủy mạt, lâm phong rốt cục hiểu được, ma thần khám phở có thể nói được thượng là một cái bị tình kiêu hùng. Chính mình rốt cuộc ứng không nên trợ giúp kì khôi phục ma thần khí nhỉ? Chẳng qua nhìn nhìn biệt tại chính

mình bên hông đích màu đen gậy gỗ, lâm phong bỗng nhiên gian trong lòng vừa động tiện hạ quyết định, chính mình hà tăng sợ quá cái gì, giúp đỡ ba! Nam tử hán ngộ sự không thể ủy ủy súc súc đích, một khi đã ma thần khảm phổ lựa chọn chính mình, như vậy chính mình cũng không năng cô phụ hán đích kì vọng.

"Du đồng, ngươi cùng chúng ta cùng đi thám thính tin tức sao chứ?" Lâm điệp hỏi.

"Ta sẽ, cũng không tranh này tranh hồn thủy, các ngươi hãy đi đi! Ta còn muốn khứ tiếp tục tìm ta đích thiên tài địa bảo vì độ kiếp làm chuẩn bị." Du đồng lạnh nhạt đạo.

Lâm phong cả kinh nói: "Du sư bá, ngươi vừa mới nói ngươi phải, muốn độ kiếp sao chứ?"

Lâm điệp cười nói: "Phong nhi, ngươi du sư bá từ lúc một vạn năm trước cũng đã là độ kiếp hậu kỳ đích cảnh giới, vì sắp đã đến đích thiên kiếp làm chuẩn bị cũng là bình thường đích sự tình, hiện tại Phong nhi ngươi hiểu được vì sư xưng ngươi du sư bá tao lão nhân nhân đích ý tứ ba?"

"Lâm điệp! Ngươi còn gọi?" Du đồng cả giận nói.

Lâm điệp vội vàng thảo nhiên nói: "Là ta không đúng, ta nhất thời khẩu mau, gấp lượng gấp lượng."

Lâm phong đích trong lòng lúc này kích động đích không được, không thể tưởng được du đồng cư nhiên là tương phải, muốn độ kiếp đích tu chân cao thủ, theo bề ngoài nhìn lại căn bản không giống. Xem ra chân chính đích cao thủ là sẽ không làm cho người ta dễ dàng nhìn ra chi tiết đích, lâm phong theo du đồng đích trên người liền nhìn không tới có cái gì cùng bình thường người tu chân bất đồng đích địa phương, này có lẽ chính là phản phác quy thực đích cảnh giới ba!

xxxxxx

Trời giá rét son lúc này tụ tập rất nhiều đích các lộ người tu chân, đều là vì cùng cái mục đích tới đây, thì phải là ma thần điện.

Tại mấy cái này người tu chân nhóm cho nhau giả ý kết giao, thật là thám thính tin tức thì, trong đó đích hai vị đáng người đặc biệt cao lớn bộ dạng giống nhau như đúc đích tử y hán tử lẫn nhau truyền âm nói: "Đại ca, cung chủ làm chúng ta tán bá ma thần điện đích giả tin tức, như thế nào không cho chúng ta động thủ giết người a?"

Kia thoáng trắng kiện một ít đích tử y hán tử trừng mắt nhìn bên cạnh đích hán tử liếc mắt: "Thiên khuyết! Ngươi chính là biết giết người, đây là cung chủ kế hoạch trung đích một bộ phận, chúng ta chỉ cần hoàn thành cung chủ giao cho chúng ta đích nhiệm vụ tức khả. Ngươi khả không thể cho ta gây chuyện, bằng không ta tuyệt không tha cho ngươi!"

Tên kia vì thiên khuyết đích tử y hán tử rất là ủy khuất đích cúi đầu, giống như một cái tiểu hài tử bần đích vẻ mặt, nếu này một màn làm nhận thức này đối loan sinh huynh đệ đích nhân gặp lại đích lời, như vậy tương hội phi thường ngạc nhiên đích. Bởi vì này đối loan sinh huynh đệ chính là tiêu điều cung bảy huyền thiên trung đích thiên tàn cùng thiên khuyết, huynh đệ hai người đích tu vi đô tại hợp thể hậu kỳ.

Thiên tàn cùng thiên khuyết tại tiêu điều trong cung là nổi danh đích sát thần, chỉ cần không hề kháng phục tông cùng tiêu điều cung ngay mặt đối kháng đích tu chân môn phái, tiêu điều cung chủ sẽ phái xuất huynh đệ hai người khứ diệt phái. Bởi vì thiên tàn cùng thiên khuyết ra tay quá vu tàn nhẫn, cho nên tại tiêu điều cung chỉ cần là cần giết người đích nhiệm vụ đều là huynh đệ hai người khứ làm.

Hiện tại bị phái khứ tán bá ma thần điện đích giả tin tức, làm loại chuyện này thiên khuyết cảm thấy chính mình có chút bị đại tài tiểu dùng, cho nên mới có thể phát lao tao. Mà thiên tàn tắc rõ ràng so với ý nghĩ đơn giản đích thiên khuyết phải, muốn tỉnh minh, biết đây là tiêu điều cung chủ đích kế hoạch. Hơn nữa thiên tàn còn biết, cung chủ nhất định sẽ có kì hán đích nhiệm vụ phải, muốn giao cho chính mình huynh đệ khứ làm.

xxxxxx

Cùng du đồng biệt quá lúc sau, lâm điệp thầy trò hai người một đường tây hành hướng trời giá rét son mà đi, xem vọng lão hữu, thám thính tin tức đích mệnh lệnh hay là phải, muốn chấp hành đích.

Tại trải qua nửa tháng dư đích chạy đi lúc sau, lâm điệp thầy trò rốt cục đi tới trời giá rét son.

"Sư phụ, này trời giá rét son có như thế đã đích người tu chân, cho dù là có tin tức ta nghĩ cũng không nhất định có thể tin." Lâm phong khẽ thờ dài.

Lâm điệp cũng là trầm giọng nói: "Này hết thầy chỉ sợ là người khác sớm đã sớm bày ra đến đích cục, tại cùng đợi các lộ người tu chân đích gia nhập trong đó, nếu ta không đoán sai đích lời, bố cục đích nhân mã thượng liền phải có tán động tác."

Lâm phong khó hiểu nói: "Nơi này có như vậy đa đích người tu chân, cho dù là bố cục nhân có cái gì quỷ kế, cũng không năng đem sở hữu đích người tu chân đồ tính toán ở bên trong ba?"

"Phong nhi ngươi còn rất trẻ tuổi, tại này hiểm ác đích Tu Chân Giới lí, không có sự tình gì là không có khả năng phát sinh đích. Về sau ngươi chậm rãi sẽ biết, vì một mình chi tư mà xử tâm tích lự đích khứ lợi dụng những người khác, đến đạt thành chính mình đích mục đích, người như vậy cũng không tại số ít." Lâm điệp thấp giọng đạo.

Lâm phong nghe được lâm điệp như thế vừa nói, trong lòng cảm thấy đối nhân tính đích sợ hãi, nguyên lai trên đời tối đáng sợ đích không phải hung thần ác sát, mà là nhân tính âm u đích một mặt.

" Sư phụ, đồ nhi ghi nhớ trong lòng."

" Ân, Phong nhi người năng ghi nhớ vì sư hôm nay theo như lời đích lời là tốt nhất, ngày sau cũng có thể ít tẩu một ít loạn lộ." Lâm điệp đạo.

Lâm điệp cùng lâm phong tại trời giá rét trên núi đích trông trải chỗ sóng vai mà đứng, nhìn thấy hình hình sắc sắc đích các lộ người tu chân, lâm điệp thấy trò gai không khỏi trầm nghĩ." Trời giá rét son chẳng qua là một tòa bình thường đích ngọn núi mà thôi, vì cái gì như vậy đa đích người tu chân hội xu chi nhược vụ ni, có thể thấy được ma thần điện đối người tu chân đích hấp dẫn lực có bao nhiêu đại."

Nhân tính đích tham lam cũng là một loại liệt cái tính, từ xưa tới nay tiền lũ gặp không tiên.

xxxxxx

Vô cực thành, tiêu điều cung.

Đang nghe xong rồi thiên đồ mang đến đích tin tức lúc sau, tiêu điều vương kia tuần lảng đích trên mặt lộ ra một tia âm ngoan đích nụ cười.

" Thiên đồ, người tiếp tục truyền lệnh cấp thiên tàn cùng thiên khuyết, làm cho bọn họ chặt chẽ chú ý khứ vãng trời giá rét son các lộ những cao thủ đích hướng đi, người làm cho bọn họ tái tán bá một cái tin tức, liền nói ta tiêu điều cung đã tìm được rồi ma thần điện đích xác thiết vị trí, chính là bất hạnh nhân thủ không đủ, không thể tiến vào ma thần điện. Hy vọng các lộ cao thủ có thể thi cùng viện thủ, ta tiêu điều vương cam đoan sừu tầm đảo đích bảo vật hội ân nhu phân xứng, tuyệt không tàng tư." Tiêu điều vương lãnh đạo.

Thiên đồ khom người nói:" Thuộc hạ lĩnh mệnh!"

Sau đó lại nói:" Cung chủ, cư thuộc hạ thu, nhận được đích tin tức, Lâm gia cũng phái xuất lâm điệp cùng một cái tân tán đệ tử khứ trời giá rét son, chúng ta có phải là phải, muốn dư lấy ngăn trở, miễn cho bị bọn họ ảnh hưởng đảo chúng ta đích kế hoạch."

Tiêu điều vương thoáng kỳ dị nói:" Nga? Lâm gia cư nhiên phái xuất lâm điệp đi trước trời giá rét son, xem ra Lâm gia đối ma thần điện cũng rất là để ý a! Thiên đồ, người nói cho thiên tàn cùng thiên khuyết, tất yếu thì có thể ra tay ngăn trở lâm điệp, chẳng qua không cần quá vu dây dưa. Lâm điệp đích thực lực là rất mạnh đích, thiên tàn cùng thiên khuyết gia lên đến cũng không nhất định là đối thủ của hắn."

Thiên đồ nghi hoặc nói:" Cung chủ là nói lâm điệp đích thực lực cư nhiên như vậy cường, liên sát thần thiên tàn cùng thiên khuyết cũng không là đối thủ của hắn? Chúng ta có phải là nên gia phái người thủ quá khứ? Lấy phòng kế hoạch có biến."

" Kia đảo không cần, lâm điệp này nhân ta hay là có một ít giải đích, nhìn như bình bình vô kì, kỳ thật lâm điệp là một cái thực thông minh đích nhân. Ta nghĩ chúng ta đích kế hoạch cũng rất khó mạn đắc quá hắn đích ánh mắt, vì kế hoạch vạn vô một thất, thiên đồ người đi tìm thiên tuyệt ba, nói cho hắn ta muốn gặp hắn." Tiêu điều vương trầm giọng nói.

Thiên đồ sắc mặt đại biến nói:" Cung chủ, thiên tuyệt chỗ hướng đến là trừ cung chủ không người dám khứ đích, thuộc hạ như vậy tùy tiện đi tìm thiên tuyệt, có thể hội nhạ nào hắn....."

" Thiên đồ người không cần sợ hãi, ta nói cho người đi liền nhất định không có việc gì đích, thiên tuyệt cũng không có người nói đắc như vậy vô tình đích." Nói xong tiêu điều vương tựa tiểu phi tiểu đích nhìn thấy thiên đồ.

Thiên đồ bách vu tiêu điều vương kia lợi hại ánh mắt đích bức thị, chậm rãi hạ hạ đầu:" Thuộc hạ tuân mệnh!" Xoay người đi rồi, chính là tại thiên đồ đích trong lòng nhưng là thâm nhủ kì câu nói:" Hy vọng thiên tuyệt như cung chủ theo như lời [mới/tài] được, bằng không ta đích kết cục liền thảm."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 16: Danh Sách Tu Luyện

“Sư phó.....”

Lần nữa Lâm Chiến lại lên tiếng, nhưng lần này lại bị Lâm Nam Thiên gạt ngang. Sau khi Lâm Chiến nhìn mắt Lâm Phong, liền ngồi xuống không nói nữa.

“Tiểu Phong, người có biết hơn mười ngàn năm nay, Lâm gia chúng ta đã từng có bao nhiêu trưởng lão?”

Đột nhiên Lâm Nam Thiên thuyết đạo với Lâm Phong, mí mắt của Lâm Chiến nháy lên một cái, nhưng lần này hắn không nói.

“Sư tổ, con không biết!”

Trong lòng Lâm Phong, thoáng cảm giác, hôm nay sư phó không phải chỉ đến thăm hỏi sư tổ mà dẫn hắn đến nơi này còn có chuyện quan trọng hơn.

“Bên ngoài, Lâm gia chúng ta chỉ có bảy vị trưởng lão. Sự thật là hơn mười ngàn năm này, Lâm gia vẫn chỉ có bảy chi phân mạch, bảy vị trưởng lão, chưa bao giờ có nhiều hơn, cũng không giảm đi!”

“Thật ra, Lâm gia chúng ta, cách mỗi hơn vạn năm, sẽ có một vị trưởng lão mới, hơn mười vạn năm này, chúng ta đã có hơn mười vị trưởng lão rồi!”

Lâm Nam Thiên từ từ nói, nét mặt rất bình tĩnh, nhưng trong lòng Lâm Phong đã sợ đến đần mặt ra. Ở Lâm gia đã lâu, hắn đã sớm biết thực lực của trưởng lão, nhưng hắn chưa từng nghĩ Lâm gia có nhiều trưởng lão như thế.

Lục địa bắc cực là nơi tu luyện nguyên anh. Trước tiên tu kim đơn, rồi thành nguyên anh. Ngoài phương pháp tu luyện ngoại tuyệt của Lâm gia, địa bắc cực còn có thiếu số người tu luyện ngoại công cũng giống như Lâm gia. Nhưng số lượng quá ít, lại không có thể lực hùng mạnh như Lâm gia chống đỡ, cho nên thành tựu tốt không có bao nhiêu.

Tầng thứ nhất giai đoạn luyện cốt, đệ tử của Lâm gia đã tu luyện được phần lớn, có thể độ sức được với những đệ tử đang tu luyện nguyên anh, dù là năng lực công kích hay là phòng thủ cũng không thua kém gì. Đến tầng thứ hai giai đoạn luyện nguyên, khi so sánh với những người tu chân của kỳ nguyên anh, luyện nguyên tu luyện, tuyệt đối không thua kém gì với những người sau kỳ nguyên âm.

Về luyện phách, bảy vị trưởng lão của Lâm gia đã được lục địa bắc cực công nhận cường mạnh nhất. Tuy số lượng người của Lâm gia ít nhất, nhưng vẫn luôn tồn tại thể lực cường đại của lục địa bắc cực. Bảy vị trưởng lão của Lâm gia giống như thần hộ mệnh của Lâm gia vậy, thần thánh cũng không thể xâm phạm.

Bây giờ, đột nhiên Lâm Nam Thiên nói với Lâm Phong, trưởng lão của Lâm gia không chỉ có bảy vị, thậm chí có thể tồn tại đến mười mấy vị. Lâm Phong không khỏi kinh ngạc.

“Vị trưởng lão mới thăng tiến, nếu như hắn bằng lòng bảo hộ gia tộc có thể trở thành một trong bảy vị trưởng lão. Lúc này, sẽ được lựa chọn một vị trưởng lão, vị ấy sẽ rút khỏi thành trưởng lão gác, đương nhiên cũng có thể trực tiếp tiến vào trưởng lão gác!”

Lâm Nam Thiên nhìn Lâm Phong “Điều này cũng là bí mật của gia tộc chúng ta, người ngoài không được biết. Mỗi lần chúng ta có trưởng lão nào rút khỏi, cũng tuyên bố là vị trưởng lão này gặp tai nạn, chết vì tàu hỏa nhập ma!”

Lâm Phong gật đầu, hắn có nghe Lâm Nguyên nói qua, gia tộc đã từng có mấy vị trưởng lão thoái vị, sau đó bổ sung trưởng lão mới, giống như sư tổ của họ.

“Tiểu Phong, đây là bí mật lớn nhất của gia tộc chúng ta. Sư tổ nói cho người, người không nên truyền ra ngoài!” Đột nhiên Lâm Chiến nói với Lâm Phong. Thật ra, bây giờ trong lòng của Lâm Chiến vẫn còn kinh ngạc, bí mật này vốn chỉ có trưởng lão gia tộc và đệ tử ruột của trưởng lão mới được biết bí mật này. Lâm Phong thuộc đệ tử đời thứ ba, cơ bản không có tư cách biết bí mật này.

“Vâng, sư phó, Phong nhi thề cho dù chết, cũng không tiết lộ bí mật của gia tộc ra ngoài, nếu như phản lời thề này, thiên nhân cùng bỏ!”

Lâm Phong quỳ trên đất, bộ dáng nghiêm trang thề lớn. Lâm Chiến và Lâm Nam Thiên đều gật đầu. Người tu chân rất coi trọng lời thề này. Bộ dạng của Lâm Phong khiến họ rất vừa ý, chỉ là hai người không biết trong tiềm thức của họ, đã không còn coi Lâm Phong như một đứa trẻ đơn thuần mười tuổi nữa.

Lâm Nam Thiên liền đứng lên, đến trước mặt Lâm Phong đỡ hắn dậy, từ từ hỏi. “Tiểu Phong, ta nói bí mật gia tộc cho người biết, người biết dụng ý của ta chứ?”

“Phong nhi hiểu sư tổ muốn cho Phong nhi tu luyện giỏi, có thể nhanh chóng tiếp nhận chức vị trưởng lão!”

“Lý giải của người không hoàn toàn đúng. Bất kể đó là sư phó của người hay là ta, thậm chí sáu vị trưởng lão khác, đều có kỳ vọng rất cao ở người. Chúng ta hy vọng người có thể tu luyện thành trưởng lão. Nếu như người có thể thành trưởng lão gác tiếp tục tu luyện, trách nhiệm không ít hơn việc bảo hộ gia tộc!”

“Sư phó, ý của người là, sáu vị trưởng lão khác...?”

Lần nữa Lâm Chiến lại ngồi không yên, đứng dậy đi tới chỗ Lâm Nam Thiên thuyết đạo. Hắn muốn nói với sư phó rằng không nên lý giải về bí mật gia tộc, xem ra bây giờ còn có nguyên nhân lớn hơn nữa.

“Không sai, sáu vị trưởng lão rất chú ý Lâm Phong. Lâm Phong mười tuổi đã qua thử nghiệm, với lại biểu hiện hiện giờ rất tốt. Cho nên, ta đã thương thảo kỹ với họ rồi, Lâm Phong được nạp vào danh sách tu luyện!”

“Nhưng mà dù sao Lâm Phong cũng vừa mới tu luyện. Hắn ta chưa đủ tư cách được nạp vào danh sách này!” Lâm Chiến cũng không hiểu Lâm gia. Từ trước đến giờ vẫn luôn bí mật huấn luyện lực lượng tinh anh. Hơn nữa, tất cả trưởng lão gần như đều được huấn luyện như thế. Cho nên, nếu vào được danh sách tu luyện này, gần như một chân đã bước vào cửa trưởng lão. Người cuối cùng nào có thể đột phá thì phải xem vào khả năng của bản thân người ấy.

Hiện giờ danh sách tu luyện bí mật bồi dưỡng của Lâm gia chỉ có bảy người. Bảy vị trưởng lão mỗi người đề cử ra 1 người. Lâm Chiến cũng là một trong

bảy người đó.

“Trước kia khác, bây giờ khác, bảy vị trưởng lão đều nhất trí thông qua Lâm Phong trở thành người thứ tám trong danh sách tu luyện. Đến lúc đó các người cùng nhau tu luyện!” Lâm Nam Thiên hướng về Lâm Chiến, cười mỉm rồi thuyết đạo vì đã hiểu rất rõ tâm trạng của Lâm Chiến.

“Thời gian tu luyện chỉ có tám năm thôi. Làm thế nào mà Tiểu Phong có thể tu luyện đến luyện nguyên?” Lúc này Lâm Chiến lo sợ, tám năm, thiên phú của Lâm Phong tuy tốt nhưng chỉ có một ít thành tựu trong luyện cốt. Nơi họ tu luyện, không phải đệ tử luyện cốt nào cũng có thể chịu đựng được.

“Người không cần lo lắng điều này. Chúng ta có quyết định như vậy thì nhất định sẽ có cách. Vừa rồi ta mới xem tình trạng của Tiểu Phong, hơn một tháng nữa, hẳn sẽ hoàn thành việc nhập môn. Nhưng cũng nên thận trọng một chút để hoàn thành cơ bản của việc tu luyện, Tiểu Phong phải tu luyện thêm nửa năm mới kết thúc!”

Lâm Nam Thiên liền an ủi Lâm Chiến và hiểu rất rõ tâm trạng của Lâm Chiến. Bây giờ Lâm Chiến xem Lâm Phong không khác gì là con của mình, cũng quan tâm Lâm Phong nhiều hơn, nên người cũng rồi đi.

“Nửa năm sau, Tiểu Phong sẽ không giống các đệ tử khác, cho hẳn ta tu luyện đặc thù để thích ứng hơn!” Đột nhiên Lâm Nam Thiên lại nói thêm một câu rất có tâm ý và liếc nhìn Lâm Chiến.

“Sur phó, sur tổ, những gì các người nói hiện giờ, Phong nhi không hiểu?”

Đột nhiên Lâm Phong hỏi. Hắn đã hiểu được Lâm Chiến tranh chấp với Lâm Nam Thiên là vì cho mình. Sur tổ định cho mình gia nhập vào danh sách gì đó. Sur phó vẫn đang phản đối việc này. Bây giờ Lâm Phong hoàn toàn mơ hồ, cái gì cũng không biết, nên nóng lòng hỏi.

“Không có việc gì, sau này sur phó của người sẽ giải thích cho người. Bây giờ, người chỉ cần an tâm tu luyện. Còn nữa, người không cần nóng lòng, việc tu luyện nhập môn là như thế!”

Lâm Nam Thiên cười, vỗ vỗ bả vai nhỏ bé của Lâm Phong, chỉ nhìn hắn, không nói gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 17: Tám Năm

Rời khỏi phủ trưởng lão, trên đường đi Lâm Chiến và Lâm Phong không nói chuyện với nhau. Lâm Chiến vẫn còn chưa hiểu tại sao Lâm Phong chỉ có mười tuổi mà được nạp vào danh sách tu luyện đó. Lâm Phong thấy nét mặt dăm dăm của sur phó, cũng không nói chuyện nữa.

Sau khi trở về, mọi thứ đều trở lại như cũ, chỉ là Lâm Chiến nghiêm khắc nhiều hơn đối với Lâm Phong. Lúc trước, Lâm Phong rất tự giác, trong lúc tu luyện Lâm Chiến gần như không nói gì. Bây giờ, mỗi ngày Lâm Chiến đặt ra nhiều yêu cầu cho Lâm Phong và yêu cầu ngày càng khó khăn.

Điều này khiến Lâm Phong không hiểu xảy ra chuyện gì liên quan đến danh sách tu luyện, nhưng Lâm Phong không hỏi Lâm Chiến. Lâm Phong nghĩ có thể nghiêm khắc với bản thân một chút, khiến tốc độ tu luyện nhanh hơn, vậy là đủ rồi.

Sau đó, mỗi ngày Lâm Chiến lại gia tăng, đã kích huấn luyện cho Lâm Phong. Ngoài Lâm thành có một đỉnh núi cao tám trăm mét, ngày nào Lâm Phong cũng phải đeo trọng lượng sáu trăm ký leo núi và phải hoàn thành trong một tiếng.

Mỗi lần các sư huynh đồng môn gặp Lâm Phong đều nhìn với ánh mắt thương hại. Tuy là người may mắn nhưng chịu khổ cũng nhiều.

May mắn thay cũng có những người bình vực Lâm Phong. Lâm Nguyên là một trong số đó, nhưng Lâm Nguyên nói sau nhiều lần gặp Lâm Phong cũng không hỏi đến nữa.

Thời gian tám năm trôi qua nhanh. Lâm Phong tu luyện trải qua nhiều khổ cực.

Tám năm sau, Lâm Phong trở thành một tiểu tử anh tuấn, tuy mặt còn chút non nớt, nhưng khi ra đòn đã lộ vẻ oai phong của cao thủ. Tám năm nay, Lâm Phong cứng rắn tu luyện đến đỉnh cao, lại lần nữa sáng tạo kỷ tích cho Lâm gia, trong đó cũng có công lao tu luyện đặc thù của Lâm Chiến.

Lâm Phong mười tám tuổi mà đã luyện cốt đến cực đỉnh. Bây giờ danh tiếng của Lâm Phong trong lâm gia đã không còn dưới trưởng lão, gần như tất cả đệ tử của Lâm gia đều biết tam trưởng lão có một thiên tài, thiên tài này có tên là Lâm Phong.

Thậm chí ở ba thế hệ, rất nhiều đệ tử biết đến thiên tài Lâm Phong của lâm gia. Một số gia tộc khác có nhiều tiểu cô nương cũng có tình đến Lâm thành

để diện kiến Lâm Phong. Chỉ là Lâm Phong thường xuyên tu luyện, người ngoài rất khó mà gặp được.

“Tiểu phong, đây là nhân sâm vừa được mang đến đây!”

Lâm Nguyên từ ngoài chạy vào nơi ở của Lâm Phong, vừa chạy vừa la lớn, như sợ Lâm Phong không biết hắn đã đến vậy.

“Cám ơn Nguyên sư huynh, hãy để xuống trước đi!”

Lâm Phong vẫn còn đang thở nạt tu luyện. Bây giờ hắn đang luyện cốt đến cấp độ đỉnh cao, tu luyện thường ngày ít đi rất nhiều, phần lớn thời gian vẫn còn là thở nạt. Tám năm nay, cường độ tu luyện của Lâm Phong đột phá đến cấp độ luyện nguyên, chỉ là thiên địa linh khí trong nội thể dư trữ không đủ, nên cần phải dựa vào thở nạt mà từ từ tu luyện, không thể nôn nóng được.

Nhân sâm, một loại linh quả được trân trọng ở lục địa bắc cực. Phạm nhân ăn xong có thể trị trăm bệnh. Nếu người tu chân ăn xong có thể gia tăng sự hấp thụ thiên địa linh khí. Loại thức ăn quý giá này, bốn đại thế gia cũng không có nhiều, chỉ có mộ dung thế gia mới trồng được loại cây này. Một năm kết được hơn mười quả. Người tu chân sơ cấp nếu như dùng xong, công lực tăng thêm một nửa.

Tám năm nay, Lâm Phong đều ăn một ít loại nhân sâm này. Mỗi lần Lâm Nguyên đem đến thì cũng đồ kị, nhưng không còn cách nào khác, Lâm Phong là đối tượng trọng tâm được Lâm gia đào tạo. Tam trưởng lão cũng nể mặt mà đem hết nhân sâm tám năm nay mộ dung gia trồng được cho Lâm Phong.

Sau khi đợi Lâm Nguyên đi rồi, Lâm Phong mới rửa nhân sâm, ăn được hai ba miếng đã xong. Sau đó lập tức tiếp tục ngồi tu luyện.

Ba năm gần đây, Lâm Chiến cũng không ở đó mỗi ngày nhìn Lâm Phong tu luyện, chỉ có lúc gần tối qua hỏi thăm. Lâm Phong đã quen.

Nhưng hôm nay sau khi Lâm Phong ngồi tu xong, phát hiện Lâm Chiến đã ngồi ở trong phòng khách của mình, không khỏi kinh ngạc kêu lên “Sư phó, sao hôm nay ngài đến sớm thế?”

“Sao, ta đến xem đệ tử, cũng cần thừa thời gian sau?” Lâm Chiến ha hả cười, đối với Lâm Phong thì hắn đã không có gì nói rồi, trời trao cho hắn một đệ tử thật tốt, tự tu luyện cực khổ, tốc độ cực nhanh. Được đệ tử là thiên tài được công nhận của tứ đại thế gia mấy năm nay khiến Lâm Chiến ra mặt không ít.

“Sư phó chê cười rồi, Phong nhi chỉ hỏi thôi, nếu ngài nói trước một tiếng, Phong nhi sẽ chiều đãi ngài thật tốt!”

Lâm Phong cười khê nói, thuận tay rót trà cho Lâm Chiến một ly trà lạnh. Mấy năm nay, quan hệ của hắn với Lâm Chiến đã rất hòa hợp nhau. Lúc không có người, hai người giống như bằng hữu.

“Thật ra hôm nay ta đến là có chuyện nói với ngài!”

Lâm Chiến cầm lấy chén trà uống một ngụm, lập tức nhăn mày lại, cười mắng rằng: “Tiểu tử này, đôi cánh cứng rồi, không ngờ cho sư phó uống trà lạnh!”

Lâm Phong không để ý, mặc kệ câu nói của Lâm Chiến, cầm lấy bình trà tự rót một ly. Phần lớn thời gian của Lâm Phong đều sử dụng để tu luyện, từ đó đến giờ uống đều là trà lạnh.

“Được rồi, đừng cười nữa, hôm nay ta đến là có một chuyện quan trọng nói với ngài!”

Lâm Chiến nhẹ lắc đầu, nhưng nét mặt lập tức trở nên nghiêm khắc, chăm chú nhìn Lâm Phong chậm rãi nói.

“Sư phó ngài cứ nói!”

Lâm Phong cũng trở nên nghiêm nghị. Tuy bình thường quan hệ của hắn và Lâm Chiến rất hòa hợp, nhưng Lâm Phong cũng biết, việc chánh sự thì sư phó sẽ rất nghiêm khắc, tuyệt đối không được vi phạm.

“Ngươi còn nhớ, tám năm trước, sư tổ nói với ngươi những gì?” Lâm Chiến thở dài, chậm rãi nói, tám năm thời gian trôi qua rất nhanh. Có được thành tích này đến cả bản thân Lâm Phong cũng không tưởng tượng nổi, nhưng nếu phải cùng họ đi tu luyện, Lâm Chiến cũng còn rất lo lắng.

“Sư phó, ta nhớ!”

Lâm Phong gật gù đầu, tám năm nay, đối với những lời nói trước đó của Lâm Nam Thiên thì giờ Lâm Phong đã hiểu nhiều. Hắn đã biết, gia tộc đã bồi dưỡng tốt cho hắn, chỉ là hắn không biết, bản thân sư phó cũng là một trong những người được bồi dưỡng trong danh sách.

“Nhớ là được rồi, ta đến cốt nói cho ngươi biết, sư tổ ngươi nói tu luyện đó, ba ngày sau chính thức bắt đầu. Ba ngày này ngươi chuẩn bị cho tốt, đến lúc đó, chúng ta sẽ rời khỏi Lâm thành!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 18: Xuất Phát

Ba ngày sau, lâm chiến và lâm phong lặng lẽ rời khỏi lâm thành, tiễn biệt họ, chỉ có tam trưởng lão Lâm nam thiên, đồng thời cùng họ ra ngoài, còn có sáu người đệ tử khác của gia tộc đời thứ hai, chỉ có một mình Lâm Phong, là đệ tử đời thứ ba, với lại chỉ có một mình lâm phong, là tu vi đến cấp độ luyện cốt, người khác thì đều tới đỉnh cao của cấp độ Luyện Nguyên.

Tám người, lặng lẽ cùng nhau hướng về phía đông bắc đi với tốc độ nhanh, khi đến nơi thưa thớt người, thì do lâm chiến mang theo Lâm Phong, cùng nhau hướng về phía trước bay đi, nửa ngày sau, đáp xuống một đỉnh núi ở Nhạn Đăng sơn mạch.

Đến lúc này, Lâm Phong mới biết, cái thứ tu luyện này, lại là khiến hấn và sư phó, cùng tiến hành với sư phó là sáu gia tộc tinh anh. Cũng giống như Lâm Phong sáu người sư thúc cũng không biết gì hết, họ cũng vừa mới biết ai ngờ Lâm Phong lại cùng họ tiến hành tu luyện.

Đôi này, sáu người cũng kinh ngạc như Lâm Phong, chỉ có Lâm Chiến thì vẫn còn hồi ức lại trước khi đi, những lời nói mà Lâm Nam Thiên nói với hấn: tu luyện của Tiểu Phong, người không cần lo lắng!

Không cần lo lắng, Lâm Chiến nhớ lại những cảm tượng mấy lần kia đến tu luyện, chỉ sợ chỉ có một nửa cường độ tu luyện của họ, cũng không phải là những thứ mà bây giờ Lâm Phong chịu đựng được, cho dù đó là tu luyện của họ, là chống đối những người Luyện Nguyên đến đỉnh cao, Luyện Nguyên đến đỉnh cao có chênh lệch giữa Luyện Cốt đến đỉnh cao là không thể tưởng tượng được.

Nhạn Đăng Sơn Mạch, vẫn luôn có một nơi tu luyện bí mật của Lâm Gia, đây là gia tộc chuyên môn cài đặt để đào tạo trưởng lão, ở nơi này, vẫn luôn có ba vị trưởng lão bảo hộ, đương nhiên, ba vị trưởng lão này là những trưởng lão mà người ngoài không biết.

Lâm Phong tám người, đáp xuống đỉnh núi này là lối vào của sân trường bí mật này, tám người vừa mới đáp xuống, một góc đỉnh núi thì lộ ra một cầu thang hướng xuống, ngoài Lâm Phong ra, bảy người khác nghĩ cũng không nghĩ mà trực tiếp đi xuống.

Cầu thang rất sâu, với lại trong đó không có chút ánh sáng nào, Lâm Phong theo sau Lâm Chiến, cảm giác như đã đi được nửa tiếng, họ mới dừng lại.

“Gia tộc vạn bối Lâm Kiều dẫn theo bảy người cùng tộc, cầu kiến Thiên Nguyên trưởng lão !”

Vừa mới dừng lại, thì Lâm Phong đã nghe người đứng trước nhất lớn tiếng nói chuyện, lúc này hấn mới biết, thật ra trước đó vẫn đi trước nhất, là môn đồ đặc ý của đại trưởng lão "Lâm Kiều".

“Dẫn theo bảy người? Tại sao lần này lại thêm một người? “

Một giọng nói khồng lồ đột nhiên truyền qua đây, Lâm Phong chỉ cảm thấy lỗ tai bị chấn động một cái, lập tức vù vù , đã lâu trong lỗ tai cũng là âm thanh của sự ù tai.

“Không thể ngờ là chưa đến Luyện Nguyên thì đã đến, đúng là hồ đồ, ai cho các ngươi dẫn hấn đến?” Đột nhiên âm thanh này lại nói đến, với lại nghe vào rất là tức giận.

“Thiên Nguyên trưởng lão xin ngài bớt giận, là đại trưởng lão họ nhất trí đồng ý để Lâm Phong theo chúng tôi đến tu luyện, đây là bức thư chính tay tam trưởng lão viết cho ngài, ngài hãy xem trước đi!”

Lâm Chiến vội vàng đứng lên, trước khi ra đi, Lâm Nam Thiên đưa cho Lâm Chiến một lá thư, bức thư này là cho hấn ta đem đến đưa Thiên Nguyên trưởng lão, Lâm Nam Thiên gần như đã ngờ tới Thiên Nguyên trưởng lão sẽ có chất vấn như thế.

Một bức thư từ trong tay Lâm Chiến bay ra, trong nháy mắt đã biến mất trong bóng đêm, thứ này, thật ra Lâm Phong không biết gì, bây giờ thì hấn không nhìn thấy, lại không nghe thấy, giống như một người vừa mù vừa điếc vậy.

“Thì ra là thế, các ngươi dẫn hấn vào đây đi, nhưng kết quả cuối cùng của tiểu tử này là gì, chỉ có thể xem tạo hóa của hấn thôi” Cuối cùng ồ tai của Lâm Phong cũng đỡ hơn, vừa mới lượn qua thì đã nghe được câu nói này của Thiên Nguyên trưởng lão.

“Đa tạ Thiên Nguyên trưởng lão!” Lâm Chiến vội vàng cúi đầu đáp ứng

“Sư phó, chuyện gì thế này?” Cuối cùng tỉnh giác của Lâm Phong cũng phục hồi, hấn lặng lẽ kéo kéo góc áo của Lâm Chiến, hạ giọng mà hỏi, thật ra hấn không biết vừa rồi xảy ra chuyện gì.

“Không có gì, một lát người theo sát ta là được rồi!” Trong bóng đêm, Lâm Phong cũng không nhìn thấy biểu tình của Lâm Chiến, nhưng, hấn đã nghe được, Lâm Chiến cũng rất hồi hộp, đây cũng là lần đầu tiên thấy sư phó hồi hộp như thế.

Đột nhiên, phía trước xuất hiện một sợi chỉ trắng, theo độ rộng lớn của sợi chỉ trắng, chỗ đứng của lâm phong dần dần có ánh sáng, cuối cùng lâm phong

cũng nhìn rõ, thật ra hiện giờ họ đang ở một nơi nhỏ hẹp trong đỉnh núi, phía trước là một tòa cửa lớn, ánh sáng lộ ra sau khi cửa được mở.

“Một hồi sau khi tiến vào, cái gì người cũng đừng hỏi, cái gì cũng đừng nói, hiểu chưa?” Lâm Phong vừa mới đi lên phía trước, đột nhiên bị Lâm Chiến kéo lại, cuối cùng Lâm Chiến dặn dò lâm phong một câu, lúc này dẫn hắn cùng nhau đi về hướng có ánh sáng.

Ngoài đó, là một tòa sơn cốc, bốn phía đều là vách núi hiểm trở, nơi này giống như một tuyệt cốc vậy, đó là căn cứ tu luyện bí mật của lâm gia, căn cứ có ba vị trưởng lão canh gác.

“Các người hãy nghỉ ngơi trước, một hồi tiến vào tu luyện!” Một âm thanh lại truyền qua đây, lâm phong nghe ra được, âm thanh này tuyệt đối không phải là âm thanh hồi nãy trong cái động kia, đây là âm thanh của một người xa lạ khác.

“Đa tạ Thiên Chính trưởng lão!” Lâm Kiều, Lâm Chiến bảy người cùng nhau lớn tiếng nói, Lâm Phong không quen thuộc nơi này, chỉ là ngơ ngác đứng ngay đó, đến người nói chuyện trong đây hắn cũng không biết.

“Được rồi, các người hãy nghỉ ngơi trước, Lâm Phong, người qua đây một chút!”

Lâm Phong đang muốn theo sư phó cùng nghỉ ngơi, đột nhiên thân thể sững sờ ở nơi này, bảy người khác cũng như thế, không ai nghĩ đến, Thiên Chính trưởng lão lại tiếp kiến Lâm Phong, phải biết là, trước đó bất cứ đệ tử thử luyện nào đến đây, ở nơi này chỉ có nghe tiếng chứ không thấy người, càng không cần phải nói là được tiếp kiến rồi.

“Đúng, nhưng.....” Lâm Phong vội vàng đáp ứng, nhưng sau khi đi một vòng bốn phía, cũng là hoang mang hỏi, “Thiên Chính trưởng lão, ngài đang ở đâu?”

Lâm Chiến thoáng cái kinh ngạc, lập tức cười nhẹ, “Thằng ngốc, người hướng về trước đi là đúng, trưởng lão sẽ tiếp nhận người qua đó!” Hắn không có nghĩ đến, đệ tử đặc ý của bản thân, không ngờ lại hỏi một câu hỏi nhu nhược như thế.

“Đúng, sư phó!”

Lập tức Lâm Phong không lo phương hướng, thì hướng về phía trước đi, dù sao cũng không biết đi đâu, đi được không xa, cũng là vách đá, nơi này giống như dưới đáy của một thùng lớn vậy.

Trong lúc Lâm Phong đi đến bên vách đá, đột nhiên phía trước hắn xuất hiện một cái cửa đá lớn, cửa đá chậm rãi mà mở ra, Lâm Phong quay đầu liếc mắt nhìn Lâm Chiến một cái, rồi chậm rãi mà đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 19: Trấn Gia Chi Bảo

Đi vào sơn động, cửa đá lớn ở ngoài cũng thông thả mà đóng lại, bây giờ, sơn động này cũng đen kịt như sơn động mà Lâm Phong đến, cũng vốn là không nhìn thấy được bất cứ thứ nào, càng không cần nói vị trưởng lão vừa mới truyền gọi bản thân đến.

Túy-Lộ-Võng

Đột nhiên, xa xa xuất hiện một ánh sáng màu trắng, rất nhanh đã bay qua phía hắn, âm thanh vừa rồi kêu gọi mình, lại lần nữa vang lên, “Lâm Phong, tình trạng của người khác với người khác, người chỉ có tu luyện đến cấp độ luyện cốt, căn bản là người không thể ở nơi này tồn tại được, tam trưởng lão đã đưa cho chúng tôi bức thư, cho người mặc vào bạc kim giáp, tiến vào nơi tu luyện.

Tiếng của trưởng lão hạ xuống, điểm trắng đó cũng bay đến trước mặt Lâm Phong, trong sơn động đen kịt, điểm trắng đó lại thêm chói mắt khác thường.

“Đây, chính là bạc kim giáp?”

Lâm phong kinh ngạc nhìn điểm trắng sáng phía trước, một vật thể trắng tinh khắp người, một ánh hào quang trắng bạc tản ra từ ti giáp, lẳng lặng trôi nổi trước mắt hắn.

“Mặc trên người, nhớ rằng, ở nơi tu luyện, nhất định phải mặc bộ áo này tu luyện, nếu không thì mạng nhỏ của người khó giữ được đấy!” Lần nữa trưởng lão lại nhắc nhở hắn, bộ ti giáp màu trắng bạc này, chậm rãi mà mở ra, lâm phong đi lên trước, xuyên qua tay áo, vừa lúc mặc nó lên người.

“Cũng vừa người quá, đa tạ trưởng lão!” Mặc trên người bạc kim giáp, lập tức lâm phong có một cảm giác nhẹ bay bổng, giống như bộ áo có thể dẫn

đất hần bay vậy, lâm phong rất thích cảm giác này.

“Hừ, cái này là chỉ mượn ngươi mặc thôi, nhớ rằng, sau khi tu luyện xong hãy còn trả lại, bây giờ ngươi đi ra ngoài!” Tiếng của trưởng lão đột nhiên lộ vẻ không vui, với lại, sơn môn sau lưng lâm phong cũng bắt đầu mở ra.

Nhìn một lút sơn động đen kịt, cuối cùng lâm phong cũng nén được nghi hoặc trong lòng, bước nhanh đi ra sơn động.

Lâm chiến bảy người vẫn còn đợi ở ngoài, sau khi bảy người thấy được bạc quang tán ra của tu giáp trên người lâm phong, ánh mắt cũng căng thẳng mãnh liệt hơn chút, lập tức tất cả những ánh mắt phức tạp đều nhìn lâm phong.

“Sur phó, mấy vị sư bá sư thúc, các ngươi làm sao vậy?” Nét mặt của bảy người rất kỳ lạ, lâm phong không khỏi nghi hoặc mà hỏi.

“Không có gì, ti giáp trên người có phải trưởng lão cho ngươi không?” Lâm chiến khề khề ho một cái, che dấu sự thất thái vừa rồi, nhẹ giọng mà hỏi.

“Đúng vậy, trưởng lão nói bộ áo này là bạc kim giáp, để cho ta mặc lúc tu luyện!” Lâm phong gật gật đầu, trả lời như sự thật.

“Quả nhiên là bạc kim giáp!”

Lần nói chuyện này là do lâm kiều dẫn đầu, những người khác đều như hần ta, cũng hít một hơi, rất ngưỡng mộ mà nhìn bộ ti giáp trên người lâm phong, chỉ có lâm chiến lộ ra chính là vui mừng.

“Tốt, đã là bạc kim giáp, tiểu phong ngươi cùng chúng tôi tiến vào nơi tu luyện đã không còn là vấn đề rồi!” Lâm chiến nhin không được kêu lên một tiếng, nhưng lập tức phát hiện sự thất thái của bản thân, xấu hổ mà nhìn sáu vị sư huynh cười cười một cái.

“Lâm chiến sư đệ, xem ra các trưởng lão cũng rất xem trọng đối với lâm phong, không ngại phá cách cho hần lại tu luyện, không ngờ bạc kim giáp của tam bảo chi gia cũng cho hần ta!”

Lâm kiều cực kỳ hâm mộ nhìn lâm chiến, rồi nhìn nhìn lâm phong, nhưng hần chỉ là ngưỡng mộ, gia tộc lâm thị, nội bộ vẫn rất đoàn kết.

“Sur phó?” Lâm phong nghi hoặc nhìn hướng về lâm chiến, đối với việc bản thân phá cách đến tu luyện, lâm phong đã hiểu từ trước, nhưng như lời nói một trong ba bảo vật, hần thì không rõ lắm, không chỉ không rõ ràng, cái gì ba bảo vật và bộ bạc kim giáp này, hôm nay là hần lần đầu tiên thấy và nghe được.

“Tiểu phong, ngươi chưa chính thích trở thành đệ tử chính, có nhiều chuyện vẫn không rõ ràng!” Lâm chiến cười cười, tiếp đón lâm phong chạy đến trước người hần, nhẹ nhàng vuốt ve bạc kim giáp trên người lâm phong.” Lâm gia chúng ta, tông cộng có ba món trấn gia chi bảo, phân biệt có kim luồng kì, càn khôn côn và bộ bạc kim giáp này, ba món bảo vật này, cũng là linh khí mà người tu chân tha thiết ước mong muốn có.

“Tiểu phong, bộ bạc kim giáp này là hôm nay chúng tôi lần đầu tiên thấy, cũng là nhờ phúc của tiểu tử ngươi đấy, lại, ta cũng vuốt một cái, cảm giác xem sao!” Lâm Thanh là phân mạch của lục trưởng lão và là người hào khoáng nhất, cũng chạy lên trước cùng lâm chiến nhẹ nhàng vuốt ve bạc kim giáp trên người lâm phong.

“Trấn gia chi bảo, linh khí!” Lần nữa lâm phong lại bị kinh sợ, linh khí là cái gì thế, hần cũng không biết, và ý nghĩa của trấn gia chi bảo thì hần vẫn còn rõ ràng. Lâm gia ít nhất cũng có hơn mười vị trưởng lão, thậm chí nhiều hơn, nhưng trấn gia chi bảo chỉ có ba món, giờ đây thì đã có một bộ đang mặc trên người hần. Lâm phong có chút hiểu, tại sao tiếng của trưởng lão cuối cùng trong sơn động lại lộ vẻ không vui, không chừng duyên cớ là bởi vì sự tổ đem cho hần mượn trấn gia chi bảo.

Sự thương yêu của sư tổ đối với bản thân, khiến cho sự cảm động trong lòng lâm phong gia tăng lên rất nhiều, lâm phong lén lút thề, sau này về đại lục thiên hồng sau khi gặp cha mẹ, thì vẫn ở lại đại lục bắc cực tu luyện, sớm ngày có thể tu luyện đến tầng thứ ba, tiến vào trưởng lão gác mà sư tổ đã nói.

“Đúng vậy, tiểu tử ngươi rất có phúc phận, và cũng rất có tiền đồ!” Lâm kiều phân mạch của đại trưởng lão cũng chạy qua, nhưng hần không có vuốt ve ti giáp trên người lâm phong, chỉ là hướng về phía trước mà đi qua.

“Đệ tử lâm kiều, chỉ huy bảy người đệ tử lâm gia, cũng đã chuẩn bị hoàn tất, thời cơ nào cũng có thể tiến vào nơi tu luyện!” Lâm kiều vẫn đi tới cái cây lớn nhất trước mặt, rồi dừng xuống, hơn nữa lại quỳ xuống cúi đầu mà nói.

“Rất tốt, mấy ngươi vào đi, nhớ rằng phải nắm chắc thật tốt cơ hội này, tận dụng đột phá!” Tiếng của vị trưởng lão trước tiên lại xuất hiện, trước người lâm kiều ký tích xuất hiện một cửa gỗ rộng bằng một người, lâm kiều vẫy vẫy tay, dẫn theo bảy người khác, cùng nhau tiến vào trong cửa cây.

“Tiểu phong, một hồi khi đi vào nơi tu luyện, cho dù gặp áp lực, cũng phải đứng vững, ngàn vạn lần không nên bò dưới đất mà không đứng lên, nếu như thế, sau này ngươi sẽ có cơ hội nào nữa để đi vào nơi tu luyện!”

Ngoài sau cửa cây có một bậc thang hướng xuống, sau khi đi đến xuống dưới là một hành lang rất dài, hành lang này không giống như sơn động tối mịt trước kia, cả hành lang đều có châm đèn dầu, lâm phong tò mò nhìn, đồng thời cũng nghe lời nhắc nhở của lâm chiến.

“Sur phó, ngài yên tâm, có lần nào mà ta làm mất mặt ngài qua!” Lâm phong tùy ý mà trả lời, đối với nơi phía trước hần cũng không rõ ràng, đối với lời dặn dò của lâm chiến thì không để bụng gì mấy, ngược lại thì rất hiếu kì với hoàn cảnh lạ lùng này.

“Đứa nhỏ này, một hồi gặp khó thì sẽ biết!” Lâm chiến khổ cười lắc đầu, và cũng không ngừng dặn dò lâm phong, dù sao thì cũng có bạc kim giáp y

trên người hắn, cho dù chống đỡ không được, cũng không có nguy hại đến tính mạng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 20: Trọng Lực Không Gian

“Chúng ta tới rồi!”

Lâm Kiều đứng trước nhất đột nhiên dừng lại, đồng thời Lâm Phong còn nghe được hắn hung hăng hít một hơi. ζιιιι.πετ

“Đứng vậy, cố gắng lên!” Sau lưng Lâm Kiều là Lâm Dương, cũng hít thật sâu vào, Lâm Dương, còn nhỏ hơn Lâm Chiến, là đệ tử phân mạch đặc ý nhất của tứ trưởng lão, bình thường cũng là người vững vàng nhất.

“Tốt, chúc mọi người may mắn, ta vào trước đây!” Lâm Kiều nặng nề mà nôn ra khí thở vừa rồi hắn mới hít vào, bước nhanh hướng về phía trước mà xông tới, phía mặt hắn ta, là một mảnh đất rộng rãi, Lâm Chiến sau khi xông vào thân thể mãnh liệt khom xuống một cái, duy trì một tư thế kỳ lạ đứng ở nơi này.

“Chúc mọi người may mắn!” Sau lưng Lâm Kiều, phân mạch của nhị trưởng lão Lâm Thịnh cũng như thế, cũng nặng nề mà nôn ra khí thở vừa rồi hít mạnh vào, bước nhanh bay vội hướng về mảnh đất rộng rãi, sau đó cũng giống như Lâm Kiều dừng lại với một tư thế kỳ lạ, chỉ là Lâm Thịnh chạy không xa bằng lâm kiều, đứng lọt về sau một nửa thân người của Lâm Kiều.

“Mọi người may mắn!” Lâm Dương phân mạch của tứ trưởng lão, cũng xông ra đó, theo sau, Lâm Quan thành phân mạch của ngũ trưởng lão, lâm thanh phân mạch của lục trưởng lão, lâm diệu minh phân mạch của thất trưởng lão, cũng nói giống như thế, cũng giống vậy xông vào đó, và cũng vậy đứng tại nơi đó với một tư thế kỳ lạ.

“Sư phó, bọn họ bị làm sao thế?” Lâm Chiến bên cạnh Lâm Phong, là người cuối cùng phải đi vào đó, khi Lâm Phong nói chuyện, trong đó Lâm Kiều đã từ từ bắt đầu chuyển động rồi.

“Đội người đi vào đó rồi sẽ biết, nhưng có một điểm người phải nhớ kỹ, trong đó phải để tâm thái yên ổn chút, đừng nghĩ đến nói chuyện, điều kiên kỵ nhất!” Lâm Chiến nhìn vóc dáng đứa đệ tử đã không còn thấp hơn bản thân, nhẹ nhàng thở dài,” Tiểu Phong, chúc người may mắn, một hồi xông vào trong với tốc độ nhanh, thì cái gì người cũng biết được!”

Lâm Chiến nói xong, cũng giống như những người phía trước, cũng chông chênh mà nôn ra khí thở đã hít sâu, sau đó chạy vào trong với tốc độ nhanh, Lâm Chiến dừng ở chỗ này, gần như đã bằng thân cùng Lâm Kiều, cự ly chỉ sai kém một nửa ngón tay, không nhìn kỹ, căn bản thì không thể phân biệt ra được.

“Thật kỳ lạ!” Trong lòng Lâm Phong không thể giải thích được, nhưng đối với lòng tin của lâm chiến, hắn cũng còn học lâm chiến, cũng giống như cùng với những sư bá sư thúc phía trước, sau khi hít khí thở chạy vào trong với tốc độ nhanh.

“Bùng”

“Trời ơi, đây là chuyện gì thế!” Lâm Phong muốn hô to, nhưng lại không thể hô được, cổ họng hắn ta như có một thứ gì chặn lại, một tiếng cũng không thể phát ra, và Lâm Phong của bây giờ, càng nhếch nhác bất thường mà bò trên mặt đất, trên người hắn, giống như một ngọn núi đè trên người hắn, khiến cho toàn thân hắn không thể thở nổi và không cử động được.

“Cho dù áp lực lớn thế nào, cũng phải chịu đựng, nhất định không được nằm sấp dưới đất mà không đứng dậy.....”

Lúc này, cuối cùng Lâm Phong cũng hiểu lời nói của sư phó nói vừa rồi, bây giờ cả thân hình hắn có một áp lực khổng lồ đang đè nén hắn, đừng nói là đứng dậy, chỉ quỳ trên đất, Lâm Phong cũng không làm được, hắn đã liêu hết sức uống sữa ra, trên người ngoài việc gia tăng thêm đau khổ của ngàn tìm chích đâm vào, thân thể cũng không thể cử động được.

“Tại sao lại như thế, sư phó, ta nên làm thế nào!” Lâm Phong hô ta trong lòng, nhưng mà lâm chiến đã không thể chăm lo cho hắn được rồi, lâm chiến cũng đang tranh chấp với áp lực khổng lồ đó, khác nhau là, lâm chiến là vì đi lại trong đó, Lâm Phong muốn đứng dậy, cho dù là nửa bò cũng được.

Thời gian trải qua từng chút, Lâm Phong nằm sấp trên mặt đất, bởi vì cấp tốc vận dụng năng lượng trong cơ thể, trên trán Lâm Phong giọt ra từng giọt mồ hôi, nhưng hắn cũng không có biện pháp, chỉ sợ cho thân thể bản thân di chuyển một chút, trong mảnh đất rộng rãi, chỉ một mình hắn lặng lẽ nằm sấp trên mặt đất.

Và bây giờ, Lâm Kiều và bảy người đã thông thả bắt đầu chuyển động trên sân, bọn họ từ từ thích ứng với áp lực trọng đại ở nơi này, đối với họ mà nói, chỉ cần có thể đi, thì đã thành công.

Thời gian trôi qua, thoáng qua thì một tháng đã đi qua.

Lâm Phong cũng giống như lúc mới đi vào, vẫn như cũ nằm sấp trên mặt đất, nhưng trong tháng này Lâm Phong không bỏ cuộc qua, vẫn ở đó cố gắng vận chuyển năng lượng trong cơ thể, bây giờ hắn, cuối cùng cũng có tiến bộ hơn lúc mới đi vào, ngón tay và ngón chân hắn, đã có thể chậm rãi chuyển động, thậm chí đầu gối và các đốt ngón tay, cũng thông thả chuyển động, nhưng Lâm Phong biết, sự chuyển động này năng lượng tiêu hao không thể tưởng tượng.

Thời gian một tháng, tốc độ đi lại của bọn Lâm Kiều biến nhanh không ít, bảy người, vòng quanh một người***cứ như thế không ngừng chạy, không ai nói chuyện, cũng không có người dừng lại.

“Kiên trì, kiên trì nữa!” Trong lòng Lâm Phong dùng sức cổ động bản thân, đôi chân của hắn, cũng đã chậm rãi chống thân thể hắn, bộ dạng của Lâm Phong, cuối cùng cũng không phải nằm sấp hết ở nơi này.

Chậm rãi, chậm rãi, mỗi lần Lâm Phong tiêu hao xong năng lượng trong cơ thể thì nhanh chóng tiến hành vận chuyển bổ sung tâm pháp của gia tộc, mỗi lần bổ sung xong đều nhanh chóng mà tiêu hao, cứ như thế, ba tháng sau, lần đầu tiên Lâm Phong đứng dậy, cả thân thể đều đứng lên.

Vây quanh một người***bảy người đang đi lại đột nhiên đều dừng lại, bảy khuôn mặt, kinh hãi nhìn Lâm Phong, đến nỗi Lâm Chiến, cũng có vẻ mặt như thế.

Bảy người dừng không được lâu, lại bắt đầu vây quanh như lúc trước***đi lại, chỉ là tốc độ của họ đi càng nhanh hơn một chút, Lâm Phong không biết, sự đứng lên của hắn, đồng thời cũng khiến cho bảy người này kinh ngạc, cũng cho bọn họ thêm áp lực lớn.

Nơi này, trọng lực không gian là do tiền bối của Lâm gia đặc biệt chế tạo ra trận pháp này, đối với tu chân luyện thể của Lâm gia mà nói, giá trị nơi này còn quan trọng hơn ba món trấn gia chi bảo, cho nên mới để ba vị trưởng lão ở đây bảo hộ, mà còn để lại ở nơi này một món trong ba món trấn gia chi bảo.

Áp lực trong đó tương đối lớn, khi lần đầu tiên bọn Lâm Kiều vào đó, cũng giống như lâm phong, chỉ có thể nằm sấp trên mặt đất, lúc đó chỉ có một mình Lâm Kiều đứng lên được, với lại thời gian Lâm Kiều sử dụng, cũng là ba tháng, chỉ là, lúc đó Lâm Kiều có sức lực của luyện nguyên đỉnh cao.

Lâm Phong, tu vị chưa đến cấp độ luyện Nguyên, cho dù hắn có sự bảo vệ của bạc kim y, không ai có thể ngờ tới rằng trong ba tháng có thể đứng lên, đồng thời đó cũng khiến bọn lâm kiều kinh ngạc, và cũng gia tăng thêm nhiều áp lực, bọn họ đều là những đệ tử ưu tú đời thứ hai của các phân mạch, không thể ngờ bây giờ lại có thể so với một đệ tử đời thứ ba chưa đến luyện Nguyên, đây chính là điều mà họ không thể chấp nhận.

Nhưng mà bọn Lâm Kiều không nghĩ đến, họ đi càng nhanh, sự kích lệ càng lớn đối với Lâm Phong, lúc này Lâm Phong cũng không nghĩ tới hắn đứng lên được là thành công lớn nhất, trong lòng hắn cũng nghĩ như bọn Lâm Kiều, có thể vây quanh cái này***, cũng giống như di chuyển vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 21: Tự Nguyên Trận (Thượng)

Lâm Phong rất ngưỡng mộ mà nhìn bảy người bọn họ không ngừng di chuyển, bây giờ hắn đứng lên rồi, nhưng rất muốn dang chân ra mà đi lại, gần như là vọng tưởng, việc này còn khó khăn hơn hắn đứng lên.

Tủy - Lộ - Vòng

Lâm Phong chỉ có tu vị đến đỉnh cao của luyện Cốt, năng lực thích ứng với nơi không gian trọng lực này, xa xa không như bọn Lâm Chiến, trong ba tháng có thể đứng lên, có thể nói đó là thể chất đặc thù của Lâm Phong với song trùng hiệu quả của sự kiên cường nghị lực của hắn.

Thời gian trôi qua rất nhanh, thời gian một năm chậm rãi đi qua.

Bọn Lâm Kiều đã vây quanh***bắt đầu chuyển động, và không thì quơ quơ nắm tay, bộ dạng lộ vẻ thoải mái. Thời gian một năm của Lâm Phong, tuy không có tiến bộ nhanh như bọn họ, nhưng đã có thể thông thả đi lại trong đó, đối với hắn mà nói, đây đã là sự tiến bộ cực lớn rồi.

Nửa năm lại trôi qua, bọn Lâm Kiều không còn đi lại, với lại hai ba người cùng nhau đứng lên, hướng về đối phương không ngừng gõ vào, âm thanh của tiếng đánh vào***càng trầm trọng, không ngừng xung kích vào lỗ tai của Lâm Phong.

“Ta nhất định phải đứng lên được!”

Lâm Phong lút thê trong lòng, nửa năm nay, tình trạng của hắn tốt hơn lúc trước nhiều, có thể làm được bước chân đi chuyển thông thả trong đó, kết quả này, đã khiến cho bọn Lâm Kiều rất kinh ngạc rồi, dù sao, Lâm Phong chỉ là đệ tử sơ cấp của cấp độ luyện Cốt, có thể làm được như thế thì đã là một kỳ tích, bậc kim y chỉ có thể giúp hắn chống đỡ áp lực đối với thương hại của nội bộ, không có chức năng gia tăng năng lượng cho hắn.

Lâm Chiến rất là vừa ý đối với đệ tử của bản thân, đồng thời sáu người khác cũng rất kinh ngạc và ngưỡng mộ, đồ đệ của bọn họ cũng là đệ tử đòi thứ ba, trước mắt thì thấy, cho dù đệ tử đòi thứ ba được gia tộc coi trọng trình độ, hay là trời trao tu luyện, không ai có thể so được với Lâm Phong.

Nhưng, cũng có một người không hài lòng đối với Lâm Phong, đó chính là bản thân hắn, đã một năm rồi, Lâm Phong vẫn không thể làm được trình độ của bọn họ, thậm chí đi vào là có thể chuyển động, cái này khiến cho một người mạnh như Lâm Phong rất thất bại, chỉ là một năm rồi, Lâm Phong đã rất cố gắng, mỗi ngày năng lượng tiêu hao trong cơ thể tăng lên nhiều so với lúc mới vào, cho dù là thế, hắn vẫn không thể chuyển động như bình thường được.

Hai năm, một ngày nào đó tám người tiếng vào căn cứ tu luyện đã hai năm, Lâm Phong cuối cùng cũng có thể chậm rãi với hình thức tản bộ chậm rãi mà đi lại, hắn cũng đang đi tới chỗ của bản thân, đột nhiên phát hiện Lâm Chiến bảy người họ cũng đã đến bên cạnh bản thân.

Trong trọng lực không gian căn bản không thể nói chuyện, Lâm Chiến làm một thủ thế, tức khắc kéo lấy Lâm Phong, cho Lâm Phong ở phía sau hắn, tám người, chậm rãi hướng đi vào trong.

Cũng vẫn là Lâm Kiều đi trước nhất, cuối cùng Lâm Chiến kéo Lâm Phong đi, tám người, đi ngược lại với phương hướng mà tám người họ đi vào, chạy thẳng tới trước thạch bích rồi mới dừng lại.

Thật ra thạch bích bóng lóng sáng ngời đó, khi trong lúc Lâm Kiều tùy ý nhấn vào mấy cái, chậm rãi xuất hiện một cái cửa đá, sau khi cửa đá mở ra, lộ ra một hành lang thông đạo giống như lúc bọn họ đi vào.

Lâm Kiều sau gật gật đầu với người phía sau, người đầu tiên đi vào hành lang, dừng lại chỗ nào đợi bọn họ.

“Ngạt chết ra rồi!” phân mạch của lực trường lão Lâm Thanh, sau khi tiến vào hành lang đột nhiên lại la lên một tiếng, phía trước đã có mấy người đi vào hành lang, cũng lắc đầu mỉm cười.

Lâm Phong thì theo sau Lâm Chiến cuối cùng đi vào hành lang, khi đôi chân đã hoàn toàn bước vào hành lang, thân thể dừng mảnh của Lâm Phong nhẹ đi, trong này, đã không thuộc về phạm vi của không gian trọng lực.

“Su phò!”

Lâm Phong cũng hét to một tiếng, thời gian hai năm, ngày nào cũng đối mặt, nhưng không thể nói chuyện, cảm giác bức bối này đúng là rất khó chịu, lúc này Lâm Phong rất hiểu Lâm Thanh, nếu như trước mắt không phải là các tiền bối, hắn sẽ rống điên cuồng hơn Lâm Thanh.

“Được rồi, đừng la nữa, hai năm với việc tu luyện, có giác ngộ gì ko?” Lâm Chiến vỗ vỗ vai Lâm Phong cười nói, chỗ này không phải lần đầu Lâm Chiến tới, nhưng sau khi lần đầu tiên bọn họ đến đây, trên cơ bản rống lên mấy câu, đến đây mấy lần, dần dần cũng thành thói quen rồi.

“Giác ngộ, không có!”

Lâm Phong hơi có chút sùng sốt, lập tức ừ ừ nói, hai năm nay, mục tiêu lớn nhất của hắn là có thể được đi lại bình thường giống như bọn Lâm Chiến, kết quả là đến cuối cùng, chỉ có thể đi chậm rãi như tản bộ, thứ cảm giác thất bại này, khiến Lâm Phong rất không thoải mái.

Tiểu tử ngươi đừng có không biết điều, ngươi nên biết, lần đầu chúng tôi vào đây, hai năm thời gian cũng chỉ mạnh hơn ngươi một chút, nhưng khi đó chúng ta đã tu vị đến đỉnh cao luyện Nguyên, bây giờ ngươi là cái gì, mới có đỉnh cao luyện Cốt!”

Lâm Thanh nghe được đối thoại của Lâm Chiến và Lâm Phong, chịu không nổi quay người hướng về Lâm Phong to tiếng gọi, một bên thì vẫn nắm lấy cánh tay của Lâm Phong.

“Tiểu tử, cười độ của ngươi” đã đến cấp độ luyện Nguyên, chỉ tiếc là công pháp của ngươi theo không kịp, nếu không thì ngươi đã là đệ tử tu luyện nhanh nhất đến cấp độ luyện Nguyên rồi!” Lâm Thanh vừa vuốt xương cốt trên thân thể Lâm Phong, vừa lớn tiếng thở dài.

“Lâm Thanh ngươi sai rồi, tôi thấy, tiểu tử này không dùng được bao lâu thì đã đột phá đến cấp độ luyện Nguyên, người đến cấp độ luyện Nguyên nhanh nhất của Lâm gia chúng ta, không ai khác ngoài hắn!”

Lâm Kiều đứng trước nhất, đột nhiên lớn tiếng cười lên, ai cũng kinh ngạc nhìn Lâm Kiều, trong ấn tượng của họ, Lâm Kiều là một người vững vàng nhất, nếu không có nắm chắc thì sẽ không bao giờ nói.

“Được rồi, đừng nhin nữa, chúng ta đi lên phía trước, hy vọng lần này chúng ta có người đột phá!” Lâm Kiều nhìn mọi người cười cười, sải bước lớn hướng đi tới.

Hành lang không dài, đi đến cuối thì là một con đường 3 ngã, Lâm Kiều lựa chọn con đường bên phải, tám người tiếp tục hướng đi đến trước.

“Dưới đó là nên chúng ta đến, linh khí nồng hậu hơn mấy nơi khác, nhưng thời gian tu luyện của chúng ta rất ngắn, một năm chỉ có một lần, người phải tận dụng cơ hội một năm này, tu luyện thật tốt, tranh thủ đột phá!”

Phía sau cùng, Lâm Chiến nhỏ tiếng dặn dò Lâm Phong, thứ tu luyện này, bọn Lâm Chiến đã đến đây năm lần rồi, cũng hơi quen thuộc, chỉ có người đặc thù như Lâm Phong, là lần đầu tiên đến, cái gì cũng không biết.

“Vâng, sư phó!”

Lần này biểu hiện của Lâm Phong rất nghe lời, Lâm Phong đã không còn coi thường nơi tu luyện này, và trong lòng càng ghi nhớ lời dặn dò của Lâm Chiến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 22: Tụ Nguyên Trận (Hạ)

Tận cuối của thông đạo, là một đại sảnh trống rỗng, trung tâm của đại sảnh, có một chậu tròn cực lớn bằng ngọc chất, đó là miếng ngọc thạch lớn nhất mà Lâm Phong từng thấy. Lộ - Túy - Vồng mà ở bên cạnh chậu tròn, chỉ có một cái tủ quầy, ngoài cái đó ra, không có gì ở nơi này nữa.

Nhưng đại sảnh này sáng ngời hơn bất cứ nơi nào mà họ đã từng ở, nơi này giống như buổi sáng ngoài trời vậy, bốn phía đều chiếu rọi ánh sáng.

Lâm Kiều dẫn theo mọi người đi trực tiếp đến bên tủ quầy, mở tủ ra, từ trong đó lấy ra một cái nệm ngồi, rồi đem theo cái nệm ngồi đó lên chậu tròn, tùy ý tìm một vị trí, để nệm ngồi xuống khoanh chân ngồi lên trên, không động đậy nữa. Những người khác cũng như vậy, cuối cùng đi theo sau Lâm Chiến là Lâm Phong, cũng học theo bọn họ, lấy một cái nệm ngồi trải dưới đất, khoanh chân ngồi xuống đó.

Ngồi trên mảnh ngọc thạch khổng lồ này, toàn thân Lâm Phong trên dưới cũng đạt một cảm giác thoải mái đặc thù, giống như là đang tắm rửa dưới ánh nắng ấm áp của mùa xuân, vừa như là đang ngâm mình trong suối nước nóng mềm mại tê dại vậy.

“Không nên phân tâm, tâm thần hợp nhất, ngồi xuống tu luyện cho tốt!” Lâm Phong đang hưởng thụ tư thoải mái này, tiếng của Lâm Chiến lại truyền qua đây.

“Vâng, sư phó!” Lâm Phong nhỏ tiếng đáp lại, không khí trong đây yên tĩnh đến quá mức, khiến tiếng của Lâm Phong cũng tự giác nhỏ lại rất nhiều.

Trên ngọc bàn, Lâm Phong phát hiện bản thân đi vào trạng thái tu luyện nhanh hơn bình thường, với lại, tốc độ hấp thụ thiên địa linh khí, cũng nhanh hơn bình thường nhiều, thậm chí, từ đơn điện chuyển hóa đến*** giữa thiên địa linh khí, nhanh hơn thường ngày rất nhiều.

Phát hiện này khiến Lâm Phong không thôi mừng rỡ, bây giờ hắn thiếu hụt nhất đó là sự lưu trữ của thiên địa linh khí trong cơ thể, cường độ của Lâm Phong*** đã còn không như đệ tử lâm gia thời kỳ cấp độ luyện Nguyên, thiếu hụt nhất đó là sự tích lũy của thiên địa linh khí, Lâm Nam Thiên cũng cố chiếm lấy cho hắn một cây quả nhân sâm, gia tăng linh khí tích lũy trong cơ thể hắn.

Lâm Phong mừng rỡ như điên, rất nhanh thì đã sa vào trong tu luyện, ngồi trên cái ngọc bàn, linh khí hấp thụ có thể nhiều hơn bình thường năm lần, với lại, có thể hữu hiệu chuyển hóa đi vào*** trong linh khí, cũng là trên gấp ba lần bình thường, hiệu quả này, còn mạnh hơn hắn phục dùng quả nhân sâm

Một tháng, hai tháng,

Của Lâm Phong***, giống như con sói đói khát ở sa mạc, không ngừng ở đó hấp thụ thiên địa linh khí được chuyển hóa từ đơn điện, những năm trước Lâm Chiến tu luyện đặc thù đối với Lâm Phong, vào lúc này đã hiện ra công hiệu, Lâm Phong của bây giờ, giống như một lu nước không bao giờ đầy, không ngừng hấp thụ thiên địa linh khí vào trong.

Nửa năm sau, Lâm Phong*** tốc độ hấp thụ thiên địa linh khí được chuyển hóa từ đơn điện càng nhanh, một tí tí ngưng kết thành sương khí màu trắng nhạt những linh khí màu trắng quán quanh đầu của Lâm Phong, chậm rãi từ chỗ huyết đỉnh đầu đi vào trong cơ thể Lâm Phong, sau đó qua đơn điện chuyển vào*** trong.

“Thiên nguyên, thiên linh, quả nhiên giống như lời nói của bọn đại trưởng lão nói, tiền đồ không giới hạn a!”

Trong một phòng đá, có ba người trung niên đang khoanh chân ngồi, trong đó có một người lộ vẻ hơi già, bộ dạng như đã hơn bốn mươi tuổi, nói chuyện cũng giống như một người hơn bốn mươi tuổi.

“Thiên Chính sư huynh, quả nhiên tam trưởng lão có đôi mắt sắc sảo, ngay từ đầu ta không có thấy được sự bất đồng của người này, nhưng bây giờ mà

thấy, tôi đã sai rồi!” Người trẻ tuổi nhất, Lâm Thiên Nguyên hình dáng như ba mươi tuổi, khẽ lắc đầu cười nói.

“Nam Thiên sư đệ tự mình trực cơ cho tử này, tự nhiên mà hiểu rõ một chút hơn chúng ta, người ta nhìn sai cũng không có gì, nhưng, rất mong đợi bộ dạng trưởng thành của nhóc này!”

Trưởng lão cuối cùng nhất, Lâm Thiên Linh chưa bao giờ lộ mặt, là trưởng lão nữ tính duy nhất trong ba người đó, lúc này cũng gật đầu cười, ba người bảo hộ nơi tu luyện đã có ba vạn năm hơn, gặp qua rất nhiều đệ tử lâm gia lại tu luyện, nhưng người đỉnh cao của luyện Cốt như Lâm Phong, bọn họ cũng lần đầu tiên thấy.

“Tiểu tử này đã đột phá rồi!”

Lâm Thiên Chính bỗng đứng lên, nét mặt không thể tưởng tượng nổi, Lâm Thiên Nguyên và Lâm Thiên Linh hơi sững sốt một chút, lập tức giống như bộ dạng của Lâm Thiên Chính, lúc này Lâm Phong, sừng khí trắng nhạt bỗng bành trên đầu Lâm Phong đã biến mất không thấy, cũng kéo ra một hào quang trắng nhạt, đây là dấu hiệu của sự đột phá của cấp độ luyện Nguyên.

“Tiểu tử này, tu luyện chỉ có mười năm rưỡi à!” Cũng lâu, Lâm Thiên Nguyên nặng nề thở dài.

“Thiên phú của tiểu tử này tuyệt đối là mạnh nhất lâm gia ta, cho dù là có sự giúp đỡ của tự nguyên trận, người bình thường cũng không có thể tu luyện đến cấp độ luyện Nguyên!”

Lâm Thiên Linh ở bên cạnh cũng nặng nề thở dài, sau khi từ nơi tu luyện của Lâm Phong đứng lên, ba người vẫn luôn chú ý đến Lâm Phong, và Lâm Phong cũng không làm họ thất vọng, lần nào cũng đem đến ngạc nhiên cho họ.

Lâm Phong lúc này, cũng tiến vào một cảnh giác mới, Lâm Phong sau đột phá mới, không chỉ có***trên bỗng nhiên có một thứ cảm giác thoải mái, linh thức cũng gia tăng rất nhiều.

Lâm Phong nhắm mắt lại, thì có thể cảm nhận được Lâm Chiến bên cạnh, Lâm Kiều bên cạnh và nhiều người khác, thậm chí là cái bàn ngọc này, cái tủ ở bên cạnh, cũng thấy rất là rõ ràng. Với lại, đôi mắt của hắn như là có thể chuyển động tùy ý, đến giọt máu của mạch máu trong cơ thể, gân mạch của sự cường tráng, cũng thấy rất là rõ ràng.

Lâm Phong cũng chưa biết, đây là năng lực đặc biệt của cấp độ luyện Nguyên, người tu chân cấp độ luyện Nguyên của Lâm gia, có thể trực tiếp khai thông thiên địa linh khí, bên ngoài có thể quan sát để linh thức, lại có thể nhìn kỹ tình trạng bên trong của bản thân, tu luyện đơn điệu đối với cấp độ luyện Cốt***mà nói thì phải mạnh hơn rất nhiều.

“Sur....”

“Không nên nói chuyện, tiếp tục ngồi đó tu luyện, người vừa mới đột phá đến luyện Nguyên, vừa lúc mượn đỡ tự nguyên trận để củng cố tu vị của người!”

Lâm Phong vừa muốn nói chuyện, trong lòng bỗng nhiên xuất hiện một âm thanh gián đoạn lại, Lâm Phong đã nghe ra được, đây là âm thanh mà lúc trước gọi bản thân đi vào sơn động, tặng bạc kim giáp cho bản thân ‘Thiên Chính trưởng lão’.

“Vâng, đa tạ Thiên Chính trưởng lão!”

Lâm Phong gật đầu, nén xuống tâm trạng vui vẻ, tiếp tục ngồi trên bàn ngọc tu luyện, bây giờ tu vị của Lâm Phong đã chính thức đi vào cấp độ luyện Nguyên,**có thể trực tiếp hấp thụ thiên địa linh khí không cần dùng đơn điền chuyển hóa, tốc độ hấp thụ thiên địa linh khí trên bàn ngọc cũng trở nên càng nhanh.

Một tí thiên địa linh khí trực tiếp nhập vào thể của Lâm Phong, không ngừng cường hóa Lâm Phong**, vốn cường độ của Lâm Phong** đã có cường độ thừa đầu luyện Nguyên, bây giờ mà đột phá, sau khi càng hấp thụ thêm thiên địa linh khí, cường độ của Lâm Phong** đã tới gần cường độ của cấp độ tu vị trung kì luyện Nguyên, đến ba người trưởng lão cũng không thôi ngưỡng mộ.

“Đột nhiên củng cố trên tự nguyên trận, mười vạn năm nay, hắn cũng là người thứ nhất!” Lâm Thiên Linh lắc đầu lớn tiếng thở dài, cho dù là người tu chân như thế nào, sau khi đột phá cũng phải củng cố một thời gian, củng cố càng tốt, sau này sẽ có giúp đỡ càng lớn trong việc tu luyện. Trong gia tộc thì nơi tu luyện Lâm Phong đã đột phá trên tự nguyên trận, đối với sự củng cố tu vị của hắn, hiệu quả sẽ mạnh hơn rất nhiều so với người bên ngoài, lúc trước đến ba vị trưởng lão cũng có phúc phận như thế, cũng khó mà ba vị trưởng lão không ngưỡng mộ Lâm Phong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 23: Kết Thúc Tu Luyện

Nửa năm sau, Lâm Kiều là người đầu tiên mở mắt ra, lần thứ năm rồi, đây là lần thứ năm Lâm Kiều tu luyện trên bàn ngọc này, lần nào cũng đến với hy vọng, cuối cùng cũng đều vền vẹn đột phá một chút, cuối cùng cũng nắm không được đột phá cuối với cánh cửa kia của cấp độ luyện Phách. zuilu.net

Thoải mái mà duỗi lưng mỗi một cái, đột nhiên, Lâm Kiều sững sờ tại nơi đây, không thể tưởng tượng mà nhìn Lâm Phong vẫn còn đang tu luyện

Lâm Phong đột phá rồi, tuy trong lòng Lâm Kiều đã có nhận định trước, trước sau gì Lâm Phong cũng đột phá đến cấp độ luyện Nguyên, mà Lâm Kiều không có nghĩ tới, hần lại nhanh như thế, lại có thể ở nơi tu luyện tụ nguyên trận tu luyện không đến một năm, thì đã thành công đột phá rồi. Nếu tính như thế, lâm phong từ tu luyện đến đột phá, tổng cộng dùng không đến mười một năm, tốc độ tu luyện như thế, là người nhanh nhất so với gia tộc tu luyện trước đó, và còn nhanh hơn gấp mười mấy lần.

“Lâm Kiều sư huynh!”

Tĩnh lại tiếp theo là Lâm Thanh, hần phát hiện sự khác biệt của Lâm Phong, đối với đột phá nhanh của Lâm Phong, hần cũng cảm thấy rất kinh ngạc.

“Nhỏ tiếng chút, chúng ta hãy đi xuống trước!” Lâm Kiều nhỏ tiếng nói với Lâm Thanh, Lâm Phong phát hiện bây giờ đang trong giai đoạn củng cố sau khi đột phá, kiêng kỵ nhất đó là quấy rầy, hai người cẩn thận mà bước xuống ngọc đài, đứng ở một bên cùng nhau đợi.

Ba ngày sau, ngoài Lâm Phong ra, bảy người khác đều đi xuống bàn ngọc, lặng lẽ đứng nhìn Lâm Phong đang tu luyện ở đó, trong bảy người, người hưng phấn nhất đương nhiên là Lâm Chiến. Vốn là Lâm Chiến rất không tán thành đề Lâm Phong cùng bọn họ đến đây tu luyện, nhưng bây giờ hần phát hiện , tu luyện này, lại có trợ giúp lớn như thế đối với Lâm Phong, khiến đột phá của hần, gần như sớm hơn trăm năm vậy.

Mười ngày sau.

“Lâm Kiều sư huynh, thời gian tu luyện lần này đã kết thúc?” Lâm Dương nhỏ tiếng hỏi Lâm Kiều, từ khi bọn họ được bầu vào trong danh sách tu luyện, mỗi cách năm trăm năm thì sẽ đến đây tu luyện một lần, mỗi lần đều hai năm trọng lực không gian, một năm tụ nguyên trận, mà một năm tu luyện tụ nguyên trận, bảy ngày trước thì đã đến kỳ hạn.

“Đừng có gấp, nếu trưởng lão đã không lên tiếng, thì chúng ta hãy đợi vậy!” Lâm Kiều khe khẽ lắc đầu, nhỏ tiếng mà nói.

Một bên khác, trong phòng đá

“Thiên Chính sư huynh, ta cũng đồ kỵ với thiên phú và vận may của tiểu tử này!”

Lâm Thiên Nguyên với bộ mặt đầy đồ kỵ, không ngừng thờ dãi với Lâm Thiên Chính đứng bên cạnh, vận may của Lâm Phong đúng là tốt, đột phá trên tụ nguyên trận, sau đó còn củng cố trên tụ nguyên trận, đây đã như khiến cho hần có được một cơ sở kiên cố, sau này là từ đột phá đến cấp độ luyện Phách trở thành trưởng lão, cũng sẽ là vị trưởng lão rất là ưu tú.

“Thiên phú và vận may, cũng là một loại vốn.

Bộ dạng bốn mươi mấy tuổi của Lâm Thiên Chính, vững vàng hơn nhiều so với Lâm Thiên Nguyên, hần chỉ khẽ cười, linh thức quan sát tụ nguyên trận của Lâm Phong

“Lần này tụ nguyên trận đúng là phá lệ mở ra hơn một năm, bây giờ nghĩ lại, gia tộc vì muốn đào tạo tiểu tử này, tổn hao tâm tư không ít, nếu như không lấy được chút thành tích, cũng có lỗi với sự bồi dưỡng của bọn họ!” Bộ dạng ba mươi mấy tuổi, nhưng Lâm Thiên Chính có một thứ đặc biệt trưởng thành xinh đẹp, và cũng nhẹ nhàng gạt đầu, nhưng sau đó Lâm Thiên Chính lại khe khẽ lắc đầu, “Đây là thành tích của tiểu tử, có chút rõ ràng hợp lý!”

Ba tháng sau, Lâm Phong mới kết thúc trận tu luyện kiên cố này, còn chưa mở mắt ra, Lâm Phong đã cảm nhận được thế giới này và hiện tại hoàn toàn không giống nhau.

Lần trước đột phá đơn giản mà tỉnh dậy, căn bản thì Lâm Phong vẫn chưa kịp nhận thức được biến hóa của cảnh giới này, sau khi củng cố trải qua chín tháng mấy, cảnh giới của Lâm Phong đã hoàn toàn ở cấp độ thời kỳ đầu của luyện Nguyên, với lại, Lâm Phong***trải qua càng nhiều chi nhuận của thiên địa linh khí, cường độ hoàn toàn đến cấp độ trung kỳ của luyện Nguyên.

“Sư phó, chư vị sư bá, sư thúc!”

Cảm nhận thật sâu thứ vui vẻ mà cảnh giới mới này đem đến, Lâm Phong cũng nhảy xuống ngọc đài, nhanh chân chạy đến trước mặt Lâm Chiến.

“Thằng nhỏ ngọc, chúc mừng ngươi!” Trên mặt Lâm Chiến cười ha hả, cũng giống như lúc trước, nhẹ nhàng vuốt tóc của Lâm Phong, tuy bây giờ Lâm Phong đã là một tiểu tử anh tuấn hai mươi một tuổi, nhưng trong mắt Lâm Chiến, hần vẫn luôn là trẻ nhỏ.

“Chúc mừng ngươi, Lâm Phong!” ngươi lại tạo nên một kỳ tích!” Lâm Kiều cũng chạy lên trên, trọng trọng mà vỗ vai Lâm Phong.

“Lâm Kiều sư huynh, có lúc không thể không bái phục ngươi, một năm hơn trước ngươi đã có kết luận, lần này sư diệt Lâm Phong sẽ có đột phá!”

Lâm Thanh lớn tiếng than thở, lời nói này của Lâm Thanh, mọi người cũng đều nhớ ra, một người vẫn luôn vững vàng như Lâm Kiều trước khi bước vào tu luyện tụ nguyên trận, thì đã nói khẳng định Lâm Phong sẽ là người đột phá sớm nhất đến cấp độ luyện Nguyên của Lâm gia.

“Lâm Kiều sư huynh, ngài sẽ không đột phá nhanh thế chứ?” Sao lại nhìn chính xác thế?”

Lâm Thịnh phân mạch của nhị trưởng lão rất ít nói cũng than thở như Lâm Thanh vậy.

“Hồ đồ nha, khi nào tôi có nói sư đệ Lâm Phong lần này sẽ đột phá, chỉ là lần này hẳn đột phá, ta cũng rất kinh ngạc, làm gì thần kì như các người nói!”

Lâm Kiều hơi sững sờ, tức thời cười mắng, lập tức dẫn đến mọi người cười một trận, mọi người đều hiểu, trải qua tu luyện của trọng lực không gian, đột phá của Lâm Phong chỉ là vấn đề thời gian, với lại có tam trưởng lão cung ứng quả nhân sâm, tuyệt đối có thể đột phá trong trăm năm này, cho nên Lâm Kiều mới nói khẳng định Lâm Phong sẽ là người tu luyện nhanh nhất đến cấp độ luyện Nguyên. Chỉ là Lâm Kiều không nghĩ đến, Lâm Phong mượn sự trợ giúp tu luyện của tự nguyên trận, trực tiếp đột phá.

“Được rồi, lần này là vì Lâm Phong, các người chậm trễ ba tháng rồi, bây giờ các người phải đi về, trong gia tộc còn có nhiều việc quan trọng đang đợi các người!”

Đột nhiên tiếng của Thiên Chính trưởng lão lại xuất hiện, đồng thời như thế, bạc kim giáp vẫn luôn mặc trên người Lâm Phong cũng chậm rãi phiêu ra khỏi thân thể Lâm Phong, hướng ra ngoài thông đạo bay đi.

“Đa tạ Thiên Chính trưởng lão!”

Lâm Phong một tập thật sâu, hướng về phía nơi bạc kim giáp bay đi mà lớn tiếng nói, tu luyện lần này của Lâm Phong, Thiên Chính trưởng lão không chỉ mượn cho hắn trấn gia chi bảo, và còn trong lúc mấu chốt đã nhắc nhở trợ giúp hắn, trong lòng của Lâm Phong vô cùng cảm kích.

“Sự việc quan trọng nhất!”

Mọi người khác đều tạ ơn trưởng lão ở nơi này, chỉ có Lâm Phong thì hơi cau mày, lúc trước đến đây, trưởng lão đều trực tiếp cho bọn họ trở về, chưa bao giờ nói qua chuyện về gia tộc, lần này lại đột nhiên nhắc đến, trong lòng Lâm Kiều cảm giác ần ần có chút không đúng.

Ba năm ba tháng sau, Lâm Phong tám người bay khỏi Nhạn Đãng sơn mạch, khác nhau là lần trước Lâm Phong cần Lâm Chiến dẫn theo, lần này tám người cùng nhau bay.

Lâm Phong vừa mới học bay lộ về hưng phấn, không ngừng lắc lư tư thế khác nhau, khiến cho bọn Lâm Chiến không ngừng thâm tự lắc đầu, nhưng bọn họ không ái ngăn chặn Lâm Phong, nghĩ lúc bọn họ đột phá đến cấp độ luyện Nguyên, cũng hưng phấn giống như Lâm Phong vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 24: Bạo Loạn

Trên đường Lâm Phong nhảy nhót mà bay lượn, không ai có thể biết được sự vui vẻ và kích động lúc này trong lòng hắn, về đến Lâm thành, hắn định nói rõ với Lâm Chiến, bay về đại lục Thiên Hồng thần viếng cha mẹ, để cho họ thấy, tiểu Lâm Phong trước kia, đã trưởng thành người lớn rồi. zuilu.net chuyển tải từ

Hơn nửa ngày sau, Lâm thành, đang rất gần trước mắt.

“Không đúng, mọi người phải tăng tốc độ!” Đột nhiên, nét mặt của Lâm Kiều bỗng nhiên biến đổi, mà còn lớn tiếng la lên. Đồng thời thân thể cũng tăng tốc hướng bay về lâm thành, chữ cuối cùng, càng từ nơi rất xa một âm thanh truyền tới.

“Lâm Chiến, người và Lâm Phong ở phía sau, chúng ta qua đó trước!” Lâm Thịnh, Lâm Thanh một số người nét mặt cũng biến thành vô cùng khó coi, Lâm Thịnh dặn dò Lâm Chiến, năm người bọn họ cũng giống Lâm Kiều vậy, rất nhanh bay qua đó.

“Sư phó, chuyện gì thế?” Trong tám người, tu vị của Lâm Phong là thấp nhất, cũng là người duy nhất không biết rõ ràng xảy ra chuyện gì, linh thức để ngoài của hắn, còn chưa tới phạm vi của Lâm thành.

“Không có gì, trong thành có chút biến cố, người không cần lo lắng!” Sắc mặt của Lâm Chiến cũng vô cùng khó coi, nếu như không phải dẫn theo Lâm Phong, hẳn cũng sẽ như bọn Lâm Kiều tiến lên.

Lâm thành, lúc này đã một cảnh hỗn loạn.

Con đường xưa này vẫn phồn hoa, khắp nơi toàn là thi thể của phạm nhân đệ tử của Lâm gia, đến cả phủ của bảy vị trưởng lão, cũng là từng mảnh lồi lõm, với lại còn có một số thi thể của đệ tử tu chân và đại lượng thân phận không rõ, bộ dạng giống như vừa mới đại chiến qua.

Lâm thành, không ngờ lại gặp sự công kích.

Cho dù là Lâm Kiêu, hay là Lâm Chiến, bọn họ cũng không dám tin chuyện này, nhưng sự thật trước mắt, bọn họ không thể không tin, sừng sững đại lục bắc cực mười mấy vạn năm của lâm gia, lại bị một trận công kích mãnh liệt.

Rất nhanh, Lâm Chiến cũng đến trên không của Lâm Chiến, đối với nhìn thấy Lâm thành ở trước mắt, Lâm Phong có cảm giác nhưng đang mơ, hắn không dám tin, ba năm trước lâm thành vẫn còn rất phồn hoa, không ngờ lại biến thành một thành thị chết như địa ngục vậy.

Phủ tam trưởng lão

Sắc mặt của Lâm Nam Thiên vô cùng khó coi, thấy Lâm Chiến và Lâm Phong cũng không có lộ mặt tươi cười, chỉ là không ngừng dặn dò đệ tử đi làm giải quyết tốt hậu quả, trận đại chiến này, rất rõ ràng là mới vừa kết thúc.

.....

Đại lục Bắc cực, rốt cuộc đã xảy ra bao nhiêu năm chuyện khủng bố này bây giờ ai cũng không có thể nói chính xác, trước mắt những người tu chân ở đại lục Bắc cực, đối với lịch sử dĩ vãng của đại lục này cũng đều không rõ ràng, chỉ có thiểu số những người còn sống sót rất lâu hoặc là gia tộc, mới sâu sắc nhớ đến trận bạo loạn lớn bảy mươi vạn năm trước.

Bảy mươi vạn năm trước, cũng chính là lúc quật khởi của tứ đại thế gia, từ lúc đó bắt đầu, tứ đại thế gia tuyệt đối chiếm cứ địa vị chủ đạo ở đại lục Bắc cực, sự đoàn kết của tứ đại thế gia, đối với các người tu chân bây giờ mà nói thì là thần thánh bất khả xâm phạm

Không ai biết, tứ đại thế gia có được địa vị như bây giờ, cũng là trải nghiệm qua một trận mưa máu gió tanh, thậm chí rất nhiều đệ tử của tứ đại thế gia cũng không biết, gia tộc của chính mình, giang sơn này là lúc trước trong bạo loạn gây dựng lên, chuyện bảy vạn năm trước, là cơ mật lớn nhất của tứ đại thế gia.

Bảy mươi vạn năm sau, đại lục bắc cực nghênh đón trận bạo loạn tác động đến cả đại lục, khác nhau chính là, lần này các người tu chân liên hợp bên nhau, với bạo loạn của tứ đại thế gia, là trước một tháng bọn Lâm Phong quay về, đại lục bắc cực ngoài tất cả thế lực người tu chân của tứ đại thế gia, bị mật tổ chức liên minh, đồng thời triển khai mãnh liệt công kích đối với tứ đại thế gia.

Tứ đại thế gia cường thế đã bảy mươi vạn năm, cuộc sống điềm tĩnh trải qua quả thật là rất dài, chỉ dùng hai mươi ngày, Tư Đồ thế gia là người bị công kích đầu tiên, năm vị trưởng lão của tư đồ thế gia lâm trận chết ba người, còn lại hai người dẫn theo những đệ tử còn sót lại, tán loạn bỏ chạy đến Lý gia còn chưa bị công hãm

Sau đó, liên hợp của Lý gia và Tư Đồ gia, cũng không thể chống đối được thứ tổ chức đó, những người tu chân có mưu đồ tiến cống vào, Lý gia thất thủ, toàn bộ người của hai nhà trốn vào Mộ dung thế gia, ba nhà liên hợp với nhau, mới chống đỡ nổi công kích của người tu chân bên ngoài.

Gia tộc mạnh nhất ở đại lục bắc cực, Lâm thị gia tộc, trong trận bạo loạn này đã xuất hiện ra uy lực của hắn, số lượng người tu chân tiến cống vào Lâm gia là nhiều nhất, nhưng tổn thất của bọn họ cũng nhiều nhất, mấy ngàn đệ tử của lâm gia, rất cứng rắn mà chặn lại mấy chục vạn người tu chân kim đơn, nguyên anh tiến cống vào, chỉ là cái giá mà lâm gia bỏ ra cũng không nhỏ, lâm thành gần như bị hủy hoại hết, và còn tổn thất đại lượng đệ tử phạm nhân.

“ Sư phó, ta muốn đi xem Lâm Nguyên sư huynh!”

“ Nét mặt của Lâm Phong tái nhợt, nhưng vẻ mặt vẫn bình tĩnh, thi thể hắn thấy qua rất nhiều, lúc trước vì thử nghiệm, hắn cũng giết không ít mãnh thú, chỉ là một lần thấy nhiều thi thể người như thế, trên tâm lý cũng có chút không chấp nhận được.

“ Hãy đi đi, nhưng phải cẩn thận, nghe nói trong thành vẫn còn sót lại kẻ thù!”

Lâm Chiến nhìn Lâm Phong, một hồi sau mới gật đầu, Lâm Phong đã đến cấp độ luyện nguyên**, cường độ cũng đến luyện nguyên trung kỳ, như một người tu chân nguyên anh muốn giết hắn cũng dễ dàng, huống chi, nơi này là Lâm thành.

“ Ta sẽ !”

Lâm Chiến vừa gật đầu, Lâm Chiến đã trực tiếp bay ra ngoài, cả lâm thành, ngoài sư phó và sư tổ ra, chỉ có Lâm Nguyên là có quan hệ tốt nhất với hắn, Lâm Nguyên ở nơi này, giống như người anh lúc đầu bên đại lục thiên hồng vậy, cho nên, phản ứng tới người muốn gặp đầu tiên chính là Lâm Nguyên.

“ Đề hắn đi cũng tốt!”

Đột nhiên Lâm Nam Thiên xuất hiện ở phía trước người Lâm Chiến, nhú chặt mày, nặng nề mà thở dài.

“ Sư phó, chẳng lẽ còn có sự biến cố nào khác?” Nét mặt Lâm Chiến căng thẳng, hắn cũng vừa mới biết các người tu chân liên hợp nhau công kích tứ đại thế gia, chỉ là có nhiều chi tiết, cũng không rõ ràng.

“ Lý gia và Tư Đồ gia thất thủ!” Trầm ngâm xuống, Lâm Nam Thiên mới chậm rãi mà nói.

Lâm Chiến gật gật đầu, nhưng dáng vẻ của hắn vẫn còn nghi hoặc,” Sư phó, Lâm Phong không quen biết người của Lý gia và Tư đồ gia, cho dù để hắn biết, cũng không sao!”

“Lý gia và Tư Đồ gia thất thủ rồi, bọn họ không kịp hủy bỏ truyền tống trận!” Lâm Nam Thiên lại nhìn Lâm Chiến một hồi, mới thở dài.

“Truyền tống trận!” Bộ dạng Lâm Phong bỗng nhiên sững sờ, lập tức biến trắng bệch, truyền tống trận thất thủ ý nghĩa là gì, hắn cũng đã rất rõ ràng rồi.

“Chúng ta đã phái người qua bên đó rồi, nhưng đã trễ hết ba ngày thời gian, cụ thể bên đó không biết như thế nào, chỉ có thể coi sự tạo hóa của bên đó vậy!” Nét mặt Lâm Nam Thiên ưu sầu, truyền tống trận thất thủ, thì coi như những người tu chân nguyên anh có thể tự do bay về đại lục thiên hồng và đại lục bắc cực, đệ tử của tứ đại thế gia ở đại lục thiên hồng, cũng lâm vào nguy cơ.

“Tiểu Phong đến đây mới chỉ có hai mươi một năm!” Lâm Chiến đã hoàn toàn hiểu ý của Lâm Nam Thiên, phỏng chừng tứ đại thế gia ở đại lục thiên hồng cũng gặp bất trắc, cả lâm thành, chỉ có Lâm Phong là người gần đây mới từ bên kia qua, hoặc nói là, chỉ có Lâm Phong, ở bên kia vẫn còn người thân nhất của bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 25: Lo Lắng

Giữa không trung, Lâm Phong lặng lẽ nổi lơ lửng, linh thức không ngừng, ở rộng, tìm tòi Lâm Nguyên. ζuilu.πet Chuyển tải từ[vạn thư lâu .wanshulou.***]

Dưới chân hắn, là nơi hắn sinh sống được tám năm, bây giờ đã biến thành những ngôi tàn viên, mặt đất gần như biến thành màu đỏ, tản ra mùi tanh nồng nặc.

“Nguyên sư huynh!”

Mắt của Lâm Phong đột nhiên sáng lên, nơi phía đông nam của hắn, một thân máu đỏ, thân thể của Lâm Nguyên gần như bị băng bó gần một nửa, đang nằm trên một bãi đá đang lằm bằm u u nói với người khác hắn giết được bao nhiêu người, thương thế của Lâm Nguyên nhìn như rất nặng, có thể thấy được hắn vẫn còn tinh thần rộng rãi mà nói, khoe miệng của Lâm Phong không khỏi lộ ra một nụ cười.

“Lúc đó ta cố ý làm bộ không đánh lại, không ngừng chạy trốn, quả nhiên, một người tu chân kỳ nguyên anh hướng bay về ta, hừ, ta thừa lúc hắn đang bay gần, chuyển thân mạnh một cái, bạch một cái thì đã nắm lấy một chân của hắn, sau đó ta hung hăng kéo anh hắn xuống, lại nắm lấy một chân kia của hắn, là như thế .....” Lâm Nguyên đang hai tay ra dấu, vẻ mặt ra bộ dạng hung ác, nhưng khi nói đến lúc mấu chốt thì không nói.

“Nguyên sư huynh, rốt cuộc cuối cùng thế nào?” Bên cạnh một đệ tử sơ cấp may mắn còn tồn tại nhìn không được hỏi một câu, sau khi Lâm Nguyên thấy bản thân công hấp dẫn được mọi người, rồi ha ha cười lớn,” Ta là như thế, hai tay hướng ta ngoài túm một cái, trong nháy mắt thân thể hắn biến thành hai nửa, sau đó là một đoạn âm thanh rầm rầm.

“Lâm Nguyên, đừng ở đây lừa gạt các đệ tử sơ cấp, người không có chuyện gì thì qua đây giúp đỡ một chút, ta đúng là có chính mắt thấy người bị mười mấy đứa nguyên anh kì bao vây, thì trực tiếp trọng thương ngã xuống đất già chết!” Vừa lúc, một đệ tử đời thứ ba đi qua nghe được lời nói của Lâm Nguyên, nhìn không được vạch trần lời nói dối của hắn.

“Người, người nói ít hai câu thì sẽ chết hả, người không thấy ta là người trọng thương sao!” Mặt của Lâm Nguyên đỏ bừng, đại chiến lần này, thật là Lâm Nguyên đã ngã vào trong đồng người chết mới tránh được kiếp này, nhưng không giống như lời nói của đứa đệ tử kia, Lâm Nguyên vẫn đứng đã cùng một người tu chân nguyên anh kì đầu qua, chỉ là hắn tu vị quá thấp**cường cứng, miễn cưỡng chống đỡ được mấy hiệp, quay đầu lại thì đã bị kẻ thù hùa lên đánh cho trọng thương.

“Nguyên sư huynh!”

Lâm Phong từ giữa không trung cấp tốc bay xuống, nhìn Lâm Nguyên trên mặt vẫn còn rất đỏ, không khỏi lại cười lên.

“Tiểu Phong, người không phải bị sư phó dẫn ra ngoài lâm thành sao, tại sao bây giờ trở lại!” Lâm Nguyên thấy Lâm Phong xuất hiện trước mặt bản thân, nhất thời cũng hơi sững sờ, vô ý thức mà hỏi.

“Hôm nay ta mới về đến, nếu không, thì có thể cùng sư huynh kẻ vai chiến đấu rồi!” Lâm Phong cười nhẹ một cái, đối với bản thân chưa kịp trở về bảo vệ lâm thành, trong lòng Lâm Phong quả thật có chút nuối tiếc.

“Đó là, nhưng không quay về cũng tốt, người không biết cảnh tượng đó, đen ngịt toàn là người, nếu như không phải bảy vị trưởng lão toàn xuất động, có lẽ làm thành thật sự là xong rồi!”

“Nguyên sư huynh, Phong sư đệ vừa mới bay qua đây!” Với một đệ tử sơ cấp gần đây của Lâm Nguyên, nhỏ tiếng mà nhắc nhở Lâm Nguyên, những người này Lâm Phong không quen biết một ai, nhưng bọn họ đều biết Lâm Phong, đầu sao danh tiếng của Lâm Phong ở Lâm gia cũng rất lớn.

“Bay về đây thì tốt!” Lâm Nguyên gật gật đầu, đột nhiên, miệng của Lâm Nguyên há to, một vẻ mặt khó tin, “bay, bay, bay về!”

“Nguyên sư huynh, lần này sư phó dẫn ta ra ngoài tu luyện, và cũng là dựa vào sự tu luyện này, cuối cùng ta cũng đột phá được cô bình, bây giờ đã đến cấp độ luyện nguyên!”

Lâm Phong khẽ cười nói, nghĩ đến lúc trước Lâm Nguyên vỗ ngực nói với bản thân, cho dù là thiên tài, không có một trăm năm cũng không thể tu luyện đến luyện nguyên, ý cười của Lâm Nguyên bên khóe miệng càng sâu đậm.

“Không tốt!” Sắc mặt của Lâm Nguyên lại thay đổi, cả lâm thị gia tộc, chỉ có một mình Lâm Nguyên biết nguyện vọng của Lâm Phong. Lâm Nguyên cũng biết rất rõ ràng, việc thất thủ của Lý gia và Tư đồ gia, càng biết được việc đệ tử gia tộc đã đến bên tháp đại lục thiên hồng cứu những đệ tử phạm nhân bên đó.

“Nguyên sư huynh?” Lâm Phong nghi hoặc nhìn mắt của Lâm Nguyên, vốn tưởng rằng bản thân đột phá Lâm Nguyên cũng sẽ rất vui, nhưng không nghĩ đến Lâm Nguyên lại có một bộ dạng hoảng sợ.

“Không, không có gì, bây giờ người đã đột phá rồi, vậy thì tốt quá, hiện tại gia tộc đang trong nguy cơ, người có thể lập công cho gia tộc, không giống ta, chỉ có thể ăn núp!”

Sắc mặt Lâm Nguyên khó coi, miễn cưỡng cười cười, hẳn nhất định phải đem sự việc nói cho Lâm Chiến, Lâm Nguyên là số ít người rất hiểu rõ đối với Lâm Phong, với tính của Lâm Phong, lời nói mà nói qua, tuyệt đối sẽ làm được, càng không cần nói những điều nhớ trong lòng nhiều năm thế.

Lâm Phong gật gật đầu, tức thời đứng dậy bay lên không trung. “Sư huynh người yên tâm, ta sẽ, ta đi phụ giúp tìm tòi những kẻ thù còn sót lại trước, hy vọng ta cũng sẽ bắt được mấy đứa kẻ thù báo thù cho sư huynh người!”

“Nguyên sư huynh, Phong sư đệ đúng là không hổ danh là thiên tài, đây mới vừa bao nhiêu năm, hắn đã đột phá, so với hắn, chúng ta đều biến thành phế phẩm!”

Đệ tử sơ cấp bên cạnh Lâm Nguyên, cũng đều ngưỡng mộ nhìn Lâm Phong bay đi, đối với những đệ tử sơ cấp này mà nói, tu luyện đến cấp độ luyện nguyên được bay lượn tự do trên không, là ước mơ lớn nhất trước mắt của bọn họ.

“Ừ, hai đứa các người qua đỡ ta, ta tìm sư phó có chuyện gấp, nhanh!”

Sắc mặt Lâm Nguyên gấp gáp, căn bản không có tâm tư đi suy nghĩ mấy chuyện này, lúc trước, Lâm Phong nói muốn quay về, Lâm Nguyên chưa bao giờ để ý tới, cho dù Lâm Phong có thể tu luyện đến luyện nguyên, có thể bay lượn, đó là việc tuyệt đối là trăm năm, hoặc thời dài càng dài, tuổi thọ của phạm nhân không dài, cơ bản sau trăm năm cũng không còn, Lâm Phong cũng không nghĩ đến trở về, nhưng bây giờ, sự việc đã khác rồi.

Nếu là lúc trước, cũng không có gì, tam trưởng lão coi trọng Lâm Phong như thế, sau khi Lâm Phong đến luyện nguyên, chỉ cần hắn nói muốn quay về xem xem, thậm chí tam trưởng lão sẽ mở cho hắn truyền tống trận để tiễn hắn về, nhưng trước mắt, đệ tử lâm gia ở đại lục thiên hồng sống chết chưa biết, bây giờ nào dám cho Lâm Phong quay về.

Tam trưởng lão phù, cuối cùng Lâm Nguyên cũng nói toàn bộ lo lắng trong lòng cho Lâm Chiến, Lâm Chiến nghe xong chỉ là lắc đầu, cũng không có nói cái gì.

Thật ra, đó cũng là lo lắng lớn nhất của Lâm Chiến và Lâm Nam Thiên, đối với bọn họ mà nói, đệ tử phạm nhân ở đại lục thiên hồng chết đi, chỉ cần phải qua bên đó một nhóm đệ tử là được, đầu sao, nơi này chỉ là một phân chi căn cứ của giới phạm nhân bọn họ, căn bản của chính thức của lâm gia vẫn là ở lâm thành.

[Chương sau bắt đầu, Lâm Phong biết được kinh biến ở đại lục thiên hồng, cũng là lịch trình của hắn bắt đầu chuyển tu ma đạo, câu chuyện ngoạn mục, lập tức bắt đầu]

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 26: Nguy Cơ Của Đại Lục Thiên Hồng

Lâm thành, bản doanh lớn của lâm thị gia tộc, mấy ngàn đệ tử tu chân của lâm gia, xảy ra trận chiến này tổn thất hơn tám trăm, nhưng đồng thời bọn họ đã thành công kích giết hơn bốn vạn kẻ thù, mà còn bảo vệ được lâm thành, tổng diện mà nhìn, lần này về mặt ứng phó nguy cơ của lâm gia, vẫn rất thành công.

Nhưng, nguy cơ cũng chưa hoàn toàn giải trừ, rất nhiều kẻ thù không kịp chạy trốn, đều nín thở ẩn trốn trong lâm thành, trước mắt, trong bảy vị đại trưởng lão, có năm vị trưởng lão cũng đang chỉ huy đệ tử truy tìm những kẻ thù vẫn còn ẩn nấp, phải hoàn toàn tiêu diệt bọn họ.

Khi Lâm Phong bay ra vừa lúc gặp Lâm Thanh đang truy tìm kẻ địch, liền trực tiếp gia nhập vào, lúc này đại bộ phận đệ tử phân mạch của tam trưởng lão, đều đang quét dọn chiến trường và cứu hộ thương binh.

Truy tìm kẻ địch, còn nguy hiểm so với trực tiếp đối mặt với kẻ địch, công pháp lâm gia là tu luyện ngoại công, **rất là lớn mạnh, nhưng so sánh linh thức nguyên nhân của người tu chân thì kém rất nhiều, một khi người tu chân nguyên anh thì che dấu hơi thở của toàn thân, trừ khi đệ tử lâm gia chính mắt thấy, nếu không thì rất khó mà phát hiện.

Lúc này, hình thức thì biến thành địch trong tốt ta ngoài sáng, liên tục ba ngày truy tìm, tổng cộng loại bỏ hơn ba trăm kẻ thù ẩn nấp, đồng thời còn có năm người đệ tử lâm gia hy sinh, thêm vào hơn bốn mươi người bị thương, tỉ lệ tổn thất này, vẫn còn lớn so với trực tiếp đối mặt với sự công kích của bọn họ.

Trong lúc truy tìm, Lâm Phong tổng cộng truy tìm được bảy kẻ thù, giết chết ba đứa, bắt sống bảy đứa, trong đội truy tìm của Lâm Thanh, là người có thành tích tốt nhất, đến cả Lâm Thanh cũng bị so xuống.

Chỉ có bản thân Lâm Phong biết, hắn có thể bắt được bảy đứa kẻ thù, toàn là công lao của khúc thiết côn không nổi bật đó, thiết côn vẫn luôn giắt bên hông, lần này về đến lâm thành đặc biệt có vẻ hưng phấn, không ngừng mà chấn động, với lại, chỉ cần có người tu chân nguyên anh ở gần đây, chấn động của thiết côn thì càng lợi hại.

“Sư diệt Lâm Phong đúng là lợi hại!”

Đứa thứ tám, trong khi Lâm Phong tìm được kẻ thù thứ tám, Lâm Thanh lớn tiếng thờ dài nói, một đội bọn họ mười người cao thủ cấp độ luyện nguyên cộng thêm năm mươi đứa cấp độ luyện cốt đệ tử của lâm gia, trước mắt tổng cộng tìm được ba mươi hai đứa kẻ thù, một mình Lâm Phong chiếm hết tám tên.

“Lâm Thanh sư thúc ngài lại giấu cười, ta chỉ là dựa vào vận may mới tìm được bọn họ!” Lâm Phong cười cười, thiết côn là bí mật lớn nhất của hắn, hiện tại hắn vẫn không muốn cho người khác biết.

“Đúng rồi, sư diệt Lâm Phong, người có thật là tu luyện chưa đến hai mươi năm?” Bên cạnh Lâm Thanh, sư đệ đồng môn của Lâm Thanh ‘Lâm Tài’ mỉm cười hỏi.

“Lâm Tài sư thúc, là mười một năm ba tháng!” Khóe miệng của Lâm Phong nhẹ nhàng vẽn một cái, những sư thúc và sư huynh cấp độ luyện nguyên này, trên cơ bản thì Lâm Phong đều là quen biết, trong ba ngày này bọn họ đều âm thầm ganh đua, xem ai bắt được nhiều kẻ địch, chỉ là mọi người đều thua cho Lâm Phong.

“Thiên tài, thiên tài, đây mới là thiên tài chính thức a!” Lâm Tài riu rít lắc đầu, “Lúc đó ta hơn ba trăm năm đến cấp độ luyện nguyên, rất nhiều người đều đã xưng ta là thiên tài, nhưng so với người, thì biến là ngu ngốc!”

“Ha ha, người cái gì cũng không phải, người chính là Lâm Tài!” mọi người xung quanh liền cười lên, cho dù Lâm Phong đi đến đâu, cũng sẽ có người lấy chuyện thiên tài của hắn để cười nói.

“Cũng không biết hiện giờ Lâm Điện sư huynh thế nào, nghe nói lần này bên đại lục thiên hồng đã đi không ít người, chiến sự bên đó so với bên này kịch liệt hơn, biết trước thì lúc trước ta tranh thủ một chút, đi theo rồi!”

Lâm Minh đại đệ tử của Lâm Thanh, cũng không khỏi thờ dài theo, tính cách tu luyện ngoại công của đệ tử lâm gia rất táo bạo, nếu không thì sẽ đâu có dễ dàng tam ma xâm nhập, giống như đệ tử lâm gia gặp phải cuộc bạo loạn khổng lồ này, rất nhiều rất nhiều không phải là sợ, mà là hưng phấn.

Mấy chục vạn người tu chân tham gia cuộc tiến công bạo loạn này, đối với điểm này thì có nhận thức sâu nhất, có khác với tam đại thế gia kia, bọn họ đối mặt với các đệ tử của lâm gia, cũng điên cuồng mà xông kích đến trước người bọn họ, còn hung hăng hơn so với bọn họ.

“Lâm Minh sư huynh, vừa rồi huynh nói bên kia đại lục thiên hồng đi không ít người nghĩa là sao? Không lẽ bên đó cũng bạo loạn sao?” Lâm Phong nghi hoặc hỏi một câu.

“Người không biết sao? Truyền tống trận của Lý gia Tư Đồ gia thất thủ, đã có những người tu chân nguyên anh đến bên đó, gia tộc đã phái Lâm Điện sư huynh dẫn theo hơn ba mươi đệ tử đuổi qua đó, nghe nói Mộ Dung gia cũng có phái người rồi!”

“Truyền tống trận thất thủ, có người tu chân nguyên anh đến bên đó!” Trong nháy mắt, trong lòng Lâm Phong căng thẳng, tuy nhiên, hắn vẫn chưa biết nguyên nhân của trận bạo loạn này, tuy nhiên, hắn cũng không biết tại sao đám người tu chân này lại tấn công tứ đại thế gia bọn họ, nhưng có một điểm Lâm Phong vô cùng hiểu rõ, bọn người tu chân nguyên anh là kẻ thù của bọn họ, bây giờ, kẻ thù đang ở quên hương của hắn, cha mẹ anh em của hắn sinh sống trên mảnh đất đó.

“Lâm Minh, không phải nói nữa!” Đột nhiên Lâm Thanh gọi lên một tiếng, khi Lâm Phong đến đại lục bắc cực thì Lâm Minh vẫn còn bế quan, hẳn cũng là do bạo loạn lần này mới xuất quan, vẫn còn chưa rõ ràng quan hệ của Lâm Phong và bên kia đại lục Thiên hồng.

“Vâng, sư phó!”

“Không, Lâm Thanh sư thúc, ngài cho Lâm Minh sư huynh nói ta nghe, rốt cuộc là có chuyện gì, bên kia đại lục thiên hồng đã xảy ra chuyện gì?”

Về mặt của Lâm Phong rất kích động, một cái là nắm lấy hai bả vai của Lâm Minh, Lâm Minh có thể cảm nhận được, tay của Lâm Phong vẫn đang run, một người đệ tử lâm gia tu vị đến cấp độ luyện nguyên, tay vẫn run rẩy.

“Lâm Phong sư đệ, người đừng kích động trước, người muốn biết cái gì ta nói cho người biết!” Có thể khiến một người cấp độ luyện nguyên kích động đến trình độ này, Lâm Minh cũng rất kinh ngạc, hẳn nhìn nhìn Lâm Thanh, sau khi đợi Lâm Thanh gật đầu mới chậm rãi nói với Lâm Phong.

“Một tháng trước, người của tam các nhất cốc đột nhiên dẫn theo thể lực tu chân của các thể lực nhỏ kia cùng nhau tiến công tứ đại thế gia chúng ta, Tư Đồ gia bị chiếm, Lý gia cũng bị tiếng công, chỉ có Lâm gia chúng ta và Mộ Dung gia giữ lại được, nhưng người của bọn họ, lại thông qua truyền tông trận của Lý gia và Tư Đồ gia đến đại lục Thiên hồng, sau đó là người của Lâm gia chúng ta và Mộ Dung gia thông qua truyền tông trận đuổi qua bên đó!”

“Lâm Phong, đại lục Thiên hồng là một căn cứ phạm nhân của tứ đại thế gia chúng ta, đại lục bắc cực chỉ có tứ đại thế gia chúng ta có truyền tông trận thông tới đại lục thiên hồng!”

Lâm Minh nói hết, Lâm Thanh lại bổ sung một câu, Lâm Thanh có thể hiểu tâm trạng của Lâm Phong, chỉ là đệ tử lâm gia bên kia đại lục thiên hồng, tình trạng bây giờ thì nguy hiểm nhiều hơn may mắn, dẫu sao Lâm gia cũng đi trễ ba ngày, ba ngày, người tu chân đối phó với phạm nhân, đủ để hủy diệt cả một đế quốc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 27: Gặp Định

“Ta phải trở về, ta cần phải đi về!”

Lúc đó trong đầu của Lâm Phong, đã không còn ý tưởng nào khác, hoàn toàn chú còn một ý niệm, đó chính là trở về, quay về đại lục thiên hồng.

Trong nháy mắt, thân thể Lâm Phong ngoi bay lên, tự ý hướng về phía nam bay đi với tốc độ nhanh, rất nhanh thì đã bay ra khỏi lâm thành, trong ý thức của Lâm Phong, chỉ có bay suốt hướng về phía nam, thì có thể bay về đại lục thiên hồng.

“Phong nhi!” Một tiếng âm thanh trầm thấp, đột nhiên từ sau lưng Lâm Phong truyền tới.

“Cha.....” Lâm Phong vui mừng xoay người, nhưn phát hiện, người gọi hắn là Lâm Nam Thiên.

“Sư tổ!” Lâm Phong tưởng nhớ cha mẹ quá nặng, nhất thời đem Lâm Nam Thiên làm tưởng là phụ thân.

“Phong nhi, trở về đi, đợi người bên kia trở về, chúng ta sẽ biết tình trạng!” Lâm Nam Thiên lại thở dài, vừa rồi một bóng dáng người bay ra lâm thành hẳn cảm thấy không ổn, sau khi hỏi rõ lập tức đuổi tới.

“Không, sư tổ, ta phải đi xem, ta nhất định phải qua đó, cha ta, mẹ ta còn có đại ca ta bọn họ đều ở đó, bọn họ còn đợi ta trở về xem bọn họ!”

Lâm Phong lắc lắc đầu, gạt gao của đôi môi, chậm rãi mà nói, tuy Lâm Phong nói rất chậm, nhưng có thể nghe được sự kích động lúc này trong lòng hắn.

“Người như thế thì không thể bay trở về được, phải quay về, cũng cần ngồi truyền tông trận mới có thể trở về!” Lâm Nam Thiên lại thở dài lần nữa.

“Truyền tông trận, đúng, truyền tông trận!”

Lâm Phong hơi sững sốt, tức thời hai mắt sáng lên, ngồi truyền tông trận quả thật là cách quay về nhanh nhất, Lâm Phong nhất thời nóng lòng, đến cả điểm này cũng không nghĩ đến.

“Theo ta qua về trước đi!” Lâm Nam Thiên nhẹ nhàng lắc đầu, dẫn theo Lâm Phong, hướng bay về lâm thành.

*****

Đại lục thiên hồng, Bắc bình sơn mạch, hay là cái sơn miếu nhỏ kia, truyền tổng trận của lâm gia, chạy ra một người thanh niên, người thanh niên này chính là Lâm Phong một mình đến đây.

Sơn miếu nhỏ vẫn còn tồn tại, chỉ là tượng đá vẫn ngồi trong đó thì không thấy, khi Lâm Phong ở đại lục bắc cực thì đã biết, phật tượng đó là một tinh quái của Lâm gia thu phục được, phụ trách trợ giúp Lâm gia thử nghiệm đệ tử, đồng thời lâm gia bên đây có việc trọng đại khó xử thì hẳn cũng ra tay giúp đỡ.

Phật tượng không còn, trong lòng Lâm Phong lần nữa căng thẳng, lập tức bay vào không trung, hướng bay về phía Thiên tinh thành.

Người tu chân quả thật cường đại, trước đó Lâm Phong từ Thiên tinh thành đến Bắc bình sơn mạch, dùng suốt cả hai tháng thời gian, nhưng bây giờ, không đến một canh giờ hẳn đã sắp đến Thiên tinh thành.

Càng tới gần Thiên tinh thành, trong lòng Lâm Phong thì càng hồi hộp, hồi hộp đồng thời cũng có một tia kỳ vọng, trên đường cũng không ngừng cầu nguyện.

Đến Thiên tinh thành, khuôn mặt của Lâm Phong cũng hoàn toàn biến thành trắng bệch, thân thể trên không trung cũng càng không ngừng run rẩy, Thiên Tinh thành dưới chân hẳn, Thiên tinh thành lâm gia đã từng sinh sống, có một nửa đã biến thành đồng hoang tàn, một nửa này, chính là một nửa nơi ở của Lâm phủ.

“Không ~”

Bỗng nhiên, Lâm Phong ngửa mặt lên trời thê lương kêu lên một tiếng, tức khắc, trong Thiên tinh thành vẫn còn sót lại một số người, hoảng sợ mà nhìn lên trời, những phạm nhân này tất cả đều quý trên mặt đất, không ngừng cầu nguyện, bọn họ sợ hãi, hãi sợ tai nạn sẽ lại giáng xuống.

Hơn hai mươi ngày trước, không trung truyền ra mấy tiếng cười kinh khủng, sau đó họ thấy mấy trăm người từ trên không trung bay tới, bọn họ không ngừng công đánh Lâm phủ, nửa canh giờ sau, một phật tượng lớn cũng bay qua đây, mấy trăm người với phật tượng này, đánh nhau trên không trung, dư âm đánh nhau của bọn họ, phá hủy một nửa Thiên tinh thành.

Lâm Phong ở trên không, đôi mắt đã biến thành màu máu đỏ, hẳn nhớ đến mẫu thân người thương yêu bản thân nhất, còn có phụ thân nghiêm khắc, hẳn còn chưa chính miệng nói với phụ thân, hẳn đã lý giải, không còn oán hận đối với phụ thân.

“Tại sao có thể như vậy!”

Thân thể của Lâm Phong đau khổ cong vào nhau, đôi tay không ngừng kéo lấy tóc bản thân, hẳn đang hận, hận bản thân sao không quay về sớm một chút

“Có người của lâm gia xuất hiện, mau đi thông báo cho Nam Cung đại nhân!”

Trong căn nhà của người dân Thiên tinh thần, một bóng người cẩn thận nhìn Lâm Phong trên không trung không ngừng run rẩy, đây là cơ sở ngầm của thế lực tiến công từ đại thế gia còn lưu lại đây, chính là để quản chế người của lâm gia có đơn độc đến đây.

Một lát sau, thân thể của Lâm Phong mới dần dần vững vàng xuống, hẳn chậm rãi bay đến đồng hoang tàn trong lâm phủ, chậm rãi di chuyển ở trong này.

“Đây là hoa viên phía sau, thích nhất là Thành bá kể chuyện cho ta nghe!” Lâm Phong chậm rãi đi trên một cây cầu bị gãy, đó là hoa viên phía sau của Lâm phủ, là nơi vui chơi lúc nhỏ của Lâm Phong.

“Nơi này, là nơi mẹ thường xuyên đến!” Vành mắt của Lâm Phong dần dần biến đỏ bừng, nơi hẳn đang đứng, là một cái đình đỏ bệ ngã xuống mặt đất, cái đình này, là nơi lúc trước mẫu thân hẳn thích nhất, Lâm Phong khi còn bé, rất thích ở nơi này quần quít mẫu thân kể chuyện cho hẳn nghe.

Trong cái đình phế tàn, Lâm Phong cong chân ngồi trong đó, thân thể không ngừng rung động, hẳn lo lắng nhất, vẫn đã xuất hiện.

Ba mươi bảy bóng người, lặng lẽ xuất hiện ở bốn phía của tàn viên lâm phủ, vừa rồi tai mắt trong Thiên tinh thành truyền tin tức này ra, bọn họ đã xuất phát, người có thể bay được của Lâm gia, ít nhất cũng là người có ngoại công cấp độ luyện nguyên, có thể giết một người như thế, đối với bọn họ đó cũng là một công lao không nhỏ.

Lâm Phong lúc này, căn bản không biết nguy hiểm đang đến gần, hẳn vẫn đang hối hận, hận bản thân lúc đó cùng cố tu vị sử dụng thời gian quá dài, không thể trước tiên quay về đại lục thiên hồng.

“Đầu, là một khuôn mặt xa lạ, phỏng chừng đó là người đột phá mới đến cấp độ luyện nguyên của lâm gia!” Hơn ba mươi người, toàn là người tu chân kỳ nguyên anh, trong đó, còn có bảy đứa là nguyên anh kỳ sau, đây là lực lượng mà bọn họ phải lại cam đoan có thể giết chết Lâm Phong, đệ tử của Lâm gia, người chỉ cần đến cấp độ luyện nguyên, đều là cao thủ, giết một người thì ít đi một người.

“Rất tốt, một hồi trực tiếp sử dụng thiên uy trận đối phó hẳn, nhớ rằng, cần phải một kích giết chết, người của lâm gia rất khó quần!” Người dẫn đầu gật gật đầu, quơ quơ tay, ba mươi bảy người, chia ra nhiều phương hướng khác nhau, chậm rãi hướng tới gần Lâm Phong.

“Vù vù!” Lâm Phong vẫn cong gối ở đó, nhưng bên hông của hắn vẫn giật thiết côn lại chấn động lên, một cảm giác chấn tê đại cường đại, lập tức khiến Lâm Phong cảnh giác lên.

“Có nguy hiểm!” Lâm Phong linh thức nhanh chóng tản ra, rất nhanh, khí thở của hơn hai mươi người lạ bị phát hiện, khí thở này rất yếu, nếu không phải Lâm Phong cẩn thận tìm tòi, căn bản không thể phát hiện, nhưng cho dù như thế, hắn chỉ có linh thức của cấp độ luyện nguyên kỳ đầu, còn chưa có thể tìm hết tất cả kẻ thù ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 28: Giết Người

Hơn hai mươi nói nhỏ xú, khí thở chậm rãi tới gần như không thể phát hiện, kinh nghiệm truy tìm tiêu diệt lâm thành ba ngày, Lâm Phong rất rõ ràng, những người này ít nhất cũng là tu chân cao thủ cấp bậc nguyên anh. Tuy ω Lộ ω Vồng[Vạn*Thư Lầu] Người tu chân kỳ nguyên anh, một người hai người Lâm Phong một chút cũng không sợ, chỉ là lần đầu đối mặt nhiều như thế, Lâm Phong thật đúng là không có sự nắm chắc đặc biệt nào.

Thiết côn gắt gao nắm trong tay, đây là duy nhất mà Lâm Phong luôn có, với lại là vũ khí thuận tay nhất, chính là trong lúc truy tìm kẻ thù ở lâm thành, Lâm Phong cũng chưa có lấy ra sử dụng qua.

Ba mươi bảy kẻ thù, đem Lâm Phong bao vây thành vòng tròn, dừng tại nơi khoảng cách một trăm thước với chỗ Lâm Phong, trong đó bảy người tu chân nguyên anh kỳ sau đó, đứng thành bảy phương hướng, không ngừng đánh một thủ thế kỳ lạ, bảy người này, cũng là linh thức của Lâm Phong không phát hiện ra bảy người đó.

Thiết côn chấn động càng lợi hại, bỗng nhiên Lâm Phong nhảy lên, đứng trên cái đỉnh đồ ngã, bay nhanh nhìn bốn phía một cái, đặc biệt là đã phát hiện nơi có khí thở yếu ớt của hai mươi đạo đó.

“Động thủ!”

Lâm Phong nhảy người lên, cũng giống như là nói cho hơn ba mươi người tu chân đó biết hành động của bọn họ đã bị bại lộ, người dẫn đầu của người tu chân nguyên anh không chút do dự, trực tiếp truyền đạt mệnh lệnh công kích.

Ba mươi bảy người tu chân, dưới sự dẫn dắt của bảy cao thủ nguyên anh kỳ sau, không che dấu thân hình, trực tiếp bay hướng về Lâm Phong, vẫn duy trì một thứ tư thế kỳ lạ, trong lúc hai người hít thở thì đã bay đến bên Lâm Phong, Lâm Phong hoàn toàn bị bao vây.

“Công kích!”

Dẫn đầu người tu chân hô to một tiếng, bảy người, tất cả đều bày ra một thủ thế kỳ lạ, một thứ quang mang màu trắng xuất hiện trong lòng tay bảy người, trong nháy mắt, trong tầm viên của lâm phủ nổ ra một tiếng vang lớn, và một ánh sáng trắng chói mắt phóng lên cao.

Bảy đạo quang mang, tất cả đều đánh vào trên người Lâm Phong, đồng thời phát a tiếng vang lớn, Lâm Phong cũng bị bảy đạo quang mang đó đánh xuống mặt đất, người tu chân dẫn đầu lập tức ha ha cười lên, “Ha ha, quả nhiên không né, người của lâm gia quả nhiên đều là hạng người cuồng vọng, ha ha!”

“Đại ca, dưới thiên uy trận nhỏ của chúng ta, cho dù hắn có tu vị cấp độ luyện nguyên tuyệt đỉnh của lâm gia, lần này cũng sẽ chết chắc!” Một người tu chân nguyên anh kỳ sau bên cạnh lập tức bay tới chúc mừng, bảy người, tất cả đều cùng nhau cười lớn.

“Kéo thi thể của hắn tới đây, chúng ta về lấy công!” Người tu chân dẫn đầu gật đầu mỉm cười, lần này xuất kỳ bất ý đánh chết một người cấp độ luyện nguyên của lâm gia, đối với bọn họ cũng là một công lao lớn.

“Thượng quan tiền bối, có lẽ tiểu tử đó đã bị chúng ta đánh thành vớ bùn rồi, nào có thi thể nào có thể kéo ra chứ!” Sau lưng bảy người, một người tu chân nguyên anh trung kỳ tiến lên cười nói.

“Hừ, người xuất đạo hơi trẻ, không biết lợi hại của lâm gia, ta nói cho người biết, người trong lâm gia, chỉ cần tu luyện đến cấp độ luyện nguyên, da cũng cứng ngạnh hơn, giết bọn họ vẫn được, đem bọn họ đánh thành bùn vớ đó là tuyệt đối không thể!”

Người dẫn đầu bị gọi là thượng quan tiền bối liếc mắt nhìn người tu chân đó, mới chậm rãi mà giải thích, nhưng lúc này trong lòng hắn vẫn tràn đầy niềm vui, có thể dẫn đội đánh chết một người cấp độ luyện nguyên của lâm gia, công lao này đủ cho hắn tiến lên một bậc.

“Không nghĩ tới, người cũng rất hiểu rõ về lâm gia bọn ta!” Đột nhiên một âm thanh từ trong lòng đất truyền ra, ba mươi bảy người tu chân tất cả đều lui về sau mấy bước, đặc biệt là người dẫn đầu ‘Cường thượng quan’, lui ra càng xa, một vẻ mặt bộ dạng không thể tin.

Trong cái động sâu mà bọn chúng kích đánh Lâm Phong sản sinh ra, chậm rãi bay ra một bóng người, chính là Lâm Phong mà bọn họ vừa mới đánh lên, chỉ có điều, Lâm Phong lúc này toàn thân đỏ bừng tóc lộn xộn, quần áo càng bề tan tành không chịu nổi.

Vừa rồi, quả thật là Lâm Phong có xem thường bọn họ, cứng rắn cảm thiết còn nhận sự công kích của bảy người bọn họ, chỉ là Lâm Phong không nghĩ đến, không thể ngờ mấy người này đi lên đã dùng công kích mạnh nhất, may mắn có thiết côn vì hắn chống đỡ không ít công kích, nếu không thì lần này, Lâm Phong đúng là có thể hoàn toàn xong đời.

“Không thể nào, tại sao người chưa chết!” Thương quan cường vẫn với vẻ mặt không tin, ai cũng không biết lúc này trong lòng hắn rất hoảng sợ, thiên uy trận đã là công kích mạnh nhất hắn có thể lấy ra, dưới sự công kích này vẫn không thể giết chết người của lâm gia trước mắt, như thế người cường mạnh này tuyệt đối là hắn không thể chống đỡ nổi, một tia tia khí lạnh bắt đầu từ đáy lòng hắn nổi lên.

“Các người có phải là một trong số người lúc trước ở đây công kích!” Con gió nhẹ thổi qua, tóc của Lâm Phong khe khẽ thổi bay lên, hơn ba mươi người tu chân nguyên anh, thấy hình dáng của Lâm Phong không khỏi đều lui về sau một bước, tất cả đều sợ hãi nhìn Lâm Phong.

Mắt của Lâm Phong, máu đỏ máu đỏ.

Không ai thấy qua con mắt như thế, máu đỏ trong mắt, có thứ trông rỗng, có không cam lòng, cũng có sự hối hận và cô đơn, quan trọng nhất là. Trong hai con mắt máu đỏ kia, thổ lộ ra một sát khí vô hạn.

Ba mươi bảy người tu chân, lại bị mắt của Lâm Phong hù dọa.

“Tại sao, không ai đồng ý nói? Rất tốt, một hồi sẽ có người nói!” Lâm Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn mọi người một cái, đột nhiên hướng đi tới một trong người tu chân nguyên anh kỳ sau.

Hình dáng của Lâm Phong làm sợ bọn họ, nhưng Lâm Phong cũng biết, thực lực của những người này vẫn không thể coi thường, đặc biệt là trận pháp hợp kích của bọn họ, đúng là cho bọn họ đánh trúng bản thân một lần, có lẽ không chết cũng phải lột da, thừa dịp hiện tại bọn chúng còn khiếp sợ, lúc tâm thần mất bình tĩnh, giết chết mấy người cao thủ, uy hiếp của phía dưới đối với hắn cũng sẽ bớt đi rất nhiều.

Linh thức Lâm Phong quan sát không tới, chính là cao thủ, Lâm Phong phải đối phó chính là bọn họ. Đánh cận chiến, không ai là đối thủ của đệ tử lâm gia, Lâm Phong sậu nặng cảm nhận được câu nói đích thực này, lúc những người tu chân chưa phản ứng tới, Lâm Phong đã cảm thiết còn xuyên qua thân thể của hắn.

“Cười khúc khích ~”

Người tu chân nguyên anh kỳ sau kia trợn mắt nhìn, không dám tin rằng nhìn vào bụng, một cây thiết côn đỏ bừng từ trong bụng hắn xuyên qua, ngay tiếp theo hắn dẫn theo nguyên anh cũng trực tiếp bị đánh nát.

“A?” Đột nhiên Lâm Phong sững sờ ở nơi đó.

Sau khi giết người này, Lâm Phong vốn định trực tiếp rút gậy ra đi giết chết mấy người cao thủ khác, những người này mặc kệ không tiến công người của lâm gia, bọn họ vậy công bản thân cũng phải chết, huống chi bọn họ vẫn là kẻ thù, nhưng bây giờ Lâm Phong vẫn là một người mềm lòng.

Chỉ có điều, đột nhiên Lâm Phong phát hiện, mảnh vụn của người nguyên anh bị đánh nát lại một chút chút xen vào trong thiết côn, với lại, thiết côn cũng khe khẽ rung động, tựa như rất hưởng thụ cảm giác này.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 29: Biến Hóa Của Thiết Côn

Thời gian không đến một chén trà, mảnh vụn của người nguyên anh kia vừa rồi Lâm Phong giết toàn bộ dung nhập vào trong thiết côn, lúc này Lâm Phong mới chậm rãi rút thiết côn ra, mà còn để ở mũi hung hăng hít vào một hơi, Lâm Phong không biết, động tác vô ý thức này của hắn khiến trong lòng người đối diện càng thêm lạnh giá.

“Hắn, hắn không phải người, ta, chúng ta chạy mau!” Mắt của thương quan cường đầy hoảng sợ, con mắt máu đỏ của Lâm Phong, khuôn mặt đầy máu tươi, thêm vào dịch máu đang giọt trên thiết côn mà hắn để trên mũi, hình dáng quả thật kinh khủng.

Thượng quan cường kêu to lên một tiếng, dẫn đầu hướng ra ngoài bay nhanh bỏ chạy, trong nháy mắt, người tu chân mà trước đó bị bộ dạng Lâm Phong hù dọa, tất cả cũng đều bay ra ngoài.

“Cho ra quay về!” Lâm Phong vội vàng hướng ra trước bay đi, đưa tay vung một cái, thiết côn thẳng tấp hướng tới đánh thượng quan cường, tốc độ thiết côn cực nhanh, thượng quan cường rên kêu một tiếng, một đầu ngã quỵ xuống mặt đất.

Lâm Phong cũng không có nghĩ đến, những kẻ thù trước mắt không ngờ sau khi bị hấn giết chết một người lại bỏ chạy, tốc độ bay của người tu chân nguyên anh nhanh hơn so với người tu chân ngoại công, sau khi Lâm Phong đánh trúng thượng quan cường, hơn ba mươi người khác sớm đã bay xa, muốn đi đuổi theo cũng không thể nào nữa.

“Không, không, người không thể giết ta, cha ta là cốc chủ Thượng quan Hồng của Hồng Nguyên cốc, người giết chết ta, nhất định cha ta sẽ giết người đấy!” Không đợi Lâm Phong đến gần, thượng quan cường đã rút tiếng nói hi hào lại, đợi lúc Lâm Phong đến gần, thân thể thượng quan cường đã cuộn mình run rẩy, không dám ngẩng đầu lên.

“Người rất sợ ta?” Lâm Phong lại nhẹ giọng cười, tiếp đó rút ra thiết côn vẫn còn cắm ở đùi thượng quan cường.

“A, đừng có giết ta, đừng có giết ta!”

Không thể ngờ đôi tay của thượng quan cường không ngừng giãy dụa, đến cả lực chân nguyên của người tu chân nguyên anh cũng không sử dụng, cứ như vậy liều mạng bỏ ra ra ngoài.

Lâm Phong hơi lộ ra một tia kinh ngạc, bây giờ hình dáng của hắn rất kinh khủng, nhưng khi kinh khủng, cũng không thể đem một người tu chân nguyên anh hù dọa thành bộ dạng như thế.

“Cho ta trở về!” Lâm Phong hướng nhảy về trước, một tay bắt lấy chân không bị thương kia của thượng quan cường quăng ra sau, thì đã đem thượng quan cường quăng ra ngoài.

“Đừng giết ta, đừng có giết ta!” Đôi mắt của thượng quan cường trắng bệch, hắn đã bất tỉnh đi, những lời nói toàn là hành vi của sự vô ý thức.

“Lông mày của Lâm Phong dần dần ngưng kết lại với nhau, sự phát triển của sự việc đã xảy ra ngoài ý muốn của hắn, Lâm Phong rất khó tin tưởng, hắn có thể hù dọa một người tu chân nguyên anh đến trình độ này, trong những kẻ thù người tu chân nguyên anh hắn gặp qua ở lâm thành, người nào đều có biểu hiện mạnh mẽ hơn nhiều so với bọn họ.

Đột nhiên, cây côn trong tay Lâm Phong không thể không chế của bản thân mà bay ra ngoài, thẳng tới mà cắm ở trên người thượng quan cường, vị trí mà cây côn cắm vào, đúng ngay vị trí của đan điền.

Mắt của Lâm Phong sáng lên, tức thời nắm lấy một mặt của thiết côn, quả nhiên, thiết côn đang hấp thu nguyên anh vỡ vụn của thượng quan cường, với lại lần này hấp thu nhanh còn nhanh hơn so với lần kia, mấy cái chớp mắt thì đã hấp thu hết toàn bộ công phu.

“Quả nhiên như thế!” Lâm Phong gật đầu, vừa rồi thiết côn hấp thu nguyên anh của người tu chân kia khiến Lâm Phong cảm giác rất là bất ngờ, lần này bản thân thiết côn chủ động hấp thu một người nguyên anh, Lâm Phong cũng không cảm thấy bất ngờ, trong lòng của Lâm Phong, thiết côn là bạn của hắn, một người tựa như có sinh mệnh tồn tại. Thật ra, Lâm Phong vẫn không biết là, thượng quan cường có thứ biểu hiện này, cũng bởi vì là duyên cớ của thiết côn.

Đột nhiên, thiết côn lại lần nữa rung động lên, thiết côn mà đã hấp thu nguyên anh của hai người, mãnh liệt biến thành màu đỏ thẫm, đồng hoang tàn của cả lâm phủ, cũng bị thiết côn chiếu đỏ bừng, ánh sáng đỏ lóng lánh một cái, sau đó biến mất, thiết côn trong tay Lâm Phong, lại biến lại thành hình dáng ban đầu.

“Cho dù thế nào, người cũng là bạn của ta!” Lâm Phong nắm lấy thiết côn, thân thể bay lên trời, một hồi công phu liền rời khỏi Thiên tinh thành, lúc này, mặt trời ở chân trời cũng chậm rãi hạ xuống, về nét thoáng ánh sáng đỏ ở đồng hoang tàn của lâm phủ, lại trở thành một truyền thuyết khác của Thiên tinh thành.

Kinh thành Đại Chu quốc ‘Ứng thiên thành’ là một trong thành thị phồn hoa nhất của đại lục Thiên Hồng, nơi này hội tụ rất nhiều thương gia của các đại lục, trình độ náo nhiệt không xa gì so với Thiên tinh thành.

Lần đầu tiên Lâm Phong đến Ứng thiên thành, sau khi rời khỏi Thiên tinh thành Lâm Phong nghĩ rất lâu, cuối cùng quyết định đến đây trước dò la tin tức, Lâm Phong không nghĩ đi đến hỏi những người dân bình thường, bọn họ gặp chuyện như thế thì sẽ càng tránh xa, hỏi bọn họ cũng không rất rõ ràng.

Thật ra trong lòng Lâm Phong vẫn còn rất mê man, hắn rất sợ, rất sợ người thân của bản thân tất cả đã gặp nạn, nhưng hôm đó Lâm Phong đã chi tiết dùng linh thức dò xét thi thể ở Lâm phủ, cũng không có phát hiện ra thi thể của phụ thân và ba vị huynh trưởng, đây là hy vọng lớn nhất trước mắt hơn.

Hoàng cung, là nơi tập trung của thế giới quyền lực phạm nhân, mục đích của Lâm Phong đến Ứng thiên thành chính là đây, đại sự xảy ra của thế giới phạm nhân, nếu như nói có phạm nhân nào có thể biết rõ ràng nhất, biết nhanh nhất, có lẽ chỉ có vị này.

Hoàng đế Đại Chu quốc ‘Chu Diên’ gần mấy ngày nay rất buồn khổ, tâm trạng rất là không tốt, hắn không có nghĩ tới, thượng tiên trong truyền thuyết lại xuất hiện hàng loạt như thế, tứ đại thế gia vẫn luôn có liên hệ với thượng tiên, trước tiên sẽ bị bị mấy thượng tiên này diệt tộc, càng về sau lại đưa thêm một nhóm thượng tiên cùng độ sức với bọn họ.

Đáng sợ nhất chính là, hoàng cung Đại Chu Quốc của hần, cũng kém chút trở thành chiến trường của các thượng tiên này, nguyên nhân chính là con rể của hần, cháu ngoại và bà thông gia đều ở nơi này, lúc những thượng tiên đó tiến công lâm phủ, đúng lúc bọn họ đến kinh thành du ngoạn, do đó thoát được kiếp đó, nhưng cũng đem chiến tranh dẫn đến hoàng cung.

May là, tổ tiên thượng tiên của lâm gia kịp thời chạy tới, mới ngăn chặn trận họa kiếp đó, Châu Diên nghĩ đến màn ngày đó vẫn còn cảm giác rất kinh khủng, mấy trăm người đen ngịt một khoảng, bay trên bầu trời ở hoàng cung, Châu Diên rất là rõ ràng, bất cứ người nào trong đó cũng đủ giết hết tất cả người trong hoàng cung.

Giờ đây, những thượng tiên đó đang trong hoàng cung của hần, Châu Diên là có khổ mà nói không ra, có lòng muốn những thượng tiên này rời khỏi, nhưng hần không dám nói ra, bây giờ Châu Diên rất hối hận, lúc trước tại sao nhất định đem con gái gả vào lâm gia, Châu Diên hần sao không nghĩ tới, từ đại thế gia trên đại lục vẫn luôn có danh vọng cao nhất, không thể ngờ lại có thù địch cường đại như thế.

“Người nào!”

Trên bầu trời hoàng cung có một tiếng rống lớn, tức khắc khiến vẻ mặt đau khổ của Châu Diên té ngổ xuống đất, Châu Diên vội vàng dưới sự diu đỡ của hạ thần ra ngoài nhìn, trên bầu trời đã bay hơn hai mươi người, chính giữa hơn hai mươi người đó, còn mang theo một người cả thân quần áo dính máu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 30: Huyết Hải Thâm Thù

“Phong sư đệ, tại sao lại là ngươi?”

Trong hơn hai mươi người, trong đó có Lâm Tiền sư huynh đồng môn của Lâm Phong, Lâm Tiền là đệ tử thứ ba của Lâm Chiến, là một người hoàn toàn khác loại với Lâm Nguyên, Lâm Tiền tu luyện rất là khắc khổ, với lại thiên phú cũng rất tốt, lúc trước rất sớm đã đột phá đến cấp độ luyện nguyên, lần này cũng là chỉ động đến đại lục thiên hồng.

“Lâm Phong, thật ra ngươi là Lâm Phong, tại sao toàn thân đều là máu thể?” Hơn hai mươi người, người dẫn đầu là một thanh niên tướng mạo lớn hơn Lâm Phong hai ba tuổi, nhưng trước mắt hần là người dẫn đầu của lâm gia tại đại lục thiên hồng, đệ tử truyền thừa của tứ trưởng lão ‘Lâm Đạt’.

“Phong sư đệ, đây là Lâm Đạt sư thúc!” Lâm Tiền vội vàng kéo Lâm Phong qua, giới thiệu cho Lâm Phong, Lâm Phong rất nổi danh ở lâm gia, nhưng cũng có rất nhiều người chưa thấy qua hần, Lâm Đạt là một trong số đó.

“Lâm Phong ra mặt Lâm Đạt sư thúc!” Lâm Phong khẽ khom mình hành lễ, Ở Thiên tinh thành, Lâm Phong bị hơn ba mươi người vây công, sau khi giết chết hai người mới đến nơi đây!”

“Hừ, thứ súc sinh kia!” Lâm Đạt mạnh mẽ giận dữ hừ một tiếng, sau đó nhìn nhìn Lâm Phong, lại thờ dài nói, “Ngươi không hổ là thiên tài mạnh nhất lâm gia chúng ta, nhanh thế thì đến cấp độ luyện nguyên, ngươi đã tới đây, có một số việc ngươi cần phải biết!”

“Theo chúng ta cùng nhau đến đây!” Lâm Đạt lại thờ dài, mới dẫn theo hơn hai mươi người cùng nhau bay vào hoàng cung.

Càng đến gần hoàng cung, trong lòng của Lâm Phong càng hồi hộp, vừa rồi hần lặng lẽ hỏi Lâm Tiền tình trạng bên đó, nhưng Lâm Tiền lại không nói cho hần, chỉ nói hần khi đến phía dưới thì cái gì cũng biết rõ ràng.

Hậu viên của hoàng cung, là ngự hoa viên của hoàng gia, hai cô gái ngồi bên hồ nước, trên mặt hai người đều hiện lộ vẻ bi thương.

Liếc mắt một cái là Lâm Phong nhận ra, trong đó một cô gái lớn tuổi đó, chính là mẫu thân ngày đêm thương nhớ của bản thân, Lâm Phong không thể chịu đựng nổi, trực tiếp xông tới trước mặt hai người.

“Mẹ!”

Lâm Phong xong tới đó, lại làm cho hai cô gái đó sợ đến hướng thẳng chân ra sau, đợi Lâm Phong quỳ xuống sau đó hô to, hai người mới giật mình hoảng hốt nhìn lấy Lâm Phong.

“Phong nhi, ngươi là Phong nhi, ngươi là Phong nhi của ta!” Mẫu thân của Lâm Phong ‘Lý Uyển Hình’, mạnh mẽ ôm lấy đầu của Lâm Phong, hơn mười một năm, Lý Uyển Hình vẫn nhìn một cái nhận ra con của mình.

“Mẹ, là ta, ta đã trở về!” Lâm Phong ôm lấy chân của mẫu thân lớn tiếng khóc rống, sự lo lắng ảm ức lâu ngày như thế, cuối cùng có thể phát tiết ra, Lâm Đạt Lâm Tiền đợi đợi từ của lâm gia, chỉ là nhì bọn họ nhẹ nhàng lắc lắc đầu, tất cả đều rời khỏi, để lại mẫu tử bọn họ gặp nhau ở đây.

“Trở về rồi, Phong nhi của ta trở về rồi!” Mẫu thân của Lâm Phong cũng bị thanh mà khóc rống, cô gái bên cạnh của Lý Uyển Hinh thấy bọn họ khác, cũng cùng nhau khóc theo.

“Mẹ, ta đã trở về, cha đâu, đại ca, nhị ca, tam ca bọn họ đâu?” Lâm Phong ngưng tiếng khóc, hần nhìn thấy mẫu thân của bản thân không có gì, trong lòng đã thả lỏng rất nhiều, linh thức cũng đang truy tìm trong hoàng cung, hoàng cung rất lớn, linh thức của Lâm Phong không đủ truy tìm tất cả, linh thức của hần, chỉ có thể truy tìm thấy vật trong vòng ba trăm thước.

“Cha ngươi, còn có nhị ca, tam ca.....” Tiếng khóc Lý Uyển Hinh càng đau khổ, thân thể Lâm Phong mạnh mẽ cứng đờ, đột nhiên hần có một dự cảm không tốt.

“Mẹ, bọn họ, bọn họ thế nào?” Lâm Phong ngẩng đầu lên, lau khô nước mắt trên mặt, đôi mắt vẫn còn chút đỏ gấu gao nhìn chằm chằm mẫu thân của bản thân.

“Lúc bọn họ ở Thiên tinh thành, đều bị đám khốn kiếp đó giết hại!” Lý Uyển Hinh đau khổ khóc, ngạnh nghẹn ngào nói ra, trong nháy mắt, thân thể Lâm Phong sùng sờ đứng ở đó.

“Phong nhi, ngươi có nguyện ý trở thành thượng tiên?”

“Có thể, Phong nhi, ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định sẽ được, mấy trăm năm nay, ngươi là đệ tử xuất sắc nhất của lâm gia ta, chỉ cần bản thân ngươi kiên định lòng tin, đi nỗ lực cố gắng, nhất định có thể trở thành thượng tiên.....

Bên tai của Lâm Phong, tựa như vẫn còn vang lên lời cổ vũ của cha đối với bản thân, nhưng bây giờ, cảnh còn người mất, Lâm Phong cái gì cũng không nghĩ đến, lúc trước thời khắc mà hần tiến vào sơn miếu, một mặt bản thân đối mặt lạnh giá với phụ thân, vậy mà thành lần gặp mặt cuối cùng của hai người.

“Không, đây không phải thật, mẹ, ngài nói cho ta biết, ngài đang gạt ta!”

Lâm Phong vừa vung tay, nặng nề đánh lên mảnh đá phiến trên mặt đất, đá phiến bị đánh nát bấy bay loạn, đôi mắt của Lâm Phong, lần nữa chảy ra nước mắt.

“Tứ đệ, là thật, nếu lần này không phải là mẹ và đại ca ngươi cùng ta đến thăm nhà, có lẽ chúng ta đều chết ở nơi đó!” Cô gái bên cạnh Lý Uyển Hinh, vội vàng nói, Lâm Phong mới nhớ, cô gái nhìn rất quen thuộc này chính là đại tẩu của bản thân Chu Đình.

“Không, không đúng, t đi qua Thiên tinh thành, tuy lâm phủ chúng ta không còn, nhưng ta không phát hiện phụ thân bọn họ!” Đột nhiên Lâm Phong kịch liệt lắc đầu, hần không dám tin tưởng, người phụ thân từ ái, còn có nhị ca, tam ca bọn họ, đều đã mất.

“Thi thể của bọn họ đều bị đám súc sinh đó đánh thành mảnh vụn, không chỉ là bọn họ, lâm thành, còn có tất cả những người huyết mạch của lâm gia ta, đều cho bọn họ đánh hài cốt vô tồn!”

Lý Uyển Hinh ôm lấy Lâm Phong, lần nữa khóc rống mà nói, Lâm Phong sợ ngây người, hần không nghĩ tới, phụ thân bọn họ không chỉ chết, mà còn chết đau khổ thế, đến cả thi thể cũng không để lại.

“Sau đó bọn họ biết được chúng ta đều ở đâu, lại đuổi đến đây, may mắn là tiền bối của gia tộc chúng ta đến kịp thời, mới ngăn chặn bọn họ, nếu không, ta và mẹ còn đại ca ngươi, cháu trai của ngươi, cũng đều giống cha và bọn họ vậy!”

Chu Đình ôm lấy Lý Uyển Hinh, cũng đang lên tiếng khóc rống, tuy nàng là công chúa, cũng chưa từng trải qua chuyện như thế, đối với nàng mà nói, lâm gia ở Thiên tinh thành mới là nhà của hần, nhà bị hủy, nàng vẫn rất đau khổ.

“Bọn họ, còn đuổi đến đây!” Lâm Phong cắn răng nói.

Trong nháy mắt, Lâm Phong hiểu rõ, đồng thời trên người cũng tiết ra một thân mồ hôi lạnh, nếu không phải mẫu thân đứng lúc theo đại ca bọn họ đến kinh thành, nếu không phải đại tẩu đột nhiên muốn quay về thăm nhà, có lẽ lần này, hần trở về đối mặt chỉ có thể là bản thân cô đơn một mình.

“Không có gì, Phong nhi, ngươi trở về là tốt rồi, tiền bối của gia tộc chúng ta ở đây, bọn họ sẽ trả thù vì chúng ta, mẹ chỉ cần nhìn thấy ngươi là được, mẹ chỉ cần nhìn thấy ngươi không có chuyện gì là tốt rồi.....” Hình dáng của Lâm Phong làm Lý Uyển Hinh giật mình, lúc này nàng mới đột nhiên nhớ ra, Lâm Phong đã là một người tu luyện, bây giờ lo lắng lớn nhất của nàng chính là Lâm Phong vì báo thù cho phụ thân sẽ lỗ năng làm việc, cường mạnh của thứ người đó, tiền bối của gia tộc đã nói qua với nàng, Lý Uyển Hinh đứng là rất lo lắng, dưới sự xúc động Lâm Phong sẽ làm ra việc ngốc.

Q.1 - Chương 31: Môi Nhử

Thời gian trôi qua, đảo mắt bảy ngày đã trôi qua .

Trong mấy ngày nay, Lâm Phong cũng có gặp qua đại ca Lâm Thiên, cùng với cháu trai mười tuổi Lâm Văn, Lâm Văn giống với Lâm Phong, tính cách rất là kiên nghị, đối mặt với huyết hải thâm thù của gia tộc, Lâm Phong bé nhỏ vẫn luôn can mỗi không nói lời nào, nhưng Lâm Thiên đã hạ quyết tâm, sau khi đợi sự việc kết thúc, thì đưa Lâm Văn đi chấp nhận thử nghiệm của gia tộc.

Ngoài ra, Lâm Phong cũng thấy tượng phật trọng thương đang điều dưỡng, thực lực của phật tượng mạnh hơn một chút so với Lâm Phong hiện tại, đối mặt với mấy trăm người tu chân nguyên anh, phật tượng không thuộc đệ tử của lâm gia cũng giữ vững lời hứa của bản thân, vẫn luôn kiên trì chiến đấu rất lâu, cũng bởi vì phật tượng kéo dài thời gian, mới khiến cho những tu chân đó trẻ mấy ngày đến hoàng cung, cho tiền bối gia tộc có cơ hội cứu bọn Lâm Thiên.

Với phật tượng, Lâm Phong biểu đạt sâu nặng cảm tạ, phật tượng cũng rất vui mừng, hẳn cũng không có nghĩ tới, Lâm Phong chỉ tu luyện mười một năm, không ngờ đã có thành tích như bây giờ.

Ba ngày sau, ngày thứ mười Lâm Phong trở về đại lục Thiên Hồng, Lâm Phong biến mất.

Sự biến mất của Lâm Phong, khiến Lý Uyển Hinh lại lo lắng lên, đi cầu Lâm Đạt bọn họ tìm Lâm Phong về, chỉ có Lâm Văn mười tuổi, ngược lại đang không ngừng khuyên bảo nài nỉ.

Khi Lâm Tiên và Lâm Đạt đối mặt với Lý Uyển Hinh, đều là lắc đầu, trong lòng bọn họ cũng hiểu, đó là tâm kết của bản thân Lâm Phong, Lâm Phong cần gởi bỏ tâm kết phải chính bản thân mình báo thù, nếu không phải thì, sau này tu vị của Lâm Phong sẽ không chỉ không thể đột phá, ngược lại sẽ tạo thành tâm ma, sớm muộn cũng sẽ tẩu hỏa nhập ma mà chết.

*****

Đại lục Bắc Cực, tổng bộ tứ hải các một trong ba các. Chuyển tải từ

Một căn mật thất bị trận pháp cách nhau, vây quanh một bàn tròn liên tục có tám người ngồi, tám người này, chính là người dẫn đầu phát động bạo loạn nhắm vào tứ đại thể gia.

“Chư vị, ta cho rằng, Mộ Dung gia cũng không có gì đáng sợ, đáng sợ nhất vẫn là Lâm gia, chỉ có bắt lấy Lâm gia, chúng ta mới chính thức lấy được tứ đại thể gia, ta nghĩ, chúng ta nên sửa sang toàn bộ lực lượng, toàn lực tiến công Lâm gia, ép người đứng phía sau của bọn họ ra!”

Sau khi tất cả mọi người ngồi xuống, một đại hán trung niên với một thân hắc y nói trước một câu, người đại hán hắc y này, chính là Hồng Nguyên cốc cốc chủ Thượng quan Hồng.

“Thượng quan cốc chủ nói có lý, nhưng tiến công Lâm gia cũng không phải là một chuyện đơn giản, chúng ta ần phải bàn bạc kỹ hơn!” Một thanh niên bạch y bên cạnh Thượng quan Hồng gật gật đầu, nhưng lời nói lại không có tán thành đề nghị của Thượng quan Hồng.

“Còn bàn bạc gì nữa, trải qua lần tiến công lần trước, hiện tại là lúc yếu ớt nhất của Lâm gia, lúc này không đánh, thì đợi đến khi nào?” Thân thể Thượng quan Hồng cao to, âm thanh hơi vang, người trẻ tuổi vừa nói xong thì đã lớn tiếng phán bác nói.

“Thượng quan cốc chủ, người nên biết, mục đích chúng ta không phải mặt ngoài của Lâm gia, chúng ta đã ẩn thân bảy mươi vạn năm, tại sao lại không thể nhẫn thêm mấy năm? Chờ lúc nắm chắc hơn hãy động thủ!”

Đối diện của Thượng quan Hồng, một người già bộ dạng hơn sáu mươi tuổi đột nhiên cười nói, hẳn vừa nói, Thượng quan Hồng cũng không cãi biện nữa.

Lão nhân đó sau khi đợi những người khác yên tĩnh xuống, lại nói tiếp, “Lần này triệu tập mọi người lại, chủ yếu là thương lượng đối sách bước kế tiếp, Lý gia và Tư Đồ gia đã bị chúng ta công hãm, nhưng vẫn chưa đạt được mục đích của chúng ta. Đó là phỏng đoán sai sót của chúng ta tạo thành, chúng ta sai hai điểm, một là sự cường đại của Lâm gia, hai là những lão già sau lưng chưa có ra mặt, xem ra như vậy, hành động lần đầu của chúng ta, hiệu quả cũng không lý tưởng!”

“Hừ, Lâm gia đang mạnh mẽ, cho dù người ít, chỉ cần chúng ta phái toàn bộ lực lượng tiến công Lâm gia, ta tin tưởng cứ thế có thể công phá Lâm thành, giết sạch người của Lâm gia!” Thượng quan Hồng lại lạnh hừ một tiếng, oán hận mà nói.

“Tiểu Hồng, ta biết con trai ngươi bị người của Lâm gia giết người rất muốn báo thù, nhưng bây giờ chúng ta lấy đại cục làm trọng tâm?, chẳng lẽ ngươi quên phụ thân ngươi chết thế nào rồi sao?”

Lão nhân khe khẽ lắc đầu, Thượng quan Hồng vừa nghe hẳn nhắc đến phụ thân của mình, lập tức không lên tiếng, chỉ là oán hận ngồi ở nơi đó.

“Vội lão, ngài dặn dò đi, ở dưới nên làm thế nào, ta nghe ngài!” Một hồi sau, Thượng quan Hồng mới chậm rãi nói, mối thù của phụ thân và con trai hai người cùng một chỗ, khiến hấn hận muốn sống xé tất cả người của Lâm gia.

“Lâm gia là mảnh xương cốt cứng rắn, tuy người ít, nhưng rất mạnh, chúng ta nên để tinh lực chủ yếu đặt ở Mộ Dung gia trước, kích sập Mộ Dung gia, tứ đại thế gia chỉ sót lại một người, đối phó với Lâm gia cũng dễ dàng một chút, đến lúc đó, ta không những lão già khom đó còn có thể chịu đựng được!”

Lúc này vẻ mặt tàn nhẫn của lão nhân, chỉ có bảy người khác đang ngồi mới biết, những lão nhân này đã phong bế công lực ẩn chịu bảy mươi vạn năm, là người có thù hận lớn nhất với tứ đại thế gia.

“Vội lão, ngài nói ta không có ý kiến, nhưng ta có một yêu cầu nho nhỏ, ta muốn tự mình dẫn theo một nhóm mã người đến đại lục Thiên Hồng tiêu diệt tất cả lực lượng của tứ đại thế gia bên kia, ta nghĩ, nếu như ta ở bên đó đánh rất tàn nhẫn, bọn họ rất có khả năng sẽ tiếp tục phái người qua bên đó, như thế ta cũng có tác dụng phân tán lực lượng bọn họ!” Thượng quan Hồng mạnh mẽ đứng lên, hấn muốn tự mình đi báo thù cho con trai.

“Được rồi, nhưng mọi sự phải cẩn thận, một khi bên kia người bọn họ đi quá nhiều, người phải quay lại, nhớ kỹ, cho dù thế nào cũng phải bảo vệ chính mình!”

Suy nghĩ một chút, lão nhân đó mới gật đầu đáp ứng, trong lần bạo loạn này Thượng quan Hồng có một tác dụng rất là quan trọng, nếu không phải con trai hấn chết ở bên kia, cũng sẽ không đồng ý cho hấn tự mình đi qua bên đó.

Lúc Lâm Phong rời khỏi hoàng cung, Thượng quan Hồng cũng đến đại lục Thiên Hồng, Lâm Phong không biết, trong người hấn muốn báo thù, ta thêm một cao thủ có cấp biệt trưởng lão.

Thái An thành, vốn là thành thị của Lý gia trong tứ đại thế gia, cùng với Thiên tinh thành vậy, một nửa thành thị nơi này cũng biến thành một đồng hoang tàn, lúc này Lâm Phong đang trôi nổi trên bầu trời của đồng hoang tàn này.

Một thân bạch y, trên trán của Lâm Phong cột một dải băng trắng cánh tay còn khắc một chữ hắc, như thể lẳng lặng phiêu nổi trên không trung.

Lâm Phong muốn báo thù, với lại rất khát vọng báo thù, hấn muốn tự tay giết chết hơn ba trăm người tu chân kia đã tiến công Lâm gia hấn, để tể vong linh phụ thân và huynh trưởng. Nhưng, Lâm Phong cũng không khờ, hấn cũng biết, mạo nhiên một mình xông qua đó, ngoài việc chịu chết ra hiệu quả gì cũng không làm được, cho nên, hấn đến Thái An thành.

Lần kia ở Thiên Tinh thành gặp sự vậy công, Lâm Phong thì biết, những người tu chân đó khẳng định lưu lại mắt tuyến khắp nơi ở tàn viên của tứ đại thế gia, chỉ cần bản thân xuất hiện, không lâu sẽ có người tu chân đến, chỉ cần một lần đến vẫn là hơn ba mươi người, thì Lâm Phong sẽ có nắm chắc đối phó bọn họ.

Bây giờ, Lâm Phong đem bản thân làm mồi nhử, chờ những người đó đến mắc câu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 32: Thiết Côn, Linh Khí

Không đến hai canh giờ, bên người Lâm Phong chậm rãi xuất hiện mười ba thân hình.

“Lại một tiểu tử Lý gia đến tìm cái chết, hắc hắc!” Dẫn đầu là một thanh niên trẻ nguyên anh kỳ sau, dẫn theo hơn mười người vây lấy Lâm Phong, hí hí cười nói.

“Lý gia!” Lâm Phong lập tức hiểu, những người trước mắt đem hấn thành người của Lý gia.

“Vừa rồi người nói lại một người là ý gì? Chẳng lẽ trước đó cũng có người của Lý gia ta đến?” Lâm Phong cười cười nói, nghĩ thông suốt vấn đề ngược lại hấn không lo lắng, bây giờ hấn nghĩ là, làm thế nào mới có thể giết chết toàn bộ những người này tại nơi đây.

“Các ngươi ngu ngốc này, mấy ngày trước vừa mới chạy đến một người, còn ngông cuồng ra tay với ta, kết quả là cho bọn ta sống sống xé nát ra, ha ha!”

Người thanh niên trẻ tuổi dẫn đầu ha ha cười nói, vừa vung tay, mười ba người cùng nhau hướng bay đến Lâm Phong.

Trong mắt Lâm Phong hiện lên một đạo băng lạnh, thiết côn vẫn luôn nắm trên tay cũng nhẹ nhàng rung động, Lâm Phong đem theo thiết côn, cố ý

hướng xuống đồng hoang tàn phía dưới bay qua.

“Muốn chạy, không có dễ dàng như vậy!”

Một đạo chưởng phong nóng cháy, đột nhiên xuất hiện sau lưng của Lâm Phong, một trong những người mà Lâm Phong không thể phát hiện khí thở, bàn tay chính ấn ngay sau lưng của Lâm Phong, Lâm Phong rên kêu một tiếng, một tay vung ra thiết côn, thân thể cấp tốc rơi xuống trên mặt đất.

“Tiểu tử đó bị thương rồi, mau bắt lấy hắn!” Người dẫn đầu trẻ tuổi căn bản không nhìn phía sau, rất nhanh dẫn theo người bay hướng xuống đất của Lâm Phong, những người tu chân này, lớn thì từ nhỏ bị sư môn trường bồi nhét ý tưởng sự đã từng thua qua cho đối địch tứ đại thế gia, khi đối mặt với đệ tử của tứ đại thế gia, không bao giờ nương tay.

Lâm Phong bò lên mặt đất, trong mắt hiện lên một đạo gian hiểm, giữa không trung, người cao thủ nguyên anh kỳ sau vừa mới đánh trúng Lâm Phong, vẫn còn không dám tin tưởng nhìn mặt đất, trên bụng của hắn, vừa xuyên qua một cây thiết côn đồ tui, mà nguyên anh của hắn, đang bị thiết côn thôn tính.

Ít nhất sáu người, lần nữa đem phong chưởng ấn trên người của Lâm Phong, trong nháy mắt thân thể của Lâm Phong bị ép vào trong đồng hoang tàn, nếu Lâm Phong là một người tu chân nguyên anh thông thường, một đòn nghiêm trọng vừa rồi vào sáu cái của bây giờ, Lâm Phong không chết cũng sẽ bị trọng thương, trong tứ đại thế gia, ngoài Lâm gia tu luyện ngoại công ra, còn lại tam gia kia đều tu luyện nguyên anh.

“Đông!”

Trước tiên là cao thủ nguyên anh kỳ sau đánh lên trúng Lâm Phong, thân thể không còn một chút năng lượng chống đỡ, từ giữa không trung nặng nề rơi xuống, những người này mới phát hiện, người của bọn họ, lại là không hiểu điều kỳ diệu gì mà chết một người.

Trên mặt đất Lâm Phong đột nhiên nhảy lên, mạnh mẽ quay người lại, hai người tu chân nguyên anh trung kỳ tức khắc bị Lâm Phong bắt phá ngực, nguyên anh nhỏ nhỏ không ngừng giãy dụa trong tay Lâm Phong, tại một khắc, hai người nguyên anh toàn biến thành bột nát, mảnh nát của bột nát vừa rơi xuống trên thiết côn vừa mới bay quay về.

Còn sót lại mười người, đều bị biến hóa trước mắt làm mơ hồ, còn chưa phản ứng tới, Lâm Phong đã bắt được một người tu chân nguyên anh kỳ sau khác, người tu chân lớn tiếng rống giận, mới đem những người này phản ứng tới.

Bàn tay không, trúng hết các công kích của bảy người không có việc gì, trong lòng của các người tu chân cũng dâng lên một thứ dự cảm không tốt, đặc biệt là người tu chân dẫn đầu, không ngờ sẽ từng nhìn Lâm Phong và người tu chân kia cận thân đánh đấu cùng nhau.

“Kết!”

Một tiếng vang giòn, Lâm Phong nắm lấy người tu chân nguyên anh kỳ sau kia không còn động đậy, ổ bụng của hắn, cầm lấy một cái thiết côn máu đỏ.

“Người, rốt cuộc người là ai?”

Các người tu chân khác mới phản ứng lại, nhanh chóng tụ tập lại nhau, người tu chân đánh lên Lâm Phong từ trên trời rơi xuống, đến xuống mặt đất tại chết ba người, thêm vào nhau nhưng thời gian hít thở của mấy người, thì là trong thời gian ngắn ngủi như thế, bọn họ đã chết bốn người, nhưng tồn hất vượt qua một nửa lực lượng.

“Ta gọi là Lâm Phong!” Đột nhiên Lâm Phong cười lên, trên mặt đầy máu tươi, hơn nữa với con mắt chậm rãi biến đỏ tươi, hiện ra vẻ đặc biệt kinh khủng.

“Lâm Phong, Lâm Phong, ngươi không phải là người của Lý gia, ngươi là người của Lâm gia!” Trong nháy mắt, người dẫn đầu tu chân cuối cùng đã hiểu, ngay từ đầu bọn họ đã sai, căn bản bọn họ khinh thường không đi điều tra rõ người trước mắt là tu luyện nguyên anh hay là tu luyện ngoại công, thì đã đem Lâm Phong trở thành người của Lý gia, một đệ tử Lâm gia có thể bay, tuyệt đối không phải là người mà bọn họ có thể ứng phó được.

“Rút lui!”

Lúc này phản ứng của người tu chân dẫn đầu rất nhanh, lập tức hạ mệnh lệnh rút lui, này cũng không chỉêng Lâm Phong là người của Lâm gia, còn có thứ sát khí không tên trên người của Lâm Phong, khiến hắn rất không thoải mái, muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này.

“Muộn rồi!”

Thiết côn vẫn còn cầm trên bụng của người tu chân vừa rồi đột nhiên tự mình bay về trong tay Lâm Phong, thiết côn nhờ vào lực đạo trên tay của Lâm Phong vung ra, đem một giọt giọt máu tươi, trong nháy mắt xuyên qua thân thể của ba người, ba người này, trong đó có một người tu chân dẫn đầu.

“Linh, linh khí!” Mắt của người tu chân dẫn đầu trừng thật to, không cam lòng rơi xuống mặt đất, cuối cùng nhỏ ra ba chữ, khiến trong lòng Lâm Phong mạnh mẽ động một cái.

Còn sót lại sáu người, sáu người có bốn người là nguyên anh kỳ đầu, còn hai người là nguyên anh trung kỳ, Lâm Phong suy nghĩ câu nói cuối cùng của người tu chân vừa rồi, trên tay vẫn không có ngừng, nhanh chóng bay người lên, một cái bắt lấy chân của một đứa nguyên anh trung kỳ, dưới sự rống lớn của Lâm Phong với đôi mắt đỏ bừng, người tu chân đó trực tiếp bị hắn xé thành hai nửa.

Năm người cuối cùng, đã bay lên trên trời, lúc này thiết côn một lần nữa bay về trong tay Lâm Phong, thiết côn đang giọt máu tươi, lần nữa cho Lâm

Phong vút ra ngoài, lại xuyên qua thân thể của một người tu chân kỳ đầu, thiết côn tự mình thay đổi phương hướng, lại xuyên qua thân thể của người tu chân trung kỳ kia.

Ba người cuối cùng chỉ có người tu chân nguyên anh kỳ đầu, liều mạng hướng bay ra ngoài, ba người bọn họ sớm sợ choáng váng, bọn họ không nghĩ tới, tưởng là một trận hành động bất ngờ thoải mái, lại biến thành một trận địa ngục máu tanh. Bộ dáng vừa rồi của Lâm Phong lưu lại một ấn tượng rất sâu sắc, cuối cùng bọn họ cũng biết, tại sao sư môn tiền bối vẫn luôn nhấn mạnh, sống người ít nhân của Lâm thị gia tộc, mới là lực lượng đáng sợ nhất của tứ đại thế gia.

Nhìn lấy thân hình của ba người dần dần bay xa, Lâm Phong không có đuổi theo, thật ra tốc độ bay lượn của hắn không nhanh như người tu chân nguyên anh, đuổi cũng đuổi không kịp.

Lâm Phong lúc này, vẫn còn nhớ lại câu nói cuối cùng của người tu chân dẫn đầu, linh khí, chẳng lẽ thiết côn của hắn, lại là một món linh khí?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 33: Mồi Nhử Thật Lớn

Thời gian tu luyện của Lâm Phong rất ngắn, rất nhiều kiến thức cơ sở cũng không nắm vững cho tốt, nhưng linh khí, Lâm Phong có sự lý giải nhất định, lúc trước ở nơi tu luyện, ‘Bạc kim giáp’ một trong trấn gia chi bảo của gia tộc chính là một món linh khí.

Lâm Phong nhớ rất rõ ràng, chính là đệ tử chủ yếu của bọn Lâm Chiến ở thứ gia tộc này, trước lúc đó cũng không có thấy qua linh khí là hình dáng gì, từ đó có thể thấy được, linh khí có quý báu cỡ nào.

Chẳng lẽ từ nhỏ thiết côn vẫn luôn bên cạnh chính mình, chính là một món linh khí?

Trong lòng Lâm Phong cũng bắt đầu có hoài nghi, thiết côn giống như có sinh mệnh vậy, vẫn luôn bên cạnh hắn, đặc biệt là gần đây, thiết côn luôn làm theo ý nguyện trong lòng của bản thân, phối hợp bản thân mà hành động, giống như hôm nay, hắn có thể âm thầm yêu cầu thiết côn tự do bay về trong tay, mà còn tự do thay đổi vị trí xuyên qua thân thể của những người tu chân đó.

Với lại, chỉ là trong lòng Lâm Phong có ý tưởng như thế, không có không chế thiết côn đi làm, cũng có thể nói, là thiết côn có tự động thay đổi phương hướng, thay Lâm Phong giết chết những người tu chân.

“Linh khí!” Đột nhiên sắc mặt của Lâm Phong biến đổi lần nữa, nhưng tức thời lại biến thành cười lạnh lùng.” Mồi của lần này đủ lớn rồi, hy vọng các người đừng để ta thất vọng, cha, nhị ca, tam ca, thành bá, ta nhất định sẽ báo thù vì các người!”

Chờ thiết côn hấp thu năng lượng của những nguyên anh cuối cùng còn sót lại, Lâm Phong cao cao bay vào không trung, hướng về phía Ứng thiên thành bay ra, bây giờ sự việc có biến cố, hắn cần phải cam đoan cho sự an toàn của bọn mẫu thân và đại ca chính mình.

Ứng Thiên thành, Lâm Phong chỉ ở lại một đêm, dặn dò Lâm Tiền một chút thì lần nữa rời khỏi. Sau khi Lâm Phong đi, Lâm Tiền và Lâm Đạt bọn họ tất cả đệ tử Lâm gia toàn bộ tụ tập lại với nhau, bí mật thương nghị.

Lâm Phong mang đến hai tin tức và một thỉnh cầu, thứ nhất, hắn giết được mười kẻ địch, thứ hai, kẻ địch hoài nghi trên người hắn có linh khí, có lẽ sắp tới sẽ có hành động quy mô lớn. Thỉnh cầu của Lâm Phong chính là, cho Lâm Tiền đem mẫu thân đại ca còn cháu trai hắn đều đưa đến Tam trưởng lão phủ ở Lâm thành, sau khi chờ hắn báo thù xong, bản thân sẽ đi giải thích giống như tam trưởng lão.

Tin tức thứ nhất, đối với bọn Lâm Đạt mà nói thì không có gì, nhưng cái thứ hai khiến bọn họ u sầu, Lâm Phong chỉ nói bọn họ hoài nghi, cũng không nói rõ cuộc bản thân có linh khí không, thì đã đem vấn đề vút cho bọn họ, làm cho Lâm Đạt bây giờ rất là đau đầu.

Cuối cùng, đệ tử Lâm gia ở Ứng Thiên thành cho ra quyết định, mẫu thân, đại ca và cháu trai của Lâm Phong không được ở lại Ứng thiên thành, Lâm Phong là đối tượng đạo tạo trọng tâm của Lâm gia, Lâm Đạt vẫn biết, hắn tin tưởng quyết định này, cho dù là trưởng lão cùng đáp ứng, huống chi, bọn họ vốn là đệ tử Lâm gia.

Lâm Tiền bí mật dẫn người đưa bọn Lý Uyển Hinh rời khỏi, với lại vừa đến Lâm thành, thì Lâm Văn phải tiếp nhận thử nghiệm của gia tộc, đó là do bản thân Lâm Văn nói ra, đặc biệt dạo này hắn nghe được một chút tin đồn về tứ thúc Lâm Phong, yêu cầu càng kiên quyết.

Bách hoa hạp cốc, trụ sở tạm thời của Hồng Nguyên cốc, tiến vào đại lục Thiên Hồng, tám phần đều là đệ tử Hồng Nguyên cốc.

Trong đại sảnh, về mặt âm trầm của Thượng quan Hồng đang ngồi trên thủ vị, nghe ba đệ tử nguyên anh kỳ đầu ở dưới bỏ chạy về run rẩy kể lại, một đệ

tử Lâm gia gọi là Lâm Phong, với đôi mắt đỏ tươi, còn có thiết côn máu đỏ, khiến hấn thoáng cái nhớ lại người giết chết con trai chính mình.

“Chưởng môn sư tôn, Lâm Phong này, là người đã giết chết cường sư huynh!”

Sau khi ba người nói xong, một người trẻ tuổi đứng dưới lập tức tiến lên chấp tay nói, người này, chính là một trong số người đã bỏ chạy khi lần trước vây công Lâm Phong tại đồng hoang tàn của Lâm gia ở Thiên tinh thành, từ lúc Thượng quan Hồng đến trong lòng bọn họ vẫn luôn bất an, lần này có tin tức của người giết chết Thượng quan cường, lập tức đứng ra chứng thật.

“Ta biết!” Về mặt Thượng quan Hồng âm trầm, hỏi ba người đang quỳ dưới mặt đất,” Các ngươi nói một lần toàn bộ chi tiết sự việc, đặc biệt là cảnh tượng chiến đấu!”

“Vâng....” Ba người chậm rãi nói. Lại đem cảnh tượng Lâm Phong giết chết mười người nói một lần, lúc nói, trong mắt ba người còn để lộ hoảng sợ, đáy lòng bọn họ đã để lại dấu ấn, có lẽ tu vị sau này rất khó tiến thêm một bước.

“Ngươi nói, thiết côn của người đó tự động thay đổi phương hướng, sau đó giết chết người của chúng ta?” Thượng quan Hồng suy nghĩ một hồi, đột nhiên lại hỏi.

“Đúng vậy, thiết côn của hấn cũng giống như tay hấn vậy, không chỉ giết chết trước Lưu Lương sư bá đánh lên, lần nữa giết chết Thiên sư huynh, Kiện An sư huynh và Phi sư bá!”

Ba người lập tức gật đầu, cảnh tượng Lâm Phong giết người giống như xảy ra vừa rồi vậy, nói đến thân thể ba người lại không khỏi run rẩy.

“Vũ khí như tay có thể không chế!” Thượng quan Hồng lại lần nữa trầm tư.

“Sư tôn, lần trước Cường sư huynh cũng bị thiết côn của hấn giết chết, Lan sư đệ cũng vậy!” Những đệ tử đứng ở dưới, lại có một người đứng ra nhỏ tiếng nói, người này cũng là đệ tử nguyên anh kỳ sau bỏ chạy khi đối mặt với Lâm Phong.

“Đúng rồi, lúc Phi sư bá chết giống như có nói qua linh khí!”

“Linh khí, ngươi xác định hấn nói qua!” Thượng quan Hồng mạnh mẽ đứng lên, một thứ khí thế liền khiến toàn bộ ba người quỳ dưới đất ngã về phía sau, các người khác cũng đều lặng lẽ lui về phía sau một chút, đứng cẩn thận.

“Đúng vậy, chúng ta đều nghe Phi sư bá nói, lúc đó bọn họ đều chết, căn bản chúng ta không phải là đối thủ của người này, chỉ có thể chạy thoát trở về!”

Ba người quỳ dưới đất không ngừng cúi đầu, tính của Thượng quan Hồng luôn luôn không tốt lắm, lần này đến đây cũng chỉ bởi vì con trai hấn chết, ai cũng không biết có sẽ bị tức giận của hấn liên lụy không.

“Các ngươi đều đi xuống!” Sắc mặt Thượng quan Hồng vẫn âm trầm như trước, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một đạo tinh quang, ba người dưới đó vội vàng khấu tạ rồi khỏi nơi này.

“Linh khí, nhất định là linh khí, chỉ có linh khí mới có thể khống chế như thế, tại sao ngay từ đầu ta không nghĩ tới!” Ai cũng không biết, đáy lòng Thượng quan Hồng đang bàng hoàng, hấn không nghĩ tới, báo thù cho con trai, không ngờ sẽ gặp một món linh khí.

Linh khí, đối với người tu chân mà nói thì giống như một bảo đao sắc bén của võ lâm cao thủ vậy, không chỉ có thể tăng cường thực lực rất lớn cho tự thân, cũng có thể hình thành một lực lượng uy hiếp nhất định.

Tài nguyên đại lục Bắc cực bản cùng, người tu chân đều tay không, chỉ có tứ đại thể gia và các thể lực khác mới có linh khí, giống như Hồng Nguyên cốc của Thượng quan Hồng, trước mắt chỉ có một món linh khí. Với lại, linh khí có thể phóng ngự thân thể đột phá của đệ tử Lâm gia, sở dĩ Lâm gia mạnh như thế, không có thể đối kháng với vũ khí phòng ngự siêu mạnh của bọn họ cũng là một nguyên nhân quan trọng.

Tại một phương diện khác, có được ít nhiều linh khí cũng là một thể lực tương trưng cường thịnh, Lâm thị gia tộc, thì có ba món linh khí, và ba đại thể gia kia, giống với Hồng Nguyên cốc của hấn, đều có một món linh khí.

“Truyền mệnh lệnh của ta, ngày mai tất cả người tập hợp xuất phát, ta phải tự mình bắt tiêu tử Lâm gia đó, vì báo thù cho con trai ta!” Đột nhiên Thượng quan Hồng quay người rời đi, đi ra rất xa, mệnh lệnh của hấn mới xuống tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 34: Kịch Chiến

Ứng Thiên thành, không khí rất là căng thẳng, Lâm Phong để lại hau câu tời rồi khỏi, ai cũng không biết ở dưới đó sẽ xảy ra cái gì.

Chu Diên hoàng đó Đại Chu Quốc, đã dẫn một đám phi tần nhi tử rời khỏi hoàng cung, Lâm Đạt đệ tử Lâm gia bọn họ, cũng đều dị thường cảnh giác, đến cả Lâm Đạt cũng tự mình gia nhập vào hàng ngũ tuần tra.

Ứng Thiên thành hướng bên phái Đông Bắc ba trăm dặm, có một khe hẹp, Lâm Phong vẫn ngồi ở trong đó.

Còn có thiết côn dính đầy máu đã khô, vẫn luôn nắm trên tay của Lâm Phong, thiết côn không ngừng rung động, Lâm Phong có thể cảm nhận được cảm giác áp thoải mái của thiết côn truyền truyền cho hắn.

Thiết côn có phải là linh khí không, Lâm Phong thật sự không biết, nhưng Lâm Phong biết, đó là bạn của hắn, huynh đệ của hắn, cho dù là khi nào, cho dù là tình huống gì, cũng là đồng bọn cùng nhau bên cạnh hắn.

“Có người?”

Linh thức của Lâm Phong vẫn mở rộng, mấy trăm người đang bay lượn rất nhanh trên không trung, lập tức Lâm Phong bắt tới được.

“Dừng lại!”

Thượng quan Hồng trên không trung thấp giọng hạ lệnh, phía sau lưng hơn bốn trăm người, lập tức toàn bộ trôi nổi trên không.

“Tổng cộng hơn bốn trăm người, có hơn mấy chục người ta truy tìm không ra!” Lâm Phong nhìn đám người trên trời, lông mày hơi hơi cau lại, nhưng cũng đứng lên bay đến trên không.

Hơn bốn trăm người, ở trước mặt Lâm Phong, trong đó có mấy người đã từng gặp qua mặt. Khóe mắt Lâm Phong hơi nhúc nhích, hắn biết, lần trước ba người tu chân nguyên anh bỏ chạy về nhất định sẽ ra chuyện về linh khí, chỉ là Lâm Phong không nghĩ đến, không ngờ bọn họ lại đến nhanh thế, mà còn đến nhiều người thế, Lâm Phong vẫn xem thường sức ảnh hưởng của linh khí.

Ngược lại lúc này trong lòng của Lâm Phong rất bình tĩnh, gắt gao nắm lấy thiết côn trong tay, con mắt trầm tĩnh nhìn Thượng quan Hồng trước mặt nhất, người này, cho hắn một tin tức rất nguy hiểm.

“Su phò, hắn chính là Lâm Phong!” Đệ tử sau lưng Thượng quan Hồng, một trong các người bỏ chạy lần trước khi đối mặt với Lâm Phong, lập tức bay đến trước mặt Thượng quan Hồng nhỏ tiếng nói.

“Người chính là Lâm Phong?” Mắt Thượng quan Hồng sáng lên, tức thời hỏi.

“Đệ tử phạm nhân của bên kia từ đại thế gia, có phải là các người giết không?” Biểu hiện của Lâm Phong rất bình tĩnh, không có hồi ứng vấn đề của Thượng quan Hồng, hỏi ngược lại một câu.

“Ha ha, không sai, tuy ta không có tự mình động thủ, nhưng là ta mệnh lệnh bọn họ giết, đặc biệt là đối với người của Lâm gia, là ta đặc biệt mệnh lệnh, cho bọn họ hài cốt vô tồn!”

Thượng quan Hồng ngửa mặt lên trời cười ha ha, lần này hắn dẫn nhiều người đến thế, chính là vì cướp đoạt thiết côn trên tay của Lâm Phong, chỉ là Thượng quan Hồng không nghĩ đến, chưa đến Ứng thiên thành thì đã gặp Lâm Phong, mà còn hắn còn độc thân một người.

“Thừa nhận rồi là tốt!” Lâm Phong nhẹ nhàng gật đầu, mắt của hắn chậm rãi biến thành màu đỏ, sát khí vô hạn bao phủ bốn phía của Lâm Phong.

“Giết hắn cho ta, ai giết chết hắn ta trọng trọng có thưởng!” Đột nhiên Thượng quan Hồng ngưng tiếng cười, trầm mặt dạn dò nói, thứ sát khí toát ra từ trên người Lâm Phong, khiến hắn không thoải mái.

“Mỗi như lần này quả thật là hơi lớn!” Trong lòng Lâm Phong khổ cười một tiếng, nắm lấy thiết côn bay vào hướng đám người đang tiến vào hắn.

“Bồng bồng!”

Trên người Lâm Phong liên tiếp trúng hơn mười đạo cuồng phong, thân thể cấp tốc rơi xuống đất, nhưng thiết côn trong tay hắn cũng vung ra ngoài, xuyên qua sau lưng năm người, mới bay về tay Lâm Phong.

“Linh khí, quả nhiên là linh khí!” Mắt của Thượng quan Hồng càng biến sáng hơn, sau khi thiết côn Lâm Phong ra tay, hắn không còn hoài nghi chuyện về linh khí thiết côn, thậm chí Thượng quan Hồng đang may mắn, may mắn bản thân lần này tự mình đến bên đây, lại thử dài vận may của hắn, hắn không nghĩ đến, một người đệ tử bình thường của Lâm gia trên người lại có một món linh khí, bây giờ, món linh khí này sẽ rất nhanh thuộc về hắn.

Hơn mười đạo cuồng phong ập trên người Lâm Phong, khiến trong cơ thể hắn rất khó chịu, cường độ của Lâm Phong đầu sao chỉ là cấp độ luyện nguyên trung kỳ, chống đỡ công kích của mấy người còn được, số người càng nhiều, hắn cũng ăn không tiêu.

Đám người trên trời, đã bay xuống mấy trăm người đuổi kích Lâm Phong, thân thể của Lâm Phong vừa từ mặt đất đứng dậy, liên tục mấy chục đạo công kích lại lọt xuống người hắn.

“Phốc~” Lâm Phong ngửa đầu phun ra một ngụm máu tươi, lúc thân thể ngã ra sau lại nắm lấy thiết côn xuyên thấu thân thể của một người tu chân, người tu chân nguyên anh kia, đảo mắt liền bị thiết côn hấp thu vào.

“Hắn bị thương rồi, mọi người cùng nhau lên!”

Người tu chân kỳ sau lúc trước vì Thượng quan Hồng xác nhận Lâm Phong, người đầu tiên phát hiện Lâm Phong phun ra máu tươi, tiếp đón ba trăm người đang phiêu nổi trên bầu trời, cùng nhau hướng xuống xông tới.

“Sát ~”

Tiếng rống rung trời, hơn bốn trăm người tu chân, cùng nhau hướng tới Lâm Phong phát ra những công kích mạnh nhất của bản thân, căn bản Lâm Phong không thể đứng lên, thì bị đánh vào đáy sâu dưới lòng đất, hơn bốn trăm người cùng nhau công kích, không yếu hơn so với lúc trước hắn gặp Thiên Uy trận.

“Àm!”

Hơn trăm người liên thủ phát ra công kích, khiến mặt đất đánh ra thành một hố sâu, đến cả mặt đất cũng không thôi chấn động, luồng chấn động này, bọn Lâm Đạt ở xa bên Thiên Ứng thành cũng phát hiện.

“Hướng Đông Bắc có người tu chân tiến hành đánh nhau kịch liệt?” Trong nháy mắt Lâm Đạt phân tích ra nguyên nhân của luồng chấn động đó.

“Động tĩnh lớn như thế, sẽ là ai?” Lâm Đạt chau mày lại, một luồng dự cảm không tốt dần dần thăng lên, từ lúc Lâm Phong đem lại một tin tức khả năng hắn có linh khí, trong lòng Lâm Phong vẫn không kiên định qua.

“Lâm Tinh, người đi thông báo cho người Mộ Dung gia, nói bọn họ phụ cận Ứng thiên thành khả năng có động tác lớn, mau đến chi viện, những người khác, theo ta cùng nhau đi!”

Rất nhanh, Lâm Đạt đã ra quyết định, dẫn theo tất cả đệ tử Lâm gia rời khỏi hoàng cung, hơn hai mươi người bay khỏi hoàng cung, bay nhanh hướng đến phía Đông Bắc.

Đáy sâu trong lòng đất, Lâm Phong lại khụ ra vài ngụm máu tươi, trên tay gắt gao nắm lấy thiết côn, cảm nhận năng lượng thiết côn truyền ầm ập cho hắn, với lại luồng năng lượng này không ngừng phục hồi vết thương của thân thể.

Một cái tay lớn, đột nhiên xách lấy cổ của Lâm Phong, đem hắn ra mặt đất, trong mắt Lâm Phong chợt lóe huyết quang, thiết côn tiện tay quay một cái, trực tiếp xuyên thấu bụng của người tu chân vội vàng giành công.

Nguyên anh của người tu chân này như những người trước vậy, lại bị thiết côn hấp thu, không ai phát hiện, thiết côn hơi toát ra một chút hồng quang, lại biến mất không thấy.

“Cùng tiến lên!”

Vẫn là người tu chân xác nhận Lâm Phong, chỉ thấy hắn lớn tiếng hô, dẫn theo hơn bốn trăm người cùng nhau phát động hướng tới công kích Lâm Phong.

“Bồng bồng!”

Lâm Phong lại lần nữa trúng mấy trăm đạo công kích, hơn bốn trăm người cùng nhau công kích, Lâm Phong muốn tránh mà tránh không được, chỉ có thể lấy thân thể cứng rắn đi đỡ.

Nhưng lần này Lâm Phong không có giống vừa rồi bị đánh xuống đáy sâu trong lòng đất, không ngờ Lâm Phong lại cứng rắn đỡ lấy công kích của những người đó, mà còn quơ lấy thiết côn, lại giết chết sáu người, đến giờ, hơn bốn trăm người vây công một người Lâm Phong, đã bị Lâm Phong giết chết mười ba người.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 35: Hỗn Chiến

Lông mày của Thượng quan Hồng hơi cau lại, ánh mắt của hắn cũng có thể tự nhiên phát hiện, trạng thái bây giờ của Lâm Phong mạnh hơn nhiều so với

vừa rồi, thậm chí Thượng quan Hồng hoài nghi vừa rồi Lâm Phong cố ý làm bộ bị thương, để dụ dỗ bọn họ.

Năng lượng trước đó thiết côn truyền cho Lâm Phong không ngờ lại giúp Lâm Phong chống đỡ sự công kích lần này, khiến cho tinh thần Lâm Phong mạnh mẽ hơn chút, căn bản không lo trước mắt có bao nhiêu kẻ thù, nắm lấy thiết côn xông vào đám người đó.

Thời gian không đến nửa chén trà, hơn bốn trăm người tu chân vây công Lâm Phong, lại bị Lâm Phong đuổi tới bầu trời, như thể mà đuổi lên, ít nhất có mấy thi thể người tu chân rơi xuống trên mặt đất.

Khi Lâm Đạt dẫn theo hơn hai mươi đệ tử Lâm gia đến nơi, thấy được một cảnh kinh người như thế, một mình Lâm Phong, đuổi theo hơn bốn trăm người tu chân loạn chạy.

“Dừng tay, Lâm Phong, mau đến bên ta!”

Lâm Đạt nhìn một cái là thấy Lâm Phong, đặc biệt là toàn thân của Lâm Phong là những giọt máu tươi, khiến trong lòng Lâm Đạt cũng rất khản trương.

“Lâm Đạt sư thúc!”

Lâm Phong bay đến phe của Lâm gia, không ngừng mà thở, năng lượng của thiết côn giúp hắn đỡ một ít công kích, nhưng không phải toàn bộ, thân thể của Lâm Phong vốn bị thương, thêm vào toàn lực vận chuyển linh khí trong cơ thể đuổi giết những người tu chân đó, linh khí tiêu hao cũng rất lớn, cho nên có cảm giác thở mạnh.

“Một đám phế vật!”

Thượng quan Hồng hung hăng liếc mắt nhìn những đệ tử sau lưng bị Lâm Phong đuổi theo loạn chạy, bây giờ hắn càng có hứng thú lớn với Lâm Phong.

Lâm Đạt kiểm tra thương thế của Lâm Phong, thấy không trở ngại gì cũng yên lòng, lúc này người tu chân đi đến phía trước mặt lớn tiếng hô: “Người của Hồng Nguyên cốc, lần trước tha cho các ngươi, chúng ta còn chưa đi tìm các ngươi, không ngờ các ngươi dám tự mình đến chịu chết!”

Lời của Lâm Đạt, khiến sắc mặt những người sau lưng Thượng quan Hồng hơi hơi đỏ lên, lần trước bọn họ đến Ứng Thiên thành truy sát những đệ tử phạm nhân cuối cùng còn sót lại của Lâm gia, chính là gặp bọn Lâm Đạt mới bị ép quay về, hơn hai mươi người cao thủ cấp độ luyện nguyên, lúc này hơn ba trăm người bọn họ căn bản không phải là đối thủ, nếu như Lâm gia không phải lo lắng những phạm nhân của Lâm gia phía dưới, lần trước bọn họ đã triển khai giết hết.

“Các ngươi đừng mạnh miệng, hôm nay bọn ta đến thì có thể như thế nào, là ai chết, vẫn không biết đấy!” Một người tu chân trong đám Hồng Nguyên cốc lớn tiếng hô nói, bây giờ cốc chủ của bọn họ đã ở đây, cũng cho họ khọng ít tự tin,

“Tốt, có can đảm thì đừng chạy, chúng ta quyết tử chiến tại đây!”

Sau lưng Lâm Đạt lập tức đi ra một đệ tử Lâm gia lớn tiếng đánh trả, thân thể cường cứng của đệ tử Lâm gia chính là ác mộng của những người tu chân, nhưng tốc độ bay lượn của những người tu chân này cũng khiến người của Lâm gia bất đắc dĩ, đây chính là nguyên nhân Lâm Đạt vẫn ở trong hoàng cung không chủ động xuất kích, một mặt là bọn họ giết những người tu chân này không dễ dàng, hai là bên Lâm thành chưa có tin tức gì truyền qua, Lâm Đạt chỉ có thể yên lặng theo dõi thay đổi.

“Ha ha, hôm nay người bỏ chạy sẽ là ai đây!” Trong phe của Hồng Nguyên cốc, mười mấy đạo âm thanh cùng nhau ha ha cười lên, lông mày của Lâm Đạt khẽ run lên, nhìn chằm chằm Thượng quan Hồng trước mặt, trong lòng cẩn thận mà phân tích.

Biểu hiện của người tu chân ở Hồng Nguyên cốc quá cuồng vọng, không phù hợp với biểu hiện lúc trước của bọn họ, không phải cố ý phóng đại lời mê hoặc bọn họ, đúng là có sự chuẩn bị.

Trước mắt, chỉ có một Thượng quan Hồng là Lâm Đạt không thể nhìn thấu, đây cũng là lo lắng lớn nhất của Lâm Đạt, nhưng lo lắng về lo lắng, Lâm Đạt vẫn rất tự tin, mỗi một người của Lâm gia, đối với bản thân đều rất tự tin, chỉ cần bọn họ không chạy, cận thân chiến đấu, người của Lâm gia mạnh nhất.

“Tốt lắm, đừng ảm ỉ nữa!” Đột nhiên Thượng quan Hồng quơ quơ tay, trong nháy mắt, người sau lưng hắn đều im lặng xuống.” Các người đều đã đến đây, vừa lúc cho bốn tọa bớt đi một chuyến, các người đừng trách bốn tọa ý lớn hiếp nhỏ là được, hôm nay, các người đều phải chết ở đây!”

Trong lòng Lâm Phong liền căng thẳng, trong người tu chân, người có thể tự xưng ‘bốn tọa’ đều là một đầu lĩnh có thể lực, đang nhìn người đệ tử đứng sau lưng Hồng Nguyên cốc, một luồng dự cảm không tốt liền xuất hiện trong lòng Lâm Đạt.

“Xin hỏi các hạ là ai?” Cẩn thận mà hỏi, Lâm Đạt vẫn nắm quyền hỏi một câu.

“Tục danh của sư phó ta người có thể hỏi, nhưng cho các người biết cũng không sao, sư phó ta chính là Hồng Nguyên cốc cốc chủ, các người có thể chết trong tay sư phó ta, cũng là tạo hóa của các người!”

Lông mày Lâm Đạt lại run lên lần nữa, Hồng Nguyên cốc cốc chủ có sự khác biệt với một số người tu chân thông thường, Hồng Nguyên cốc cốc chủ có thực lực của trưởng lão Lâm gia, ở cả đại lục Bắc cực cũng rất nổi danh.

“Ra là Thượng quan tiền bối, không nghĩ tới Thượng quan tiền bối lại tự mình đến mảnh đại lục phạm nhân này!” Trong lòng Lâm Đạt đã có lo lắng, nhưng sắc mặt không có biểu hiện ra, mà còn khinh miệt nhìn Thượng quan Hồng, gần như châm chọc hắn với thân phận liễu mạng đến đây làm khó với

bọn tiểu bối đệ tử của bọn họ.

“Khéo mồm linh răng, bỏ đại Thiên Uy trận!”

Thượng quan Hồng hừ lạnh một tiếng, căn bản không để ý sự khinh miệt và nói kích của Lâm Đạt, bọn Lâm Đạt cũng không biết, thù hận của Thượng quan Hồng đối với Lâm gia đã đến tình cảnh không cách nào hóa giải được, khi đối phó với người Lâm gia, căn bản hẳn không koi đến thân phận.

Bốn mươi chín người cao thủ nguyên anh kỳ sau bay ra từ sau lưng Thượng quan Hồng, bày ra trận thế gần giống như lần trước vậy công Lâm Phong ở Thiên Tinh thành, khác nhau là, lần trước là bảy người, lần này là bốn mươi chín người.

“Lâm Đạt sư thúc, trận thế này kỳ lạ, với lại uy lực cũng rất mạnh!” Liếc mắt Lâm Phong đã nhận ra trận thế kỳ lạ này, lập tức nhỏ tiếng nhắc nhở Lâm Đạt.

“Động thủ, đừng cho bọn họ thành trận!” Lâm Đạt khẽ gật đầu, lập tức lớn tiếng rống nói, thật ra không cần Lâm Phong nhắc nhở, Lâm Đạt cũng biết trận thế này nhất định rất lợi hại, khi người tu chân đối phó với đệ tử Lâm gia, sở dựa vào lớn nhất chính là các loại trận pháp kỳ lạ.

Lâm Phong là người thứ nhất bay ra ngoài, vừa rời tạm thời nghỉ ngơi khiến hắn đem thương thế trong cơ thể ổn định lại không ít, trước mặt đều là kẻ thù của hắn, mắt của Lâm Phong lại bắt đầu biến thành máu đỏ, nắm lấy thiết côn, thì xông vào chính giữa những người tu chân đó.

Thượng quan Hồng cũng không di chuyển, mặc cho hơn hai mươi đệ tử Lâm gia xông vào trong trận thế vẫn chưa hình thành của bọn họ, chỉ là đôi mắt vẫn luôn nhìn thiết côn trong tay Lâm Phong, trong lòng Thượng quan Hồng, càng ngày càng hưng phấn.

Linh khí, là pháp khí đặc biệt của người tu chân, chỉ là không phải linh khí nào cũng giống nhau, trong linh khí, cũng có sự tốt xấu, như món linh khí mà Hồng Nguyên cốc có được, chỉ là một món linh khí hạ phẩm bình thường.

Trên linh khí hạ phẩm, còn có linh khí trung phẩm, thượng phẩm linh khí, và với linh khí cực phẩm trong truyền thuyết, nhưng cực phẩm linh khí chỉ tồn tại trong truyền thuyết, cả một đại lục Bắc cực, chỉ có một món thượng phẩm linh khí, trước mắt ai cũng không biết đang ở đâu, trung phẩm linh khí có ba món, một trong một món chính là nằm trong tay của Lâm gia.

Thượng quan Hồng đã nhìn ra, thiết côn trên tay Lâm Phong, tuyệt đối là một món linh khí trung phẩm trở lên, ít nhất linh khí hạ phẩm Phong Diệp Phiêu trong tay hắn, trong linh tính cũng không hơn được so với thiết côn không nổi bật kia.

Trung phẩm linh khí, nghĩ đến Thượng quan Hồng hưng phấn đến không khỏi phát run, đối với Thượng quan Hồng mà nói, tồn thất một đứa con trai đổi lại một món trung phẩm linh khí, đó tuyệt đối có giá trị, có được món trung phẩm linh khí, thực lực của Hồng Nguyên cốc sẽ tăng lên nhiều so với ban đầu, cũng sẽ không là thế lực cuối cùng nhất trong bát đại thế lực ở đại lục Bắc cực.

Một hồi công phu, Lâm Phong lại giết chết ba người tu chân nguyên anh, trong đó có hai người, đều là tu vị nguyên anh kỳ sau, sau khi thiết côn đang hấp thu nguyên anh của những người tu chân, biến càng ngày càng nóng, với lại thiết côn gần như đang hưng phấn, không ngừng kéo đi chuyển Lâm Phong hướng xông tới kẻ địch.

“Một đám phế vật!”

Nhìn lấy thiết côn của Lâm Phong, Thượng quan Hồng không chút che giấu cực nóng trong mắt bản thân, sau khi lớn tiếng chửi đám đệ tử, Thượng quan Hồng bay nhanh hướng qua phía Lâm Phong.

“Bồng!”

Lâm Phong vừa mới giải quyết một kẻ địch nguyên anh trung kỳ, trên người thì mạnh mẽ đau xót, tức thời con mắt tối sầm, bay nhanh rơi xuống trên mặt đất.

“Lâm Phong!”

Lâm Đạt vẫn luôn chú ý Lâm Phong mạnh mẽ hét to một tiếng, nhanh chóng dẫn theo ba người đệ tử Lâm gia bay đến bên Thượng quan Hồng, còn có hai người đệ tử Lâm gia đang kiểm tra thương thế của Lâm Phong trên mặt đất.

“Ngươi đường đường là chủ của một cốc, không ngờ lại không lo thân phận liều mạng công kích một đệ tử đời ba của Lâm gia!” Sắc mặt Lâm Đạt tràn đầy giận dữ, hung hăng trừng mắt nhìn Thượng quan Hồng.

“Bốn tọa đã nói, hôm nay các ngươi đều phải chết!” Căn bản Thượng quan Hồng không có để ý đến ánh mắt phẫn nộ của Lâm Đạt, vẫn như trước mỉm cười nhìn Lâm Phong trên mặt đất, không, là nhìn thiết côn mà Lâm Phong nắm chặt trong tay.

“Động thủ!”

Lâm Đạt thấp giọng nói, ba người sau lưng hắn, cùng nhau với Lâm Đạt, bốn người chia ra bốn phương hướng, cùng nhau giáp công Thượng quan Hồng.

“Không tự lượng sức!” Thân thể Thượng quan Hồng mạnh mẽ hướng nhắc tới, một nét hồng quang từ trong tay áo hắn bay ra, trong đó một đệ tử Lâm gia thảm kêu rơi xuống mặt đất.

“Lâm Cường!” Lâm Đạt giận dữ rống lên một tiếng, bị Thượng quan Hồng đánh trúng, chính là đệ tử đắc ý của hắc Lâm Cường, Lâm Cường có tu vị cấp độ luyện nguyên trung kỳ, nhưng khi đối mặt với Thượng quan Hồng một chiêu cũng chưa đánh qua thì bị đánh thành trọng thương.

“Ta liều mạng với ngươi!” Đôi mắt của Lâm Phong biến thành đỏ đậm, cơ bắp trên cơ thể không ngừng kết kết rung động, Thượng quan Hồng vẫn đang phiêu nổi trên không, chỉ là trên tay hắn có thêm một Phong Diệp đỏ sậm, vừa rồi chính là Phong Diệp này xuyên qua cơ thể cứng rắn của Lâm Cường, khiến hắn mất đi năng lực chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 36: Lai Lịch Của Thiết Côn

Lâm Đạt lần nữa dẫn theo hai đệ tử còn sót lại lần nữa xông đến bên người Thượng quan Hồng, Thượng quan Hồng chỉ là nhẹ nhàng lắc lắc đầu, khi thân thể cấp tốc rút lui, nét hồng quang nọ lại lần nữa bay ra ngoài.

Phong Diệp Phiêu, tuy chỉ là món hạ phẩm linh khí, nhưng hắc trong tay Thượng quan Hồng đã đủ đột phá phòng ngự của** những đệ tử Lâm gia cấp độ luyện nguyên, đệ tử Lâm gia kiêu ngạo nhất và cái chần lớn nhất là một thân hình cứng rắn, một khi đã bị kẻ địch đột phá phòng ngự, sở trường của bọn sẽ không còn, với lại tình cảnh sẽ càng nguy hiểm hơn.

Thượng quan Hồng, là một người có thể đột phá phòng ngự của bọn họ, rất nhanh, bên người Lâm Phong chỉ còn sót lại một mình hắn, ba người đệ tử, một chết hai trọng thương.

Lâm Phong chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, trong đầu vẫn còn mê man, một kích toàn lực của Thượng quan Hồng mạnh hơn nhiều so với những người tu chân nguyên anh thông thường, Lâm Phong lại bị đánh lén, nếu không phải vẫn luôn được thiết côn trợ giúp năng lượng, có lẽ bây giờ Lâm Phong vẫn đánh bò trên mặt đất.

Đứng dậy, Lâm Phong thẳng tắp hướng lên nhìn Thượng quan Hồng trên không trung, mắt của hắn, hoàn toàn biến thành máu đỏ, với lại còn lóe ra hồng quang.

Người trước mắt này, chính là kẻ chủ mưu giết hại người nhà của hắn, ý thức của Lâm Phong có chút mơ hồ, sự buồn khổ và bạo ngược vẫn luôn nén dưới đáy lòng hắn chậm rãi nổi lên.

“Báo thù, ta phải báo thù!”

Đáy lòng Lâm Phong chỉ sót lại ý niệm này, chậm rãi, Lâm Phong trùng đôi mắt đỏ bùng lên, như bước lên cầu thang chậm rãi hướng chạy đến chỗ Thượng quan Hồng.

Rất tự nhiên, tựa như trong lúc đó Lâm Phong và Thượng quan Hồng có tồn tại một đạo bậc thang, như thế trong mọi người Lâm Phong với ánh mắt kinh ngạc, từng bước hướng đi đến.

Thượng quan Hồng bị Lâm Phong nhìn rất không thoải mái, đặc biệt là đôi mắt màu đỏ của Lâm Phong như muốn nuốt tươi hắn vậy, khiến cho đáy lòng Lâm Phong có thứ cảm giác lo lắng.

“Tiểu tử, bây giờ ta muốn tự tay giết chết ngươi, báo thù cho nhi tử ta!” Thượng quan Hồng ngưng tiếng nói, bản thân hắn cũng không biết tại sao lại phải nói ra một câu như thế, tựa như là một lý do chính xác muốn tự mình giết chết Lâm Phong, giống như thôi thúc bản thân vậy.

“Tuyệt sát!”

Trong mắt Lâm Phong hiện lên một đạo hàn quang, rống giận lên một tiếng, tức thời mạnh mẽ xông bay hướng đến Thượng quan Hồng, tốc độ của Lâm Phong, không ngờ thoáng cái đề cao gấp mấy lần, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn so với những người tu chân nguyên anh kỳ sau.

“Bồng!” “Oanh!”

Thân thể của Lâm Phong hung hăng bị vấy xuống mặt đất, Thượng quan Hồng cũng liên lui mấy bước ở trên không, sắc mặt có chút đỏ bừng, trên tay của Thượng quan Hồng, máu tươi không ngừng giọt xuống dưới, đôi đầu vừa rồi của hai người, không ngờ Lâm Phong lại thương tổn đến Thượng quan Hồng.

“Trung phẩm linh khí, có thể càng mạnh, thậm chí có thể chính là món thượng phẩm linh khí trong truyền thuyết!” Ai cũng không biết, lúc này trong lòng Lâm Phong đang cực kỳ hưng phấn, vừa rồi, hắc dùng Phong Diệp Phiêu của bản thân đánh trúng thiết côn của Lâm Phong, Lâm Phong bị lực cường

đại kích bay ra ngoài, nhưng thiết côn của hắn vấy ra lại khiến cho Phong Diệp Phiêu của hắn đánh ra một lỗ hồng, mà còn đánh thương cánh tay của hắn.

Sắc mặt cực độ hưng phấn khiến Thượng quan Hồng thay đổi vô cùng dữ tợn, nhìn thiết côn bay quay về trong tay Lâm Phong, Thượng quan Hồng không chịu được nữa, trực tiếp ngửa đầu cười lớn lên.

“Tiểu nhị, lại phải nhờ ngươi rồi!” Lâm Phong nằm trên mặt đất, thấp giọng khổ cười, toàn thân của hắn đau nhức mà còn e ẩm, Thượng quan Hồng không hề là người có thực lực của trưởng lão, liên tục hai lần chịu trọng kích của hắn, xương cốt của Lâm Phong đã đứt mấy khúc.

Thượng quan Hồng vẫn như trước cười lớn trên không trung, hàn quang trong mắt Lâm Phong lần nữa hiện lên, sử dụng năng lượng của toàn thân, lần nữa cầm thiết côn vấy ra ngoài, sau khi thiết côn vấy ra ngoài, Lâm Phong nằm trên mặt đất không nhúc nhích được.

Thiết côn toát ra hồng quang, từ trong tay Lâm Phong bay ra ngoài, tiếng cười của Thượng quan Hồng dừng hẳn, hắn đã hiểu rõ uy lực của thiết côn, vội đem Phong Diệp Phiêu bị nghiền nát một chút vấy ra ngoài.

“Àm!”

Hạ phẩm linh khí ‘Phong Diệp Phiêu’ của Hồng Diệp cốc và thiết côn trọng trọng đụng kích vào nhau, sau đó biến thành những mảnh vụn nhỏ, thiết côn mạnh mẽ tuôn ra hồng quang chói mắt, dùng cũng không dùng, tiếp tục bay hướng đi Thượng quan Hồng.

“Phốc xuy ~”

Thiết côn cắm vào bả vai của Thượng quan Hồng, đem ra một sợi huyết hoa lần nữa bay về trong tay Lâm Phong.

“Linh khí, đúng là linh khí!”

Lần này, khiếp sợ không chỉ một mình Thượng quan Hồng, Lâm Đạt cũng ngây ra lảm bảm tự nói. Ngoài linh khí, ai cũng nghĩ không ra, còn thứ gì có thể kích thương một cao thủ cấp biệt trưởng lão như Thượng quan Hồng, ngoài linh khí, cũng không có cái gì có thể đánh nát một món linh khí chính thức.

“Ha ha, tốt!”

Thượng quan Hồng không giận mà mừng, Phong Diệp Phiêu bị hủy, nhưng hắn không quan tâm chút nào, có thể đem Phong Diệp Phiêu thoải mái hủy bỏ, đúng là trung phẩm linh khí cũng khó làm được, Thượng quan Hồng đã cảm thấy bản thân trúng vận lớn, không ngờ lại gặp được món thượng phẩm linh khí trong truyền thuyết.

“Bây giờ bắt đầu, nó là của ta!” Thượng quan Hồng cười ha ha, không một chút quan tâm thương thế trên người, mặc kệ vết thương đang giọt máu thì nay đến chỗ Lâm Phong, Lâm Phong từ sớm đã không còn sức đoạt lấy thiết côn trong tay Lâm Phong.

“Ha ha, ha ha, nó là của ta, thượng phẩm linh khí thuộc về Thượng quan Hồng ta, Lâm Âm Hào, ta muốn ngươi nợ máu trả máu, ha ha!”

Thượng quan Hồng như điên vậy, giờ lấy thiết côn đang dính máu tươi của hắn, không ngừng điem cười, trong lòng của Lâm Đạt và các đệ tử khác càng trầm, bọn họ cũng đã thấy được uy lực của thiết côn này, bây giờ thiết côn rơi vào trong tay của Thượng quan Hồng, hình thức của bọn họ càng thêm nguy hiểm.

“Chết đi cho ta!” Thượng quan Hồng hung hăng liếc mắt nhìn Lâm Phong, một chân đem Lâm Phong đá đến bên hẻm núi ở trên núi, Lâm Phong vốn đã trọng thương, dưới sự trọng kích đó lập tức hôn mê đi.

“Ha ha, niệm cho các ngươi tặng cho ta món thượng phẩm linh khí này, hôm nay ta thưởng cho các ngươi một toàn thây!” Trong lúc Thượng quan Hồng vẫn còn cực độ hưng phấn, nghe rằng cười hướng đi đến bọn Lâm Đạt.

Thượng quan Hồng không có phát hiện, thiết côn mà hắn nắm chặt, cả thân côn khe khẽ hiện ra một hắc quang, hắc quang này rất nhanh lại bị màu đỏ của máu tươi bao phủ.

“Ông!”

Một tiếng vang thanh thúy, đột nhiên thân thể của Thượng quan Hồng bất động, kinh ngạc cúi đầu nhìn lấy bụng của bản thân, thiết côn vốn nắm trên tay hắn, lại dưới tình huống không ai biết, cắm vào trong bụng của hắn.

“Tại sao.....có thể?” Đem theo một nghi vấn cuối cùng, một đầu Thượng quan Hồng ngã xuống mặt đất, đến chết Thượng quan Hồng cũng không biết, tại sao thiết côn lại tự mình cắm vào đôn điền của hắn, còn hấp thụ nguyên anh của hắn.

Còn sót lại hơn ba trăm người tu chân nguyên anh và hơn hai mươi người đệ tử Lâm gia, nhất thời đều sững sờ ở đó, hình thế hai bên tới một nghịch chuyển lớn kinh thiên, ai cũng không nghĩ đến, Thượng quan Hồng vừa rồi hãy còn rất can quấy, không ngờ lại chết ở cây linh khí trong tay hắn mới vừa đoạt được, mà còn chết không minh bạch.

Hấp thu hết nguyên anh của Thượng quan Hồng, thiết côn lại bay về trong tay của Lâm Phong đã hoàn toàn hôn mê, hấp hối, một luồng nhiệt lưu, không ngừng từ trên thiết côn truyền vào thân thể Lâm Phong.

Lâm Phong không biết bản thân đang ở đâu, sau khi hấn tỉnh lại, thì phát hiện bản thân đang ở trong một không gian đen tối, ở đây không có đất, không có không khí, cũng không có bất cứ sinh tồn gì.

Lâm Phong có thể cảm giác được, thân thể của bản thân đều là trong suốt, tay của hắn có thể nhẹ nhàng xuyên qua thân thể bản thân, ở trong một không gian không thấy cái gì, không ngừng mà phiêu bạc.

Cuối cùng, bản thân Lâm Phong cũng không biết qua bao lâu, phía trước hắn xuất hiện một điểm đỏ, đây là màu sắc lần đầu tiên Lâm Phong nhìn thấy.

Điểm đỏ đến gần, Lâm Phong mới phát hiện, điểm đỏ này chính là thiết côn vẫn luôn đi theo hắn, chỉ là bộ dáng bây giờ của thiết côn, hơi có khác nhau.

“Tiểu tử, đừng phân thần, nghe ta nói!”

Đột nhiên một đạo âm thanh trầm trọng vang lên, Lâm Phong kinh ngạc nhìn bốn phía, ngoài thiết côn màu đỏ trước mắt, cái gì cũng không có.

“Thời gian ta không nhiều, đừng nên phân thần, nghe ta nói!” Âm thanh lần nữa vang lên, cuối cùng lần này Lâm Phong cũng nghe ra, âm thanh từ thiết côn phát ra.

“Ta là Ma Thần Khâm Phổ, lúc bị trọng thương sắp chết đem linh hồn của bản thân ý thức dung nhập vào trong Ma Thần khí của ta chờ đợi hồi sinh, không ngờ, Ma Thần khí của ta đã bị kẻ thù đánh tan, cuối cùng chia làm mười món tàn phiến, ngươi có được, chỉ là một trong các món đó!”

Âm thanh từ thiết côn truyền ra có vẻ rất cô đơn, Lâm Phong chỉ kinh ngạc nhìn lấy thiết côn, căn bản hắn không biết Ma Thần và Ma Thần khí là khái niệm gì.

“Ma Thần khí bị hủy, ý thức của ta không thể phục hồi, Ma Thần khí tàn kiện của ta hấp thu một chút năng lượng đơn giản, mới khiến ý thức của ta phục hồi được một chút, nhưng chỉ phục hồi một chút, rất nhanh, ta phải lần nữa lâm vào trong hôn mê!”

Thiết côn tiếp tục truyền ra âm thanh, Lâm Phong nhìn thấy, thiết côn trước mặt hắn không ngừng rung động.

“Tiểu tử, ta muốn ngươi giúp ta tập hợp mười món tàn phiến Ma Thần khí của ta, phục hồi toa62n bộ ý thức, để báo đáp, ta có thể truyền thụ cho ngươi công pháp tu luyện cao nhất, cho ngươi đi báo thù, ngươi bằng lòng hay không?” Đột nhiên âm thanh của thiết côn cao lên, mà còn chấn động càng ngày càng lợi hại.

“Ta, Ta nguyện ý nhưng nguyện ý, có thể làm thế nào mới tìm được mười món tàn phiến mà ngươi nói?”

Lâm Phong hơi sùng sờ, nghĩ đến mười một năm ngày nào cũng đối mặt với thiết côn, trực tiếp đáp ứng.

“Cái này, mọi thứ tùy duyên đi, A!” Hồng quang trên người thiết côn chậm rãi âm đạm đi, cuối cùng một tiếng thờ dài biến mất, ánh sáng của thiết côn cũng hoàn toàn biến mất, không gian lại lần nữa lâm vào trong đêm tối.

“A~”

Lâm Phong vẫn chưa kịp hỏi ra nghi hoặc của bản thân, một luồng cảm đau đớn cực lớn xông kích trong não của hắn, Lâm Phong lại hôn mê lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 37: Động Tĩnh Lớn

“A!”

Tiếng kêu thảm của Lâm Phong, làm cho bọn Lâm Đạt giật mình khi vừa bay đến trước người Lâm Phong, Lâm Phong lắc đầu qua bên đó kiểm tra thương thế cho Lâm Phong.

Các đệ tử Lâm gia khác đều khẽ lắc đầu, chuyện hôm nay xảy ra đã vượt quá tưởng tượng của bọn họ, mỗi người cũng không hiểu rõ rốt cuộc có chuyện gì.

Vừa rồi, sau khi Thượng quan Hồng chết ngoài ý muốn, sau khi những đệ tử Hồng Nguyên cốc phản ứng tới tất cả đều chạy như bay, Lâm Đạt cũng không có dẫn bọn họ đuổi theo, cho dù đuổi, có lẽ người của Lâm gia cũng đuổi không kịp, đặc điểm lớn nhất của người tu chân nguyên anh là tốc độ

bay lượn nhanh.

“Lâm Phong, cảm giác thế nào?” Lâm Đạt cẩn thận kiểm tra thân thể của Lâm Phong, lúc đầu càng lợi hại hơn, liên tục mấy lần bị Thượng quan Hồng trọng kích, trong ngoài của Lâm Phong lại không có gì, ngoài nhô ra vài ngum máu tươi, căn bản không nhìn ra bộ dạng Lâm Phong bị trọng thương.

“Lâm Đạt sư thúc, đau, đau đau!” Đôi tay Lâm Phong ôm lấy đầu, thân thể co quắp lại nhau không ngừng run rẩy, bản thân Lâm Phong cũng không phát hiện, thật ra đã đứt mất xương cốt, tất cả đã nói lại.

Đau đầu, đột nhiên Lâm Đạt cũng có cảm giác này, nếu là ngoại thương thông thường, Lâm gia có linh dược tốt nhất cũng sẽ trị được, nhưng bề ngoài Lâm Phong đều không có gì, chỉ có đau đầu, Lâm Đạt cũng không biết làm sao chữa trị cho Lâm Phong.

Khi Lâm Đạt chuẩn bị đem Lâm Phong quay về, trên trời lại bay đến hơn 7 hai trăm thân ảnh, sau khi đệ tử Lâm gia nhìn rõ ràng những người đó, lòng đề phòng cũng thả xuống.

Hơn hai trăm người này, chính là người của Mộ Dung gia, sau khi Lâm Tĩnh đem tin tức đến cho bọn họ, Mộ Dung Nhược Tuyết người phụ trách của Mộ Dung gia bên này lập tức dẫn đội chạy đến, không đủ bọn họ đến trễ một bước, Thượng quan Hồng đã chết một cách không hiểu, người của Hồng Nguyên Cốc đã bỏ chạy hết.

“Lâm Đạt sư huynh, tình hình chiến đấu thế nào?” Tứ đại thế gia vốn là cùng nhau, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng không khách sáo, đi lên hỏi tình hình chiến đấu.

“Chúng ta chết hết ba người, bọn họ chết đều ở đây rồi!” Lâm Đạt chỉ mấy chục thi thể của Hồng Nguyên cốc ở bên xa xa kia nói, nói đến tình hình chiến đấu, trong mắt Lâm Đạt lộ ra một luồng bi thương, ba người chết kia, cũng có hai người là đệ tử của hắn, lần này bọn họ chủ động theo bản thân đến đại lục Thiên Hồng, chỉ là không nghĩ tới bản thân sẽ không thể dẫn bọn họ quay về.

“Các người chết đi ba người?” Mộ Dung Nhược Tuyết hơi sững sờ, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, người của Lâm gia không giống với tam đại thế gia khác của bọn họ, người của Lâm gia vốn ít, cao thủ tu luyện đến cấp độ luyện nguyên đã ít càng ít hơn, Mộ Dung Nhược Tuyết biết được, lần này những người của Lâm gia đến đại lục Thiên Hồng đều là cấp độ luyện nguyên, một lần chiến dịch thì tổn thất ba người, đối với Lâm gia mà nói đã là một tổn thất rất lớn.

Chỉ có điều, Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn chưa biết, tuy người của Hồng Nguyên cốc chết không nhiều, nhưng cốc chủ của bọn họ Thượng quan Hồng bị thiết côn của Lâm Phong giết chết, tính như vậy, thật ra thành quả chiến đấu của Lâm gia đã rất tốt.

Lâm Đạt buồn bã gật đầu, cũng không khách sáo với Mộ Dung Nhược Tuyết, mang theo Lâm Phong, dẫn theo bọn họ bay hướng về Ứng Thiên thành.

Hoàng cung, Lâm Phong tạm thời bị an trí xuống, trên người Lâm Phong hoàn toàn đã không có ngoại thương, chỉ là triệu chứng đau đầu vẫn tồn tại, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng kiểm tra cho Lâm Phong một lần, đối với tình trạng cũng không có biện pháp.

Liên tục mấy ngày, Lâm Phong vẫn trong loại trạng thái nửa tỉnh nửa mê, không ai biết, lúc này hắn, đang tiếp nhận cải tạo do thiết côn trong tay hắn tiến hành, với lại, có một luồng tin tức mạnh mẽ cuộn cuộn không ngừng chảy vào trong đầu Lâm Phong, đó là nguyên nhân chính thức mà hắn đau đầu.

Ba ngày sau, Lâm Phong mới chậm rãi tỉnh lại.

Sau khi Lâm Phong tỉnh lại, mờ mịt nhìn bốn phía, liều mạng quơ quơ đầu, lúc này mới đi xuống giường, ngây ngốc ngồi ở cái bàn bên cạnh. Không ngừng hồi ức một số chuyện.

Ba ngày nay, trong đầu óc hắn đựng rất nhiều thứ hắn không hiểu, với lại những thứ này vẫn mạnh mẽ nhét kín vào hắn, trong đó tin tức có nội dung giống nhau nhiều nhất, là một bộ công pháp vẫn chưa hoàn chỉnh, một bộ công pháp Lâm Phong cảm thấy rất kỳ lạ.

Không hoàn chỉnh, căn bản là bởi vì Lâm Phong không biết tên của bộ công pháp này, toàn bộ công pháp bao gồm rất nhiều tin tức, chỉ có hơi sơ cấp một chút, mới là Lâm Phong có thể xem hơi hiểu, cũng chỉ là hiểu một chút, không phải hoàn toàn hiểu được.

Còn về kỳ lạ, căn bản là bởi vì Lâm Phong không hiểu thứ này làm sao tiến vào trong não của hắn, mãnh liệt mà đau nhức, khiến hắn mất đi ký ức khi đang giao lưu với thiết côn trong lúc hắn hôn mê, có lẽ điểm này, cũng là chủ nhân ban đầu của thiết côn cũng không nghĩ tới.

“Công pháp rất kỳ lạ, nhưng dùng rất thích hợp!” Lâm Phong thử vận hành bộ phận sơ cấp nhất của bộ công pháp này, phát hiện hắn không chỉ có thể thoải mái vận hành, mà còn khiến tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của hắn càng nhanh, quan trọng nhất là, bộ công pháp này với bộ công pháp của Lâm gia hắn vốn tu luyện, không có bất cứ xung độ gì.

Việc không suy nghĩ ra Lâm Phong cũng không nghĩ, bắt đầu hồi ức tình huống chiến đấu lúc trước, bây giờ Lâm Phong chỉ nhớ, cuối cùng hắn muốn đoạt lại thiết côn thì bị Thượng quan Hồng đá bay, nhìn trong tay vẫn nắm lấy, nhưng bây giờ thiết côn đã lạnh ngắt, khóe miệng Lâm Phong khe khẽ lộ ra một nụ cười.

“Sư diệt Lâm Phong, cuối cùng người cũng tỉnh!” Ngoài cửa, Lâm Đạt và một cô gái xa lạ mà Lâm Phong không quen biết cùng đi đến.

“Lâm Đạt sư bá!” Lâm Phong vội vàng dẫn hai người nghênh tiến vào trong nhà, Lâm Đạt đến rất vừa lúc, hắn đang muốn đi hỏi, sau khi ngày đó bản thân hôn mê, rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

“Vị này Mộ Dung Nhượng Tuyệt là đệ tử đời thứ hai của Mộ Dung gia, cũng giống như ngươi, cũng là một nhân vật thiên tài!” Lâm Đạt cười ha hả, giới thiệu cho Lâm Phong người cô gái xinh đẹp bên cạnh.

“Lâm Phong, tên của ngươi ta cũng nghe qua rất nhiều lần, thiên tài tuyệt thế của Lâm gia, chỉ là không nghĩ tới, ngươi vẫn còn chỗ khiến bọn ta càng giật mình!” Mộ Dung Nhượng Tuyệt khe khẽ mỉm cười, rất tự nhiên ngồi xuống.

“Đa tạ lời khen của Mộ Dung sư thúc!” Lâm Phong vội vàng cúi đầu, Mộ Dung Nhượng Tuyệt khác với nữ sinh của Lâm gia, hình dáng của Mộ Dung Nhượng Tuyệt chỉ có hai mươi tuổi, với lại làn da mềm mại vô cùng, nhìn gần thì càng xinh đẹp hấp dẫn, lần đầu tiên Lâm Phong thấy một cô gái đẹp như thế.

Mộ Dung thế gia là người tu chân nguyên anh, lúc kim đơn võ anh có thể tự tổ lại diện mạo, cho nên, nữ sinh của bọn họ gần như đều là tướng mạo hai mươi tuổi, mà còn rất xinh đẹp.

“Lâm Phong, thiết côn của ngươi, làm thế nào có được, khi nào có được?” Lúc trong lòng Lâm Phong đập loạn, đột nhiên Lâm Đạt hỏi một câu, Mộ Dung Nhượng Tuyệt cũng như Lâm Đạt, đều nhìn chằm chằm Lâm Phong, chờ hắn trả lời.

“Trước kia ta chấp nhận thử nghiệm gia tộc chọn được!” Lâm Phong nắm lấy thiết côn tay không khỏi nắm chặt, trải qua đại chiến này, bí mật thiết côn của hắn vẫn không còn giữ được nữa.

“Chọn được?” Bình thường thiết côn của ngươi có gì khác thường không?” Đột nhiên Mộ Dung Nhượng Tuyệt đứng dậy, đi đến trước mặt Lâm Phong, cẩn thận tưởng tượng thiết côn trong tay hắn.

“Không có!” Một luồng hương thơm đặc thù xông vào mũi của Lâm Phong, đầu của Lâm Phong càng thấp, tiếng cũng nhỏ đi rất nhiều.

“Lâm Phong, ngươi phải nói thật lời, cái này rất quan trọng, ngươi không biết, hôm đó sau khi Thượng quan Hồng đoạt thiết côn của ngươi, không ngờ lại chết ở thiết côn trong tay ngươi, còn có, mấy ngày nay khi ngươi hôn mê, không ai có thể lấy đi được thiết côn trong tay ngươi, ngay cả tam trưởng lão tự mình tới đây cũng không được!”

Đột nhiên âm thanh của Lâm Đạt cao một chút, ba ngày qua, trong phòng của Lâm Phong có rất nhiều người tới, bọn họ đều muốn đem thiết côn của Lâm Phong nghiên cứu, nhưng cho dù là ai, cũng không ai có thể tách ra thiết côn trong tay hắn, với lại, vừa chạm vào thiết côn hay là thân thể của Lâm Phong, một luồng sát khí ngập trời thì sẽ xuất hiện, luồng sát khí này đến cả tam trưởng lão cũng không chống đối nổi.

“Lão nhân gia sư tổ cũng đến đây?” Mắt của Lâm Phong trừng thật to, kinh ngạc hỏi, hắn không nghĩ tới, không ngờ lần này lại kinh động đến tam trưởng lão.

“Đúng vậy, không chỉ tam trưởng lão đến, còn có Đại trưởng lão, tứ trưởng lão và ngũ trưởng lão đều đến!” Lâm Đạt nhẹ nhàng thở dài, chậm rãi nói.

Thời gian tu luyện của Lâm Phong quá ngắn, căn bản không biết một món linh khí có sức mạnh mẽ thế có ý nghĩa gì đối với người tu chân ở đại lục Bắc cực. Sự việc Thượng quan Hồng chết trong tay một món linh khí, đã chậm rãi truyền ra ngoài, vốn là Lâm gia phải dẫn Lâm Phong quay về Lâm thành, bởi vì chỉ là tình huống Lâm Phong đặc thù, không ai có thể du chuyển hắn, mới cho hắn vẫn ở lại trong hoàng cung.

Đại lục bắc cực, tam các một cốc, thêm vào tất cả các thế lực tu chân, cũng bởi tin tức này mà điên cuồng lên, bọn họ không tiến công tứ đại thế gia, ngược lại đều hướng tập trung bên đại lục Thiên Hồng, mục đích là vì đoạt lấy linh khí của Lâm Phong, mọi người đều cho rằng, thiết côn trong tay Lâm Phong, là món thượng phẩm linh khí trong truyền thuyết của đại lục bắc cực.

Mà Lâm gia cũng bởi như thế mới xuất động bốn vị trưởng lão và một đạo đệ tử, bên ngoài Ứng thiên thành, sớm đã bị người tu chân vây đầy, trong ba ngày đó đã xảy ra mấy trăm lần chiến đấu lớn nhỏ.

“Làm sao vậy, Phong nhi, sư tổ đến, ngươi không vui mừng?” Đột nhiên một tiếng cười truyền qua, âm thanh chưa hạ xuống, Lâm Nam Thiên chạy đến trong phòng.

Vừa nhận được tin tức Lâm Phong tỉnh dậy, lập tức Lâm Nam Thiên từ ngoài thành chạy vào, bản thân hắn cũng không nghĩ tới, ở đại lục Thiên Hồng Lâm Phong lại làm ra một động tĩnh lớn như thế.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 38: Thiên Hồng Đạo

“ Sư tổ, ta.....!”

“Được rồi, không cần phải nói, người tình đây là tốt, sư tổ tin tưởng người!” Lâm Phong chưa nói dứt lời, thì đã bị Lâm Nam Thiên giáng đoạn,” Chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức quay về Lâm thành!”

“ Phải đi về?” Lâm Phong hơi hơi sùng sờ.

“Đúng thế, căn bản tiểu tử ngươi không biết cái gì là thiết côn, đưa tới một nhóm người điên cuồng, thủ ở chỗ này không bằng quay về Lâm thành thủ, còn cơ nghiệp của phạm nhân bên này, chỉ có thể đợi sau này xây dựng lại!”

Lâm Nam Thiên khề thờ dài, lần này đột nhiên đại lực bắc cực tam các một cốc bạo động, có thể nói là đánh tứ đại thế gia không kịp trở tay, trước mắt chiến sự bên đại lực bắc cực vẫn chưa kết thúc, nếu không phải là Lâm Phong đột nhiên toát ra phong ba ‘Thượng phẩm linh khí’, Lâm gia cũng không phải bốn vị trưởng lão qua đây.

Lâm thành, Tam trưởng lão phủ.

Trong mật thất của Lâm Nam Thiên, khoan chân ngồi vây vòng tám người, Lâm Phong vừa về đến Lâm thành, thì đã bị bảy vị trưởng lão đón vào mật thất, cũng đủ biết Lâm gia rất coi trọng sự kiện ‘Thượng phẩm linh khí’ trong lần này.

Thiết côn, theo thứ tự từ tay đại trưởng lão truyền xuống, mỗi trưởng lão đều thử lấy linh khí của bản thân khống chế thiết côn, nhưng tất cả đều chầm dứt với thất bại, ngoài Lâm Phong ra, không ai có thể linh hoạt khống chế cây thiết côn trong truyền thuyết, trong mắt của những trưởng lão này, cây thiết côn này so với thiết côn bình thường thì cứng hơn rất nhiều.

“ Các vị, các người thấy thế nào?”

Xem hết một vòng, đại trưởng lão nói trước.

“Ta cảm thấy, đây không phải là món thượng phẩm linh khí trong truyền thuyết, còn nó là cái gì, ta cũng nói không rõ ràng được!” Cuối cùng bảy vị trưởng lão đem trả lại thiết côn cho Lâm Phong, lắc đầu nói.

“Thật ra ta cũng có cảm giác này, cây thiết côn này ngoài sự kiên cứng ra, thậm chí không giống linh khí!”

Từ trưởng lão cũng gật đầu tán thành.

Đại lực bắc cực, linh khí cực kỳ ít ỏi, nhưng những trưởng lão của Lâm gia cũng đều thấy qua linh khí, đặc điểm lớn nhất của linh khí là có thể linh hoạt vận dụng, vận dụng linh khí trong cơ thể điều khiển linh khí, linh hoạt giống như bàn tay của bản thân, đây chính là nguyên nhân quan trọng mà Thượng quan Hồng đã từng hoài nghi thiết côn trong tay Lâm Phong.

“Đúng rồi, căn bản linh khí của ta không thể dung nhập vào, càng không thể nói là điều khiển!” Lâm Nam Thiên cũng gật đầu, nhưng tức khắc hấn lại lắc đầu, “Chỉ là, lần trước lúc Lâm Phong hôn mê, sát ý tê buốt đó là thế nào?”

Lâm Nam Thiên vẫn nhớ, lúc trước Lâm Nam Thiên hôn mê, ta như thế nào cũng không thể lấy thiết côn trong tay của Lâm Phong ra, luồng sát khí ngập trời đó, là khí thờ cuồng đại nhất mà từ đó tới giờ Lâm Nam Thiên thấy qua.

“Cái này, ta cũng không biết!” Bảy vị trưởng lão đều nhìn về phía Lâm Phong, Lâm Phong cuối đầu nói, sau khi kí ức giao lưu của hắn và thiết côn biến mất, thật là cái gì cũng không biết.

“Mặc kệ thiết côn có phải là thượng phẩm thần khí, Phong nhi đã thành mục tiêu của tất cả người tu chân, ta thấy trong khoảng thời gian này, cho hắn ở lại chỗ ta tu luyện cho tốt, chờ bọn ta ứng phó với trận nguy cơ này hãy nói!” Lâm Nam Thiên tin nhiệm Lâm Phong nhất, thấy Lâm Phong không biết, cũng không hỏi nhiều.

“Không được, sư tổ, ta không thể ở lại đây!” Đột nhiên Lâm Phong kêu lên một tiếng, tuy thiết côn giúp đỡ Lâm Phong giết chết Thượng quan Hồng, nhưng những hung thủ động thủ với Lâm gia vẫn chưa chết, khi Lâm Phong bị thương cũng thôi, bây giờ thương thế đã lành, tự nhiên ý tưởng đầu tiên vẫn là báo thù.

“Sư tổ, ngài cho ta quay về đại lực Thiên Hồng đi, ta phải chính tay giết chết những người giết chết phụ thân và huynh trưởng ta!”

“Ồ đồ, bây giờ ngươi đừng nói đi báo thù, chỉ cần ngươi xuất hiện ở đại lực Thiên Hồng, lập tức sẽ dẫn đến vô số người truy sát ngươi!” Đại trưởng lão phát ngôn cự tuyệt Lâm Phong, đại trưởng lão nói không sai, hiện giờ Lâm Phong không thích hợp xuất hiện ở đại lực Thiên Hồng, đối với hắn nơi an toàn nhất chính là Lâm thành.

“Lâm Phong, đại trưởng lão nói đúng, bây giờ việc cấp bách của ngươi là đề cao tu vị, ngươi là thiên tài chưa bao giờ xuất hiện qua của Lâm gia ta, nỗ lực tu luyện, chỉ cần ngươi tu luyện đến cấp độ luyện phách, phối hợp với món thiết côn mà chỉ có bản thân ngươi mới có thể sử dụng, đến lúc đó hãy báo thù, thì sẽ không ai ngăn cản ngươi!”

Ngũ trưởng lão vẫn luôn không nói chuyện cũng lên tiếng, tất cả trưởng lão, đều không đồng ý bây giờ Lâm Phong đến đại lực Thiên Hồng.

Sau khi kết thúc thượng nghị trong mật thất, Lâm Nam Thiên cố ý sắp xếp Lâm Chiến canh chừng Lâm Phong, với lại dặn dò đệ tử trông coi truyền tống trận, tuyệt đối không cho Lâm Phong sử dụng truyền tống trận, để Lâm Phong sốt ruột báo thù, tự mình chạy về đại lục Thiên Hồng.

Cuối cùng, thậm chí Lâm Nam Thiên tìm đến Lý Uyển Hinh vẫn còn ở Lâm thành, dưới sự khuyên bảo của Lý Uyển Hinh, cuối cùng Lâm Phong cũng đáp ứng tạm thời không đến đại lục Thiên Hồng, nhưng Lâm Phong cũng đề ra, chỉ cần hắn đột phá đến cấp độ luyện phách, thù của phụ thân huynh trưởng hắn lập tức sẽ được báo.

Thời gian qua nhanh, thời gian ba tháng chớp mắt đã thoáng qua.

Trong ba tháng này, công pháp của gia tộc Lâm Phong vẫn như trước lưu lại cấp độ vốn có, nhưng hắn tu luyện bộ công pháp kỳ lạ xuất hiện trong đầu hắn đã được một ít thành tựu, đặc điểm lớn nhất chính là, Lâm Phong phát hiện tốc độ của hắn nhanh nhiều so với lúc trước, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn so với người tu chân nguyên anh một chút.

Tu vị tuy chưa đề cao, nhưng tốc độ đề cao khiến Lâm Phong rất vui mừng, nhược điểm lớn nhất của đệ tử Lâm gia là tốc độ bay lượn chậm, nếu như người bù đắp được khuyết điểm này, những người tu chân kia càng không phải là đối thủ của Lâm Phong.

Biến hóa này, Lâm Phong ai cũng không nói, không phải hắn không muốn nói, mà là nói không ra, bộ công pháp kỳ lạ này tự mình Lâm Phong có thể tu luyện, còn tu luyện thế nào, căn bản hắn không biết miêu tả thế nào, đó là điểm nghi hoặc nhất của Lâm Phong.

Trong ba tháng này, đối với Lâm Phong đó vẫn là một món tin tức tốt, Lâm Văn cháu trai mười tuổi của hắn, thành công thông qua thử nghiệm của gia tộc, đã bước vào hàng ngũ tu chân, như vậy tính ra, đệ tử Lâm gia ở đại lục Thiên Hồng, từ Lâm Phong bắt đầu liên tục hai đời người thông qua thử nghiệm.

Lại qua ba tháng, dưới sự trợ giúp của công pháp mới, cuối cùng tu vị của Lâm Phong có đột phá, cảnh giới của hắn tiến vào cấp độ luyện nguyên trung kỳ, tu vị cảnh giới và cường độ của thân thể đã ngang hàng nhau.

Trong nửa năm, thu hoạch lớn nhất vẫn là bộ công pháp kỳ lạ này, theo lý giải của Lâm Phong, bây giờ hắn chính thức tiến vào tu luyện nhập môn của bộ công pháp, ngoài việc gia tăng tốc độ và hấp thu thiên địa linh khí nhanh, Lâm Phong vẫn chưa phát hiện tác dụng khác của bộ công pháp này.

‘ Thiên Hồng đạo ‘ là tên mới của bộ công pháp kỳ lạ này do Lâm Phong cấp, là cho bản thân nhớ kỹ, phụ thân và huynh trưởng suýt chết ở đại lục Thiên Hồng, hắn chưa trả mối thù này.

Ba năm sau.

Dưới sự trợ giúp của ‘ Thiên Hồng đạo ‘, cuối cùng Lâm Phong cũng tu luyện đến cấp độ luyện nguyên kỳ cuối, mười lăm năm tu luyện đến cấp độ luyện nguyên kỳ cuối, cá lịch sử của đại lục Thiên Hồng, chưa có người tu chân ngoại công nào làm được.

Ba năm nay, Lâm thành đã gặp hai lần tiến công của kẻ địch, nhưng đều bị đệ tử Lâm gia đánh trở về, trong hai lần chiến đấu nhỏ, tổng cộng Lâm Phong giết chết một trăm mười người tu chân nguyên anh, trong đó có chín mươi ba người nguyên anh bị thiết côn hấp thu, bảy người nguyên anh tự nổ, sót lại mười người nguyên anh, thì bị Lâm Phong lén lén hấp thu đi.

Cũng bởi vì hấp thu mười người nguyên anh, mới khiến Lâm Phong nhanh chóng đến cấp độ luyện nguyên kỳ cuối, nhưng việc bản thân Lâm Phong có thể tự hấp thu nguyên anh của người khác thì ai cũng không có nói, có thể hấp thu nguyên anh, là bí mật lớn nhất của Lâm Phong sau thiết côn.

Năng lượng của mười người nguyên anh, thật ra Lâm Phong vẫn chưa hoàn toàn hấp thu, ‘ Thiên Hồng đạo ‘ mà hắn đang tu luyện chỉ là giai đoạn nhập môn, đối với năng lượng tinh khiết hấp thu không nhanh bằng thiết côn, rất nhiều năng lượng, thật ra đều bị Lâm Phong lãng phí bỏ đi.

Sau khi Lâm Phong phát hiện bản thân có thể hấp thu nguyên anh, lòng báo thù cũng biến càng thêm mãnh liệt, hắn đã chịu đựng hơn ba năm, bây giờ tuy vẫn chưa chính thức tiến vào cấp độ luyện phách, nhưng với tu vị cấp độ luyện nguyên kỳ cuối của hắn, thêm vào hỗ trợ của Thiên Hồng đạo, đối mặt với trưởng lão thông thường, Lâm Phong vẫn có lòng tin.

Sau lần Lâm Phong lại một lần bị Lâm Nam Thiên cự tuyệt, Lâm Phong thầm hạ quyết tâm, hắn phải dựa vào bản thân quay về đại lục Thiên Hồng.

Phía nam của đại lục Thiên Hồng, là một hải dương mênh mông, tương truyền, bay qua hải dương này, thì sẽ đến đại lục Thiên Hồng, chỉ là trong đạo hải dương này, có một trận gia mãnh liệt cách trở, mới khiến người tu chân đại lục Bắc cực chỉ có thể thông qua truyền tống trận qua đây.

Trên bầu trời của hải dương, cấp tốc có một bóng người bay, bây giờ Lâm Phong đã tu vị cấp độ luyện nguyên kỳ cuối, với lại qua thời gian dài thế, Lâm Phong trông nom hắn đã nhẹ rất nhiều. Khi Lâm Chiến đơn độc đi ra ngoài, cuối cùng Lâm Phong chạy thoát khỏi Lâm thành, phải dựa vào bản thân bay về đại lục Thiên Hồng.

Trên không trung sừng sững mà bay lượn, Lâm Phong cảm nhận được khoái cảm khi cấp tốc bay lượn, sau khi tu luyện Thiên hồng đạo, tốc độ của Lâm Phong vẫn luôn tăng nhanh, bây giờ cho dù là người tu chân nguyên anh kỳ cuối, tốc độ không bằng so với Lâm Phong, khi lần nữa đối mặt với kẻ thù, Lâm Phong tin rằng, rất định có thể giết chết toàn bộ bọn họ.

.....

Mấy ngày nay Tiểu Vũ rất buồn khổ, Tiểu Vũ của quyển sách này là loại chậm hiểu, với lại đề tài cũng không có sáng tạo, cho nên đánh giá vẫn luôn không tốt, nhưng Tiểu Vũ vẫn kiên trì, hy vọng có thể giống như cuốn trước, dựa vào bản thân kiên trì cố gắng xuống.

Nhưng rốt cuộc có thể kiên trì xuống không, Tiểu Vũ cũng không nắm chắc, cho nên, Tiểu Vũ nhất định không chậm chạp chuẩn bị làm nóng, tăng nhanh nội dung võ kịch, cuốn sách tu chân giới câu chuyện chính thức là với lĩnh vực vô cực phía sau, rất nhanh Tiểu Vũ sẽ kết thúc câu chuyện trước mặt, khiến Lâm Phong có thể tiếng vào nơi hấn phát huy.

Lĩnh vực vô cực, thiên đàng của người tu chân chính thức, hoàn toàn không với đại lục bắc cực, lĩnh vực vô cực sinh sống toàn là người tu chân, với lại trong đây không chỉ có người tu chân nguyên và ngoại công, còn có người tu yêu với tu chân yêu thân, một số người tu chân tinh quái như phật tượng, và cuối cùng Lâm Phong mới biết, người tu ma như hấn vậy.

Lĩnh vực vô cực là khu vực rộng lớn, tứ đại thế gia ở nơi này chỉ là một môn phái nhỏ, không còn là thế lực cường đại như ở đại lục Bắc cực, chi nguyên phong phú như lĩnh vực vô cực có vô số linh khí, linh đơn, thậm chí còn có linh khí cao hơn linh khí trong truyền thuyết như tiên khí. Tu luyện ngoại công ở lĩnh vực vô cực không còn là cường thế, Lâm gia cường cứng ở đây thậm chí cũng như tam đại thế gia khác, nhìn Lâm Phong như thế nào thay đổi vận mệnh bản thân, thay đổi vận mệnh của gia tộc, toàn bộ câu chuyện, đều ở trong lĩnh vực vô cực.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 39: Thực Lực Đề Cao

Trên mặt biển bay lượn một hồi, tốc độ của Lâm Phong tự giác giảm chậm xuống rất nhanh, không khí trên mặt biển có hàm chứa một loại vị mặn đặc thù, khiến Lâm Phong rất thích.

Cảm giác dễ chịu, khiến Lâm Phong nhin không nổi nhắm mắt hưởng thụ, nhưng linh thức của Lâm Phong đang mở rộng bốn phía.

Đột nhiên, thân thể Lâm Phong cấp tốc xoay tròn hướng xuống dưới, sau khi chờ Lâm Phong ổn định thân thể mới phát hiện, bây giờ hấn đã bị vây trong một mảnh khu gió mưa lật phất, bốn phía thân thể toàn là trận gió cường cứng.

Phía trước mù mịt, là một khu vực cường phong màu đen như một sợi xà nhỏ, lực liên lự cực lớn chính là từ trong khu vực hắc phong truyền qua.

“Không ngờ linh thức không phát hiện ra mảnh khu vực này!” Lâm Phong âm thành kinh hãi, không ngừng vận chuyển linh lực trong toàn thân chống đỡ cường phong tán loạn bốn phía.

Cơn gió điên cuồng, thổi đến thân thể Lâm Phong vừa lên vừa xuống, trong mảnh khu vực này, Lâm Phong miễn cưỡng duy trì thân thể không bị cường phong cuốn đi, muốn không chết phương hướng bay, là không làm được rồi.

Kinh phong càng ngày càng mạnh, thân thể của Lâm Phong càng ngày càng nóng, bây giờ Lâm Phong mới hiểu, tại sai người tu chân ở đại lục Bắc cực nói tuyệt đối không thể dựa vào bay mà đến đại lục Thiên hồng, trận gió của tầng ngăn cách hai mảnh đại lục này, quả thật là một người thông thường không thể bay qua.

Thân thể Lâm Phong càng ngày càng nóng, thiết côn bên hông của Lâm Phong gần như nhận thấy được sự nguy hiểm của Lâm Phong, cũng không ngừng rung động lên, đối mặt với uy lực của thiên nhiên, thiết côn đứng bên đến không giúp được gì.

Lâm phong là nhắm mắt bay vào, hấn tiến vào khu vực của trận gió đã rất sâu, bây giờ là muốn lui về, cũng đã biến rất khó khăn.

Trong trận gió, linh lực của Lâm Phon tiêu hao rất lớn, bổ sung lại rất chậm, Lâm Phong chậm rãi đã lâm vào một trạng thái rất nguy hiểm.

Hai canh giờ sau, trận gió mạnh mẽ đó đã hao đi sáu phần linh lực của Lâm Phong, nhưng mà Lâm Phong vẫn chỉ có thể miễn cưỡng duy trì thân thể không bị cuốn đi, không có chút biện pháp nào.

Linh khí dự trữ trong cơ thể càng ngày càng ít, thân thể của Lâm Phong bắt đầu chậm rãi run rẩy, dùng không được bao lâu, thì hấn đã không thể chống đỡ nổi kinh lực của cuồng phong, bị cuốn vào trung tâm của trận gió, sau đó mạnh mẽ chậm rãi cho trận gió xé nát.

Thiết côn chấn động càng lợi hại hơn, khi linh lực của Lâm Phong sắp bị tiêu hao hết, một luồng khí ấm từ thiết côn trực tiếp truyền vào trong cơ thể Lâm Phong, nhưng luồng khí ấm này chỉ có thể giúp đỡ Lâm Phong ổn định thân thể, cũng không thể di chuyển chút nào.

Dần dần, năng lượng của luồng khí ấm này cũng tiêu hao hết, dưới tình thế cấp bách, Lâm Phong đem công pháp của gia tộc với thiên hồng đạo cùng nhau vận lên, hy vọng đủ để chống đỡ thêm chút thời gian.

“ Ầm ~ ”

Hai bộ công pháp cùng nhau vận dụng cũng không thể giúp đỡ cho Lâm Phong, luồng năng lượng cuối cùng tiêu hao, trước mắt Lâm Phong tối sầm, kinh phong mờ mịt lập tức biến thành cuồng phong đen kịt, cuối cùng Lâm Phong cũng bị hút vào trung tâm của trận gió.

Sự cường cứng của cấp độ luyện nguyên kỳ cuối**bắt đầu vỡ nát, cuồng gió màu đen giống như một cây châm nhỏ, không ngừng đâm vào làn da của Lâm Phong, trong cơn gió mạnh màu đen đó, còn khó chịu hơn so với Lâm Phong tiếp nhận thử nghiệm của gia tộc.

Nơi làn da bị vỡ nát càng ngày càng nhiều, thịt non màu đỏ sẫm lộ ra không chút máu, làn da chảy ra máu, sớm đã bị cuồng phong thổi vô tung vô tích.

Đôi mắt của Lâm Phong đã mờ không lên, ý thức càng ngày càng mơ hồ, bản năng chỉ có thể vận lấy hai thứ công pháp, chậm rãi kéo dài thời gian.

“ Ầm ~ “

Bên trong đơn điền bỗng nhiên rung động, thân thể của Lâm Phong hung hăng lắc lư một cái, một luồng cảm giác đau đớn trong nháy mắt xuyên vào trong linh thức của Lâm Phong.

“ A!”

Lâm Phong ngửa mặt thăm kêu một tiếng, hắn không bản thân hắn không biết trên người có một luồng năng lượng lớn đến từ đâu, không ngờ khiến hắn có thể một lần nữa không chế bản thân, mà còn nhanh chóng bay ra khu vực của trận gió đáng sợ đó.

“ Cứ như vậy bay ra!”

Sau khi đi ra, lập tức Lâm Phong bay rất xa khỏi khu vực trận gió đáng sợ đó, hắn không nghĩ tới, hắn vốn sắp phải chết đi, không ngờ vẫn có thể sống lao ra khỏi khu vực gió đó.

Thoát khỏi rất xa, Lâm Phong mới bắt đầu kiểm tra thương thế trên người, lần kiểm tra này, lập tức khiến Lâm Phong đứng ngây ở đó rất lâu không nói gì.

Vô số da thịt bị sủi ra của Lâm Phong, đã bắt đầu chậm rãi dung hợp lại, tốc độ còn nhanh hơn so với thuốc trị thương mạnh nhất của Lâm gia, nhưng đây không phải là nguyên nhân khiến Lâm Phong kinh ngạc, đột nhiên Lâm Phong phát hiện, công pháp tu luyện của gia tộc, đã đột phá đến cấp độ luyện phách.

Mỗi một kinh mạch trong cơ thể Lâm Phong, đều biến thành màu vàng, với lại trong kinh mạch, linh khí chảy xuôi như dòng suối, đây chính là biểu hiện công pháp cấp độ luyện phách của gia tộc, linh khí biến thành chất lỏng, đối với ứng dụng và dự trữ của linh khí, đều sẽ gia tăng gấp bội, thực lực bản thân, tự nhiên cũng sẽ tăng mạnh rất nhiều.

Một trận gió ngoài ý muốn, không ngờ lại khiến Lâm Phong đột phá đến cấp độ luyện phách mà vô số người Lâm gia muốn tu luyện tới, nói như thế, sau nay Lâm Phong về Lâm gia, người khác sẽ phải xưng hô hắn là trưởng lão, Lâm Phong lại trở thành người tu luyện thời gian ngắn nhất, nhanh nhất trở thành trưởng lão của Lâm gia.

Nhưng, đây cũng không phải là nguyên nhân quan trọng nhất khiến Lâm Phong kinh ngạc, Lâm Phong kinh ngạc nhất là, là một hạt châu hình tròn phát tán ra một màu sắc đen kịt, ngoài màu sắc không giống nhau ra, viên châu này giống như kim đơn người tu chân nguyên anh chưa tu luyện đến kỳ nguyên anh, một viên kim đơn màu đen.

Sau khi viên kim đơn màu đen này xuất hiện, Lâm Phong càng có nhiều giải thích hơn đối với Thiên hồng đạo, vốn có nhiều chỗ không hiểu rõ cũng đột ngột sáng sủa, cuối cùng Lâm Phong cũng phát hiện, bộ công pháp Thiên hồng đạo này, so với bản thân tu luyện của công pháp gia tộc, cường đại hơn vô số lần.

Theo cảnh giới tu chân mà xem, trước mắt Thiên hồng đạo đang là kỳ kim đơn, nhưng kỳ kim đơn của Thiên hồng đạo không giống với các kim đơn thông thường. Lâm Phong có thể cảm giác đến, cho dù không có công pháp của gia tộc, bây giờ thực lực của hắn đã đến cấp bậc trưởng lão, nhưng không phải là một đệ tử Lâm gia cấp độ luyện cốt nào có thể so với người tu chân kim đơn.

Lâm Phong đứng ngây tại đó hết hai canh giờ, mới khôi phục lại, đối với biến hóa trong cơ thể, Lâm Phong cũng không giải thích được, nhưng thực lực tăng cường cũng là chuyện tốt, Lâm Phong trước mắt, cho dù mười người Thượng quan Hồng đưng trước mặt, hắn đã có lòng tin giết chết hắn, nắm chắc báo thù của Lâm Phong, lại gia tăng rất nhiều.

Sau đột phá mới, Lâm Phong không chỉ gia tăng thực lực, còn có tốc độ và linh thức, bây giờ tốc độ của Lâm Phong nhanh hơn gấp mấy lần so với ban đầu, cho dù một người tu chân kỳ nguyên anh nào, có lẽ cũng không so được với tốc độ của hắn. Với linh thức, càng kinh khủng hơn tới có thể bao phủ phương viên trong phạm vi năm trăm dặm, phải biết rằng, linh thức của trưởng lão Lâm gia, chỉ có thể mở rộng trăm dặm mà thôi.

Sau khi Lâm Phong rời khỏi đại lục Thiên hồng, những người tu chân đến vì Lâm Phong đều bay về đại lục Bắc cực, đại lục Thiên hồng, chỉ để lại người của Hồng Nguyên cốc tiếp tục canh giữ, người của Hồng Nguyên cốc ở lại, cũng chỉ là cho phạm nhân của tứ đại thế gia phát triển căn cứ ở đây, bọn họ giết không lại người của tứ đại thế gia, nhưng giết phạm nhân thì vẫn rất là ung dung.

Bách hoa hợp cốc, Lâm Phong dựa vào linh thức cường đại của bản thân, cuối cùng tìm đến nơi này.

Trong hợp cốc hơn bốn trăm đệ tử Hồng Nguyên cốc cũng không biết, kẻ địch đáng sợ nhất, đã đến trên trời của bọn họ, thực lực bây giờ của Lâm

Phong, đã không là những người tu chân này có thể phát hiện ra.

“Phụ thân, Thành bá, các người chờ xem, hài nhi sẽ báo thù cho các người!”

Trên trời cao, khóe miệng của Lâm Phong lộ ra một nụ cười kỳ lạ, lúc này trong lòng Lâm Phong bình tĩnh dị thường, và hơn bốn trăm người tu chân dưới chân hắn, đã cho Lâm Phong tuyên án tử hình.

“Tiểu nhị, giờ ăn đến rồi!” Lâm Phong giờ thiết côn lên, nhẹ nhàng chấn động côn nhọn nhẹ nhàng hôn một cái, cho dù là thiết côn, hoặc là Lâm Phong, trước mắt đều có thể hấp thu đi năng lượng của những người tu chân này.

“Người gì?”

“Có kẻ địch?”

Căn bản Lâm Phong không có che dấu hành tung của hắn, trực tiếp từ không trung chậm rãi bay xuống, những đệ tử tuân thủ của Hồng Nguyên cốc, lập tức lớn tiếng hô lên.

Nơi cách mặt đất một trăm thước, Lâm Phong nắm quyền mỉm cười nhìn người tu chân của Hạp cốc từng người bay lên, dưới bề ngoài bình tĩnh, nhưng có sát ý nồng hậu.

“Lâm Phong, hắn là Lâm Phong!”

Đột nhiên, một âm thanh cao giọng hô lên, rất nhanh, những người tu chân này đều nhận ra, trước mắt chính là lần trước đại chiến, Lâm Phong đó thiếu chút là bị Thượng quan Hồng giết chết.

“Thiết côn!”

Ánh mắt của tất cả mọi người, lại tập trung vào trong tay Lâm Phong nắm lấy, cây thiết côn mà khiến bọn họ vừa thương vừa sợ, là thiết côn này giết chết chủ Thượng quan Hồng của bọn họ, nhưng cũng là thiết côn này, là trước mắt đại lục Bắc cực công nhận, món thượng phẩm linh khí thần bí kia.

“Các huynh đệ, chỉ có một người Lâm Phong, giết chết hắn, thượng phẩm linh khí thì sẽ là của chúng ta!”

Không biết ai lớn tiếng hô, lập tức, hơn bốn trăm đệ tử Hồng Nguyên cốc lớn tiếng hưởng ứng, chậm rãi áp sát hướng tới Lâm Phong.

“Bổ đại Thiên Uy trận!”

Không có Thượng quan Hồng, nhưng nơi này cũng có đầu lĩnh, lập tức, bốn mươi chín người tu chân nguyên anh kỳ cuối đem vây Lâm Phong vào giữa, trong tay bọn họ, chậm rãi xuất hiện một quang sáng màu trắng.

“Àm!”

Lâm Phong vẫn chưa cử động, quang sáng đã hình thành, mà còn đánh ra ngoài, hơn bốn trăm người tu chân, liền điên cuồng rống lên, đại Thiên Uy trận, tuyệt đối không phải là một người cấp độ luyện nguyên có thể chống đỡ được, bọn họ đều tưởng rằng, Lâm Phong chỉ có tu vị cấp độ luyện nguyên.

“Cười xong chưa!”

Đột nhiên tiếng của Lâm Phong truyền tới, trong hô to lúc bọn họ đánh trúng Lâm Phong, Lâm Phong chậm rãi bay lên, trên người hắn, một chút biến hóa cũng không có.

“Làm sao có thể?”

Hơn bốn trăm người tu chân đều sợ ngây người, người mà đến cả đại Thiên Uy trận cũng không đối phó được, bọn họ đã không nghĩ ra được cách nào có thể đối phó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 40: Bắt Đầu Phục Thù

Uy lực của Thiên Uy trận quả thật rất lớn, cho dù trưởng lão của Lâm gia gặp cũng phải cẩn thận, nếu như dựa vào thân thể cứng rắn đi đỡ, thì cao thủ cấp bậc trưởng lão cũng sẽ bị thương. [zuiku.net](http://www.zuiku.net) Chuyên tải từ nhưng Lâm Phong thì khác, hán ngoài** cường độ đã đến cấp độ luyện phách, đồng thời trong cơ thể còn có một viên kim đơn màu đen, công pháp song trùng, năng lực phòng ngự của Lâm Phong biến càng mạnh, đại Thiên Uy trận đã không còn uy hiếp gì đối với hắn.

“Người, là người thứ nhất, nguyên anh của người, ta dùng để tế mộ của phụ thân ta!”

Lâm Phong nắm lấy thiết côn chỉ vào người tu chân vừa rồi phát ra mệnh lệnh khe khẽ mỉm cười, theo âm thanh kết thúc của Lâm Phong, người tu chân bị chỉ đó, chỉ cảm giác cái bụng hơi mát lạnh, chờ khi tỉnh dậy, mới phát hiện ý thức đi với nguyên anh của hắn đã bị Lâm Phong nắm trong tay.

“Người thứ nhất!”

“Bồng!”

Trong tay Lâm Phong căng thẳng, nguyên anh tức thời nứt toát ra, năng lượng tản ra bốn phía chậm rãi bị thiết côn hấp thu hết, người chỉ huy tạm thời của Hồng Nguyên cốc ở đại lục Thiên Hồng, như thế đã bị Lâm Phong giết chết.

“Người thứ hai!”

Âm thanh băng lạnh vang lên, hơn bốn trăm người tu chân của Hồng Nguyên cốc phát hiện vị trí của Lâm Phong đột nhiên thay đổi nơi, và trên tay của hắn, lại bóp nát một người nguyên anh.

“Người thứ ba!”

Theo âm thanh của Lâm Phong, tất cả người tu chân đều vô ý thức nhìn nơi âm thanh truyền đến, lại một người tu chân nguyên anh kỳ cuối, bị Lâm Phong bắt lấy nguyên anh, trực tiếp bóp nát.

Ba người rồi, trong thời gian ngắn ngủi, Lâm Phong nhẹ nhàng nghĩa cử giết chết ba người cao thủ nguyên anh kỳ cuối, như thế khiến những người tu chân sót lại có một cảm giác khiếp sợ.

Người tu chân nguyên anh kỳ cuối, có thể cho là cao thủ ở đại lục Bắc cực, nhưng đến năng lực đánh trả cũng không có thù bị giết chết, thậm chí bọn họ còn chưa nhìn rõ, Lâm Phong bay như thế nào đến bên cạnh những người đó.

Đương nhiên những người tu chân này không biết, giờ đây tốc độ của Lâm Phong đã nhanh hơn bọn họ nhiều, với lại tu vi đã đến cấp độ trưởng lão của Lâm gia, một người trưởng lão Lâm gia có tốc độ siêu nhanh, đối với bọn họ đó chính là một ác mộng.

“Người thứ sáu.....”

Tiếng của Lâm Phong lần nữa truyền tới, một số người tu chân mất hồn mới phát hiện, người bọn họ không cử động, đã mặc cho Lâm Phong giết chết sáu cao thủ nguyên anh kỳ cuối của bọn họ.

“Không muốn chết thì cả đám cùng lên!”

Đột nhiên, một người tu chân hô to một tiếng, tất cả người tu chân đều phản ứng tới, chỉ đứng tại chỗ không cử động, chỉ sẽ chậm rãi bị Lâm Phong một người giết chết.

Tất cả người tu chân, cùng nhau bay hướng tới Lâm Phong, ở đại lục Bắc cực, chỉ nguyên của người tu chân cực kỳ thiếu hụt, vũ khí của rất nhiều người đều là linh lực của bản thân trong chưởng tay và trong cơ thể, đó đều là tu luyện ngoại công của Lâm gia, nguyên anh chủ yếu ở đại lục Bắc cực cường thế này, các người tu chân khác dựa vào bản thân, thương tổn của bọn họ xa xa vẫn thấp hơn thương tổn của vũ khí.

Nhưng hơn bốn trăm người tu chân cùng nhau công kích, thì sẽ khác, ngoại công tu luyện đang mạnh, hắn cũng có một giới hạn, giống như hai người phạm nhân, một người da dày vừa cao to, một người ốm nhỏ lại yếu, một người ốm nhỏ thì đánh không lại người da dày cao to, nếu như số người ốm nhỏ quá nhiều, da dày cao to cũng không nhất định trụ được, đối phó với người tu chân cấp độ luyện nguyên của Lâm gia, thì cũng là đạo lý như thế, những người tu chân nghĩ đó là chiến thuật nhân hải.

Nhưng bọn họ đã sai, bọn họ đối mặt không phải là một người tu chân cấp độ luyện nguyên, mà là một trưởng lão Lâm gia, đó cũng tương đương với đối thủ bọn họ không phải là một người da dày cao to, mà biến thành một võ lâm cao thủ, khi một phạm nhân lợi hại, đối mặt với võ lâm cao thủ cũng bó tay hết cách, càng không phải nói, Lâm Phong là ‘Võ lâm cao thủ’ đem theo một vũ khí vô cùng lợi hại.

“Bang bang bang!”

Tiếng vỡ vang liên tục, trên người Lâm Phong lại bị dính đầy máu, trên thiết côn, cũng là từng giọt máu đỏ tươi giọt xuống dưới.

“Hai mươi tám người!”

Hai mươi tám người, Lâm Phong đã liên tục giết chết hai mươi tám người tu chân, vui sướng giết chóc khiến Lâm Phong có một cảm giác sáng khoái, công pháp Thiên hồng đạo trong cơ thể cũng đang tự nhiên vận chuyển, viên kim đơn màu đen trong cơ thể, quý dị hắc mang càng long lánh hơn.

“Đánh nhau trốn hải!”

Không biết ai lớn tiếng hô to, lập tức, còn sót lại chừng bốn trăm người tu chân, hướng tản ra bốn phía mà bay. Trong một hiệp, bọn họ không tạo thành thương tổn gì với Lâm Phong, ngược lại chết gần ba mươi cao thủ, những người tu chân này tức khắc bị sự hung hăng của Lâm Phong sợ choáng váng.

Đã không phải là đối thủ của Lâm Phong, cũng không bằng là bỏ chạy, mặc dù một mình Lâm Phong đang lợi hại, cho dù tốc độ hẳn nhanh một chút, thì có thể đuổi theo mấy người?

: Người chạy trước chết trước!”

Trong nháy mắt, xung quanh bốn trăm người tu chân không ngờ xuất hiện hơn mười người thân ảnh của Lâm Phong, với lại những nơi có hiện thân của mỗi thân ảnh Lâm Phong, thì sẽ có một người tu chân bị Lâm Phong giết chết, tạm thời trong nháy mắt, những người tu chân bay ra ngoài nhanh nhất tất cả đều tử vong, mà còn là loại tử vong nguyên anh đều bị vỡ nát.

Một thời gian, còn thừa hơn ba trăm người tu chân đều ngây mắt ra, chạy nhanh, tự nhiên là tu vị cao sâu, hơn nữa bị Lâm Phong giết trước, giờ đây sót lại hơn ba trăm người tu chân, đã không còn người tu vị nguyên anh kỳ cuối, sót lại toàn là người kỳ đầu và trung kỳ.

“Một trăm ba mươi chín!”

Âm thanh lạnh lùng của Lâm Phong lại truyền qua, tiếng âm thanh này, giống như một âm thanh đòi mạng, khiến hơn ba trăm người tu chân đều tâm thần run lên.

“Người lợi hại thế, tại sao lại tàn nhẫn đối bọn ta, không sợ mất thân phận của người!”

Một âm thanh run rẩy từ người tu chân hô lên, đó là tuyệt vọng của một người tu chân nguyên anh kỳ đầu, đối mặt với Lâm Phong, hẳn cũng như những người khác, đều dâng lên một cảm giác vô lực.

“Thân phận?”

Đột nhiên Lâm Phong lạnh lùng cười một tiếng.

“Lúc các người giết chết đệ tử phạm nhân của Lâm gia, có từng để ý đến thân phận?”

Hơn ba trăm người tu chân im lặng không nói, trong mắt của người tu chân, phạm nhân thuộc về sinh vật bậc thấp, giết đi một ít cũng không là gì, đừng nói đến bọn họ, chính là tứ đại thế gia, từ trước đến nay đều đem phạm nhân đệ tử làm căn cứ phát triển, chưa bao giờ coi trọng qua đệ tử phạm nhân.

“Ta còn có thể nói cho các người!” Lâm Phong lạnh lùng nhìn một vòng.” Tất cả các người, hôm nay đều phải chết!”

Tiếng chữ chết xuống, hơn mười người nguyên anh lại vỡ nát ra, đối mặt với kẻ địch giết cha, giết huynh, Lâm Phong không chút nương tay, mà còn tựa như có chút khát máu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 41: Chấp Nhận Xử Phạt

Thế giới của phạm nhân, có một truyền thuyết, người chết sẽ xuống địa ngục, người xử án dưới địa ngục sẽ căn cứ vào hành vi trước đó làm mà tiến hành phán xét, người sống thiện giả, sẽ được sống lại.

Nhưng Lâm Phong biết, đầu sao đó là chỉ là truyền thuyết, giờ đây Lâm Phong đã đi trên con đường tu luyện, tự nhiên cũng biết sức yếu ớt của linh hồn, phạm nhân chết đi, linh hồn sẽ tan biến, căn bản không có cái gì địa ngục.

Nhưng, trước mặt Lâm Phong lại có một địa ngục, một địa ngục tràn đầy mùi máu tanh, dưới chân Lâm Phong, những cái tạ của hơn bốn trăm người tu chân, đã hội tụ thành một ao nhỏ, trong ao và bên bờ, toàn là thi thể và khối thịt của người tu chân.

Thiết côn trong tay Lâm Phong, cũng đang không ngừng chấn động tê rợn, hơn bốn trăm người nguyên anh, gần như đều bị thiết côn hấp thu, đối với những người nguyên anh giết cha, Lâm Phong sẽ không, cũng không nguyện đi hấp thu bọn họ.

Nhưng đối với Lâm Phong mà nói, năng lượng thiết côn hấp thu và hấp thu cũng không là gì, thời khắc quan trọng, thiết côn vẫn có thể lấy năng lượng

dự trữ của nó truyền đến trong cơ thể Lâm Phong, nhiều lần thiết côn lấy phương thức này cứu lấy Lâm Phong.

Ban đêm, Thiên Tinh thành, đông hoang tàn Lâm gia.

Mảnh đồng hoang tàn này trải qua hai lần người tu chân đại chiến sớm đã trở thành cấm địa của phạm nhân, hơn nữa nói đến thế giới quỷ quái của phạm nhân, lúc này càng không có người dám đi vào trong đó.

Nguyên Lâm phủ hậu hoa viên, hơn mười người y quan chính tề đứng xếp hàng trước nhất, một phần mộ lớn nhất, chính là nấm mộ của Lâm Chính Văn phụ thân của Lâm Phong, lúc này Lâm Phong đang quỳ trước nấm mộ.

“Cha ~”

Lâm Phong nước mắt nhịn không được chảy ra, mười tuổi Lâm Phong rời nhà, lúc nhỏ thời gian với phụ thân không nhiều, cô đơn phân tán cũng có chút hơi ức, nhưng Lâm Phong biết, phụ thân là thương bản thân, đến giờ Lâm Phong tỉnh táo nhớ kỹ, lúc trước bản thân không lý giải phụ thân, biểu hiện đau khổ của phụ thân khi tiến vào sơn miếu.

“Ta đã báo thù cho ngài, giết hại người Lâm gia chúng ta, đã đều bị ta giết chết!”

Tiếng khóc đau khổ của Lâm Phong, lúc này hẳn, không có chút vui sướng của sự báo thù, chỉ có hối hận và phần nợ, thù đã báo rồi, nhưng phụ thân lại vĩnh viễn không quay về được.

Sơn miếu, Phật Tượng đã bị đốn vỡ Lâm thành trị thương, chỉ để lại mấy đệ tử ở ngoài canh giữ Truyền tông trận, Lâm Phong ngờ ngác đứng ở cửa sơn miếu một hồi, mới chậm rãi đi vào.

Đệ tử Truyền tông trận nhận biết Lâm Phong, đối với việc Lâm Phong đột nhiên xuất hiện ở đại lục Thiên Hồng cũng cảm thấy kinh ngạc, bọn họ vẫn canh giữ ở đây, nhưng không nghe nói khi nào Lâm Phong đến đại lục Thiên Hồng, nhưng xuất phát từ trách nhiệm, bọn họ vẫn phải dùng Truyền tông trận tiễn Lâm Phong quay về đại lục Bắc cực, lệnh cấm của Lâm Nam Thiên chỉ ở bên kia Lâm thành, bên đây không có thông báo.

Tam trưởng lão phủ.

Lâm Nam Thiên đối với việc Lâm Phong tự tiện bỏ đi cũng rất căm giận, đối với tình huống bây giờ của Lâm Phong ai cũng không biết, mọi người chỉ đoán là hắn bay trở về, nhưng không ai tin, dấu sao trận gió chưa có ai từng đột phá qua.

Báo thù rồi, trong lòng Lâm Phong ôn đi rất nhiều, mặc kệ Tam trưởng lão có xử phạt gì đối với hắn, Lâm Phong cũng nhận, sau khi từ Truyền tông trận đi ra, Lâm Phong trực tiếp bay về Tam trưởng lão phủ.

“Tiểu Phong!”

Canh giữ trước cửa Tam trưởng lão phủ lại là Lâm Nguyên, Lâm thành sau khi trải qua mấy lần nguy cơ, rõ ràng nhân thủ cũng không đủ, thứ đệ tử thứ ba như Lâm Nguyên cũng không muốn lười biếng, toàn bộ đều bị sắp xếp công việc, đồng thời cả Lâm thành đối với việc huấn luyện đệ tử cũng tăng tốc rất nhiều, dấu sao số lượng đệ tử của Lâm gia có hạn, chết một người thì thêm một người, với lại đào tạo một người vẫn rất là khó.

“Nguyên sư huynh, Sư tử có ở nhà không?”

Tuy Lâm Phong tu vi đã đột phá đến cấp biệt trưởng lão, nhưng hắn đối với đáy lòng của Lâm Nam Thiên vẫn có sợ hãi, khi quay về không có nghĩ nhiều, đúng là đến nơi, trong lòng bắt đầu có chút không yên.

“Có, Sư phó cũng ở đây, hai ngày nay sư phó cũng vì người mà bị sư tử mắng không ít, người phải cẩn thận một chút!”

Lâm Thiên nhìn nhìn bên trong, nhỏ tiếng nói, Lâm Phong tự tiện trốn đi, quả thật Lâm Chiến cũng có trách nhiệm, dấu sao Lâm Nam Thiên đã từng dặn dò Lâm Chiến phải canh giữ thật tốt Lâm Phong.

“Ta biết rồi, ta tự đi chịu phạt!”

Lâm Phong gật gật đầu, sắc mặt hơi có chút ảm đạm, lần này còn liên lụy sư phó chịu mắng, có lẽ trách phạt sẽ không nhỏ.

Tam trưởng lão trong đại sảnh, ngoài Tam trưởng lão ra, mấy sư thúc của Lâm Phong ở đó, trên cơ bản ngoài chấp hành nhiệm vụ ngoài đó ra, đệ tử đời thứ hai của Tam trưởng lão đều tụ tập ở đây, nguyên nhân tụ tập, cũng là vì Lâm Phong.

Đối với Lâm Phong, quả thật là trong lòng Lâm Nam Thiên có một con tức rất lớn, tư chất của Lâm Phong là lúc hắn giúp đỡ trúc cơ đã phát hiện, tuyệt đối là tài liệu tốt mà từ trước tới nay thiên cổ Lâm gia gặp được, cho nên, Lâm Nam Thiên mới thuyết phục sáu vị trưởng lão khác, cho Lâm Phong sự huấn luyện đặc biệt, Lâm Phong cũng không khiến Lâm Nam Thiên thất vọng, mười một năm tu luyện đã đạt đến cấp độ luyện Nguyên, mười lăm năm đến cấp độ luyện Nguyên kỳ cuối, tốc độ này, tuyệt đối tạo ra một kỳ tích, có lẽ sau này cũng không ai có thể phá vỡ tốc độ này của Lâm Phong.

Đã có một trọng điểm bồi dưỡng như vậy, đệ tử khổ tâm đào tạo, không ngờ trái lệnh chạy trốn, điều này lúc khiến Lâm Nam Thiên tức giận cũng lo lắng, lo lắng Lâm Phong sẽ xảy ra tai nạn, lần này hắn sốt ruột đệ tử đến, chính là muốn phái những người có thể đến đại lục Bắc cực và đại lục Thiên Hồng truy tìm Lâm Phong, cho dù thế nào, vẫn phải tìm Lâm Phong trước hãy nói sau.

“Dạ?”

Lâm Nam Thiên đang muốn dẫn dò đệ tử, đột nhiên cau mày lại, mắt hướng về phía cửa đại sảnh, Lâm Phong đã lặng lẽ đứng ở đó, nhìn thấy Lâm Nam Thiên đã phát hiện ra hắn, tức thời chạy vào trong, quỳ xuống.

“Lâm Phong ra mắt sư tổ, sư phó, và các vị sư thúc!”

Lâm Phong tự biết có tội, nói xong cũng không nói chuyện, chỉ là cúi đầu, chuẩn bị chấp nhận xử phạt.

Hắn lại không biết, xuất hiện của hắn, khiến Lâm Nam Thiên bao gồm bọn Lâm Chiến đều mãnh mẽ kinh sợ, đặc biệt là Lâm Nam Thiên, kinh ngạc đồng thời cũng mừng như điên, người khác không phát hiện được, nhưng Lâm Nam Thiên đã có thể nhìn ra, Lâm Phong đã thành công đột phá đến cấp độ luyện Nguyên tuyệt đỉnh, đạt đến cấp độ luyện Phách kỳ đầu.

Tu luyện mười lăm năm, trở thành trưởng lão, đó là kỳ tích trong kỳ tích của Lâm gia, càng không cần nói, Lâm Phong vẫn không phải là đột phá tại nơi tu luyện, đột phá này khiến hắn càng có vẻ khó có được.

Lâm Chiến các huynh đệ cũng phát hiện không đúng, chỉ là Lâm Nam Thiên không có nói gì, bọn họ cũng không nói, tất cả đều kinh ngạc nhìn Lâm Phong, Lâm Phong đã cho bọn họ một cảm giác hoàn toàn khác nhau, trong ẩn ẩn dật dật, trong lòng mỗi người đều có một ý tưởng không thể tin, tức thời tự mình lắc đầu, bọn họ cũng không tin tưởng, Lâm Phong có thể nhanh như vậy đến cấp độ trưởng lão.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 42: Trưởng Lão Mới

“Các người đều đi ra trước, ta phải đơn độc nói chuyện với Lâm Phong!”

Đột nhiên Lâm Nam Thiên nói, bọn Lâm Chiến hơi kinh ngạc, nhưng cái gì bọn họ cũng không hỏi, tất cả đều đi ra ngoài, chỉ có Lâm Chiến khi nghe Lâm Nam Thiên nói thân thể hơi có chút run lên, cũng chỉ có hắn để ý đến, xung hô của Lâm Nam Thiên không phải là Phong nhi thường ngày, mà biến thành tên đầy đủ. 7quilu.7et Chuyển tải từ

Sau khi mọi người rời khỏi, Lâm Nam Thiên lại nhìn Lâm Phong rất lâu, mới chậm rãi nói: “Người, Người đột phá rồi?”

“Đúng vậy, vốn là Phong nhi lâm vào trong trận gió tương sẽ chết, không nghĩ tới không chỉ xông ra ngoài, mà còn đột phá!” Lâm Phong gật gù đầu, đối với việc tu vị tăng trưởng, hắn không định giấu Lâm Nam Thiên, cũng không giấu được.

“Trận gió?” Sắc mặt Lâm Nam Thiên hơi thay đổi, đối với trận gió, hắn vẫn rõ ràng hơn, đó cũng chính là nơi mà hắn không dám dễ dàng xông vào, Lâm Phong có thể từ trong đó xông ra mà còn đột phá, vận may cũng rất quan trọng mà không thể không nói.

“Thôi, người đứng dậy trước đi, giờ đây người đã là trưởng lão của Lâm gia chúng ta, sau này ta không là sư tổ của người, Lâm Chiến cũng không là sư phó của người!”

“Sư tổ, không, Phong nhi có lỗi, nhưng sau này Phong nhi sẽ sửa, sẽ không bao giờ tùy ý làm nữa!” Lời nói của Lâm Nam Thiên khiến sắc mặt Lâm Phong biến trắng bệch, câu nói này, không hơn gì là đem Lâm Phong đuổi ra khỏi sư môn.

“Thằng nhỏ ngốc, đó là gia pháp của Lâm gia chúng ta, trưởng lão là đơn độc trở thành một hệ hoặc tiến vào trưởng lão các, cũng không phải là chuyện xấu!”

Lâm Nam Thiên khẽ cười đỡ lấy Lâm Phong vẫn đang quỳ trên mặt đất, đối với Lâm Nam Thiên, đối với cả Lâm gia mà nói, đột phá của Lâm Phong là chuyện tốt, điều này có ý nghĩa với thực lực của Lâm gia, lại tăng cường thêm một phần. Chuyển tải từ

“Sư tổ, ta có thể ở lại bên cạnh sư phó và ngài không?” Lâm Phong đứng thẳng lên, nhưng hắn không dám ngồi cùng nhau với Lâm Nam Thiên, trong lòng Lâm Phong, Lâm Nam Thiên và Lâm Chiến chính là trưởng bối của hắn, giờ đây phụ thân đã mất, lúc càng nhiều, Lâm Chiến càng giống phụ thân của hắn.

“Ồ đâu đều giống nhau, chỉ cần trong lòng người còn có bọn ta, thiếu một xưng hô thì có thể nào!”

Lâm Nam Thiên cười nói, không ngừng đánh giá Lâm Phong, tức giận tràn đầy trước đó lúc này đã hoàn toàn biến mất, Lâm Phong có thể sớm đột phá đến trưởng lão, đối với hắn mà nói đó tuyệt đối là việc ngoài ý muốn, với lại, trong đệ tử của bản thân tung ra một thiên tài như thế, hào quang trên mặt

của Lâm Nam Thiên cũng gia tăng không ít.

“Tam sư huynh, chuyện vui gì thế, tại sao vội vã cho bọn ta qua đây!”

Ngoài sảnh, đột nhiên truyền đến một tiếng cười sáng khoái, âm thanh chưa xuống, Lục trưởng lão đã sai bước đi vào, sau lưng Lục trưởng lão, còn có Ngũ trưởng lão vẫn luôn trầm lặng ít nói.

.....

“Lâm Chiến sư huynh, ta có một thứ dự cảm, nhất định Lâm Phong có một biến hóa lớn nào, nếu không thì ngay cả trưởng lão cũng đến!” Sau khi Ngũ trưởng lão và Lục trưởng lão đi vào đại sảnh, còn chờ đợi đệ tử đời thứ hai ngoài cửa lập tức sôi nổi thảo luận lên, trong lòng bọn họ đều có một loại phỏng đoán, chỉ là không ai dám xác định.

“Làm sao có thể, tiểu Phong tu luyện mới mấy năm?” Lâm Chiến không tự nhiên cười một cái, nói với sư đệ bên cạnh, lúc này, trong lòng Lâm Chiến là phức tạp, đối với gia pháp thì hẳn biết nhiều hơn Lâm Phong, một khi Lâm Phong đột phá, với tình huống của Lâm Phong khẳng định cần phải vào trưởng lão các, vậy sau này gặp lại thì sẽ không biết là khi nào.

“Khó nói, Lâm Phong không giống với người khác, cả người hẳn chính là một quái thai, ta cảm giác hẳn rất khác, rất có thể là như thế!”

Người bên cạnh lắc đầu. Đối với Lâm Phong, ý nghĩ của bọn họ đều hơi giống nhau, không dám tin tưởng Lâm Phong đã đột phá, nhưng Lâm Phong cho bọn họ cảm giác, quả thật không khác biệt cùng đối mặt với trưởng lão, rất khiến bọn họ nghi hoặc.

“Đại trưởng lão cũng đến, còn có Nhị trưởng lão!”

Bên ngoài đại sảnh, lại bước nhanh ra hai người, cùng nhau bước vào đại sảnh, bọn Lâm Chiến, vội vàng cuối đầu hành lễ, nhìn bộ dạng, Thất đại trưởng lão phải hội tụ cùng nhau.

“Tất cả các người đều ở ngoài cảnh giới, hôm nay Bảy đại trưởng lão tổ chức hội nghị khẩn cấp ở đây, bất cứ người nào cũng không cho phép quấy rầy!”

Sư huynh đệ Lâm Chiến vẫn đang phỏng đoán, Lâm Nam Thiên đã truyền âm qua đây, linh thức truyền âm, là kỹ năng đặc biệt của trưởng lão, lập tức bọn Lâm Chiến phân chia phương hướng, canh giữ tòa đại sảnh này.

Từ trưởng lão, là cùng Thất trưởng lão đến, sau khi hai người tiến vào, Bảy đại trưởng lão đều đã đến đủ, trong lòng Lâm Chiến khẩn trương, lại không dám đi vào hỏi.

“Sư phó, ngài đừng lo lắng, ta không sao!”

Đột nhiên linh thức truyền âm của Lâm Phong truyền qua đây, thân thể Lâm Chiến mạnh mẽ căng thẳng, sau đó tự mình lắc đầu, không suy nghĩ, an tâm bảo vệ.

Đối với Lâm Chiến mà nói, đột phá của Lâm Phong vốn là việc tốt. đệ tử bản thân hậu sinh khả úy mà còn thắng cho oai, là sự kiêu ngạo của hắn làm sư phó, nhưng khi nghĩ đến từ nay sẽ phải phân biệt với Lâm Phong, thậm chí không biết ngày tháng gặp lại, trong lòng Lâm Phong luôn có một luồng cảm giác ê ẩm.

Trong đại sảnh, Bảy đại trưởng lão còn có Lã, Phong, tất cả đều ngồi vững, trong sảnh có một cách âm trầm pháp tạm thời do Tam trưởng lão cố ý bày ra, cho người bên ngoài không nghe được bên trong nói chuyện.

Lục đại trưởng lão đến sau, ai cũng không nói chuyện, con mắt nhìn chăm chăm Lâm Phong, bắt đầu của bọn họ cũng như Lâm Nam Thiên, kinh ngạc, hưng phấn.

“Tốt, không hổ là thiên tài kiệt xuất của Lâm gia ta, mười lăm năm, mười lăm năm rồi!”

Đại trưởng lão bỗng nhiên rống lên một tiếng, may mà có cách âm trầm pháp cách nhau, nếu không nhất định cả Lâm thành đều nghe được tiếng rống của Đại trưởng lão.

“Đúng vậy, mười lăm năm, đại sư huynh, lúc trước ngươi dùng bao nhiêu thời gian?”

Nhị trưởng lão khẽ thở dài, mười lăm năm tu luyện đến cấp độ của bọn họ, đối với những người như hắn mà nói, là một đả kích lớn.

“Bảy nghìn tám trăm ba mươi một năm!”

Đại trưởng lão nhìn lấy Lâm Phong, nửa ngày mới nói ra một con số.

“Ta tu luyện chậm nhất, ta dùng hết một vạn bảy nghìn năm!” Ngũ trưởng lão cũng thở dài, trong Bảy đại trưởng lão, tu luyện của Ngũ trưởng lão quả thật là người chậm nhất, thời gian một vạn bảy nghìn năm đột phá đến trưởng lão.

“Giống như ta là nhanh nhất, nhưng ta cũng dùng hơn năm nghìn năm!” Lục trưởng lão khẽ cười một cái, Bảy đại trưởng lão, thời gian đột phá từ năm

ngành đến một vạn bảy khác nhau, nhưng cho dù người của bọn họ tu luyện nhanh nhất so với Lâm Phong, cũng có chênh lệch hơn mấy trăm lần.

“Lâm gia chúng ta, sau này phải thay đổi sách lược đào tạo đệ tử!”

Đại trưởng lão nặng nề thở dài, đột phá của Lâm Phong cho bọn họ một chấn động rất lớn, mười lăm năm, đệ tử khác mười lăm năm thậm chí vẫn đang tu luyện trong sơ cấp, Lâm Phong lại đã đột phá đến cấp độ trưởng lão, bất cứ một người nào của Lâm gia, có lẽ cũng rất khó chấp nhận kết quả này.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 44: Xung Đột Ngoài Ý Muốn

“Là phân mạch của Nam Thiên sư đệ, đệ tử của Lâm Chiến sư diệt!”

Có thể nhìn ra, Đại trưởng lão vẫn rất tôn trọng với ông lão râu bạc này, lúc trả lời vấn đề cũng khẽ cuối đầu, thái độ giống như vạn bối đối với trưởng bối vậy.

“Ừ? Đệ tử đòi thứ ba?”

Đối diện với ông lão râu bạc này là một bộ dáng người trung niên đang muốn đi quân cờ kế tiếp, đột nhiên tay dừng ở nơi này, ngừng đầu hỏi.

“Đúng vậy, Lâm Phong là đệ tử đòi thứ ba!” Đại trưởng lão gật gật đầu.

“Đúng rồi, không ngờ trong đệ tử đòi thứ ba có đệ tử Lâm gia tu luyện đến cấp độ luyện Phách, rất không tồi!” Người trung niên khẽ gật đầu, đem quân cờ trong tay chậm rãi mà để xuống, lúc này mới tiếp tục hỏi, “Tu luyện được bao lâu?”

“Liên Long trưởng lão, Lâm Phong tu luyện vừa đủ mười lăm năm!”

Đại trưởng lão nhỏ tiếng nói, sau khi nói xong không quên tiến hành quan sát cả quảng trường, quả nhiên không quá dự liệu của hắn, trong quảng trường cho dù là làm cái gì, tất cả đều sững sờ ở nơi này, khó tin mà nhìn lấy hai người bọn họ, đến cả Cố Minh trưởng lão tay đang hạ quân cờ cũng cứng đờ ở nơi này, không dám tin tưởng nhìn lấy bản thân.

“Lâm Loan Phong, người xác định tu luyện của hắn chỉ tu luyện mười lăm năm?” Tiếng nói của lão già râu bạc cũng biến rất nghiêm túc, xưng hô với Đại trưởng lão cũng thay đổi, đây cũng là lần đầu Lâm Phong nghe được tên của Đại trưởng lão.

“Sư tổ, khi nào ta lừa gạt qua ngài, quả thật Lâm Phong chỉ tu luyện mười lăm năm!” Đại trưởng lão vội vã nói, Lâm Phong lại kinh ngạc liếc nhìn lão già râu bạc, Lâm Phong không nghĩ đến, người lão già này nhìn lên rất hiền lành, không ngờ là sư tổ của Đại trưởng lão, không trách được Đại trưởng lão tôn kính hắn như thế.

“Ta nói bao nhiêu lần, sau này đừng gọi ta là sư tổ, bây giờ người là Chủ tịch trưởng lão quản lý Lâm gia, nên lấy ra bộ dáng trưởng lão của người!”

Lão già râu bạc gật đầu đứng lên, chậm rãi đi đến trước mặt Lâm Phong, nhưng lời nói thì lại nói với Đại trưởng lão. Chuyển tải từ

“Người thật sự chỉ tu luyện mười lăm năm?” Lần này, lão già râu bạc hướng nói với Lâm Phong, hiển nhiên, hắn vẫn còn hoài nghi với lời nói của Đại trưởng lão.

“Xét lại lời nói của Minh trưởng lão, Lâm Phong mười tuổi trúc cơ, năm nay vừa đủ hai mươi lăm tuổi!” Lâm Phong nắm quyền cuối đầu, bộ dạng hoàn toàn đối mặt với trưởng bối, nhưng Cố Minh trưởng lão thật sự là trưởng bối của hắn, hắn là sư tổ của Đại trưởng lão, chẳng khác gì cao hơn Lâm Nam Thiên hai bối, khó trách Lâm Nam Thiên nói, sau khi đến trưởng lão không luận bối phận, nếu như muốn luận, có lẽ có thể luận ra rất nhiều bối, đầu sao sinh mệnh của người tu chân gần như là vô hạn.

“Tiểu tử, người đừng có nói dối, bọn ta hỏi là có thể hỏi ra!” Nơi xa, chạy đến một hán tử trung niên mập mạp, người ở nơi này, đều là hình tượng trung niên hoặc lão niên, mà còn đều là nam sinh, đến bây giờ Lâm Phong chỉ phát hiện một trưởng lão nữ sinh.

“Vậy mới đến hỏi đi!”

Lâm Phong khẽ mỉm cười, không chú ý đến lời nói chất vấn của người trung niên mập mạp.

“Lâm Phong, chú ý lễ phép, đó là Lý Bình Thuận trưởng lão của Lý gia!” Đại trưởng lão vội vàng truyền âm nhắc nhở Lâm Phong, bốn mươi người

trưởng lão ở đây, gần như đều là tiền bối của bọn họ, chính là Đại trưởng lão, cũng chưa bao giờ dám bắt kính qua với bọn họ.

“Ta biết rồi!” Truyền âm của Lâm Phong trả lời, nhưng nhìn đáng vẻ của hắn, cũng lộ vẻ không để ý.

“Hí hí, tiểu tử vẫn rất có ý tứ, lại lên hai chiêu!” Trung niên mập mạp nhìn Lâm Phong, đột nhiên trong mắt hiện lên tinh quang, hí hí cười, thân thể thẳng thẳng lướt hướng về phía Lâm Phong.

“Bang bang!”

Lâm Phong không nghĩ tới, trưởng lão ở đây đột nhiên hạ nhận với hắn, dưới dự khán cấp, Lâm Phong chỉ nhắc lên bảy phần công lực, chống đỡ lấy quyền tay của trung niên mập mạp đó đưa tới.

Hai tiếng vang, cái thứ nhất là âm thanh Lâm Phong lúc chống đỡ trung niên mập mạp phát ra, âm thanh thứ hai là thân thể Lâm Phong bay ra ngoài, âm thanh khi rớt xuống đất.

“Ngươi.....”

Lâm Phong bò đứng lên, vẻ mặt tức giận, hung hăng trừng mắt nhìn trung niên mập mạp.

“Ha ha, tiểu tử vẫn còn non, nhưng thực lực vẫn không tồi!” Trung niên mập mạp ha ha cười, xoay ngoài sẽ phải rồi đi.

“Muốn chạy?”

Trong mắt Lâm Phong hiện lên đạo hồng quang, đột nhiên thiết côn xuất hiện trên tay hắn, một luồng sát khí ngập trời xông thẳng vào trung niên mập mạp, trung niên mập mạp bỗng nhiên xoay người, kinh ngạc nhìn Lâm Phong.

Từ khi kết thành kim đơn màu đen, Lâm Phong đối với vận dụng thiết côn cũng càng thêm thuần thực, bản thân thiết côn có thể phóng xuất sát khí, giờ đây cũng có thể bị Lâm Phong lấy ra ứng dụng, đương nhiên, Lâm Phong vẫn chưa thể phát huy hết uy lực của thiết côn, nếu không, chỉ dựa vào sát khí thì đã khiến trung niên mập mạp ngã xuống đất không thể nhúc nhích.

“Đi!”

Theo một tiếng quát nhẹ của Lâm Phong, đột nhiên thiết côn trong tay Lâm Phong bay ra, cả thân côn, toát ra ánh quang màu máu đỏ, thẳng thẳng bay hướng tới trung niên mập mạp.

“Lâm Phong, không thể!”

Khi Đại trưởng lão thấy Lâm Phong lấy thiết côn ra cảm thấy không ổn, Lâm Phong không biết, người thủ ở đây hàng năm, ngẫu nhiên ầu đả là chuyện rất bình thường, Lâm Phong mới đến, thiết côn của hắn đến cả bản thân cũng nhìn không thấu, nếu như làm thương Lý Bình Thuận trưởng lão, sau này Lâm Phong ở đây thì sẽ bất lợi.

Chỉ tiếc, Đại trưởng lão đã gọi chậm, giờ đây tốc độ của Lâm Phong nhanh hơn so với trưởng lão tu luyện nguyên anh, tốc độ thiết côn càng không thể nói, trung niên mập mạp giờ tay đỡ, đã cho thiết côn vẽ ra một đạo vết thương, sau đó thiết côn nhanh chóng bay về tay Lâm Phong.

“Ngươi.....”

Lần này đến trung niên mập mạp vẻ mặt đầy giận dữ, chỉ Lâm Phong thân thể không ngừng run rẩy, hắn không thể nghĩ tới, một tiểu tử vừa đến nơi này, không ngờ dám động thủ đánh hắn bị thương.

“Nếu ngươi không phải trưởng lão ở đây, một cái của ta đã đủ giết chết ngươi!” Lâm Phong mặc kệ cảnh cáo của Đại trưởng lão, lạnh lùng đối với trung niên mập mạp nói một câu, sau đó tự mình tìm một chỗ tùy ý ngồi xuống, không nói chuyện nữa.

“Bình Thuận trưởng lão đừng tức giận, tình huống Lâm Phong có chút đặc thù!” Đầu của Đại trưởng lão trong nháy mắt có cảm giác đau nhức, đi lên kéo lấy trung niên mập mạp không ngừng thay Lâm Phong xin lỗi, sau đó, chậm rãi giải thích một lần tình huống của Lâm Phong, đặc biệt nói rõ, Lâm Phong vừa mới mất cha, với lại cũng vừa báo thù, đặc biệt dễ dàng xúc động một chút.

“Thì ra là thế, không trách sát khí nặng như thế, nhiều như thế, lời đồn người có thượng phẩm linh khí chính là hắn, cây thiết côn đó, chính là thượng phẩm linh khí trong lời đồn?”

Nghe Đại trưởng lão giải thích, thân thể trung niên mập mạp cũng không rung động, trên mặt lại lần nữa xuất hiện nụ cười, tùy ý hỏi một câu.

“Cái này, Bình Thuận trưởng lão sao biết?” Lần này, đến lượt Đại trưởng lão kinh ngạc, trưởng lão các từ trước đến nay không hỏi chuyện bên ngoài, Đại trưởng lão không nghĩ đến bọn họ đã nghe qua tên của Lâm Phong.

“Rất đơn giản, mấy ngày trước Mộ Dung gia vừa đưa một nha đầu qua, nha đầu kia đã đem chuyện ở bên ngoài nói một lần, đặc biệt là tiểu tử này, chỉ là không nghĩ tới, hắn sẽ nhanh theo tới đây!”

Q.1 - Chương 45: Cảnh Giới Tu Chân

Trung niên mập mạp lắc lắc tay, ban đầu bị thiết côn vẽ ra một lỗ hồng lập tức bắt đầu đóng vảy, tức thời trung niên mập mạp dùng tay khui ra, vết sẹo liền rớt xuống, một chút vết tích cũng không tồn tại.

“Tiểu tử, hung hăng đủ rồi, nhưng trước hết phải học được nhìn nhận, xúc động không giúp được người!” Trung niên mập mạp nhìn Lâm Phong cười cười, quay người rời khỏi. .zuilu

“Cố Minh trưởng lão?” Đại trưởng lão lo lắng hỏi một tiếng, trưởng lão các đều là các trưởng lão tiền bối của tứ đại gia tộc sinh sống rất lâu, Lâm Phong đến đây thì đã chọc phải một người, đối với cuộc sống sau này của hắn ở đây, ai cũng không biết sẽ có ảnh hưởng gì.

“Không cần lo lắng, hơn nữa tiểu tử này, càng tốt đủ để chuyển vận một nhóm người, để cho hắn cùng đi vậy, nhưng đến bên kia sẽ là bộ dạng gì, chỉ có thể nhìn bản thân hắn!”

“Ý thức của ngài là, bây giờ cho hắn đi xông thông đạo!”

Sắc mặt đùa giỡn của Đại trưởng lão thay đổi đi,” Nhưng, hắn mới vừa đột phá, bây giờ đi xông có sớm quá không?”

“Người biết quy luật của chúng ta, hắn vừa đúng lúc, ày, có thể xông qua đó, còn phải nhìn vào tạo hóa của nhóm người đó!”

Lão già râu bạc lắc lắc đầu, những gì bọn họ nói, Lâm Phong hoàn toàn nghe không hiểu.

“Vậy được, ta dẫn Lâm Phong đi chuẩn bị trước!” Đại trưởng lão gật gù đầu, quy luật của gia tộc quả thật là như thế, chỉ có thể nói, Lâm Phong đến không phải lúc, vừa đúng vượt qua lần hành động này.

Tứ đại thế gia, cái thông đạo mà được canh giữ, thông qua một nơi thần bí, với lại cái thông đạo này là thông đạo một chiều, chỉ có thể đi, không thể về, cho nên, Tứ đại thế gia vẫn luôn để lại bốn mươi trưởng lão canh giữ ở chỗ này.

Tương truyền, một bên của thông đạo, là một mảnh đất xinh đẹp vừa giàu có, người sinh sống ở đó tất cả đều là người tu chân, ở nơi này, có nguồn tài nguyên vô cùng ưu tú, có thể luyện ra rất nhiều linh khí và linh đơn.

Đại trưởng lão đơn độc dẫn Lâm Phong đi, có một số chuyện, bây giờ hắn cần phải sắp xếp cho Lâm Phong, Đại trưởng lão cũng không nghĩ tới, Lâm Phong sẽ nhanh như thế đi xông thông đạo tiến vào mảnh đất đó, đối với một người chỉ tu luyện mười lăm năm như Lâm Phong, bây giờ nhiều việc hắn cũng không rõ ràng lắm.

“Lâm Phong, người phải biết, mục đích tu luyện của chúng ta là gì?” Nhìn Lâm Phong một hồi, Đại trưởng lão thở dài, chậm rãi hỏi.

“Tu chân, chỉ vì cường hóa bản thân, tăng cường lực lượng của bản thân!” Lâm Phong hơi sửng sốt, thuận miệng nói, suy nghĩ một chút, Lâm Phong lại tiếp tục bổ sung,” Còn có, vì gia tộc, tăng cường thực lực của gia tộc!”

“Người có thể nghĩ đến gia tộc, đã rất khó có được!” Đại trưởng lão lại thở dài,” Thật ra, chúng ta tu chân, cũng là đang làm trái ý trời, là thu hoạch lực lượng của thiên nhiên để dùng, mục đích cuối cùng, ai cũng nói không rõ, nhưng, từ khi bắt đầu có tu chân, chính là vì có thể tiến thêm bước đoạt được lực lượng, đạt đến cấp độ càng cao.

“Thế giới của người tu chân, xa hơn rất nhiều so với những gì mà người thấy được, cũng phong phú hơn nhiều, đại lục Bắc cực, thật ra chỉ là một góc dựa móng manh của người tu chân mà thôi!”

Đại trưởng lão dừng lại một lát, nhìn nhìn Lâm Phong, lại nói tiếp,” Lâm Phong, công pháp của gia tộc chúng ta, người đã tu luyện đến cấp độ luyện Phách, người phải biết, trên luyện Phách lại là cấp độ gì?

“Trên luyện Phách? Trên luyện Phách còn có cả độ sao?” Mắt của Lâm Phong trừng thật to, cho đến nay, hắn vẫn tưởng công pháp của gia tộc tổng cộng chỉ có ba tầng, sau ba tầng chính là tuyệt đỉnh, cũng không đi tới được nữa.

“Thật ra, công pháp của gia tộc chúng ta tổng cộng có sáu tầng, luyện Cốt, luyện Nguyên, luyện Phách, luyện Hồn, luyện Thần còn có luyện Kiếp, luyện Kiếp kỳ cuối chúng ta sẽ nghênh đón Thiên Kiếp, sau khi vượt qua Thiên Kiếp, thì có thể bay lên Tiên giới, trở thành một vị Tiên nhân càng cường đại!”

“Còn có, người tu chân Nguyên anh cũng giống chúng ta, bọn họ cũng có sáu tầng cảnh giới, Kim đơn, Nguyên anh, Nhập khẩu, Xuất thần, Hợp thể,

Độ Kiếp, người tu chân Nguyên anh đến Độ kiếp kỳ cuối, cũng sẽ nghênh đón Thiên kiếp, sau khi vượt qua Thiên Kiếp, cũng giống nhau có thể bay lên!”

Lâm Phong ngẩng ngẩn cả người, nói chính xác hẳn là bị chấn động, bây giờ Lâm Phong mới biết, người tu chân có nhiều cảnh giới như vậy, cũng mới biết, bây giờ hẳn cũng vừa mới nhập môn, tu luyện, cũng chỉ mới bắt đầu.

“Đại lục Bắc cực, cũng không phải là địa điểm lý tưởng của một người tu chân, nơi đó quá nghèo túng, không chỉ là linh vật thiếu thốn, linh khí cũng thiếu hụt, người tu chân Nguyên anh thông thường, rất có đi vào giai đoạn Xuất thần, cho dù đi vào giai đoạn Xuất thần, muốn tiến thêm bước cũng không có thể, Lâm gia chúng ta cũng giống vậy, cấp độ luyện Phách, ở đại lục Bắc cực đã là tuyệt đỉnh rồi, muốn đột phá cấp độ luyện Phách, cần phải đến một nơi khác tu luyện, nơi đó, mới chính là nôi thực sự của người tu chân!”

Đại trưởng lão lấy ra một viên Ngọc thạch hình tròn, nhẹ nhàng vuốt ve,” Thượng quan hồng mà người giết chết, chính là một cao thủ đã đến kỳ Nhập Khẩu, đáng tiếc là vẫn chết trên thiết côn của người, món thiết côn kia của người, phải giữ lại cho tốt, tuy chúng ta không thể nhìn thấu rốt cuộc là thứ gì, nhưng có thể khẳng định là, đó là một món bảo vật, một món bảo vật rất là tốt!”

“Cái Ngọc Giản này, ghi chép kiến thức của người tu chân chính thức, người phải xem thật tốt, qua một thời gian, người phải với những trưởng lão các thế gia khác cùng nhau xông cái thông đạo đó, sau khi xông qua, thì người có thể đến trong thế giới chính thức thuộc về người tu chân!”

Đại trưởng lão đem Ngọc Thạch trên tay đưa cho Lâm Phong, bản thân ali5 đứng dậy quay lưng rời khỏi.

“Dùng linh thức của người tiến vào Ngọc Giản, thì có thể xem xét thứ bên trong, nhớ rằng, đừng làm hư tổn Ngọc Giản, Lâm gia chúng ta chỉ còn sót lại cái Ngọc Giản này!”

Sau khi Đại trưởng lão đi ra ngoài, tiếng của hắn mới truyền tới, Lâm Phong kinh ngạc nhìn Ngọc Giản trên tay, bây giờ hắn vẫn đắm chìm trong thế giới của người tu chân mà Đại trưởng lão giới thiệu cho hắn.

Linh thức đi vào Ngọc Giản, một thế giới không lồ và rộng lớn xuất hiện trước mặt Lâm Phong, nội dung trong Ngọc Giản vô cùng phong phú, lập tức Lâm Phong bị thứ trong đó hấp dẫn, cẩn thận đọc lên nội dung trong đó.

Ngọc Giản không chỉ có cảnh giới tu chân vừa rồi Đại trưởng lão giới thiệu, còn chi tiết kể lại lực lượng và thực lực của mỗi cảnh giới, trong Ngọc Giản còn giới thiệu phương pháp tu chân khác, đến bây giờ Lâm Phong mới biết, ngoại công tu luyện mà Lâm gia tự hào nhất, chỉ qua là một phân chi rất nhỏ của tu chân thôi, phân loại chính thức của tu chân, bị chia làm bốn loại lớn.

Mọi người tết Thanh Minh vui vẻ, hôm qua có chuyện, chậm trễ một ngày, Tiểu Vũ sẽ bù lại vào tuần sau!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 46: Vô Cực Thông Đạo

Người tu chân Tu Tiên, người tu chân Tu Ma, người tu chân Tu Yêu, người tu chân Tinh Quái là bốn loại lớn của tu chân, tất cả người tu chân của Lâm gia bọn họ và đại lục Bắc cực, đều thuộc về người tu chân Tu Tiên.

Phân biệt của bốn loại lớn quyết định ở nơi sau này bọn họ bay lên, bay lên của người tu chân Tu Tiên là Tiên giới, bay lên cuối cùng của người tu chân Tu Ma chính là Ma giới, tu chân Yêu rất tự nhiên là Yêu giới, đối với người tu chân Tinh Quái, nơi bọn họ bay lên là Linh giới, bốn nơi bay lên cuối cùng của bốn loại người tu chân, là thuộc về cấp độ lực lượng ngang nhau, một nơi không thuộc về thế giới của bọn họ.

Trong Ngọc Giản, còn có một sổ giới thiệu đơn giản của đại lục Bắc cực, quan trọng nhất chính là, cái thông đạo mà Lâm Phong sắp phải xông, với cái thông đạo này, Ngọc Giản có ghi chép chi tiết.

Cái thông đạo này, khi nào chế tạo ra không ai biết, trong Ngọc Giản chỉ giới thiệu lịch sử gần hai trăm vạn năm của thông đạo này, cuối cùng Lâm Phong cũng hiểu rõ, tại sao những người tu chân khác phát động bạo loạn chấm dứt tứ đại thế gia, tất cả căn nguyên, đều là thông đạo này.

Hai trăm vạn năm qua, thông đạo đổi qua ba lần chủ, lần cuối cùng, cũng chính là bảy mươi vạn năm trước, đột nhiên tứ đại thế gia quật khởi, là đoạt lấy từ trong Bắc cực môn thế lực tu chân cường đại nhất, Bắc cực môn bởi vì gặp sự sáng lập của tứ đại thế gia, cũng sập đổ nghiêng nát không còn tồn tại, nhưng thế lực còn sót lại của Bắc cực môn, vẫn luôn sáng lập mấy thế lực Tam các một cốc đối địch với tứ đại thế gia.

Đối với việc tại sao tứ đại thế gia vẫn luôn khoan nhượng sự tồn tại Tam các một cốc trong Ngọc Giản không có giới thiệu, nhưng Lâm Phong cũng có thể hiểu rõ, thực lực của tứ đại thế gia rất mạnh, nhưng không hoàn toàn đủ tiêu diệt đến tình trạng ba luồng một các, nghĩ thế cũng bởi vì thông đạo đã

đoạt qua, cũng không có đuổi tận giết hết.

Cuối cùng Lâm Phong cũng hiểu, tại sao lãnh địa của phạm nhân ở đại lục Bắc cực không có đệ tử phạm nhân của tứ đại thế giới sinh sống, mà đi qua đại lục Thiên Hồng, đây chính là kết quả mâu thuẫn của song phương, cũng giống nhau tạo nên hưng thịnh của tứ đại thế gia ở đại lục Thiên Hồng, đương nhiên, bây giờ là lúc thấp yếu nhất.

Cái thông đạo kia, tên là Vô Cực thông đạo, nơi thông qua có một tên rất lớn khí—Lĩnh vực Vô Cực.

Muốn đi vào lĩnh vực Vô Cực cũng không phải dễ dàng, thật ra thông đạo là một cửa khẩu kiểm tra, không có tu vị của luyện Phách hoặc là Nhập Khẩu kỳ, là tuyệt đối không thể qua được đó, cho nên, đệ tử của tứ đại thế gia chỉ cần đến cấp biệt trường lão, mới có thể được đưa đến nơi này, chờ đi xông thông đạo.

Trong thông đạo tổng cộng có ba đạo cửa khẩu, đối với đệ tử Lâm gia mà nói, khó khăn nhất là tầng thứ ba, đơn giản nhất là tầng thứ hai, còn với tầng thứ nhất, đối với đệ tử tứ đại thế gia mà nói cũng không dễ dàng, bọn họ cần phải hợp lực mới có thể vượt qua.

Cửa khẩu tầng thứ ba, là thử nghiệm cõi lòng, cũng chính là đối kháng của Tâm ma, tu luyện của Lâm gia là ngoại công, đối kháng của Tâm ma thuộc loại yếu nhất, cửa này, là cửa mà đệ tử Lâm gia khó qua nhất, nhưng cũng tốt, trong ghi chép của Ngọc Giản, đại bộ phận đệ tử Lâm gia đều có thể qua được cửa này, chỉ có số ít đệ tử từng thua bởi cửa này.

Cửa khẩu tầng thứ hai, thử nghiệm lực lượng cơ thể, người của đệ tử Lâm gia chưa bao giờ thất bại qua ở cửa này, đối với tam đại thế gia khác, cửa này mới là vấn đề nan giải của bọn họ.

Đối với cửa khẩu tầng thứ nhất, thử nghiệm là năng lực dung hợp của tập thể, cũng chính là phối hợp, mỗi lần xông thông đạo cũng sẽ có bốn người, tứ đại thế gia đều có một người, bốn người phối hợp tốt, cửa thứ nhất sẽ rất dễ dàng qua, dấu sao tứ đại thế gia liên hợp đã lâu, trong lúc đó cũng đều có sự ăn ý rất tốt.

Trong Ngọc Giản giới thiệu rất ít đối với lĩnh vực Vô Cực, với lại trong giới thiệu cũng nói rõ là nghe đồn, duyên cớ chủ yếu cũng bởi vì cái thông đạo này là truyền tông một chiểu.

Xem hết nội dung Ngọc Giản, Lâm Phong mới hồi phục tinh thần, lúc này hắn mới phát hiện, bên ngoài trời đã tối, và trong sơn cốc, càng là một mảnh đen kịt, không có chút âm thanh.

“Lĩnh vực Vô Cực!”

Đối với một nơi xa lạ lại thần bí như thế, Lâm Phong cũng rất tò mò, dựa vào lời nói trong Ngọc Giản, một khi số đệ tử tứ đại thế gia xông thông đạo đủ rồi, thì phải bắt đầu có hành động mới, cũng chính là đi vào cửa xông thông đạo, cuối cùng Lâm Phong cũng hiểu ý của Cô Minh trường lão nói, người xông cửa lần này của đệ tử Lâm gia chính là hắn.

Trước khi xông cửa, bốn người xông cửa sẽ có ba ngày ma hợp kỳ, chủ yếu là vì ứng phó với thử nghiệm của cửa thứ nhất, đối với phối hợp, Lâm Phong không có lo lắng, thời gian tu luyện của hắn ngắn, bối phận cũng là thấp nhất, tất cả nghe theo các tiên bối khác là được.

Nghĩ thông suốt những thứ này, Lâm Phong cũng lộ ra một nụ cười, tức thời nhắm mắt điều chỉnh khí thở, chậm rãi tiến vào trạng thái tu luyện.

Ngày thứ hai, cuối cùng Lâm Phong cũng thấy được ba người khác lần này cùng nhau xông cửa, khiến hắn không nghĩ tới là, trong ba người, có hai người hắn nhận biết.

Người của Mộ Dung thế gia, không ngờ là Mộ Dung Nhượng Tuyết lần trước hắn gặp ở đại lục Thiên Hồng, Mộ Dung Nhượng Tuyết cũng là mới đột phá đến Nhập Khẩu kỳ, bị đưa đến trường lão các tu luyện, chỉ là không nghĩ tới Lâm gia nhanh thế thì có trường lão mới xuất hiện, Mộ Dung Nhượng Tuyết cũng giống với Lâm Phong, cũng cho là người vừa đến thì phải xông cửa.

Người của Lý gia, không ngờ chính là người trung niên mập mạp, tứ đại thế gia có quy định, trường lão cần phải ở lại một người canh giữ, nhưng người ở lại thuộc loại tự nguyện, nếu như có trường lão nào muốn tiến vào lĩnh vực Vô Cực, thì có thể nói ra trước, sau đó khi gia tộc của hắn có trường lão mới bổ sung sau, thì hắn có thể chờ với người của ba gia cùng nhau xông cửa.

Trung niên mập mạp, sớm đã xin đưa ra, cũng không thể nói hắn nhắm vào Lâm Phong, chỉ có thể nói đây là một may mắn.

Một trường lão của Tư Đồ gia xông quan là bốn ngàn năm trước đột phá, tên là Tư Đồ Hạo Thiên, nhìn vào còn trẻ hơn so với Lâm Phong, cũng là một người hiếu động.

Bốn mươi trường lão canh giữ, rất ít chủ động đề ra tiến vào lĩnh vực Vô Cực, chỉ có hoàn toàn tu luyện đến cổ bình, trường lão sắp có nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma, mới đề ra yêu cầu như thế.

Lâm Phong, Mộ Dung Nhượng Tuyết, Lý Bình Thuận, Tư Đồ Hạo Thiên, chính là bốn người lần này xông cửa, Lý Bình Thuận đã ở trường lão các nán lại mấy vạn năm, lý lịch già nhất, đương nhiên sẽ trở thành đội trưởng của đoàn bốn người này, khi xông cửa, đều phải nghe theo sắp xếp của hắn.

Ba ngày lý ma hợp rất nhanh đã trôi qua, trong ba ngày nay, biểu hiện của bốn người rất tốt, độ phối hợp rất cao, đối với lần này bốn người xông cửa, các trường lão khác cũng rất có lòng tin, dấu sâu có một lai lịch già đi theo, thuần túy tốt hơn rất nhiều so với lúc trước đoàn trường lão mới tổ chức.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 47: Ngọn Lửa Đá

Lâm Phong như thế nào cũng không nghĩ tới, cái thông đạo quan trọng này, thông đạo này đã có vô số người chết vì nó, không ngờ một vách tường bên cạnh cái sơn cốc này, với lại, hình dáng cũng giống như một sơn động, thậm chí xung quang sơn động chỉ có một trận pháp ngăn trở đơn giản, cái gì cũng không có.

Ba ngày trước Đại trưởng lão đã rời khỏi, hẳn không phải là người trưởng lão các, sau khi tiễn xong tân trưởng lão thì phải rời khỏi, lúc này đem Lâm Phong bốn người tiễn đến trước sơn động, là Cố Minh trưởng lão, những trưởng lão khác của trưởng lão các, nên làm cái gì thì làm cái đó, dường như chuyện này không có quan hệ gì với bọn họ.

Đối với người của trưởng lão các mà nói, tiễn người đi vào thông đạo đã là một việc bình thường, không giống những người mới như Lâm Phong, rất tò mò với những thứ này.

“Được rồi, ta cũng không tiễn các ngươi nữa, ở trong thông đạo các ngươi phải nghe theo ý kiến của Cố Minh trưởng lão, chúc các ngươi thuận lợi lên đường!” Cố Minh trưởng lão vỗ vỗ bả vai của bốn người, sau đó đứng trước trung niên mập mạp, nhưng lời nó thì hướng tới ba người khác.

“Cố Minh trưởng lão, ngài yên tâm, ta sẽ sắp xếp tất cả cho thật tốt!”

Trung niên mập mạp gật gật đầu, lại nhìn nhìn các nơi khác của trưởng lão các, thấp giọng thở dài, quay người đi vào sơn động.

Lý Bình Thuận trưởng lão của Lý gia, ở trưởng lão các đã hơn bốn vạn năm, cũng coi như là nhân vật già một đời, mọi thứ ở đây hẳn đều hiểu rõ, bỗng nhiên phải rời khỏi những đồng bọn lão già và hoàn cảnh sinh sống đã lâu, trong lòng của hắn cũng rất khó chịu, người đến tiễn biệt rất ít, thật ra Lý Bình Thuận cũng có nguyên nhân, người ở đây không muốn thấy một người cùng nhau sống ở đây hàng năm rời khỏi, nhưng đôi khi rời khỏi cũng là chuyện tất nhiên.

Tu vị của Lý Bình Thuận một vạn năm trước thì đến Nhập Khẩu kỳ cuối, gần hơn một ngàn năm nay, hắn vẫn cảm giác khí thở có chút rối loạn, không giống người khác tiến vào Nhập Khẩu kỳ cuối vẫn có thể ổn định mấy vạn năm, dưới sự bất đắc dĩ, chỉ có thể xin rời khỏi, rời khỏi những đồng bọn cùng nhau sinh sống mấy vạn năm.

Trong sơn động rất tối, nhưng đối với bốn người có tu vị cấp biệt trưởng lão mà nói, trong này và ban ngày không có khác biệt gì, Lý Bình Thuận rất hiểu rõ nơi này, dẫn theo Lâm Phong ba người, trực tiếp nhanh chóng bay hướng vào chỗ sâu.

Bốn người đi được chừng hai khắc đồng hồ, đột nhiên Lý Bình Thuận dừng lại, trong bóng tối, bốn người đều dùng linh thức quan sát.

“Lâm Phong, Nhược Tuyết, hai đứa bọn ngươi một nhóm, ta và Hạo Thiên một nhóm, một hồi khi xông kích cửa thứ nhất, bọn ngươi phụ trách thanh lý bên trái, bọn ta phụ trách thanh lý bên phải, nhớ kỹ, phải cho một lòng tin tuyệt đối với cộng sự, vì bản thân, cũng vì người bên cạnh, cần phải thật cẩn thận, toàn lực ứng phó!”

Lý Bình Thuận sắp xếp, ba người Lâm Phong cũng gật đầu, trong ba ngày, chủ yếu bọn họ luyện tập là sự hợp tác phối hợp của thứ nhất, ừ thứ nhất là một thông đạo lửa nhỏ hẹp, những ngọn lửa này không tạo thành uy hiếp gì đối với bọn họ, người đến cấp biệt trưởng lão, đều có thể vận công chống đỡ ngọn lửa.

Nhưng mà, ngọn lửa không phải là lửa yên tĩnh, trong ngọn lửa còn có rất nhiều tảng đá đang thiêu đốt, những tảng đá này có một lực lượng vô cùng cường đại, một khi bị một tảng đá đáng trúng, không chết cũng trọng thương, với lại, những loại tảng đá rất nhiều, tàn phá bừa bãi bốn phía trong thông đạo, bốn người cần phải phối hợp chặt chẽ, phòng ngừa tảng đá đánh trúng bọn họ.

“Được, chúng ta đi vào!”

Lý Bình Thuận cũng gật gật đầu, tất cả bốn người đều tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Chưa đi được ba mươi bước, cảnh tượng trước mắt đột nhiên thay đổi, thông đạo vốn đen tối biến đỏ rực đỏ rực, trước mặt của bốn người Lâm Phong, xuất hiện một hành lang lửa dài dài, đến cả nơi bọn Lâm Phong đứng, đều có thể cảm nhận được nóng bức bên trong.

Bốn người gắt gao dựa vào nhau, Lâm Phong và Lý Bình Thuận đi phía trước, Mộ Dung Nhược Tuyết và Tư Đồ Hạo Thiên phân biệt dựa lưng vào bọn họ, như thế bốn người, chậm rãi đi vào trong ngọn lửa.

“Vù ~”

Đột nhiên một khối đá mang theo ngọn lửa thật dài xuất hiện trước mặt Lâm Phong. Lâm Phong vội vã vận lên linh khí trên người, trên không đánh ra một đạo quyền mạnh, tảng đá lửa đó bị quyền mạnh đánh trúng tức khắc biến nát bấy.

“Mọi người cẩn thận, đều tự đối phó với tảng đá trước người, nhớ kỹ, nhất định phải có lòng tin với đồng bọn!” Lý Bình Thuận lại truyền âm xác định một lần nữa với ba người, thật ra hắn lo lắng nhất vẫn là Lâm Phong thực lực của Lâm Phong là đủ, nhưng thời gian tu luyện quá ngắn, chỉ có tu luyện mười lăm năm, hẳn khuyết thiếu rất nhiều thứ so với những người tu chân khác.

Cường lực của tảng đá lửa rất lớn, nhưng cũng rất yếu ớt, kinh quyền không cường đại chỉ cần đánh trúng tảng đá, thì có thể đánh nát tảng đá, bốn người trong ba ngày đó, sớm đã có biện pháp mô phỏng đối phó với loại tảng đá này, ở dưới chỉ cần bọn họ dựa theo phương pháp mô phỏng, rất nhanh thì có thể thông qua hành lang lửa này.

Càng đi về trước, tảng đá xuất hiện thì càng nhiều, bốn phía tám phương cấp tốc bay lượn, bốn người đều dốc hoàn toàn tinh thần, một đạo đạo kinh quyền không ngừng vung ra ngoài, bên cạnh bốn người, gần như là hạt vỡ của thứ đá này.

“Ừ?”

Đột nhiên tảng đá trước mặt Lâm Phong ít đi một chút, nhưng rất nhanh hắn phát hiện, Mộ Dung Nhược Tuyết sau lưng đột nhiên tảng đá bên cạnh biến nhiều hơn một chút, khiến Mộ Dung Nhược Tuyết ứng phó có chút hết sức.

Do dự một chút, nhìn bên cạnh chỉ có mấy tảng đá, cảm giác bản thân có thể một tay ứng phó, Lâm Phong quyết định ra tay giúp đỡ Mộ Dung Nhược Tuyết.

“Vù vù ~”

Liên tục ba đạo kinh quyền, từ tay trái Lâm Phong bay ra, đánh trúng tảng đá bên cạnh Mộ Dung Nhược Tuyết, áp lực của Mộ Dung Nhược Tuyết, tức khắc bị xoa dịu rất nhiều.

“Đồ đàn!”

Đột nhiên, Lý Bình Thuận truyền qua một tiếng rống giận dữ, Lâm Phong quay đầu đi, thấy đứa mập mập kia đáng nhìn bản thân với vẻ mặt giận dữ.

“Ngu ngốc, chẳng khôn!”

Trung niên mập mập lộ vẻ tức giận, lại liên tục chửi hai tiếng, đột nhiên, tảng đá lửa trước mặt Lâm Phong đột nhiên nhiều lên, còn nhiều hơn so với vừa rồi trước người Mộ Dung Nhược Tuyết.

Lâm Phong đã không lo được đi hỏi mập mập kia, nhưng mập mập cũng không còn công phu tiếp tục chửi Lâm Phong, tảng đá bên cạnh bốn người, so với lúc vừa mới đi vào khu vực lửa, đủ ra nhiều hơn mấy lần.

Cả cái thông đạo, vừa rồi vẫn rải rác phân tán trước mặt mỗi người mười mấy hai mươi tảng đá lửa, bây giờ lại biến thành trước mặt mỗi người trên trăm tảng đá, dần dần, tảng đá có thể đến gần bọn họ càng ngày càng nhiều, hình thức bốn người cũng càng ngày càng nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 48: Thử Nghiệm Của Cửa Thứ Hai

“Tại sao lại như thế?”

Lâm Phong vừa không để ý, truyền âm hỏi một câu, kết quả, tảng đá trước mặt hắn biến càng nhiều, mà còn sát lại vào hắn càng gần. Túy – Lộ - Vồng.

“Àm!”

Cuối cùng, một tảng đá đánh trúng thân thể Lâm Phong, tức khắc, toàn thân Lâm Phong biến đỏ rực, đến cả ba người khác dựa vào hắn cũng chịu không nổi xa rời Lâm Phong, hình thức bốn người liên hợp cùng nhau, liền bị tảng đá lửa chia ra.

“Xong hết rồi!”

Lý Bình Thuận lộ ra vẻ mặt một tia tuyệt vọng, bốn người liên hợp cùng nhau, miễn cưỡng có thể thông qua cái thông đạo này, nhưng một khi bốn người tách ra, tuyệt đối là chết không chỗ chôn, không bao lâu bốn người toàn bộ sẽ bị những tảng đá này thiêu thành tro.

Lâm Phong đã tách ra với ba người, ba người khác hợp thành một hình tam giác, miễn cưỡng chống đỡ công kích không ngừng của tảng đá, bên này của Lâm Phong, đã lại bị hai mảnh tảng đá đánh trúng.

Nhưng may là Lâm Phong, đổi lại là Mộ Dung Nhược Tuyết hoặc là hai người kia, ba cái này thì có thể khiến hắn trực tiếp nói rõ ở nơi này, đệ tử Lâm gia tu luyện ngoại công, phòng ngự quả thật mạnh hơn rất nhiều so với người tu chân tu luyện nguyên anh.

Nhưng ba cái đụng kích này, cũng đụng tới Lâm Phong bất tỉnh yên hoa, lồng ngực âm ứ một lúc, tốc độ ra tay kinh quyền cũng chậm rất nhiều.

“Rầm rầm rầm!”

Liên tục ba tảng đá lửa lại đánh tới, bỗng nhiên trước mắt Lâm Phong tối đi, yết hầu một ngọt, một ngụm máu tươi phun ra miệng.

Tình thế thay đổi rất nguy cơ, tuy ba người tận lực chống đỡ, nhưng tình huống bọn họ mạnh hơn Lâm Phong một chút, thân thể của Lâm Phong, gần như đã bị các tảng đá lửa rậm rạp bao vây, dựa theo nghiệm của Lý Bình Thuận, dùng không đến mười lăm phút, Lâm Phong thì sẽ biến thành mẫu vụn trong biển lửa.

Với tình thế mà Lý Bình Thuận phỏng đoán quả thật không sai lắm, bề ngoài thân thể cường cứng của Lâm Phong đã nát vỡ rất nhiều chỗ nhỏ, linh khí trong cơ thể dưới hoàn cảnh lửa nóng, cũng thay đổi có chút xao động.

Viên kim đơn màu đen trong đơn điện đột nhiên phát sáng một chút, phát tán ra tia sáng màu đen dị thường, tràn ngập một tia khí lạnh, đồng thời cũng mang theo chút năng lượng cuồng bạo xông vào thân thể tứ chi của Lâm Phong, trong nháy mắt, vốn ý chí của Lâm Phong có chút mơ hồ biến rất tinh táo.

Thiết côn, lúc này cũng đang chấn động lên.

Thiết côn chấn động tự động bay tới trong tay Lâm Phong, cảm nhận sự ấm áp của thiết côn truyền đến âm thầm tự chửi bản thân một câu, chỉ lo dùng kinh quyền đánh trả tảng đá lửa, quên mất trên tay vẫn còn một vũ khí tiện tay.

Kim đơn màu đen không ngừng truyền hơi thở mát lạnh, khiến linh thức của Lâm Phong cũng biến thành thanh khác thường, dường như tốc độ những tảng đá lửa cũng chậm rất nhiều, Lâm Phong vung lấy thiết côn, không ngừng chuyển giao trong tảng đá, bên cạnh hắn, mỗi nơi đều là mảnh vụn sau khi tảng đá lửa bề tan tành.

Dần dần, Lâm Phong vung lấy thiết côn tự mình giết ra cái thông đạo, thành công tụ hợp lại nhau với bọn ba người mập mạp.

Ba người thấy Lâm Phong chưa chết, mà còn dựa sát vào đây cũng rất kinh ngạc, nhưng sự qua tới của Lâm Phong cũng hóa giải sự cấp bách của ba người, bốn người lần nữa tạo thành trận hình, chậm rãi hướng tới một bên khác của thông đạo đi đến.

Lần này không có xuất hiện tai nạn gì, một canh giờ sau, bốn người thành công đi qua cái hành lang lửa này.

Sau khi đi qua, sơn động một lần nữa biến thành màu đen kịt, bốn người đều tự tìm một nơi trống, tất cả đều ngồi ở tại đó, vừa rồi thời gian ngắn ngủi hơn một canh giờ, bốn người từ chết đến sống gần như đi qua một lần, bây giờ nghĩ lại có một thứ cảm giác tâm thuật.

“Lý trưởng lão, vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì!”

Nghỉ ngơi một hồi, Lâm Phong không khỏi hỏi lên nghi hoặc trong lòng, vừa rồi hắn chỉ là giúp đỡ Mộ Dung Nhược Tuyết chống đỡ mấy tảng đá, thì khiến bốn người thiếu chút là thua ở bên trong.

“Ngươi còn hỏi?” Nhắc lại chuyện vừa rồi, mập mạp lại tức, “Cửa này, thử nghiệm là năng lực phối hợp của chúng ta, tuyệt đối phải tin tưởng đồng đội không thể phân tâm, mấy ngày trước lúc diễn tập chúng ta có nói qua, một khi ngươi phân tâm, uy lực thử nghiệm thì sẽ tăng cao, bốn người đều sẽ có nguy hiểm!”

“Thì ra là như thế, xin lỗi các vị, là tôi quá lỗ mãng!” Lâm Phong gật gật đầu, trong ba ngày diễn tập, quả thật là có một điều này, dẫu sao Lâm Phong là trẻ con khí thịnh, đối với quy luật này vẫn không coi trọng lắm, ở hắn xem ra, phối hợp chính là giúp đỡ đồng đội, mà quên đi tín nhiệm với đồng đội mới là quan trọng.

“Lý trưởng lão, Lâm Phong cũng là muốn giúp ta mới như thế, bây giờ chúng ta đã đi ra, ngài đừng trách hắn!” Mộ Dung Nhược Tuyết thấy mập mạp vẫn còn tức giận, nhịn không nổi cũng khuyên một câu, Lâm Phong là vì giúp đỡ cô ấy mới tạo thành hậu quả này.

“Được rồi, không tội gì ta giận hắn, cửa phía dưới đối với tiểu tử này mà nói không chút vấn đề, nhưng đối với bọn ta mà nói thì có chút khó khăn, mọi người nghỉ ngơi cho tốt, chuẩn bị nghênh đón cửa thứ hai.

Mập mạp nói xong tự mình nhắm mắt điều chỉnh khí thở, thử nghiệm cửa thứ hai là cường độ, đệ tử Lâm gia qua cửa này là thoải mái nhất, mỗi một người đệ tử Lâm gia đều có thể dễ dàng qua cửa thử nghiệm này.

Nghỉ ngơi ba ngày, Lý Bình Thuận dẫn ba người lần nữa xuất phát, trong sơn động chỉ đi không đến một canh giờ, bốn người một lần nữa dừng lại, nơi thử nghiệm của cửa thứ hai, đến rồi.

“Trong này phải dựa vào bản thân, nhớ kỹ, nhất định phải tin chắc năng lực bản thân, ở trong đó chúng ta chỉ có nhiều nhất một tháng thời gian, trong một tháng, nếu như không qua được, thì sẽ vĩnh viễn ở lại trong đó!”

Mập mạp dậm dò đối với Mộ Dung Nhược Tuyết và Tư Đồ Hạo Thiên, xoay đầu lại nhìn nhìn Lâm Phong,” Tiểu tử nguoi lần này đừng làm hảo tâm, trong đó là không thể giúp người, nguoi qua bên kia chờ đợi chúng ta là được!”

Sau khi chờ Lâm Phong gật đầu, mập mạp cũng không nói chuyện, một cái chạy nhanh, trực tiếp xông vào trong bóng tối ở trước mặt, linh thức của ba người phát hiện, mập mạp xông ra ngoài không lâu, thì biến mất trong linh thức của bọn họ.

“Cửa thứ hai, nghe nói là thử nghiệm năng lượng, chỉ là làm sao qua thử nghiệm thì vẫn chưa biết!” Khóe miệng Lâm Phong giương lên, theo sau lưng mập mạp, cũng hướng xông qua bên đó.

Thân thể Lâm Phong bỗng nhiên dừng ở nơi đó, một luồng áp lực khổng lồ trong nháy mắt hướng tới thân thể hắn đè xuống, Lâm Phong bị thân thể bị đè hơi khom xuống một chút, liền một lần nữa đứng lên.

“Trọng lực không gian!” Lâm Phong ngạc nhiên tại nơi đó, hắn không nghĩ đến, thử nghiệm của cửa thứ hai này không ngờ lại là một trọng lực không gian giống với nơi tu luyện của Lâm gia, với lại áp lực của trọng lực không gian này, gần như giống với nơi tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 49: Sự Xấu hổ Của Lâm Phong

Lúc Lâm Phong đang ở tuyệt đỉnh của luyện Cốt, nhờ vào linh khí cũng có thể chống đỡ áp lực của trọng lực không gian, giờ đây Lâm Phong trong cấp độ luyện Phách, ở trong trọng lực không gian chỉ là cảm thấy chút áp lực, nhưng cũng chỉ là có áp lực thôi, hành động một chút cũng không chịu ảnh hưởng. ٪uillu.٪et

Linh thức trong trọng lực không gian không có hiệu quả, Lâm Phong suy nghĩ một chút, quyết định tự mình qua đó trước, nếu nơi này không thể ra tay giúp người, không bằng đến phía trước thông đạo chờ bọn họ, suy nghĩ thật tốt làm thế nào vượt qua thử nghiệm kế tiếp, đối với đệ tử Lâm gia mà nói, thử nghiệm kế tiếp là khó nhất.

Người thông đạo trọng lực không gian, Lâm Phong là người thứ nhất, cũng là thoải mái nhất, thật ra từ trước đến nay, chỉ cần người ở đây đến xong thông đạo, đều là đệ tử Lâm gia trước qua cửa thử nghiệm này trước, một người ở luyện Nguyên khiến bọn họ chống đỡ được trọng lực không gian, đối với bọn họ đúng là không áp lực gì.

Mười lăm ngày sau, Lý Bình Thuận người thứ hai rời khỏi trọng lực không gian, vừa ra ngoài mập mạp này ngã xuống đất thì không ngừng thở, xuyên qua tầng trọng lực không gian này, gần như tiêu hao hết thể lực của mập mạp này.

Đối với thực lực của mập mạp này, Lâm Phong cũng vô cùng bất phục, áp lực của trọng lực không gian hắn vô cùng rõ ràng, đối với những người tu chân tu luyện nguyên anh mà nói, thích ứng ở trọng lực không gian, so với bọn họ người cấp độ luyện Nguyên tuyệt đỉnh mạnh không đến đâu, lúc trước bọn Lâm Chiến, cũng sử dụng rất lâu mới có thể tự do đi lại trong trọng lực không gian.

Ngày hai mươi lăm, Tư Đồ Hạo Thiên cũng ra ngoài, biểu hiện của hắn còn kém hơn so với mập mạp, Tư Đồ Hạo Thiên sau khi ra ngoài gần như là bò ở mặt đất, không chỉ thở hơi, trên người còn ẩm ướt, đều bị mồ hôi thấm ướt.

Ngày hai mươi chín, Mộ Dung Nhược Tuyết là đứa cuối cùng vẫn chưa ra ngoài, trong lòng ba người đều nổi lên một tia lo lắng, thử nghiệm của cửa này vốn bất lợi với người tu chân Nguyên nah, đối với một người tu chân Nguyên anh nữ sinh mà nói, thì càng bất lợi hơn, tu luyện của phụ nữ, so thể nào cũng không mạnh mẽ hơn con trai.

Buổi chiều ngày thứ ba mươi, cuối cùng Mộ Dung Nhược Tuyết cũng ra ngoài, trong lòng của ba người cũng thả lỏng xuống, Mộ Dung Nhược Tuyết là người biểu hiện kém nhất, sau khi ra ngoài thì trực tiếp ngã vào trên người Lâm Phong ở bên cạnh.

Người thấy mùi thơm trên người Mộ Dung Nhược Tuyết truyền ra, Lâm Phong mặt đỏ đỏ, xấu hổ nhìn Lý Bình Thuận.

“Cô ấy đã tiêu hao toàn bộ lực lượng, bây giờ là trong cơ thể tự động phục hồi, bây giờ người đừng cử động, nếu không sẽ ảnh hưởng đến khí cơ của cô ấy, chờ cô ta tỉnh dậy nói sau!”

Lý Bình Thuận mắt nhìn Lâm Phong, thần nhiên nói, tức thời nhắm mắt lại điều chỉnh hơi, với tình trạng của Mộ Dung Nhược Tuyết ít nhất cần phải mấy tháng bọn họ mới có thể tiếp tục đi tới, khoảng thời gian này không bằng khôi phục chuẩn bị thật tốt.

Tư Đồ Hạo Thiên cũng nhắm mắt lại, điều chỉnh hơi tĩnh tọa, chỉ để lại Lâm Phong xấu hổ, động cũng không dám động, mặc cho Mộ Dung Nhược Tuyết nằm trên người bản thân.

Hình như Lý Bình Thuận và Tư Đồ Hạo Thiên quên mất một việc, đó chính là thời gian tu luyện của Lâm Phong, Lâm Phong không giống với bọn họ, một người lão già mấy vạn năm, một người cũng sống mấy vạn năm, sớm đã hứng thủ không lớn.

Lâm Phong chỉ có hai mươi lăm tuổi, đang là một tiểu tử trong thời kì thanh xuân, tuy tuổi tác của Mộ Dung Nhược Tuyết lớn hơn gấp mấy chục lần so với Lâm Phong, nhưng tướng mạo của cô ấy quả thật là một cô nương trẻ tuổi, bị một cô nương trẻ tuổi đè trên người không thể cử động, đối với Lâm Phong cũng là một thử nghiệm không nhỏ.

Điểm chết người nhất là, Lâm Phong là khoan chân ngồi ở nơi đó, Mộ Dung Nhược Tuyết đi ra thì đem chân Lâm Phong trở thành cái gối, tình hình bây giờ đối với Lâm Phong mà nói, chừng như còn khó chịu hơn so với gặp tâm ma.

Ba ngày sau, Mộ Dung Nhược Tuyết mới tỉnh dậy, Mộ Dung Nhược Tuyết thấy bộ dạng của bản thân sắc mặt cũng hơi đỏ, tức thời nói lời cảm tạ với Lâm Phong mà còn bắt đầu tự mình điều khí tu luyện, cuối cùng Lâm Phong có thể thở nhẹ một cái.

Ba ngày này, là ba ngày khó chịu nhất của Lâm Phong trong hai mươi lăm năm, trong ba ngày, mũi của Lâm Phong đều là vị thơm trên người của Mộ Dung Nhược Tuyết, trong đầu đều là dung nhan tuyệt thế của cô ấy, điều này đối với một tiểu tử gần như chưa tiếp xúc qua với cô gái nào mà nói, chính là sự quyến rũ trí mạng.

Ba tháng sau, bốn người một lần nữa xuất phát, chỉ là lần này khi xuất phát, Lâm Phong cũng là có ý vô ý mà tránh né Mộ Dung Nhược Tuyết.

Đối với tránh né của Lâm Phong, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng có chút cảm ứng, khi trong đầu nghĩ đến lúc bản thân tỉnh dậy nằm trên chân Lâm Phong, trên mặt Mộ Dung Nhược Tuyết luôn nổi lên một tia hồng hào, nhưng động tác của hai người là lén lút, Lý Bình Thuận và Tư Đồ Hạo Thiên không có chút phát hiện nào.

“Cửa thứ ba, thử nghiệm là tâm ma, Hạo Thiên và Nhược Tuyết thì không ta dẫn dò, Lâm Phong, ngươi không có vấn đề chứ?” Cuối cùng đến nơi của cuối cùng, sau khi Lý Bình Thuận dừng lại, trực tiếp nói với Lâm Phong.

“Lý trưởng lão yên tâm, ta đã chuẩn bị tốt rồi!” Lâm Phong gật gật đầu, thật ra hắn không có chuẩn bị chút nào với tâm ma, mấy ngày này, hình dáng của Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn luôn xuất hiện trong đầu hắn.

“Vậy được rồi, xuất phát đi, ta hy vọng bốn người chúng ta có thể cùng nhau xuất hiện ở lĩnh vực Vô Cực!” Lý Bình Thuận gật gật đầu, người thứ nhất xông thẳng đến khu vực thử nghiệm ở phía trước.

Tâm ma, thật ra là khúc mắt của người tu chân, người tu chân hấp thu thiên địa linh khí ngoài có thể cường hóa thân thể của người tu chân, tăng cường lực lượng ra, còn có một tai hại. Thiên địa linh khí cũng có một mặt không tốt, linh khí ngoài lực lượng còn bao hàm lệ khí trong thiên địa, những lệ khí này cũng theo linh khí đi vào trong cơ thể của người tu chân, dài hạn bị người tu chân đè ép trong cơ thể, một khi có tâm sự bị lệ khí lợi dụng, thì sẽ dẫn đến tâm ma.

Tâm ma thường là thông qua ảo tưởng hành hạ người tu chân, trong lòng càng sợ cái gì, tâm ma thì sẽ xuất hiện cảnh tượng như thế, nếu như Lâm Phong không thể bảo thủ cho người nhà, nhất định trong lòng hắn sẽ để lại một khúc mắc như vậy, một khi tâm ma bộc phát, Lâm Phong rất có thể đối mặt với sự trách móc của phụ thân huynh trưởng, hơn nữa trong lòng vốn là day dứt, Lâm Phong rất có thể bị tâm ma trực tiếp làm suy sụp mà tẩu hỏa nhập ma.

Nhưng đó là tâm ma mà người tu chân thường gặp phải, cửa thứ ba thử nghiệm tâm ma vẫn có khác với thường ngày, trong ảo tưởng rất có thể khiến người bị lạc bản thân, sau đó vĩnh viễn ở trong ảo mộng đó.

Bây giờ Lâm Phong gặp được, chính là tâm ma như thế, Lâm Phong phát hiện, hắn lại quay về Ứng Thiên thành, quay trở về lúc mười tuổi, quay về mái nhà mà bản thân thích nhất, ấm áp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 50: Vô Cực Tinh

Tất cả đều chân thật như thế, mười lăm năm kỷ ức phía sau, chừng như cảnh tượng thông thường trong mơ rất mơ hồ khó chịu, cảm giác bây giờ của Lâm Phong chính là như trong giấc mơ vừa tỉnh dậy.

Trước mắt, tất cả đều giống với trong ký ức bản thân, khuôn mặt xinh đẹp và hiền lành của mẫu thân, kỳ vọng của đại ca đối với bản thân, tam ca thì đôi lúc ăn hiếp và làm phiền bản thân, điều này đều là thứ khắc sâu trong ký ức Lâm Phong thời còn nhỏ.

Ảo mộng quá chân thật rồi, Lâm Phong xoa xoa tay, thậm chí có thể cảm nhận sự đau đớn của tay, nhưng viên kim đơn màu đen từ đơn điền truyền đến một hồi mát lạnh, bất cứ lúc nào cũng nhắc nhở hắn, mọi thứ này, đều không phải là thật.

“Một lần nữa hồi ức một chút cũng tốt!” Trong lòng Lâm Phong khuyên chính mình.

“Nếu bị lạc ở trong này, vĩnh viễn thì sẽ không ra ngoài được!” Một âm thanh khác lại hô to với Lâm Phong.

Cuối cùng cảm nhận một chút cái ôm ấm áp của mẫu thân, khuôn mặt bức thiết của phụ thân, Lâm Phong cắn răng, quơ lên thiết côn nặng nề đánh trúng trên người bản thân.

Ảo mộng, vỡ thành mảnh nhỏ, Lâm Phong quay về hiện thực, lúc này Lâm Phong mới phát hiện, khóe mắt hắn đã sớm ướt át, trên mặt lộ ra vệt nước mắt dài dài.

Cảnh tượng trước mắt, đã biến thành một căn phòng lục giác, trung tâm của căn phòng, rõ ràng nhất là một cái truyền tống trận, với lại cái truyền tống trận này càng lớn hơn một chút so với truyền tống trận của Lâm gia, hình dáng cũng có sự khác nhau rất lớn.

Truyền tống trận trước mắt, cũng là hình lục giác, nhưng là lõm ở dưới mặt đất, sáu cái góc lấp lánh từng đợt bạch quang, thậm chí Lâm Phong có thể cảm nhận được một năng lượng không lồ ẩn chứa trong truyền tống trận.

“Lâm Phong, không ngờ ngươi là đứa thứ nhất ra ngoài?” Sau lưng Lâm Phong xuất hiện một bóng dáng mập mập, trung niên mập mập lộ vẻ vô cùng kinh ngạc lớn tiếng kêu lên.

Khó trách mập mập kinh ngạc, cho tới nay, tầng cấp tâm ma chính là nhược điểm lớn nhất của Lâm gia, hắn đâu biết, Lâm Phong ngoài tu luyện ngoại công công pháp của Lâm gia ra, còn tu luyện một ‘Thiên Hồng đạo’ vô danh, đó chính là công pháp Tu Ma cao thâm nhất.

“Lý trưởng lão!” Lâm Phong mỉm cười, coi như là trả lời một tiếng, sau đó tiếp tục nhìn Truyền Tống trận trước mắt.

“Lâm Phong, Lý trưởng lão!”

Mô Dung Nhược Tuyết người thứ ba xông ra ảo tượng tâm ma, thấy Lâm Phong ra ngoài sớm hơn cô, cũng là một bộ dạng kinh ngạc.

Sau đó không lâu Tư Đồ Hạo Thiên cũng xông ra ngoài, cuối cùng tất cả bốn người cũng thông qua ba tầng thử nghiệm, đến ngay trước cái Truyền Tống trận này, Truyền Tống trận trước mắt, có thể đem bọn họ đưa đến ‘Lĩnh vực Vô Cực’ trong truyền thuyết.

“Tốt, chúng ta xuất phát!” Lý Bình Thuận thở phào thật dài, người thứ nhất đứng lên trên Truyền Tống trận.

“Xuất phát!” Trong lòng ba người Lâm Phong kích động lên, đối mặt với một nơi xa lạ trong truyền thuyết, thật ra ý nghĩ của bốn người đều giống nhau.

Bốn người đứng trên Truyền Tống trận, rất nhanh, bạch quang ở sáu góc của Truyền Tống trận lấp lánh càng cấp tốc, bóng dáng của bốn người đã biến mất trên Truyền Tống trận.

“Linh khí rất nồng hậu!”

Trên Truyền Tống trận, bốn người vừa mới xuất hiện, liền phát hiện linh khí trong thiên địa ở bên này, còn nồng hậu gấp mười lần so với bên đại lục Bắc Cực, quả nhiên là thiên đường của người tu chân.

“Bốn vị bằng hữu, xin hỏi đến từ nơi nào?”

Bên cạnh Truyền Tống trận, có hai người tu chân trẻ tuổi đứng đó, người hỏi chính là một trong hai người.

“Người bạn này, nơi này đúng là lĩnh vực Vô Cực?” Trung niên mập mập vội vàng dẫn ba người Lâm Phong chạy xuống Truyền Tống trận, ôm quyền hỏi, hai người trẻ tuổi ở trước mắt, cũng đều là cao thủ cấp biệt Nhập Khẩu, cao thủ cấp biệt trưởng lão ở đại lục Bắc cực, không ngờ là người canh giữ Truyền Tống trận ở nơi này.

“Lĩnh vực Vô Cực?” người trẻ tuổi hỏi trước đó lộ vẻ có chút kỳ lạ, người trẻ tuổi bên cạnh vội vã kéo hắn một cái, sau đó hai người gần như truyền âm giao lưu cái gì, người trẻ tuổi vẫn hỏi không ngừng gặt đầu, ánh mắt nhìn về bốn người Lý Bình Thuận cũng thay đổi.

“Thì ra bọn ngươi là người bậc thấp đến từ tinh cầu, dựa theo cách nói của các ngươi, nơi này chính là lĩnh vực Vô Cực, nhưng cách gọi ở đây của chúng ta, nơi này là Vô Cực Tinh!”

“Vô Cực Tinh?” Lâm Phong bốn người đều liếc nhìn nhau, bốn người ai cũng chưa nghe qua xưng hô này.

“Xin hãy cho hỏi một chút, các người có phải là đệ tử của Tứ đại thế gia? Lý Bình Thuận chưa nghĩ rõ Vô Cực Tinh là chuyện gì, nhưng hẳn cũng không quên mục đích đến nơi này, tức thời chấp tay hỏi.

“Cái gì Tứ đại thế gia? Vô Cực Tinh không có Tứ đại thế gia, chúng ta là đệ tử của Càn Khôn Tông, các người muốn tìm ai?” Thái độ người tuổi trẻ vẫn hỏi trước đó lộ vẻ có chút không nhìn được, tựa như không muốn giao lưu với bọn họ.

“Tứ đại thế gia, là Lâm thị gia tộc, Lý thị gia tộc, Mộ Dung gia tộc và Từ Đồ gia tộc!” Lâm Phong bước hướng về trước, lớn tiếng nói, thái độ của hai người, cũng đều khiến Lâm Phong rất không hài lòng.

“Cái gì Lâm gia, Lý gia, chưa có nghe qua, muốn tìm tự mình đi tìm, đừng làm phiền chúng ta, các người đi thôi!” Hai người trẻ tuổi cùng nhau lắc đầu, hai người nhìn về phía bốn người, còn mang theo một sự khinh thường.

“Các người!”

Con tức của Lý Bình Thuận thoáng cái dâng lên, Tứ đại thế gia ở đại lục Bắc cực hưng thịnh mấy chục vạn năm, vẫn chưa có ai dám đối đãi với Tứ đại thế gia như thế,

“Thế nào, gây sự à?”

Hai người thấy bộ dạng của Lý Bình Thuận. Bỗng nhiên trong tay mỗi người đều xuất hiện một cây kiếm dài, thân kiếm lóe sáng, mũi kiếm sắc bén, thẳng tắp quay đến thân thể mập mạp của Lý Bình Thuận.

“Linh khí!”

Bốn người đều hít một hơi, tin đồn quả nhiên không là giả, tài nguyên của lĩnh vực Vô Cực phong phú, linh khí lĩnh đơn đã không còn khó có được, trước mắt chỉ là hai người đệ tử canh giữ Truyền Tống trận, vậy mà trên tay mỗi người một món, loại linh khí này, đều là trấn gia chi bảo tồn tại như trong Tứ đại thế gia.

“Lý trưởng lão, chúng ta đi thôi, đi nơi khác hỏi một chút!” Mộ Dung Nhược Tuyết vội vàng kéo Lý Bình Thuận một cái, tu vị của hai người đều là Nhấp Khẩu trung kỳ, tuy yếu hơn Lý Bình Thuận một chút, nhưng có thêm linh khí, bốn người bọn họ nhất định không phải đối thủ, nhưng Mộ Dung Nhược Tuyết quên đi, trên tay Lâm Phong, còn có một món linh khí thiết côn thần bí uy lực không kém gì,

“Được, chúng ta đi!”

Lý Bình Thuận cảm hận nhìn con mắt sáng lên của hai người, dẫn theo Lâm Phong mấy người, bay khỏi Truyền Tống trận.

“Mấy người nhà quê, lãng phí thời gian của ta!” Sau lưng, người trẻ tuổi khinh thường hướng trên mặt đất hung hăng nhổ một bãi nước miếng, tức thời hai người lại cười lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 51: Sư Phụ Mới

Lâm Phong bốn người, ở ba tháng sau trốn đi kinh tài rất lớn mới tìm được Tứ đại thế gia của bọn họ, chỉ là bốn người như thế nào cũng không nghĩ đến, Tứ đại thế gia vốn hưng thịnh ở đại lục Bắc cực, không ngờ ở nơi này chỉ là một thế lực trung hạ.

Tứ đại thế gia ở Vô Cực Tinh, đã hoàn toàn mất đi sự vinh quang của đại lục Bắc cực, tuy thực lực của Tứ đại thế gia ở bên đây cường thịnh hơn so với bên đại lục Bắc cực.

Mà Lâm Phong bốn người, có một nhận biết mới đối với lĩnh vực Vô Cực.

Giới tu chân, có vô số tinh cầu, giống như đại lục Bắc Cực và đại lục Thiên Hồng ban đầu của bọn họ, chỉ qua là một tinh cầu bậc thấp của giới tu chân, chỉ là thông thả tu luyện, với lại tu luyện rất dễ dàng có chỗ gặp trở ngại, loại tinh cầu bậc thấp thông thường này, cũng sẽ có một Truyền Tống trận thông đến tinh cầu cao cấp, Tứ đại thế gia canh giữ cái gọi là thông đạo kia, chính là một Truyền Tống trận như vậy.

Loại như Vô Cực Tinh, chính là tinh cầu cao cấp của giới tu chân, nơi này linh khí sung túc, có vô số thiên tài địa bảo, vô cùng thích hợp với người tu chân tu luyện.

Tinh cầu Vô Cực Tinh như thế, trong giới tu chân vẫn có rất nhiều, với lại trong mỗi tinh cầu cao cấp gần như đều có liên thông lẫn nhau với Truyền Tồn trận, Truyền Tổng trận của mỗi tinh cầu cao cấp, trên cơ bản đều đối ứng mấy cái tinh cầu bậc thấp.

Cũng là ở chỗ này, lần đầu tiên Lâm Phong có khái niệm về tinh cầu, hẳn cũng mới biết, hiện giờ hắn, đã không thể dựa vào bay có thể bay về đại lục Thiên Hồng, khoảng cách nơi này với đại lục Thiên Hồng, là một khoảng cách mà hắn không tưởng tượng đến.

Vô Cực Tinh có hai mảnh đại lục, một lớn một nhỏ, trong đó tài nguyên chủ yếu là ở trên mảnh đại lục lớn nhất này.

Đại lục khá lớn trên Vô Cực Tinh có tên là đại lục Vô Cực, ngược lại đại lục nhỏ một chút thì lại có tên là đại lục Long Uyên.

Người tu chân trên Vô Cực Tinh số lượng đông đảo, không chỉ có rất nhiều người Tu Tiên, còn có số người tu chân Tu Ma số lượng không nhiều hơn với số người tu chân Tu Tiên, nhưng thực lực cường hãn nhất là người Tu Yêu.

Linh khí trên Vô Cực Tinh sung túc, số lượng của thiên tài địa bảo cũng rất nhiều. Từ linh khí mà hai người canh giữ Truyền Tổng trận hung hăng đó sử dụng, thì có thể nhìn ra là trung phẩm linh khí quý hiếm ở đại lục Bắc Cực, căn bản ở trên Vô Cực Tinh chính là trên tay mỗi người một món. Với lại có một số môn phái thực lực cực kì hùng hậu càng có Tiên khí của Thượng Tiên sử dụng, bởi vậy có thể thấy Vô Cực Tinh quả thật là thiên đường của người tu chân.

Sau khi Lâm Phong một đoàn người tìm được Tử đại thế gia, Lý Bình Thuận với Tư Đồ Hạo Thiên liền theo người của Lý gia và Tư Đồ gia đi, và Mộ Dung Nhược Tuyết cũng từ biệt với Lâm Phong sau đó đi Mộ Dung gia.

Tử đại thế gia ở trên Vô Cực Tinh thực lực tuy chỉ có thể cho là trung hạ, nhưng người của Tử đại thế gia thắng tại đủ đoàn kết, gặp chuyện đều nhất trí đối ngoại, các thế lực như thế cũng không dám đến làm phiền người của Tử đại thế gia.

Người tiếp đãi Lâm Phong của Lâm gia là Lâm Mặc đệ tử đời thứ tư của Lâm gia ở Vô Cực Tinh, tu vị đã đến luyện Phách trung kỳ, thực lực như thế ở Lâm gia chỉ có thể xưng là trình độ bình thường. Nghe Lâm Mặc nói, tu vị của Lâm gia gia chủ đã đến luyện Thần kỳ cuối, đến tu luyện của bình cảnh, nếu như có thể thành công đột phá đến cảnh luyện Kiếp, như vậy khoảng cách Phá Toái Hư Không, thoát xác thành tiên cũng chỉ là cách một bước.

Thực lực tổng thể của Lâm gia ở trên Vô Cực Tinh là rất mạnh, chỉ có Mộ Dung gia có thể kể vai sát cánh. Và Lý gia và Tư Đồ gia thì tương đối yếu một chút, nguyên nhân cũng là chia không ra với phần đông cao thủ Lâm gia.

Lâm Mặc không kiêng ngạo đối với Lâm Phong nói đến kỳ luyện Thần cao thủ có thực lực chỉ có hơn mười người, mà luyện Phách kỳ đa số đạt đến trăm người, đối với kỳ luyện Phách thì không dưới ngàn người. Thực lực như vậy cũng không thẹn có thể đứng trên Vô Cực Tinh, tuy không phải là thế lực đặc biệt cường hãn, nhưng tự bảo vệ vẫn là vấn đề không đến.

Lâm Phong nghe Lâm Mặc nói đến kích động, không khỏi hỏi:” Mặc sư huynh, vậy người có thể chi tiết nói cho ta nghe một chút trên Vô Cực Tinh có những thế lực lợi hại nào?”

Lâm Mặc thấy Lâm Phong rất là khách sáo, không khỏi trong lòng đắc ý lên, một đệ tử Lâm gia có thực lực tầm thường như Lâm Mặc, cũng chỉ có thể ở trước mặt đệ tử mới lên như Lâm Phong đảm nhiệm’ Sư Phó ‘.

“ Ở trên Vô Cực Tinh có ngũ đại thế lực, phân biệt là với Tiêu Dao cung có Tiêu Dao vương cầm đầu, Hắc Ma Tông, Phiêu Miêu Thần Điện với lại Ngao Thế môn và Thái Hư phái. Trong đó mạnh nhất là Tiêu Dao cung, Tiêu Dao cung là do một tay Tiêu Dao vương sáng lập. Môn hạ cao thủ đông đúc, kẻ dưới của Tiêu Dao vương người mạnh nhất ‘ Thất Huyền Thiên ‘ đều là cao thủ trong cao thủ, Thất Huyền Thiên mỗi người đều có tu vị trên hợp thể. Và Tiêu Dao Vương lại là đến Độ Kiếp kỳ cuối, nghe nói sắp phải Độ Kiếp thành Tiên, một đại nhân vật có vai diễn như thế chỉ cần tùy tiện động thủ thì có thể khiến Vô Cực Tinh nghiêng trời lệch đất!”

Lời nói sống động của Lâm Mặc khiến trong lòng Lâm Phong rất buồn cười, nhưng thấy Lâm Mặc nói chăm chú như vậy, Lâm Phong cũng không có biểu hiện ra.

“ Đối với Hắc Ma Tông và Phiêu Miêu Thần Điện thì là cấp dưới quy thuận Tiêu Dao cung, Hắc Ma Tông là môn phái của người Tu Ma, Vũ Sát Tông chủ của Hắc Ma Tông cũng là một nhân vật rất lợi hại, nghe nói thực lực cũng không dưới Thất Huyền Thiên của Tiêu Dao vương. Phiêu Miêu Thần Điện là một thế lực rất thần bí, mặc dù là phụ thuộc dưới Tiêu Dao cung, nhưng bởi vì làm việc mờ ảo, không ai có thể rõ ràng Phiêu Miêu Thần Điện là một thế lực như thế nào. Chỉ biết là, chủ nhân của Phiêu Miêu Thần Điện là một nữ nhân, một cô gái xinh khủng chỉ cần người nhìn qua bộ dáng nàng thì sẽ tử vong!”

Nói đến đây, Lâm Mặc giống như cũng cảm giác đến một kinh khủng vô hạn giống thế ngừng lại, dừng một chút lại nói:” Ngao Thế môn và Thái Hư phái đều là môn phái của người Tu Tiên, hai môn phái này vẫn luôn bất hòa với Tiêu Dao cung với Hắc Ma Tông. Giữa các đệ tử môn phái cũng thường xuyên tỉ đấu với nhau, thường là một lời không đúng thì sẽ vùng tay đánh nhau.”

“ Trên Vô Cực Tinh vẫn còn tồn tại rất nhiều thế lực ẩn giấu với một số cao nhân bất thế, Lâm Phong người vừa mới đến Vô Cực Tinh, đối với tin tức này, cũng phải biết, điều này sẽ có lợi cho sự tu luyện sau này của người.”

Lâm Phong thật sự không nghĩ đến ở trên Vô Cực Tinh không ngờ có nhiều thế lực phân chia như thế, xem ra sau này làm việc cần phải cẩn thận thận trọng một chút, mặc dù bản thân không sợ, nhưng không thể liên lụy đến Tử đại thế gia, dẫu sao cũng lấy đại cục làm trọng.

Nghĩ tới đây, Lâm Phong gật gật đầu:” Vậy đa tạ Mặc sư huynh nhắc nhở, Lâm Phong ghi nhớ lời nói hôm nay của Mặc sư huynh.”

Lâm Mạc cũng mừng rỡ khẽ gật đầu, sau đó nói với Lâm Phong:” Bây giờ ta dẫn ngươi đi gặp Sư tôn, mỗi đệ tử Lâm gia đến Vô Cực Tinh đều phải đi gặp Sư tôn cho Sư tôn thỉnh an, Lâm Phong ngươi đi theo ta.”

“Vâng, Mạc sư huynh.”

Lâm Phong đi theo Lâm Mạc xuyên qua một diễn võ trường rộng lớn, trên diễn võ trường có rất nhiều đệ tử Lâm gia đang tỉ đấu với nhau, điều này khiến trong lòng Lâm Phong không thoải mái, xoa dịu tâm trạng hồi hộp phải đi gặp Sư tôn cấp biệt trưởng bối của Lâm gia.

Trên đường đi Lâm Phong từ trong miệng của Lâm Mạc biết người phải gặp chính là Lâm Diệp cao thủ đời thứ hai của Lâm gia, Lâm Diệp là đại đệ tử trực hệ của Lâm Thiên Hào gia chủ Lâm gia, cũng nói cách khác bản thân có thể trở thành đệ tử của Lâm Diệp, đệ tôn của gia chủ Lâm Thiên Hào, đó là một việc rất đáng kiêu ngạo, phải biết, Lâm Diệp đã hơn mười vạn năm không nhận qua đệ tử. Lâm Phong có thể bị Lâm Diệp nhìn trúng, điều này cũng có quan hệ với tốc độ tu luyện của Lâm Phong.

Lâm Phong có thể ngăn ngui trong mười lăm năm liền thành công đột phá, tu luyện đến cảnh giới công pháp tầng thứ ba cấp độ luyện Phách, này ở trong lịch sử của Lâm gia hơn mười vạn năm nay cũng là chưa từng có ai. Tốc độ tu luyện kinh người như thế, tư chất ngút trời, không thể không khiến thế hệ trước của Lâm Gia chú ý đến sự tồn tại của Lâm Phong.

Cho nên ngày thứ ba khi Lâm Phong đến Tứ đại thế gia ở Vô Cực Tinh, Lâm Diệp liền gọi ý bản thân phải nhận Lâm Phong làm đệ tử, điều này khiến Lâm Phong trong một khoảng thời gian trở thành người nổi danh nhất.

Rất nhiều người ở diễn võ trường cũng đều nhận ra người trẻ tuổi đi theo Lâm Mạc chính là Lâm Phong, sôi nổi dừng lại chú ý lên. Điều này khiến Lâm Phong cảm thấy cả người có chút không được tự nhiên, vội vàng bước nhanh hơn về trước, Lâm Mạc hiểu ý khẽ cười một cái, dưới chân cũng bước nhanh hơn.

Sau khi xuyên qua diễn võ trường, Lâm Mạc dẫn Lâm Phong đến trước một tòa đại điện hùng vĩ, sau khi đi vào đại điện, trung tâm của đại điện có đứng một pho tượng cực lớn có một tay cầm lấy chiến đao không gian tự uy. Dưới pho tượng cao mấy chục thước có một vị trung niên cao to cường tráng chấp tay đứng đó, chỉ là lúc này trên mặt của vị tráng hán này có ý cười ngoại hình hung tợn không phù hợp.

Lúc này Lâm Mạc đi lên sâu sâu làm một lễ:” Đệ tử Lâm Mạc bái kiến đại Sư bá, Lâm Phong đã dẫn đến.”

Lâm Phong cũng vội vàng đi theo Lâm Mạc cùng nhau tiếng lên lạy nói:” Vạn bối Lâm Phong bái kiến Sư bá.”

Lúc này mặt Lâm Diệp lộ vẻ không vui nói:” Lâm Phong, hiện tại ngươi phải đổi giọng gọi ta là Sư phụ mới đúng!”

Lâm Phong cúi đầu nói:” Đệ tử vẫn chưa từng làm qua lễ bái sư, cho nên không thể đổi giọng xưng Sư bá thành Sư phụ, mong rằng Sư bá thứ lỗi.”

Lâm Diệp lớn tiếng cười:” Tiểu tử này ngươi vẫn rất tôn sư trọng đạo, nhưng ở nơi này Lâm Diệp ta không cần phải có nhiều điều lệ như thế, ngươi chỉ cần bái qua ta thì coi như là đệ tử của Lâm Diệp ta rồi.”

Lâm Phong vội vàng cúi đầu nói:” Đồ đệ Lâm Phong bái kiến Sư phụ!”

“Tốt! Ha ha ha! Lâm Diệp ta hơn mười vạn năm chưa từng nhận qua đệ tử, chính là bởi vì không tìm được một người khiến ta hài lòng, Lâm Phong ngươi xem như là khiến ta nhìn thuận mắt nhất.”

“Tạ Sư phụ khen thưởng, Lâm Phong không dám.” Lâm Phong khiêm tốn nói.

“Lâm Phong ngươi từ tu luyện nhập môn đến cảnh giới kỳ luyện Phách rốt cuộc dùng hết bao lâu thời gian?” Lâm Diệp trầm giọng hỏi Lâm Phong.

“Đồ nhi dùng mười lăm năm.”

Lâm Mạc bên cạnh tuy sớm đã nghe qua chuyện liên quan đến Lâm Phong, nhưng khi từ chính tai nghe từ miệng Lâm Phong nói ra, lúc tốc độ tu luyện kinh người của Lâm Phong, Lâm Mạc vẫn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Lâm Diệp chính mình chứng thật lời đồn có liên quan đến Lâm Phong, hài lòng gật gật đầu:” Vậy tốt, nếu là bản thân Lâm Phong ngươi nói, vậy thì chứng minh lời đồn không phải giả.”

“Lâm Mạc!”

“Có đệ tử!”

“Ngươi lại tỉ đấu với Lâm Phong sư đệ một chút, phải dùng hết sức! Không được nương tay!”

“Vâng!” Lâm mạc ngang tiếng nói.

Lúc này Lâm Phong cảm thấy khó hiểu, tại sao vừa mới bái xong sư, Sư phụ Lâm Diệp lại muốn Lâm Mạc giao thủ với bản thân? Nhưng Sư phụ đã hạ sự mệnh, cho dù bản thân không bằng lòng cũng phải đánh trước hầy nói.

Lâm Diệp chính sắc nhìn Lâm Phong hỏi:” Lâm Phong, bây giờ vì Sư cho ngươi tỉ đấu với Lâm Mạc là có nguyên nhân, còn nguyên nhân là gì, chỉ cần

người thắng Lâm Mạc, vì Sư sẽ nói cho người biết, Lâm Phong người có hiểu được?”

“Đồ nhi lệnh mệnh!” Lâm Phong trầm giọng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 52: Phong Ảnh Quyết

“Lâm Phong, người cứ buông tay chân dốc toàn lực đánh với Lâm Mạc, ở giới tu chân ngoại công của Lâm gia chúng ta có thể tính lên trên, cho ta thấy một chút thân thể cứng cỏi của người đến trình độ nào.” Lâm Diệp thấp giọng nói.

“Đồ nhi sẽ không để cho Sư phụ thất vọng.” Lâm Phong tự tin nói.

“Lâm Mạc sư huynh, mời!” Lâm Phong chấp tay hướng nói với Lâm Mạc.

Lâm Mạc cũng chấp tay nói với Lâm Phong như thế:” Lâm Phong sư đệ, mời!”

Nói xong, từ sau lưng Lâm Mạc rút ra vũ khí của bản thân, một chuỗi chiến đao toàn thân phát ra một hàn quang u u. Lại là trung phẩm linh khí! Lâm Phong hết chỗ nói, xem ra ở trên Vô Cực Tinh có được một chuỗi linh khí làm vũ khí cho bản thân cũng không phải là một chuyện rất khó.

Điều này từ mặt bên cũng nói rõ chế tác trên Vô Cực Tinh tài liệu chế tạo linh khí quả thật rất sung túc, không giống như thiếu thốn trên đại lục Bắc Cực.

Lâm Phong không muốn ần đầu thực lực, cho nên trực tiếp liền từ bên hông lấy ra thiết côn màu đen’ Người bạn già ‘ của bản thân

Lâm Mạc thấy Lâm Phong lấy ra một cây côn đen huyền, không khỏi cảm thấy đến bất ngờ. Xem ra Lâm Mạc, cho dù Lâm Phong không có linh khí, cũng nên lấy ra một món vũ khí coi được để tỉ đấu với bản thân. Nhưng kết quả không ngờ lấy ra một cây côn màu đen loại như hỏa thiêu côn, cái này cũng quá không thể nói nổi.

Lâm Diệp cũng bị vũ khí của Lâm Phong hấp dẫn, chỉ là Lâm Diệp cũng bởi vì không nhìn thấu được cây côn của Lâm Phong là linh khí cấp biệt gì, và cũng như Lâm Mạc hoàn toàn không biết.

Đang đối chiến với người khác thì không thể phân tâm, điểm này Lâm Phong nắm vững rất tốt. Chính là khi lúc Lâm Mạc thật thần, Lâm Phong cử động, sau khi huyền ra mấy đạo tàn ảnh, Lâm Phong xuất hiện ở trước mặt Lâm Mạc vùng côn dùng sức ném hướng tới Lâm Mạc. Lúc này Lâm Mạc cũng từ trong thất thần ngẩn ngừ bừng tỉnh tới, vội vàng huy động chiến đao trong tay cách cản gậy của Lâm Phong.

“Đinh đinh đan đan!”

Trong tiếng vang lên của kim thiết, Lâm Mạc và Lâm Phong ngay lập tức rất nhanh giao thủ hơn mười lần, càng đánh trong lòng Lâm Mạc càng kinh ngạc. Lâm Phong còn nhỏ tuổi thì có thể trong đối chiến, từ trong ánh mắt phát tán ra một loại chiến ý bức người, thậm chí khiến Lâm Mạc có tất cả động tác và chiêu số của bản thân cũng đều nằm trong tay của Lâm Phong vậy.

Điều này không thể khiến Lâm Mạc cảm thấy áp lực tăng gấp bội, nhưng dấu sao Lâm Mạc cũng là đệ tử Lâm gia đã đạt đến tu vị luyện Phách trung kỳ, nhiều năm tu luyện cực khổ cũng không phải là trống rỗng.

Chỉ thấy Lâm Mạc quát lớn một tiếng, cấp tốc cách cản công kích của Lâm Phong đồng thời dưới chân cũng biến hóa mấy lần, sau đó thân thể chợt dừng lại, bày ra một tư thế kỳ lạ bỗng nhìn tăng tốc xông hướng tới Lâm Phong. Lâm Phong thông thả nhanh chóng bay ngược hướng về phía sau, trong tay cũng không có dừng lại, cây côn màu đen đó giống như theo độ phù hợp với bản thân càng ngày càng cao.

Rõ ràng Lâm Phong cảm giác được bí mật mà cây côn màu đen đó che dấu, không chỉ là có thể hấp thu Nguyên Anh của kẻ địch, nên vẫn còn bí mật uy lực càng lớn chờ đợi bản thân đi phát hiện.

Tư thế kỳ lạ của Lâm Mạc trong lúc công kích Lâm Phong vẫn không có chút thay đổi nào, cái này khiến Lâm Phong rất kỳ lạ, nhưng tốc độ công kích của Lâm Mạc càng lúc càng nhanh, chẳng lẽ đó là nguyên nhân của tư thế kỳ lạ đó?

Lâm Diệp đứng bên cạnh xem Lâm Phong và Lâm Mạc đối chiến lại cười lên, Lâm Phong không biết là chuyện gì, nhưng Lâm Diệp thì biết. Lâm Mạc đang sử dụng tư thế kỳ lạ kia chính là thân pháp’ Phong Ảnh Quyết đối chiến đặc thù của Lâm gia, có thể trong thời gian ngắn đề cao tốc độ công kích với tốc độ chuyển động bản thân mấy lần.

Đệ tử Lâm gia chỉ cần đạt đến luyện Phách trung kỳ thì có thể học, Lâm Phong vừa mới đến Vô Cực Tinh, vẫn còn chưa có ai dạy qua hần bộ thân pháp này, cho nên Lâm Phong sẽ cảm thấy kỳ lạ.

Mặc dù thực lực của Lâm Mạc là luyện Phách trung kỳ, nhưng bởi vì tư chất tầm thường, Lâm Mạc cũng không có nắm vững thiết yếu của Phong Ảnh Quyết, cho nên mới rất lâu cũng không công được Lâm Phong. Nếu như Lâm Mạc có thể hoàn toàn lĩnh ngộ được bí ẩn của Phong Ảnh Quyết, như vậy không chỉ là tốc độ công kích có thể đánh đổ có thực lực tương đương như Lâm Phong.

Chỗ tốt của Phong Ảnh Quyết là đề cao tốc độ công kích và tốc độ chuyển động, nhưng cũng không phải là công pháp dễ dàng sử dụng, Chỉ bởi vì Phong Ảnh Quyết quá tiêu hao thể lực, khi đối chiến chỉ có thể tốc chiến tốc thắng, hoặc là chiêu thức dùng để sử dụng để chạy trốn. Nếu như khi thể lực tiêu hao gần hết mà không thể đánh bại đối thủ, như vậy chờ đợi của người, chỉ có là bại vong.

Bây giờ Lâm Mạc thi đang gặp phải hoàn cảnh như thế, thể lực của bản thân đã sắp cạn kiệt, và Lâm Phong vẫn như trước có thể chống đỡ tốc độ công kích nhanh nhất của bản thân. Cứ như vậy, khi bản thân kiệt sức, thì cũng sẽ là lúc Lâm Phong chiến thắng. Nghĩ đến chỗ này, Lâm Mạc cũng có chút không thể tránh được, không thể nghĩ đến Lâm Phong chỉ là luyện Phách trung kỳ mà thực lực lại lợi hại như thế, thiên tài đúng là thiên tài.

Lâm Mạc dừng lại, Lâm Phong rất không hiểu, tại sao Lâm Mạc đột nhiên dừng lại công kích với bản thân? Nếu như Lâm Mạc có thể kiên trì một chút, thì bản thân sẽ không chống đỡ nổi nữa.

Lâm Mạc liếc nhìn Lâm Phong thật sâu, sau đó quay người cúi đầu đối mặt nói với Lâm Diệp:” Sư bá, ta thua rồi.”

Ánh mắt của Lâm Diệp hiện lên một tia tán thưởng, mở miệng an ủi nói:” Có thể lúc chưa bị thua chủ động chịu thua, Lâm Mạc ngươi cũng có thể là biết tiến lùi mà không tham công.”

Lúc này Lâm Phong vội hỏi:” Sư phụ, hình như Lâm Mạc sư huynh có ý nhường đồ nhi, vừa rồi rõ ràng Lâm Mạc sư huynh sẽ phải thắng, nhưng không biết tại sao lại dừng lại tiếp tục công kích đồ nhi, đồ nhi thắng không được hào quang.”

Lâm Diệp cười nói:” Ha ha ha! Phong nhi, ngươi không biết nguyên nhân là gì cũng không kỳ lạ, Lâm Mạc không phải là có thể thắng ngươi mà không đi thắng, hần bởi vì là triển khai Phong Ảnh Quyết tiêu hao quá nhiều thể lực và thể lực sắp chống đỡ hết nổi, nếu như Lâm Mạc tiếp tục đánh thì như vậy hần nhất định bại thua bởi vì kiệt sức.”

Lâm Phong nghi hoặc hỏi:” Phong Ảnh Quyết? Sư phụ có thể nói rõ ràng một chút, đồ nhi có chút không hiểu?”

Lâm Diệp cất cao giọng nói:” Phong Ảnh Quyết là thân pháp đặc thù của Lâm gia chúng ta, chỉ có người của Lâm gia chúng ta có thân pháp đặc thù này. Phong Ảnh Quyết là một loại thân pháp có đồng thời có thể đề cao mấy lần tốc độ công kích với tốc độ chuyển động, là thân pháp tuyệt hảo đối địch và bộ chạy. Vừa rồi Lâm Phong dùng chính là Phong Ảnh Quyết, tai hại của Phong Ảnh Quyết chính là quá tiêu hao thể lực, nếu như trong tình trạng không nắm chắc thì vẫn không nên dễ dàng thi triển.

“Phong nhi ngươi không hiểu Phong Ảnh Quyết cũng là một việc bình thường, bởi vì chỉ có đệ tử Lâm gia ở Vô Cực Tinh mới có thể học được Phong Ảnh Quyết. Đệ tử Lâm gia bên đại lục Bắc cực không ai biết có một bộ thân pháp này. Càng không nói là đi học, chỉ bởi vì không có thực lực trên luyện Phách trung kỳ, thân thể không chịu nổi bởi vì thi triển Phong Ảnh Quyết mà đem đến ảnh hưởng bất lực.

“Sư phụ, thật ra là như vậy, vậy bây giờ đồ nhi có thực lực học Phong Ảnh Quyết chứ? Lâm Phong nhẹ giọng hỏi Lâm Diệp.

“Đương nhiên có thêm bây giờ Phong như ngươi đã có thực lực luyện Phách trung kỳ, trình độ cứng cỏi của thân thể cũng đến có thể chịu đựng trình độ tu luyện Phong Ảnh Quyết, hôm khác vì sư sẽ truyền thụ cho ngươi.” Lâm Diệp trầm giọng nói.

“Tạ Sư phụ.”

Lâm Diệp xoa người nhẹ giọng nói với Lâm Mạc:” Lâm Mạc ngươi đi xuống nghỉ ngơi cho tốt đi.”

“Vâng, Sư bá! Đệ tử cáo lui.” Lâm Mạc trả lời.

Lâm Phong nhìn lấy Lâm Mạc chậm rãi đi ra đại điện, sau đó nói với Lâm Diệp:” Sư phụ, đồ nhi vẫn còn một chuyện không hiểu, vọng sư phụ nói cho đồ nhi.”

“Phong nhi, ngươi nói.”

“Vừa rồi Sư phụ nói bản thân người thi thuật thi khi thi triển Phong Ảnh Quyết sẽ mang lại ảnh hưởng bất lợi, vậy đó là bất lợi ảnh hưởng gì?”

Lâm Diệp mỉm cười nói:” Phong Ảnh Quyết, là thân pháp độc môn của sư tổ ngươi, cũng chính là Lâm Thiên Hào Lâm gia gia chủ sáng tạo ra, uy lực của bộ công pháp này rất lớn. Nếu như tu luyện đến cực đỉnh thậm chí có thể dựa vào tốc độ và lực công kích cường đại của thân pháp, chiến thắng rất nhiều kẻ địch mạnh hơn bản thân. Tai hại là quá tiêu hao thể lực và còn sẽ làm thân thể thoát lực, người nghiêm trọng có thể sẽ thương trong nội phủ Nguyên Anh, cho nên từ khi sáng lập Phong Ảnh Quyết gia chủ đã hạ lệnh, hể là đệ tử gia tộc chưa tu luyện đến luyện Phách trung kỳ thì không được phép tu luyện Phong Ảnh Quyết.”

“Đây cũng là nghĩ cho sự an toàn đối với đệ tử gia tộc, Lâm Mạc tu luyện Phong Ảnh Quyết vẫn còn chưa nắm vững bí quyết của Phong Ảnh Quyết, cho nên không thể thi triển thật tốt uy lực của Phong Ảnh Quyết. Nhưng cho dù như vậy Phong nhi ngươi cũng nhìn thấy, chỉ là đề cao tốc độ công kích thì có thể khiến người bất ngờ không phòng ngự, thậm chí thiếu chút là bại dưới thân pháp này. Nếu như tăng cường hiệu quả thân pháp, uy lực có thể

nghe được.”

“ Sư nói nói được đồ nhi có chút hiểu rồi, Phong Ảnh Quyết là thân pháp độc mình của Lâm gia ta, nhất định sau này đồ nhi sẽ thật cố gắng tu luyện linh ngộ.” Lâm Phong cung tiếng nói.

“ Phong nhi, cây côn màu đen của ngươi là từ đâu có được? Sao mà kỳ quái thế? Ngay cả vi sư cũng không thể nhìn thấu được chế tạo từ chất liệu nào, nói là linh khí lại không thể nhìn ra là linh khí cấp biệt gì.” Lâm Diệp lên tiếng hỏi Lâm Phong.

Lâm Phong nhẹ giọng nói:” Cây côn này là lúc đồ nhi chưa đi vào tu luyện vô ý trên đường nhặt được, đồ nhi cũng không biết là được chế tạo bằng chất liệu gì, chỉ là cây côn này rất kiên cứng, dùng làm vũ khí cũng rất tiện tay. Đồ nhi vẫn dùng đến bây giờ, đối với có phải là linh khí thì đồ nhi không rõ ràng.”

Lâm Phong che giấu đi cây côn đã từng có tâm linh thương thông với bản thân, có thể chủ động chiếm đoạt Nguyên Anh của kẻ địch làm năng lượng, còn có một anh thâm gọi là Khâm Phở nói cây côn này là cái gì Ma Thần Khí. Chỉ cần thu gom mười mảnh tàn vụn Ma Thần Khí, thì có thể phục hồi bản thể của cây côn Ma Thần Khí này, mà còn có thể khiến cái tên Khâm Phở phục hồi. Thứ chuyện ban ngày nói mộng nói cho người khác biết, người khác sẽ tưởng rằng bản hân điên rồi.

Đương nhiên, loại chuyện không thể tưởng tượng này thì càng không thể nói cho sư phụ Lâm Diệp của bản thân nghe rồi. Còn phải chờ bản thân có thể chứng minh đây không phải là lời nói khùng điên của bản thân mới nói.

Lâm Diệp thấy Lâm Phong cũng nói không rõ ràng lai lịch của cây côn màu đen này, cũng không tiếp tục hỏi tới chuyện liên quan với cây côn.

“ Phong nhi, ngươi vừa mới đến Vô Cực Tinh, đối với mọi thứ ở đây vẫn không hiểu rõ, hôm khác vi sư sẽ giảng giải cho ngươi. Bây giờ ngươi hãy đi nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai vi sư sẽ truyền thụ Phong Ảnh Quyết cho ngươi.”

Lâm Phong vui vẻ nói:” Vâng, sư phụ! Vậy đồ nhi cáo lui trước.”

Sau khi Lâm Phong đi, trên mặt Lâm Diệp lộ ra nụ cười hiểu ý, có một đồ nhi vừa lòng như vậy Lâm Diệp cực kỳ vui mừng, đối với sau này Lâm Phong có thể đem đến bao nhiêu ngạc nhiên vui mừng cho bản thân thì không biết, trong lòng Lâm Diệp rất mong chờ.

Lâm Diệp là một người làm việc gì cũng có yêu cầu rất cao, nếu không cũng sẽ hơn mười vạn năm cũng không nhận qua đệ tử. Mọi thứ cũng đều bởi vì bản thân Lâm Diệp chính là một nhân vật thiên tài, phải biết, Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào cũng nhận một đệ tử quan môn như Lâm Diệp. Sư phụ như thế cũng ảnh hưởng đến đệ tử như vậy, vẫn có một việc trùng hợp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 53: Luyện Hồn Chi Cảnh

Vô Cực Thành là thành thị lớn nhất trên Vô Cực Tinh, đồng thời cũng là nơi người tu chân tụ tập số lượng nhiều nhất, môn phái của Tiêu Dao cung và Hắc Ma Tông với lại Tứ đại thế gia cũng đều ở trong Vô Cực Thành.

Khoảng cách với nhau của Tứ đại thế gia cũng không phải là rất xa, Lâm gia và Mộ Dung gia ở Vô Cực thành nam, còn Lý gia và Tư Đồ gia thì ở thành bắc. Như thế cho dù có chuyện gì đột phát cũng có thể trông nom lẫn nhau, sẽ không bị vây với trình độ một thân một mình.

Lâm Phong khoan chân ngồi trên giường của chính mình, lúc trong đối chiến với Lâm Mặc, Lâm Phong cảm giác được bản thân muốn biến càng mạnh thì vẫn còn một con đường rất xa phải đi. Không thể có một chút thành tích thì gặt gù đắc ý, đến Vô Cực Tinh cho bản thân đem đến không ít chấn động và ngạc nhiên. Với thực lực của Lâm gia ở trên Vô Cực Tinh, vẫn có thể sẽ bị người khác chèn ép chỉ đến chỉ có thể bị bắt buộc tự bảo vệ, mà không có bước của sức đánh trả.

Điều này cũng nói rõ rằng thế lực lợi hại và cao thủ ở trên Vô Cực Tinh vẫn còn rất nhiều, Lâm Phong cảm nhận có áp lực vô hình. Cá lớn ăn cá bé, ở trong giới tu chân tàn khốc này không có thương hại dư thừa, chỉ có ai thực lực mạnh thì ai sẽ có tư cách nói chuyện, điểm này trong lòng của Lâm Phong rất rõ ràng.

Có thể nói Lâm Diệp làm sư phụ đó chính là việc Lâm Phong không thể nghĩ tới, thực lực của cảnh giới luyện Thần à! Không biết thực lực của cảnh giới luyện Thần mạnh đến tình trạng gì, có lẽ chỉ một trình độ cường hãn của thân thể thì cũng đủ chống đỡ công kích của một linh khí thông thường. Với ngoại công nhập đạo, tu luyện công pháp của Lâm gia qua thật là khác với tu luyện công pháp bình thường, mặc dù độ khó của tu luyện gia tăng không nhiều, nhưng nói về thân thể cường hãn của các tu chân khác lại không thể đối địch nổi với đệ tử Lâm gia.

Phong Ảnh Quyết là thân pháp huyền ảo, có thể đồng thời đề cao tốc độ công kích và tốc độ chuyển động của người thi triển. Nghe sư phụ Lâm Diệp nói, nếu như có thể lĩnh ngộ bí quyết thật sự của Phong Ảnh Quyết, uy lực sẽ càng lớn. Ngày mai sư phụ sẽ phải truyền thụ Phong Ảnh Quyết cho bản thân, tuyệt đối không thể phụ lòng khổ tâm dạy dỗ của sư phụ.

xxxxxx

Sáng sớm hôm sau, Lâm Phong sớm sớm thì đã chờ đợi Lâm Diệp đến, lực hấp dẫn của Phong Ảnh Quyết đối với Lâm Phong đúng là rất lớn. Thì lúc Lâm Phong đang khốn khổ chờ đợi, cuối cùng Lâm Diệp cũng xuất hiện trước mặt Lâm Phong.

Lâm Phong vội vàng đi đón nhận hành lễ bái kiến.” Sư phụ, đồ nhi thỉnh an với ngài.”

“Ha ha ha, Phong nhi mau đứng lên, ngươi nhất định đã chờ đợi vì sư rất lâu rồi hả? Nhìn sắc mặt vui mừng của ngươi, chắc là đối với Phong Ảnh Quyết trong lòng ngứa ngáy khó nhịn?” Lâm Diệp cười nói.

“Sư phụ thứ lỗi, Phong nhi thất thái.” Lâm Phong nói.

“Phong nhi ngươi không cần sợ hãi, Phong Ảnh Quyết là một trong tuyệt kỹ của Lâm gia ta, nếu như ngươi có thể lĩnh ngộ được chỗ tinh túy của Phong Ảnh Quyết, mà còn tu luyện đến cảnh giới kỳ luyện Phách, như vậy Phong nhi ngươi cho dù có tư cách tiếp tục học tập võ kỹ cấp độ càng cao của Lâm gia ta. Phong Ảnh Quyết chỉ là thân pháp tương đối lợi hại, võ khí càng lợi hại ngươi vẫn chưa có thấy qua.” Lâm Diệp thách thức nói.

Lâm Phong nghe nói ngẩn ngơ một cái, thật ra Lâm gia ta ngoài thân thể tu luyện ngoại công ra còn có tu luyện đối với võ kỹ, như vậy xem ra sau này vẫn còn phải học rất nhiều.

Nghĩ tới đây Lâm Phong nhẹ giọng nói:” Sư phụ, đồ nhi sẽ tận tâm tu luyện, sẽ không khiến cho sư phụ thất vọng.”

Lâm Diệp mỉm cười nói:” Phong nhi, hôm nay vì sư sẽ truyền thụ ngươi Phong Ảnh Quyết, thân pháp này không có khẩu quyết, cũng không có chiêu thức cố định. Phương pháp thì chính là dùng lực lượng của cơ bắp bản thân và linh khí trong cơ thể kết hợp, do đó đề cao uy lực tốc độ công kích của bản thân. Quyết chỉ có thể dựa vào lĩnh ngộ của tự mình, vì sư sẽ ở trong đầu của ngươi lưu lại một đạo hình ảnh linh thức, nếu như ngươi có chỗ nào không hiểu thì có thể tùy thời đi xem đạo hình ảnh linh thức đó để tham khảo.”

“Đồ nhi hiểu rồi.” Lâm Phong nói nhỏ.

Chỉ thấy bàn tay lớn khổng lồ mạnh mẽ đè trên đầu của Lâm Phong, Lâm Phong cảm giác được có một luồng khí lưu ám áp từ đầu bản thân đi vào trong não. Sau đó luồng nhiệt lưu đó hội tụ lại nhau chậm rãi hình thành hình ảnh của một người, người này chính sư phụ của bản thân Lâm Diệp.

Hình ảnh với Lâm Diệp rất giống độc nhất vô nhị, mặt lộ vẻ mỉm cười, lúc này Lâm Diệp trầm giọng nói:” Phong nhi, không nên phân tâm, chuyên tâm xem tốt động tác trong hình ảnh, cố gắng không nên nhớ kỹ, chỉ cần nhìn rõ ràng hình như ra tay như thế nào thì được rồi.”

Nói xong hình ảnh Lâm Diệp đó liền hồi hã chuyển động lên, ảo ảnh dung đưa, tốc độ nhanh hơn gấp mấy lần so với lúc trước của Lâm Mạc. Chỉ là bây giờ hình ảnh vẫn chỉ là hăng hái chạy nhanh, cũng không có thi triển thủ pháp công kích.

Khi Lâm Phong đang dùng tâm lĩnh ngộ hình đó hình như bắt được cái gì, nhưng lại không thể nào bắt tay vào làm được, loại cảm giác vì điều đó khiến Lâm Phong rất là không dễ chịu.

Hình ảnh Lâm Diệp đó tốc độ chạy đã mắt thường khó thấy. Lúc sắp phải bay lên đột nhiên bày ra một tư thế rất kỳ lạ, tư thế đó rất giống tư thế mà trước đó Lâm Mạc sử dụng, nhưng lại không quá giống, chỉ là đều rất giống nhau.

Khi Lâm Phong tưởng rằng hình ảnh sẽ không chuyển động nữa, đột nhiên hình ảnh đó chậm rãi di chuyển. Lúc hình ảnh chuyển động lên cuối cùng cũng thi triển ra thủ pháp công kích, phiêu dật giống như gió, nhìn rất thông thả, thực ra bay rất nhanh. Mỗi một chiêu thức đều là nhẹ nhàng linh hoạt không động, mỗi một động tác đều là vẹn toàn công thủ như vậy.

Lâm Phong nhìn ngây người, cái này là cảnh giới cao nhất của Phong Ảnh Quyết sao? Sư phụ Lâm Diệp nói qua Phong Ảnh Quyết chỉ là võ kỹ sơ cấp nhất của Lâm gia, vậy càng cao cấp hơn thì sẽ lợi hại đến tình trạng gì chứ? Tâm trạng của Lâm Phong rất lâu cũng khó bình tĩnh lại, Phong Ảnh Quyết mà Lâm Diệp thi triển trong hình ảnh đem đến cho Lâm Phong chấn động thật sự là rất lớn.

Lâm Diệp thấy Lâm Phong đứng ở đó không nhúc nhích, thì biết nhất định Lâm Phong đã bị hình ảnh trong linh thức khi bản thân thi triển Phong Ảnh Quyết mê hoặc. Lúc trước bản thân cũng giống như thế, lúc trước khi sư phụ Lâm Thiên Hào thi triển Phong Ảnh Quyết trước mặt bản thân, biểu hiện của bản thân cũng giống như bộ dạng bây giờ của Lâm Phong.

Lúc này Lâm Diệp khẽ cười nhẹ, cũng không nói chuyện liên xoay người rời khỏi nơi của Lâm Phong.

Lâm Phong đã lặp đi lặp lại suy nghĩ mười mấy ngày, nhưng vẫn không có hiệu quả gì. Lâm Phong phát hiện cho dù bản thân đem lực lượng của cơ bắp và linh khí trong cơ thể kết hợp sau đó thi triển Phong Ảnh Quyết, uy lực cũng chỉ là tăng lên gấp mấy lần mà thôi, cũng không có oai phong như hình ảnh của Lâm Diệp, ngược lại bản thân cũng bởi vì thoát lực cảm thấy mệt. Trong đầu Lâm Phong không ngừng lặp lại bộ dạng oai phong lúc hình ảnh thi triển Phong Ảnh Quyết, Lâm Phong không biết tại sao, cảm giác bản thân nhất định có thể nắm bắt được loại cảm giác vì điều đó.

Trong lúc Lâm Phong không nghĩ ra, Lâm Phong đành phải lặp lại hình ảnh trong đầu của bản thân để diễn tập Phong Ảnh Quyết, hy vọng bản thân có thể lĩnh ngộ được một chút gì.

Cuối cùng, không biết qua bao lâu thời gian, sau khi hình ảnh Lâm Diệp thi triển Phong Ảnh Quyết mấy lần trong đầu của Lâm Phong, cuối cùng Lâm Phong hiểu được bản thân muốn bắt lấy chính là cái gì.

Là một loại cảm giác tự nhiên theo gió mà đến, bước theo gió mà đi, thi triển chiêu thức gì không quan trọng, chủ yếu là linh ngộ đối với Phong Ảnh Quyết. Lâm Phong nghĩ đến đây tinh thần rung lên, nhảy ra khỏi phòng sau đó xông bay lên không trung.

Lâm Phong tùy ý thi triển lên Phong Ảnh Quyết mà bản thân linh ngộ được, chỉ thấy ở phương viên mấy chục thước nơi của Lâm Phong xuất hiện hơn mười tàn ảnh của bản thân Lâm Phong. Cái loại từ trước nay chưa từng có, khí thế cường liệt ngoài ta ra còn có ai tự nhiên phát tán ra. Lâm Phong phát hiện tốc độ bay lượn của bản thân nhanh hơn lúc trước gấp mười mấy lần, hào khí bỗng nhiên không khỏi sinh ra.

Ra quyền mây di chuyển, bỏ chân mạnh mẽ, Lâm Phong linh ngộ được tinh túy của Phong Ảnh Quyết, đó chính là mọi thứ đều tự nhiên, phiêu dật như gió.

Chỉ là Lâm Phong không biết, lúc trong đầu hần lạp lại nhìn xem hình ảnh của Lâm Diệp và tự mình diễn tập Phong Ảnh Quyết, thời gian cũng lặng lẽ trôi qua. Thời khắc khi Lâm Phong linh ngộ được chỗ tinh túy của Phong Ảnh Quyết, thời gian đã trôi qua đủ mười năm. Trong mười năm này, Lâm Diệp đến qua rất nhiều lần, mỗi lần thấy hình dáng cố chấp tu luyện Phong Ảnh Quyết của Lâm Phong, Lâm Diệp cũng đều thở dài:” Đồ đệ này thật sự là rất giống với bản thân lúc trước.”

Lúc Lâm Phong thi triển Phong Ảnh Quyết ở trên bầu trời của Lâm gia, Lâm Diệp liền cảm ứng được luồng khí thế mãnh liệt của Lâm Phong, không chỉ là Lâm Diệp, tất cả cao thủ trên kỳ luyện Hồn cũng cảm ứng được sự biến hóa của Lâm Phong, Lâm Phong linh ngộ được chỗ tinh túy của Phong Ảnh Quyết, đồng thời cũng đột phá đến kỳ luyện Phách, đi vào cảnh giới của kỳ luyện Hồn.

Đương nhiên, điểm này Lâm Phong cũng biết. Biến hóa từ thân thể bản thân thì có thể rõ ràng cảm giác được, thân thể của Lâm Phong biến càng thêm kiên cường dẻo dai. Mỗi một tác cơ bấp đều tràn ngập lực lượng của tính nổ mạnh, biến hóa của thân thể rõ ràng, biến hóa trên tinh thần càng nổi bật.

Lâm Phong phát hiện viên kim đơn màu đen trong đơn điền bản thân biến càng tinh túy, mặc dù thể tích của kim đơn rút nhỏ đi mấy lần, nhưng năng lượng tập trung lại càng dày đặc. Và rất sâu trong đầu Lâm Phong không ngờ cảm nhận được một luồng năng lượng nhảy lên rõ ràng, là lực của linh hồn.

Cuối cùng Lâm Phong hiểu được, bản thân linh ngộ được Phong Ảnh Quyết đồng thời cũng thành công đột phá đến kỳ đầu luyện Hồn, sở dĩ cảm nhận được bên sâu trong đầu có năng lượng nhảy lên, đó là bởi vì có sự xuất hiện lực của linh hồn. Mặc dù bản thân vẫn chưa vận dụng tốt lực của linh hồn, nhưng linh thức bây giờ của Lâm Phong, tốc độ, lực lượng, đều có sự đề cao trong phạm vi rất lớn.

Lúc này Lâm Phong cảm ứng được có một luồng hơi thở cường đại đang hướng tới gần bản thân, Lâm Phong nghiêm mặt đồng thời lại cười lên:” Là sư phụ đến rồi.”

Lúc này trong lòng Lâm Diệp cũng rất là kích động, Lâm Phong đệ tử nhập môn không lâu không ngờ đem đến cho bản thân ngạc nhiên vui mừng. Thời gian đến Vô Cực Tinh gần mười năm liền từ luyện Phách trung kỳ đột phá đến kỳ luyện Hồn, tốc độ như vậy không hề được xưng là thiên tài số một của Lâm gia.

“ Sư phụ, cuối cùng đồ nhi cũng linh ngộ được chỗ tinh túy của Phong Ảnh Quyết, không có phụ lòng kỳ vọng của sư phụ.” Lâm Phong hướng mặt nói với Lâm Diệp.

Lâm Diệp cũng là vẻ mặt đầy nụ cười:” Phong nhi, cực khổ người rồi, vì sư cũng không có nghĩ tới, không ngờ Phong nhi người có thể trong thời gian ngắn ngủi mười năm liền nắm vững tinh yếu của Phong Ảnh Quyết.” Phải biết rằng, cho dù là thiên tài như Lâm Diệp, lúc trước cũng dùng hơn trăm năm mới linh ngộ thông suốt Phong Ảnh Quyết.

Lâm Phong nghe thấy Lâm Diệp khen ngợi bản thân, không khỏi khiêm tốn nói:” Sư phụ quá khen thưởng đồ nhi, chỉ là ta vận may tốt, hơn nữa thời cơ vừa lúc, không có lợi hại như lời sư phụ nói.”

Lúc này hàng loạt cao thủ Lâm gia đều bay đến chỗ của thầy trò Lâm Diệp Lâm Phong đang đứng, Lâm Diệp khẽ cười nói:” Phong nhi, lần này người thật sự nổi danh rồi, đến cả sư tổ của người cũng đến!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 54: Gặp Lại Nhược Tuyệt

Lâm Phong kinh ngạc nói:” Sư phụ ngài nói Lâm gia gia chủ chúng ta cũng đến sao?”

Lâm Diệp cười nói:” Nếu không Phong nhi ngươi tưởng rằng vì sư vẫn còn một sư phụ khác sao?”

Ngay khi lời nói của Lâm Diệp vừa hạ xuống thì một âm thanh hùng hồn thấu tới:” Diệp nhi, bên cạnh ngươi chính là tiểu oa nhi Lâm Phong sao?”

Đồng thời Lâm Phong và Lâm Diệp quay đầu nhìn qua, lời nói là một người nam nhân trung niên trên mặt mọc đầy râu, một bộ quần áo màu xanh với trang phục bó sát che dấu cơ bắp trên người. *** Từ trên người của con trai áo xanh này phát tán ra một luồng khí thế của kẻ mạnh, Lâm Phong cảm nhận được một luồng cảm áp bức nói không ra đang bức đến bản thân. Sau lưng con trai áo xanh này có hơn mười vị đại hán dừng mãnh, đều trên mặt đầy vẻ vui mừng. Trên mặt Lâm Phong đầy nghi hoặc nhìn về hướng Lâm Diệp:” Sư phụ, vị này chính là sư tổ sao?”

Lâm Diệp cất cao giọng nói:” Đúng, vị này chính là sư phụ ta Lâm Thiên Hào, cũng chính là sư tổ của Phong nhi ngươi, Phong nhi mau tới ra mắt sư tổ ngươi.”

Lâm Phong vội vàng khom người thi lễ nói:” Đệ tử Lâm Phong bái kiến sư tổ.”

Lâm Thiên Hào cao giọng nói:” Thật ra ngươi là Lâm Phong thiên tài số một của Lâm gia ta? Quả nhiên là thanh niên tài tuấn, không giống thông thường a!”

“ Sư tổ nói qua lời, đệ tử không dám nhận.” Lâm Phong cúi đầu nói.

Lúc này về mặt Lâm Diệp đầy trang trọng nói:’ Sư phụ, tại sao ngài lại xuất quan đến đây?”

Lâm Thiên Hào oai phong nói:” Ta bế quan khổ tu đã hơn một vạn năm, hôm nay cuối cùng đã thành công đột phá đi vào kỳ luyện Kiếp. Cuối cùng Lâm gia ta có thể đột phá bình cảnh từ trước đến nay, chứng minh từ ngoại công nhập đạo cũng có thể độ Kiếp thành tiên!”

Ban đầu từ khi tổ tiên Lâm gia sáng lập công pháp luyện thể đến nay, chỉ có mấy vị tổ tiên Lâm gia có thể thành công luyện Kiếp vào hàng liệt Tiên ban. Và từ đó sau này chưa có người Lâm gia lại có thể đột phá kỳ luyện Thần đi vào kỳ luyện Kiếp, muốn đột phá không chỉ là khó khăn trên cảnh giới, tu luyện công pháp của Lâm gia thì với phương pháp bổ trợ ngoại công nhập đạo của luyện Thể, thân thể phải đủ cường cứng, nhưng gia tăng trên cảnh giới linh hồn thì không có dễ dàng.

Đệ tử Lâm gia vẫn luôn bị kẹt trong kỳ luyện Thần không thể đột phá đến kỳ luyện Kiếp, chính là bởi vì việc tăng lên trên cảnh giới linh hồn quá khó khăn. Bây giờ gia chủ đương nhiệm của Lâm gia, Lâm Thiên Hào cũng chính là đệ tử đời thứ nhất bây giờ của Lâm gia có thể thành công đột phá kỳ luyện Thần đạt đến kỳ luyện Kiếp, đó cũng tuyệt đối là một tin tức chấn động đối với đệ tử Lâm gia.

Tất cả cao thủ ngoại công có thực lực luyện Kiếp trên Vô Cực Tinh, có lẽ sẽ không quá mười vị, và bây giờ Lâm gia ở trong đó có thể chiếm một chỗ nhỏ, Lâm Thiên Hào xứng đáng là người thứ nhất của Lâm gia.

Mà đúng lúc này Lâm Phong vừa lĩnh ngộ được đích thực của Phong Ảnh Quyết, mà còn đột phá đến kỳ luyện Hồn. Lâm Thiên Hào cũng vừa đột phá xuất quan, cái này không thể không nói là một trùng hợp kỳ diệu. Hề là có thể lĩnh ngộ được chân lý của Phong Ảnh Quyết, với lại là đệ tử Lâm gia có thực lực kỳ luyện Hồn thì sẽ tự động trở thành đệ tử tinh anh của Lâm gia. Có thể không chịu ước thúc của gia tộc tùy ý ra vào, chỉ là phải phụ trách nhiệm vụ an toàn cho gia tộc.

Bởi vì một đệ tử tinh anh có thể hạ gục đánh thắng hơn mười đệ tử kỳ luyện Phách bình thường, mọi thứ này Lâm Phong cũng không biết, sau khi Lâm Diệp giải thích cho Lâm Phong, xem như Lâm Phong có sự hiểu rõ sơ bộ. Lâm Thiên Hào cũng cảm thấy vui mừng khi Lâm Diệp thu nhận được một đệ tử ưu tú như vậy.

xxxxxx

Diện tích đại điện gia tộc Lâm Gia là một nơi lớn nhất, hiện giờ đầy đặc đứng đầy đệ tử Lâm gia, đưa mắt nhìn có hơn mấy ngàn người, Lâm Phong cũng một trong số người đó. Bởi vì sư phụ của Lâm Phong là Lâm Diệp, cho nên lúc này Lâm Phong đứng sau lưng của Lâm Diệp.

Vị trí ở giữa của đại điện, có một sân khấu cao hai ba thước, lúc này trên sân khấu có một con trai trung niên khí vũ hiên ngang đang ngồi đó. Trên người con trai trung niên mặc trường bào huyền sắc, không sai, vị con trai này chính là Lâm Thiên Hào-gia chủ đương nhiệm của Lâm gia.

“ Mọi người cũng đều biết, ta đã thành công đột phá đến kỳ luyện Kiếp. Lâm gia chúng ta nhiều năm nay nén giận, bây giờ ta phải nói với mọi người sự này không cần nữa!” Âm thanh hào khí can vãn của Lâm Thiên Hào lay tới mỗi một người ở đây, nhưng Lâm Phong lại có chút không hiểu tại sao lúc này Lâm Thiên Hào nói những lời như vậy, chẳng lẽ công pháp luyện Thể của Lâm gia tu luyện đến kỳ luyện Kiếp sẽ đặc biệt lợi hại sao?

Lâm Phong không biết người của Lâm gia nếu như đến kỳ luyện Kiếp, trình độ cường hãn của thân thể sẽ đạt đến một độ cao không tưởng tượng nổi. Cho dù là linh khí cực phẩm cường kháng cũng không có vấn đề gì, thậm chí tu luyện đến luyệt Kiếp kỳ cuối, lấy thân thể cứng với cứng đối kháng với Tiên khí, đó không phải là việc không thể nào.

Bây giờ trên Vô Cực Tinh có thể làm thương Lâm Thiên Hào có lẽ chỉ có Tiên khí. Cho nên Lâm Thiên Hào mới cường ngạo như thế. Đương nhiên, đây là lời nói sau.

Lúc này Lâm Thiên Hào lại ngạo nhiên nói:” Xích mích thuở xưa cũng thôi, nếu như sau này lại có ai dám khi dễ Lâm gia ta, vậy hồi báo bọn họ sẽ là vạn rũi mà bọn họ khó tưởng tượng nổi!”

Đệ tử Lâm gia cao giọng hoan hô lên, bị người khác chen ép lâu như vậy, cuối cùng hiện giờ có thể nở mày nở mặt, có thể thấy được hình ảnh có lớn thế nào đối với một cao thủ lợi hại của cả gia tộc.

Lúc này Lâm Thiên Hào nhìn về bên phía Lâm Phong, gật đầu mỉm cười với Lâm Phong. Lâm Phong đón nhận đôi mắt thần quang trầm tĩnh đó, dừng cảm nhận qua đó. Lâm Diệp rất vui mừng, đệ tử Lâm Phong trở thành đệ tử tinh anh. Và sư phụ Lâm Thiên Hào thành công đi vào kỳ luyện Kiếp, có thể nói là song hỷ lâm môn.

Kế tiếp Lâm Thiên Hào lại nói một chút việc trong gia tộc, cũng trước mặt mọi người tuyên bố Lâm Phong trở thành đệ tử tinh anh của gia tộc. Điều này khiến rất nhiều đệ tử của Lâm gia cảm thấy rất ngạc nhiên, mặc dù là thiên tài, nhưng chỉ đến Vô Cực Tinh được mười năm liền trở thành đệ tử tinh anh, quả thật khiến người ta bất phục.

Sau khi Lâm Thiên Hào tuyên bố hết liền cho tất cả ra về, Lâm Phong cũng quay về chỗ ở của bản thân. Lâm Diệp nói với Lâm Phong là cho mấy ngày Lâm Phong có thể đi dạo ở Vô Cực thành, bản thân thì vẫn có chuyện không thể đi cùng với Lâm Phong. Vừa lúc Lâm Phong cũng muốn ra ngoài xem một cái, đến Vô Cực thành cũng rất lâu, bản thân cũng không có chơi thật tốt.

xxxxxx

Nơi náo nhiệt nhất ở Vô Cực thành là Trường Đấu Thú, trong trường Đấu Thú có rất nhiều loại mãnh thú kỳ dị, có thể cho người thích đánh bạc chọn mãnh thú bản thân xem trọng, sau đó lại chọn thêm một con khác đấu nhau, người thắng có thể thắng được rất nhiều linh thạch tinh.

Linh thạch tinh là tiền tệ thông dụng nhất của Vô Cực Tinh và rất nhiều tinh cầu khác, thể tích của Linh Thạch Tinh nhỏ, tiện lợi mang theo, với lại trong Linh Thạch Tinh có rất nhiều linh khí, có thể cho người tu chân lúc tu luyện dùng để đề cao tốc độ hấp thu linh khí. Lâm Phong cũng là nghe qua thuyết minh của Lâm Diệp mới biết, đấu sao lúc ở đại lục Bắc cực cũng phải dùng tiền bạc mua đồ.

Trên trường Đấu Thú Lâm Phong nhìn thấy rất nhiều quái thú chưa bao giờ thấy qua, giống như Long Hồ thú sinh như 76 đầu Long thân Hồ, Độc giác Kỳ lân biết bay, Thủy Hỏa Hươu có thể phun hỏa phun nước, vàng vằng rất nhiều.

Sau khi Lâm Phong từ trường Đấu Thú đi ra liền tiếp tục đi dạo ở Vô Cực thành, tại trong lúc bắt tri bắt giác đi đến Mộ Dung gia thành nam. Lúc này Lâm Phong nghĩ ra, Mộ Dung Nhược Tuyết trong lúc ở thông đạo bí mật khi thông qua đến Vô Cực Tinh, không biết hiện giờ nàng thế nào rồi?

Nghĩ đến có thể nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyết, trong lòng Lâm Phong vẫn có chút kích động, mỗi tình đầu trong lòng một thanh niên, đã trong lúc lơ đãng có sự tồn tại của một người khác giới.

Lâm Phong không biết đó là một cảm giác gì, chỉ là bản thân rất muốn lập tức nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyết xuất hiện trước mặt bản thân, muốn biết hiện nay nàng có tốt không.

Người của Tứ đại thế gia luôn rất đoàn kết hòa thuận lẫn nhau, cho nên Lâm Phong không phí nhiều lực khí liền thông qua đệ tử cảnh giữ của Mộ Dung gia, ở diễn võ trường tìm thấy Mộ Dung Nhược Tuyết. Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn xinh đẹp như xưa, một thân trang phục màu đỏ tía làm động lòng người hiện ra dáng vẻ thướt tha, hình dáng tư thế hiên ngang khiến Lâm Phong nhìn đến không khỏi có chút ngây dại.

Mộ Dung Nhược Tuyết cũng không nghĩ đến mới không gặp mười năm, không ngờ Lâm Phong lại đột phá cảnh giới ban đầu, bây giờ bản thân càng không nhìn thấu hần. Chỉ là thấy tiểu tử ngu ngốc ngơ ngác nhìn bản thân, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng có chút ngượng ngùng.

“Người đang nhìn cái gì? Tại sao không nói chuyện?” Mộ Dung Nhược Tuyết nhẹ giọng nói.

“Ta... Ta không có nhìn cái gì,..... Ta chỉ là... Ta cũng không biết bản thân đang nói cái gì.” Lâm Phong vẫn luôn bình tĩnh đột nhiên lúc này lại cả lâm lên, đến cả bản thân Lâm Phong cũng cảm thấy kỳ lạ, thật ra bản thân làm sao? Tại sao đến nói chuyện cũng không rõ ràng chứ?

Mộ Dung Nhược Tuyết khẽ cười, nhẹ giọng nói:” Lâm Phong dáng vẻ của ngươi giống một đại ngốc, nhưng ngậy ngốc thế cũng buồn cười.”

Lâm Phong nghe đầu cũng cười ngu ngốc:” Đúng thế, quả thật là ta không thể nói chuyện, có thể có chút hồi hộp.”

“Lâm Phong có phải ngươi trên tu luyện có đột phá? Ta có chút nhìn không thấu thực lực của ngươi, là như vậy phải không?”

“Đúng, ta đột phá đến kỳ luyện Phách, giờ là kỳ luyện Hồn, cũng chính là tương đương với cảnh giới kỳ Xuất Thần của các ngươi, thật ra theo sự cẩn thận dạy dỗ của sư phụ ta cũng là phân không ra.” Vừa nói đến tu luyện đột nhiên lời nói của Lâm Phong không nói tiếp, cái này ngay cả bản thân Lâm Phong cũng không có chú ý tới.

Mộ Dung Nhược Tuyết cười nói:” Lâm Phong, Lâm Diệp sư phụ ngươi đúng là cao thủ thứ hai của Lâm gia ngoài gia chủ Lâm Thiên Hào ra, danh sư xuất cao đồ, nếu như ngươi không phải là nhân tài có thể đào tạo Lâm Diệp cũng không nhận ngươi làm đệ tử.”

“Cái này cũng chỉ là sư phụ quá yêu mà thôi, thật ra ta cũng không có gì là tài ba lắm, Nhược Tuyết cô nương nàng quá khách sáo.” Lâm Phong cười khúc khích nói.

“Ôi? Hình như Lâm Phong ngươi không nói tiếp rồi?” Mộ Dung Nhược Tuyết ngạc nhiên nói.

Đột nhiên Lâm Phong cũng bừng tỉnh lại:” Đúng vậy! Đây... Việc này là sao?”

Mộ Dung Nhược Tuyết che miệng cười duyên nói:” Mới vừa nói xong cả lăm người mới hết, tại sao lập tức lại phát bệnh rồi?”

Lâm Phong cũng chỉ luôn nhìn Mộ Dung Nhược Tuyết cười khúc khích, trong lúc này trong mắt và trong lòng Lâm Phong chỉ tồn tại Mộ Dung Nhược Tuyết, cái khác chủ sót lại một bên khoảng trống.

Nhưng Lâm Phong không ý thức được, Mộ Dung Nhược Tuyết trong lòng hắn đã chiếm cứ một địa vị rất quan trọng, một người tương đương như người nhà. Có lẽ, một ngày nào đó Lâm Phong cảm giác được, Mộ Dung Nhược Tuyết chính là người quan trọng nhất trong sinh mệnh của bản thân. Chỉ là bây giờ, Lâm Phong vẫn ngây ngốc như trước.

Sau khi cáo biệt với Mộ Dung Nhược Tuyết, Lâm Phong vẫn bị vây trong trạng thái si mê, lời nói cử chỉ của Mộ Dung Nhược Tuyết đã sâu sâu khắc vào trong nội tâm của Lâm Phong. Dẫu sao Lâm Phong cũng là một nam nhân chưa có kinh nghiệm về cảm tình, bây giờ có một con gái xuất hiện khiến bản thân say mê mà còn mê luyến, đột nhiên Lâm Phong phát hiện, tu vị của bản thân một chút tác dụng cũng không có.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 55: Ma Thần Điện

Bây giờ Lâm gia rất náo nhiệt, gia chủ của tam gia trong Tứ đại thế gia đều đến Lâm gia để chúc mừng Lâm Thiên Hào. Bây giờ Tứ đại thế gia ở trên Vô Cực Tinh chủ có một người Lâm Thiên Hào tiến vào kỳ luyện Kiếp, trong tam đại gia khác mặc dù cao thủ cũng không ít, nhưng lại không có một người nào có thể tiến vào kỳ Độ Kiếp.

Sau khi Lâm Phong từ Mộ Dung gia trở về Lâm gia, lúc đang trên đường về nơi ở của bản thân, gặp rất nhiều đệ tử Lâm gia chủ động chào hỏi bản thân, điều này khiến Lâm Phong thấp thỏm có chút chống đỡ không nổi, trở thành đệ tử tinh anh thì sẽ có rất nhiều phiền toái, bản thân Lâm Phong cũng rất bất đắc dĩ.

Lâm Phong vừa mới về đến chỗ ở của bản thân liền có một đệ tử Lâm gia có thân hình cao to đón chào, người đệ tử Lâm gia nọ xem ra tuổi tác gần bằng Lâm Phong, thấy Lâm Phong trở về vui vẻ nói:” Lâm Phong sư huynh, Lâm Diệp sư bá cho tôi ở đây sau khi người trở về, dẫn người đi gặp hắn.”

Lâm Phong cũng thân thiện cười một chút:” Được, chúng ta đi.”

Trong lúc tán dóc khi trên đường đi đến nơi ở của Lâm Diệp, Lâm Phong biết được người dẫn đường đệ tử Lâm gia này tên là Lâm Tề Nhạc, là đệ tử đời thứ ba của Lâm gia, từ khi sau khi mình trở thành đệ tử tinh anh, người của Lâm gia thì đã biết Lâm gia xuất ra một thiên tài tên Lâm Phong. Nghe Lâm Tề Nhạc khen thưởng thiên phú của bản thân cao thế nào, Lâm Phong chỉ phải cười khổ không nói.

xxxxxx

Trong đại sảnh nghị sự của Lâm gia, hai bên của đại sảnh có bày bình hoa tao nhã, vị trí chính giữa là một cái bàn tròn lớn, lúc này vây quanh cái bàn ngồi đầy cao thủ của Tứ đại thế gia.

Lâm Thiên Hào đang ngồi ở vị trí chính giữa của bàn tròn, và Lâm Diệp cũng ngồi xuống bên cạnh Lâm Thiên Hào.

“Thiên Hào huynh, người có thể thành công đột phá tiến vào kỳ luyện Kiếp, đúng là một việc vui lớn như trời!” Lý gia gia chủ Lý Tấn An cười nói.

“Lời nói của Tấn An huynh rất đúng, từ nay về sau Tứ đại thế gia chúng ta cũng có thể có vốn ngạo nghễ đứng ở Vô Cực Tinh rồi.” Tư Đồ gia gia chủ Tư Đồ Thanh Vân cũng phụ thanh nói.

Lúc này Lâm Thiên Hào trầm giọng nói:” Tấn An huynh và Thanh Vân huynh nói không sai, từ lúc tổ tiên Tứ đại thế gia ta đặt chân ở đây, Tứ đại thế gia vẫn luôn là thế lực tương đối mạnh ở trên Vô Cực Tinh. Nhưng nghĩa quân của Tiêu Dao cũng xuất hiện khiến Tứ đại thế gia ta mất hết mặt mũi, thực lực chúng ta không có mạnh như người khác chỉ có thể đánh nát hàm răng nuốt xuống trong bụng của chính mình.”

Lâm Thiên Hào dừng một chút lại nói:” Sau này chúng ta không thể lại tiếp tục nhượng nhịn xuống, chúng ta phải cho Tiêu Dao cũng một chút sắc mặt xem, cho bọn họ từ nay về sau không dám tùy tiện bắt nạt chúng ta!”

“Đúng! Lúc nên ra tay thì phải đánh!”

“Đem bọn họ đánh đến không dám lại hung hăng nữa, cho bọn họ nhớ kỹ!” Mọi người đều lớn tiếng hô quát nói.

Nhưng cũng có một tin tức trọng đại mà cao thủ gia tộc của Tứ đại thế gia dò xét được, đó chính là gần đây Tiêu Dao cũng sẽ có động tác tương đối

lớn, rất nhiều cao thủ của Hắc Ma Tông đều ào ào xuất động đến các nơi không biết ý muốn gì. Cao thủ gia tộc nhắc nhở Tứ đại gia chủ không nên sơ hở đề phòng phải cảnh giác.

Sau khi mọi người thương nghị đưa ra một quả liên ào ào cáo tử, từ đầu đến cuối Lâm Diệp cũng không mở miệng nói chuyện, Lâm Thiên Hào biết Lâm Diệp không có hứng thú lớn gì với việc trong gia tộc, cũng không có nói gì thêm.

Lâm Phong và Lâm Tề Nhạc chờ đợi Lâm Diệp rất lâu ở chỗ ở của Lâm Diệp, Lâm Phong phát hiện Lâm Tề Nhạc là người rất khéo nói, Lâm Phong trong lúc tán gẫu với Lâm Tề Nhạc hiểu được hôm nay người của tam đại gia khác đều đến Lâm gia, đang trong phòng nghị sự bàn nghị sự.

Lâm Phong phỏng đoán nhất định có đại sự sắp xảy ra, nếu không người của các tam đại thế gia khác lại đột nhiên tụ họp ở Lâm gia.

Trong lúc Lâm Phong âm thầm phỏng đoán thì Lâm Diệp trở về, thấy Lâm Phong đang chờ bản thân, Lâm Diệp mỉm cười nói: “Phong nhi, ngươi quay về rồi à? Theo vì sự qua đây, ta có chuyện nói với ngươi.”

Lâm Tề Nhạc thì lễ với Lâm Diệp xong liền cáo lui, Lâm Phong cũng theo Lâm Diệp đi hướng tới vào trong phòng.

Lâm Diệp vẻ mặt đầy nghiêm túc nói: “Phong nhi, ngươi cũng biết chứ? Sự việc hôm nay người của Tứ đại thế gia chúng ta nghị sự.”

Lâm Phong nhìn về phía Lâm Diệp nói: “Sự phụ, có phải là có chuyện lớn sẽ xảy ra?”

“Phong nhi ngươi nói không sai, gần đây gia tộc nhận được tin tức, Tiêu Dao cung sẽ có động tác tương đối lớn, Hắc Ma Tông cũng phải ra rất nhiều cao thủ không biết làm cái gì, Tứ đại thế gia chúng ta cũng không thể ngồi yên mặc kệ, nghiêm khắc gia tăng đề phòng cũng là chuyện tất yếu.” Lâm Diệp thấp giọng nói.

“Sự phụ, ngươi cần đồ nhi làm cái gì?”

“Phong nhi, lịch luyện của ngươi rất ít, vẫn còn không quen thuộc đối với phân bố của Vô Cực Tinh, từ ngày mai vì sự khởi liên dẫn ngươi du lịch các nơi tu luyện, cái này có thể rất nhanh đề cao kinh nghiệm thực chiến của ngươi.” Lâm Diệp nói.

Lâm Phong vui vẻ nói: “Vâng, sự phụ, đồ nhi cũng muốn du ngoạn Vô Cực Tinh, tăng rộng một chút kiến thức. Cái này cũng có một chút trợ giúp với tu luyện của đồ nhi, luôn ở trong gia tộc rất buồn bức đấy.”

Lâm Diệp cười to nói: “Tốt! Quả nhiên là đệ tử của Lâm Diệp ta, bất an với hiện trạng vẫn luôn muốn đột phá, Phong nhi ngươi nói đến trong lòng vì sự đây.”

Tính cách sự đồ hai người gần giống nhau, không khỏi cảm thấy buồn cười, liền nhìn nhau cười phá lên.

Sau khi Lâm Diệp trở về chỗ ở của bản thân, trong lòng Lâm Phong rất lâu khó có thể bình tĩnh xuống, sự phụ phải dẫn bản thân ra ngoài lịch luyện, cái này rất có giúp đỡ cho việc tu hành sau này. Nhưng bản thân có chút luyến tiếc Mộ Dung Nhược Tuyết, bởi vì sẽ rất lâu không gặp được nàng, bản thân có nên trước khi đi đến cáo biệt với Mộ Dung Nhược Tuyết không? Lâm Phong có chút do dự không quyết định được.

xxxxxx

Mộ Dung gia, Mộ Dung Nhược Tuyết càng nghĩ càng cảm thấy buồn cười, hình dáng ngây ngốc của Lâm Phong đúng là đáng yêu, người lớn như thế mà vẫn còn xấu hổ. Nhưng có thể thấy Lâm Phong đến, khiến trong lòng Mộ Dung Nhược Tuyết rất thoải mái, dấu sao bản thân cũng là theo Lâm Phong cùng nhau đến Vô Cực Tinh, hẳn vẫn còn nhớ mình có tốt không, có thể đến xem mình Mộ Dung Nhược Tuyết đã rất vui vẻ.

Mộ Dung Nhược Tuyết cũng là nhân vật thiên tài trăm năm khó gặp của Mộ Dung gia, vẹn vẹn đúng hết hai trăm năm thời gian liền dựa vào cố gắng tu luyện của bản thân tiến vào kỳ Nhập Khẩu. Điều này ở Mộ Dung gia không ai có thể so sánh, nhưng khi so với Lâm Phong thì Mộ Dung Nhược Tuyết cảm thấy bản thân không đủ, mặc dù phương pháp tu luyện không giống nhau, nhưng quả thật bản thân so với Lâm Phong thì mạnh hơn rất nhiều.

Điều này khiến Mộ Dung Nhược Tuyết từ trong nội tâm thật sâu cũng bái phục Lâm Phong, hơn nữa tuổi tác của Lâm Phong không lớn, với lại khuôn mặt cũng rất anh tuấn, khi Mộ Dung Nhược Tuyết gặp Lâm Phong trong lòng cũng có chút nai con khua loạn.

Mộ Dung Nhược Tuyết biết bản thân cảm giác ý gì, tu hành hai trăm năm, Mộ Dung Nhược Tuyết biết người tu chân nam nữ là có thể kết thành đạo lữ vợ chồng. Các hàng điều kiện của Lâm Phong cũng đạt đến yêu cầu của bản thân, chỉ là không biết Lâm Phong cũng có ý ái mộ bản thân thì không biết rồi?

xxxxxx

“Cung chủ, tin tức mà Thiên Tuyệt dò xét được có thật không? Có thể là kẻ địch có ý lộ tin tức giả?” Người nói chuyện là một thân hình nhỏ gầy, lão già một thân trường bào màu đen, trên khuôn mặt âm lạnh đôi mắt lóe ra tinh quang bắn ra bốn phía, lúc này lão già nọ đối mặt với người nói chuyện là một bóng lưng cao to.

“Thiên Đồ, ngươi thấy sao? Tiêu Dao cung ta chưa từng e ngại quá bất cứ người nào, cho dù là tin tức giả, không tìm chỗ của ‘Ma Thần Điện’. Chúng ta cũng có thể có ý thả ra mê mù nói Ma Thần Điện đã ở trong tay chúng ta, như vậy các thế lực khác sẽ đến phụ thuộc vào chúng ta, muốn ở chỗ chúng ta vớt một chén canh, và chúng ta cũng vừa lúc có thể lợi dụng các thế lực khác làm việc cho chúng ta, sao lại không làm chứ?” Bóng lưng cao to kia trầm giọng nói. Âm thanh tràn ngập từ tính giống như có thể xuyên thấu tim của người vậy, quý dị mà nghe êm tai.

Thiên Đồ tình ngộ nói: “Cung chủ anh minh, mọi thứ đều trong tay của cung chủ, là thuộc hạ hồ đồ.”

“Ha ha ha! Thiên Đồ người truyền lệnh cho Thiên Tàn, Thiên Khuyết, cho bọn họ đem động tác làm càng lớn càng tốt, t chính là muốn tất cả người tu chân trên Vô Cực Tinh, đều biết tin tức Ma Thần Điện sắp ra đời, như thế liền có thể nhanh chóng hấp dẫn hàng loạt cao thủ.” Bóng lưng người cao to kia giương giọng nói.

“Cần tuân lệnh của cung chủ, thuộc hạ cáo lui.” Thiên Đồ cung tiếng nói, sau đó xoay người nhanh chóng đi ra trong điện Tiêu Dao cung nơi có cảm giác trần ngập âm u.

Người bóng lưng cao to kia chậm rãi xoay người qua, khiến người ta không thể tin cung chủ Tiêu Dao cung lại là một vị công tử văn nhã phong thần tuấn lãng, ánh mắt cực kỳ thâm thúy.

Tiêu Dao cung chủ oai phong ngồi trên ngai vàng của Tiêu Dao cung, anh tuấn mà trên mặt lộ vẻ cười lạnh cực kỳ hài hòa.” Khảm Phổ, ta sẽ cho người không bao giờ có cơ hội xoay người!”

Sau khi Tiêu Dao cung tãi ra tin tức Ma Thần Điện sắp ra đời, các thế lực và những cao thủ ẩn thế trên Vô Cực Tinh đều ào ào xuất động dò xét tin tức, sự hấp dẫn của Ma Thần Điện thật sự là rất lớn.

Ma Thần Điện đã từng là bảo điện của Ma Thần Khảm Phổ để lại, trong truyền thuyết có giấu vô số tiên khí và ma khí, thậm chí còn có sự tồn tại của Ma Thần khí mà Ma Thần Khảm Phổ đã từng dùng qua. Chỉ cần người có thể đi vào trong đó, thì có thể tận tình sưu tìm bảo vật, đối với người tu chân trên Vô Cực Tinh mà nói, có thể có một món tiên khí hoặc ma khí thì có nhiều chuyện xa xỉ không tưởng tượng nổi.

Người tu Tiên hoặc người tu Ma sắp Độ Kiếp, hoặc lại là người tu Yêu đối với Tiên khí và Ma khí cũng rất có khát vọng lớn. Bởi vì có được tiên khí hoặc là ma khí thì nắm chắc Độ Kiếp sẽ càng nhiều, dùng tiên khí hoặc ma khí chống đỡ Tứ Cửu Thiên kiếp, nếu so với dùng linh khí thì tỉ lệ thành công cao gấp mười lần. Có thể nói như thế, một người tu chân sắp Độ Kiếp, nếu như thực lực thông thường, chỉ sử dụng linh khí muốn thành công độ qua Thiên Kiếp, trên cơ bản có thể nói là ban ngày nói mộng.

Nói cách khác nếu như cho một chuỗi tiên khí cho người tu chân này Độ Kiếp, vậy người tu chân này liền có thể nhờ vào tiên khí giúp đỡ, do đó cơ hội thành công độ qua Thiên Kiếp thì sẽ rất lớn. Hai người so sánh nhau, ưu khuyết thấy liền.

Tin tức này không thể không khiến giới tu chân trên Vô Cực Tinh điên cuồng, trong một khoảng thời gian, tất cả người tu chân trên Vô Cực Tinh bốn phía truy tìm, đều ảo tưởng bản thân sẽ là người may mắn phát hiện Ma Thần Điện.

Đương nhiên Tứ đại thế gia cũng dò xét được tin tức náo động này, vừa lúc Lâm Diệp phải dẫn Lâm Phong ra ngoài lịch luyện, Lâm Thiên Hào liền mệnh lệnh Lâm Diệp dẫn dắt Lâm Phong truy tìm tin tức của Ma Thần Điện. Lâm Phong rất là kích động, không nghĩ tới bản thân mới vừa ra ngoài lịch luyện thì đã gặp chuyện lớn như thế.

Lâm Diệp cũng có chút bất đắc dĩ đối với sự hưng phấn của Lâm Phong, rốt cuộc là người thanh niên, chưa gặp qua phong ba lớn, một chút chuyện nhỏ thế thì đã kích động đến bộ dạng này. Nếu như năm kia đại chiến Tiên Ma cho Lâm Phong thấy được, vậy không thể không làm đệ tử ngoan của bản thân sợ đến ngốc!” Nhưng, trong lòng Lâm Diệp vẫn đang nghĩ” Phong nhi rất là giống bản thân lúc trước, giống nhau tuổi nhỏ lòng bông, vào đời chưa sâu.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 56: Vũ Mang Sơn

Rời khỏi Vô Cực thành đã có hơn nửa tháng, thầy trò Lâm Phong và Lâm Diệp hai người hướng đi về phía nam, dọc đường ngắm nhìn phong cảnh trên đường rất là thích ý, hai thầy trò giống như vừa du lịch vừa du ngoạn, hoàn toàn không có bộ dạng dò la tin tức.

Lâm Phong đã từng hỏi qua Lâm Diệp, tại sao Lâm Diệp lại ung dung tự nhiên thế, không có nhắc lại chuyện của sư tổ Lâm Thiên Hào dặn dò tin tức Ma Thần Điện. Lúc này Lâm Diệp chỉ là lạnh nhạt cười, cũng không có giải thích, hình dáng không rõ của Lâm Diệp khiến Lâm Phong nghi hoặc khó hiểu.

xxxxxx

Nhắc đến Vũ Manh Sơn có lẽ cũng không xa lạ với rất nhiều người tu chân trên Vô Cực Tinh, hai vạn năm trước trận đại chiến tiên ma thảm thiết đó, đến nay có không ít người tu chân khi nhắc đến trận đại chiến đó vẫn cảm thấy đáng sợ. Bởi vậy cho thấy trận chiến tiên ma có một không hai lúc đó

đánh kích liệt như thế nào.

Một tháng sau khi thầy trò Lâm Diệp rời khỏi Vô Cực thành thì đến Vũ Mang Sơn.

“Phong nhi, nhất định ngươi kỳ lạ tại sao hiện giờ vì sư không dẫn ngươi đến Thiên Hàn Sơn danh tiếng trời giá rét, ngược lại dẫn ngươi đến Vũ Mang Sơn. Không cần gấp gáp, bây giờ vì sư nói nguyên nhân cho ngươi biết.” Lâm Diệp vỗ nhẹ Lâm Phong nói.

Lâm Phong nghe đầu nhìn Lâm Diệp, hy vọng Lâm Diệp có thể nói cho bản thân nghe vấn đề ở chỗ nào.

Lâm Diệp khẽ thở dài: “tín tức Ma Thần Điện sắp phải ra đời bây giờ vẫn không thể khẳng định tính chân thật, cho dù chúng ta đi tin tức cũng ở nguồn gốc Thiên Hàn Sơn, cũng không thấy thì có thể dò la được tin tức có lợi. Và ở Vũ Mang Sơn ta có thể nói cho ngươi biết, nhất định sẽ đem đến cho ngươi một ngạc nhiên vui mừng.”

Lâm Phong không hiểu nói: “Sư phụ, đồ nhi vẫn chưa quá hiểu, tại sao đến Vũ Mang Sơn thì có thể đem đến cho đồ nhi ngạc nhiên vui mừng chứ?”

“Vũ Mang Sơn có một vị cao thủ ở chỗ này, và vừa đúng vị cao thủ này là bạn thân của vi sư, điều này còn không đủ ngạc nhiên vui mừng sao?” Lâm Diệp cười nói.

Lâm Phong càng hồ đồ: “Đó cũng là ngạc nhiên vui mừng của sư phụ ngài, tại sao sư phụ nói là ngạc nhiên vui mừng của đồ nhi? Chẳng lẽ người bạn thân kia của sư phụ sẽ có lễ vật gì tặng cho đồ nhi sao?”

“Trẻ nhỏ dễ dạy! Ha ha ha ha! Không ngờ Phong nhi ngươi đoán một cái là trúng, người bạn thân này của ta ra tay rất hào phóng đấy, nếu như miệng ngươi nói ngọt một chút, có thể hân sẽ rất vui mà đem đồ gia truyền của hân đem tặng cho ngươi không chừng.” Lâm Diệp khẽ cười nói.

Lâm Phong có chút suy nghĩ không ra, tại sao sư phụ giống như nhắc tới vị bạn thân thần bí kia lại vui vẻ thế? Còn nói sẽ tặng đồ tốt cho ta, kệ đi, dù sao cũng không thiệt thòi, mọi thứ đều có sư phụ ở đây. Nghĩ đến chỗ này, Lâm Phong cũng cười ngây ngô.

Sơn thế của Vũ Mang Sơn rất cao, trong phương viên phạm vi mấy trăm dặm, không còn một ngọn núi nào cao hơn so với Vũ Mang Sơn. Trên đỉnh núi Vũ Mang Sơn có một tòa nhà đơn sơ cổ xưa, diện tích căn nhà không lớn, Lâm Phong vừa mới nhìn thấy liền liên tưởng đến, bạn thân của sư phụ nhất định là một vị cao thủ ẩn thế. Cao thủ ẩn thế trong truyền thuyết thường là ở những nơi không ai lui tới, Vũ Mang Sơn cao như thế, người thông thường sẽ không tùy tiện đến nơi này.

Đột nhiên lúc này Lâm Diệp quát lớn: “Lão già hồngбет! Ta đến xem ngươi đây! Còn không nhanh chóng bước ra cho ta!”

Lâm Phong bị Lâm Diệp làm sợ, mặc dù thường ngày sư phụ không có bức xúc thế, nhưng cũng không như thế này, Lâm Phong cũng là lần đầu tiên thấy sư phụ Lâm Diệp của bản thân thô lỗ như thế.

“Là tiểu tử không nên thân nào đến đây kêu hét lên! Xem đại gia ta không lột da của ngươi ra!” Một âm thanh vang dội từ trong căn nhà gỗ cổ xưa đó truyền ra.

Tiếng ‘Chi ạp’ của cửa nhà gỗ bị người bên trong mở ra, từ trong nhà gỗ đi ra một người nổi giận đùng đùng, đại hán trên người không mặc áo, nhìn vào đại hán trần truồng này bộ dạng cũng chỉ có ba bốn mươi tuổi, trên mặt mọc đầy râu mép thô nhon như tiêm châm.

“Ha ha ha! Lão già hồngбет, lâu năm không gặp ngươi vẫn là bộ dạng thế, tinh thần vẫn còn rất tỉnh táo” Lâm Diệp trêu chọc nói.

Người đại hán trần truồng đó ngậy người một lúc, nhìn thấy Lâm Diệp và Lâm Phong sánh vai đứng ở trước mặt bản thân, lập tức tái phát lên: “Lâm Diệp! Tại sao ngươi nở lòng đến Vũ Mang Sơn xem ta? Từ lần trước chúng ta gặp mặt đến nay đã có hơn một vạn năm, ngươi đúng là bạn chí cốt nhỉ?”

Lâm Phong nghe đến mơ mơ hồ hồ, tại sao sư phụ lại gọi người trung niên đại hán là ‘Lão già hồngбет’? Nhìn vào, đại hán này không có giá chút nào? Lâm Phong nhìn nhìn đại hán trần truồng, sau đó lại quay đầu về dùng ánh mắt chất vấn nhìn Lâm Diệp.

Lâm Diệp hiểu rõ nghi hoặc trong lòng Lâm Phong, nhưng vẫn là hướng về đại hán trần truồng nói: “Du Đồng, ta lại giới thiệu cho ngươi một chút, đây là đồ nhi của ta Lâm Phong tề chứ? Ánh mắt ta tuyệt đối không sai nhì!”

Du Đồng lúc này mới dùng con mắt như chuông đồng đánh giá Lâm Phong, Lâm Phong vội hướng về Du Đồng thi lễ: “Vạn bối Lâm Phong, ra mắt Du sư bá.” Lâm Phong cũng nghe Lâm Diệp gọi là Du Đồng lão già hồngбет, trong lòng thầm nghĩ tuổi tác có thể lớn hơn so với sư phụ, cho nên mới xưng là Du Đồng sư bá.

“Nhìn vào cũng rất thuận mắt, tiểu tử Lâm Phong, nếu ngươi đã kêu ta là Du Đồng sư bá, vậy lễ gặp mặt không thể thiếu cho ngươi, ngươi muốn cái gì nói đi?” Về mặt Du Đồng đây từ ái.

Lâm Diệp kỳ lạ nói: “Lão già hồngбет, ngươi đổi tính? Sao lại hào phóng như vậy? Ta nhớ rằng Du Đồng lúc đó là một người keo kiệt a?”

“Lâm Diệp ngươi ít bôi nhọ ta trước mặt tiểu bối, Du Đồng ta có khi nào hẹp hòi qua? Cho dù là đối với Lâm Diệp ngươi ta cũng chưa từng che giấu qua.” Du Đồng vội nói.

Ngược lại Lâm Phong xấu hổ lên, bản thân giống như đang muốn Du Đồng sư bá lấy lễ vật vậy, bây giờ lấy cũng không phải mà không lấy cũng không phải, Lâm Phong có chút khó xử, vì vậy dứt khoát không lên tiếng giả câm.

Lâm Diệp nhìn bộ dạng Lâm Phong thì biết đệ tử của bản thân quá cẩn trọng, liền không khách sáo nói:” Ta nói lão già hồng bét, không ngờ ngươi nở lòng tặng, vậy ta thay đồ nhĩ ta nói tốt, cũng không muốn lấy nguồn gốc của ngươi, ngươi tùy tiện cho mấy viên Nguyên Linh Quả, Hóa Diễm Châu cái gì cũng được.”

“Lâm Diệp ngươi...Sao ngươi có thể nói ra...” Du Đồng bị Vô sỉ ‘đó tức giận đến không thể nói ra lời.

Nguyệt Linh Quả, ở trong Thiên tài địa bảo cũng có thể nói là trân quý có số lượng cực kỳ thưa thớt, từ nở hoa đến kết trái trưởng thành thì cũng cần thời gian hơn mười vạn năm. Trân quý đích thực của Nguyệt Linh Quả là ở chỗ được hiệu của nó, cho dù là chịu trọng thương thế nào, chỉ cần không bị đánh thành mảnh nhỏ, thì có thể chữa khỏi.

Còn Hóa Diễm Châu thì càng khó có được, bởi vì là tinh phách của nham thạch nóng chảy dưới lòng đất trải qua hàng tỉ năm không ngừng luyện hóa mới hình thành, cho nên có thể đề bổ trợ chánh hỏa dùng để luyện Khí. Nhiệt độ của chánh hỏa hơn nữa bổ trợ của Hóa Diễm Châu tăng nhiệt độ liền có thể hòa tan tinh quặng mỏ mà khó luyện hóa nhất, đối với người tu chân mà nói, hai thứ này đều là trân bảo có thể gặp mà không thể cầu của giới tu chân, mà Lâm Diệp lại nói với Du Đồng tùy tiện cho mấy viên, Du Đồng không còn lời để nói cũng là phản ứng bình thường.

Lúc này Lâm Phong vội vàng nói:” Du sư bá ngài không nên tức giận, sư phụ ta đang nói giỡn với ngươi, xin ngươi đừng nên tưởng thiệt.”

Lâm Diệp lớn tiếng cười nói:” Lão già hồng bét nếu như ngươi không có thì đừng có hào khí thế, đồ nhĩ ta sẽ không trách ngươi.”

Đột nhiên Du Đồng chăm chú nói:” Ai nói ta không có, tiểu sư Lâm Phong ngươi qua đây, Du Đồng ta nói tặng thì nhất định sẽ tặng cho ngươi!” Nói xong, Du Đồng từ trên ngón tay bản thân lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật, lấy ra một hạt châu nhỏ phát tan hồng quang và hai viên quả màu tím.

Lâm Phong nhìn về phía Lâm Diệp, không biết làm thế nào, Lâm Diệp dùng ánh mắt chỉ thị Lâm Phong qua lấy, Lâm Phong đành phải kiên trì đi đến trước mặt Du Đồng lấy Hóa Diễm Châu và Nguyệt Linh Quả. Sau đó thì lễ nói:” Vạn bối tạ ơn Du sư bá.”

Trong lòng Du Đồng cũng đang giọt máu, hơn một vạn năm này khắp nơi tìm kiếm thiên tài địa bảo trên cơ bản đều tặng cho Lâm Phong, không có cách, ai khiến bản thân có một người? Bạn Xấu ‘ như Lâm Diệp chứ?

“Lâm Diệp, thầy trò các ngươi không chỉ có đặc biệt đến thăm ta chứ? Ta nghĩ nhất định sẽ có chuyện lớn sắp xảy ra, ta nói có đúng không?” Du Đồng cố nén đau xót trong lòng nói.

“Không sai, lão già hồng bét ngươi đoán rất đúng, gần đây trên Vô Cực Tinh quả thật là có chuyện lớn xảy ra.”

“Lâm Diệp, không cho phép ngươi ở trước mặt tiểu bối gọi ta là lão già hồng bét đấy! Hình tượng ta bị ngươi làm hỏng rồi, ngươi lại dám gọi ta là lão già hồng bét nữa ta sẽ trở mặt với ngươi!” Du Đồng giận dữ nói.

Lâm Diệp cũng chỉ nhận lỗi nói:” Được được được, là ta không đúng, sau này ta sẽ chú ý.” Thật ra trong lòng Lâm Diệp đang cười lén, lão tiểu tử này đúng là thẹn quá hóa giận. Nhưng cho dù thế nào, thu hoạch hôm nay của bản thân vẫn là rất lớn, vì Lâm Phong có được Hóa Diễm Châu và Nguyệt Linh Quả.

: Du sư bá, thật ta và sư phụ đến là để dò la tin tức Ma Thần Điện.” Lâm Phong vội giải thích nói với Du Đồng.

Sắc mặt Du Đồng biến đổi lớn:” Ngươi nói cái gì? Ma Thần Điện! Lâm Diệp, là thật sao?”

“Đúng, gần đây tin tức từ Thiên Hàn Sơn truyền đến, nói Ma Thần Điện sắp ra đời, tin tức này khiến các cao thủ trên Vô Cực Tinh đều xuất động. Ta và Lâm Phong cũng là phụng mệnh của gia chủ, đến đây xác nhận tính đáng tin của tin tức và dò la tin tức mới có liên quan đến Ma Thần Điện.” Lâm Diệp trầm giọng nói.

Du Đồng cũng mở to hai mắt, bất đắc dĩ nói:” Không nghĩ tới sau khi từ trận đại chiến tiên ma một vạn năm trước vẫn không thể bình yên, bây giờ lại xuất hiện Ma Thần Điện, Vô Cực Tinh lại sắp không bình yên.”

Lâm Phong kỳ lạ nói:” Du sư bá vừa rồi ngài nói đại chiến tiên ma, chẳng lẽ nói đại chiến tiên ma một vạn năm trước với xuất hiện của Ma Thần Điện có liên hệ gì sao?”

Du Đồng liếc nhìn Lâm Phong, chậm giọng nói:” Đại chiến tiên ma của một vạn năm trước chính là do Ma Thần Khâm Phổ tạo ra, và Ma Thần Khâm Phổ vừa đúng chính là chủ nhân của Ma Thần Điện.”

Lâm Phong gật gù đầu, như có suy nghĩ nói:” Nếu nói như thế, vậy Ma Thần Khâm Phổ nhất định là một nhân vật cực kỳ lợi hại rồi.”

Bề ngoài Lâm Phong rất bình tĩnh, nhưng lúc này trong lòng Lâm Phong đã loạn như lật trời vậy. Nghĩ đến bản thân đã từng nghe được một âm thanh tự xưng là Ma Thần Khâm Phổ, và những lời nói đối với bản thân, cuối cùng Lâm Phong có thể xác định bản thân không phải là ảo giác, Ma Thần Khâm Phổ là tồn tại thật.

Từ trong lúc bản thân vô tình nhặt được cây côn màu đen, cũng là như lời nói của Ma Thần Khâm Phổ, là 1 trong mười mảnh tàn vụn của Ma Thần khi nếu như muốn phục hồi Ma Thần thì phải đi tìm các mảnh vụn khác, tất cả tùy duyên vậy, có một số việc là không thể miễn cưỡng được.

Lâm Diệp thấp giọng nói:” Ma Thần Khâm Phổ từng là một nhân vật bất thế, trong đại chiến tiên ma của một vạn năm trước, ngươi tu chân trên kỳ Độ

Kiếp chỉ bị một người Ma Thần Khảm Phở giết không dưới trăm người. Còn có hơn mười Tiên nhân của Tiên giới cũng bị Ma Thần Khảm Phở giết, cuối cùng cũng bởi vì có một nhận vật thần bí đánh lên Ma Thần Khảm Phở mới gian nan giết chết hẳn.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 57: Sát Thần Chính Thức

Lâm Phong liền vội vàng hỏi:” Vậy Ma Thần Khảm Phở lợi hại như thế, là người nào có thể đánh lên thành công giết chết Khảm Phở?”

Lâm Diệp trầm ngâm nói:” Người giết Ma Thần Khảm Phở là một người hắc bào, người này tốc độ cực nhanh, từ bề ngoài nhìn vào xem ra cũng không phải là người tu chân bình thường, có thể là kẻ thù của Ma Thần Khảm Phở ở Tiên giới. Dầu sao, trên Vô Cực Tinh vẫn còn chưa có người tu chân nào có thể giết chết Ma Thần Khảm Phở, Vô Cực Tinh chưa có cao thủ lợi hại như vậy.”

“Không sai, người tu chân Độ Kiếp thành Tiên, thực lực không phải là cường hãn mà chúng ta có thể tưởng tượng, nếu như nói vẫn chưa có người tu chân Độ Kiếp, có thể chỉ dựa vào đánh lên mới có thể giết chết cao thủ đứng thứ nhất thứ hai ở Tiên giới. Du Đồng ta tuyệt đối sẽ không tin.” Du Đồng thấp giọng nói.

Lúc này Lâm Phong nghi hoặc nói:” Xem ra người thần bí này là không dám chính diện đối địch với Ma Thần Khảm Phở, chỉ có thể thừa dịp lúc Ma Thần Khảm Phở giao đấu với các người tu chân khác đánh lên, có lẽ Ma Thần Khảm Phở chết cũng cực không cam lòng.

“Sư phụ, Du sư bá, nhất định các người đã gặp qua Ma Thần Khảm Phở là một nhân vật có hình dạng gì? Hẳn có phải là một người rất hung hăng tàn nhẫn không?”

Lâm Diệp và Du Đồng cùng nhau nhìn thoáng qua, sau đó Lâm Diệp cười nói:” Lúc ấy đại chiến Tiên Ma vì sư cũng không có ở đây, và Du sư bá người lại vừa đứng xem hết tất cả chuyện xảy ra, vì sư nói với người chuyện liên quan đến Ma Thần Khảm Phở, cũng là sau khi xong chuyện Du sư bá người nói cho ta nghe.”

Lâm Phong vội vàng quay đầu hướng về phía Du Đồng, Du Đồng cúi đầu giống nhau đang suy tư lại mọi thứ xảy ra lúc đó, Sau đó chậm tiếng nói:” Ma Thần Khảm Phở đích thật là một nhân vật kiên hùng bất thế, chỉ với sức của một người liền công phá vây công mấy lần Tiên giới của Tiên nhân, ánh mắt lạnh lẽo của hắn như địa ngục Tu La vậy, với Ma Thần khí trong tay—Dã Mâu Dao, thân hình cao to của Ma Thần Điện, đến giờ vẫn khiến người ta khó có thể quên.”

“Nguồn gốc Tiên Ma đại chiến đích thật là Ma Thần Khảm Phở mà đến, lúc đó không biết từ đâu tung ra tin tức, nói từ Tiên giới trốn ra một người Tiên nhân tên Khảm Phở, Khảm Phở này tự xưng Ma Thần. Chỉ bởi vì lần này Khảm Phở lấy trộm chỉ bảo của Tiên giới—Vô Tự Thiên Thư, cho nên từ Tiên giới giáng xuống hơn mười vị Tiên nhân để truy giết Ma Thần Khảm Phở. Và người tu chân trên Vô Cực Tinh lại không dám cãi lời các Tiên nhân, chỉ thể đi theo Tiên nhân cùng nhau kích chiến với giới Tu Ma nơi Ma Thần Khảm Phở cầm đầu. Cái gọi là cuộc chiến Tiên Ma, đó bởi thế mà ra.”

Lâm Phong tỉnh ngộ nói:” Thì ra chuyện là như thế, xem ra Ma Thần Khảm Phở lấy trộm Vô Tự Thiên Thư nhất định là một quyền sách quý rất quan trọng, nếu không thì làm sao Tiên giới lại phái nhiều Tiên nhân đến đuổi giết Ma Thần Khảm Phở chứ?”

“Rốt cuộc Vô Tự Thiên Thư có bí mật gì thì không ai biết, chỉ là thi thể của Ma Thần Khảm Phở khi bị giết hóa thành hư vô cũng không bị ai tìm thấy, Ma Thần khí của Ma Thần Khảm Phở bị người thần bí kia đem đi. Cho đến nay, thì vẫn không ai nguyện ý nhắc đến sự việc cuộc chiến Tiên Ma.” Lâm Diệp giải thích cho Lâm Phong.

Từ bắt đầu nghi hoặc đến bây giờ hiểu rõ đầu đuôi chuyện liên quan đến Ma Thần Khảm Phở, cuối cùng Lâm phong hiểu được, Ma Thần Khảm Phở có thể nói là một người kiêu hãnh bi thương. Rốt cuộc bản thân có nên giúp đỡ phục hồi Ma Thần khí không? Nhưng liếc nhìn cây côn màu đen bên hông bản thân, đột nhiên trong lòng Lâm Phong gạt mình liền có quyết định, bản thân chưa từng sợ qua cái gì, giúp thì giúp vậy! Nam tử hán gặp chuyện không thể rụt rè sợ hãi, nếu Ma Thần Khảm Phở lựa chọn trúng chính mình, vậy bản thân cũng không thể phụ lòng kỳ vọng của hắn.

“Du Đồng, người cùng bọn ta đi dò xét tin tức không? Lâm Diệp hỏi.

“Ta thì không tranh thủ nước lực lần này, các người đi đi! Ta còn phải tiếp tục đi tìm thiên tài địa bảo làm chuẩn bị cho Độ Kiếp.” Du Đồng lạnh nhạt nói.

Lâm Phong kinh ngạc nói:” Du sư bá, vừa rồi người nói người phải Độ Kiếp sao?”

Lâm Diệp cười nói:” Phong nhi, Du sư bá của người đã sớm một vạn năm trước đã tới cảnh giới Độ Kiếp kỳ cuối rồi, làm chuẩn bị cho sự Thiên Kiếp sắp đến cũng là chuyện bình thường, bây giờ Phong nhi người hiểu rõ ý của vì sư xưng Du sư bá người là lão già hồng bét chứ?”

“Lâm Diệp! Ngươi còn gọi?” Du Đồng tức giận nói.

Lâm Diệp vội vàng xin khoan dung nói: “Là ta không đúng, ta nhất thời nhanh miệng, thứ lỗi, thứ lỗi.”

Lúc này trong lòng Lâm Phong kích động không kiềm chế, không nghĩ tới Du Đồng lại là cao thủ tu chân sắp phải Độ Kiếp, căn bản từ bề ngoài nhìn vào không giống. Xem ra cao thủ chính thức là sẽ không dễ dàng cho người khác nhìn thấy chi tiết, Lâm Phong từ trên người Du Đồng nhìn không tra chỗ khác nhau với người tu chân bình thường, điều này có thể là cảnh giới trở lại nguyên trạng nhỉ!

xxxxxx

Lúc này Thiên Hàn Sơn tụ tập rất nhiều người tu chân khác đường, cũng đến bị một mục đích giống nhau, đó chính là Ma Thần Điện.

Khi những người tu chân già ý kết giao với nhau, thực ra là dò xét tin tức, trong đó có hai người đại hán áo tím thân hình đặc biệt cao to giống nhau truyền âm nói: “Đại ca, Cung chủ cho chúng ta tung ra tin tức giả về Ma Thần Điện, tại sao không cho chúng ta ra tay giết người chứ?”

Hán tử áo màu tím trắng kiện liếc mắt nhìn hán tử bên cạnh: “Thiên Khuyết! Ngươi chỉ là biết giết người, đây là một bộ phận trong kế hoạch của cung chủ, chúng ta chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ cung chủ giao cho chúng ta là được. Ngươi có thể đừng gây chuyện với ta, nếu không ta tuyệt sẽ không tha cho ngươi!”

Tên đại hán áo màu tím kia tên là Thiên Khuyết chỉ có thể uất ức cúi đầu, vẻ mặt giống như một đứa bé, nếu như màn này cho người nhận biết hai huynh đệ sinh đôi này thấy, như vậy sẽ rất là ngạc nhiên. Bởi vì huynh đệ song sinh này là Thiên Tàn và Thiên Khuyết trong Thất Huyền Thiên của Tiêu Dao cung, tu vị của hai huynh đệ đều là hợp thể kỳ cuối.

Thiên Tàn và Thiên Khuyết trong Tiêu Dao cung có danh là Sát thần, chỉ cần có môn phái tu chân không chịu phục tùng chính diện đối kháng với Tiêu Dao cung, Tiêu Dao cung chủ sẽ phái huynh đệ hai người đến diệt phái. Bởi vì Thiên Tàn và Thiên Khuyết ra tay tàn nhẫn, cho nên ở Tiêu Dao cung chỉ cần có nhiệm vụ giết người đều là huynh đệ hai người đi làm.

Bây giờ bị phái đi tung tin tức giả Ma Thần Điện, làm những thứ này Thiên Khuyết cảm thấy bản thân có chút bị không biết trọng nhân tài, cho nên mới cần nhẫn. Còn Thiên Tàn lại khôn khéo hơn so với đầu óc đơn giản như Thiên Khuyết, biết đó là kế hoạch của Tiêu Dao cung chủ. Với lại Thiên Tàn còn biết, nhất định cung chủ sẽ có nhiệm vụ khác giao cho bản thân huynh đệ đi làm.

xxxxxx

Sau khi từ biệt với Du Đồng, thầy trò Lâm Diệp một đường đi phía tây hướng đi về Thiên Hàn Sơn, thăm hỏi bạn thân, mệnh lệnh dò xét tin tức vẫn phải chấp hành.

Sau khi trải qua hơn nửa tháng đi đường, cuối cùng thầy trò Lâm Diệp cũng đến Thiên Hàn Sơn.

“ Sư phụ, Thiên Hàn Sơn này có nhiều người tu chân như thế, chu dù có tin tức ta nghĩ cũng không nhất định có thể tin.” Lâm Phong khẽ thở dài.

Lâm Diệp cũng trầm giọng nói: “Mọi thứ này có lẽ là một cái cạm bẫy sớm có người khác bày ra, đang chờ đợi các đường người tu chân khác gia nhập vào trong, nếu như ta không có đoán sai, người bố cục này lập tức muốn có động tác mới.”

Lâm Phong khó hiểu nói: “Nơi này có nhiều người tu chân thế, cho dù người bố cục có quỷ kế gì, cũng không thể đem tất cả người tu chân tính toán vào trong đó chứ?”

“Phong nhi ngươi vẫn còn quá trẻ tuổi, trong giới tu chân hiểm ác này, không có chuyện gì là không thể xảy ra. Sau này từ từ ngươi sẽ biết, vì cá nhân mà tính toán mọi cách để đi lợi dụng người khác, để đạt thành mục đích của bản thân, người như thế cũng không là số ít.” Lâm Diệp thấp giọng nói.

Lâm Phong nghe Lâm Diệp nói như thế, trong lòng cảm thấy sợ hãi với nhân tính, thì ra trên đời đáng sợ nhất không phải là hung thần ác sát, mà là một mặt của nhân tính âm u.

“Sư phụ, đồ nhi ghi nhớ trong lòng.”

“Ừ, Phong nhi ngươi có thể ghi nhớ những lời nói hôm nay của vi sư là tốt nhất, sau này cũng ít đi con đường hơi quanh co.” Lâm Diệp nói.

Lâm Diệp và Lâm Phong sánh vai đứng ở nơi trống trải ở trên Thiên Hàn Sơn, nhìn lấy muôn hình muôn vẻ các người tu chân, thầy trò Lâm Diệp đều không khỏi trầm ngâm: “Thiên Hàn Sơn chỉ qua là một tòa ngọn núi thông thường, tại sao có nhiều người tu chân đổ xô đến chỗ này chứ, có thể thấy Ma Thần Điện có sức hấp dẫn lớn đối với người tu chân.”

Sự tham lam của loài người cũng là một thói hư tật xấu, từ xưa đến nay thường chẳng lạ lùng gì.

xxxxxx

Vô Cực Thành, Tiêu Dao cung.

Sau khi nghe xong tin tức mà Thiên Đồ đem đến, trên mặt của Tiêu Dao vương tuần lẫm đó lộ ra một nụ cười âm độc.

“Thiên Đồ, người tiếp tục truyền lệnh cho Thiên Tàn và Thiên Khuyết, cho bọn họ mật thiết chú ý xu hướng của các đường cao thủ ở Thiên Hàn Sơn, người cho bọn họ tung ra thêm một tin tức, nói là Tiêu Dao cung ta đã tìm được vị trí xác thực của Ma Thần Điện, chỉ khổ nỗi là không đủ người, không thể tiến vào Ma Thần Điện. Hy vọng các đường cao thủ có thể chung tay cứu tế cho, Tiêu Dao vương ta bảo đảm khi sư tử gầm được bảo vật sẽ phân phối theo yêu cầu, tuyệt không giấu diếm.” Tiêu Dao vương lạnh nhạt nói.

Thiên Đồ khom người nói: “Thuộc hạ lĩnh mệnh!”

Sau đó lại nói: “Cung chủ, theo tin tức của thuộc hạ nhận được, Lâm gia cũng phái Lâm Diệp và một đứa đệ tử mới đi Thiên Hàn Sơn, chúng ta có cần phải ngăn trở không, tránh bọn họ ảnh hưởng đến kế hoạch của chúng ta.”

Tiêu Dao vương hơi kỳ lạ nói: “Ồ? Không ngờ Lâm gia phái Lâm Diệp đi Thiên Hàn Sơn, xem ra Lâm gia cũng rất để ý đến Ma Thần Điện a! Thiên Đồ, người nói cho Thiên Tàn và Thiên Khuyết, khi cần thiết có thể ra tay ngăn trở Lâm Diệp, nhưng đừng nên quá vương vít. Thực lực của Lâm Diệp rất mạnh, Thiên Tàn và Thiên Khuyết cộng lại cũng nhất định không phải là đối thủ của hắn.

Thiên Đồ nghi hoặc hỏi: “Cung chủ nói thực lực của Lâm Diệp lại mạnh như vậy, cả sát thủ Thiên Tàn và Thiên Khuyết cũng không phải là đối thủ? Có phải chúng ta nên tăng quân số phái qua đó? Đề phòng kế hoạch có thay đổi.”

“Vây cũng không cần, người Lâm Diệp này ta cũng có hiểu rõ một chút, nhìn như bình thường khong có gì, thật ra Lâm Diệp là một người rất thông minh. Ta nghĩ kế hoạch của chúng ta cũng khó mà dấu diếm được đôi mắt của hắn, vì cho kế hoạch đầy đủ không mất mát, Thiên Đồ người đi tìm Thiên Tuyệt đi, nói với hắn là ta muốn gặp hắn.” Tiêu Dao vương trầm giọng nói.

Sắc mặt Thiên Đồ biến đổi lớn nói: “Cung chủ, nơi của Thiên Tuyệt luôn là nơi ngoài cung chủ ra không ai dám đến, thuộc hạ tùy tiện như thế đi tìm Thiên Tuyệt, có thể sẽ chọc giận hắn.....”

“Thiên Đồ người không cần sợ hãi, ta nói cho người đi thì nhất định sẽ không có chuyện gì, Thiên Tuyệt không có vô tình như người nói.” Nói xong Tiêu Dao vương cười nhẹ nhìn Thiên Đồ.

Thiên Đồ tập trung ánh nhìn với ánh mắt lợi hại của Tiêu Dao vương, chậm rãi hạ đầu xuống: “Thuộc hạ tuân lệnh!” Xoay người đi, chỉ là trong lòng Thiên Đồ vẫn là thâm nhủ câu khẩu nói: “Hy vọng Thiên Tuyệt như lời nói của cung chủ thì mới tốt, nếu không kết cục của ta sẽ bị thảm.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 58: Thiên Tuyệt

Đoạn sơn vực phía sau Tiêu Dao cung, trong lòng Thiên Đồ không yên đứng ở bên cạnh Đoạn vực.

Đối diện đoạn vực là một nơi phong cảnh rất xinh đẹp, có hoa cỏ kỳ dị quý hiếm và phong cảnh tự nhiên. Ở nơi rời không xa đoạn vực có xây một nhà gỗ, và Tiêu Dao cung chủ muốn Thiên Đồ tìm Thiên Tuyệt thì là ở nơi đó.

Thiên Tuyệt là một người thần bí nhất trong Thất Huyền Thiên, không có chuyện đặc biệt gì thì Thiên Tuyệt sẽ không xuất hiện, mọi thứ này bởi vì thực lực của Thiên Tuyệt rất mạnh, mạnh đến thậm chí có thể trên Tiêu Dao vương.

Đó cũng là nguyên nhân mà Thiên Đồ e ngại Thiên Tuyệt, ở Tiêu Dao cung chỉ có Tiêu Dao vương có thể mệnh lệnh Thiên Tuyệt, và những người khác cho dù gọi tên là Thiên Tuyệt, cũng không được. Tính cách cô độc và thực lực cường đại của Thiên Tuyệt ở Tiêu Dao cung khiến không ai dám tùy ý trêu chọc.

Thiên Đồ cảm thấy khó xử với chuyện này cũng là một nguyên nhân, Thiên Đồ không biết lời nói không sai của Tiêu Dao vương là đang an ủi bản thân, hay là nhắc nhở bản thân. Nhưng đã đến nơi này, không có lý do bởi vì e ngại Thiên Tuyệt tức giận mà quay về báo cáo với Tiêu Dao vương.

Nghĩ tới chỗ này Thiên Đồ cố gắng lấy dũng khí truyền âm hướng về nhà gỗ đối diện nói: “Thiên Tuyệt, Thiên Đồ phụng mệnh của cung chủ đến nói cho người biết, cung chủ hắn muốn gặp người.”

Thiên Đồ đợi thật lâu, Thiên Tuyệt vẫn không có hồi ứng gì.

Thiên Đồ lặp lại một lần lời nói giống nhau, vẫn không có hồi ứng. Thiên Đồ có chút không rõ lý do, chẳng lẽ nói Thiên Tuyệt không có ở đây sao? Hay là đang tu luyện?

Đang trong lúc Thiên Đồ xoay người quay về, một âm thanh lạnh nhạt dường như lạnh như băng truyền ra nói:” Ta biết rồi.”

Thiên Đồ vui vẻ nói:” Thiên Tuyết ngươi biết là tốt, vậy ta đi trước.”

“Từ từ, ai cho phép ngươi tự tiện gọi tên ta? Thiên Đồ ngươi không muốn ở thế giới đau khổ này, tiếp tục thoi thóp xuống sao? Có cần ta đến giúp ngươi giải thoát không?” Âm thanh không đem chút cảm tình của Thiên Tuyết khiến Thiên Đồ cảm thấy có một loại cảm giác không rét mà run.

Thiên Đồ vội vàng giải thích nói:” Xin lỗi, ta không phải cố ý, ta cũng có nhất thời phạm sai lầm, mong rằng ngươi thông cảm.”

“Ngươi đi đi, nhớ kỹ, không có lần sau đấy!”

Thiên Đồ thảm nhủ lau chẹn lại mồ hôi lạnh thảm nói:” Thiên Tuyết này đúng là một người vừa đáng sợ vừa đáng hận, lần sau? Hy vọng vĩnh viễn cũng không đến nơi khiến người ta không thoải mái.”

“Cung chủ, thuộc hạ đã nói với Thiên Tuyết việc cung chủ muốn gặp Thiên Tuyết.” Thiên Đồ khom người hướng về Tiêu Dao vương nói.

Tiêu Dao vương vung tay nói:” Tốt, Thiên Đồ ngươi lui ra đi.”

“Vâng, cung chủ.”

Nhìn Thiên Đồ xoay người lui ra, mắt của Tiêu Dao vương nhìn hướng phía xa với âm thanh lạnh lùng nói:” Ngươi đã đến đây, tại sao không lộ thân?”

“Ta không quen gặp ngươi dưới tình huống có người khác.” Vừa dứt lời, một người nam nhân áo trắng cao ngạo ồm ồm chậm rãi từ nơi xa đi tới.

Ánh mắt thâm thúy của Tiêu Dao vương luôn nhìn chăm chăm nam nhân áo trắng từ lúc hắn xuất hiện, nam nhân áo trắng cũng nhìn Tiêu Dao vương, hình dáng u buồn giống như có rất nhiều tâm sự.

“Khi nào ngươi mới có thể từ trong sự kiện đó đi ra? Đã hai ngàn năm, chẳng lẽ ngươi vẫn không quên được cô ấy? Ta không hiểu, rốt cuộc nàng có gì tốt khiến ngươi vẫn luôn nhớ đến nàng?” Thái độ Tiêu Dao vương khác thường, bỗng nhiên đứng lên nghiêm mặt nói.

Nam nhân áo trắng khổ cười một cái:” Từ thời khắc lúc ngươi giết chết nàng thì trái tim ta cũng cùng đi theo nàng, mặc dù cô ấy đáng chết, nhưng ta vẫn không thể quên được cô ấy, có thể, đó chính là thương tổn của tình yêu đưa tới.”

“Thiên Tuyết! Ngươi chớ quên, ngươi vẫn còn việc quan trọng hơn cần làm!”

“Ta không có quên, ngươi cũng không cần tận lực nhắc nhở ta, một ngày Thiên Tuyết ta đáp ứng ngươi việc gì, thì mãi mãi cũng không quên.” Thiên Tuyết lạnh nhạt nói.

Tiêu Dao vương cũng ý thức được bản thân có chút thất thố, liền ngồi xuống, trầm giọng nói:” Lần này tìm ngươi là cho ngươi đi giúp ta ngăn trở một người, không nên cho hắn phá hủy kế hoạch của ta.”

Thiên Tuyết có chút ngạc nhiên nói:”Ồ trên Vô Cực Tinh còn có nhân vật nào mà có thể khiến Tiêu Dao vương ngươi cảm thấy khó giải quyết?”

“Ngươi cũng đừng chế nhạo ta, ta cho ngươi đi tìm người này là Lâm Diệp!” Tiêu Dao vương giọng căm giận nói.

“Ngươi nói ai? Lâm Diệp! Tại sao hắn lại phá hủy kế hoạch của ngươi? Ngươi đừng gạt ta?” Về mặt vốn bình tĩnh của Thiên Tuyết đột nhiên biến sắc.

Lúc này Tiêu Dao vương lại lạnh nhạt cười nói:” Như thế nào, ngươi không dám đối mặt với hắn sao? Hay là ngươi không muốn đi?”

“Từ lúc nàng chết ở trên thế giới này cũng không còn người nào mà ta không dám đối mặt, ngươi biết rõ tại sao lại còn ép bức ra nói ra, phong văn? Thiên Tuyết phẫn nộ nói.

Tiêu Dao vương giận dữ nói:” Không nên gọi ta là phong văn, từng là phong văn hai ngàn năm trước đã chết, bây giờ đứng trước mặt ngươi thì chỉ có là Tiêu Dao cung chủ Tiêu Dao vương!”

Nhìn thấy khuôn mặt vạn thọ bởi vì tức giận của Tiêu Dao vương, Thiên Tuyết giống như không thấy liền xoay người hướng đi ra ngoài.

“Ta sẽ đi.” Thiên Tuyết không có quay đầu nói.

“Thiên Tuyết! Nếu như không thể ngăn trở hắn, khi cần lúc ngươi có thể giết hắn!” Tiêu Dao vương từ từ hướng về phía xa nơi Thiên Tuyết quát to.

Lúc này Thiên Tuyết lại ngừng lại, chậm rãi xoay đầu qua, căm tức nói với Tiêu Dao vương:” Nếu như ngươi muốn giết hắn, ngươi có thể tự mình đi, ta sẽ tuyệt đối không ra tay!” Nói xong xoay người đi.

Khi sắp đi ra ngoài điện Thiên Tuyết để lại một câu:” Cho dù ngươi ra tay, ta nghĩ, muốn giết Lâm Diệp cũng rất khó.”

Tiêu Dao vương hung hăng nhìn nơi Thiên Tuyết biến mất nói:” Hừ! Cho dù ngươi không giúp ta giết Lâm Diệp, ta cũng có biện pháp diệt trừ hắn!”

xxxxxx

Tin tức Tiêu Dao cũng tìm được vị trí của Ma Thần Điện vừa tung ra, các đường cao thủ đều ào ào đổ xô về phía Vô Cực thành, nhất thời Tiêu Dao cũng có rất nhiều người tu chân đến nương nhờ.

Thầy trò Lâm Phong nhận được tin tức liền dùng Ngọc Giản truyền tin thông báo cho Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào, Lâm Thiên Hào khiếp sợ đồng thời cũng phái người báo cho tam đại thế gia kia tin tức chấn động này, gia chủ Tứ đại thế gia cũng nhau thương lượng ra một kết quả, đó chính là trước khi chưa có xác định được tin tức đáng tin thì yên lặng theo dõi biến đổi trước.

Thầy trò Lâm Phong rời khỏi Thiên Hân Sơn, tiếp tục đi về hướng tây.

“ Sư phụ, phía dưới chúng ta còn đi nơi nào? Là tiếp tục dò xét tin tức, hay là bốn phía đi lịch luyện?” Lâm Phong hướng về Lâm Diệp hỏi.

Lâm Diệp cười nói: “ Phong nhi, ngươi có chút muốn trở tài chứ? Sau này vì sư sẽ dẫn ngươi đi tìm cao thủ có tiếng ở Vô Cực Tinh tính toán một phen. Bây giờ chúng ta đi đến Cổ Lam thành gần đây nhất, ở Cổ Lam thành có rất nhiều cao thủ.”

Lâm Phong cũng có chút kích động nói: “ Vậy thì quá tốt, gần đây đồ nhi cũng không có hoạt động gân cốt thật tốt rồi, sau này có thể buông tay chân đi tỉ đấu.”

Nói xong, thầy trò hai người nhìn nhau cười phá lên.

Trên Vô Cực Tinh thì Cổ Lam thành không được xưng là một thành phố lớn, chỉ có thể tính là một thành thị trung đẳng. Ở Cổ Lam thành có rất nhiều người tu chân ở tại nơi này, cũng có không ít phạm nhân bình thường, người tu chân chiếm khoảng sáu phần dân cư ở Cổ Lam thành.

Người ở nơi này, cho dù là người tu chân hay là người bình thường cũng có cùng một ưa thích, đó chính là phong trào thượng võ, trong thành vẫn còn có nhiều võ đấu trường, luận bàn cũng được, quyết đấu cũng được, không ai quan ngại, người ta quan tâm là người có thể đánh thắng đối thủ.

Khi Lâm Phong và Lâm Diệp vừa mới đến Cổ Lam thành, Lâm Phong bị phong tục hiếu chiến tập võ cư dân nơi này làm hoảng sợ, Lâm Phong tưởng rằng bản thân là một phần tử hiếu chiến không ai có thể xưng tụng được, nhưng khi so với người ở đây thì bị so xuống đi.

Lâm Diệp ở một bên thì mỉm cười không nói, trong lòng đệ tử của bản thân nghĩ gì Lâm Diệp có thể đoán ra đại khái, nếu Lâm Phong là ngoại công nhập đạo, không có kinh nghiệm đối địch phong phú và tu luyện với thân thể là không thể nào nói nổi. Cho nên Lâm Diệp dẫn Lâm Phong đến Cổ Lam thành tìm người so đấu, là muốn cho Lâm Phong tăng trưởng kinh nghiệm tỉ đấu và đồng thời tu luyện ngoại công.

“ Sư phụ, chúng ta phải đi tìm ai tỉ đấu với ra?” Lâm Phong hỏi.

“ Đi tìm cao thủ lợi hại nhất Cổ Lam thành trước, Phong nhi ngươi phải chuẩn bị cho tốt, lúc trước sư tổ dẫn ngươi đến vì sư tới đây, sư phụ bởi vì khinh địch nên chịu không nhiều đau khổ.” Lâm Diệp hoài niệm nói.

Lâm Phong ngạc nhiên nói: “ Sư nói ngươi nói là lúc trước sư tổ dẫn ngươi đến Cổ Lam thành tìm người so đấu? Người so đấu với sư phụ lúc trước, nhất định không nghĩ tới bây giờ sư phụ đã là một cao thủ nổi danh.”

Lâm Diệp cũng cười to nói: “ Ngươi tiểu tử này, vậy mà chế giễu sư phụ à. Chỗ nào ta có thể xưng là nổi danh, chỉ có thể nói là một người trong vạn ngàn người tu chân mà thôi.”

“ Sư phụ ngươi không cần khiêm tốn, cao thủ thì là cao thủ, cho dù người không thừa nhận cũng là.” Lâm Phong khẽ cười nói.

“ Được rồi, hông nên nói lời xu nịnh sư phụ, Phong nhi, ngươi phải nhớ kỹ, cho dù cảnh giới của ngươi có cao bao nhiêu, phải vĩnh viễn bảo trì một tâm trạng bình thường, như thế con đường tu luyện sau này của ngươi mới có thể đi càng ổn định, càng dài hơn.” Lâm Diệp nghiêm túc nói.

“ Vâng, sư phụ, đồ nhi nhớ kỹ.” Lâm Phong nhìn bộ dạng nghiêm túc của Lâm Diệp thấp giọng nói.

Thành tây Cổ Lam thành có một môn phái người tu chân tên là Huyền Kiếm Môn, mặc dù nơi môn phái không lớn, nhưng đệ tử trong đó lại không phải là số ít, chỉ là trên trường diễn võ đã có hơn trăm đệ tử môn phái trên tay cầm kiếm nặng luận bàn luyện tập.

“ Các ngươi là người gì? Đến Huyền Kiếm Môn có chuyện gì?” Thủ vệ canh giữ của Huyền Kiếm Môn lạnh nhạt nói với thầy trò Lâm Phong.

Lâm Phong vội vàng chấp tay nói: “ Thầy trò chúng ta đến là tìm môn chủ các ngươi so đấu luận bàn, mong rằng tiểu ca thông báo quý phái môn chủ một chút.”

Thủ vệ nọ đánh giá Lâm Phong một phen, sau đó nhìn nhìn Lâm Diệp khinh miệt nói: “ chỉ bằng ngươi cũng muốn đấu võ với Huyền Kiếm Môn môn chủ ta? Nếu như a mèo a chó cũng giống ngươi đến tìm môn chủ bọn ta so đấu, chẳng phải chúng ta sẽ mệt chết đi được?”

Trong lòng Lâm Phong nghe đầu vô danh lửa nổi, lạnh nhạt nói: “ Nếu như ngươi không thông báo, vậy cũng không vấn đề, ta có thể ở đây đánh tới nơi ở của môn chủ của ngươi!”

Lâm Diệp ở một bên khẽ gật đầu, trước văn sau võ, đệ tử của bản thân coi như có phong độ như Trương Thi.

Thủ vệ kia không nghĩ tới hình dáng khách khí vừa rồi của Lâm Phong lại một biến đổi thành tàn nhẫn độc ác lên, trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, liền run giọng nói:” Ngươi chờ đây, ta đi kêu môn chủ đến sẽ làm cho ngươi hối hận không kịp!”

Nhìn thủ vệ Huyền Kiếm Môn hoảng hốt chạy bừa vào trong Huyền Kiếm Môn, Lâm Phong truyền âm về phía Lâm Diệp nói:” Sư phụ, đồ nhi làm không có trở ngại chứ?”

Lâm Diệp nhìn Lâm Phong một cái, truyền âm nói:” Đúng rồi, sư phụ không có dạy không cho ngươi.”

Lâm Phong nghe sư phụ khen chính mình, mà còn thấy trong mắt Lâm Diệp ý cười rất đậm, liền mặt mang ý cười đứng trước cửa Huyền Kiếm Môn, chờ đợi thủ vệ kia thông báo Huyền Kiếm Môn môn chủ đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 59: Tỉ Vỡ

“Khải bẩm môn chủ! Có hai người không có mặt đến Huyền Kiếm Môn ta gây chuyện, xin môn chủ định đoạt. Tuý – Lộ – Vồng” Ngươi thủ vệ bị Lâm Phong hù chạy hướng về phía một nam nhân trung niên thân hình trắng kiện, khuôn mặt lạnh lùng khom người nói.

Người nam nhân trung niên bị thủ vệ xưng là môn chủ chính là Huyền Kiếm Môn môn chủ - Hà Đình.

Hà Đình là một người tu chân Xuất Thần trung kỳ, ở trên Cổ Lam thành cũng coi như là cao thủ số một, bình thường muốn ở Cổ Lam thành tìm một đối thủ không phải là chuyện dễ dàng. Bây giờ không ngờ có người dám tự tìm đến, Hà Đình lạnh nhạt cười:” Khâu Nghĩa, ngươi hoảng cái gì? Bọn họ có bộ dạng gì? Ba đầu sáu tay sao? Có thể đem ngươi hù dọa thành bộ dạng con gấu này!”

Khâu Nghĩa ngẩng cả người, vội vàng nói:”Môn chủ dạy rất đúng, đệ tử thất thố. Nhưng môn chủ, nhất định người phải thật tốt giáo huấn giáo huấn hai tiểu tử đáng ghét đó, bọn họ hoàn toàn không có đem Huyền Kiếm Môn ta để trong mắt.”

“Không cần ngươi nói ta cũng sẽ, rất lâu không có động qua thủ rồi, hôm nay sẽ tiếp bọn họ mấy chiêu, ha ha ha!” Hà Đình lớn tiếng cười.

Lâm Phong đứng trước cửa Huyền Kiếm Môn một hồi, nhưng vẫn không thấy có người đi ra, những thủ vệ khác ở trước cửa cũng đầy dề phòng nhìn chằm chằm cử động của Lâm Phong và Lâm Diệp. Giống như thầy trò Lâm Phong một khi có khác thường gì thì liền ra tay, Lâm Phong buồn cười nhìn lấy mấy đứa thủ vệ quá hồi hộp kia.

Lúc này Lâm Diệp truyền âm nói với Lâm Phong:” Phong nhi, không nên gấp gáp, môn chủ Huyền Kiếm Môn nhất định sẽ ra tới, lúc trước vì sư giao thủ với hắn cũng là như thế. Huyền Kiếm Môn môn chủ tên là Hà Đình, là một cao thủ tu luyện nội kiếm ngoại, chờ một hồi Phong nhi ngươi và hắn đối chiến nhất định phải cẩn thận phòng bị, tránh bị tổn hại.”

Lâm Phong khẽ gật đầu, sau đó truyền âm nói:” Yên tâm đi sư phụ, đồ nhi sẽ toàn lực làm, đối với bất cứ đối thủ nào đồ nhi cũng không lo là khinh địch.”

Lâm Diệp hài lòng nhìn Lâm Phong, lúc này từ nội bộ Huyền Kiếm Môn truyền ra một âm thanh:” Là ai dám ở Huyền Kiếm Môn của ta gây hấn sinh sự, không muốn sống sao?”

Lâm Phong nhìn về phía cửa Huyền Kiếm Môn, Lâm Diệp về mặt đầy tức giận đứng ngay trước mặt nơi Lâm Phong đứng, say lưng Hà Đình có một đoàn đệ tử Huyền Kiếm Môn đông nghịt. Lâm Phong liếc nhìn Lâm Diệp một cái, trong ánh mắt cổ vũ của Lâm Diệp thì Lâm Phong chuyển hướng về phía Hà Đình ngạc nhiên nói:” Nghe nói môn chủ Hà Đình của Huyền Kiếm Môn là một cao thủ rất lợi hại, không biết các hạ có phải chính là Hà Đình không?”

Hà Đình dùng ánh mắt hoài nghi đánh giá Lâm Phong một cái, giọng nói:”Ta chính là Hà Đình, ngươi là người gì?”

Lâm Phong trầm giọng nói:”Ta là một người vô danh, hôm nay ta đến nơi quý giá này đây là muốn luận bàn một chút vô kỷ với Hà môn chủ, Hà môn chủ ý của người thế nào?”

“Ha ha ha! Tiểu bối vô danh! Ngươi muốn tự tìm đường chết ta sẽ tiễn ngươi, nhưng ta nhắc nhở ngươi bây giờ hối hận vẫn còn kịp, tránh chờ một hồi bị ta đánh đến không ra dạng gì mới xin khoan dung thì đã trễ!” Hà Đình cuồng cười nói.

“Trên trường tỉ võ, chết thương là không thể tránh, nếu ta đã dám đến tìm Hà môn chủ, thì cũng sẽ không e ngại bị thương hoặc là bại vong!” Lâm Phong cũng lạnh nhạt nói.

“Vậy thì không thể tốt hơn, người bạn này là?” Hà Đình nhìn về phía Lâm Diệp bên cạnh Lâm Phong, nếu như nói thực lực của Lâm Phong Hà Đình có thể nhìn ra đại khái, vậy còn Lâm Diệp thì Hà Đình hoàn toàn không thể nhìn thấu. Trong lòng Hà Đình thì Lâm Diệp là một cao thủ không biết chi tiết, không thể không khiến Hà Đình có chút phòng bị.

Lúc này Lâm Diệp giống như biết trong lòng Hà Đình nghĩ giống như thế, chấp tay nói với Hà Đình:” Tại hạ là đến xem cuộc chiến, tuyệt đối sẽ không nhúng tay, xin Hà môn chủ yên tâm”

“Vậy thì tốt, hy vọng ngươì có thể tuân thủ lời hứa của ngươì.” Hà Đình thấp giọng nói.

“Chúng ta đi trường ti võ so đấu thế nào?” Lâm Phong hỏi.

Hà Đình lại khoác tay nói:” Không cần đi trường ti bồ, ở trường diễn võ của Huyền Kiếm Môn ta là được.”

“Tốt, vậy theo lời nói của môn chủ, cuộc ti võ sẽ tiến hành ở trường diễn võ của quý môn.” Lâm Phong khẽ cười nói.

xxxxxx

Thiên Hàn Sơn đã ngươì đi ‘Son’ trống, người tu chân vốn tụ tập ở chỗ này, cũng đều là sau khi do nghe được tin tức Ma Thần Điện bị Tiêu Dao cung nắm trong tay mà tràn hướng về Vô Cực thành.

Nhưng bây giờ ở trên Thiên Hàn Sơn vẫn có một người đang ‘chậm rãi’ đi lại hướng lên trên núi, chỉ là cái gọi là chậm rãi lại là tốc độ còn nhanh hơn so với rất nhiều người tu chân chạy như điên!”

Trên người này mặc bộ quần áo trắng, oai phong di chuyển theo gió lại phiêu dật. khi người áo trắng này sắp đi đến một sườn núi của Thiên Hàn Sơn, trước mặt hần đột nhiên xuất hiện hai người đại hân cao to tướng mạo giống nhau.

Không sai, hai người này chính là huynh đệ Thiên Tàn và Thiên Khuyết trong Thất Huyền Thiên của Tiêu Dao cung.

Sau khi Thiên Tàn và Thiên Khuyết nhìn thấy người áo trắng sắc mặt thay đổi lớn, nhưng rất may phản ứng của hai huynh đệ Thiên Tàn và Thiên Khuyết không chậm, vội vàng khom người nói:” Thuộc hạ ra mắt Điện chủ.”

Ngường mà cho Thiên Tàn và Thiên Khuyết xưng là điện chủ chính là Thiên Tuyệt đi ngăn cản Lâm Diệp, sở dĩ Thiên Tàn Thiên Khuyết xưng Thiên Tuyệt là điện chủ, chính bởi vì Thiên Tuyệt ngoài là người một trong Thất Huyền Thiên ra, còn có một thân phận là điện chủ Tự Tại điện ở Tiêu Dao cung.

Tiêu Dao cung có hai đại điện, phân biệt là Tiêu Dao điện và Tự Tại điện.

Điện chủ Tiêu Dao điện là một vị cao khác của Thất Huyền Thiên – Thiên Diệt.

Cái gọi là Tiêu Dao Thất Huyền Thiên chính là bảy người mạnh nhất ngoài Tiêu Dao cung cung chủ Tiêu Dao vương ra.

Tên của bọn họ phân biệt là: Tu vị cao nhất là Thiên Tuyệt, hành tung mờ ảo không định là Thiên Diệt, lãnh khốc vô tình là Thiên Kiêu, còn có đàn bà duy nhất trong Thất Huyền Thiên - - Thiên Nhược. Lại chính là huynh đệ song sinh Thiên Tàn và Thiên Khuyết có công lực thấp nhất, nhưng lại Thiên Đồ rất có mưu kế.

Thiên Tuyệt là một người quái gở, cho nên hần không có thông qua ngọc giản truyền tin để hiểu rõ hướng đi của Lâm Diệp. Chỉ là tự ý đi tới Thiên Hàn Sơn mà thấy trò Lâm Diệp đi qua, lúc này lại gặp Thiên Tàn và Thiên Khuyết đang tung ra tin tức.

Thấy Thiên Tàn Thiên Khuyết thi lễ với bản thân, Thiên Tuyệt lạnh lùng nói:” Hai người có biết hiện giờ Lâm Diệp đang ở nơi nào?”

Thiên Tàn vội vàng nói:” Khởi bẩm điện chủ, thầy trò Lâm Diệp nhóm hai người đã đi Cổ Lam thành, thuộc hạ vẫn luôn có phái người theo dõi.”

Thiên Tuyệt trầm tư một hồi, thấp giọng nói:” Tốt, các ngươì lui ra.” Nói xong bản thân xoay người đi hướng xuống núi.

Thiên Tàn và Thiên Khuyết cũng cáo lui xoay người rời khỏi. Sau khi Thiên Tuyệt đi xa, Thiên Khuyết hỏi Thiên Tàn:” Đại ca, Thiên Tuyệt điện chủ đến đây làm cái gì? Tại sao cung chủ không có thông báo cho chúng ta là Thiên Tuyệt điện chủ đến Thiên Hàn Sơn?”

Thiên Tàn trầm ngâm nói:” Có thể là có chuyện quan trọng cung chủ phái cho Thiên Tuyệt điện chủ làm, từ điện chủ cần lấy tin tức Lâm Diệp mà xem, hần là cung chủ cần đi ngăn trở hoặc chặn giết Lâm Diệp.”

“Có Thiên Tuyệt điện chủ ra tay, cho dù là mạnh như Lâm Diệp cũng chết không nghi ngờ a! Ha ha ha!” Thiên Khuyết hí hửng cười nói.

Thiên Tàn bất đắc dĩ nhìn đệ đệ ngu xuẩn của bản thân trầm giọng nói:” Lâm Diệp không phải là một người tốt để đối phó, điểm này cũng có thể thấy được cung chủ cho Thiên Tuyệt điện chủ ra tay, nhưng ta nghĩ Thiên Tuyệt điện chủ không nhất định sẽ ra tay giết chết Lâm Diệp, có thể chỉ là ngăn trở.”

“Việc này cũng không phải là thuộc hạ cúng ta nghĩ tới, sau này đừng nên nhắc đến chuyện này nữa biết không Thiên Khuyết?” Thiên Tàn nhìn Thiên Khuyết chăm chú nói.

Thiên Khuyết nhìn Thiên Tàn chăm chú như thể liền thấp giọng nói: ‘Vâng, đại ca.’”

xxxxxx

Trường diễn võ Huyền Kiếm môn, lúc này có hơn trăm vị đệ tử Huyền Kiếm môn đang lẳng lặng đứng ở một bên, và vị trí ở giữa diễn võ trường có Lâm Phong và Hà Đình đứng.

Lâm Diệp đứng ở một bên trong lòng thầm nghĩ: “Hiện giờ Phong nhi với thực lực luyện Hồn trung kỳ muốn đánh bại Xuất Thần trung kỳ như Hà Đình quả thật không dễ dàng, nếu như ti võ không có phần thắng tuyệt đối thì mới có hiện ra hiệu quả của tu luyện, Phong nhi, cố gắng đánh đi, sư phụ có lòng tin với ngươi.”

Lâm Phong nghi nhìn lấy Hà Đình, chậm rãi từ bên hông rút ra người bạn già cây côn màu đen, thấy vũ khí của Lâm Phong không ngờ là một cây côn màu đen không nổi bật, các đệ tử của Huyền Kiếm môn ở bên cạnh xem cuộc chiến cười vang lên.

“Người nhà quê đúng là người nhà quê, lấy cây côn hỏa thiêu cũng dám đến khiêu chiến mô chủ, đúng là không biết sống chết!”

“Đúng vậy! Muốn đánh bại môn chủ chúng ta, kiếp sau đi!”

Tiếng chế nhạo Lâm Phong lúc này nối tiếp dâng lên, căn bản Lâm Phong không có để ý người khác nói cái gì, bây giờ trong mắt Lâm Phong chỉ có sự tồn tại của đối thủ Hà Đình. Từ trên người Lâm Phong rất tự nhiên mà phát tán ra một luồng chiến ý cường liệt, khiến Hà Đình cũng chăm chú lên. Hà Đình không có nghĩ tới, vừa rồi Lâm Phong vẫn còn bình thường đột nhiên trong lúc này giống như biến một người khác, khí thế hoàn toàn không giống.

Xem ra tiểu tử trước mặt nhất định rất có thực lực, không nên quá khinh địch, Hà Đình lấy ra vũ khí của chính mình, một cây kiếm dài sắc bén dài ba thước, rộng ba chỉ.

Thượng phẩm vũ khí! Máu của Lâm Phong nắm chặt một cái, Hà Đình cũng không phải là một người tu chân thông thường, nhưng Lâm Phong cũng không có hồi hộp bởi vì Hà Đình dùng thượng phẩm vũ khí, đối với người bạn già của bản thân, một trong tàn thiết côn của Ma Thần Khí Lâm Phong vẫn rất có lòng tin.

“Tiểu tử, xem chiêu!” Hà Đình quát nói.

Trường kiếm trong tay ảo ra đạo đạo hàn quang, dày đặc nhanh chóng hướng Lâm Phong đâm tới, Lâm Phong không chút hoang mang lấy côn đánh đỡ.

“Đinh đinh đinh!”

Tiếng tương kích thanh thúy của kiếm côn lúc trầm lúc bổng, Hà Đình lên lút kinh ngạc, không nghĩ tới cây côn màu đen của Lâm Phong nhìn vào bình thường không gì lạ, tính chất lại kiên cứng như thế, đến cả cây kiếm thượng phẩm vũ khí từng ngày cũng không thể làm tổn thương.

Lâm Phong cũng càng đánh càng thuận tay, giống hệt sự ăn ý của người bạn già với bản thân càng lúc càng tốt, chỉ cần tâm ý có ý niệm chuyển động thì cây côn liền xuất hiện vị trí góc độ mà bản thân muốn. Cho dù là với nhanh đánh nhanh, tốc độ của cây côn màu đen Lâm Phong cũng không có chút thua kém gì so với kiếm dài trong tay Hà Đình.

Lâm Phong thấy tốc độ của Hà Đình giống như đã đến một cực hạn liền lớn tiếng quát: “Ở dưới đến ta trả kích, Hà môn chủ ngươi nên coi chừng!”

Vừa dứt lời, tốc độ của Lâm Phong chợt tăng lên, tốc độ nhanh hơn mấy lần so với vừa rồi đón đỡ công kích của Hà Đình. Chỉ thấy Lâm Phong xuất ra hơn mười đạo tàn ảnh, cây côn màu đen cũng hồi hã công hướng Hà Đình. Đập, chệ, đâm, quét, Lâm Phong đem cây côn màu đen vũ động như mưa gió không lớt, chỉ cần cây côn có thể dùng chiêu thức công kích Lâm Phong đều lấy ra sử dụng, trong khoảng thời gian Hà Đình né tránh rất là nhếch nhác.

Lúc này tiếng chế nhạo Lâm Phong vừa rồi của các đệ tử Huyền Kiếm môn đứng ở một bên xem cũng không còn, bọn họ không thể nào nghĩ tới, một cây côn màu đen bình thường, đến trong tay Lâm Phong lại bị sử dụng xuất thần nhập hóa như thế.

Lâm Diệp cũng rất vui mừng, đệ tử của bản thân càng lợi hại, làm sư phụ thì càng an ủi.

Lúc này Lâm Phong bắt đúng một cơ hội, hư hoành bay nhanh quét một cái, sau đó khi Hà Đình tưởng là hư chiêu, tốc độ bỗng nhiên tăng nhanh đá Hà Đình một cái, Hà Đình bị Lâm Phong đá đến ngã người. Hà Đình không có nghĩ tới, không ngờ Lâm Phong lại xóa trá như thế. Lúc trúng chiêu Hà Đình vẫn đang suy nghĩ, bản thân một đời anh minh không nghĩ tới hôm nay sẽ bị hủy hoại trong chốc lát.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 60: Phiêu Diêu Thần Điện

Nhìn trong lòng bản thân vẫn luôn là môn chủ tồn tại vô địch bị một tiểu tử vô danh một chân đá bay, đệ tử Huyền Kiếm môn cũng bị cảnh không thể tưởng tượng trước mắt làm sợ ngây người .

Hà Đình vừa tiếp xúc mặt đất liền bắn ngược lên, con mắt phần nộ nhìn chăm chăm Lâm Phong, giống như muốn ăn tươi Lâm Phong.

Khiến Hà Đình khó chấp nhận chính là, hình tượng mà vốn do bản thân sáng lập hiện giờ đang bị hủy hoại, thế nào mà Hà Đình không phần nộ?

Vì vậy chỉ thấy Trục Nhật Kiếm trong tay Lâm Phong mạnh mẽ run lên, đột nhiên Trục Nhật kiếm biến thành một cây kiếm cực lớn dài chừng hai thước, rộng ba chưởng. Hà Đình lớn tiếng giận dữ hét:” Tiểu tử! Hôm nay Hà Đình ta không đem ngươi trăm dưới kiếm, Hà Đình tên của ta từ nay về sau sẽ đảo ngược viết!”

Lâm Phong không xem thường nói:” Ủng công ngươi là chủ của một môn, không ngờ sẽ nói ra lời hành động theo cảm tính, ta xem ngươi cũng không xứng tiếp tục là môn chủ của Huyền Môn kiếm!”

“Câm mồm! Tiểu tử mau mau tiếp chiêu chịu chết!” Hà Đình thẹn quá hóa giận nói.

Hà Đình huy động Trục Nhật Kiếm khổng lồ chém hướng tới phía Lâm Phong, nếu như bị hấn chém trúng, có lẽ cho dù có độ cường hãn thân hình của Lâm Phong cũng không chịu đựng được. Lực công kích của thượng phẩm vũ khí không thể nói giỡn được, Lâm Phong biết rất rõ sự thật này.

Sau khi nhanh chóng né tránh công kích của Hà Đình, Lâm Phong phát hiện tốc độ công kích của Hà Đình không có giảm chậm bởi biến hóa của trường kiếm, điều này khiến Lâm Phong hiểu nhất định Hà Đình sử dụng hết toàn lực muốn đem bản thân trọng trọng trăm dưới kiếm.

Lâm Phong nghĩ đến đây trong lòng tức giận lên:” Muốn giết tiểu gia ta, Hà Đình ngươi vẫn không có bản lĩnh đó! Để cho ngươi xem xem năng lực thực sự của tiểu gia!”

Lâm Diệp ở một bên thấy ánh mắt của Lâm Phong biến đổi, thì biết sự việc không ổn, nhất định Lâm Phong bị Hà Đình xúc động đến chân hỏa, nếu như một khi Lâm Phong có ý giết, thực lực như Hà Đình không có khả năng chạy thoát.

Ngay lúc Lâm Diệp lo lắng Lâm Phong, Hà Đình sử dụng ra tuyệt kỹ của bản thân- - Ngự Phong Kiếm Thuật.

Kiểm quang mưa bay đầy trời đem Lâm Phong bao phủ ở trung tâm kiếm quang, thân ảnh của Hà Đình bởi vì tốc độ chạy gấp rất nhanh ảo ra mấy đạo tàn ảnh, đệ tử xem ở một bên cũng sôi nổi cao giọng khen ngợi.

Lâm Phong liều mạng ngăn cản công kích ở mỗi chỗ, trong nháy mắt đã đón đỡ không biết bao nhiêu lần, chỉ là Lâm Phong cảm thấy cánh tay của bản thân có chute tê dại, Hà Đình này cũng không phải là người yếu không có chỗ đáng theo.

Lực cánh tay mạnh mẽ hơn nữa đôi tay nắm chặt trọng kiếm điên cuồng mà công kích Lâm Phong, Lâm Phong cảm thấy nếu bản thân không nghĩ cách thoát khỏi khổ cảnh này, như vậy tình thế sẽ càng ngày càng hồng bét đối với bản thân.

Tốc độ đón đỡ của Lâm Phong càng ngày càng chậm, trong lòng Hà Đình mừng rỡ:” Hừ! Cuối cùng vô danh tiểu tử đáng ghét này cũng chống đỡ không nổi, chỉ cần ta lại cho hấn một kích trí mạng thì hấn sẽ xong.”

Hà Đình nghĩ đến Lâm Phong chết dưới kiếm bản thân bộ dáng đắc ý lên:” Tiểu tử! Nạp mạng đi!” Trọng kiếm trong tay như lời đình thế hướng trăm qua Lâm Phong.

Trong thời khắc khẩn trương thế, Lâm Phong lại bỏ cuộc chống đỡ, đứng tại chỗ mà còn bày ra một tư thế hết sức kỳ dị.

Những đệ tử Huyền Kiếm môn đứng xem cuộc chiến ở một bên cũng mở to mắt lên. Muốn nhìn rõ Lâm Phong ngã như thế nào dưới kiếm của môn chủ, và Hà Đình cũng cảm thấy được kỳ lạ của Lâm Phong. Chẳng lẽ nói tiểu tử này có quỷ kế gì? Hay là hấn buông tha chống cự, biết bản thân khó thoát kiếp nạn này? Nhưng đến lúc này, bản thân cũng không có lý do dừng công kích.

Trong lúc trọng kiếm của Hà Đình sắp phải chém xuống trên người Lâm Phong, đột nhiên trong lúc đó Lâm Phong biến mất khỏi tầm mắt của Hà Đình. Hà Đình bởi vì xông kích quá mạnh mà dừng lại một chút, trong lúc Hà Đình không hiểu rõ lý do, đệ tử Huyền Kiếm môn ở một bên lớn tiếng la lên:” Môn chủ cẩn thận, hấn say lưng ngươi.”

Hà Đình mạnh mẽ xoay đầu hướng ra sau lưng bản thân, chỉ thấy khuôn mặt tuần tú của Lâm Phong đang ở gần trước mặt bản thân, Hà Đình vội huy động trọng kiếm trong tay, hy vọng có thể ép lui Lâm Phong. Nhưng Lâm Phong lại nhẹ nhàng như gió nhanh chóng di chuyển, mặc cho Hà Đình công kích thế nào, chỉ là trong chút ít thân pháp Lâm Phong cũng có thể phiêu dật nhẹ nhàng tránh qua. Không sai, Lâm Phong thi triển là Phong Ảnh Quyết thân pháp tuyệt kỹ của Lâm gia.

“Hà môn chủ, có thật sự ngươi muốn giết ta không?” Lâm Phong dừng thân lạnh lùng nói.

Mặc dù Hà Đình bị hình dáng khắc nghiệt của Lâm Phong hù dọa, những vẫn cứng miệng nói:” Nhục nhả hôm nay do ngươi ban tặng, ta không giết

ngươi khó giải mối hận trong lòng của ta!”

“Hà môn chủ, ta hỏi ngươi một lần, ngươi vẫn còn cơ hội cho ta suy nghĩ có phải muốn giết ngươi.”

Hà Đình nghe vậy giận dữ nói:” Ai giết ai vẫn chưa biết chi số, ngươi không nên cổ lộng huyền hư, Hà Đình ta là sẽ không bị lời nói cuồng vọng của ngươi hù dọa!”

Lâm Phong chậm rãi lắc đầu, thấp giọng nói:” Nếu ngươi đã quyết ý muốn giết ta, ta cũng chỉ thể giết ngươi tự bảo vệ.”

Nói xong Lâm Phong truyền âm cho Lâm Diệp nói:” Sư phụ, Hà Đình đã ngoan cố không thay đổi, đồ nhi bị buộc bắt đắc dĩ phải ra tay.”

Lâm Diệp cũng truyền âm nói:” Phong nhi, nên làm thế nào tất cả đều là ý niệm của ngươi, chuyện đúng sai không nên để ý, chỉ cần bản thân ngươi hiểu rõ hàm ý trong đó là đủ rồi.”

Sau khi Lâm Phong nghe xong truyền âm của Lâm Diệp, cầm côn chỉ hướng Hà Đình nói:” Hôm nay thì lấy ngươi cho người bạn già ta chiêm nghiệm!”

Vừa dứt lời Lâm Phong một phân thành hai, hai phân thành bốn, nhanh chóng huyền ra bốn đạo tàn ảnh chiêu thức không giống nhau công hướng Hà Đình.

Hà Đình vội vùng kiếm đón đỡ, nhưng trong lúc đón đỡ Hà Đình hoảng sợ phát hiện, tốc độ công kích và lực lượng của Lâm Phong không ngờ lại tăng nhanh thêm mấy lần so với vừa rồi. Trong khoảng thời gian Hà Đình bị ai nghĩ tới, thật ra bản thân luôn bị Lâm Phong đùa giỡn, đối phương rõ ràng có năng lực giết bản thân nhưng lại không ra tay. Hà Đình không còn hy vọng, chỉ muốn Lâm Phong nhanh chóng động thủ, không nên lại si nhục bản thân nữa.

“Bang!” Trọng kiếm trong tay Hà Đình bị Lâm Phong hất bay, tròng nháy mắt Lâm Phong lúc tiếp xúc được Hà Đình lại nhanh chóng né ra, mọi người cũng không nhìn ra là chuyện gì, mà Lâm Diệp lại cười lên.

“Rõ ràng ngươi có thể dễ dàng giết chết ta, tại sao không động thủ? Chẳng lẽ ngươi vẫn muốn tiếp tục sỉ nhục ta sao?” Hà Đình tức giận nói.

Lâm Phong lạnh lùng nói:” Tại sao ta phải giết ngươi, ý nghĩa gì vô của ta với ngươi chỉ là luận bàn, mà không phải trả thù chém giết, Hà môn chủ ngươi quá cố chấp.”

Lâm Diệp cười to nói:” Đồ nhi, chúng ta đi!” Nói xong xoay người rời khỏi, Lâm Phong theo sát sau đó.

Hà Đình ngờ ngác đứng tại chỗ, rất lâu cũng không có nói gì. Và đệ tử Huyền Kiếm môn vượt chạy qua ân cần thăm hỏi môn chủ của chính mình, Hà Đình cũng không có phản ứng gì, bởi vì bản thân Hà Đình biết, cảnh giới tu vị của bản thân cho nên luôn bị nhốt ở Xuất Thần trung kỳ, vấn đề lớn nhất chính là bản thân quá mệt mỏi với hư danh. Sau khi lúc Hà Đình bừng tỉnh ngộ ra, quả nhiên qua không lâu đột nhiên Hà Đình liền tiến vào cảnh giới Xuất Thần kỳ cuối, đó là lời nói sau.

“Sư phụ, hình như đồ nhi cảm nhận hiểu rõ được một chút việc, nhưng lại không thể nói rõ ràng là cái gì.” Lâm Phong nghi hoặc nói.

Đột nhiên Lâm Diệp dừng lại, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Lâm Phong hỏi:” Phong nhi, ngươi có thể dừng tay không giết Hà Đình, thì nói rõ ngươi biết hàm ý thật sự của giết và bị giết, ta nghĩ tu vị linh hồn của ngươi nhất định có tăng lên.”

Lâm Phong dùng tâm cảm nhận một cái, ngạc nhiên vui mừng nói:” Đúng vậy sư phụ, ta giống như đối với lực không chế linh hồn càng chính xác rồi.”

“Đây cũng là nguyên nhân mà ta dẫn ngươi đi lịch luyện, có thể thông qua không ngừng lịch luyện mà lĩnh ngộ được cảnh giới càng cao, trong lúc tăng cao tu vị ngoại công đồng thời cũng tu luyện được cảnh giới linh hồn, đó chính là ý nghĩa của lịch luyện.” Lâm Diệp trầm giọng nói.

“Sư phụ, bây giờ chúng ta đi đâu?” Lâm Phong hỏi.

“Đi tìm cao thủ số một của Cổ Lam thành- Đạm Thanh.” Ánh mắt của Lâm Diệp sau khi nói xong hai chữ Đạm Thanh đột nhiên nóng rực lên rất nhiều, giống như cái tên này có sức hấp dẫn rất lớn với Lâm Diệp, Lâm Phong ở một bên cũng có chút mơ hồ lên.

Chẳng lẽ sư phụ nói người có tên Đạm Thanh rất lợi hại sao? Hoặc là có thể bị sư phụ Lâm Diệp xưng là người cao thủ, thực lực tuyệt đối sẽ không khiến người ta thất vọng.

××××××

“Ma Thần Điện ra đời, Tiêu Dao cung đã đem phương pháp đi vào Ma Thần Điện nắm vững, độ tin của tin tức này rất thấp, ta nghĩ tông chủ ngươi cũng đừng quá ôm hy vọng quá lớn.” Lời nói là cao thủ thứ hai Phó Trung của Hắc Ma Tông, Phó Tông một thân trưởng bào màu đen, sắc mặt lạnh lùng, vừa nhìn là biết một người không dễ tiếp cận.

Lúc này người trung niên áo đen ốm cao chính đối diện với Phó Trung lạnh lùng cười nói:” Phó Trung ngươi quá lo lắng, tin tức Ma Thần Điện bị Tiêu Dao cung khống chế chỉ là những tên ngốc muốn tìm bảo vật mới tin. Tiêu Dao vương là người thế nào? Nếu hắn có thể đi vào Tiêu Dao cung thì hắn sẽ không có lòng tốt cùng mọi người đến chia nhau? Còn có lời nói đùa nào buồn cười hơn không? Bỏ tông chủ sao lại dốt như đám ngu xuẩn kia, ta chỉ là muốn xem náo nhiệt mà thôi.”

Không sai, người nói chuyện chính là Hắc Ma Tông tông chủ Vũ Sát, mặc dù Hắc Ma tông phụ thuộc vào Tiêu Dao cung, nhưng gặp vấn đề liên quan đến lợi ích của bản thân, Hắc Ma Tông sẽ không nhượng bộ với Tiêu Dao cung, chỉ là bởi vì thực lực bản thân không có mạnh như Tiêu Dao cung, Hắc Ma Tông không thể không khuất phục dưới Tiêu Dao cung, một khi có cơ hội, với tính cách nham hiểm của Vũ Sát, nhất định sẽ xuống tay sau lưng Tiêu Dao cung.

“Phó Trung, ngươi lập tức đi một chuyến Tiêu Dao cung, nói với Tiêu Dao vương là chúng ta đã dựa theo kế hoạch làm việc, thuận tiện với” Âm hiệu ‘truyền đạt mệnh lệnh của ta, cho hắn tạm thời đừng có động tác, tất cả theo mệnh lệnh ta làm việc!’ Vũ Sát lạnh nhá nói.

“Vâng, tông chủ.”

xxxxxx

Phiêu Diêu Thần Điện luôn là thế lực thần bí nhất của Tiêu Dao cung, Phiêu Diêu điện chủ hành tung mờ ảo, ra tay cũng không để người sống, là một trong thế lực đảm ‘Điện’ biến sắc của người tu chân trên Vô Cực Tinh.

Không ai biết rõ cuộc nơi ở của Phiêu Diêu Thần Điện, cũng không biết thực lực như thế nào.

Những người khác không biết mọi thứ của Phiêu Diêu Thần Điện, mà có một người lại biết rất rõ, người này chính là Tiêu Dao vương.

Hiện tại Tiêu Dao vương đang ẩn thân ở Phiêu Diêu Thần Điện, thế giới huyền ảo.

Cái gọi là thế giới huyền ảo chính là trận pháp của thiên địa tự nhiên sinh thành, người tu chân không biết rõ tình hình một khi ngập đi vào thế giới huyền ảo sẽ liền bị nhốt ở nơi này, nếu như không tìm thấy cách phá trận hoặc sinh môn của trận pháp ở đâu, như vậy sẽ vĩnh viễn thất lạc trong thế giới huyền ảo.

Đương nhiên Tiêu Dao vương biết như thế nào đi vào thế giới huyền ảo, sau đó phương pháp đến Phiêu Diêu Thần Điện. Sau khi đi vào thế giới huyền ảo, Tiêu Dao vương chỉ là tùy tiện đi mấy bước liền đến trước một cung điện như ảo mộng. Không sai, cung điện này chính là Phiêu Diêu Thần Điện thần bí.

“Ngươi đã đến rồi?” Một âm thanh nữ nhân cực kỳ dịu dàng êm dịu từ trong Phiêu Diêu Thần Điện truyền ra.

Tiêu Dao vương lạnh nhạt nói: “Đừng nên giả thần giả quỷ nữa, lập tức ra ngoài cho ta.”

“Ngươi vẫn luôn là không hiểu tâm tình, có khi ta hoài nghi trái tim của ngươi có phải là hàn thiết tạo thành, lạnh khốc như vậy.” Chủ nhân của âm thanh dịu dàng êm dịu là một cô gái áo vàng đeo cái khăn che mặt, thân eo mảnh khảnh chập chờn đung đưa như gió, ngọc nửa đầy đặn cao cao đứng thẳng, chỉ nhìn dáng người yếu điệu thì có thể nhìn ra cô gái áo vàng này nhất định là một mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành, chỉ tiếc là khăn che mặt che khuất mặt cười, không thể nhìn rõ khuôn mặt, nhưng đôi mắt khúm núm xinh đẹp trời sinh không khó nhìn ra nhan sắc xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 61: Đàm Thanh (Thượng)

“Hôm nay ngươi tự mình đến Phiêu Diêu Thần Điện ta, nhất định là có việc tương đối khó giải quyết cần ta đi làm chứ?” Nữ nhân áo vàng nhu thanh nói.

Tiêu Dao vương lạnh nhạt nói: “Đừng nên thông minh quá mức, cái này không có lợi ích gì đối với ngươi.”

Cô gái áo vàng cảm hận nói: “Phong Vãn! Ngươi có thể thu hồi bộ dạng lãnh khốc ngươi có ý giả dạng, bao nhiêu năm đã qua, chẳng lẽ ngươi vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện năm đó sao?”

“Lăng Mộng! Ngươi đừng có ép ta! Ta nổi điên lên không ai có thể ngăn được ta!” Tiêu Dao vương giận dữ nói.

“Ồ! Vậy sao? Vậy ngươi ra tay giết ta đi, thì sẽ không có ai phiền ngươi.” Lăng Mộng điện chủ Phiêu Diêu Thần Điện thấp giọng nói.

Tiêu Dao vương trầm mặc rất lâu, trầm giọng nói: “Ta đến đây không phải là tránh chấp với ngươi, ta cần ngươi giúp ta đi giết một người.”

Lăng Mộng buồn bã nói: “Giết người? Từ ngày ngươi thành lập Tiêu Dao cung, chỉ cần tìm ta một cái liền là giúp ngươi đi giết người, chẳng lẽ trong lòng ngươi ta chỉ là một công cụ thay ngươi đi giết người sao? Tiêu Dao vương hiện giờ làm khi nào mới có thể biến trở lại Phong Vãn ban đầu chứ? Thù hận

đối với ngươi quan trọng thế sao?”

Ánh mắt Tiêu Dao vương đột nhiên thay đổi sắc bén lên.” Không sai! Không thể báo thù ta vĩnh viễn không an lòng, ngươi không cần nói nữa, người mà ta cần ngươi giết là Lâm Diệp, đi hay là không đi bản thân ngươi quyết định.” Nói xong, Tiêu Dao vương xoay người liền đi.

Lăng Mộng lặng lẽ đến đó rất lâu, chậm rãi tháo khăn mặt của bản thân xuống, ẩn ở khăn mặt là một khuôn mặt tuyệt đẹp, nhưng lúc này trên khuôn mặt xinh đẹp của Lăng Mộng vương đầy nước mắt.

“ Phong Vãn, điều này có thể là việc cuối cùng ta giúp ngươi làm, nếu ngươi vẫn u mê không tỉnh ngộ, ta chỉ có thể rời khỏi ngươi.” Lăng Mộng buồn bã nói.

xxxxxx

Cổ Lam thành Huyền Kiếm môn, từ lúc mấy ngày trước Hà Đình bị Lâm Phong đánh bại, đệ tử Huyền Kiếm môn ít đi rất nhiều, có không ít đệ tử ban đầu Huyền Kiếm môn cũng rời khỏi Huyền Kiếm môn. Đó là việc không thể tránh được, Hà Đình cũng không có nói gì với đệ tử ở lại.

Bây giờ Hà Đình chỉ muốn yên tĩnh tu luyện, đối với các khác, trong lòng Hà Đình cũng không còn là quan trọng.

Sóng trước chưa yên sóng sau lại tới, ở lúc Hà Đình đang tu luyện Hà Đình cảm giác được có một luồng khí thể cường đại từ trên không áp xuống, Hà Đình vội vàng ra ngoài nhìn lên bầu trời.

Hà Đình với một thân áo trắng hư đứng trên không nhìn cũng không nhìn Hà Đình nói:” Có phải mấy ngày trước có hai người đến tìm ngươi?”

Hà Đình cường chế kinh dị trong lòng, bình tĩnh đứng mức nói:” Đích thật là có, nhưng ta cũng không quen biết bọn họ.”

“ Ngươi có biết hiện tại bọn họ đang ở đâu?” Thiên Tuyệt hỏi.

“ Hà Đình không biết, mong tiền bối thông cảm.” Hà Đình cúi đầu nói.

Thiên Tuyệt khẽ suy nghĩ, liền nhanh chóng vọt người rời khỏi trên không Huyền Kiếm môn, biến mất ở nơi xa.

Hà Đình cảm thấy rất kỳ lạ, một cao thủ lợi hại như thế tại sao đến nơi này của bản thân chấp vắn hai người vô danh đó, có thể thấy trong đó tất có kỳ quái. Nhưng người tu chân có thực lực thường thường như bản thân ở trên Vô Cực Tinh không chỉ ngàn vạn, , hẳn là sẽ không có liên quan gì đến bản thân. Hà Đình một thân thoải mái đi về bên trong phòng của chính mình tiếp tục tu luyện.

Thầy trò Lâm Phong sau khi Lâm Phong và Hà Đình so đấu xong, ở một khách sạn Cổ Lam thành ở lại mấy ngày, sau đó liền đi tìm cao thủ số một Đàm Thanh ở Cổ Lam thành mà Lâm Diệp nói trong miệng.

Đàm Thanh ở tại thành bắc rừng trúc của Cổ Lam thành, nơi ở của Đàm Thanh rất bình thường , một tòa nhà lá ở trong sâu của trúc lâm.

Lâm Phong vừa nhìn thấy nhà lá khó tin hướng về Lâm Diệp hỏi:” Sư phụ, đường đường là đệ nhất cao thủ số một Đàm Thanh của Cổ Lam thành lại ở nơi này sao?”

“ Chỗ này có cái gì không tốt sao? Ừ tĩnh thanh nhã, muốn tìm một nơi tu luyện như thế rất là không dễ dàng. Có phải tiểu tử ngươi không vừa lòng nơi này hả?” Lâm Diệp giả vờ giận dữ nói.

Lâm Phong vừa mới muốn giải thích với Lâm Diệp, âm thanh của một người con trai nhẹ nhàng truyền đến tới:” Ta vẫn còn tưởng là ai, Lâm Diệp huynh, đã lâu không gặp.”

Lâm Diệp cũng cười nói:” Đàm Thanh huynh đệ, ngươi vẫn khỏe từ lúc chia tay chứ.”

Lâm Phong xoay đầu nhìn về phía truyền âm, thấy một con trai áo tang thân hình cao gầy đứng ở bên nhà lá, Lâm Phong nhìn không thấu tu vị của con trai áo tang này, chỉ là xác định, hẳn người này là Đàm Thanh mà Lâm Diệp nói. Và con trai áo tang cũng là vẻ mặt mỉm cười nhìn bên này bản thân.

“ Phong nhi mau tới đây ra mắt Đàm sư thúc ngươi.” Lâm Diệp hướng về phía Lâm Phong nói.

Lâm Phong vội vàng lên trước thi lễ nói:” Lâm Phong ra mắt Đàm sư thúc.”

Đàm Thanh ngạc nhiên nói:” Vị thanh niên tài tuấn này chính là đồ nhi của Lâm Diệp huynh ngươi sao? Quả nhiên là trời sanh dị bẩm, tướng mạo đường đường a!”

Lâm Phong khiêm cung nói:” Đàm sư thúc quá khen, đệ tử không dám.”

Lâm Diệp ở một bên đắc ý nói:” Đệ tử của Lâm Diệp ta tại sao có thể bình bình thường thường, ha ha ha!”

Đàm Thanh cũng cười nói:” Lâm Diệp huynh thầy trò hai người các ngươi không phải đặc biệt từ Cổ Diệp thành đến tìm ta chứ? Nhất định có chuyện khác.”

Lâm Diệp trầm giọng nói:”Thầy trò chúng ta phụng mệnh của gia chủ một đường dò xét tin tức Ma Thần Điện ra đời, vừa lúc đến Cổ Lam thành liền thuận tiện đến thăm Đàm huynh đệ người một chút.”

“Tình đáng tin của tin tức Ma Thần Điện ra đời theo ta biết có chút khả nghi, rất có thể là gần đây Tiêu Dao cung muốn có động tác gì nên thả ra mây mù này. Ta nghĩ gần đây Vô Cực Tinh sẽ không có yên ổn, có chuyện lớn xảy ra.”

Lúc này Lâm Phong vội vàng hỏi:”Rốt cuộc Tiêu Dao cung là một thế lực dạng gì, tại sao lại liên lụy đến nhiều người thế?”

Tiêu Dao cung là một tay Tiêu Dao vương thế lực cường quyền thành lập 65 ở hai ngàn năm trước, ở dưới tay hắn có cao thủ lợi hại như Thất Huyền Thiên, với lại có thế lực Hắc Ma Tông và Phiêu Diêu Thần Điện phụ thuộc. Có rất nhiều cao thủ lợi hại, chính là bởi vì phản kháng hành động độc bá Vô Cực Tinh của Tiêu Dao cung, mà bị Tiêu Dao cung phái người giết hại. Rất nhiều người đối với hành động của Tiêu Dao cung đều là dám giận không dám nói, tất cả đây cũng là nguyên nhân các thế lực không đủ đoàn kết mà tạo thành.” Đàm Thanh chậm tiếng nói.

Lâm Diệp cũng là cảm động lấy nói:”Ngoài trừ mệnh ai nấy làm, trong người tu chân rất khó có đồng tâm hiệp lực chính thức, trong lúc đó lẫn nhau đều có liên quan đến lợi ích, có lẽ, trong giới tu chân không có bạn bè hay kẻ thù vĩnh viễn?”

Có thể bị cảm thán của Lâm Diệp ảnh hưởng, Đàm Thanh với Lâm Phong cũng trầm mặc không nói. Tranh danh đoạt lợi, chuyện đấm đá nhau ở thế giới có người tồn tại xảy ra rất nhiều rất nhiều, đã từng có lúc, hài hòa chung sống biến thành ảo tưởng xa xỉ.

Thật lâu sau, Lâm Phong đánh vỡ trầm mặc nói:’Đúng rồi, Đàm sư thúc người không phải rất lợi hại sao? Sư phụ nói người là cao thủ số một ở Cổ Lam thành.”

Đàm Thanh khẽ cười nói:”Sư phụ người luôn thích nói đùa, với người bình thường như ta làm sao có thể xưng là cao thủ số một Cổ Lam thành, Lâm Diệp huynh người quá coi trọng ta rồi.”

Lâm Diệp cũng cười to nói:”Đàm Thanh người không nên chối từ, trước mặt hậu bối không cần khiêm nhường, nếu người không đem chút thực lực ra cho hậu bối xem, vậy sau này người cũng đừng nên lẫn lộn ở Cổ Lam thành, truyền ra ngoài người biết người không cười chết sao?”

“Lâm Diệp người cũng không cần lấy cách kích tướng, ta hiểu ý của người, người muốn ta chỉ điểm một chút đồ đệ tốt của người đúng không? Tính cách của người bao nhiêu năm cũng vẫn như thế, đúng là khiến người khác có chút chịu không nổi.” Đột nhiên Đàm Thanh vừa sửa trầm ổn thành hài hước, Lâm Phong không khỏi có chút kỳ lạ lên.

Lâm Diệp trêu chọc nói:”Cái này chính là bản thân Đàm đại cao thủ người nói, vậy trước hết ta thay đồ nhĩ tạ qua Đàm Thanh người.”

Lâm Phong càng nghe càng hồ đồ:”Sư phụ, người và Đàm sư thúc nói cái gì hả? Tại sao một câu ta cũng nghe không hiểu?”

“Người đồ nhĩ ngọc này, vì sư đang tìm cho người một vị ‘Bồi luyện’ tốt nhất có thể khiến người toàn lực ra tay, trên người của Đàm Thanh, tuyệt đối người sẽ học được rất nhiều thứ.” Lâm Diệp truyền âm nói với Lâm Phong.

Lúc này Lâm Phong mới hiểu, thật ra Lâm Diệp là muốn Đàm Thanh đồng ý giao thủ với bản thân, cho bản thân học thứ trên người Đàm Thanh, đúng là làm khó cho sư phụ tuổi già hắn rồi.

“Phong nhi, người cứ việc ra tay hướng tới ta đi! Cho Đàm sư thúc xem xem thực lực của người rốt cuộc lợi hại đến đâu, cũng kiểm thu một cái sư phụ người có dạy dỗ cho người thật tốt.” Đàm Thanh hào sảng nói.

Lâm Phong nghe thấy cũng nghiêm túc nói:”Đàm sư thúc, thứ cho đệ tử đắc tội!”

xxxxxx

Tiêu Dao cung, Phó Trung lẳng lẳng ở ngoài điện chờ đợi Tiêu Dao vương hẹn gặp, lúc này Thiên Đồ từ trong điện chạy ra ngoài, nhìn Phó Trung một cái trầm giọng nói:”Cung chủ mệnh lệnh người Hắc Ma Tông mọi thứ dựa vào kế hoạch làm việc, đối với các chuyện khác các người không nên quan tâm, làm tốt việc của bản thân các người.”

Phó Trung vội vàng khom người nói:”Vâng, thuộc hạ nhất định đem lệnh của cung chủ truyền cho tông chủ ta, còn xin Thiên Đồ huynh báo cho cung chủ yên tâm, Hắc Ma Tông ta nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của cung chủ.”

Thiên Đồ lạnh nhạt nói:”Như thế là tốt, người lui ra đi.”

Phó Trung sau khi chấp tay xoay người rời khỏi.

“Cung chủ, ta đã đem ý của ngài nói với Phó Trung của Hắc Ma Tông, chỉ là thuộc hạ có chút không hiểu, tại sao cung chủ lại tin tưởng với Hắc Ma Tông như thế? Hắc Ma Tông tông chủ Vũ Sát vẫn luôn là đem lang tự đại, mặc dù bên ngoài bọn họ nghe phản công của Tiêu Dao cung ta, nhưng chẳng lẽ cung chủ không sợ Vũ Sát đối với chúng ta có bất lợi?”

Trên mặt tuần lã của Tiêu Dao cung đó lúc này cực kỳ không xứng vặn vẹo lên:”Thiên Đồ người tưởng rằng bản chủ không có lòng đề phòng người khác sao? Sớm ta đã biết người Vũ Sát này âm hiểm xảo trá, với tâm cơ của hắn làm sao cam tâm uất ức dưới chúng ta. Chỉ là Vũ Sát hiểu rất sâu thực lực Hắc Ma Tông hắn so với Tiêu Dao cung ta vẫn còn kém rất xa, cho nên mới tạm thời phụ thuộc chúng ta.”

“Nếu như có một ngày khiến Vũ Sát có cơ hội gây thương nặng chúng ta, hẳn sẽ không chút do dự lập tức xuống ta với chúng ta, chỉ là hiện giờ vẫn chưa đến lúc thôi.”

Thiên Đồ giật mình nói:” Cung chủ anh minh! Là thuộc hạ ngu muội, không thể hiểu rõ suy nghĩ trong lòng của cung chủ.”

“Ha ha ha! Thiên Đồ ngươi chỉ là bị bề ngoài mê hoặc mà thôi, không nên tự trách.” Tiêu Dao vương cười nói.

“Cho dù là người gì, thế lực gì, chỉ cần có năng lực để ta dùng, đều có thể làm thành quân cờ, Thiên Đồ ngươi vẫn còn quá tự kiêu không nói.”

“Giáo huấn của cung chủ rất đúng.” Thiên Đồ khom người nói.

“Gần đây có bao nhiêu thế lực muốn tới đầu nhập dưới Tiêu Dao cung ta, nhưng người đến vì Ma Thần Điện thì lại có cái nào?” Tiêu Dao vương hỏi.

Thiên Đồ cung tiếng nói:” Khởi bẩm điện chủ, hiện giờ Tiêu Dao cung ta có ba vị cao thủ kỳ Độ Kiếp đến nhờ vả, cao thủ kỳ hợp thể mười lăm vị, cao thủ kỳ Xuất Thần hơn trăm vị, sót lại là một số người tu chân bình thường.

“Rất tốt, có những người này, kế hoạch ta áp dụng thì sẽ càng có hiệu quả tốt. Thiên Đồ ngươi làm rất tốt, bốn cung chủ sẽ khen thưởng cho ngươi.” Tiêu Dao vương mừng rỡ nói.

“Tạ cung chủ, thuộc hạ cáo lui.” Thiên Đồ chậm rãi quay lưng rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 62: Đàm Thanh (Hạ)

“Thịch “

Lực chân nguyên lay động va chạm lẫn nhau lúc này phát ra tiếng vang kịch liệt, Lâm Phong lần này đã lần thứ sáu toàn lực công kích bị Đàm Thanh sơ sài hóa giải. *** Bây giờ cuối cùng Lâm Phong cũng hiểu bản thân với cao thủ chính thức rốt cuộc chênh lệch cách xa bao nhiêu, ý nghĩa mà sự phụ Lâm Diệp chỉ bản thân luận võ với Đàm Thanh, hiện giờ Lâm Phong cũng có chút hiểu rõ ràng.

Đối chiến với cao thủ khó mà siêu việt, cũng không có phải là lúc nào cũng có cơ hội này, trong loại thực chiến kinh nghiệm quý báu này có lúc có thể khiến bản thân chuyển bại thành thắng, lúc này mặc dù thân thể Lâm Phong đã rất mệt mỏi, nhưng Lâm Phong cũng không có dừng xuống lại, ngược lại vận khởi lực chân nguyên toàn thân, một lần nữa xông hướng về phía Đàm Thanh.

Đàm Thanh vẫn là một bộ mặc cho ngươi mưa dập gió vùi, ta từ bộ dạng bình tĩnh sừng sừng không nhúc nhích, nhìn thấy Lâm Phong lại xông qua đây, hai tay Đàm Thanh tùy ý lay động, hướng ra bên ngoài kéo Lâm Phong một cái liền cảm thấy có một luồng sức kéo thật lớn vọt qua đây. Thân thể của bản thân như không chịu khống chế bay ra ngoài, lúc này trong đầu Lâm Phong chỉ có một ý niệm, rốt cuộc là Đàm Thanh sử dụng lực lượng gì? Không ngờ lại kỳ dị như thế.

“Ha ha ha! Đàm Thanh, tu vị của ngươi từ lúc Phi Vân từ biệt tăng tiến không ít, lực hỗn nguyên càng ngày càng tinh thuần!” Lâm Diệp cười nói.

Đàm Thanh nghe thấy cũng cười nhẹ nói:” So sánh với Lâm Diệp ngươi thì thua kém hơn, tu vị của ngươi ta đã thấy được sắp phải đột phá đến bình cảnh, tại sao Lâm Diệp ngươi không bế quan tu luyện? Ngược lại dẫn theo đồ nhi khắp nơi lịch luyện hả?”

Lâm Diệp lạnh nhạt nói:” Đường tu luyện đến cảnh giới giờ đây của ta đã rất mực khiêm tốn. có lúc vô vị đảo tinh tâm có thể hy vọng đột phá hiện trạng, bế quan tu luyện không phải là biện pháp tốt để theo đuổi cảnh giới cấp độ càng cao.

“Lâm Diệp ngươi nghĩ quá xa thâu triệt ta muốn cần, ta có chút quá cố chấp với tu luyện, từ hơn vạn năm trước ta đã liền đi vào Độ Kiếp trung kỳ, nhưng từ lần đột phá sau này, cho dù ta khổ luyện thế nào cũng khó có tiến thêm nữa.”

Đàm Thanh dừng một chút lại nói:” Vốn tưởng rằng là quy về thiên mệnh, hôm nay nghe lời nói của Lâm Diệp ngươi, khiến ta hiểu ra, khổ sở tu luyện có lúc quả thật ăn sức cũng không làm tốt sự việc.”

Lâm Phong gian nan bò dậy hô lên:” Sư phụ! Đàm sư thúc! Các ngươi ở đó nói chuyện trời đất, tại sao đem ta vứt qua một bên mặc kệ không hỏi? Đau qua à! Đệ tử ta cũng đã mệt hết sức rồi, vừa rồi chỉ dùng ba lần Phong Ảnh Quyết ta đã toàn thân hết sức.”

Lâm Diệp và Đàm Thanh đồng thời nghe tiếng Lâm Phong xoay đầu nhìn qua, hình dáng nhếch nhách của Lâm Phong khiến hai người không khỏi mỉm cười, Lâm Phong khẽ quát nói:” Vừa mới chịu một chút khổ lớn như thế tiêu từ ngươi thì chịu không nổi? Bây giờ cho ngươi đồ mồ hôi là vì sau này không để ngươi chảy máu biết không? Lập tức đứng lên cho ta, đường đường nam tử hán gặp chuyện hô to gọi nhỏ giống bộ dáng gì nữa!”

Lâm Phong bị Lâm Diệp trách mắng toàn thân đột ngột giật mình một cái, nhanh nhẹn bay xuống bên cạnh Lâm Diệp thấp giọng nói:” Đồ nhi biết lỗi, mong sư phụ lượng thứ. ”

Đàm Thanh ở một bên khẽ cười nói:” Phong nhi, ngươi có biết sau khi giao thủ với sư thúc, chỗ không đủ của ngươi ở nơi nào chưa?”

Lâm Phong nghĩ một chút nhìn chằm chằm đôi mắt của Đàm Thanh nói:” Có phải tốc độ của ta không đủ nhanh, bị sư thúc ngươi liếc mắt thì nhìn thấu thân pháp và nhược điểm công kích của ta?”

“ Phong nhi ngươi nói cũng không hoàn toàn đúng, nhưng cũng không cách mười, quả thật tốc độ của ngươi không nhanh, chỉ là lực lượng công kích của ngươi có chút không đủ, nếu mỗi lần công kích ngươi có thể đem lực lượng cân đối một cái, vậy sư thúc ta muốn đánh bại ngươi cũng không phải dễ dàng như vậy.” Đàm Thanh chỉ ra chỗ bị lỗi của Lâm Phong nói.

Lúc này Lâm Diệp trầm giọng nói:” Ngoài lực lượng công kích của Đàm sư thúc ngươi nói ra, , Phong nhi ngươi lúc đối địch vẫn cần phải bình tĩnh, không nên gặp một đối thủ thực lực mạnh hơn rất nhiều so với bản thân thì có chút khản trương, nhớ kỹ, chỉ có bảo trì một ý nghĩ bình tĩnh, trong lúc đối chiến thì mới có thể chiến thắng đối thủ.”

Lâm Phong có vẻ suy nghĩ nói:” Vận dụng lực lượng của công kích không phải là tận dụng hết năng lực lớn nhất của bản thân đi công kích đối thủ sao? Nếu như cân đối mà không thể kích bại đối thủ thì phải làm sao? Đồ nhi có chút không hiểu rõ.”

“ Phong nhi ngươi nói không sai, cái gọi là cân đối lực lượng đó là đem chân nguyên và lực lượng công kích vật lý của tự mình hòa hợp lại, trong lúc đối địch đem ra sử dụng thật tốt. Phong nhi ngươi lúc công kích sở chú trọng về vẫn là lực công kích vật lý của tự thân, cũng không có đem lực chân nguyên vận dụng dung hợp thật tốt, phải biết, công kích của lực chân nguyên phải cao hơn gấp mười lần so với lực công kích vật lý!” Đàm Thanh nói nhỏ.

“ Như vậy Đàm sư thúc, vậy làm thế nào mới có thể sử dụng thật tốt lực chân nguyên chứ?” Lâm Phong hỏi.

Đàm Thanh nhìn Lâm Diệp một cái, sau đó nói với Lâm Phong:” sử dụng của lực chân nguyên thật ra rất đơn giản, lúc sử dụng lực công kích vật lý tự thân chỉ cần đem lực chân nguyên nén trong lực công kích vật lý thì là được rồi, Phải chú là là, không nên quá liều, nếu như trong lực công kích vật lý đưa vào lực chân nguyên quá ít, như vậy hiệu quả sẽ không rõ ràng. Nếu như quá liều, thân thể sẽ vì quá gánh nặng mà thoát lực, chỉ có sử dụng cân đối mới có thể chính thức phát huy ra uy lực xứng đáng.”

“ Chỗ ta vừa đúng có một bộ tu luyện công pháp có liên quan với khống chế lực chân nguyên, Phong nhi ngươi muốn học thì ta có thể truyền thụ cho ngươi.” Đàm Thanh cười nói.

Lâm Diệp tức thời trêu chọc nói:” Đàm Thanh ngươi tận tâm tận lực dạy đồ nhi ta như thế, có phải thấy mới nảy ra ý, muốn tranh đoạt đệ tử tốt của ta hả?”

Lúc này Lâm Phong hồ hồ nói:” Sư phụ, ngươi đừng nên nói đùa nữa, đồ nhi có chút vội vã muốn học công pháp khống chế lực chân nguyên của sư thúc rồi.”

“ Ha Ha, Lâm Diệp ngươi già mà không kính, có được lợi ích vẫn khoe tài, đúng là hết cách với ngươi.” Đàm Thanh bắt đầu dĩ khó cười nói.

Công pháp tu luyện lực hỗn nguyên của Đàm Thanh ở trên Vô Cực Tinh giới tu chân cũng là nhất tuyệt, có thể nói trên khống chế lực chân nguyên không có công pháp tu luyện nào có thể vượt trên. Bây giờ Đàm Thanh nguyên ý vứt bỏ giới luật không phải bốn môn đệ tử không được truyền thụ công pháp, có thể thấy Đàm Thanh vẫn rất là nể mặt với người bạn già Lâm Diệp, và Lâm Phong cũng đừng phải vận may lớn.

Công pháp tu luyện mà Đàm Thanh muốn truyền thụ cho Lâm Phong là lực hỗn nguyên- - Hỗn Nguyên Nhất Khí Công.

Hỗn Nguyên Khí Công là đem lực chân nguyên dựa theo kinh mạch toàn thân mà cố định mạch lạc từ từ vận chuyển, lúc vận chuyển đến đơn điền không ngừng rèn luyện khiến cho càng thêm tinh thuần. Mà không phải là công pháp thông thường chỉ là rót vào đơn điền, mà phải là trải qua một lần nữa vận chuyển mới có thể dần dần biến mạnh. Như thế không chỉ là khiến cho lực chân nguyên bản thân người tu luyện tốc độ càng thêm nhanh, mà còn có thể cho lực chân nguyên dung nhập vào trong cơ bắp bản thân, đồng thời ngoại công cũng có được cường hóa tu luyện.

Sau khi Lâm Phong cảm tạ Đàm Thanh, liền dựa theo lời nói của Đàm Thanh ngồi xếp lại trong nhà là của Đàm Thanh chờ đợi Đàm Thanh truyền công.

Và Lâm Diệp ở một bên đang ở bên cạnh mật thiết nhìn chăm chú vào Lâm Phong, bởi vì mặc dù tu luyện của Hỗn Nguyên Nhất Khí Công có rất nhiều chỗ tốt, nhưng nếu như Lâm Phong không thể thông qua cửa Hỗn Nguyên Nhất Khí Công vào cơ thể, như vậy Lâm Phong sẽ bị lực hỗn nguyên cường mạnh xông phá thân thể mà chết!

Hai tay Đàm Thanh cuộn lại, lực kích động của hỗn nguyên từ đôi tay Đàm Thanh hiện ra ánh sáng chói mắt, đột nhiên Đàm Thanh hét lớn một tiếng đem đờ tay vỗ bả đỉnh đầu nơi trăm huyệt hội của Lâm Phong.

Và lực hỗn nguyên tinh thuần không ngừng chớp động, giống như tìm thấy thông đạo phát tiết vậy từ đôi tay Đàm Thanh không ngừng từ đỉnh đầu nơi hội trăm huyệt hướng cuồng tuôn vào thân thể Lâm Phong. Đột nhiên lúc này Lâm Phong cảm thấy đỉnh đầu có một trận đau nhức truyền đến, không khỏi lớn tiếng hô lên.

Luồng lực hỗn nguyên mạnh mẽ đó trong nháy mắt vận chuyển toàn kỳ kinh bát mạch của Lâm Phong, cuối cùng tụ hợp đến nơi kim đơn màu đen ở đơn điền của Lâm Phong. Cũng là Lâm Phong mạng lớn, nếu như Lâm Phong không có kim đơn màu đen của Thiên Hồng đạo hộ thể, như vậy lực hỗn

nguyên sẽ trực tiếp xông vỡ đôn điền của Lâm Phong. Lâm Phong cũng không nghi ngờ vỡ thể mà chết.

Kim đôn màu đen của linh lực Thiên Hồng đạo ngưng kết mà thành trong cơ thể Lâm Phong, giống như một lỗ đen vũ trụ vậy đem lực hỗn nguyên hấp thu. Và Đàm Thanh phát liền phát hiện công lực của bản thân cũng như đang bị Lâm Phong hấp thu vậy, lực hỗn nguyên cuộn cuộn không ngừng cuồng tuôn hướng về phía Lâm Phong. Đàm Thanh hoảng sợ liền rút đôi tay đang để trong đỉnh đầu Lâm Phong.

Lâm Diệp thấy khuôn mặt kinh dị của Đàm Thanh, vội vàng hỏi:” Đàm Thanh, làm sao vậy? Tình trạng của Lâm Phong có gì không ổn sao?”

“Không biết chuyện gì, thân thể của Lâm Phong đang hấp thu lực hỗn nguyên của ta, mà còn là loại không chịu khống chế. Một người thông thường nếu như hấp thu quá nhiều lực hỗn nguyên sớm đã bị vỡ thể mà chết, nhưng là hiện giờ Phong nhi lại giống như chỉ là ban đầu có chút không hợp, không ngờ bây giờ lại hoàn toàn thích ứng!” Đàm Thanh kinh hồn chưa bình tĩnh nói.

Lâm Diệp cũng nghe vậy liền mở to hai mắt nhìn về hướng Lâm Phong, mà còn Lâm Phong thì một mặt bình tĩnh ngồi tại chỗ không nhúc nhích.

Lúc này Lâm Phong có cực khổ mà khó nói, mặc dù kim đôn màu đen do linh lực Thiên Hồng đạo ngưng kết trong cơ thể thôn tính lực hỗn nguyên, nhưng không thể đại diện bản thân khó chịu đựng, thứ khó chịu nói không ra, thì giống như thân thể cảm nhận được đau đớn vẫn bị kiềm nén không thể biểu lộ ra.

Sau khi lúc Đàm Thanh đem đôi tay rời khỏi Lâm Phong, Lâm Phong thở phào một hơi, thứ cảm giác khó chịu đó bởi vì ngăn chặn của lực hỗn nguyên mà có được hòa dịu. Nhưng rõ ràng Lâm Phong cảm giác được kim đôn màu đen trong đôn điền bản thân rõ ràng có biến hóa, thật ra là kim đôn màu đen sau khi hấp thu lực hỗn nguyên thay đổi có chút trong suốt lên.

Thể tích giống như lại rút nhỏ một ít, kim đôn màu đen nửa trong suốt không ngờ giống như trái tim khẽ chấn động, và kinh mạch trong linh khí tuần hoàn một vòng liền sẽ rõ ràng tinh tú một chút. Lâm Phong có thể cảm giác được linh khí trong cơ thể bản thân đang dần dần chuyển hóa trở nên mạnh mẽ, có thể không lâu nữa sẽ chuyển hóa thành lực chân nguyên chính thức.

Không chỉ là kim đôn màu đen và linh khí biến hóa, trình độ cứng cỏi của thân thể Lâm Phong cũng tăng lên rõ ràng. Lâm Phong thon gầy ban đầu bây giờ thân thể đã thay đổi cường tráng rất nhiều, cơ bắp vận khởi lên khiến Lâm Phong nhìn vào càng thêm hung tợn. Khuôn mặt ngây ngô lúc trước của Lâm Phong lúc này kiên nghị rất nhiều, thực lực tăng lên khiến Lâm Diệp và Đàm Thanh đứng ở một bên nhìn thấy Lâm Phong biến hóa cũng không gì nói.

Không ngờ lực hỗn nguyên có thể đem Lâm Phong thay đổi ngoại hình, điều này khiến Lâm Diệp và Đàm Thanh trầm nghĩ vẫn không có cách giải. Chỉ là Lâm Phong vẫn còn chưa tỉnh lại từ trong tu luyện, cho dù trong lòng sốt ruột Lâm Diệp chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi Lâm Phong.

Lâm Diệp quan tâm chính thức là rốt cuộc Lâm Phong có sao không, đối với tu vị tăng lên bao nhiêu, Lâm Diệp cũng không để ý, đầu sao an nguy của bản thân đệ tử mới là quan trọng nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 63: Bụi Phủ Chuyện Cũ

Lâm Phong chậm rãi mở hai mắt ra, đập vào trong mắt là lo âu của Lâm Diệp và ánh mắt kinh dị của Đàm Thanh.

“ Sư phụ, Đàm sư thúc, ta có biến hóa gì sao? Tại sao các người vẫn nhìn chăm chăm vào ta?” Lâm Phong chậm rãi đứng lên nghi hoặc nói.

Lâm Diệp thấy Lâm Phong không sao vui vẻ nói:” Bộ dạng vừa rồi của người đem ta và sư thúc người làm hoảng sợ, rất may là người không có gì.”

“ Phong nhi, bây giờ người có cảm giác gì?” Đàm Thanh hỏi.

Lâm Phong lắc đầu:” Ta cũng không rõ, chỉ là cảm thấy thân thể trở nên càng thoải mái, giống như có tinh lực dư thừa xài không hết.”

“Ừ, cái này là cảm giác rất bình thường sau khi rót vào lực hỗn nguyên, sau này Phong nhi người sẽ cảm nhận được lực hỗn nguyên đem đến cho người biến hóa càng ngày càng rõ ràng.” Đàm Thanh cũng khẽ cười nói.

xxxxxx

Thiên Tuyệt với một bộ áo trắng lẳng lẽ đứng ở trong trúc lâm của thành bắc Cổ Lam thành, linh thức tùy ý quét qua trúc lâm, trên mặt lạnh nhạt của Thiên Tuyệt lộ ra một nụ cười hiếm thấy:” Lâm Diệp, quả nhiên người ở đây, không uổng công ta tìm người lâu như vậy.”

Lâm Diệp trong nhà lá cũng cảm ứng được khí thở mạnh mẽ của Thiên Tuyệt cổ ý phát ra, nghiệm mặt nói:” Có cao thủ đến.”

“Thực lực của người này không thua kém người ta, tại sao đột nhiên Cổ Lam thanh xuất hiện người cao thủ lợi hại như thế? Chẳng lẽ đến vì ta người ta?” Đàm Thanh ngạc nhiên nói.

Lâm Phong cũng đứng trang nghiêm nói:” Người này hẳn là không có ác ý, nếu không sẽ không cổ ý phát tán ra khí thế cho chúng ta biết hắn đến.”

“Phong nhi người nói không sai, người này có thể là cổ nhân bạn bè cũ, ta có chút quen thuộc luồng hơi thở này.” Lâm Diệp thấp giọng nói.

Nói xong Lâm Diệp ba người bước ra nhà lá, Lâm Diệp cất cao giọng nói:” Là vị bằng hữu nào đến đây, mong rằng hiện thân một cái!”

Âm thanh to lớn đáp lại từ trúc lâm, lúc này một bóng người màu trắng xuất hiện trước mặt Lâm Diệp ba người.

“Thiên Tuyệt! Tại sao người đến nơi này?” Lâm Diệp ngạc nhiên nói.

“Tại sao ta không thể đến nơi này? Nơi có Lâm Diệp người, thì ta không thể đến sao?” Thiên Tuyệt thản nhiên nói.

Lâm Phong một bên về mặt đầy nghi hoặc nhìn hướng về Đàm Thanh, Đàm Thanh chấp tay nói:” Thì ra người là Thiên Tuyệt đứng đầu Thất Huyền Thiên của Tiêu Dao cung, Đàm Thanh nghe tên đã lâu, không biết Thiên Tuyệt đạo hữu đến đây có chuyện gì sao?”

Thiên Tuyệt nhìn cũng không nhìn Đàm Thanh, chỉ là nhìn chăm chăm Lâm Diệp nói:” Ta đến tìm người là muốn nói cho người biết một sự việc, Lâm Diệp người đừng nên tiếp tục dò xét chuyện liên quan đến Ma Thân Điện, nguyên cơ trong chuyện này rất sâu, một khi lâm vào trong đó thì rất khó mà thoát thân.”

“Ồ? Có thể làm phiền Thiên Tuyệt người tự mình đến làm thuyết khách, xem ra chỉ có bản thân Tiêu Dao vương, Lâm Diệp ta một người bình thường, khó có thể làm cho danh chấn tứ phương Tiêu Dao vương coi trọng, chỉ tiết mà xem vẫn đúng là có chút vinh hạnh a!” Lâm Diệp nói năng mỉa mai nói.

Lâm Phong lạnh lùng mà nhìn lấy Thiên Tuyệt, chỉ cần có một chút không ổn là chuẩn bị ra tay. Mặc dù có thể nhìn ra bản thân tuyệt không phải là đối thủ của Thiên Tuyệt. nhưng Lâm Phong không phải là một người sợ hãi nhất gan, bởi vì biết rõ không thể làm mà làm là một trong nguyên tắc của Lâm Phong.

Đàm Thanh cũng không có bởi vì Thiên Tuyệt coi thường bản thân mà tức giận, người như Thiên Tuyệt thì có tư cách coi thường tồn tại của bản thân, chỉ là Đàm Thanh không nghĩ tới, Thiên Tuyệt đến tìm Lâm Diệp chỉ là vì truyền đạt một ý nghĩa này sao? Không khỏi khiến người ta có chút không hiểu, nếu như Thiên Tuyệt đến trả thù, như vậy bản thân cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn, mặc dù với thực lực của Lâm Diệp căn bản không cần bản thân ra tay.

Thiên Tuyệt giống như không có nghe Lâm Diệp nói năng chế giễu tiếp tục nói:” Ta biết trong lòng người đã không còn coi ta là bạn, nhưng trong lòng ta vẫn chưa bao giờ quên đi có tồn tại qua người bạn này. Thái độ của Tiêu Dao vương khiến người khinh thường, nhưng là ta chưa từng nghĩ qua như vậy? Dẫu sao hẳn là ca ca của ta, ta không thể không giúp hẳn!”

Lời của Thiên Tuyệt khiến Lâm Phong và Đàm Thanh ngơ ngác, Tiêu Dao vương lãnh khốc vô tình lại là ca ca của Thiên Tuyệt? Điều này không khỏi khiến người ta có chút khó tin tưởng, cho dù Thiên Tuyệt nói là thật, vậy có quan hệ gì với Lâm Diệp chứ?

Về mặt của Lâm Diệp vẫn không có thay đổi qua, như sớm biết Thiên Tuyệt sẽ nói cái gì, Tiêu Dao vương là ca ca của Thiên Tuyệt, điều này là việc rất ít người biết cũng không khiến Lâm Diệp động dung. Lâm Diệp chỉ là sau khi Thiên Tuyệt nói xong, nhìn lấy Thiên Tuyệt nói:” Người nói xong rồi? Tốt, bây giờ người có thể đi.”

Khi Thiên Tuyệt nghe xong lời nói của Lâm Diệp buồn bã cười nói:” Người vẫn không chịu tha thứ cho ta, ta hiểu người có hận ta lúc đó hèn yếu thế nào, nhìn người yêu của bản thân bị ca ca của chính mình giết chết người tưởng ta tốt lắm sao? Loại đau khổ không tài nào người ngoài không thể lĩnh hội được, Lâm Diệp người hận ta là đúng, quả thật là ta rất đáng hận.”

“Người cảm mến! Người còn dám nói người đau khổ? Người không có tư cách nói câu này, trong lúc ta chưa nổi giận lập tức biến mất trước mặt ta, nếu không đừng trách ta vô tình!” Đột nhiên Lâm Diệp phẫn nộ quát.

Lâm Phong bị bộ dạng Lâm Diệp giận dữ hù dọa, sự phụ bản thân vẫn luôn là cười tít mắt, cho dù nghiêm túc lên vẫn là nghiêm khắc một chút mà thôi. Bây giờ về mặt nổi giận dưng dưng nọ khiến Lâm Phong có chút không thể chấp nhận, rốt cuộc chuyện của Thiên Tuyệt kia nói, bao hàm ý nghĩa đặc biệt gì khiến sự phụ giận dữ như thế? Lâm Phong nghĩ không hiểu.

“Nếu người không muốn nhìn thấy ta, vậy ta chỉ có thể đi.” Thiên Tuyệt cô đơn xoay người qua chỗ khác, chậm rãi biến mất khỏi tầm mắt của Lâm Phong ba người.

Đàm Thanh cho Lâm Phong một ánh mắt, Lâm Phong hiểu ý nói:” Sự phụ, ngài... không sao chứ?”

Lâm Diệp chậm rãi xoay người qua, lặng lại một hồi, khẽ cười nói:” Phong nhi, Đàm Thanh huynh đệ, ta không sao, vừa rồi làm sợ các người. Một số chuyện cũ năm xưa mà thôi, các người đừng nên để ý.”

Thái độ âm tình chợt thay đổi khiến Lâm Phong với Đàm Thanh cảm thấy có chút kỳ lạ, nhất định Lâm Diệp có ẩn giấu chuyện gì, nhưng nếu như Lâm

Diệp không muốn nói, bản thân cũng không cần thiết hỏi đến. Vì vậy Lâm Phong Đàm Thanh hai người chỉ là khẽ cười, cũng không có nhắc lại.

Đột nhiên lúc này Lâm Diệp chấp tay nói với Đàm thanh:” Đàm Thanh huynh đệ, thầy trò ta quấy rầy người tinh tu mấy ngày, đúng là có chút lỗi, ta còn có chuyện phải làm nên không quấy rầy người nữa, đến đây từ biệt nhé!”

Vừa dứt lời liền xin lỗi Đàm Thanh cười nhẹ xoa người rời khỏi, Lâm Phong vội vàng thi lễ nói:’ Đệ tử cảm tạ Đàm sư thúc truyền thụ chỉ điểm, đệ tử cáo lui.” Lâm Phong xoa người liền đuổi theo hướng Lâm Diệp.

Đàm Thanh ngăn lại Lâm Phong nói:” Lực hồn nguyên ta đã rót vào trong cơ thể Phong nhi ngươi, ngươi phải nhớ sau này nên gia tăng linh hội ảo diệu trong đó. Ta cũng không có gì tốt tặng ngươi, viên Hồn Động Chu quả này ngươi lấy đi, lúc linh khí trong cơ thể ngươi toàn bộ chuyển hóa thành lực chân nguyên tinh túy mới đem ra ăn, sẽ có chỗ tốt không tưởng được.”

Nói xong Đàm Thanh từ trong lòng lấy ra một quả màu đỏ lớn như quả nho đưa cho Lâm Phong, Lâm Phong cảm tạ nói:’ Tạ Đàm sư thúc!” Sau đó xoa người rời khỏi.

Đàm Thanh nhìn Lâm Phong dần dần rời xa, trong lòng có một cảm giác nói không ra, bạn già Lâm Diệp nhất định với Thiên Tuyết kia có chuyện bí mật không tiện mở miệng nói rõ, chỉ là không thể nói dứt lời với người ngoài cuộc bản thân này. Lâm Phong tiểu tử như nửa đệ tử của bản thân, cũng khiến bản thân có chút thích thú, Đàm Thanh lắc đầu khẽ cười xoa người đi vào trong nhà lá.

“ Sư phụ, sư phụ người chậm một chút, đồ nhi không theo kịp người. Lâm Phong thả người hướng về phương bắc liều mạng đuổi theo, cuối cùng đuổi kịp Lâm Diệp đang hăng hái bay lượn trên không trung.

Thân thể bay như tên bắn của Lâm Diệp dừng lại, thấp giọng nói:” Phong nhi, ngươi có phải bị lời nói và việc làm hôm nay của vi sư dọa sợ không?”

Lâm Phong cũng dừng thân nhìn Lâm Diệp, gật đầu nói:’ Sư phụ người trong lòng có không hài lòng muốn phát tiết cũng là chuyện bình thường, đồ nhi có thể hiểu được.”

“Phong nhi ngươi cũng không hiểu, rốt cuộc vi sư vì chuyện gì mà nổi giận, đến cả bình tĩnh nhất của một người tu chân cũng mất đi, vi sư rất thất thố.” Lâm Diệp tự trách nói.

Lâm Phong vội vàng mở miệng khuyên nhủ nói:’ Sư phụ người không cần tự trách, người tu vị cao nữa thì thế nào? Mỗi người đều có quyền lợi tức giận hoặc giận dữ, chỉ là làm về đúng bản thân mới là quan trọng nhất, cho dù thỉnh thoảng thất thố một lần thì có sao đâu?”

Lâm Diệp dùng ánh mắt dường như vừa quen biết Lâm Phong nhìn về phía Lâm Phong ngạc nhiên nói:” Phong nhi, vi sư không nghĩ tới ngươi có thể nói ra lời khiến người ta dễ chịu như thế, là vi sư quá cô chấp chuyện đã qua.”

“ Sư phụ, bây giờ chúng ta phải đi đâu?” Lâm Phong hỏi.

Lâm Diệp lại thấp giọng nói:” Phong nhi, ngươi có môn rốt cuộc vi sư vì chuyện gì mà thất thố không?”

Lâm Phong nói nhỏ:” Nếu như sư phụ muốn nói ra, đồ nhi xin lắng tai nghe.”

“ Ôi! Một chữ tình hại người không nhẹ, Phong nhi ngươi còn trẻ, đợi khi trong lòng ngươi có người yêu, ngươi sẽ hiểu rõ nỗi khổ của vi sư hôm nay.”

Thì ra người yêu mà Thiên Tuyết nói, cũng từng là người mà Lâm Diệp yêu thật sâu, lúc đó Thiên Tuyết đó tên không phải là Thiên Tuyết, mà gọi là Phong Tần. Chỉ là trong lòng người đàn bà đó chỉ có Phong Tần, Lâm Diệp và Phong Tần lại là hảo hữu chí giao, Lâm Diệp chỉ có thể đem ý nghĩ yêu thương của chôn giấu trong lòng thật sâu của bản thân.

Nhưng thế sự khó đoán trước, đột nhiên có một ngày truyền đến một tin dữ khiến Lâm Diệp khó mà chấp nhận, người đàn bà mà Lâm Diệp yêu bị người giết chết rồi! Lúc đó, Lâm Diệp nổi điên đi tìm đến Phong Tần về mặt tiền tự chất vấn hấn tại sao người đàn bà đó chết, và trả lời của Phong Tần lại là, người đàn bà đó lấy cấp tiên khí của Phong gia mà bị kỳ huynh Phong Văn giết chết.

Mà chính mình bởi vì không có lý do ngăn cản kỳ huynh Phong Văn, mà mở to mắt nhìn người đàn bà đó bị giết. Đương nhiên Lâm Diệp không chịu tin tưởng liền sắp đánh chết Phong Tần, nhưng cuối cùng Phong Tần cũng không có đánh trả, thần trí của Lâm Diệp vẫn còn một tia tỉnh táo biết Phong Tần không có nói dối, vì vậy liền phát tay áo mà đi, từ đó không còn lui tới với Phong Tần.

Nghe xong câu chuyện của Lâm Diệp Lâm Phong có chút hiểu, hôm nay Lâm Diệp thất thố hoàn toàn bởi vì Thiên Tuyết câu dẫn ra hồi ức bụi phủ đã lâu của hắn. Mặc dù Lâm Phong không hiểu rõ gì hàm ý chính thức yêu một người, nhưng Lâm Phong có thể cảm nhận được đau khổ lúc đó của Lâm Diệp.

Có lẽ yêu một người không cần phải có bất cứ lý do, mà hận một người lại cần có một lý do giống nhau, rất nhiều đau khổ trên thế gian đều là do mình làm lên, yêu cũng tốt, hận cũng được, cuối cùng đều né tránh không được trở thành hư ảo. Ai có thể nói rõ ràng rốt cuộc tình yêu là cái gì? Sẽ khiến người ta lâm sâu vào trong không thể tự rút ra, có lẽ không có ai có thể giải thích.

Trên tình yêu Lâm Phong vẫn là lính mới chính cống, hắn vẫn không hiểu rốt cuộc yêu một người một bao nhiêu, Mộ Dung Nhược Tuyết ở phía xa Vô Cực thành có thể cảm giác được không, lúc này trong lòng Lâm Phong đang nghĩ đến có ấy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 64: Thất Huyền Thiên

Gần đây Vô Cực Tinh cũng không bình yên, các người tu chân khác đường cuộn cuộn không dứt tiến vào Vô Cực thành. $\zeta u i l u . \pi e t$ bọn họ đến Vô Cực thành cũng là vì cùng một mục đích, chính là Ma Thần Điện.

Ngao Thế Môn và Thái Hư phái đối lập với Tiêu Dao cung đã lâu đương nhiên cũng không thể bỏ qua cơ hội như thế, hai đại phái ào ào xuất động cao thủ nghiêm mật giám sát xu hướng của Tiêu Dao cung, chỉ cần Tiêu Dao cung có động tác liền sẽ lập tức thông báo môn phái chường giáo và cũng thêm ứng đối.

Sau khi thầy trò Lâm Phong bị Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào khẩn cấp triệu hồi về, Lâm Phong vẫn luôn muốn đi tìm Mộ Dung Nhưộc Tuyết, chỉ là không có thời cơ thật tốt, hiện giờ tất cả đệ tử Lâm gia cũng không được phép tùy ý ra ngoài, chính là sợ Vô Cực thành sẽ có biến cố lớn.

Lâm Phong thân là đệ tử tinh anh của Lâm gia, ở lúc này thì phải cần gánh chịu trách nhiệm bảo vệ Lâm gia, mặc dù Lâm Phong có chút nhớ Mộ Dung Nhưộc Tuyết, cũng chỉ có thể tạm thời giấu trong lòng.

xxxxxx

“Trời không phụ ta a! Cuối cùng cũng cho ta tìm được Ma Thần Điện! Ha ha ha!” Sau khi dưới thông báo của thủ hạ, được biết tin tức vị trí chính xác của Ma Thần Điện Tiêu Dao vương cuồng cười nói.

Thiên Đồ vội vàng tiến lên nói: “Chúc mừng cung chủ có thể một thử mong muốn, thuận lợi tìm được Ma Thần Điện.”

Tiêu Dao vương cũng là tâm trạng vui vẻ nói: “Thiên Đồ, ngươi lập tức triệu tập Thất Huyền Thiên cấp tốc đến Tiêu Dao cung, bốn cung chủ có chuyện quan trọng.”

“Vâng, cung chủ.” Thiên Đồ xoay người lui ra.

Vô Cực tinh bờ biển Tây vực, thủy triều lên xuống, thật lâu từ trước đến nay vẫn thế, mãi mãi không thay đổi.

Tại một chỗ trên tảng đá ngầm ở bờ biển Tây Vực, lúc này không ngờ đứng có một người thân hình thon gầy đứng đó, thanh niên con trai áo đen đứng vững thẳng như thương. Dưới sự đánh vỗ mãnh liệt của sóng biển, đá ngầm phát ra: “Ào ào “tiếng vang rất lớn tiếp đó bọt nước văng khắp nơi, mà trên người nam nhân áo đen này lại không có chút dấu vết của một giọt nước. Ánh mắt giống như biển rộng thâm thúy nhìn ra phương xa, khuôn mặt lạnh lùng màu đồng cổ phát ra nghị lực dương cương của nam tính.

Ngọc giản truyền tin nhẹ nhàng chấn động lên, sau khi linh thức của nam nhân áo đen quét qua lấy lên ngọc giản truyền tin thấp giọng nói: “Thiên Diệt đã nhận được lệnh của cung chủ, lập tức sẽ chạy trở về.” Nói xong, Thiên Diệt lưu luyến nhìn thoáng qua biển rộng rộng lớn này, thân ảnh triển động trên không mà đi.

Thiên Hàn Sơn, hai huynh đệ Thiên Tàn Thiên Khuyết nhận được tin tức ngọc giản truyền tin của Thiên Đồ, bay nhanh trở về hướng Vô Cực thành Tiêu Dao cung. Mặc dù không biết có chuyện lớn gì, nhưng Thiên Tàn biết nhất định là chuyện lớn.

Vô Cực Tinh bắc càn sa mạc, mù mịt trên ghènh có hai người lẳng lặng đứng trên sa mạc hoang vu này, khí hậu khô nóng dường như đem tất cả nước trên thiên địa sấy khô, nhưng trên mặt hai người này lại không thấy chút mồ hôi nào.

Trong đó một người nam nhân lạnh lùng có khuôn mặt lãnh khốc như sương lạnh nói: “Ngươi chưa từng trước mặt trả lời qua vấn đề của ta, chẳng lẽ ta khiến người cảm thấy đáng ghét đến thế sao?”

Một vị cô gái áo trắng dựa lưng về phía nam nhân lãnh khốc khẽ thở dài nói: “Thiên Kiêu, ngươi sao phải khổ sở vậy chứ? Biết rõ không có kết quả lại vẫn si mê không đổi, ngươi biết ta không muốn nhìn thấy ngươi như vậy.”

“Phải không? Có lẽ trong lòng của ngươi vẫn chưa từng có sự tồn tại của ta chứ! Ngươi chỉ thích người kia không yêu ngươi, tại sao ông trời lại cho hai người không thương yêu lẫn nhau gặp nhau trước, còn ta lại khổ sở truy tìm tình yêu xa xôi không thành này. Thiên Nhạ, chẳng lẽ ngươi một chút cũng không có bị thành tâm của ta cảm động sao?” Thiên Kiêu vừa thay đổi hình dáng lãnh khốc đau khổ hỏi.

Thân thể của Thiên Nhạ đột nhiên chấn động, chậm rãi xoay người qua, đó là một khuôn mặt khiến người ta mê say a! Người đẹp nhàn nhạt như xuân sơn vọng thủy, đôi mắt quyến rũ nói ra tình ý không lời nói. Dường như là mặt cười tuyệt đẹp của thiên công tinh điều tể mại, quỳnh mũi khéo léo, đôi môi đỏ thắm xấu hổ muốn nói, không ngờ thời gian lại có người xinh đẹp như thế!

“Quả thật ta không thể quên được hần, biết rõ với hần không thể có kết quả, nhưng ta vẫn đạo nghĩa không cho phép yêu hần thật sâu, có lẽ chính là cái gọi là số mệnh chứ?” Thiên Nhạ khẽ thấp giọng nói.

Ở lúc hai người trầm mặc không nói, ngọc giản truyền tin treo bên eo của Thiên Nhạ khẽ chấn động lên, Thiên Nhạ khẽ lấy ngọc giản truyền tin lên, từ ngọc giản truyền đến tiếng âm trầm của Thiên Đồ: “Thiên Nhạ, cung chủ có lệnh, mệnh lệnh ngươi và Thiên Kiêu lập tức quay nhanh về cung.”

Thiên Nhạ nhìn Thiên Kiêu một cái, khẽ nói: “Biết, chúng ta lập tức động người về cung.”

Khẽ thở dài một tiếng, Thiên Nhạ quay về Thiên Kiêu với ánh mắt ảm đạm nói: “Chúng ta đi thôi Thiên Kiêu, cung chủ muốn chúng ta về cung.”

Thiên Kiêu gật gật đầu, nhún người mà đi, Thiên Nhạ cũng đi theo.

Tiêu Dao cung nội điện, đang ngồi ở vị trí chính giữa trước mặt Tiêu Dao vương, bảy người đứng thẳng, không sai, bảy người này chính là Tiêu Dao cung Thất Huyền Thiên!

Từ trái sang phải phân biệt là Thiên Tuyết, Thiên Diệt, Thiên Nhạ, Thiên Kiêu, Thiên Tàn và Thiên Khuyết với lại Thiên Đồ.

Tiêu Dao vương quét nhìn bảy người một cái, trầm giọng nói: “Hiện giờ chúng ta nắm trong tay vị trí xác thực của Ma Thần Điện, chỉ là đi vào Ma Thần Điện không phải chuyện nhỏ, bên trong cơ quan đầy đặc, vì an toàn cũng tiện lợi một chút, chúng ta cần các tu chân vô tri kia giúp chúng ta dò đường. Chờ lúc bọn họ tử thương gần hết thì chúng ta có thể ngồi không hưởng lộc, còn các ngươi chỉ cần làm là đem một số người dẫn đầu không chịu nói đi từ!”

Thiên Tuyết hờ hững gật gật đầu, lạnh lùng nói: “Còn có chuyện khác không? Nếu như không có thì ta đi trước.” Nói xong lẳng lẳng nhìn lấy Tiêu Dao vương.

Tiêu Dao vương cũng không có biện pháp gì với Thiên Tuyết, chỉ thể phát tay nói: “Ngươi muốn đi thì đi trước đi! Chỉ là đừng nên quên đi lời nói hôm nay của ta.”

Thiên Tuyết chậm rãi đi ra nội điện Tiêu Dao cung, sáu người khác đối với đi trước của Thiên Tuyết hình như đã là chuyện thường xảy ra, cũng không có vì thế mà cảm thấy ngạc nhiên.

Lúc này Thiên Đồ vội vàng lên trước nói: “Cung chủ, một số hỗn tạp lão đạo người của Ngao Thế môn và Thái Hư phái cũng đang mật thiết chú ý chúng ta, có phải chúng ta cần thanh lý sạch bọn họ trước không?”

Tiêu Dao vương cười nói: “Ngao Thế môn và Thái Hư phái vẫn luôn bất hòa với Tiêu Dao cung ta, hiện giờ chú ý chúng ta cũng là chuyện bình thường. Đối với thanh lý bọn họ, nếu như Thiên Đồ ngươi có thể đem Tà Phàm của Ngao Thế môn, với lại Thanh Phong Minh Nguyệt của Thái Hư phái hai người lão đạo giết chết, như vậy ta sẽ đồng ý cho ngươi dẫn người đi diệt bọn họ.”

Thiên Đồ nghe vậy ngơ ngác một cái, cười gượng nói: “Nhờ có cung chủ coi trọng thuộc hạ, thuộc hạ nói bừa, xin cung chủ thứ tội.”

Ngao Thế môn cao thủ như mây, nhất là Tà Phàm con trai của Ngao Thế môn môn chủ Tà Văn Thiên càng là hậu sinh khả úy, một thân tu vị không dưới phụ thân, nghe nói đã đến Độ Kiếp kỳ cuối, thoát xác thành tiên cũng chỉ là cách một bước.

Và thực lực Thái Hư Phái thì càng hùng hậu hơn, trước hết đừng nói đệ tử đông đảo của môn hạ, chỉ là cao thủ kỳ Hợp Thể của Thái Hư phái thì có nhiều hơn trăm người, càng không nói công lực cao nhất của hai vị trưởng lão Thanh Phong với Minh Nguyệt.

Mặc dù Thanh Phong với Minh Nguyệt Độ Kiếp thất bại mà chỉ có thể tu Tán tiên, nhưng bởi vì là thời gian tu luyện rất dài, bây giờ đã đến cảnh giới của Cửu Kiếp Tán Tiên. Nếu như thành công độ qua Lục Cửu Thiên Kiếp cuối cùng, như vậy Thanh Phong và Minh Nguyệt sẽ xuyên qua Thiên Tiên trực tiếp bay thẳng trở thành Đại La Kim Tiên!

Tiêu Dao cung chỉ là một thế lực hai ngàn năm trước quật khởi, so với đạo gia đại phái như Thái Hư phái từng ở Vô Cực Tinh hơn trăm vạn năm như vậy thì vẫn còn chút không đủ. Chỉ là sau lưng Tiêu Dao cung có hậu thuẫn cường cứng như thế của Phong gia làm chống đỡ, mà bản thân Tiêu Dao cung cũng có rất nhiều cao thủ lợi hại, cho nên Thái Hư phái mới mắt mờ mắt nhắm với sự hung bá của Tiêu Dao cung.

Nói cách khác, Tiêu Dao cung tuyệt đối không thể trụ quá lâu dưới mắt của Thái Hư phái, chỉ là có chút cọ xát nhỏ mà không khiến cho tranh đấu giữa môn phái.

“Thiên Diệt, Thiên Tàn, Thiên Khuyết, ba người ngươi đi giám sát Thái Hư phái và Ngao Thế môn, có cái gì không ổn lập tức truyền tin báo cáo cho ta. Thiên Kiêu, Thiên Nhạ, Thiên Đồ, ba người ngươi với người của Hắc Ma Tông cùng nhau đi du thuyết thế lực của Vô Cực thành, ta nghĩ tin tức Ma Thần Điện ra đời hẳn sẽ khiến những người này rục rịch đấy? Nhớ kỹ, nếu như người tìm bảo vật không muốn cùng chúng ta cùng nhau đến Ma Thần Điện, không nên tận lực để ý, chỉ cần bọn họ không quá rối kế hoạch của chúng ta thì không nên để ý bọn họ.” Tiêu Dao vương trầm giọng nói.

“Vâng! “Cung chủ! Mọi người ào ào lui ra.

Khóe miệng Tiêu Dao vương nội lên một tia cười lạnh: “Khảm Phô a Khảm Phô, người như thế nào cũng không nghĩ tới bản cung chủ sẽ ưu đãi với người như thế chứ? Khiến cho người của cả Vô Cực Tinh đều die86n cuồng vì người, trảng diện cũng đủ lớn mạnh chứ. Hừ! Chết ta cũng sẽ không cho người yên tĩnh như vậy!”

xxxxxx

Tin tức Ma Thần Điện ra đời, khiến cho những người tu chân trên cả trong Vô Cực thành***rời, Tiên khí và Ma khí với lại Ma Thần khí trong truyền thuyết cũng đủ hấp dẫn ánh mắt của đông đảo người tu chân.

Mục đích của Tiêu Dao cung rất nhẹ nhàng mà liền đạt đến sức ảnh hưởng hiệu quả còn tốt hơn so với mong muốn, người tu chân nổi liền không dứt gia nhập vào hàng ngũ đại quân truy tìm bảo vật của Tiêu Dao cung. Mà cũng còn một số thế lực vẫn không tin tưởng cách nói của Tiêu Dao cung, Tứ đại thế gia cũng là như thế.

Lâm gia cũng không cự tuyệt lời mời của Tiêu Dao cung, nhưng gia chủ Lâm Thiên Hào lại phái ra Lâm Phong đệ tử tinh anh đời mới và hơn mười người đệ tử thực lực luyện Hồn kỳ. Vì bảo đảm an toàn của đệ tử, Lâm Diệp trải qua tranh biện cuối cùng khiến Lâm Thiên Hào thở nhẹ một hơi.

Kế hoạch của Tiêu Dao cung thì Lâm Diệp có thể đoán ra một đến hai, cái này không người là cơ hội tốt để rèn luyện Lâm Phong. Trùng diện lớn như thế cũng đủ so sánh với đại chiến Tiên Ma lúc trước, hơn vạn người tu chân cùng nhau đi Ma Thần Điện truy tìm bảo vật, nghĩ nghĩ cũng đủ khiến người ta nhiệt huyết mênh mông.

Hơn nữa thực lực của Lâm Phong sau khi có được lực Hồn Nguyên của Đàm Thanh truyền cho, có đề cao rõ ràng, đi truy tìm bảo vật Ma Thần Điện cũng có thể biểu hiện một chút tu vi của Lâm Phong.

Tứ đại thế gia thông qua nhiều lần thương nghị mà cuối cùng làm ra quyết định chính là, đều tự phái ra đệ tử tinh anh đời mới nhất và đệ tử thực lực trung đẳng đi Ma Thần Điện truy tìm bảo vật. Vì an toàn đề cho một cao thủ gia tộc cùng nhau đi, như vậy có thể rèn luyện đệ tử tinh anh đời mới nhất lại không ảnh hưởng truy tìm bảo vật, phương pháp tốt cho cả hai bên.

Lúc Lâm Phong được biết Mộ Dung gia sắp sẽ phái ra Mộ Dung Nhục Tuyết, trái tim của Lâm Phong không khỏi kích liệt nhảy lên. Nghĩ đến có thể cùng Mộ Dung Nhục Tuyết đi tìm bảo vật Ma Thần Điện, Lâm Phong không thể không nổi cảm xúc kích động của bản thân, Lâm Phong có chút hiểu rõ cuộc cảm giác của bản thân có ý gì, có thể là bản thân thích Mộ Dung Nhục Tuyết rồi.

Thì ra có lúc tình yêu đến đột nhiên như thế, căn bản khiến người không thể có chuẩn bị nghênh đón nó, có lẽ tình yêu không cần nhiều chuẩn bị dư thừa đây!

Lo lắng duy nhất của Lâm Phong là, có phải Mộ Dung Nhục Tuyết cũng có loại cảm giác giống như bản thân không, nếu như không có thì Lâm Phong không biết bản thân sẽ thế nào, đó cũng là khắc họa chân thật trong lòng của Lâm Phong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 65: Vũ Sát

Vũ Mang Sơn, nơi đại chiến Tiên Ma lúc trước, đồng dạng cũng là nơi Ma Thần Khám Phô bị người thần bí giết chết.

Hiện giờ Vũ Mang Sơn tụ tập hơn vạn người, người tu chân đến từ các nơi các đường khác nhau, đối với nguyên nhân, đương nhiên là Tiêu Dao cung dẫn đầu những người này đến đây.

Thủ hạ Tiêu Dao vương trong Thất Huyền Thiên lần này đến ba người, Thiên Nhạ, Thiên Kiêu với lại Thiên Đồ. Ba người chỉ huy một lượng lớn đồ môn Tiêu Dao cung, càng có Vũ Sát tôn chủ Hắc Ma Tông tự mình dẫn dắt đông đảo người Tu Ma đến phụ trợ Tiêu Dao cung.

Cuối cùng Lâm Phong cũng nhìn thấy Mộ Dung Nhục Tuyết đã chờ đợi rất lâu, lúc hai người bốn mắt nhìn nhau, dường như trong thiên địa chỉ có tồn tại của đôi phương, mà các người khác đều là không khí vậy.

Thậm chí Lâm Phong có xúc động muốn đem Mộ Dung Nhục Tuyết ôm vào trong lòng, chỉ là Lâm Phong nhận lấy cảm xúc kích động đó, chỉ là ánh mắt nóng rực nhìn lấy Mộ Dung Nhục Tuyết.

Mộ Dung Nhục Tuyết chẳng phải là thế, từ sau khi lần trước gặp qua mặt Lâm Phong, trong lòng Mộ Dung Nhục Tuyết cũng nghĩ lần kế tiếp gặp nhau với Lâm Phong. Lần này phụng mệnh của gia chủ đến Tiêu Dao cung truy tìm bảo vật, lại ngoài ý muốn gặp Lâm Phong, cái này không thể không phải là một lần trùng hợp, rõ ràng trong đó tự có ý trời.

Bây giờ đối với Lâm Phong và Mộ Dung Nhục Tuyết mà nói, Ma Thần Điện truy tìm bảo vật chỉ là một hồi thám hiểm mà thôi, mà trước mắt quan trọng nhất là có thể bên cạnh nhau với người mình thích. Lâm Phong cũng cảm giác được tâm ý của Mộ Dung Nhục Tuyết, mà trong mắt Mộ Dung

Nhược Tuyết cũng nhìn thấy được sự chân thành của Lâm Phong.

“Phong nhi, ngươi đang nhìn cái gì?” Đột nhiên Lâm Diệp hỏi.

Lâm Phong giật mình từ bầu không khí nồng đậm tĩnh lại, vội vàng nói: “Sur phụ, không có gì, ta nhìn thấy một người bạn.”

Lâm Diệp nhìn về phía vừa rồi Lâm Phong nhìn, khi lúc nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyet61tm Lâm Diệp cũng giật nảy mình, Lâm Diệp cũng hiểu một chút tại sao vừa rồi Lâm Phong thất thần.

Vì vậy Lâm Diệp đầy cõi lòng thâm ý nói: “Phong nhi ngươi đang nhìn vị cô nương xinh đẹp của Mộ Dung gia à? Cô ta đúng là bạn ngươi sao?”

Khuôn mặt tuấn tú của Lâm Phong đỏ lên, thấp giọng nói: “Sur phụ, ngài đúng là biết rõ còn hỏi, vị cô nương của Mộ Dung gia tên là Mộ Dung Nhược Tuyết, là với đồ nhi cùng nhau từ đại lục Bắc cực đến Vô Cực Tinh.”

“Thì ra là bằng hữu sớm đã quen biết, Phong nhi vừa rồi vì sur thấy mắt ngươi nháy cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm vị cô nương Mộ Dung gia, ngươi tiểu tử có phải thích người ta không?” Lâm Diệp thấy Lâm Phong có chút ngại ngùng, không khỏi đầy hứng thú hỏi.

“Sur phụ người đừng nên hỏi nữa, có lẽ cũng là do đồ nhi như một lòng tình nguyện cũng không định.” Lâm Phong vội nói.

Lâm Diệp nhìn Lâm Phong chân thật nói, sau khi lạnh nhạt cười từ chẳng nói đúng sai.

Mộ Dung Nhược Tuyết cũng nhìn thấy Lâm Diệp bên cạnh Lâm Phong, mặc dù cách xa nhua với Lâm Phong còn có mấy chục thước, nhưng duyên cớ bởi vì người tu chân tai mắt đều đặc biệt linh hoạt, đối thoại của Lâm Diệp và Lâm Phong bị Mộ Dung Nhược Tuyết nghe rất là rõ ràng.

Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn luôn trầm ổn nghe thấy cũng mặt đỏ tới mang tai, thẹn thùng không thôi. Mộ Dung Nhược Tuyết không nghĩ tới không ngờ Lâm Diệp trực tiếp đến thế, sẽ hỏi Lâm Phong có phải thích bản thân, mà lời nói khản trương của Lâm Phong lại khiến cho Mộ Dung Nhược Tuyết vừa sợ vừa mừng.

Cuối cùng cũng biết Lâm Phong vẫn còn có tình ý lớn với mình, trong lòng Mộ Dung Nhược Tuyết rất vui vẻ.

“Nhược Tuyết, ngươi sao vậy, tại sao mặt ngươi đỏ như thế? Lúc này một vị cô gái trung niên áo tím bên cạnh Mộ Dung Nhược Tuyết hỏi.

Sắc mặt của cô gái áo tím nói chuyện trang nghiêm, nhan sắc bình thường, nhưng khí thế uy nghiêm đó khiến người ta cảm giác cô gái áo tím tuyệt đối không phải là người bình thường như bề ngoài.

“Quân Khiết sư thúc, ta không sao, có thể là có chút nóng.” Mộ Dung Nhược Tuyết vội vàng giải thích nói.

Mộ Dung Quân Khiết khẽ gật đầu: “Chúng ta tiếp tục đi, đã đến Vũ Mang Sơn, theo lời nói của người Tiêu Dao cung thì rất nhanh đến vị trí của Ma Thần Điện.”

Mộ Dung Nhược Tuyết lên tiếng đi theo Mộ Dung Quân Khiết, lúc đang xoay đầu nhìn Lâm Phong vừa lúc nhìn thấy Lâm Phong cũng đang nhìn bản thân, nhìn thấy bộ dạng ngây ngốc nh7 trước của Lâm Phong, Mộ Dung Nhược Tuyết cười nhẹ liền hướng đi về phía trước.

“Mọi người dừng lại một chút, bây giờ đã đến Vũ Mang Sơn, Ma Thần Điện thì đang bên trong Vũ Mang Sơn, mọi người phải nghe chỉ huy của Tiêu Dao cung ta, nếu không xảy ra tai nạn gì không liên quan đến Tiêu Dao cung ta!” Thiên Đồ giọng nói với mọi người.

Lúc này mọi người ào ào xì xào bàn tán lên, mục đích đến Vũ Mang Sơn dĩ nhiên là đến vì Ma Thần Điện, đối với các khác, đương nhiên mọi người cũng không nghĩ quá nhiều, có thể vớt được một món hai món Tiên khí hoặc là Ma khí cũng xem là có lời, không có ai bởi vì sợ xảy ra tai nạn mà rút lui, cái gọi là người chết vì tiền chìm vụng vì ăn thì chính là đạo lý này.

Người dẫn đường của Tiêu Dao cung bay đến một nơi hoang vu ở Vũ Mang Sơn, mọi người cũng từ trên không bay xuống.

Lọt vào trong mắt cảnh hoang tàn tràn đầy, nơi này chính là chỗ lúc trước Tiên Ma đại chiến.

Mặc dù trải qua hôn hai vạn năm, nhưng vẫn có người với mọi thứ trước mắt cảm thấy nhìn thấy phát hoảng. Ở với cách nhìn của người đã trải qua trận Tiên Ma đại chiến, tràng diện chiến đấu giữa các người tu chân cực kỳ thảm liệt vẫn như trước rõ rõ trước mắt.

Lúc mọi người đang cảm thán, Thiên Đồ trầm giọng nói: “Ma Thần Điện là ở chỗ này, mọi người lui về sau một chút trước, Tiêu Dao cung ta phải phá vỡ phong ấn cho Ma Thần Điện ra đời!”

Mọi người đều liên tục không ngừng lui về sau. Nhưng cũng không có lui quá xa, muốn xem Tiêu Dao cung phá vỡ phong ấn như thế nào.

Lúc này từ trước mặt môn đồ của Tiêu Dao cung và Hắc Ma Tông đi ra năm người, phân biệt là Tiêu Dao cung Thiên Kiêu, Thiên Nhạ, Thiên Đồ với lại Hắc Ma Tông Vũ Sát và Phó Trung.

Ngoài năm người này ra còn đi ra hơn mười vị cao thủ Hợp Thể kỳ, thậm chí có mấy vị tu vị đến Độ Kiếp kỳ.

Tiêu Dao cung pháo ra năm người thực lực đều là trên Hợp Thể kỳ, trong đông đảo các người tu chân hiện trường cũng có thể xưng tụng là người xuất

sắc. Tiêu Dao cung Thiên Đò bọn người với hơn mười vị cao thủ phân biệt dựa theo trận pháp đứng ở các vị trí khác nhau, sau đó mỗi người tự cảm lấy vũ khí của bản thân hướng xuống chân của mỗi người chém xuống, chỉ nghe:” Ầm ầm!” một tiếng vang lớn, bụi mù nổi lên bốn phía.

Mặt đất đột nhiên kịch liệt chấn động lên, giống như động đất vậy, mọi người đều thẩn nhừ kinh ngạc, không nghĩ tới Ma Thần Điện ra đời sẽ có trận thế lớn như thế.

Sau khi bụi mù tán ra hết, mặt đất chậm rãi dừng chấn động, lúc này mọi người đều nhìn thấy một toà cung điện nguy nga lưu quang rực rỡ.

Diện tích của cung điện nhìn bề ngoài rất lớn, chỉ là bậc thang trước điện đã rộng hơn trăm thước, cao mười mấy thước. Mà hấp dẫn mọi người nhất đó là Tiên khí tràn bảo bên trong cửa điện cao to này, khi Tiêu Dao cung Thiên Đò bọn họ vẫn chưa nói có thể xông điện tìm bảo vật, có không ít người tu chân đã điên cuồng háng háng hướng bay qua Ma Thần Điện to như thế.

“A!”, “A!”, tiếng kêu thảm thay nhua nổi lên, mấy người tu chân nhanh nhất sắp xông vào bậc thang Ma Thần Điện nổ thành mấy đoàn máu sương, Hắc Ma Tông tông chủ Vũ Sát khẽ vỗ tro bụi trên vai nói:” Nếu các ngươi đợi không kịp, ta sẽ tiễn mấy ngươi đi trước.”

Sau khi sơ sài giết chết mấy người tu chân xúc động, sót lại những người tu chân muốn xông hướng tới Ma Thần Điện cũng dừng người lại, im lặng xoay người về đến chỗ cũ, giết một người để làm gương cho những kẻ khác là biện pháp tốt nhất, Vũ Sát làm cũng không gì đáng trách.

Lúc này những đồng bọn của những người tu chân bị giết lại lớn tiếng mắng nói:” Vũ Sát ngươi là ý gì? Khi dễ chúng ta không có người sao? Các huynh đệ lên a! Bảo thù cho huynh đệ chúng ta!”

Nói xong có hơn mười người tu chân nhún thân bay hướng tới Vũ Sát, mà Vũ Sát cũng không thuộc mà cười nhẹ một cái nói:” Một đàn ô hợp, các ngươi gấp gấp như thế muốn tìm huynh đệ các ngươi, bốn tông chủ làm người tốt làm đến cùng, cho huynh đệ các ngươi đoàn tụ!”

Chỉ thấy Vũ Sát huy động trong tay trường thương màu đen, thân ảnh như điện chớp bay vút tới hướng đồng bọn của người tu chân bị giết kia, xê dịch trong lúc đó Vũ Sát hoặc chút hoặc đập bẻ, một khoảng thời gian tiếng kêu thảm không ngừng vang lên, chỉ trong nháy mắt công phu Vũ Sát đã dùng trường thương màu đen trong tay giết chết hơn một nửa người tu chân công kích bản thân.

Mọi người đứng ở một bên quan sát có số người nắm chặt nắm tay dám giận không dám nói, còn có một số lại là thuần túy ôm thái độ như chê cười nhìn chăm chú chuyện đã xảy ra.

Lâm Phong cũng không đồng tình những người tu chân này, muốn lấy được một thứ gì thì tất nhiên trước hết phải bỏ ra nỗ lực nhất định để đổi lấy, không có thực lực lại ảo tưởng muốn có thứ đến xa không thể đụng tới đó là mơ mộng hão huyền. Những người tu chân quá nóng lòng muốn đi vào Ma Thần Điện truy tìm bảo vật, bây giờ bị Vũ Sát giết cũng là làm vậy không thể sống.

Lúc người cuối cùng bị trường kiếm màu đen của Vũ sát xuyên thấu Nguyên Anh, người tu chân này mở to hai mắt không dám tin tưởng nhìn lấy Vũ Sát ánh mắt âm lạnh, trong miệng muốn phát ra âm thanh lại một chữ cũng không thể nói ra, Vũ Sát đến gần trước mặt người tu chân này lạnh lùng nói:” Khi gặp huynh đệ của ngươi, đừng quên nói với hắn là ta tiễn ngươi đi!”

Nói xong Vũ Sát mạnh mẽ mà rút ra trường thương màu đen đầy máu tươi, và người tu chân kia lại chậm rãi ngã xuống.

Thực lực của Vũ Sát không thể nghi ngờ, người tu chân vừa rồi bị giết mặc dù thực lực kém cỏi, đại bộ phận đều ở chừng Kim Đôn kỳ, nhưng cũng có mấy người thực lực của Nhập Khẩu kỳ. Nhưng lúc giao thủ với Vũ Sát, lại không có ai có thể sử dụng chiêu thứ hai dưới thương của Vũ Sát, có thể thấy thực lực của Vũ Sát quả thật rất mạnh, thậm chí có chút kinh khủng!

Bản thân Lâm Phong cũng thẩn nghĩ:” Nếu như đổi thành bản thân đối chiến với Vũ Sát, bản thân sẽ chống đỡ bao lâu? Có lẽ chỉ có sư phụ Lâm Diệp mới có thể một quyết cao thấp với Vũ Sát thôi! Tu vị của bản thân vẫn có chút chưa đủ, nhưng đúng là muốn liều mạng, bản thân cũng không phải là hoàn toàn không có phần thắng. Người bạn gì thiết cận màu đen là một trong tàn kiện của Ma Thần khí, với lại vẫn có thể với tâm linh bản thân tương thông điểm này sẽ khiến Vũ Sát trở tay không kịp.”

“ Còn có ai muốn vội vã vào Ma Thần Điện không? Về mặt Vũ Sát đầy băng lạnh mắt hướng về phía mọi người nói.

Không có ai trả lời Vũ Sát, đáp án này khiến Vũ Sát rất hài lòng. Vũ Sát nháy mắt hướng về Thiên đò ở một bên, Thiên Đò chậm rãi đi ra khỏi thách thức nói:” Những người vừa rồi không có tuân thủ thủ thực trước đó, ta cũng cảm thấy đáng tiếc với cái này, hy vọng mọi người không nên phạm sai lầm cùng loại như thế.”

“Trần bảo trong Ma Thần Điện ai cũng có phần, chỉ cần ngươi có bao nhiêu cơ duyên tìm thấy, như vậy bảo vật do người tìm thấy tự nhiên sẽ thuộc về ngươi, chỉ là mọi người phải nghe theo điều lệnh thống nhất của Tiêu Dao cung ta, không cho phép có người tự tiện hành động, sau khi đi vào Ma Thần Điện sẽ cho mọi người tận tình truy tìm bảo vật.”

Thiên Đò dừng một chút lại nói:” chuyện phía dưới sắp làm là phá cửa, đương nhiên Ma Thần Điện không phải là khách sạn, ngươi muốn đi vào thì có thể dễ dàng vào, nếu không cần mảnh mẽ công phá, vậy thì cần bằng hữu có thực lực cao một chút mới có thể đảm nhiệm. Tiêu Dao cung ta chỉ huy mọi người đi đầu làm trước.”

Nói xong Thiên Đò dẫn những cao thủ ban đầu đến phá vỡ phong ấn đến trước Ma Thần Điện, chỉ tiết dò xem cửa điện của Ma Thần Điện, đột nhiên phát hiện cửa điện của Ma Thần Điện có chút quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 66: Huyền Vũ Chi Trận (Thượng)

Trên cửa của cửa điện ở Ma Thần Điện cao to, tuyền có khắc một số chữ trận huyền ảo, Thiên Đồ và mọi người đều nghi ngờ chữ trận trên cửa điện rất có thể là trận pháp của Ma Thần Khảm Phổ để lại.

Trước khi chưa biết rõ ràng chữ trận trên cửa điện không ai dám có động tác, mặc dù Ma Thần Khảm Phổ chết, nhưng lực uy hiếp của hắn vẫn còn, không có ai có nghĩ vẩn với thực lực của Ma Thần Khảm Phổ, có thể giết chết người của Thiên Tiên Tiên giới đương nhiên rất lợi hại.

Lúc này Thiên Kiều lên trước nói:”Đều tránh ra, để ta công kích cửa điện một cái xem sẽ có hậu quả gì.”

Mọi người thấy có người chịu đi dò đường đương nhiên cầu còn không được, vì vậy ào ào rút lui tránh ra.

Thiên Nhã thấy cử động của Thiên Kiều khê thờ dài, cúi đầu không nói gì.

Tâm niệm Thiên Kiều vừa động, trong tay xuất hiện một cây chiến đao màu đỏ hàn quang chói người.

“Là cực phẩm linh khí!” Một bên có người thở nhẹ nói, chiến đao màu đỏ trong tay Thiên Kiều có tên là Xích Duong, quả thật là một cây chiến đao cực phẩm linh khí.

Cho dù là trên Vô Cực Tinh có thiên tài địa bảo tài nguyên phong phú, cực phẩm linh khí cũng là không thấy nhiều, bởi vì luyện tạo một cực phẩm linh khí tài liệu thật là quá thừa thốt, có lẽ người tu chân bình thường khổ sở truy tìm tài liệu hơn vạn năm cũng không đủ luyện tạo một món cực phẩm linh khí.

Có người tu chân nhìn thấy Thiên Kiều lấy ra cực phẩm linh khí cảm thấy kinh ngạc, cũng là chuyện rất bình thường.

Đôi tay Thiên Kiều nắm chặt Xích Nguyệt, hét to một tiếng chân nguyên quanh thân khí thể cuồng bạo lay động làm cho người ta sợ hãi, sau đó chém một đao tự đầy lực chân nguyên, chỉ thấy lúc Xích Nguyệt hồng quang đại thịnh chém trong cửa điện Ma Thần Điện, đột nhiên chữ trận trên cửa điện Ma Thần Điện quỹ dị nhẹ nhàng di chuyển lên.

Từng cái chữ trận nhẹ nhàng di chuyển xếp thành một tấm đồ án cổ quái, một đao lực phá hoại thật lớn mà Xích Nguyệt ẩn chứa bị chữ trận nhóm thành đồ án cổ quái cho dễ dàng hoá giải đi.

Và Thiên Kiều lại bị lực phản chấn cho chân bay ngược ra ngoài, chữ trận sắp xếp thành đồ án cũng trong nháy mắt khôi phục lại nguyên trạng.

Mọi người đều hít vào một hơi khí lạnh, như thế xem ra phải mọi người liên hợp lực lượng cùng nhau công kích cửa Ma Thần Điện mới có hy vọng đánh vỡ cửa điện.

Lúc Thiên Kiều đang bay ra hơn trăm thước thật sự cứng rắn dừng lại thể đi bay nhanh, ở không trung xoay người qua lại, nhưng bản thân Thiên Kiều biết, một chấn động vừa rồi, nội phủ của bản thân đã bị thương nhẹ.

Lúc này Thiên Đồ cất cao giọng nói:”Các vị đạo hữu, vừa rồi mọi người cũng thấy rồi, với lực của một người muốn phá vỡ chữ trận trên cửa Ma Thần Điện là không thể, hiện giờ chỉ có thể mọi người đồng tâm hiệp lực cùng nhau công kích cửa điện mới có hy vọng phá vỡ nó!”

Các cao thủ đều ào ào gập đầu tán thành, Thiên Đồ liền cho mọi người đều tự đứng ở gần cửa điện dựa vào vị trí khác nhau, sau đó đồng thời toàn lực ra tay công kích.

Hơn mười vị người tu chân Tiên Ma toàn trên Hợp Thể kỳ với lại người tu Yêu toàn lực một kích là rất đồ sộ, chỉ nghe tinh tú âm thanh liên tục của lực chân nguyên và cửa Ma Thần Điện kích liệt va chạm.

Phóng mắt nhìn ra, các cao thủ sử dụng vũ khí với lại công pháp tu luyện cũng đều không giống nhau, đủ loại kiểu dáng công pháp của lực chân nguyên ngưng kết ra hoặc là lực yêu nguyên của người tu Yêu, hoặc mãnh liệt, hoặc nhu hoà, hoặc chân khí hạo nhiên, hoặc âm tà ác độc đang kích đánh trên cửa điện Ma Thần Điện.

Và kết quả sau khi công kích, lại khiến cho mỗi một người ở đây đều cảm thấy không thể tưởng tượng! Đó chính là cửa điện mà các cao thủ y toàn lực ra tay công kích, nhưng lực phá hoại của công kích lại vẫn như cũ bị chữ trận trên cửa điện nhóm thành đồ án hoá giải hết. Đồng thời luồng lực phản chấn cuồng đại, khiến các cao thủ ra tay công kích tái diễn lại một lần bộ dáng của Thiên Kiều bị chân bay tán loạn ra ngoài.

Đây là chuyện gì? Nếu cửa thứ nhất cửa điện của Ma Thần Điện cũng không tiến vào được, như vậy còn nói gì vào điện truy tìm bảo vật? Mọi người

đứng ngây ở đó không biết làm sao.

Lâm Phong nhìn tình cảnh này thấp giọng nói với Lâm Diệp:” Sư phụ, người thấy cửa điện Ma Thần Điện rốt cuộc có chỗ nào không ổn? Có phải vấn đề ở chữ triện trên cửa điện?

Lâm Diệp trầm ngâm nói:” Chữ triện đó hẳn là một đạo trận pháp của Ma Thần Khảm Phổ thiết kế ra để phòng ngự Ma Thần Điện, muốn đi vào Ma Thần Điện thì trước hết phải phá mở đạo trận pháp này mới được, trừ khi có người có thực lực còn lợi hại hơn so với Ma Thần Khảm Phổ mới có thể dựa vào lực ngoài công phá trận pháp. Đương nhiên, người ở đây không có một người nào dám nói bản thân có thực lực đó.”

Lâm Phong nghe xong cũng im lặng không nói, xem ra muốn phá trận cũng không phải là chuyện dễ, có lẽ bản thân yên lặng theo dõi ký biến tốt hơn.

Thiên Đồ cũng không nghĩ tới trên cửa điện Ma Thần Điện không ngờ có trận pháp phòng ngự lợi hại như thế, ngoại lực là không thể công phá cửa điện, chỉ có thể nghĩ biện pháp phá trận vậy.

Thiên Đồ chấp tay hướng về mọi người nói:” Không biết các vị đạo hữu ở đây có ai tinh thông trận pháp?”

Mọi người nhìn nhau không nói gì, đột nhiên lúc này có người lớn tiếng trả lời nói:” Tại hạ cũng hiểu sơ một hai.”

Người nói chuyện từ trong mọi người chậm rãi bước ra, một bộ quần áo trường bào huyền sắc cổ xưa đựng đưa theo gió, nhìn vào cũng có chút mùi vị của tiên phong đạo cốt, khuôn mặt gầy gò, thân hình trung đẳng, là một nam nhân trung niên.

Thiên Đồ vội vàng hỏi người này:” Xin hỏi các hạ là?”

Nam nhân huyền y lạnh nhạt nói:” Chung Vãn, một người bình thường.”

“ Xin hỏi Chung đạo hữu trình độ như thế nào đối với một đạo trận pháp?”

“ Ta nghiên cứu trận pháp đã có hơn mười vạn năm, trận pháp thông thường không làm khó được ta.”

“ Như vậy thật tốt, Chung đạo hữu, mời!”

“ Mời!”

Thiên Đồ với Thiên Vãn cùng nhau đi đến trước cửa Ma Thần Điện, Chung Vãn chỉ tiết xem xét một cái, kinh ngạc nói:” Trận này chính là một trong Cô tứ đại kỳ trận. tên là Huyền Vũ trận, chủ yếu phòng ngự, chữ triện tuyền khắc trên cửa điện là dùng Tiên Nguyên lực phối hợp trận pháp mà hình thành, uy lực phi phàm”

Thiên Đồ nghe thấy Chung Vãn nói như vậy vội vàng hỏi tới:” Như vậy, với sự hiểu biết về 2 trận pháp của Chung đạo hữu như thế nào có thể phá Huyền Vũ trận này?”

Chung Vãn chậm rãi lắc lắc đầu, trầm giọng nói:” Thượng cổ kỳ trận lợi hại như thế, cho dù là Thượng Tiên của Thiên giới cũng phải đau đầu không thôi, càng khỏi nói kỹ hẹp một chút của ta.”

Lúc này các vị cao thủ một bên đáy lòng đều thở dài, không nghĩ tới Ma Thần Điện không ngờ có trận pháp bảo vệ lợi hại như thế, xem ra Tiên khí bảo vật trong Ma Thần Điện cũng không phải đơn giản tới tay như bản thân tưởng tượng, chỉ là mờ to mắt nhìn lấy Ma Thần Điện gần ở trước mắt mà không thể đi vào, điều này mặc cho trong lòng ai đều không thể tha thứ.

Lúc này Thiên Đồ cũng không có biện pháp tốt, chỉ bất chấp khó khăn hướng về phía mọi người nói:” Gặp phải Thượng cổ kỳ trận, thật là việc bất hạnh của chúng ta, hiện giờ biện pháp duy nhất là đi thông báo cho cung chủ Tiêu Dao cung ta, có lẽ cung chủ có thể tìm biện pháp khác giải quyết khẩn cấp này, hy vọng các vị đạo hữu có thể thông cảm.”

Mọi người cũng là không thể làm gì được, kết quả vừa rồi mọi người đều chính mắt thấy, đến cả cao thủ phá vỡ phong ấn cũng bị lực phản chấn của trận pháp lợi hại này làm thương, với thực lực bản thân thì càng không cần nói.

Lâm Phong nhìn về phía Lâm Diệp, thấp giọng nói:” Sư phụ, người nghe qua Thượng cổ kỳ quái vừa rồi Chung Vãn kia nói không? Tại sao đồ nhi hoàn toàn không biết?”

Lâm Diệp cũng là trầm giọng nói:” Thượng cổ kỳ trận trước đó ta cũng có nghe nói qua, cái gọi là Thượng cổ kỳ trận phân biệt là Công kích sát trận - Thanh Long trận, Phòng ngự thủ trận- Huyền Vũ trận; Nhu nư trận - Bạch Hổ trận, Càng chi hoá trận - Chu Tước trận.”

“ Cái tứ đại Thượng cổ kỳ trận là kỳ sách số một của Thiên giới - trận pháp lợi hại ghi nhớ trong Vô Tự Thiên Thư, tương truyền ở trong Vô Tự Thiên Thư còn có luyện tạo cực phẩm Thiên Thần khí, hoặc là biện pháp luyện tạo Ma Thần khí với lại tài liệu cần có. Còn có cách Tu Thần mà Thượng tiên thiên giới cũng động dụng, căn nguyên của Tiên Ma đại chiến năm đó chính là Ma Thần Khảm Phổ đánh cắp Vô Tự Thiên Thư.”

Lâm Phong ngạc nhiên nói:” Vậy Vô Tự Thiên Thư là sách quý vốn lợi hại như thế, khó trách Thiên giới phái nhiều Thượng tiên như thế đuổi giết Ma Thần Khảm Phổ, nói vậy trên cửa Ma Thần Điện bày ra Huyền Vũ trận. cũng là Ma Thần Khảm Phổ từ Vô Tự Thiên Thư học được sao?”

“ Cũng chỉ có giải thích này phù hợp với sự thật nhất, không nghĩ tới Ma Thần Khảm Phổ thông minh như thế, không ngờ có thể hiểu rõ trận pháp cao

thâm như thế. Phải biết, mặc dù uy lực của Thượng cổ kỳ trận rất lớn, chính là bởi vì trận pháp bao hàm quá huyền ảo và cao thâm, cho dù là Thượng Tiên Thiên giới cũng rất ít có người có thể thi triển ra.” Lâm Diệp thấp giọng nói.

Giờ phút này Lâm Phong ý thức được chỗ thật sự lợi hại của Ma Thần Khảm Phổ, không khỏi sờ sờ một trong tàn kiện Ma Thần khí bên hông, người bạn già thiết côn màu đen của Lâm Phong.

Nếu như bản thân phúc duyên thâm hậu có thể tìm được chín món tàn kiện Ma Thần khí kia, hẳn là có thể đem Ma Thần khí phục hồi, với lại có thể khiến Ma Thần Khảm Phổ phục hồi linh thức. Như vậy bản thân cũng có thể theo Ma Thần Khảm Phổ học một số công pháp của Vô Tự Thiên Thư, trong lòng Lâm Phong tràn đầy lòng tin với tương lai.

Khi Thiên Đồ sử dụng ngọc giản truyền tin báo cho Tiêu Dao vương ở ngoài Ma Thần Điện có tác nguyền, Tiêu Dao vương cũng cảm thấy khó tin. Tiêu Dao vương không có nghĩ tới không ngờ Ma Thần Khảm Phổ ở ngoài Ma Thần Điện bày ra Huyền Vũ trận, trận pháp phòng ngự lợi hại như thế nhất định là năm đó Ma Thần Khảm Phổ đánh cấp Vô Tự Thiên Thư sau đó học được.

Tiêu Dao vương chỉ cần nghĩ đến hình dáng của Ma Thần Khảm Phổ uy vũ không ai bì nổi, liền không chế không được trong cơn giận dữ nói:” Tại sao? Tại sao ông trời người không công bằng? Đều là người tu chân, Khảm Phổ hẳn thì có thể ngăn ngừa hơn ngàn năm Độ Kiếp thành Tiên, với lại bị giới Thiên Ma xưng là Ma Thần.”

“Và ta cũng như thế khổ sở tu hành hơn mười vạn năm, hiện giờ cũng chỉ là Độ Kiếp kỳ cuối mà thôi, có phải có thể thành công Độ Kiếp bay thẳng vẫn còn chưa biết, chẳng lẽ ông trời người thật là không có mắt sao?”

Lúc này một nam nhân trung niên thân bí một thân áo trắng, xuất hiện trước mắt Tiêu Dao vương đang về mặt đầy giận dữ, Tiêu Dao vương có chút kinh dị nhìn người nàu khẽ nói:” Tại sao lại là người?”

“Tại sao không phải ta? Là Lăng Mộng cho ta tới, cô ấy cho ta giúp người làm một việc.” Nam nhân áo trắng thân bí thấp giọng nói.

“Nếu như không phải là Lăng Mộng, căn bản có lẽ người cũng không đến giúp ta chứ?”

“Nếu không phải Lăng Mộng khuyên ta, bây giờ người đã là một người chết!”

“Bây giờ người uy hiếp ta sao? Nếu như đúng vậy thì người có thể đi, ta không cần trợ giúp của người!”

“Ừ? Phải không? Đáng tiếc ta đã đáp ứng Lăng Mộng giúp người làm một việc mới có thể đi, nếu không người tưởng rằng ta sẽ ở đây nói chuyện nhảm với người sao?”

Tiêu Dao vương trầm mặc lên, sự việc Ma Thần Điện đã diễn biến đến tình trạng nàu, là Tiêu Dao vương hoàn toàn không nghĩ tới, điều này hoàn toàn làm lộn xộn kế hoạch ban đầu của Tiêu Dao vương.

Nhìn lấy nam nhân áo trắng thân bí trước mắt, Tiêu Dao vương lạnh nhạt nói:” Lăng Tiêu, ta biết trong lòng người rất xem thường ta, nhưng ta có thể cho người biết, mặc dù người có thể dễ dàng giết chết ta, ở trong lòng ta cũng chưa từng đem người để trong mắt!”

Ánh mắt lăng tiêu trầm tĩnh của con mắt khẽ híp lại một chút, sau đó đột nhiên mở ra lạnh lẽo nói:” Phong Văn! Nhẫn nại của ta cũng có hạn độ, người đừng nên ép ta!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 67: Huyền Vũ Chi Trận (Hạ)

Tiêu Dao vương đột nhiên gắt gao nhìn chăm chăm Lăng Tiêu nghiêm túc nói:” Người thật sự giúp ta?”

Lăng Tiêu không xem thường nói:” Người của ta đã ở trước mặt người, nếu không đồng ý ta sẽ đến Tiêu Dao cung sao?”

“Vậy tốt, bây giờ thì cần người giúp ta một việc lớn, đi Vũ Mang Sơn đem trận pháp cửa vào Ma Thần Điện phá đi.

“Trận pháp cửa vào Ma Thần Điện? Trận pháp gì?”

“Một trận Thượng cổ tứ đại trận, Huyền Vũ trận.”

Sắc mặt Lăng Tiêu biến đổi lớn nói:” Ngươi nói cái gì? Huyền Vũ trận! Cửa vào của Ma Thần Điện lại có một trận pháp phòng ngự trong trận pháp đẳng cấp, Huyền Vũ trận?”

Tiêu Dao vương trầm giọng nói:” Không sai, quả thật là Huyền Vũ trận, Lăng Tiêu ngươi là cao thủ tinh thông trận pháp, hẳn là có thể nghĩ ra biện pháp phá trận chứ?”

“Ngươi xem ta không vừa mắt cũng đừng đối đãi với ta như thế a! Đó là Huyền Vũ trận, không phải tùy tiện thì liền có thể đem phá đi!” Lăng Tiêu tức giận nói.

“Nhưng, ta nghĩ có thể Ma Thần Khảm Phô chỉ là miễn cưỡng bày ra Huyền Vũ trận, cho dù là Khảm Phô hẳn là bất thể thiên tài, cũng không thể ở trong thời gian ngắn đem huyền ảo của Huyền Vũ trận hoàn thiện, nếu như ta đoán không sai, cần thần dò xét hẳn sẽ có nhược điểm tìm được.” Lăng Tiêu trầm tư thấp giọng nói.

Tiêu Dao vương lẳng lẳng nhìn Lăng Tiêu nói:” Khi nào ngươi đến chỗ Vũ Mang Sơn Ma Thần Điện? Có cần ta dẫn đường cho ngươi không?”

“Không cần, có nhiều người tu chân ở đó, ta tự mình có thể tìm đến chỗ của Ma Thần Điện.” Khi Lăng Tiêu xoay người rời khỏi đột nhiên quay đầu khẽ nói:” Có lúc thử cho ngươi ta một cơ hội, đồng thời cũng tương đương cho bản thân một cơ hội.”

Đương nhiên Lăng Tiêu là ám chỉ Lăng Mộ Dung muội muội của bản thân một mối tình si với Tiêu Dao vương, chỉ là Tiêu Dao vương có thể buông xuống thù hận mà song túc với Lăng Mộ Dung***sao? Đương nhiên đáp án có định hay không.

Sau khi Lăng Tiêu rời khỏi sắc mặt Tiêu Dao vương khẽ thay đổi, lẩm bầm nói:” Cơ hội? Ta rất muốn thử cho người khác một cơ hội, nhưng có ai lại từng cho qua ta cơ hội chứ?”

xxxxxx

Mặc dù biết rõ không thể cứng xông vào Ma Thần Điện, nhưng lúc này đại lượng người tu chân trước Ma Thần Điện lại không có ý định rút lui.

Không có lý do dễ dàng buông tha bảo vật Tiên khí sắp đến tay, mặc dù có một số luồng người tu chân vô cọng nhìn bảo vật trước mắt mà rời khỏi, nhưng vẫn có rất nhiều người tu chân đang chờ đợi Tiêu Dao vương có thể nghĩ ra biện pháp phá trận.

Lâm Phong kích động nhìn mỹ nhân Mộ Dung Nhục Tuyết trước mắt, nhỏ tiếng nói:” Nhục Tuyết, đạo này ngươi khỏe không?”

Mộ Dung Nhục Tuyết có chút ngạc nhiên nói:” Lâm Phong, dáng vẻ của ngươi so với lúc trước có chút không giống, giống như cao rất nhiều, tu vị cũng như mạnh không ít.”

Lâm Phong vội vàng nói:” Có thể là Đàm Thanh sư thúc sau này truyền cho ta công pháp. Nguyên nhân của lực Hỗn Nguyên cường hoá thân thể ta.”

“Truyền công pháp cho ngươi? Đàm Thanh sư thúc là ai? Lâm Phong ngươi đạo này có kinh nghiệm đặc biệt gì sao?”

Mộ Dung Nhục Tuyết cảm hứng thú hỏi.

Vì vậy Lâm Phong đem bản thân sau khi rời khỏi Lâm gia, với sư phụ Lâm Diệp cùng nhau đi Vũ Mang Sơn với bạn già Dư Đồng của sư phụ tương ngộ, với lại với ở Cổ Lam thành với môn chủ Hà Đình của Huyền Kiếm môn trải qua so đấu, sau đó đem trải qua Đàm Thanh truyền công một luồng nói cho Mộ Dung Nhục Tuyết.

Mộ Dung Nhục Tuyết mở to đôi mắt xinh đẹp của nàng gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Phong, khi nghe kinh nghiệm kích thích của Lâm Phong trên mặt cũng lộ ra một vẻ mặt khâm trương.

Nghe xong kinh nghiệm thời gian này của Lâm Phong, Mộ Dung Nhục Tuyết cười nói:” Lâm Phong ngươi đoạn thời gian này vẫn rất bận nhì, lại là đi đâu, lại là học công pháp.”

Lâm Phong mắc cỡ nói:” Vẫn tốt, Nhục Tuyết, hình như ngươi đã đột phá, hiện giờ hẳn là đi vào kỳ Nhập Khẩu chứ?”

“Ừ, gần đây vừa mới đột phá, muốn đuổi theo ngươi vẫn là một đoạn khoảng cách rất dài, Lâm Phong ngươi không cần lo lắng ta sẽ siêu việt ngươi, Ha ha~” Mộ Dung Nhục Tuyết trêu chọc nói.

Lâm Phong vội vàng nói:” Sẽ không đâu, sẽ không đâu, ngươi hẳn là rất nhanh sẽ đuổi kịp ta.”

Nhìn lấy bộ dáng ngưng ngững của Lâm Phong, Mộ Dung Nhục Tuyết khẽ cười lên, nụ cười như xuân hoa nở rộ khiến Lâm Phong không khỏi mê say thật sâu trong đó, đến khi Mộ Dung Nhục Tuyết gọi tên của Lâm Phong, Lâm Phong mới tỉnh táo qua lại.

Lâm Diệp ở xa nhìn thấy bộ dạng đồ nhi của bản thân ở trước mặt Mộ Dung Nhục Tuyết chân tay lúng túng, thì biết Lâm Phong tiểu tử này quả thật là rơi vào lưới tình. Nhưng nhìn Mộ Dung Nhục Tuyết kia cũng không bài xích đối với Lâm Phong, Lâm Diệp cũng có thể đoán ra Mộ Dung Nhục Tuyết hẳn là cũng có chút ý tứ với Lâm Phong, nhưng loại chuyện này bản thân cũng không giúp được cái gì, người thanh niên tùy bọn họ vậy.

Sau khi Thiên Đồ nhận được mật lệnh của Tiêu Dao vương, không khỏi mừng rỡ, liền triệu tập mọi người nói:” Tiêu Dao cung ta đã truyền đến một tin tức tốt cho với mọi người, cung chủ đã tìm đến một cao thủ tinh thông trận pháp, sẽ đến giúp đỡ chúng ta phá trận!”

Mọi người nghe xong trong lòng đều vui vẻ, có cao thủ tinh thông trận pháp đến giúp đỡ, như vậy không thể nghi ngờ phần thắng phá trận sẽ đề cao không ít, tin tức này khiến tâm trạng mọi người đều thoải mái không ít, dẫu sao có cơ hội phá trận cũng mạnh hơn so với vô mục đích chờ đợi.

Lúc này Lâm Phong đứng bên cạnh Lâm Diệp nhẹ giọng nói:” Sư phụ, ngài cho rằng Huyền Vũ trận này có thể bị phá không?”

Lâm Diệp trầm giọng nói:” Muốn phá Huyền Vũ trận, phải là một cao thủ hiểu biết trong trận pháp mới có thể thắng, một người tu chân thông thường có lẽ vĩnh viễn cũng không thể phá được Thượng cổ kỳ quái này.”

Lâm Phong nghe thấy cũng không nói gì, có lẽ những người tu chân trước mắt, mong đợi truy tìm bảo vật sắp phải tan nát rồi.

Một ngày sau, cuối cùng Lăng Tiêu cũng xuất hiện trong tầm mắt bốn người Thiên Đồ, hình dáng khí độ của Lăng Tiêu phi phàm, với lại lúc trước cũng chưa thấy qua hẳn, cho nên Thiên Đồ nhận định Lăng Tiêu nhất định là cao thủ trận pháp mà cung chủ nói ở ngọc giản truyền tin.

Nhìn Lăng Tiêu bay xuống trước Ma Thần Điện, Thiên Đồ vội vàng đi lên tiếp đón chấp tay nói:” Không biết ngài có phải là Lăng Tiêu tiên bói, Tiêu Dao cung Thiên Đồ phụng mệnh cung chủ, đã ở đây cung hậu tiên bói đã lâu.”

Lăng Tiêu nhìn cũng không nhìn Thiên Đồ, lạnh nhạt nói:” Ở trước mắt ta có phải là Ma Thần Điện không?”

Mặc dù Thiên Đồ có chút xấu hổ, nhưng phản ứng cũng không chậm nói:” Không sai, trước mắt Lăng tiên bói chính là Ma Thần Điện, chữ triện trên cửa điện chính là chỗ của trận pháp.”

Lăng Tiêu cẩn thận xem xét lên, kinh dị nói:” Không ngờ có thể đem Huyền Vũ trận bày ra phương pháp đơn giản như thế, Ma Thần Khâm Phô quả đúng là nhân vật thiên tài trong một đạo trận pháp.”

Lúc này mọi người cũng đều chú ý đến xuất hiện của Lăng Tiêu, ào ào đến gần một chút nhìn chăm chú vào Lăng Tiêu, đều muốn xem Lăng Tiêu có phải tìm được phương pháp phá trận.

Đột nhiên Lăng Tiêu lớn tiếng nói về phía Thiên Đồ:” Ngươi hãy cho người công kích một lần nữa xem!”

Thiên Đồ chỉ phất ra một vị cao thủ Hợp Thể kỳ cuối tên là Đăng Liệt, chỉ thấy người này thân hình lùn mập, người mặc trang phục màu xanh, nhìn vào là biết người có sức mạnh mẽ.

Vũ khí của Đăng Liệt là một cây chiến chùy rất lớn, là một món thượng phẩm linh khí.

Thân chùy của chiến chùy rất lớn, thậm chí còn lớn hơn gấp mấy lần so với thân thể của Đăng Liệt, bởi vì thượng phẩm linh khí có thể tùy ý biến hoá hình dạng to nhỏ, cho nên có người tu chân sử dụng vũ khí vô cùng cực đại cũng là chuyện thông thường.

Đăng Liệt huy động chiến chùy cực lớn trong tay điên cuồng nặng nề đập hướng vào cửa Ma Thần Điện, chiến chùy có kèm theo lực chân nguyên” Đùng!” một tiếng vang lớn bắn trở về, và Đăng Liệt đương nhiên cũng là không nghi ngờ gì cũng ngã nhào bay ra ngoài.

Lăng Tiêu lẳng lặng nhìn chữ triện trên cửa Ma Thần Điện, hợp thành một đồ án với lại hấp thu lực công kích của Đăng Liệt, và lúc tấm đồ án đó phục hồi nguyên trạng, lại như thể đem lực công kích bắn ngược lên trên người Đăng Liệt, Lăng Tiêu có chút hiểu chỗ uy lực của Huyền Vũ trận mà Ma Thần Khâm Phô bày ra.

Sau khi trong mười năm đó, Lăng Tiêu không ngừng kêu người công kích Huyền Vũ trận, mà khiến Lâm Phong mọi người không thể lý giải là Lăng Tiêu cũng không có giải thích tại sao, nhưng cái này cũng không có biện pháp, ai khiến chỉ có Lăng Tiêu tinh thông trận pháp chứ?

Cuối cùng, trải qua cả một trăm năm sau này, cuối cùng Lăng Tiêu cũng tìm được phương pháp phá trận.

Đó chính là khi Ma Thần Khâm Phô bày ra Huyền Vũ trận chỉ có phòng ngự với lại hiệu quả công kích bắn ngược, cũng không có hoàn toàn kín kẽ nhưng Huyền Vũ trận chính thức, Huyền Vũ trận phòng ngự của Khâm Phô bày ra vẫn chưa rất hoàn thiện.

Ở một trăm nay cho người nhiều lần công kích Lăng Tiêu phát hiện, sau khi mỗi lần cho người công kích qua Huyền Vũ trận, tốc độ không giống nhau khi chữ triện hợp thành đồ án phục hồi nguyên trạng, người tu chân có thực lực mạnh một chút công kích xong tốc độ phục hồi của đồ án sẽ chậm một chút, và đổi lại công kích của người tu chân có thực lực yếu một chút, tốc độ phục hồi của đồ án sẽ nhanh một chút.

Hiện tượng này khiến Lăng Tiêu nghĩ tới, có phải là năng lượng kèm theo trong Huyền Vũ trận đối với công kích cao thấp không giống nhau thì phản ứng cũng không giống nhau nhỉ?”

Vì vậy sau khi Lăng Tiêu thử nghiệm lại lần nữa có đáp án, Lăng Tiêu cả gan phỏng đoán quả nhiên không có sai, sự thật là như thế.

Nếu đã biết chỗ nhược điểm của Huyền Vũ trận, như vậy muốn phá trận cũng không phải là sự việc xa không thể đựng tới. Lăng Tiêu chỉ cần dùng hai người tu chân liền nhẹ nhàng phá mở Huyền Vũ trận, điều này khiến mọi người ở đâu sợ hãi than thở không thôi.

Thì ta phương pháp Lăng Tiêu phá trận chính là, cho một người tu chân có cảnh giới Tiên Thiên sử dụng một phần lực lượng đi công kích Huyền Vũ trận, theo sát sau đó, cho một người cao thủ ở đó có tu vị Độ Kiếp kỳ cuối đi công kích đồ án của người tu chân công kích trước đó, chữ triện hoá thành đồ án trong nháy mắt bị phá vỡ.

Và trận pháp tự nhiên biến mất đến vô hình, chuyện thể gian là kỳ lạ như thế, việc càng phức tạp huyền ảo khiến người ta cảm thấy khó giải, thật ra cách hoá giải ngược lại là rất đơn giản. Đương nhiên, cái này cũng là Ma Thần Khâm Phổ vẫn chưa lĩnh ngộ được chỗ tinh túy của Huyền Vũ trận, nếu như có thể hoàn thiện Huyền Vũ trận, lại dùng biện pháp này có thể sẽ không được việc nữa.

Lâm Phong cũng có cảm thấy có chút khó tin, trận pháp lợi hại như thế không ngờ sẽ bị phương pháp đơn giản như vậy phá đi, có thể thấy chuyện gì cũng không thể chỉ xem cục bộ của nó, phải quan sát từ lớn hơn và thêm ước đoán. Từ Lăng Tiêu phá đi Huyền Vũ trận không thể nhìn ra, Lăng Tiêu là một người tu chân đối với một việc gì có thể quan sát tỉ mỉ cẩn thận.

Trên người Lăng Tiêu thì Lâm Phong học được hai chữ, đó chính là cố chấp.

Lúc Tiêu Dao vương có được tin tức Huyền Vũ trận đã bị phá, Tiêu Dao vương cũng cảm thấy khó tin, không ngờ Lăng Tiêu lợi hại như thế có thể phá đi Huyền Vũ trận một trong Thượng cổ kỳ trận? Mà còn dùng phương pháp đơn giản như thế, lúc này tâm trạng của Tiêu Dao vương vừa sợ vừa mừng, xem ra kế hoạch của bản thân có thể thuận lợi đạt được.

Nhưng như thế nào Tiêu Dao vương cũng không nghĩ tới, trong quá trình đi vào Ma Thần Điện tìm bảo vật, không ngờ một người đem kế hoạch của hắn làm rối lên, người này chính là Lâm Phong.

Thiên Đồ trước tiên báo cho Tiêu Dao vương, Huyền Vũ trận đã bị Lăng Tiêu thành công phá đi, Tiêu Dao vương mệnh lệnh Thiên Đồ mọi thứ dựa vào kế hoạch làm việc, và đại công thần Lăng Tiêu phá trận, lúc này lại lướt nhẹ ro72i khỏi.

Lăng Tiêu đối với Tiên khí hoặc là trận bảo trong Ma Thần Điện hoàn toàn không có hứng thú, hoặc có thể nói trong lòng Lăng Tiêu, sự việc cảm thấy hứng thú duy nhất chính là nghiên cứu trận pháp, không ai có thể biết thực lực của Lăng Tiêu mạnh thế nào, chỉ là từ nhìn hắn phá trận mà xem, người này tuyệt đối không phải là cao thủ thông thường.

Trong lòng của Tiêu Dao vương biết rõ ràng thực lực của Lăng Tiêu, có lẽ Cửu Kiếp Tán Tiên gặp Lăng Tiêu cũng khó có thể chiến thắng hắn, chỉ bởi vì tu vị của Lăng Tiêu đã siêu việt Tán Tiên!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 68: Sát Phá Lang (Thượng)

Lâm Phong một đoàn người đi theo trong hàng ngũ người tu chân hạo hạo đặng đặng, nối đuôi nhau đi vào nội bộ Ma Thần Điện.***

Nội bộ Ma Thần Điện không gian rất lớn, nồng đậm sương mù bao phủ trong sân trong Ma Thần Điện, và tới gần bên cửa điện, dừng vào hơn ngàn người tu chân mà Ma Thần Điện vẫn còn hiện ra vẻ rất trống trải.

Chỉ là lúc mọi người vừa mới vào Ma Thần Điện, một âm thanh lãnh khốc mà lại thấp trầm chậm tiếng nói:” Có thể phá đi Huyền Vũ trận của ta bày ra xông vào Ma Thần Điện, các ngươi những tiểu bối này cũng xem là có chút bản lĩnh. Nhưng bọn ngươi đừng tưởng rằng như thế thì có thể có được bảo trấn của Ma Thần Khâm Phổ ta để lại, Huyền Vũ trận chỉ là thử nghiệm sơ cấp nhất mà thôi, chỉ có người có thể chạy ra ngoài mê cung thì mới có tư cách được bảo vật trong Ma Thần Điện.”

“Cửa vào của mê cung chính là một chỗ khác trong đại điện này, các tiểu bối có thể đi tìm kiếm, nếu như thực lực của bản thân các ngươi không đủ, ta khuyên các ngươi bây giờ vẫn là lựa chọn rút lui tốt hơn. Ha ha ha!”

Mê cung? Trong lòng của Lâm Phong với lại mọi người cũng rất là không hiểu, Ma Thần Khâm Phổ để lại một luồng tiên thức nhắc nhở đến mê cung ở nơi nào?

Lúc này Thiên Đồ hướng về phía mọi người ngang thanh nói:” Mọi người chia ra tìm một cái, nếu ai tìm được cửa vào mê cung liền lập tức báo cáo với người khác, chúng ta chỉ phải cùng với nhau mới có thể xông ra mê cung, nếu không thì bây giờ chỉ có bỏ cuộc bảo vật quay về, hoặc là nhốt ở chỗ này.

Mọi người đều ào ào nhận lời đồng ý lời đề nghị của Thiên Đồ, đương nhiên Lâm Phong là cùng một chỗ với Lâm Diệp với lại người của Tứ đại thế gia.

Lý gia phái ra cao thủ Hợp thể kỳ cuối, đệ tử đời thứ hai của Lý gia Lý Tĩnh Kỳ. Lý Tĩnh Kỳ dẫn theo hơn mười vị đệ tử Lý gia Nguyên Anh kỳ đến tìm bảo. Và Tứ Đồ gia giống thế cũng phái ra đệ tử có đội hình không kém gì Lý gia, do cao thủ Hợp thể kỳ cuối, Tứ Đồ Văn Hiến đệ tử đời thứ nhất của Tứ Đồ gia dẫn đầu đệ tử.

Người của Tứ đại thế gia luôn đoàn kết nhau, lần này đến Ma Thần Điện truy tìm bảo vật cũng là cùng nhau đến đây.

Trong Ma Thần Điện to như vậy muốn tìm kiếm cửa vào của mê cung cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Từ đại thế gia cùng với một bộ phận người tu chân hướng đi cửa điện bên trái của Ma Thần Điện mò mẫm qua, càng hướng về phía trước sương mù thì càng lúc càng nhiều, tầm nhìn chỉ có mấy thước xa.

Cho dù là sử dụng năng lực của người tu chân cũng không phải là nhìn thấu, với trình độ tu vị bây giờ của Lâm Phong cũng chỉ có thể nhìn xa hơn mấy chục thước, và Lâm Diệp thì có thể nhìn khoảng cách chừng một dặm.sau

Sau này đang tìm tòi một đoạn khoảng cách, Lâm Diệp phát hiện một chỗ cửa vào, cửa vào cao có ba bốn thước, rộng hai thước, cửa vào ngay phía trên tuyên khắc hai chữ lớn- - Thất Sát

“ Sư phụ, trên cửa vào này có hai chữ Thất Sát là ý nghĩa gì? Có phải là cửa vào của mê cung?” Lâm Phong nghi hoặc nói.

Lâm Diệp cũng không có trả lời Lâm Phong, người tu chân thông hành ở một bên thì có người không nhận được nói:” Kệ hần làm gì, xông trước hãy nói sau, truy tìm bảo vật vẫn luôn là chống chết gan lớn, đối chết gan nhỏ, không dám vào thì đừng theo đại gia đi vào!”

Nói xong người tu chân kia dẫn đầu đi vào cửa Thất Sát, và có mấy người là đồng bọn của người kia cũng theo sát đi vào trong đó.

Lúc này Lâm Diệp thấp giọng nói:” Nếu đã đi đến nơi này, chúng ta cũng nên đi vào xông một chút, nhân sinh trên đời, cơ hội có thể đi vào Ma Thần Điện truy tìm bảo vật như thế cũng không nhiều, các người xem chứ?”

Ánh mắt vẫn hồi quét về phái các Tam đại thế gia và các người tu chân.

“ Xông thì xông có cái gì đáng sợ, có thể đi vào Ma Thần Điện đã là tạo hóa lớn nhất, không tìm tòi một phen làm sao xứng đáng với vị cao thủ phá trận đó?”

“ Đúng vậy! Muốn xông thì xông, ở đây do dự không quyết định không phải phong cách người tu chân ta, còn chờ nữa nói không chừng mấy người kia vừa rồi đi vào đều đã đem Tiên khí bảo bối lấy sạch hết!”

Trải qua những lời nói kích động của những người đó, có rất nhiều tu chân đều ào ào đi vào cửa Thất Sát.

Lâm Phong nhìn thoáng qua Mộ Dung Nhược Tuyết một cái, và đúng lúc Mộ Dung Nhược Tuyết cũng đang nhìn Lâm Phong, bốn mắt nhìn nhau không gì nói, chỉ là trong mắt đối phương đều nhìn thấy kiên định và lòng tin tưởng.

Sau khi Lâm Diệp trung cầu ý kiến của đệ tử Tam đại thế gia kia, làm ra một quyết định, đó chính là tiến vào cửa Thất Sát truy tìm bảo vật.

Và đồng thời hướng bên phải của Ma Thần Điện, với Thiên Đồ cầm đầu của Tiêu Dao cung và phần đông người tu chân cũng giống thế nhìn thấy một cửa vào, ngay phía trên cửa vào tuyên khắc hai chữ lớn- -Phá Quân.

Trải qua một phen nội tâm tranh đấu, đám người Thiên Đồ đi vào cửa Phá Quân.

Hắc Ma Tông tông chủ Vũ Sát dẫn đầu một đội người tu chân khác cũng đang ở trung ương của Ma Thần Điện, đi vào tuyên khắc có hai chữ Tham Lang của cửa vào Tham Lang.

Đến tận đây, toàn bộ người tu chân đều phân biệt tiến vào, Thất Sát, Phá Quân và Tham Lang trong ba cái cửa vào.

Lúc trước khu động thông báo lẫn nhau về lợi ích biến thành không ngôn buồn cười, chỉ có với bản thân chặt chẽ liên hệ với chỗ tốt bản thân mới chính là theo đuổi chính thức của đại bộ phận người tu chân trong Ma Thần Điện.

Sau khi bọn Lâm Phong đi vào cửa Thất Sát, trong bóng đêm đi được lộ trình đại khái chừng mấy dặm xa gần, liền phát hiện một ngã ba đường, và người tu chân ban đầu đi vào tương đối sớm cũng không biết lựa chọn con đường nào trong ngã ba đường trước mắt.

“ Ta nghĩ mọi người chúng ta vẫn không nên chia ra tốt hơn, đối với lựa chọn con đường nào đi là thứ không quan trọng.” Lâm Diệp trầm giọng nói.

Lâm Phong hoàn toàn tán thành lời nói của Lâm Diệp, trước khi chưa làm rõ ràng lựa chọn con đường nào chính xác, bảo trì số người hiện có không thay đổi là biện pháp tốt nhất.

Và có một số người tu chân lại không tán thành cách nói của Lâm Diệp, lớn tiếng nói:” Nếu như bọn ta nghe lời của người, đi sai mà tiến vào một con đường chết không thông thì phải làm thế nào? Chẳng lẽ quay đầu ăn trở về đường cũ sao? Cơ quan ẩn giấu trong Ma Thần Điện sẽ không cho chúng ta cơ hội này.”

Lâm Diệp đành phải bắt đầu nói:” Nếu có số bằng hữu không đồng ý với cách nói của ta, như vậy cùng ta chỉ có thể mỗi người đi một ngã, ta lựa chọn con đường bên trái.” Nói xong Lâm Diệp dẫn đầu Lâm Phong với lại đệ tử Lâm gia hướng đi tới con đường bên trái.

Người của các tam đại thế gia khác cùng nhìn nhau, chỉ có Lý Tình Kỳ dẫn đầu đệ tử Lý gia đi theo Lâm Diệp, mà Tư Đồ gia với lại Mộ Dung gia cũng không có đi theo Lâm Diệp, xem ra trên lựa chọn con đường nào là con đường chính xác, mọi người cũng khó có chung nhận thức.

Mặc dù Mộ Dung Nhược Tuyết rất muốn cùng với Lâm Phong, nhưng lần nào dưới tình trạng người dẫn đầu Mộ Dung Quân Khiết không có gật đầu

đồng ý, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng không dám nói cái gì.

Người tu chân vừa rồi mở miệng phản bác Lâm Diệp tên là Cát Nguyên, là một người tu chân Hợp thể trung kỳ, ở người tu chân lần này đến tìm bảo vật thực lực cũng có thể xưng tụng là cao thủ số một.

Lực hiệu triệu của Cát Nguyên rõ ràng lớn hơn Lâm Diệp nhiều, sau khi lúc Cát Nguyên lựa chọn con đường chính giữa, đại bộ phận người tu chân đều cùng nhận thức với Cát Nguyên, đi theo Cát Nguyên.

Đề cả Tư Đồ Văn Hiến cũng dẫn đầu đệ tử đi con đường chính giữa, còn Mộ Dung Quân Khiết lại đi hướng con đường bên phải không có ai chọn, còn lại một ít bộ phận người tu chân cũng theo sát bước chân của Mộ Dung gia đi hướng con đường bên phải.

Hai mặt khác Ma Thần Điện các người tu chân cũng giống nhau gặp lựa chọn giống nhau như Lâm Phong, với ngã ba đường đem hai bên người tu chân phía thành lưỡng sáu người, chỉ là các tu chân không có thông báo lẫn nhau cũng không biết tình trạng riêng mỗi người thôi.

Số người tu chân do Cát Nguyên dẫn đầu đi vào cửa Thất Sát là nhiều nhất, trên đường đi ở con đường chính giữa khi đi được vài dặm, cũng gặp ngã ba đường giống như ở cửa đường vậy.

Mọi người liên loạn cả lên, kế tiếp sẽ nên đi nơi nào, Cát Nguyên cũng cảm thấy rất khó xử, chẳng lẽ con đường chính giữa bản thân mình lựa chọn là sai lầm sao? Cát Nguyên có chút mê mang, tín nhiệm của mọi người đối với bản thân trong chốc lát trở thành chỉ trách và chửi mắng.

“Tất cả cảm ơn cho bọn đại gia! Muốn chết bọn đại gia có thể cho các ngươi đi trước!” Cát Nguyên then quá hóa giận nói.

“Ngươi dựa vào cái gì để bọn ta im miệng? Lỗi của bản thân chẳng lẽ còn muốn mọi người gánh chịu cùng ngươi sao?” Tư Đồ Văn Hiến gắt gao nhìn chăm chú Cát Nguyên thấp giọng nói.

Cát Nguyên cũng sững sốt, không nghĩ tới lúc này lại có người châm chọc tính toán của bản thân, nhưng tính cách của Cát Nguyên vẫn luôn là ta đi ta đi, biết rõ bản thân không đúng vẫn là không phục nói: “Ngươi muốn làm chim đầu đàn sao? Bọn đại gia trước tiên lấy ngươi khai đao!”

Nói xong, Cát Nguyên lấy ra vũ khí của chính mình, hai thanh loan đao màu xanh đen, thượng phẩm linh khí. Sau đó bay nhanh hướng tới Tư Đồ Văn Hiến tung ra hai thanh loan đao. Chỉ thấy trong quá trình hai thanh loan đao bay lượn va chạm lẫn nhau, sau đó như ảo thuật hai thanh bốn, bốn thành tám, tám thành mười sáu, loan đao càng biến càng nhiều phát ra tiếng gió phá không, Tư Đồ Văn Hiến chỉ thấy một mảnh quang hoa lượn như hướng bay qua bản thân.

Tư Đồ Văn Hiến không dám thờ ơ, vội vàng dùng vũ khí của bản thân đón đỡ. Vũ khí của Tư Đồ Văn Hiến là một trường kiếm màu xanh, thượng phẩm linh khí, càng đón đỡ thì trong lòng Tư Đồ Văn Hiến càng thâm nhủ kinh ngạc, không nghĩ tới vũ khí của Cát Nguyên này lại là quái dị như thế, khi đón đỡ qua đó còn có thể dựa vào lực lượng đón đỡ của chính mình phản qua lại tiếp tục công kích bản thân.

Mà đệ tử Tư Đồ gia đứng ở một bên Tư Đồ Văn Hiến với một số người tu chân thì không có vận may tốt, số lượng phần đông loan đao sắc bén xoay quanh bay nhah công kích đến trên người những người này, trong phút chốc chân đứt tay cụt tung bay, tiếng kêu thảm của người bị giết vang lên không ngừng, Tư Đồ Văn Hiến mở to mắt nhìn lấy đệ tử Tư Đồ gia của bản thân và một số người tu chân ào ào chết thảm trước mặt mình, không khỏi tức giận.

Tư Đồ Văn Hiến một bên ta sức đón đỡ công kích của loan đao bị Cát Nguyên dùng lực chân nguyên thúc giục khổng lồ, một bên điên cuồng gào thét nói: “Cát Nguyên! Chuyện giữa ta ngươi nên tùy chúng ta hai người giải quyết, ngươi giết đệ tử môn họ ta và người vô tội ngươi có giải thích thế nào?”

Cát Nguyên lạnh nhạt cười nói: “Khắc khắc khắc! Vô dụng ngu xuẩn không có sức tự bảo vệ giết đi cũng tốt, miễn làm chậm trễ tiến trình tìm bảo vật. Bây giờ ngươi còn có tâm trạng lo lắng người khác, lo cho bản thân trước hãy nói sau!”

Tư Đồ Văn Hiến nghe vậy phần nộ lên, thúc động mười hai phần lực chân nguyên của toàn thân sử dụng ra tuyệt chiêu của Tư Đồ gia- -Kiếm Động Càn Khôn!

Chỉ thấy trường kiếm màu xanh trong tay Tư Đồ Văn Hiến dưới sự thúc động của đại lượng lực chân nguyên kiếm quang nổi dậy, huey64n hóa ra kiếm hoa màu xanh đầy trời, kiếm hoa màu xanh bay múa trên không hướng về phía loan đao của Cát Nguyên nhẹ nhàng lướt qua, mỗi một đóa kiếm hoa khi trong lúc nhẹ nhàng hiện diệt công phá công kích của loan đao Cát Nguyên, với khí thế như sét đánh không kịp bưng tai cực nhanh chém về phía Cát Nguyên.

Chỉ không giống là tất cả công kích chỉ là công kích trên mình Cát Nguyên một người, và các người khác mặc dù vì sợ bị tác động đến nên tránh ra rất xa, nhưng công kích cũng không có tổn hại đến bất cứ ai.

Từ điểm này có thể thấy năng lực khổng lồ công kích của Tư Đồ Văn Hiến tốt hơn nhiều so với Cát Nguyên, chênh lệch giữa người tu chân không chỉ là chênh lệch trên tu vị, còn có vận dụng của võ kỹ với lại lực khổng lồ chết linh hồn.

Kết quả chính mình là trong ánh mắt trọn to không dám tin tưởng ở Cát Nguyên, Tư Đồ Văn Hiến đem trường kiếm từ nơi đơn điền của Cát Nguyên rút ra, và đồng thời tự nhiên lấy trường kiếm cần nát nguyên anh của Cát Nguyên. Lúc khi Cát Nguyên oanh liệt ngã xuống, Tư Đồ Văn Hiến khẽ nói: “Người chính thức khó bảo vệ chính mình là ngươi mới đúng!”

Người đứng một bên xem cuộc chiến về mặt đầu đầy kinh hãi nhìn thông dong Tư Đồ Văn Hiến, mặc dù Tư Đồ Văn Hiến giết Cát Nguyên, nhưng đệ tử của chính mình cũng chết thương không ít, loan đao của Cát Nguyên không chỉ phá vỡ thân thể của đệ tử Tư Đồ gia, đồng dạng cũng phá vỡ nguyên anh của bọn họ.

Đi theo bản thân mà đến tổng cộng có ba mươi bảy vị đệ tử Tư Đồ gia, hiện giờ chỉ sót lại mười hai vị, đúng là không biết nói sao với gia chủ Tư Đồ Thanh Vân kỳ vọng rất lớn vào bản thân.

Việc đã đến nước này, Tư Đồ Văn Hiến dùng ánh mắt uy nghiêm liếc nhìn khắp nơi các người tu chân ở đây, cất cao giọng nói:” Lời nói dư thừa ta không muốn nói nữa, người đồng ý đi theo ta tìm đường thì theo ta! Không đồng ý ta cũng không cưỡng cầu!” Nói xong xoay người chạy đi hướng về phía con đường chính giữa, mặc dù không nhất định là đúng, nhưng hiện giờ Tư Đồ Văn Hiến cũng không có biện pháp khác, chỉ có đi một bước nhìn một bước.

Và mọi người còn lại cũng theo sát sau đó mà đi.

xxxxxx

Tiêu Dao cung, Thiên Tuyết, Thiên Diệt, Thiên Tàn và Thiên Khuyết đứng ở trước mặt Tiêu Dao vương trầm mặc không nói gì, căn cứ vào lời nói của Thiên Đồ trong ngọc giản truyền tin, người tu chân đi theo Thiên Đồ đã đi vào trong cửa của Ma Thần Điện có tên là Phá Quân.

Tiêu Dao vương lẳng lẳng nhìn bọn người Thiên Tuyết ở trước mắt nói:” Trận pháp bảo vệ của Ma Thần Điện đã bị phá, và các người tu chân cũng đều ào ào đi vào trong. Kế hoạch của ta cũng đã thành công thuận lợi tiến hành bước thứ nhất, và bước thứ hai chính là đem Ma Thần khí- -Dã Mâu Dao trong Ma Thần Điện tìm được, cây đao này rất quan trọng đối với ta, cho dù các ngươi không tiếc mọi thứ bỏ ra cũng phải có được nó!”

“Lời nói dư thừa ta cũng không muốn nói, Thiên Tuyết ngươi với Thiên Diệt bọn họ cùng nhau đi Ma Thần Điện, ta cho bọn ngươi một món Tiên khí có thể an toàn thông qua mê cung, nhớ kỹ, các ngươi chỉ cần là lấy được Dã Mâu Dao, các chuyện khác đều không nên làm.”

Nói xong Tiêu Dao vương lấy ra một cái la bàn màu bạc, trên la bàn có một kim chỉ nam màu đen.

Tiêu Dao vương đem la bàn cho Thiên Tuyết, sau đó thấp giọng nói:” Cái này là Tinh Hải la bàn có thể chỉ ra phương hướng chính xác ở hoàn cảnh nào hoặc là trong mê cung, Thiên Tuyết ngươi có thể dò xem kim chỉ nam màu đen trên la bàn ám chỉ phương hướng mà phán đoán lộ tuyến chính xác, Được rồi, các ngươi đi đi!”

Thiên Tuyết im lặng từ trong tay Tiêu Dao vương lấy qua Tinh Hải la bàn, bọn người Thiên Diệt cũng theo Thiên Tuyết đi ra ngoài.

Tiêu Dao vương thấp giọng tự nhủ:” Hừ! Dã Mâu Dao, nhất định ta phải tìm được ngươi! Chỉ cần lấy được ngươi thì ta có thể phá giải tất cả bí mật của Ma Thần Khám Phô, và Ma Thần Điện, tự nhiên tất cả về ta!”

xxxxxx

“A!” Tại sao như thế? Tiếng kêu thảm hỗn loạn với lại tiếng kêu lớn kinh hoàng không ngừng truyền qua, sau khi Thiên Đồ dẫn đầu đông đảo người tu chân khi lựa chọn con đường bên phải của ngã ba đường, đi được không lâu liền kích động cơ quan của Ma Thần Khám Phô bày ra.

Vô số kiếm bay bay vút hướng về phía người tu chân, chẳng mấy chốc thì có hơn trăm vị người tu chân bị phi kiếm giết, khi Thiên Đồ tránh né công kích của phi kiếm đồng thời cũng có chút bất đắc dĩ lên, bản thân chọn sai đường, đúng là hối hận không có theo con đường chính giữa với bọn Thiên Nhạ Thiên Kiều.

Nhưng trong thời điểm mấu chốt này hối hận cũng không có tác dụng gì, Thiên Đồ chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy đông đảo môn đồ Tiêu Dao cung với người tu chân bị phi kiếm giết.

Phi kiếm sau khi nhiều lần công kích hơn mười lần dừng xuống, nhưng số người bên này của Thiên Đồ từ lúc vào là hai ba ngàn người, đến hiện giờ một ngàn người cũng không tới. Nhưng lúc mọi người tưởng có thể thở phào một hơi, đột nhiên từ hai bên vách đá xuất hiện vô số lỗ hồng.

Từ những lỗ hồng này bay ra vô số Tiên nguyên chân hỏa khiến mọi người cảm thấy vô cùng sợ hãi, nếu là lửa của chân nguyên hoặc là Tam vị chân hỏa bình thường thì có thể tính, ở đây vẫn có người tu vị cao thâm có thể chống đỡ.

Nhưng Tiên nguyên chân hỏa thì không giống, Ma Thần Khám Phô là Ma Thần của Thiên giới, có thể dùng lực Ma Nguyên ngưng tụ ra Tiên nguyên chân hỏa uy lực bất phàm. Và người tu chân không có Độ Kiếp thăng tiên thì không thể chống đỡ nổi công kích của Tiên nguyên chân hỏa, cho nên mọi người đều có chút tuyệt vọng lên.

Muốn đến Ma Thần Điện tìm bảo vật trước hết phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, nhưng có ai lại có thể cự tuyệt sự hấp dẫn của Tiên khí và đông đảo trân bảo chứ?

Lúc này hối hận cũng đã trễ, mọi người chỉ có thể dưới đáy lòng nghĩ Tiên nguyên chân hỏa sẽ không công kích đến bản thân, nhưng hiện thực vẫn luôn tàn khốc, Tiên nguyên chân hỏa mưa bay đầy trời trong nháy mắt kích nát hy vọng trong lòng của mọi người, một cái đối mặt hơn một nửa người tu chân bị Tiên nguyên chân hỏa thiêu thành tro tàn.

Vận may hôm nay của Thiên Đồ thật là tốt, Tiên nguyên chân hỏa chỉ là trong chút xíu là sẽ thiêu đến Thiên Đồ, nhưng đó chính là một chút xíu chênh lệch khiến Thiên Đồ may mắn thoát qua kiếp này.

Nhìn thấy cảnh tượng thảm thiết trước mắt, Thiên Đồ cảm thấy đau lòng sâu sắc đồng thời không khỏi nghĩ đến, các người tu chân khác chết thì thôi, nhưng bản thân dẫn đầu các môn đồ Tiêu Dao cung như thế chết cũng khá nhiều, bản thân nên thế nào đối mặt với Tiêu Dao vương chứ?

Chẳng lẽ nói bởi vì bản thân nhất thời xúc động hại chết hơn ngàn môn đồ Tiêu Dao cung sao? Có lẽ Tiêu Dao vương nổi giận không chút do dự động thủ giết bản thân, bản thân nán lại dưới tay Tiêu Dao vương lâu như thế, với Thiên Đồ hiểu rõ tính cách Tiêu Dao vương, không có tác công ngược lại còn tồn thất không ít người, tuyệt đối bản thân sẽ không thể qua cửa này của Tiêu Dao vương.

Đưa mắt nhìn ra, rất may Tiên nguyên chân hỏa không có xuất hiện nữa, nhưng lúc này Thiên Đồ cũng không dám xem thường, chỉ có thể chậm rãi tiếp tục đi về phía trước, xoay người quay về là không được, đến giờ đây Thiên Đồ cũng không còn lựa chọn khác.

Với một bên lựa chọn đi theo con đường chính giữa bọn người Thiên Nhạ cũng không có gặp việc bị thảm như Thiên Đồ, Thiên Nhạ, Thiên Kiêu hai người dẫn đầu hơn ngàn môn đồ Tiêu Dao cung với lại một luồng người tu chân chậm rãi hướng đi về trước, đã đi hơn mười dặm, cuối cùng cũng không nhìn thấy cửa ra nào khác.

Xuất hiện trước mắt chỉ là con đường âm u vô tận, Thiên Kiêu ra hiệu Thiên Nhạ dừng lại thấp giọng nói:” Chúng ta giống như vẫn luôn vòng quang ở cùng một nơi, đi lâu như vậy cũng là con đường lặp lại giống nhau.”

Thiên Nhạ nhẹ giọng nói:” Chẳng lẽ chúng ta chọn đúng đường, đi vào mê cung sao?”

Tiết Nham đi theo đồng hành với Thiên Nhạ nói:” Cho dù là mê cung, cũng hẳn là có cuối đường, chúng ta đi lâu như thế, dựa vào lớn nhỏ của Ma Thần Điện mà xem có thể là đi đến đâu. Có lẽ, chúng ta có thể đi vào ảo mộng vẫn luôn đứng ở chỗ cũ.”

Tiết Nham là một cao thủ Độ Kiếp trung kỳ, đồng hành với Thiên Nhạ Thiên Kiêu cũng là xem trúng thực lực của Tiêu Dao vương, Thiên Nhạ và Thiên Kiêu cũng là tu vị trên kỳ Độ Kiếp, với Thiên Đồ chỉ có Hợp thể trung kỳ, ai mạnh ai yếu liếc mắt có thể nhìn ra.

Với tâm cơ của Tiết Nham không có lý do dưới tình trạng hoàn toàn không nắm chắc cùng với Thiên Đồ đi mạo hiểm, đồng hành cùng bọn Thiên Nhạ cũng là lo cho an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 69: Sát Phá Lang[Hạ]

Đoàn người Lâm Phong đang ở trên con đường bên trái ngã ba đường cửa vào Thất Sát, chỉ đi mấy trăm thước chỗ rẽ liền phát hiện phía trước có chút ánh sáng.

Tinh thần mọi người đều rung lên, có ánh sáng hẳn là có điềm báo tốt, con đường tối đen như mực mọi người sớm đã đi đủ rồi.

Lúc tới gần chỗ rẽ, mọi người phát hiện ánh sáng vốn là một bóng đèn vạn năm phát ra.

Đèn vạn năm là dùng dầu trơn trên người của giao nhân Tây vực Vô Cực Tinh trong biển cấm tình chế ra. Dầu trơn từ trên người giao nhân tình chế ra dùng để làm đèn sáng có thể vạn năm không tắt, cho nên xưng là đèn vạn năm.

Theo ánh sáng phía trước của bóng đèn vạn năm này đi, con đường phía trước lại là một thông đạo thẳng tắp dần dần mở rộng, bên đường mỗi cách trăm thước liền có một bóng đèn vạn năm, điều này có phải cho thấy con đường Lâm Diệp dẫn đầu mọi người là chính xác.

Lâm Phương nhìn về phía Lâm Diệp, thấp giọng nói:” Sư phụ, hình như con đường chúng ta đi là đúng.”

“Không hẳn vậy, có ngọn đèn chỉ dẫn, có thể là mê hoặc chúng ta đi sai mục tiêu.” Lâm Diệp trầm giọng nói.

Lâm Diệp dừng một chút lại nói:” Nhưng nếu đã đến nơi này, thì không có lý do lui về, trước khi tìm được cửa vào chính xác của mê cung, chúng ta còn phải mạo hiểm.”

Nói xong Lâm Diệp dẫn theo mọi người tiếp tục đi tới, càng đi xuống trước con đường dưới chân càng rộng lớn, đi được không đến một khắc đồng hồ, bọn người Lâm Phong thì đi đến cuối đường của thông đạo này, xuất hiện trước mắt mọi người là một cánh cửa đá.

Lúc này đối với mọi người mà nói, cửa đá xuất hiện không khác gì người đang chết đuối trước mắt xuất hiện cọng rơm cứu mạng vậy.

Lý Tĩnh Kỳ cười nói:” Đi theo Lâm Diệp huynh đi con đường này quả nhiên là không sai, chúng ta thuận lợi tìm được lối ra.”

Lâm Diệp tức thì về mặt đầy nghiêm túc nói:” Cảnh tượng sau cửa đá này là cái gì không ai biết, Lý huynh đừng nên quá lạc quan, có thể chỉ là một

thông đạo khác của mê cung mà thôi.”

Trong lòng Lý Tĩnh Kỳ với mọi người ở một bên mừng rỡ, mặc dù cũng nghĩ tính có thể như lời nói của Lâm Diệp, nhưng tính trời cho phép, không ai nguyện ý tin tưởng sau cửa đá không phải là cửa ra chính thức của mê cung.

Lý Tĩnh Kỳ bước nhanh đến phía trước cửa đá, xoay đầu nhìn về phía mọi người Lâm Phong nói:” Muốn chứng thực phỏng đoán, sau khi ta đẩy cửa đá ra liền sẽ rõ ràng thấy được.”

Nói xong đưa tay ra phía trước đẩy cửa đá, mọi người đều gất gao nhìn chăm chăm cửa đá, khăn trương lại hy vọng sau lối ra cửa đá của mê cung mà không phải là một thông đạo mê cung khác.

Lý Tĩnh Kỳ***đẩy về phía cửa đá, nhưng cửa đá không chút sứt mẻ nhúc nhích, Lý Tĩnh Kỳ lui về sau nửa bước, vận lên năm phần lực chân nguyên hướng đẩy tới cửa đá, cửa đá trong tiếng” Ầm ầm “ mở ra.

Ánh sáng sắc màu mê huyền nhẹ nhàng di chuyển trước mắt mọi người, , một nội điện lớn nhỏ không sai biệt gì với trước điện Ma Thần Điện xuất hiện trước mắt mọi người.

“ Các tiểu bối may mắn! Chúc mừng các ngu7oi thông qua cửa quan thứ hai, các nguoi có thể thành công tìm được lối ra của mê cung trong đông đảo người tìm bảo vật, đó cũng là phúc duyên của các nguoi.

“ Bây giờ các nguoi có thể tận tình đi truy tìm trân quý, nhưng ta phải nhắc nhở các nguoi là, bắt đầu từ bây giờ, ngàn vạn lần không nên mở ra bất cứ cánh cửa đá nào mà các nguoi thấy, nếu như cá nguoi không nghe khuyên cáo của ta, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng!” Âm thanh lạnh lùng của Ma Thần Khâm Phô vang lên rõ ràng bên tai của mọi người.

Lâm Diệp trầm tư nói:” Có thể tìm bảo vật, nhưng không thể mở ra cửa đá thấy được, chẳng lẽ noi n sau cửa đá có thứ quan trọng của Ma Thần Khâm Phô không muốn chung ta tìm được sao?”

Lý Tĩnh Kỳ mừng rỡ nói:” Có thể tìm bảo vật đã là tạo hóa ta chờ, còn với mở không mở cửa đá lại là không quan trọng, Lâm Diệp huynh, chúng tôi đi trước.” Vừa dứt lời, Lý Tĩnh Kỳ liền dẫn đầu đệ tử Lý gia đi vào trong điện.

Lâm Diệp đành phải khẽ thở dài, với bọn người Lâm Phong nói:” Phong nhi các nguoi đều phải chú ý, lấy được bảo vật bản thân thấy là được, nhưng không thể mở ra cửa đá thấy được, hiểu rõ rồi không?”

Lâm Phong và đệ tử Lâm gia ào ào gất đầu, sau đó Lâm Diệp trước tiên đi vào trong điện Ma Thần Điện, bọn Lâm Phong cũng sau đó đi theo tiến vào

xxxxxx

Sau khi tại đoàn người Lâm Phong thuận lợi tìm được lối ra mê cung, chỉ có người Mộ Dung gia tìm được lối ra chính xác đồng dạng có ngọn đèn vạn năm chỉ dẫn, mà người khác thì vẫn như trước bị nhốt trong mê cung.

Thiên Đồ đáng thương ở con đường tử vong đi được không lâu, thì lại kích động cơ quan, lần này, vận may của Thiên Đồ cũng không có đi theo hấn, Huyền Băng nước từ trên trời giáng xuống đem bọn người Thiên Đồ toàn bộ đông hành băng tinh thể, sau đó nghiền nát thành vi bụi.

Và linh hồn nguyên đẳng của Thất Huyền Thiên, một ngọn đèn kia đại diện cho Thiên Đồ đồng thời cũng dập tắt đi.

Môn đồ Tiêu Dao cung phụ trách dọn dẹp căn nhà để đặt linh hồn nguyên đẳng của Thất Huyền Thiên, sau khi hấy linh hồn nguyên đẳng của Thiên Đồ dập tắt, lập tức báo biết cho Tiêu Dao vương.

Trên mặt đầu động âm trầm của Tiêu Dao vương, trầm thấp nói:” Thiên Đồ a Thiên Đồ, nguoi không phải là người ngu xuẩn lại làm ra việc ngu xuẩn, uổng ta tín nhiệm đối với nguoi.”

Tức thời Tiêu Dao vương dùng ngọc giản truyền tin báo với Thiên Tuyệt, cho Thiên Tuyệt bọn họ đem các nguoi của Tiêu Dao cung toàn bộ cứu ra, đối với các người tu chân, tùy bọn họ tự sinh tự diệt.

xxxxxx

Lý Tĩnh Kỳ tìm tòi không lâu, liền ở một nơi tìm thấy một món linh châu màu đỏ bập bênh trên không.

Sau khi đem lấy xuống, Lý Tĩnh Kỳ ngạc nhiên vui mừng phát hiện, viên linh châu màu đỏ này lại là một món trung phẩm linh khí, trong viên linh châu màu đỏ thúc động lực chân nguyên có thể phát ta Tiên Nguyên chân hóa, điều này khiến Lý Tĩnh Kỳ cảm thấy nơi không thể tưởng tượng của Tiên khí.

Mặc dù vẫn chưa tìm thấy tác dụng khác của linh châu màu đỏ, nhưng Lý Tĩnh Kỳ đã đem linh châu màu đỏ giọt máu nhận chủ, và các đệ tử Lý gia cũng phân biệt ở các nơi tìm được các Tiên khí và Ma khí khác.

Cái gọi là Tiên khí Ma khí, chỉ là khác nhau trên tên gọi mà thôi, người tu Tiên chế luyện vũ khí pháp bảo thì được gọi chung là Tiên khí, và đồng dạng người tu Ma chế luyện vật khí cũng chính là Ma khí.

Đoàn người Lâm Phong cũng chia tan ra đến các nơi tìm bảo vật, mặc dù bên trong điện lớn, muốn đến cũng không có cái gì nguy hiểm, cho nên Lâm

Diệp mới cho mọi người tùy ý đi lại.

Lâm Phong không mục đích mà đi, lúc đi qua chỗ một tượng đồng, Lâm Phong vô tình nhìn thấy trong tay tượng đồng, cầm vũ khí giống như có một loại sức hấp dẫn đặc biệt.

Đi gần nhìn một cái, vũ khí trên tay tượng đồng là một thanh trường kiếm đỏ đậm, trong tay tượng đồng màu vàng có một thanh trường kiếm đỏ đậm, bản thân nhìn vào thì rất không hòa hợp.

Lâm Phong từ trong tay tượng đồng lấy xuống thanh trường kiếm đỏ đậm này, đột nhiên, người bạn già vẫn đang bên hông Lâm Phong, cây côn màu đen không ngừng chấn động lên.

Lâm Phong vội vàng lấy cây côn màu đen xuống, đúng lúc này, sự việc khiến Lâm Phong cảm thấy kinh dị xảy ra. Không ngờ cây côn màu đen chậm rãi đến gần trường kiếm đỏ đậm, và trường kiếm đỏ đậm cũng tự mình có linh tính chuyển động lên.

Hai món vũ khí chậm rãi quấn quanh cho nhau, sau đó dao động dung hợp lại, lúc này trong đầu Lâm Phong vang lên âm thanh lãnh khốc vừa lại thấp trầm” Tiểu tử, quả nhiên ngươi không có khiến ta thất vọng, ở trước mắt món trường kiếm đỏ đậm này là một trong tàn kiện trong mười tàn kiện Ma Thần Dã Mâu Dao của ta. Bây giờ với tàn kiện đồng vị của thiết côn tương dung hợp lại, chờ một lát thì ngươi sẽ thấy được bộ dạng sau khi dung hợp.

“Chỉ cần ngươi có thể tìm được các tàn kiện Ma Thần khí khác, tàn kiện trong tay bản thân ngươi liền sẽ với các tàn kiện dung hợp lại, lấy loại này đây, chỉ cần ngươi có thể tìm đủ toàn bộ các tàn kiện, như vậy ngươi sẽ có thể đem Ma Thần khí Dã Mâu Dao của ta phục hồi nguyên trạng. Và đến lúc đó ta có thể phục hồi ý thức, đương nhiên, mọi thứ này ta sẽ không cho người làm không, ta sẽ truyền cho ngươi Ma Thần công pháp, khiến ngươi thoải mái độ qua Thiên Kiếp thoát xác thành Ma. Được rồi, ta chỉ có thể nói cho ngươi nhiều như vậy, đáng chết! Ta lại muốn ngủ say rồi. ....”

Tiếng của Ma Thần Khảm Phổ vừa dừng xuống, Lâm Phong thì ngạc nhiên phát hiện hai món tàn kiện Ma Thần khí trước mắt đã dung hợp thành một thể, biến thân một cây trường thương thân thương màu đen, đầu thương màu đỏ.

Trên thân thương vẫn có hồng quang nhàn nhạt lơ lửng, trường thương trên tay Lâm Phong, không khỏi có một loài tung hoành vũ nội, cảm giác tan tác thiên hạ. Muốn đến nơi này, Lâm Phong bỗng nhiên hào khí, huy động trường thương trên tay cười nói:” Người bạn già, ngươi nên có tên đây, nhìn ngươi bây giờ biến trở nên tốt như vậy, thì gọi ngươi Thiên Hồng Thương vậy!”

“Phong nhi, trong tay ngươi cầm là vũ khí gì?” Đột nhiên tiếng của Lâm Diệp vang lên sau lưng Lâm Phong.

Lâm Phong vội vàng nói:” Cây trường thương này là đồ nhi vừa mới thu lấy, sư phụ ngươi xem là vũ khí gì?”

Nói xong đem Thiên Hồng Thương đưa đến trước mặt Lâm Diệp, Lâm Diệp nhận lấy Thiên Hồng Thương cẩn thận xem xét lên.

Nhìn xong Lâm Diệp có chút ngạc nhiên nói:” Cây trường thương màu đen này rất là kỳ lạ, tính chất kiên cứng là ta chưa bao giờ thấy qua, chạm tay vào sau đó có một loại cảm giác lạnh mớ phát lạnh, mặc dù vì sư không thể xác định cây thương là Ma khí loại cấp biệt nào, nhưng có thể xác định là cây thương này tuyệt đối không phải là Tiên khí, mà là Ma khí.

Lâm Phong khẽ cười nói:” Sư phụ, ngươi nói không sai, cây trường thương này chính là Ma khí.”

Trong ánh mắt tràn đầy hoài nghi của Lâm Diệp, Lâm Phong đem trải qua từ mới bắt đầu vô tình có được cây côn màu đen đến bây giờ tàn kiện dung hợp đều nói cho Lâm Diệp, sau khi Lâm Diệp nghe xong tự thuật của Lâm Phong, sắc mặt cũng là biến đổi lại biến đổi.

“Như thế mà nói, Thiên Hồng Thương trong tay Phong nhi ngươi, là hai món Ma Thần khí Dã Mâu Dao trong mười món tàn kiện của Ma Thần hãm Phổ, nếu có thể tìm được các tám món tàn kiện khác thì có thể phục hồi Ma Thần khí Dã Mâu Dao, cho ý thức của Ma Thần Khảm Phổ phục hồi, điều này đúng là quá khiến người ta cảm thấy khó tin!” Lâm Diệp kinh dị cuống quýt nói.

Lúc này Lâm Phong đột nhiên đi lên quỳ gối trước mặt Lâm Diệp thấp giọng nói:” Bởi vì lúc trước Phong nhi không có nắm chắc, cho nên vẫn luôn có điều giấu diếm với sư phụ, xin sư phụ trách mắng.”

Lâm Diệp không khỏi mỉm cười nói:” Đồ nhi ngốc, mau đứng lên, làm sao sư phụ trách ngươi chứ? Ngươi cũng là trong lòng không yên, bây giờ chứng thực ý thức tàn của Ma Thần Khảm Phổ không phải là ảo giác của ngươi, đó là phúc duyên của Phong nhi ngươi, vì sư thay ngươi vui mừng còn không kịp, tại sao lại trách mắng ngươi?”

Lâm Phong vội vàng bò người lên, khẽ cười nói:” Nói như vậy sư phụ ngươi là ủng hộ đồ nhi tiếp tục tìm kiếm các tàn kiện Ma Thần khí khác à?”

“Đương nhiên ủng hộ, tại sao không ủng hộ ngươi chứ? Mặc dù Ma Thần Khảm Phổ ra tay tàn nhẫn, nhưng hắn cũng không phải là người cực kỳ hung ác, năm kia Tiên Ma đại chiến hắn cũng là vì cầu tự bảo vệ mới ra tay giết người. Phong nhi ngươi có thể có được tín nhiệm của hắn cũng là cơ duyên trùng hợp, làm sư phụ tại sao lại không muốn bản thân đồ nhi có triển vọng chứ?” Lâm Diệp vẻ mặt tươi cười nói.

Lâm Phong cảm kích nhìn lấy sư phụ Lâm Diệp của bản thân, vốn trong lòng Lâm Phong vẫn còn chút lo sợ bất an, bây giờ nhìn thấy Lâm Diệp không có nổi giận lôi đình trách cứ bản thân, ngược lại còn an ủi bản thân. Lâm Phong nhìn chăm chăm mắt của Lâm Diệp, trong lòng cảm thấy ấm áp không thể so sánh.

Từ khi rời khỏi đại lục Bắc cực, đến Vô Cực Tinh, Lâm Phong cáo biệt người thân bằng hữu, thụ nghiệp ân sư. Lâm Phong vẫn luôn cô độc, sau khi bị Lâm Diệp thu làm đồ đệ, trong lòng cũng bất tri bất giác lặng yên thay đổi

Cái này không thể không nói là lời nói và hành động của Lâm Diệp ảnh hưởng đến biến hoá trong lòng Lâm Phong. Chỉ có sự phụ nổi bật mới có thể dạy ra đệ tử phi thường, thầy trò Lâm Diệp chính là ví dụ tốt nhất.

Nhìn đệ tử bản thân dần dần trưởng thành lên, trong lòng Lâm Diệp rất vui mừng, có đệ tử như vậy, sự phục cầu gì.

“Lâm Phong!”

Đang lúc thầy trò hai người đang đắm chìm trong tình thầy trò sâu đậm, một tiếng con gái mềm mại quen thuộc từ sau lưng Lâm Phong truyền qua.

Lâm Phong vội vàng xoay người qua nhìn, Mộ Dung Nhưộc Tuyết!

Lên tiếng gọi Lâm Phong đương nhiên là Mộ Dung Nhưộc Tuyết xinh đẹp động lòng người, đi rất lâu, cuối cùng thành công tìm được lối ra mê cung, vừa mới đi vào bệ rồng điện của Ma Thần Điện liền nhìn thấy thân hình Lâm Phong đã lo lắng rất lâu, cái này không thể không nói là sắp đặt của ông trời.

Lúc này trong lòng Lâm Phong tràn đầy ngạc nhiên vui mừng, Lâm Phong cũng không nghĩ tới Mộ Dung Nhưộc Tuyết có thể thuận lợi tìm được lối ra mê cung, vốn vẫn muốn quay đầu đi tìm năng, vận mệnh quả là đều trình diễn ngoài ý muốn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 70: Nụ Hôn Đỉnh Ước

Mộ Dung Nhưộc Tuyết ra mắt Lâm Diệp sư bá. Túc-Lô-Võng Chuyên tải từ” Mộ Dung Nhưộc Tuyết hướng về phía Lâm Diệp thi lễ nói.

Lâm Diệp gật gật đầu.

“Các người là thế nào tìm được lối ra mê cung?” Lâm Phong hỏi.

Mộ Dung Nhưộc Tuyết liếc nhìn Lâm Phong, nhẹ giọng nói:” Sau khi Quân Khiết sư thúc dẫn dắt chúng ta lựa chọn con đường bên phải, trên đường đã từng gặp qua cơ quan, rất may chúng ta liều mạng xông qua tới.”

Lâm Phong vui vẻ nói:” Không có gì là tốt, ta còn muốn quan đầu đi tìm các người nữa? Bây giờ thấy người không sao, ta cũng yên lòng.”

Mộ Dung Nhưộc Tuyết nghe vậy thật sâu nhìn chăm chú Lâm Phong, Lâm Phong có chút chịu không được ánh mắt của Mộ Dung Nhưộc Tuyết, vội vàng nói:” Nếu chúng ta đã hùng lực trải qua thử nghiệm đến bên trong điện của Ma Thần Điện, thì phải bắt đầu hành trình tìm bảo vật của chúng ta, Nhưộc Tuyết, chúng ta cùng đi tìm.”

Mộ Dung Nhưộc Tuyết gật gật đầu, liền với Lâm Phong cùng nhau hướng đi về phía chỗ sâu bên trong điện.

Lâm Diệp nhìn bộ dạng Lâm Phong và Mộ Dung Nhưộc Tuyết quen thuộc thế, trong lòng cũng vì một đôi này có tình ý lớn như thế của đệ tử cảm thấy vui mừng.

xxxxxx

Thiên Tuyết vẫn như cũ với một bộ quần áo trắng, lúc này với Thiên Diệt, Thiên Tàn Thiên Khuyết bốn người đứng ở bên ngoài điện của Ma Thần Điện.

“Cung chủ có lệnh, cho chúng ta lục soát cứu ra môn đồ Tiêu Dao cung, theo tin tức vừa rồi cung chủ phái người truyền đến nói Thiên Đồ đã chết trong mê cung của Ma Thần Điện.” Thiên Diệt thấp giọng nói.

Thiên Tuyết mặt không biểu tình mà lạnh lùng nói:” Thiên Đồ thích làm ra vẻ khôn ngoan, hiện giờ rơi vào kết quả thế thảm như vậy cũng là do hắn tự chuốc vạ vào thân.”

Bọn người Thiên Diệt cũng tương đối nhau không nói gì, mặc dù Thiên Đồ cùng với bọn họ Thiên Diệt là một trong Thất Huyền Thiên dưới tọa Tiêu Dao vương, nhưng quan hệ lại thông thường với sáu người khác. Hoặc nói là, trong bảy người Thất Huyền Thiên, chính thức có xã giao thì chỉ có hai huynh đệ Thiên Tàn Thiên Khuyết, các người khác đều không có giao tiếp gì

Thiên Kiều thích Thiên Nhạ là việc mọi người đều biết, nhưng đáng tiếc là hoa rơi có ý tùy nước chảy, và nước chảy vô tâm luyến hoa rơi mà thôi.

“Chúng ta đi!” Thiên Tuyết thấp giọng nói.

Bởi vì có chỉ dẫn của Tiên khí Tinh Hải là bàn của Tiêu Dao vương đưa cho, đoàn bốn người Thiên Tuyết rất nhanh tìm đến cửa vào Tham Lang, và đi vào trong đó.

Đang tìm tòi không lâu thì tìm được rất nhiều môn đồ Tiêu Dao cung với lại bọn người Vũ Sát của Hắc Ma Tông, được biết có thể an toàn ra ngoài Ma Thần Điện, rất nhiều người vẻ mặt đầy vui mừng.

Thất Sát, Tham Lang, Phá Quân ba cái cửa vào, thật ra bên trong ba cái cửa vào là có thể thông nhau, chỉ là trong thông đạo có cản trở của cơ quan và cạm bẫy không thể dễ dàng thông qua.

Có sự trợ giúp của Tinh Hải là bàn, bọn người Thiên Tuyết dễ dàng tìm được bọn Thiên Nhạ Thiên Kiêu đang khổ sở tìm đường ra.

Sau khi biết được chỉ có thể an toàn ra ngoài mà không được lại tiếp tục tìm bảo vật, rất nhiều người tu chân cũng không nguyện ý bỏ cuộc.

Nhất là một số nhân vật lợi hại càng không chịu rời khỏi, thậm chí có Tiêu Dao cung không chịu dẫn đường mà xúc động ra tay cướp đoạt Tinh Hải là bàn.

Thiên Tuyết lạnh lùng quét mắt liếc nhìn những đồng đạo người tu chân không nguyện ý lúc này dừng tay, không xem thường nói:” Muốn ra tay không? Ta lúc này cũng chiều theo!”

Cát Chiến Hồ là một người tu chân Độ Kiếp kỳ cuối, đối với Cát Chiến Hồ trong trăm năm thì phải gặp tứ cửu Thiên Kiếp của bản thân mà nói, lần này truy tìm bảo vật Ma Thần Điện ý nghĩa trọng đại.

Nếu như có thể tìm được một món Tiên khí hoặc là Ma khí, thì không uổng mấy trăm năm bản thân khổ tu, hoặc nói nếu như thế không công mà quay về, không chỉ mặt mũi không thể nói nổi, Cát Chiến Hồ sắp đến Tứ Cửu Thiên Kiếp cũng rất là khó vượt qua.

Đồng đạo người tu chân trên Vô Cực Tinh ở bên trong, có người tu chân tu vị Hợp Thể kỳ cũng không phải là số ít, tại sao người tu chân có tu vị Độ Kiếp kỳ ngược lại thì có đến hơn mười người chứ? Nguyên nhân thì ở sau khi đột phá đến Độ Kiếp kỳ, thì phải tùy thời gặp Tứ Cửu Thiên Kiếp tới gần.

Nếu như không có một món vũ khí cực phẩm linh khí hoặc nói là cực phẩm linh khí tương tự, như vậy muốn Độ Kiếp thì chỉ có khả năng chừng hai phần.

Như vậy có thể thấy tính quan trọng một món Tiên khí hoặc là Ma khí đối với người tu chân sắp Độ Kiếp, thành công Độ Kiếp thì bay thẳng Tiên giới, trở thành Thượng Tiên hoặc là Ma Vương, Độ Kiếp thất bại thì là Hình Thần Câu Diệt, văn tái khổ tu hoá thành hư vô.

Lần này người tu chân đến Ma Thần Điện tìm bảo vật, có không ít thực lực của Hợp Thể kỳ trở lên, cũng ôm lấy mục đích không có được một món Tiên khí hay Ma khí thì tuyệt đối không quay về, càng huống chi có không ít người chưa xong qua mê cung thì chết trong cơ quan cạm bẫy của Ma Thần Điện.

Lời nói kích thích của Thiên Tuyết mang đầy mùi thuốc nổ, không nghi ngờ thật sâu chọc giận rất nhiều người ở đây, trong chớp lát tiếng chửi mắng và tiếng gọi ầm ỉ liên tục lên.

Ở lúc này đang khẩn trương, môn đồ Tiêu Dao cung phụ trách giám sát từ ngoài cửa truyền đến một tin tức không tốt, Ngạo Thế Môn với Thái Hư Phái hai đại tu chân môn phái, liên hợp các tu chân khác phái ra đồng đạo cao thủ đến Ma Thần Điện, ý đồ rất là rõ ràng, đồng dạng cũng là vì bảo vật trong Ma Thần Điện.

Lần này Ngạo Thế môn với Thái Hư phái hạ quyết tâm chính diện đối quyết với Tiêu Dao cung, xuất động cao thủ đội hình cường đại, trên cơ bản cao thủ Hợp Thể kỳ trở lên toàn bộ xuất động, và Tứ đại thế gia với các thế lực đồng đạo trong Vô Cực thành ào ào xuất động rất nhiều cao thủ.

Có thể nói hiện giờ các nơi xuất động những người, xem như là một loại đại diện của thế lực mạnh nhất ở Vô Cực Tinh.

Và lúc này Tiêu Dao vương cũng đã truyền mệnh lệnh đến, muốn bọn người Thiên Tuyết ổn định các người tu chân trong Ma Thần Điện, không nên cho bọn họ hoang mang. Nhưng hiện giờ mà xem, đã không có tính khả năng này.

xxxxxx

Lâm Phong và Mộ Dung Nhực Tuyết một đường đi vào bên trong điện thật sâu của Ma Thần Điện, sau khi lúc xoay mấy cái điện, Lâm Phong với Mộ Dung Nhực Tuyết nhìn thấy trong một cảnh tượng khó có thể quên.

Vô số Tiên khí Ma khí với lại bảo vật phát ra sắc màu đủ loại hồng quang chớp động say mê người, đao kiếm búa rìu, lưới lê câu nĩa; bảo hộp, bảo châu, các loại bảo vật hình thái khiến Lâm Phong và Mộ Dung Nhực Tuyết trừng to hai mắt, lúc này dường như mọi thứ xuất hiện trước mắt đều là đang nằm mơ vậy.

“Lâm Phong, chúng ta nhìn thấy không phải ảo giác chứ? Mộ Dung Nhực Tuyết nhẹ giọng hỏi.

Lâm Phong cũng có chút mờ mịt nói:” Có thể không phải, ảo giác không có chân thật như vậy.”

Đồng thời lúc Lâm Phong và Mộ Dung Nhực Tuyết kinh ngạc tán thán số lượng bảo vật Ma Thần Điện, Lâm Phong vô tình phát hiện một toà tượng đá

ẩn giấu sau cửa đá.

Lâm Phong không khỏi nghĩ đến lời nói với tất cả mọi người ở đó của Ma Thần Khâm Phô mà bản thân vừa mới đi vào bên trong điện của Ma Thần Điện. Không thể mở ra bất cứ cửa nào bản thân thấy được, nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Chẳng lẽ nói sau cửa đá có thứ càng thêm thần bí sao? Lâm Phong có chút tò mò lên, hoặc là nói đó là bản tiếng đe dọa của Ma Thần Khâm Phô, căn bản thì chính là cố ý hù dọa mọi người. Hẳn không muốn mọi người biết bí mật sau cửa đá, có lẽ ở sau cửa đá có bảo vật càng thêm quý hiếm.

Lâm Phong nghĩ đến chỗ này liền hướng về phía Mộ Dung Nhục Tuyết hỏi:”Nhục Tuyết, vừa rồi ngươi đi vào Ma Thần nội điện có nghe Tiên thứ truyền âm của Ma Thần Khâm Phô không?”

“Lâm Phong ngươi nói là cảnh cáo của Ma Thần Khâm Phô đúng không?” Mộ Dung Nhục Tuyết như có suy nghĩ nói.

“Không sai, chính là cảnh cáo.”

“Vừa rồi là có nghe thấy cảnh cáo của Ma Thần Khâm Phô, hẳn nói không thể mở ra bất cứ cửa nào thấy được, nếu không sẽ có chuyện không tốt xảy ra, Lâm Phong ngươi cũng nghe được lời nói giống vậy sao?”

“Đúng vậy, với lại ta muốn nói cho ngươi biết là, đằng sau tượng đá, hiện giờ có một cánh cửa.”

Nhìn lấy vẻ mặt nghiêm túc của Lâm Phong, Mộ Dung Nhục Tuyết theo nhìn qua phương hướng mà Lâm Phong chỉ, quả nhiên sau một toà tượng đá không chói mắt có một cửa đá không chỉ tiết nhìn khó mà phát hiện.

“Lâm Phong ý của ngươi có phải nói là, cửa đá phía sau có cái gì thần bí hả?” Mộ Dung Nhục Tuyết cẩn thận hỏi.

Lâm Phong thờ dài một tiếng, trầm giọng nói:”Ta hoài nghi Ma Thần Khâm Phô là cố ý nói năng uy hiếp chúng ta, sau cửa đá nhất định có thứ gì không tưởng tượng được tồn tại. Ta rất muốn mở ra xem xem, hoặc có thể nói ta muốn mạo hiểm một cái, Nhục Tuyết ngươi cảnh thấy ta có nên mở cánh cửa này ra?”

Mộ Dung Nhục Tuyết cúi đầu trầm ngâm một lát, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn Lâm Phong nói:”Có lẽ ngươi đúng, nếu chúng ta đã xông qua nguy hiểm chưa biết bên trong điện Ma Thần Điện, đối với lời nói của một người đã chết, chúng ta là không thể quá tin tưởng. Cho dù ngươi sai, ta vẫn cùng ngươi đứng chung một chỗ, ai khiến chúng ta là bằng hữu tốt chứ?”

Lâm Phong bị Mộ Dung Nhục Tuyết sâu sắc cảm động, bộ phận mềm mại nhất trong lòng đột nhiên chấn động một cái, Lâm Phong xúc động nắm lấy cánh tay nhỏ nhắn của Mộ Dung Nhục Tuyết, thấp giọng nói:”Nhục Tuyết, từ đó tới giờ ta vẫn muốn nói với người nói một câu, nhưng cuối cùng ta không dám lên được dũng khí. Mỗi lần chỉ cần nhìn thấy ngươi thì ta cũng không hiểu sao khẩn trương lên, chỉ thể dùng cười khúc khích hỏi ứng ngươi, hiện giờ ta muốn nói với ngươi, ta thích ngươi!”

Mộ Dung Nhục Tuyết vẻ mặt đầy ngượng ngùng chậm rãi cúi đầu xuống, dịu dàng nói:”Lâm Phong, ta cũng rất thích bộ dạng ngây ngô của ngươi khi nhìn thấy ta, rất đáng yêu cũng rất buồn cười, ngươi đối với bất cứ việc ngươi làm đều tràn đầy lòng tin, kiên trì bản thân đã lựa chọn, không bỏ cuộc, cố gắng làm càng tốt, ta ủng hộ ngươi.”

“Vậy, Nhục Tuyết, ngươi thích ta sao?” Lâm Phong vội vàng hỏi.

Mộ Dung Nhục Tuyết dùng âm thanh như muỗi kêu thấp giọng nói:”Thích.”

Mặc dù trong mơ Lâm Phong ảo tượng rất nhiều lần, cảnh tượng bản thân sau khi biểu đạt tình ái với Mộ Dung Nhục Tuyết, nhưng lúc sự việc trong mơ chính thức xảy ra trước mắt bản thân, Lâm Phong lại vạn phần khẩn trương lên.

Lúc Lâm Phong không dám tưởng tượng khi Mộ Dung Nhục Tuyết từ trong miệng nói ra không thích bản thân, bản thân sẽ có phản ứng gì, lại hoặc là Mộ Dung Nhục Tuyết nói ra thích bản thân, bản thân lại kích động thể nào.

Hiện giờ sự thật ở trước mắt, Lâm Phong chậm rãi ngược khuôn mặt tuyệt mỹ của Mộ Dung Nhục Tuyết lên, nhìn lấy một người xinh đẹp, thò ra hơi thở như làn, Lâm Phong không khỏi hôn về phía đôi môi đỏ mọng như anh đào của Mộ Dung Nhục Tuyết.

Trong nháy mắt hai người thân mật tiếp xúc, thiên địa gần như sụp đổ, trốn vũ trụ như chỉ có chân tình hai người chặt chẽ tương liên tồn tại, và trong tai của nhaiu, hiện giờ chỉ có thể nghe thấy tiếng tim đập của đối phương.

Thật lâu, rồi mới.

Đôi mắt Lâm Phong tràn đầy tình ý nhìn Mộ Dung Nhục Tuyết:”Nhục Tuyết, ta Lâm Phong ở đây thề, dùng tận mọi thứ kiếp này đi bảo vệ ngươi, không cho ngươi bị bất cứ thương hại nào, vĩnh viễn thật lòng yêu mến ngươi!”

Mộ Dung Nhục Tuyết cũng gắt gao dựa vào lồng ngực rộng lớn của Lâm Phong, không dám tin tưởng nói:”Ta có phải là đang nằm mơ, thì ra bị người bản thân yêu ôm lấy mới chính là hạnh phúc nhất, Lâm Phong, ta cũng yêu ngươi!”

Hai người lãng lãng hưởng thụ yên tĩnh, hoặc có lẽ là trong thế giới hai người thương yêu nhau, chỉ muốn có thể ở cùng nhau là việc tốt đẹp nhất!

Khoảng cách xa nhất của thế giới, không phải người đứng ở đối diện lại không biết ta yêu người, mà là biết rõ ràng thương yêu lẫn nhau lại không thể ở cùng nhau.

Lâm Phong và Mộ Dung Nhực Tuyết là may mắn, trong thời gian đứng gặp được đúng với hần và nàng, trong lòng hai người tràn đầy nhu tình mật ý.

Đúng lúc này, ngọc giản truyền tin của Lâm Phong và ngọc giản truyền tin của Mộ Dung Nhực Tuyết cùng nhau chấn động lên.

Hai người đều nhận được một tin tức, là phải quay về nơi đi vào bên trong điện, có chuyện lớn sắp xảy ra.

Hai người nhìn nhau khẽ cười, cùng nhau nắm tay nhìn cũng không nhìn trần bảo khắp điện, đường cũ đi ra ngoài.

Lúc này trong lòng Lâm Diệp rất rối, sau khi nhận được thông báo của gia chủ, cũng đồng dạng sự phụ của bản thân Lâm Thiên Hào, Lâm Diệp biết, sau khi tiếp Tiên Ma đại chiến hai vạn năm trước, ra đời của Ma Thần Điện sẽ dẫn tới một trận hạo kiếp càng lớn của người tu chân!

Hiện giờ bên ngoài Ma Thần Điện tụ tập các thế lực tu chân khắp nơi, và Tiêu Dao cung khổng chế Ma Thần Điện, đương nhiên không chấp tay đem Ma Thần Điện bản thân khổng chế, cho các thế lực người tu chân khác dễ dàng đi ra.

Điều này cũng làm cho ý nghĩa sắp có một đại quy mô, xảy ra so đấu giữa các người tu chân.

Lâm Phong cùng Mộ Dung Nhực Tuyết rất nhanh liền về đến lối ra mê cung của bên trong điện, Mộ Dung Quân Khiết về mặt cũng đầy nghiêm túc đứng ở trước mặt đệ tử Mộ Dung gia trầm mặc không nói.

Lâm Phong đi lên hỏi:” Sư phụ, Mộ Dung sư thúc, xảy ra chuyện gì thế?”

Lâm Diệp nhìn thấy Lâm Phong và Mộ Dung Nhực Tuyết quay về, thở dài một tiếng:” hiện giờ bên ngoài Ma Thần Điện tụ tập rất nhiều thế lực các nơi, trong đó có rất nhiều người của Tứ đại thế gia chúng ta, tin tức Ma Thần Điện ra đời đã truyền khắp giới tu chân trên cả Vô Cực Tinh, sau này Vô Cực Tinh cũng sẽ không yên tĩnh rồi.”

“Sư phụ ý của người nói là, Tiêu Dao cung sắp sẽ triển khai quyết đấu với các thế lực khác sao? Lâm Phong thấp giọng nói.

Mộ Dung Quân Khiết lạnh nhạt nói:” Cái này chính là việc xu thế tất yếu, ai cũng không đem lợi ích của bản thân dễ dàng chấp tay nhường cho người khác, người của Tiêu Dao cung vẫn luôn tự cao liêu lĩnh, lần này nhất định sẽ gây chiến làm to chuyện!”

Lâm Phong và Mộ Dung Nhực Tuyết nhìn nhau một cái, từ trong mắt đối phương đều nhìn thấy khiếp sợ.

Trong lòng Lâm Phong thầm nghĩ nói:” Chỉ sợ đến cả Ma Thần Khảm Phò cũng không nghĩ tới, không ngờ Ma Thần Điện dẫn đến chém giết cả Vô Cực Tinh, điều này nói rõ một vấn đề, đó chính là bảo vật trong Ma Thần Điện mỗi một người đều muốn có được, đối với có thể đạt thành mong muốn thì phải xem thực lực của người đó.

xxxxxx

Sau khi Thiên Tuyết nhận được tin tức ngọc giản truyền tin của Tiêu Dao vương , dẫn dắt đông đảo đệ tử Tiêu Dao cung quay về bên ngoài Ma Thần Điện. Với đồng thời các người tu chân ở đó cũng đi theo sát phía sau bước ra mê cung, dưới tình trạng không có nắm vững, không có ai ngốc đến tự mình đi vào chỗ sâu của mê cung tiếp tục mạo hiểm.

Nhìn thấy đội hình đông đảo các nơi người tu chân,Thiên Tuyết chấp tay nói:” Không biết các vị đạo hữu đến nơi này có việc gì? Tại hạ Thiên Tuyết đứng đầu Thất Huyền Thiên của Tiêu Dao cung, phụng mệnh của Tiêu Dao cung chủ đến đây có chuyện quan trọng xử lý, mong rằng các vị đạo hữu cho một tiện lợi.

“ Người đứng ở đây làm bộ làm dạng, mọi người ai không biết sau lưng người chính là Ma Thần Điện trong truyền thuyết. Tiêu Dao cung người nhanh chân đến trước cũng thôi, chẳng lẽ các người còn muốn độc chiếm bảo bối trong Ma Thần Điện sao?” Một lão già tóc dài xoa tung quát to nói.

Mọi người đều sôi nổi đáp lại, trong giây lát, âm thanh người tu chân phản đối Tiêu Dao cung độc bá Ma Thần Điện cuộn cuộn vang lên không dứt.

Thiên Tuyết thách thức liếc nhìn mọi người một cái, lạnh nhạt nói:” Nếu như trong các người có người thông qua cửa của ta, ta cũng mời hẳn đi vào Ma Thần Điện. Nhưng, nếu như thực lực các người không tốt, vậy cũng đừng trách ta vô tình không nương tay!”

Vừa rồi vị lão già áo tím tên là Tri Thừa, là một người tu Yêu Hợp Thể kì, sau khi nghe xong lời của Thiên Tuyết, dùng âm thanh cực kỳ khó nghe lớn tiếng cười lên:” Ha ha ha! Cái này là chính miệng người nói, các vị đạo hữu ở đây có thể làm chứng, nếu như ta có thể đánh bại người, Tiêu Dao cung người liền không thể ngăn trở ta!”

“ Chỉ bằng người muốn đi vào Ma Thần Điện, nói ra không sợ người khác cười rộ rỡ rằng cửa sao>” Một âm thanh lạnh lùng thanh thúy vang lên trong tai mọi người.

“ Thuộc hạ tham kiến cung chủ!” Đông đảo môn đồ Tiêu Dao cung ào ào thi lễ khom lưng nói.

Tiêu Dao vương oai phong nhẹ nhàng lướt xuống bên cạnh Thiên Tuyết, sau khi khẽ gật đầu với Thiên Tuyết, mặt hướng về Tri Thừa cười lạnh nói:” Ta xem người có bản lĩnh gì có thể đi vào Ma Thần Điện.”

Đồng đảo người tu chân một bên đều gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Dao vương, sau khi Tiêu Dao vương đứng lại, có số lượng đồng đảo môn đồ Tiêu Dao cung tuân ra, phòng thủ ở trước mặt Tiêu Dao vương. Từ trên nhân số mà xem, thế lực các nơi có hơn vạn người, và bên Tiêu Dao vương thêm vào Hắc Ma Tông cũng chỉ có ba bốn ngàn người, chỉ là thủ hạ Tiêu Dao vương tương đối tập trung.

Và thế lực các nơi đều kế hoạch nham hiểm, cũng không phải đoàn kết một lòng đến vì Ma Thần Điện. Mỗi nhà đều có bản tính riêng của bản thân, như thế mà xem Tiêu Dao vương cũng có chiếm cứ một ưu thế nhất định.

Bên Ngạo Thế môn, môn chủ Tạ Văn Thiên với con trai Tạ Phàm chỉ huy đồng đảo cao thủ bốn môn đều ở trước Ma Thần Điện, Thái Hư phái xuất động hơn trăm vị đệ tử. Trong đó có vài vị Lương Tự bối ở đó, đệ tử Lương Tự bối không chỉ là cao thủ như hai vị trưởng lão Thanh Phong Minh Nguyệt, Lương Thiện chân nhân chính là chuông giáo đường nhiệm của Thái Hư phái.

Trong lúc mọi người với Tiêu Dao cung khẩn trương căng co:” Tốt lắm, Tiêu Dao cung các ngời phái một người ra giao thủ với ra vậy! Nhưng ta cũng nhắc nhở các ngời một cái, đừng nên coi thường ta, nếu không các ngời nhất định sẽ hối hận!”

Thiên Tuyệt chậm rãi bước ra ngoài, nhìn chăm chú Tri Thừa lạnh nhạt nói:” Ta tới giao thủ với ngời!”

“Rất tốt, thì cho các ngời nhận biết một chút thực lực chính thức của người tu Yêu vậy! Tri Thừa cuồng ngạo nói.

Vừa dứt lời, Tri Thừa hoá thành một quái vật đầu báo thân người, người tu Yêu lúc tu luyện đến Hợp Thể kì sau đó thì có thể hoá thành nhân hình, và bảo trì hình dáng nửa người nửa thú thì có thể đem thực lực của bản thân nhanh chóng tăng lên mấy lần.

Và Tri Thừa lại là một người tu chân Hắc Báo, lúc này hoá thành hình thái nửa người nửa thú, tốc độ liền tăng lên trong phạm vi lớn.

Tri Thừa hăng hái chạy nhanh lên huyền ra mười mấy đạo tàn ảnh, và đồng thời huy động báo trảo tàn nhận độc áo công hướng về Thiên Tuyệt.

Mọi người đều sợ hãi than Tri Thừa tốc độ lại bay nhanh như thế, số lượng người tu Yêu trên Vô Cực Tinh rất thưa thớt, nguyên nhân chính là người tu Yêu không có ưu thế trời sinh mà loài người có, loài người có thể dễ dàng hấp thu thiên địa linh khí dùng để tu luyện, và người tu Y bởi vì thân thể có hạn, không thể giống loài người hạ bút thành văn.

Cho nên người tu Yêu muốn tu luyện thành Kim Đơn kỳ thường phải cần hơn ngàn năm thời gian, mà người có tư chất tầm thường cũng có thể dưới hỗ trợ của công pháp, ngắn ngủi hơn mười năm thì có thể tu luyện đến Kim Đơn kì.

Từ khó khăn trên tu luyện mà nói, tốc độ tu luyện của người tu Yêu vẫn xa xa chậm với loài người. Nhưng thực lực tự thân của người tu Yêu đều rất là cường hãn, có thể đó chính là sắp xếp tương đối công bằng của ông trời.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 71: Trận Chiến Tiên Ma[Trên]

Thiên Tuyệt đồng dạng cũng cố động lực chân nguyên bên ngoài cơ thể, hai đạo bóng người**sau khi đụng chạm,”Đừng!” một tiếng, hai người công kích lẫn nhau khiến trên không bị cuồng liệt của lực chân nguyên đè ép nổ sập ra.

Thiên Tuyệt lấy ra vũ khí của chính mình- -Trụ Tinh.

Trụ Tinh là một thanh trường kiếm màu xám hàn quang bức người, cực phẩm linh khí!

Khi đang đón đỡ công kích**của Tri Thừa, Thiên Tuyệt cảm thấy âm thầm kinh hãi, công kích của Tri Thừa này mạnh mẽ như vậy, giống như trong công kích bao hàm cường đạo lực chân nguyên không phải của người tu chân, mà là nguyên lực mãnh yêu hoàn toàn không giống với người tu chân.

Nếu như cho thực lực ngang nhau với Tri Thừa, ngời tu chân Hợp Thể kì quyết đấu với Tri Thừa, như vậy không thể nghỉ ngơi, người tu chân có tu vị ngang nhau sẽ bị Tri Thừa đánh ép không có bất cứ lực đánh trả nào.

Xem ra người tu Yêu quả thật không thể khinh thường, đột nhiên Thiên Tuyệt lấy trường kiếm đứng thẳng nói:” lực Yêu nguyên của ngời tu Yêu quả là lợi hại, hôm nay ta cũng xem như nhận biết được. Nhưng, ta không giết người vô vãng, ngời hãy xưng tên ra đi!”

Tri Thừa lạnh nhạt cười nói:” Muốn đánh thì đánh, nói nhiều chuyện nhảm có tác dụng sao?”

Nói xong lại huyễn ra mấy đạo tàn ảnh, tàn nhẫn tiếp tục hướng tới công kích Thiên Tuyệt.

Mọi người ở đây cũng rất chăm chú nhìn tình trạng hai người quyết đấu, người tu Yêu quả là lợi hại, hình thái công kích với lại trình độ cường hãn đặc biệt của thân thể, khiến người tu chân cũng tự cảm thấy không bằng.

Chỉ là không ai chú ý tới, trong người tu chân đông đảo, cũng không phải là chỉ có một người tu Yêu như Tri Thừa, còn có hơn mười vị người tu Yêu đến cùng Tri Thừa cũng đang ẩn giấu trong hàng ngũ người tu chân.

Lần này người tu Yêu có thể nói là tinh nhuệ ra hết, căn bản hề là cao thủ tu Yêu trên kì Hợp Thể đều đến. Dẫn đầu là Thần Thủ Độ Kiếp trung kỳ- -Kim Giáp Kỳ Lân!

Kim Giáp Kỳ Lân tên là Thao Quang, là Vương của người tu Yêu trên Vô Cực Tinh. Lần này đến Ma Thần Điện, chính là vì có thể từ trong Ma Thần Điện đoạt lấy vài món bảo bối đem về, người tu Yêu Độ Kiếp phải chống lại thiên lôi là kinh khủng mà người tu chân khó tưởng tượng.

Sở dĩ số lượng người tu Yêu thừa thốt, nguyên nhân bởi vì không phải cực thiên phú và người cao siêu không thể tu thành đại đạo, Và sau khi tu thành đại đạo lại phải gặp uy lực Thiên Kiếp lắm gấp mười lần so với người tu chân bình thường, từ xưa đến nay người tu Yêu có thể thành công Độ Kiếp đã ít còn ít, nhưng có thể Độ Kiếp thành công đến Thiên giới trở thành Yêu Vương thì cũng chỉ có những nhân vật cực kì lợi hại.

Quyết đấu giữa Tri Thừa với Thiên Tuyệt đã đến giai đoạn căng thẳng tột độ, mặc dù thực lực của Tri Thừa rất mạnh, nhưng cho dù xuất chiêu thế nào công kích Thiên Tuyệt, cuối cùng lại không thể công phá phòng ngự của Thiên Tuyệt, cái này khiến bản thân Tri Thừa có chút táo bạo khó mà chấp nhận.

Thiên Tuyệt cũng là có khổ khó nói, thực lực bản thân Độ Kiếp kỳ cuối không ngờ lại chỉ có thể phòng ngự mà không thể đánh trả công kích của Tri Thừa, điều này đúng là đánh cho có chút uất ức.

Nhưng, Thiên Tuyệt không phải là kẻ đầu đường xó chợ, Thiên Tuyệt vẫn luôn đợi một cơ hội, tranh thủ có thể một lần hành động đánh bại Tri Thừa.

“Thình thịch!””Thình thịch thình thịch thình thịch!” Đùng!””Lách cách!”

Tiếng va chạm của lực chân nguyên với lực yêu nguyên, tiếng tấn công của Truy Tinh Kiếm và Báo Trảo liên tiếp không ngừng từ trường tỉ đấu truyền đến đây, cuối cùng, lúc Tri Thừa có chút không ổn định lại một lần bị Thiên Tuyệt ép lui, thân thể hơi một chút hư lung lay một cái, lộ ra một sơ hở nhỏ.

Thiên Tuyệt nắm lấy một cơ hội tuyệt hảo như vậy, trong phút chốc điện quang thạch hoá, cố gắng mũi kiếm đâm ra một chiêu thức cần giết- -một kiếm kinh thiên.

Tất cả người ở đây cũng không nhìn rõ một kiếm này như thế nào, giống như Thiên Tuyệt căn bản không hề động qua, chỉ là, lúc này Thiên Tuyệt đứng ở sau lưng Tri Thừa, và Tri Thừa lại về mặt đầy kinh ngạc chậm rãi quay đầu hỏi:”Đây là chiêu thức gì?”

“Người có tinh ý, vô tình thay đổi. Buồn bã tổn hại tinh thần, một kiếm kinh thiên. Thiên Tuyệt thấp giọng nói.

Tri Thừa tất cả đắm chiêu suy nghĩ, xoay người chạy qua hướng về phía Thiên Tuyệt, khi đang lúc sắp chạy đến trước mặt Thiên Tuyệt, đầu báo dữ tợn lộ ra nụ cười cực kì khó coi:”Bại dưới kiếm của ngươi, ta dù chết không oán!” Nói xong, cả thân thể trong nháy mắt hoá thành hư vô tan biến ở trong không khí.

Thiên Tuyệt cũng im lặng xoay người đi trở về bên cạnh Tiêu Dao vương, môn đồ Tiêu Dao cung không khỏi lớn tiếng ủng hộ vì Thiên Tuyệt.

Người tu chân khắp nơi cũng bộ dạng nhìn nhau không nói gì, nhất là với Thao Quang đứng đầu các người tu Yêu, đáy lòng cũng cảm thấy cực kì phần nộ.

Tiêu Dao vương như có ý như vô tình lạnh nhạt nhìn Thiên Tuyệt một cái, sau đó mặt hướng về phái các thế lực tu chân cao giọng nói:”Ta nghĩ kết quả cũng không cần nói nữa, mọi người đều đã chính mắt nhìn thấy. Nếu như còn có người muốn đi vào Ma Thần Điện, như vậy ta Tiêu Dao cung ở đâu cung hậu mọi người!”

Trong một khoảng thời gian, âm thanh bất mãn Tiêu Dao cung độc bá Ma Thần Điện không ngừng vang lên, một luồng nhỏ người tu chân không thể trong mọi người nổi tác dụng gì, nhưng đối với các người tu chân môn phái có thực lực tương đối hùng hậu thì khác nhau.

Ít nhất hai phương liên hợp của Ngạo Thế môn và Thái Hư phái này, trong hai tùy tiện lấy một thì có thể không chút thua kém chống lại với Tiêu Dao cung.

Chỉ là trước khi thủ lĩnh môn phái không có hạ mệnh lệnh, loại cục thế kiếm chế lẫn nhau vẫn tạm thời sẽ không xảy ra, trong lòng Tiêu Dao vương rất rõ ràng điều này, thủ lĩnh hai đại môn phái Ngạo Thế môn với Thái Hư phái đồng dạng không phải là kẻ ngốc.

“Tại sao đến nhiều người thế? Như thế Vô Cực Tinh sắp phải đại loạn!” Lâm Diệp có một ít lo lắng nói.

Thật ra đoàn người Lâm Phong được biết Tứ đại thế gia, với lại thế lực các nơi đều hội tụ ở ngoài Ma Thần Điện, thì lập tức từ cửa vào mê cung đi theo đường cũ quay về đến bên ngoài Ma Thần Điện, lúc vừa mới nhìn thấy nhiều người tu chân như thế, Lâm Phong vẫn tưởng rằng Tiên Ma đại chiến lại bắt đầu tái diễn.

Bọn người Tiêu Dao cung đối với đoàn người hơn mười người của Lâm Diệp từ sau lưng Ma Thần Điện chạy ra, đương nhiên sẽ không thể không biết, Tiêu Dao vương lập tức liền nhìn về hướng bọn người Lâm Diệp.

Khi nhìn thấy Lâm Diệp đứng đầu đoàn người, Tiêu Dao vương lạnh nhạt cười nói:” Lâm Diệp, không nghĩ tới ngươi lại là có thể bình yên từ Ma Thần Điện đi ra, bốn vương vẫn quá coi thường ngươi rồi.”

Thiên Tuyệt cũng ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Lâm Diệp, trong lòng Thiên Tuyệt vẫn luôn có một tình ý nảy đối với Lâm Diệp, hoặc là có nói hành động nhu nhược lúc trước của bản thân, và cuối cùng không thể tha thứ chính mình sao!

Lâm Diệp khinh miệt nhìn về phía Tiêu Dao vương lạnh nhạt nói:” Tiêu Dao vương! Ngươi quả thật không nghĩ tới Lâm Diệp ta sẽ cho ngươi âm mưu khó mà đạt được, mặc dù ta không rõ ràng rốt cuộc mục đích của ngươi là cái gì, nhưng mà ta có thể nói với ngươi, kết quả ngươi không muốn thấy ta có thể cho nó lập tức xảy ra trước mặt ngươi!”

Nói xong Lâm Diệp xoay người hướng về phía các người tu chân mọi người giương giọng nói:” Nếu như các vị tin tưởng lời nói của Lâm Diệp ta, ta nguyện ý cho các vị dẫn đường an toàn đi qua mê cung của Ma Thần Điện, ở bên trong điện Ma Thần Điện có vô số Tiên khí trân bảo, ta nghĩ mục đích mọi người hôm nay đến đây không phải đến du ngoạn chứ?”

Mặc dù người của Tứ đại thế gia sớm đã biết Lâm Diệp tìm được lộ tuyến an toàn, đi vào bên trong bảo tàng Ma Thần Điện, nhưng lại không nghĩ tới Lâm Diệp sẽ đem bí mật này trước mọi người công bố cho mọi người, Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào cũng là vì xúc động của đệ tử của bản thân Lâm Diệp mà đáy lòng khẽ thở dài.

“Ha ha ha ha! Chư vị! Có ai muốn ngang nhiên cùng đối nghịch với Tiêu Dao cung ta, Tiêu Dao cung ta nhất định sẽ toàn lực phụng bồi đến cùng! Chỉ là muốn khuyên mỗi một người ở đây, chuyện hôm nay hy vọng mọi người coi như không nhìn thấy, bây giờ rời khỏi vẫn còn kịp. Nếu không, thì đừng nên trách Tiêu Dao cung ta thù hạ vô tình!” Tiêu Dao cung cuồng cười nói.

“Ngươi tưởng rằng chỉ có Tiêu Dao cung ngươi có tư cách ở đây nói chuyện sao? Ma Thần Điện cũng không phải là hậu hoa viên của Tiêu Dao cung ngươi, chỉ cần các ngươi có thể tùy ý đi vào. Sau khi Tiên Ma đại chiến năm đó, Ma Thần Khảm Phò để lại đồng đảo Tiên khí bảo vật để cho người có duyên đi tìm tòi, Tiêu Dao cung ngươi có tài đức gì muốn độc hưởng, ta Ngạo Thế môn là người đầu tiên sẽ không đồng ý!”

Người nói chuyện là một người mặt như quan ngọc, thiếu niên tuấn lãng mắt như hàn tinh, người thiếu niên này chính là thiếu môn chủ- Tạ Phàm của Ngạo Thế môn.

Lúc này chương giáo Lương Thiện chân nhân của Thái Hư phái cũng đi lên trước nói:”Tiểu hữu Tạ Phàm nói không sai, một nhà Tiêu Dao cung độc đại ở Vô Cực Tinh đã là trời và người đều phẫn nộ, hiện giờ càng táo bạo hơn còn muốn độc bá Ma Thần Điện, Thái Hư phái ta cũng không đáp ứng!”

Có hai đại thế lực tu chân Ngạo Thế môn và Thái Hư phái dẫn đầu phản đối, còn lại vô cùng nhiều người tu chân cũng ào ào lớn tiếng lựa ý hòa theo, điều này khiến tình trạng trên sân lập tức khẩn trương lên, rất có một lời không hợp liền sẽ dẫn tới một trận đại chém giết giữa các người tu chân.

Lâm Phong vẻ mặt đầy lãnh khốc đứng sau lưng của Lâm Diệp, trong tay nắm chặt Thiên Hồng thương, mặc kệ có nguy hiểm lớn thế nào Lâm Phong cũng với bản thân sư phụ Lâm Diệp đứng với nhau, cho dù sẽ mất đi tính mạng cũng không tiếc!

Nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc của đồ nhi bản thân Lâm Phong, đáy lòng Lâm Diệp cảm thấy có một chút vui mừng, việc hôm nay bản thân làm đã không cần đi nghiên cứu kỹ đúng sai nữa, chỉ cần chính mình không thẹn với lương tâm, là nam nhi lừng keng đứng ngạo nghễ với thiên địa!

Môn đồ Tiêu Dao cung với lại bọn người Thiên Diệt Thất Huyền Thiên sắc mặt đều đã trang nghiêm đối mặt với thế lực khắp nơi, hiện giờ trong lòng bọn họ đều đang chờ đợi mệnh lệnh của một người, chỉ cần có mệnh lệnh động thủ liền sẽ không chút nương tay mà ra tay giết chết người đối địch, người này đương nhiên chính là Tiêu Dao vương.

Lúc này cõi lòng Tiêu Dao vương cũng là hỗn loạn không chịu nổi, xuất hiện của Lâm Diệp hoàn toàn làm lộn xộn kế hoạch của bản thân, nếu như sớm biết có cục diện khó mà thu thập như thế, Tiêu Dao vương sẽ không chút do dự xuất động toàn bộ lực lượng đánh chết Lâm Diệp.

Nhưng mà, sự thật khó dự đoán, ai lại có thể nghĩ rằng vận may của Lâm Diệp tốt như thế, có thể thuận theo lộ tuyến an toàn chính xác và thành công đi vào bên trong điện Ma Thần Điện chứ?

Nghĩ tới đây, trong lòng Tiêu Dao vương nảy sinh ác độc nói:” Lâm Diệp cái này là ngươi ép ta, đừng nên trách ta!”

Tiêu Dao vương truyền thanh hướng về phía Thiên Diệt với lại huynh đệ Thiên Tàn nói:” Thiên Diệt, Thiên Tàn, Thiên Khuyết, các ngươi ba người cần phải giết chết Lâm Diệp cho ta!”

Thiên Diệt với Thiên Tàn ba người nghe thấy lập tức bay nhanh lấy ra vũ khí của mỗi người hướng giết tới Lâm Diệp, dị biến nảy sinh, mọi người cũng không biết chuyện gì, chỉ là nhìn thấy từ Tiêu Dao cung bay ra ba đạo bóng người hướng xông qua Lâm Diệp.

Có người kinh ngạc nói:” Không tốt! Tiêu Dao cung có người muốn giết vị kia muốn dẫn đường chúng ta tìm bảo vật! Mọi người không thể cho Tiêu Dao cung thực hiện được a!”

Nói xong liền hướng về phía chỗ đứng phía trước Ma Thần Điện mà Lâm Diệp đang đứng bay người qua, lúc này mọi người giật mình mới hiểu rõ tới, lúc này Tiêu Dao vương muốn giết người diệt khẩu. Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào đương nhiên không cho Tiêu Dao vương thực hiện được, liền hợp rất

nhieu cao thủ ào ào hồi hải bay tới hướng Ma Thần Điện chỗ Lâm Diệp đứng.

Tiêu Dao vương lạnh lùng phát tay nói:” Tất cả môn đồ Tiêu Dao cung nghe lệnh, chỉ cần dám tới gần Ma Thần Điện, thì giết cho ta!”

Trong khoảng thời gian ngắn, cả trước Ma Thần Điện biến thành trận chiến máu tanh của tàn sát, các nơi người tu chân với Tiêu Dao cung trong lúc đó triển khai một trận quyết tử đánh nhau chết sống.

Tiêu Dao cung thắng tại cao thủ đông đảo, mà các đường người tu chân còn lại đều tự chiến, cũng không có hình thành một luồng lực lượng công kích hữu hiệu, cho nên chém giết của song phương đi vào trạng thái giằng co.

Và còn một bên, trong Ma Thần Điện, Thiên Diệt, huynh đệ Thiên Tàn với thầy trò Lâm Diệp, Lâm Phong mặt đối mặt giằng co.

Thiên Diệt thách thức cầm lấy trường kiếm mây xanh biếc trong tay, chỉ xéo Lâm Diệp nói:” Lâm Diệp, muốn trách chỉ có thể trách vận may của ngươi không tốt, ta vốn không muốn chính diện quyết đấu với ngươi, ai biết ông trời lần này tới lần khác cho ta nguyện ý, đứng là tạo hóa trêu ngươi!”

Lâm Diệp lạnh nhạt nói:” Thiên Diệt, ngươi cũng từng là bạn tốt mà Lâm mỗ ta kết giao, tại sao lại phải giúp mạnh hiếp yếu, giúp đỡ thứ bại loại như Tiêu Dao vương chứ? Niệm tại ngươi ta quen nhau, ta cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi chịu rời khỏi nơi này, Lâm Diệp ta tuyệt sẽ không ngăn trở ngươi.”

“Câm mồm! Lâm Diệp không người người dám can đảm nói xấu cung chủ Tiêu Dao cung ta? Đừng nên tưởng rằng ngươi có bản lĩnh thì không ai dám giao thủ với ngươi, ta Thiên Khuyết thì không phục ngươi!” Thiên Khuyết phẫn nộ quát.

“Người nên im miệng chính là ngươi mới đúng! Thiên Khuyết, nơi này khi nào đến phiên ngươi nói chuyện? Thiên Tàn, trông nom tốt các miệng của huynh đệ ngươi, lần sau ta không thể bảo đảm hẳn còn có thể tiếp tục mở miệng nói chuyện!” Thiên Diệt lạnh lùng nói.

Thiên Tàn trừng mắt nhìn đệ đệ của bản thân, sau đó khom người hướng về phía Thiên Diệt nói:” Vâng! Điện chủ.”

Lâm Phong nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm Thiên Diệt ba người, trong thời điểm máu chốt này, không thể xuất hiện một chút chậm trễ nào.

Mà lúc này tư thế Thiên Diệt không đổi, vẫn là cầm kiếm chỉ vào Lâm Diệp lạnh lẽo nói:” Lâm Diệp, không cần nói nhiều, hôm nay nếu không thể đem người đánh bại dưới Bích Ba kiếm ta, ta không thể nói rõ với cung chủ!”

“Ừ? Vậy Lâm Diệp mở mắt mong chờ.” Lâm Diệp chấp tay thách thức nói.

Lâm Phong thấp giọng truyền âm nói:” Sư phụ! Cho đồ nhi với sư phụ sát cánh chiến đấu chứ!”

“Phong nhi, ngươi ở một bên xem cuộc chiến là được, với thực lực hiện giờ của ngươi đi đánh với bọn họ chỉ có thể là toi con chịu chết biết không?” Lâm Diệp truyền âm nói.

Lâm Phong nghe xong lời nói của Lâm Diệp buồn bã cúi đầu:” Vâng ạ! Nếu như tu vị của bản thân có thể cao một chút, thực lực có thể mạnh một chút, có lẽ sẽ không cho sư phụ một người một mình đi nghênh chiến cường địch. Tại sao bản thân lại vô dụng thế chứ?”

Trong lòng Lâm Phong không ngừng tự trách, thật ra tốc độ tu luyện của Lâm Phong đã rất nhanh, chỉ là lúc này kẻ địch đối mặt với Lâm Diệp quá lợi hại mà thôi.

“Lâm Diệp, ta sẽ không ý vào nhiều người đến đánh bại ngươi, phần thắng như vậy, cho dù đánh bại ngươi ta cũng sẽ cảm thấy nhục nhã. Trận chiến hôm nay ngươi ta hai người thế nào?” Thiên Diệt chậm rãi nói.

Huynh đệ Thiên Tàn một bên không dám trước mặt Thiên Diệt nhiều lời, cho nên lúc Thiên Diệt nói ra muốn quyết đấu công bằng với Lâm Diệp cũng không phản đối, hoặc nói là không dám phản đối.

Trong lòng Lâm Phong lại thoải mái không ít, nếu như một đối một, Lâm Phong cũng không cho rằng Thiên Diệt trước mắt có thể đánh bại sư phụ Lâm Diệp của bản thân.

Lúc này Lâm Diệp không có nói gì, chỉ là từ trên người hất tán phát ra lực chân nguyên tinh thuần mà khổng lồ, khí thế nhiếp người bay nhanh khắp nơi trên người.

Lâm Phong vẫn chưa thấy qua Lâm Diệp quyết đấu qua với ai, nhưng Lâm Phong tràn đầy lòng tin với sư phụ của bản thân, Lâm Phong biết, mặc dù Lâm Diệp chỉ có thực lực luyện Thần kỳ cuối, nhưng cho dù là người tu chân Độ Kiếp kỳ cuối, cũng không nhất định có thể chống lại thân thể cường hãn của Lâm Diệp.

Phải biết rằng, Lâm gia là với ngoại công nhập đạo, trình độ cường hãn của thân thể cuối cùng cao rất nhiều so với thực lực người tu chân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 72: Trận Chiến Tiên Ma (Hạ)

Thiên Diệt nhìn thấy hình dáng của Lâm Diệp, không khỏi chăm chú nhìn chăm chăm mọi cử động của Lâm Diệp, Thiên Diệt biết, công pháp ngoại công nhập đạo đặc biệt của Lâm gia mà Lâm Diệp tu luyện không giống tầm thường, trình độ cường hãn của thân thể vô cùng lợi hại. zulu

Tu luyện đến loại cảnh giới này của Lâm Diệp, thậm chí có thể đẹp ngang nhau với thượng cổ kỳ thú vậy.

Đột nhiên, Lâm Diệp**hướng về phía Thiên Diệt vùng quyền đánh tới!

Và Thiên Diệt vội vàng rút kiếm về đỡ,”Đan!” một cái, tiếng vang thanh thúy của kim thiết không ngừng vang lên.

Lâm Phong nhìn thấy Lâm Diệp chỉ là đang dùng hai nắm đấm của bản thân, huyền ra vô số quyền ảnh** kích đánh Thiên Diệt, Thiên Diệt cũng đang không ngừng sử dụng linh khí trong tay hắc Bích Ba Kiếm đang đón đỡ, tại sao sự phụ không dùng vũ khí chứ?

Khi Lâm Phong chỉ tiết nhìn hai nắm đấm của Lâm Diệp, hiểu rõ nguyên nhân Lâm Diệp không sử dụng vũ khí, thì ra Lâm Diệp không phải không có sử dụng vũ khí, mà là vũ khí của Lâm Diệp thì đang mang trên, một bộ bao tay màu đen.

Mặc dù không biết trên tay Lâm Diệp mang bao tay màu đen là linh khí cấp biệt gì, hoặc là Tiên khí, nhưng nhìn mỗi lần Lâm Diệp vùng quyền hoặc đập, hay đánh thẳng vào trên Bích Bá kiếm của Thiên Diệt, cảm thấy chịu không nổi lại là Thiên Diệt.

Thiên Diệt biết thực lực của Lâm Diệp rất mạnh, nhưng không nghĩ tới lại là lợi hại đến tình trạng như thế.

Chỉ là một vòng công kích mãnh liệt như cuồng phong mưa rào, thì khiến Thiên Diệt đón đỡ rất ăn sức, rốt cuộc Lâm Diệp này tu vị đến cảnh giới gì, Thiên Diệt có chút hối hận lời nói bản thân qua tự mãn, nếu là phải cho huynh đệ Thiên Tàn Thiên Thiên Khuyết làm trợ thủ của chính mình, có lẽ bản thân cũng sẽ không nhếch nhách như vậy.

Nhưng mà lời đã nói ra, nếu như bây giờ lại rút về, không phải là phong cách làm việc của chính mình, nhưng mà tiếp tục đánh xuống, đối với bản thân sẽ vô cùng bất lợi. Trong lúc tâm niệm thay đổi thật nhanh, Thiên Diệt nghĩ đến một biện pháp tốt cho hai bên.

Vì vậy thừa dịp Lâm Diệp vùng phong vùng kiếm nhẹ nhàng lui về phía sau, hướng về phía một bên hai huynh đệ Thiên Tàn truyền âm nói:”Thiên Tàn, Thiên Khuyết, các ngươi đi giết chết đệ tử của Lâm Diệp cho ta! Chỉ cần Lâm Diệp xoay người qua cứu giúp, các ngươi thì vật lộn với hắn, ta sẽ giúp các ngươi.”

Hai huynh đệ Thiên Tàn Thiên Khuyết liếc mắt nhìn nhau, đồng thời vọt người bay nhanh công hướng về phía Lâm Phong.

Lúc này, Lâm Diệp đã nhận ra ý đồ của hai huynh đệ Thiên Tàn, quát lớn nói:”Phong nhi cẩn thận!” Sau đó đột nhiên xoay người buông thả truy kích đối với Thiên Diệt, vọt người ngăn trở huynh đệ Thiên Tàn.

Lâm Phong nghe đầu cũng kinh hãi, đột nhiên nhìn thấy cây bông cực lớn như răng sói trong tay huynh đệ Thiên Tàn đã đến trước người chính mình, Lâm Phong nghĩ cũng không nghĩ, huy động Thiên Hồng thoa7ng hoành ngăn cản công kích của hai huynh đệ Thiên Tàn.

“Dừng!” một tiếng vang buồn, kinh khí giao nhau, bụi mù nổi lên bốn phía.

Dù sao Lâm Phong vội vàng đỡ về, bị lực mạnh cực lớn của huynh đệ Thiên Tàn kia, với lại lực chấn động chân nguyên của cây bông răng sói trong tay làm đôi vai tê dại, miệng hồ cũng bị vỡ tan. Máu tươi vỡ tan từ chỗ trong miệng hồ chậm rãi chảy ra, đau đớn kịch liệt như đâm vào tim khiến cái trán của Lâm Phong toát ra mồ hôi hạt lớn như hạt đậu.

Hai huynh đệ Thiên Tàn không nghĩ tới phản ứng của Lâm Phong lại nhanh như thế, vốn một kích tình thế bắt buộc bị Lâm Phong đón đỡ lấy, khi đang định ra tay lần nữa đem Lâm Phong xử dưới Lang Nha Bồng, quyền ảnh của Lâm Diệp cũng đến trước mắt huynh đệ Thiên Tàn.

Huynh đệ Thiên Tàn vội vàng huy động Lang Nha Bồng đón đỡ, mà còn bay nhanh lui về phía sau, Lâm Diệp cũng đánh như một chiêu, sau đó phi thân đến bên cạnh Lâm Phong, ân cần nói:”Phong nhi, ngươi không sao chứ?”

Lâm Phong hướng về Lâm Diệp miễn cưỡng cười, cố nén đau đớn nói:”Sự phụ, ta không sao, thương nhẹ mà thôi.”

Lâm Diệp thấy Lâm Phong không quá đáng ngại gì, trong lòng an tâm, xoay người mặt hướng về phía Thiên Diệt ba người tức giận nói:”Đánh lên tiểu bối, uống cho mấy người làm ra những chuyện vô si thế! Thân là Thất Huyền Thiên ai ai cũng biết của Tiêu Dao cung, các ngươi không xứng với tên này!”

Thiên Diệt lạnh lùng nói:”Lâm Diệp, lệnh của cung chủ quả thật là không thể kháng cự, không thể đem ngươi đánh bại ở đây, bọn ta ba người không thể báo cáo kết quả với cung chủ, ngươi cam chịu số phận đi!”

“Ha ha ha! Ngươi để cho bọn ta cam chịu số phận thì chúng ta chịu nhận mệnh, ngươi tuồng ngươi là ai? Bọn ta tại sao phải nghe ngươi?” Lâm Phong

quát.

Lâm Diệp cũng tán thưởng nhìn Lâm Phong một cái, bộ dạng gặp nguy không loạn của Lâm Phong, khiến Lâm Diệp cảm nhận được thường ngày dạy Lâm Phong là không có uổng phí.

“Đồ nhi ta nói rất đúng, hôm nay ai có thể bình yên rời khỏi đây vẫn còn chưa biết, Thiên Diệt người nói còn quá sớm!” Lâm Diệp lạnh nhạt nói.

“Nói nhiều vô ích, có thể thoát ra cửa sống mới là bản lĩnh của các người, Thiên Tàn! Thiên Khuyết! Các người hãy giết chết đệ tử của Lâm Diệp trước, ta đến liên chế lại Lâm Diệp.” Nói xong, Thiên Diệt thúc động lực chân nguyên quanh thân, cảm mũi kiếm hướng về phía Lâm Diệp.

Hai huynh đệ Thiên Tàn cũng là quát lớn một tiếng, phi thân cầm lấy Lang Nha bổng hướng về phía Lâm Phong mạnh mẽ đập đi.

“Muốn giết ta? Không có dễ dàng như vậy!”

Lâm Phong phóng người lên, Thiên Hồng thương như rồng lượn treo lơ lửng giữa trời đâm đầu hướng về phía trước mặt huynh đệ Thiên Tàn. Lúc Lang Nha bổng sắp phải đến người, ép đến huynh đệ Thiên Tàn không thể không buông thả công thế với Lâm Phong mà quay người tự bảo vệ.

Căn bản Lâm Diệp không có để ý đến công kích theo đuôi bản thân như độc xà của Thiên Diệt, mà là dùng tốc độ nhanh nhất huyễn ra hơn mười đạo tàn ảnh chạy gấp tới sau lưng huynh đệ Thiên Tàn, vung quyền thật nặng đập sau lưng Thiên Tàn vẫn còn chưa phản ứng lại.

“A!” Thiên Tàn phát ra một tiếng kêu thảm đau đớn, Lâm Diệp một quyền đánh xuyên qua thân thể Thiên Tàn, khi Nguyên anh của Thiên Tàn lớn nhỏ như bàn tay muốn bỏ chạy thì đồng loạt nằm ở trong tay, xoay người mặt hướng về phía kinh ngạc lạnh nhạt nói Thiên Khuyết: “Không muốn Thiên Tàn chết thì rút ra trước! Hiện giờ chạy vẫn còn kịp, Lâm Diệp ta không muốn tạo nhiều sát nghiệp!”

Và Nguyên anh của Thiên Tàn trong tay Lâm Diệp cũng đang kêu tha mạng, về mặt đầy sợ hãi nhìn chằm chằm Lâm Diệp.

Thiên Khuyết vội vàng nhìn về phía Thiên Diệt nói: “Điện chủ, cầu người cứu cứu đại ca ta đi?”

Thiên Diệt lạnh lùng nhìn Thiên Khuyết một cái, sau đó gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Diệp: “Lâm Diệp, người cũng là một vị cao thủ thành danh đã lâu, thế nào cũng bắt đầu thủ đoạn đe dọa người khác? Người như thế chỉ không sợ sau này truyền ra ngoài, sẽ khiến bằng hữu giới tu chân chế giễu người sao? Ta có thể đáp ứng người, nếu người thả Nguyên anh của Thiên Tàn, ta lập tức cho thầy trò các người rời khỏi nơi này thế nào?”

Lúc này Lâm Phong hướng về phía Lâm Diệp hét lớn nói: “Sur phụ! Người không nên nghe lời Thiên Diệt, đây là kẻ tạm thời thích nghi của hắn, một khi người bỏ qua Nguyên anh của Thiên Tàn, hắn sẽ lại lần nữa trở mặt với chúng ta!”

Lâm Diệp nghe thấy đồng ý gật gật đầu, trong ánh mắt kinh ngạc của Thiên Khuyết và Thiên Diệt, Lâm Diệp nắm nát nguyên anh của Thiên Tàn.

“Đừng giết đại ca ta!” Thiên Khuyết điên cuồng gào thét nói, nhưng mọi thứ đã chậm rồi, nguyên anh của Thiên Tàn đã nát vụn trên tay của Lâm Diệp, Thiên Khuyết nghĩ đến đại ca Thiên Tàn cùng nhau khổ sở tu hành hơn mười vạn năm lại chết như thế, vĩnh viễn rời xa chính mình mà đi.

Ánh mắt Thiên Khuyết biến thành màu máu đỏ của dã thú vậy, âm độc nhìn lấy Lâm Diệp nói: “Ta phải giết người vì báo thù cho đại ca ta! Lâm Diệp! Hôm nay không phải người chết thì là ta vong!”

Vừa dứt lời, liền bộ dáng như điên cuồng huy động Lang Nha thiết bổng thật lớn trong tay đập hướng về phía Lâm Diệp.

Dáng người ngang tàng của Lâm Diệp nhẹ nhàng né qua công kích của Thiên Khuyết, nhanh như chớp điện một quyền đánh nát nguyên anh ở đơn điền của Thiên Khuyết, Thiên Khuyết không dám tin tưởng nhìn Lâm Diệp chậm rãi ngã xuống.

Thiên Diệt chưa kịp ra tay ngăn cản hành động ngu xuẩn của Thiên Khuyết, Lâm Diệp liền lạnh lùng xoay thân thể qua nhìn Thiên Diệt.

“Hiện giờ chỉ còn lại người một người, người vẫn còn muốn tiếp tục theo gót bước lên của huynh đệ Thiên Tàn sao?” Lâm Diệp lạnh nhạt nói.

Lúc này trong lòng Thiên Diệt cũng là có chút khó mà có thể lựa chọn, không thể tưởng được Lâm Diệp lợi hại như thế, trong mấy hiệp thì đã dễ dàng giết chết hai huynh đệ Thiên Tàn. Cho dù là bản thân ra tay chỉ sợ cũng rất khó mà đánh bại nữa?

Nhưng mà trở về như vậy, Tiêu Dao vương ắt phải sẽ không bỏ qua cho bản thân, vừa nghĩ đến thủ đoạn kinh khủng của Tiêu Dao vương thì Thiên Diệt liền có chút cực kỳ sợ hãi, chỉ có thể kiên trì đến cùng nói: “Không giết người ta không thể báo cáo kết quả, Lâm Diệp, mặc dù thực lực người không tệ, nhưng vẫn không có để trong mắt ta.”

“Rất tốt, vậy thì ta cho người nhận thức qua uy lực võ kỹ chính thức của Lâm gia!” Lâm Diệp lạnh nhạt nói.

Lâm Phong nghe thấy Lâm Diệp nói phải sử dụng ra võ kỹ của Lâm gia, không khỏi đầy chờ đợi mà lại khẩn trương nhìn Lâm Diệp, từ sau khi tu tập Phong Ảnh Quyết, Lâm Phong vẫn chưa có cơ hội xem võ kỹ khác của Lâm gia, hiện giờ đúng là một cơ hội tốt.

Vừa rồi lúc Lâm Diệp giết Thiên Tàn Thiên Khuyết, sử dụng chính là thân pháp tốc độ của Phong Ảnh Quyết, tương đối với Phong Ảnh Quyết mà nói thì võ kỹ “Âng cao hơn một tầng của Lâm gia cuối cùng chưa từng sử dụng qua.

Thiên Diệt vung kiếm bày ra một thức mở đầu, sau đó mặt đầy trang nghiêm nói: “Võ kỹ Lâm gia nghe tên đã lâu, chỉ là không có duyên nhận biết, hôm

nay có thể thấy thật vì chuyện may mắn kiếp này.”

Lâm Diệp chậm rãi từ chậm đến nhanh chạy nhanh xoay quanh Thiên Diệt, sau đó huyền ra ba mươi sáu tôn thân ảnh, hoặc quyền, hoặc chỉ, hoặc quyền, mỗi một cái thân ảnh hư ảo đều sử dụng chiêu thức khác nhau công hướng về phía Thiên Diệt.

Khi Thiên Diệt dùng tận sức liều mạng đón đỡ, lúc ảo ảnh của lực chân nguyên của Lâm Diệp hóa ra, tốc độ của Lâm Diệp lại chột đèn cao lên một cấp độ. Lần này huyền ra bảy mươi hai đạo ảo ảnh, với chiêu thức càng**càng lợi hại càng huyền diệu tiếp tục công hướng về phía Thiên Diệt.

Lúc này tâm lý phòng tuyến của Thiên Diệt đã có chút rời rạc, võ kỹ Lâm gia không ngờ là với một loại hình thái như vậy công kích kẻ địch. Nếu như tưởng rằng ảo ảnh kia chỉ là ảo tưởng bản thân thấy được vậy thì sai, lực chân nguyên ảo ảnh biến thành cực có lực công kích đồng dạng với người thật, chỉ là mỗi cái ảo ảnh chỉ có thể công kích kẻ địch một lần mà thôi.

Lúc Thiên Diệt nhếch nhác phi thân né tránh, đón đỡ ảo ảnh công kích của Lâm Diệp, lại hoảng sợ nhìn thấy Lâm Diệp đã đem tốc độ rất nhanh, lại đề cao đến một cấp độ có thể nói là kinh khủng.

Một trăm lẻ tám đạo ảo ảnh! Thiên Tuyệt tuyệt vọng nhắm mắt, bản thân cũng là nhận biết được lợi hại võ kỹ mạnh nhất của Lâm gia, có thể chết trong tay Lâm Diệp cũng không có tiếc nuối gì.

Nhưng mà Thiên Diệt chờ rất lâu, cũng không có cảm giác được đau đớn của thân thể, không khỏi mê hoặc mở hai mắt ra, lại nhìn thấy bóng lưng của thầy trò Lâm Diệp.

“Chờ một chút! Lâm Diệp, ta rất là không hiểu rõ, tại sao ngươi không giết ta?” Thiên Diệt lớn tiếng la lớn.

Lâm Diệp dừng bước chân, lạnh nhạt nói:” Xem ngươi đã từng là bạn cũ lúc trước của Lâm mỗ ta, ta không giết ngươi, hy vọng ngươi có một ngày kia có thể hoàn toàn tỉnh ngộ, chúng ta giảng co nhau, ngươi có từng nghĩ qua ý nghĩa ở đâu? Khó sở tu hành hơn mười vạn năm, chẳng lẽ chính là vì tranh mạnh hiếu thắng sao?”

Nói xong với Lâm Phong sát vai chạy ra ngoài Ma Thần Điện trống rỗng, chỉ để lại Thiên Diệt đứng ngây ở đó.

xxxxxx

Bên ngoài Ma Thần Điện, vốn là nơi thanh tịnh đẹp để lịch sự, lúc này dường như biến thành một màn dừng thi thể Tu La luyện ngục vậy.

Hơn một ngàn thi thể người tu chân với lại môn đồ Tiêu Dao cung lung tung nằm ngang, khiến người không đành lòng nhìn thấy.

Phi kiếm đầy trời giao kích lẫn nhau, tiếng kêu thảm, tiếng chửi mắng liên tục nối tiếp nhau. Tiêu Dao vương cực kỳ ung dung đem một người tu chân nơi khác ở bên cạnh bản thân giết chết, sau đó trên mặt treo đầy ý cười tàn nhẫn tiếp tục xem xét mọi thứ máu tanh ở trước mắt.

“Tiêu Dao vương, bởi vì ích kỷ của ngươi tạo thành một cuộc họa kiếp lớn như thế của giới tu chân trên Vô Cực Tinh, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy thái độ của bản thân ngươi đã đến nông nổi khiến nhân thần cùng phẫn nộ sao?” Trong mắt Lương Thiện chân nhan tràn đầy không đành lòng nói.

Tiêu Dao vương không xem thường liếc nhìn Lương Thiện chân nhan một cái” Đừng nên trước mặt ta đảm nhiệm nhân vật cứu thế chủ vậy! Lương Thiện ngươi cũng không phải là một nhãi nhép tôm tép mà thôi, khoát vào một áo ngoài cứu khổ cứu nạn dối trá, thật ra bên trong che giấu dơ bẩn đều là không gặp được Tiêu Dao vương ta làm việc luôn bằng yêu thích, chỉ là người quang minh chính đại không làm việc mờ ám điểm này thì mạnh hơn gấp trăm lần so với thứ đạo đức giả của bọn ngươi!”

Ngạo Thế môn môn chủ Tạ Văn Thiên la hét nói:” Tiêu Dao vương! Ngươi đừng nên thủy chung bảo trì bộ dáng cuồng vọng một mình ta độc tôn như thế, hôm nay ta liền sẽ cho ngươi xóa tên trong giới tu chân trên Vô Cực Tinh! Vì chư vị tu chân đạo hữu thảm chết dưới tay Tiêu Dao cung ngươi báo thù máu hận!”

Nói xong Ngự Kiếm Tật đâm Tiêu Dao vương, nhưng ở trong giữa bầu trời liền bị lãnh khốc Thiên Kiêu ngăn lại, và cùng quán đầu lên. Tu vị của Thiên Kiêu với tu vị của Tạ Văn Thiên chênh lệch không nhỏ, tu vị của Tạ Văn Thiên là Độ Kiếp kỳ cuối, so với thực lực Độ Kiếp kỳ đầu của Thiên Kiêu mạnh hơn không ít.

Nhưng mà Thiên Kiêu thắng tại công pháp riêng biệt, hơn nữa Thiên Kiêu tu luyện ngoại công Ma môn đã lâu, thân thể rất cường hãn, Tạ Văn Thiên bởi cố kỵ công kích điên cuồng không sợ chết của Thiên Kiêu, cho nên bị Thiên Kiêu cuốn lấy tạm thời chưa thể thoát thân.

Lúc này Lương Thiện đứng ở bên xem cuộc chiến đối với ba người trung niên bên cạnh gật gật đầu, sau đó bốn người đồng thời vọt người công hướng về phía Tiêu Dao vương. Ba vị này cùng với Lương Thiện cùng nhau ra tay chính là sư huynh đệ của Lương Thiện chân nhanh, đạo hiệu phân biệt là Lương Nguyên, Lương Trung và Lương Trần.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 73: Tuyệt Hồn Ân

Sau khi Mộ Dung Nhược Tuyết đi cùng Mộ Dung Quân Khiết một đoàn người với người Mộ Dung gia hội hợp, liền do Mộ Dung Quân Khiết dẫn đường đánh về phía, thủ vệ của Tiêu Dao cung môn đồ ở ngoài Ma Thần Điện.

Lúc này bên ngoài tình thế Ma Thần Điện hoàn toàn là tình huống nghiêng về một phía, toàn bộ cao thủ của Tiêu Dao cung đều bị người thế lực các nơi liên chế lại, và môn đồ Tiêu Dao cung cũng là lần lượt hiện ra bộ dáng bại lui.

Thầy trò Lâm Phong ở thời điểm máu chốt này xuất hiện ở bên ngoài Ma Thần Điện, nhìn thấy Lâm Phong không sao, Mộ Dung Nhược Tuyết vì Lâm Phong lo lắng thở phào một hơi.

Lâm Phong thật sự nhìn Mộ Dung Nhược Tuyết một cái, sau đó xoay đầu qua nhìn về phía đông phương tranh đấu trên sân.

“Tiêu Dao vương! Thủ hạ ngươi phái ra cũng không thành công giết ta diệt khẩu, nếu ngươi vẫn còn gian ngoan bất linh tiếp tục ngăn cản mọi người, ta muốn cuối cùng chờ đợi ngươi, chỉ sẽ là kết cục Tiêu Dao cung từ đây xóa tên trên Vô Cực Tinh!” Lâm Diệp trầm giọng nói.

Bốn huynh đệ Lương Thiện đang vây công Tiêu Dao vương nghe vậy đã ngừng công kích, mà khổ sở chống đỡ thanh sắc đáng hăng của Tiêu Dao vương nói: “Lâm Diệp! Cho dù hôm nay ta không giết được ngươi, sau này ta cũng tuyệt đối sẽ không buông tha cho ngươi! Ngươi phá hư chuyện lớn ta, ta há có thể từ bỏ ý đồ?”

Lâm Diệp không xem thường lạnh nhạt nói: “Hiện giờ ngươi cũng tự thân khó bảo vệ, vẫn còn hy vọng xa vời muốn giết ta sao? Lâm mỗ ở đây khuyên cáo ngươi một câu, lúc này rút tay về vẫn còn kịp, miễn cho một hồi nữa thủ hạ của ngươi chỉ còn sót lại vài người. Đến lúc đó, Tiêu Dao vương thì thành người cô đơn đấy!”

“Cho dù hôm nay ta chiến chết ở chỗ này, Tiêu Dao vương ta cũng tuyệt đối sẽ không nhượng bộ! Nếu không thể toàn thân trở về, liều mạng ngươi chết ta sống cũng không thể không thù!” Tiêu Dao vương mặt không chút thay đổi nói.

Ngao Thế môn Tạ Phàm thách thức nói: “Nếu hư Tiêu Dao vương ngươi một lòng chỉ cầu chết nhanh, để ta tới hoàn thành ngươi.”

Nói xong huy động trường kiếm sắc bén trong tay bày ra một thủ kiếm thế, Tiêu Dao vương đồng dạng cảm kiếm hoành đường đến trước ngực, nghiêm túc nhìn chăm chăm cử động của Tạ Phàm.

Thầy trò Lâm Diệp với lại bốn người Lương Thiện ở một bên quan sát đều trầm mặc không nói, có thể có người nguyện ý ra tay đối phó Tiêu Dao vương, là chuyện quá tốt, dấu sao Tiêu Dao vương không phải là kẻ đầu đường xó chợ, cho dù là Lâm Diệp, cũng không có nắm chắc phần thắng.

“Tạch tạch tạch”, tiếng kiếm phong xe gió vang lên, Tạ Phàm ra tay.

Trong lúc kiếm khí tung hoành, hồng quang bắn ra bốn phía, không ngờ Tạ Phàm đem ngự kiếm thuật sử dụng đến cảnh giác cao thâm như vậy.

Phải biết rằng, người tu chân bình thường cho dù lực chân nguyên sử dụng vũ khí đưa vào tự thân, này cũng chỉ là có thể dựa vào uy lực công kích lực của vũ khí của bản thân, do đó tăng cường mấy lần lực công kích mà thôi.

Chỉ là ngự kiếm thuật, trong giới tu chân ai ai cũng hiểu, nhưng mà có thể lĩnh ngộ được cảnh giới cao nhất của ngự kiếm, tâm kiếm hợp nhất, trong lúc ý niệm chuyển động liền có thể sử dụng phi kiếm công kích kẻ địch, vì thế trăm địch ngoài ngàn dặm.

Trình độ ngự kiếm thuật hiện giờ của Tạ Phàm khiến rất nhiều người ở đó cảm thấy không bằng, Lâm Phong cũng không nghĩ tới một kiếm ở tay, không thể ngờ có thể bày ra uy lực lợi hại như thế. Xem ra, cho dù là sử dụng vũ chiêu thức gì hoặc vũ khí, không chính thức hiểu rõ mà lại nắm giữ tinh túy, là không thể phát huy uy lực chính thức.

Ngự kiếm như thế, công pháp tu luyện cũng như thế.

Mặc dù Tiêu Dao vương với Tạ Phàm sử dụng vũ khí giống nhau, đồng dạng đều là dùng kiếm, nhưng chỉ riêng là ngự kiếm thuật thì kém khá xa với Tạ Phàm.

Tiêu Dao vương phát hiện cho dù công kích của bản thân bao nhiêu**, Tạ Phàm luôn là trong lúc đó có thể không chút đi sau mà tới trước, mỗi một lần công kích kiếm của Tạ Phàm đều có thể ngăn trở, với kiếm nhập đạo cũng đủ lợi hại như thế.

Trên mặt anh tuấn của Tạ Phàm cuối cùng vẫn bảo trì thần thánh trang nghiêm, giống như hiện giờ hắn không phải là quyết đấu với Tiêu Dao vương, mà là đang làm chuyện một món đồ thần thánh vô cùng vậy, thận trọng từ lời nói đến việc làm, nhưng lại bình tĩnh.

Tiêu Dao vương thấy bản thân đánh lâu công không vào Tạ Phàm, trong lòng không khỏi có chút lén lút sốt ruột, môn đồ Tiêu Dao cung đã dần dần bại lui, nếu như bản thân không phải vẫn đang ở đây, có lẽ sớm đã như cát vụn phóng tán loạn.

Nếu bản thân chậm chạp không thể đánh bại Tạ Phàm, đối với tâm lý phòng tuyến các vị môn đồ Tiêu Dao cũng là một loại đã kích không nhỏ. Chính mình dù sao là cung chủ Tiêu Dao cung, luôn là tồn tại cao nhất trong mắt môn đồ, biểu tượng vô địch.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dao vương rút lui kiếm lui về phía sau mấy bước, sau đó lấy ra một đồ vật hình vuông màu đen.

“Tuyệt Hồn Ân!” Lương Thiện cũng hít vào một hơi lạnh nói.

Thì ra Tiêu Dao vương lấy ra đồ vật hình vuông màu đen là cực phẩm Ma khí trong truyền thuyết- -Tuyệt Hồn Ân.

Sở dĩ Lương Thiện giật mình như thế, duyên cớ không phải chỉ bởi vì Tuyệt Hồn Ân là cực phẩm Ma khí, còn có một nguyên nhân là Tuyệt Hồn Ân uy lực cực kì lợi hại, có thể đem nguyên anh của người tu chân Độ Kiếp chưa thành công phong hút vào trong Tuyệt Hồn Ân, phong ấn lại.

Nếu như cho Thượng Tiên tu vị cao thâm sử dụng, vẫn có thể phong ấn nguyên anh Thượng Tiên có cùng cấp bậc vào trong, lợi hại hay không, ngầm nghĩ thì biết.

Lâm Phong cũng không biết Tiêu Dao vương lấy ra đồ vật hình vuông đen huyền là cái gì, khi Lâm Phong nghe được Lâm Diệp giải thích, lòng cũng thầm ngấm ngấm cảm thấy kinh dị, Ma khí lợi hại như thế, Tiêu Dao vương là từ đâu có được chứ?

Sắc mặt Tạ Phàm hơi thay đổi, thấp giọng nói: “Tiêu Dao vương, người là từ chỗ nào có được Tuyệt Hồn Ân? Trong Tiên Ma đại chiến hai vạn năm trước, ta nhớ kỹ người thần bí kia đem Ma Thần Khảm Phổ đánh lên tới chết, sử dụng chính là Tuyệt Hồn Ân hung hăng độc ác này.”

Khi lúc Tạ Phàm vừa dứt lời, Thiên Hồng thương trong tay Lâm Phong ầm ầm chấn động lên, Lâm Phong có chút kỳ lạ nhìn nhìn Thiên Hồng thương, không biết xảy ra chuyện gì.

Chẳng lẽ nói ý thức Ma Thần Khảm Phổ giấu trong Thiên Hồng thương phục hồi một chút, khi nghe thấy Tạ Phàm nhắc đến người thần bí đánh lên bản thân có phản ứng? Lâm Phong can đảm phỏng đoán.

Mà lúc này sau khi Thiên Hồng thương chấn động mấy lần, lại yên tĩnh xuống, khi Lâm Phong gắt gao đem nó cảm chắc thì không nhúc nhích nữa.

“Từ chỗ nào có người không cần phải biết, hoặc nói người cũng không thể biết! Ha ha ha! Hôm nay ta sẽ cho cái người nhận biết nhận biết uy lực của Tuyệt Hồn Ân!” Tiêu Dao vương cuồng cười nói.

Thầy trò Lâm Diệp ở một bên, bọn người Lương Thiện nghe vậy đều đối mặt cùng nhau kinh ngạc lên, không nghĩ tới Tiêu Dao vương đã đến nông nỗi phát rõ bệnh hoạn như thế, trong mắt mọi người đều truyền nhau ý nghĩ nhất định phải đem Tiêu Dao vương giết chết.

Ý đồ của mọi người đương nhiên Tiêu Dao vương có thể đoán ra một vài, đơn giản chỉ là muốn quần khởi mà công**giết chết bản thân, tránh cho hậu hoạn vô cùng.

Đột nhiên Tiêu Dao vương phóng người lên, giơ lên cao Tuyệt Hồn Ân trong tay, trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người, Tuyệt Hồn Ân bị lực chân nguyên của Tiêu Dao vương đưa vào thổi phát ra một khí bản màu đen quỷ dị mà lại mạnh liệt.

Khí bản lung lay bay hướng về mọi người, Lâm Diệp vội vàng bắt lấy Lâm Phong hối hả tránh hướng về một bên, một số người tu chân có tu vị thấp không có qua được kiếp này, người tu chân hễ là bị khí bản màu đen quán quang đều lớn tiếng thảm kêu, huy động cánh tay hư cầm lấy không khí trước mặt.

Nhưng công phu nhảy mất của các nguyên anh bị khí bản hút ra, trong lúc chớp động bị Tuyệt Hồn Ân phong ấn, thì thể một số người tu chân bị hấp thu nguyên anh đồng thời cũng biến mất hóa thành bụi đất. Nhìn trạng trước mắt, mọi người đều cảm thấy có chút nhìn thấy mà đau lòng.

Tuyệt Hồn Ân này không ngờ lợi hại như thế, từ bị khí bản quán quang đến nguyên anh bị thu không quá trong giây lát, nếu là bản thân bị khí bản kia đụng vào, có lẽ cũng không khỏi hồn tang hơn thế.

Lâm Phong kinh hồn chưa định đứng bên cạnh Lâm Diệp, lòng thầm rất là kinh hãi, Tuyệt Hồn Ân này quả nhiên hung tàn độc ác, chỉ là nếu năm đó Ma Thần Khảm Phổ bị người thần bí sử dụng Tuyệt Hồn Ân đánh lên tới chết, nếu nguyên anh đã bị Tuyệt Hồn Ân hấp thu phong ấn, tại sao vẫn có ý thức tồn tại trong Ma Thần khí tán kiện chứ?

Lâm Phong càng nghĩ càng không biết tại sao, chẳng lẽ nói công pháp của Ma Thần Khảm Phổ có thể đem linh hồn ý thức với nguyên anh của bản thân thay nhau tách ra sao?

Người tu chân bình thường nếu như nguyên anh thoát ly thân thể, vậy vẫn còn có thể có ý thức với lại còn có một chút tu vị, nhưng một khi nguyên anh bị hủy diệt, hoặc là thân thể bị đánh hư, trên cơ bản người tu chân này sẽ không để lại cái gì nữa.

Cho dù là ý thức cũng sẽ ở nguyên anh bị hủy diệt đồng thời mà tan rã, cảnh giới linh hồn cao nữa cũng là không có tác dụng.

Lúc này Lâm Diệp đứng bên cạnh Lâm Phong trong lòng cũng rất là không bình tĩnh, mặc dù Lâm Diệp không có tham gia trận Tiên Ma đại chiến hai vạn năm trước, nhưng cũng đã từng nghe thấy lợi hại của Tuyệt Hồn Ân, hôm nay chính mắt thấy Tiêu Dao vương sử dụng Tuyệt Hồn Ân, uy lực âm hưởng ác độc khiến Lâm Diệp thật lâu khó có thể quên.

“Hừ! Các người không phải muốn giết chết ta sao? Đến đi, Tiêu Dao vương ta bảo đảm sẽ không giống các người như rùa rút đầu lui về phía sau. Thế

nào? Uy lực của Tuyệt Hồn Ân không tệ chứ? Ha ha ha! Một đám kẻ vô dụng nhất gan!” Tiêu Dao vương hừ đứng giữa không trung cuồng cười nói.

Thì lúc trong lòng mọi người dâng lên một luồng cảm giác vô lực cường liệt, từ trên không trung truyền đến một âm thanh chậm rãi thấp trầm, dường như có từ tính vậy.

“Phong Vãn, bởi tư duy của một mình ngươi mà phạm sát nghiệt lớn như thế, ngươi có biết bản thân phạm nghiệt chương nặng nề, nếu lại cho ngươi làm hại xuống chắc chắn sẽ gây đau khổ cho mọi người!” Thầy trò Lâm Diệp với lại tất cả người tu chân trước Ma Thần Điện đều nghe thấy âm thanh này, ào ào ngẩng đầu nhìn hướng về phía không trung.

Chỉ nhìn thấy hai vị đạo sĩ trung niên tiên phong đạo cốt áo dài xanh hừ nổi giữa không trung, hai vị đạo sĩ trung niên đều là mặt mũi hiền lành, tướng mạo cũng giống hệt. Mặc dù khuôn mặt không có nhiều lực chấn nhiếp, nhưng nhìn vào bộ dáng cũng có một loại không gian tự uy.

Sư huynh đệ Lương Thiện với lại tất cả đệ tử Thái Hư phái, sau khi nhìn thấy hai vị đạo sĩ trung niên này, ào ào thì lễ lạy nói:”Đệ tử gặp qua hai vị trưởng lão!”

Thì ra hai vị đạo sĩ này là tu vị cao nhất của Thái Hư phái trên Vô Cực Tinh, bởi phận đồng dạng cũng là cao nhất là hai vị trưởng lão Thanh Phong, Minh Nguyệt.

Hai vị lão vốn không có định nhúng tay vào việc Ma Thần Điện, nhưng lại sợ đệ tử đệ tôn của bản thân bị thương tổn, vì vậy lặng lẽ theo đuôi ở sau phía sau tới.

Nhưng lúc thấy đông đảo người tu chân cùng nhau đánh nhau lên, lại nhìn không được muốn hiện thân, vừa đúng lúc này Tiêu Dao vương lấy ra Tuyệt Hồn Ân tàn nhẫn sát hại rất nhiều người.

Thanh Phong Minh Nguyệt đương nhiên sẽ không ngồi yên mặc kệ, liền lập tức hiện thân ra.

Thanh Phong Minh Nguyệt khi vẫn chưa bước vào con đường tu chân là huynh đệ song sinh, bị cao nhân Thái Hư phái xem trúng thu làm đệ tử nhập thất, bởi gặp cường địch song song bị hủy đi thân thể, không thể làm gì khác hơn là chọn đạo tu Tán Tiên.

Sau khi tu luyện mấy trăm vạn năm cuối cùng tu luyện đến cảnh giới Cửu Kiếp Tán Tiên, chỉ cần một lần nữa độ wa Thiên Kiếp lần này thì có thể trực tiếp phi thăng Tiên giới trở thành Đại La Kim Tiên.

“Ta còn tưởng là ai, thì ra là chân phái nhị lão của Thái Hư phái hả! Hừ! Cho dù là các ngươi hai lão bắt từ hỗn tạp mao lão đến ta cũng không để ý, ta đồng dạng cũng có thể đem nguyên anh của các ngươi hút rồi thân thể, cho các ngươi hình thần câu diệt!” Tiêu Dao vương không cho là đúng nói.

Lương Thiện nghe vậy phần nộ quát:”Láo xược! Tiêu Dao vương ngươi dám sỉ nhục hai vị trưởng lão của Thái Hư phái ta, hôm nay Thái Hư phái ta né cho Tiêu Dao vương ngươi hủy diệt ở đây!”

Lúc này Thanh Phong lại cười nói:”Lương Thiện, ngươi hãy lui xuống trước.”

Lương Thiện lên tiếng mà lui ra, Thanh Phong tiếp tục nói:”Tuyệt Hồn Ân là Cửu U Huyết Ma- - Ma khí thành danh của Tuyệt Hận, từ sau khi Tuyệt Hận Độ Kiếp phi thăng Thiên giới, thì cũng không có nghe nói qua tin tức Tuyệt Hồn Ân hiện thế. Thẳng đến hai vạn năm trước, Ma Thần Khâm Phô lấy cấp chỉ bảo Vô Tự Thiên Thư của Thiên giới chạy trốn tới Vô Cực Tinh, chỉ tôn Tiên giới- -Diễm Đế, phái ra người do Đại La Kim Tiên Minh Ngộ, Càn Mặc Hiền dẫn đầu hơn mười vị Thượng Tiên giáng trần bắt giữ.”

“Nhưng khiến người khác không thể nghĩ tới là, bá chủ của Ma giới- -Chích Ma Quân cũng muốn có được Vô Tự Thiên Thư, vì vậy cũng phái ra đông đảo Ma vương giáng trần đoạt lấy Vô Tự Thiên Thư. Cái này thì dẫn tới phát ra một trận Tiên Ma đại chiến thảm thiết chưa từng có, cuối cùng Vô Tự Thiên Thư bị Tiên giới đoạt về, và Ma Thần Khâm Phô thì bị Tuyệt Hồn Ân của người thân bí ẩn thể đã lâu giết chết.

Thanh Phong dừng một chút lại nói:”Hôm nay Tiêu Dao vương ngươi lại lấy ra Tuyệt Hồn Ân giết hại đông đảo tu chân nhân sĩ, chẳng lẽ ngươi vẫn còn cho rằng trận Tiên Ma đại chiến hai vạn năm trước, đem đến đau xót cho giới tu chân không đủ hoàn toàn sao?”

Mọi người đều không nói gì, Tiêu Dao vương lại lạnh nhạt cười:”Nói nhiều vô ích, nếu như ngươi có bản lĩnh thì từ trong tay ta đoạt về Tuyệt Hồn Ân, nếu không thì cầm mồi cút về Thái Hư phái!”

Minh Nguyệt ở một bên cuối cùng không nói gì lúc này hờ hững nhìn Thanh Phong một cái, đôi mày khẽ khẽ gật gật đầu, đột nhiên trong lúc đó, thân ảnh của Minh Nguyệt biến mất ở vị trí không trung vốn hừ đứng đó.

Tiêu Dao vương sùng sờ, sau đó cảm giác được trong tay bản thân buông lỏng, Tiêu Dao vương không dám tin tưởng phát hiện, Tuyệt Hồn Ân trong tay chính mình lại không thấy!

Và đồng thời, Minh Nguyệt lại xuất hiện lại ở vị trí chỗ cũ, mọi người kinh ngạc phát hiện, Tuyệt Hồn Ân vốn trong tay Tiêu Dao vương, lúc này lại là xuất hiện trong tay Minh Nguyệt.

“Điều này không thêm tại sao có thứ chuyện như thế? Cho dù Minh Nguyệt tu vị cao thâm cũng không có lý do khiến ta căn bản không thể phòng ngự chứ?” Trong lòng Tiêu Dao vương thầm nghĩ.

Minh Nguyệt tay nâng Tuyệt Hồn Ân, lạnh nhạt nói:”Tuyệt Hồn Ân trên tay ta, hiện giờ ngươi còn có gì muốn nói?”

Đột nhiên Tiêu Dao vương làm khó dễ đứng lên, điên cuồng hướng bay qua chỗ Minh Nguyệt, khi vừa muốn đến gần trước người Minh Nguyệt, thân thể lại như gặp phải đòn nghiêm trọng vậy cấp tốc rơi xuống mặt đất.

Thanh Phong nhẹ nhàng phát tay áo nói:” Tiêu Dao vương ngươi sẽ có có hôm nay, hoàn toàn là ngươi tự chuốc vạ vào thân, các người khác của Tiêu Dao cung, hiện giờ các người có thể rời khỏi, Thái Hư điện ta sẽ không động thủ với các ngươi.”

Lúc này trong đầu Lâm Phong trống rỗng, không thể tưởng tượng thực lực của Thanh Phong Minh Nguyệt mạnh như thế, trong lúc nói cười thì có thể đem cao thủ như Tiêu Dao vương thoải mái đánh bại. Cừu Kiếp Tán Tiên, đây là cảnh giới tu chân cao vậy sao hả?

Và môn đồ Tiêu Dao cung với lại bọn người Thiên Kiêu, đang nhìn thấy cung chủ Tiêu Dao vương của chính mình bị**lúc đến trong lòng bàn tay mà không thể có sức đánh trả, ào ào buồn bã rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 74: Mặc Kỳ Lân

Thế giới tàn khốc này chính là như thêm kẻ mạnh là bị người sùng kính với cúng bái, và kẻ yếu thì chỉ có thể là bị kẻ mạnh coi như bàn đạp để sử dụng.

Tự trọng với cuồng ngạo của Tiêu Dao vương, ở trước mặt Thanh Phong Minh Nguyệt biến thành thành mất mát và khuất nhục thật sâu. Tiêu Dao vương không cam lòng, nhưng trong lòng lại tràn đầy cảm giác thất bại cuồng liệt, trong chốc lát, không còn hy vọng.

Lúc này Minh Nguyệt trầm giọng nói:” Tiêu Dao vương ngươi cũng coi như là đại nhân vật danh chấn Vô Cực Tinh, ta không giết ngươi, ngươi tự mình kết thúc đi!”

Tiêu Dao vương lấy ra trường kiếm của chính mình, một tay nắm chặt rồi giờ lên, nghĩ tới tất cả mọi thứ đều sẽ hóa thành thoáng qua như mây khói sau khi trường kiếm của bản thân hạ xuống, Tiêu Dao vương đau buồn cười lớn lên.

Trong lúc cười to, Tiêu Dao vương nhìn thấy một người thân nhất mà chính mình đã tổn thương thật sâu- -Thiên Tuyệt.

Đồng dạng là đệ đệ ruột của chính mình Phong Tấn, tên thật của Tiêu Dao vương là Phong Văn.

Huynh đệ hai người là đệ tử của Phong gia, một tu chân gia tộc cổ xưa ở trên Vô Cực Tinh. Phong gia ở Vô Cực Tinh vẫn luôn là một thế lực vô cùng lợi hại, mỗi đời Phong gia đều sẽ có đệ tử thành công Độ Kiếp phi thăng Thiên giới.

Điều này càng thêm cho thế lực Phong gia càng thêm cứng cổ lên, đến Phong Văn, Phong Tấn đời này, Phong Văn bởi thiên phú không bằng Phong Tấn mà bị người của Phong gia lạnh nhạt đi. Phong Văn lòng dạ hẹp hòi, không thể nhìn nhận sau lưng chỉ chỉ trò trò của người khác, vì vậy sinh lòng ác ý muốn cướp đoạt Tiên khí Phong gia- -Hiên Viên Kính.

Nhưng lại sợ một khi sự việc bại lộ sẽ bị trưởng lão Phong gia trách phạt, liền tìm đến một cô gái tên là Ý Ân giúp đỡ bản thân trộm lấy Hiên Viên Kính. Khiến Phong Văn không nghĩ tới là, đệ đệ của chính mình Phong Tấn lại yêu Ý Ân cố ý tiếp cận hắn, lúc Ý Ân lấy cắp Hiên Viên Kính bị trưởng lão Phong gia phát hiện, Phong Văn vì để cho sự việc bản thân không bại lộ liền giết chết Ý Ân.

Mà Phong Tấn vẫn chẳng hay biết gì, hiện giờ Phong Văn đến nông nỗi này cũng không có cái gì nói, thì cho Phong Tấn tiếp tục chẳng hay biết gì vậy, cũng tốt hơn nói ra sự thật khiến hắn thêm vào một loại đau khổ nữa.

Cuối cùng Phong Văn nhìn Phong Tấn một cái, trường kiếm trong tay mạnh mẽ hướng vào chỗ đơn điền bản thân đâm xuống. ....

xxxxxx

“Ha ha ha ha! Có thể có được số lượng lớn Tiên khí trần bảo, Mộ Dung gia ta lo gì không thể đứng ngạo nghễ ở Vô Cực Tinh!” Đứng ở chỗ sâu bên trong điện của Ma Thần Điện, Mộ Dung gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn cười to nói.

Mộ Dung Nhược Tuyết không nói gì nhìn sự phụ của bản thân Mộ Dung Quân Văn, không biết làm như thế rốt cuộc là đúng hay sai, sự thúc của chính mình Mộ Dung Quân Khiết với lại hơn mười vị đệ tử sớm nhất cùng vào Ma Thần Điện, đều bị giết trong hỗn chiến.

Người có thể nhớ kỹ lộ tuyến an toàn đi vào bên trong điện Ma Thần Điện, ở Mộ Dung gia thì chỉ còn sót lại bản thân, vì lợi ích của cả gia tộc, Mộ Dung Nhược Tuyết không tìm được bất cứ lý do nào đi cự tuyệt thỉnh cầu của gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn.

Đối với Tiên khí trên bảo trong Ma Thần Điện, căn bản trong lòng Mộ Dung Nhược Tuyết không thêm để ý, chỉ là, không biết lúc này Lâm Phong thế nào? Có gặp nguy hiểm, nghĩ tới đây Mộ Dung Nhược Tuyết không thể yên tâm.

“Đem những Tiên khí trên bảo toàn bộ đều mang đi, có nhiều bảo vật như thế, đúng là không biết nên làm thế nào a! Ha ha ha!” Mộ Dung Hàn Sơn mặt hướng về các đệ tử Mộ Dung gia cười nói.

Lúc ở đệ tử Mộ Dung gia hướng trừ vật trong giới chỉ đề các loại Tiên khí và Ma khí, có một đệ tử phát hiện các cửa đá mà Lâm Phong phát hiện qua, vội vàng bẩm báo với Mộ Dung Hàn Sơn nói: “Gia chủ, ở đây có một cánh cửa đá, không biết bên trong có cái gì?”

Mộ Dung Hàn Sơn nhìn qua, quả nhiên phía sau một pho tượng ẩn giấu một cánh cửa đá. Lúc này Mộ Dung Nhược Tuyết bởi vì thất thần cũng không có thấy màn này, nếu không cho dù thế nào nàng cũng sẽ cản trở.

“Ở phía sau cửa đá này nhất định sẽ có bảo vật càng to lớn, nếu không tại sao đem cửa đá ẩn giấu phía sau pho tượng không dễ dàng cho người khác phát hiện chứ? Đem cửa đá mở ra, nhìn xem bên trong rốt cuộc có cái gì?” Mộ Dung Hàn Sơn trầm giọng nói.

Trong tiếng đáp ứng của đệ tử Mộ Dung gia chạy ra hai vị cao thủ tu vị Xuất Thần kỳ, lên trên mở ra cửa đá sau pho tượng, trong tiếng “Ket ket” cửa đá mở ra, một cửa động tối như mực xuất hiện trước mặt mọi người Mộ Dung gia.

Mộ Dung Hàn Sơn ngạc nhiên nói: “Tại sao ngay cả một chút ánh sáng cũng không có, chẳng lẽ là thông qua một mê cung khác có giấu bảo vật bên trong điện sao? Mặc kệ có phải là mê cung, chúng ta vào xem xem trước.”

Đối với bảo vật chưa biết đã khát vọng mê hoặc tâm trí của Mộ Dung Hàn Sơn, rất ít người có thể khắc chế theo đuổi quá độ của bản thân với sự tham lam, Mộ Dung Hàn Sơn hiện giờ là như thế.

Chỉ huy nhiều vị đệ tử đi vào cửa động tối như mực, thuận theo một đường thông đạo duy nhất Mộ Dung Hàn Sơn mù quáng hướng đi về phía trước, cái thông đạo này càng đi về phía trước thì càng rộng mở, nhưng đồng dạng cũng chính càng đen kịt khó mà phân biệt đường. Với thực lực Hợp Thể kỳ cuối của Mộ Dung Hàn Sơn cũng chỉ có thể nhìn xuyên đường xa hơn mười thước mà thôi, nhưng thấy ở đây trong thông đạo hắc ám giờ tay không thấy năm ngón, là căn bản không có bất cứ ánh sáng tồn tại.

Càng là đi về phía trước, Mộ Dung Hàn Sơn với lại các đệ tử thì cảm thấy trên người hàn ý càng ngày càng đậm, giống như mọi người là đang ở hướng kẻ nứt của băng hàn lạnh thấu xương không ngừng đi tiếp. Đột nhiên, từ phía trước truyền đến một tiếng gầm nhẹ như dã thú, khiến mọi người có chút rợn cả tóc gáy lên.

“Gia chủ, chúng ta hay là quay về trước vậy, phía trước không biết giấu thứ gì đáng sợ, cùng với tiếp tục mạo hiểm không bằng hiện giờ lập tức xoay người quay về, đã tìm được nhiều bảo vật, Mộ Dung gia chúng ta cũng không có uổng công đến Ma Thần Điện.” Mộ Dung gia đệ tử đời thứ hai, Mộ Dung Bình phát biểu khuyên bảo nói.

Mộ Dung Hàn Sơn trầm ngâm nói: “Được rồi, thì nghe người, chúng ta quay về.”

Nhưng đúng lúc này, từ chỗ sâu thông đạo truyền đến một tiếng thú gầm thấp trầm càng thêm thanh thúy, sau đó mặt đất của thông đạo đen kịt này thì kịch liệt chấn động lên, vậy từ xa đến gần**tiếng di chuyển chứng minh, có một quái thú không biết là gì hướng về phía Mộ Dung Hàn Sơn mọi người chạy qua lại.

Trong bóng đêm, tinh thần mọi người đều khẩn trương lên, Mộ Dung Hàn Sơn lạnh lùng nói: “Đừng sợ, đều rút ra vũ khí của chính mình! Mặc kệ là cái gì đến, chúng ta cùng nhau đối phó nó!”

Gặp chuyện mà bình tĩnh tỉnh táo, Mộ Dung Hàn Sơn có thể làm được gia chủ của Mộ Dung gia nguyên nhân cũng không phải là dựa vào thực lực cao nhất, đầu óc hơn người cũng là một trong năng lực của hắn làm gia chủ.

Lúc thứ di chuyển đi vào trong tầm mắt của Mộ Dung Hàn Sơn, Mộ Dung Hàn Sơn không khỏi đảo rút một hơi lạnh, một đầu thân cân có ba thước cao, năm sáu thước dài, Kỳ Lân uy vũ toàn thân đen như mực xuất hiện trước mắt mọi người.

Mặc Kỳ Lân kia phun ra một ngụm khí thể màu trắng, mắt như chuông đồng tức giận nhìn mọi người miệng nhỏ ra lời người nói: “Các ngươi là người gì? Là thế nào đến nơi đây?”

Mộ Dung Hàn Sơn vội vàng nói: “Không biết đạo hữu đến đây bao lâu, chúng ta là đến Ma Thần Điện tìm bảo vật, đạo hữu đến cũng là sao?”

Mộ Dung Hàn Sơn đem Mặc Kỳ Lân thành người tu Yêu, nhưng Mộ Dung Hàn Sơn lại quên một chuyện quan trọng, chính là chỗ sâu ở Ma Thần Điện, tại sao có tồn tại của người tu Yêu này, người tu Yêu mà còn có chưa tu luyện đến có thể ảo biến thành hình người.

Mặc Kỳ Lân nghe vậy tức khắc nổi giận lên: “Cái gì đạo hữu? Cái gì tìm bảo vật? Ta nghe không hiểu ngươi đang nói bậy bạ gì! Các ngươi cả gan dám xông vào lãnh địa của ta, rõ ràng là coi thường tồn tại của ta, rất lâu không có ăn nguyên anh của người tu chân, các ngươi thù ở lại cho ta hưởng dụng vậy!”

Vừa dứt lời, Mặc Kỳ Lân mở ra cái miệng lớn đầy máu của nó, một luồng khí âm hàn xen lẫn lực yêu nguyên cường đại công hướng về đoàn người Mộ Dung Hàn Sơn.

“Ngươi nói cái gì? Gia chủ dẫn người mở ra cửa đá phía sau pho tượng đi vào thông đạo sao?” Mộ Dung Nhược Tuyết kinh hãi nói.

Đệ tử Mộ Dung gia báo cho Mộ Dung Nhược Tuyết tên là Mộ Dung Phi, Mộ Dung Phi nhìn thấy bộ dáng cực kỳ sợ hãi của Mộ Dung Nhược Tuyết không hiểu nói: “Đúng vậy, gia chủ là dẫn người đi vào thông đạo này, chính mắt ta nhìn thấy, gia chủ còn cho chúng ta xem tốt nơi này.

Ở lúc này trong lòng Mộ Dung Nhược Tuyết vô cùng hỗn loạn, lời nói bên tai của Lâm Phong vang lên: “Cửa đá phía sau pho tượng này nghìn vạn lần không thể mở ra, nếu không sẽ có sự việc kinh khủng xảy ra.”

Nhưng việc đã đến nước này, chỉ có thể yên lặng theo dõi thay đổi, hy vọng sẽ không xảy ra chuyện xấu gì, Mộ Dung Nhược Tuyết chỉ có thể an ủi chính mình như vậy.

Và một bên ở thông đạo, Mộ Dung gia gặp phải công kích của Mặc Kỳ Lân điên cuồng, có rất nhiều đệ tử thì bị khí hàn ý trong miệng Mặc Kỳ Lân phun ra chết vì lạnh. Chỉ có Mộ Dung Hàn Sơn và số ít người Mộ Dung gia tu vị cao thâm bay ngược mà tạm thời chạy thoát.

Mộ Dung Hàn Sơn không ngờ Mặc Kỳ Lân này lại lợi hại như thế, vốn tưởng rằng người tu vị chưa có hoàn thành hình người, nhiều nhất cũng chỉ qua là tu vị dưới Hợp Thể kỳ, căn bản không đủ gây sợ hãi.

Nhưng chuyện thông thường ngoài dự đoán của người, đông đảo đệ tử Mộ Dung gia thảm chết trước mắt là sự thật màu chảy đầm đìa, Mộ Dung Hàn Sơn rất hối hận bản thân nhất thời tham niệm, hiện giờ tạo thành thương vong lớn như thế cho đệ tử Mộ Dung gia, bản thân khó chối bỏ lỗi lầm này.

“Gia chủ, chúng ta lập tức rời khỏi nơi này, Kỳ Lân này quá lợi hại, chúng ta đấu không lại nó.” Mộ Dung Bình vội vàng nói.

Mộ Dung Hàn Sơn cúi đầu trầm tư một chút, chậm rãi gật gật đầu, chuyện tới bây giờ, liều mạng với Mặc Kỳ Lân là cách làm vô cùng ngu xuẩn, chỉ có thể rời khỏi nơi này trước, đầu sao an toàn mới là quan trọng nhất.

Nghĩ tới đây, Mộ Dung Hàn Sơn nhanh chóng thuận theo đường cũ lao vùn vụt ra ngoài.

Và sau lưng Mộ Dung Hàn Sơn, Mặc Kỳ Lân cũng**đuổi theo sau, giống như không giết người quá vội nó thì sẽ không từ bỏ cam chịu.

xxxxxx

Khi trường kiếm trong tay Tiêu Dao vương lập tức phải đâm vào thân thể, đột nhiên bất động không nhúc nhích, Tiêu Dao vương bất đắc dĩ nói: “Tại sao? Chẳng lẽ ngươi đến chết cũng phải ngăn cản ta sao?”

Lúc này một cô gái áo vàng che mặt xuất hiện trước mặt mọi người, không sai, nàng là Lăng Mộng điện chủ của Phiêu Diêu Thần Điện, cùng với nàng đến còn có Lăng Tiêu vẫn oai phong như trước.

Người ra tay ngăn cản Tiêu Dao vương tự sát đương nhiên là Lăng Mộng.

“Nếu ta cho ngươi chết như thế, vậy ta không phải là điện chủ của Phiêu Diêu Thần Điện!” Tiếng của Lăng Mộng có ý phóng đại rất nhiều, tất cả mọi người ở đây đều nghe rất rõ ràng.

Lúc mọi người nghe thấy Lăng Mộng nhắc đến Phiêu Diêu Thần Điện, liền cảm thấy một tia lạnh ý, cô gái áo vàng này không ngờ là điện chủ của Phiêu Diêu Thần Điện thần bí!

Lâm Phong mắt đầy kinh dị nhìn về hướng Lâm Diệp, Lâm Diệp lại là lẳng lặng nhìn ba người Tiêu Dao vương Lăng Mộng ở trên sân, trên mặt lạnh lùng không có chút biểu tình gì.

“Không biết điện chủ Phiêu Diêu Thần Điện đến nơi này có chuyện gì?” Thanh Phong nói nhỏ.

Lăng Mộng hướng về Thanh Phong Minh Nguyệt chấp tay nói: “Xin hai vị tiên bối có thể xin nương tay tha cho Tiêu Dao vương, vạn bối vô cùng cảm kích.”

“Ngươi nói thả người là thả người hả! Phiêu Diêu Thần Điện có cái gì đặc biệt hơn người, không phải là một tổ chức giết người giấu đầu lộ đuôi sao? Mọi người đừng nên cô ấy hù lấy!” Từ trong mọi người phát ra một âm thanh như vậy.

Bóng người Lăng Tiêu đột nhiên biến mất, sau đó lại xuất hiện lại chỗ vừa rồi, chỉ là lúc này bên cạnh hắn tồn tại thêm một người, người kia đã trở thành một người chết sẽ không nói chuyện!

Trong nháy mắt di chuyển như Thanh Phong Minh Nguyệt, thực lực của Lăng Tiêu người ở đây không ai dám hoài nghi, có một cao thủ cường hãn như thế ở đây, không ai dám mở miệng nói phản đối.

Sau khi Lâm Phong nhìn thấy Lăng Tiêu ra tay mới hiểu rõ, thì ra Lăng Tiêu không chỉ là cao thủ trận pháp, tu vị của tự thân không ngờ lại cao đến tình trạng lợi hại như thế, chỉ là không biết Lăng Tiêu có thể là đối thủ của Thanh Phong Minh Nguyệt.

Thanh Phong Minh Nguyệt cùng nhìn nhau một cái, Thanh Phong trầm giọng nói: “Xin hỏi các hạ lại là ai? Tại sao phải tranh lẫn nước đục này chứ?”

Lăng Tiêu thách thức cười nói: “Muốn cứu Tiêu Dao vương kia là muội muội ta, ngươi nói ta có cần giúp đỡ không?”

Lời nói của Lăng Tiêu khiến mọi người càng thêm khó hiểu, rốt cuộc cô gái áo vàng này có quan hệ gì với Tiêu Dao vương, tại sao trong thời điểm mấu chốt này ra tay tương trợ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 75: Viêm Long Sát Trận

Minh Nguyệt lạnh nhạt nói: "Nếu ngươi đã cố ý muốn chúng ta thả Tiêu Dao vương, thì xin mời các hạ lấy ra thực lực của ngươi nói chuyện vậy!"

Lăng Tiêu lạnh nhạt cười nói: "Đương nhiên có thể, chỉ là muốn đơn đả độc đấu chứ? Hay là các người cả đám cùng lên?"

"Còn chưa thỉnh giáo tên hiệu của các hạ, mong rằng báo cho chúng ta. zuilu.net" Thanh Phong rõ ràng có thể nhìn ra tu vị của Lăng Tiêu rất cao, tuyệt không dưới bản thân.

"Phiêu Diêu Thần Điện, Lăng Tiêu." Lăng Tiêu thấp giọng nói.

Rất nhiều người trong đám đông đều nhận ra người cao thủ này chính là phá vỡ Huyền Vũ trận, không khỏi đều tỉnh ngộ lên, nếu Lăng Tiêu có thể giúp đỡ Tiêu Dao vương phá trận, không có lý do khi Tiêu Dao vương gặp đến nguy hiểm mà không ra tay cứu người.

Lâm Phong nhìn không chớp mắt nhìn chăm chú vào Lăng Tiêu, trong lòng thầm nghĩ: "Tu vị của Lăng Tiêu này cao thâm như thế, nếu như hắn muốn cường hành đem Tiêu Dao vương mang đi, vẫn đúng là không có mấy người có thể ngăn được hắn."

Lâm Diệp cũng là bộ hình dáng đó, lặng lẽ nhìn mọi thứ xảy ra trên sân.

Nhìn thấy Lăng Tiêu lại có thể thi triển ra di chuyển trong nháy mắt, không ai sẽ ngu đến đối lập với Lăng Tiêu, có lẽ cũng chỉ có Thanh Phong Minh Nguyệt hai lão có thể chống lại, đối với các người khác, thì không có tư cách này.

"Nếu Lăng Tiêu đạo hữu dám đến cứu người, như vậy chúng ta thì cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi có thể đánh bại bất cứ người nào trong huynh đệ chúng ta, ta liền làm chủ cho ngươi mang Tiêu Dao vương rời khỏi nơi này." Thanh Phong chậm rãi nói.

"Tốt, vậy một lời đã định!" Lăng Tiêu cất cao giọng nói.

Ánh mắt phức tạp của Tiêu Dao vương nhìn lấy Lăng Tiêu, buồn bã nói: "Tại sao ngươi đến cứu ta?"

"Bởi vì ta không muốn ngươi chết như vậy, ngươi chết, ta sẽ rất cô đơn."

"Đây chính là nguyên nhân ngươi đến cứu ta sao? Ngươi biết giữa chúng ta là có ngăn cách khó mà nói rõ."

"Vậy cũng không quan trọng, ta chỉ biết ta không thể cho ngươi chết như thế."

Tiêu Dao vương cúi đầu không nói, thật lâu sau nói: "Quên ta đi! Đem hình ảnh của ta từ trong ký ức của ngươi hoàn toàn xóa đi, như vậy ngươi sẽ không đau khổ thế."

"Nếu như dễ dàng quên đi ngươi, như vậy chỉ có thể nói rõ căn bản ta không phải thật sự quan tâm ngươi, chuyện lừa mình dối người ta làm không được." Lăng Tiêu thấp giọng nói.

Lúc này Thiên Tuyệt ở nơi xa lại hướng chạy về phía Tiêu Dao vương, Tiêu Dao vương dường như có linh tính cảm ứng xoay đầu qua, ánh mắt hai người nhìn nhau, Thiên Tuyệt vẻ mặt không biểu tình rất nhanh chạy đến bên cạnh Tiêu Dao vương.

"Tĩnh Hải là bàn trả lại ngươi." Thiên Tuyệt đem Tĩnh Hải là bàn đưa cho Tiêu Dao vương, sau đó xoay người rời khỏi. Khi thân ảnh sắp phải biến mất trong tầm mắt Tiêu Dao vương truyền âm nói: "Ta có dư cảm, Thiên Kiếp ta sắp sẽ trong một năm giáng xuống."

Nói xong thân hình bỏ chạy, biến mất.

Tiêu Dao vương ngơ ngác cầm Tĩnh Hải là bàn trong tay, trầm mặc không nói.

Minh Nguyệt lạnh lùng nhìn Lăng Tiêu kiên cường đứng, lạnh nhạt nói: "Ta đến tỉ đấu với ngươi, hy vọng ngươi đừng thua quá nhanh, như vậy khiến ta rất

thất vọng.”

Mặc dù Thanh Phong Minh Nguyệt là huynh đệ ruột thịt, đồng thời cũng là đệ tử của một sư phụ dạy ra, nhưng tính cách lại hoàn toàn bất đồng. Tính tình Thanh Phong hiền lành khiêm tốn, ở đối xử chi đạo rất là sư cố, cho người ta một loại cảm giác dễ tiếp cận.

Mà Minh Nguyệt lại hoàn toàn trái ngược, với tính cách quái gở lãnh ngạo, trong ánh mắt Minh Nguyệt, chỉ có tu vị là dưới bản thân, vậy thì toàn bộ đều là một nhân vật nhỏ không đáng nhắc tới. Đừng nói là giao thủ với chính mình, chính là đến ứng thủ nói chuyện Minh Nguyệt cũng là thiếu sót.

Thanh Phong nhìn thấy Minh Nguyệt chủ động đề ra muốn tỉ đấu với Lăng Tiêu, thì biết nhất định Minh Nguyệt có hứng thú với Lăng Tiêu, nếu không sẽ không đề ra muốn làm đối thủ của Lăng Tiêu.

Lăng Tiêu gật đầu nói:” Vậy thì mời đạo trưởng chỉ giáo.”

xxxxxx

Mộ Dung Nhược Tuyết đứng ở ngoài cửa đá lo lắng chờ đợi, linh thức cảm ứng được tứ bóng đêm trong thông đạo truyền đến tiếng xé gió hời hả, vội vàng nhìn qua.

Quả nhiên là hướng vào cửa bay nhanh vọt người bay tới là gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn, chỉ là, ở sau lưng hắn chỉ có vài người gia tộc có tu vị tương đối cao, đệ tử Mộ Dung gia sót lại chẳng lẽ đều đã.....

Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn chưa kịp hỏi Mộ Dung Hàn Sơn, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Mộ Dung Hàn Sơn liền quát:” Tất cả mọi người đều theo đường cũ quay về bên ngoài Ma Thần Điện, nhanh!”

Mặc dù không biết rốt cuộc xảy ra chuyện đáng sợ gì, nhưng nhìn bộ dáng nhếch nhác bỏ chạy của đạo gia Mộ Dung Hàn Sơn, hẳn là có thứ gì lợi hại đang đuổi theo bọn họ.

Mộ Dung Nhược Tuyết cũng là lập tức theo đường cũ hời hả đi ra hướng bên ngoài Ma Thần Điện, chỉ là trong ần ần dụt dụt, Mộ Dung Nhược Tuyết giống như nghe được tiếng kêu rống của dã thú vậy, bởi vì không có nhìn rõ ràng, cũng không có để ý.

Lúc này tâm trạng Mộ Dung Hàn Sơn vô cùng hỗn loạn, Mặc Kỳ Lân vẫn theo đuổi không bỏ cuộc sau lưng, không biết sau khi ra khỏi Ma Thần Điện sẽ tạo ra bao nhiêu sát nghiệp. Nếu để cho mọi người biết bản thân chính là chủ mưu thả ra Mặc Kỳ Lân, như vậy Mộ Dung gia có thể là hoàn toàn biến mất trên Vô Cực Tinh.

Nghĩ tới hậu quả nghiêm trọng này, Mộ Dung Hàn Sơn cũng không có biện pháp giải quyết, chỉ có thể đi một bước xem một bước, ít nhất người nhà của bản thân phải bảo đảm bí mật này không thể bị tiết lộ ra ngoài.

Vì vậy Mộ Dung Hàn Sơn một bên**bay vội một bên truyền âm hướng về mọi người nói:” Mọi người nghe kỹ, sau lưng chúng ta có một con Thượng Cổ Ma thú đang đuổi theo chúng ta, bất cứ ai sau khi ra Ma Thần Điện lập tức rời khỏi quay về gia tộc. Sự việc này không cho phép nhắc đến với bất cứ ai, nếu như có người đem sự việc nói ra, nhất định gia pháp nghiêm nghị không đời!”

Các đệ tử Mộ Dung gia không biết rõ tình hình đều là cả đầu sương mù, chỉ có Mộ Dung Nhược Tuyết đoán được không thể mở ra cửa đá bên trong, thì ra là giam cầm một con Thượng Cổ Ma thú. Hiện giờ bị gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn cho trong lúc vô ý thả ra ngoài, những đệ tử Mộ Dung gia không có chạy ra nhất định là bị Thượng Cổ Ma thú giết chết.

Vừa rồi bản thân nghe thấy tiếng gầm rú đó nhất định chính là Thượng Cổ Ma thú phát ra, Mộ Dung Nhược Tuyết đoán ra sự việc đại khái, cũng không có nói, chỉ là trong lòng âm thầm nghĩ nói:” Nguyên nhân gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn không cho đem tin tức truyền ra ngoài, có lẽ chính là sợ Thượng Cổ Ma thú xông ra bên ngoài Ma Thần Điện giết người, các nơi người tu chân bị thương tổn sẽ tìm đến Mộ Dung gia trả thù.”

Vì nghĩ cho lợi ích của gia tộc, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng có thể hiểu rõ tâm tình của gia chủ. Chỉ là như thế, Vô Cực Tinh thì sẽ không bình yên.

xxxxxx

Vũ khí của Minh Nguyệt là một thanh trường kiếm xanh biếc, trung phẩm Tiên khí, tên là Thông Đào. Khi Minh Nguyệt huy động đạo bào rộng lớn thì liền xuất hiện trong tay Minh Nguyệt, Thông Đào trên tay, biểu tình của Minh Nguyệt lập tức thì lãnh khốc chuyển biến thành nghiêm túc và trang trọng. Trong lúc lực chân nguyên cổ dâng, đạo bào xung quang không gió tự động bay lên, Tiên kiếm Thông Đào cũng nhẹ nhàng chấn động phát ra tiếng kêu trầm.

Mọi người mở to hai mắt chuẩn bị xem trận chiến khó có được của cao thủ, Cửu Kiếp Tán Tiên với người quyết đấu, không phải là lúc này đều có thể thấy được.

Lăng Tiêu cực kì oai phong giờ đôi vai lên, trong lúc bàn tay lật ngược, về ra một đồ án kỳ dị. Trong màu quang chớp động, đột nhiên lúc đó đồ án đó biến lớn lên, ở trung tâm đồ án bắt ngờ viết một chữ ‘ Cầm ‘ thật lớn, Thanh Phong ở một bên xem trận chiến sắc mặt thay đổi.

Minh Nguyệt cũng là âm thầm kinh dị nói:” Không nghĩ tới tu vị của Lăng Tiêu này nhìn lên cũng không phải đặc biệt cao thâm, không ngờ có thể trong lúc phát tay sử dụng giam cầm trận pháp. Quả nhiên không thể khinh thường hắn.”

Đồ án của giam cầm trận pháp đó càng biến càng lớn, thẳng đến có hơn mười thước rộng, dài hơn trăm thước mới dừng lại tiếp tục xu thế biến lớn, hồi

hả hướng về phía Minh Nguyệt bay đi.

Minh Nguyệt tay niệm nói bí quyết, thầm đọc tinh tâm chú, đột nhiên trong lúc đó, Thông Đào Tiên kiếm nắm giữ trong tay bay ra, nhanh như điện chớp với đồ án giam cầm trận pháp của Lăng Tiêu chạm vào nhau.

Tiếng lực chân nguyên cường đại nổ tung không khí, nương theo tiếng kêu kim thiết giao kích nhau của Thông Đào Tiên kiếm với giam cầm trận pháp, dường như không gian cũng xảy ra chấn động kịch liệt khi đối phương đối chiến, công lực của người tu chân dưới Hợp Thể kỳ đều cảm thấy một trận chóng mặt hoa mắt, cảm giác kiềm nén khó chịu đó khiến rất nhiều người tu chân đều hô tiếng kêu lớn lên.

Đó chính là thực lực cường đại không chút thua kém của Thượng Tiên thông thường, chỉ là lực chân nguyên đụng chạm lẫn nhau thì có thể dẫn ra chấn động thật lớn của cục bộ không gian, Lâm Phong lòng thầm hoảng sợ.

Giam cầm trận pháp năng lượng tinh thuần của Lăng Tiêu ngưng hóa thành, bị Thông Đào Tiên kiếm của Minh Nguyệt bắn ra làm cho kiếm khí tung hoành cán nát, biến mất ở không trung. Hai người lần đầu quyết đấu trận mở đầu Minh Nguyệt hơi chiếm cứ thượng phong, mặc dù phá đi giam cầm trận pháp của Lăng Tiêu, nhưng trong lòng Minh Nguyệt rất rõ ràng, đây chỉ là mới bắt đầu thôi, Lăng Tiêu vẫn còn chưa sử dụng ra thực lực chính thức của hắn.

Minh Nguyệt có thể sử dụng kiếm khí của Thông Đào Tiên kiếm hóa giải giam cầm trận pháp của bản thân, là việc trong dự đoán của Lăng Tiêu, nếu như đến cả giam cầm trận pháp của bản thân đều không thể hóa giải, như vậy Minh Nguyệt cũng không phải là Cửu Kiếp Tán Tiên.

Lăng Tiêu vẻ mặt nghiêm túc nhìn lấy Minh Nguyệt, tay trái một lần nữa kết ấn, thủ phát kết ấn khiến người ta hoa mắt**thủ thế biến đổi khác nhau. Cuối cùng, Lăng Tiêu không kết ấn nữa quát to:” Thiên địa vô cực, Viêm Long Sát trận!”

Chỉ thấy trên tay trái của Lăng Tiêu phát ra hồng quang chói mắt, một con Hỏa Long màu đỏ xuất hiện trước mắt Minh Nguyệt và mọi người.

Hỏa Long màu đỏ tức giận rống một tiếng, nhanh chóng bay về hướng Minh Nguyệt, sau đó từ trong miệng rồng phun ra hơn mười đoàn chân hỏa bao phủ xung quang Minh Nguyệt. Mọi người đều nhìn đến trợn mắt há mồm, Viêm Long Sát trận của Lăng Tiêu không ngờ có thể triệu hồi ra một con rồng thật sống động giúp đỡ đối địch? Vậy cũng quá lợi hại chứ?

Lâm Phong nhìn về phía Lâm Diệp, lúc này Lâm Diệp không bảo trì trầm mặc nữa, thấp giọng nói:” Trình độ trận pháp của Lăng Tiêu quả nhiên không phải chuyện đùa, Viêm Long Sát trận này có thể triệu hồi ra một con Hỏa Long màu đỏ, đúng là ngoài dự đoán mọi người. Xem ra, hôm nay muốn giết Tiêu Dao vương đã là chuyện không thể nào.

“ Sư phụ, chẳng lẽ nói Minh Nguyệt này cũng không phải là đối thủ của Lăng Tiêu sao?” Lâm Phong hỏi.

“ Bây giờ thắng bại vẫn chưa biết, cũng không thấy được Minh Nguyệt sẽ bị thua dưới tay Lăng Tiêu như thế, bọn họ đều vẫn chưa sử dụng chiêu số thực sự lợi hại. Mặc dù Viêm Long Sát trận của Lăng Tiêu nhìn vào rất lợi hại, nhưng với sự phỏng đoán của vi sư, này vẫn không phải là toàn bộ thực lực của Lăng Tiêu. Nhất định hắn có bảo lưu, Minh Nguyệt đồng dạng cũng là.” Lâm Diệp trầm giọng nói.

Lâm Diệp vừa dứt lời, thân thể Minh Nguyệt liền chấn động mạnh một cái, lực chân nguyên liền rung lên. Nơi khoảng cách thân thể Minh Nguyệt một thước, một tầng vàng sáng màu vàng nhàn nhạt đem toàn thân Minh Nguyệt bao phủ lên.

Khi liệt hỏa hùng hực thiêu đốt sắp phải thiêu đến Minh Nguyệt, vậy vàng sáng màu vàng ở bên ngoài cơ thể dùng lực chân nguyên ngưng kết chống đỡ liệt hỏa xâm nhập. Như vậy cần bao nhiêu lực chân nguyên tinh túy mới có thể làm được a? Minh Nguyệt dùng tu vi cao thâm với lại một lượng lớn lực chân nguyên trong cơ thể ngưng kết vàng sáng màu vàng, khiến mọi người đều thần phục.

Sau khi hỏa công chưa phát ra nổi tác dụng tương ứng, trong lúc Lăng Tiêu ý niệm chuyển động, Hỏa Long màu đỏ kia giống như biết rõ ý đồ của Lăng Tiêu, liền gầm nhẹ một tiếng, thân rồng dong đưa, đuôi rồng không lộ trong nháy mắt mang theo ngàn quân lực quét hướng về phía Minh Nguyệt.

Minh Nguyệt cũng không có tự loạn vị trí, tâm niệm vừa động, Thông Đào Tiên kiếm có linh tính vậy lập tức biến lớn gấp mười lần, đâm đầu đem đuôi rồng của Hỏa Long màu đỏ đón đỡ lấy.

“ Ầm” một tiếng vang thật lớn, kinh khí cuồng loạn bốn phía phát tiết, đối kháng cứng đối cứng của lần này ai cũng không có chiếm được lợi ích.

“ Hồng”

Hỏa Long màu đỏ giống như bị đau vậy cuồng rống lên, bị lực chân nguyên tràn đầy của Thông Đào Tiên kiếm nặng nề chém xuống đuôi một cái, mặc dù không có bị thương, nhưng chỉ là đau đớn của tương kích mãnh liệt đó khiến Hỏa Long màu đỏ có chút căm tức.

Mọi người ở đó bị bộ dáng nổi giận của Cự Long màu đỏ làm sợ, ào ào hướng sau lưng**lui ra một đoạn khoảng cách, dẫu sau đứng xa một chút, tránh được gặp phải tai họa thành môn thất hỏa, ương cấp trì ngại.

Hỏa Long màu đỏ cuồng bạo đầu rồng đứng ngang, huy động hai cái long trảo trên người hướng về Thông Đào Tiên khí đập qua, Minh Nguyệt lạnh nhạt cười một cái, thầm nghĩ:” Chỉ cần ta đem con Hỏa Long này đánh thương, như vậy Viêm Long Sát trận trước mắt sẽ không công mà tự phá, không có Hỏa Long, còn nói gì Viêm Hỏa Sát trận chứ?”

Nghĩ đến liền làm được, mặc dù Thông Đào Tiên kiếm biến lớn gấp mười lần, nhưng tốc độ lại không có chút giảm chậm, một kiếm nhanh như một kiếm nhanh chóng đánh trả đem Hỏa Long màu đỏ chèn ép chỉ có thể bị ép phòng ngự, mà không có lực đánh trả.

Đột nhiên, kiếm quang đại thịnh đầy trời, trong kiếm ánh lên xuống như cuồng phong mưa rào vậy, Hỏa Long màu đỏ cuối cùng chịu không được một loạt công nhanh của Thông Đào Tiên kiếm, đau xé một tiếng, cấp lui về. Long lân lửa cháy quanh trên người rồng bị đánh rơi không ít, máu rồng màu xanh lam từ vết thương chậm rãi tràn ra.

Mắt rồng vốn hàn quang bức người của Hỏa Long màu đỏ lúc này cũng âm đạm không ít, sau khi bắt đắc dĩ nhìn Lăng Tiêu một cái, biến mất ở giữa không trung.

Hỏa Long màu đỏ biến mất đồng thời, chân hỏa vốn xoay quang Minh Nguyệt cũng dập tắt, Thanh Phong vói lại mọi người Thái Hư phải đều khẽ gật gật đầu, thực lực của Minh Nguyệt không phải là ngồi không. Liên tiếp hai lần đều phá vỡ trận pháp của Lăng Tiêu, khiến trên mặt bọn người Thái Hư phải đều lộ ra nụ cười.

Người tu chân các nơi đứng xem cuộc chiến ở một bên đều âm thầm kinh ngạc tán thán, không nghĩ tới trận pháp lợi hại của Lăng Tiêu, thực lực của Minh Nguyệt cũng không yếu, mặc dù hai lần đều là ở vào thủ thế, cũng không có chủ động đi công kích Lăng Tiêu. Nhưng phòng ngự chặt chẽ, với lại**đánh trả có hiệu quả, khiến Minh Nguyệt cũng không có bởi vì phòng thủ mà rơi đến bất lợi.

Trong lòng Minh Nguyệt rõ ràng, hai lần công kích trước chỉ là Lăng Tiêu đang dò xét thực lực của bản thân, công kích kế tiếp có lẽ chỉ không có dễ dàng ứng đối. Một đạo trận pháp, kiên cố nhất là bị trận pháp của kẻ địch giam cầm, chỉ cần bản thân không chủ động công kích, cho dù Lăng Tiêu thì triển ra trận pháp cực kì lợi hại, chỉ cần bình tĩnh ứng đối, thì sẽ không có vấn đề gì.

Đúng lúc hai người lơ lửng trên không, giằng co lẫn nhau, một âm thanh nổi giận từ cửa vào Ma Thần Điện xuyên qua.” Các ngươi đều là người gì? Tại sao lại tụ tập ở chỗ này?”

Mọi người nghe tiếng nhìn qua, ở cửa vào Ma Thần Điện, một con Kỳ Lân màu đen hung hãn thách thức xuất hiện trước mắt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 76: Nhân Họa Đắc Phúc

Con Kỳ Lân màu đen này là từ đâu đến đây thế? Trong đầu của mọi người đều toát ra nghi vấn này, lời nói vừa rồi là con Kỳ Lân màu đen này nói sao?

Nhìn thấy mọi người không để ý đến bản thân, Mặc Kỳ Lân rất bất mãn, tức giận mở to miệng phun ra một luồng khí lưu cực âm như tát băng bạo gió, bay nhanh công hướng về phía mọi người. Tủy ๐ Lộ ๐ Vồng

Có chút tu vị không cao, người tu chân phản ứng hơi chậm sau khi bị khí lưu cực âm cao trùng, liền lập tức cổ họng cũng không la liền ngã xuống đất, toàn thân bị băng tinh màu trắng bao vây, tử trạng cực kì thê thảm.

“Kỳ Lân màu đen này rất lợi hại, ngay cả thuận miệng phun ra khí lưu cũng âm độc tàn nhẫn như thế, người trúng không thể cứu.” Lâm Diệp nói.

Đột nhiên Lâm Phong nghĩ đến, đây có phải chính là Ma Thần Khâm Phổ nhắc nhở không thể mở ra cửa đá, Ma thú ẩn náu sau cửa đá sao?

Nhưng rốt cuộc là ai đem cửa đá mở ra, thả ra Ma thú kinh khủng này? Mọi thứ từ không thể nào biết được, trong đầu Lâm Phong có chút rối loạn lên.

Minh Nguyệt với Lăng Tiêu đứng ở giữa không trung đương nhiên nhìn thấy cảnh này, lúc này bọn họ cũng không ngu xuẩn đến tiếp tục tiến hành tỉ đấu, làm rõ ràng chuyện gì trước mới là quan trọng nhất.

Thanh Phong nhìn lấy Mặc Kỳ Lân kỳ dị nói: “Chuyện lạ! Rốt cuộc ngươi là yêu vật nơi nào, cũng không phải là người tu Yêu, cũng không phải là Thượng Cổ Kỳ Thú, chẳng lẽ ngươi từ Thiên giới xuống đây sao?”

“Tiểu bối cả gan! Ngươi dám xem thường ta, hôm nay các ngươi những người này một người cũng không được đi, toàn bộ đều để lại mệnh cho ta!” Mặc Kỳ Lân phẫn nộ quát.

Chỉ là lúc Mặc Kỳ Lân vừa mới bước chân hướng về trước đuổi giết người tu chân trước mắt, đột nhiên phát hiện bản thân bị giam cầm trong một không gian nhỏ hẹp, không thể nhúc nhích.

Mà lúc này Lăng Tiêu xuất hiện bên cạnh Mặc Kỳ Lân, thấp giọng nói: “Mặc dù ngươi là cái gì, vẫn là tạm thời im lặng một cái vậy!”

Tiếng thanh bất động liền nhẹ nhàng đem Mặc Kỳ Lân giam cầm, đây là tốc độ và thực lực như thế nào?

Minh Nguyệt lạnh lùng nhìn Lăng Tiêu, lòng thầm cũng là cảm thấy sâu không thể lường đối với Lăng Tiêu, rốt cuộc Lăng Tiêu vẫn còn bao nhiêu thực lực ẩn giấu chưa lấy ra hết, cái này rất khó phỏng đoán.

Đương nhiên Mặc Kỳ Lâm sẽ không ngoan ngoãn theo sự chi phối, liền điên cuồng xung đột lên, mà địa thế của trận pháp nhỏ giam cầm Mặc Kỳ Lâm, bị lực lượng thật lớn của Mặc Kỳ Lâm xông tới đã có chút buông lỏng, nếu như cứ như thế tiếp tục xuống, như vậy Mặc Kỳ Lâm sẽ rất nhanh mạnh mẽ đột phá trận pháp ra ngoài.

Lăng Tiêu lập tức**bày ra vài đạo trận pháp càng mạnh hơn, đem Mặc Kỳ Lâm vững vàng tạm thời áp chế lấy.

Lúc này Mặc Kỳ Lâm đột nhiên yên tĩnh xuống, con mắt màu máu đỏ gắt nhìn chằm chằm Lăng Tiêu nói:” Tiểu tử, ta khuyên ngươi lúc trước khi ta chưa có nổi giận thả ta ra ngoài, nếu không ta sẽ đuổi giết ngươi đến bất cứ nơi nào.”

Âm thanh lãnh khốc mà lại tàn nhẫn, vang lên ở bên tai của Lăng Tiêu với lại tất cả người ở đây, loại ánh mắt tràn đầy khát máu và huyết sát kia của Mặc Kỳ Lâm khiến người ta không rét mà run.

Cho dù Lâm Phong trải qua lịch luyện, khi nhìn thấy ánh mắt tràn ngập sát khí của Mặc Kỳ Lâm, cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

Mặc Kỳ Lâm này có phải là Ma thú từ a ti địa ngục chạy ra a, tại sao lại dọa người như thế?

Đương nhiên Lăng Tiêu không có bị Mặc Kỳ Lâm uy hiếp hù dọa, ngược lại nhìn Mặc Kỳ Lâm nói:” Chỉ sợ một khi ta thả ngươi, người đầu tiên ngươi muốn giết chính là ta.”

Lúc này đầu long cực đại của Mặc Kỳ Lâm đó lộ ra nụ cười khó coi:” Ngươi rất thông minh, nhưng người thông minh thường là sẽ không thể sống rất lâu, bởi vì thông minh của tự cho là đúng chỉ có thể là tự cho là thông minh!”

Lăng Tiêu vừa mới tiếp lời đột nhiên sắc mặt thay đổi lớn, thân ảnh cũng trong nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này Mặc Kỳ Lâm lại vượt qua giam cầm trận pháp nặng nề, xuất hiện ở chỗ Lăng Tiêu vừa đứng.

“Trốn cũng rất nhanh, tiểu tử, ngươi tưởng rằng vài đạo giam cầm trận pháp thì có thể cầm được ta sao? Năm đó cho dù là Ma Thần Khảm Phổ cũng không dám dễ dàng trêu chọc ta, chỉ bằng mấy ngươi vô dụng các ngươi cũng muốn đối phó ta, vậy ta thì cùng các ngươi chơi đùa!”

Nói xong, đột nhiên thân hình Mặc Kỳ Lâm**chuyển động, chỉ là trong lúc đó thì chạy gấp tới trong người tu chân, cuồng bạo phun ra khí băng hàn tàn sát mọi người. Đáng sợ là, người bị giết thậm chí đến tiếng kêu thảm trước khi chết cũng không kịp kêu ra, liền bị khí âm hàn của Mặc Kỳ Lâm băng chết.

Lúc này Lâm Diệp dẫn theo Lâm Phong sử dụng Phong Ảnh Quyết**hướng về nơi xa bỏ chạy, mà không đúng lúc là vừa đúng Mặc Kỳ Lâm trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh của thầy trò Lâm Diệp, Mặc Kỳ Lâm mở miệng liền hướng về phía Lâm Diệp phun ra một luồng hàn khí, thì lúc Lâm Diệp cảm thấy hàn khí đó sắp phải đến cơ thể, Lâm Phong đỡ ở trước mặt Lâm Diệp.

“Phong nhi! Đừng thế a!” Lâm Diệp kinh hãi nói.

Hàn khí của Mặc Kỳ Lâm trong nháy mắt liền 9m thân thể Lâm Phong đóng băng, trên thân thể Lâm Phong bao trùm một tầng bạch sương dày đặc, lúc này đầu não của Lâm Diệp chỉ là một màu trắng xóa, Lâm Diệp không nghĩ tới đang ở tình hình nguy hiểm lại là Lâm Phong cứu chính mình.

Chỉ là bản thân hắn, vẫn có thể lần nữa đứng lên sao? Lâm Diệp đứng ở tại chỗ, cũng không nhúc nhích.

Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào một tay đem Lâm Diệp kéo đến một bên, về mặt đầy nghiêm nghị nói:” Diệp nhi, Phong nhi hẳn liệu tính mạng của chính mình cũng muốn cứu ngươi, chẳng lẽ ngươi muốn hắn chết không nhắm mắt sao?”

Lâm Diệp im lặng nhìn sư phụ Lâm Thiên Hào của bản thân một cái, thấp giọng nói:” Tại sao người chết không phải là ta chứ? Như vậy lòng ta vẫn sẽ dễ chịu rất nhiều, Phong nhi, ngươi đúng là rất ngốc, sư phụ xin lỗi ngươi.”

Chuyện bi thương vẫn đang trình diễn, Lăng Tiêu hư đứng ở trên không nhìn Mặc Kỳ Lâm điên cuồng đuổi giết các người tu chân, trong lòng khê than một tiếng, biến mất không thấy.

Vào lúc này, người có thể tự bảo vệ đều đã xa xa bỏ chạy, sót lại thì chỉ là một số tu vị thấp, người chạy chậm. Người của Lâm gia đồng dạng cũng là đều nhanh chóng rời khỏi nơi này, và thi thể của Lâm Phong, lại bị Lâm Diệp mang đi theo.

Sau khi nhìn thấy nơi đó đã không có người đứng đấy, Mặc Kỳ Lâm ngẩng đầu lên trời cuồng hét, sát ý nồng nặc đến có chút hòa dịu, Mặc Kỳ Lâm xoay người đi vào Ma Thần Điện.

xxxxxx

Thân thể rất lạnh! Hơi lạnh thấu xương đem ý thức đông lạnh đến có chút mơ hồ, rất muốn ngủ một giấc, tỉnh dậy không có chuyện gì.

Lâm Phong cố gắng muốn mở to hai mắt, nhưng lại không nhấc lên một chút lực khí nào, thân thể tê dại dường như đã không thuộc về chính mình, hàn khí của Mặc Kỳ Lâm phun ra đúng là rất lạnh a!

Trong bóng tối, có một điểm sáng màu đỏ đang chậm rãi hướng tới gần bản thân, là Thiên Hồng thương!

Lâm Phong liều mạng muốn đưa tay đi cầm lấy Thiên Hồng thương, nhưng thân thể lại là như cũ không nghe sai khiến, loại đau khổ cực độ kiềm nén với lại khó chịu đó, khiến tinh thần của Lâm Phong gần như sụp đổ đến bên bờ.

“Lâm Phong! Ngươi ngàn vạn lần không thể bỏ cuộc, nếu như ngươi chết như thế, vậy vẫn còn ai giúp ta tìm tòi các Ma Thần khí tàn kiện khác? Lâm Phong!” Âm thanh của Ma Thần Khảm Phô ở trong đầu Lâm Phong lần nữa vang lên.

Lâm Phong dùng sức lực toàn thân nói: “Ta cũng rất muốn giúp ngươi phục hồi ý thức của ngươi, nhưng hiện giờ toàn thân ta không có sức lực, với lại cũng rất mệt nhọc, Ma Thần Khảm Phô! Ngươi muốn ta giúp ngươi tìm về Ma Thần khí tàn kiện, cũng phải giúp giúp ta mới được a!”

“Được rồi! Ta đem lực Bản Mệnh Nguyên Thần của ta cho ngươi sử dụng, hy vọng ngươi có thể nhanh một chút tìm được tất cả Ma Thần khí tàn kiện, cho ta có thể sống lại!”

Thì lúc ý thức Lâm Phong mơ hồ một hồi muốn ngủ, lúc sắp phải chống đỡ không nổi, một luồng khí lưu ấm từ trong óc hướng về phía các nơi thân thể khuếch tán ra. Lúc luồng nước ấm cực kỳ thoải mái này lưu thuận đến gân mạch toàn thân đến nơi đơn điền của kim đơn màu đen, Lâm Phong cảm giác được kim đơn màu đen lại đang hấp thu luồng khí ấm đó.

Không người theo hấp thu luồng khí ấm đó, thể tích kim đơn màu đen càng ngày càng lớn, thẳng đến vốn là như trứng vịt biến thành nắm tay lớn nhỏ thì mới tiếp tục hấp thu.

Mà kỳ kinh bát mạch còn lại không ngừng ấm lưu**lưu động, mỗi lần tuần hoàn kim đơn màu đen liền sẽ chấn động một cái, và thể tích cũng sẽ rút nhỏ một chút. Thì ra sau khi linh khí trong linh mạch lại là ấm lưu tuần hoàn hơn mười tuần, toàn bộ chuyển hóa thành lực chân nguyên tinh túy.

Những lực chân nguyên này thực chất như nước chảy trong kinh mạch không ngừng lưu động, trong quá trình vận chuyển vòng đi vòng lại biến trở nên từ từ càng thêm tinh túy lên.

Và kim đơn màu đen lại phục hồi lớn nhỏ như ban đầu, chỉ là bên cạnh kim đơn màu đen, có thêm một tầng vàng sáng màu sắc rực rỡ quay quanh kim đơn màu đen. Kim đơn màu đen chậm rãi xoay tròn, trông rất đẹp mắt.

Lâm Phong cũng cảm thấy lực lượng toàn thân đều trở lại, giống như gia tăng lên không nhiều so với ban đầu.

“Lâm Phong! Ngươi nghe rõ, ta đã đem lực Bản Mệnh Nguyên Thần đưa vào trong cơ thể ngươi, từ nay về sau liên hệ giữa chúng ta sẽ càng thêm chặt chẽ. Thiên Hồng thương mà hai món Ma Thần khí tàn kiện ngươi tìm được dung hợp, có thể tùy ý đúng ý niệm không chế, chỉ cần ngươi nghĩ tới, Thiên Hồng thương liền sẽ lập tức xuất hiện nơi ngươi muốn xuất hiện.”

“Bình thường có chuyện gì có thể đánh thức ta, hiện giờ ta với hình thức kí chủ ở nhờ trong nguyên anh của ngươi, thẳng đến ngươi tìm được tất cả Ma Thần khí tàn kiện, ta mới có thể từ lực lượng của thân thể ngươi ra ngoài nhờ vào Ma Thần khí phục hồi chân thân.”

“Tốt lắm, ta có chút mệt, phải tĩnh tu một thời gian, không có chuyện gì lớn đừng nên đánh thức ta.”

Lâm Phong mạnh mẽ mở to đôi mắt, đi vào tầm mắt là một phòng ở chỗ rộng, nhìn có chút quen mắt, là nơi ở của sư phụ Lâm Diệp. Sau khi nhảy người lên, Lâm Phong hồi tưởng lại bản thân vì cứu sư phụ Lâm Diệp chặn lại công kích của Mặc Kỳ Lân, mà hiện giờ nằm ở đây, có phải là sư phụ tưởng rằng bản thân chết rồi?

Lúc này, Lâm Phong vội vàng dùng linh thức tìm tòi hơi thở của sư phụ Lâm Diệp, lúc này Lâm Diệp đang lặng lẽ đứng ở chỗ ở của Lâm Phong, thân hình ngang tàng vốn bên ngang vững chí lúc này lộ có vẻ có chút thê lương, nhất định sư phụ là vẫn đang thương tâm vì bản thân.

Mất của Lâm Phong không khỏi ướm, nghĩ tới sự quan tâm bảo vệ của sư phụ Lâm Diệp đối với bản thân, Lâm Phong lại lần nữa cũng không chế được cảm xúc của chính mình, bay nhanh hướng về phía chỗ ở của bản thân, chỉ là Lâm Phong không có phát hiện, bản thân đối với hiểu biết của thiên địa vạn vật, lực khống chế của linh thức, với lại cảnh giới tu vi của chính mình cũng có tăng lên của hình thức bay vọt, chỉ là Lâm Phong tạm thời cũng chưa có phát giác mà thôi.

Trong lúc thoáng qua, Lâm Phong liền đến sau lưng của Lâm Diệp, nhẹ giọng nói: “Sư phụ, đồ nhi khiến ngài lo lắng.”

Lâm Diệp nghe vậy thân hồ bỗng nhiên chấn động mạnh, chậm rãi xoay người qua, mặt đầy khó mà tin tưởng nói: “Phong nhi, đúng là ngươi sao? Vì sư không phải là bị hoa mắt chứ?”

Lâm Phong vội vàng nói: “Sư phụ, ngươi không có nhìn lầm, Phong nhi không có sao. Mặc dù hân khí của Mặc Kỳ Lân lợi hại, nhưng vẫn chưa có thể giết chết đồ nhi.”

Lâm Diệp kích động nắm lấy đôi vai Lâm Phong, luôn miệng nói: “Không sao thì tốt, không sao là tốt a!”

Tình thầy trò nồng đậm trong không tiếng động chậm rãi hòa trộn.

Lúc này Lâm Diệp đột nhiên kinh dị buông ra Lâm Phong, chi tiết đánh giá Lâm Phong, Lâm Phong bị ánh mắt của Lâm Diệp nhìn có chút không hiểu lý do, thấp giọng nói: “Sư phụ, Phong có gì không ổn sao?”

“Phong nhi, người chết mà sống lại thì đã có thể khiến vì sự ngạc nhiên vui mừng, không ngờ người lại đột phá đến cảnh giới kỳ luyện Thần, loại việc này đúng là khiến vì sự cảm thấy khó mà tưởng tượng!” Lâm Diệp mừng rỡ nói.

Lâm Phong cẩn thận cảm giác tu vị của chính mình, không khỏi cũng cảm thấy kinh ngạc.

Quả thật, thực lực của bản thân có chất bay vọt, không nghĩ tới lực Bản Mệnh Nguyên Thần của Ma Thần Khảm Phổ lại là lợi hại như vậy, không chỉ xua tan hàn độc, còn đề cao cảnh giới tu vị của bản thân.

Lâm Phong nghĩ tới vũ khí của chính mình, Thiên Hồng thương. Ý niệm vừa động, Thiên Hồng thương liền xuất hiện trong tay bản thân, trong nháy mắt lại biến mất, lặp lại như thế mấy lần, Lâm Phong lòng thầm mừng rỡ, hiện giờ Thiên Hồng thương hữu dụng như thế, muốn tìm kiếm các Ma Thần khí tàn kiện khác cũng không quá khó khăn.

“Phong nhi, bây giờ người thì theo ta đi gặp gia chủ, lúc nhìn thấy người xảy ra chuyện, sự tổ của người cũng rất khó qua, chúng ta đem tin tức tốt này nói với hắn, nhất định hắn sẽ rất vui mừng.” Lâm Diệp khẽ cười nói.

Lâm Phong gật đầu vui vẻ đáp ứng, thầy trò hai người cùng nhau hướng đi về nơi ở của Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 77: Phong Vân Động

Lâm Phong cũng không biết, khoảng thời gian hắn hôn mê bất tỉnh, cả giới tu chân trên Vô Cực Tinh tụ tập lên, liên tục đi vào Ma Thần Điện dẫn ra Mặc Kỳ Lân đó, vây công hai lần, nhưng không chỉ không đem Mặc Kỳ Lân giết chết, còn bị Mặc Kỳ Lân cuồng tình đại phát dùng hàn khí giết chết hơn ngàn người tu chân.

Kết quả như vậy khiến các thế lực tu chân các nơi trên Vô Cực Tinh khiếp sợ, bởi vì Mặc Kỳ Lân đó không chỉ là miệng phun âm hàn khí lợi hại, và trình độ cường hãn cứng cỏi của thân thể cũng là khiến người ta có mà tưởng tượng.

Cho dù là với Tiên kiếm của Cửu Kiếp Tán Tiên Thanh Phong Minh Nguyệt đi công kích Mặc Kỳ Lân, cũng chỉ là khó có thể khiến hắn chịu đau mà thôi, cũng không có thể cho nó tạo thành thương tổn có hiệu quả.

Vẫn tốt là Mặc Kỳ Lân này giống như đã bị thứ nào hạn chế, không thể rời khỏi quá xa khoảng cách Ma Thần điện, nếu không một khi cho nó xông đến trong thành thị rộng lớn của Vô Cực Tinh, vậy thì sẽ nhắc lên một trận gió tanh máu mưa.

Trong một khoảng thời gian, mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn cửa lớn Ma Thần Điện rộng mở, mà lại không có ai dám bước vào trong điện một bước. Mặc dù hấp dẫn của Tiên khí rất lớn, nhưng với sinh mệnh bản thân so nhau vẫn là có thể bỏ cuộc.

Trên đường đi đến nơi ở của gia chủ Lâm Thiên Hào, Lâm Diệp nói cho Lâm Phong nghe những chuyện xảy ra trong khoảng thời gian hôn mê, không ngờ Lâm Phong hôn mê suốt hai tháng, nhưng trong lòng Lâm Phong quan tâm lại là, Mặc Kỳ Lân hung hãn đó rốt cuộc từ đâu mà đến, tại sao lại bị giam cầm trong Ma Thần Điện.

Nghĩ tới đây, Lâm Phong có chút vội vã muốn đánh thức ý thức của Ma Thần Khảm Phổ đang ẩn náu trong nguyên anh chính mình, chi tiết hướng vấn hỏi hắn một phen chuyện liên quan đến Mặc Kỳ Lân. Nhưng vẫn tốt là Lâm Phong không chế được tò mò nhất thời của bản thân, cũng không có đánh thức Ma Thần Khảm Phổ.

Đến nơi ở của Lâm Thiên Hào, Lâm Diệp vỗ nhẹ bả vai Lâm Phong nói: “Phong nhi, chúng ta đi vào, cho sự tổ người một ngạc nhiên.”

Lâm Phong cũng nặng nề gật đầu, liền với Lâm Diệp cùng nhau đi vào chỗ ở của Lâm Thiên Hào.

Trong phòng rộng lớn trống rỗng, không có trang trí cái gì đặc biệt, vị trí dựa vào bên trái một chút trong phòng lúc này có một bóng lưng to lớn đang đứng, lặng lẽ giống như đang nghĩ chuyện gì.

Lâm Diệp đi lên phía trước nói: “Su phụ, ngài xem ai đến đây.”

Lâm Thiên Hào xoay thân hình cao lớn thẳng tắp qua, khi nhìn thấy Lâm Phong, trên mặt tràn ngập biểu tình không thể tin tưởng.

“Lâm Phong! Diệp nhi, cái này là chuyện gì thế?” Lâm Thiên Hào nhìn về phía Lâm Diệp hỏi.

“ Sư phụ, Phong nhi hẳn không có chết, chỉ là vẫn hôn mê bất tỉnh, vừa rồi mới tỉnh dậy tới, ta liền dẫn hắn đến gặp sư phụ. Sư phụ người cẩn thận xem xét Phong nhi một cái, nhìn hắn có cái gì biến hóa không.” Lâm Diệp khẽ cười nói.

Nhìn lấy Lâm Thiên Hào cẩn thận xem xét biến hóa của chính mình, trong lòng của Lâm Phong rất cảm động, không nghĩ tới bình thường gia chủ Lâm Thiên Hào khoảng cách khá xa với bản thân lại quan tâm chính mình như thế.

Đương nhiên Lâm Phong không biết, ở trong lòng Lâm Thiên Hào, trong đông đảo đệ tử Lâm gia, chỉ có Lâm Diệp là đệ tử thân truyền của hắn. Mà Lâm Phong lại là đệ tử duy nhất của Lâm Diệp, cho dù là Lâm Phong không phải là lương tài có thiên chất cực cao, Lâm Thiên Hào cũng sẽ đối với hắn với mắt khác đối đãi.

“ Luyện Thân kỳ! Lâm Phong người đã đi vào Luyện Thân kỳ? Tại sao lại nhanh như vậy?” Lâm Thiên Hào kinh hãi nói.

Lâm Phong vội vàng gật đầu nói: “ Sư tổ, ta cũng không biết tại sao như thế, chỉ cảm giác linh khí trong cơ thể đã hoàn thành chuyển hóa thành lực chân nguyên, nhận biết với thiên địa vạn vật lại sâu một chút, dường như có thể với chúng nó kết hợp thành một đi cảm nhận ảo diệu của tự nhiên.”

Lâm Thiên Hào trầm ngâm nói: “ Nếu Lâm Phong người đi vào Luyện Thân kỳ, như vậy người liền từ đệ tử tinh anh của Lâm gia ta trực tiếp thăng tiến vì người bảo hộ. Ở Lâm gia chúng ta, chỉ cần thành công đột phá đến cảnh giới Luyện Thân kỳ, thì sẽ trở thành người bảo hộ gia tộc của Lâm gia ta. Người bảo hộ có thể tu luyện võ kỹ cao cấp của Lâm gia- -Phong Vân Động.”

“ Phong Vân Động là võ kỹ cao cấp của tổ tiên Lâm gia ta Lâm Quân Dịch sáng chế, có thể đem lực chân nguyên của bản thân thôi phát ra ngoài cơ thể, ngưng hóa thành với chân thân vô nhị của ảo ảnh công kích kẻ địch. Mỗi một tôn ảo ảnh có thể công kích kẻ địch một lần, lực công kích đều có cùng uy lực giống nhau với chân thân.

Lâm Thiên Hào dừng lại một chút lại nói: “ Phong Vân Động chia làm ba cấp độ tu luyện, cấp độ thứ nhất tên là Vô Cự, tu luyện đến cảnh giới Vô Cự có thể đem lực chân nguyên ảo hóa ra ba mươi sáu tôn phân thân công kích kẻ địch; cấp độ thứ hai tên là Sát Hồn, tu luyện đến cảnh giới Sát Hồn có thể đem lực chân nguyên ảo hóa thành bảy mươi hai tôn phân thân công kích kẻ địch; cấp độ thứ ba tên là Quân Vương, tu luyện đến cảnh giới Quân Vương có thể đem lực chân nguyên ảo hóa thành một trăm lẻ tám tôn phân thân công kích kẻ địch.”

“ Thật ra đem Phong Vân Động tu luyện đến cảnh giới Quân Vương cũng không phải là cảnh giới cao nhất, trên Quân Vương còn có một cấp độ cao nhất, chính là đem tất cả lực chân nguyên của bản thân tụ tập ngưng luyện đến trên một tôn phân thân, tôn phân thân này có thể liên tục công kích kẻ địch đến khi chết. Cấp độ này có tên là Chí Tôn, Lâm gia ta trăm vạn năm đến nay chỉ có tổ tiên Lâm Quân Dịch tu luyện đến cảnh giới đó, đến giờ đều chưa có ai có thể tu luyện đến.”

Lâm Phong nghi hoặc nói: “ Sư tổ, chẳng lẽ nói Phong Vân Động cảnh giới tầng cuối cùng khó đột phá như thế sao?”

Lâm Thiên Hào trầm giọng nói: “Không sai, khi lúc người tu luyện đến cảnh giới Quân Vương của Phong Vân Động, muốn đem dung hợp lực chân nguyên thêm vào lực tinh thần, ảo hóa vì phân thân cũng không phải đặc biệt khó, chỉ cần lượng lực chân nguyên với lực tinh thần đạt đến tiêu chuẩn có thể thi triển Quân Vương là được.”

“ Nhưng, lúc muốn đem lực chân nguyên, và lực tinh thần phân qua lại tụ hợp thành một thể ban đầu phân tán đến các phân thân, người sẽ phát hiện, đó là việc cực kì khó khăn. Phân tán đều đều với dung hợp tinh túy, là hai khái niệm hoàn toàn không giống nhau. Ày, Lâm gia ta trải qua hơn trăm vạn năm, không có một người có thể so vai với tổ tiên Lâm Quân Dịch.”

Lâm Phong nhìn Lâm Diệp một cái, trong lòng không khỏi thầm nghĩ: “ Phong Vân Động này, chính là võ kỹ sư phụ đã từng thi triển qua ở trong Ma Thần Điện khi quyết đấu với Tiêu Dao cung Thiên Diệt, theo sư tổ Lâm Thiên Hào mà nói, sư phụ đã tu luyện đến cảnh giới Quân Vương có thể ảo hóa ra một trăm lẻ tám, đạo phân thân. Đây là võ kỹ lợi hại như thế nào a!”

“ Sư tổ, Lâm Phong sẽ cố gắng tu luyện, không ngừng tăng cường tu vị với thực lực của chính mình, liều mạng cũng phải gánh chịu trách nhiệm bảo hộ gia tộc, Lâm Phong tuyệt đối sẽ không khiến sư tổ và sư phụ thất vọng.” Lâm Phong hào khí nói.

Lâm Diệp mặt mang mỉm cười nói: “ Phong nhi người có hùng tâm tráng chí thế rất tốt, vì sư rất có lòng tin đối với người.”

Lâm Thiên Hào cũng là cười nói: “ Lâm Phong, Phong Vân Động do chính ta truyền thụ cho người, người phải tu luyện thật tốt, hy vọng người có thể một lần nữa cho ta ngạc nhiên vui mừng.”

“ Lâm Phong tạ sư tổ.” Lâm Phong vội nói.

Giống như cũng là, Lâm Thiên Hào đem linh thức hình ảnh truyền của bản thân truyền cho Lâm Phong, Lâm Phong lần nữa tạ ơn Lâm Thiên Hào sau đó liền với Lâm Diệp cùng nhau cáo lui quay về chỗ ở của chính mình.

xxxxxx

Thiên ngoại ảo cảnh, Phiêu Diêu Thần Điện.

Tiêu Dao vương im lặng đứng ở một chỗ trong phòng của Phiêu Diêu Thần Điện, khổ sở kinh doanh Tiêu Dao cung hơn hai vạn năm ở Ma Thần điện một chiến sụp đổ tan rã, lúc này trong lòng của Tiêu Dao vương Phong Vãn, nghĩ đến lại không phải là như thế nào đợi thời trở lại, mà là nụ cười dịu dàng của Lăng Mộng khiến người ta cảm thấy ấm áp.

Phong Văn trong lần ranh sinh tử hiểu rõ một đạo lý, tranh danh đoạt lợi, báo thù rửa hận, những thứ khiến người ta khó mà buông xuống đều là thứ hư vô mờ mịt. Khó sở truy tìm chỉ có thể rơi vào âm đạm xong việc, không hề có ý nghĩa.

Có thể với người yêu kiếp này của mình ở với nhau, đó mới chính là quan trọng nhất. Né tránh lâu như vậy, Phong Văn cảm thấy áy náy thật sau đối với Lăng Mộng, nội tâm chỗ thật sâu của bản thân là yêu Lăng Mộng, chỉ là vẫn luôn không chịu đối mặt mà thôi.

Lúc này, Phong Văn nghe thấy tiếng bước chân nhẹ nhàng từ ngoài cửa truyền đến, Phong Văn không cần nhìn cũng biết là Lăng Mộng đến.

Quả nhiên, vẫn là Lăng Mộng mặt mang khăn che mặt, xuất hiện trước mắt của Phong Văn.

Phong Văn buông xuống gánh nặng ở trong lòng đã lâu, chỉ cảm thấy có một loại thoải mái nói không ra, Phong Văn không do dự không quyết định, lên trước nắm lấy bàn tay thon mềm của người ấy, con mắt với ánh mắt lặng lẽ thâm thúy với nhìn Lăng Mộng có chút kinh hoàng nói: "Ta sẽ không lại bỏ qua người, Lăng Mộng, cho chúng ta bắt đầu lại từ đầu chứ."

Lăng Mộng không có nghĩ đến, từ bản thân lúc trước gặp Phong Văn vừa gặp đã yêu, đến không oán không hận khổ sở yêu Tiêu Dao vương vô tình, hiện giờ từ trong miệng Phong Văn nói ra lời nói mà bản thân kỳ vọng đã lâu, trái tim cố chấp mà lại quật cường của Lăng Mộng lúc này, dung hóa đi.

Phong Văn nhẹ nhàng vì Lăng Mộng tháo xuống khăn che mặt, nhẹ nhàng nói: "Từ nay về sau, người sẽ không cần vì ta đeo khăn che mặt này, ta sẽ không lại làm thương tổn trái tim của người, Mộng, Tiêu Dao vương đã chết, trước mắt người là Phong Văn không rời không bỏ đối với người. Ta sẽ dùng tận một tia lực khí cuối cùng trong sinh mệnh để yêu người."

Bốn mắt nhìn nhau, nước mắt hạnh phúc không tiếng trong suốt của Lăng Mộng rơi xuống, Phong Văn vì Lăng Mộng lau nước mắt, gút gao đem Lăng Mộng ôm vào trong lòng.

Lăng Tiêu nhẹ nhàng khụt khịt cái mũi, thấp giọng nói thầm: "Tiêu tử thú, không ngờ có thể nói ra lời buồn nôn như vậy, sớm thì biết người sẽ đem Lăng Mộng nha đầu nguốc kia ăn tới gút gao."

Lúc này đột nhiên có một người áo đen xuất hiện trước mặt Lăng Tiêu, Lăng Tiêu cũng không có cảm thấy kinh ngạc, mà là bình tĩnh nói: "Chuyện gì?"

Người áo đen kia trên mặt mang một mặt nạ dữ tợn, rất là đáng sợ.

"Điện chủ tìm người có chuyện quan trọng bàn bạc." Âm thanh người áo đen sau mặc nạ lạnh như băng, giống như đến tìm Lăng Tiêu rất không tự nguyện.

Lăng Tiêu thấp giọng nói: "Biết rồi, ta sẽ lập tức đi tìm hắn."

Người áo đen cũng không có nói nhiều, sau khi thông báo cho Lăng Tiêu thân ảnh trong nháy mắt biến mất.

Vô Cực Tinh không biết chi tiết người của Phiêu Diêu Thần Điện, đều cho rằng Lăng Mộng là điện chủ của Phiêu Diêu Thần Điện, thật ta không phải.

Phiêu Diêu Thần Điện điện chủ là Lăng Vực, Lăng Tiêu và Lăng Mộng đều là con trai và con gái của hắn. Lăng Mộng thật sâu yêu Tiêu Dao vương Phong Văn, cho nên mới xuất động cao thủ trong điện hoặc là tự mình bản thân động thủ giúp đỡ Phong Văn loại bỏ chướng ngại.

Cái này khiến người ngoại giới nghĩ lầm Phiêu Diêu Thần Điện là một thế lực thần bí phụ thuộc Tiêu Dao cung, song chỉ là thực lực của Lăng Tiêu thì đủ nói rõ, căn bản Tiêu Dao cung không có tu cách sai phái Phiêu Diêu Thần Điện.

Phiêu Diêu Thần Điện là một thế lực tu chân rất cổ xưa, rất ít người trong điện, nhưng mỗi một người đều là cao thủ trong cao thủ. Trước lúc Phong Văn sáng lập Tiêu Dao cung, căn bản thì không có ai biết có tồn tại của Phiêu Diêu Thần Điện.

Phiêu Diêu Thần Điện làm việc vô danh quý bí là Lăng Giác Viễn tổ tiên của Lăng gia một tay sáng lập, từ Lăng Giác Viễn đến đời này của Lăng Tiêu, Lăng gia tổng cộng phi thăng gần trăm người, mặc dù người của Lăng gia ít ỏi, trên cơ bản mỗi một đời đều là một từ một nữ. Nhưng mà ở trong vạn năm, Lăng gia liền sẽ có người phi thăng Thiên giới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 78: Hỗn Độn Thần Chú

Nhân số phi thăng vững vàng mà kinh khủng như thế, là các môn phái khác với các đại gia tộc khác không thể so sánh được.

Sở dĩ Lăng gia lại lợi hại như thế, chính là bởi vì công pháp tu luyện với trời sinh tư chất của bọn họ hoàn toàn không thể so sánh với nhau với các người tu chân bình thường.

Bởi vì Lăng gia nhân khẩu ít ỏi, cho nên trên lựa chọn song tu đạo lộ yêu cầu rất cao. Con cái của Lăng gia lúc chưa tu luyện đến Độ Kiếp kì là không thể tìm đạo lộ, tu vị của Lăng Mộng có thể nói là thấp nhất ở Lăng gia, nhưng mà cũng đến Độ Kiếp kì cuối.

Lúc này có thể có người muốn hoài nghi, tại sao tu vị của Lăng Tiêu lại cao như thế chứ? Thậm chí so với thực lực của Thanh Phong Minh Nguyệt Cửu Kiếp Tán Tiên cũng là không chút thua kém.

Tu vị của Lăng Tiêu chỉ có Độ Kiếp kì cuối, có thể so sánh với thực lực của Cửu Kiếp Tán Tiên, chính là bởi vì hắn ở trên tạo nghệ trận pháp đã đến tình trạng lô hỏa thuần thanh.

Không chút khoa trương nói, chỉ cần Lăng Tiêu nguyện ý, cho dù là không gian trận pháp phạm vi lớn hắn cũng có thể trong nháy mắt thi triển ra. Thượng Tiên của Tiên giới muốn phá vỡ không gian trận pháp của hắn cũng không phải là dễ dàng, đây chính là thực lực khiến Lăng Tiêu có tu vị vượt quá.

Phiêu Diêu Thần Điện Minh Tâm đình, Lăng Vực chấp tay đứng ở trong Minh Tâm đình nhìn lấy tầng tầng của Vân Hải Xuất Thần ở xa xa, vóc dáng của Lăng Vực phẳng phiu, mặc dù là tùy ý đứng ở nơi đó, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác trầm ổn đôn hậu cẩn thận.

Mây kiếm bay xéo vào tán, con mắt sắc bén dường như có thể nhìn xuyên lòng người, có khuôn mặt anh tuấn như đao tước, mặc dù nhìn vào chỉ là bộ dáng thanh niên, nhưng là bộ dáng thể sự xoay vần đó lại không thể nhìn thấu hẳn rốt cuộc tuổi tác bao lớn.

Lúc này, Lăng Tiêu lặng yên không tiếng động xuất hiện trước mặt Lăng Vực, thấp giọng nói:” Phụ thân, ngài tìm ta?”

“Tiêu nhi, vì phụ cảm ứng được Thiên Kiếp ta tới gần, trong tháng này có thể sẽ giảng xuống, ngươi phải làm tốt chuẩn bị tiếp nhận điện chủ sau khi ta phi thăng.” Tiếng của Lăng Vực cứng rắn hùng hậu, tràn đầy dương cương của nam tính.

Lăng Tiêu vui vẻ nói:” Phụ thân, cuối cùng ngài muốn Độ Kiếp phi thăng, đây đúng là chuyện đáng mừng, ta lập tức đi nói với Mộng nhi.”

Lăng Vực nói:” Đứa Phong Văn kia với Mộng nhi thế nào? Còn khó gần gũi với Mộng nhi sao? Ày, hiện giờ khiến ta không yên lòng chính là Mộng nhi.”

“Ha ha, chuyện của Mộng nhi phụ thân có thể yên tâm, Phong Văn cuối cùng cũng tỉnh táo, hiện giờ bọn họ đang ngọt ngào lắm!” Lăng Tiêu cười nói.

Khuôn mặt Lăng Vực khẽ thay đổi nói:” Như vậy thì tốt qua, ta có thể yên tâm Độ Kiếp. Tiêu nhi, ngươi phải nhớ kỹ, Ma Thần Điện kia cho dù là thế nào cũng không nên đi nữa, như vì sự biết, Mặc Kỳ Lân trong Ma Thần Điện cực có khả năng chính là Hỗn Động Thần Thủ trông coi Vô Tự Thiên Thư năm đó. Ở lúc sau khi Ma Thần Khâm Phủ lấy trộm Vô Tự Thiên Thư thì đồng thời Hỗn Động Thần thủ cũng mất tích, có thể là bị Ma Thần Khâm Phủ dùng phương pháp đặc biệt giam cầm lên.”

“Hỗn Động Thần Thủ tàn bạo vô cùng, vì phụ lúc hai vạn năm trước Tiên Ma đại chiến, với trưởng bối Tiên thức Lăng gia chúng ta ở Tiên giới khi truyền âm biết được chuyện này, cho nên Tiêu nhi ngươi nhất định phải nhớ kỹ lời nói của vi phụ, đừng nói là người tu chân trên Vô Cực Tinh, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng không dám trêu chọc Hỗn Động Thần Thủ.

“Tiêu nhi ngươi hôm trước có thể chạy ra khỏi hoàn toàn là vận may, hoặc có thể nói là thần lực của Hỗn Động Thần Thủ bị Ma Thần Khâm Phủ hạn chế lại, nếu không ngươi làm sao có thể thuận lợi chạy thoát?”

Lăng Tiêu gật đầu đáp:” Lời của phụ thân hải nhu nhớ kỹ, nhất định Tiêu nhi sẽ không làm trái lời nói của phụ thân.”

Chỉ là lúc này Lăng Tiêu cũng không biết, ở ngày sau không lâu, không ngờ Mặc Kỳ Lân tìm đến bản thân, đương nhiên, đó là lời nói sau.

xxxxxx

Lâm Phong từ linh thức hình ảnh của Lâm Thiên Hào truyền cho chính mình tu luyện Phong Vân Động, khi biết bản thân đi vào luyện Thần kì, Lâm Phong đặc biệt hưng phấn.

Sau khi phát hiện linh khí trong cơ thể bản thân hoàn toàn chuyển hoá thành lực chân nguyên tinh thuần, Lâm Phong nghĩ đến ở Cổ Lam thành, lúc Đàm Thanh truyền cho bản thân lực Hỗn Nguyên tặng cho chính mình Hỗn Động Chu quả.

Lúc Đàm Thanh dặn dò linh thức trong cơ thể bản thân hoàn toàn chuyển hoá thành lực chân nguyên, mới có thể ăn viên Hỗn Động Chu quả này, còn nói sẽ có chỗ tốt không tưởng được.

Lâm Phong liền từ trữ vật trong giới chỉ lấy ra Hỗn Động Chu quả, nhìn lấy Hỗn Động Chu quả màu đỏ lớn nhỏ như trái nho, Lâm Phong thầm nghĩ nói:” Hỗn Động Chu quả này đúng là sẽ có công hiệu đặc biệt gì sao? Nghĩ đến Đàm Thanh sư thúc sẽ không lừa gạt chính mình.”

Nghĩ tới đây, Lâm Phong không chút do dự một hơi nuốt vào Hỗn Động Chu quả.

Hỗn Động Chu quả vào miệng liền tan, Lâm Phong chỉ cảm giác được một luồng thanh lưu hơi lạnh của Hỗn Động Chu quả, thuận theo cổ họng hướng về trong bụng chảy xuống. Đột nhiên, luồng thanh lưu hơi lạnh đó biến nóng rực lên, thân thể của Lâm Phong như bị thiêu đốt cực nóng vậy.

Cảm giác buồn khổ khó tả khiến Lâm Phong rất là khó chịu, đúng lúc Lâm Phong có chút chịu không nổi, nóng rực lại biến hoá thành cảm giác mát lạnh. Như thế lặp lại mười mấy lần, Lâm Phong đầu muốn chết nghĩ:” Chẳng lẽ Đàm Thanh sư thúc đưa nhảm độc quả cho bản thân ăn sao? Nếu không tại sao lại kỳ quái, cảm giác vừa lạnh vừa nóng thật là khó mà chịu đựng.”

Rất may là lực ý chí của Lâm Phong đủ cứng cỏi, cắn chặt răng chống đỡ xuống. Lúc cảm giác lạnh nóng giao hưởng chậm rãi biến từ hoãn, mà khi cuối cùng dần dần biến mất, Lâm Phong thử cảm nhận một cái lực chân nguyên trong cơ thể chính mình, Lâm Phong cười.

Thì ra lực chân nguyên trong cơ thể chậm rãi lưu động lúc này không ngờ biến thành chân khí càng thêm tinh tú, hoặc có thể nói là lực Hỗn Nguyên mà Đàm Thanh nói.

Lâm Phong thử thôi phát ra lực Hỗn Nguyên công hướng về phía cái ghế trước mắt, chỉ thấy trong nháy mắt cái ghế liền bị lực Hỗn Nguyên tinh tú không chế phiêu động lên. Trong lúc tâm niệm Lâm Phong liền tùy ý thu phát lực Hỗn Nguyên, mà cái ghế cũng lúc xa lúc gần bị Lâm Phong khống chế.

Lực Hỗn Nguyên kỳ lạ diệu dùng khiến Lâm Phong rất đặc ý, thì ra hôm kia năng lực hôm kia Đàm Thanh dùng có thể nhẹ nhàng đem bản thân hít qua đó chính là lực Hỗn Nguyên.

Phải biết rằng, nếu chỉ dùng lực Chân Nguyên, muốn làm được khống chế vật thể là rất khó. Lực Chân Nguyên có thể đem vật thể vứt đi nơi rất xa hoặc là rất cao, đem vật thể chấn vỡ hoặc là hoá thành hư vô. Nhưng mà muốn tùy ý khống chế chuyển biến các phương hướng thì không được, đây cũng là nguyên nhân tại sao Lâm Phong vui mừng như thế.

Biết được hiệu dụng của lực Hỗn Nguyên, Lâm Phong lập tức bắt đầu tiếp tục tu luyện Phong Vân Động.

Mà tầng thứ nhất cảnh giới Vô Cực, là phải đem lực Chân Nguyên với lực Linh Hồn tương kết hợp, không chỉ ảo hoá ra phân thân, còn phải đưa vào lực Chân Nguyên cho công kích kẻ địch. Lúc ở Lâm Phong chưa dung hợp thông hiểu lực Hỗn Nguyên, muốn thi triển ra cảnh giới Vô Cực của Phong Vân Động là rất khó khăn.

Nhưng lúc Lâm Phong sử dụng lực Hỗn Nguyên với lực Linh Hồn tương dung hợp, dễ dàng liền ảo ra chín tôn phân thân, kết quả này khiến Lâm Phong rất kinh ngạc, vì vậy Lâm Phong hồn nhiên quên mình đầu nhập đến trong tu luyện Phong Vân Động.

Biết Lâm Phong đang bế quan tu luyện, Lâm Diệp cũng không có đi quấy rầy Lâm Phong, chỉ là thường xuyên đi thăm hỏi Lâm Phong một cái.

Thời gian mê say đối với trong tu luyện với người tu chân mà nói là không có khái niệm, bởi vì đối với trên cơ bản sinh mệnh vô cùng vô tận của người tu chân, thời gian một lần bế quan tu luyện thì có thể sẽ đạt đến hơn vạn năm, hoặc là càng lâu.

Lâm Phong lần này bế quan cũng không có cảm giác được thời gian lặng yên trôi qua, khi không ngừng ngưng hoá phân thân trong thất bại, cuối cùng, Lâm Phong thành công tu luyện đến tầng thứ ba của Phong Vân Động, cảnh giới Quân Vương.

Một trăm lẻ tám tôn với Lâm Phong độc nhất vô nhị phân thân tay cầm Thiên Hồng thương, phiêu dật mà mau lẹ lúc huy động Thiên Hồng thương trong tay mà hăng hái bay nhảy, lúc mà chốc chốc nhún người quét ngang, lúc thì không ngừng chọc lấy vật phẩm, lúc thì toàn lực nặng đập.

Thân ảnh linh động không ngừng chọi hiện xê dịch, sau khi ở một trăm lẻ tám tôn phân thân của Lâm Phong hướng về phía trong hư không công kích xong, Lâm Phong oai phong rơi hạ xuống.

Hiện giờ Lâm Phong đối với vận dụng lực Hỗn Nguyên càng ngày càng thuần thực, lực lượng khống chế của lực Hỗn Nguyên là càng cao hơn một tầng so với lực Chân Nguyên, lực khống chế tùy tâm sở dục khiến Lâm Phong muốn ngưng mà không được.

Về phần cảnh giới Chí Tôn một tầng cao nhất của Phong Vân Động, lúc này Lâm Phong cũng không nóng lòng ném thử, bao nhiêu người trước của Lâm gia đều không thể thành công đột phá, Lâm Phong cũng không như thế nào để ý, có khi người càng cố chấp với một việc sự kiện gì ngược lại mà hiệu quả thì càng không xong.

Cả người Lâm Phong thoải mái vô cùng hoàn toàn không biết, khoảng thời gian bản thân tu luyện Phong Vân Động, vậy mà lặng lẽ qua một năm thời gian.

Tu luyện thành công, từ trong bế quan ra ngoài Lâm Phong có một loại lỗi giác bản thân chỉ là qua có một ngày, có lẽ lúc toàn tâm đầu nhập vào làm việc bản thân thích, thời gian sẽ đặc biệt qua nhanh, mà bản thân lại không thể nào phát hiện.

Đột nhiên Lâm Phong nghĩ đến bản thân vẫn còn một số nghi hoặc phải tìm Ma Thần Khảm Phổ, vì vậy liền tâm niệm vừa động, đánh thức Ma Thần Khảm Phổ đang ngủ say trong Nguyên Anh.

“Lâm Phong, ngươi tìm ta có việc gì? Tìm được tàn kiện của Ma Thần khí rồi sao?” Vẫn là âm thanh lạnh như băng, trong lòng của Ma Thần Khảm Phổ, tìm đầy đủ Ma Thần khí tàn kiện phục hồi toàn bộ ý thức của chính mình, với lại lần nữa hồi sinh mới là đại sự hàng đầu.

Lâm Phong khẽ cười nói:” Ta muốn hỏi ngươi một vấn đề, bên trong điện của Ma Thần Điện, bên trong cánh cửa đá sau pho tượng rốt cuộc có thứ đồ kinh khủng gì?”

Âm thanh lạnh lùng của Ma Thần Khảm Phổ đột nhiên đề cao âm điệu:” Cái gì? Có người mở ra sao? Cửa đá đó tuyệt đối không thể động, một khi mở ra, giới tu chân trên Vô Cực Tinh thì không được an bình!”

“Sẽ có nghiêm trọng như vậy sao? Vậy vô cùng bất hạnh nói cho ngươi, quả thật là có người mở ra cửa đá, nhưng mà không phải là ta. Lần trước lúc ngươi cứu ta, ta chính là bị Mặc Kỳ Lân đó gây thương tích.” Lâm Phong thấp giọng nói.

“Là ai ngu xuẩn như vậy? Vậy mà dám cả gan mở ra cửa đá, thả ra Hỗn Độn Thần Thú! Hẳn làm như vậy nhất định sẽ hối hận!” Ma Thần Khâm Phổ kinh sợ nói.

Lâm Phong vội vàng hỏi: “Hỗn Độn Thần Thú? Ma Thần Khâm Phổ ngươi nói là từ sau cửa đá chạy ta Mặc Kỳ Lân chính là Hỗn Độn Thần Thú? Ta không phải rất hiểu rõ, ngươi nói rõ ràng một chút rốt cuộc là chuyện gì?”

Ma Thần Khâm Phổ trầm mặc rất lâu, chậm rãi nói: “Mọi thứ này đều phải từ lúc trước ta lấy trộm chỉ bảo của Thiên giới, Vô Tự Thiên Thư bắt đầu nói lên. Mặc Kỳ Lân kia là Hỗn Độn Thần Thú Thiên giới bảo vệ Vô Tự Thiên Thư, lúc trước bị ta lấy trộm Vô Tự Thiên Thư, liền một đường đuổi theo ta đến hạ giới. Ta bắt đắc dĩ đem Ma Thần điện của ta lấy ra đi vào trong, Hỗn Độn Thần Thú cũng là theo ta đi vào Ma Thần Điện.”

“Ta đem Hỗn Độn Thần Thú dẫn tới Hắc Ma Điện trong Ma Thần Điện giam cầm lại, Hắc Ma Điện áp chế thần lực của Hỗn Độn Thần Thú, khiến cho không thể sử dụng năng lực vốn có, cho nên ta mới được an toàn chạy thoát. Ở sau đó ta tìm hiểu được Thượng Cổ Tứ Đại Kỳ Trận trong Vô Tự Thiên Thư, chỗ ảo diệu của Huyền Vũ Trận, liền ở xung quang Ma Thần Điện bày Huyền Vũ trận, phong ấn lên.”

“Không từng nghĩ đến ở Vũ Mang Sơn, là lúc đánh nhau chết sống với Thiên Tiên của Tiên giới phải đến đuổi giết ra với lại với lại người tu chân trên Vô Cực Tinh, bị ám toán của tiểu nhân, rơi vào chỉ có thể đem Nguyên Thần phụ thuộc vào trên Ma Thần khí, còn bị thù địch đánh tan Ma Thần khí.” Tiếng của Ma Thần Khâm Phổ thấp trầm âm đạm, giống như nhớ lại chuyện cũ trước kia.

Cuối cùng Lâm Phong hiểu rõ đầu đuôi sự việc, Ma Thần Khâm Phổ này cũng là người tội nghiệp, nhưng có trợ giúp sau này của bản thân, hẳn là sẽ có một ngày có thể khiến hắn một lần nữa phục hồi chân thân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 79: Viễn Cổ Hồng Hoang

“Đúng rồi, ta vẫn còn muốn biết rốt cuộc Hỗn Độn Thần Thú sẽ có tự rơi khỏi Ma Thần Điện giết người khắp nơi a?” Lâm Phong hỏi.

Ma Thần Khâm Phổ trầm giọng nói: “Hỗn Độn Thần Thú bị giam cầm trong Hắc Ma Điện hơn hai vạn năm, thần lực tổn thương, ít nhất trong thời gian ngắn ngủi nó cũng sẽ không rời khỏi Ma Thần Điện. Cho dù hắn muốn phục hồi toàn bộ thần lực, ít nhất cũng phải tĩnh tu mấy chục năm thời gian mới được.”

Trong lòng Lâm Phong có đáy, liền cảm kích nói: “Đa tạ ngươi nói cho ta nhiều việc như thế, ta sẽ tận lực giúp ngươi tìm đầy đủ Ma Thần khí tàn kiện, tranh thủ sớm ngày có thể cho ngươi phục hồi chân thân.”

Âm thanh lạnh lùng của Ma Thần Khâm Phổ lúc này cũng có chút cảm tình: “Vậy là tốt rồi, ta mệt rồi, nhớ kỹ không có việc gì đừng nên đánh thức ta.” Nói xong liền không có tiếng.

Lâm Phong muốn đem tin tức quan trọng có được từ Ma Thần Khâm Phổ nhanh chóng nói với sư phụ Lâm Diệp, liền bay lên trên không trung, trong nháy mắt liền đến chỗ ở của Lâm Diệp.

Tốc độ bay nhanh như thế khiến trong lòng Lâm Phong ngấm ngầm ngạc nhiên vui mừng, từ lúc đột phá đến luyện Thần kỳ, không chỉ là tu vị tự thân tăng lên, tốc độ ngự không bay lượn cũng nhanh hơn lúc trước gấp mười lần, nếu như lần nữa thi triển Phong Ảnh Quyết, vậy sẽ là tốc độ kinh khủng như thế nào a?

Lâm Phong dừng lại thân ảnh lao vùn vụt, chậm rãi nhẹ nhàng hạ xuống trước chỗ ở của Lâm Diệp, vừa muốn gõ cửa, tiếng của Lâm Diệp liền từ trong phòng truyền ra: “Phong nhi, vào đi.”

Sau khi đẩy cửa đi vào phòng của Lâm Diệp, Lâm Phong nhìn thấy Lâm Diệp trực tiếp mỉm cười nhìn bản thân.

“Sư phụ, ta có chuyện quan trọng muốn bàn bạc với ngươi.”

“Ừ, ngươi từ từ nói, chuyện quan trọng gì?”

Lâm Phong bình tĩnh lại cõi lòng có chút chấn động, chậm rãi nói: “Vừa rồi đồ nhi với ý thức của Ma Thần Khâm Phổ có qua trao đổi, hắn nói với đồ nhi

mọi thứ có liên quan với Mặc Kỳ Lâm kia.”

Vì vậy, Lâm Phong đem tin tức đầu đuôi ngọn nguồn có được từ Ma Thần Khâm Phở nói cho Lâm Diệp, Lâm Diệp cũng nghe đến kinh hãi không thôi. Không thể tượng tượng Mặc Kỳ Lâm tàn nhẫn vô tình kia, không ngờ là Hỗn Độn Thần Thú hạ giới của Thiên giới bảo vệ Vô Tự Thiên Thư.

Khi lúc Lâm Diệp hỏi đến Lâm Phong như thế nào trao đổi với Ma Thần Khâm Phở, Lâm Phong đem chuyện bản thân hôn mê, đem chuyện Ma Thần Khâm Phở truyền cho bản thân lực Bản Mệnh Nguyên Thần nói cho Lâm Diệp biết rõ. Lâm Phong càng nghe lòng thầm càng vì Lâm Phong kinh ngạc tán thán, đồ nhi của chính mình không ngờ bị Ma Thần Khâm Phở nhìn trúng như thế, tương lai thành tựu của Lâm Phong nhất định sẽ lớn lớn vượt qua bản thân sư phụ này.

“Phong nhi, việc này không nên nhắc lên lần nữa với bất cứ người nào, thói đời hay thay đổi, lòng người hiểm ác, cho dù ngươi không có lòng làm thương tổn người ta, người ta sẽ bội vì đối với ngươi có nhiều mưu đồ mà nói lên ý hại ngươi.” Lâm Diệp nhìn chăm chăm Lâm Phong nghiêm mặt nói.

Lâm Phong nhìn sư phụ Lâm Diệp nghiêm thể như vậy, liền thấp giọng nói:” Đồ nhi hiểu rõ.”

“Đúng rồi sư phụ, Phong nhi đem Phong Vân Động thành công tu luyện đến tầng thứ ba, cảnh giới Quân Vương.”

Lâm Diệp nghe vậy vẻ mặt không dám tin nhìn lấy Lâm Phong nói:” Phong nhi ngươi nói thật sao? Chuyện ngoài sức tưởng tượng! Phong nhi tốc luyện tu luyện của ngươi đúng là kiêu ngạo của Lâm gia ta a!”

Phải biết rằng, với tư chất ngút trời của Lâm Diệp, khi lúc tu luyện Phong Vân Động, chỉ là tầng thứ nhất, cảnh giới Vô Cực liền vẹn vẹn dùng một năm thời gian. Tu luyện đến tầng thứ ba cảnh giới Quân Vương, bản thân càng là sử dụng hơn trăm năm, mà đồ nhi của chính mình Lâm Phong mặc dù tốc độ tu luyện vẫn luôn đều là cực nhanh, nhưng lại nói như thế nào dùng một năm thời gian liền đem Phong Vân Động tu luyện đến tầng thứ ba cảnh giới Quân Vương, nói ra cũng là khiến người ta khó mà tin tưởng.

Tốc độ tu luyện kinh người như vậy đã khiến Lâm Diệp không lời nào để nói, Lâm gia mấy trăm vạn năm nay, trong gia tộc xuất hiện nhiều ít đệ tử có thiên chất cực tốt, nhưng có thể hướng tu luyện nhanh như thế như Lâm Phong, lại là gần như không có.

Có lẽ chỉ có Lâm Quân Dịch tổ tiên của Lâm gia mới có thể so sánh được với tốc độ tu luyện của Lâm Phong, Lâm Quân Dịch là người sáng lập tu chân thể gia Lâm gia trên Vô Cực Tinh, Lâm gia tu luyện công pháp với ngoại công nhập đạo chính là một tay Lâm Quân Dịch tự nghĩ ra.

Lâm Quân Dịch chỉ là ngắn ngủi một vạn năm thời gian liền tu luyện đến luyện Kiếp kỳ cuối, ở lúc Độ Kiếp, Tứ Cửu Thiên Kiếp Tứ Đạo Thiên Lôi, toàn bộ đều dùng thân thể cường hãn cứng cỏi chống đỡ qua, có thể nói, Lâm Quân Dịch là từ lúc sáng lập Lâm gia đến nay, là người đầu tiên hoàn toàn xứng đáng.

Lâm Phong có thể ở thời gian ngắn ngủi không đến trăm năm liền tu luyện đến luyện Thần kỳ, với lại thành công đem Phong Vân Động võ kỹ cao cấp nhất của Lâm gia, ba tầng cảnh giới trước trong một năm toàn bộ tu luyện hoàn tất, điều này không thể không khiến Lâm Diệp cảm thấy khiếp sợ.

Trong khoảng thời gian, tại Lâm gia đã không có đệ tử không biết, Lâm Phong đột phá đến luyện Thần kỳ, với lại trong một năm đem Phong Vân Động tu luyện đến tầng thứ ba cảnh giới Quân Vương. Hình tượng của Lâm Phong ở trong lòng đệ tử Lâm gia từ thiên tài ban đầu, biến thành cao thủ đứng sau gia chủ Lâm Thiên Hào và Lâm Diệp.

Cao thủ trên luyện Thần kỳ của Lâm gia đều biết bí mật Lâm Phong nói, ào ào truyền lệnh cho các vị đệ tử Lâm gia nghiêm cấm đến gần Ma Thần Điện. Đương nhiên, những cao thủ này biết không phải là toàn bộ, sự việc liên quan đến Ma Thần Khâm Phở Lâm Diệp toàn bộ giúp Lâm Phong giấu xuống.

Cả tu chân giới Vô Cực Tinh cũng là ào ào đóng cửa không ra, hai lần vây công Mặc Kỳ Lâm không có kết quả, còn lâm vào hiện trạng thăm dò, không còn người tuyên bố phải hợp lực tiêu diệt giết Mặc Kỳ Lâm, đi vào Ma Thần Điện tìm bảo vật.

xxxxxx

Vô Cực Tinh, Viễn Cổ Hồng Hoàng.

Trong Viễn Cổ Hồng Quang, cũng không có dấu vết của loài người giáp thiếp qua, ở trên khu vực rộng lớn mênh mông này, chỉ có số ít người tu Yêu ẩn giấu ở nơi này tu luyện.

Viễn Cổ Hồng Hoàng, danh như ý nghĩa, nơi nơi là núi sông đồi núi, liếc mắt rừng rậm không giới hạn, khắp nơi ao đầm ẩn giấu sát khí, ở nơi này một khi không cẩn thận sinh mệnh liền sẽ dễ dàng ngã xuống.

Mặc dù khu vực Viễn Cổ Hồng Hoàng rất lớn, gần như chiếm cứ một phần ba mảnh đất trên đại lục Vô Cực Tinh, nhưng bởi vì hoàn cảnh hung hiểm, số lượng thiên tài địa bảo cực kì thưa thớt, hơn nữa linh khí trên Viễn Cổ Hồng Quang cũng không rất đầy đủ, trên cơ bản không có người tu chăm chú đến Viễn Cổ Hồng Hoàng.

Thật ra nguyên nhân chính thức là trong chỗ sâu của Viễn Cổ Hồng Hoàng, có ở một số Thượng Cổ Kỳ Thú cực kì kinh khủng, cho dù là một Thượng Cổ Kỳ Thú Hợp Thể kỳ, với thực lực cũng có thể dễ dàng giết chết hơn mười người tu chân Độ Kiếp kỳ cuối.

Nếu như gặp Hồng Hoàng mãnh thú, vậy sẽ là ác mộng vĩnh viễn của người tu chân.

Một con Hồng Hoàng Mãnh Thú có thể tự kinh đối chiến với ba con Thượng Cổ Kỳ Thú mà không bị đánh bại, có thể thấy thực lực hung hãn!

Ở trên cả Viễn Cổ Hồng Hoang, số lượng Thượng Cổ Kỳ Thú không phải ít, nhưng nói lên số lượng Hồng Hoang Mãn Thú, có lẽ chỉ một bà tay liền có thể tính ra.

Hồng Hoang Mãn Thú là lúc vừa mới xuất hiện sinh mệnh ở trên Vô Cực Tinh, liền tồn tại Cổ Lão Ma Thú. Với thời gian tu luyện dài có thể tương đương, bởi vì tu luyện vô cùng gian nan, cho nên muốn đột phá liền là chuyện cực kỳ khó khăn.

Vật cạnh trời chọn, ở nơi này bất cứ Kỳ Thú nào đều có thể chém giết lẫn nhau, người thắng lợi có thể không chút do dự đem ruột gan người thất bại nuốt vào, dung hợp lực lượng và linh khí tự thân hóa thành tự mình dùng.

Nếu là người tu chân không hề mở mắt đến Viễn Cổ Hồng Hoang, như vậy chờ đợi hẳn chỉ là kết cục cực kỳ thảm.

Từ xưa đến nay có rất ít người tu chân dám độc thân một mình xuyên việt qua Viễn Cổ Hồng Hoang, cho dù là cao thủ trên Độ Kiếp kỳ cũng không dám.

Các người tu Yêu từ Ma Thần Điện không công mà lui, lúc này liền tập trung ở một cái động cực lớn ở dãy đất trung tâm gần Viễn Cổ Hồng Hoang**, quỳ rạp xuống đất không dám đứng dậy.

Thao quang trước mặt bọn người tu Yêu, trên ghế đá cực lớn lúc này có một cô gái thanh niên áo đen lãnh diễm đang ngồi đó, chỉ thấy nàng mày liễu cau lại, mắt hạnh tròn tròn, trên mặt cười tình xảo tuyệt mỹ tràn ngập vẻ mặt sợ hãi.

“Cái gì? Các ngươi đi nhiều người như thế, vậy mà không có được bất cứ bảo vật gì, cái này rốt cuộc là chuyện gì? Chẳng lẽ người tu chân trên Vô Cực Tinh lợi hại đến khiến các ngươi không có cơ hội ra tay sao?” Cô gái lãnh diễm phân nộ nói.

Thao Quang vội vàng giải thích nói:” Bọn ta vô năng, mong rằng Âm Phượng lãnh chúa thứ tội. Không phải bọn ta không muốn đi vào Ma Thần Điện đoạt bảo vật, mà là lúc sắp vượt qua ngăn cản của Tiêu Dao cung đi vào Ma Thần Điện, đột nhiên từ trong Ma Thần Điện sát ra một con Mặc Kỳ Lân, miệng phun hàn khí cực âm, người trúng không thể cứu, rất là lợi hại. Nếu không phải là bọn ta nhanh chóng lui về, có lẽ ngày đó đều phải bỏ mạng dưới miệng Mặc Kỳ Lân.”

Cô gái áo đen bị Thao Quang xưng là Âm Phượng lãnh chúa, thật ra chân thân là một con Dục Hóa Phượng Hoàng mà đen, thực lực Cửu Kiếp Tán Yêu.

Ở trong Viễn Cổ Hồng Hoang, tổng cộng có hai đại thế lực, một đại thế lực vị trí ở trung tâm Hồng Hoang, với Dục Hóa Phượng Hoàng Âm Phượng dẫn đầu; còn một đại thế lực ở trong sâu Hồng Hoang, thì cầm đầu là Hồng Hoang Mãn Thú Hình Khôn.

Hình Khôn Hồng Hoang Mãn Thú đồng dạng cũng là cảnh giới tu vị Cửu Kiếp Tán Yêu, bởi vì không có nắm chắc thành công vượt qua Lục Cửu Thiên Kiếp, cho nên vẫn luôn áp chế tu vị của chính mình, nếu không Thiên Kiếp sớm thì phủ xuống thân này.

Hai đại thế lực thường ngày thì thường xuyên có cọ xát, thù hằn giữa người tu Yêu cũng là gặp nhau có chút không hợp sẽ đánh đập tàn nhẫn.

Lần này Âm Phượng phái cao thủ Thao Quang đi Ma Thần Điện đoạt bảo, đó là muốn dựa vào lực của bảo vật đánh bại Hình Khôn, thực lực của Hình Khôn không thể nghi ngờ là lợi hại rất nhiều so với Âm Phượng. Nhưng bởi vì chân thân của Âm Phượng là Dục Hóa Phượng Hoàng, cho dù bị thượng nặng đi nữa, cho dù là bị đánh chết, đều có thể dựa vào rèn luyện Âm Linh Chân Hỏa hồi sinh lại lần nữa.

Điều này khiến cho Âm Phượng trở thành một trong người tu Yêu có thể đối kháng với Hình Khôn, ở trong Viễn Cổ Hồng Hoang vẫn có rất nhiều cao thủ người tu Yêu ẩn thế không ra, bọn họ dốc lòng tu luyện, căn bản bình thường sẽ không ra xuất hiện.

Âm Phượng sau khi nghe Thao Quang bẩm báo, trong lòng không khỏi ngấm ngầm phỏng đoán nói:” Vậy Mặc Kỳ Lân trong Ma Thần Điện xông ra là người tu Yêu nơi nào? Lại là lợi hại như thế, ta lại không biết rõ tình hình, bốn thế chân thân người tu Yêu là Kỳ Lân mặc dù không nhiệm nhưng ta cũng quen biết mấy đứa. Chẳng lẽ Mặc Kỳ Lân không phải là người tu Yêu trong Viễn Cổ Hồng Hoang sao?”

Nghĩ tới đây, trong lòng Âm Phượng liền có chủ ý, liền khẽ quát nói:” Lần này sự tình xảy ra khác thường, ta cũng không trách phạt các ngươi, các ngươi phải mật thiết chú ý đến xu hướng của Hình Khôn bọn họ, một khi có không ổn liền lập tức báo cho ta biết hiểu chưa?”

“Thao Quang hiểu rõ! Thao Quang cúi đầu nói.

“Ta còn có chuyện đợi xử lý, các ngươi trông coi cửa cho tốt.” Vừa dứt lời, Âm Phượng liền biến mất trên ghế đá.

Thao Quang và các vị người tu Yêu đồng hành liếc nhìn nhau, trong mắt đối phương đều thấy được biểu tình thất vọng, lần này không có bị Âm Phượng trách phạt là cực kỳ may mắn, trong lòng Thao Quang mọi người đều có âm thầm may mắn.

xxxxxx

Phiêu Diêu Thần Điện, Vong Tinh Nhai.

Lúc này Lăng Vực lặng lẽ đứng trên nhai, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời mênh mông.

Ở trên không trung, vốn vẫn là ngàn dặm không mây, đột nhiên trong lúc đó có một đám mây đen cũng phải đặc biệt lớn hăng hái bay đến.

Không sai, đám mây đen này chính là Thiên Lô Kiếp Vân của Lăng Vực, hôm nay Lăng Vực sẽ độ qua Tứ Cửu Thiên Kiếp của hắn, phá vỡ hư không, phi thăng Thiên giới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 80: Độ Kiếp Phi Thăng

Ở ngoài giữa không trung cách Vong Tình Nhai một dặm, lúc này trên hư không đứng hơn mười người, Lăng Tiêu và Lăng Mộng, Phong Văn với lại người nhà của Lăng gia cũng đều đang quan sát Lăng Vực Độ Kiếp.

Kha Nhu phu nhân của Lăng Vực ở một trăm năm trước đã thành công Độ Kiếp phi thăng Thiên giới, vốn phu thê hai người là muốn cùng nhau Độ Kiếp, nhưng suy nghĩ đến hai người cùng nhau Độ Kiếp, uy lực của Thiên Lô sẽ gia tăng mấy lần. Xuất phát từ suy nghĩ an toàn, Lăng Vực buông thả với phu nhân Kha Nhu đồng thời Độ Kiếp.

Lúc này đám Thiên Lô Kiếp Vân đã bay đến nơi đỉnh đầu Lăng Vực hơn trăm thước, trong lúc điện quang chớp động, không ngừng đang điên cuồng hấp thu năng lượng tự nhiên giữa thiên địa. Duyên cớ thể tích Thiên Lô Kiếp Vân bởi vì hấp thu đại lượng năng lượng tự nhiên, biến càng ngày càng lớn, thẳng đến tiếp tục hấp thu năng lượng tự nhiên mới dừng lại tiếp tục mở rộng.

Mà hình cũng cũng là từ hình tròn mấy thước ban đầu tăng lớn đến mấy chục thước.

Thiên Lô Kiếp Vân vốn màu đen, sau khi hấp thu năng lượng tự nhiên biến thành màu đỏ hồng, xa xa nhìn qua, dường như có Thiên Hóa đang trên Kiếp Vân hùng hực thiêu đốt vậy, rất là trắng lệt.

Mặc dù Lăng Mộng biết tu vị của phụ thân Lăng Vực của bản thân cực mạnh, lần này Độ Kiếp sẽ không có vấn đề gì, nhưng trong lòng vẫn có chút bất an, thân thể cũng bởi vì hồi hộp mà rung động lên. Phong Văn đứng bên cạnh Lăng Mộng gắt gao nắm lấy cánh tay nhỏ của Lăng Mộng, nhẹ giọng an ủi nói: "Mộng nhi, người đừng qua lo lắng nhạc phụ, thực lực của nhạc phụ hắn mạnh mẽ, hơn nữa có Tiên khí hỗ trợ, độ Tứ Cửu Thiên Kiếp này sẽ không có việc gì."

Âm thanh lạnh nhạt của Lăng tiêu cũng từ một bên truyền qua: "Phong Văn nói rất đúng, phụ thân có Tiên khí Khảm Li Tích Hóa Lồng chống lại công kích của Thiên Lô, hơn nữa tu vị của phụ thân, Độ Kiếp chỉ là vấn đề trên thời gian."

Lăng Mộng nhìn thấy người yêu nhất Lâm Phong với bản thân vừa mới kết vì đạo lữ, với lại đại ca Lăng Tiêu cũng mở miệng an ủi bản thân, cũng yên tâm khẽ gật đầu, khôi phục bình tĩnh.

Đúng lúc này, cuối cùng Lăng Vực cũng nghênh đón Thiên Lô đạo thứ nhất của Tứ Cửu Thiên Kiếp.

Kiếp Vân màu đỏ hồi hải xoay tròn, trong tiếng nổ vang ầm ầm, một đạo điện xà quán quanh toàn thân, Thiên Lô màu trắng dài chừng mười mấy thước công kích xuống tới.

Khi lúc đạo Thiên Lô này khó khăn lắm sắp muốn bỏ vào đỉnh đầu Lăng Vực, trên mặt của Lăng Tiêu cũng bảo trì bình tĩnh lộ ra một tia kích động, quát lớn một tiếng, thật sự là ding2 thân thể sinh sôi ngăn cản được, công kích của Thiên Lô đạo thứ nhất của Tứ Cửu Thiên Kiếp.

Bọn người Lăng Tiêu đang quan sát đều trầm nhủ vì Lăng Vực ủng hộ, phải biết rằng, người tu chân không phải tu luyện ngoại công mặc dù thân thể không yếu, nhưng muốn cứng kháng Thiên Lô cũng là rất khó. Hơi không để ý, liền sẽ bị Thiên Lô oanh kích thành mảnh vụn, hoặc là bản thân bị thương nặng.

Nhưng mà nếu như người Độ Kiếp ngay cả Thiên Kiếp đạo thứ nhất đều không thể dùng thân thể chống đối, như vậy Thiên Lô theo sau mà đến sẽ càng thêm hung hiểm, uy lực cũng sẽ gia tăng mấy lần. Cho nên lúc Độ Kiếp, chỉ cần tự thân có năng lực chống lại Thiên Lô đạo thứ nhất, là không au ngược đến dùng pháp bảo hoặc là Tiên khí chống lại Thiên Lô.

Lăng Vực hơi chút điều chỉnh lại lực chân nguyên trong cơ thể bị Thiên Lô chấn loạn, sau khi phục hồi bình thường chu thiên vận chuyển, đôi tay Lăng Vực nhanh chóng vung, một lòng bàn tay lớn nhỏ, cái lòng trong suốt hình dạng bảo tháp từ trong tay Lăng Vực bay ra ngoài.

Cái lòng kia ở không trung**xoay tròn mấy vòng liền nhanh chóng biến lớn, thẳng đến biến thành đồ đầy cực đại như một lầu các cao hơn mười thước, đem thân thể Lăng Vực bảo vệ trong cái lòng.

Cái lòng kì lạ này chính là Tiên khí mà Lăng Tiêu nói trong miệng- -Khảm Li Tích Hóa lồng.

Khảm Li Tích Hóa lòng là thượng phẩm Tiên khí, đồng thời cũng là gia truyền bảo vật của Lăng gia, tất cả người của Lăng gia sắp phải Độ Kiếp, đều có thể sử dụng cái này chống đối công kích của Kiếp Vân Thiên Lôi. Lăng gia bởi vì có thể mỗi đời người nhà Độ Kiếp đều không thất bại, nguyên nhân chính là bởi vì sử dụng Khảm Li Tích Hóa lòng.

Bởi vậy có thể thấy được có một món tiên khí, quan trọng thế nào đối với người tu chân.

Sau khi Kiếp Vân màu đỏ ở công kích Thiên Lôi đạo thứ nhất, thể tích liền rút nhỏ một chút, nhưng năng lực ẩn chứa trong Kiếp vân cũng càng tinh tú. Trong lúc Kiếp Vân lay động, lại là một tiếng vang lớn, Thiên Lôi đạo thứ hai giáng xuống.

Thiên Lôi đạo thứ hai rõ ràng có thể nhìn ra, to lớn gấp mấy lần so với Thiên Lôi đạo thứ nhất, gây nên hưởng hơn mười đạo điện xà quay quanh trên Thiên Lôi, với thể không thể đỡ nặng nề bổ hướng về phía Lăng Vực.

Chỉ là, Thiên Lôi lần này cũng không có thể công kích trên thân thể của Lăng Vực, mà là bị cái lòng Khảm Li Tích Hóa lòng ngoài cơ thể của Lăng Vực hấp thu công kích của Thiên Lôi đạo thứ hai.

Thiên Lôi công thể sắc bén không có phát ra bất cứ tiếng vang nào, ở trong nháy mắt liền biến mất trên Khảm Li Tích Hóa lòng, mà đồng thời Khảm Li Tích Hóa lòng cũng rút nhỏ một chút, biến thành bảy tám thước cao.

Kết quả như vậy đương nhiên ở trong dự tính của mọi người, có Khảm Li Tích Hóa lòng, căn bản Tứ Cửu Thiên Kiếp thì không đủ gây sợ hãi.

Thiên Lôi đạo thứ hai vừa mới giáng xuống không lâu, Kiếp Vân màu đỏ liền điên cuồng vận chuyển lên, tốc độ với thời gian Tứ Cửu Thiên Kiếp Thiên Lôi giáng xuống là không giống nhau, mà uy lực cũng là vô cùng giống nhau.

Nói như vậy, người tu chân sắp gặp phải Tứ Cửu Thiên Kiếp không ngoại ba loại, loại thứ nhất là một đạo một đạo Thiên Lôi chậm rãi giáng xuống, đương nhiên uy lực là theo Thiên Lôi phủ xuống mà tăng lên, Thiên Lôi càng sau này phủ xuống uy lực càng lớn.

Và tốc độ loại thứ hai Tứ Cửu Thiên Kiếp lại đặc biệt nhanh, căn bản sẽ không cho người Độ Kiếp thời gian điều chỉnh, thời gian mỗi đạo Thiên Lôi tương cách rất ngắn, trên cơ bản là vừa mới bị Thiên Lôi đạo thứ nhất đánh trúng, Thiên Lôi đạo thứ hai thì sẽ phải đến thân.

Và loại thứ ba Tứ Cửu Thiên Kiếp, thì là trong ba loại uy lực không lồ nhất, hai đạo trước vẫn nhìn không ra có gì không ổn, mà đến Thiên Lôi đạo thứ ba thứ tư, thì hoàn toàn không giống. Thiên Lôi đạo thứ ba thứ tư sẽ đồng thời phủ xuống, uy lực ở hai đạo Thiên Lôi trong liên hợp mạnh mẽ rất là tăng cường, có thể nói là kinh khủng!

Mà lúc này Lăng Vực liền có dư cảm không tốt, bởi vì hình thái vận chuyển điên cuồng của Kiếp Vân kia, cực có khả năng là muốn đồng thời đem hai đạo Thiên Lôi phủ xuống. Lăng Vực biết lợi hại của bốn loại Tứ Cửu Thiên Kiếp này, trong lòng lơ mơ có chút lo lắng, nhưng ở trong nháy mắt Lăng Vực liền đánh tan lo lắng, khôi phục lại bình tĩnh, ở thời điểm mấu chốt này, bản thân không thể có một tia một chút buông thả với khiếp đảm.

Lúc bọn người Lăng Tiêu nhìn thấy Kiếp Vân màu đỏ đột nhiên tăng nhanh tốc độ vận chuyển, trong lòng vốn thoải mái liền lập tức nghiêm túc lên, ở trong lòng khẩn cầu đừng nên là Tứ Cửu Thiên Kiếp xấu nhất.

Mà sự thật thường là tàn khốc, lúc Kiếp Vân màu đỏ ở trong nháy mắt tan biến, hai đạo cực lớn vô cùng, khi Thiên Lôi màu tím dài gần hai trăm thước từ trời mà giáng xuống, Lăng Tiêu bọn người vẫn luôn thất chặt tiếng lòng trong nháy mắt cắt đứt.

“ Ầm ! ” “ Ầm ! ”

Gần như mọi người là đồng thời nghe thấy hai tiếng vang lớn, Khảm Li Tích Hóa lòng bị uy lực hai đạo Thiên Lôi trong giây lát cấp tốc tăng vọt oanh kích thành chỉ là một độ cao một người lớn nhỏ, nhưng rất may là thượng phẩm Tiên khí, phòng ngự quả thật đủ cao.

Lăng Vực về mặt trầm tĩnh đứng ở chỗ cũ, đôi mắt ở trong không tự giác phát tán ngoài tình lưu luyến đối với thế gian vạn vật, trong lúc ý niệm chuyển động, Lăng Vực thuần đi đến bên cạnh Lăng Tiêu bọn người.

Lăng Vực đem Khảm Li Tích Hóa lòng khẽ vớt cho Lăng Tiêu, trầm giọng nói: “ Kể từ hôm nay, Lăng Tiêu ngươi là điện chủ đời thứ ba mươi chín của Phiêu Diêu Thần Điện ta, ngươi nhất định phải tận chức tận trách bảo vệ tốt Phiêu Diêu Thần Điện ta. ”

Nói xong, Lăng Vực nhìn về phía Lăng Mộng: “ Mộng nhi, ngươi có thể với người ngươi yêu nhất Phong Văn kết vì đạo lữm vì phụ thật lòng thay ngươi cảm thấy vui mừng, các ngươi nhất định phải dốc lòng tu luyện, sớm ngày đến Thiên giới với vi phụ đoàn tụ, vi phụ chờ đợi các ngươi ”

Lúc này trong mắt Lăng Tiêu với Lăng Mộng tràn đầy tình biệt ly với phụ thân, Lăng Mộng càng là chảy xuống thanh lệ, nặng nề gật gật đầu, Phong Văn cũng là nghiêm túc nhìn Lăng Vực, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm phải sớm ngày tu luyện đến có thể Độ Kiếp Phi Thăng.

Lăng Vực nhìn chung quang bọn người một cái, khẽ thở dài một tiếng, thân thể chậm rãi hướng bay lên trên không.

Trong hư không lúc này đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang thánh khiết, thẳng thẳng chiếu trên người Lăng Vực, Lăng Vực cảm thấy thân thể thoải mái vô cùng, lực chân nguyên trong cơ thể cũng đang bay nhanh hấp thụ bạch quang, vì thế chuyển hóa thành lực Tiên Nguyên.

Khu vực lực chân nguyên trong cơ thể hoàn toàn chuyển hóa thành lực Tiên Nguyên, Lăng Vực chuyển đầu qua, thật sâu nhìn bọn người Lăng Tiêu một lần cuối cùng, xoay người hướng về phía trước hư không nhẹ nhàng một tay vung lên, một cái thông đạo không gian thông Thiên giới xuất hiện trong tầm

mắt của mọi người.

Lăng Vực đi vào không gian thông đạo, sau khi bạch quang hiện lên, mọi thứ phục hồi bình tĩnh, giống như không có xảy ra qua chuyện gì vậy.

Mà trong lúc này, khi Phong Văn vừa muốn cùng Lăng Mộng quay về, truyền âm của Phong Tần đến trong tai Phong Văn:” Đại ca, ta đã thành công độ qua Thiên Kiếp, lập tức thì phải phi thăng Thiên giới, sau khi ta đi ngươi bản thân phải bảo trọng thật nhiều!”

Nói xong liền mất tiếng.

Phong Văn đứng ngây ở đó, trong lòng không biết là mùi vị gì, đây là mấy ngàn năm đến nay, lần đầu tiên Phong Tần gọi bản thân đại ca, bản thân vẫn chưa có kịp hồi ứng hẳn, hẳn đã Độ kiếp phi thăng.

Có rất nhiều việc là như vậy, lúc ngươi chính thức ý thức đến nó rất quan trọng đối với ngươi, ngươi vẫn chưa kịp quý hiếm, nó liền đã đi qua.

xxxxxx

Vô Cực thành, Mộ Dung gia.

Từ khi Mộ Dung Nhược Tuyết rời khỏi Ma Thần Điện, sau khi về đến Mộ Dung gia liền không có nói qua chuyện với bất cứ ai, nàng không thể tha thứ cho chính mình. Nếu như bản thân lúc đó không có dẫn đường cho gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn, vậy thì sẽ không có sau đó Mộ Dung Hàn Sơn mở ra cửa đá, thả ra Mặc Kỳ Lân giam cầm trong đó.

Mặc Kỳ Lân giết chết nhiều người tu chân như thế, mặc dù là những người tu chân đi vây công Mặc Kỳ Lân là tự tìm đường chết, nhưng Mộ Dung Nhược Tuyết trời sinh tính thiện lương, vẫn là là thật sâu tràn đầy tự trách đối với bản thân.

Mộ Dung Nhược Tuyết nghĩ đến đi tìm Lâm Phong, nhưng mà lại không dậy nổi dũng khí, nàng sợ hãi một khi Lâm Phong biết mọi thứ nguyên nhân gây ra đều là bởi vì bản thân, sẽ trách cứ chính mình.

Nhưng Mộ Dung Nhược Tuyết bất kể như thế nào cũng không nghĩ tới, Lâm Phong chỉ kém một chút là chết dưới hàn khí của Mặc Kỳ Lân phun ra. Nếu là Mộ Dung Nhược Tuyết biết chuyện Lâm Phong trọng thương hôn mê, có lẽ sẽ không mặt mũi nào sống cho qua ngày trên thế giới này.

Lúc này tâm tình Lâm Phong rất tốt, ở trên không Vô Cực thành tận tình bay vút, sau khi nghe Lâm Diệp nói với bản thân thời gian tu luyện Phong Văn Động có một năm, Lâm Phong lập tức liền tạ tuyệt chúc mừng các đệ tử Lâm gia, sau khi báo cho Lâm Diệp ý nghĩ của mình liền vọt người bay hướng về phía Mộ Dung gia.

Đương nhiên Lâm Diệp biết trong lòng của đệ tử bản thân nghĩ cái gì, lắc đầu khẽ cười không nói.

“Không biết Nhược Tuyết có giận ta không, về đến Vô Cực thành lâu như vậy cũng không tìm qua nàng, nhưng nghĩ tới xinh đẹp động lòng người của Nhược Tuyết, băng tuyết thông minh. Hẳn là sẽ không trách cứ chính mình, việc bản thân bị thương hôn mê tuyệt đối không thể nói với nàng, miễn nàng vì bản thân lo lắng.” Trong lòng Lâm Phong thầm nghĩ.

Vừa nghĩ đến lập tức thì có thể gặp được Mộ Dung Nhược Tuyết, Lâm Phong thúc động lực Hỗn Nguyên trong cơ thể, tốc độ lập tức tăng gấp mấy lần, như sao băng đuôi mặt trăng vậy hướng về Mộ Dung gia mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 81: Tâm Sự Của Nhược Tuyết

Viễn Cổ Hồng Hoang, rừng rậm mất đi.

Ám Phượng hư đứng ở một chỗ hàn bờ đầm trong rừng rậm Tịch Diệt, thấp giọng nói:” Phục Duyên, bạn già đến thăm, nhanh chóng ra ngoài hiện thân cho gặp.”

Tiếng của Ám Phượng không lớn, nhưng mà rất là có lực xuyên thấu, âm ba ở rừng rậm Tịch Diệt không ngừng quanh quẩn, mặt nước hàn đầm rộng hơn trăm thước bị âm ba chấn động bọt nước văng khắp nơi.

Nhưng vào lúc này, hàn đầm vốn yên tĩnh, đột nhiên trong lúc đó nước gợn cuộn cuộn, giống như***vậy, duyên cớ bởi vì sâu không thấy đáy, nước của hàn đầm là màu đen đậm, nhưng chi tiết nhìn lên, có thứ gì sắp phải từ trong hàn đầm nổi lên.

Trên mặt Âm Phượng lạnh lùng lúc này lộ ra nụ cười hiểm thấy, nếu là bị bọn người Thao Quang nhìn thấy, có lẽ sẽ tưởng rằng bản thân nhìn thấy ảo giác.

“Rầm” một tiếng nước vang, một con Tử Kim Kỳ Lân toàn thân màu vàng nhạt hỗn tạp ám tử, từ trong hàn đám xuất hiện thân hình cực lớn. Con Tử Kim Kỳ Lân này đại khái có ba thước cao, thân dài khoảng sáu bảy thước, trong lúc đầu long *** đại nhìn quanh, có một loại khí thế bức người không giận mà uy.

Thân thể rậm rạp dày đặc lân giáp hiện đầy ngang tàng, hai cây long giác hẹp dài mà lại phân nhánh tà tà chỉ hướng không trung, hai con mắt lớn màu đỏ sậm lúc này bắn ra quang mang lãnh ngạo.

Nhìn thấy Âm Phượng hư đứng ở giữa không trung trên hàn đám, con Tử Kim Kỳ Lân bị Âm Phượng xưng hô là Phục Duyên mở to long mồm nói:”Ta nói là ai đến đây quấy rầy ta tu luyện, thì ta là Âm Phượng ngươi hả! Đến tìm ta có chuyện gì sao?”

“Ngươi sẽ không thể hóa thành hình người xuất hiện sao? Làm ra trận thế lớn như thế, không ngờ vẫn là như hiện rõ bộ dáng bản tôn ra, ngươi rất uy phong a!” Âm Phượng cười mắng.

Phục Duyên nghe vậy ngại ngừng cười ngượng lên:” Là ta mạo muội, ta lập tức sẽ biến thành hình người, hi hi!”

Nói xong thân thể cực lớn kia của Phục Duyên trong nháy mắt cấp tốc thu nhỏ, rất nhanh liền biến thành một thanh niên nam tử vóc dáng cường tráng, một bộ huyền y màu tím, khuôn mặt không được cho là anh tuấn, nhưng dương cương hơi thờ đầy đủ.

Phục Duyên vọt người bay đến Âm Phượng hư đứng ở giữa không trung, trầm giọng nói:” Âm Phượng ngươi đến tìm ta không chỉ là muốn răn dạy ta chứ? Cái gọi là vô sự không đến Tam Bảo Điện, có phải là Hình Khôn có động tác gì, ngươi phải đến tìm kiếm sự trợ giúp của ta?”

Âm Phượng khẽ lay động chân thủ, thấp giọng nói:” Lúc trước có tin tức nói Ma Thần Điện đã ra đời, ta phái người đi đến xem xét, không nghĩ tới tin tức lại là thật. Tiêu Dao cung kia không chịu cho các đường người tu chân nghe tin chạy tới đi vào Ma Thần Điện, vì vậy các đường người tu chân với Tiêu Dao cung liền triển khai một trận đại chiến thảm liệt. Thì lúc Tiêu Dao cung sắp sửa chống đỡ không nổi, từ trong Ma Thần Điện lại sát ra một con Mặc Kỳ Lân.”

“Theo thủ hạ của ta tận mắt nhìn thấy, con Mặc Kỳ Lân kia có thể miệng phun chỉ âm hàn khí, người trúng hẳn sẽ chết, hết sức lợi hại. Chuyển Tái Tử với lại thân thể kiến cổ dị thường, ngay cả Tiên khí đều không thể làm thương tổn một chút, hôm nay ta đến tìm ngươi, chính là muốn hỏi ngươi có phải biết được, ở trong bộ tộc Kỳ Lân ngươi có tộc nhân lợi hại như thế?”

Phục Duyên sau khi nghe xong Âm Phượng nói rất là nghi hoặc, trầm tư một chút nói:” Kỳ Lân Phục thị ta một tộc người rất ít, ở trên cả Vô Cực Tinh số lượng cũng là không quá mới có không đến trăm người, đại bộ phận tộc nhân trong đó đều tụ tập ở trong Viễn Cổ Hồng Hoàng, chỉ có rất ít vài đứa ở các nơi khác.”

Phục Diện khẽ dừng lại một chút lại nói:” Đối với Mặc Kỳ Lân ngươi vừa rồi nói, ta lại là chưa từng nhìn thấy qua, bởi vì tộc nhân bản tôn ta Phục thị Kỳ Lân bộ tộc, trên cơ bản toàn bộ đều là Tử Kim Kỳ Lân. Chỉ có trưởng lão và tộc trưởng bản tôn là Mặc Kỳ Lân, mà mặc dù có Mặc Kỳ Lân, nhưng địa vị cực cao. Ở trên Vô Cực Tinh, trên cơ bản tộc nhân bản tôn là Mặc Kỳ Lân đều đã phi thăng Thiên giới, Mặc Kỳ Lân ngươi nói trong miệng cực có thể là từ Thiên giới giáng xuống đến trên Vô Cực Tinh.”

Trong lòng Âm Phượng thầm nghĩ:” Nếu như sự thật đúng như là Phục Diện vừa mới nói, vậy muốn có chia một phần bảo vật trong Ma Thần Điện thì chỉ có thể là ảo tưởng, không nói đến là người tu Yêu cấp biệt Yêu vương đến từ Thiên giới, chỉ cần là vương giả Mặc Kỳ Lân trong bộ tộc Kỳ Lân thì đủ khó đối phó rồi.”

“Nếu là như vậy thì đa tạ nhiều, ta cáo từ trước.” Âm Phượng nhẹ giọng nói.

Nhìn thấy thân ảnh của Âm Phượng biến mất trước mắt bản thân, Phục Diện liền bay hướng về phía đông nam của rừng rậm Tịch Diệt, tin tức này cần phải nhanh chóng nói cho gia tộc trưởng lão và tộc trưởng, Ma Thần Điện lại là xuất hiện Mặc Kỳ Lân hơn mười vạn năm chưa xuất hiện qua trong Kỳ Lân bộ tộc, sự việc trọng đại, không thể trì hoãn.

xxxxxx

“Tại hạ Lâm Phong, là đệ tử Lâm gia, thỉnh cầu thủ vệ đại ca ngươi cho ta đi vào, ta muốn tìm người.” Lâm Phong hướng về phía đệ tử của Mộ Dung gia thủ vệ ở cửa chấp tay nói.

Thủ vệ kia âm thanh lạnh lùng nói:” Gia tộc có lệnh, bất cứ người nào không có sự cho phép của gia chủ không được tùy ý ra vào, mong mời Lâm huynh từ đây trở về, đừng khiến ta khó xử.”

Lâm Phong không nghĩ tới sẽ đụng phải thủ vệ người nằm vùng, liền lần nữa khiêm tốn nói:” Không biết Mộ Dung gia chủ nguyên nhân duyên cớ phải cấm nhân viên tùy ý ra vào vậy? Mong rằng thủ vệ đại ca nói rõ.”

“Nguyên nhân ta cũng không biết rõ ràng, chúng ta thân vì đệ tử thấp nhất của Mộ Dung gia, cho dù là trong gia tộc có việc tương đối bí mật cũng sẽ không nói với chúng ta, mong rằng ngươi thông cảm.” Thủ vệ nhìn thấy Lâm Phong vẫn rất hòa khí, liền nói thêm vài câu.

Rời khỏi Mộ Dung gia, Lâm Phong cũng không có như thế mà thôi, nếu là từ cửa lớn vào không được, bản thân lên lét bay vào Mộ Dung gia dù sao vẫn

được chứ? Linh thức ở phạm vi trong Mộ Dung gia rất nhanh quét một cái, rất nhanh Lâm Phong xác định được vị trí của Mộ Dung Nhượng Tuyết, trong chớp mắt liền bay đến trên không trung vị trí của Mộ Dung Nhượng Tuyết.

Mộ Dung Nhượng Tuyết đang ngây người, đột nhiên trước mắt xuất hiện thân ảnh quen thuộc vạn phần ngày đêm tưởng nhớ, ánh mắt tràn đầy nhu tình mật ý, nụ cười sáng lạng, không phải Lâm Phong còn là ai?

“Lâm Phong”

Mộ Dung Nhượng Tuyết ngạc nhiên vui mừng kêu một tiếng, nhào tới trên lồng ngực dày rộng của Lâm Phong, gắt gao ôm lấy thân hình hồ của Lâm Phong, không có nói gì

Lâm Phong đồng dạng gắt gao quay về ôm Mộ Dung Nhượng Tuyết, nhẹ nhàng hôn một cái ở trán của Mộ Dung Nhượng Tuyết, nói nhỏ:”Nhượng Tuyết, nhìn sắc mặt ngươi có chút tiêu tụy, có phải là gặp chuyện không thuận? Nói ta biết, ta tới giúp ngươi giải quyết.”

Thân thể của Mộ Dung Nhượng Tuyết hơi có chút chấn động, nhìn lấy mắt của Lâm Phong dịu dàng nói:”Không có a, ta mọi thứ đều rất tốt, nguyên nhân có thể là tiền cảnh tu luyện của ta gần đây không lớn thôi.”

“Đúng rồi, Nhượng Tuyết, ta thấy Mộ Dung gia giống như đề phòng đặc biệt nghiêm khắc, có phải là xảy ra chuyện lớn gì? Đến cả nhân viên cũng không để tùy tiện đi ra.” Lâm Phong nghi hoặc nói.

Đương nhiên Mộ Dung Nhượng Tuyết biết là nguyên nhân gì, chỉ là khổ nỗi không thể giải thích rõ ràng với Lâm Phong, nội tâm kiềm nén rất lâu lúc này khiến Mộ Dung Nhượng Tuyết rất khó chịu, nhìn ánh mắt tha thiết của Lâm Phong, Mộ Dung Nhượng Tuyết không có lên tiếng.

Nhìn thấy Mộ Dung Nhượng Tuyết bình thường vẫn luôn là cởi mở hoạt bát lại trầm mặc, Lâm Phong phỏng đoán nhất định xảy ra chuyện gì không tốt, nếu không biểu tình Mộ Dung Nhượng Tuyết sẽ không thất thường thế.

Lâm Phong không khỏi thấp giọng nói:”Nhượng Tuyết, nếu như trong lòng ngươi có chuyện không muốn nói cho ta biết, ta cũng sẽ không cưỡng bức ngươi, chỉ là nhìn thấy ngươi không vui vẻ, ta sẽ thay ngươi cảm thấy lo lắng. Có chuyện gì không thể nói ra, chúng ta cùng nhau nghĩ biện pháp giải quyết.”

“Lâm Phong, ta cảm thấy hơi thở Ma Thần khí tàn kiệt, thì là ở phương vị tây bắc cách đây không xa, hử? Là hai món! Lâm Phong ngươi đi tìm tìm xem” Lúc Lâm Phong chất vấn Mộ Dung Nhượng Tuyết, Lâm Phong nghe thấy âm thanh có chút hưng phấn của Ma Thần Khảm Phổ truyền đến.

Không ngờ Mộ Dung gia có dấu Ma Thần khí tàn kiệt? Đây là chuyện gì? Lâm Phong có chút hồ đồ, nhưng vẫn là quyết định đi giúp đỡ Ma Thần Khảm Phổ tìm kiếm Ma Thần Khí tàn kiệt.

Nhượng Tuyết, hiện giờ ta có chuyện quan trọng, đợi một chút ta quay lại ta sẽ với ngươi giải thích chi tiết.” Nói xong, Lâm Phong liền vọt người bay ra, biến mất trong không trung.

Mộ Dung Nhượng Tuyết có chút không thể giải thích, tại sao vừa rồi Lâm Phong vẫn tốt, đột nhiên giống như nghe thấy có người gì gọi về vậy, nhanh chóng rời đi. Nhưng vẫn tốt, Lâm Phong không có tiếp tục truy hỏi bản thân, nếu không bản thân rất có thể kiên trì không được tâm phòng ngừa, sẽ đem sự việc đầu đuôi toàn bộ đều nói cho Lâm Phong.

Sau khi Lâm Phong cáo biệt Mộ Dung Nhượng Tuyết, nhanh chóng bay đi hướng về phía phương vị tây bắc Ma Thần Khảm Phổ nói, lúc bay đến ngoài một lầu các cao to, tiếng của Ma Thần Khảm Phổ lại vang lên:”Lâm Phong, hơi thở của Ma Thần khí tàn kiệt chính là từ nơi dưới chân ngươi truyền qua, ngươi đi tìm tìm xem”

Lâm Phong sau khi nghe xong lời nói của Ma Thần Khảm Phổ, nhẹ nhàng phù xuống phía trước lầu các cao to trước mắt.

Linh thức đảo qua, Lâm Phong phát hiện trong lầu các cao to này, chỉ có hơi thở của một người, từ trên hơi thở phán đoán, tu vị của người này không thấp, hẳn là trên Hợp Thể kỳ.

Nhưng với thực lực luyện Thần kỳ đầu hiện giờ của Lâm Phong, cho dù là người Độ Kiếp kỳ, Lâm Phong cũng có nắm chắc một mình đối mặt. Lâm Phong có được lực Hỗn Nguyên hẳn cũng không phải ngày khác ngộ hạ a lừa gạt, hơn nữa võ kỹ Phong Vân Động phòng thân, bây giờ Lâm Phong có đủ tư bản ở Vô Cực Tinh đặt chân.

Đây cửa lạng yên không tiếng đi vào trong lầu các, trong lúc phát tay Thiên Hồng thương liền xuất hiện trong tay của Lâm Phong, tầng dưới của lầu các này trống rỗng, chỉ có một số bàn ghế bày ở trong đó. Linh thức Lâm Phong cảm nhận được người này ở trong lầu các hẳn là ẩn dấu ở một nơi này cực kỳ bí ẩn, hẳn là trong lầu các có mật thất.

Lâm Phong cẩn thận tìm kiếm qua, quả nhiên ở bên cạnh tủ gỗ dựa sát tường mà đứng, phát hiện mảnh gỗ màu sắc giống nhau với thân quỳ thoáng gỗ lên, giờ tay nhẹ nhàng nhấn vào mảnh gỗ ở lên kia, ở trong tiếng”Két két”, tủ gỗ hướng về một bên dời ra, mà trên tường vốn không có khác thường lúc này xuất hiện một cửa vào thông đạo cao như một người.

Lâm Phong nhanh chóng nghiêng mình đi vào cửa mật thất, đập vào mắt chính là một thông đạo hẹp dài, hai bên thông đạo có cây đuốc chiếu sáng, mặc dù thông đạo không phải rất rộng rãi, nhưng đối với Lâm Phong mà nói, cũng sẽ không tạo thành cái gì không tiện.

Dọc theo thông đạo hẹp dài này một đường hướng về phía trước lục lọi qua, Lâm Phong cảm giác Thiên Hồng thương trong tay của chính mình nhẹ

nhàng chấn động lên, dường như Thiên Hồng thương cũng cảm ứng được tồn tại của các Ma Thần khí tàn kiện khác.

Lúc này Ma Thần Khảm Phở cũng không có lên tiếng, Lâm Phong cảm thấy có chút kỳ lạ, liền hỏi:” Ma Thần Khảm Phở, có phải là lập tức thủ tìm được hai món Ma Thần Khí tàn kiện? Thiên Hồng thương vẫn luôn đang chấn động.”

“Không sai, ở phía trước, sắp đến.” Tiếng của Ma Thần Khảm Phở ảm đạm một tia kích động nói.

Bước chân Lâm Phong tăng nhanh tiến lên, quả nhiên, trong tầm mắt của Lâm Phong rất nhanh xuất hiện một cánh cửa đá, Lâm Phong đẩy nhẹ, cửa đá ứng tiếng mở ra, sau cửa đá có một không gian rộng rãi đủ có hơn trăm thước phương viên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 82: Mật Thất Giết Người

Ở vị trí trung tâm của mật thất này, có một nam nhân trung niên khuôn mặt hơi kinh dị lẳng lặng nhìn chăm chú Lâm Phong.

Người này chính là Mộ Dung Hàn Sơn gia chủ Mộ Dung gia, Lâm Phong chưa thấy qua Mộ Dung Hàn Sơn, cho nên cũng không có nhận ra hắn là ai, chỉ là sau khi nhìn thấy Mộ Dung Hàn Sơn, Lâm Phong liền xác định người này chính là cao thủ linh thức bản thân liếc nhìn ra.

“Người là người gì? Tại sao dám cả gan như thế xông vào Mộ Dung gia ta, rốt cuộc ngươi muốn cái gì?” Rốt cuộc Mộ Dung Hàn Sơn là gia chủ của Mộ Dung gia, đang lúc kinh dị qua đi liền nhanh chóng khôi phục tỉnh táo.

Lâm Phong có chút xấu hổ nói:” Ta đến ngươi nơi này không có ác ý, chỉ là đến tìm một số đồ vật bốn thuộc về ta, ngươi yên tâm, ta tìm được đồ vật thì sẽ lập tức rời khỏi.”

Mộ Dung Hàn Sơn nghe vậy giận dữ nói:” Lão xược! Ngươi tưởng rằng Mộ Dung gia là hậu hoa viên muốn đến thì đến, muốn đi là đi sao? Hôm nay ngươi không nói rõ ràng đừng nghĩ đến bình yên rời khỏi!”

Nói xong, thân hình Mộ Dung Hàn Sơn vừa động, lấy tay hướng về phía nắm lấy Lâm Phong, Thiên Hồng thương trong tay Lâm Phong hư vẽ một cái nửa vòng tròn, ung dung đem công thế của Mộ Dung Hàn Sơn hóa giải còn đem bức lui.

“Ta nói rồi, ta chỉ là đến tìm thứ thuộc về ta, không có ý đồ khác, mong ngươi đừng lấy làm phiền lòng.” Lâm Phong biết bản thân không hợp đạo lý, dưới thứ tình trạng này, bất cứ ai đều sẽ cảm thấy hoài nghi với lai lịch của bản thân.

Sau khi Mộ Dung Hàn Sơn bị Lâm Phong bức lui, không khỏi âm thầm cảm thấy kinh hãi, vũ khí trong tay người nàu xem ta không phải phạm vật, chỉ là không biết hắn có phải là đến đoạt bảo, nếu là vậy tuyệt đối không thể cho hắn sống sót rời khỏi Mộ Dung gia, nếu không hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Nghĩ tới đây, đột nhiên sắc mặt Mộ Dung Hàn Sơn biến đổi, khẽ cười nói:” Như vậy không biết thứ thuộc về ngươi các hạ nói trong miệng, rốt cuộc là vật gì chứ?”

Lâm Phong đảo mắt nhìn mật thất này một cái, khi nhìn thấy đúng chỗ bên trái mật thất hai bên tượng đá, mắt của Lâm Phong dừng lại, bởi vì trong tay hai tọa tượng đá, mỗi cái đều cầm một thanh Huyền Kiếm.

Lâm Phong có thể xác định, Huyền Kiếm trong tay tượng đá kia chính là Ma Thần Khí tàn kiện phải tìm, bởi vì hình dáng dữ tợn của hai tọa tượng đá đó, với lúc trước Lâm Phong ở Ma Thần Điện nhìn thấy tượng đá giống hệt nhau.

Càng hưởng chỉ giờ phút này Thiên Hồng thương trong tay chấn động càng thêm lợi hại, dường như Lâm Phong vừa thả tay, Thiên Hồng thương liền tự động bay ra dung hợp với Huyền Kiếm vậy.

“Ta nói chính là hai thanh Huyền Kiếm trong tay hai tọa tượng đá kia, hy vọng ngươi có thể cho ta lấy đi. Nếu như không thuận tiện, thì ta trực tiếp thu lấy.” Lâm Phong lạnh nhạt nói.

Mộ Dung Hàn Sơn nghe vậy nhìn về hướng tượng đá Lâm Phong chỉ, đột nhiên mặt hướng về Lâm Phong giận dữ nói:” Nói năng bậy bạ! Bảo vật Mộ Dung gia ta tại sao sẽ là thứ thuộc về ngươi! Rõ ràng ngươi là muốn trộm bảo không thành, cố ý bịa đặt lời nói dối muốn tâu đùa ta!”

Hai tọa tượng đá kia sở dĩ khiến Mộ Dung Hàn Sơn phẫn nộ như thế, chính là bởi vì tượng đá này là một trong Mộ Dung Hàn Sơn tìm kiếm trong đông đảo bảo vật, Lâm Phong nói là thứ thuộc về hắn, lúc lơ đãng xúc động đến tột của Mộ Dung Hàn Sơn, Mộ Dung Hàn Sơn không phát hỏa mới là chuyện

lạ.

Lâm Phong nhìn thấy Mộ Dung Hàn Sơn thật sự tức giận, liền thấp giọng nói:” Nếu ngươi không nguyện ý, vậy ta cũng chỉ chính mình động thủ lấy đi.”

Quanh thân Mộ Dung Hàn Sơn đột nhiên chấn động, đại lượng lực chân nguyên dâng lên, tiện tay giương lên, một thanh Thương Phẩm Tiên Khí vô cùng sắc bén xuất hiện trong tay Mộ Dung Hàn Sơn.

“Hừ! Muốn đoạt bảo, ngươi cũng nhìn xem bản thân rốt cuộc thân đang ở chỗ nào, đúng là nói khoác mà không biết ngượng! Nếu như ngươi có thể ở dưới không coi vào đầu của Mộ Dung Hàn Sơn ta đem Huyền Kiếm lấy đi, ta nguyện ý đem tất cả bảo vật của ta cùng lúc tặng cho ngươi.” Mộ Dung Hàn Sơn trầm giọng nói.

“Lâm Phong, lập tức giết chết tên người đáng ghét này, trong tay hắn cầm là Băng Phong Tiên Kiếm là từ trong Ma Thần Điện ta có được.” Tiếng của Ma Thần Khảm Phở trong đầu của Lâm Phong vang lên.

Lâm Phong chậm rãi đem Thiên Hồng thương hoàng đương ở trước ngực chính mình, lạnh lùng nhìn Mộ Dung Hàn Sơn, xem ta cửa đá đỏ cực có thể chính là Mộ Dung Hàn Sơn này mở ra, và Mặc Kỳ Lân cũng chính là hắn thả ra.

Bởi vì lúc đó người có thể cùng với Lâm Phong đi vào bên trong điện của Ma Thần Điện, cũng không có Mộ Dung Hàn Sơn, cho dù Mộ Dung Hàn Sơn là gia chủ Mộ Dung gia, lúc này Lâm Phong cũng không lo được nhiều như vậy. Vì thỏa mãn dục vọng của bản thân, lại hại chết nhiều người tu chân như vậy, ngay cả sinh mệnh của chính mình cũng khó giữ được, lúc này trên mặt Lâm Phong tràn đầy sát ý nồng nặc.

Mặc dù Mộ Dung Hàn Sơn bị bộ dáng lãnh khốc vô tình của Lâm Phong làm hoảng sợ, nhưng kiếm thế trong tay lại không có dừng lại, trong lúc đó hàn quang thoáng hiện lên, một kiếm phải giết đã đến trước mặt của Lâm Phong.

Đương nhiên Lâm Phong sẽ không ngốc đến dùng thân thể cứng kháng tiên khí công kích của Mộ Dung Hàn Sơn, thân thể hồi hã chớp động chớp động tránh qua Băng Phong Tiên Kiếm của Mộ Dung Hàn Sơn, ở trong mắt thất trăm thước nhỏ này, thân ảnh của Lâm Phong không ngừng**xê dịch, Thiên Hồng thương ảnh tung hoành qua lại, Thương Hồng Thương rút đầy lực Hỗn Nguyên, mang theo tiếng gió lờ mờ tương công kích lẫn nhau với Băng Phong Tiên Kiếm.

Mộ Dung Hàn Sơn càng đánh càng kinh hãi, tại sao cây thương dài màu đen của người thần bí này khác thương như thế, mỗi một lần đón đỡ hoặc là công kích đến trên cây thương dài màu đen kia, Mộ Dung Hàn Sơn đều có một loại cảm giác không ra sức chút nào. Giống như cây thương dài màu đen kia sẽ hấp thu công kích của bản thân vậy, rất là cổ quái.

Đương nhiên Mộ Dung Hàn Sơn không biết lợi hại của lực Hỗn Nguyên mà Lâm Phong dùng2m mặc dù Băng Phong Tiên Khí sắc bén hơn Thiên Hồng thương rất nhiều, nhưng Thiên Hồng thương thắng ở trong ức vũ động xuất thần nhập quỷ, hơn nữa thương tính thông linh, cho dù không phải là Tiên khí cũng có thể địch nổi với Băng Phong Tiên Kiếm.

Lâm Phong không muốn lãng phí thời gian với Mộ Dung Hàn Sơn, liền ở lúc thân ảnh lần nữa vọt qua, sử dụng ra Phong Vân Động tầng thứ nhất, cảnh giới Vô Cực.

Ba mươi sáu tôn phân thân với nhanh đánh nhau cấp tốc công kích Mộ Dung Hàn Sơn, Mộ Dung Hàn Sơn ở tán loạn đón đỡ đồng thời lớn tiếng nói:” Phong Vân Động! Ngươi là người gì của Lâm gia?”

Ở lúc Lâm Phong thi triển Phong Vân Động, liền đoán trước sẽ bị người đồng vị của Tứ đại thế gia Mộ Dung Hàn Sơn nhìn ra, cho nên liền xuất chiêu không chút lưu tình, động sát khí.

Không đem Mộ Dung Hàn Sơn giết chết tại nơi, sau này sẽ đem lại phiền phức càng lớn, bản thân ở trước mặt Mộ Dung Nhược Tuyết càng sẽ khó xử, mặc dù nói Mộ Dung Hàn Sơn này đáng chết.

Cuối cùng, sau khi ở thứ hai mươi bảy tôn phân thân trọng trọng sử dụng Thiên Hồng thương hoành đập Mộ Dung Hàn Sơn một cái, chín tôn phân thân khác Thiên Hồng thương trong tay đồng thời xò xuyên qua thân thể của Mộ Dung Hàn Sơn. Đương nhiên, Nguyên Anh của Mộ Dung Hàn Sơn trong nháy mắt bị Thiên Hồng thương hấp thu.

Lâm Phong hồ bưng nhìn thi thể như gỗ của Mộ Dung Hàn Sơn ngã xuống đất, vận lên lực Hỗn Nguyên đem chấn thành bụi phấn, hoàn toàn biến mất ở trong không khí.

Lúc này Thiên Hồng thương rất mau lẹ bay về phía hai tọa tượng đá đỏ, và hai thanh Huyền Kiếm trong tay tượng đá cũng ứng tiếng bay ra , với Thiên Hồng thương quấn quanh lẫn nhau, giống như đang nhảy múa vậy. Chậm rãi, hai thanh Huyền Kiếm bắt đầu dung hợp với Thiên Hồng thương lên.

Dung hợp lần này so với thời gian lần trước sử dụng ở trong Ma Thần Điện thoáng dài hơn một chút, sau khi thời gian chén trà nhỏ qua đi, Thiên Hồng thương với Huyền Kiếm đã hoàn toàn dung hợp.

Lâm Phong cẩn thận xem xét biến hóa của Thiên Hồng thương, thân thương vốn màu đen tinh khiết lúc này màu sắc biến thành nhạt rất nhiều, dần dần biến thành màu xanh huyền. Và độ dài của thân thương cũng rút ngắn một chút, biến càng thêm điêu luyện. Đầu thương màu vàng cũng biến hóa không lớn, chỉ là càng sắc bén hơn lúc trước.

Nhưng nhìn trên toàn thể, giống như không kém gì so với Tiên khí, vì vậy Lâm Phong liền hỏi:” Ma Thần Khảm Phở, Thiên Hồng thương hiện giờ có thể so sánh với Tiên khí hoặc là Ma khí không? Rốt cuộc Thiên Hồng thương là vũ khí cấp biệt gì hả?”

Ma Thần Khâm Phô thấp giọng nói:” Thiên Hồng thương của bốn món Ma Thần Khí tàn kiện dung hợp đương nhiên có thể coi như nhau với Tiên khí Ma khí, thậm chí vẫn có hơn chứ không kém. Đối với là vũ khí cấp biệt gì, bởi vì nguyên thân của Thiên Hồng thương là tàn kiện Ma Thần Khí Dã Mâu Dao của ta, nói là Ma Thần Khí cũng không thể. Hơn nữa đã dung hợp bốn món Ma Thần Khí tàn kiện, uất ức một chút xem như là Thượng Phẩm Ma khí vậy!”

Lâm Phong nghe vậy rất là hưng phấn thương thức Thiên Hồng thương sau khi dung hợp, càng xem càng là thích.

“Lâm Phong, sau khi Thiên Hồng dung hợp, liền là có năng lực tự chủ tìm kiếm các Ma Thần Khí tàn kiện khác, cũng có thể phát hiện được vị trí ở chỗ nào. Nếu như có thể tìm đầy đủ bảy món Ma Thần Khí tàn kiện, chỉ cần đó dung hợp thì có thể trực tiếp đem ba món tàn kiện khác của nó hấp thu qua lại, như vậy thì tiết kiệm được thật lớn sức tìm kiếm” Ma Thần Khâm Phô nói.

Lâm Phong vui vẻ nói:” Vậy thì quá tốt rồi, thời gian ngươi khôi phục chân thân của ngươi khoảng cách không xa!”

Đột nhiên Ma Thần Khâm Phô thấp giọng nói:” Chúng ta hiện giờ lập tức rời khỏi nơi này, ta cảm giác được có hơi thở cường đại di chuyển đến nơi này.”

Lâm Phong vội vàng sử dụng linh thức cảm ứng một cái phạm vi lớn, inh dị nói:” Tại sao ta không phát giác được có người tu chân lợi hại, Ma Thần Khâm Phô ngươi có lừa gạt ta không chứ?”

“Mặc dù thân thể ta bị hủy, nhưng Tiên thức ta vẫn còn, với tu vị của ta, cho dù là cả Vô Cực Tinh có biến động nhỏ nào ta cũng có thể cảm giác được. Gạt ngươi? Ngươi tưởng rằng ta có cần gạt ngươi sao?” Ma Thần Khâm Phô tức giận nói.

“Ha ha, không tin tưởng ngươi mong ngươi thứ lỗi, ta chỉ là nói một chút mà thôi.” Lâm Phong có chút ngại ngùng nói.

Nói xong Lâm Phong liền rời khỏi mặt đất, hồi hải bay ra ngoài thông đạo lâu các vọt người hư đứng trên không của Mộ Dung gia, lúc này Lâm Phong đột nhiên cảm giác được một luồng hơi thở cường đại vô cùng của người tu chân hướng về phía bản thân bay nhanh qua nơi này.

Lâm Phong tin chắc lời nói của Ma Thần Khâm Phô, vội vàng nói:” Ma Thần Khâm Phô, bây giờ chúng ta phải rời khỏi sao?”

Ma Thần Khâm Phô hồ hững nói:” Rời khỏi? Đã không kịp rồi, vị khách không mời này có tu vị tuyệt đối có thể đi ngang ở Vô Cực Tinh, ngươi tự cầu nhiều phước vậy! Ta phải nghỉ ngơi.”

Sau đó liền không có tiếng, Lâm Phong cảm thấy có chút không thể tránh được.

Luồng hơi thở cường đại đó càng ngày càng đến gần, Lâm Phong bị ép bức cảm giác đến cả hít thở cũng rất khó khăn, người người tu chân thần bí này tại sao lại lợi hại như vậy? Lâm Phong thầm nghĩ trong người tu chân chính mình đã gặp qua, cho dù là mạnh như Cửu Kiếp Tán Tiên Thanh Phong Minh Nguyệt cũng sẽ không cho bản thân áp lực lớn như vậy.

Người thần bí này rốt cuộc là ai chứ?

Thật ta phỏng đoán của Lâm Phong cũng không phải đúng, với thực lực của Thanh Phong Minh Nguyệt muốn cố ý phóng thả hơi thở tu chân cường đại thật ra rất dễ dàng, chỉ là Thanh Phong Minh Nguyệt tương đối vô danh, không muốn qua rõ ràng hiện lộ thực lực cường hãn của chính mình.

Khiến Lâm Phong tuyệt đối nghĩ không nghĩ tới là, vị người thần bí này không ngờ mạnh mẽ mang đi Mộ Dung Nhược Tuyết yêu nhất của bản thân, còn ép buộc chính mình đáp ứng một yêu cầu của hắn, bởi vì triển khai chính mình bước khắp nơi Vô Cực Tinh ở giới tu chân, quá trình xa xa đến Viễn Cổ Hồng Hoang khô sở tìm kiếm Mộ Dung Nhược Tuyết.

Đương nhiên, đây là lời nói sau.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 83: Thảm Chìu Diệt Môn

Các người nhà của Mộ Dung gia ào ào tay cầm vũ khí từ các nơi ở xông ra, không chỉ cảm ứng được người tu chân có một luồng hơi thở cường đại ép gần, đồng dạng cũng là vì muốn đánh giết Lâm Phong. Tủy ω Lộ ω Vồng

Bởi vì lúc Lâm Phong với Mộ Dung Hàn Sơn ở mặt đất đánh nhau, Mộ Dung Hàn Sơn lặng lẽ truyền âm cho các cao thủ của Mộ Dung gia, đương

nhien, ở lúc triệu tập các đệ tử thì Mộ Dung Nhược Tuyết cũng biết tin tức này.

Mộ Dung Nhược Tuyết vừa nghe nói là người của Lâm gia đánh nhau với gia chủ, lập tức liền nghĩ tới Lâm Phong vội vã rời đi, nhiều thứ dấu hiệu người này của Lâm gia rất có thể chính là bản thân Lâm Phong.

Mặc dù không muốn tin tưởng phỏng đoán này, nhưng Mộ Dung Nhược Tuyết lại nhìn không được muốn xác nhận một cái, vì vậy liền đi theo các đệ tử Mộ Dung gia, vọt người bay đến giữa không trung dò xét.

“Ha ha ha! Mộ Dung gia người ở Ma Thần Điện chiếm được nhiều bảo bối như vậy, thả ra Mặc Kỳ Lân, giờ đây co đầu rút cổ, quả thật khiến người ta xem thường a!” Âm thanh thấp trầm mà âm trầm vang lên, người nói chuyện là một khuôn mặt tiêu tụy, lão già tóc xám không hề tức giận.

Một thân áo đen phủ trên người gầy gò, vôi bẻ ngoài một đôi thật nhỏ rất không tương xứng, nhưng trong con mắt mở hạp lại bức người lợi hại. Mọi người nhìn lấy lão già thần bí này, không biết hẳn là như thế nào biết chuyện của Mộ Dung gia.

Lâm Phong xa xa nhìn lão già thần bí này, trong lòng thầm nghĩ:”Lão già này tại sao cái gì cũng biết? Lúc hôm đó tại Ma Thần Điện, bản thân cũng không có phát hiện nhân vật lợi hại xuất hiện, hiện giờ loại tình huống này chính mình rốt cuộc nên chạy hay là ở lại chứ?”

Nếu như Mộ Dung Nhược Tuyết iết chính mình giết chết gia chủ của nàng. Như vậy sau này nên như thế nào đối mặt với nàng? Lâm Phong rất buồn rầu, nhưng là lúc này rời khỏi lại không yên tâm an nguy của Nhược Tuyết, trong lòng Lâm Phong trải qua một phen thiên người giao chiến, vẫn là quyết định ở lại nơi này yên lặng theo dõi kỳ biến.

Mộ Dung Khiêm có được tu vị Phân Thần trung kỳ quá lớn.” Lão đầu nhi đến từ nơi nào! Dám ở Mộ Dung gia ta nói năng bậy bạ, ta xem ngươi là không muốn sống!”

Các đệ tử Mộ Dung gia cũng sôi nổi đáp lại, bởi vì chính thức số ít người vài đứa biết Mộ Dung gia ở Ma Thần Điện thu lấy đại lượng bảo vật. Căn bản thông thường đệ tử Mộ Dung gia cái gì cũng không biết.

“A!” “A A!”

Hơn mười tiếng kêu thảm qua đi, Mộ Dung Khiêm vội lại người mở miệng chửi mắng lão già thần bí đó toàn bộ đều vĩnh viễn không có tiếng. Thủ đoạn lão già thần bí này cực kỳ tàn nhẫn, trong nháy mắt liền đem những người này toàn bộ giết sạch. Sau khi giết người mà còn ở đó đem Nguyên Anh của người Mộ Dung gia bị giết hấp thu.

Lâm Phong ở một bên nhìn thấy cũng cảm thấy ngấm ngấm kinh ngạc, xem ra chuyện đêm nay không thể sáng tỏ, lão già thần bí này ra tay độc ác, Lâm Phong làm chuẩn bị tốt tùy thời ra tay, mặc dù không có nắm chắc hoàn toàn.

“Khắc khắc khắc khắc! Vừa rồi lão phu giết toàn là vô dụng phế vật, còn có người muốn giống với bọn họ sao?” Lão già thần bí biểu tình như khát máu vùng Tu La, khiến tất cả người của Mộ Dung gia nhất thời toàn bộ ngây người ra.

Lúc này, ở Mộ Dung gia có Mộ Dung Quý Thường có tu vị đứng sau gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn trầm giọng nói:” Các hạ đến Mộ Dung gia ta nói năng không lễ độ, liền tiếp giết chết hơn mười đệ tử ta. Có thể giải thích một chút tại sao?”

“Tại sao? Lão phu giết người không bao giờ suy nghĩ lý do, muốn trách thì trách thù hạ đệ tử của ngươi quá vô năng, hoặc là nói thực lực Mộ Dung gia kém cỏi.” Lão già thần bí không xem thường nói.

Ở trước mặt thực lực tuyệt đối, mọi thứ âm mưu quỷ kế và tự cho là thông minh đều hiện về tái nhợt vô lực như thêm tất cả người của Mộ Dung gia đều trầm mặc, nhưng có một người lại không chút sợ hãi đón nhận lão già thần bí này.

“Ngươi tùy ý giết hại đệ tử Mộ Dung gia ta thì chính là năng lực ngươi là một người cao thủ sao? Tàn bạo hết mức. Người tùy ý làm bừa không xứng là cao thủ, ta xem ngươi chỉ qua là một người vật chết không cảm tình, chỉ sẽ động thủ giết người mà thôi.” Mộ Dung Nhược Tuyết lên trước đối mặt với lão già thần bí này lạnh lùng nói.

Lâm Phong bị cử động của Mộ Dung Nhược Tuyết sợ ngây người, ở việc này Nhược Tuyết đi làm chọc giận lão già thần bí này không khác tự tìm đường chết, tại sao Nhược Tuyết lại ngốc như vậy?

Đồng dạng, tất cả người của Mộ Dung gia mắt đều mở to không thể tin tưởng nhìn chằm chằm Mộ Dung Nhược Tuyết, bọn họ không nghĩ tới Mộ Dung Nhược Tuyết sẽ có can đảm như thế chọc giận lão già thần bí kinh khủng này.

Lão già thần bí vẻ mặt không biểu tình chấn động một cái, điềm nhiên nói:” Tiểu nha đầu to gan, nhưng người dám ngay mặt chọc giận lão phu đều đã chết, tiểu nha đầu ngươi thì một chút không sợ sao?”

Mộ Dung Nhược Tuyết ngẩng đầu nói:” Cho dù ngươi giết ta, ta cũng sẽ không thay đổi cách nhìn của ta, mặc dù tu vị ngươi cao, nhưng không có nguyên chất cơ bản của người tu chân, ta hết sức coi thường ngươi!”

Vừa ở lúc này, đột nhiên Lâm Phong nhún người đến trước mặt của Mộ Dung Nhược Tuyết, lạnh lùng đối mặt với lão già thần bí này bảo vệ ở phía trước của Mộ Dung Nhược Tuyết.

“Ngươi lại là ai? Tại sao lại xuất hiện ở Mộ Dung gia ta!” Mộ Dung Quý Thường hỏi.

Lâm Phong thấp giọng nói:” Ta chính là người của Lâm gia mà các ngươi tìm Lâm Phong!”

Vừa dứt lời, tức khắc một tiếng la hét, mọi người Mộ Dung gia ào ào gào to nói:” Ngươi chính là người đánh nhau chết sống với gia chủ ta! Gia chủ ta hiện đang ở đâu? Nói mau!”

Lão già thần bí kia có chút hứng thú nhìn lấy Lâm Phong nói:” Ngươi chính là Lâm Phong? Xem ta lão phu đến đây cũng không có đến sai.”

Lâm Phong thật sâu nhìn Mộ Dung Nhượng Tuyết, thấp giọng nói:” Nhượng Tuyết, xin lỗi, hy vọng nàng có thể thông cảm nỗi khổ của ta, ta sẽ giải thích thật tốt rõ ràng với nàng.”

Trong lúc Mộ Dung Nhượng Tuyết khi nhìn thấy Lâm Phong xuất hiện, liền xác định phỏng đoán của bản thân là chính xác, chỉ là Mộ Dung Nhượng Tuyết không biết Lâm Phong đã đem Mộ Dung Hàn Sơn giết chết.

“Ta chính là Lâm Phong, thế nào? Ngươi quen biết ta sao?” Lâm Phong lạnh nhạt nói.

Lão già thần bí quý di cười một cái:” Đương nhiên ta nhận biết ngươi, lúc trước ngươi kém một chút thì chết trong tay của ta, tại sao lão phi không nhớ ngươi chứ?”

Lâm Phong rất không hiểu ý của lão già thần bí, nhưng vẫn là không sợ nói:” Rốt cuộc ngươi là ai? Đến Mộ Dung gia không chỉ là đến giết người chứ?”

“Tên của ta ngươi không cần biết, nhìn bộ dáng ngươi, tiểu nha đầu sau lưng ngươi là người yêu của ngươi hả?” Lão già thần bí ra vẻ kinh ngạc nói.

Lúc này, các đệ tử Mộ Dung gia nhìn Lâm Phong căn bản không có đem bản thân để trong mắt, không khỏi giận dữ, ào ào huy động vũ khí trong tay giết hướng về phía Lâm Phong, Lâm Phong lạnh nhạt nhìn các đệ tử Mộ Dung gia công đến, Thiên Hồng thương huyền ra sợi sợi thương ảnh, trong tiếng kêu thảm, toàn bộ người ra tay công kích đều bị Lâm Phong đánh thương ở mặt đất.

Mộ Dung Quý Thường giận dữ nói:” Lâm Phong! Mộ Dung gia với Lâm gia ngươi vẫn luôn giao hảo lẫn nhau, thái độ hôm nay của ngươi rốt cuộc là vì cái gì?”

“Ta chỉ là đại diện cho bản thân ta, cũng không đại diện cho tất cả người của Lâm gia, xin ngươi đừng đem người của Lâm gia cũng dính dáng vào.” Lâm Phong hồ hững hồ nói.

“Vậy tốt, hiện giờ ta chỉ muốn hỏi ngươi, gia chủ Mộ Dung chúng ta rốt cuộc bị ngươi làm sao?” Mộ Dung Quý Thường vội vàng nói.

“Hắn đã hoàn toàn biến mất trên Vô Cực Tinh, ta vốn không muốn giết hắn, mọi thứ đều là hắn tự tìm.” Lâm Phong vẻ mặt không chút biểu tình nói.

Nghe thấy tin tức gia chủ của chính mình đã bị Lâm Phong giết, các đệ tử Mộ Dung gia bao gồm Mộ Dung Nhượng Tuyết ở trong đều kinh ngạc khác thường, nhất là Mộ Dung Nhượng Tuyết, nàng không thể tin Lâm Phong đã giết Mộ Dung Hàn Sơn.

Lâm Phong day dứt nhìn lấy Mộ Dung Nhượng Tuyết, nhìn thấy biểu tình khiếp sợ của Mộ Dung Nhượng Tuyết, trong lòng Lâm Phong cũng rất khó chịu, dấu sao bản thân là giết Mộ Dung Hàn Sơn, cho dù hắn đáng chết. Lúc khi chính thức đối mặt với Mộ Dung Nhượng Tuyết, Lâm Phong vẫn rất không tự nhiên.

Mà lúc này trong lòng Mộ Dung Nhượng Tuyết lại là như long trời lở đất vậy, thái độ của Mộ Dung Hàn Sơn quả thật đáng chết, nhưng sự thật người yêu chính mình Lâm Phong giết lại khiến nàng khó mà chấp nhận, hoặc là nói nếu như Mộ Dung Nhượng Tuyết biết Lâm Phong đã từng ở dưới mệnh Mặc Kỳ La 7n chết đi sống lại, cũng có thể sẽ không sợ hãi như vậy.

Mộ Dung Quý Thường bị phản nói:” Lâm Phong, mối thù ngươi giết gia chủ Mộ Dung gia ta, các đệ tử Mộ Dung gia ta hôm nay không thể không báo! Không giết ngươi Mộ Dung gia ta sau này liền sẽ không thể đặt chân ở giới tu chân trên Vô Cực Tinh!”

Nói xong chỉ huy các đệ tử bộ dáng điên cuồng hướng về phía Lâm Phong vây giết, Lâm Phong lạnh nhạt cười, đem Mộ Dung Nhượng Tuyết thủ ở sau lưng, Thiên Hồng thương ở tay, ngạo nghễ đối mặt với mọi người công tới hướng về phía chính mình.

Đúng lúc này, đột nhiên người thần bí kia ra tay, thân ảnh nhanh như chớp điện ở trong đệ tử Mộ Dung gia bay nhanh xen kẽ, trong tiếng kêu thảm lên xuống không dứt bên tai. Chỉ là trong nháy mắt, tất cả đệ tử của Mộ Dung gia đều ngã xuống trong vũng máu, đương nhiên, Nguyên Anh của bọn họ cũng không có thể thoát qua vận rủi bị lão già thần bí hấp thu.

Lâm Phong có chút không hiểu rõ dụng ý của lão già thần bí, giết sạch tất cả người của Mộ Dung gia, cái này không khác đòn chính mình đến chỗ vận kiếp bất phục, sau này bản thân vẫn thế nào đối mặt Lâm gia, như thế nào đối mặt sư phụ Lâm Diệp chứ?

Lão già thần bí am hiểm cười nói:” Lâm Phong, lão phu vì người gạt bỏ chương ngại, ngươi cần cảm tạ ân tình của lão phu hôm nay tương trợ ngươi.”

“Nói đùa! Là ngươi bản thân muốn ra tay giết người, không có liên can với ta? Ngươi giết nhiều đệ tử Mộ Dung giam ngươi làm ta sau này như thế nào ở trên Vô Cực Tinh đặt chân? Ngươi đem ta hại đến thảm như vậy, còn muốn ta tâm tồn cảm kích với ngươi, quả thực là người ngu si nói mộng!” Lâm Phong lạnh nhạt nói.

Mộ Dung Nhượng Tuyết ở sau lưng Lâm Phong như thế nào không có lên tiếng, nhìn thấy từng là đệ tử của gia tộc liền tiếp ngã xuống trước mặt bản

thân, mà lúc bản thân lại không tài nào, tâm phòng của Mộ Dung Nhược Tuyết đã sụp đổ. Cho dù chính mình lần nữa như thế nào nghĩ không thông, mẫn mầu tanh thâm liệt trước mắt là khó có thể quên.

Lâm Phong nhìn thấy bộ dáng tổn hại tinh thần, nhìn không được gắt gao đem nàng ôm vào lòng của chính mình, mặc dù Mộ Dung gia bị diệt môn không phải là bản thân tạo thành, nhưng mà gián tiếp tương đương cũng là chính mình mà chết.

Hơn ngàn thi thể đệ tử của Mộ Dung gia nằm đầy đất trống trước mắt, cái này không phải là cảnh tượng bản thân muốn thấy, nhưng Lâm Phong lại không chút biện pháp.

Nghĩ tới thù phạm của mọi thứ này, con mắt màu máu đỏ của Lâm Phong như đã thứ nhìn chăm chăm lão già thần bí, dường như chỉ là sát khí trong mắt liền có thể đem lão già thần bí giết chết.

Lão già thần bí lại không nhìn ánh mắt muốn giết người của Lâm Phong, thấp trầm nói:” Lâm Phong, ta muốn ngươi thay ta đi làm một việc, nếu như ngươi chịu giúp ta, ta có thể cho ngươi lợi ích ngươi không thể tưởng tượng được.”

“Nếu ta không đáp ứng đấy? Ngươi lại như thế nào?” Lâm Phong lạnh lùng nói.

“Không đáp ứng? Ha ha ha! Vậy thì ta sẽ cho ngươi nếm thử cảm giác người yêu nhất bị người ta giết chết!”

Vừa dứt lời, Lâm Phong chỉ cảm thấy người trước mắt chớp qua, Mộ Dung Nhược Tuyết trong lòng bản thân liền không thấy bóng dáng, giương mắt nhìn qua, chỉ thấy lúc này Mộ Dung Nhược Tuyết đã bị lão già thần bí kia khống chế ở trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 84: Tinh Thần Chấn Nản

“Buông nàng ra! Trước lúc ta chưa động thủ, ngươi vẫn còn cơ hội.

“Vậy sao? Ngươi không ngại tới thử một cái, cho lão phu xem xe bản lĩnh của ngươi rốt cuộc như thế nào.”

“Ngươi đừng nên lặp đi lặp lại nhiều lần ép ta, nhẫn nại của ta là có giới hạn!”

“Ha ha ha ha! Đánh qua trước nói sau vậy!”

Thân ảnh của Lâm Phong trong nháy mắt biến mất ở chỗ cũ, một trăm lẻ tám tôn phân thân của Lâm Phong với mắt thường khó mà thấy được tốc độ bay nhanh công kích lão già thần bí, mà lão già thần bí chỉ là sơ sài dùng một tay liền hóa giải Phong Vân Động của Lâm Phong.

Lâm Phong vút đâm ra Thiên Hồng thương trong tay, với lực Hỗn Nguyên tinh diệu khống chế quỹ đạo công kích của Thiên Hồng thương, thương ảnh nguy nga chớp động như pháo hoa vậy, lão già thần bí thần thái tự nhiên trong lúc khe hở vội đi công kích của Thiên Hồng thương, giống như sớm biết trước được công kích của Lâm Phong vậy.

Sau khi nhìn thấy của chính mình không có hiệu quả, Lâm Phong dùng hết toàn thân mười hai phần lực Hỗn Nguyên đưa vào trong Thiên Hồng thương, thi triển tốc độ di chuyển và tốc độ công kích của Phong Ảnh Quyết, huyễn ra vô số đạo tàn ảnh.

Lờ mờ tiếng phong lôi vang lên, một kích phải giết của Lâm Phong ầm ầm nổ vang lên, đâm ở trên người lão già thần bí.

Lâm Phong khác thường tán loạn thờ hồn hèn ngum lớn, thân thể bởi vì quá độ**mà lung lay sắp đổ, nhưng lực ý chí bền gan vững chí cuối cùng chống đỡ Lâm Phong tiếp tục kiên trì xuống.

Mà kết quả thường thường là ngoài dự đoán của mọi người, Lâm Phong dùng hết sức một kích phải giết cũng không có hiệu quả, lúc nhìn ánh mắt của lão già thần bí dùng một bộ biểu tình cười nhạo nhìn bản thân. Lâm Phong liền ý thức được công kích của bản thân không chút tác dụng.

Cảm giác thất bại mãnh liệt khiến tâm thần Lâm Phong hoảng hốt, tốc độ tu luyện từ trước đến nay thuận buồm xuôi gió đã từng khiến Lâm Phong tự hào, thực lực tự thân bay nhanh tăng lên. Từ bắt đầu đến cuối cùng, Lâm Phong cũng không có cảm giác được chỗ không đủ của bản thân, hiện giờ người yêu của chính mình Mộ Dung Nhược Tuyết bị cưỡng địch bắt đi, và bản thân lại không có sức cứu viện.

Giờ phút này đáy lòng Lâm Phong một mảnh buồn bã. Giữa bản thân với kẻ mạnh chính thức vẫn có khoảng cách rất lớn.

“Lâm Phong, bây giờ thế nào? Ngươi vẫn kiên trì ý nguyện vốn có của ngươi sao? Lão phu hỏi thêm ngươi một lần nữa, ngươi có chịu giúp đỡ lão phu?” Lão già thần bí giương giọng nói.

Cánh tay trái của Lâm Phong giờ lên cao. Thiên Hồng thương xuất hiện trong tay, nhìn lấy Mộ Dung Nhược Tuyết trong mắt chảy ra nước mắt thương tình, Lâm Phong cúi đầu.” Ngươi nói đi! Ta nguyện ý giúp ngươi làm”

“Ha ha ha ha! Như thế rất tốt! Lão phu muốn ngươi đi giúp ta thu gom đầy đủ ma tất cả tàn kiện Ma Thần Khí Dã Mâu Dao, đem nó dung hợp phục hồi nguyên trạng. Tốt nhất đem Dã Mâu Dao giao cho ta, đến lúc đó lão phu liền thả tiểu nha đầu này. Ngươi không có đường sống lựa chọn, chỉ cần nghe theo lời nói của lão phu đi làm là được rồi!” Lão già thần bí trầm giọng nói.

Lâm Phong dù thế nào cũng không nghĩ tới, lão già thần bí trước mắt lại biết chuyện của Ma Thần Khí, với lại còn một lời nói ra chỗ mấu chốt của Ma Thần Khí, lão già thần bí này rốt cuộc là người gì chứ?

Lúc trước Ma Thần Khâm Phô bị đánh lên, có phải là lão già thần bí này gây nên? Hiện giờ Mộ Dung Nhược Tuyết ở trên tay hắn, bản thân không có lực đem cứu ra, hiện giờ đầu óc của Lâm Phong rất hỗn loạn.

“Được, ta đáp ứng ngươi, nhưng ngươi phải đảm bảo an toàn của Nhược Tuyết với ta!” Lâm Phong bắt buộc phải nói.

Chuyện cho tới giờ đây, Lâm Phong không có biện pháp càng tốt hơn, chỉ có thể thỏa hiệp với lão già thần bí.

“Ngươi yên tâm. Lão phu sẽ tuân thủ lời hứa, lão phu không có cần thiết giết tiểu nha đầu này, chỉ cần ngươi làm theo lời nói của ta, tiểu nha đầu thì sẽ rất an toàn.” Lão già thần bí thấp giọng nói.

“Nếu như ta tìm được các tàn kiện Ma Thần Khí khác, sau khi dung hợp phục hồi nguyên trạng của Ma Thần Khí Mâu Dao, nên đến nơi nào tìm ngươi?” Lâm Phong nghi vấn hỏi.

Lão già thần bí lạnh nhạt nói:” Đến lúc đó lão phu tự nhiên sẽ đi tìm ngươi, ngươi chỉ cần lặng lẽ chờ đợi là được, cái khác ngươi không cần hỏi nhiều.”

Nói xong, lão già thần bí liền trong nháy mắt biến mất ở trước mắt Lâm Phong. Lâm Phong vừa mới muốn tiếp tục chất vấn, lão già thần bí đã biến mất không thấy bóng dáng, Lâm Phong liền vội vàng ra sức mau chóng đuổi đi.

Nhưng mà sau khi một hồi lung tung không có đầu mối bay vụt, Lâm Phong dừng lại một cái, sau khi nhẹ nhàng bay xuống, trong lòng Lâm Phong âm thầm nói:” Nhược Tuyết, vẫn còn trong tay lão già thần bí kia, hiện giờ ta chỉ có thể tìm lời nói của hắn đi làm, không biết Ma Thần Khâm Phô có biết chi tiết về lão già thần bí này.”

Nghĩ tới đây, Lâm Phong đánh thức ý thức Ma Thần Khâm Phô trong cơ thể. Vội vàng hỏi:” Ma Thần Khâm Phô! Tại sao có người tu chân khác biết bí mật của ngươi? Có phải ngươi có gì giấu diếm với ta, mau nói cho ta biết!”

“Ngươi như thế là sao? Ta làm gì có giấu diếm đối với ngươi chứ? Không có giúp đỡ của ngươi ta nên như thế nào phục hồi chân thân? Lâm Phong ngươi gặp chuyện gì?” Ma Thần Khâm Phô kỳ dị nói.

“Ngươi còn hỏi ta. Ta đang muốn hỏi ngươi đây? Vừa rồi sau khi ngươi ngủ say, có một người tu chân vô cùng lợi hại đến Mộ Dung gia, với một mình sức của bản thân hắn liền dễ dàng giết chết tất cả đệ tử Mộ Dung gia. Mà còn đem Nhược Tuyết bắt đi, uy hiếp ta giúp đỡ hắn tìm kiếm Ma Thần Khí tàn kiện, chỉ là phục hồi nguyên trạng Ma Thần Khí Mâu Dao giao hắn, hắn mới thả Nhược Tuyết, ta làm sao không vội vã?” Lâm Phong hấp tấp nói.

Ma Thần Khâm Phô trầm mặc thật lâu, đến lúc Lâm Phong mở miệng hỏi thúc mới chậm rãi nói:” Không nghĩ tới lại không mất hi vọng đối với ta, lão già thần bí kia chính là người hai vạn năm trước đánh lên ta, hắn muốn dựa vào lực lượng của Mâu Dao đem ta hoàn toàn giết chết, một ngày ta không chết, hắn sẽ vĩnh viễn không yên bình.”

“Rốt cuộc ngươi nói cái gì? Ta một câu cũng nghe không hiểu! Ngươi giải thích rõ ràng một chút, rốt cuộc người thần bí là ai?” Lâm Phong lớn tiếng nói.

Ma Thần Khâm Phô thấp giọng nói:” Người thần bí kia tên là Đoan Mộc Khuất Sùng, đã từng là kẻ địch của ta trên Thiên giới, sau khi hắn biết ta lấy trộm Vô Tự Thiên Thư liền giết giết Ma giới bá chủ Chích Ma Quân phái người đến cướp đoạt, cái này dẫn tới trận Tiên Ma đại chiến hai vạn năm trước. Cuối cùng ta bởi vì một lúc không cảnh giác bị hắn đánh lên được, nhưng Vô Tự Thiên Thư lại không biết ở nơi nào, thật ta là ta đem Vô Tự Thiên Thư dùng Thiên Ma nghịch chuyển pháp cho phong ấn ở trong Ma Thần Khí Mâu Dao.”

“Sở dĩ ta cho ngươi đi tìm các Ma Thần Khí tàn kiện khác, chính là bởi vì liên quan đến Vô Tự Thiên Thư, Ma Thần Khí Mâu Dao chính là sau khi ta có được Vô Tự Thiên Thư. Sử dụng phép ghi chép trong sách luyện chết ra. Cả Tiên Ma Yêu giới, có thể có được Ma Thần Khí thì chỉ có một mình ta mà thôi, và số lượng Tiên Thần khí đồng dạng cũng là cực kì ít ỏi.

Lâm Phong đại khái hiểu rõ một chút vấn đề chỗ mấu chốt, liền tiếp tục hỏi:” Đoan Mộc Khuất Sùng kia là tu vị gì, tại sao lại lợi hại như vậy?”

“Đoan Mộc Khuất Sùng là một trong thủ hạ tài ba của Ma giới bá chủ Chích Ma Quân, là một vị Ma vương Cửu Chuyển Tu La. Tương đương với một vị Cửu Chuyển Đại La Kim Tiên của Tiên giới, là một cao thủ rất là lợi hại. Cho dù là thời kỳ toàn thịnh ta quyết đấu với hắn, muốn đánh bại hắn cũng không phải là chuyện dễ dàng.” Ma Thần Khâm Phô nói.

Tiếp theo Ma Thần Khâm Phô lại đem cảnh giới tu vị sau khi phi thăng nói chi tiết giải thích cho Lâm Phong một phen. Lâm Phong cũng là đối với Tiên Ma Yêu cao cao tại thượng có hiểu rõ sâu thêm một tầng.

Thì ta cho dù là tu Tiên, hay là tu Ma hoặc là người tu Yêu, sau khi ở phi thăng đều sẽ đi hướng tới tu chân không gian một tầng càng cao- -Tiên Ma Yêu giới.

Ở trong Tiên Ma Yêu giới, người tu Tiên phân vì Thiên Tiên, Đại La Kim Tiên và Hỗn Độn Tiên Đế; và người tu Ma lại phân vì Ma vương, Tu La Ma vương với Chí Tôn Ma Đế; người tu Yêu phân vì Yêu vương, Hỗn Thế Yêu vương và Cực Lạc Yêu Đế.

Mỗi cái cảnh giới tu luyện đều phân vì cửu chuyển, thấp nhất là một chuyển, cao nhất là cửu chuyển.

Lâm Phong ngạc nhiên nói:” Vậy chẳng phải người nói là ở trên cả Vô Cực Tinh. Không có ai là đối thủ của Đoan Mộc Khuất Sùng kia?”

“Trên sự thật là như thế, nhưng nếu như Lâm Phong người có thể đem Ma Thần Khí tàn kiện tìm đủ, giúp ta phục hồi chân thân, ta có thể giúp người đem Đoan Mộc Khuất Sùng diệt trừ.”

“Người nói phải rất là đơn giản, Đoan Mộc Khuất Sùng kia thế nào ngu như vậy, cho ta giúp người thuận lợi phục hồi chân thân chứ?”

“Bây giờ Đoan Mộc Khuất Sùng tuyệt đối sẽ không biết ý thức của ta đang ẩn dấu trong Nguyên Anh của người, chỉ cần Lâm Phong người thành công phục hồi Ma Thần Khí Mâu Dao. Ta dám bảo đảm Đoan Mộc Khuất Sùng sẽ không chút do dự sau khi đoạt bảo sẽ giết người. Hắn sẽ không nói đạo lý với người, tiểu nha đầu Mộ Dung kia hắn cũng sẽ không buông tha.”

Lâm Phong vừa nghe được Ma Thần Khâm Phổ nói Mộ Dung Nhược Tuyết, liền lập tức liên tưởng tới tình cảnh nguy hiểm lúc này của nàng, liền tức giận nói:” Nếu như Đoan Mộc Khuất Sùng kia cả gan làm tổn thương Nhược Tuyết, ta không chỉ sẽ không đem Mâu Dao đưa cho hắn, và sẽ gấp mười lần trả lại cho hắn!”

Ma Thần Khâm Phổ nói:” Hiện giờ việc người phải làm chính là, toàn lực nhanh chóng tìm được tất cả tàn kiện Ma Thần Khí, sau đó giúp ta phục hồi chân thân, như vậy ta mới có thể chính thức trên ý nghĩa có thể giúp người cứu người. Nếu không, mọi thứ đều sẽ là nói linh tinh!”

Lâm Phong nặng nề gật đầu, ánh mắt trong nháy mắt sắc bén lên, hồi hải hướng bay về phía Lâm gia, ở lúc trước khi đi, Lâm Phong nhất định cần phải cáo biệt với sư phụ Lâm Diệp của chính mình. Dẫu sao bản thân làm ra họa lớn như thế, không giải thích rõ ràng với Lâm Diệp mà đi, trong lòng Lâm Phong khó mà yên ổn.

Đoan Mộc Khuất Sùng mang theo Mộ Dung Nhược Tuyết một đường hướng về phía nam bay nhanh, khi lúc bay đến một nơi đỉnh núi cao nhất. Đoan Mộc Khuất Sùng bay xuống. Đôi tay tùy ý thi triển thủ thế kỳ dị. Bày ra mấy đạo cấm chế, liền đem Mộ Dung Nhược Tuyết né đến trong cấm chế trận pháp.

“Tiểu nha đầu! Người ở đó hiện lãnh nán lại. Lão phu còn có việc phải ời khỏi nơi này một khoảng thời gian, người đừng có vọng tưởng có thể trốn thoát cấm chế trận pháp của lão phu. Trừ khi người có thể ở nơi này tu luyện đến Độ Kiếp phi thăng, nếu không ở Vô Cực Tinh không có một người nào có thực lực cứu người ra khỏi.” Đoan Mộc Khuất Sùng thấp giọng nói.

Mộ Dung Nhược Tuyết như hoàn toàn không có nghe thấy lời của Đoan Mộc Khuất Sùng, ánh mắt thần thờ nhìn về phía xa, không biết trong lòng nghĩ cái gì.

Sau khi Đoan Mộc Khuất Sùng nhìn thấy bộ dáng của Mộ Dung Nhược Tuyết, cười lạnh một tiếng, vọt người bay đi.

“Lâm Phong, người ngàn lần đừng nên có việc gì, ta sẽ luôn chờ người.” Mộ Dung Nhược Tuyết thấp giọng thì thầm nói, trải qua đá kích lớn như thế, ở trong lòng Mộ Dung Nhược Tuyết nghĩ đến người đầu tiên vẫn là Lâm Phong, có thể thấy nàng dùng tình sâu nặng với Lâm Phong.

Đa tình từ xưa trông không hận, mối hận này liên tục không ngày tháng. Có lẽ ông trời cũng đang ghen ghét với người thương yêu lẫn nhau này, phải dùng một số ngăn trở khó khăn, đến thử nghiệm đôi tình nhân này có phải là tình kiên trì hơn so với văn không!

Gia tộc bị diệt, bản thân cũng bị người thần bí kia nhốt trong cấm chế trận pháp, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng không có bỏ cuộc như vậy, sau khi hơn mười lần công kích cấm chế trận pháp không chút phản ứng, Mộ Dung Nhược Tuyết ngồi xếp chân, vút khỏi tất cả tạp niệm trong đáy lòng, lặng lẽ tu luyện lên. Trước lúc không nghĩ tới biện pháp khác, tu luyện là sách lược ứng phó tốt nhất.

[/AN]

Thiên Hồng Ma Đạo

Tác Giả: Tiểu Tiểu Vũ

Quyển 2 - Vô Cực Linh Vực

Chương 84 - Tinh Thần Chấn Nán

Dịch và biên tập : Janice_Chan

Nguồn:<http://forum.buddy.vn>

[AN=".".]

“Buông nàng ra! Trước lúc ta chưa động thủ, ngươi vẫn còn cơ hội. Chuyển tài từ”

“Vậy sao? Ngươi không ngại tới thử một cái, cho lão phu xem xe bản lĩnh của ngươi rốt cuộc như thế nào.”

“Ngươi đừng nên lặp đi lặp lại nhiều lần ép ta, nhẫn nại của ta là có giới hạn!”

“Ha ha ha ha! Đánh qua trước nói sau vậy!”

Thân ảnh của Lâm Phong trong nháy mắt biến mất ở chỗ cũ, một trăm lẻ tám tôn phân thân của Lâm Phong với mắt thường khó mà thấy được tốc độ bay nhanh công kích lão già thần bí, mà lão già thần bí chỉ là sơ sài dùng một tay liên hóa giải Phong Vân Động của Lâm Phong.

Lâm Phong vút đâm ra Thiên Hồng thương trong tay, với lực Hỗn Nguyên tinh diệu khổng lồ chế ngự đạo công kích của Thiên Hồng thương, thương ảnh nguy nga chớp động như pháo hoa vậy, lão già thần bí thần thái tự nhiên trong lúc khe hở vội đi công kích của Thiên Hồng thương, giống như sớm biết trước được công kích của Lâm Phong vậy.

Sau khi nhìn thấy của chính mình không có hiệu quả, Lâm Phong dùng hết toàn thân mười hai phần lực Hỗn Nguyên đưa vào trong Thiên Hồng thương, thi triển tốc độ di chuyển và tốc độ công kích của Phong Ảnh Quyết, huyền ra vô số đạo tàn ảnh.

Lờ mờ tiếng phong lôi vang lên, một kích phải giết của Lâm Phong ầm ầm nổ vang lên, đâm ở trên người lão già thần bí.

Lâm Phong khác thường tán loạn thờ hồn hèn ngum lớn, thân thể bởi vì quá độ**mà lung lay sắp đổ, nhưng lực ý chí bền gan vững chí cuối cùng chống đỡ Lâm Phong tiếp tục kiên trì xuống.

Mà kết quả thường thường là ngoài dự đoán của mọi người, Lâm Phong dùng hết sức một kích phải giết cũng không có hiệu quả, lúc nhìn ánh mắt của lão già thần bí dùng một bộ biểu tình cười nhạo nhìn bản thân. Lâm Phong liền ý thức được công kích của bản thân không chút tác dụng.

Cảm giác thất bại mãnh liệt khiến tâm thần Lâm Phong hoảng hốt, tốc độ tu luyện từ trước đến nay thuận buồm xuôi gió đã từng khiến Lâm Phong tự hào, thực lực tự thân bay nhanh tăng lên. Từ bắt đầu đến cuối cùng, Lâm Phong cũng không có cảm giác được chỗ không đủ của bản thân, hiện giờ người yêu của chính mình Mộ Dung Nhược Tuyết bị cường địch bắt đi, và bản thân lại không có sức cứu viện.

Giờ phút này đáy lòng Lâm Phong một mảnh buồn bã. Giữa bản thân với kẻ mạnh chính thức vẫn có khoảng cách rất lớn.

“Lâm Phong, bây giờ thế nào? Ngươi vẫn kiên trì ý nguyện vốn có của ngươi sao? Lão phu hỏi thêm ngươi một lần nữa, ngươi có chịu giúp đỡ lão phu?” Lão già thần bí giọng nói.

Cánh tay trái của Lâm Phong giơ lên cao. Thiên Hồng thương xuất hiện trong tay, nhìn lấy Mộ Dung Nhược Tuyết trong mắt chảy ra nước mắt thương tình, Lâm Phong cúi đầu:” Ngươi nói đi! Ta nguyện ý giúp ngươi làm.”

“Ha ha ha ha! Như thế rất tốt! Lão phu muốn ngươi đi giúp ta thu gom đầy đủ ma tảo cả tàn kiện Ma Thần Khí Dã Mâu Dao, đem nó dung hợp phục hồi nguyên trạng. Tốt nhất đem Dã Mâu Dao giao cho ta, đến lúc đó lão phu liền thả tiểu nha đầu này. Ngươi không có đường sống lựa chọn, chỉ cần nghe theo lời nói của lão phu đi làm là được rồi!” Lão già thần bí trầm giọng nói.

Lâm Phong dù thế nào cũng không nghĩ tới, lão già thần bí trước mắt lại biết chuyện của Ma Thần Khí, vội lại còn một lời nói ra chỗ mấu chốt của Ma Thần Khí, lão già thần bí này rốt cuộc là người gì chứ?

Lúc trước Ma Thần Khảm Phô bị đánh lén, có phải là lão già thần bí này gây nên? Hiện giờ Mộ Dung Nhược Tuyết ở trên tay hắn, bản thân không có lực đem cứu ra, hiện giờ đầu óc của Lâm Phong rất hỗn loạn.

“Được, ta đáp ứng ngươi, nhưng ngươi phải đảm bảo an toàn của Nhược Tuyết với ta!” Lâm Phong bắt đầu nói.

Chuyện cho tới giờ đây, Lâm Phong không có biện pháp càng tốt hơn, chỉ có thể thỏa hiệp với lão già thần bí.

“Ngươi yên tâm. Lão phu sẽ tuân thủ lời hứa, lão phu không có cần thiết giết tiểu nha đầu này, chỉ cần người làm theo lời nói của ta, tiểu nha đầu thì sẽ rất an toàn.” Lão già thần bí thấp giọng nói.

“Nếu như ta tìm được các tàn kiện Ma Thần Khí khác, sau khi dung hợp phục hồi nguyên trạng của Ma Thần Khí Mâu Dao, nên đến nơi nào tìm người?” Lâm Phong nghi vấn hỏi.

Lão già thần bí lạnh nhạt nói:” Đến lúc đó lão phu tự nhiên sẽ đi tìm ngươi, ngươi chỉ cần lẳng lặng chờ đợi là được, cái khác ngươi không cần hỏi nhiều.”

Nói xong, lão già thần bí liền trong nháy mắt biến mất ở trước mắt Lâm Phong. Lâm Phong vừa mới muốn tiếp tục chất vấn, lão già thần bí đã biến mất không thấy bóng dáng, Lâm Phong liền vội vàng ra sức mau chóng đuổi đi.

Nhưng mà sau khi một hồi lung tung không có đầu mối bay vút, Lâm Phong dừng lại một cái, sau khi nhẹ nhàng bay xuống, trong lòng Lâm Phong ầm ầm nói:” Nhược Tuyết, vẫn còn trong tay lão già thần bí kia, hiện giờ ta chỉ có thể tìm lời nói của hắn đi làm, không biết Ma Thần Khảm Phô có biết chi tiết về lão già thần bí này.”

Nghĩ tới đây, Lâm Phong đánh thức ý thức Ma Thần Khảm Phở trong cơ thể. Vợ vàng hỏi:” Ma Thần Khảm Phở! Tại sao có người tu chân khác biết bí mật của ngươi? Có phải ngươi có gì giấu diếm với ta, mau nói cho ta biết!”

“Ngươi như thế là sao? Ta làm gì có giấu diếm đối với ngươi chứ? Không có giúp đỡ của ngươi ta nên như thế nào phục hồi chân thân? Lâm Phong ngươi gặp chuyện gì?” Ma Thần Khảm Phở kỳ dị nói.

“Ngươi còn hỏi ta. Ta đang muốn hỏi ngươi đây? Vừa rồi suýt khi ngươi ngủ say, có một người tu chân vô cùng lợi hại đến Mộ Dung gia, với một mình sức của bản thân hấn liền dễ dàng giết chết tất cả đệ tử Mộ Dung gia. Mà còn đem Nhược Tuyết bắt đi, uy hiếp ta giúp đỡ hắn tìm kiếm Ma Thần Khí tàn kiện, chỉ là phục hồi nguyên trạng Ma Thần Khí Máu Đao giao hấn, hấn mới thả Nhược Tuyết, ta làm sao không vội vã?” Lâm Phong hấp tấp nói.

Ma Thần Khảm Phở trầm mặc thật lâu, đến lúc Lâm Phong mở miệng hỏi thức mới chậm rãi nói:” Không nghĩ tới lại không mất hi vọng đối với ta, lão già thần bí kia chính là người hai vạn năm trước đánh lên ta, hấn muốn dựa vào lực lượng của Máu Đao đem ta hoàn toàn giết chết, một ngày ta không chết, hấn sẽ vĩnh viễn không yên bình.”

“Rốt cuộc ngươi nói cái gì? Ta một câu cũng nghe không hiểu! Ngươi giải thích rõ ràng một chút, rốt cuộc người thần bí là ai?” Lâm Phong lớn tiếng nói.

Ma Thần Khảm Phở thấp giọng nói:” Người thần bí kia tên là Đoan Mộc Khuất Sùng, đã từng là kẻ địch của ta trên Thiên giới, sau khi hấn biết ta lấy trộm Vô Tự Thiên Thư liền giết giết Ma giới bá chủ Chích Ma Quân phái người đến cướp đoạt, cái này dẫn tới trận Tiên Ma đại chiến hai vạn năm trước. Cuối cùng ta bởi vì một lúc không cảnh giác bị hấn đánh lên được, nhưng Vô Tự Thiên Thư lại không biết ở nơi nào, thật ta là ta đem Vô Tự Thiên Thư dùng Thiên Ma nghịch chuyển pháp cho phong ấn ở trong Ma Thần Khí Máu Đao.”

“Sở dĩ ta cho ngươi đi tìm các Ma Thần Khí tàn kiện khác, chính là bởi vì liên quan đến Vô Tự Thiên Thư, Ma Thần Khí Máu Đao chính là sau khi ta có được Vô Tự Thiên Thư. Sử dụng phép ghi chép trong sách luyện chết ra. Cả Tiên Ma Yêu giới, có thể có được Ma Thần Khí thì chỉ có một mình ta mà thôi, và số lượng Tiên Thần khí đồng dạng cũng là cực kì ít ỏi.

Lâm Phong đại khái hiểu rõ một chút vấn đề chỗ máu chốt, liền tiếp tục hỏi:” Đoan Mộc Khuất Sùng kia là tu vị gì, tại sao lại lợi hại như vậy?”

“Đoan Mộc Khuất Sùng là một trong thủ hạ tài ba của Ma giới bá chủ Chích Ma Quân, là một vị Ma vương Cửu Chuyển Tu La. Tương đương với một vị Cửu Chuyển Đại La Kim Tiên của Tiên giới, là một cao thủ rất là lợi hại. Cho dù là thời kỳ toàn thịnh ta quyết đấu với hấn, muốn đánh bại hấn cũng không phải là chuyện dễ dàng.” Ma Thần Khảm Phở nói.

Tiếp theo Ma Thần Khảm Phở lại đem cảnh giới tu vị sau khi phi thăng nói chi tiết giải thích cho Lâm Phong một phen. Lâm Phong cũng là đối với Tiên Ma Yêu cao cao tại thượng có hiểu rõ sâu thêm một tầng.

Thì ta cho dù là tu Tiên, hay là tu Ma hoặc là người tu Yêu, sau khi ở phi thăng đều sẽ đi hướng tới tu chân không gian một tầng càng cao- -Tiên Ma Yêu giới.

Ở trong Tiên Ma Yêu giới, người tu Tiên phân vì Thiên Tiên, Đại La Kim Tiên và Hỗn Độn Tiên Đế; và người tu Ma lại phân vì Ma vương, Tu La Ma vương với Chí Tôn Ma Đế; người tu Yêu phân vì Yêu vương, Hỗn Thế Yêu vương và Cực Lạc Yêu Đế.

Mỗi cái cảnh giới tu luyện đều phân vì cửu chuyển, thấp nhất là một chuyển, cao nhất là cửu chuyển.

Lâm Phong ngạc nhiên nói:” Vậy chẳng phải ngươi nói là ở trên cả Vô Cực Tinh. Không có ai là đối thủ của Đoan Mộc Khuất Sùng kia?”

“Trên sự thật là như thế, nhưng nếu như Lâm Phong ngươi có thể đem Ma Thần Khí tàn kiện tìm đủ, giúp ta phục hồi chân thân, ta có thể giúp ngươi đem Đoan Mộc Khuất Sùng diệt trừ.”

“Ngươi nói phải rất là đơn giản, Đoan Mộc Khuất Sùng kia thế nào ngu như vậy, cho ta giúp ngươi thuận lợi phục hồi chân thân chứ?”

“Bây giờ Đoan Mộc Khuất Sùng tuyệt đối sẽ không biết ý thức của ta đang ẩn dấu trong Nguyên Anh của ngươi, chỉ cần Lâm Phong ngươi thành công phục hồi Ma Thần Khí Máu Đao. Ta dám bảo đảm Đoan Mộc Khuất Sùng sẽ không chút do dự sau khi đoạt bảo sẽ giết ngươi. Hấn sẽ không nói đạo lý với ngươi, tiểu nha đầu Mộ Dung gia hấn cũng sẽ không buông tha.”

Lâm Phong vừa nghe được Ma Thần Khảm Phở nói Mộ Dung Nhược Tuyết, liền lập tức liên tưởng tới tình cảnh nguy hiểm lúc này của nàng, liền tức giận nói:” Nếu như Đoan Mộc Khuất Sùng kia cả gan làm tổn thương Nhược Tuyết, ta không chỉ sẽ không đem Máu Đao đưa cho hấn, và sẽ gấp mười lần trả lại cho hấn!”

Ma Thần Khảm Phở nói:” Hiện giờ việc ngươi phải làm chính là, toàn lực nhanh chóng tìm được tất cả tàn kiện Ma Thần Khí, sau đó giúp ta phục hồi chân thân, như vậy ta mới có thể chính thức trên ý nghĩa có thể giúp ngươi cứu người. Nếu không, mọi thứ đều sẽ là nói linh tinh!”

Lâm Phong nặng nề gật đầu, ánh mắt trong nháy mắt sắc bén lên, hổi hả hướng bay về phía Lâm gia, ở lúc trước khi đi, Lâm Phong nhất định cần phải cáo biệt với sư phụ Lâm Diệp của chính mình. Dẫu sao bản thân làm ra họa lớn như thế, không giải thích rõ ràng với Lâm Diệp mà đi, trong lòng Lâm Phong khó mà yên ổn.

Đoan Mộc Khuất Sùng mang theo Mộ Dung Nhược Tuyết một đường hướng về phía nam bay nhanh, khi lúc bay đến một nơi đỉnh núi cao nhất. Đoan Mộc Khuất Sùng bay xuống. Đôi tay tùy ý thi triển thủ thế kỳ dị. Bày ra mấy đạo cấm chế, liền đem Mộ Dung Nhược Tuyết né đến trong cấm chế trận pháp.

“Tiểu nha đầu! Ngươi ở đó hiền lành nán lại. Lão phu còn có việc phải ời khỏi nơi này một khoảng thời gian, ngươi đừng có vọng tưởng có thể trốn thoát cấm chế trận pháp của lão phu. Trừ khi ngươi có thể ở nơi này tu luyện đến Độ Kiếp phi thăng, nếu không ở Vô Cực Tinh không có một người nào có thực lực cứu ngươi ra khỏi.” Đao Mộc Khuất Sùng thấp giọng nói.

Mộ Dung Nhược Tuyết như hoàn toàn không có nghe thấy lời của Đao Mộc Khuất Sùng, ánh mắt thần thờ nhìn về phía xa, không biết trong lòng nghĩ cái gì.

Sau khi Đao Mộc Khuất Sùng nhìn thấy bộ dáng của Mộ Dung Nhược Tuyết, cười lạnh một tiếng, vọt người bay đi.

“Lâm Phong, ngươi ngàn lần đừng nên có việc gì, ta sẽ luôn chờ ngươi.” Mộ Dung Nhược Tuyết thấp giọng thì thầm nói, trải qua đã kích lớn như thế, ở trong lòng Mộ Dung Nhược Tuyết nghĩ đến người đầu tiên vẫn là Lâm Phong, có thể thấy nàng dùng tình sâu nặng với Lâm Phong.

Đa tình từ xưa trông không hận, mối hận này liên tục không ngày tháng. Có lẽ ông trời cũng đang ghen ghét với người thương yêu lẫn nhau này, phải dùng một số ngăn trở khó khăn, đến thử nghiệm đôi tình nhân này có phải là tình kiên trì hơn so với vãn không!

Gia tộc bị diệt, bản thân cũng bị người thần bí kia nhốt trong cấm chế trận pháp, Mộ Dung Nhược Tuyết cũng không có bỏ cuộc như vậy, sau khi hơn mười lần công kích cấm chế trận pháp không chút phản ứng, Mộ Dung Nhược Tuyết ngồi xếp chân, vút khỏi tất cả tạp niệm trong đáy lòng, lặng lẽ tu luyện lên. Trước lúc không nghĩ tới biện pháp khác, tu luyện là sách lược ứng phó tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 85: Bích Du Tiên Phủ

Vô Cực Tinh, Lâm gia

Lâm Phong đứng ở trên không Lâm gia, nhìn lấy cảnh vật quen thuộc trước mắt, trong lòng có chút xúc cảnh thương tình, lần này bản thân đi có thể vĩnh viễn cũng sẽ không quay về nữa, nghĩ tới chỗ này, Lâm Phong không khỏi khẽ than nhẹ lắc đầu.

Sau khi nhẹ nhàng hạ xuống, Lâm Phong đến trước chỗ ở của Lâm Diệp, nhẹ giọng truyền âm nói” Sư phụ.”

“Phong nhi, ngươi quay về, vào đi.” Tiếng của Lâm Diệp thấp trầm truyền âm qua.

Đẩy cửa đi vào phòng, khi Lâm Phong nhìn thấy Lâm Diệp lập tức quỳ ở trước mặt Lâm Diệp, thấp giọng nói” Sư phụ, đồ nhi trong một ý niệm phạm sai lầm lớn, giờ đây chỉ có thể lựa chọn rời khỏi Lâm gia, để tránh liên lụy đến cả gia tộc.”

Lâm Diệp vì Lâm Phong làm ra một cử động kỳ lạ này cảm thấy hoài nghi không hiểu, vì vậy liền hỏi” Phong nhi, vừa rồi ngươi nói là ý gì? Cái gì sai lầm lớn? Ngươi đem ngọn nguồn sự việc nói rõ ràng một chút cho vi sư.”

Lâm Phong ngẩng đầu nhìn chăm chú về mặt đầy nghi hoặc của Lâm Diệp, liền đầu đuôi gốc ngọn đem như thế nào tìm được Ma Thần Khí tàn kiện, sau đó với Mộ Dung Hàn Sơn quyết đấu đem giết chết, cuối cùng đem Mộ Dung gia bị Đao Mộc Khuất Sung diệt môn, với lại sự việc bản thân bị này áp chế tìm Ma Thần Khí toàn bộ nói với Lâm Diệp.

Lâm Diệp nghe xong đứng ngẩn ngẩn kinh ngạc, theo lời của Lâm Phong nói, Đao Mộc Khuất Sùng là từ Ma giới trên trời giáng xuống một Ma vương Cừu Chuyển Tu La, thực lực cực kỳ cường đại, Vô Cực Tinh không có ai là đối thủ của hắn. Một nhân vật lợi hại như thế, mà lại còn đã từng giết chết Ma Thần Khảm Phổ, cả người Lâm Diệp dâng lên một luồng cảm giác vô lực.

Bất cứ người nào đối mặt với tu vi mạnh hơn bản thân, đối thủ hơn trăm đến ngàn lần đều cũng sẽ không thoải mái, bởi vì thực lực cách xa quá lớn, đã không là dựa vào mưu kế có thể thắng lợi. Trước mặt thực lực tuyệt đối, cho dù mưu kế chặt chẽ thế nào cũng sẽ không có tác dụng.

“Phong nhi, ngươi rời khỏi Lâm gia liền phải bắt đầu tìm kiếm Ma Thần Khí tàn kiện sao?” Lâm Diệp trầm giọng nói.

Lâm Phong thoáng gật đầu” Hiện giờ việc duy nhất đồ nhi phải làm chính là, nhanh chóng tìm đầy đủ sáu món Ma Thần Khí tàn kiện còn lại, muốn cứu Nhược Tuyết, đây là biện pháp tốt nhất.”

Lâm Diệp trầm ngâm nói” Bên sư tổ ngươi ta đi nói, Phong nhi. Lần này sư phụ không thể cùng ngươi đi với nhau, ngươi nhất định mọi sự phải cẩn thận.”

“ Sư phụ, ngài yên tâm, đồ nhi hiểu rõ.”

Lâm Phong cáo biệt Lâm Diệp vọt người mà đi, Lâm Diệp lẳng lặng nhìn lấy thân ảnh của Lâm Phong rời khỏi, thở dài một tiếng, xoay người đi vào chỗ ở của bản thân.

Chỉ là ngắn ngủi hai ngày thời gian, tin tức Mộ Dung gia bị Lâm Phong và một người thần bí diệt môn liền truyền khắp cả Vô Cực Tinh.

Rất nhiều thế lực tu chân chánh phái ào ào tụ tập với nhau thương nghị, gây ra tội lỗi ngập trời như thế. Lâm Phong nhất định phải chết! Lâm gia ở đây thanh minh, thái độ của Lâm Phong không có bất cứ quan hệ gì với gia tộc, có tội nghiệp thế hoàn toàn là bản thân hắn làm ra.

Điều này là biện pháp không có cách nào, nếu như Lâm gia vì một người Lâm Phong, mà chống lại với thế lực chánh phái ở cả Vô Cực Tinh, như vậy bởi thế mà người chết đi sẽ càng nhiều hơn.

Vì nghĩ cho lợi ích của gia tộc, cho dù biết rõ Lâm Phong không có động thủ giết người, cũng chỉ có thể hy sinh hắn.

Trong khoảng thời gian. Các đại môn phái tu chân đều phái ra rất nhiều cao thủ, khắp nơi đi tìm kiếm Lâm Phong, cần phải đem Lâm Phong chặn giết, tránh cho hắn tiếp tục làm hại Vô Cực Tinh.

Và những thế lực tu chân tà phái kia, lại là nhân cơ hội muốn lôi kéo Lâm Phong, đồng dạng cũng phái ra rất nhiều cao thủ đi tìm Lâm Phong, có thể đem một tu chân môn phái trung đẳng diệt môn, thực lực như thế không thể không khiến thế lực tu chân tà phái nhìn trúng.

“ Ma Thần Khảm Phở, ta như thế nào mới có thể mượn Thiên Hồng thương giúp đỡ đi tìm kiếm Ma Thần Khí tàn kiện?” Lâm Phong nhìn Thiên Hồng thương ở trước mắt hỏi.

“ Người đem toàn bộ tâm thần đắm chìm ở trong Thiên Hồng thương, sau khi với Thiên Hồng thương dung hợp thành thể, thì có thể cảm ứng được hơi thở của Ma Thần khí tàn kiện rồi người gần nhất.” Ma Thần Khảm Phở nói.

Lâm Phong nghe vậy liền vứt hết tất cả tạp niệm trong lòng, tập trung lực ý chí và lực tinh thần của bản thân, toàn tâm toàn ý vui đầu vào trong Thiên Hồng thương, vừa mới bắt đầu như thế nào cũng không nắm được mấu chốt, Thiên Hồng thương dường như không muốn với bản thân dung hợp. Không ngừng bài xích lực tâm thần của chính mình.

Lâm Phong trải qua không ngừng cố gắng, cuối cùng, linh thức của Lâm Phong cảm ứng được một luồng năng lượng kỳ diệu dao động, trong đầu não của Lâm Phong ánh xạ ra một hình ảnh.

Biển rộng mênh mông vô biên vô hạn, trong chỗ sâu ở hải dương, có một đạo năng lượng ý thức tồn tại với huyết mạch bản thân, Lâm Phong có thể rõ ràng nhìn thấy, chính là ở hướng tây nam, một nơi ba trăm vạn dặm phía ngoài bên trong đại dương biển rộng. Năng lượng ý thức là ẩn ở nơi đó.

“ Ta nhìn thấy rồi, rất rõ ràng, Ma Thần Khí tàn kiện món thứ năm.”

Lâm Phong thu hồi tâm thần, toàn lực thi triển Phong Ảnh Quyết, chỉ để lại một tàn ảnh nhàn nhạt liền nhanh chóng hướng về phía tây nam phương bay đi.

Mặc dù Lâm Phong hiện giờ đã là thực lực luyện Thần kỳ trung kỳ, nhưng thi triển Phong Ảnh Quyết hết tốc lực bay hành nửa ngày, vẫn cảm thấy có chút uest, với tốc độ bay nhanh nhất hiện giờ của Lâm Phong. Một ngày bay lên tỷ dặm không thể nào. Bay trên vài ngàn vạn dặm vẫn là có dư.

Sau ba canh giờ, Lâm Phong đến được mảnh hải vực rộng lớn này thông qua Thiên Hồng thương của bản thân nhìn thấy. Hư đứng ở trên không trung hải dương, Lâm Phong buông ra linh thức, hướng xuống mặt nước biển quét mắt qua.

Mảnh hải vực này Lâm Phong đang ở, là Cực Tận Thanh Hải một bộ phận trong tam đại hải vực ở Vô Cực Tinh.

Vô Cực Tinh tổng cộng có tam đại hải vực, phân biệt là Tây vực hải, Cực Tận Thanh Hải và Tiên Nguyên Huyền Hải.

Trong tam đại hải vực, diện tích lớn nhất là Cực Tận Thanh Hải, hùng vĩ nhất là Tiên Nguyên Huyền Hải, một nơi người tu Yêu tụ tập, cũng có thể nói là Tây vực hải người tu Yêu số lượng nhiều nhất.

Diện tích Cực Tận Thanh Hải rộng lớn, phương viên trong mấy trăm tỷ đều là hải vực phạm vi của Cực Tận Thanh Hải.

Hải vực lớn như thế, ở trong đó dĩ nhiên có vô số thiên tài địa bảo, cho nên, ở trong Cực Tận Thanh Hải cũng có rất nhiều người tu chân ở đây tu luyện.

Linh thức của Lâm Phong rất nhanh liền tìm được vị trí chính xác món thứ năm Ma Thần Khí tàn kiện, chính là ở chỗ dưới mấy ngàn thước ngay mặt nước, xác nhận mục tiêu ở đâu, Lâm Phong rất nhanh lợi vào hướng về phía trong biển bơi đi.

Mặc dù đang ở trong nước biển, nhưng lực Hỗn Nguyên trong cơ thể Lâm Phong, vẫn là đem nước biển cứng rắn bức ra không gian một người lớn nhỏ, như vậy cho dù là lực cản trong nước biển rất lớn, tốc độ của Lâm Phong lặn xuống cũng không giảm chậm ít nhiều.

Càng là lặn xuống, ánh sáng chiếu xạ càng ít ỏi, đến hai ngàn thước trở xuống, trên cơ bản là một đoàn tối đen như mực, cái gì đều không nhìn rõ ràng. Nhưng ánh sáng đối với Lâm Phong mà nói đã không còn ý nghĩa gì, vận lên hai đạo lực Hỗn Nguyên rót đưa vào đôi mắt. Lâm Phong vẫn là có thể nhìn thấy cảnh vật ngoài một dặm.

Sau khi thời gian chén trà nhỏ qua đi, Lâm Phong lặn xuống đến nơi Ma Thần Khí tàn kiện, một mảnh đáy biển khu vực đá lớn chập trùng hom hòm, món thứ năm Ma Thần Khí tàn kiện chính là ở chỗ này.

Hướng đi về phía trước lại lợi qua, vòng qua không ngừng xuất hiện ở trước mắt, đàn đá lớn hình trạng vô cùng kì quái, Lâm Phong lại là nhìn thấy một nơi thủy phủ.

Ở phía trên cửa lớn thủy phủ này, viết lấy bốn cái chữ lớn cứng cáp- - - Bích Hải Tiên Phủ.

Lâm Phong có chút kinh dị, không nghĩ tới ở chỗ sâu đáy biển vẫn có thể nhìn thấy tòa thủy phủ này. Thông thường ở chỗ sâu đáy biển sẽ kiến tạo thủy phủ không phải là Thượng Cổ Tiên Nhân liền là người tu Yêu, thường thường sau khi những cao nhân thể ngoại phi thăng, thì ra trong thủy phủ đều sẽ để lại một số bảo vật.

Chỉ là không biết trong Bích Hải Thủy Phủ trước mắt, có người tu Yêu hoặc là người tu chân tồn tại hay không chứ?

Linh thức Lâm Phong lập tức cẩn thận dò xét qua đi, quả nhiên, lúc ở linh thức của Lâm Phong vừa mới quét ra, một đạo khí thể sắc bén từ trong Bích Hải Thủy Phủ tán phát ra ngoài. Linh thức của Lâm Phong vừa đúng lúc gặp nhau với đạo khí thể sắc bén này, xem ra bản thân muốn đi vào Bích Hải Thủy Phủ này. Mục đích thu lấy Ma Thần Khí tàn kiện không thể dễ dàng đạt thành.

“Không biết trong Tiên phủ có cao nhân ở đây tu luyện, tại hại Lâm Phong, mạo muội đến phỏng, mong cao nhân hiện thân để gặp.” Lâm Phong khiêm cung nói.

“Người đến Bích Hải Tiên Phủ chắc là vì tầm bảo mà đến chứ? Hừ! Ta nói với ngươi, muốn tìm bảo vật, đến nơi khác đi, nơi này không hoan nghênh người tu chân như vậy!” Một âm thanh bén nhọn lại âm trầm quát.

Lâm Phong vừa nói thì bị người ta đoán ra ý đồ, có chút xấu hổ. Nhưng không thể như thế quay về, liền giương giọng nói:” Ta đến nơi này quả thật là vì tìm kiếm một món khí vật, nhưng lại không phải là bảo vật gì, hy vọng là ngươi có thể cho ta đi vào. Ta cam đoan, tìm được khí vật liền lập tức rời đi, tuyệt đối không làm một chút ở lại.”

Âm thanh bén nhọn chói tai hô:” Ngươi tưởng ta là đũa ngọc sao? Một khi cho ngươi đi vào Bích Hải Tiên phủ, ngươi chỉ lấy một món bảo vật liền đi? Lập tức rút ra! Nếu không cho ngươi được đến không được đi!”

Lâm Phong vừa nghe lời này không khỏi tức giận trong lòng. Nếu không thể nói thông, vậy đành phải dùng sức mạnh.

Ý niệm vừa động, Thiên Hồng thương liền xuất hiện trong tay, Lâm Phong trầm giọng nói:” Nếu các hạ không nguyện ý cho ta đi vào lấy bảo vật, vậy đừng nên trách ta động võ!”

Nói xong, Thiên Hồng thương ánh tung hoành bay vút, như hồng quang lược ánh vậy dày đặc mà lại nhanh chóng đập bễ đâm về phía cửa đá Bích Hải Tiên phủ, tiếng lách cách của vỡ châu bên tai không dứt, Thiên Hồng thương trong nháy mắt công kích cửa đá mấy trăm lần.

Nhưng kết quả lại khiến Lâm Phong kinh ngạc. Nhìn cửa đá bình thường không có gì lạ lại là hoàn toàn chặn lại công kích của chính mình, với lại vết rách ở trên cửa đá kia bị Thiên Hồng thương vẫn còn**tự động phục hồi. Cửa đá này rốt cuộc là tư chất gì làm ra, tại sao lại kiên cứng như thế?

Không thể ngờ sẽ tự động phục hồi vết rách? Chẳng lẽ trên cửa đá này có trận pháp phòng ngự sao?

“Ha ha ha ha! Tiểu tử! Ngươi không cần uống công phí lực, ngoài Bích Hải Tiên phủ có chủ nhân ta bày ra trận pháp phòng ngự, cho dù người công kích bao nhiêu lần, chỉ cần một lần không thể công phá trận này, trận pháp sẽ tự động phục hồi qua lại.” Tiếng bén nhọn đắc ý nói.

Lâm Phong không xem thường nói:” Vậy sao? Vừa rồi ta chỉ là cố ý thử dò xét, ngươi đã nói cho ta nghe phương pháp phá trận như thế nào. Ta muốn không làm theo lời nói của ngươi. Chẳng phải là phụ một lòng tốt của ngươi? Đúng là đa tạ !”

Tiếng bén nhọn kia giận dữ nói:” Tiểu tử hèn mạt! Ngươi lại dám cả gan trêu chọc ta? Ta cùng ngươi lên mấy chiều, cho ngươi nhận thấy một chút thực lực của ta!”

Vừa dứt lời. Cửa đá kia không ngờ mở ra, từ trong chạy ra ngoài một người, không, hẳn nên nói là một con cực kì xấu xí giống như một con quái vật Thần Lân.

Toàn thân của quái vật kia hiện đầy vảy cá màu xanh nhạt, tứ chi cường tráng, nhất là bàn chân, lại là như vệt vẩy dính vào nhau. Quái vật này đại khái cao như một người, thân dài chừng hai thước, và tướng mạo trên đầu Thần Lân đặc biệt khắp nơi mọc thịt giác, con mắt to lớn dường như sắp sửa phải hướng về phía ngoài nhìn chăm chăm bản thân, nhìn lên rất hết sức tức cười.

Lâm Phong thật sự là không chết không được cảm xúc của chính mình, hí hửng cười phá lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 86: Ma Thần Hiện Thân

“Rốt cuộc ngươi là quái vật gì? Tại sao bộ dáng lớn lên buồn cười như vậy?” Lâm Phong cười đến ngã nghiêng nói.

Quái vật kia nhìn thấy Lâm Phong chế nhạo chính mình, không khỏi đột nhiên giận dữ nói: “Tiểu tử! Ngươi cả gan dám chế nhạo bổn kì thú, ta phải cho ngươi xem một chút nhan sắc! Cho ngươi hiểu rõ cái giá chế nhạo ra!”

Nói xong, bốn chân quái vật này lách lư, vô cùng nhanh chóng xông về phía Lâm Phong. Trong đầu của loại như thần lần này mở ra miệng rộng toàn là răng nanh, liều lĩnh căn về phía thân thể của Lâm Phong.

Lâm Phong không chút lo lắng âm thầm vận lên lực Hỗn Nguyên, nhẹ nhàng thúc đẩy hướng về trước nước biển, lực Hỗn Nguyên rất nhanh rút đưa vào đến trong nước biển phương viên mười mấy thước của Lâm Phong không chế, sau khi quái vật kia đi vào trong phạm vi lực Hỗn Nguyên của Lâm Phong, lập tức liền bị ép giảm chậm tốc độ, thẳng đến toàn thân cương cứng mà động đậy không được.

“Tiểu tử thôi! Rốt cuộc ngươi dùng phép quỷ dị gì, đem bổn kì thú giam cầm lấy? Lập tức thả ta ra, nếu không đợi đến ta nổi giận ngươi sẽ không còn kịp cầu xin tha thứ nữa!” Quái thú vội vàng nói.

Lâm Phong dễ dàng không chế lực Hỗn Nguyên đem quái thú lên xuống lay động, lực Hỗn Nguyên giống như sử dụng càng ngày càng thuận tay, Lâm Phong không khỏi ôm lấy tâm lý thích đùa trêu cợt lấy quái vật.

“Tại sao quái vật ngươi này ở trong Bích Du Tiên phủ? Có phải ngươi đang trộm lấy bảo vật chủ nhân ban đầu của Tiên phủ để lại?” Lâm Phong quát.

Quái vật kia bị Lâm Phong lên xuống lay động rất là phần nộ, liều mạng nói: “Phi! Ngươi mới là kẻ trộm có ý không tốt muốn trộm lấy bảo vật của chủ nhân nhà ta! Ta là Thượng Cổ Kì Thú - - - Tích Thủy Kim Tinh Thú, sau khi từ lúc chủ nhân nhà ta Bích Hải Tán Nhân phi thăng, ta vẫn luôn ở đây trông coi nhà cửa. Nếu không phải là ta nhất thời không cảnh giác được đạo của ngươi, với thủ đoạn của ngươi vẫn chế phục không được ta!”

Lâm Phong lòng thầm nói: “Thì ra quái vật này là Thượng Cổ Kì Thú Tích Thủy Kim Tinh thú, là thú trông coi nhà của chủ nhân Bích Du Tiên Phủ trước đó lưu lại để trông coi nhà, bản thân là đến thu lấy Ma Thần Khí tàn kiện, không có nhất thiết với nó ở nơi này vòng quang xuống lãng phí thời gian.”

Vì vậy Lâm Phong thu lại lực Hỗn Nguyên, đem Tích Thủy Kim Tinh Thú thả xuống, chấp tay nói: “Vừa rồi có nhiều đắc tội, xin ngươi thông cảm thật nhiều, chỉ là không biết ngươi có tên hay không?”

“Ta đương nhiên có tên, Chủ nhân ta Bích Hải Tán Nhân lúc thu phục ta liền đặt cho ta tên là Khuê Nguyên, ngươi đến đây rốt cuộc là muốn làm cái gì?” Khuê Nguyên hỏi.

“Ta đến đây mục đích chính thức là vì tìm kiếm một món vật quan trọng ta lúc trước đã từng không cẩn thận đánh rơi, căn cứ cảm ứng của linh thức ta, món vật quan trọng đó chính là ở trong Bích Hải Tiên Phủ.” Lâm Phong trầm giọng nói.

Khue Nguyên nhìn thấy Lâm Phong cũng không có ác ý gì, vừa rồi cũng không có xúc phạm tới chính mình, liền thấp giọng nói: “Không biết vật quan trọng ngươi nói trong miệng, là hình dáng gì? Nếu là ở Bích Du Tiên Phủ đúng là có vật này, ta có thể trả lại cho ngươi.”

Lâm Phong cảm kích nói: “Vậy thì đa tạ Khuê Nguyên huynh trước. Đề ta muốn tìm thông qua vũ khí có thể tự động tìm ra, Khuê Nguyên huynh xin xem.”

Lâm Phong vung tay gọi Thiên Hồng thương ra, ý niệm vừa động, Thiên Hồng thương liền tự động bay vào trong cửa đá của Bích Du Tiên Hải, Khuê Nguyên vội vàng dẫn Lâm Phong cùng nhau đi vào Bích Du Tiên Phủ.

Sau khi đi vào Bích Du Tiên Phủ, Lâm Phong mới phát hiện, thì ra ở bên ngoài nhìn chỉ là Bích Du Tiên Phủ cự thạch lũy mà hình thành, bên trong thật ta có động thiên khác. Thông đạo cuối đường rộng rãi là một không gian rất lớn. Bàn đá ở trong không gian này, ghe ngọc, dạ minh châu, san hô hoa văn điêu khắc đầy đủ mọi thứ, ở Lâm Phong xem ra, nơi này chính là một thiên địa nhỏ xa hoa.

Thiên Hồng thương dừng ở trước một tòa tượng đá cổ kỳ không chuyển động nữa, Lâm Phong liếc nhìn một cái liền thấy được trong tay tượng đá này có cầm đồng đao màu xanh, nhìn Thiên Hồng thương lơ mơ rung động. Khuê Nguyên cũng nhìn Lâm Phong hỏi: “Vật quan trọng ngươi nói không phải tòa tượng đá này chứ?”

“Đúng vậy, chính là vũ khí trong tay tượng đá này cầm, ta tìm nó rất lâu.” Lâm Phong khẽ kích động nói.

Quái nhân của Khuê Nguyên vòng một vòng, khoát tay nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi muốn lấy vật đáng giá nào chứ? Tòa tượng đá này chỉ là chủ nhân nhà ta dùng làm vật trang trí, ngươi muốn thì hãy lấy đi.”

Sau khi Lâm Phong tạ ơn Khuê Nguyên, liền phát tay hư nâng, đồng đao màu xanh cầm trong tay tượng đá liền tự động lưu động lên. Nhanh chóng cùng

Thiên Hồng thương như người tình thân mật vậy quấn quít si mê với nhau, khi quấn quanh với nhau mà tán phát ra trong hồng quang, hai món vũ khí chạm rã dung hợp thành một thể. @@

Khuê Nguyên trừng to quái nhãn, có chút khó có thể tin run giọng nói:”Này...Này cũng rất kỳ quái! Hai món đồ không giống nhau tại sao biến thành một cái?”

Lúc này Thiên Hồng thương sau khi dung hợp Ma Thần Khí tàn kiện thứ năm, quanh thân thương hồng quang lưu chuyển, chói mắt như nghê hồng. Đầu thương sắc bén biến dài ra đủ ba tấc, đầu thương như chùy ngắn vậy hàn quang bức người.

Nhìn kỹ vào, toàn thể Thiên Hồng thương lơ mơ hiện ra một luồng khí thể cường hãn, lãnh ngạo. Lâm Phong càng nhìn càng là vui mừng, mà Khuê Nguyên ở một bên lại càng nhìn càng là kinh hãi.

Thời gian Khuê Nguyên theo chủ nhân Bích Du Tán Nhân của Bích Du Tiên Phủ mấy chục vạn năm, nhận thức với vũ khí và trận pháp của người tu chân vẫn là có một chút. Thiên Hồng thương của Lâm Phong nhìn vào thì không phải là vật phẩm, đặc biệt là sau khi dung hợp đồng dao màu xanh kia, càng tăng lên một cấp độ.

Khuê Nguyên có thể kết luận, Thiên Hồng thương này tuyệt đối là một món cực phẩm Ma khí!

Nhưng Khuê Nguyên như thế nào nhìn Lâm Phong cũng không giống cao thủ đặc biệt lợi hại, tại sao có được vũ khí lợi hại như vậy chứ? Khuê Nguyên nghĩ không hiểu, chẳng lẽ Lâm Phong có ý ẩn dấu thực lực chính thức của chính mình sao?

“Lâm Phong. Tại sao ngươi có vũ khí cực phẩm Ma khí lợi hại như vậy? Rốt cuộc cảnh giới tu vị của ngươi là gì?” Khuê Nguyên hướng về Lâm Phong hỏi.

Lâm Phong lạnh nhạt khẽ cười nói:” Vũ khí của ta có thể tự chủ tu luyện. Cũng là có thể nói không ngừng đề cao phẩm cấp của chính mình, nói không chừng ngày nào đó có thể tự mình biến thành Thần khí cũng không chừng. Càng không cần nói cực phẩm Ma khí. Đối với cảnh giới cá nhân của ta, chỉ có luyện Thần kỳ mà thôi, tương đương với người tu chân Hợp Thể kỳ.”

Đương nhiên Khuê Nguyên không tin tưởng lời nói của Lâm Phong, vì vậy không xem thường nói:” Ta chẳng thần thành khẩn đối đãi ngươi, không ngờ ngươi không chịu nói cho ta biết tình hình thực tế? Thôi đi, cho là Khuê Nguyên ta bị mù, nhìn lầm người, Lâm Phong ngươi đi vậy!”

Lâm Phong vội vàng nói:” Khuê huynh ngươi đừng tức giận, ta không nói chân tướng cho ngươi biết là tốt cho ngươi, việc này liên quan rất lớn, một khi nói cho ngươi biết, sau này có lẽ sẽ liên lụy đến Khuê huynh, mong Khuê huynh hiểu và bỏ qua.”

Lâm Phong dừng lại một chút lại nói:” Được rồi, Khuê huynh, ta xem ngươi vẫn luôn là với bộ dáng bốn tôn xuất hiện, có phải là vẫn chưa tu luyện đến Hợp Thể kỳ, chưa thể biến ảo hình người a?”

“ Là như thế này, bốn tôn ta là Tích Thủy Kim Tinh Thủ. Lúc bị chủ nhân ta Bích Du Tán Nhân thu phục chỉ là tu vị Kim Đơn kỳ, chủ nhân cho ta ăn một viên tạo hóa đơn, cho ta tu vị ta thăng tiến tăng lên đến Nguyên Anh kỳ. Trải qua hơn mười vạn năm khổ tu, hiện giờ rốt cuộc đến Xuất Thần kỳ cuối, sắp tức sắp đột phá đạt đến Hợp Thể kỳ.” Khuê Nguyên thấp giọng nói.

Đối với người tu Yêu mà nói, không thể tu luyện đến Hợp Thể kỳ, thì không thể tổ hình biến ảo**. Có thể nói Hợp Thể kỳ là mấu chốt đột phá của người tu Yêu, có thể ảo hóa**, với hình trạng của người tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều so với bốn tôn ban đầu. Bởi vì chỉ có vạn vật chi linh. Thân thể người mới có thể thích hợp hấp thụ thiên địa linh khí chuyển hóa thành lực Chân Nguyên của người tu chân.

Người tu Yêu thông thường, cho dù tốc độ tu luyện rất nhanh, muốn từ trúc cơ giai đoạn cơ bản tu luyện đến Hợp Thể kỳ, cũng phải cần hơn trăm vạn năm, lúc trước Khuê Nguyên có Bích Du Tán Nhân giúp đỡ, mới ở mấy chục vạn năm thì có thể tu luyện đến Xuất Thần kỳ cuối, sắp phải đột phá đến Hợp Thể kỳ.

Lâm Phong thuận lợi thu lấy dung hợp Ma Thần Khí tàn kiện món thứ năm, hiện giờ cũng hẳn nên rời khỏi nơi này. Vì vậy Lâm Phong hỏi:” Khuê Nguyên huynh, chủ nhân của ngươi Bích Du Tán Nhân cho ngươi ở nơi này trông coi Bích Du Tiên Phủ, chẳng phải là trách nhiệm đem ngươi giam cầm ở đây sao?”

“Đương nhiên không phải, chủ nhân ta trước lúc phi thăng đã từng nói qua với ta, ta ở trong Bích Du Tiên Phủ tu luyện, phải an toàn hơn so với bên ngoài**rất nhiều, có phòng ngự trận pháp của chủ nhân bày ra bảo vệ, ta không sợ có người tu Yêu khác đến quấy rối ta. Tương đối mà nói. Ở Bích Du Tiên Phủ, tâm cảnh ta tương đối ôn hòa, rất ít bị ngoại giới quấy nhiễu.”

“Hơn nữa, Bích Du Tiên Phủ có phòng ngự trận pháp, ở không ngừng tự động hấp thu linh khí trong thiên địa chuyển hóa thành năng lượng, ta cũng có thể hấp thu rất nhiều dùng để tu luyện, tại sao phải ra ngoài chứ?”

Lâm Phong nghe vậy gật gật đầu. Nhẹ giọng nói:” Nếu là như vậy, Khuê Nguyên huynh, chúng ta như vậy tạm biệt qua đi! Lâm Phong vẫn còn việc quan trọng ở người, không thể ở đây lâu, sau này chúng ta có duyên gặp lại vậy!”

Cáo biệt Khuê Nguyên, Lâm Phong bay ra Cực Tận Thanh Hải, trải qua sau khi một lần nữa với Thiên Hồng thương tâm thần hợp nhất, cảm ứng ra vị trí của Ma Thần Khí tàn kiện thứ sáu, nhanh chóng bay hướng về phía đông bắc.

Vị trí chính xác món thứ sáu Ma Thần Khí tàn kiện ở phía đông bắc đại khái sáu ngàn vạn dặm. Lâm Phong muốn đánh thức Ma Thần Khảm Phổ, hỏi hẳn một cái việc có liên quan đến Ma Thần Khí. Nhưng gọi hơn mười tiếng Ma Thần Khảm Phổ cũng không có hồi ứng bản thân, Lâm Phong cảm thấy đặc biệt kỳ lạ, Ma Thần Khảm Phổ này hẳn sẽ không là ngu dốt không tình chứ?

Ở lúc Lâm Phong khó hiểu, tiếng của Ma Thần Khâm Phổ lạnh nhạt ở trước mặt vang lên:” Lâm Phong, cuối cùng ngươi cũng tìm được món thứ năm Ma Thần Khí tàn kiện dung hợp!” Trước mặt của Lâm Phong đột nhiên xuất hiện một thân ảnh cực kỳ cao lớn vĩ ngạn, mặc dù nhìn lên nhân nhạ mỏng như khói nhẹ, Lâm Phong vẫn có thể nhìn rõ khuôn mặt bóng dáng cao to này.

Dưới hai đạo mày bén như kiếm là một đôi mắt lãnh khốc vô tình. Cái mũi thẳng cứng. Đôi môi mỏng manh, hơn nữa khuôn mặt anh tuấn như đao tước. Như thế nào Lâm Phong cũng không thể tin tưởng, đây chính là Ma Thần Khâm Phổ kia trong lòng của bản thân.

Lâm Phong kinh dị nói:” Ngươi chính là...Ma Thần Khâm Phổ sao?”

Khuôn mặt cực kì anh tuấn của Ma Thần Khâm Phổ kia lúc này lộ ra chút ý cười:” Không phải ta, vẫn còn người khác sao?”

“Tại sao ngươi lại là bộ dáng này? Đây không phù hợp với hình tượng trong lòng ta tưởng tượng a!” Lâm Phong hô to.

Sắc mặt Ma Thần Khâm Phổ lập tức biến đổi, tức giận nói:” Có phải ta lớn lên với bộ dáng gì cũng vẫn qua phê chuẩn của Lâm Phong ngươi? Tiểu tử ngươi này!”

Lâm Phong đột nhiên kinh hãi nói:” Chẳng lẽ bây giờ Ma Thần Khâm Phổ ngươi có thể ra chân thân trước sao? Ngươi không phải nói cần phải tìm đủ toàn bộ Ma Thần Khí tàn kiện mới có thể sao?”

“Hiện giờ ta hiện ra trước mắt ngươi chỉ là hình ảnh của ý thức ta huyền ảo ra, sau này ngươi mới dung hợp một Ma Thần Khí tàn kiện, bóng của ta thì sẽ rõ ràng một chút. Thẳng đến ngươi tìm đủ toàn bộ Ma Thần Khí tàn kiện, sau khi phục hồi chân thân chính thức ý nghĩa của ta, ta mới có thể phục hồi Ma Thần Khâm Phổ lúc trước.”

Lâm Phong lúc này mới hiểu rõ qua, xuất hiện trước mắt thì ra chỉ là bóng dáng của Ma Thần Khâm Phổ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 87: Ma Thần Độn

“Với thực lực hiện giờ của ngươi muốn tiếp tục giúp đỡ ta tìm đủ Ma Thần Khí tàn kiện vẫn có chút miễn cưỡng, bây giờ ta truyền cho ngươi một bộ công pháp, có thể trong thời gian ngắn giúp thực lực của ngươi nhanh chóng tăng lên, đối với có thể tăng lên bao nhiêu, chỉ có thể dựa vào năng lực lĩnh ngộ của chính mình.” Ma Thần Khâm Phổ lạnh nhạt nói.

Lâm Phong vội vàng nói:” Ta vốn tu luyện là phương pháp luyện Thể của Lâm gia chúng ta với ngoại công nhập đạo, không biết ngươi muốn truyền cho ta có phải cũng là công pháp cùng loại?”

“Đương nhiên, người tu Ma, không có thân thể cường hãn thế nào có thể? Hôm nay ta muốn truyền cho ngươi chính là tu luyện ngoại công công pháp- - Ma Thần Độn.”

“Ma Thần Độn là phương pháp tu Ma với ngoại công nhập đạo, tổng cộng phân vì sáu tầng cảnh giới. Phân biệt là Ma Huyết Sở Thành, Ma Nguyên Quy Nhất, Ma Vương Tự Linh, Ma Đế Phụ Thể, Ma Quân Dẫn Hồn, Ma Thần Li Phách.”

Ma Thần Khâm Phổ dừng một chút lại nói:” Sáu cái cảnh giới này có phải công pháp tu luyện thông thường của người tu chân, có thể với coi như nhau, là ta hảo hợp cơ duyên có được một cuốn Ma giới kỳ thư của tu Ma nhập đạo. Nếu ngươi có thể dụng tận tu luyện, chỉ cần là lĩnh ngộ được cảnh giới tầng thứ nhất Ma Huyết Sở Thành, thì có thể khiến ngươi thoát thai hoá cốt, hoàn toàn lột xác mao tủy tùy một phen.”

“Lợi ích mang đến cũng là tuyệt đối ngươi không thể tưởng tượng được, nếu như ngươi có thể tu luyện đến tầng thứ hai cảnh giới Ma Nguyên Quy Nhất, liền có thể đem thân thể thì có thể cứng kháng Thiên Kiếp thành công phi thăng. Giờ đây ta cũng chỉ mới tu luyện đến tầng thứ năm cảnh giới Ma Quân Dẫn Hồn, có thể vĩnh viễn linh hồn không diệt, đối với tầng cuối cùng cảnh giới Ma Thần Li Phách, ta vẫn chưa có thành công đột phá, một khi đột phá, hẳn là nên phải độ Cửu Cửu Thần Kiếp trở thành Ma Thần chính thức.”

Lời của Ma Thần Khâm Phổ khiến trong lòng Lâm Phong rất là chấn động. Ma công lợi hại như vậy Ma Thần Khâm Phổ sắp phải truyền cho bản thân, nếu như bản thân có thể tu luyện để cảnh giới tầng cuối cùng Ma Thần Li Phách, muốn cứu Nhưộc Tuyệt ra sẽ không là chuyện xa không thể dụng tới nữa.

“Đa tạ! Ta sẽ cố gắng khổ tu.” Lâm Phong cảm kích nói.

“Ngọc giản này ngươi lấy đi, chỉ cần ngươi dựa vào ghi chép Ma Thần Độn tu luyện chi pháp đi tìm hiểu trên đó nhiều hơn, đợt một thời gian, ta tin tưởng ngươi nhất định có rất nhiều thành công.” Ma Thần Khâm Phổ đưa cho Lâm Phong một ngọc giản ngoại hình cổ xưa trầm giọng nói. \$\$

“Được rồi, ta phải tiếp tục đi ngủ đông tĩnh tu, Lâm Phong ngươi từ từ lĩnh ngộ đi.” Vừa dứt lời, hư ảnh của Ma Thần Khâm Phổ ảo hóa trong nháy mắt biến thành một luồng ý thức năng lượng, đi vào trong thân thể của Lâm Phong.

Lâm Phong một đường tiếp tục bay nhanh hướng về phía đông bắc. Lúc bay đến một đảo nhỏ tĩnh tế cực kì đẹp đẽ, Lâm Phong phiêu người bay hạ xuống, ở một nhام thạch lớn bên cạnh ngôi xếp chân, linh thức đi vào trong ngọc giản Ma Thần Khâm Phổ đưa cho bản thân, lảng lảng tham khảo lên.

Lâm Phong cảm giác được linh thức của chính mình vừa đi vào trong ngọc giản. Trong ý thức liền bạch quang chói lóe, một khuôn mặt uy nghiêm hung tợn, thân thể cực kì hùng tráng hán tử cao to xuất hiện trước mắt bản thân.

Từ bề ngoài nhìn lên hán tử cao to này bộ dáng không quá ba mươi tuổi, nhưng người tu chân không thể nhìn bề ngoài phán đoán tuổi tác, thường thức này Lâm Phong vẫn biết được.

“Tiểu tử Lâm Phong, nài kiến tiền bối!” Trong tiềm thức của Lâm Phong có thể đoán được hán tử cao to trước mắt tuyệt đối không phải là một người thông thường, Ma Thần Khâm Phổ đưa ngọc giản cho chính mình. Nhân vật trong đó tuyệt đối không phải là người yếu.

Hán tử cao to kia khẽ gật đầu: “Ngươi có thể trở thành vị đệ tử thứ hai của Cơ Trầm ta, là vinh hạnh của Lâm Phong ngươi! Hy vọng ngươi đừng có làm yếu đi tên tuổi ta. Có thể đem Ma Thần Độn công pháp một tay ta sáng tạo tu luyện đến cảnh giới cực chí. Đừng nên giống Khâm Phổ ngu ngốc kia, tu luyện lâu thế cũng chỉ là vừa mới đi vào tầng thứ năm cảnh giới Ma Quân Dẫn Hồn.”

Lâm Phong lòng thầm nói: “Mới tầng thứ năm? Nói theo ý này, bản thân chẳng phải cần tu luyện đến cảnh giới cuối cùng Ma Thần Li Phách, mới có thể khiến Cơ Trầm trước mắt hài lòng sao?”

“Lâm Phong, trong lòng ngươi nghĩ cái gì ta rất rõ ràng, ngươi có phải cảm thấy Ma Thần Độn là một công pháp rất khó tu luyện hành a? Phương pháp tu luyện của Ma Thần Độn thật ra rất đơn giản, chỉ cần ngươi đánh bại thần thức phân thân thực lực ngang nhau của ta bày ra, ngươi có thể đột phá đến tầng cảnh giới tiếp theo.” Cơ Trầm cười nhẹ nói.

“Cơ tiền bối ngươi nói là nói đánh bại người đang xuất hiện trước mặt ta sao?” Lâm Phong nghi hoặc nói.

Cơ Trầm khẽ gật đầu, thấp giọng nói: “Đương nhiên, đối với đề cao của linh hồn cảnh giới vẫn là dựa vào bản thân ngươi đi lĩnh ngộ. = = = người khác ai cũng không giúp được ngươi. Có thể đánh bại thần thức phân thân của ta chỉ có thể chứng minh thân thể năng lực của ngươi được tăng lên, cũng không có nghĩa là linh hồn cảnh giới đồng dạng cũng đột phá.”

Lâm Phong hiểu rõ phương pháp tu luyện của Ma Thần Độn, liền hào khí nói: “Như vậy bây giờ chúng ta có thể bắt đầu chưa?”

Cơ Trầm phát tay nói: “Có thể, ngươi đem hết toàn lực hướng về phía ta công kích đi!”

Lâm Phong thử gọi Thiên Hồng thương, không nghĩ tới Thiên Hồng thương lại là không chút phí sức thì xuất hiện trong tay chính mình, Lâm Phong lúc này mới phát giác bản thân đi vào ngọc giản, thì ra là trong một không gian khác, tất cả mọi thức bản thân đều không chịu sự hạn chế.

Khiến Lâm Phong càng không thể tin tưởng là. Ở trong ngọc giản này. Tốc độ thời gian trôi qua chậm hơn ngàn lần so ở ngoài ngọc giản, cũng chính là nói. Thời gian một năm Lâm Phong tu luyện trong ngọc giản, thì tương đương ở ngoại giới tu luyện một ngàn năm!

Điều này là hiện tượng kì diệu Lâm Phong sau này mới phát hiện, hiện giờ, đương nhiên là không ngừng tu luyện Ma Thần Độn là chính.

Cho dù Lâm Phong công kích mãnh liệt bao nhiêu, chiêu thức có tinh diệu thế nào, Cơ Trầm cũng là có thể dễ dàng hóa giải còn đem Lâm Phong đánh bay ra rất xa. Lâm Phong là một người không dễ dàng bỏ cuộc, sau khi lúc hiểu rõ tu công pháp tu luyện Ma Thần Độn linh hồn cảnh giới, cũng không có kéo dài tu luyện thân thể.

Ở không ngừng bị Cơ Trầm đánh bay, không ngừng bò lên tiếp tục trong lần công kích lần sau, Lâm Phong bất tri giác đã ở trong ngọc giản tu luyện sáu mươi năm, từ một kích đánh phải ngã, hiện giờ Lâm Phong đã có thể với Cơ Trầm có nhau thua thắng, tốc độ tiến bộ bay nhanh như thế khiến Cơ Trầm cũng có chút nhìn với cặp mắt khác xưa với Lâm Phong.

Sau này khi Lâm Phong tu luyện Ma Thần Độn, sai khi cảm giác ở mỗi ngày với Cơ Trầm quyết đấu, lúc bản thân vận chuyển lực Hồn Nguyên chữa trị thương thế trên người, kinh dị phát hiện lực Hồn Nguyên trong cơ thể bản thân cũng có biến hóa rõ ràng.

Thì ra lực Hồn Nguyên lấy sương mù nồng nặc trạng lưu động với trong kinh mạch, hiện giờ biến thành hồng quang nhàn nhạt, không ngừng chậm rãi xuyên thấu đến trong kinh mạch, và thì ra là kim đơn màu đen, ngưng hóa mà thành một Nguyên Anh giống nhau như đúc đóng chặt hai mắt với bản thân.

Năng lượng hồng quang không ngừng chớp động không dừng ở trên Nguyên Anh vờn quanh, Nguyên Anh cũng thông thả hấp thu những năng lượng này, Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được biến hóa của bản thân. Hoặc nói là, năng lượng hồng quang kia đã không có thể nói là lực Hồn Nguyên, hẳn là Ma Huyết năng lượng mà Cơ Trầm nói với bản thân.

Bởi vì bản thân tu luyện Ma Thần Độn, lực Hồn Nguyên vốn ở trong cơ thể bị Ma Thần Độn thay đổi thành Ma Huyết năng lượng, Ma Huyết năng lượng tinh túy hơn rất nhiều so với lực Hồn Nguyên ban đầu, chỉ là độ ngưng tụ của năng lượng thì đề cao không chỉ một cái hai cái cấp độ.

Nếu như nói lực Hỗn Nguyên vốn chỉ có thể khống chế vật thể chuyển động, như vậy Ma Huyết năng lượng thì có thể dễ dàng đem vật thể khống chế đè rút, hoặc là bành trướng, đương nhiên, cũng có thể hóa thành bụi phấn.

Yêu cầu của cái này với số lượng rất cao Ma Huyết năng lượng có thể sử dụng, mặc dù lực Hỗn Nguyên trong cơ thể Lâm Phong đã hoàn toàn chuyển hóa thành Ma Huyết năng lượng, nhưng trên lượng mà nói, vẫn là có chút mỏng manh.

Thân thể sau khi trải qua Ma Huyết năng lượng cải tạo, biến càng thêm cứng cỏi, có lẽ không phải cực phẩm linh khí cũng rất khó mà tổn thương đến Lâm Phong.

Cơ Trầm nói với Lâm Phong, hắn đã thành công tu luyện đến Ma Thần Độn tầng thứ nhất cảnh giới Ma Huyết Sở Thành.

Xuất phát từ lo lắng với an nguy của Nhược Tuyết, Lâm Phong không dám trì hoãn một phút một giây thời gian có thể tu luyện, cuối cùng Lâm Phong ở sau khi một trăm năm khổ tu kiên trì không ngừng, Lâm Phong đột phá tầng thứ nhất cảnh giới Huyết Ma Sở Thành, đánh bại Cơ Trầm với tu vị cảnh giới Huyết Ma Sở Thành quyết đấu với chính mình.

Trên linh hồn cảnh giới cũng có thay đổi phạm vi lớn, con mắt Nguyên Anh của đôi mắt vốn nhắm nghiền mờ ra thần quang trầm tĩnh, thân thể cũng từ một quyền lớn nhỏ ban đầu tăng lớn thành chừng hai quyền.

Mà số lượng Ma Huyết năng lượng trong cơ thể cũng tăng lên không ít, tốc độ vận chuyển không thôi đồng dạng tăng nhanh một chút, Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được cảnh giới của chính mình cảm giác kì diệu đề cao mang đến. Khoảng thời gian đột phá, dường như giữa thiên địa chỉ có một mình bản thân, linh thức nhanh chóng quét qua, khoảng cách cảm ứng mở rộng không chỉ mười lần.

Linh khí phiêu đảng trong thiên địa, hô hấp của vạn vật sinh linh, sóng lên sóng xuống của nước biển, cảm giác thân thiết của mọi thứ tuyệt vời này khiến Lâm Phong đi vào một cảnh giới trước nay chưa từng có.

Lâm Phong ngoài đột phá ra, đột nhiên nghĩ đến bản thân tu luyện lâu như vậy, Nhược Tuyết sẽ không xảy ra chuyện gì chứ? Vì vậy liền hỏi Cơ Trầm, lần này bản thân bế quan tu luyện, rốt cuộc dùng thời gian bao lâu.

Cơ Trầm khẽ cười nói:” Lâm Phong, người quả nhiên không có khiến ta thất vọng, thời gian ngắn ngủi một trăm năm, người đã có thể tu luyện đến Ma Thần Độn của tầng thứ hai cảnh giới Ma Nguyên Qui Nhất, ta rất có lòng tin đối với người!”

“Cái gì? Một trăm năm! Vậy hiện giờ tình cảnh của Nhược Tuyết không phải rất nguy hiểm? Không được, ta phải lập tức ra ngoài tìm đủ toàn bộ Ma Thần Khí tàn kiện, không thể cho Đoan Mộc Khuất Sùng xúc phạm tới Nhược Tuyết!” Lâm Phong hốt hoảng nói.

Cơ Trầm khẽ quát nói:” Lâm Phong! Người đừng như thế kích động trước, ta vừa rồi nói chỉ là một trăm năm người ở trong ngọc giản tu luyện, không có nói ở ngoài ngọc giản đồng dạng qua một trăm năm! Trong ngọc giản bị ta bày ra thời gian bất động trận pháp, mặc dù người trong ngọc giản tu luyện một trăm năm, nhưng là ở ngoài giới lại một tháng vẫn chưa tới, người lo lắng cái gì?”

Lâm Phong bị tiếng quát của Cơ Trầm làm tỉnh lại, thì ra thời gian trong ngọc giản có bất động trận pháp, có thể đem tốc độ của thời gian trôi qua biến đặc biệt chậm rãi, lúc này Lâm Phong mới hoàn toàn tỉnh táo.

“Hiện giờ ta cũng có chút thành tựu, Cơ Trầm tiên bối người cho ta đi ra ngoài tiếp tục tìm biện pháp cứu Nhược Tuyết vậy?” Con mắt khẩn cầu của Lâm Phong nhìn chăm chăm Cơ Trầm nói.

Cơ Trầm lạnh nhạt nhìn Lâm Phong một cái, khẽ thở dài một tiếng nói:” Thái độ của người vì một cứu một người yêu nhất không tiếc tất cả trả giá, khiến ta nghĩ lên lúc trước ta đến sáng khoái ngâm thơ, một chữ tình, hại người không nhẹ vậy!”

“Người có chấp muốn ra ngoài cứu người, ta không cản người, chỉ là Lâm Phong người nhớ kỹ, nếu gặp nguy hiểm bản thân không thể chống đỡ, người thì lập tức đi vào đến trong ngọc giản, ở trong ngọc giản là tuyệt đối an toàn.”

Lâm Phong nặng nề gật đầu, thấp giọng nói:” Cơ tiên bối, Lâm Phong sẽ không dễ dàng đem tính mạng của bản thân đi mạo hiểm, mời người thả

Nói xong, Lâm Phong liền thả lỏng tâm thần, từ trong ngọc giản bay ra.

Cơ Trầm khẽ thở dài một tiếng, thần thức phân thân trong nháy mắt biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 88: Phục Tịch

Lâm Phong lơ đãng ở giữa không trung, hít thở thật sâu một ngụm không khí mặn mà ở trên biển lớn, lòng thầm một mảnh giật mình.

Tiếp tục bay hướng về phía đông bắc, đột nhiên Lâm Phong phát hiện, ở trong bát tri bát giác, tốc độ bay lượn của chính mình đã không thể lấy nhanh để hình dung, khoảng cách vốn phải một chén trà thời gian mới có thể bay qua, hiện giờ trong nháy mắt đã bay đến.

Tốc độ nhanh như vậy, toàn là bởi vì sau khi bản thân tu luyện Ma Thần Độn, đem đến thay đổi cho bản thân.

“Lâm Phong, ta không có nhìn lầm ngươi, ngươi thật sự là nhân tài có thể đào tạo, thời gian ngắn ngủi như vậy, liền tu luyện đến Ma Thần Độn tầng thứ hai cảnh giới Ma Nguyên Qui Nhất, xem ra Cơ Trảm tiên bối nhất định cũng rất xem trọng ngươi chứ?” Tiếng của Ma Thần Khâm Phô vang lên ở bên tai Lâm Phong, Lâm Phong quay đầu nhìn qua, Ma Thần Khâm Phô như bóng với hình vậy theo bản thân bay nhanh ở không trung.

Lâm Phong một bên tiếp tục hăng hái bay lượn, một bên thấp giọng nói: “Ta vẫn chưa biết lai lịch của Cơ Trảm tiên bối, Ma Thần Khâm Phô ngươi có thể nói cho ta biết không?”

“Cơ Trảm tiên bối là một trong đại Ma Thần ở Thần giới, tự sáng tạo công pháp Ma Thần Độn, tu luyện hơn mười vạn năm thời gian, thành công độ qua Cửu Cửu Thần Kiếp phi thăng đến Thần giới. Lâm Phong ngươi ở trong ngọc giản có nhìn thấy Cơ Trảm tiên bối chỉ là thần thức phân thân của hắn mà thôi, không phải là chân thân của hắn.” Ma Thần Khâm Phô trầm giọng giải thích.

“Có phải người Ma giới có thể thành công độ qua Cửu Cửu Thần Kiếp chỉ là có rất ít?” Lâm Phong hỏi.

Ma Thần Khâm Phô thần nhiên nói: “Ở ba giới Tiên Ma Yêu, người tu chân muốn độ qua Cửu Cửu Thần Kiếp rất nhiều, có một số người thậm chí vĩnh viễn cũng không có duyên độ Thần Kiếp, chính là bởi vì tu vị đến cổ bình, vẫn sao không thể đột phá hiện trạng vì thế vô vọng độ Thần Kiếp.”

Lâm Phong khó hiểu nói: “Sau khi phi thăng, rốt cuộc phải tu luyện đến cảnh giới gì mới có hy vọng Thần Kiếp giáng đến thân?”

“Một người tu chân thông thường sau khi độ qua Tứ Cửu Thiên Kiếp, hoặc là Lục Cửu Thiên Kiếp phi thăng Ma giới, tu vị chính là Ma vương hoặc là Tu La Ma Vương. Chỉ cần tiếp tục tu luyện, đơn giản là thời gian dài ngắn, nếu không cũng sẽ tu luyện đến cảnh giới Cửu Chuyển Tu La Ma Vương, nhưng muốn đột phá Cửu Chuyển Tu La Ma Vương, đột phá đến cảnh giới Chí Tôn Ma Đế thì cực kì khó khăn.”

“Bởi vì cảnh giới Chí Tôn Ma Đế không chỉ là đột phá tự thân tu vị. Mà là còn phải linh ngộ đối với vũ trụ vạn vật đạt đến một cao độ hoàn toàn mới có thể đột phá, cái này nói lên rất đơn giản. Chính thức tu luyện lên thì rất khó.” Ma Thần Khâm Phô chậm rãi.

“Đại bộ phận người tu Ma chính là bởi vì không thể đột phá cửa này, mà vĩnh viễn bị giam trong cảnh giới Cửu Chuyển Tu La Ma Vương, càng đừng nói là độ qua Cửu Cửu Thần Kiếp phi thăng Thần giới.”

Lâm Phong đến nay mới có hiểu rõ ý nghĩa chính thức đối với cảnh giới tu luyện của Tiên giới, nhưng nghĩ tới bản thân tu luyện Ma Thần Độn, liền hỏi: “Chúng ta tu luyện Ma Thần Độn công pháp cũng là cần phải giống người tu Ma thông thường như vậy sao? Một khi không thể đột phá đến tầng cuối cùng cảnh giới Ma Thần Li Phách thì không thể cảm ứng đến Thần Kiếp. Từ đó không thể phi thăng Thần giới.”

“Trên sự thật quả thật là như thế, nhưng từ lúc sau khi Cơ Trảm tiên bối thành công độ qua Cửu Cửu Thần Kiếp phi thăng Thần giới, người có thể có cơ duyên tu luyện Ma Thần Độn công pháp chỉ có người ta hai người mà thôi. Cho nên nói, có thể đột phá đến tầng cuối cùng cảnh giới Ma Thần Li Phách, chỉ có thể ở trên người người ta xem ra kết quả.” Ma Thần Khâm Phô khẽ cười nói.

Lâm Phong cũng là hào hùng bỗng nhiên nói: “Đúng vậy! Có thể thành công đột phá tất cả ở bản thân, ta rất có lòng tin đối với tương lai! Ha ha ha ! Mạng ta do ta chứ không do trời!”

Nói xong tăng nhanh tốc độ bay lượn, giống như một quang kiếm xuyên ngày mà qua nhanh chóng mà đi.

Vũ Mang Sơn. Ma Thần Điện.

“Không biết là vị Phục Tịch Kỳ Lân tộc tiên bối nào ở đây, ta bọn ta đệ tử trong tộc đặc biệt đến bái kiến. Mong tiên bối hiện thân để gặp!” Phục Quyển cung kính nói.

Lúc này trong Ma Thần Điện, có hơn mười vị hán tử ngoại hình hung tợn tinh tráng đứng nghiêm trang ở trong điện, đứng ở đầu chính là Phục Quyển tộc trưởng của Phục thị Kỳ lân tộc ở Vô Cực Tinh.

Phục Quyển một thân áo đen, khuôn mặt một trung niên hán tử chừng bốn mươi tuổi, râu tóc đều dựng, lớn lên giống thô lỗ hào phóng, nhìn vào là một người hán tử tâm huyết.

“Các ngươi mấy tiểu bối này, đến đây quấy rầy ta có chuyện gì? Nếu là muốn thu lấy bảo vật trong Ma Thần Điện, ta có thể dẫn các ngươi đi vào trong điện, cho các ngươi tự đi thu hoạch. Nếu là không có việc gì quan trọng. Thì lui ra đi!” Lúc này không ngờ Mặc Kỳ Lân hiện ra nhân hình, có thể thấy phục hồi không ít tu vị của tự thân.

Phục Quyển nhìn thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện một thanh niên áo đen lãnh ngạo, liền lập tức quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói: “Vạn bối Phục Quyển bái kiến tiên bối!”

Những tộc nhân Kỳ lân khác đi theo Phục Quyển đến cũng ào ào đều quỳ bái lên, Mặc Kỳ Lân lạnh nhạt nói:” Rốt cuộc các ngươi đến đây có chuyện gì? Lập tức cho cho ta biết, ta tận lực giúp đỡ các ngươi.”

“Không biết danh hào của tiền bối là?” Phục Quyển không dám ngắt đầu, cúi đầu thật sâu nói.

Mặc Kỳ Lân ngao nghể nói:” Ta là tộc trưởng đời thứ nhất của Phục thị Kỳ lân, ngươi nói danh hào ta là gì?”

Phục Quyển rất là khiếp sợ nói:” Không biết tổ vương Phục Tịch gián xuống nơi này. Bọn ta tương lai nghênh đón. Mong tổ vương thứ tội!”

Phục Tịch không kiên nhẫn nói:” Các ngươi đều đứng lên đi! Nhìn bộ dáng vô năng của các ngươi ta càng rất tức giận!”

“Tổ vương từ Thiên giới tới đây, hẳn là có chuyện quan trọng phải làm chứ? Ta bọn tộc nhân lúc nào cũng cung hậu tổ vương ngươi sai phái.” Phục Quyển cung kính nói.

“Ta hạ giới xuống tới Vô Cực Tinh. Hoàn toàn là bởi vì duyên cớ Ma Thần Khâm Phô đáng ghét do lấy trộm Thiên giới chí bảo, Vô Tự Thiên Thư, Nếu không phải vì hắn, ta như thế nào sẽ bị giam ở trong Ma Thần Điện này hai vạn năm hơn? Nghĩ tới Ma Thần Khâm Phô, lửa trong lòng ta liền không thể ức chế.” Phục Tịch nghiêng răng cực kỳ tức giận nói.

“Tổ vương có điều ngươi không biết, Ma Thần Khâm Phô kia sớm ở hai vạn năm trước trong trận Tiên Ma đại chiến thì bị một người thần bí giết chết, lần này Ma Thần Điện ra đời, với Ma Thần Khâm Phô không có quan hệ gì, là một âm mưu của Tiêu Dao cùng một cái thế lực mới quật khởi một tay bày ra. Hiện giờ Tiêu Dao cùng đã bị các nơi thế lực công kích, và thế lực ban đầu cũng không còn tồn tại.” Phục Quyển cung tiếng nói.

Phục Tịch kinh hãi nói:” Ngươi nói cái gì? Ma Thần Khâm Phô sớm ở hai vạn năm trước thì đã bị người giết chết? Vậy liên quan đến tin tức Vô Tự Thiên Thư thì sao? Các ngươi có biết hay không?”

Phục Quyển thấp giọng nói:” Tin đồn có liên quan đến Vô Tự Thiên Thư rất nhiều, nhiều cách nói, đồng rằng bị Thượng Tiên trên Thiên giới lấy đi, cũng có người nói Vô Tự Thiên Thư bị người thần bí kia chiếm được. Hiện giờ đã không thể khảo chứng tính sự thật, đệ tử vô năng, mong tổ vương tha tội.”

“Chẳng lẽ nói Vô Tự Thiên Thư đúng là bị người của Thiên giới mang đi sao? Chuyện tới giờ đây, cũng không có biện pháp nào khác, chỉ có thể hỏi bạn già ở Thiên giới một cái.” Phục Tịch tự nhủ.

“Tốt! Bây giờ ta dẫn các ngươi đi vào trong điện Ma Thần Điện đoạt bảo, sau đó về đến trong Kỳ lân tộc ta. Ta cần các ngươi giúp đỡ ta hộ pháp truyền âm với Thiên giới, sự việc Vô Tự Thiên Thư trọng đại. Không thể có chút chậm rãi nào.”

Nói xong Phục Tịch tự ý đi hướng về phía cửa vào Thất Lang đi đến, Phục Quyển bọn người tộc nhân Kỳ lân cũng đều lập tức theo sát sau mà đi.

Lâm Phong hết tốc lực bay hai canh giờ, đến chỗ phía bắc tận cùng bên bờ khu vực ở Viễn Cổ Hồng Quang, ở đây sơn thế hiểm trở, đường gập ghềnh khó đi. Nhưng đối với Lâm Phong mà nói. Những thứ này đều là không quan trọng, quan trọng nhất là món thứ sáu Ma Thần Khí tàn kiện ở chỗ này.

Lần nữa Lâm Phong đem tâm thần với Thiên Hồng thương dụng vì một thể, sử dụng linh thức cẩn thận quét nhìn một phen, Lâm Phong xác định vị trí chính xác Ma Thần Khí tàn kiện, trong nháy mắt bay chuyển đến một nơi** động cực lớn.

Lâm Phong đi vào trong động** hướng về phía trước đi chừng nửa dặm, liền nhìn thấy trước mắt xuất hiện một động phủ cực kì bí ẩn, ngoài động phủ còn có hai thủ vệ áo tím đang tán dốc.

Lúc này hai người thủ vệ cảm ứng được có hơi thở người lạ đến gần. Liền đồng thời xoay đầu nhìn về phía Lâm Phong qua, Lâm Phong chấp tay khẽ cười nói:” Không biết hai thủ vệ đại ca có thể nói cho tại hạ biết. Ở đây là nơi nào?”

Ánh mắt trên dưới của thủ vệ bên trái thân hình hơi cao lớn một chút đánh giá Lâm Phong một cái, lạnh lùng nói:” Ngươi là người nhân hạ nào đến nơi này? Nơi này không phải là nơi có thể đi vào, nhanh chóng rời khỏi chỗ này!”

Lâm Phong cười nói:” Thủ vệ đại ca ngươi có điều không biết, tại hạ đến nơi chỗ quý này quả thật là bất đắc dĩ, chỉ bởi vì ta có một vật quý trọng ở trong quý động phủ, hy vọng thủ vệ đại ca có thể trả lại cho ta.”

“Miệng đầy lời nói xằng bậy! Ta Kỳ lân tộc một hạng vô cùng cao quý, tại sao ở trong động phủ có giấu bảo vật gì của ngươi? Quả thực là coi thường tồn tại của Kỳ lân một tộc ta, Phục Thanh, chúng ta giáo huấn hắn một chút, cho tiểu tử không biết trời cao đất rộng này nhận thức lợi hại của Kỳ lân một tộc của chúng ta!” Thủ vệ cao hơn chút quát to.

Thủ vệ bên cạnh tên là Phục Thanh cũng ứng tiếng lên. Lấy ra vũ khí riêng xông về phía Lâm Phong.

Lâm Phong cũng không biết, thực lực của Phục thị Kỳ lân một tộc này cực kỳ mạnh mẽ, cho dù là đệ tử thủ vệ động phủ đều là tu vị Hợp Thể kỳ, chỉ là Phục thị Kỳ lân một tộc làm việc tương đối vô danh, rất ít xuất hiện ở giới tu chân, cho nên người biết Phục thị Kỳ Lân một tộc rất ít.

Nhìn thấy hai thủ vệ áo tím đồng thời hai bên công thế hướng về phía bản thân đánh úp lại, Lâm Phong không chút để ý sử dụng Thiên Hồng thương, mất thường khó phân biệt hai bên khinh đập hai cái. Chỉ nghe” Rầm” hai tiếng ngã xuống đất. Hai thủ vệ áo tím đến cả hừ cũng không hừ một cái. Liền bị Lâm Phong đánh ngất đi. Đây vẫn là kết quả Lâm Phong nương tay, nếu không, Lâm Phong ở đó thì dễ dàng có thể đem hai thủ vệ giết chết.

Lâm Phong tới đây chỉ là vì lấy được món thứ sáu Ma Thần Khí tàn kiện, không phải là đến kết thù hận, cho nên hoàn toàn không có cần thiết phải giết

người.

Nhìn thấy hai thủ vệ hôn mê ở trước mắt, Lâm Phong không khỏi lắc đầu khổ cười, xem ra mặc dù ở chỗ nào, không sử dụng vũ lực là rất khó giải quyết vấn đề. Có lúc, nói đạo lý cũng không phải là một lựa chọn tốt.

Ở trong động phủ các đệ tử và trưởng lão khác của Phục thị Kỳ Lân bộ tộc, cảm ứng được khí thế cường đại của Lâm Phong cố ý tán phát mà ra, ào ào vọt người mà ra, nhìn thấy Lâm Phong ngao nghể đứng ở phía trước động phủ.

Lúc này có người phát hiện trên mặt đất có hai thủ vệ ngã xuống, không khỏi kinh hãi nói:” Tam trưởng lão, Phục Kiên và Phục Thanh bị người xa lạ này đánh thương!”

Phục Ngao là trưởng lão đứng thứ ba trong bốn vị trưởng lão trong Phục thị Kỳ Lân bộ tộc, tộc trưởng và các ba vị trưởng lão khác dẫn dắt các đệ tử ưu tú trong tộc đi Ma Thần Điện, không biết khi nào mới có thể quay về. Bây giờ trước mắt đến một cao thủ trẻ tuổi không biết tên, từ trên khí thế phán đoán người trẻ tuổi thần thái cao ngạo này vô cùng không dễ đối phó.

Trong lòng Phục không khỏi bất ổn lên xuống, hẳn không biết Lâm Phong rốt cuộc đến nơi này có việc gì. Nhưng thân là trưởng lão, cũng không thể không lên tiếng, vì vậy Phục Ngao khuôn mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:” Không biết tại sao tại hạ đánh thương hai vị đệ tử của ta, ta Phục thị Kỳ Lân bộ tộc với các hạ có thù hận gì?”

“Bọn họ cũng không có bị thương, ta chỉ là bị ép bức bắt đắc dĩ đem bọn họ đánh hôn mê mà thôi, người không cần lo lắng.” Lâm Phong kiên cường nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 89: Lân Thứ Hai Dung Hợp

“Tiểu tử người rất cả gan! Dám ở trước cửa động phủ ta đánh thương đệ tử tộc ta, quá cuồng vọng rồi!” Phục Ngao nhìn thấy bộ dáng sơ sài của Lâm Phong, không khỏi tức giận nói.

Ở sau lưng Phục Ngao là các đệ tử gia tộc ào ào hướng về phía Lâm Phong kêu gào lên, lúc này nếu Phục Ngao có chút động tác nào, bọn họ sẽ không chút do dự cả đám cùng lên công kích Lâm Phong.

Lâm Phong giơ tay quơ nhẹ một cái, đem hai thủ vệ kia nằm dưới đất quét bay lên, ở không trung lướt hơn mười thước xa, hai thủ vệ này mới tỉnh táo qua. Vừa mới mở mắt liền nhìn thấy bản thân đang ở trên không, Phục Thanh và Phục Loan hai người vội vàng thay đổi thân thể của chính mình, vội vã hạ xuống.

“Trưởng lão, chúng ta.....”

“Được rồi, các người không cần nói, ta hiểu rõ.”

Phục Ngao ngăn chặn Phục Thanh và Phục Loan tiếp tục nói chuyện, lạnh nhạt nói:” Tiểu tử, cho dù người là ai? Người đến động phủ Phục thị Kỳ Lân bộ tộc có ý đồ gì, ta có thể hiểu rõ nói cho người biết, kết quả sẽ khiến người rất thất vọng.”

Lâm Phong thấp giọng nói:” Ta đến đây cũng không có ác ý, chỉ hy vọng quý tộc nhân có thể cho một tiện lợi, cho ta thu lấy một khí vật không có chút quan trọng với các người, ta có thể lấy các bảo vật khác đền trao đổi.”

“Hừ! Nếu người đã động thủ, vậy thì báo tên người đến vậy! Ta không muốn giết người không có tên.” Phục Ngao lạnh nhạt nói.

“Tại hạ Lâm Phong, lời của ta vẫn xin hay qua suy nghĩ một chút, để tránh một khi động thủ, tổn thương hòa khí thì xem không tốt.” Lâm Phong bắt đắc dĩ nói.

“A! Hẳn chính là Lâm Phong gần đây ở Vô Cực Tinh đem Mộ Dung gia diệt môn!”

“Xem dáng vẻ của hẳn không giống thực lực lợi hại như thế, có thể không phải hẳn.”

“Cao thủ chính thức cũng sẽ đem thực lực của bản thân ẩn dấu cực tốt, chỉ ở lúc mấu chốt mới sẽ ra tay.”

Mọi người nhao nhao thấp giọng phỏng đoán lai lịch của Lâm Phong. Lâm Phong đối với này cũng đành phải coi như không có nghe thấy, mặc dù trong

lòng bản thân rất rõ ràng trong miệng bọn họ đang nói chính là bản thân, nhưng Lâm Phong sẽ không ngốc đến bản thân đi thừa nhận.

Phục Ngao cũng không có nghĩ đến, tiểu tử cuồng vọng đứng trước mặt bản thân, không ngờ là Lâm Phong gần đây bị các đường chính phái tu chân thể lực đuổi giết. Cho dù Lâm Phong bản thân không có thừa nhận, Phục Ngao cũng có thể nhìn ra, thực lực của Lâm Phong không đơn giản. Chính mình với tu vị Đồ Kiếp trung kỳ lại không thể nhìn thấy tu vị sâu cạn của Lâm Phong, có thể thấy Lâm Phong tuyệt đối là cố ý ẩn dấu thực lực của chính mình.

“Người có thật là Lâm Phong từ bên kia Vô Cực thành đến chúng ta nơi này?” Phục Ngao hỏi.

“Phải thì thế nào? Không phải lại thế nào? Lâm Phong chỉ là tên của ta mà thôi, ta chưa bao giờ ở trước mặt người khác cố ý ẩn dấu tên. Chuyển tải từ cũng không có cần thiết ẩn dấu. Nếu như quý tộc đồng ý cho ta thu lấy khí vật, Lâm Phong vô cùng cảm kích, vậy ta cũng chỉ có thể dùng biện pháp khác.” Lâm Phong trầm giọng nói.

Vừa dứt lời, Lâm Phong cũng không hề che dấu hơi thở của bản thân, khí thể Ma Huyết năng lượng cường đại bức người tán phát ra, khiến Phục Ngao bọn người Kỳ Lân tộc nhân ở đối diện bản thân cảm thấy áp lực đến như gợn sóng.

Phục Ngao bị khí thể của Lâm Phong chấn nhiếp, hơi thở người tu chân quái dị mà lại cường hãn như thế, Phục Ngao cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. Lâm Phong này hẳn chính là Lâm Phong kia của Vô Cực thành.

Nếu đã xác định thân phận của Lâm Phong, Phục Ngao bình phục lại một chút tâm tình lên xuống. Chậm rãi nói: “Không biết Lâm Phong đạo hữu người cần tìm thứ gì trong Kỳ Lân tộc của ta vậy? Có lẽ không chừng ta có thể tặng cho người.”

Gặp phải cao thủ như thế, Phục Ngao không dám chậm trễ, một khi Lâm Phong trước mắt tức giận lên, các cao thủ trong tộc hiện giờ cũng không có ở đây, với lực của một mình bản thân cũng khó mà ngăn cản hãn. Trước mặt biện pháp duy nhất có thể làm. Chính là tạm thời ngăn chặn Lâm Phong, chờ đội tộc trưởng và ba vị trưởng lão khác trở về.

Đương nhiên Lâm Phong có thể nhìn ra thiếu tự tin của Phục Ngao, vì vậy lạnh nhạt nói nhỏ: “Thứ ta muốn tìm rất thông thường, chỉ là một tòa tượng đá mà thôi, nghĩ thế chắc trong động phủ của quý tộc nhất định có không ít chứ?”

Lâm Phong sẽ nói ra lời này, là bởi vì lúc sớm ở vừa rồi nói chuyện với Phục Ngao, Lâm Phong liền đã dùng linh thức tập trung tượng đá ở trong động phủ Kỳ Lân tộc, cho dù Phục Ngao không thừa nhận có tượng đá tồn tại, Lâm Phong cũng có thể tự mình đem nó lấy đi.

Phục Ngao lòng thầm nghĩ: “Một tòa tượng đá sẽ có gì tốt để tìm? Có thể khiến Lâm Phong không xa vạ dẫm đến Kỳ Lân tộc ta tìm kiếm, có thể thấy nhất định ở trong tượng đá ẩn dấu bí mật không người biết.”

Nghĩ tới đây, Phục Ngao cười nói: “Ta còn tưởng rằng là bảo vật gì, thì ra chỉ là một tòa tượng đá mà thôi, Lâm Phong đạo hữu theo ta đến đây, trong Kỳ Lân tộc ta không có gì khác, thì là tượng đá đặc biệt nhiều, tùy Lâm Phong đạo hữu người lựa chọn. Nhìn thấy bộ dáng khách khí của Phục Ngao, không chỉ là Lâm Phong hoài nghi động cơ của Phục Ngao ở đâu, các Kỳ Lân tộc nhân cũng rất không hiểu rõ Phục Ngao tại sao như thế. Cho dù Lâm Phong rất lợi hại. Trưởng lão của chính mình cũng không nên buông xuống thân phận, đi lấy lòng Lâm Phong.

Mặc dù Lâm Phong đối với Phục Ngao đột nhiên thay đổi thái độ bảo trì hoài nghi. Nhưng Lâm Phong vẫn luôn là gan lớn cẩn thận, cũng là không có quá để ý, liền theo Phục Ngao đi vào trong động phủ Kỳ Lân tộc.

Trong động phủ Phục thị Kỳ Lân tộc, cấu trúc đơn giản, cũng không có vật trang sức xa hoa tồn tại, như lời nói vừa rồi của Phục Ngao vậy, quả nhiên có rất nhiều tượng đá ở các nơi động phủ.

Bàn đá gề đá rộng lớn, với sảnh cực lớn trong động phủ cao hơn mười thước, rộng hơn trăm thước, cho người ta một loại thanh tịnh mang có đại khí, cảm giác trong đơn giản mang có bàng bạc.

Lâm Phong rất nhanh liền tìm thấy tượng đá trong đông đảo các khuôn mặt dữ tợn, một tòa tượng đá không thu hút, chỉ bởi vì trong tay tòa tượng đá này cầm một thanh trường thương cổ kỹ. Tùy tay gọi Thiên Hồng thương ra, đem trường thương cổ kỹ rút ra trong tay tượng đá, quang mang dung hợp chói mắt lần nữa sáng lên, Thiên Hồng thương với trường thương cổ kỹ quan hệ hòa hợp gắn bó quấn quanh lẫn nhau, dung hợp lấy.

Trong ánh mắt kinh dị của Phục Ngao, Thiên Hồng thương rất nhanh liền với trường thương cổ kỹ hoàn toàn dung hợp thành một thể, quang hoa biến mất trong nháy mắt, dường như vừa rồi không có xuất hiện qua một màn kì lạ vậy.

Thiên Hồng thương sau khi dung hợp món thứ sáu Ma Thần Khí tàn kiện, lại có một chút biến hóa rõ ràng, vốn một chỗ khác ở đầu thương, lúc này dài ra một đầu thương hoàn toàn mới, khoảng chừng bảy tấc dài ngắn, hàn quang bức người, sắc bén vô cùng.

Thân thương hồng quang lưu chuyển, rút ngắn một chút, hiện giờ Thiên Hồng thương đại khái có dài ngắn chừng một người, Lâm Phong tùy ý huy động vài cái, cái loại kia độ hợp ý giữa Thiên Hồng thương giống như lại sâu thêm không ít.

Phục Ngao rất kinh dị nói: “Lâm Phong đạo hữu, vũ khí trong tay của người tại sao kì quái như thế? Không ngờ có thể dung hợp cùng nhau với các vũ khí khác, còn có thể sinh ra biến hóa khác nhau, đúng là thật sự không thể tin! Không biết Lâm Phong đạo hữu có thể nói cho ta biết huyền bí trong đó ở đâu? Phục Ngao ở nơi này đa tạ.”

Lâm Phong ra vẻ thâm trầm nói: “Thật ra không có gì, vũ khí của ta vốn chỉ là một món Thượng Cổ Kỳ Binh của một vị Tiên nhân lúc trước chưa phi thăng sử dụng, chỉ bởi vì lúc vị Tiên nhân này ở một lần quyết đấu với thù địch, bị người dùng gian kế đánh hư Thượng Cổ Kỳ Binh. Thượng Cổ Kỳ Binh nghiền nát chia thành một đoạn rơi lại tá đến các nơi, Tiên nhân đành phải ở trên Thượng Cổ Kỳ Binh hư hao này bày ra dung hợp trận pháp, có thể với

mảnh vụn Kỳ Bình khác dung hợp cùng với nhau.”

“Ồ quý tộc dung hợp khối mảnh vụn này là mảnh thứ sáu, sau khi lại tìm được bốn mảnh còn lại thì có thể phục hồi Thượng Cổ Kỳ Bình ban đầu, lần này đúng là nhờ có sự trợ giúp của người.”

Bản thân Lâm Phong cũng có chút bất phục năng lực biên chuyện của chính mình, lại là với Phục Ngao trước mắt xả nhiều như thế, Lâm Phong không khỏi tự lắc đầu khổ cười, vì Ma Thần Khí, cái này cũng là sự việc không có biện pháp.

Đương nhiên Phục Ngao sẽ không tin lời của Lâm Phong, nếu sự việc chỉ là đơn giản như thế, Phục Ngao thì không cần ở trong Kỳ Lân tộc làm tam trưởng lão, Lâm Phong nhất định cố ý ẩn dấu bí mật chính hức đối với vũ khí thần bí.

“Thì ra là như vậy, Lâm Phong đạo hữu phúc duyên thâm hậu, may mắn có được Thượng Cổ Kỳ Bình của Tiên nhân, đúng là chuyện đáng mừng a! Không biết Lâm Phong đạo hữu tiếp đến còn sẽ đi đến nơi nào tìm kiếm các mảnh vụn khác? Nếu như cần phải trợ giúp của tộc nhân Kỳ Lân ta, cứ việc nói ra, bọn ta sẽ tận lực giúp người.” Phục Ngao giả bộ hào phóng nói.

“Lâm Phong ở đây đa tạ ý tốt của quý tộc, với sức của một mình bản thân ta đủ tìm kiếm các mảnh vụn Kỳ Bình khác, cũng không làm phiền quý tộc nhân. Chỉ là vẫn không biết đạo hữu xưng hô thế nào?” Lâm Phong chấp tay nói.

Phục Ngao thăm mắng Lâm Phong một tiếng đúng là gian xảo, cũng là chấp tay cười nói: “Ta là tam trưởng lão trong Phục thị Kỳ Lân tộc, tên là Phục Ngao.”

“Vậy thì đa tạ Phục Ngao trưởng lão, ta cũng không quấy rầy quý tộc nữa, đối việc việc trước đó lỡ tay làm thương thủ vệ của quý tộc, Lâm Phong ở đây hướng Phục Ngao trưởng lão tha tội. Hy vọng Phục Ngao trưởng lão có thể hiểu và bỏ qua, ngày khác Lâm Phong nhất định sẽ đến nhà tạ ơn.”

Lâm Phong dừng lại một chút lại nói: “Lâm Phong ở đây cáo từ, Phục Ngao trưởng lão chúng ta sau này còn gặp lại vậy!” Nói xong liền vọt người mà đi.

Phục Ngao vỗ ngực ngăn cản nói: “Lâm Phong đạo hữu đừng vội đi trước, tộc trưởng Kỳ Lân ta nghe nói Lâm Phong đạo hữu đến thăm tộc ta, mệnh lệnh ta cho dù thế nào cũng phải lưu lại Lâm Phong đạo hữu. Tộc trưởng ta ngưỡng mộ uy danh của Lâm Phong đạo hữu đã một thời gian rất dài, hy vọng Lâm Phong đạo hữu chớ bỏ qua chối từ.”

“Nếu tộc trưởng khách khí như vậy, Lâm Phong cũng cung kính không bằng tuân lệnh.” Lâm Phong khẽ cười nói.

Trong lòng Lâm Phong rất rõ ràng đây là kế hoãn binh của Phục Ngao, nếu như bản thân mạnh mẽ muốn rời đi, tất nhiên sẽ lập tức trở mặt với Phục Ngao. Lâm Phong từ sau khi tu luyện Ma Thần Độn, liền trong nội tâm bất tri giác có lòng hiếu thắng, Ma Thần Độn ở dưới không nhận thức được ảnh hưởng đến tâm cảnh vốn cổ tình không dao động của Lâm Phong.

Bây giờ Lâm Phong ngạo khí bức người, cái này là dấu hiệu rõ ràng của tu luyện Ma Thần Độn đi vào tầng thứ hai cảnh giới Ma Nguyên Qui Nhất, chỉ là Lâm Phong vẫn chưa ý thức được mà thôi, vì thế Lâm Phong cũng ăn một chút khổ sở.

Ở lúc có, tốc độ tu luyện qua nhanh cũng không phải là một chuyện tốt, căn cơ không tồn sức, thì sẽ xuất hiện một chút vấn đề.

Phục Ngao dẫn Lâm Phong đến trong phòng tiếp khách của Kỳ Lân động phủ, đến một cái bàn đá cực lớn phương viên có chừng hơn mười thước, sau khi chủ khách ngồi xuống, Phục Ngao tìm một lý do liền rời khỏi.

Lâm Phong ngồi trên ghế đá, bình yên chờ đợi Phục Ngao quay về, căn bản Lâm Phong không để ý Phục Ngao sẽ tính toán chính mình, hoặc là nói ở lúc này Lâm Phong lòng tin tràn đầy sẽ không để ý bất cứ kẻ nào.

“Tộc trưởng, hiện giờ Lâm Phong của Vô Cực thành đang ở trong động phủ tộc ta, ta đã giả ý nói tộc trưởng ngưỡng mộ mà ổn định lấy hần, ở trong tay hần có một trường thương rất là kỳ lạ, theo ta phỏng đoán, tuyệt đối là một món vũ khí trên thượng phẩm Ma khí.” Phục Ngao thông qua truyền âm chỉ pháp đặc biệt của Kỳ Lân bộ tộc- Văn Thanh Dẫn truyền âm đạo.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 90: Động Phủ Gặp Nạn

Lúc này Phục Quyển đang trong Ma Thần Điện không e dè mưu tâm bảo vật nói: “Lâm Phong! Nhân vật khó giải quyết như thế Phục Ngao người lưu hẩn lại trong tộc làm cái gì? Chẳng lẽ người muốn với hẩn một quyết cao thấp sao? Một món Ma khí mà thôi, không đáng vì hẩn hao tổn trí óc, lập tức đuổi hẩn rời khỏi!”

Phục Ngao không nghĩ tới bình thường tộc trưởng Phục Quyển nhìn thấy cực phẩm linh khí đều sẽ tìm cách đoạt lấy, giờ đây lại sẽ không chút để ý thượng phẩm Ma khí? Lúc này Phục Ngao rất không hiểu rõ, nhưng nếu tộc trưởng đã nói, vậy cũng không có cần thiết tiếp tục lưu Lâm Phong ở đây nữa.

Nhìn thấy bộ dáng tức giận của Phục Quyển, Phục Tịch lạnh nhạt nói:” Phục Quyển, người đang nói chuyện với ai?”

“Tổ vương, trong tộc có chút chuyện, chuyện nhỏ mà thôi, có một người tu chân tên là Lâm Phong, gần đây ở Vô Cực Tinh phạm tội lớn đồ sát Mộ Dung gia toàn tộc, hiện giờ đang ở trong tộc ta, tộc nhân hỏi ta có cần lưu hắn lại không.” Phục Quyển cung kính nói.

“Ừ? Có cao thủ lợi hại như thế sao? Vừa đúng lúc ta phải với người cùng nhau về trong tộc, người cho tộc nhân đem hắn ổn định lấy, ta rất muốn nhận thức một chút người này.” Phục Tịch đầy hứng thú nói.

Phục Quyển vội vàng ứng tiếng nói:” Vâng, Tổ vương”

Nói xong liền lập tức đem tin tức này lại truyền âm cho Phục Ngao, nói cho Phục Ngao biết cho dù dùng biện pháp gì cũng phải lưu Lâm Phong lại.

Phục Quyển thay đổi thất thường khiến trong lòng Phục Ngao rất kỳ quái, nhưng thân là trưởng lão phản ứng vẫn phải có, Phục Ngao cũng không có hỏi nhiều, liền dặn dò tộc nhân chuẩn bị tiệc rượu, chiêu đãi Lâm Phong.

Phục Tịch nhìn thấy bọn tộc nhân sau khi thu lấy không ít Tiên khí bảo vật, khẽ quát nói:” Được rồi, chúng ta lập tức quay về trong tộc.”

Sau khi bọn người Phục Quyển lên tiếng, liền bay ra Ma Thần Điện, hướng về phía Kỳ Lân tộc động phủ của chính mình bay đi.

Người tu chân vốn không cần phải bắt cứ com nước thực vật gì. Trong quá trình tu luyện, hấp thu thiên địa linh khí thì có thể chuyển hóa vì năng lượng tự thân cần đến. Mới bắt đầu Lâm Phong vẫn còn muốn chối khéo tiệc rượu của Phục Ngao, nhưng sau khi trải qua giới thiệu của Phục Ngao, Lâm Phong liền có ý nghĩ muốn nếm thử một chút.

Rượu Phục Ngao chuẩn bị chiêu đãi Lâm Phong không phải là rượu thông thường, mà là linh tửu rất có ích lợi với tu luyện của người tu chân- - -Tâm Tiên Thánh Tửu.

Tâm Tiên Thánh Tửu là dùng Tiên quả mọng, Hàn Trùng Thảo với lại nước thiên tinh trải qua hơn vạn năm thời gian mới chế riêng mà thành. Người tu chân thông thường chỉ cần uống một ly có thể cải tạo thân thể gân mạch bình thường, tăng nhanh tốc độ thường ngày hấp thu linh khí, từ đó đề cao tu vị tự thân, với lại có thể có hiệu quả tăng cường hiệu quả tu luyện.

Mà người tu chân có tu vị tương đối cao nếu uống vào một ly. Liền sẽ bảo trì không linh, vứt trừ hết mọi thứ tạp niệm, phát ra nỗi dịu hòa và tâm cảm kích động, tránh cho lúc tu luyện sẽ có nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma.

Ngoài Tâm Tiên Thánh Tửu ra, Phục Ngao còn chuẩn bị rất nhiều Tiên quả của người tu chân, Lâm Phong là khách đến không cự, lúc uống hơn mười bình Tâm Tiên Thánh Tửu, sau khi không biết ăn bao nhiêu Tiên quả, cuối cùng Lâm Phong cũng dừng lại. Chuyển tải từ.

Phục Ngao ở một bên thế nào cũng cùng khuôn mặt cười lòng thầm thở phào một hơi. Lần này chiêu đãi Lâm Phong, đủ bị Lâm Phong uống hết đại khái toàn bộ hai phần ba Tâm Tiên Thánh Tửu. Phục Ngao nhìn thấy rất là đau lòng. Phải biết rằng, chế riêng Tâm Tiên Thánh Tửu rất là không dễ, chỉ là tìm kiếm thử cần tiên quả mọng, Hàn Trùng Thảo với Thiên tinh chi nước thì phải dùng hơn vạn năm thời gian.

Với lại những thiên tài địa bảo quý giá này không phải lúc nào đi tìm cũng sẽ có, phải cần một đoạn chu kỳ rất dài sinh trưởng mới có thể thành thực ngắt lấy. Nhất là thiên tinh chi nước. Trong thiên tinh băng động, mỗi cách trên vạn năm mới sẽ từ tuôn ra một cái đàm nhỏ mà thôi.

Tâm Tiên Thánh Tửu dị thường trân quý ở trong một ngày thời gian thì bị Lâm Phong uống đi một nửa, sao có thể khiến Phục Ngao không đau lòng?

Vẫn tốt tộc trưởng Phục Quyển truyền âm đến nói đã động người đang trên đường trở về, còn nói mang đến một đại nhân vật thần bí, mặc kệ a2 đại nhân vật gì, chỉ cần là bạn không phải địch là được.

Lâm Phong lòng thầm rất là đắc ý, không nghĩ tới bản thân không chỉ tìm được dung hợp món thứ sáu Ma Thần Khí tàn kiện, còn có thể không e dè uống Tâm Tiên Thánh Tửu của Phục Ngao đưa lên, trong một lúc, khiến Lâm Phong cũng có chút phơi phới.

Đương nhiên. Lâm Phong sẽ không quên mục đích của chính mình, hiện giờ chỉ là theo những người này chơi đùa mà thôi.

“Phục Ngao trưởng lão, không biết tộc trưởng các người khi nào mới có thể trở về, Lâm Phong còn phải ở đây chờ đợi bao lâu há?” Lâm Phong cố ý hỏi.

“Lâm Phong đạo hữu không nên nóng lòng, tộc trưởng nhà ta ở trong nửa ngày chắc chắn chạy về, xin người lại chờ đợi thêm chút canh giờ.” Phục Ngao khẽ cười nói.

Lâm Phong gật gật đầu, liền nhắm mắt dưỡng thần.

Nhìn thấy bộ dáng nhàn nhã của Lâm Phong, trong lòng Phục Ngao thầm hận nói:” Muốn lưu tiểu tử họ Lâm này vẫn đúng là không dễ. Không chỉ phải dâng lên Tâm Tiên Thánh Tửu. Còn phải đem khuôn mặt cười có cầu với hắn, đúng là tức giận!”

Nửa ngày sau. Trên mặt Phục Ngao vốn không có chút biểu tình đột nhiên lộ ra một tia cười lạnh, chỉ là một chút liền mất đi.

“Lâm đạo hữu, tộc trưởng nhà ta đã quay về.” Phục Ngao cười nói.

Lâm Phong mở hai mắt ra, liếc mắt nhìn Phục Ngao một cái, nhẹ giọng nói: “Vậy sao? Tộc trưởng nhà ngươi hiện giờ đang ở chỗ nào?”

“Ha ha ha! Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, không thể tưởng tượng được Lâm Phong tiểu hữu tuổi còn trẻ, liền lợi hại như thế! Có thể chỉ sức một người, thì đem Mộ Dung gia diệt môn, bọn ta cảm thấy không bằng a!” Tiếng cười xa xa của Phục Quyển liền truyền qua đây.

Lâm Phong nhìn về phía bên ngoài trung sảnh, Phục Quyển đi ở phía trước nhất, ở theo sau có hơn mười hán tử áo tím tinh tráng khuôn mặt hung tợn, vừa nhìn chính là Kỳ Lân tộc nhân.

Chỉ là, Lâm Phong phát hiện đi phía sau nhất có một người áo đen âm lạnh, hơi thở phát ra khiến bản thân có chút quen thuộc, nhưng lại không nghĩ ra người áo đen này ở đâu nhìn thấy qua, vì vậy liền thôi vậy.

“Nói vậy ngươi chính là tộc trưởng đại nhân chứ? Tại hạ Lâm Phong, đối với khích lệ của tộc trưởng thật sự e thẹn không dám nhận, kia chỉ là những người thể tục có thành kiến với ta mà thôi, thật ra người của Mộ Dung gia cũng không một mình ta giết.” Lâm Phong giải thích nói.

Phục Quyển phát tay khuyên can nói: “Lâm Phong tiểu hữu ngươi thì không cần quá khiêm nhượng, ta đến cho ngươi dẫn gặp một người.”

Nói xong người áo đen kia chậm rãi đi tới, Phục Quyển ngang thanh nói: “Vị này là Vương tổ tộc ta, rất muốn biết Lâm Phong tiểu hữu ngươi.”

Người áo đen từ mới vừa đi vào liền đem cho Lâm Phong một cảm giác rất không thoải mái, giống như cảm giác rất đáng sợ lại rất kiềm nén, linh thức của Lâm Phong có thể cảm ứng ra người áo đen này tuyệt đối là cao thủ.

Phục Tịch lạnh lùng nhìn Lâm Phong. Thấp giọng nói: “Lâm Phong, rốt cuộc ngươi và Ma Thần Khâm Phổ có quan hệ gì? Ở trên người tại sao có hơi thở của Ma Thần Khâm Phổ?”

Lời nói của người áo đen trước mắt khiến Lâm Phong chấn động mạnh, hắn làm sao biết Ma Thần Khâm Phổ có ta có quan hệ? Với lại còn cảm ứng ra hơi thở của Ma Thần Khâm Phổ ở trên người ta.

Lâm Phong cố ý làm ra một bộ dáng không hiểu rõ cho nên, nghi hoặc nói: “Ta nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì, cái gì Ma Thần Khâm Phổ? Ta không biết? Có thể ngươi nhìn nhầm sao?”

Thì ra Lâm Phong quá lo, Phục Tịch cũng không có cảm ứng được hơi thở của Ma Thần Khâm Phổ trên người Lâm Phong, Phục Tịch chỉ là cảm ứng được Ma Huyết năng lượng dao động trong cơ thể Lâm Phong mà thôi. Tu luyện của Ma Thần Khâm Phổ và Lâm Phong đều là Ma Thần Độn, trong cơ thể vận chuyển đồng dạng là Ma Huyết năng lượng, cho nên Phục Tịch có thể cảm ứng ra.

Phục Quyển bọn người cũng là không chút đầu mối nhìn Phục Tịch và Lâm Phong. Hoàn toàn không hiểu rõ tại sao nói Ma Thần Khâm Phổ và Lâm Phong có quan hệ.

Phục Tịch cười lạnh một tiếng: “Ngươi không cần nói dối, ở trước mặt ta giả ngốc là không có tác dụng, nếu ngươi đem sự thật nói cho ta biết, nói không chừng ta sẽ tha cho ngươi, nếu không, hậu quả ta không dám cam đoan!”

Mặc dù dưng đáy lòng Lâm Phong vẫn rất kinh ngạc, nhưng vẫn là không xem thường nói: “Ta thật sự không hiểu rõ Ma Thần Khâm Phổ ngươi nói là người gì, càng không cần nói là có quan hệ gì với hắn, hy vọng ngươi đừng có lần nữa lấy một số sự việc ta không biết chút nào ép hỏi ta!”

“Xem ra ngươi là muốn cứng miệng đến cùng. Ta cũng muốn xem ngươi ở trên người Ma Thần Khâm Phổ học được bao nhiêu phần bản lĩnh!” Phục Tịch nói xong, thân ảnh hăng hái di động đến trước mặt Lâm Phong. Huy động cánh tay phải đập về phía Lâm Phong.

Lâm Phong gặp nguy không loạn qua lại tránh đi, đồng thời gọi ra Thiên Hồng thương, trở tay đâm hướng về phía Phục Tịch.

Phục Tịch lần công đầu không có đập được Lâm Phong, không khỏi kinh ngạc một tiếng, lần nữa giơ tay huy trào Lâm Phong. Với lực Yêu nguyên tinh túy hùng hậu ngưng tụ thành một cái tay lớn màu xanh, trong nháy mắt đem Lâm Phong bao phủ bao trùm trong tay lớn.

Nhìn thấy năng lượng bàn tay lớn ở trước mắt xuất hiện chụp hướng về phía bản thân, Lâm Phong toàn lực thi triển Phong Ảnh Quyết, di động tốc độ lập tức tăng nhanh gấp mười lần, hiểm hiểm tránh ra bàn tay lớn của Phục Tịch.

Vừa mới thoát thân, Lâm Phong lập tức thi triển ra thương ảnh công kích cực nhanh, vô số thương ảnh hoặc đâm, hoặc đập mà Thiên Hồng thương biến thành công đến trên bàn tay lớn của Phục Tịch.

Mặc dù bàn tay lớn của Phục Tịch là lực Yêu nguyên biến ảo thành, nhưng lúc Thiên Hồng thương ảnh công kích đến trên bàn tay lớn, lại phát ra một trận dày đặc tiếng kim thiết vang lên. Bàn tay lớn của Phục Tịch bị Thiên Hồng thương của Lâm Phong đánh tan ngưng hình.

Bọn người Phục Quyển ở một bên quan sát vừa mới muốn lên trước động thủ công kích Lâm Phong, Phục Tịch nhìn chăm chú mọi người một cái, lạnh nhạt nói: “Có ta ở đây, vẫn không cần các ngươi ra tay!”

Bọn người Phục Quyền đành phải xa xa rút đến một bên quan sát cuộc chiến. Phục Tịch cười lớn nói:” Lâm Phong! Không ngờ ngươi lại có thể đem lực Yêu nguyên của ta đánh tan, ta có chút xem thường ngươi.”

Lâm Phong thách thức nói:” Lần sau công kích sẽ không phải đánh tan lực Yêu nguyên của ngươi, ta sẽ đánh tới chân thân của ngươi!”

“ Phải không? Vậy thì thử xem vậy!” Phục Tịch âm thanh lạnh lùng nói.

Nói xong, ở trong tay Phục Tịch nhanh chóng kết ra ấn quyết kì quái, giống như đang chuẩn bị thi triển cấm chế gì.

Lâm Phong không là đứa ngốc. Đương nhiên sẽ không đứng ở chỗ cũ yên lặng theo dõi kỳ biến. Sau khi vút đâm ra Thiên Hồng thương, thân thể của Lâm Phong khẽ khẽ nghiêng. Đôi tay liên tục hướng về phía trước chậm đẩy.

Ở lúc này Huyết Ma năng lượng đã từ đôi tay của Lâm Phong lặng yên chạy ra bên ngoài, thao túng lấy Thiên Hồng thương cực kỳ quý dị góc độ lơ lửng đâm về phía Phục Tịch.

Lúc này Phục Tịch dừng lại tiếp tục ngưng ấn, hai tay khép lại, sau đó mãnh liệt hướng về phía trước đầy dõng đi khẽ quát:” Thiên Khiển Ấn, trứ!”

Từ hơn mười đạo bạch quang lượn lờ của đồ án phức tạp mà điện quang tạo thành, hồi hải bào về phía Lâm Phong, mặc dù không biết Phục Tịch sử dụng chiêu số gì, nhưng dùng mắt thường xem Lâm Phong cũng biết tuyệt đối không thể bị vật không rõ này đánh trúng bản thân.

Lâm Phong thu lại Thiên Hồng thương vốn phải công kích đến Phục Tịch, nhanh chóng thu hồi ở trong chút ít với đồ án điện quang tiếp xúc.

Nhưng khiến Lâm Phong không ngờ tới là, Thiên Hồng thương lại là bồng tình không có gì xuyên thấu điện quang đồ án, cũng không có một chút ngăn cản gì, Lâm Phong đột ngột kinh hãi.

Dưới tình thế cấp bách, Lâm Phong vận chuyển toàn thân Huyết Ma năng lượng, dám ở trên cơ thể chính mình ngưng hình thành một tầng năng lượng hộ thể, cuối cùng điện quang đồ án bao trùm đến trên năng lượng hộ thể của Lâm Phong.

Sau khi điện quang đồ án đang tiếp xúc đến năng lượng hộ thể của Lâm Phong, lập tức liền như xiềng xích vậy đem Lâm Phong gắt gao nhốt lấy, Lâm Phong cảm thấy từ trên xiềng xích điện quang đồ án tạo thành có một luồng lực mạnh hướng về phía bản thân vọt tới.

Năng lượng hộ thể bị áp chế dần dần rút nhỏ phạm bị hộ thể, như vậy đi xuống, không cần bao lâu, Lâm Phong liền sẽ bị điện quang đồ án tạo thành dây trời nhốt lấy, hình thế trong lúc này cực kì bất lợi đối với Lâm Phong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 91: Chí Tôn Phân Thân

Lâm Phong dưới tình thế cấp bách, đem đại bộ phận Ma Huyết năng lượng trong cơ thể bức ra bên ngoài cơ thể, biến ảo thành năng lượng phân thân, sử dụng ra Phong Vân Động tầng thứ ba cảnh giới Quân Vương, bọn người Phục Tịch chỉ cảm thấy trước mắt trong nháy mắt xuất hiện hư ảo, hơn trăm tôn phân thân của Lâm Phong. Tủy ω Lộ ω Vồng

Những phân thân này phân biệt thi triển chiêu thức không giống nhau, nhanh chóng vô cùng hướng về phía**công kích lấy, Phục Tịch chỉ là lúc đó bị Phong Vân Động của Lâm Phong chấn kinh một cái, rất nhanh liền phục hồi qua lại, thành thạo đón đỡ với lại hồi kích phân thân của Lâm Phong.

Lâm Phong nhìn thấy Phong Vân Động của bản thân hóa thành phân thân cũng không có phát ra tác dụng gì, lòng thầm có chút ừ ừ, đang nhìn thấy một tôn phân thân của chính mình, lúc nhún người công ra một chiêu uy thế như quét ngang thiên quân vậy, Lâm Phong đột nhiên có chút hiểu rõ, ngoài huyền ảo Phong Vân Động cảnh giới cao nhất Chí Tôn.

Nắm chặt hai mắt tập trung tinh thần, đem thể xác và tinh thần toàn bộ chuyển chú đến trên một nơi Ma Huyết năng lượng, với lực Bồn Mệnh Nguyên Anh dung hợp trong đó, cuối cùng, lúc một cái phân thân cuối cùng của Lâm Phong bị Phục Tịch đánh tan, oai phong vô cùng bay lên trời.

Giống như sắp chậm rãi lên cao mọc cánh thành tiên bay lên vậy, quanh thanh che kín Ma Huyết năng lượng hùng hậu cường hãn, Phục Tịch ở trên người Lâm Phong bày ra giam cầm chi pháp- - Thiên Khiển Ấn, cũng đồng thời bị Ma Huyết năng lượng đan xen chấn vì hư vô.

Phục Tịch không thể tin giận dữ mở to hai mắt nhìn chằm chằm Lâm Phong, hẳn không thể tưởng tượng được Lâm Phong lại là có thể thoát khỏi Thiên Khiển Ấn của chính mình, phải biết rằng, cho dù là Thiên Tiên thông thường, cũng là rất khó thoát ra giam cầm của Thiên Khiển Ấn.

Với tu vị cảnh giới hiện giờ của Lâm Phong, Phục Tịch bất cứ thế nào cũng tưởng tượng không ra Lâm Phong là như thế nào làm được.

Đương nhiên, còn có Phục Tịch càng không thể tưởng tượng được sự việc sắp phải xảy ra ở trước mắt hắn, lúc ở giữa không trung Lâm Phong đang từ từ bay đến hơn trăm thước, hừ đứng ở nơi đó.

Lâm Phong chậm rãi mở ra hai mắt nhắm lại, trên mặt lộ ra một tia ý cười thoải mái, Phục Tịch nhìn thấy ở sau lưng của Lâm Phong không biết khi nào, không ngờ xuất hiện một tôn phân thân với Lâm Phong độc nhất vô nhị vậy.

Chỉ là, tôn thân phân này cho dù là từ vóc người thân thể, vẫn là trên khuôn mặt lộ vẻ ý cười đáng ghét kia. Điều với bốn tôn của Lâm Phong giống như nhau. Lâm Phong là sau khi kế Lâm gia tổ tiên Lâm Quân Dịch, duy nhất một người có thể đem Lâm gia võ kỹ Phong Vân Động lĩnh ngộ tu luyện đến cảnh giới Chí Tôn.

Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được, tôn thân phân này mà bản thân phân hóa ra, có thể với bản thân tâm linh tương thông, chỉ cần bản thân có chút ý niệm muốn chuyển động, phân thân có thể dựa theo ý nghĩ của bản thân đi thi triển công kích tương ứng.

Phục Tịch lạnh lùng nhìn Lâm Phong, trầm giọng nói:” Lâm Phong! Ngươi thật là một nhân vật bất thế, vẫn còn chưa trải qua lịch luyện đặc biệt nhiều thì có thể trưởng thành đến loại tình trạng này xem ra ta không thể không giết ngươi. Nếu như tiếp tục mặc kệ ngươi đi xuống. Một ngày nào của tương lai ngươi rất có thể sẽ siêu việt ta mà sau này hoạn nạn vô cùng.”

“Tất cả tộc nhân nghe lệnh! Hôm nay cho dù bỏ ra bất cứ giá trị gì, bất luận sinh tử, tuyệt đối không thể cho Lâm Phong thoát ra chỗ này. Phải đem hắn lưu ở nơi này!”

Bọn người Phục Quyển tất cả lĩnh mệnh, chậm rãi triển khai trận hình, đem Lâm Phong vây nhốt tại trong đó.

Lâm Phong không xem thường cười lạnh một tiếng:” Ngươi tưởng rằng, như thế thì có thể đem ta lưu ở nơi này sao? Không nên quá xem thường ta! Đánh giá thấp thực lực chính thức của kẻ địch hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!”

Vừa dứt lời, thân ảnh của Lâm Phong một phân thành hai, bốn tôn với phân thân đồng thời hai hướng trái phải bay vút mà đi, một đại hán áo tím tay cầm búa lớn, vũ động sinh động, căn ở trước mặt phân thân của Lâm Phong, quát lớn một tiếng vọt người nặng nề bổ về phía phân thân của Lâm Phong.

Phân thân Lâm Phong nhẹ nhàng bỏ qua búa lớn công kích của đại hán áo tím. Đôi tay trái phải huy động, làm ra trạng thái đè ép hai tay khê nhếch sau đó nhanh chóng cùng lúc, chỉ thấy đại hán áo tím ngay cả hô cũng không có kịp hô một tiếng, liền kiệt sức ngã xuống. Ở trên mặt đại hán áo tím, với lại toàn thân các nơi, chậm rãi tràn ra đại lượng máu tươi.

Ma Huyết năng lượng với lực Hỗn Nguyên kết hợp sử dụng, phát ra lực lượng ép bức quả nhiên lợi hại. Ở một cái đối mặt thì đem Nguyên Anh của đại hán áo tím kia ép bức sụp đổ. Lâm Phong không có quá tăng lực, nếu không thì Nguyên Anh của đại hán áo tím kia thì sẽ trong nháy mắt bị áp vỡ.

Uy lực Nguyên Anh tự nó rất lớn, Lâm Phong cũng không muốn bị liên can tới.

Nhìn thấy tộc nhân của chính mình bị giết, Phục Quyển giận dữ nói:” Lâm Phong! Hôm nay nếu không đem ngươi giết chết ở đây, ta bọn tộc nhân quyết không bỏ qua!”

Các tộc nhân Kỳ Lân khác cũng ào ào phát cuồng vậy công vây hướng về phía bốn tôn và phân thân của Lâm Phong, Lâm Phong trong nhất thứ đối mặt với công kích của mọi người, đành phải không ngừng lách mình du đầu lên. Nhưng chỉ cần có thể bắt được thời cơ, Lâm Phong vẫn sẽ với phân thân của bản thân thay nhau sử dụng Ma Huyết năng lượng, giết chết Kỳ Lân tộc nhân tu vị thấp một chút.

Phục Quyển với các tứ đại trưởng lão của Kỳ Lân tộc tu vị cũng rất cao, toàn là ở trên Độ Kiếp trung kỳ. Lâm Phong không dám với bọn họ quần đấu, luôn là một kích không công liền bay rút lui, Trong khoảng thời gian, mọi người cũng không làm được gì Lâm Phong và phân thân, hình thế trên sân lâm vào trong giằng co.

Phục Tịch nhìn Lâm Phong không ngừng tàn sát tộc nhân của chính mình, mà bản thân hắn lại không có bị bất cứ tổn thương nào, không khỏi cuồng nộ nói:” Một đám vô dụng chỉ bồi! Đều tránh ra! Để ta đến đối phó Lâm Phong!”

Bọn người Phục Quyển cũng là rất nén giận, tốc độ tránh né bay lượn của Lâm Phong vô cùng nhanh, với tốc độ của tộc nhân bên này của bản thân lại là không thể đem hắn nhốt lấy. Phục Tịch nhìn thấy bọn người của chính mình lâu công không nổi Lâm Phong. Mà tức giận cũng là chuyện đương nhiên.

Mọi người chậm rãi đẩy ra, Phục Tịch lên trước lạnh nhạt nói:” Lâm Phong. Nếu như ngươi có thể chịu nói cho ta biết hiện giờ Ma Thần Khảm Phở đang ở chỗ nào, ta có thể suy nghĩ buông tha cho ngươi lần này.”

“Vậy sao? Chỉ sợ sau khi ta một khi nói cho ngươi biết ẩn thân của Ma Thần Khảm Phở, ngươi sẽ không chút do dự lập tức động thủ giết ta đi? Ta có chút không hiểu nhiều lắm, tại sao ngươi thân là một vị người tu Yêu có thực lực cao thâm như vậy, luôn luôn làm một số chuyện ngu ngốc chứ?” Lâm Phong khinh miệt nói.

“Tiểu tử cầm mồm! Không cho ngươi nhân thức một chút thực lực chính thức của ta, ngươi sẽ là không hết hy vọng!” Phục Tịch quát to.

Tề ra pháp bảo của bản thân, trong tay của Phục Tịch xuất hiện một Tinh Lược châu tử màu đen lớn nhỏ như nắm đấm. Trong khí đen lượn lờ, châu tử màu đen trong tay Phục Tịch tán phát ra từ quang quỷ dị.

Lâm Phong chỉ là tùy ý nhìn một cái châu tử màu đen kia, liền không khỏi tự chủ tiếp tục nhìn chăm chăm từ quang bất động của châu tử màu đen. Thì ra trong từ quang chiếu ra một bức cảnh tượng, rõ ràng là nơi Mộ Dung Nhược Tuyết đang ở một chỗ cực kỳ âm trầm kinh khủng, đang bị Đoan Mộc Khuất Sùng độc đánh.

Lâm Phong lớn kêu một tiếng:” Không! Đoan Mộc Khuất Sùng xoay đầu qua, tàn nhẫn cực kỳ cười nói:” Lâm Phong, lão phu cho ngươi tìm tập hợp tất cả Ma Thần Khí tàn kiện? Nếu như vẫn không có, lão phu không dám cam đoan tiểu nha đầu này vẫn có thể chịu được bao lâu.”

Nhìn thấy bộ dáng bị thảm của Mộ Dung Nhược Tuyết, Lâm Phong cực kì bi thương, trong lòng cảm thấy một luồng thê lương trong tuyệt vọng.

“Lâm Phong! Ngươi đang làm cái gì? Lập tức đi vào trong ngọc giản, tình cảnh mà ngươi thấy trước mắt, toàn là trong tay Phục Tịch kia**câu dẫn phát ra ảo giác trong lòng, không phải là thật.” Tiếng của Ma Thần Khâm Phổ đang vội vã dồn dập vang lên trong đầu của Lâm Phong.

Ở lúc này tâm thần của Lâm Phong tỉnh táo qua lại, nhìn thấy Phục Tịch đang hiem cười nhìn bản thân, mà ở trong tay hắn**câu cũng đang không ngừng xoay tròn, Lâm Phong không dám nhìn nữa, nhanh chóng tâm thần nhất định, đi vào trong ngọc giản.

Trong lòng Phục Tịch đang lòng thầm đắc ý, tưởng rằng lập tức thì có thể thông qua**giúp đỡ của quả cầu, mê hoặc tâm thần của Lâm Phong, dẫn đạo hắn nói ra tất cả mọi thứ liên quan đến Ma Thần Khâm Phổ. Nhưng là, thì ở lúc mấu chốt, Lâm Phong lại là ở dưới mắt thường của bản thân biến mất!”

Kết quả này không thể nào không khiến Phục Tịch nổi giận, mắt thấy muốn thành công ở thời khắc cuối cùng thất bại trong gang tấc, Phục Tịch thậm chí tưởng rằng trước mắt bản thân nhìn thấy ảo giác. Sự thật là sự thật, cho dù ngươi có không nguyện ý tin tưởng bao nhiêu, nó vẫn là trước sau như một hiện ra trước mặt ngươi.

Sau khi đang điên cuồng sử dụng Tiên thức ở gần đó trong vạn dặm tìm kiếm hơn mười lần, Phục Tịch không thể không thừa nhận, Lâm Phong quả thật là ở trước mắt của bản thân biến mất không thấy, thậm chí cả một tia hơi thở cũng không để lại.

Chỉ là, khiến Phục Tịch tuyệt đối không tin tưởng được là, một hạt phấn bụi mà ngọc giản hóa thành thì lặng lẽ nằm ở dưới chân Phục Tịch.

“Ngươi hiện tại có phải có chút hiểu rõ tính cấp bách đề cao tu vị của tự thân?” Cơ Trầm nhàn nhạt nói.

“Cơ tiên bối, ta muốn hỏi ngươi một cái vấn đề.”

“Ngươi nói đi, ta sẽ cố gắng nói cho ngươi biết.”

Lâm Phong trầm ngâm nói:” Phục Tịch kia lợi hại như thế, đại khái ta phải tu luyện đến cảnh giới gì mới có thể đánh bại hắn? Nếu không thể đánh bại hắn, muốn tiếp tục tìm kiếm các Ma Thần Khí tàn kiện khác thì khả năng không lớn.”

Lúc này Ma Thần Khâm Phổ cũng hiện thân xuất hiện ở trong ngọc giản, đối mặt với Cơ Trầm khom người nói trước:” Cơ tiên bối.”

Sau đó nhìn Lâm Phong, trầm giọng nói:” Phục Tịch kia vốn là Hỗn Động Thần Thú ở Thiên giới trông coi Vô Tự Thiên Thư, bản tôn là Vương giả trong Kỳ Lân tổ- -Mặc Kỳ Lân. Thiên phú dị bẩm, thực lực cực kì mạnh mẽ, thì đến cả lúc trước lấy trộm Vô Tự Thiên Thư, thời kì toàn thịnh của ta cũng không nguyện ý trực tiếp giao thủ với hắn.”

Ma Thần Khâm Phổ hơi dừng lại một chút, lại nói:” Năm đó tu vị của Phục Tịch đã đến cảnh giới Cửu Chuyển Hỗn thể Yêu Vương, Phục Tịch với ngoại công nhập đạo thân thể cực kì cường hãn, có thể nói không ở dưới ta. Sở dĩ ta không nguyện ý trực tiếp giao thủ với hắn, nguyên nhân lớn nhất chính là bởi vì thân thể Phục Tịch quá cường hãn, ta rất khó tổn thương được hắn.

Lâm Phong nghi hoặc nói:” Nói như vậy tu vị của Khâm Phổ ngươi không bằng Phục Tịch kia à?”

“Đương nhiên không phải, ta chỉ là không nguyện ý lãng phí thời gian với hắn mà thôi, dưới tình trạng ta toàn lực ra tay, vẫn là có thể đem Phục Tịch chế phục, muốn giết hắn thì không dễ dàng.” Ma Thần Khâm Phổ vội vàng giải thích nói.

Cơ Trầm cười to nói:” Ha ha ha! Nếu như với Ma Thần Động tầng thứ năm của Khâm Phổ ngươi, thực lực Ma Quân Dẫn Phách không thể đánh bại Phục Tịch kia, sớm thì ta đã đem ngươi đá ra ngoài, tránh làm hổ thẹn tên tuổi của ta.”

“Cơ tiên bối nói rất đúng, Khâm Phổ gan ngươi quá nhỏ, không dám đối mặt cường địch.” Lâm Phong cũng trêu chọc Ma Thần Khâm Phổ.

Trên mặt anh tuấn của Ma Thần Khâm Phổ đột nhiên lộ ra biểu tình xấu hổ, đồng thời nhìn chăm chú Lâm Phong một cái, cười khan nói:” Lúc đó ta một lòng muốn nhanh chóng nghiên cứu thấu Vô Tự Thiên Thư, sử dụng tốt luyện chế Ma Thần khí chi pháp ghi chép trong Vô Tự Thiên Thư. Cho nên chỉ là đem Phục Tịch kia dẫn tới Ma Thần Điện Hắc Ma Điện giam cầm lên, cũng không có muốn đánh bại hắn.”

Lâm Phong kinh ngạc nói:” Nói như thế, Mâu Dao liền là Khâm Phổ bản thân ngươi thông qua Vô Tự Thiên Thư học được luyện khí chi pháp, tự mình luyện chế mà thành?”

Q.3 - Chương 92: Giác Ngộ

Ma Thần Khảm Phô nhìn thấy biểu tình kinh ngạc của Lâm Phong, đắc ý phi phàm nói:”Đương nhiên, nếu không ta mạo nguy hiểm lớn như thế, lấy trộm Vô Tự Thiên Thư làm tác dụng gì hả? Ở Thiên giới, chỉ có ta có được Ma Thần Khí mà thôi, đối với Tiên Thần Khí và Yêu Thần Khí, cũng sẽ không vượt quá ba món. zuilu.net”

Cơ Trầm không cho là đúng nói:”Đừng nên tưởng rằng ở Thiên giới có được một món Ma Thần Khí thì tài ba, đợi người độ qua Cừu Cừu Thần Kiếp bay thẳng đến Thần giới thì người sẽ hiểu rõ, Ma Thần Khí rốt cuộc là pháp bảo phẩm cấp gì.”

“Cơ tiền bối nói rất phải, là ta quá tự kiêu ngạo, ta cũng chỉ là ở trước mặt Lâm Phong mới sẽ ra vẻ một phen, bình thường ta không có kiêu ngạo như vậy.” Ma Thần Khảm Phô thấp giọng nói.

“Dựa vào lời nói vừa rồi của Cơ tiền bối, ở Thần giới chẳng lẽ còn có Thần Khí càng thêm lợi hại tồn tại sao?” Lâm Phong nhìn Cơ Trầm hỏi.

Cơ Trầm nhẹ giọng nói:”Đương nhiên có, ở Thiên giới có thể có được một món Ma Thần Khí hoặc là các Tiên Thần Khí hay Yêu Thần Khí ngang nhau, đủ để tung hoành cả một Thiên giới. Nhưng một khi đã bay thẳng đến Thần giới, tình trạng thì rất là không giống nhau.”

“Pháp bảo vũ khí của trong Thần giới có thể chia làm ba đại loại, Thần nhân thông thường sử dụng là Cự Phụng Thần Khí, tương đương với cực phẩm Ma Thần Khí của Thần Khí; đột phá Thần nhân đạt đến cảnh giới Thần Quân thì sử dụng Tuyệt Thần Bảo Khí, không có đạt đến cảnh giới Thần Quân là không thể khống chế lực Thần Nguyên cực cường đại của Tuyệt Thần Khí; cuối cùng thì chỉ có Thần Vương mới có thể sử dụng Phong Thần Thánh Khí, Phong Thần Thánh Khí có thể nói là pháp bảo uy lực lợi hại nhất của Thần giới.”

Cơ Trầm dừng một chút lại nói:”Còn có chính là vật cao nhất ở Thần giới chỉ tồn tại trong lòng người tu chân- Thanh Trọc Kính. Truyền thuyết có thể có được Thanh Trọc Kính thì người tu chân có thể thấy rõ vũ trụ vạn vật sinh linh, thao túng các thịnh suy sinh tử, ở trong lúc trở tay. Thanh Trọc Kính dấu sao là truyền thuyết, ta phi thăng đã có hơn trăm vạn năm, đến nay vẫn chưa có phát hiện bất cứ người Thần giới nào nói gặp qua Thanh Trọc Kính.”

Lâm Phong bị lời nói của Cơ Trầm sâu sâu rung động đến, thì ra đúng là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại có nhân a! Đừng nói là Thiên giới, bản thân hiện giờ ngay cả giới tu chân Vô Cực Tinh cũng nhanh không chịu nổi, càng không phải nói Thiên giới với Thần giới xa không thể tới.@@

Nhìn thấy bộ dáng buồn bã của Lâm Phong, Ma Thần Khảm Phô khẽ quát nói:”Lâm Phong! Thu hồi bộ dáng thất hồn lạc phách kia của ngươi, muốn biến mạnh thì cố gắng tu luyện Ma Thần Độn, chỉ có không ngừng đề cao tu vị của tự thân ngươi mới có hy vọng vượt qua cửa ải khó, đánh bại cường địch! Nếu như cũng giống ngươi như vậy gặp phải một số ngăn trở thì không gượng dậy nổi, còn nói gì Độ Kiếp phi thăng hả?”

Lời nói của Ma Thần Khảm Phô như nghi thức xối nước vậy đem Lâm Phong sáng tỏ thông suốt, đúng vậy! Nhân sinh trên đời, muốn có được thứ bản thân muốn thì cần phải bỏ ra nỗ lực cố gắng, khó khăn hiểm trở chỉ là dọc theo điều chỉnh thôi. Chuyển tải từ

“Không sai, Cơ Trầm tiền bối. Ta phải tiếp tục tu luyện Ma Thần Độn, tận khả năng đề cao thực lực của bản thân!” Lâm Phong cao giọng nói.

Cơ Trầm cười, xem ra phép khích tướng của Ma Thần Khảm Phô tiểu tử này vẫn còn dùng được. Không uổng công trước đó chính mình đã từng cũng dùng qua chiêu số như vậy khích lệ qua hắn.

Ma Thần Khảm Phô cũng rất đắc ý liếc nhìn Cơ Trầm một cái, trong mắt bao hàm ý cười cực kỳ rõ ràng, Cơ Trầm như không có nhìn thấy vậy xoay đầu qua, điều này khiến Ma Thần Khảm Phô có chút buồn bực, biểu diễn của bản thân rất thành công a!

Từ nay về sau, cuộc sống bế quan trong ngọc giản, Lâm Phong không ngừng mà liều mạng tu luyện ngoại công Ma Thần Độn, không chỉ là phải đánh nhau với Cơ Trầm, còn phải tu luyện trình độ cứng cỏi của bản thân trong trọng lực không gian mà Cơ Trầm bày ra.

Vừa mới bắt đầu, chỉ là một vạn lần trong trọng lực không gian. Lâm Phong cũng rất khó chịu đựng được, đừng nói là đứng thẳng, cho dù là quỳ trên mặt đất, khẽ muốn ngẩng đầu một cái cũng làm không được. Dưới lực ý chí chống đỡ mạnh mẽ của Lâm Phong, một tháng sau, cuối cùng Lâm Phong khó khăn ngẩng đầu của bản thân lên.

Ba tháng sau, Lâm Phong đã có thể chậm rãi bò thân thể lên. Nửa gấp nửa chồm hồm. Cuối cùng, sau khi ở trong trọng lực không gian khổ sở tu luyện thích ứng một năm, Lâm Phong hoàn toàn thẳng đứng thân thể của bản thân lên.

Mặc dù Cơ Trầm rất hài lòng đối với tu luyện của Lâm Phong, nhưng bản thân Lâm Phong lại không có chút cảm thấy buồn lòng, bởi vì từ Lâm Phong nhìn ra, cái này chỉ là bước thứ nhất bản thân tu luyện thực lực thân thể.= =

Phải biết rằng, Ma Thần Khảm Phô lúc trước, từ bước vào một vạn lần trọng lực không gian, cũng có thể đứng dậy, đầy đủ dùng năm mươi năm thời gian. Đúng là người so với người đến tức chết người đấy! Ma Thần Khảm Phô cũng là cảm thấy kinh ngạc không thôi với tốc độ tiến bộ của Lâm Phong.

Trình độ cứng cỏi của thân thể có được cường hóa phạm vi lớn, Lâm Phong không có dừng lại tu luyện đối với cảnh giới Linh Hồn, ở trong quá trình Ma

Huyết năng lượng vận chuyển, Lâm Phong có thể cảm ứng được tốc độ Nguyên Anh hấp thu năng lượng càng ngày càng chậm, thẳng đến một chút cũng không hấp thu lần nữa.

Đòi mất vốn thân quang trầm tĩnh cũng nhắm chặt lên, Lâm Phong biết, chỉ là điềm báo trước sắp phải có đột phá.

Cảnh giới tu vị hiện giờ của Lâm Phong là Ma Thần Độn tầng thứ hai, cảnh giới Ma Nguyên Qui Nhất. Nếu như lần nữa đột phá. Thì sẽ đi vào đến tầng thứ ba. Cảnh giới Ma Vương Tự Linh.

Ma Vương Tự Linh là cảnh giới Ma Thần Độn sáu đại trong cảnh giới, cảnh giới tăng cường năng lực công kích. Cho dù là vật lý công kích hay là năng lượng công kích, đều cực kì cường hãn. Đối với Lâm Phong mà nói, bản thân hiện giờ cũng cấp bách tăng cường lực công kích của chính mình, mặc dù bản thân đem cảnh giới cao nhất cảnh giới Chí Tôn của Phong Vân Động lĩnh ngộ được, nhưng chỉ là giúp đỡ của một cái phân thân cũng không thể tăng lên bao nhiêu lực công kích.

Phong Vân Động cảnh giới Chí Tôn phân hóa ra phân thân, các lực công kích nguồn gốc đến cũng là bản thân, với nói là gia tăng, chẳng bằng nói là chia sẽ tốt một chút.

Lâm Phong tu luyện mười năm thời gian, mặc dù vẫn chưa đột phá đến cảnh giới Ma Vương Tự Linh, nhưng ở trong một vạn lần trọng lực không gian, Lâm Phong đã có thể tự nhiên triển động thân thể của chính mình, cho dù là hăng hái chạy nhanh, hay là các làm các loại động tác, cũng không phải là vấn đề nữa.

Chỉ là bởi vì trọng lực không gian hoàn toàn hạn chế chấn động Ma Huyết năng lượng trong cơ thể bản thân, Lâm Phong vẫn không thể ở trong trọng lực không gian bay lượn, lúc trước Cơ Trầm bày ra trọng lực không gian, chính là hoàn toàn vì tu luyện năng lực kháng áp của thân thể. Đem tất cả năng lượng tự thân trong cơ thể của người tu luyện toàn bộ cấm chế lên, dưới tình huống như thế như thế người tu luyện chỉ có thể dựa vào tiềm lực và kiên cường của lực ý chí của thân thể chính mình. Đem mọi thứ đường lui toàn bộ cắt đứt, phương pháp tu luyện như vậy luôn là có hiệu quả nhất, cũng là thực dụng nhất. Hiện giờ Lâm Phong chính là như thế, ở trong trọng lực không gian tu luyện đã có một trình độ nhất định, nếu như muốn tiến thêm một bước đề cao trình độ cứng cỏi của thân thể, thì cần phải tăng lớn trọng lực.

Lúc Lâm Phong thỉnh cầu với Cơ Trầm tăng lớn trọng lực, lại bị Cơ Trầm ngăn lại, Cơ Trầm rất rõ ràng nói cho Lâm Phong biết, ở lúc Lâm Phong chưa có đột phá đến Ma Thần Độn tầng thứ ba, cảnh giới Ma Vương Tự Linh, Cơ Trầm là tuyệt đối sẽ không cho Lâm Phong cao quá một vạn lần trọng lực không gian tu luyện thân thể.

Đối với nguyên nhân, Cơ Trầm thì nói là sau khi Lâm Phong không tương tượng được tăng lớn trọng lực, nếu như chỉ có cường hãn của thân thể, mà lúc không có hỗ trợ trên cảnh giới tu vị, Nguyên Anh của Lâm Phong rất dễ dàng bị trọng lực không lồ đè suy sụp. Bởi vì lần kế tiếp tu luyện đi vào trọng lực không gian không phải là hai vạn lần, hoặc là ba vạn lần, mà là mười vạn lần!

Một lần duy nhất gia tăng mười lần trọng lực, Lâm Phong cũng có thể tương tượng được độ khó của tu luyện sẽ có khó khăn bao nhiêu, cho nên Lâm Phong cũng không có lần nữa yêu cầu việc Cơ Trầm tăng lớn trọng lực.

Lâm Phong trong ngọc giản tu luyện, nhưng là ở ngoài ngọc giản người tu chân trên Vô Cực Tinh thì đã rối loạn, bởi vì Phục Tịch tản ra một tin tức, chính là Lâm Phong đã từng ở Viễn Cổ Hồng Hoàng phía bên bờ Tây xuất hiện qua. Bản thân vốn muốn đem nó bắt lấy, nhưng bởi vì Lâm Phong có phép thoát mạng đặc biệt, mới bị hắn thoát khỏi.

Tin tức này khiến rất nhiều thế lực giới tu chân chính phái ở Vô Cực Tinh, ào ào xuất động lên, trong đó thì bao gồm Thái Hư phái dẫn đầu, Ngạo Thế môn. các thế lực lớn của Vô Cực thành hỗ trợ đại quân đuổi giết Lâm Phong.

Một hàng hơn ngàn người hạo hạo đang chạy tới khu vực bên bờ phía Tây ở Viễn Cổ Hồng Hoàng, chẳng lẽ các người tu chân này chỉ là vì báo thù cho Mộ Dung gia sao?

Kết quả đương nhiên sẽ là không phải vì giúp đỡ Mộ Dung gia báo thù, mà là vì một tin tức khác mà Phục Tịch tản ra, chính là Lâm Phong ở sự giúp đỡ của người thần bí lấy được tất cả bảo vật trong Ma Thần Điện, trong đó thì bao gồm có Ma Thần Khí Mâu Dao của Ma Thần Khảm Phổ trong đó.

Nhân tính mãi mãi là tham lam, ở lần trong đại chiến đoạt bảo trước đó, đông đảo các người tu chân tham dự đoạt bảo, người có thể ở trong Ma Thần Điện lấy được một món hai món tàng bảo lác đác không có mấy. Mộ Dung gia cũng là lấy được không ít, nhưng Mộ Dung gia đã bị diệt môn, bảo vật thu hoạch được cũng không biết ở đâu.

Cũng không vài người biết được Mộ Dung gia hoàn toàn là bởi vì thu lấy nhiều bảo vật như thế mới bị diệt môn, xuất phát từ đại chiến đoạt bảo trước đó không cam lòng, đông đảo thế lực tu chân lần này cũng phái ra cao thủ trong cao thủ, tâm thái hướng về phía Viễn Cổ Hồng Hoàng là ôm nhiệm vụ cần thiết đem tất cả bảo vật Lâm Phong có được nhất cử cướp sạch.

Lâm gia không có phái người đi tham dự đại quân người tu chân đuổi giết Lâm Phong lần này, đệ tử bình thường của Lâm gia không hiểu rõ tại sao Lâm Phong lại phạm sai lầm lớn như thế, mà các tinh anh của Lâm gia lại không chịu nói rõ ẩn tình trong đó. Trong lòng Lâm gia gia chủ Lâm Thiên Hào cũng là không dễ chịu, một đệ tử cực kì ưu thế như vậy chôn vùi đi, Lâm Thiên Hào cực kì thay Lâm Phong cảm thấy tiếc hận.

Nhưng, chỉ có một người lặng lẽ rời khỏi Lâm gia, một mình một thân hướng về phía Viễn Cổ Hồng Hoàng, chính là sư phụ của Lâm Phong, Lâm Diệp.

Lâm Diệp biết nếu như lần này bản thân không ra tay giúp đỡ Lâm Phong, Lâm Phong rất có thể sẽ bị các người tu chân rào rạt giết chết tại nơi. Đối với tu vị của Lâm Phong thì Lâm Diệp rất rõ ràng, mặc dù là ở trên Vô Cực Tinh có thể xưng là cao thủ số một, nhưng mà đối mặt với đại quân người tu chân đông đảo như thế, Lâm Phong là tuyệt đối không có khả năng thắng lợi. Hoặc là nói, muốn chạy thoát cũng là cực kì khó khăn.

Từ sau khi Lâm Phong rời khỏi Lâm gia, Lâm Diệp nghĩ rất nhiều, mặc dù bản thân không có trách cứ Lâm Phong tùy tiện ra tay giết chết Mộ Dung gia chủ Mộ Dung Hàn Sơn, nhưng từ Lâm Diệp cho Lâm Phong tự mình rời khỏi thì có thể nhìn ra, Lâm Diệp vẫn là trong lòng có trách cứ với Lâm Phong.

Từ đại thế gia luôn luôn có giao tiếp tốt, có thể nói huynh đệ liên minh, giờ đây lại lạc phải Mộ Dung gia bị diệt môn, Tư Đồ và Lý gia cũng với Lâm gia dần dần xa lánh. Từ đó có thể nhìn ra, Mộ Dung gia bị người khác diệt môn mặc dù không phải là Lâm Phong gây ra, nhưng hậu quả lại gián tiếp là do Lâm Phong tạo thành.

Chuyện tới giờ đây Lâm Diệp cũng không quản được bao nhiêu, đệ tử của chính mình chỉ có một người Lâm Phong, nếu như Lâm Phong chết, như vậy hy vọng của chính mình cũng bị tan biến. Đôi một góc độ mà nói, Lâm Diệp tình nguyện bản thân bị giết cũng không nguyện tro mắt nhìn Lâm Phong chết ở trước mặt bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 93: Ma Vương Tụ Linh.

Ở trên Vô Cực Tinh tu luyện nhiều năm như vậy, đối với biến đổi vô thường của thế sự, Lâm Diệp sớm đã nhìn thấu, người yêu nhất trong lòng của bản thân sớm đã rời bỏ đi xa. zuii.uu.net

Xuất hiện của Lâm Phong, không khác làm cho trên tinh thần của Lâm Diệp tìm được một loại ký gởi khác, tính cách cực kì giống nhau với bản thân, đối với chuyện bản thân cố chấp nhận định, cũng khiến Lâm Diệp đem Lâm Phong nhìn thành một người rất quan trọng đối với bản thân mà nói.

Trong bất tri bất giác, Lâm Diệp buông xuống tất cả gánh nặng trong lòng, chỉ cầu không muốn vô vi, hoặc nói là, Lâm Phong là ràng buộc duy nhất của bản thân vậy!

Lặng động mười mấy vạn năm, ngộ đạo ở trong nháy mắt, Lâm Diệp đột phá!

Tương đấu với cảnh giới luyện Kếp kỳ đầu của Lâm Thiên Hào, Lâm Phong mạnh hơn sư phụ của chính mình rất nhiều, bởi vì sau khi Lâm Diệp không ngờ ở giác ngộ, tự nhiên trực tiếp đi vào luyện Kếp kỳ cuối.

Thậm chí ẩn ẩn, Lâm Diệp cảm ứng được Tứ Cửu Thiên Kếp của bản thân sắp ở trong trăm năm phủ xuống.

Trong cơ thể mãnh liệt mệnh môn, lực Chân Nguyên đại lượng tăng cường không có khiến Lâm Diệp cảm thấy hưng phấn, rõ ràng trên phạm vi lớn tăng lên với lại cường hóa thân thể cũng không có khiến Lâm Diệp cảm thấy bất cứ thoải mái nào.

Một khi giác ngộ, Lâm Phong không có một chút vui sướng, trái ngược nhau trong lòng dâng lên một luồng cảm giác vô sức thật sâu. Hư không cường liệt chiếm cứ nội tâm của Lâm Diệp, Lâm Diệp hiểu rõ, cho dù bản thân thành công Độ Kếp, thoát xác thành tiên, cũng không thể thoát khỏi loại cảm giác này.

“Phong nhi, sư phụ lập tức sẽ đi tìm ngươi, cho dù phía trước có bao nhiêu nguy hiểm không biết, sư đồ chúng ta cùng nhau đối mặt!”

Lâm Phong đã một ngàn sáu trăm bay mười một lần đánh bại Cơ Trầm cảnh giới có Ma Nguyên Qui Nhất, chậm chạp không có dấu hiệu đột phá xuất hiện, không chỉ bản thân Lâm Phong không hiểu rõ, mà ngay cả Cơ Trầm và Ma Thần Khảm Phô cũng không hiểu rõ.

Tại sao thực lực của Lâm Phong rõ ràng đã thật to vượt qua cảnh giới Ma Nguyên Qui Nhất, lại không thể thành công đột phá đến Ma Thần Độn tăng thứ ba, cảnh giới Ma Vương Tụ Linh chứ?

Chẳng lẽ nói Ma Thần Độn trên người Lâm Phong sẽ xuất hiện biến hóa gì sao? Lâm Phong trăm mối không có cách giải, hoặc là nói bản thân thiếu hụt loại điều kiện cần thiết. Từ thực lực trên thân thể mà nói, Lâm Phong sớm thì có thể lần nữa trong một vạn lần trọng lực không gian tự nhiên hành động.

Hiện giờ giải thích duy nhất chính là, Lâm Phong vẫn chưa lĩnh ngộ được huyền ảo của trên tu vị cảnh giới. Không thể lĩnh ngộ được thì không thể đột phá, Lâm Phong lần đầu tiên vì tu vị cảnh giới mà cảm thấy rất là đau đầu.

Bất đắc dĩ của Lâm Phong, đành phải hướng về phía Cơ Trầm đưa ra một ý tưởng can đảm, thì chính là lập tức cho bản thân đi vào mười vạn lần trong trọng lực không gian tu luyện thân thể, cũng có lẽ ở thời khắc khẩn cấp, nói không chừng bản thân có thể lĩnh ngộ được huyền bí thành công đột phá trên cảnh giới.

Ngay từ đầu căn bản Cơ Trầm thì không có cho Lâm Phong cơ hội, lập tức thì cự tuyệt ý tưởng này của Lâm Phong, mà ngay cả Ma Thần Khâm Phổ cũng nói đây là ý tưởng tự tìm đường chết của Lâm Phong.

Nhưng không qua nhiều lần thỉnh cầu của Lâm Phong, cuối cùng Cơ Trầm cũng là đồng ý cho Lâm Phong thử một lần. Chỉ là thêm một điều kiện, thì chính là nếu Lâm Phong chịu không được áp bức của trọng lực, thì phải lập tức nói cho Cơ Trầm biết đem Lâm Phong cứu ra ngoài.

Cơ Trầm sẽ không nghĩ tới. Với tính cách quật cường của Lâm Phong, nếu như không thể đạt thành mục tiêu của bản thân, cho dù là gặp phải tử vong, hẳn cũng sẽ không lên tiếng kêu cứu, đó là nguyên tắc của Lâm Phong.

Trước lúc đi vào mười vạn lần trọng lực không gian, Cơ Trầm lần này nghiêm túc nhìn chăm chăm mắt của Lâm Phong nói:” Nếu như ngươi đứng là kiên trì không nổi, lập tức phải báo cho ta biết, nếu không, một khi xuất hiện sai lầm gì, ai cũng cứu không được ngươi!”

Lâm Phong lạnh nhạt cười nói:” Yên tâm đi! Cơ tiên bối. Ta sẽ không khiến ngươi thất vọng.”

Ma Thần Khâm Phổ ở một bên nhìn giao hoát trong mắt chớp lóe của Lâm Phong, trong lòng kêu to không tốt, nhưng, lúc này Lâm Phong đã đi vào mười vạn lần trọng lực không gian.

Cảm giác áp bức nghiêm trọng của mười vạn lần trọng lực không gian quả thật là Lâm Phong không tưởng tượng được, vừa mới đi vào trong trọng lực không gian, Lâm Phong thì lập tức bị trọng lực áp nằm dưới đất, không chỉ là trên thân thể không ngừng truyền đến đau đớn. Nguyên Anh ở nơi đơn điền của chính mình cũng không ngừng run rẩy.

Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được ý thức của chính mình dần dần tan biến, kịch liệt đau đớn cũng không thể giảm bớt tinh thần tan rã, ở lúc này, Lâm Phong nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyết chậm rãi bước đi về phía hướng chính mình, sự phụ Lâm Diệp chấp tay thẳng thở phào, bóng lưng to lớn đầy rộng, nụ cười hiền lành của bản thân nẫu thân.

Mọi thứ tất cả này không ngừng ở trong đầu Lâm Phong không ngừng thoáng hiện, bản thân phải chết sao? Lâm Phong hỏi bản thân, nhưng bản thân rõ ràng vẫn còn có ý thức, không được!

Nhược Tuyết hiện đang bị Đoan Mộc Khuất Sùng bắt giữ. Không biết đang chịu đựng hành hạ và đau khổ như thế nào, bản thân tuyệt đối không thể dễ dàng bỏ cuộc như thế, nếu như bản thân chết ở nơi này, như vậy sẽ có ai đi cứu Nhược Tuyết chứ?

Lúc này Lâm Phong không biết từ chỗ nào tuôn ra một luồng năng lượng không hiểu, khiến ý thức của bản thân đột nhiên phục hồi tỉnh táo, nhìn thấy trước mắt bản thân xuất hiện ánh mắt ân cần của Cơ Trầm và Ma Thần Khâm Phổ, Lâm Phong cười.

“Trên mặt ta có phong cảnh sao? Cơ Trầm tiên bối, Ma Thần Khâm Phổ tại sao các ngươi vẫn luôn nhìn chăm chăm ta?” Lâm Phong khẽ cười nói.

“Trên mặt ngươi cái gì cũng không có. Nhưng cảnh giới của ngươi đã đột phá!” Ma Thần Khâm Phổ thấp giọng nói.

Lâm Phong kinh dị nhìn về phía Cơ Trầm. Cơ Trầm cũng chậm rãi gật gật đầu.

Lâm Phong vội vàng dùng linh thức cảm ứng một cái thân thể của chính mình, quả nhiên. Nguyên Anh trong cơ thể bản thân sinh ra biến hóa cực đại.

Lúc này Nguyên Anh quanh thân lại là có một đạo Nguyên Thần Hư Ảnh lơ lửng, ở trên người Nguyên Anh không dừng chuyển động, giống như u linh vậy đang quỹ dị thời nhẹ, Lâm Phong càng nhìn càng là kì quái.

Mà Nguyên Anh bản thân lại là mở to hai mắt, kiên cường đứng thẳng, đôi tay tự nhiên thả lỏng sau lưng, cho dù là biểu tình hay là ánh mắt đều với không chút khác biệt nhau với chính mình.

Tốc độ vận chuyển của Ma Huyết năng lượng tăng nhanh rất nhiều, màu sắc cũng sáng ngời không ít, trong quang hoa lưu chuyển, ở trong kinh mạch qua lại xuyên thấu. Lâm Phong thử thả ra linh thức, toàn lực nhìn về phía xa dò xét qua, kết quả khiến Lâm Phong rất là khiếp sợ.

Tất cả tồn tại trong phương viên trăm vạn dặm. bản thân toàn bộ đều nhìn rất rõ ràng, nhỏ đến lá cây từ trên cây rơi xuống quỹ tích và điểm rơi, Lâm Phong cũng có thể dò xét ra.

Lạo cảm giác mới kì diệu khó nói này, khiến Lâm Phong sợ hãi than không khỏi, có loại năng lực này, cho dù là tưởng rằng gặp phải cường địch cũng không sợ. Đánh không lại bản thân cũng có thể bỏ chạy trước, ở trước khi kẻ địch chưa đến nơi này của chính mình, thì có thể sử dụng linh thức dò xét ra nơi của kẻ địch.

Lâm Phong vui vẻ nói:” Xem ra phương pháp của ta vẫn có thể làm, chỉ cần ở trong tuyệt cảnh người mới sẽ mạnh mẽ đột phá cảnh giới vốn có, thôi phát ra tiềm lực quả nhiên lợi hại a!”

“Lợi hại cái rắm! Nếu không là ta xem được sơ hở trong mắt tiểu tử ngươi, ngươi sớm đã bị áp lực trong trọng lực không gian áp chết tại nơi! Ngươi tưởng rằng lạn chiêu số dùng rất tốt, thật ra cái gì cũng không phải!” Ma Thần Khâm Phổ tức giận nói.

Cơ Trầm cũng là lắc đầu nghiêm mặt nói:” Lâm Phong. Khâm Phổ nói rất đúng, ngươi mạo hiểm mạnh mẽ đột phá cũng không phải là biện pháp tốt, sau này vẫn là không dùng tốt hơn. Lần này có ta cứu ngươi, lần sau có lẽ ngươi thì không có vận may tốt như vậy!”

Nhìn thấy hình dáng tức giận của Ma Thần Khâm Phổ, ánh mắt bất đắc dĩ của Cơ Trầm, đáy lòng của Lâm Phong không khỏi có chút nghĩ lại mà sợ, nếu

là bản thân đúng là ở trọng lực không gian bị áp lực áp bức đến chết, hậu quả đúng là khó mà tưởng tượng nổi a!”

Nhẹ nhàng bỏ người lên, đối mặt với Ma Thần Khảm Phổ. Cơ Trầm khom người hành lễ nói:” Lâm Phong biết bản thân làm một việc cực kì ngu xuẩn, khiến Cơ Trầm tiền bối, Khảm Phổ lão ca các người lo lắng. Tiểu tử Lâm Phong ở nơi này chịu lỗi với các người. Ta cam đoan, lần sau tuyệt đối sẽ không xuất hiện sự việc cùng loại thế.”

Cơ Trầm nhìn thấy bộ dáng ra vẻ khiêm cung của Lâm Phong, lắc đầu khổ cười lên, mà Ma Thần Khảm Phổ lại là bộ dáng hung dữ, cố ý xoay đầu qua mặt kẻ Lâm Phong.

Lâm Phong trêu chọc nói:” Không nghĩ tới Ma Thần Khảm Phổ một đời anh danh, không ngờ có lúc cũng sẽ hèn dối, đúng là vạn năm khó thấy a! Không biết còn có sự việc nào khác người ngoài hiểu rõ hả?”

“Lâm Phong người vẫn còn dám trêu chọc ta? Ta xem tiểu tử người đúng là không biết trời cao đất rộng, hiện giờ ta không thể dạy dỗ người, món nợ này để lại sau này ta từ từ tính với người!” Ma Thần Khảm Phổ tức giận nói.

Cơ Trầm thu hồi nụ cười, nghiêm mặt nói:” Lâm Phong. Lần này người có thể thành công đột phá đến cảnh giới Ma Vương Tự Linh, thật là tạo hóa của người, hiện giờ thực lực của người đã không tệ. Nếu như người có việc trước đó ở phạm trần giới tu chân vẫn chưa có hoàn thành, người tạm thời chỉ có thể áp chế tu vị không cho nó tăng cường.”

“Nếu như người tiếp tục tu luyện, Tử Cửu Thiên Kiếp của người tùy thời đều có khả năng giáng xuống, bởi vì thực lực của người hiện giờ đã vẫn phải lợi hại hơn rất nhiều so với người tu chân Độ Kiếp kỳ cuối.”

“Thì ra là như thế a! Được rồi, ta tận lực đem thế sự ở trên Vô Cực Tinh xử lý xong.” Lâm Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ nói.

Lâm Phong nghĩ tới Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn đang ở trong tay Đoan Mộc Khuất Sùng. Liền trầm giọng nói:” Lần này ta nhất định phải tìm đủ Ma Thần Khí tàn kiện, cứu ra Nhược Tuyết, ta thật sự không muốn cho người tổn thương nặng!”

Nói xong, Lâm Phong nói với Cơ Trầm:” Cơ Trầm tiền bối, ta nghĩ hiện giờ ta cũng có thể ra ngoài tiếp tục làm chuyện ta chưa hoàn thành.”

“Người đi đi! Đừng quên phải áp chế tu vị của người.” Cơ Trầm trầm giọng nói. Thu lấy ngọc giản, Lâm Phong xuất hiện ở trong đại sảnh trong Phục thị Kỳ Lân tộc, sau khi nhanh chóng nghiêng mình ra ngoài, Lâm Phong tiếp tục hướng về phía thật sâu Viên Cổ Hồng Hoang bay nhanh. Món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện thì ở khu vực trung tâm của Viên Cổ Hồng Hoang, tìm được dung hợp món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện, cũng chính là ý nghĩa lấy tìm được ba món tàn kiện khác.

Lúc này tâm trạng của Lâm Phong rất hưng phấn. Chỉ là Lâm Phong cũng không biết, một trận hung hiểm chưa biết đang lặng lẽ đến gần hắn, cho dù biết, Lâm Phong cũng không để ý.

Người đắc tội với Lâm Phong đều không có kết cục tốt, các người tu chân muốn đoạt lấy bảo vật không tồn tại trên người Lâm Phong, sẽ không nghĩ tới kết quả này.

Dưới giết giết tham lam vô tận, cho dù biết Lâm Phong rất nguy hiểm, đám người tu chân này cũng sẽ không thu tay lại như thế.

Lâm Phong đương nhiên sẽ không biết Phục Tịch dùng âm mưu ác độc tính kế chính mình. Đối với phía trước có phải là gặp ghềnh khó đi. Lâm Phong cũng sẽ không quan tâm. Nếu như mọi chuyện đều cẩn thận, cũng không có Lâm Phong như hiện giờ.

Phục Tịch rất là hài lòng với kết quả mà tin tức mình tán ra tạo thành. Có nhiều người tu chân đến đuổi giết Lâm Phong, Phục Tịch không tin tưởng Lâm Phong vẫn có thể bình yên thoát ra ngoài.

Nếu đã từ chỗ Lâm Phong không thể có được tin tức của Ma Thần Khảm Phổ, Phục Tịch quyết định với bạn già ở Thiên giới truyền âm giao lưu một cái, có liên quan đến việc Vô Tự Thiên Thư. Cho dù có được tin tức gì, ít nhất trong lòng của bản thân sẽ có chút chi tiết.

Nghĩ tới đây, Phục Tịch mệnh lệnh Phục Quyển và tứ đại trưởng lão Kỳ Lân tộc lập tức bày trận truyền âm trận pháp, bản thân phải với bạn già Thiên giới giao lưu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 94: Hồng Hoang Bí Động.

Chỉ thấy Phục Quyển và tứ đại trưởng lão phân biệt dựa theo năm hàng phương vị đứng lại, sau đó xếp chân ngồi xuống, trong tay kết thủ ấn huyền ảo phức tạp, tốc độ càng ngày càng nhanh, và ở lúc năm người Phục Quyển không ngừng kết ấn, trận pháp không gian chậm rãi xuất hiện một cái bạch quang chớp động, với lại đem năm người bao trùm lên. zuilu.net

Trận pháp của Phục Quyển năm người thì là có thể xuyên việt không gian, một loại truyền âm trận pháp nói chuyện với Thiên giới Tiên nhân, người không phải là tu vi cao thâm không thể thi triển loại truyền âm trận cực kì hao phí lực Chân Nguyên.

Phục Tịch nhìn thấy truyền âm trận pháp đã thành, liền đi vào vị trí trung tâm của truyền âm trận, kết một thủ ấn rất lớn, ở trước mặt Phục Tịch xuất hiện một mặt thủy hoa quang mạc.

Ở trong đó chậm rãi hiện ra một vị khuôn mặt chữ quốc, trung niên nam nhân tướng mạo cực kỳ uy vũ, nhìn thấy giao lưu với bản thân là Phục Tịch, trung niên nam nhân uy vũ kia hơi chút kinh ngạc nói:” Phục Tịch! Tại sao lại là ngươi? Ngươi không phải ở hai vạn năm trước thì đã mất tích sao?”

Phục Tịch khẽ cười nói:” Tiết Yến, chẳng lẽ ngươi đúng là tưởng rằng ta biến mất ở phạm trần sao? Nói cho ngươi biết, năm đó ta vì truy đuổi về Vô Tự Thiên Thư, vô ý bị Ma Thần Khảm Phổ kia tính kế, vào đạo của hắn. Bị nhốt trong Hắc Ma Điện trong Ma Thần Điện đủ hơn hai vạn năm, và Ma Thần Điện cũng bị Ma Thần Khảm Phổ phong ấn lên, cũng may trời cao có mắt, cho ta giờ đây lại thấy ánh mặt trời!”

“Thì ra là thế, nhưng, ngươi có từ trong tay Ma Thần Khảm Phổ đem Vô Tự Thiên Thư đoạt về không? Diễm Đế vì chuyện này rất là căm tức, người lúc trước hạ giới đuổi giết Ma Thần Khảm Phổ đều bị Diễm Đế trách phạt với trình độ khác nhau.*****” Tiết Yến thấp giọng nói.

“Ngươi nói cái gì? Vô Tự Thiên Thư không có bị Mặc Hiên bọn họ đem về Thiên giới sao?” Phục Tịch kinh hãi nói.

Tiết Yến nhìn thấy bộ dáng giật mình của Phục Tịch, thì biết vô Tự Thiên Thư không có trên người Phục Tịch, như vậy sự việc thì không dễ lắm, chẳng lẽ nói Vô Tự Thiên Thư bị người khác lấy được sao?

Nếu như nói Vô Tự Thiên Thư bị người bên kia của Ma giới đoạt đi, nhưng cần Mặc Hiên bọn người, quả thật là chính mắt nhìn thấy Ma Thần Khảm Phổ bị một người thần bí giết chết tại nơi, hóa thành tro bụi. Hoặc là, người thần bí đó đã từ chỗ Ma Thần Khảm Phổ có được Vô Tự Thiên Thư, giết chết Ma Thần Khảm Phổ chỉ là vì che tai mắt không bị hoài nghi.

“Tiết Yến, Diễm Đế có nói qua với ngươi như thế nào trách phạt việc ta không làm tròn bổn phận? Ta muốn đền bù sai lầm ta đã phạm. Không biết Diễm Đế còn chịu cho ta cơ hội này không?” Phục Tịch bất đắc dĩ thở dài nói.

“Ngay từ đầu Diễm Đế quả thật rất tức giận, nếu như ngươi ở lúc đó xuất hiện, ta nghĩ ngươi nhất định khó mà thoát chết. Nhưng, từ sau khi được biết ngươi đuổi giết Ma Thần Khảm mà mất tích, Diễm Đế thì không có tức giận như vậy. Hắn nói qua, chỉ cần ngươi có thể đem Vô Tự Thiên Thư mang về Thiên giới, tất cả sự việc thì cũng không truy cứu nữa.^^^” Tiết Yến nói nhỏ.

Phục Tịch mừng rỡ nói:” Nói như thế, ta chỉ cần có thể tìm về Vô Tự Thiên Thư, Diễm Đế sẽ bỏ qua chuyện cũ đối với ta? Thật sự là quá tốt! Gần đây ta gặp phải một người thanh niên kỳ dị, hắn tên Lâm Phong, ở trên người hắn ta cảm ứng được hơi thở lúc trước giống nhau với Ma Thần Khảm Phổ. Ta nghĩ, cho dù hắn tuyệt đối với Ma Thần Khảm Phổ có quan hệ không giống bình thường, từ trên người hắn có khả năng rất lớn biết được sự việc liên quan đến Vô Tự Thiên Thư.”

Tiết Yến nghe vậy rất là kinh dị nói:” Vậy sao? Vậy quá tốt, tin tức này rất là quan trọng, ta lập tức phải lên đường xuống trần thế, nếu như có thể thuận lợi tìm về Vô Tự Thiên Thư, Diễm Đế nhất định sẽ vô cùng vui mừng.”

Phục Tịch cười nói:” Vậy thì ta cung hậu ngươi đến đây.”

Nói xong, Phục Tịch phát tay thu lại Thủy Hoa Quang Mạc, trầm giọng nói:” Được, Phục Quyển các ngươi thu trận vậy!”

Nhìn thấy Phục Tịch dừng lại tiếp tục truyền âm, Phục Quyển năm người cùng nhau thu hồi lực Chân Nguyên cấp tốc tiêu hao, chỉ là ngăn ngừa một chén trà thời gian, Phục Quyển năm người thì cảm thấy Chân Nguyên trong cơ thể bản thân bị tiêu hao hết đủ ba phần.

Phục Quyển bọn họ đương nhiên không biết, truyền âm trận bọn họ thi triển, là phương pháp truyền âm phiên toái mà lại phí thời gian phí sức nhất.\nhưng mà ở giới trần gian muốn xuyên việt không gian đến Thiên giới truyền đưa tin tức. Truyền âm trận lại là biện pháp duy nhất bọn họ có thể làm được.

Muốn dùng thời gian và sức ít cũng không phải không có khả năng, chỉ là cần một món công cụ hỗ trợ, đó chính là Huyền Âm Hải Loa.

Huyền âm Hải Loa là một loại vật phẩm kì dị chỉ có trong Tiên Vân Huyền Hải. Chỉ cần ngươi đưa vào rất ít lượng lực Chân Nguyên ở trong Hải Loa, cho dù ngươi muốn đem âm thanh truyền đưa đến bất cứ nơi nào, bất cứ ai đều rất dễ dàng làm được.

Nhưng, số lượng Huyền Âm Hải Loa cực kì ít ỏi, không thể đại lượng ứng dụng ở giới tu chân, cho nên chỉ có số lượng ít người tu chân mới có được Huyền Âm Hải Loa.

“Các ngươi lập tức phái người đi chung quanh dò xét, một khi nhìn thấy người tu chân đến liền dẫn bọn họ đến động phủ Kỳ Lân tộc ta, lần này ta nhất định phải cho Lâm Phong chấp cánh khó thoát!” Phục Tịch lạnh lùng nói.

Lâm Phong một đường bay nhanh. Trong lòng lại là hứng phần lại sốt ruột, hưng phần là có thể dung hợp món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện, sau khi dung hợp thì có thể trong nháy mắt đem ba món tàn kiện khác hấp dẫn qua. Sốt ruột là rốt cuộc khi nào mới có thể đem Mộ Dung Nhục Tuyết cứu ra,

Đoan Mộc Khuất Sùng đáng ghét kia bản thân thật sự là hận không thể không đem hán bầm thây vạn đoạn.

Lâm Phong chưa từng có đến qua Viễn Cổ Hồng Hoang, nhìn lấy khu vực rộng lớn mênh mông ở trước mắt, trong lòng Lâm Phong không khỏi tự nhiên tuôn ra một luồng cảm giác thê lương bi tráng, đó chính là ngay cả người tu chân cũng rất ít bước vào lĩnh vực thần bí.==

Ở lúc Lâm Phong sắp bay qua một tòa ngọn núi hùng vĩ, một tiếng vang vọng triệt thiên địa lợi hại. Lâm Lâm Phong giật mình.

Lâm Phong tập trung nhìn vào. Không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, một con đôi cánh mở ra. Kim Điều cực lớn đủ có hơn mười thước dài đâm đầu hướng về bản thân bay tới.

Nhìn bộ dáng khí thế hung hăng của nó, với lại ánh mắt sắc bén tràn đầy địch ý, mọi thứ này nói rõ nó cũng không hoan nghênh Lâm Phong, giống như là muốn đem bản thân làm bữa tiệc lớn của nó.

Sau khi bắt đầu đi lắc đầu khổ cười một cái, Lâm Phong biến mất trong mắt của Kim Điều khổng lồ, Kim Điều khổng lồ lập tức cấp tốc xoay đứng lên, rất nhanh thì nhìn thấy Lâm Phong đang ở hướng phía bắc**lao vùn vụt.

Kim Điều khổng lồ giận dữ, dưới mí mắt của nó, không có con mồi nào có thể từ lợi trào của nó chạy thoát. Thật ra, Lâm Phong chỉ là không muốn ở đây chậm trễ thời gian, nên không có với Kim Điều khổng lồ vật lộn. Nhưng trời không thỏa lòng người, mặc dù tốc độ của Lâm Phong đủ nhanh, nhưng so sánh với Kim Điều trời sanh biết bay, vẫn là có chút chênh lệch.

Nghe thấy tiếng gió hời hả từ sau lưng bản thân truyền đến, Lâm Phong biết, nhất định là Kim Điều lớn chán ghét kia lại đuổi đến, nó vẫn là chưa đạt mục đích quyết không bỏ qua a!”

Dưới sự bắt đầu đi, Lâm Phong đột nhiên dừng lại thân ảnh chạy vội, hư đứng ở trên không ****

Kim Điều kia nhìn thấy Lâm Phong dừng lại, không khỏi vui mừng, vỗ cánh tăng tốc bay hướng về phía Lâm Phong. Lâm Phong lạnh lùng nhìn Kim Điều, quát lớn:” Tiểu Ưng! Ngươi khổ sở đuổi theo ta, có phải tưởng rằng là sợ ngươi chứ! Không muốn chết thì lập tức rút ngay cho ta!”

Kim Điều là một người tu Yêu Hợp Thể trung kỳ, bản tôn là Hồng Hoang Yêu Thú- - -Kim Vũ Điều. Ở Viễn Cổ Hồng Hoang vẫn luôn sinh sống một mình, bởi thực lực nó mạnh mẽ, lợi hại hơn rất nhiều so với Yêu Thú thông thường ở Hồng Hoang, cho nên rất ít có đối thủ xuất hiện dám ngay mặt nghênh chiến với nó. Hiện giờ Lâm Phong lại là nặng bản thân là Tiểu Ưng, còn cho chính mình rút ngay, Kim Vũ Điều không khỏi tức giận.

Huyền ra nhân hình của chính mình, nhân hình mà Kim Vũ Điều hóa thành thân thể gầy gò, mặt dài mũi cao, đúng là rất xứng với bộ dáng bản tôn của nó. Một thân huyền y đón gió rung động, Kim Vũ Điều nhìn chằm chằm Lâm Phong lạnh lùng nói:” Ở Viễn Cổ Hồng Hoang bốn đại gia vẫn chưa bị ai chửi nặng qua như thế, người tu chân! Ngươi cả gan lắm!”

Người tu Yêu xưng hô với nhân loại tu chân đều là người tu chân, mặc dù tốc độ tu luyện của người tu Yêu không nhanh bằng con người, nhưng bởi vì thực lực vẫn luôn rất là mạnh hoành, cho nên cũng có chút kiêu ngạo. Đối với người tu chân thông thường, người tu Yêu là không lớn để trong mắt, đương nhiên Lâm Phong không biết điều này, hiện giờ ý tưởng của Lâm Phong chính là nhanh chóng giải quyết quỷ chán ghét ở trước mắt, sau đó lập tức rời khỏi nơi này tiếp tục đi tới.

“ Ừ? Ngươi rất lợi hại sao? Ta rất muốn nhận thức một chút.” Lâm Phong thản nhiên nói.

“ Tìm cái chết!”

Trong nháy mắt Kim Vũ Điều lại hóa thành hình dạng bản tôn, vỗ cánh huy động lợi trào quét về phía Lâm Phong, Lâm Phong cố tình lấy thân thể cứng cỏi kháng cự một cái công kích của Kim Vũ Điều, thử xem thực lực của nó, liền không tránh không né trực tiếp dùng thân thể xông về phía Kim Vũ Điều.

Nhìn thấy Lâm Phong lại là không trốn tránh công kích của chính mình, Kim Vũ Điều vui mừng, với lực lợi trào của chính mình, đủ để xé sắt nát đá, người tu chân ở trước mắt dám lấy thân thể đến cứng kháng công kích của bản thân, đúng là không biết sống chết.

Lúc vẫn chưa công kích đến Lâm Phong, Kim Vũ Điều dường như đã nhìn thấy, cảnh tượng Lâm Phong bị lợi trào của bản thân một phen xé thành mảnh vụn. Nhưng, sự thật sẽ là như tưởng tượng của Kim Vũ Điều sao?

“ Cách cách” một tiếng vang giòn, Kim Vũ Điều chỉ cảm thấy từ nơi lợi trào của chính mình, với lại chỗ thân thể truyền đến một luồng sức mạnh to lớn, thân thể cảm thấy đau đớn trong nháy mắt bị xông bay ra ngoài, cúi đầu nhìn đi, Kim Vũ Điều hoảng sợ phát hiện, lợi trào mà bản thân dẫn đến quang vinh lúc này đã hoàn toàn đứt gãy, thân thể cũng bị thương tổn đến trình độ khác nhau.

Không dám tin người tu chân trước mắt không chút thương tổn, Kim Vũ Điều như thế nào cũng không chịu tin thân thể của Lâm Phong có thể đem lợi trào của chính mình đựng đứt, đem thân hình lớn như thế của bản thân đựng bay, rốt cuộc hán là thần thánh nơi nào? Đáp án này Kim Vũ Điều mãi mãi cũng không biết, bởi vì Lâm Phong hơi hơi giơ lên tay trái, giang bàn tay ra sau đó nắm chặt. Ma Huyết năng lượng tán phát mà ra trong nháy mắt hiện đầy toàn thân Kim Vũ Điều, sau khi cực độ thư giãn, lực áp bức đột nhiên quay rút về, đem thân thể khổng lồ của Kim Vũ Điều chấn thành máu vụn đầy trời.

Lâm Phong nhìn lấy máu vụn mê mang ở trước mắt lạnh lùng nói:” Ta nói qua với ngươi đừng nên chọc ta, ngươi không chịu nghe.”

Nói xong xoay người để lại vài đạo tàn ảnh, bay về phía bắc nơi xa của Viễn Cổ Hồng Hoang.

Sau một canh giờ, Lâm Phong đứng ở bên** một cái động thật lớn, cái động này**có diện tích phương viên hơn một ngàn thước, nhìn động âm u sâu không thấy đáy**, Lâm Phong không chút do dự nhảy xuống.

Dò xét của linh thức sẽ không sai, món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện chính là giấu ở trong**động sâu thẳm này, Lâm Phong gọi ra Thiên Hồng thương, vút phóng ra cho Thiên Hồng thương tự động tìm đường, bản thân ở sau lưng gắt gao đi theo.

Động này**rất sâu, đã đi xuống đại khái có ngàn thước sâu, vẫn là chưa nhìn thấy dưới đáy, càng là đi xuống, ánh sáng thì càng là âm đạm, thẳng đến tối đen hoàn toàn không có ánh sáng chiếu xạ ra ngoài.

Lúc ở cảm giác đi xuống đủ có hơn vạn thước độ sâu, cuối cùng đôi chân của Lâm Phong giẫm tới trên tảng đá**dưới đáy của động, ngưng tụ Ma Huyết năng lượng với trong đôi mắt trái phải nhìn đi, linh thức trong nháy mắt dò xét hướng về các nơi xa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 95: Bàn Thạch Chiến Giáp

Hành lang kín bốn phương thông suốt không biết kéo dài tới đâu, ở động thật lớn này**dưới đáy vốn có động thiên khác, linh thức của Lâm Phong không ngừng dò xét các đường gần đây trong các thông đạo hướng về phía Ma Thần Khí tàn kiện.

Lúc này, Lâm Phong cảm ứng được một luồng hơi thở cực kì cường hãn khuếch tán ra đến, linh thức của chính mình ở lúc tiếp xúc với luồng hơi thở cường hãn này, tâm thần không khỏi âm thầm chấn động lên, khí thế rất bá đạo!

Lâm Phong thầm nghĩ:”Viễn Cổ Hồng Hoang luôn là một trong cấm địa của người tu chân, có rất ít người nguyện ý một mình đi về nơi này, nguyên nhân lớn nhất chính là quá nguy hiểm. Ở trong Viễn Cổ Hồng Hoang có rất nhiều người tu Yêu, một khi không cẩn thận đụng phải đại ca bốn tôn là Yêu Thú, mạng nhỏ cũng rất khó giữ được.”

Huống chi Viễn Cổ Hồng Quang vẫn ẩn dấu rất nhiều Thượng Cổ Kỳ Thú, với lại Hồng Hoang Mãn Thú thực lực càng thêm lợi hại!

Lâm Phong biết bản thân nhất định là gặp phải cái gì người tu Yêu lợi hại, hơi thở cường hãn bá đạo như thế không phải là người tu chân có thể tán phát ra, nếu bản thân đã đến Viễn Cổ Hồng Hoang nơi cực độ nguy hiểm, trong lòng thì đã làm tốt chuẩn bị giao thủ với những người tu Yêu này.

Sau một tiếng thét dài, luồng hơi thở cường đại với tốc độ vô cùng nhanh hướng về phía Lâm Phong đứng tiến tới gần, Lâm Phong lập tức phóng người mà lên, hướng về động**bên ngoài**bay đi. Một đạo, hai đạo, trong một lúc có hơn mười đạo hơi thở người tu Yêu khác nhau, đồng thời với Lâm Phong là mục tiêu, bay nhanh đuổi ở sau lưng của Lâm Phong.*****

Xem ra bản thân là xông vào một sào nào của người tu Yêu**, rất có thể là thế lực người tu Yêu, nếu không tại sao có nhiều người tu Yêu lợi hại ở trong**động này?

Đoán ra đoán, nhưng tốc độ của Lâm Phong một chút cũng không có thả chậm, sau khi bay ra động**, Lâm Phong hư đứng ở không trung, lặng lẽ chờ đợi người tu Yêu đuổi theo chính mình hiện thân.

Quả nhiên, ở Lâm Phong bay ra động**không lâu, một hán tử cao to mặt đen vốc người cực kì hùng tráng, động tác nhanh nhẹn phi thân từ trong động**bay ra ngoài. Ở sau đó, liên tục cũng bay ra hơn mười vị người tu Yêu hình tượng khác nhau.

Hán tử mặt vuông đen tai lớn kia, một đôi mắt lớn với ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm Lâm Phong. Diện mạo hào phóng, khiến Lâm Phong cảm giác người tu Yêu này tuyệt đối là cao thủ sở trường về ngoại công. Các người tu Yêu khác cũng đều là chăm chú nhìn Lâm Phong, ánh mắt tràn đầy hoài nghi, hoặc có thể nói là địch ý thật sâu.

Hán tử mặt đen thách thức đứng thẳng ở trước mắt đông đảo người tu Yêu, ần ần có xu thế đứng đầu, Lâm Phong phỏng đoán người hán tử mặt đen này hẳn là thủ lĩnh của đám người tu Yêu ở trước mặt này.

“Nhìn dáng của người không phải là người tu Yêu trong Hồng Hoang ta, hẳn ngươi là người tu chân đến từ xa chứ?” Hán tử mặt đen trầm giọng hỏi.

“Đúng vậy, ta là một vị người tu chân đến từ Vô Cực thành, ta tên Lâm Phong!” Lâm Phong không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.\\

Sau khi nghe Lâm Phong nói ra tên của chính mình. Hán tử mặt đen và đông đảo người tu chân ở sau lưng đều về mặt đầy chấn động, còn có người kinh ngạc lên tiếng:”Lâm Phong! Ngươi chính là Lâm Phong kia của Vô Cực thành!”

“Người giết cả nhà Mộ Dung gia cũng nhất định chính là ngươi sao?”

Hán tử mặt đen rất nhanh liền khôi phục trạng thái bình thường, thanh bình nói: “Ta là thủ lĩnh người tu Yêu của Hồng Hoang bắc bộ, tên ta là Hình Khôn, Lâm Phong ngươi hôm nay đột nhiên đến viếng thăm, hẳn là có chuyện phải làm chứ?”

“Mục đích lần này ta đến Hồng Hoang rất đơn giản, là vì tìm kiếm một món vũ khí đánh rơi ở nơi này. Căn cứ vào vị trí cần ứng vũ khí của ta, thì ở trong**động này.” Lâm Phong trầm giọng nói.

Hình Khôn đầy hứng thú nói: “Ừ? Có lẽ mục đích Lâm Phong ngươi đến đây không chỉ đơn giản như thế chứ? Chẳng lẽ ngươi không biết cả trên Vô Cực Tinh, hiện giờ đã có vô số người tu chân đang chạy tới nơi này, chính là vì muốn đem ngươi giết chết tại nơi!”

“Vậy sao? Không nghĩ tới ta lại nổi danh như thế, phải dẫn ra một trận thế lớn như thế đến vây kích ta, nhưng cho dù Hình Khôn ngươi nói cho ta biết tin tức này, ta vẫn sẽ không quan tâm.”

Lâm Phong cố ý dừng lại, lại nói: “Không tìm được vũ khí ta muốn, ai cũng không thể khiến ta rời khỏi nơi này.*****”

“Nói như vậy, ngươi là không chịu đi chứ?” Hình Khôn thấp giọng nói.

Lâm Phong chậm rãi lắc đầu. Lạnh nhạt nói: “Nếu giống như vậy ta cũng không muốn lặp lại lần thứ hai!”

“Ha ha ha ha! Cho dù hiện giờ ngươi muốn rời khỏi, ta cũng sẽ không dễ dàng thả ngươi đi! Ngoại giới đồn đãi rằng ở trên người Lâm Phong ngươi, có giấu vô số Tiên khí và Ma khí từ Ma Thần Điện có được. Hẳn là ngươi sẽ không cũng không thừa nhận chứ?” Hình Khôn cười lớn nói.

“Cái này ta không cần thừa nhận, cũng sẽ không giải thích, ta biết cho dù bản thân nói cái gì đều sẽ không có tác dụng. Hiện giờ ta chỉ muốn khuyên cáo các ngươi, muốn rời chỗ ta vớt được lợi ích gì, là đang mơ mộng hão huyền!” Lâm Phong thách thức nói.

“Đại ca! Nói nhiều như vậy với tiểu tử này làm gì? Trực tiếp giết chết hắn lại ở trên người hắn lục soát thì được rồi, lãng phí nhiều nước bọt như thế!” Một người tu Yêu vóc người thấp béo, sinh trưởng rất là xấu xí hô nói.

“Đúng vậy! Phương tam ca nói rất đúng, đại ca ngươi đừng có nói nhiều lời với Lâm Phong kia. Động thủ đi!”

Từ sau khi từ miệng của người quái dị kia nói ra phải giết chết Lâm Phong đoạt bảo, âm thanh phụ họa của đông đảo người tu cũng không ngừng vang lên, Hình Khôn lạnh nhạt quét mắt nhìn mọi người một cái, mọi người lập tức cười không lên tiếng. Hình Khôn xoay đầu qua, chậm rãi nói: “Lâm Phong, ta cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi giao ra bảo vật có được ở Ma Thần Điện.*****ta liền làm chủ tha cho ngươi một lần. Như thế nào?”

Lâm Phong nhìn Hình Khôn, trầm giọng nói: “Ta cũng cho ngươi một cơ hội. Chỉ cần ngươi cho ta thuận lợi thu lấy vũ khí ta cần tìm, thì ta sẽ không tính toán với những người tu Yêu chẳng biết gì này, thế nào?”

Trên mặt đen đen của Hình Khôn, lúc này không ngờ lộ ra một chút màu đỏ, lời nói không nghi ngờ của Lâm Phong khiến Hình Khôn mất hết mặt mũi tại nơi, Hình Khôn thậm chí hóa giận lập tức liền quát to: “Các huynh đệ! Xé nát tiểu tử Lâm Phong không biết thời này cho ta!”

Hơn mười vị người tu Yêu thủ hạ của Hình Khôn, sau khi được mệnh lệnh của Hình Khôn, ào ào phát ra tiếng gào thét chói tai cực kỳ khó nghe, đem Lâm Phong vây quanh.

Lâm Phong không chút để ý huyển ra Chí Tôn phân thân, quơ cánh tay nhẹ nhàng giương Thiên Hồng thương trong tay, không xem thường nói: “Rốt cuộc cả đám cùng lên, ta thì cùng các ngươi chơi đùa cho tốt!”

Lời nói còn chưa có dứt, thân ảnh của Lâm Phong liền vội vàng xông qua phía trước mặt người tu Yêu, một thương xuyên thấu qua thân thể một người tu Yêu về mặt đầy hoảng sợ, nhìn lấy Nguyên Anh trong cơ thể bản thân bị trường thương của Lâm Phong chấn vỡ, người tu Yêu này hết sức mà ngã té xuống.

Đồng thời, Chí Tôn phân thân cũng huy động thương đập nát đầu của một người tu Yêu, Lâm Phong với nhanh đánh nhanh, phối hợp khăng khít với Chí Tôn phân thân không ngừng bay thân xuyên thấu trong đông đảo người tu Yêu, mỗi một lần lên xuống cũng sẽ với trình độ khác nhau giết chết hoặc là làm bị thương một người tu Yêu.^^^

Ngay trong lúc đó, thì có một phần ba người tu Yêu ngã xuống dưới Chí Tôn phân thân và Thiên Hồng thương của Lâm Phong, kết quả này là Hình Khôn không thể dự đoán được.

Cho dù Lâm Phong lợi hại nữa. Cũng không thể đối phó với nhiều cao thủ thủ hạ của bản thân chứ? Phải biết rằng, cho dù là người tu chân Độ Kiếp kỳ cuối cũng không thể đánh bại người tu Yêu Độ Kiếp kỳ đầu, Lâm Phong ở thời gian ngắn như thế thì ở trước mặt chính mình, giết chết sắp gần hai mươi vị người tu Yêu trên Hợp Thể kỳ, cái này là thực lực khủng bố như thế nào!?

Cửu Kiếp Tán Tiên có lẽ cũng không có lợi hại như vậy chứ? Không thể cho Lâm Phong tiếp tục tàn sát thủ hạ của bản thân nữa, Hình Khôn nghĩ tới đây thấp giọng quát nói: “Tất cả ngươi lui xuống, không nên lại vô vị công kích Lâm Phong, các ngươi không phải là đối thủ của hắn!”

Lâm Phong đang đánh được vui vẻ, đột nhiên nhìn thấy Hình Khôn cho thủ hạ của chính mình lui xuống. Không khỏi cố ý cười nhạo nói: “Ta vẫn còn tưởng rằng thủ hạ của ngươi sẽ có nhiều lợi hại, thì ra chỉ là một số tên vô dụng mà thôi, đúng là buồn cười!”

“Quả thật ta không có ngờ tới thực lực của Lâm Phong người lại là lợi hại như thế, là ta tính sai, nhưng, người cũng chỉ có thể lợi hại đến ngày hôm nay, ta cũng sẽ không cho người bất cứ cơ hội nào nữa!” Hình Khôn lạnh giọng nói.

“Đại ca. Để ta tới đối phó với Lâm Phong!”

Người nói chuyện là một người tu Yêu cao to không kém Hình Khôn, tên là Thạch Quân, là một trong trợ thủ đắc lực của Hình Khôn.

Thật ra Lâm Phong quá mức đánh giá thấp những thủ hạ này của Hình Khôn, dưới sự bất ngờ không phòng thủ, Lâm Phong với Ma Thần Độn tăng thứ ba, lực công kích cường đại của cảnh giới Ma Vương Tự Linh, với lại bóng dáng lơ lửng cực nhanh không chừng, quả thật người tu Yêu ở đó không có vài người có thể chống đỡ được một kích của Lâm Phong.

Nhưng không có vài người cũng không đại diện là không có, ngoài Hình Khôn ra, ở đây ít nhất vẫn còn hai người tu Yêu có thể đọ sức với Lâm Phong một phen. Hai người tu Yêu này chính là Thạch Quân và Phương Nghiêu. Ở trong thủ hạ của Hình Khôn, thì chắc chắn thực lực của hai người này lợi hại nhất.

Bồn tôn của Thạch Quân là Thạch Kiếm Thủ, thân thể cực kì cứng rắn. Nếu như xuất hiện với hình thái bồn tôn, cho dù là với lực công kích của Lâm Phong cũng rất khó tổn thương được hắn.

Hình Khôn nhìn thấy bộ dáng kiên quyết của Thạch Quân, không có ngăn trở, gật đầu đồng ý.

Lâm Phong nhìn nhìn Thạch Quân, không khỏi nhũn mảy, tên này nhìn vào thì biết là người không dễ đối phó, từ ngoại hình nhìn vào hẳn là sở trường về tu luyện ngoại công. Bản thân cũng là với pháp tu luyện ngoại công nhập đạo, vậy thì so đấu thật tốt với tên này một cái. Nhìn xem rốt cuộc ai tương đối lợi hại.

“Người cao to! Có phải hiện giờ người rất muốn giết ta hả? Nói cho người biết, ta với người có ý tưởng giống nhau, đám ngu ngốc các người này chỉ biết đoạt bảo giết người, không cho các người một chút giáo huấn các người sẽ không hối cải!” Lâm Phong trầm giọng quát.

Thạch Quân không có nói gì, chỉ là ánh mắt nhìn về phía Lâm Phong càng thêm sắc bén, lúc này ở trong lòng Thạch Quân nghĩ tới chỉ có một cảnh tượng, thì chính là dùng trọng quyền của chính mình, đập nát thân thể của Lâm Phong.

Cao cao giơ lên đôi cánh tay. Thạch Quân lớn tiếng rống lên một tiếng đinh tai nhức óc. Lâm Phong khiếp sợ phát hiện, ở tình trạng mất thường có thể nhìn thấy. Các nơi bộ phận thân thể của Thạch Quân, lại là**trường sinh ra một tầng Bàn Thạch Chiến Giáp dày dày.

Cái này là chiêu số gì? Lâm Phong không biết cái này chính là hình thái biểu hiện của người tu Yêu nửa hóa thành bồn tôn, có thể ở dưới tình hình nhân hình biến thành bồn tôn. Tầng Bàn Thạch Chiến Giáp dày dày kia trên người Thạch Quân chính là bồn tôn hóa thành, không chỉ có thể bảo vệ thân thể của chính mình, còn có thể trên phạm vi lớn tăng cường lực vật lý công kích.

“Đồng?” “Đồng?”

Thạch Quân chậm rãi giơ lên đôi chân nặng nề của mình, từng bước một đi về phía Lâm Phong, tốc độ di chuyển càng ngày càng đến, từ mới bắt đầu chậm rãi đi, đến sau đó chạy nhanh hoàn toàn cảm thấy được trọng lượng vậy. Lâm Phong đem Ma Huyết năng lượng không dùng rút đưa vào đến trong Thiên Hồng thương, ở lúc Thạch Quân sắp nhanh chạy đến trước mặt bản thân, như tên rời cung vậy**đắm hướng về phía thân thể của Thạch Quân.

“Xích xích!”

Sau khi Thiên Hồng thương bay nhanh đâm trúng Thạch Quân, đóm lửa nhỏ văng khắp nơi, Lâm Phong kinh hãi phát hiện công kích của bản thân không có đâm xuyên thân thể của Thạch Quân, chỉ là trên người Thạch Quân để lại một cái hố trứng thật sâu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 96: Hình Khôn

Càng khó tin thêm là, hố trứng đó rất nhanh thì phục hồi như cũ, giống như không có chuyện gì xảy ra qua vậy.

Lâm Phong chỉ là khẽ dừng lại một chút, liền huyền ra Chí Tôn phân thân, với xu thế lôi đình lại lần nữa công hướng về phía Thạch Quân mà đi, Chí Tôn phân thân cũng là trong nháy mắt bay đến bên cạnh Thạch Quân.

Nhìn không rõ rốt cuộc có bao nhiêu cái Thiên Hồng thương ảnh đang không ngừng tung bay,” Đỉnh đỉnh đang đang” âm thanh nói liền không dứt, Lâm Phong với tốc độ tuyệt nhanh không ngừng đâm, hoặc đập ở các nơi thân thể của Thạch Quân. Chỉ Tôn phân thân đồng dạng cũng đang phối hợp với Lâm Phong công kích Thạch Quân, từ trong mắt một bên xem cuộc chiến xem ra, chỉ là có thể nhìn thấy hư ảnh nhàn nhạt của Lâm Phong mà thôi.

Thạch Quân cố gắng huy quyền muốn đập trúng Lâm Phong, nhưng thân pháp quỷ dị khó phân biệt của Lâm Phong khiến Thạch Quân không thể làm được gì, muốn ở trên tốc độ thủ thắng Lâm Phong, Thạch Quân thì càng là theo không kịp.

Mặc dù tốc độ công kích và tốc độ chuyển động của Thạch Quân đều rất nhanh, nhưng mà so sánh với Lâm Phong, quả thực theo tốc độ một người lớn tuổi lão già không kém là bao nhiêu, chênh lệch trên cánh giới là không thể đền bù.

Nhưng tâm trạng lúc này của Lâm Phong cũng sẽ không tốt hơn bao nhiêu so với Thạch Quân, Lâm Phong vẫn luôn không ngừng công kích Thạch Quân, nhưng mặc kệ đánh như thế nào đều không thể tổn thương một chút thân thể của Thạch Quân. Sắc nhọn của Thiên Hồng thương thêm vào lực công kích cường đại của Ma Vương Tụ Linh chống đỡ, không ngờ đều không thể công pháp tăng Bàn Thạch Chiến Giáp kia trên thân thể của Thạch Quân.

Kết quả này khiến Lâm Phong rất khó chấp nhận, sau khi tiếp tục công kích không hiệu quả, Lâm Phong nhanh chóng phiêu nhẹ thân mà lui ra.*****

Thật ra công kích của Lâm Phong cũng không phải là không có hiệu quả, mỗi một lần đâm trúng thân thể của Thạch Quân, Thiên Hồng thương đều sẽ ở trên người Thạch Quân để lại vết thương hoặc sâu hoặc nhạt, nhưng mà lập tức thì lại sẽ bị Thạch Quân phục hồi chữa trị nguyên trạng.

Lâm Phong biết, nếu không thể đem tăng Bàn Thạch Chiến Giáp bao phủ trên bên ngoài thân thể của Thạch Quân đánh nát, bản thân tuyệt đối không thể làm trọng thương Thạch Quân, càng càng phải nói đem hấn giết chết.

“Lâm Phong! Khí thế cuồng ngạo khoa trương đi đến nơi nào? Tại sao không tiếp tục đánh với ta, có phải là không có khí lực, ta đợi ngươi, đừng có vội! Ha ha ha ha!” Thạch Quân cuồng cười nói.

Hình Khôn và mọi người ở một bên xem cuộc chiến cũng cười phá lên, Lâm Phong ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, bản thân không thể luôn luôn dựa vào lực công kích tinh túy và tốc độ. Cũng phải có phương pháp chính xác mới được.

Nếu không thể mạnh mẽ đáng vỡ Bàn Thạch Chiến Giáp trên người của Thạch Quân, vậy thì tìm biện pháp khác giải quyết cái khẩn cấp này, ày? Phòng ngự của Thạch Quân cũng không phải là không gì phá vỡ nổi, công kích vừa rồi của chính mình mặc dù không có tạo thành thương tổn quá lớn, nhưng dấu sao cũng là để lại một số vết thương trình độ không giống nhau ở trên Chiến Giáp của Thạch Quân.

Nếu như bản thân có thể kiên trì công kích một vị trí, có thể sẽ có hiệu quả càng rõ ràng chứ?

Lâm Phong nghĩ tới đây lạnh lùng cười nói:” Cho ngươi một chút thời gian nghỉ xả hơi mà thôi, miễn tránh bị ta đánh tới ngươi khó mà không thể đối mặt với các huynh đệ! Nếu ngươi nóng lòng tìm chết, vậy thì ta cố mà làm chiều ý ngươi vậy!”

Nói xong trong nháy mắt biến mất ở chỗ cũ, lúc này đã xuất hiện đến trước mặt của Thạch Quân.\\Thạch Quân không nghĩ tới tốc độ của Lâm Phong lại là nhanh hơn gấp mười lần so với vừa rồi, nhìn thấy Lâm Phong đã ở trước mắt bản thân xuất hiện, Thạch Quân nghĩ cũng không nghĩ, huy quyền thì đập qua.

Lâm Phong dễ dàng tránh qua, Thiên Hồng thương huyền làm cái cái thương ảnh nhu lưu hồng vậy lơ lửng không định, dày đặc mà lại chặt chẽ duy trì liên tục công kích ở ngoài ngực của Thạch Quân, cho dù Thạch Quân như thế nào đối chiêu thức công kích bản thân. Lâm Phong cũng không có thay đổi qua quỹ kẻ công kích và công kích bộ vị của Thiên Hồng thương.

Quả nhiên, sau khi ở hơn mười cái công kích điểm quyết định công kích, Thạch Quân chống đỡ không nổi, Bàn Thạch Chiến Giáp đã xuất hiện từng đạo khe nứt, lực Yêu Nguyên của chính mình cũng không thể nhanh chóng phục hồi nơi tổn hại của Bàn Thạch Chiến Giáp.

Lâm Phong như rên sát phải thừa dịp nóng, đột nhiên thi triển Phong Ảnh Quyết, tăng nhanh tốc độ công kích hơn mười lần, Bàn Thạch Chiến Giáp của Thạch Quân trong nháy mắt bị Lâm Phong đánh nát, dưới kinh hãi, tùy tiện đón đỡ Thiên Hồng thương ảnh của Lâm Phong.

“Không tốt!”

Sắc mặt Hình Khôn đột nhiên thay đổi\\bay nhanh vọt người đi cứu Thạch Quân.

Nhưng, mọi thứ đều đã quá trễ, Thiên Hồng thương của Lâm Phong xuyên qua thân thể của Thạch Quân. Mạnh mẽ run rẩy đem Ma Huyết năng lượng đưa vào thân thể của Thạch Quân, đem thân thể của Lâm Phong đánh nát bấy.

Nhìn thấy Nguyên Anh của Thạch Quân muốn bỏ chạy, Lâm Phong vút ra Thiên Hồng thương, trên mặt Nguyên Anh của Thạch Quân lộ ra vẻ mặt cực kỳ khủng bố, Thiên Hồng thương nhanh chóng vô cùng hấp thu Nguyên Anh của Thạch Quân, mọi thứ này đều khiến Hình Khôn đi lên cứu viện rất là tức giận.

“Lâm Phong! Ta phải chính tay giết ngươi!”

Trong tay của Hình Khôn xuất hiện một thanh chiến đao màu máu đỏ, đúng lúc này bóng dáng chớp động, ánh đao bắn bốn phía. Lâm Phong không chút sợ hãi lay qua Thiên Hồng thương tự động bay về trong tay. Quét ngang mà đi.

Người tu Yêu ở một bên xem cuộc chiến, nhìn thấy Hình Khôn thủ lĩnh của chính mình cũng ra tay, cũng ào ào phi thân công kích Lâm Phong. Lâm Phong ý niệm vừa động, Chí Tôn phân thân nghênh đón các người tu Yêu, du đấu đánh vắng ra. Người tu Yêu trong thời gian ngắn cũng không gây thương tổn Chí Tôn phân thân, Lâm Phong mới có toàn lực cùng Hình Khôn giao thủ.

Tiếng vang kim thiết giao hưởng kịch liệt mà lại nhanh chóng vang lên, lực Yêu Nguyên lay động với Ma Huyết năng lượng của Lâm Phong như sóng gợn nhấp nhô bốn phía, mặt đất bị năng lượng cường đại khơi dậy một mảnh bụi mù lớn.****

“Àm âm âm!”

“Thình thịch!”

Kinh khí ngột ngạt giao kích. Khiến lòng người cũng khó mà bảo trì bình tĩnh. Trong phút chốc, Lâm Phong và Hình Khôn đủ giao thủ hơn nghìn lần. Lâm Phong càng đánh càng là cảm thấy âm thầm kinh hãi. Tốc độ công kích của Hình Khôn này không chỉ đủ nhanh, lực Yêu Nguyên cũng là cực kỳ hùng hậu, bản thân sử dụng bảy phần thực lực mới có thể đánh ngang nhau với hắn.

Cái này vẫn là thực lực Hình Khôn chưa có biến hóa thành hình thái bốn tôn, một khi cho hắn hiện ra bốn tôn, có lẽ bản thân rất khó đánh bại hắn. Nhưng Lâm Phong vẫn luôn là một người can đảm mãi mãi lớn hơn thực lực, cho dù biết rõ cơ hội bản thân đánh bại Hình Khôn không lớn, nhưng lại sẽ không dễ dàng bỏ cuộc, đó chính là Lâm Phong.

Lại một lần đón đỡ công kích của Lâm Phong, Hình Khôn lạnh lẽo nói:” Lâm Phong! Ngươi liên tiếp giết chết nhiều huynh đệ của ta như thế, ta há có thể bỏ qua cho ngươi! Hôm nay ta sẽ cho ngươi nhận thức một cái thực lực chính thức của ta!”

Nói xong, cả người Hình Khôn bộc phát ra khí thế hại người cường hãn vô cùng, đại lượng lực Yêu Nguyên ở trong cơ thể không ngừng tăng tốc vận chuyển lay động, thân thể của Hình Khôn cũng có chút biến hóa, bắt đầu có điểm báo sắp phải hiện ra chân thân.

Lâm Phong kinh hãi, nhanh chóng vận chuyển Ma Huyết năng lượng, đem chín phần Ma Huyết năng lượng trong cơ thể đều ép ra ngoài, trong nháy mắt bao phủ thân thể của Hình Khôn, sau đó toàn lực áp bức Hình Khôn.^^^

Hình Khôn không nghĩ tới Lâm Phong lại là vẫn sẽ phương thức công kích như vậy, nhất thời không bắt bẻ được bị Lâm Phong ngăn chặn, Hình Khôn cảm thấy có một luồng lực áp bức cực kì cường đại không ngừng đè ép thân thể và Nguyên Anh của chính mình, thứ cảm giác kiềm nén cực điểm đó khiến Hình Khôn rất là khó chịu.

Lực Yêu Nguyên trong cơ thể vốn đại lượng tăng tốc vận chuyển cũng lập tức giảm chậm tốc độ vận chuyển, Hình Khôn không dám chậm trễ, nếu như cho lực Yêu Nguyên không thể tiếp tục vận chuyển vì thế cản trở Nguyên Anh của chính mình, có lẽ bản thân sắp sẽ lập tức tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Hình Khôn liều mạng vận chuyển lực Yêu Nguyên trong cơ thể cứu chính mình, chống lại với Ma Huyết năng lượng của Lâm Phong, dưới sự toàn lực chống lại, lực áp bức của Lâm Phong thêm vào trên người Hình Khôn càng ngày càng nhỏ.

Lâm Phong cũng là có khổ mà khó nói, bản thân một bên phải khống chế Ma Huyết năng lượng để áp bức Hình Khôn, không cho hắn biến thân thành hình thái bốn tôn, một bên còn phải phân ra một bộ phận tâm thần đi khống chế Chí Tôn phân thân, những người tu Yêu kia không biết bị kích thích gì, trở nên đặc biệt điên cuồng.

Hung mãnh không sợ chết công kích Chí Tôn phân thân, cứ thế mà đi xuống, không cần bao lâu, Chí Tôn phân thân thì sẽ chống đỡ không được. Lúc này Lâm Phong cũng không lo được nhiều thế, nếu dạ khô sở gãy dựa, chỉ bằng bắt buộc buông tay.

Triệu hồi Chí Tôn phân thân, Lâm Phong đem tất cả tâm thần và toàn bộ Ma Huyết năng lượng đều đắm chìm trong áp chế Hình Khôn. Mất thấy áp lực chợt giảm, lập tức thì có thể đem năng lượng quý dị kia của Lâm Phong bức ra ngoài cơ thể, nhưng trong nháy mắt áp lực gia tăng mấy lần khiến Hình Khôn rất là than khổ.

Lâm Phong này rốt cuộc là quái thai gì? Tại sao dùng lực không kiệt, lấy năng lượng quý dị bắt tận áp bức bản thân? Thậm chí Hình Khôn có chút tuyệt vọng, chẳng lẽ hôm nay bản thân sẽ chết dưới tay của Lâm Phong sao? Đương nhiên không được! Bản thân là Hồng Hoàng đệ nhất Mãn Thú, tại sao có thể bất đắc dĩ chết như thế ở nơi này?

Hình Khôn nghĩ tới đây, bức ra tiềm lực trong cơ thể chính mình, quát lớn một tiếng, đem năng lượng áp bức của Lâm Phong bức ra ngoài cơ thể của chính mình, mà ở lúc thời điểm mấu chốt này, sự việc rất là bất lợi đối với Lâm Phong xuất hiện.

Những người tu Yêu nhìn thấy phân thân của Lâm Phong ở trước mắt bản thân không thấy, thì biết nhất định là Lâm Phong thu về, vì vậy lập tức phân thân công hướng về phía Lâm Phong đang với Hình Khôn giằng co bất phân.

Trong lòng Lâm Phong thầm thở dài một tiếng khi bất lợi với mình, ở lúc có vận may tốt cũng là một lực thể hiện thực lực, Lâm Phong hiện giờ ép với bất đắc dĩ, đành phải nhanh chóng bay nhẹ người mà rút lui, buông ra Hình Khôn.

Thân thể Hình Khôn buông lỏng, cuồng cười nói:” Không nghĩ tới chứ Lâm Phong? Cảm giác thất bại trong gang tấc thế nào? Ha ha ha!”

“Việc đến nước này ta không lời nào để nói, nhưng Hình Khôn ngươi tưởng rằng ta tạm thời giết không được ngươi, ngươi thì có thể đem ta như thế nào sao? Nói ngươi biết, mãi mãi cũng đừng nghĩ, ta là sẽ không cho ngươi cơ hội giết ta!”

Nói xong, hồi hà bay vào**trong động.

Hình Khôn giận dữ, biến thành hình thái nửa bồn tôn liền đuổi vào trong**động, các thủ hạ người tu Yêu của Hình Khôn cũng đều liên tục phi thân vào động**.

Hình Khôn biến thành nửa bồn tôn ngoại hình rất kinh khủng, khối trạng Lân giáp màu xanh thẫm hiện đầy toàn thân, đầu cũng biến thành một hình dáng Mãn Thú cực kỳ hung hãn quái dị. Đôi mắt màu máu đỏ giận dữ trừng to, lóe ra quang mang độc ác khát máu, miệng răng nhọn như giao long vẩy đan xen khắp nơi.

Trên đầu có sừng nhọn lộn xộn mà lại thô lớn, với lại bộ lông màu xanh thẫm dài dài. Hình thể của Hình Khôn cũng biến lớn không nhiều, nhìn lên đủ có ba thước cao, mặc dù ngoại hình biến lớn, nhưng tốc độ cũng không thấy chậm chạp. Trong xê dịch chớp động cũng là nhanh nhẹn khác thường, lúc này Hình Khôn sát khí đầy mặt vô cùng tức giận.

Vừa rồi chỉ kém một chút thì bản thân chết dưới lực áp bức quỷ dị của Lâm Phong, vô cùng nhục nhã như thế khiến Hình Khôn kiềm chế như thế nào được, không giết Lâm Phong quả thật khó mà tan biến mối hận trong lòng Hình Khôn.

Đương nhiên Lâm Phong không biết lúc này bộ dáng Hình Khôn biến thành đáng sợ như thế nào, Lâm Phong một lòng chỉ muốn nhanh chóng tìm được món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện, tốc độ cao hướng về phía động**dưới đáy bay đi.

Sau khi tới động**dưới đáy, Lâm Phong lập tức liền chọn một con đường cực lẹ làng nhất, chạy như bay hướng về vị trí Ma Thần Khí tàn kiện mà linh thức cảm ứng được. Sau khi không dừng chuyển hướng hơn mười lần, cuối cùng Lâm Phong nhìn thấy trong tay một tòa tượng đá có khuôn mặt cực kì dữ tợn, thiết côn màu xanh xám kia.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 97: Truy Binh Hiện Thân

Lâm Phong lập tức rút ra thiết côn trong tay tượng đá, nhanh chóng với Thiên Hồng thương hợp lại cùng nhau, đã không có thời gian, nếu như Lâm Phong không thể ở trước khi Hình Khôn tìm thấy bản thân, đem Thiên Hồng thương với thiết côn màu xanh dung hợp, như vậy tình cảnh của Lâm Phong thì sẽ rất nguy hiểm.

Lúc này cho dù Lâm Phong là tâm thần hay là thân thể đều vô cùng mệt mỏi, với Hình Khôn một đám người tu Yêu chiến đấu khiến bản thân lâm vào xa luân chiến, nhưng hiện giờ vẫn là không phải lúc có thể nghỉ ngơi, nhìn Thiên Hồng thương ở trước mắt phát ra quang mang cường liệt, Lâm Phong biết, cũng nhanh thành công.

Thiết côn màu xanh rất nhanh liền dung vào trong Thiên Hồng thương, hồng quang bắn ra bốn phía dần dần mờ xuống, thẳng đến hoàn toàn biến mất, Lâm Phong cẩn thận nhìn Thiên Hồng thương một cái, ở trên hai đầu thương của Thiên Hồng thương, đều có một ánh huỳnh quang màu vàng nhạt bám vào trên này, không biết có tác dụng đặc biệt gì không.

Đối với các biến hóa khác thì không có, hoàn toàn với hình dáng ban đầu của Thiên Hồng thương không có khác nhau gì, Lâm Phong thử đưa vào một ít Ma Huyết năng lượng cảm ứng một cái, không khỏi mừng rỡ.

Vị trí ba món Ma Thần Khí tàn kiện còn lại rõ ràng lộ tượng ở trong đầu của Lâm Phong, Lâm Phong biết, hiện giờ chỉ cần hỏi một chút Ma Thần Khâm Phủ như thế nào vận dụng lực lượng Thiên Hồng thương, mới có thể đem ba món Ma Thần Khí tàn kiện còn lại hấp dẫn qua.

Hơi thở của Hình Khôn đã bức gần tới chỗ đứng của Lâm Phong, đồng thời âm thâm nổi điên của Hình Khôn cũng truyền qua tới.

“Lâm Phong! Người chạy không thoát, ta khuyên người hiện giờ tốt nhất giao ra Tiên khí bảo vật trên người người, có lẽ ta sẽ cho người được chết một cách thoải mái một chút. Nếu không, chắc chắn người chết cực kì khổ không thể tả nổi!”

Lâm Phong cất cao giọng nói:”Thứ ta muốn tìm đã tìm được, Hình Khôn người từ từ đuổi ta đi! Ta thì không phụng bồi trước!” Nói xong Lâm Phong lập tức hết tốc lực rời khỏi chỗ cũ, khác từ một cái thông đạo khác bay hướng ra**ngoài động.

Tiếng nổi giận của Hình Khôn ở sau lưng không ngừng kêu rống như dã thú vậy, theo Lâm Phong dần dần tăng tốc bay lượn, tiếng của Hình Khôn càng ngày càng nhỏ. Thẳng đến hoàn toàn không nghe được.

Lâm Phong không dám chút dừng lại, hiện giờ bản thân trạng thái bất lợi nếu như bị Hình Khôn ngăn cản, như vậy hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng. Cho

dù bản thân miễn cưỡng có thể chạy thoát, cũng thoát không được xa.

Nghĩ tới đây, Lâm Phong chọn một nơi đồi núi tương đối bí ẩn, đem thân thể của chính mình che giấu ở trong bụi cây tùng dày đặc, phong bế hơi thở trên người lặng lẽ điều chỉnh lên.

Cái gọi là phúc đến thì ít đến họa vô đơn chí, thì ở lúc Lâm Phong tưởng rằng bản thân đã an toàn, một sự việc càng bất lợi đối với Lâm Phong mà nói lại phải xảy ra.

Các người tu chân ở các đường Vô Cực Tinh đến đuổi giết Lâm Phong, tộc nhân Kỳ Lân tộc đã bị Phục Tịch phái người chỉ dẫn. Mời đến trong động phủ Kỳ Lân tộc, thương nghị lộ tuyến và phương pháp như thế nào đuổi giết Lâm Phong.

Phục Tịch ngao nghể quét mắt nhìn mọi người, thấp giọng nói:” Các vị đạo hữu ở đây, có ai biết vị trí chính xác hiện giờ của Lâm Phong không?”

Mọi người cùng nhìn nhau, không có ai có thể trả lời Phục Tịch, bởi vì cho dù là chỉ lưu manh như Thái Hư phái Lương Thiện, với tu vị Độ Kiếp kỳ cuối cũng chỉ có thể dùng linh thức truy tìm ở phạm vi hơn vạn dặm phương viên mà thôi. Ở Vô Cực Tinh có trên đại lục khu vực rộng lớn như vậy mà nói, phạm vi hơn vạn dặm thì đến cả một phần một trăm của đại lục Vô Cực cũng không được, muốn tìm Lâm Phong đương nhiên là vô cùng khó khăn.

Vì vậy Phục Tịch mới như thế hỏi mọi người. Thì chính là bởi vì Phục Tịch có tuyệt đối nắm chắc có thể tìm được Lâm Phong, tu vị cường đại của Cửu Chuyển Hỗn Thế Yêu vương. Có thể sử dụng Tiên thức dễ dàng quét hết tất cả vị trí ở đại lục Vô Cực mà sẽ không bỏ sót.

Lúc trước chưa tìm thấy Lâm Phong. Chính là bởi vì Lâm Phong trốn trong ngọc giản, ngọc giản là bảo vật Cơ Trầm để lại truyền thừa Ma Thần Độn công pháp, mặc dù không có uy lực không có lợi hại gì, nhưng chỉ cần người đi vào trong đó. Không có Tiên giới cao nhất như Diêm Đế, tu vị cao thâm Chích Ma Quân là tuyệt đối không thể nhận thấy được.

Ngao Thế môn thiếu môn chủ Tạ Phàm chấp tay nói:” Không biết Phục Tịch đạo hữu có biện pháp tốt nào khác có thể tìm được Lâm Phong chứ? Bọn ta rửa tai lắng nghe cao kiến của Phục Tịch đạo hữu.”

Mọi người cũng là cùng nhau phụ họa, hy vọng Phục Tịch có thể nói ra một thượng sách tuyệt hảo.

“Thật ra rất đơn giản, bởi vì ra có thể tìm được vị trí của Lâm Phong, hoặc có thể nói ta đã biết hiện giờ đang ở nơi nào.” Phục Tịch lạnh nhạt nói.

Sớm ở lúc Lâm Phong vừa mới từ trong ngọc giản đi ra, Phục Tịch thì đã nhận ra được hơi thở của Lâm Phong ở đâu. Chỉ là lúc đó Phục Tịch bởi vì phải với bạn già Tiết Yến ở Thiên giới truyền âm. Cho nên không có đi tìm phiền toái với Lâm Phong.

Hiện giờ có nhiều người tu chân như thế có thể giúp bản thân đối phó với Lâm Phong, Phục Tịch cũng vui vẻ nhàn hạ. Chỉ cần Tiết Yến vừa đến, lập tức thì có thể động thân đi đối phó Lâm Phong. Bí mật của Vô Tự Thiên Thư tuyệt đối Lâm Phong biết, chỉ cần có thể bắt được hắn, không sợ hắn không chịu nói ra. **câu sẽ khiến Lâm Phong đem toàn bộ bí mật biết được liên quan đến Vô Tự Thiên Thư nói cho bản thân biết.

Phục Tịch mặt hướng về phía mọi người trầm giọng nói:” Không giấu các vị đạo hữu, ta đã biết Lâm Phong hiện giờ đang ở chỗ nào, chỉ là vương một vị bạn già chưa có đến, cho nên tạm thời chờ đợi thêm một chút.”

“Như vậy sao được? Nếu như cho Lâm Phong tiểu tử kia chạy, lại muốn đuổi hắn thì không có dễ dàng như vậy!”

“Đúng vậy! Cái gọi là tận dụng thời cơ mất đi là không đến nữa, một khi cho Lâm Phong lại lần nữa chạy thoát, đuổi lên cũng sẽ phiền toái rất nhiều.”

Mọi người nhao nhao nói, Phục Tịch cũng không phải là không nghĩ tới vấn đề này, nhưng Tiết Yến chậm chạp chưa đến, nếu là ở như thế chờ xuống, Lâm Phong lần nữa ẩn giấu lên cũng không phải là không có khả năng. Đến lúc đó, bản thân đã có thể hối hận không kịp.

“Nếu ý nguyện của mọi người kiên định như vậy, thì ta dẫn đường cho mọi người, đi tìm Lâm Phong đáng ghét kia!” Phục Tịch trầm ngâm nói.

Tạ Phàm và Lương Thiện nhìn nhau cười, mục đích đã đạt được, xem ra muốn tìm được Lâm Phong không còn là khó khăn nữa. Mục đích lần này của Tạ Phàm tham dự đuổi giết Lâm Phong rất đơn giản, ở Ma Thần Điện đánh đổ Tiêu Dao cung, lúc sắp có thể vào trong điện tìm bảo vật nửa đường nhảy ra con Mặc Kỳ Lân.

Mặc dù trong lòng rất là không cam lòng, nhưng mà kị với thực lực quá cường hãn của Mặc Kỳ Lân kia, căn bản không thể chiến thắng mới không thể không buông thả ý định Ma Thần Điện tìm bảo vật. Đương nhiên, Tạ Phàm tuyệt đối sẽ không nghĩ tới, Phục Tịch ở trước mắt hắn chính là Mặc Kỳ Lân.

Trở về lời còn nói, nếu như biết, Tạ Phàm cũng không dám có cử động, chệnh lếch trên thực lực là rất rõ ràng. Cho dù tất cả các người tu chân đồng thời công kích Phục Tịch, có lẽ cũng không chiếm được ích lợi gì.

Một nhóm đội ngũ hơn một ngàn người tu chân, hao hao đăng đăng ở trên không trung nhanh chóng bay lượn, đưa mắt nhìn đi, một mảnh đạo đạo các loại các thức phi kiếm pháp bảo léo ra. Ở Viễn Cổ Hồng Hoàng, khi nào xuất hiện qua nhiều người tu chân như thế, một số luồng người tu Yêu bị làm sợ ào ào ẩn úp lên, không dám tán ra hơi thở một chút mây may ra ngoài.

Bọn họ không nghĩ tới tại sao, sẽ có nhiều người tu chân cao thủ không xa ngàn dặm đến Viễn Cổ Hồng Hoàng, chẳng lẽ là phải với người tu Yêu tu luyện trong Hồng Hoàng khai chiến sao? Không có lý do gì à?

Phục Tịch và các người tu chân sau lưng cũng không có bận tâm nhiều, trận thế lớn như thế bay lượn đầy trời, sớm thì oanh động cả giới tu Yêu ở Hồng

Hoang, Âm Phụng sau khi nhận được báo cáo của thủ hạ, cũng có chút không rõ lý do.

Trong Hồng Hoàng cũng không có bảo vật tồn tại gì hấp dẫn hàng loạt người tu chân đến, cũng không có người tu Yêu đắc tội những người tu chân này, vì thế dẫn phát bọn họ đến tranh đấu. Âm Phụng càng nghĩ càng là khó lý giải kết quả sự việc, liền mệnh lệnh Thao Quang bọn thủ hạ nghiêm gia tăng giám thị, bản thân cũng không còn phải hao lực tâm thần đi nghĩ những thứ việc khó hiểu này.

Lâm Phong như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới bản thân đã bị người ta tính kế, trải qua một ngày điều thờ, Lâm Phong phục hồi đại khái bảy phần khí lực, nghĩ tới Ma Thần Khí, Lâm Phong lập tức ở trong lòng quát” Ma Thần Khâm Phổ, ta tìm ngươi có chuyện quan trọng muốn nói!”

“Có phải ngươi đã tìm thấy món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện?” Hư ảnh của Ma Thần Khâm Phổ xuất hiện ở trước mắt của Lâm Phong, sau khi trải qua dung hợp món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện, hình dáng của Ma Thần Khâm Phổ càng ngày càng rõ ràng.

Lâm Phong nhìn Ma Thần Khâm Phổ, kinh dị nói:” Hình dáng hiện giờ của ngươi đã rất gần với bản thể, trên cơ bản nhìn không ra là hư ảnh tạo thành.”

“Kém rất xa, lại tiếp gần như thế nào cũng là không có tác dụng, hư ảnh không có tu vị để dùng, có thể tạo được tác dụng gì? Gặp phải cường địch vẫn phải lên lút ẩn núp lên, căn bản thì là không có chỗ dùng nào!” Ma Thần Khâm Phổ có chút buồn bực nói.

“Khụ khụ! Ngươi cũng không cần ủ rũ như vậy, hiện giờ đã dung hợp món thứ bảy Ma Thần Khí tàn kiện, Khâm Phổ ngươi nói cho ta biết như thế nào mới có thể khiến Thiên Hồng thương, đem ba món Ma Thần Khí tàn kiện còn lại hấp dẫn qua?” Lâm Phong cười nói.

Ma Thần Khâm Phổ nghe vậy trong lòng thư giãn một chút, thấp giọng nói:” Muốn hấp dẫn Ma Thần Khí tàn kiện còn lại qua đây thật ra rất dễ dàng, chỉ cần Lâm Phong ngươi bày ra một Tụ Nguyên trận pháp nhỏ, với Thiên Hồng thương làm trận tâm, không ngừng cho Thiên Hồng thương chuyển vận Ma Huyết năng lượng thì được rồi.”

“Tụ Nguyên trận pháp? Ngươi nói thì đơn giản dễ dàng, ta ở đâu có Tụ Nguyên trận pháp gì hả? Thì đến cả ở phía trên vũ khí bày ra công kích trận ta cũng không được, nơi nào nói đến Tụ Nguyên trận pháp chứ?” Lâm Phong hô to nói.

Ma Thần Khâm Phổ dùng ánh mắt như quái vật nhìn chằm chằm mắt của Lâm Phong, nhìn đến Lâm Phong có chút sợ hãi, Lâm Phong vừa muốn mở miệng chất vấn Ma Thần Khâm Phổ có phải là có được bệnh điên mất tâm, Ma Thần Khâm Phổ giọng the thé nói:” Lâm Phong ngươi nói cái gì? Bước vào giới tu chân lâu như vậy, không ngờ ngươi ngay cả một trận pháp bình thường cũng không biết thì triển sao? Ngươi là tu luyện như thế nào? Đúng là thật khó cho ngươi còn có thể tu luyện đến cảnh giới cao như thế.”

“Ta làm sao vậy? Mặc dù là biết có trận pháp này tồn tại, nhưng Lâm gia ta là với ngoại công nhập đạo, căn bản thì không có phương pháp tu luyện chuyên môn trên trận pháp gì. Trong Ma Thần Độn cũng không có nhắc tới tu luyện trận pháp a?” Lâm Phong giải thích.

Ma Thần Khâm Phổ bất đắc dĩ nói:” Được rồi! Hôm nay ta dạy cho ngươi thật tốt, huyền bí có liên quan đến trận pháp một đạo. Cái gọi là trận pháp, thì chính là kết hợp giữa các loại linh khí tự nhiên của thiên địa, cùng với ứng dụng của khu vực kì lạ từ đó mà sinh ra uy lực cường đại.”

“Trận pháp có thể chia ra làm bốn loại lớn, phân biệt là Tụ Nguyên trận pháp, Công Kích trận pháp, Phòng Ngự trận pháp, Huyền Cảnh trận pháp. Tụ Nguyên trận pháp là trận pháp trụ cột dễ dàng nhất trong bốn loại trận pháp lớn này, ba loại trận pháp lớn kia muốn thì triển ra uy lực tương ứng, không có thật sâu hiểu rõ Tụ Nguyên trận pháp là không thể thì triển ra.”

Lâm Phong sợ hãi than:” Thì ra trận pháp một đạo có nhiều phân biệt như thế hả? Ta còn tưởng rằng chỉ cần cố gắng tu luyện, sau khi tu vị tăng lên đến một trình độ nhất định, thì bản thân sẽ lĩnh ngộ được ảo diệu của trận pháp chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 98: Tụ Nguyên Trận

“Lâm Phong cách nói này của ngươi cũng không phải nói không đúng, có một số người vốn chỉ là hiểu một nửa đối với trận pháp một đạo, cũng không có cảm nhận được các loại huyền cơ ẩn giấu trong trận pháp. Vậy thì không thể thì triển ra uy lực vô cùng lớn, trận pháp vô cùng ảo diệu. zuiiu.net” Ma Thần Khâm Phổ khẽ cười nói.

“Vừa rồi ngươi nói Tụ Nguyên trận pháp là chỗ trụ cột của tất cả trận pháp, rốt cuộc là chuyện gì?” Lâm Phong nghi hoặc nói.

Ma Thần Khâm Phổ chậm tiếng nói:” Tụ Nguyên trận pháp thì chính là lợi dụng tất cả linh khí khắp nơi giữa thiên địa, hơn nữa thay nhau kết hợp, sinh ra một linh hạch không ngừng xoay tròn, ở trong quá trình không ngừng hấp thu linh khí tự nhiên, chuyển hóa thành năng lượng cung ứng cả vận hành của trận pháp. Nếu như không có Tụ Nguyên trận làm trụ cột, trận pháp lợi hại thế nào nữa cũng là nói suông.”

Lâm Phong có vẻ đắm chiều nói.” Vậy phải bày ra một tòa Tụ Nguyên trận, cần phải chú ý tu luyện phương diện nào?”

“Tụ Nguyên trận quan trọng nhất chính là ngưng tụ linh hạch, ở trong thiên địa thuộc tính linh khí tự nhiên là bất tận không giống nhau. Đại khái phân thành, Thủy, Hỏa, Phong và Hỗn Độn Linh Khí, Hỗn Độn Linh Khí chính là âm dương hai khí ban đầu giữa thiên địa. Muốn củng cố Tụ Nguyên trận, kéo dài, nhất định cần phải ở lúc vận dụng linh khí có thuộc tính tương thông ngưng tụ linh hạch. Nếu không, thì sẽ bởi vì giữa linh khí bài xích lẫn nhau mà gây ra trận pháp trong nháy mắt sụp đổ.” Ma Thần Khảm Phổ nghiêm mặt nói.

“Thuộc tính tương thông? Có phải là ở lúc ngưng tụ linh hạch, phải căn cứ thuộc tính của trận pháp mà lựa chọn thuộc tính tương thông với trận pháp, như thế mới có thể dẫn đến hiệu quả mạnh mẽ liên hợp sinh sôi không ngừng hả?” Đột nhiên Lâm Phong có ý tưởng đột phá nói. Ma Thần Khảm Phổ kinh dị nhìn Lâm Phong một cái, trầm giọng nói:” Nói người không hiểu, không nghĩ tới lại là nhưng như thế thì liên tưởng được mấu chốt của Tụ Nguyên trận, không sai, thì chính là phải lựa chọn thuộc tính trận pháp tương dung với thuộc tính để làm linh hạch.”

Nói xong Ma Thần Khảm Phổ đem một đạo tiên thức đưa vào trong đầu của Lâm Phong. Khẽ nói:” Trong đạo tiên thức này của ta có giải thích của trận pháp và phương pháp phá giải và thi triển của rất nhiều trận pháp, Lâm Phong người từ từ lĩnh ngộ vậy! Đừng có xem thường trận pháp, ở trong trận pháp có giấu thiên địa ảo diệu hơn so với công pháp tinh diệu của người tu chân, nếu như tu luyện thành công, sẽ rất nhanh đề cao cảnh giới tu vị linh hồn của người.”

“Trận pháp một đạo không có chia thành tu vị cao thấp?” Lâm Phong hỏi.

Ma Thần Khảm Phổ ngang nhiên nói:” Đương nhiên có, người có thể thông qua tiên thức ta để lại trong đầu người dò xem, chờ người xem qua tự nhiên thì sẽ hiểu rõ.”

Lâm Phong khẽ cười nói:” Hỏi người một vấn đề, hiện giờ tu vị trận pháp của người rốt cuộc cao bao nhiêu hả?”

“Ta có thể ở ngoài Ma Thần Điện bày ra Huyền Vũ chi trận, bản thân người tự tính ra đi! Ta quay về tĩnh tu trước, người từ từ nghiên tập trận pháp.” Nói xong, bóng dáng của Ma Thần Khảm Phổ biến mất ở chỗ cũ.

Lâm Phong vội vàng cẩn thận hồi tâm thần, dò xem luồng tiên thức kia của Ma Thần Khảm Phổ để lại trong đầu chính mình.

Trong trận pháp. Bao hàm toàn diện, cho dù là từ trên cảnh giới hay là trên tu vị, với tu luyện của trận pháp đều có quan hệ rất lớn. Trận pháp càng là uy lực cao cấp tương đối lớn, thì yêu cầu tu vị với người bày trận thì càng hà khắc. Lâm Phong nhìn yếu quyết trận pháp của ghi chép trong tiên thức rất lâu, cuối cùng là cũng có sơ bộ hiểu rõ đối với trận pháp.

Tụ Nguyên trận trụ cột của tất cả trận pháp, thì giống như vạn trường đại lâu đất không bằng khối, nền móng dựng không tốt. Cho dù miễn cưỡng đem cao ốc che lại lên, cũng rất dễ dàng thì sẽ sụp đổ.

Lâm Phong dựa theo phương pháp ghi chép trong tiên thức Ma Thần Khảm Phổ. Trong tay kết mấy lần thủ ấn có chút kì lạ. Ngưng tụ tâm thần câu bản thân lên, chậm rãi buông ra các loại linh khí Ma Huyết năng lượng đi hiểu được trong tự nhiên.

Giờ phút này, Lâm Phong đi vào trạng thái sáng sủa trước đó chưa có, Lâm Phong cảm ứng được vô số đoàn to to nhỏ nhỏ xuất hiện trước mắt bản thân, màu sắc linh khí khác nhau.

Linh Hỏa khí màu đỏ hồng, Bích Thủy khí màu lam sẫm, một số gió táp gần như trong suốt với lại đen trắng rõ ràng, âm dương hai khí cùng nhau lơ lửng. Cảm giác rất là kì diệu, linh khí tràn đầy địa linh a!

Lâm Phong chưa từng có nghĩ đến. Linh khí trong ngày thường hấp thu dùng để tu luyện. Không ngờ lúc nào sẽ xuất hiện ở trước mắt chính mình, đại lượng linh khí trời nổi trong không khí. Nếu như không dùng tâm thần đi cảm ứng, là tuyệt đối nhìn không được.

Lâm Phong suy nghĩ, bản thân hấp thu dùng để tu luyện nhất định chính là âm dương hai khí, linh khí màu trắng là dương, linh khí màu đen là âm, hôm nay ta sẽ lấy Hỗn Độn Âm Dương chi khí này bày Tụ Nguyên trận pháp.=====

Nghĩ được thì phải làm được, Lâm Phong không chút do dự ở trong không khí hấp thu rất nhiều âm dương chi khí, sử dụng Ma Huyết năng lượng không ngừng đè nén, rất nhanh, ở trong tay của Lâm Phong xuất hiện một cái nắm tay to nhỏ, linh hạch trận pháp trắng đen giao nhau. Linh hạch trận pháp không nhanh không chậm không ngừng xoay tròn hấp thu âm dương chi khí, Lâm Phong lập tức đem nó buông ra, chỉ thấy Linh hạch trận pháp ở trong nháy mắt Lâm Phong buông ra tan biến, cái này là tại sao chứ? Lâm Phong rất là không hiểu, chẳng lẽ nói giá trị của Linh hạch trận pháp này có thể thi triển trong tay bản thân sao?

Vội vàng lại lần nữa đem tâm thần lên vào trong tiên thức, cẩn thận lật xem yếu quyết của Tụ Nguyên trận, rất nhanh Lâm Phong liền tìm được chỗ sai lầm của chính mình, thì ra linh hạch của Tụ Nguyên trận ở lúc mới bắt đầu hấp thu linh khí, cần phải có người bày trận tiên hành ngoại lực trợ giúp trận pháp linh hạch**hấp thu linh khí có thuộc tính giống nhau.

Nếu như người bày trận ở trận pháp linh hạch lúc tự động vận chuyển vẫn chưa có ổn định, buông ra linh hạch, linh hạch thì sẽ bởi vì không thể tiếp tục ổn định vận chuyển mà tan rã.

Lần này sau khi Lâm Phong nắm vững bí quyết của trận pháp linh hạch, rất nhanh liền là lần nữa ngưng tụ ra một cái linh hạch, không ngừng sử dụng Ma Huyết năng lượng tăng nhanh tốc độ hấp thu âm dương chi khí, thể tích của linh hạch không ngừng bởi vì hấp thu linh khí mà tinh chế thu nhỏ, thẳng đến lúc Lâm Phong cảm giác kém một chút mới buông ra linh khí, cho nó tự động vận chuyển.

Thể tích hiện giờ của linh hạch đã rút nhỏ đến chỉ có một ngón tay lớn nhỏ, nhưng tốc độ hấp thu linh khí không chỉ không có giảm chậm, ngược lại tăng nhanh không ít. Lâm Phong vội vàng dựa theo thủ ấn kết ấn trong tiên thức, lẩm nhẩm hơn mười thủ thế, trong nháy mắt dừng lại kết ấn.

Quang mang đen trắng chớp động, một Tự Nguyên trận nhỏ có phương viên chừng hai mươi thước âm dương chi khí vờn quanh, thành công bị Lâm Phong bày ra. Nhìn thấy âm dương Tự Nguyên trận của bản thân bày ra không ngừng vận chuyển, Lâm Phong vô cùng vui vẻ, một loại cảm giác thỏa mãn cường liệt tự nhiên mà sinh ra.

Trận pháp quả nhiên rất ảo diệu a! Hoàn toàn không bị hạn chế ở trong Tự Nguyên trận xuyên toa qua lại, tùy tâm sở dục không chế mọi thứ trong trận pháp, Lâm Phong tự nghiệm thấy ngạc nhiên vui mừng và khát khao của trận pháp đem đến cho chính mình.

Nếu như hôm đó bản thân có thể bày ra Thượng Cổ Kỳ Trận giống như Huyền Vũ chi trận thì tốt rồi, nhưng hiện giờ bản thân vẫn chưa biết cần phải có trận pháp cảnh giới gì mới có thể thi triển, vì vậy Lâm Phong lập tức thu về tâm thần, tiếp tục dò xem tiên thức.

Trận pháp một đạo với tu vị của người tu chân giống nhau, đều là có phân cao thấp. Chỉ là lúc người tu chân đang trong tu luyện, có lúc có thể cạy vào một chút thiên tài địa bảo**để cao tu vị, mà trận pháp một đạo lại hoàn toàn không có biến pháp để dùng đầu óc trực lợi.

Muốn đề cao trình độ của trận pháp một đạo, ngoài phải hiểu rõ phương pháp uy lực và bày trận của trận pháp ra, phá trận như thế nào cũng là một trong yêu quyết không thể thiếu. Người chỉ biết bày trận, không biết phá trận là sẽ không trở thành trận pháp đại gia.

Cảnh giới trong trận pháp một đạo tổng cộng phân thành bốn cái cảnh giới, phân biệt là Minh Thông của sơ cấp, có thể bày ra sơ cấp Tự Nguyên trận, với lại một số loại đơn giản như mê cung trận pháp và công kích trận pháp lực sát thương có hạn. Khuyết Công của trung cấp, phối hợp sử dụng linh ngộ giữa linh khí không giống nhau, chuyển hóa thành sát trận có thể sát thương kẻ địch trong phạm vi lớn, so với phối hợp của gió táp và linh hỏa khí, gió mơn mởn hỏa thế, hỏa theo gió trường, uy lực sẽ tăng cường hơn mấy lần.

Đến nữa chính là cảnh giới Tiên Phán tương đối cao cấp, đến cảnh giới này, thì có thể bày ra Thượng Cổ Kỳ Trận giống như Huyền Vũ chi trận vậy, cho dù với sức của một người mình mình đối mặt với kẻ địch hơn bản thân mấy lần cũng không có sợ hãi chút nào, cho dù đánh không lại, cũng có thể cạy vào trợ giúp ngăn địch của trận pháp từ đó mà đứng ngay thể bất bại.

Cái cuối cùng liền là cảnh giới Thần Uy, người tu chân có thể đi vào cảnh giới Thần Uy lác đác vài người, độ khó trên linh ngộ cũng là thứ yếu, mấu chốt là có thể đem toàn bộ tinh túy trong trận pháp dung hợp đến một nơi, bày ra không gian ảo trận đủ để vây thần giết tiên!

Ảo trận là trận pháp khó phá nhất trong trận pháp một đạo, có một số giữa lúc thiên địa bởi hoàn cảnh khu vực bố trí xảo diệu, tự nhiên sinh thành Ảo cảnh trận pháp, cũng là một loại thuộc về Ảo Trận. Mặc dù trong đó không có ẩn giấu sát trận tương đối lớn, nhưng nếu như một khi bước lầm vào trong đó, lại muốn bình yên thoát thân ra ngoài, thì sẽ rất khó.

Cảnh giới Thần Uy chính thức do trận pháp đại sư bày ra không gian Ảo Trận, cho dù là mạnh như Thiên giới Diêm Đế, Chích Ma Vương, đi vào trong đó, cũng là cử tử nhất sinh! Đương nhiên, muốn bày ra không gian ảo trận, không phải nói là ai tu vị cao ai có thể được. Cho dù là ở Thần giới, có lẽ cũng không có vài người có thể đạt đến cảnh giới Thần Uy của trận pháp một đạo.

Lúc này Lâm Phong hoàn toàn đắm chìm cực độ khát vọng đối với trận pháp, không ngừng ở linh ngộ xâm nhập hiểu rõ ảo diệu của trận pháp, mà ở một bên khác, Phục Tịch đã chỉ huy đại quân người tu chân đuổi giết Lâm Phong, hướng về phía Hồng Hoang bắc bộ mà Lâm Phong đang ở tiến tới không ngừng chạy qua đây.

Hồng Hoang bắc bộ, chỗ sâu**trong chỗ ở của Hình Khôn.

“Lần này, huynh đệ chúng ta chiết trong tay của Lâm Phong có bao nhiêu người?” Hình Khôn trầm giọng hỏi. Phương Nghiêu thấp giọng nói:”Đại ca, kể cả Thạch Quân trong đó, tổng cộng chiết tổn hai mươi một huynh đệ.”

Sắc mặt Hình Khôn trầm trọng nặng nề gật gật đầu, lạnh giọng nói:”Mối thù này không trả, Hình Khôn ta không có mặt mũi nào tiếp tục làm thủ lĩnh Hồng Hoang bắc bộ này, Lâm Phong nhất định phải chết!”

Trên mặt Phương Nghiêu cực kỳ xấu xí cũng lộ vẻ lạnh lùng âm độc cười, ngay tại lúc này, một người tu Yêu vóc người gầy còm**chạy như vào đi vào, sắc mặt kích động nói:”Thủ lĩnh, không biết nguyên nhân gì? Một nhóm người tu chân**hướng về phía nơi này của chúng ta mà đến, xin thủ lĩnh định đoạt!”

Hình Khôn ngạc nhiên nói:”Người tu chân? Bọn họ đại khái có bao nhiêu người?”

“Chừng hơn ngàn người.” Người tu Yêu kia thấp giọng nói.

“Đại ca, những người tu chân này theo ta phỏng đoán, hẳn là vì Lâm Phong mà đến. Trước đó thì nhận được tin tức nói Lâm Phong bị một người thần bí giúp đỡ, đem hơn ngàn Tiên khí bảo vật trong Ma Thần Điện toàn bộ đều thu lấy lên, những người tu chân này nhất định là muốn chặn giết Lâm Phong, sau đó đoạt bảo.” Phương Nghiêu âm trầm nói.

Hình Khôn trầm ngâm một chút, chậm thanh nói:”Mặc kệ bọn họ đến Hồng Hoang có chuyện gì, Hình Khôn ta thân là thủ lĩnh Hồng Hoang bắc bộ, tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn mặc kệ, mặc cho những người tu chân ở Hồng Hoang qua lại tự nhiên, muốn ở Hồng Hoang giết người đoạt bảo, phải trước hỏi qua Hình Khôn ta có đồng ý hay không mới được!”

Q.3 - Chương 99: Lâm Sâu Vòng Vây

“Phương Nghiêu, người lập tức nói cho tất cả huynh đệ biết, lập tức ngăn cản những người tu chân này, ta phải thăm dò đáy của bọn họ. Nếu như bọn họ đúng là đến đuổi giết Lâm Phong, vậy chúng ta thì giả ý giúp bọn họ dẫn đường, lúc sau khi giết chết Lâm Phong, sẽ đem toàn bộ bọn họ giết chết tại nơi, bảo vật thì sẽ là của chúng ta!” Trên mặt màu đen của Hình Khôn lộ ra nụ cười cực kì khủng bố.

Đã bay gần cả ngày, Phục Tịch vui chiều theo các người tu chân theo sát ở sau không thể không thả chậm tốc độ bay lượn của chính mình, nếu như cho bản thân Phục Tịch toàn lực bay lượn, chỉ cần một canh giờ, Phục Tịch thì có thể đuổi đến chỗ vị trí của Lâm Phong.

Trên đường bay lượn cũng không có bất cứ người tu chân mở miệng oán giận, ở một cái liếc mắt nhìn đi vô biên vô hạn trên Viễn Cổ Hồng Hoàng, trong ngày thường là tuyệt đối không có ai chịu đến nơi này. Hiện giờ đến đây là vì đuổi giết Lâm Phong người mang đầy bảo vật, nếu không ai sẽ đồng ý vô duyên vô cớ ở Viễn Cổ Hồng Hoàng bay tới bay lui, một khi vận may không tốt gặp phải Yêu thú hung hãn, muốn bỏ chạy cũng sẽ đến không kịp.

“Đã không còn xa, lại hướng về phương vị phía bắc bốn trăm dặm, hiện giờ khí thở của Lâm Phong vẫn đang ở đó dừng lại, chỉ cần chúng ta mọi người thuận lợi chạy tới nơi đó, Lâm Phong hẳn thì là chấp cánh cũng khó thoát.” Phục Tịch thấp giọng nói.

Mọi người nghe được trong lòng đều vui mừng, đuổi lâu như thế, cuối cùng có thể nhìn thấy tung tích của Lâm Phong, cũng không uổng công chính mình vạn dặm chạy tới chỗ sâu Hồng Hoàng khắp nơi đầy nguy cơ, lập tức sẽ có hồi báo.\\

Ở lúc mọi người tràn đầy hy vọng âm thầm tăng tốc bay lượn, một đám yêu thú quái vật đại khái có hơn ba bốn trăm người chặn ở trước mặt.

Những người tu Yêu này có với hình nhân xuất hiện, có nửa người nửa thú, còn có rõ ràng chính là với bốn tôn xuất hiện, một cái nhìn thấy trước mắt xuất hiện nhìn người tu Yêu như thế, mọi người đều lòng thâm khiếp sợ, không khỏi đều là âm thầm nghĩ tới, có phải những người tu Yêu này sẽ có mưu đồ bất chính đối với chính mình?

Phục Tịch cũng bị những người tu Yêu này làm giật mình, nhưng rất nhanh liền phục hồi bình tĩnh, thách thức giọng nói:” Các người là thủ hạ của ai, dám ngăn trở bọn ta? Làm chậm trễ chuyện quan trọng của bọn ta. Các người một người cũng không muốn giữ mạng!”

Người tu Yêu cũng rất hưng phấn, nhìn thấy trong tay hoặc dưới chân hoặc cầm hoặc giẫm của người tu chân có phi kiếm linh khí. Các người tu Yêu thiếu chút nữa không có chảy nước miếng ở tại nơi. Mọi người đều biết, người tu Yêu tu luyện cực khổ, càng không phải dễ cập luyện khí càng thêm khó khăn. Cả một Viễn Cổ Hồng Hoàng, một món thượng phẩm linh khí thì đủ để dẫn phát ra một trận đoạt bảo đại chiến giữa người tu Yêu.

Thượng phẩm linh khí trong tay người tu chân lóe ra ngũ sắc hồng quang hình thái khác nhau, thậm chí cực phẩm linh khí, khiến các người tu Yêu chỉ lo tham lam nhìn chăm chú quan sát, hoàn toàn không có nghe thấy lời đe dọa của Phục Tịch.

Thẳng đến dưới con giận dữ của Phục Tịch, trong nháy mắt ra tay giết chết hai người tu Yêu, hai người tu Yêu này thể lương thâm kêu. Đem ánh mắt từ trên linh khí của đồng đạo người tu Yêu kéo về tính toán.

“Người là người gì? Lại dám ra tay giết chết huynh đệ của ta?” Hình Khôn vừa đến nơi này thì nhìn thấy Phục Tịch ra tay giết chết hai tên thủ hạ của chính mình. Không khỏi giận dữ nói.

Phục Tịch dường như không có nghe thấy lời nói của Hình Khôn vậy, lạnh nhạt nói:” Huynh đệ của người vô cớ ngăn cản đường đi của bọn ta, bức với bắt đắc dĩ, ta đành phải ra tay thanh lý một cái.”

Đôi mắt căm tức của Hình Khôn nhìn Phục Tịch, lãnh đạm nói:” Người rất cả gan, giết chết huynh đệ của ta lại còn dám mở miệng nói cuồng, người có biết bản thân người hiện giờ đang ở nơi nào? Chỉ cần ta một tiếng ra lệnh, ta cam đoan trong nháy mắt, Đám người các người sẽ hoàn toàn biến mất ở Hồng Hoàng!”

“Nếu như ta nói không tin, có phải người sẽ hạ lệnh động thủ? Nhưng ta khuyên cáo người vẫn là không nên cậy mạnh, nếu không người hối hận nhất định là người chứ không phải là ta.” Phục Tịch lạnh lùng nói.

“Đại ca, người này không đơn giản, từ trên người hắn ta cảm giác không được bất cứ hơi thở của người tu chân, hẳn hẳn là một người tu Yêu, mà lại là loại thực lực cực kì khủng bố.” Phương Nghiêu truyền âm hướng về phía Hình Khôn nói.

“Việc này bản thân ta có chừng mực!” Hình Khôn truyền âm nói.\\

Con mắt của Hình Khôn gắt gao nhìn chăm chăm Phục Tịch, đột nhiên cười lớn nói:” Là huynh đệ ra quá lỗ mãng. Không biết sau lưng người tu chân của ngươi đến đây cần đi nơi nào? Đến Hồng Hoang lại là vì chuyện gì chứ?”

“Chúng ta là đến đuổi giết một người tu chân tên là Lâm Phong. Người này rất là nguy hiểm, người mang đầy bảo vật. Đã từng ở Vô Cực thành giết hại hơn ngàn người Mộ Dung gia một tộc, là một người tội ác tày trời phần tử căn bản tộc trong người tu chân! Hy vọng đạo hữu ngươi có thể cho một thuận tiện, cho bọn ta tiếp tục truy tìm tung tích của Lâm Phong kia.” Lương Thiện trầm giọng nói.

“Thì ra là vậy, nhưng ta phải nêu cho các vị biết một việc, vậy thì ta cũng phải gia nhập vào hàng ngũ các người đuổi giết Lâm Phong, bởi vì trước lúc các người chưa đến nơi này, Lâm Phong đã từng giết chết hai mươi mấy huynh đệ của ta, ta thề rằng nhất định đem Lâm Phong giết chết, vì huynh đệ chết đi của ta báo thù rửa hận!” Hình Khôn nghiêng răng nói.

Lương Thiện nhìn về phía Phục Tịch, hy vọng Phục Tịch có thể gật đầu đáp ứng, bởi vì mọi người chuyển này hoàn toàn do Phục Tịch dẫn đường,nếu như không đồng ý, bọn người Lương Thiện cũng không dễ nói cái gì.

“Nếu như vậy, vậy các người thì theo bọn ta cùng nhau đi trước vậy! Nhưng ta có một điều kiện, hy vọng các người có thể đáp ứng, nếu không, thì mời các người tự mình đi truy tìm Lâm Phong^^^^” Phục Tịch lạnh nhạt nói.

Hình Khôn vội vàng nói:” Không biết điều kiện của các hạ là cái gì, chỉ cần chúng ta có thể làm được, nhất định sẽ làm theo.”

Phục Tịch quét mắt nhìn bọn người Hình Khôn, chậm rãi nói:” Điều kiện của ta chính là, các người sau khi nhìn thấy Lâm Phong cho dù thế nào cũng không thể ra tay giết hắn, nhất định phải bắt sống hắn. Chờ ta xử lý xong sự việc giữa ta với Lâm Phong, thì sẽ theo ý nguyện của các người, đến lúc đó các người muốn giết muốn róc thịt ta cũng sẽ không ngăn trở.”

“Đương nhiên có thể! Ta là thủ lĩnh của Hồng Hoang bắc bộ, tên là Hình Khôn, không biết các hạ danh hào là?” Hình Khôn chấp tay nói.

Phục Tịch thân nhiên nói:” Kỳ lân tộc Phục Tịch.”

Hình Khôn không biết Phục Tịch là ai, nhưng lại biết Phục thị Kỳ lân tộc gia tộc người tu Yêu này tồn tại, nhìn lên Phục Tịch này sẽ không tư cách già sơ với Phục Quyền tộc trưởng hiện giờ của Kỳ lân Tộc, tại sao lại có phong phạm uy nghiêm như thế? Hình Khôn nghĩ không hiểu, vội lại ở sau lưng Phục Tịch này cũng không có nhìn thấy các người khác của Kỳ lân tộc ở đây.

Nếu đã nghĩ không thông, dứt khoát không đi nghĩ nữa, Hình Khôn dẫn theo hơn trăm thủ hạ của chính mình theo sau Phục Tịch tiếp tục bay về phía hướng Bắc. Trên đường đi, Hình Khôn mở miệng theo Phục Tịch lời kéo làm quen, nhưng cũng ăn nhyuễn người nằm vùng, Hình Khôn bắt đắc dĩ cũng không có nói qua chuyện với Phục Tịch nữa, người tu Yêu kì quái như Phục Tịch này, Hình Khôn là lần đầu tiên nhìn thấy.****

Lâm Phong vẫn đắm chìm ở trong thế giới trận thảm đỏ, hồn nhiên chưa phát hiện bản thân đã bị nguy hiểm chậm rãi đến gần, khi chờ Lâm Phong tạm thời buông thả tiếp tục ngao du thế giới trận, cuối cùng Lâm Phong phát hiện chỗ nguy hiểm.

Lúc này muốn chạy trốn đã không kịp, bởi vì hơi thở của Lâm Phong đã bị Phục Tịch, Hình Khôn bọn người gắt gao khóa lại, nếu là bỏ trốn chẳng bằng với những bạn già này gặp nhau một chút.

Vì vậy Lâm Phong vọt người lơ đứng ở không trung, kiên cường nghênh hướng về phía Phục Tịch bọn người, cất cao giọng nói:” Nhiều bạn bè như vậy đều là vì một người Lâm Phong mà đến, Lâm Phong vô cùng vinh hạnh có thể có cơ ngộ này! Ha ha ha!”

Từ lúc liếc mắt nhìn thấy Lâm Phong, con mắt của Hình Khôn không có chớp động quá một cái, Hình Khôn trong cơn giận dữ hận không thể hiện giờ lập tức bay nhào qua, đem Lâm phong xé thành từng mảnh nhỏ để giải mỗi hận trong lòng của bản thân.

Nhưng lúc trước bản thân đã từng đáp ứng quá Phục Tịch tạm thời không giết Lâm Phong, nếu như bây giờ chính mình đổi ý, mặc dù sẽ không sợ Phục Tịch kia sẽ có bất lợi gì với bản thân, nhưng các người tu chân sau lưng Phục Tịch cũng sẽ không ngồi không, một khi giao thủ lên, sẽ vô cùng bất lợi với chính mình.

Đến lúc đó, cũng chỉ sẽ có lợi ích cho Lâm Phong tiểu tử này, cho hắn cơ hội thoát khỏi vòng vây. Nghĩ tới đây, Hình Khôn mạnh mẽ ép đè lửa giận của chính mình, chỉ là mắt không chuyển nhìn chăm chăm Lâm Phong, không cho Lâm Phong bất cứ cơ hội bỏ trốn .

Phục Tịch nhìn Lâm Phong lạnh lùng cười nói:” Hừ hừ hừ! Tiểu tử Lâm Phong! Ngươi đừng nên cuồng vọng, lần trước nhất thời bất giác cho ngươi chạy thoát. Lần nay ta cũng phải xem xem, dưới tình trạng hiện giờ bao vây dày đặc, ngươi còn có thể lần nữa biến mất không!”

Lương Thiện và Tạ Phàm ở sau lưng Phục Tịch cùng liếc mắt nhìn nhau, khẽ gật đầu, Lương Thiện nhẹ nhàng tiến lên hai bước, nghiêm mặt nói:” Lâm Phong! Ngươi giết hại Mộ Dung gia một tộc, trộm lấy tất cả bảo vật Ma Thân Điện, hôm nay bọn ta ta đem ngươi giết chết tại nơi. Vì những người tu chân vô tội của Mộ Dung gia báo thù!”

“Các người có chứng cứ gì có thể chứng minh người của Mộ Dung gia là Lâm Phong ta giết? Có người tận mắt nhìn thấy sao? Dục gia chỉ tội, ta biết với các người cái chày cái cối xuống cũng là phí công, hiện giờ các người đều phái ra nhiều cao thủ như vậy đến đuổi giết ta, vẫn đắc ý ki danh vì người nhà Mộ Dung gia báo thù? Ta xem có lẽ mục đích chính thức không có đơn giản như vậy!” Lâm Phong quát lớn.

Tạ Phàm gào to nói:” Lâm Phong! Ngươi đừng có nói dối nữa, nếu như không có chứng cứ, bọn ta tuyệt đối sẽ không đổ oan cho bất cứ người vô tội nào, ngươi tội ác tày trời, không giết ngươi thực khó mà nói rõ với các vị đạo hữu giới tu chân!”

Lâm Phong không xem thường nói:” Thay Mộ Dung gia báo thù là giả, sau khi giết ra đoạt lấy bảo vật tồn tại trên người ta mới là thật, những bọn người ngu ngốc tham lam mà lại ngu xuẩn này! Vì tin tức giả của những người cố ý tán ra, thì không xa vạn dặm đến Hồng hoang đuổi giết ta, ở trong mắt ta các ngươi chính là một đám đồ ngốc chính cống!”

“Hừ hừ! Muốn giết ta? Có thực lực thì cứ việc đến, Lâm Phong ta phụng bồi đến cùng! Chỉ là đừng nên trách ta thủ hạ vô tình, là các ngươi lần nữa khổ sở bức bách ta mới ra tay!” Lâm Phong lạnh lẽo nói.

Phục Tịch cũng không có nói lời nào, chỉ là lạnh lùng nhìn Lâm Phong và bọn người Tạ Phàm, Lương Thiện, chưa đến thời điểm mấu chốt, Phục Tịch là sẽ không ra tay, cái này cũng chính là biểu hiện đa mưu túc trí của hắn.

Lương Thiện trầm giọng nói:” Nếu Lâm Phong ngươi một mực cố chấp, vậy ta đành phải đem ngươi bắt giữ, sẽ đi xử lý!”

Nói xong, Lương Thiện vung tay bay về phía Lâm Phong, huy động tay trái ảo ra một thanh lợi kiếm hàn quang lóe lóe, cực phẩm linh khí. Lâm Phong vừa mới phi thân đón đánh Lương Thiện, lúc này, một màn khiến tất cả mọi người đều không dự đoán được xảy ra.

Một đạo nhân ảnh huyền ra hơn mười đạo tàn ảnh, lấy thể lôi đình vạn quân nhanh chóng mà lại chính xác một quyền nặng nề đập trúng thân thể của Lương Thiện, chỉ nghe thấy tiếng” Cạch cạch” vang giòn, căn bản Lương Thiện không kịp phát ra tiếng, thân thể liền kiệt lực ngã xuống đất.

Người thần bí này không chỉ đem xương cốt toàn thân của Lương Thiện đánh nát, cũng đem gân mạch của Lương Thiện chấn đứt từng khúc, đương nhiên, Nguyên Anh của Lương Thiện cũng bị người thần bí này một cái trọng quyền đánh tan.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 100: Sánh Vai Chống Dịch.

Mọi thứ này xảy ra đều là đột nhiên như vậy, từ người thần bí ra quyền đập trúng Lương Thiện, đến bay xuống đất, một loạt động tác này đều là trong nháy mắt hoàn thành.

Lâm Phong ở lúc người thần bí vừa mới xuất hiện, cứng rắn dừng lại thân thể của bản thân sắp phải nghiêng đâm đầu chống lại Lương Thiện lúc nhìn rõ ràng sự việc xảy ra ở trước mắt, Lâm Phong kinh dị phát hiện, bóng lưng của người thần bí này cực kì giống nhau với sư phụ Lâm Diệp của bản thân.

Cho dù vóc người cao lớn vĩ cận, hay là lúc công kích bình tĩnh, với lại khí thế uy mãnh phát ra ở quanh thân, Lâm Phong đều cảm giác đến đặc biệt quen thuộc, nếu như nói người thần bí này có một chỗ duy nhất không giống với sư phụ Lâm Diệp, có lẽ chính là tu vi.

Người thần bí này thực lực rõ ràng rất mạnh, với ánh mắt tu vi hiện giờ của Lâm Phong mà xem, có thể nhìn ra tu vi của người thần bí này tối thiểu cũng là ở trên Độ Kiếp kỳ cuối. Mà sư phụ Lâm Diệp của bản thân lại là luyện Thân kỳ cuối mà thôi, từ khi bản thân rời khỏi Lâm gia, thời gian đến Viễn Cổ Hồng Hoàng cũng chỉ qua là gần mười mấy tháng mà thôi.

Cho dù Lâm Diệp có đột phá, cũng không thể suốt đột phá cả một giai đoạn cảnh giới chứ? Nghĩ tới đây, Lâm Phong không khỏi cũng có chút hoài nghi người thần bí này ra tay giết chết Lương Thiện, có phải là muốn tranh thủ tín nhiệm của bản thân, sau đó mưu đồ làm loạn.

Lâm Phong không biết thân phận của người thần bí này, những người khác ở đó cũng không biết, Phục Tịch lạnh lùng nhìn nhất cử nhất động của người thần bí này, mặc dù Lương Thiện đã bị người thần bí này giết chết tại nơi, nhưng đối với Phục Tịch mà nói, căn bản không phải là việc hấn quan tâm *****Đừng nói là chết một Lương Thiện, cho dù toàn bộ người ở đây chết hết, chỉ cần không có hại cho bản thân. Phục Tịch cũng sẽ không ra tay.

“Rốt cuộc ngươi là người gì? Không ngờ dám cả gan ra tay giết hại người đồng minh Vô Cực thành của ta?” Tạ Phàm kinh sợ nói.

Người thần bí chậm rãi xoay thân thể qua, trên mặt không có chút biểu tình tức giận, nhìn cũng không nhìn Tạ Phàm một cái, lạnh nhạt nói:” Mua danh chuộc tiếng, tự xưng là người chính phái, ta luôn luôn là thấy một người liền giết một người, tuyệt đối không chút lưu tình!”

Lâm Phong sau khi nhìn thấy diện mạo của người thần bí này, lúc khi thở một ngụm hơi, đồng thời cũng là cảm thấy thất lạc không hiểu. Xác định người này không phải là sư phụ Lâm Diệp của chính mình, hiện giờ Lâm Phong nói không lên là tâm trạng vui mừng hơn là lo lắng, hoặc nói là đánh mất lớn hơn hưng phấn.

Tạ Phàm bị cách nói cuồng vọng của người thần bí này chọc giận, đứng lúc kiếm ảnh lơ lửng, hàn quang đại thịnh. Tạ Phàm ở chung quanh bản thân bày đầy lực Chân Nguyên hộ thân, một tầng bạch quang nhân nhạ bao trùm Tạ Phàm, trong lúc đó. Trên sân kiến khí tung hoành.

Vô số đạo kiếm khí sắc bén màu xanh qua lại như con thoi, bay đâm hướng về cùng một mục tiêu, người thần bí này.= =mọi người xa xa quan sát

cuộc chiến ở một bên vậy xem, không có ai ra tay giúp đỡ, hoặc nói là không có ai nguyện ý cũng không có ai dám đi giúp đỡ.

Các đường người tu chân ở Vô Cực Tinh rõ ràng biết thực lực của Lương Thiện, mặc dù là ở bất ngờ không kịp đề phòng bị người thần bí này một quyền đánh chết, nhưng Lương Thiện đầu sao cũng có được thực lực Độ Kiếp kỳ cuối, lại lợi hại không kém cỏi gì so với rất nhiều người đang ở đây.

Mặc dù kiếm khí công kích của Tạ Phàm đủ nhanh tốc. Dù ác độc. Chiêu chiêu không rời nơi gây hại của người thần bí, nhưng lại không có dẫn đến hiệu quả trong mong đợi. Căn bản người thần bí không có quan tâm đến kiếm khí của Tạ Phàm, lúc vọt người bay vọt hướng về phía Tạ Phàm thì trúng không dưới mười đạo công kích của kiếm khí, nhưng tiếng “Xích xích” qua đi, trên thân thể của người thần bí chỉ là một trận bạch quang chớp động, căn bản thì không có một chút thương tổn.

Người này lực lượng thân thể rất cường hãn, chỉ là bên ngoài cơ thể là một tầng lực Chân Nguyên hộ thân mất thường khó thấy thì cứng cỏi như thế, mà ngay cả cực phẩm linh khí. Kiếm khí mạnh mẽ thôi phát mà ra đều không thể đâm nó phòng ngự kỳ, có thể thấy ngoại công của người thần bí này đã tu luyện đến tình trạng lõ hòa thuần thành.

Có lẽ không dùng vũ khí Tiên khí trở lên, đều rất khó thương tổn đến hãn, Tạ Phàm lòng thầm nghĩ.

Nhưng cho dù biết rõ bản thân gặp phải cao thủ, Tạ Phàm cũng không thể như thế mà dùng tay, nhiều đôi mắt như thế đang nhìn chăm chăm động tác của chính mình, nếu như bản thân xuất hiện bất cứ sai lầm gì, không chỉ một thời anh danh Ngạo Thế môn sẽ hủy trên tay của bản thân.^^^ Người thần bí có thể cũng sẽ cho bản thân một kích trí mạng.

Tạ Phàm vùng kiếm mãnh liệt chém xuống. Cây vào lực quanh quẩn của kiếm khí trở về không trung càng cao, sau đó mặt hướng về người thần bí hăng hái vút đâm ra lợi kiếm trong tay. Thân ảnh của chính mình cũng theo sát sau đó, Kèm theo tiếng gào thét xe gió chói tai đánh hướng về phía người thần bí.

“Thình thịch! một tiếng vang lớn ngọt ngat qua đi, kiếm lợi của Tạ Phàm chỉ là bộ phận mũi kiếm miễn cưỡng đâm xuyên quần áo của người thần bí, nhưng chỉ thế thôi, thân thể Tạ Phàm run rẩy treo ngược ở không trung và đôi tay nắm chắc chuôi kiếm, cho dù như thế nào hướng về phía trước dùng sức đâm người thần bí, thân kiếm cũng không thể lần nữa làm tiếng thêm.

Người thần bí hơi kinh dị nhìn Tạ Phàm, thấp giọng nói:” Ngươi có thể với một thanh linh khí liền có thể phá Chân Nguyên phòng ngự của ta, quả thật là đáng quý hóa. Nhưng, có thể thành tựu của ngươi phải dừng ở chỗ này!”

Tạ Phàm nhìn cánh tay trái của người thần rất chậm rãi vùng quyền quét hướng về phía bản thân, rõ ràng là có thể dễ dàng tránh qua lần công kích này, nhưng Tạ Phàm lại không bỏ cảm giác được căn bản lúc này bản thân không thể tránh qua, thân thể giống như không chịu nổi chế vạ đứng ngây bất động. Tạ Phàm biết, bản thân là nhìn thấy ảo giác.

“Lạch cạch!” sau một tiếng vang giòn, lợi kiếm trong tay của Tạ Phàm đứt thành mười khúc, thân thể của Tạ Phàm cũng ngã ngược bay tứ tung ra ngoài, một quyền này của người thần bí huy động cực kì oai phong, thoải mái tùy ý, thậm chí rất nhiều người đều nhìn thấy một quyền này là một quyền công kích rất bình thường. = = = Nhưng Tạ Phàm hết lần này tới lần khác không có né tránh qua, sau khi nhanh chóng té dưng ở trên mặt đất, hai mắt vô thần của Tạ Phàm nhìn lên bầu trời, mặc dù bản thân vẫn chưa chết đi, nhưng người thần bí mang đến cho bản thân chấn động quả thật quá lớn.

Người thần bí cố ý để lại nửa cái mạng cho Tạ Phàm, nhưng cho dù là như thế, thương tổn trên thân thể của Tạ Phàm không trải qua thời gian dài lắng lặng điều trị là rất khó mà khỏi hẳn. Bởi vì một quyền này của người thần bí đem Nguyên Anh của Tạ Phàm gần như đánh tan, tạng phủ và kinh mạch trong cơ thể cũng chịu thương tổn trình độ không giống nhau.

Ở trong người tu chân bay ra mười mấy người tu chân, bọn họ là đệ tử của Ngạo Thế môn, cứu lên Tạ Phàm, xoay người thì rời khỏi nơi này, lần này Ngạo Thế môn không chỉ không có được bất cứ lợi ích nào, với lại thiếu môn chủ Tạ Phàm còn bị thương nặng của người thần bí gây ra, lần này trong lòng đệ tử Ngạo Thế môn rất là lo lắng, sau khi quay về nên như thế nào nói rõ với môn chủ Tạ Văn Thiên.

Lâm Phong chấp tay hướng về phía người thần bí nói:” Không biết tiền bối này xưng hô như thế nào? Lần này có được tiền bối ra tay giúp đỡ, vạn bối vô cùng cảm kích.”

Ánh mắt người thần bí hơi kích động nhìn Lâm Phong, rất muốn nói với Lâm Phong cái gì, nhưng lại giống như có cái gì ần ần khó nói, một bộ dáng muốn nói lại thôi. \ \ \ Nhìn thấy phản ứng kì quái như thế của người thần bí, Lâm Phong cũng có chút không hiểu rõ lý do, chẳng lẽ bản thân nói sai lời gì sao?

Hình Khôn cười to nói:” Lâm Phong! Không nghĩ tới cơ duyên của ngươi thâm hậu như thế, khắp nơi lúc gặp nguy hiểm đều có thể gặp dữ hóa lành, chuyển nguy thành bình an, ngay cả ta đều có chút ngưỡng mộ vận may tốt của ngươi a!”

Nhìn thấy Hình Khôn cố ý châm biếm bản thân, Lâm Phong không thèm quan tâm nói:” Ta xem Hình Khôn ngươi là không làm gì được ta mới nói năng châm chọc ta, nếu ngươi có bản lĩnh, hiện giờ thì ra tay đến đối phó ta a? Lâm Phong ta kiếp này xem thường nhất chính là tiểu nhân chường mắt chỉ biết trở tài miệng lưỡi!”

“Lâm Phong! Ngươi đừng có cuồng vọng, hôm nay cho dù có cao nhân tương trợ cho ngươi, ở đây có nhiều đạo hữu như vậy, ta muốn nhìn xem ngươi như thế nào có thể lần nữa chạy thoát ra ngoài!” Hình Khôn biết bản thân nói không lại Lâm Phong, vì vậy cũng không lại tự lấy không gì lui.

Lúc này Phục Tịch âm hiểm cười nói:” Lâm Phong, ngươi tưởng rằng hiện giờ ngươi đã an toàn rồi sao? Lão phu hiểu rõ nói cho ngươi biết, cho dù là lại đến thêm vài người cao thủ cứu ngươi cũng là không tác dụng gì, chỉ cần lão phu ở đây, Vô Cực Tinh không có ai có thể ở trong tay lão phu đem người cướp lấy.”

“Ha ha ha! Khẩu khí rất là cuồng vọng! Hôm nay ta phải thử một lần, hy vọng ngươi đừng có khiến ta thất vọng!” Người thần bí nhìn về phía Phục Tịch cười to nói.

Lâm Phong mặt hướng về người thần bí trầm giọng nói:” Hậu ái của vị tiền bối này đối với Lâm Phong thì Lâm Phong tâm lĩnh rồi, chỉ là thù địch lần này của Lâm Phong quá nhiều, xin tiền bối vẫn là rời khỏi trước, để tránh bởi chuyện của một người Lâm Phong mà liên lụy tới trên người tiền bối.”

Người thần bí nhìn chằm chằm con mắt âm độc của Phục Tịch, thấp giọng nói:” Nếu ta đã đến nơi này, thì tuyệt đối sẽ không dễ dàng rời đi, mặc dù kẻ thù của ngươi không ít, nhưng có ta giúp ngươi, thanh lý lên cũng sẽ nhanh một chút.”

Hình Khôn quát lớn:” Ngươi cho bọn ta là cái gì? Tượng gỗ có thể tùy ý lắc lư sao? Đừng tưởng rằng ngươi giết vài người tu chân thì có thể nói năng cuồng vọng, Hình Khôn ta thì có thể tỉ đấu với ngươi một phen!”

Lâm Phong vừa mới tiếp tục mở miệng tương khuyên người thần bí rời đi, đột nhiên bên tai của bản thân lại vang lên một âm thanh thấp trầm dị thường quen thuộc:” Phong nhi, ta là sư phụ, hiện giờ thời gian khẩn cấp ta không thể nói nhiều với ngươi, hôm nay cho hai sư đồ chúng ta sát cánh chiến đấu, sau khi xong ra vòng vây chúng ta lại chậm tự cũng không muộn.”

Lâm Phong sững sờ trước, sau đó trong lòng dâng lên một luồng hào khí tận trời, không khỏi hứng phần quát to nói:” Đến đi! Muốn giết chết ta cứ việc đến, Lâm Phong tuyệt đối phụng bồi đến cùng!”

Sau khi phát ra một tiếng hét dài rung trời, Lâm Phong huy động Thiên Hồng thương trong tay, giết vào trong đám người tu chân và người tu Yêu bao vây dày đặc bản thân.

Vọt người công kích sau đó liền lập tức bay ngược, Lâm Phong không chút ham chiến, ảo ra Chí Tôn phân thân, phân thân cao cao dựng lên, trong nháy mắt rơi xuống, trong đám người đông đảo vây công Lâm Phong, Lâm Phong đem Thiên Hồng thương nặng nề đập hướng về phía mặt đất.

“Ầm”! Mặt đất bị một kích chấn mãnh liệt của Lâm Phong bụi mù nổi lên bốn phía, Ma Huyết năng lượng cường đại thông qua Thiên Hồng thương bay bắn ra ngàn đạo thương ảnh, đông đảo người tu chân và người tu Yêu bị thương ảnh bao phủ tức khắc chết thương thảm trọng. Tiếng kêu thảm lên xuống không ngừng, người tương đối tới gần Lâm Phong trên cơ bản không một người có thể chạy thoát.

Chỉ có phạm vi thương ảnh công kích tới gần bên ngoài một số người mới được chạy thoát, nhìn thấy uy lực cực lớn một kích kinh thiên của Lâm Phong tạo thành, với lại vẫn nhìn thấy một Lâm Phong khác cũng đang bay nhanh công kích kẻ địch, Lâm Diệp rất là vui mừng. Đệ tử Lâm Phong của chính mình quả nhiên tu luyện thành công, từ tổ tiên Lâm Quân Dịch đến nay Phong Vân Động cảnh giới cao nhất, cảnh giới Chí Tôn!

Thiên tài luôn là bị người khác ghen ghét, có thể ông trời chính là nhìn thấy Phong nhi có thiên phú như thế, mới khiến hắn gặp nhiều kiếp nạn và gặp ghênh hơn người thường một chút? Lâm Diệp nghĩ đến như vậy, bản thân chẳng phải không phải chứ?

Một lực Chân Nguyên ngụ ý tinh thuần đánh ra trọng quyền, đánh nát một thân thể của người tu Yêu, Lâm Diệp đâm đầu gặp phải Hình Khôn hóa thành hình thái nửa bồn tôn. Cứng đối cứng cùng nhau giao thủ hơn mười cái, hai đạo thân ảnh nhanh chóng lập tức liền bay chia ra, kết quả là ai cũng không có chiếm được lợi ích gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 101: Mãn Thú Bồn Tôn

Trên mặt dữ tợn của Hình Khôn kia thần tình biến đổi, lập tức phi thân tiếp tục công kích hướng về phía Lâm Diệp, Lâm Diệp sơ sài ra quyền đón đỡ, với ngoại công nhập đạo, người tu chân ngoại công như Lâm Phong tu luyện đến loại cảnh giới cao nhất này, ở trên Vô Cực Tinh cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lâm Phong biết Lâm Diệp sơ dĩ không có với diện mạo thật xuất hiện, chính là không muốn cho người khác bắt lấy nhược điểm của Lâm gia, từ mà gây bất lợi với Lâm gia. Nhìn thấy sư phụ Lâm Diệp có thể thành công đột phá đến cảnh giới Độ Kiếp kỳ cuối, Lâm Phong phát ra từ nội tâm cảm thấy vui mừng cho Lâm Diệp.

Sư phụ không lo an nguy của chính mình, vứt bỏ tất cả mọi thứ đến trợ giúp ứng địch với bản thân, Lâm Phong đã không biết dùng ngôn ngữ nào để hình dung tâm trạng kích động lúc này của chính mình. Lâm Diệp đối với đệ tử này của chính mình vẫn luôn là khiến hắn không yên tâm, cái gọi là tình sâu ý nặng, Lâm Phong kiểm chế chính mình, một thương đâm xuyên qua thân thể của người tu chân từ phía sau đánh lên bản thân.

Phục Tịch mãi cho đến giờ đều không có ra qua tay, hắn đang quan sát xu hướng của Lâm Phong, Phục Tịch biết mục đích của bản thân rốt cuộc là ai,

mặc dù rất muốn ra tay giết chết người thần bí kia giúp đỡ Lâm Phong, Nhưng Phục Tịch lại lo lắng, Lâm Phong sẽ ở lúc bản thân ra tay đối phó với người thần bí lần nữa nhân cơ hội chạy thoát.

Nếu đã không có theo đúng nắm chắc, giết người hoặc là giám sát hai người thì có thể lựa chọn một mà thôi, Phục Tịch mưu tính sâu xa đương nhiên sẽ không chọn giết người, một khi Lâm Phong bỏ chạy, kế hoạch của chính mình thì sẽ hoàn toàn xáo trộn, như vậy muốn từ trên người Lâm Phong lấy được bí mật Vô Tự Thiên Thư thì chỉ có thể là nói nhảm\

Lâm Phong ở giữa những người tu chân và người tu Yêu đến đuổi giết bản thân qua lại như con thoi, dưới sự phối hợp hoàn hảo với Chí Tôn phân thân, không có ai là địch hợp lại của Lâm Phong. Có một số người tương đối lợi hại một chút đều là hạng cáo già chí bối. Chí là ở một bên thỉnh thoảng lược trận mà thôi, căn bản không dám trực tiếp giao thủ với Lâm Phong, Lâm Phong cũng không có để ý động tác của những người này.

Một bên mặt khác, bởi vì đại bộ phận người đều bị Lâm Phong và Chí Tôn phân thân liên chế lại, thì chính là rất ít người đang xem cuộc chiến đấu giữa Hình Khôn và Lâm Diệp. Không có ai dám lên trước quấy rầy hai người bọn họ, bởi vì chỉ là lúc hai người bọn họ đang đánh đấu lan tràn ra cường liệt năng lượng dao động, thì đủ để đem người thực lực không mạnh là thương tổn tại nơi.

“Thình thịch!” “Thình thịch!” “Thình thịch!”

Hình Khôn đã không rõ ràng đây là lần thứ mấy công kích lẫn nhau với người thần bí trước mắt, vốn tưởng rằng bản thân thân thể thực lực của Hồng Hoang Mãn Thủ, với lại lực vật lý công kích cường đại. Chỉ cần một chén trà thời gian hẳn là thì có thể đánh bại người thần bí này. Nhưng Hình Khôn không có nghĩ tới, người thần bí không chỉ tu vị cao thâm, ngoại công cũng là vô cùng kinh người.

Cùng bản thân cứng đối cứng công kích lẫn nhau nhiều lần như vậy, trên mặt người thần bí không chỉ không nhìn thấy vẻ mệt mỏi nào, với lại khí thế còn là càng đánh càng dũng mãnh. = = = càng khiến Hình Khôn cảm thấy khiếp sợ, trình độ cường hãn của thân thể người thần bí đã đến tuyệt không ở dưới chính mình, thậm chí tình trạng còn mạnh hơn so với bản thân.

Bởi vì trong quá trình Hình Khôn với người thần bí cùng nhau công kích đón đỡ. Cánh tay bị người thần bí đánh đến đặc biệt đau đớn, Hình Khôn như thế không thể âm thầm kinh hãi? Đại khái mà nói, với thân thể Hồng Hoang Mãn Thủ của Hình Khôn, cho dù là hình thái nửa bồn tôn, vũ khí dưới Tiên khí cũng là không làm thương tổn không được Hình Khôn.

Nhưng người thần bí ày lại là có thể dễ dàng liền đem bản thân ép tới chỉ là bị ép tự bảo vệ, mà không có lực đánh trả, trận đấu từ trên cánh tay bản thân truyền đến càng ngày càng rõ ràng, Hình Khôn không biết bản thân vẫn có thể chống đỡ được bao lâu. Dưới tình trạng hiện giờ. Nếu như Hình Khôn không hiện ra bồn tôn. Là không thể chiến thắng người thần bí.

Chỉ là, Hình Khôn vẫn luôn đang do dự, một khi hiện ra bồn tôn của chính mình, như vậy thì sẽ bởi vì tạm thời biến thân mà không thể phòng ngừa, mà gây ra bản thân sẽ cuồng bạo công kích bất cứ kẻ nào ở trước mắt.

Đến lúc đó bản thân thì sẽ không bận tâm người công kích là địch hoặc là bạn, cho nên Hình Khôn vẫn không có hạ quyết tâm có hay không lập tức hiện ra bồn tôn.

Lâm Diệp một bên công kích Hình Khôn, một bên quan sát tình trạng bên kia của Lâm Phong, nhìn thấy Lâm Phong nhẹ nhàng thả người quét ngang đối địch. Lâm Phong biết, Lâm Phong tạm thời sẽ không có vấn đề.^^^ người tu Yêu trước mắt là đối thủ ngoại công cực kỳ lợi hại, mặc dù chỉ là hình thái nửa yêu nửa người, nhưng bản thân đã cần phải sử dụng sáu phần thực lực đối phó hẳn.

Đúng là không biết nếu cho hắn biến thành bồn tôn, thực lực sẽ tăng cưỡi đến tình trạng gì? Hẳn là vô cùng lợi hại, cho nên Lâm Diệp ở không ngừng công kích Hình Khôn, tranh thủ không cho hắn cơ hội biến hóa.

Mà sự việc luôn là sẽ không dựa theo kế hoạch của người mà phát triển xuống, Lâm Diệp lúc đang đem Hình Khôn bức tới từng bước lui về sau. Một cái bóng đáng bay nhanh mà đã đến sau lưng của Lâm Diệp. Lâm Diệp không chút hoang mang nghiêng người nhấc chân bay đá người sau lưng. Chỉ thấy bóng người này căn bản không có công kích Lâm Diệp liền rút lui.

Lâm Diệp biết không tốt, vội vàng xoay người lại về phía Hình Khôn nhìn đi, Lâm Diệp không khỏi tự thở dài, sự việc bản thân lo lắng nhất vẫn là xảy ra. Người có ý đánh lên Lâm Diệp là Phương Nghiêu, mắt thấy đại ca Hình Khôn của bản thân chống đỡ không nổi công kích của Lâm Diệp, hiện ra cảnh tượng từng bước bại lui, Phương Nghiêu thì biết, Hình Khôn không biến thân là không thể đánh thắng.

Vì tranh thủ thời gian cho Hình Khôn ảo ra bồn tôn, Phương Nghiêu liền trình diễn đánh lên Lâm Diệp, một tuồng kịch ép bức hắn xoay người tự bỏ vệ. Quả nhiên, Hình Khôn không có lãng phí vô ích công kích mạo hiểm của bản thân, nếu như Lâm Diệp muốn đánh chết bản thân, cho dù bản thân một kích vô cùng trở ra, cũng rất khó chạy thoát đuổi giết của Lâm Diệp.\

“Hống!” Thủ rống cuồng bạo một tiếng vang vọng thiên địa, như sấm sét giữa trời quang vậy chấn đến tất cả mọi người ở đây đều dừng công kích đối thủ, hướng về phía nơi âm thanh truyền đến quay đầu qua nhìn.

Lâm Phong một thương đánh bay đối thủ bị tiếng hống chấn ngốc, cũng nhìn qua, lần nhìn này của Lâm Phong cũng không khỏi ngẩn người, có chút không dám tin thầm nghĩ:” Đây là quái vật gì? Tại sao sinh trưởng kinh khủng như thế?”

“Bồn tôn của Hình Khôn xuất hiện ở trước mắt mọi người- - - Hồng Hoang Mãn Thủ.

Thân hình thật lớn mấy chục thước cao, tứ chi trắng kiện như cột đá vậy, móng vuốt sắc bén hàn quang chớp động khiếp người. Giống như phòng đầu lâu cực đại lớn nhỏ vậy, hình dáng hung hãn phi sư phi hổ khiến người ta thấy râu tóc đều dựng lên.

Càng thêm kì dị là ở bên ngoài thân của bốn tôn Hình Khôn mọc đầy khối trạng lân giáp, một cái đuôi dài mười mấy thước không ngừng quét động, cực kì sợ hãi.

Lâm Phong chưa từng thấy qua quái thú lớn như vậy, trong một lúc có chút hoảng thần, đương nhiên Lâm Phong không biết, thật ra ở bên trong người tu Yêu, thể hình bốn tôn Hồng Hoang Mãn Thú của Hình Khôn cũng không cho là lớn, chỉ có thể xưng là trung bình mà thôi. Hồng Hoang Mãn Thú sở dĩ có thể ở Viễn Cổ Hồng Hoang xưng bá, nguyên nhân lớn nhất chính là thực lực cường hãn.

Bốn tôn của Hồng Hoang Mãn Thú đều có năng lực nào đó đặc biệt, và chính là loại năng lực đó có thể dễ dàng chiến thắng các yêu thú khác, chỉ là không biết năng lực của Hình Khôn là cái gì. Nhưng có thể khẳng định là, cho dù năng lực của Hình Khôn là cái gì, đều sẽ vô cùng lợi hại.

Con mắt màu máu đỏ của Hình Khôn vòng một vòng, nhìn thấy Lâm Diệp khoảng cách với bản thân gần nhất, đột nhiên trong mắt tràn đầy sát ý cuồng liệt, gầm nhẹ một tiếng, mồm to đầy máu mở ra, phun ra một luồng khí lưu như con lốc cuốn sạch hướng về phía Lâm Diệp.

Ở trong luồng khí lưu cuồng đại này còn xen lẫn phong nhận tính bằng hàng ngàn, gào thét hăng hái bắn về phía thân thể của Lâm Diệp. Lâm Diệp trong nháy mắt đem thân thể không ngừng chuyển động hơn mười lần, sau đó phóng người lên, cao cao bay đến không trung, nhưng luồng phong nhận xen lẫn con lốc kia của Hình Khôn phun ra, thì giống như có mắt vậy không ngừng đuổi theo thân ảnh của Lâm Diệp.

Lâm Phong cũng phát hiện tính nghiêm trọng của sự việc, vì vậy liền cấp tốc thả người xuống, hướng xông về phía đông đảo nơi người tu chân và người tu Yêu tụ tập, lúc này người có tính cảnh giác cao hô to nói:” Mọi người cẩn thận a! Tên kia muốn đem công kích dẫn đến bên này của chúng ta!”

Có một người lên tiếng nhắc nhở, rất nhiều người cũng tỉnh táo qua lại, ào ào bay hướng về phía không trung muốn tránh né tai bay vạ gió này, nhưng tốc độ của Lâm Diệp cực nhanh cỡ nào, cho dù mọi người đã tứ tán bốn phía, nhưng Lâm Diệp vẫn là đi sau mà tới trước tốc độ bay vượt qua rất nhiều người. Cái này người bay chậm một chút thì có thể xui xẻo, uy lực cực lớn của phong nhận dễ dàng liền xé nát thân thể của người bị cuốn vào trong con lốc.

Không ngừng có tiếng kêu thảm của người tu chân gần chết truyền qua, lần công kích này của Hình Khôn, ngay cả góc áo của Lâm Diệp cũng không có đụng tới, còn bị Lâm Diệp cạy vào uy lực của con lốc quét đánh chết hơn trăm người tu chân.

Hình Khôn hiện ra bốn tôn cũng sẽ không nghĩ tới nhiều hậu quả như thế, nhìn thấy một kích của bản thân không trúng, không khỏi giận dữ, thân hình cực lớn xê dịch chạy gấp về phía của Lâm Diệp. Điều này mọi người đã lường cuống lòng vẫn còn sợ hãi, trong quá trình hoảng hốt chạy bừa chạy trời chết, rất nhiều người bị Hình Khôn đập chết tại nơi, hoặc là bởi chặn đường mà bị Hình Khôn một miệng nuốt vào.

Đương nhiên Lâm Diệp cũng sẽ không trực tiếp giao thủ với bốn tôn của Hình Khôn, lực lượng của Hồng Hoang Mãn Thú cực lớn, không chỉ lực vật lý công kích cuồng đại, còn có thể từ trong miệng phun ra con lốc truy đuổi công kích kẻ địch, muốn dựa vào lực lượng tinh khiết đánh bại bốn tôn của Hình Khôn, không khác gì người ngốc nói mê.

Lâm Phong nhìn thấy sự phụ lâm vào hoàn cảnh rất là bị động, đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, Lâm Phong với Chí Tôn phân thân tâm linh tương thông chỉ huy lấy Chí Tôn phân thân đi hấp dẫn bốn tôn Hình Khôn, và bản thân lại không một tiếng động từ sườn phía sau thả người bay hướng về phía thân thể bốn tôn của Hình Khôn.

Lúc này Phục Tịch ở một bên xem cuộc chiến rất lâu ra tay, mục tiêu của Phục Tịch rất rõ ràng, chính là phải ngăn cản Lâm Phong đi trợ giúp Lâm Diệp, nếu như Lâm Diệp không chống đỡ được công kích của bốn tôn Hình Khôn, Phục Tịch muốn khống chế Lâm Phong thì sẽ càng dễ dàng một chút. Nếu không, Phục Tịch còn phải đối phó Lâm Diệp, sẽ rất là phiền toái.

Lâm Phong nhìn thấy bóng người chớp động, Phục Tịch đã ngăn ở trước mặt của bản thân, mặt mang nụ cười lạnh lùng:” Lâm Phong, ngươi muốn đi đến chỗ nào? Đứng ở chỗ cũ thật tốt xem trò vui không vui sao?”

“ Vô cùng không tốt, đứng ở chỗ cũ khoảng cách quá xa, ta xem không rõ ràng, vẫn là đứng gần một chút tương đối tốt.” Lâm Phong trầm giọng nói.

“ Ngươi đừng có nên rượu mời không uống chỉ uống rượu phạt, ta là đang nhắc nhở ngươi, đừng tưởng rằng ta không dám ra tay đối phó ngươi!” Phục Tịch khề quát nói.

“ Ừ? Ta cũng chưa từng nghĩ qua như vậy, ta chỉ biết là ta sẽ không nghe bất cứ nhắc nhở nào của ngươi, đồng thời cũng sẽ không có hảo cảm gì đối với ngươi, bộ đáng ngươi lần nữa dây dưa quả thật là rất khiến người ta đáng ghét!” Lâm Phong lạnh lùng nói.

Phục Tịch tức giận nói:” Lâm Phong ngươi vẫn là muốn chết!”

Vừa dứt lời, Thiên Hồng thương đã đến gần trước mắt của Phục tịch, Phục Tịch không nghĩ tới Lâm Phong lại là nói đánh thì đánh, sắc mặt âm trầm đón đỡ công kích của Thiên Hồng thương. Ở lúc đang tiếp xúc với Thiên Hồng thương, Phục Tịch thì cảm giác được một luồng lực lượng cực kì quý dị trong nháy mắt thông qua Thiên Hồng thương, nhanh chóng đi vào trong thân thể của chính mình.

Phục Tịch vội vàng vận lên lực Tiên Nguyên muốn bức lui luồng lực lượng quý dị này, nhưng sự việc càng khiến Phục Tịch kinh dị xảy ra, luồng lực lượng này sau khi hiện đầu thân thể bản thân, liền khống chế lấy lực Tiên Nguyên vận chuyển bình thường của bản thân, thậm chí ngay cả thân thể của chính mình muốn chuyển động một cái cũng rất khó khăn.

Q.3 - Chương 102: Dã Mâu Đạo

Cái này rốt cuộc là một loại lực lượng gì? Phục Tịch không hiểu chút nào, về mặt của Lâm Phong lại nghiêm chỉnh, thấp giọng nói:” Phục Tịch, không nghĩ tới chứ? Hôm nay ngươi cũng sẽ bị Lâm Phong ta giam cầm lấy thân thể, không thể động đậy cảm giác không dễ chịu chứ?”

Lúc này Phục Tịch căn bản chẳng quan tâm đến lời nói của Lâm Phong, bởi vì luồng lực lượng kia đối với bản thân sinh ra một luồng lực áp bức cực kỳ trầm trọng, càng ngày càng nặng, Phục Tịch kinh hãi phát hiện, bản thân ngoài bị ép sử dụng lực Tiên Nguyên mạnh mẽ ngăn cản ra, không còn phương pháp. [51u.net](http://www.51u.net)

Trên miệng của Lâm Phong nói rất ung dung, thật ra bề ngoài chỉ là đang giả làm ung dung để thi thêm áp lực trên tâm lý của Phục Tịch, lực Tiên Nguyên cường đại của Phục Tịch phản kháng áp bức Ma Huyết năng lượng của chính mình, bản thân gần chút rất nhanh sẽ chống đỡ không được. Phục Tịch này rốt cuộc là cảnh giới tu vi gì? Tại sao phản kháng lại sẽ có lực lượng lớn như thế?

Đương nhiên Lâm Phong không biết Phục Tịch là Cửu Chuyển Hỗn Thế Yêu Vương trong Thiên giới, càng thêm không biết bốn tôn của Phục Tịch là Mặc Kỳ Lân kém một chút đem bản thân giết chết. Nếu biết, có lẽ Lâm Phong thì sẽ không mạnh mẽ lựa chọn Ma Huyết năng lượng áp bức Phục Tịch.

Một chiêu mãnh mẽ áp bức kẻ địch có thể nói là một trong tuyệt chiêu của Lâm Phong, đối mặt với kẻ địch có tu vi không giống cũng sẽ có hiệu quả không giống nhau. Gặp phải kẻ địch có thực lực thấp dưới Lâm Phong, có thể nói là dùng một chiêu áp bức này, như vậy kẻ địch tuyệt đối sẽ bởi vì cực kỳ khước trương với cực kỳ áp bức phản sức tác dụng mà trong nháy mắt hình thần tan biến.\

Nói ngược lại, gặp phải đối thủ có tu vi trên Lâm Phong, một chiêu áp bức này thì sẽ không linh quang như vậy, Lâm Phong trong quá trình thi triển không dám dễ dàng buông tay, nếu không rất có thể bị kẻ địch trong nháy mắt bắt lấy cơ hội, gây trọng thương cho chính mình.

Hiện giờ hoàn cảnh của Lâm Phong liền là như thế. Buông tay cũng không phải, không buông tay cũng không phải. Gặp phải khó cả đôi đường Lâm Phong đành phải dùng hết toàn lực cũng phải tạm thời áp chế lấy Phục Tịch, nếu không thì tình thế sẽ rất bất lợi với bản thân.

Đương nhiên Lâm Diệp cũng nhìn thấy tình trạng trên sân Lâm Phong và Phục Tịch đang giằng co, chỉ là khổ nỗi bản thân bị bốn tôn của Hình Khôn nhìn chăm chăm, không thể thoát thân đi cứu Lâm Phong. Hình Khôn tùy miệng phun ra một luồng con lốc, thì đem Chí Tôn phân tán đánh tan, lập tức tiếp tục công kích Lâm Diệp. Lâm Diệp đành phải không ngừng**di chuyển thân ảnh của bản thân, tránh né công kích của bốn tôn Hình Khôn.

Vốn ở đây rậm rạp mọi người, đã xa xa bay trốn đến nơi khoảng cách hơn trăm dặm trên sân kích chiến. Không ai dám lần nữa đến gần bốn tôn của Hình Khôn, Hình Khôn đối mặt với địch hữu bất phân, không ai sẽ ngóc đầu đối với Hình Khôn nổi giận nói bản thân là bạn bè của Hình Khôn, hy vọng Hình Khôn có thể thủ hạ lưu tình.

Hiện giờ tình trạng ở trên sân cực kỳ bất lợi đối với sư đồ Lâm Phong, cho dù là Lâm Phong hay là Lâm Diệp, trong hai người bất cứ một người xuất hiện tình trạng không tốt, cũng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến toàn cục.^^^^

ở thời khắc vô cùng khẩn trương. Đột nhiên Lâm Phong linh quang chót lóe, nghĩ đến bản thân bày xuống Tụ Nguyên trận, ở nơi khoảng cách không xa trên sân, lóe ra quang mang trắng đen giao nhau vẫn đang không ngừng vận chuyển. Ý niệm của Lâm Phong vừa động, Thiên Hồng thương liền tự động bay đến nơi trận tâm của Tụ Nguyên trận, ở dưới sự giúp đỡ của Tụ Nguyên trận đưa vào Hỗn Độn năng lượng, Thiên Hồng thương trong nháy mắt phát ngũ sắc quang mang.

Mọi người đều nhìn về phía Tụ Nguyên trận phát ra ngũ sắc quang mang, lúc này có người hô to nói:” Là Ma khí! Là Ma Khí a!”

Hấp dẫn của Ma khí chắc chắn vô cùng lớn. Rất nhiều người cũng điên cuồng bay hướng về phía Thiên Hồng thương phát ra ngũ sắc quang mang. Ở lúc sắp phải đi vào Tụ Nguyên trận, đột nhiên Thiên Hồng thương đột nhiên huyền ra thành hàng trăm nghìn đạo thương ảnh, mau lẹ vô cùng đâm xuyên thân thể của những người tu chân.

Biến cố đột nhiên này là mọi người không có dự đoán được, ai sẽ nghĩ tới một thanh Ma khí lại là sẽ tự chủ công kích chứ? Vì thế bỏ ra cái giả là thăm trọng, thậm chí rất nhiều người ngay cả lúc sắp chết một tiếng kêu thảm cuối cùng cũng không có phát ra liên kiệt lực ở dưới đất. Uy lực của Ma khí quả thật là không giống thông thường, Phương Nghiêu đang âm thầm vui mừng với căn thân của chính mình, không có nóng lòng đi đoạt lấy Ma khí.

Mà người đang phi thân ở nửa đường cũng đều dừng lại thân ảnh, không dám ở phía trước đến gần.==đã có ở trước vết xe đổ, chỉ là một món Ma khí mà thôi, không đáng giá bản thân lần nữa đi vì nó mạo hiểm. Không chiếm được Ma khí cũng không có gì, vứt bỏ tính mạng của chính thì thì không đáng.

Hiện giờ Lâm Phong chỉ muốn Thiên Hồng thương có thể với tốc độ nhanh nhất, tốt nhất là lập tức thì đem ba món Ma Thần Khí tàn kiện hấp dẫn qua, sau đó dung hợp lại thành một thể, phục hồi Ma Thần Khí chính thức- - -hình dáng Dã Mâu Đạo ban đầu. Mâu Đạo phục hồi như cũ, Ma Thần Khám

Phổ thì có thể hiện thân giúp đỡ bản thân độ qua cửa ải khó ở trước mắt.

Hiện giờ bản thân chỉ có cơ hội này. Một khi lỡ mất rất có thể thì sẽ lâm vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục này. Bản thân chết đi cũng không có gì ghê gớm gì, nhưng chính mình không thể hại sự phụ cũng theo cùng với bản thân a!

Lực lượng phản kháng của Phục Tịch càng ngày càng lớn. Lâm Phong âm thầm cẩn rằng liều mạng ngăn cản, cho dù thế nào bản thân cũng phải chống đến Ma Thần Khảm Phổ xuất hiện mới thôi.

Thiên Hồng thương tán phát ra ngũ sắc hồng quang đột nhiên quang hoa phình to, một luồng lực hấp dẫn cực lớn xông lên cao tứ tán mà đi, lo lửng bất định nhưng lại cực kỳ**nhanh chóng tán bắn, giống như đang gọi cái gì quay về vậy. Người ở đó đều không hiểu rõ rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ có bản thân Lâm Phong biết rõ luồng lực hấp dẫn cực lớn đó là cái gì.

Không qua bao lâu, đột nhiên có người kinh hãi nói:” Có đồ vật gì bay qua lại!”

Mọi người vội vàng nhìn về phía trên, quả nhiên, từ trên không trung nhanh chóng bay đến một món vũ khí huỳnh quang lờ lờ, món vũ khí này là một thanh kiếm dao bích lục như nước vậy, lúc vừa mới bay vào trong Tụ Nguyên trận, liền lập tức bị Thiên Hồng thương hấp dẫn, rất nhanh thì với Thiên Hồng thương quấn quanh cùng nhau một chỗ.\\

“Trời ạ! Món vũ khí này lại là với Ma khí dung hợp!” Có người kinh hô nói. Mọi người ào ào riu rít lấy làm kì lạ, mặc dù Ma khí Tiên Khí thừa thốt, nhưng dấu sao vẫn là có thể nhìn thấy, nhưng vũ khí có thể cùng nhau dung hợp thì rất là ít thấy, thậm chí có thể nói cảnh tượng kì dị mà mọi người nghe cũng không nghe thấy, nhìn cũng chưa nhìn thấy.

Đang ở lúc mọi người cảm thấy khó tin, lại có người hô to nói:” Mau nhìn! Lại có một món vũ khí bay đến!”

Mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía không trung, một đạo lưu hồng màu tím đang với mắt thường khó thấy nhanh chóng bay về hướng phía Tụ Nguyên trận, đồng dạng là một con đi vào trong Tụ Nguyên trận, với Thiên Hồng thương thân mật vô cùng quấn quít si mê lên. Tốc độ dung hợp lần này vô cùng nhanh, mọi người vẫn chưa nhìn thấy rõ ràng là chuyện gì thì đã dung hợp kết thúc, lúc này Thiên Hồng thương cũng có biến hóa rõ ràng, thân thương vốn dài dài hiện giờ rút ngắn đủ một nửa độ dài, biến thành một thanh song nhận thương ngắn.*****nhưng lại không giống thương ngắn, mà là như hình dáng dao!

Từ ở trên Thiên Hồng thương thân mỹ lệ hoa hờ không ngừng lưu động xem lên, dung hợp vừa rồi nhất định là tăng cao phẩm cấp của món Ma Khí này, nếu không Thiên Hồng thương sẽ không có biến hóa lớn như vậy.

Toàn lực áp chế của Lâm phong cuối cùng không có uống phí, cuối cùng, một món Ma Thần khí tàn kiện cuối cùng từ nơi xa gần như trong nháy mắt liền bay đến trong Tụ Nguyên trận, cực nhanh vô cùng với Thiên Hồng thương dung hợp.

Lúc này, giữa thiên địa dường như có một luồng lực lượng thần bí mà lại cường đại không ngừng tập trung, trời quang vốn vạn dặm không mây, lúc này mây đen dày đặc, sấm rưng chớp giạt. Tụ Nguyên trận cực kỳ không ổn định chấn động lên, thậm chí ảnh hưởng đến cả một mặt đất cũng kịch liệt chấn động lên theo, mọi người đều cảm giác đến lực lượng thần bí kì quái mà lại kinh khủng này không ngừng dung hợp rèn luyện.

Lúc này Thiên Hồng thương bị một đám thiên hỏa màu tím sậm bao vây, nhìn không rõ ràng có hình dáng biến hóa gì, nhưng chỉ là từ dần phát sẽ có biến hóa lớn như vậy thì có thể nhìn ra, nhất định là có thứ gì cực kì lợi hại phải ra đời!

Lâm Phong vừa mới định đánh thức Ma Thần Khảm Phổ, liền nghe thấy tiếng hưng phấn không chế không được của hắn:” Lâm Phong! Ta phải đa tạ giúp đỡ của ngươi đối với ta, không có tận tâm tận sức giúp đỡ của ngươi thì Ma Thần Khí cũng sẽ không tái hiện thế gian!”

“Ồ thời điểm mấu chốt này ngươi còn có tam 6 trạng đa tạ ta? Nhanh chóng cạy vào lực lượng của Máu Dao phục hồi tu vị của ngươi, sau đó dựng lại chân thân, đem kẻ địch của ta trừ bỏ, cho ta an toàn thoát thân mới là sự việc quan trọng nhất! Còn không đi nhanh!” Từ đáy lòng Lâm Phong vội vàng hô nói.

Ma Thần Khảm phổ mang theo xấu hổ cười khan một tiếng, thấp giọng đáp:” Được rồi! Là ta quá kích động, quên đi chính sự!”

Thiên Hồng thương ở lúc này dừng lại tiếp tục rèn luyện, thiên hỏa màu tím sậm chậm rãi rút đi, hiện ra diện mạo ban đầu của Ma Thần khí, một thanh trường đao màu xanh thẫm dài chừng ba thước, ở trên thân đao sắc bén vô cùng hiện đầy chữ triện cổ xưa, toàn thân ánh huỳnh quang lưu chuyển, mang theo hoa lệ vô danh, cái này chính là Ma Thần Khí- - - Máu Dao.

Mọi người khoảng cách Máu Dao đủ có hơn trăm thước xa, nhưng vẫn là cảm giác được áp lực trầm trọng từ trên thân đao tán phát mà ra, luồng triều sát chi khí vô hình kia khiến người khác khó mà chịu đựng, rất nhiều người bởi vì chịu đựng không nổi mà không ngừng hướng về chỗ xa bay lui ra.

Đương nhiên Phục Tịch cũng cảm thấy sát khí của Máu Dao tán phát mà ra, chỉ là khổ nỗi Phục Tịch bị Lâm Phong áp chế, không có khí lực dư thừa đi dò xem rốt cuộc bảo vật gì ra đời.

Hình Khôn không ngừng đuổi theo Lâm Diệp cũng dừng lại bước chân tiếp tục đuổi giết, xoay qua thân hình bàng nhiên, liếc mắt một cái nhìn thấy Máu Dao siêu phẩm chi thánh. Trong con mắt cực lớn màu máu đỏ, lập tức tràn đầy ý tham lam với Máu Dao, bảo vật thì ở gần trước mắt, căn bản Hình Khôn không có nghĩ tới chuyện gì khác, lập tức liền bay nhanh về phía Máu Dao.

Mặc dù Lâm Diệp không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng nếu Hình Khôn không đuổi giết bản thân nữa, Lâm Diệp cũng vui vẻ thoải mái, lập tức vọt người công hướng về phía Phục Tịch bị Lâm Phong khống chế.

Tự Nguyên trận vốn bao vây Mâu Dao, cuối cùng bởi vì cũng là chịu không nổi lực áp bức cường đại của Mâu Dao, trong nháy mắt linh hạch tan biến, Tự Nguyên trận cũng biến mất vô hình. Thì ở lúc bốn tôn của Hình Khôn lập tức phải chạy vội tới vị trí của Mâu Dao, một bóng dáng ngang nhiên đứng thẳng xuất hiện ở bên cạnh Mâu Dao.

Lúc nâng tay, Mâu Dao dường như chịu được lôi kéo của người này tự động bay đến trong tay hắn, Ma Thần khí ở tay, lập tức sinh ra biến hóa quỷ dị. Mọi người có thể nhìn rõ ràng người cầm trong tay Mâu Dao, thân ảnh của hắn dần dần biến rất rõ ràng lên, thẳng đến hoàn toàn hiện ra chân thân.

Năng lượng màu máu đỏ từ trong Mâu Dao nhẹ nhàng không ngừng tụ tập trên người của người này, theo tập trung của lực lượng, uy thế tự nhiên tán phát của người thì càng rõ ràng lên. Cuối cùng, lúc năng lượng màu máu đỏ cũng không từ Mâu Dao bay ra, trên mặt phong thần tuần lẫm của Ma Thần Khâm Phổ hướng về phía mọi người lộ ra một nụ cười đã mất đi rất lâu.

Thân hình thật lớn của Hình Khôn háng hái chạy nhanh cũng ở lúc này chạy đến trước mặt Khâm Phổ, nhìn thấy bảo vật bản thân muốn bị Khâm Phổ cầm ở trong tay, đương nhiên Hình Khôn rất là tức giận, cuống hồng một tiếng, mở to miệng hướng về phía Khâm Phổ phun ra một luồng con lốc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 103: Uy Chấn Hồng Hoang

Khâm Phổ tiêu sái đến cực huy động Mâu Dao trong tay, nhẹ chém hướng về phía con lốc đâm đầu mà đến, đánh đầu thẳng lợi, con lốc không gì cản nổi ở Mâu Dao chạm đến phong thể trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Bóng người chớp động lưng lờ bay, Khâm Phổ đã xuất hiện ở sau lưng Hình Khôn, nhìn như chậm rãi thật ra lại cực kì nhanh hướng về phía Lâm Phong chạy đi, mọi người hoảng sợ nhìn thấy, thân hình thật lớn của Hình Khôn kia ở lúc Khâm Phổ chạy qua từ chính giữa một phân thành hai, bị chém thành hai đoạn.

Nguyên Anh của Hình Khôn từ trong thân thể bay nhanh dơi ra, vừa mới muốn chạy trốn, Khâm Phổ giơ ra tay trái, ngón tay thon dài hư bắt một cái, Nguyên Anh của Hình Khôn liền ở trong tiếng vang lớn ầm ầm tự nổ.

Uy lực năng lượng của Nguyên Anh tự nổ rất lớn, nhưng lúc sắp đến gần Khâm Phổ lại giống như bị một loại lực lượng vô hình dắt đi, bị dẫn hướng về phía nơi khác.

Mọi người ở đây không có ai dám lên tiếng, cái này vẫn là người tu chân trên Vô Cực Tinh có thể làm được sao? Viễn Cổ Hồng Hoang đệ nhất Mãn Thú Hình Khôn, lúc hiện ra trạng thái bốn tôn không ngờ không phải là một chiêu chi địch của người trước mắt này.

Cái này cần phải có thực lực mạnh như thế nào mới có thể làm được? Mọi người đều âm thầm tự phỏng đoán.

Phương Nghiêu im lặng xoay người rời khỏi nơi này, đại ca của bản thân chết rồi, không chút năng lực phản kháng mà chết, bản thân cho dù lại muốn vì Hình Khôn báo thù, chống lại người này cũng không có chút cơ hội chiến thắng nào. Cùng với tiền lên vô ích chịu chết không bằng tự mình bảo vệ cái tính mạng này trước, sau này mới tính toán.

Lúc Phục Tịch ở Lâm Diệp vọt người hướng về bản thân bay đến, liền cực kì hoảng sợ, nếu như bản thân không thể ở lúc Lâm Diệp công kích đến bản thân né tránh qua, cho dù bản thân là Thiên giới Cửu Chuyển Hỗn Thế Yêu Vương, cũng sẽ bị Lâm Phong gây trọng thương.

Dưới tình thế cấp bách, Phục Tịch mạnh mẽ tụ tập tất cả lực Tiên Nguyên của bản thân, đột nhiên bức hướng về phía thân thể của Lâm Phong không ngừng thêm áp lực của Ma Huyết năng lượng hướng về phía bản thân, chỉ thấy khi Lâm Phong ở Phục Tịch bộc phát trong nháy mắt, bị khí lưu mạnh mẽ đánh bay.

Lần này Lâm Phong bị tổn thương không nhẹ. Sử dụng quá độ Ma Huyết năng lượng khiến Lâm Phong có chút cảm giác say xỉn. Lâm Phong biết, là bản thân bởi vì thời gian dài sử dụng một chiêu áp bức này mà dẫn đến thoát lực.

Phục Tịch cũng không thoải mái, vừa rồi đem Lâm Phong mạnh mẽ chấn bay, quyền ảnh nặng nề của Lâm Diệp thì đã bay đến trước mặt của chính mình, chẳng quan tâm điều tức lực Tiên Nguyên có chút hỗn loạn, Phục Tịch vội vàng nghiêng mình né qua công kích của Lâm Diệp.

Lúc này, Khâm Phổ cực kì phiêu dật bước chậm đi tới trước mặt của Lâm Phong, nhìn thấy bộ dáng nhếch nhếch của Lâm Phong nằm trên đất, không khỏi cười nói: "Thế nào? Ngươi duy trì không nổi sao? Có cần ta đi giúp bạn ngươi diệt trừ tên Phục Tịch đáng ghét kia?"

Lâm Phong có chút cổ hết sức đứng lên thân thể. Tức giận nói: "Ta nghĩ nếu ngươi lần nữa không ra tay, ta rất có thể sẽ ra tay với ngươi."

Khâm Phổ lắc đầu khổ cười nói: "Ta biết ngươi là đang oán giận ta tại sao chậm chạp không chịu ra tay, cần phục hồi toàn bộ tu vi đâu có nhanh như

vậy, hiện giờ ta cũng chỉ là phục hồi chừng tám phần, không có tính tu một thời gian, là sẽ không phục hồi toàn bộ.”

Nhìn thấy bộ dáng lạnh nhạt bình tĩnh của Phục Tịch trong công kích của Lâm Diệp, Lâm Phong thì biết sự phụ Lâm Diệp nhất định không phải là đối thủ của Phục Tịch, đầu sao ở trên tu vị thì khoảng cách còn kém không nhỏ.

Nhìn thấy Mâu Dao trong tay Khâm Phô. Trên mặt của Lâm Phong lộ ra biểu tình cực kỳ ghen ghét. Cố ý không chút quan tâm quét mắt nhìn Khâm Phô một cái, thấp giọng nói:” Hôm nay thì để ta nhận thức nhận thức thực lực của Ma Thần Khâm Phô đi! Ta rất muốn biết rốt cuộc thực lực của ngươi có lợi hại nhiều!”

Khâm Phô nghe vậy khẽ cười, không có nói gì, lập tức xoay người hướng về phía nơi Lâm Diệp và Phục Tịch vẫn đang trong đánh nhau.

Lâm Phong truyền âm cho Lâm Diệp nói:” Sự phụ, ngài tạm thời không cần đối chiến với Phục Tịch kia nữa, có người sẽ đối phó hắn.”

Sau khi Lâm Diệp nghe thấy truyền âm của Lâm Phong, lập tức phi thân lui ra, đến bên cạnh của Lâm Phong, mắt đầy ân cần nói:” Phong nhi. Ngươi tồn thương như thế nào? Có nghiêm trọng không?”

“ Sự phụ. Ngươi yên tâm, ta không sao. Lập tức thì phải trình diễn ra một vở kịch đại chiến!” Lâm Phong có chút hưng phấn nói.

Mặc dù trong lòng vẫn là có chút lo lắng tình trạng thương thế của Lâm Phong, nhưng nhìn thấy bộ dáng tràn đầy hưng phấn của Lâm Phong, Lâm Diệp đem ánh mắt cũng xoay hướng về nơi Phục Tịch ở trên sân.

Phục Tịch vẻ mặt đầy khiếp sợ nhìn Ma Thần Khâm Phô đang từng bước đi hướng về phía bản thân, gần như mỗi bước đi của Khâm Phô đều là đang xao kích tâm tình bất an của Phục Tịch. Khâm Phô không phải là ở trong Tiên Ma đại chiến hai vạn năm trước chết rồi sao? Tại sao hiện giờ lại sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt bản thân chứ?

Phục Tịch nghi vấn đầy bụng cho dù nghĩ như thế nào cũng nghĩ không hiểu rõ, Khâm Phô là như thế nào thoát qua một kiếp đó, nhưng Khâm Phô sẽ không cho tâm trạng Phục Tịch tiếp tục suy nghĩ xuống, ở nơi khoảng cách cách nhau chừng mười thước, Khâm Phô dừng lại bước chân đi về trước.

“ Phục Tịch, lúc này nhất định rất nghi hoặc tại sao ta vẫn chưa có chết, ta rõ ràng nói cho ngươi biết, ta không phải là không chết, mà là ở chết đi một lần sau đó lại phục hồi, cái này hẳn ngươi rất hiểu rõ chứ?” Khâm Phô trầm giọng nói.

Phục Tịch lạnh nhạt nói:” Khâm Phô, ngươi như thế nào phục hồi ta một chút cũng không quan tâm, hiện giờ ta chỉ muốn biết tin tức liên quan đến Vô Tự Thiên Thư mà ngươi lấy trộm, chỉ cần ngươi đem Vô Tự Thiên Thư kêu ra ngoài, ta tuyệt đối sẽ không làm khó ngươi.”

“ Ha ha ha ha! Ngươi sẽ không cho rằng Vô Tự Thiên Thư vẫn đang ở trên người ta chứ? Đứng là hoang đường! Trong trận Tiên Ma đại chiến của năm đó, ta bị tiểu nhân đánh lên đến chết, kém một chút hồn bay phách tán, ngươi còn dám hỏi ta lấy lại Vô Tự Thiên Thư? Đừng nói là ta không biết, cho dù ta biết tin tức của Vô Tự Thiên Thư, ta sẽ tuyệt đối không nói cho Phục Tịch ngươi biết!” Khâm Phô không xem thường nói.

“ Tốt lắm! Khâm Phô ngươi quả thật là rất cuồng vọng, nhưng, ta sẽ cho ngươi hối hận!” Con mắt âm độc của Phục Tịch nhìn chằm chằm Khâm Phô.

Khâm Phô không có trả lời, chỉ là Mâu Dao trong tay lơ lửng chấn động, giống như tùy thời sẽ tự động công kích vậy.

Từ trên người song phương giằng co đều tán phát ra một luồng hơi thở cực kỳ cường đại, hơi thở âm lạnh bức người của Phục Tịch, cho người ta một loại ảo giác dường như đưa vào trong thiên băng tuyết địa. Mà Khâm Phô thì hoàn toàn trái ngược, hơi thở cường hãn mà lại cực nóng đập vào mặt ma đến, cho dù là người tu chân roi xa hơn trăm thước cũng cảm thấy uy hiếp.

Lúc khí âm hàn ở thân thể Phục Tịch đại lượng tụ tập, sinh ra biến hóa, với tốc độ mắt thường có thể thấy ở trên người nhanh chóng sinh ra một tầng lân giáp, cánh tay cùng chân đều tăng lớn gấp mấy lần, thì trắng kiện như tứ chi dã thú vậy. Vốn là hình đầu người cũng biến thành Kỳ lân Long Đầu, giương nanh múa vuốt, hung hãn khác thường.

Khâm Phô không chút để ý nhìn Phục Tịch biến thành hình thái nửa bốn tôn, trong mắt phóng ra một đạo ánh mắt cực kỳ không kiên nhẫn, đương nhiên Khâm Phô biết bốn tôn của Phục Tịch chính là Mặc Kỳ Lân, năm đó từ Thiên giới khổ sở đuổi giết bản thân thẳng đến bị bản thân giam cầm trong Hắc Ma Điện mới thôi.

Lâm Phong ở một bên cũng không biết Phục Tịch chính là Mặc Kỳ Lân, Lâm Phong chỉ là biết Phục Tịch là cao thủ của Phục thị Kỳ Lân bộ tộc, địa vị vẫn ở trên tộc trưởng Phục Quyển, nếu không phải với lực Bốn Mệnh Nguyên Thần của Khâm Phô cứu Lâm Phong, có lẽ Lâm Phong sớm đã bị âm hàn chi khí của Mặc Kỳ Lân đông chết.

Phục Tịch hoàn thành biến hóa hình thái nửa bốn tôn, so với hình người lúc trước đủ tăng lớn mười mấy lần, thân hình hùng tráng cao ba thước, quanh thân hiện đầy lân giáp cứng rắn dày chắc, hơn nữa sắc bén vô cùng, bốn cái lợi trào dài chừng một thước, khí thế của Phục Tịch lợi hại hơn nhiều lần so với Hình Khôn.

Khâm Phô lạnh nhạt cười nói:” Hừ hừ! Nhìn lên ngươi vẫn là hình dáng như cũ, không có các kiểu mới gì, ta xem Phục Tịch ngươi trực tiếp hiện ra bốn tôn cho rồi, miễn cho còn nói ta không cho ngươi cơ hội.”

Nghe thấy lời nói của Khâm Phô, long đầu của dữ tợn của Phục Tịch đột nhiên giận dữ, sau khi ở chỗ cũ để lại một hố sâu, dựa vào lực đạp đất trong nháy mắt lướt qua giữa khoảng cách với Khâm Phô, lợi trào liều mạng chụp hướng về phía Khâm Phô.

“Boong boong boong”! Một trận âm thâm dày đặc cấp tốc vang lên, tay phải Khảm Phổ sử dụng Máu tùy ý hóa giải lợi trào công kích của Phục Tịch. Nhìn thấy vòng thứ nhất công kích của bản thân không có hiệu quả, Phục Tịch lập tức mở miệng long mồm, phun ra một luồng âm hàn khí lưu, Khảm Phổ nhìn cũng không nhìn lấy tay trái nhẹ nhàng huy động một cái, âm hàn khí lưu giống như bị lực lượng thần bí gì khống chế vậy, thổi hướng về phía nơi khác.

Phục Tịch sau khi công kích hai lần không có hiệu quả, vận lên lực Tiên Nguyên, tụ tập đầy đủ với các nơi thân thể, lần nữa huy trào công hướng về phía Khảm Phổ, bóng người du hạp tức phân, trong tiếng vang lớn âm âm, năng lượng mạnh mẽ va chạm, người ở trên cả sân đều bị khí lưu sinh ra của luồng năng lượng dao động này**thôi động dạt áo bay hướng về sau**phiêu động lấy. Phục Tịch phi thân lui nhanh, mà Khảm Phổ lại vẫn là ngao nghể đứng thẳng thân hình ngang tàng, vẫn tiêu sái như trước đứng ở chỗ cũ.

Phục Tịch bị Khảm Phổ đủ bức lui hơn trăm thước xa, thực lực độ sức cứng đối cứng lần này, rất rõ ràng, là Phục Tịch rơi xuống hạ phong, thân là Hồn Độn Thần Thú Mặc Kỳ Lân, Phục Tịch làm sao có thể sẽ bỏ qua như thế. Cường chế đề xuống lực Tiên Nguyên rối loạn trong cơ thể của chính mình, Phục Tịch với tốc độ càng thêm nhanh tiếp tục công kích Khảm Phổ.

Khảm Phổ lần này đánh lui Phục Tịch có chút nôn nóng, lạnh nhạt nói:” Cho ngươi công kích lâu như vậy, ta cũng có chút ngứa tay, đến mà không có đi không phải là phong cách của Khảm Phổ, Phục Tịch ngươi cũng tiếp hai chiêu của ta thử xem!”

Đại lượng Ma Huyết năng lượng màu đỏ hồng tụ tập đến trên Mâu Dao, Khảm Phổ tà tà giơ lên Mâu Dao kích liệt chấn rung, Phục Tịch cực kì hoảng sợ, vội vàng với tốc độ nhanh nhất công kích Khảm Phổ, hy vọng có thể ở trước khi năng lượng của Khảm Phổ tụ tập làm xáo trộn hẳn.

Nhưng không như mong muốn, thì ở lúc lợi trào của Phục Tịch sắp phải công kích đến Khảm Phổ, Khảm Phổ cười. Tay phải giơ đao với thể không thể đỡ được trong nhảy mất hạ xuống, một đạo đao ảnh màu đỏ sậm ngưng tụ Ma Huyết năng lượng xẹt qua thân thể của Phục Tịch, thân ảnh của Khảm Phổ đồng thời cũng biến mất sau đó lại xuất hiện, lần nữa huy viết ra một đạo đao ảnh đánh trúng Phục Tịch.

Thân ảnh của Khảm Phổ không ngừng tăng nhanh tốc độ chuyển động, tốc độ công kích đồng dạng cũng không có chút giảm bớt, quan sát cuộc chiến trên sân chỉ nhìn thấy thân ảnh của Khảm Phổ càng ngày càng nhanh, đao ảnh màu đỏ tung hoành lơ lửng chém ở trên các nơi của Phục Tịch. Mà Phục Tịch lại là như bị định trụ lấy thân thể vậy không nhúc nhích, mặc cho Khảm Phổ điên cuồng công kích bản thân.

Ở sau khi công kích hơn ngàn lần, Khảm Phổ thu thế vọt người hạ xuống đến một bên, lặng lẽ nhìn thân thể của Phục Tịch bất động đứng thẳng.

Ở trong lòng mọi người đều tưởng rằng Phục Tịch lần này thân trúng nhiều lần công kích của Khảm Phổ, nhất định sẽ bản thân trọng thương, ngã xuống đất không dậy nổi, nhưng khiến người ta không có nghĩ tới là, trên người của Phục Tịch quả thật là bị thương không nhẹ, với lại vết thương vẫn không ngừng chảy ra máu dịch màu xanh biếc.

Nhưng Phục Tịch lại không có như mọi người tưởng tượng ngã xuống đất không dậy nổi, mà là cuồng hồng một tiếng, thân thể lần nữa sinh ra biến hóa, trực tiếp biến thành một Mặc Kỳ Lân cao hơn mười thước, dài hơn ba mươi thước!

Lúc này Lâm Phong kinh hãi nói:” Mặc Kỳ Lân! Mặc Kỳ Lân tại sao bốn tôn là Phục Tịch?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 104: Nguyên Anh Tự Nổ

Lâm Diệp đứng ở bên cạnh Lâm Phong lúc này vẻ mặt kinh dị đều giống nhau, Lâm Diệp không thể ngờ Phục Tịch lại chính là Mặc Kỳ Lân trong Ma Thần Điện, thế giới này vẫn thật là nhỏ, như thế nào cũng gặp lại.

Tâm tình của Lâm Phong lên xuống rất lớn, thì ra mọi thứ đều là Phục Tịch sắp xếp, khắp nơi tán ra bản thân có được Ma Thần Điện bảo vật chính là Phục Tịch, chỉ huy mọi người đến đuổi giết chính mình là hắn, Lâm Phong hoàn toàn rõ ràng ý đồ chính thức của Phục Tịch.

Tất cả âm mưu này đều là vì tin tức của Vô Tự Thiên Thư, giờ đây Khảm Phổ đã phục hồi tu vi vốn có, nhìn tình hình thực tế trước mắt, giải quyết đi Phục Tịch chỉ là vấn đề của thời gian, theo ngay sau đó bản thân thì có thể đi mượn lực lượng của Khảm Phổ đi cứu Mộ Dung Nhượng Tuyệt.

Sau khi Phục Tịch biến thành bốn tôn, lập tức liền mở miệng lớn ra liên tiếp phun ra hơn mười đạo hàn khí, bao vây tất cả đường lui của Khảm Phổ, sau đó nhảy lên thân thể nặng nề giẫm hướng về phía Khảm Phổ.

Lúc này ở ngoài thân thể của Khảm Phổ bao phủ một tầng hào quang bảo vệ màu đỏ, là Khảm Phổ sử dụng Ma Huyết năng lượng biến thành, trước kia hàn khí lúc vẫn chưa đụng chạm đến màn hào quang bảo vệ liền bị xua tan, công kích của Phục Tịch một lần nữa rơi vào trống không.

“Sớm ta đã nói qua với ngươi, cho ngươi trực tiếp biến thành bản tôn giao thủ với ta, ngươi hết lần này tới lần khác không nghe, bị ta đánh thương sau đó lại biến ra bản tôn, Phục Tịch ngươi đúng là một đồ ngu a!” Khâm Phổ thấp giọng nói.

Phục Tịch nghe vật bạo nộ đứng lên, lung tung điên cuồng công kích Khâm Phổ, Phục Tịch sau khi biến thành bản tôn, phương thức công kích vô cùng đơn độc, chỉ biết miệng phun hàn khí hoặc là loạn giảo loạn độn. Có lẽ cái này là khuyết điểm chung của người tu Yêu sao! Người tu Yêu tu vị cường hãn đi nữa, một khi hiện ra bản tôn, phương thức công kích đều sẽ không có biến hóa quá lớn.

Phục Tịch ứng đối với công kích điên cuồng của Phục Tịch vô cùng thoải mái, quả thực có thể nói là đang trêu đùa Phục Tịch vậy, mọi người ở một bên xem cuộc chiến đều bắt đầu lơ đãng tới bộ dáng bị thua bị thảm của Phục Tịch.

Lâm Phong thật sự nhìn không được, quát to:” Khâm Phổ! Ngươi vẫn còn ở đó với Phục Tịch lãng phí thời gian gì. Một chiêu giải quyết hắn. Ta không muốn tiếp tục đứng lại ở chỗ nào.”

Khâm Phổ cười to nói:” Được rồi! Ta nghe ngươi vậy, tiền Phục Tịch đi trước!”

Mặc dù Phục Tịch biến thành honh1 thái bản tôn, nhưng lỗ tai vẫn rất là linh thông, sau khi nghe thấy Lâm Phong và Khâm Phổ nói chuyện, Phục Tịch đã không dùng phần nộ để hình dung tâm trạng lúc này. Bị người khác xem thường đến mức này, Phục Tịch vẫn là lần đầu tiên.

Dưới sự cực độ cuồng nộ, Phục Tịch làm ra một quyết định điên cuồng mà lại mất đi lý trí, đó chính là liều mạng đem Nguyên Anh của chính mình tự nổ, cũng phải đem Lâm Phong làm đệm lưng. Trong lòng toát ra ý nghĩ này. Phục tịch mặc kệ Khâm Phổ đang ở trước mắt bản thân. Toàn lực tăng tốc bay nhanh hướng về phía vị trí Lâm Phong đang đứng. Chuyển tải từ

Lâm Diệp nhìn thấy Phục Tịch liều mạng chạy tới chỗ đứng của bản thân và Lâm Phong, ý thức có không ổn, vội vàng đem Lâm Phong thoát lực, bay về phía cao không trung, nhưng đã hơi có chút chậm trễ.

Trên lông đầu dữ tợn độc ác của Phục Tịch kia, lộ ra nụ cười tàn nhẫn, Khâm Phổ đã đoán ra ý đồ của Phục Tịch. Giận dữ nói:” Phục Tịch! Ngươi dám!”

Ở ngay lúc Khâm Phổ trong nháy mắt chuyển động đến trước mắt của Lâm Phong. Phục Tịch tự nổ rồi.

Sau một tiếng nổ mạnh lớn vang vọng thiên địa, cảnh vật trong phương viên trăm dặm bị san thành bình địa, đương nhiên, trong đó cũng bao gồm đại lượng người tu chân và người tu yêu. Thực lực của Thiên giới Cửu Chuyển Hỗn Thế Yêu Vương là vô cùng kinh khủng, với uy lực Nguyên Anh tự nổ cũng có thể nghĩ được.

Chỉ là sau bụi mù nổi lên, lại nhìn không thấy Lâm Phong đang ở chỗ nào, chẳng lẽ Lâm Phong và Lâm Diệp đều bị uy lực Nguyên Anh tự nổ sinh ra của Phục Tịch nổ chết rồi sao? Khâm Phổ lại đang ở nơi nào?

Lúc này, một đạo thân ảnh tốc độ nhanh như điện chớp lao vùn vụt mà đến, sau khi đang nhìn thấy cảnh tàn phá khắp nơi. Đạo thân ảnh thấp giọng nói:” Phục Tịch. Tại sao ngươi không có chờ ta? Là ai có thể đem ngươi ép đến tình trạng Nguyên Anh tự nổ?”

Tiết Yến từ Thiên giới thông qua thông đạo đến giới phạm trần, tiến tới không ngừng đến tới giới phạm trần. Nhưng khiến Tiết Yến không nghĩ tới là. Bạn già Phục Tịch lại là không có chờ đợi bản thân đến, liền đã chỉ huy rất nhiều người tu chân đi đuổi giết Lâm Phong. Tiết Yến lúc nghe thấy bọn người Phục Quyển Kỳ Lân tộc nói chuyện, thì trong lòng lơ mơ cảm thấy có một chỗ chút không ổn.

Quả nhiên, tình cảnh thảm thiết xuất hiện ở trước mắt bản thân, với lại ở nơi rất xa thì cảm thấy đến lực phá hoại cực lớn Nguyên Anh tự nổ của Phục Tịch, Tiết Yến rất là không hiểu, rốt cuộc Phục Tịch gặp phải nhân vật lợi hại gì.

Dưới sự bất đắc dĩ, Tiết Yến đành phải tạm thời quay về Thiên giới, nói cho Diêm Đế cái tin tức này, về phần có bị Diêm Đế trách mắng hay không, đã không phải là sự việc Tiết Yến cần phải lo tới. Phiêu Diêu Thần Điện, bên ngoài thiên ngoại ảo cảnh.

Hiện giờ thân ảnh của Phong Văn xuất hiện ở trước cửa ra lúc đi vào thiên ngoại ảo cảnh, lạnh nhạt quay về trong hư không nói:” Ngươi còn đến tìm ta có gì làm? Ta đã bỏ xuống thù hận, tìm được người ta thực sự cần đến, ngươi lập tức rời khỏi nơi này!”

Nói xong Phong Văn liền xoay người đi, lúc này, một âm thanh già nua vang lên.

“Thế nào? Có phải là lão phu nhìn hoa mắt, ở trước mắt lão phu vẫn là Tiêu Dao Vương người hô phong hoán vũ, bàn tay che bầu trời kia sao? Một chút đã kích thì có thể khiến ngươi buông thả tất cả mọi thứ có được? Ngươi thật là khiến lão phu thất vọng a!”

Người nói chuyện chậm rãi từ trong hư không hiện ra, người này bất ngờ chính là Đoan Mộc Khuất Sùng lấy Mộ Dung Nhượng Tuyết ép Lâm Phong, đi giúp đỡ bản thân truy tìm Ma Thần Khí tàn kiện.

Nhìn thấy Đoan Mộc Khuất Sùng ở trước mắt, Phong Văn vô cùng chán ghét, lạnh nhạt nói:” Hiện giờ ta với ngươi không có bất cứ quan hệ gì, hy vọng ngươi đừng có đến quấy rầy ta.”

Đoan Mộc Khuất Sùng hơi hơi nhắm con mắt nhỏ dài, thấp giọng nói:” Nếu ngươi đã quyết định ở lại Phiêu Diêu Thần Điện nơi quê nhà ấm áp này, ta cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi nữa. Nhưng, Ngươi phải đem Tuyệt Hồn Ấn đem trả lại cho ta mới được.”

“Tuyệt Hồn Ấn? Ở trận chiến trong Ma Thần Điện, bị Thanh Phong Minh Nguyệt của Thái Hư phái đoạt lấy, ngươi muốn lấy thì có thể đi tìm bọn

họ lấy. Nói xong, đầu Phong Văn cũng không quay về đi vào trong mê trận Thiên Ngoại Ảo Cảnh, biến mất.

Đoan Mộc Khuất Sùng lạnh lùng cười nói:” Hừ! Người muốn dùng tay như thế? Không có dễ dàng như thế, ta sẽ ép ngươi ra tay.” Ở trong ngọc giản, Lâm Diệp nhận biết chỗ tránh nạn an toàn bảo vệ tính mạng của Lâm Phong, mặc dù uy lực Nguyên Anh tự nổ của Phục Tịch rất lớn, nhưng ở lúc Lâm Phong khiến bản thân không nên kháng cự lực hút của ngọc giản, sau khi đi vào trong ngọc giản, Lâm Diệp kinh dị phát hiện, bản thân lại là hoàn toàn không cảm giác được quá nhiều của ngoại giới.

Khảm Phổ bởi vì trong tình cảnh nhất thời, không có nghĩ tới Lâm Phong vẫn còn ngọc giản vật bảo vệ tính mạng này, kết quả bản thân uống công bị dư âm Nguyên Anh tự nổ của Phục Tịch chấn một cái, sau khi đi vào trong ngọc giản, mới ý thức được bản thân là lo lắng vô ích an nguy của Lâm Phong.

Thần thức phân thân của Cơ Trầm khiến Lâm Diệp giật mình, ở lúc sau khi Lâm Phong giải thích chi tiết cho Lâm Diệp, Lâm Diệp mới tỉnh ngộ, thì ra bản thân đi vào là ngọc giản để lại của Cơ Trầm đại Ma Thần này, một số người thông thường vẫn không có phúc duyên gặp được lão nhân gia ông ta đâu.

Dựa theo lời nói của Cơ Trầm, người không có tu luyện Ma Thần Độn là không thể đi vào trong ngọc giản, nhưng hiện giờ Lâm Phong là chủ nhân đương nhiệm của ngọc giản này, chỉ cần Lâm Phong nguyện ý, bất cứ người nào đều có thể bị hấp thu vào trong ngọc giản.

Lâm Diệp cũng cho là mở rộng tầm mắt, không chỉ nhìn thấy đại nhân vật Ma Thần Khảm Phổ trong truyền thuyết, còn nhìn thấy Cơ Trầm người Thần giới như vậy, Lâm Diệp xưng thẳng bản thân là đỉnh hào quang của đệ tử Lâm Phong.

Trải qua điều tức, Lâm Phong rất nhanh phục hồi thể lực của chính mình, vết thương bị thương trên thân thể cũng ở phục trợ của Ma Huyết năng lượng khôi phục.

Lâm Phong cũng không biết, ở lúc bản thân trốn vào ngọc giản, Tiết Yến người Thiên giới Đại La Kim Tiên đã từng đến qua, nếu như Lâm Phong biết, nhất định sẽ khiếp sợ không thôi. Lâm Diệp vô cùng vui mừng với tiền cảnh tu luyện của Lâm Phong, mặc dù hiện giờ công pháp tu luyện của Lâm Phong là Ma Thần Độn, nhưng ở trong lúc lơ đãng lại đồng thời đề cao cảnh giới tu thể chi pháp của Lâm gia. Hiện giờ Lâm Phong đã đến cảnh giới Độ Kiếp kỳ cuối, thực lực với bản thân làm sư phụ này chênh lệch không nhiều.

Khảm Phổ cũng là vô cùng hâm mộ đối với tốc độ tu luyện của Lâm Phong, nhớ lúc trước bản thân mới bắt đầu tu luyện Ma Thần Độn công pháp, cảnh giới Ma Vương Tự Linh thì dùng hết tạp phổ hơn ngàn năm thời gian, mà Lâm Phong chỉ là ngắn ngủi hai ba trăm năm thì đột phá, như thế nào không khiến Khảm Phổ hâm mộ Lâm Phong chứ?

Chỉ là, Khảm Phổ lại gặp phải một vấn đề vô cùng khó giải quyết, đó chính là Ma Thần Khí Máu Dao đã phục hồi nguyên dạng, là bản thân hao hết tâm thần luyện chế ra, tự nhiên cũng sẽ chỉ với bản thân tâm linh tương thông, chỉ có thể do bản thân sử dụng. Nhưng, lúc này Lâm Phong lại không có vũ khí sử dụng, nhiệm vụ bắt đầu luyện chế một món vũ khí đương nhiên thì rơi xuống trên người của Khảm Phổ.

Dưới sự bắt buộc, Khảm Phổ nói cho Lâm Phong biết, muốn luyện khí nhất định phải cần bản thân tự mình luyện chế mới được, chỉ có bản thân tự lực tự vì mới có thể luyện chế ra vũ khí thích hợp nhất với chính mình, nếu không, sử dụng vũ khí của người khác, cho dù thế nào không có sử dụng tốt hơn bản thân luyện chế.

Trong Vô Tự Thiên Thư ghi chép Ma Thần Khí luyện chế chi pháp, chỉ qua là cần phải có tài liệu trình độ quý hiếm cũng là vô cùng khó mà tưởng tượng. Chỉ là những thứ thiên tài địa bảo vô danh kia, thì đem đầu của Lâm Phong biến lớn.

Khảm Phổ nói với Lâm Phong, ở trong giới chỉ của hắn vẫn còn có một chút lúc trước đó luyện chế Ma Thần Khí Máu Dao, sót lại một chút tài liệu, có thể cho Lâm Phong luyện chế ra một món vũ khí. Chỉ là với những tài liệu tương đối trân quý, ở lúc luyện chế Máu Dao đã dùng gần hết, nếu như Lâm Phong muốn luyện chế Ma Thần Khí, xác suất thành công sẽ hạ thấp không ít.

Lâm Phong dùng linh thức ghi nhớ trong Vô Tự Thiên Thư, ghi chép phương pháp luyện chế và tài liệu vốn hư luyện chế Ma Thần Khí, với lại trong quá trình luyện chế cần phải chú ý một số bí quyết.

Cái gọi là luyện khí, ở giới tu chân là chuyện không phải là bình thường, là một trong kỹ năng tất cả người tu chân đều cần phải nắm giữ cùng nghiên cứu. Cùng giống nhau với tu luyện thông thường, luyện khí cần phải không ngừng tích lũy kinh nghiệm và nắm vững bí quyết luyện chế.

Vũ khí thông thường, thí dụ nói Linh khí, muốn luyện chế Linh khí cần phải có tình huống quý hiếm và một số thiên tài địa bảo hỗ trợ, đương nhiên, chỉ là ở trên Vô Cực Tinh thì có thể tìm được rất nhiều tài liệu cần có luyện chế Linh khí. Đối với chính thức đi luyện chế, thì cần phải có năng lực bản thân của người luyện khí.

Một người luyện khí có kinh nghiệm, có thể sử dụng tài liệu thông thường luyện chế ra Linh khí phẩm chất cao, thí dụ nói sử dụng tài liệu luyện chế Linh khí bình thường, thì có thể vượt bậc luyện chế ra trung phẩm Linh khí. Dựa vào này suy ra, cho dù luyện chế vũ khí phẩm cấp gì, chỉ cần kinh nghiệm và năng lực bản thân người luyện khí đến một trình độ nhất định, thì có thể vượt bậc luyện khí.

Lâm Phong ở trong ngọc giản một bên cẩn thận nghiên cứu ghi chép liên quan luyện khí trong Vô Tự Thiên Thư, một bên sử dụng tài liệu thông thường luyện chế Linh khí, Lâm Phong phát hiện, chân hỏa trong cơ thể đã bị Ma Huyết năng lượng thúc dục thành Tịch Diệt Thiên Hỏa màu đỏ hồng.

Q.3 - Chương 105: Thiên Hồng Nhận

Tịch Diệt Thiên Hóa là sau khi tu luyện Ma Thần Độn, Ma Huyền năng lượng trong cơ thể của Lâm Phong tự động thay đổi phẩm chất chân hỏa ban đầu, tăng lên tới có thể sử dụng cảnh giới Tịch Diệt Thiên Hóa.

Có Ma Huyền năng lượng cuộn cuộn không ngừng cung ứng năng lượng cần đến, Lâm Phong sử dụng Tịch Diệt Thiên Hóa luyện chế Linh khí tốc độ vô cùng nhanh, tài liệu thông thường gần như là ở trong tay Tịch Diệt Thiên Hóa lúc vừa mới dâng lên liền hóa thành chất lỏng.

Ở trong quá trình không ngừng luyện khí Linh khí, Lâm Phong dùng tinh quặng mỏ chế tạo hơn mười loại khuôn đúc vũ khí, ở trên khuôn đúc vũ khí tương ứng có hình trạng lõm vào của vũ khí, chỉ cần đem phẩm chất tài liệu dịch thể có thể tương dung, dung hợp lẫn nhau ở cùng một chỗ, sau đó lúc trải qua Lâm Phong không ngừng rèn luyện, một món Linh khí cho dù luyện chế thành công.

Dưới sự nhắc nhở của Khảm Phổ, Lâm Phong biết, trong quá trình luyện chế, vẫn có thể ở trên vũ khí bày ra một số trận pháp nhỏ. Thí dụ như công kích trận pháp, hoặc là trận pháp có thể hấp thu lực công kích của kẻ địch, thêm nữa thì là phòng ngự trận pháp có thể dâng đến tác dụng phòng ngự bản ngược.

Lâm Phong đối với nghiên cứu trận pháp vẫn không là rất thâm sâu, cho nên tạm thời chỉ có thể ở Linh khí bản thân luyện chế bày ra Tự Nguyên trận pháp đơn giản một chút, có thể tự động hấp thu thiên địa linh khí chuyển hóa thành năng lượng, từ đó đề cao lực công kích của Linh khí.

Ở trong bát tri giác, Lâm Phong liền ở trong ngọc giản lặng lẽ nghiên cứu luyện khí, đầy đủ luyện chế một trăm năm thời gian. Ở trong một trăm năm này, Lâm Phong tổng cộng luyện chế ra mười chín món cực phẩm Linh khí, bốn mươi tám món thượng phẩm Linh khí, hai trăm mấy món trung phẩm Linh khí với lại hơn ngàn món Linh khí thông thường.

Qua đi trong một trăm năm, Lâm Phong không chỉ trên luyện khí có đột phá rất lớn, trận pháp một đạo cũng đột phá đến cảnh giới trung cấp Khuyết Công, có thể thi triển ra đem linh khí không giống nhau của thiên địa tương hợp lẫn nhau, từ đó bày ra trận pháp tộ hợp càng thêm kinh người.

Một chỗ trống rỗng ở trong ngọc giản, cường tráng trên người của Lâm Phong, đem tài liệu luyện chế Ma Thần Khí cần phải hóa thành dịch thể đều lấy ra, để ở trong cái khí đỉnh đặc thù có thể chịu được nhiệt độ cao. Đột nhiên thúc động Tịch Diệt Thiên Hóa màu đỏ hồng trong tay, trong nháy mắt liền đem những tài liệu này toàn bộ tan ra thành dịch thể.

Đem dịch thể chậm rãi đổ vào trong khuôn đúc sớm đã chuẩn bị sẵn, Lâm Phong lặng lẽ chờ đợi dịch thể làm lạnh, thắng bại toàn ở trong hành động này, mặc dù đã luyện chế nhiều Linh khí như thế, nhưng Lâm Phong lại vẫn chưa có luyện chế ra Ma Khí cao hơn một cấp so với Linh khí, càng không cần nói là Ma Thần Khí.

Lời nói của Khảm Phổ vẫn đang vang lên bên tai:” Cái gọi là luyện khí đối với tài liệu, yêu cầu kinh nghiệm của người luyện khí đều rất là cao, Lâm Phong với năng lực hiện giờ của ngươi, muốn luyện chế một món Ma Thần khí cũng không phải là rất khó. Nhưng Ma Thần Khí thì không có đơn giản như vậy. Chuyển tải từ nếu như ngươi muốn mạnh mẽ ép luyện chế Ma Thần Khí, như vậy thì phải làm tốt chuẩn bị tâm lý thất bại xác suất rất lớn. Dầu sao ngươi muốn luyện chế là Ma Thần Khí, mà không phải là Ma Khí!”

Đương nhiên Lâm Phong sẽ không lựa chọn luyện chế tương đối mà nói, xác suất thành công của Ma khí cần cao hơn không ít. Cho dù sẽ thất bại. Tối thiểu bản thân cũng từng cố gắng qua, sẽ không có tiếc nói gì, nhiều nhất thì cũng đáng tiếc những tài liệu trân quý mà thôi. Nhưng nếu như muốn luyện chế Ma Khí, đối với Lâm Phong mà nói, thì sẽ ít đi rất nhiều khiêu chiến, có can đảm thử cái mới. Không sợ thất bại, vẫn luôn là tu vị chi đạo của Lâm Phong.

Dịch thể trong khuôn đúc dần dần làm lạnh. Nhưng đại khái khí hình của Ma Thần Khí đã hình thành, Lâm Phong không chút do dự đem nguyên mẫu Ma Thần Khí xuất ra từ khuôn đúc, đặt ở bàn luyện chế, nâng lên một cây búa thật lớn, đỉnh đỉnh đang đánh gõ lên.

Đang không ngừng trong hoa lửa vắng khắp nơi, toàn bộ tinh thần của Lâm Phong ở thời khắc này đều ngưng tụ đến cây búa trong tay, và trên Ma Thần Khí trong mắt. Theo chốc chốc không ngừng của Lâm Phong**Chốc chốc chậm rãi gõ đánh, Ma Thần Khí dần dần lộ ra hình dáng của nó.

Ma Thần Khí mà Lâm Phong tưởng tượng là một thanh vũ khí trường đao trắng. Nói là Đao trắng chỉ là Nhận tiêm của món Ma Thần Khí này với Đao Tiêm rất là giống nhau, nhưng hai bên của Ma Thần Khí đều là khai phong, đường nét lưu loát cực điểm tùy ý kéo dài, Ma Thần Khí mà Lâm Phong sắp phải chế tạo mà thành công này lại là có bảy thước dài!

Sở dĩ Lâm Phong chế tạo ra vũ khí dài như thế, chính là bởi vì Lâm Phong cảm giác độ dài dài một chút của vũ khí, lúc đối địch cũng có thể đánh cho thoải mái đầm đìa hơn, vũ khí lớn một chút cũng sẽ ở lúc trước khi giao thủ với kẻ địch thì rung động đến kẻ địch.

Tốc độ gõ đánh của Lâm Phong tăng lên bay nhanh, cuối cùng, Lâm Phong đem Ma Thần Khí đã hoàn toàn thành hình để vào trong nước âm hàn đến cực làm lạnh.

“Tư lạp”! Một trận hơi nước bốc lên đi qua, Lâm Phong thần tình hưng phấn lấy lên Thiên Hồng Nhận sớm thì đã nghĩ ra tên, nhưng ở trong lúc nhìn thấy Thiên Hồng Nhận thành hình, sắc mặt của Lâm Phong lập tức âm u xuống trên thân nhận của Thiên Hồng Nhận ban đầu, có một đạo vết rạn uốn lượn mà xuống từ nhận kiếm kéo dài đến chỗ nắm cán, Lâm Phong rất rõ ràng nhìn thấy, động dạng có một vết rạn cùng loại. Điều này có phải ý nghĩa lần này luyện chế thất bại? Lâm Phong có chút không hiểu trong quá trình luyện khí của bản thân, rốt cuộc chỗ nào trừ bỏ sai sót.

Mọi thứ đều có cái không lộn xộn thuận lợi tiến hành, ở trong đó cũng không có xuất hiện sai lầm gì, chẳng lẽ là gõ đánh không đủ lửa, nguyên nhân có phải là trước khi chưa có hoàn toàn thành hình bản thân thì tiến hành làm lạnh sao?

Lâm Phong mang theo khó hiểu nghi hoặc đến tìm Khảm Phổ, hy vọng Khảm Phổ có thể giúp đỡ bản thân giải thích một cái chỗ không đủ của bản thân ở nơi nào. Nhưng lúc Khảm Phổ nghe qua Lâm Phong nói ra trong quá trình luyện chế Ma Thần Khí, Khảm Phổ cũng có chút nghi hoặc nói:”Lâm Phong, từ trong quá trình luyện khí người cũng không có xảy ra sai lầm gì, điều này cũng là nơi ta cảm thấy kì quái.”

Tiếp nhận Thiên Hồng Nhận của Lâm Phong, Khảm Phổ cẩn hặn quan sát lên, sau khi lập đi lập lại mấy lần, Khảm Phổ hỏi:”Hiện giờ người với Ma Thần Khí của người luyện chế vẫn chưa có lấy máu nhận chủ chứ?”

Lâm Phong chậm rãi lắc đầu, thấp giọng nói:”Lấy máu nhận chủ là nơi máu chốt sao?”

“Rất quan trọng, nếu như người không lấy máu nhận chủ, thì không thể phán định Ma Thần Khí này của người luyện chế có phải là thất bại, ở trên vũ khí có tí vết nào cũng không ở số ít, quan trọng nhất là Ma Thần Khí của người có thể khởi động thành công không.”

Lâm Phong nghe vậy im lặng nhận qua Thiên Hồng Nhận từ trong tay Khảm Phổ đưa qua lại, dùng Nhận Tiêm cắt vỡ ngón tay, một giọt máu tươi giọt đến trên Thiên Hồng Nhận, lúc này, sự việc kì lạ xảy ra.

Thiên Hồng Nhận rất nhanh liền hấp thu giọt máu tươi này của Lâm Phong, trên thân Nhận dài dài phát ra quang mang chói mắt, Lâm Phong nhìn thấy trong đạo vết rạn trên mặt Thiên Hồng Nhận, máu tươi của chính mình dung vào trong đó, nhưng giống như phân lượng có chút quá ít. Lâm Phong vội vàng đem máu tươi của bản thân cuộn cuộn không ngừng bức xuống trên Thiên Hồng Nhận, rất nhanh, đại lượng máu tươi thì đem vết rạn kia nhét đầy vào.

Trong một khoảng thời gian, quang mang của Thiên Hồng Nhận sáng rực lên, hồng quang màu đỏ hồng đem mặt của Lâm Phong chiếu rọi cũng đồng dạng đầy màu đỏ, nhìn lên thì giống một tôn Tu La Ma Thần quý dị từ trong địa ngục giết ra vậy.

Sau khi quang hoa hiện lên, Thiên Hồng Nhận trong tay của Lâm Phong giống như với Lâm Phong dung thành một thể, Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được tâm linh tương thông từ trên Thiên Hồng Nhận truyền đến, hô hấp và nhịp tim đập của bản thân, với lại tất cả mọi thứ đều hoàn toàn tín nhiệm và ý vào Thiên Hồng Nhận, thậm chí Lâm Phong vẫn có thể nghe thấy tiếng hô hấp của Thiên Hồng Nhận.

Có lẽ đây chính là cảm giác vi diệu của người khí hợp nhất, chỉ có người trong cuộc có thể hiểu rõ, người khác là không thể nhận thức được.

Hình dáng của Thiên Hồng Nhận ở sau khi Lâm Phong lấy máu nhận chủ, sinh ra biến hóa rất lớn, thân Nhận vốn có bảy thước dài giờ đây rút ngắn đến chừng năm thước, độ rộng vẫn là hai chưởng rộng, đạo vết rạn kia ở trên thân Nhận biến thành đường sọc màu máu đỏ hiện đầy Thiên Hồng Nhận. Ở trên thân Nhận đã hoàn toàn tìm không thấy vết tích rạn nứt.

Lâm Phong biết, là máu tươi của chính mình bổ sung vết nứt ban đầu, ở trong quá trình dung hợp với Thiên Hồng Nhận sinh ra biến hóa, kết quả này khiến Lâm Phong vô cùng vui mừng. Khảm Phổ sau khi nhìn thấy hình dáng hiện giờ của Thiên Hồng Nhận, khẽ cười nói:”Lâm Phong, chúc mừng người! Mặc dù món Ma Thần Khí này vẫn chưa phải rất hoàn hảo, chỉ có thể xưng là một món Ma Thần Khí thông thường, nhưng dấu sao nó là một món Ma Thần Khí người tự luyện chế ra, người cũng không có thất bại!”

“Trong mắt của ta, Ma Thần Khí này vẫn còn không gian đề cao phẩm chất, điều này chỉ có thể dựa vào tu luyện sau này của người.” Khảm Phổ lại nói.

Bởi vì trong lòng Lâm Phong lo lắng cho an nguy của Mộ Dung Nhược Tuyết, cho nên lúc luyện chế thành công Thiên Hồng Nhận, Lâm Phong một đoàn ba người liền rời khỏi ngọc giản, về đến trong Viễn Cổ Hồng Hoàng.

Có trợ giúp của Khảm Phổ, Lâm Phong biết hiện giờ Mộ Dung Nhược Tuyết đang ở trên một ngọn núi nào của Vô Cực Tinh, hình như bị Đoàn Mộc Khuất Sùng bắt2 ra trận pháp giam cầm, mà Đoàn Mộc Khuất Sùng lại không biết người ở nơi nào, nếu đã có mục tiêu, tốc độ tiến lên cũng sẽ nhanh rất nhiều.

Ba người một đường bay hướng về phía tây nam, với tốc độ bay lượn của ba người, nhiều nhất chỉ cần nửa ngày, thì có thể bay đến chỗ ở của Mộ Dung Nhược Tuyết. Tâm trạng của Lâm Phong đương nhiên kích động, bản thân liều mạng tu luyện như thế, lần lượt với từ thân suột vai mà qua, mục đích cuối cùng chính là vì cứu Mộ Dung Nhược Tuyết ra.

Lúc này trong lòng của Lâm Phong chỉ có một tín niệm, đó chính là nhanh chóng nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyết, Đoàn Mộc Khuất Sùng tốt nhất đừng nên xuất hiện ở trước mắt chính mình, nếu không bản thân tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn.

“Chủ nhân, các thể lực giới tu chân, gần đây phát ra rất nhiều cao thủ, đi lên hướng Viễn Cổ Hồng Hoàng đuổi giết Lâm Phong, chúng ta có cần phái người đi đến dò xem kết quả không?” Một người toàn thân áo đen, đầu đội mặt nạ dữ tợn che mặt thấp giọng nói.

Lăng Tiêu lạnh nhạt nói:”Không cần, Phiêu Diêu Thần Điện chúng ta vẫn luôn rất ít quan tâm chuyện của giới tu chân Vô Cực Tinh, nhưng, đưa Lâm Phong này vẫn đúng khiến ta nhìn bỏ qua, nghĩ không tới hắn vốn là một hạng người không danh không tiếng, vậy mà có thể khởi lên sóng gió lớn như vậy. Đúng là ngoại dự đoán của người khác a!”

Sau khi người áo đen che mặt cáo lui, Lăng Tiêu lặng lẽ ngồi ở trên chỗ điện chủ Phiêu Diêu Thần Điện, ánh mắt nhìn phía ngoài vân hải mờ mịt vô biên ngoài điện. Sau khi phụ thân Lăng Vực phi thăng, Lăng Tiêu thì tiếp nhận chỗ điện chủ Phiêu Diêu Thần Điện, Lăng Tiêu vốn tự do đi lại rất là không nguyên ý bị giam cầm ở Phiêu Diêu Thần Điện.

Nhưng phụ thân Lăng Vực chỉ có bản thân một đứa con trai này, muội muội Lăng Mộng lại không chịu nổi trách nhiệm, bản thân đành phải miễn cưỡng khó khăn tiếp nhận điện chủ. Hiện giờ biện pháp duy nhất có thể giải quyết vấn đề chính là, Thiên Kiếp của bản thân nhanh chóng giáng xuống, sau khi phi thăng thì không cần xen vào những chuyện phàm trần nữa.

Hiện giờ tu vị của Lăng Tiêu là Độ Kiếp kỳ cuối, Thiên Kiếp sắp đến gần, bản thân Lăng Tiêu cảm ứng cũng là trong trăm năm mà thôi, nhưng nhìn thấy bộ dáng ngọt ngào ân ái của muội muội chính mình và Phong Vãn, Lăng Tiêu chỉ có thể bất đắc dĩ, tại sao bản thân không gặp được người có thể khiến cho mình tâm động chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 106: Đoan Mộc Khuất Sùng

Ánh mắt của Thanh Phong từ trên người của Khảm Phổ và Lâm Diệp bên cạnh Lâm Phong đảo qua, ở trên người của Khảm Phổ thoáng dừng lại một chút, sau đó nhìn hướng về phía Lâm Phong nói:” Hôm nay hai huynh đệ chúng ta, là đến cùng thương nghị một việc với Lâm Phong tiểu hữu, hy vọng người có thể đồng ý.”

Lâm Phong ra vẻ không hiểu nói:” Ừ? Không biết hai vị trưởng lão muốn tìm ta thương nghị chuyện gì? Chỉ cần là Lâm Phong có thể làm được, tuyệt đối sẽ không chối từ.”

“Như thế rất tốt! Hai huynh đệ ta chỉ muốn mạng của Lâm Phong người!”

Lời của Thanh Phong chưa dứt, liền với tốc độ cực nhanh hô ra Phát Liễu Tiên Kiếm, huy sai ra một mảnh quang hoa chói lọi, đâm đầu lồng hướng về phía Lâm Phong. Minh Nguyệt đồng dạng cũng không có nhân rồi, Minh Nguyệt vẫn luôn quan sát Khảm Phổ, lúc này giá ngự Tùng Đào Tiên Kiếm, phi thân công hướng về phía Lâm Phong.

Hai người huynh đệ hợp kích thuật, sớm đã phối hợp ăn ý vô gian, nhiều năm tinh tu, khiến Thanh Phong Minh Nguyệt chỉ là một cái ánh mắt của đối phương thì có thể hiểu ý, với lại thì triển chiêu số tương ứng đến tăng cường uy lực.

Lâm Phong từ thời khắc Thanh Phong Minh Nguyệt xuất hiện, thì đã âm thầm dâng lên Ma Huyết năng lượng hộ thể, tùy thời chuẩn bị ra tay, đối với Thanh Phong Minh Nguyệt đột nhiên ra tay với chính mình, Lâm Phong cũng không có cảm thấy bất cứ ngoài ý muốn gì.

Lương Thiện thì là chết dưới tay sự phụ Lâm Diệp của chính mình, cũng có thể nói là bởi vì gián tiếp đuổi giết bản thân mà chết, đầu sao Lương Thiện là chương giáo của Thái Hư phái, không có lý do Thanh Phong Minh Nguyệt sẽ không báo thù cho hắn. Nhìn thấy đối phương là kẻ địch giết hại chương giáo của bản thân, Thanh Phong Minh Nguyệt vẫn có thể cố ý làm ra vẻ mặt tươi cười đối mặt bản thân, đây là một trong sát khí ẩn giấu chắc có. Không chút hoang mang lác mình tránh qua Phát Liễu Tiên Kiếm của Thanh Phong, ý niệm vừa động, Thiên Hồng Nhận liền xuất hiện trong tay của Lâm Phong, nhanh chóng với Minh Nguyệt nhanh kích hơn mười cái, sau đó nhanh chóng phiêu phân mà lui. Đương nhiên Khảm Phổ và Lâm Diệp sẽ không đứng ở một chỗ xem kịch. Gần như đồng thời ra tay chặn đánh hai người Thanh Phong Minh Nguyệt làm bộ đuổi theo.

Lâm Diệp chống với Thanh Phong. Và Khảm Phổ lại với Minh Nguyệt giằng co lẫn nhau, Lâm Phong quát to:” Không nghĩ tới các ngươi thân là đường đường trưởng lão trong đệ nhất tu chân đại môn phái ở Vô Cực Tinh, cũng sẽ làm ra loại việc đánh lén không xi này! Chẳng lẽ các ngươi không sợ truyền ra ngoài, sẽ bị người khác cười nhạo sao?”

“Lúc đối chiến, mục đích duy nhất chính là cần đánh bại đối thủ, vì có thể chiến thắng, có thể không chỗ nào cực kì không cần, Lâm Phong. Ngươi còn qua trẻ!” Thanh Phong lạnh nhạt nói.

Lâm Phong vừa muốn phản bác Thanh Phong, thì nhìn thấy Lâm Diệp đã vùng vẫy nặng nề đập hướng về phía Thanh Phong, mắt thường có thể thấy lực Chân Nguyên ở trên nắm tay của Lâm Diệp ngưng tụ thành một bộ quyền năng lượng nhanh chóng xoay tròn, tiếng xé gió chói tai cũng vang lên theo. Thanh Phong biết, nếu như bị người thân bí trước mặt đánh trúng một quyền này, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Phát Liễu Tiên Kiếm không ngừng phun ra nuốt vào kiếm khí tung hoành, trong lúc hàn khí chớp động bay khỏi trong tay của Thanh Phong, Thanh Phong khoảng cách xa giá ngự Phát Liễu Tiên Kiếm với đoàn binh của Lâm Diệp tương tiếp nhau.

“Tích tắc! Bằng bằng bằng! Bằng bằng bằng bằng. ....”

Tiếng vũ khí va chạm dày đặc như đậu nổ vậy vang lên, chính giữa còn kèm theo tiếng nổ phá ì ạch không khí trọng quyền của Lâm Diệp. Với trình độ cường hân thân thể lúc này của Lâm Diệp. Cho dù không vận lên lực Chân Nguyên bao phủ toàn thân, Phát Liễu Tiên Kiếm của Thanh Phong cũng rất khó tổn thương đến hắn. Càng không cần nói dưới tình trạng Lâm Diệp nghiêm túc ra tay, mặc dù cách hơn mười mấy thước khoảng cách, Thanh Phong vẫn là có thể rõ ràng cảm giác được quyền phong cổ động mạnh mẽ của Lâm Diệp.

Lâm Phong biết, sự phụ Lâm Diệp sẽ không có vấn đề gì, Mặc Kỳ Lân Phục Tịch trong Viễn Cổ Hồng Hoang, Lâm Diệp có thể trong thời gian dài như thế giao thủ mà không thất bại, càng huống chi là Thanh Phong chứ?

Đương nhiên lúc Lâm Phong quay đầu nhìn hướng về phía Khảm Phổ, Minh Nguyệt và Khảm Phổ vẫn đang trong khản trương giằng co, Khảm Phổ về mặt thoái mái tùy ý, Giống như căn bản không đem Minh Nguyệt để ở trong mắt. mà Minh Nguyệt lại là về mặt đây nghiêm nghị nhìn chăm chăm Khảm Phổ, tùy thời đề đề phòng Khảm Phổ ra tay công kích.

“Khảm Phổ! Ngươi với hắn ở đây lãng phí thời gian sao? Để ta đến đối phó hắn!” Lâm Phong phi thân qua, đứng ở trước mặt của Khảm Phổ, tay phải run huy Thiên Hồng Nhận, lạnh lùng nhìn con mắt của Minh Nguyệt.

Khảm Phổ bất đắc dĩ nói:” Là hắn vẫn luôn đứng ở chỗ cũ không chịu ra tay trước, ta cũng không thể lập tức một chiêu giết hắn đâu!”

Sắc mặt của Minh Nguyệt âm tình bất định, Lâm Phong và Khảm Phổ khắc ý trêu chọc, khiến ngọn lửa vô danh trong lòng của Minh Nguyệt đột nhiên dâng lên, không khỏi thấp giọng quát:” Câm mồm! Đừng tưởng rằng có người trợ giúp ngươi thì ta không giết được ngươi, Lâm Phong, ngươi giết Lương Thiện chương giáo Thái Hư phái của ta, hôm nay ta nhất định đem ngươi giết chết ở tại nơi này!”

Kiểm quang tầng tầng lớp lớp chợt sáng lên, trên mặt của Minh Nguyệt tràn đầy sát ý, Lâm Phong đồng dạng sử dụng Thiên Hồng Nhận mang lên một mảnh Nhận ảnh màu đỏ hồng. Chỉ Tôn phân thân cũng ở lúc Lâm Phong vọt người mà lên, lặng lẽ xuất hiện từ sau lưng của Minh Nguyệt, huy động Thiên Hồng Nhận nhanh chóng chém ngang qua.

Lúc Minh Nguyệt với Lâm Phong trực tiếp giao thủ, đột nhiên cảm thấy được từ sau lưng bản thân có một đạo tiếng gió rất nhỏ quét hướng về phía chính mình, vội vàng xoay ngược thân thể ngự sử Tiên Kiếm đón đỡ, khi nhìn thấy về mặt không biểu tình của Lâm Phong, Minh Nguyệt có chút khó mà lý giải.

Tại sao bản thân vừa mới xoay người, công kích của Lâm Phong thì đến rồi chứ? Mắt của chính mình cũng không có nhìn hoa mắt nhìn lầm, chẳng lẽ Lâm Phong này biết trong nháy mắt di chuyển sao?

Minh Nguyệt không hiểu cho nên nhanh chóng bay ngược, lúc khi nhìn thấy hai người Lâm Phong đồng thời công kích bản thân, Minh Nguyệt mới ý thức được, thì ra không phải là Lâm Phong di chuyển trong nháy mắt, cũng không phải bản thân hoa mắt, mà là Lâm Phong huyền ra một tôn phân thân.

Minh Nguyệt đối với Lâm Phong có thể huyền ra một tôn phân thân cảm thấy vô cùng giật mình, trong giới tu chân ở Vô Cực Tinh, vẫn chưa có người nào có thể gọi ra phân thân công kích kẻ địch thời gian dài. Phân thân thời gian ngắn lại là không khó nhìn thấy, nhưng vẫn luôn không gián đoạn triển khai phân thân công kích thì gần như không có.

Trong lòng cảm thấy nghi hoặc, tốc độ của Minh Nguyệt một chút cũng không thấy chậm rãi, trong lúc chớp thân thăng nà, Minh Nguyệt như có ý vô ý đến gần Thanh Phong, Lâm Phong biết ý đồ của Minh Nguyệt là cái gì, Minh Nguyệt là muốn với Thanh Phong liên hợp đến một nơi để đối phó với chính mình.

Mặc dù Lâm Diệp vẫn luôn chiếm cứ ưu thế, một quyền nặng hơn một quyền, tốc độ một chiêu nhanh hơn một chiêu công kích Thanh Phong, nhưng thân pháp của Thanh Phong cực kỳ nhanh nhẹn, biết là bản thân địch không qua cường công của Lâm Diệp, Thanh Phong vẫn luôn ở thế thủ, chỉ thủ không tấn công, trong thời gian ngắn, Lâm Diệp cũng không thể thương tổn được Thanh Phong.

Lúc Minh Nguyệt dựa hướng về phía Thanh Phong, đột nhiên Thanh Phong thay đổi thủ thế, với kiếm khí cực kỳ sắc bén trực tiếp tiếp xúc lên với Lâm Diệp, mặc dù kiếm khí của Thanh Phong bị quyền phong mạnh mẽ đánh tan, nhưng Thanh Phong lại thừa lúc Lâm Diệp công kích phi thân đến bên cạnh của Minh Nguyệt.

Lâm Phong có chút bất đắc dĩ, nhưng lại là không chút sợ hãi nói:” Bọn ngươi tưởng rằng sau khi liên hợp với nhau, thì ta sợ các ngươi sao?”

“Lâm Phong ngươi can đảm hơn người, tuổi trẻ thanh xuân, tu vị lại cao thâm như thế, huynh đệ hai người bọn ta quả thật báỉ phục. Nhưng, ngươi tội nghiệt trầm trọng, không đem ngươi giết chết ở đây, không thể nói rõ với nhiều người chết bởi vì ngươi ở Vô Cực Tinh!” Thanh Phong thấp giọng nói.

Lúc này Khảm Phổ giận dữ nói:” Các ngươi uôn miệng nói cái gì phải giết Lâm Phong, nói rõ với những người tu chân kia chết đi ở Vô Cực Tinh, lúc nào ngươi nghĩ qua cũng phải nói rõ với Lâm Phong! Vì giết người đoạt bảo, các ngươi những người tu chân tham lam cái chuyện gì mà không ra được? Hiện giờ không ngờ còn muốn lấy cớ giết Lâm Phong, ta xem các ngươi mới chính là người đáng giết!”

“Ngươi lại là thần thánh nơi nào? Tại sao phải yếu trợ vi hù, giúp đỡ Lâm Phong Ma đầu trên tay chiếm đầy máu tươi của người tu chân vô tội này? Ta khuyên ngươi vẫn là nên thừa dịp còn sớm rời khỏi Lâm Phong không nên cố chấp! Thanh Phong nhìn Khảm Phổ nói.

“Ta là ai?Hừ! Ta chính là Khảm Phổ người các ngươi ở hai vạn năm trước với Tiên nhân Thiên giới cùng nhau vây công!” Khảm Phổ tức giận nói.

Thanh Phong Minh Nguyệt cùng liếc nhìn nhau, đều là trong mắt của đối phương nhìn thấy khiếp sợ, không thể tin vị cao thủ thực lực cao không thể lường được này lại là tự xưng bản thân chính là Ma Thần Khảm Phổ. Nếu như không phải là hắn nói dối, như vậy Lâm Phong lại là như thế nào với vị vốn đã

chết đi ở cùng nhau chứ?”

Mọi người đều biết, Ma Thần Khảm Phở sớm đã chết trong trận Tiên Ma đại chiến ở hai vạn năm trước kia, mặc dù là bị một người thần bí đánh lên chết, nhưng dưới dưới mọi người nhìn chăm chú, rất nhiều người cũng nhìn thấy Ma Thần Khảm Phở chết đi.

Mặc dù Thanh Phong Minh Nguyệt lúc đó cũng ở đây, nhưng bởi vì đang với người khác chém giết đánh nhau, cũng không có nhìn thấy cảnh Ma Thần Khảm Phở chết, thậm chí từ mới bắt đầu đến cuối cùng đều không có nhìn thấy qua hình dáng của Ma Thần Khảm Phở.

Trận chiến lúc đó quả thật là quá hỗn loạn, người Tiên giới với Ma giới, với lại người tu Tiên với người tu Ma triển khai một trận đại chém giết không tiền tuyệt hậu. Cảnh thảm liệt khác thường, đến giờ nghỉ lại, vẫn sẽ khiến trong lòng của Thanh Phong Minh Nguyệt kinh hãi không thôi.

“Người có chứng cứ gì chứng minh người chính là Ma Thần Khảm Phở?” Thanh Phong trầm giọng nói.

“Ha ha ha ha! Không cần chứng minh, hần quả thật chính là Ma Thần Khảm Phở, năm đó chính là ta giết hần! Người thần bí đánh lên Ma Thần Khảm Phở chính là ta!” Đoàn Mộc Khuất Sùng không biết ở lúc nào, xuất hiện ở sau lưng của Thanh Phong Minh Nguyệt.

Thanh Phong Minh Nguyệt lúc kinh hãi mất sắc, người này ở cách bản thân khoảng cách gần như vậy, mà bản thân huynh đệ hai người lại không có chút phát hiện, cái này là tu vị gì?

Đoàn Mộc Khuất Sùng đem đôi tay đặt trên đầu Thanh Phong Minh Nguyệt, âm trầm trầm nói:” Nói cho ta biết, Tuyệt Hồn Ân đang ở trên người nào hai đứa các ngươi? Đừng có vọng tưởng có thể từ trong tay ta chạy thoát, đem Tuyệt Hồn Ân ngoan ngoãn giao cho ta, có lẽ các ngươi sẽ có cơ hội sống sót. Nếu không, hừ! Hậu quả nhất định sẽ khiến các ngươi hối hận không kịp!”

Lâm Phong ở một chỗ lát Đoàn Mộc Khuất Sùng xuất hiện, ngọn lửa thù hận trong nội tâm liền hùng hực thiêu đốt lên, lúc trước ở trước mặt của Đoàn Mộc Khuất Sùng, Lâm Phong là vô lực như vậy, trừng to hai mắt nhìn Mộ Dung Nhực Tuyết bị Đoàn Mộc Khuất Sùng dẫn đi, tự trách vô số lần thật sau hành hạ Lâm Phong.

Hiện giờ nhìn thấy Đoàn Mộc Khuất Sùng đang ở gần trước mắt bản thân, Lâm Phong rất muốn lập tức xông lên trước đi đem Đoàn Mộc Khuất Sùng bầm thây vạn đoạn, nhưng tâm trạng bình tĩnh không chế xúc động của Lâm Phong.

Lâm Diệp biết Đoàn Mộc Khuất Sùng chính là bắt đi Mộ Dung Nhực Tuyết, với lại là hung thủ chính thức đem cả gia tộc Mộ Dung gia diệt môn, ở lúc trước Lâm Phong đã đem sự việc trải qua toàn bộ nói cho Lâm Diệp biết.

Nhìn thấy Lâm Phong không chế tâm trạng xúc động của chính mình, Lâm Diệp vô cùng vui mừng, bản thân khổ sở giáo đạo Lâm Phong cho dù gặp bất cứ chuyện gì đều phải bảo trì bình tĩnh, Lâm Phong làm được, bản thân làm sư phụ này cũng rất vui mừng.

Khảm Phở đương nhiên biết Đoàn Mộc Khuất Sùng là người gì, bản thân chỉ kém một chút thì hoàn toàn hình thần câu diệt, chết trong tay của Đoàn Mộc Khuất Sùng, Khảm Phở như thế nào có thể quên đi kẻ thù lớn Đoàn Mộc Khuất Sùng của bản thân!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 107: Ma Thần Nổi Giận

Lúc này Thanh Phong Minh Nguyệt đã không có tâm trạng đi suy nghĩ Đoàn Mộc Khuất Sùng rốt cuộc là ai, lúc nghe thấy Đoàn Mộc Khuất Sùng là vì Tuyệt Hồn Ân mà đến, Thanh Phong trầm giọng nói:” Tuyệt Hồn Ân quá tàn độc, đã bị huynh đệ hai người ta luyện hóa thành hư vô, người thì đừng nên trong lòng tồn tại ảo tưởng có được Tuyệt Hồn Ân.”

Đoàn Mộc Khuất Sùng không giận mà còn cười:” Ha ha ha! Vậy sao? Ta xem người vẫn là không quá rõ ràng với tác phong làm việc của ta, nhất là người cam đảm dám làm trái ta, hiện giờ không có một người nào còn sống sót.”

Nói xong, tay phải của Đoàn Mộc Khuất Sùng đặt trên đầu của Minh Nguyệt đột nhiên hung hăng bắt xuống, thân thể của Minh Nguyệt giống như bị một lực lượng thật lớn trong nháy mắt rút đi vậy, ngay cả Nguyên Anh cũng không có kịp bỏ chạy liền hóa thành phần trần.

Lâm Phong không khỏi âm thầm cũng hít một ngụm khí lạnh, Đoàn Mộc Khuất Sùng ra tay tàn nhẫn, đã đến hoàn cảnh người ta nghe nói cực kì sợ hãi. Đúng là không biết, trước đó còn có bao nhiêu người đã từng thảm chết trên tay của Đoàn Mộc Khuất Sùng.

Tro mắt nhìn huynh đệ Minh Nguyệt của chính mình thảm chết ở trước mắt của bản thân, trong lòng của Thanh Phong tuôn lên một luồng cảm giác bi thương và phụ tội, là chính mình hại chết Minh Nguyệt, nếu như chính mình đem Tuyệt Hồn Ân giao cho Đoàn Mộc Khuất Sùng, có thể Minh Nguyệt sẽ

không có chết.

Nhưng sự việc đã đến tình trạng này, Thanh Phong cũng không có gánh nặng gì, phát đi tình bi thương kia ở trong lòng, Thanh Phong lạnh lùng nói: "Người mãi mãi cũng sẽ không có được Tuyệt Hồn Ấn, ta..."

Đoan Mộc Khuất Sùng sử dụng Truy Vân chi pháp cực kì âm độc, trực tiếp thu lấy Nguyên Anh với lại tất cả trí nhớ của Thanh Phong. Con người đột nhiên phát nổ, gió nhẹ của cái miệng lớn giống như bại trận vậy đứng ngây ngất xuống, tử trạng cực kì thê thảm.

Sau khi cười lạnh một tiếng, Đoan Mộc Khuất Sùng từ trên người của Thanh Phong lẳng không hấp thu ra trữ vật đai lưng của Thanh Phong, từ trong đó lấy ra một món đồ hình vuông màu đen, Lâm Phong kinh dị phát hiện. Thứ đồ Đoan Mộc Khuất Sùng cầm trên tay lại là Tuyệt Hồn Ấn.

Khảm Phô kinh hãi nói: "Năm đó chính là món đồ này kém một chút đem Nguyên Anh của ta hút đi!"

Đoan Mộc Khuất Sùng lạnh lùng quét về phía Lâm Phong ba người. Lạnh giọng nói: "Lâm Phong, Ta cho ngươi giúp ta tìm đủ Ma Thần Khí tàn kiện, ngươi là như thế giúp ta tìm sao?"

Lâm Phong ngao ngễ nói: "Ngươi muốn dựa vào Ma Thần Khí, lấy ra Vô Tự Thiên Thư giấu trong đó sao? Ta như thế nào có thể cho ngươi thuận lợi đạt thành ý tưởng này, ta dùng Ma Thần Khí cho Khảm Phô phục hồi chân thân. Ta tuyệt đối không có nghĩ tới sẽ có kết quả như vậy đây?"

"Là ra quá xem thường tâm cơ của ngươi, ngươi dám cả gan làm như vậy, chẳng lẽ ngươi không sợ ta sẽ giết tiểu nha đầu Mộ Dung kia sao?" Đoan Mộc Khuất Sùng lạnh lẽo nói.

"Cho dù ta giúp ngươi tìm đủ Ma Thần Khí tàn kiện. Cho ngươi lấy được Vô Tự Thiên Thư, có lẽ kết cục cuối cùng của ta vẫn sẽ là bị ngươi giết, huống chi mạo cái hiểm không có được còn mất này, không bằng ta cược một chút vận may của bản thân. Không nghĩ tới, vẫn đúng là cho ta thành công." Lâm Phong cố ý ra vẻ đắc ý nói.

Trong lúc tay trái Khảm Phô huy động, Ma Thần Khí Mâu Dao xuất hiện ở trên tay, lò mờ lộ ra u quang màu xanh đậm, ánh mắt Khảm Phô tràn ngập sát ý nồng nặc nhìn chằm chằm Đoan Mộc Khuất Sùng nói: "Nói nhiều vô ích, Đoan Mộc Khuất Sùng. Thủ hận khắc cốt của hơn hai vạn năm. Hôm nay ta thì với người có một kết thúc!"

Lâm Phong nhìn Khảm Phô sát ý tùy ý mở rộng, chậm rãi lui đến một bên, lặng lẽ nhìn mọi thứ trước mắt.

Tuyệt Hồn Ấn ở tay Đoan Mộc Khuất Sùng, cuồng cười nói: "Hai vạn năm trước cho ngươi chạy thoát, lần này, ta sẽ không cho ngươi cơ hội đồng dạng nữa! Khảm Phô, nếu đã sẽ chết trong tay ta, không bằng ngươi thừa dịp còn sớm đem Vô Tự Thiên Thư giao ra, có lẽ ta vui mừng sẽ buông tha cho ngươi."

Khảm Phô giống như không có nghe thấy Đoan Mộc Khuất Sùng nói qua. Đột nhiên bộ đao hướng về phía Đoan Mộc Khuất Sùng. Đao quang thuận thế mà ra chém hướng về phía Đoan Mộc Khuất Sùng. Sau khi ung dung lắc thân né qua đao quang, Đoan Mộc Khuất Sùng trầm giọng nói: "Khảm Phô. Ta cho ngươi thêm một cơ hội, lập tức đem Vô Tự Thiên Thư giao cho ta!"

Trả lời Đoan Mộc Khuất Sùng là lừa gạt của Khảm Phô, với lại sát ý vô tận.

Đột nhiên Ma Huyết năng lượng trong cơ thể bằng bạc hùng hậu của Khảm Phô bộc phát, thân thể vốn là cao to vĩ ngạn, lúc này dưới tình trạng quanh thân vòn quanh năng lượng màu đỏ hồng, hiện ra như một Ma Thần chính thức càng thêm uy vũ vậy.

Cả một không gian dường như cũng vì luồng khí thể cường đại này mà run rẩy, không khí như sóng gợn vậy không ngừng nhộn nhạo, Khảm Phô đem tất cả luồng năng lượng tập trung đến trên Mâu Dao, Mâu Dao dường như năng lượng chống đỡ của Khảm Phô, trong nháy mắt phát ra hồng quang chói mắt.

Sau khi Đoan Mộc Khuất Sùng nhìn thấy bộ dạng của Khảm Phô, mở ra cái hộp màu đen có đựng Tuyệt Hồn Ấn, dưới sự thúc dục của đại lượng lực Tiên Nguyên, từ trong Tuyệt Hồn Ấn một mảnh sương mù màu đen lớn phiêu đảng mà ra. Sương mù màu đen không ngừng phiêu tán ra, diện tích che khuất càng ngày càng lớn, công phu trong chớp mắt, sương mù màu đen thì đã có phạm vi phương vị hơn trăm thước.

Lâm Phong và Lâm Diệp sớm đã phi thân lui đến nơi xa, nhìn thấy sương mù màu đen ở trước mắt vẫn đang không ngừng trong khuếch tán, Lâm Phong có chút lo lắng cho Khảm Phô, bởi vì Lâm Phong biết lợi hại của Tuyệt Hồn Ấn này. Chỉ cần bị sương mù màu đen kia dính lên, thì Nguyên Anh sẽ bị đoạt đi, tử trạng tàn nhẫn không chịu nổi.

Đương nhiên Khảm Phô sẽ không ngốc đến đứng ở chỗ cũ chờ đợi sương mù màu đen của Tuyệt Hồn Ấn bao trùm thân thể, vọt người bay lên cao cao, Đoan Mộc Khuất Sùng không chế sương mù màu đen như du xà vậy quần theo hướng về phía Khảm Phô. Khảm Phô đem Mâu Dao ngưng tụ đại lượng Ma Huyết năng lượng trong nháy mắt chém xuống, đao quang quang mang sáng lên đỏ ào mà ra.

Một đạo đao quang hình dáng khổng lồ dài có hơn trăm thước đem sương mù màu đen bỏ ra, đâm đầu mà tới chém đến nơi dừng của Đoan Mộc Khuất Sùng. Đoan Mộc Khuất Sùng sớm đã có đề phòng hiểm hiểm tránh qua một kích này của Khảm Phô, lần nữa thôi phát ra đại lượng sương mù màu đen, công hướng Khảm Phô.

Khảm Phô phần nộ cũng không có như thế dừng lại công kích của chính mình, tàn ảnh phiêu động đầy bầu trời, Khảm Phô với tốc độ phiêu động không định không ngừng di chuyển, trong lúc đó cũng không có dừng lại công kích đối với Đoan Mộc Khuất Sùng. Đao quang đâm nhiên phiêu phiêu dật dật như bán nguyệt vậy chém bổ, sương mù màu đen của Đoan Mộc Khuất Sùng thôi phát mà ra toàn bộ bị đao quang đánh tan.

Đoan Mộc Khuất Sùng vô cùng nhếch nhếch từ phía né tránh tầng tầng đao quang bay nhanh mà đến, số dĩ Đoan Mộc Khuất Sùng không dám trực tiếp giao thủ với Khảm Phổ, nguyên nhân lớn nhất chính là tu vị của Khảm Phổ cao hơn một bậc so với Đoan Mộc Khuất Sùng. Hơn nữa uy lực của cực phẩm Ma Thần Khí Mâu Đao, đối quyết cứng đối cứng, đương nhiên Đoan Mộc Khuất Sùng không phải là đối thủ của Khảm Phổ.

Tuyệt Hồn Ấn là Ma Khí mà Khảm Phổ vô cùng kiêng kỵ, Đoan Mộc Khuất Sùng chính là bắt được một điểm này của Khảm Phổ, mới dám giao thủ với Khảm Phổ.

Nếu như không có Tuyệt Hồn Ấn ở tay, Đoan Mộc Khuất Sùng sớm thì chết dưới Mâu Đao của Khảm Phổ.

Lâm Phong biết, như thế cứ đánh xuống không phải là biện pháp, Đoan Mộc Khuất Sùng không dám cho Khảm Phổ đến gần người, Khảm Phổ cũng kiêng kỵ Tuyệt Hồn Ấn trong tay, vẫn luôn dây dưa xuống chỉ sẽ là lặp lại không dừng xuống.

Lúc này, trong lòng của bản thân Lâm Phong hạ một quyết định rất cả gan, đó chính là dựa vào năng lực của chính mình đi trợ giúp Khảm Phổ, chỉ cần cho Khảm Phổ giành được cơ hội, mới có thể đánh bại Đoan Mộc Khuất Sùng.

Đột nhiên thân ảnh của Lâm Phong biến mất ở chỗ cũ, sau khi Lâm Diệp phát hiện vô cùng tức giận, nộ thanh nói:” Phong nhi! Ngươi muốn đi đâu? Với thực lực của ngươi đi giúp Khảm Phổ cũng không có tác dụng gì!”

Ý nghĩa của đệ tử chính mình, Lâm Diệp có thể đoán ra đại khái, lập tức chiến ở trước mắt đã triển khai, với tính cách của Lâm Phong thì sẽ không chịu đựng hạnh hạ thời gian dài. Mặc dù có lúc vẫn có thể bảo trì bình tĩnh, nhưng sau khi nhẫn nại đến một trình độ nhất định, Lâm Phong vẫn là sẽ làm ra sự việc tương đối xúc động.

Lâm Phong thi triển Phong Ảnh Quyết, dùng tốc độ bay lượn nhanh nhất của chính mình, đồng thời Thiên Hồng Nhận trong tay bỗng nhiên hướng chém về phía trước, mục tiêu chỉ thẳng đến Đoan Mộc Khuất Sùng vẫn đang né tránh đao quang của Khảm Phổ.

Khảm Phổ nhìn thấy gia nhập đột nhiên của Lâm Phong, thoáng kinh ngạc một cái, nhưng lập tức thì phục hồi qua, trong khi bắt đầu đi lắc đầu khổ cười, đồng dạng phi thân đến gần tới gần Đoan Mộc Khuất Sùng.

Đoan Mộc Khuất Sùng nhếch nhếch né tránh như thế nào cũng không nghĩ tới, không ngờ Lâm Phong dám đến chịu chết, tùy ý phát tay quét hướng về phía Thiên Hồng Nhận của Lâm Phong, lại không có nghĩ đến, trên mặt của Lâm Phong không chỉ không có bất cứ sợ hãi, ngược lại lộ ra một nụ cười gian xảo.

Lúc cảm giác đau đớn ở cánh tay trái truyền đến, Đoan Mộc Khuất Sùng kinh ngạc phát hiện, bản thân không chỉ không có quét ra trường đao màu đỏ hồng trong tay Lâm Phong, ngược lại bị nó gạch ra một đạo vết thương thật sâu. Vẫn không có kịp dò xem vết thương, Lâm Phong hô ra Chí Tôn phân thân, đã triển khai lần thứ hai công kích.

Đoan Mộc Khuất Sùng rất là tức giận điên cuồng thời phát Tuyệt Hồn Ấn, muốn đem Lâm Phong lập tức bẻ dưới Tuyệt Hồn Ấn, nhưng ở sau lưng của bản thân, Chí Tôn phân thân của Lâm Phong lại công kích đến. Vẫn mau Khảm Phổ vì tránh cho ngộ thương đến Lâm Phong, đã tạm thời dừng lại tiếp tục công kích bản thân, Đoan Mộc Khuất Sùng lắc mình tránh qua công kích của Chí Tôn phân thân, lúc đánh muốn đánh chết Lâm Phong.

Đột nhiên phát hiện một vấn đề quan trọng, đó chính là, người của Khảm Phổ đi đến nơi nào? Vấn đề này Khảm Phổ dùng Mâu Đao trả lời Đoan Mộc Khuất Sùng, đao quang thoáng hiện, Đoan Mộc Khuất Sùng hoảng sợ phát hiện, cánh tay phải của chính mình cầm Tuyệt Hồn Ấn rời khỏi thân thể của bản thân. Vẫn còn chưa có cảm thấy đau đớn, cánh tay trái, đôi chân liên tiếp bị Khảm Phổ nhanh chóng chém đứt.

Dùng hết lực Tiên Nguyên tất cả trong cơ thể, một đạo quang mang màu đỏ sậm chợt lóe trong nháy mắt, Đoan Mộc Khuất Sùng thi triển ra thoát mạng chi pháp- Huyết Độn. Đạo quang mang màu đỏ sậm chợt lóe rồi biến mất, Khảm Phổ biết, Đoan Mộc Khuất Sùng thi triển Huyết Độn chi pháp bỏ chạy, vì an toàn của Mộ Dung Nhược Tuyết, Lâm Phong cũng không có dừng lại ở chỗ này.

Với Khảm Phổ, Lâm Diệp ba người đuổi hướng về phía chỗ của Mộ Dung Nhược Tuyết, tốc độ của Khảm Phổ rất nhanh, mấy lần di chuyển nháy mắt thì tìm đến trên ngọn núi chỗ của Mộ Dung Nhược Tuyết.

Lâm Phong và Lâm Diệp sau khi ở chỗ lắt, cũng bay nhanh đến nơi này, Lâm Phong liếc mắt một cái nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyết đang khoanh chân ngồi xếp trên đất tu luyện, vui mừng nói:” Nhược Tuyết!”

Nhưng Mộ Dung Nhược Tuyết thì như hoàn toàn không có nghe thấy tiếng gọi của Lâm Phong, vẫn là ngồi ở chỗ cũ không nhúc nhích, Lâm Phong cảm thấy quái dị của sự việc, vừa mới muốn lần nữa hô gọi Mộ Dung Nhược Tuyết, lại bị Khảm Phổ ngăn cản.

“Nhược Tuyết cô nương hiện giờ bị giam cầm trong trận pháp của Đoan Mộc Khuất Sùng bày ra, ở ngoài trận pháp, chúng ta có thể rõ ràng nhìn thấy tất cả hành động của Nhược Tuyết cô nương. Nhưng Nhược Tuyết cô nương thân ở trong trận pháp là không nhìn thấy tồn tại của chúng ta, đây chính là nơi lợi hại của giam cầm trận pháp.” Khảm Phổ thấp giọng nói.

Lâm Phong vội vàng nói:” Vậy Khảm Phổ ngươi nhanh chóng đem trận pháp giam cầm Nhược Tuyết phá đi chứ!”

Khảm Phổ khẽ cười nói:” Ngươi có phải nóng lòng muốn với Nhược Tuyết cô nương của ngươi gặp lại sao? Nhìn bộ dáng nóng lòng của ngươi, giống như nếu ta không phá trận thì sẽ liều mạng với ta vậy.”

Lâm Phong ngại ngần nhìn Khảm Phổ, vẫn ngấm liếc Lâm Diệp, ra vẻ tức giận nói:” Ngươi đúng là biết rõ còn hỏi, ta cố gắng hàng vạn khổ sở giúp ngươi tìm đủ Ma Thần Khí tàn kiện, phục hồi Ma Thần Khí Mâu Đao, Khảm Phổ ngươi hỏi báo như thế với ta sao?” !

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 108: Huyết Độn

Khảm Phở cười khàn nói: "Ta lập tức phá trận này, cho ngươi với Nhực Tuyết cô nương đoàn tụ."

Nói xong, hướng về phía góc trận pháp giam cầm Mộ Dung Nhực Tuyết, tùy ý giơ tay nhẹ phẩy mấy cái, mấy đạo Ma Huyết năng lượng trong nháy mắt kích ra. Chỉ nghe "Bắc bắc bắc!" mấy tiếng đi qua, trận pháp giam cầm Mộ Dung Nhực Tuyết vô hình hoá tan ra.

Lúc này, Mộ Dung Nhực Tuyết vốn ngồi xếp trên đất cảm ứng thấy dao động của năng lượng, chậm rãi mở ra đôi mắt xinh đẹp mà lại lo âu.

Lúc nhìn thấy ánh mắt nóng rực tràn đầy ân cần của Lâm Phong, Mộ Dung Nhực Tuyết giống như đang ở trong mơ mộng vậy. Có một thứ cảm giác vô cùng mê huyền lại không chân thực. Nhưng vẫn không khỏi tự chủ khẽ giọng nói: "Lâm Phong, đúng là ngươi sao? Ta có phải đang nằm mơ?"

"Nhực Tuyết, là ta, cuối cùng ta cũng tìm được ngươi, Đoan Mộc Khuất Sùng kia cũng bị thương bỏ chạy, thời gian này, Đoan Mộc Khuất Sùng kia có hạnh hạ ngươi chứ?" Lâm Phong thấp giọng nói.

Khảm Phở ở một bên hô một tiếng, ra vẻ uy nghiêm nói: "Lâm Phong, chúng ta hãy rời khỏi nơi này trước vậy? Đoan Mộc Khuất Sùng bị thương nặng, càng hướng chi hấn cũng thi triển Huyết Độn cực kỳ hao tổn lực Bản Mệnh Nguyên Thần, lúc này thừa dịp tuyệt giai này chúng ta nhất định phải tìm được hấn, Tuyệt Hồn Ấn lúc này vẫn là trong tay hấn. Một khi cho hấn phục hồi qua, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!"

Mộ Dung Nhực Tuyết ki dị nhìn về phía Khảm Phở và Lâm Diệp, ánh mắt không hiểu nhìn về phía Lâm Phong hỏi, hai người này đều là người xa lạ Mộ Dung Nhực Tuyết không quen biết, Lâm Phong khẽ cười nói: "Nhực Tuyết ngươi vẫn còn không quen biết hai vị này là ai chứ?" Ta nói cho ngươi biết, vị này là nhân trung anh kiệt chính là đại nhân vật trong truyền thuyết- Ma Thần Khảm Phở.

Sau khi nghe được lời nói của Lâm Phong, hô hấp của Mộ Dung Nhực Tuyết dừng lại một chút, trên mặt cười tràn đầy vẻ kinh dị, vội vàng nói: "Ma Thần Khảm Phở! Không ngờ Lâm Phong ngươi lại ở cùng nhau với Ma Thần Khảm Phở, cái này rốt cuộc là chuyện gì?"

Lâm Diệp dùng lực Chân Nguyên của bản thân thay đổi biến dung phục hồi hình dáng vốn có, nhìn Mộ Dung Nhực Tuyết trầm giọng nói: "Nhực Tuyết, ngươi nhìn xem ta là ai?"

"Lâm sư bá! Sự việc giống như càng ngày càng phức tạp, ngươi có thể chi tiết nói cho ta biết, tất cả đầu đuôi nguồn gốc của sự việc?" Mộ Dung Nhực Tuyết càng thêm nghi hoặc nói.

Lâm Phong nhẹ nhàng đi lên phía trước, đến trước mặt của Mộ Dung Nhực Tuyết, nghiêm túc nhìn chăm chăm con mắt của Mộ Dung Nhực Tuyết nói: "Nhực Tuyết, thật ra nguyên nhân của sự việc rất đơn giản, mọi thứ này đều là một trong vấn đề còn lúc ta có được Ma Thần Khí tàn kiện, lúc đầu là từ cây thiết côn màu đen nói lên."

Trải qua vô cùng nhiều trở ngại không thể nghĩ ngờ, nhiều lần trong lúc sinh tử bồi hồi, vì tìm đủ tất cả tàn kiện Ma Thần Khí. Có thể nói Lâm Phong chịu không nhiều khó khăn. Nếu như nói trước lúc Mộ Dung Nhực Tuyết vẫn chưa bị Đoan Mộc Khuất Sùng hiệp tri lấy, Lâm Phong sẽ giúp đỡ Khảm Phở tìm kiếm Ma Thần Khí tàn kiện chỉ là vì tuân thủ lời hứa hẹn. Như vậy lúc Nhực Tuyết bị Đoan Mộc Khuất Sùng bắt dùng uy hiếp Lâm Phong, thì Lâm Phong đã đem tất cả sự việc đều vớt đến một bên.

Cứu không ra Mộ Dung Nhực Tuyết, Lâm Phong làm các chuyện khác không có bất cứ ý nghĩa gì, cho dù là có thể tu luyện đến Độ Kiếp phi thăng, Lâm Phong cũng sẽ không cảm thấy vui vẻ.

Lúc này Mộ Dung Nhực Tuyết sau khi nghe thấy tất cả trải qua của Lâm Phong, tâm trạng thiết đáng lên xuống, không nghĩ tới trong đó lại là ẩn giấu nhiều âm mưu như vậy. Mọi thứ Lâm Phong làm vì bản thân khiến Mộ Dung Nhực Tuyết vô cùng cảm động, mặc dù gia tộc của chính mình bị Đoan Mộc Khuất Sùng diệt môn, nhưng có Lâm Phong ở đây. Mộ Dung Nhực Tuyết thì sẽ không cảm thấy cô độc.

Đoan Mộc Khuất Sùng đưa cầm đầu tội lỗi này vẫn chưa có chết, Khảm tạm thời vẫn chưa có cảm ứng được hơi thở của hấn đang ở chỗ nào, một đoàn bốn người đành phải dừng lại bước chân tiếp tục truy tìm Đoan Mộc Khuất Sùng

Hiện giờ bọn người Lâm Phong cũng không nguyện quay về Vô Cực thành nữa, Mộ Dung Nhực Tuyết không muốn lần nữa nhìn cảnh mà thấy thương tình, ở một nơi phong cảnh cực kì xinh đẹp, Lâm Phong ở nơi này dừng lại một cái.

Biển mây cuộn cuộn, thương mang phiêu diêu.

Ở chỗ sâu của biển mây, lúc này lại có một quang ảnh màu máu đỏ cực kì rõ ràng hiện lên. Không sai, đạo huyết ảnh đó chính là Đao Mộc Khuất Sùng.

Mặc dù thân thể bị Khâm Phổ gây trọng thương. Nhưng sau khi lúc phi thăng, tất cả người Thiên giới đều có thể dùng lực Tiên Nguyên trong cơ thể làm tạo lại chân thân. Đao Mộc Khuất Sùng một lần nữa ngưng tụ lực Tiên Nguyên, phục hồi thương thể của thân thể.

Nhưng bởi vì thi triển Huyết Độn, đại lượng lực Tiên Nguyên đều bị tiêu hao, hiện giờ Đao Mộc Khuất Sùng có thể nói rất là suy yếu, nếu như lần nữa bị bọn Lâm Phong Khâm Phổ phát hiện, Đao Mộc Khuất Sùng cũng sẽ không còn sức bỏ chạy.

Đem hơi thở của bản thân ẩn giấu lên, Đao Mộc Khuất Sùng giấu thân ở trong biển mây mênh mông, khoanh chân hư ngồi ở không trung. Đi vào trạng thái nghỉ ngơi không ý thức. Tiên thứ không chút tiết ra ngoài, thì cũng không thể cảm ứng được hơi thở ngoại giới mà đến. Mặc dù như thế vô cùng nguy hiểm. Nhưng lại có thể nhanh chóng hồi phục lực Tiên Nguyên trong cơ thể của chính mình. Sự việc tới nước này, Đao Mộc Khuất Sùng đã không có lựa chọn khác.

Vẫn may lúc thi triển Huyết Độn bỏ chạy, Đao Mộc Khuất Sùng cũng không có đem Tuyệt Hồn Ấn quên đi, có Tuyệt Hồn Ấn ở tay, Đao Mộc Khuất Sùng không thể coi như là hoàn toàn không có cơ hội trở người. Đao Mộc Khuất Sùng còn có một con cờ chưa có vận dụng, đó chính là đã từng Tiêu Dao Vương, Phong Văn hiện giờ đang ở trong Phiêu Diêu Thần Điện.

Giữa Phong Văn và Đao Mộc Khuất Sùng có quan hệ ngàn tia vạn lâu, vẫn luôn ở nơi tối hỗ trợ Phong Văn sáng lập Tiêu Dao cung chính là Đao Mộc Khuất Sùng, cho Phong Văn nhiều loại bảo vật cũng là Đao Mộc Khuất Sùng. Mọi thứ này mục đích ở đâu, đều là bởi vì sau khi Khâm Phổ bị Đao Mộc Khuất Sùng đánh lên Nguyên Thần rời khỏi, Vô Tự Thiên Thư cũng không có từ trên người Khâm Phổ tìm thấy.

Đao Mộc Khuất Sùng biết khi bản thân đánh nát trong Ma Thần Khí Mâu Dao, nhất định có dấu Vô Tự Thiên Thư, nếu không thì không có thể giải thích Vô Tự Thiên Thư ở chỗ nào.

Đối với tại sao Phong Văn lại hận Khâm Phổ như thế, thật ra nguyên nhân rất đơn giản, Phong Văn và Khâm Phổ vốn là bạn bè vô cùng giao hảo. Chỉ là thiên chất của Khâm Phổ cực kì thông minh, cho dù học cái gì đều đặc biệt nhanh. Chậm rãi, khiến Phong Văn lòng dạ hẹp hòi sinh ra lòng ghen ghét cường liệt.

Lúc Khâm Phổ dưới cơ duyên hảo hợp, sau khi có được ngọc giản chứa Ma Thần Độn công pháp, lòng ghen ghét của Khâm Phổ thì càng thêm khó mà khống chế. Đầu là người tu chân, tại sao ông trời lại không công bằng như vậy, chuyện gì cũng cho Khâm Phổ chiếm tiên cơ. Thiên chất cao hơn bản thân cũng thôi, phúc duyên cũng thâm hậu hơn so với bản thân, Phong Văn vô cùng không phần.

Khâm Phổ Độ Kiếp thành công, lúc phi thăng Thiên giới, Phong Văn mới chỉ qua là vừa mới đi vào Xuất Khẩu kỳ mà thôi, chênh lệch lớn như vậy, như thế nào có thể khiến Phong Văn không tồn tại ghen ghét?

Cuối cùng, lúc Phong Văn khổ sở tu luyện hơn mười vạn năm, lúc đột phá đến Độ Kiếp kì, Khâm Phổ lại cũng từ Thiên giới lấy trộm Vô Tự Thiên Thư, chạy đến giới phàm trần. Đồng thời hạ giới vẫn có đồng đạo đại nhân vật Tiên giới và Ma giới, từ đó dẫn phát ra một trận khoáng thế cuộc chiến Tiên Ma.

Nhìn thấy uy vũ chí cực, dưới đồng đạo cao thủ vây sát mặt vẫn không thay đổi, Khâm Phổ ung dung ứng đối, ngọn lửa ghen ghét ẩn giấu hơn mười vạn năm lại nổi lên.

Sau khi Khâm Phổ bị người thần bí đánh lên giết chết, Phong Văn liền ở dưới một loại quỷ sai thần khiển nào, ngẫu nhiên gặp được Đao Mộc Khuất Sùng, hai người một vô tức hợp. Từ nay về sau, Phong Văn liền có lấy tên sáng lập Tiêu Dao cung, thực chất âm thầm giúp đỡ Đao Mộc Khuất Sùng khắp nơi tìm kiếm Ma Thần Điện.

Một chiến trước Ma Thần Điện, đánh đổ Tiêu Dao Cung mà Phong Văn khổ sở kinh doanh hơn vạn mấy năm, đồng thời cũng đánh nát lòng xung hùng hư vô mờ mịt của Phong Văn kia. Phong Văn đột nhiên tỉnh ngộ ý thức được cái đáng quý thật sự, với Lăng Mộng vẫn luôn yêu bản thân thật sâu kết thành đạo lữ, nhưng, Đao Mộc Khuất Sùng tàn nhẫn ác độc sẽ dễ dàng buông tha cho Phong Văn sao? Đáp án đương nhiên là phủ định, có lẽ trong đó đã có trời định, cho dù chuyện gì có bắt đầu cũng sẽ có kết thúc.

Lâm Phong và Mộ Dung Nhược Tuyết từ lúc sau khi ở một nơi tên là Lan Thương Tiên Cảnh ở Vô Cực Tinh đặt chân, thì cả ngày lưu liên quên quay về giữa son thủy côi lệ này. Hai người bộ dáng thân mật song túc song phi, khiến Khâm Phổ ở một bên vô cùng khó hiểu, Khâm phổ là người gồ trên tình cảm, Lâm Diệp cũng rất là bất đắc dĩ đối với Khâm Phổ.

Cho dù là tu chân một đạo hoặc là trận pháp một đạo, Khâm Phổ cũng có được cảnh giới rất là cao, nhưng một khi đề cập đến chuyện tình cảm giữa nam nữ, Khâm Phổ thì giống như đứa trẻ ba tuổi vậy như hiểu không hiểu. Một chữ tình, hại người không nhẹ, nhưng thế gia tốt đẹp nhất, thuần chân nhất, khiến người hăm sâu vào trong mà khó tự rút ra nhất có lẽ cũng chỉ có là chân tình.

Có lẽ trầm mê trong tu luyện chi cảnh, không ngừng đề cao tu vị của bản thân, với siêu việt động lực lớn nhất của chính mình, kí tình với thiên đạo là sự việc truy tìm mới có ý nghĩa nhất ngoài siêu thoát tình nam nữ vậy!

Lâm Diệp giống như đột nhiên hiểu rõ cái gì, có một loại cảm giác chỉ có thể ý hội không thể nói bị bản thân bắt lấy, sau khi nhắm mắt lặng lẽ lĩnh ngộ thật lâu, Lâm Diệp chậm rãi mở ra đôi mắt thần quang nội liễm.

Khâm Phổ ở một bên kinh dị nhìn Lâm Diệp, trầm giọng nói:” Lâm Diệp, tu vị của ngươi tăng lên!”

Lâm Diệp lạnh nhạt cười, trầm mặc không nói. Quả thật, Lâm Diệp đã ở vừa rồi trong lặng lẽ linh ngộ, khuy thấy một góc cực tôn thiên đạo, nhưng chỉ là một góc, thì khiến Lâm Diệp thu hoạch rất nhiều.

“Tứ Cửu Thiên Kiếp của ta sẽ trong nửa năm giáng xuống.” Lâm Diệp thấp giọng nói.

Khảm Phô cười nói: “Nhìn không ra, tốc độ tu luyện của Lâm Diệp ngươi vẫn là không chậm, đem tin tức tốt này nói cho đồ nhi ngoan Lâm Phong đi! Hắn biết được nhất định sẽ cảm thấy rất là vui mừng thay cho ngươi.”

Lâm Diệp vẫn chưa kịp trả lời Khảm Phô, Khảm Phô liền hướng về phía xa Lâm Phong truyền âm nói: “Lâm Phong, sư phụ Lâm Diệp của ngươi thành công đột phá, trong nửa năm Thiên Kiếp sẽ giáng xuống.”

Lâm Phong đang với Mộ Dung Nhược Tuyết hưởng thụ cảm giác ngọt ngào tương y tương ái, cái tin tức này của Khảm Phô vô dị phá vỡ yên lặng của Lâm Phong, nhưng tin tức này khiến Lâm Phong thật lòng thay sư phụ Lâm Diệp của bản thân vui mừng. Đối với người tu chân mà nói, tu luyện đến Độ Kiếp chỉ cảnh, với lại có thể cảm ứng đến Thiên Kiếp giáng xuống, đó là đại sự đứng đầu, cũng là lý sự đứng đầu.

Mọi người đều biết, muốn thành công độ qua Thiên Kiếp rất nguy hiểm, nếu như không có cao thủ giúp đỡ, hoặc là Tiên khí... bảo vật hỗ trợ, người tu chân thông thường muốn Độ Kiếp là vô cùng hung hiểm.

Một cái bất cần, thì cực có thể rơi xuống kết cục hình thần câu diệt, hồn phi phách tán. Nhưng có người tu chân nào không muốn có một ngày có thể thử túc nguyện, phi thăng Thiên giới chứ?

Độ Kiếp là việc khiến vô số người tu chân vô cùng mâu thuẫn, một bên là cuối cùng tu luyện thành công, lúc đến có thể toàn lực liều mạng. Một bên lại là lo lắng vạn phần, tại vì tìm một món vật hộ thể có thể hạ thấp nguy hiểm Độ Kiếp mà khổ sở tìm tòi, sự việc này là vấn đề khó mà cao thủ tu chân không thể không đi đối mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 109: Ngộ Đạo

Rất nhiều người tu chân bởi vì không qua được cửa này, mới sẽ lựa chọn bình giải thân thể của bản thân, với Bản Mệnh Nguyên Anh đi tu luyện Tán Tiên.

Đối với Tán Tiên mà nói, mặc dù không có thân thể, nhưng bằng dựa vào năng lượng tinh thuần của Bản Mệnh Nguyên Anh, vẫn là có thể tiếp tục tu luyện. Cho dù đột phá phải đối mặt với Thiên Kiếp giáng xuống, nhưng Thiên Kiếp này không phải Thiên Kiếp thường, uy lực thiên lôi mà Tán tiên phản kháng, uy lực thiên lôi nhỏ hơn rất nhiều so với người tu chân Độ Kiếp kỳ cuối đối mặt.

Chỉ cần thuận lợi vượt qua chín lần Tán Tiên Thiên Kiếp, đồng dạng có thể phi thăng Thiên giới, mà lại là trực tiếp trở thành Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên Lâm Diệp sẽ không tồn tại nhiều băn khoăn như vậy, với luyện thể chi pháp của Lâm gia, tu luyện thân thể với ngoại công nhập đạo đạo, cho dù không có bảo vật gì hỗ trợ, Lâm Diệp muốn thành công vượt qua Tứ Cửu Thiên Kiếp cũng không là chuyện khó.

Đương nhiên Lâm Phong sẽ không cho sư phụ chính mình đi mạo hiểm, nhưng ở lúc vì sư phụ Lâm Diệp vui mừng vì sắp phải Độ Kiếp, đột nhiên Lâm Phong ý thức được một vấn đề, đó chính là sư phụ phi thăng, bản thân chỉ cần nguyện ý cũng là có thể cùng nhau Độ Kiếp.

Nhưng Mộ Dung Nhược Tuyết thì không thể, mặc dù Mộ Dung Nhược Tuyết hiện giờ tu vị đã là Hợp Thể kỳ đầu, nhưng muốn ở nửa năm thời gian ngắn ngủi tu luyện đến Độ Kiếp kỳ cuối, căn bản là không có khả năng.

Lâm Phong nghĩ tới đây, không khỏi vô cùng buồn rầu, chính mình cũng không nguyện ý với sư phụ Lâm Diệp tách ra, cũng không muốn cho Mộ Dung Nhược Tuyết rời khỏi bản thân. Thì ở lúc Lâm Phong khổ sở suy tư biện pháp giải quyết chuyện này, trong đầu của Lâm Phong linh quang chợt lóe, ngọc giản.

Đúng, chính là ngọc giản, ở trong ngọc giản có thể đem thời gian ngoại giới giảm chậm một ngàn lần, thời gian ngoại giới qua đi nửa năm. Như vậy ở trong ngọc giản thì có thể đủ tu luyện năm trăm năm. Với tu chất của Mộ Dung Nhược Tuyết, thời gian năm trăm năm đủ tu luyện đến cảnh giới Độ Kiếp kỳ cuối.

Lâm Phong lập tức đem ý tưởng này của bản thân nói cho Mộ Dung Nhược Tuyết biết, mặc dù uy lực thiên lôi của Thiên Kiếp bổ xuống sẽ tăng cường mười lần, nhưng với thực lực của bọn người Lâm Phong, hơn nữa có Ma Thần Khí Thiên Hồng Nhận của Lâm Phong luyện chế hỗ trợ, thành công Độ

Kiếp sẽ không quá khó.

Mộ Dung Nhược Tuyết biết ý của Lâm Phong. Lâm Diệp ở trong nửa năm thì sẽ Độ Kiếp, Lâm Phong cũng là đang áp chế cảnh giới của bản thân, mà hiện giờ tu vị thấp nhất chính là chính mình, nếu đã có thể ở trong ngọc giản lợi dụng thời gian yên lặng để tu luyện, quả thật Mộ Dung Nhược Tuyết nghĩ không được chủ ý tốt hơn so với biện pháp này.

Khâm Phô nhắc nhở Lâm Phong, Mộ Dung Nhược Tuyết đi vào ngọc giản tu luyện, Lâm Phong cũng không thể giúp được gì. Có Thần Thức phân thân của Cơ Trầm tiền bối ở đây, Mộ Dung Nhược Tuyết sẽ không xuất hiện vấn đề gì. Hiện giờ chuyện quan trọng nhất chính là, trong thời gian ngắn nhất có thể tìm được Đoan Mộc Khuất Sùng, với lại còn phải hoàn toàn diệt trừ hắn, nếu không, một khi cho Đoan Mộc Khuất Sùng phục hồi tu vị ban đầu, muốn giết hắn lần nữa thì không dễ dàng.

Lâm Phong cũng ý thức được tính cấp thiết và tình nghiêm trọng của vấn đề, sau khi đem Mộ Dung Nhược Tuyết đưa vào trong ngọc giản, Lâm Phong liền với Khâm Phô, Lâm Diệp ba người đồng thân đi tìm kiếm Đoan Mộc Khuất Sùng.

Vô Cực thành. Thái Hư phái.

Từ lúc sau khi Lương Thiện bị giết ở Viễn Cổ Hồng Hoang, chương giáo tân nhiệm Lương Trung, lúc tiếp nhận chức vị chương giáo vẫn chưa đến ba ngày thời gian thì gặp hại thân bí, càng khiến đông đảo đệ tử Thái Hư phái chấp nhận không được là, Thanh Phong Minh Nguyệt lĩnh hồn ngọc giản của hai vị trưởng lão tu vị cao thâm nhất. Cũng ở một ngày sau vỡ vụn!

Trong khoảng thời gian ngắn, cả một Vô Cực thành đều biết tin tức oanh động này. Rốt cuộc là ai lại ác độ như vậy? Gần như đem cao thủ Thái Hư phái giết gần hết, mọi người các thế lực lớn đều đang tự nguy. Sợ người kế tiếp gặp kẻ độc thủ sẽ chính là bản thân.

Lưu ngôn phi ngữ luôn truyền bá rất là nhanh, ồn đến lòng người tu chân cả Vô Cực Tinh đều hoảng sợ. Áo ào đóng cửa không ra ngoài, nghiêm lệnh đệ tử tự gia tăng cường phạm vi đề phòng. Thật ra mọi người đều biết, nếu như đúng là có sát thủ thân bí muốn giết chính mình, cho dù đề phòng nghiêm mật đi nữa, cũng sẽ khó thoát ách vận này.

Thanh Phong Minh Nguyệt trong Thái Hư phái là nhân vật thực lực gì? Bọn họ cũng đều là Cửu Kiếp Tán Tiên a! Có thể ở dưới tình trạng bất tri giác dễ dàng giết chết hai người, thực lực của người thân bí này có thể tưởng tượng được.

Lần này không có ai đem hung thủ giết người tội danh lần nữa gắn xếp trên người của Lâm Phong, mọi người trong lòng đều biết rõ, muốn nói Lâm Phong có thể giết chết Lương Trung, không có ai sẽ hoài nghi. Bởi vì trước đó Lương Thiện tu vị cao hơn so với Lương Trung chết ở trong tay của Lâm Phong. Nhưng lần này người chết lại là hai vị trưởng lão của Thái Hư phái có công lực cao tuyệt a!

Muốn giết chết một người trong đó cũng rất là khó. Càng huống chi là một lần giết chết hai người bọn họ, Thái Hư phái này lần xem như nguyên khí thương nặng. Trong phái chết nhiều cao thủ như thế, với lại vẫn có đông đảo đệ tử chủ tâm cốt của hai vị trưởng lão Thanh Phong Minh Nguyệt, trong thời gian ngắn muốn chấn lại uy danh là không thể nào.

Lúc Lâm Phong một đoàn ba người đang khắp nơi tìm kiếm Đoan Mộc Khuất Sùng, được biết tin tức Thanh Phong Minh Nguyệt bị giết, đã ở trên Vô Cực Tinh tán phát phí phí dương dương, chỉ là không ai biết hung thủ chính thức là người gì.

Chính thức biết chân tướng của sự việc đương nhiên là Lâm Phong ba người, Lâm Phong cũng không nghĩ tới Thanh Phong Minh Nguyệt lại có uy vọng cao như vậy ở Vô Cực Tinh, sau khi bị giết sẽ dẫn ra phản ứng liên khóa như thế.

Đã tìm Đoan Mộc Khuất Sùng đủ hai tháng thời gian, Lâm Phong ba người gần như tìm hết cả một Vô Cực Tinh, mỗi đến một chỗ, Khâm Phô cũng là dùng Tiên thức cẩn thận quét qua mỗi một tắc. Có thể nói, nếu như Đoan Mộc Khuất Sùng ở trong phạm vi Tiên thức, nhất định tránh không khỏi Tiên thức của Khâm Phô.

Nhưng kết quả khiến Lâm Phong ba người vô cùng thất vọng, cho dù Khâm Phô tìm như thế nào, cũng không tìm thấy Đoan Mộc Khuất Sùng sợ chi là một chút hơi thở. Rốt cuộc Đoan Mộc Khuất Sùng trốn đến chỗ nào chứ? Chẳng lẽ nói hắn đã rời khỏi Vô Cực Tinh sao?

Đương nhiên Đoan Mộc Khuất Sùng không có rời khỏi Vô Cực Tinh, trên cơ bản Đoan Mộc Khuất Sùng đã phục hồi tu vị vẫn đang tiếp tục vô ý thức nghỉ ngơi, Đoan Mộc Khuất Sùng lão gian xảo như thế sẽ ngóc đến dưới tình trạng không có nắm chắc hiện thân. Hắn chỉ là vẫn luôn chờ một thời cơ mà thôi, chỉ là không ra tay, một khi ra tay thì mục tiêu trúng mạng.

Phiêu Diêu Thần Điện, Vô Vị Các.

Lăng Tiêu sau khi nghe xong tức mà thủ hạ dò xét cảm thấy vô cùng kì quái, Thanh Phong Minh Nguyệt đã chết!

Lăng Tiêu đã từng giao qua thủ với Minh Nguyệt ở trước Ma Thần Điện, biết rõ ràng thực lực của Minh Nguyệt, có thể nói, dưới tình trạng lúc bản thân sử dụng toàn lực với Minh Nguyệt quyết đấu, mặc dù phải phí một chút công phu, nhưng muốn đưa Minh Nguyệt vào chỗ chết, Lăng Tiêu dựa vào hỗ trợ của trận pháp vẫn là có thể làm được.

Nhưng, nếu như đồng thời đối mặt với hai huynh đệ Thanh Phong Minh Nguyệt, cho dù là Lăng Tiêu, cũng có thể bỏ chạy hoặc là thi triển trận pháp phòng ngự mà thôi, người thân bí giết Thanh Phong Minh Nguyệt tuyệt đối là cao thủ trong cao thủ, điều này là sự thật vô庸 nghi ngờ.

Vấn đề khiến Lăng Tiêu nghĩ không rõ là, ở trên Vô Cực Tinh, quan sát tất cả nhân vật có thể xưng cao thủ hai chữ quả thật là ít rồi còn ít. Với tu vị của hai huynh đệ Thanh Phong Minh Nguyệt ở trên Vô Cực Tinh tuyệt đối có thể xếp lên trước thứ mười, là người gì có thể có thực lực cường hãn có thể

giết chết huynh đệ bọn họ chứ?

Chỉ có một giải đáp, người thần bí cao thủ giết người kia nhất định không phải là người tu chân Vô Cực Tinh, mà cực có khả năng là Tiên Nhân từ Thiên giới đến tới Vô Cực Tinh. Đáp án này là hợp lý nhất, cũng là Lăng Tiêu có thể chấp nhận.

Sau khi Lăng Tiêu nghĩ thông điểm này, trong đầu vốn chứa nghi hoặc thoảng đã bắt được vấn đề mấu chốt, chính là Thanh Phong Minh Nguyệt đắc tội Tiên nhân Thiên giới thì tính khả năng cũng không lớn, tại sao Tiên nhân Thiên Giới vẫn phải hạ thủ đối với hai người huynh đệ bọn họ chứ?

Có phải Thanh Phong Minh Nguyệt biết được bí mật gì? Hoặc là trên tay có trân quý hoặc bảo vật gì đặc biệt? Bảo vật! Lăng Tiêu tâm tư kín đáo đột nhiên nghĩ tới, ở trước Ma Thần Điện trước khi bản thân ra tay cứu ra Phong Văn, Minh Nguyệt đã từng từ trong tay Phong Văn đem Ma Thần Khí Tuyệt Hồn Ấn đoạt lấy. Có phải Tiên nhân Thiên Giới muốn có được Tuyệt Hồn Ấn, và Thanh Phong Minh Nguyệt không chịu giao ra, Tiên nhân Thiên giới dưới sự giận dữ thì ra tay giết chết hai người bọn họ?

Ý tưởng can đảm này xuất hiện trong đầu của Lăng Tiêu, Lăng Tiêu chợt hiểu ra, có lẽ sự việc tương tự trải qua của chính mình có lẽ là giải thích hợp lý nhất. Tuyệt Hồn Ấn là Ma Khí cực kì tàn nhẫn ác độc, chỉ cần bị sương mù màu đen từ trong Tuyệt Hồn Ấn thổi phát mà ra dính tới trên người, chỉ sợ chỉ là một chút xíu, thì sẽ bị sương mù màu đen hấp thu Nguyên Anh mà chết.

Tiên nhân Thiên Giới kia có được Tuyệt Hồn Ấn, nhất định có mưu đồ trọng đại gì, nếu không hẳn cũng sẽ không đem Tuyệt Hồn Ấn làm một món sản phẩm sưu tầm để chơi chứ? Lăng Tiêu nghĩ tới đây, càng xác định phỏng đoán của chính mình, trong lòng không khỏi tràn đầy tò mò đối với sự việc này.

Phụ thân Lăng Vực trước khi phi thăng đã từng lặp lại nhiều lần dặn dò bản thân làm việc phải thấp thòm, nhưng Lăng Tiêu vẫn là một người tự do quen, làm việc toàn dựa vào tâm trạng và cảm giác của chính mình, hiện giờ gặp được một sự việc kinh hiểm kích thích này, hẳn như thế nào có thể sẽ dễ dàng buông tha.

Hơn nữa, có thể đem chân tướng của sự việc công bố với mọi người, tiêu trừ đi khủng hoảng tự dung của mọi người, điều này cũng là việc bản thân nguyện ý, Lăng Tiêu ở Phiêu Diêu Thần Điện bế buồn đã lâu, đương nhiên sẽ không bởi vì lo lắng quá nhiều mà tiếp tục buồn bực xuống. Làm việc bản thân muốn đi làm, là nguyên tắc của Lăng Tiêu.

Đương nhiên Phong Văn biết được tin tức Thanh Phong Minh Nguyệt bị người thần bí giết, đối với người thần bí rốt cuộc là ai, cũng không có rõ ràng hơn so với Phong Văn. Đoan Mộc Khuất Sùng là từ nơi này của bản thân có được Tuyệt Hồn Ấn trong tay của Thanh Phong Minh Nguyệt, với thực lực và thủ đoạn tàn nhẫn của Đoan Mộc Khuất Sùng, Thanh Phong Minh Nguyệt không chết trong tay của hắn mới khiến Phong Văn cảm thấy kì quái.

Nếu Đoan Mộc Khuất Sùng đã có được Tuyệt Hồn Ấn, như vậy bước kế tiếp hẳn có phải là muốn đi đuổi giết Lâm Phong? Ma Thần Khí Mâu Dao đến giờ vẫn chưa có ra đời, Đoan Mộc Khuất Sùng tự nhiên cũng không thể có được Vô Tự Thiên Thư. Bản thân cũng đã thoát khỏi khống chế của Đoan Mộc Khuất Sùng, không cần phải nhìn sắc mặt hắn làm việc nữa.

Phong Văn mạnh mẽ phát đi các loại nghi lo trong lòng chính mình, an tâm tĩnh tu, sớm ngày với Lăng Mộng cùng nhau phi thăng Thiên giới, từ đó về sau mỗi mỗi đều tư thù cùng nhau, điều này là sự việc duy nhất hiện giờ Phong Văn quan tâm nhất.

Nhị đệ Phong Tấn sớm đã thành công Độ Kiếp phi thăng Thiên giới, bản thân làm đại ca này cũng không thể cho hắn đợi quá lâu thời gian, các sự việc khác sớm đã không liên quan với bản thân, Phong Văn một lòng chỉ cầu có thể sớm ngày tu thành đại đạo, đột phá cảnh giới Độ Kiếp kỳ cuối, cảm ứng được Thiên Kiếp của mình giáng xuống.

Trải qua đoạn thời gian với Lăng Mộng đạo lữ song tu, tu vị của Lăng Mộng đã từ ban đầu Độ Kiếp trung kỳ, thành công đột phá đến Độ Kiếp kỳ cuối, Phong Văn cũng lơ mơ cảm ứng được ngày tháng đột phá của bản thân đã không xa. Chuyện cũ thể trần trước đó thí cho nó phiêu tán theo gió vậy!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 110: Vạn Dặm Truy Địch

Một tháng sau, trên quần sơn liên miên bất tuyệt ở Vô Cực Tinh nam bộ, một mảnh biển mây bốc lên mang mang tuyền cổ không thay đổi, biển mây không có chỗ kỳ quái gì, chỉ là ở sau một đạo ánh sáng hiện qua, một lão già áo đen gầy gò về mặt đầy âm trầm xuất hiện ở trên không biển mây, mà òn lảng không hư đứng.

Không có sai, lão già áo đen này chính là Đoan Mộc Khuất Sùng khiến Lâm Phong khổ sở tìm kiếm ba tháng mấy. Đoan Mộc Khuất Sùng hoàn toàn phục hồi tu vị chân thân không ấn dấu hơi thở của bản thân, thoảng dò xét một cái, liền nhanh chóng bay đi hướng về phía Tây Nam.

Mục tiêu của Đoan Mộc Khuất Sùng trực tiếp chỉ hướng về phía Phiêu Diêu Thần Điện trong thiên ngoại ảo cảnh, Đoan Mộc Khuất Sùng sẽ đến tìm

chính mình. Giống như gánh nặng vứt không ra vậy, Đoàn Mộc Khuất Sùng nhận chuẩn Phong Văn.

Vô Cực Tinh bờ biển tây vực, Lâm Phong một đoàn ba người về mặt đầy bắt đắc dĩ, lặng lẽ nhìn nước biển không ngừng vỗ vào đá ngầm bên bờ biển, đã hơn ba tháng, vẫn luôn không có truy tìm được chỉ sợ một chút ít hơi thở của hơi thở.

Lâm Phong nhìn Khảm Phổ thấp giọng nói:” Có phải là Đoàn Mộc Khuất Sùng kia bị thương quá nặng, đã chết? Nếu không tại sao chúng ta tìm hơn ba tháng cũng không tìm thấy hắn?”

“Tĩnh có thể này có thể bài trừ ở ngoài, Đoàn Mộc Khuất Sùng là tu vị gì? Cho dù là bị thương nặng đi nữa, chỉ cần không dồn hắn đến chỗ chết, với năng lực của hắn tuyệt đối có thể phục hồi qua.” Khảm Phổ nhàn nhạt nói.

Lâm Diệp vỗ nhẹ một cái bả vai của Lâm Phong nói:” Phong nhi, người đừng quá nóng lòng, không phải là còn dư hai tháng mất thời gian sao? Chúng ta từ từ kiếm, nếu quả thật tìm không được Đoàn Mộc Khuất Sùng kia, cũng chỉ có thể nói là thiên mệnh trời đặt. Dầu sao chúng ta cố gắng qua, cũng sẽ không để lại tiếc nuối.”

Lâm Phong cảm kích nhìn sư phụ Lâm Diệp của chính mình, trầm giọng nói:” Sư phụ ngài nói đúng, là ta quá cố chấp, tùy hắn đi vậy! Ta thì không tin tưởng Đoàn Mộc Khuất Sùng dám ở lúc ngày đó chúng ta Độ Kiếp xuất hiện, hắn dám đến, thì cho hắn có đến không có về!”

Khảm Phổ mới vừa tiếp lời của Lâm Phong, đột nhiên dừng lại một chút. Sau đó mừng rỡ nói:” Lâm Phong! Người không cần chờ đợi đến hai tháng sau, hiện giờ chúng ta có thể đi tìm Đoàn Mộc Khuất Sùng! Hắn đã xuất hiện, hiện giờ thì đang ở phía tây nam của Vô Cực Tinh.”

“Quá tốt rồi! Đoàn Mộc Khuất Sùng này giống như con rùa vậy rùa rút đầu lâu như vậy, giờ đây cũng cho là chịu lộ mặt, chúng ta đi lộ quy xác của hắn, cho hắn cũng không thể tránh né lần nữa!” Lâm Phong hưng phấn nói.

Thiên ngoại ảo cảnh, Phiêu Diêu Thần Điện.

Trải qua một ngày không ngừng bay vọt. Lúc này Đoàn Mộc Khuất Sùng đứng ở bên ngoài của thiên ngoại ảo cảnh, cẩn thận nhìn trận pháp sắp xếp của thiên ngoại ảo cảnh.

Thiên ngoại ảo cảnh, danh tiếng ý nghĩa, chính là một tòa Thiên Nhiên Mê Trận mà ông trời tùy ý bày xuống. Tổ tiên Lăng gia sở dĩ lựa chọn đem Phiêu Diêu Thần Điện tạo lập ở trong thiên ngoại ảo cảnh, nguyên nhân chính là xem trúng bảo vệ của Mê Trận.

Phiêu Diêu Thần Điện mặc dù số người thừa thốt, nhưng lại có thể ngự lập ở Vô Cực Tinh hơn mười vạn năm không ngã, nguyên nhân khác ngoài đệ tử trong điện tu vị cao thâm ra, bảo vệ của Thiên Nhiên Mê Trận cũng là một nguyên tố vô cùng quan trọng.

Mặc dù tạo nghệ của Đoàn Mộc Khuất Sùng trên trận pháp một đạo không là phải rất là tinh thuần, có thể tu luyện đến cảnh giới Cửu Chuyển Tu La Ma Vương, cho dù là không tính thông trận pháp nữa. Cũng là có thể bày ra hoặc phá giải một số trận pháp.

Ở ngoài Phiêu Diêu Thần Điện của tòa Thiên Nhiên Mê Trận này, một số người tu chân thông thường chỉ cần đi nhầm vào trong, thì sẽ bị các loại ảo tượng trong Mê Trận mê hoặc, từ đó mà khó từ trong đó đi ra.

Đối với cao thủ giống như Đoàn Mộc Khuất Sùng như vậy mà nói, cho dù không thể mạnh mẽ phá trận, với Tiên thức của bản thân cũng có thể cảm ứng ra con đường đi vào chính xác của trận pháp.

Sau khi không tiếng động tùy ý đi lại hơn mấy trăm lần. Đoàn Mộc Khuất Sùng ở trước mắt, Phiêu Diêu Thần Điện xuất hiện đứng vẫn như trước.

Đi vào trong Phiêu Diêu Thần Điện, Tiên thức của Đoàn Mộc Khuất Sùng đảo qua, liền rất nhanh tìm được vị trí chỗ của Phong Văn. Âm lạnh cười, truyền âm qua:” Phong Văn, lão phu có chuyện đến tìm người, mau đến gặp!”

Đoàn Mộc Khuất Sùng vẫn chưa chờ Phong Văn trả lời, có một tiếng thấp trầm vang lên:” Người là người gì? Cả gan dám xông vào Phiêu Diêu Thần Điện?”

Đoàn Mộc Khuất Sùng nhìn hướng về bên trái phát ra âm thanh, một người áo đen che mặt đầu đội mặt nạ dữ tợn đứng ở trước mặt bản thân, Đoàn Mộc Khuất Sùng lạnh cười nói:” Ta chỉ là một người qua đường, đến đây với quen biết của bản thân gặp mặt quy tụ.

“Láo xược! Người đem Phiêu Diêu Thần Điện ta là khách sạn sao? Cho người muốn đến thì đến, muốn đi thì đi! Hôm nay cho người đến được đi không được!” Người áo đen bịt mắt quát lớn.

Nhưng khiến người áo đen không tưởng tượng được là. Vẫn chưa chờ bản thân lấy ra vũ khí công kích lão già áo đen trước mặt. Thân thể của bản thân thì đã không cử động, và tay của lão già áo đen gầy gò như củi đã xuyên thấu thân thể của chính mình!

Đoàn Mộc Khuất Sùng đột nhiên rút ra đôi tay của chính mình. Thuận tiện hấp thu Nguyên Anh của người áo đen bịt mặt, căn bản giống như không có nhìn thấy người áo đen bịt mặt ngã xuống ở trước mắt vậy, lạnh lùng nói:” Người còn sót lại đều cùng nhau ra ngoài vậy! Dầu đầu lộ đuôi giống như con chuột nhát gan vậy, Phiêu Diêu Thần Điện không có thi vạ sao?”

Lúc này Phong Văn lập tức xuất hiện ở trước mặt Đoàn Mộc Khuất Sùng, nhìn thấy thủ vệ ngã ở trên mặt đất, tức giận nói:” Đoàn Mộc Khuất Sùng! Người một lần nữa đây đưa với ta, hiện giờ lại là dám ở Phiêu Diêu Thần Điện hành hung giết người! Rốt cuộc người muốn làm cái gì?”

Đoan Mộc Khuất Sùng lạnh nhạt cười nói:” Làm cái gì? Ngươi tưởng rằng núp ở Phiêu Diêu Thần Điện thì có thể thoát khỏi lão phu sao? Trước kia lão phu giúp ngươi nhiều chuyện lớn như vậy, ngươi một tiếng không rên thì bỏ đi thì muốn thôi như vậy, thiên hạ làm gì có chuyện lợi ích như thế?”

“Lần này lão phu đến tìm ngươi không vì chuyện gì khác, chỉ cần ngươi đáp ứng giúp ta, sau này ta cam đoan sẽ không đến đây dựa vào ngươi nữa, nói thiệt cho ngươi biết, người bạn già Khâm Phổ của ngươi đã một lần nữa sống qua lại!”

Phong Văn kinh hãi nói:” Ngươi nói cái gì? Khâm Phổ sống lại!”

Thủ vệ nghe thấy tin tức càng mà đến càng ngày càng nhiều, đã có hơn mười người đem Đoan Mộc Khuất Sùng đám đám vây cầm lên, Lăng Mộng và Lăng Tiêu cũng đều đến nơi này.

Lời nói của Đoan Mộc Khuất Sùng đem đến chấn động quả thật rất lớn cho Phong Văn, Khâm Phổ ở hai vạn năm trước thì đã bị Đoan Mộc Khuất Sùng đánh lên giết chết không ngờ đứng lại hồi sinh. Điều này có phải ý nghĩa lấy ở Vô Cực Tinh lại sắp khởi lên một trận gió tanh mưa máu?

Mục đích Đoan Mộc Khuất Sùng cho chính mình giúp đỡ hẳn rất đơn giản, nếu Khâm Phổ đã hồi sinh, như vậy Ma Thần Khí Mâu Dao nhất định cũng theo Khâm Phổ xuất hiện mà lần nữa ra đời. Khâm Phổ duy nhất biết được bí mật của Vô Tự Thiên Thư, nhất định sẽ là kẻ địch đầu tiên của Đoan Mộc Khuất Sùng, hiện giờ Đoan Mộc Khuất Sùng đến tìm bản thân thì chính là muốn cho bản thân giúp hắn đạt thành mục đích.

Nếu như không đáp ứng Đoan Mộc Khuất Sùng, như vậy nhất định hẳn sẽ thế tất ở Phiêu Diêu Thần Điện triển khai sát giới, an nguy của bản thân không quan trọng, nhưng Lăng Mộng thì thế nào? Phong Văn nghĩ tới quan hệ lợi hại vô cùng đau khổ, Phong Văn một đời cố chấp với quyền lực địa vị, vừa mới lĩnh ngộ được chính đề của sinh mệnh thì lại gặp phải thử nghiệm của vận mệnh, ông trời đúng là rất thích trêu cợt con người.

“Được rồi! Ta đáp ứng ngươi, chúng ta đi vậy!” Phong Văn nhìn mắt của Đoan Mộc Khuất Sùng lạnh lùng nói.

“Phong Văn! Ngươi muốn đi nơi đâu? Người này lại là ai?” Lăng Mộng hỏi.

Đôi mắt của Phong Văn bao hàm bất đắc dĩ nhìn Lăng Mộng, thấp giọng nói:” Mộng nhi, ta có chuyện vô cùng quan trọng phải đi làm, ngươi không cần lo lắng vì ta, rất nhanh thì sẽ quay trở về.”

Lăng Tiêu liếc nhìn Đoan Mộc Khuất Sùng một cái, trầm giọng nói:” Các hạ tại sao phải ở Phiêu Diêu Thần Điện ta giết thủ vệ ta? Mong ngươi cho ta một cách nói hợp lý!”

“Đại ca, ngươi không cần hỏi nhiều, ta làm như vậy cũng là vì nghĩ cho cả Phiêu Diêu Thần Điện, Mộng nhi thì nhờ ngươi chăm lo.” Phong Văn nói xong đầu cũng không quay về nhanh chóng rời khỏi Phiêu Diêu Thần Điện.

Đoan Mộc Khuất Sùng âm thầm cười, đồng dạng lắc mình biến mất ở chỗ cũ. Các thủ vệ vừa mới nhích người đi đuổi, Lăng Tiêu phát tay nói:” Các ngươi đều quay về, chuyện này không nên hỏi.”

Lăng Mộng bắt lấy Lăng Tiêu, vội vàng hỏi:” Đại ca! Phong Văn hẳn làm sao vậy? Thế nào nói đi là đi, cũng không nói rõ ràng người kia là chuyện gì xảy ra, ngươi mau nói cho ta biết a!”

“Mộng nhi, ngươi yên tâm được rồi, nếu Phong Văn nói hẳn sẽ không có việc gì, vậy ngươi thì không cần qua lo lắng nữa, với thực lực của hắn, Vô Cực Tinh không có vài người có thể tổn thương được hắn.” Lăng Tiêu an ủi nói.

Sau khi đem Lăng Mộng đưa về, thân ảnh của Lăng Tiêu cũng nhanh chóng biến mất ở chỗ cũ, vội vàng đuổi hướng về phía Phong Văn đã xa xa rời khỏi Phiêu Diêu Thần Điện, Lăng Tiêu biết, người thần bí này đến tìm Phong Văn nhất định không đơn giản.

Tu vị của người mà bản thân đều không nhìn thấu không có mấy người, người thần bí này rất có khả năng chính là người Thiên giới Tiên Nhân kia mà bản thân phỏng đoán, trước đó Tuyệt Hồn Ấn là ở trong tay Phong Văn, ở trong trận kích chiến ngoài Ma Thần Điện lại bị Thanh Phong Minh Nguyệt đoạt đi, Phong Văn vẫn hiểm chút đoạn tiền đi tính mạng.

Thanh Phong Minh Nguyệt bị giết không lâu, người thần bí này thì đến tìm Phong Văn, có thể thấy các loại trùng hợp nhất định trong đó có chuyện gì dấu đi, Lăng Tiêu rất nhanh dùng linh thức tập trung hơi thở của Phong Văn, cấp tốc đuổi qua đi.

Và ở một bên khác, Lâm Phong một nhóm ba người cũng hướng về phía Đoan Mộc Khuất Sùng đuổi qua đi, Lâm Phong ba người tâm trạng hưng phấn mà lại tràn ngập có thể kết thúc trận truy đuổi này, hận không được lập tức thì có thể đem Đoan Mộc Khuất Sùng giết chết tại nơi.

Hơi thở của Đoan Mộc Khuất Sùng càng ngày càng gần, khoảng cách đã không đến vạn dặm, gia tăng thêm tốc độ bay, Đoan Mộc Khuất Sùng một mặt cười lạnh xuất hiện ở trước mặt Lâm Phong ba người.

Khâm Phổ vừa mới nhìn thấy Đoan Mộc Khuất Sùng liền tức giận quát:” Rùa rút lâu như vậy, Đoan Mộc Khuất Sùng ngươi cuối cùng cũng chịu lộ mặt? Lần này cho dù thế nào ta cũng không cho ngươi lần nữa chạy thoát dưới tay!”

Đoan Mộc Khuất Sùng không hoang mang nói:” Khâm Phổ ngươi đừng động thủ trước, ta cho ngươi dẫn đến một vị lão quen biết, ngươi nên như thế nào cảm kích ta a?”

“Khâm Phổ, vẫn còn nhớ ta không? Nhiều năm không có gặp qua mặt, có lẽ ngươi sớm đã không nhớ ta là ai rồi?” Phong Văn thấp giọng nói.

Khảm Phở nhìn về phía Phong Văn, đột nhiên kinh ngạc nói:” Ngươi là Phong Văn! Ta làm sao có thể quên ngươi, lúc ta vẫn chưa phi thăng, chúng ta chính là bằng hữu chí giao không chuyện gì không nói a!”

Lâm Phong và Lâm Diệp cùng liếc nhìn lẫn nhau, từ trong mắt của đôi phương đều nhìn thấy không hiểu, Khảm Phở là tồn tại của cường hãn thế nào, lại là với Tiêu Dao Vương chủ ban đầu của Tiêu Dao cung là bằng hữu chí giao? Chênh lệch của đôi hảo hữu nào quá lớn chứ?

Lâm Phong không hiểu rất bình thường, đừng nói là Lâm Phong, cho dù là bất cứ một người nào không biết sự thật chân tướng mà xem, Khảm Phở và Phong Văn đều không giống là hảo hữu chí giao. Không chỉ là chênh lệch trên thực lực, còn có chênh lệch trên tính cách của 2 người.

Tính cách Khảm Phở thẳng thắn hào sảng, là một người thực lực cường hãn, nhân vật kiểu hùng lâm người hào vạn xả thoát.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 111: Chuyện Ngoài Ý Muốn

Phong Văn lại hoàn toàn trái ngược, thủ đoạn thiết huyết lãnh khốc vô tình, cho dù là kẻ thù hoặc là bạn bè đều cũng là bảo trì tâm thái đề phòng, có thể nói, Phong Văn lúc trước chưa có lĩnh ngộ được chân tình ở đâu, là một người nhân vật tàn nhẫn bất chiết bất khuất.

So đối của tiên mình giữa hai người, khiến Lâm Phong rất là kỳ quái Khảm Phở với Phong Văn năm đó là như thế nào có thể trở thành hảo hữu, nhưng nhìn tình cảnh trước mắt, Phong Văn là với Đoan Mộc Khuất Sùng đứng cùng chung nhau, điều này có phải ý nghĩa Phong Văn phải với thân phận của kẻ địch với Khảm Phở vị lão bạn già gặp lại chứ?

Đương nhiên Khảm Phở cũng có thể nhìn thấy tình hình có chút không đúng, hơi kinh dị nói:” Phong Văn, tại sao ngươi với Đoan Mộc Khuất Sùng người tâm độc thủ đoạn tàn nhẫn ở với nhau, ngươi có lời nói khó nào ẩn dấu sao?”

“Không có, ta tự nhiên có nguyên nhân của ta, ngươi thì không cần hỏi nhiều.” Phong Văn lạnh lùng nói.

Khảm Phở vô cùng không hiểu tại sao Phong Văn đối với bản thân lạnh lùng như thế, cho dù là bản thân đã phi thân Thiên giới từ đó thì cũng không còn gặp qua mặt với Phong Văn, hắn cũng không nên xem bản thân như một người qua đường vậy a?

Đoan Mộc Khuất Sùng âm hiểm cười nói:” Khắc khắc khắc! Không nghĩ tới Khảm Phở ngươi vẫn luôn tinh minh, không ngờ ngay cả sự thật đơn giản như vậy cũng nhìn không hiểu rõ, Phong Văn là người với ta đứng nhau cùng một bên, nếu như ngươi muốn giết ta, thì phải đem Phong Văn cùng nhau giết mới được!”

“Ngươi cảm nôm! Ta chỉ muốn nghe tự mình Phong Văn nói ra, về phần ngươi, thù hận giữa chúng ta sẽ từng cái tính toán!” Khảm Phở tức giận nói.

Phong Văn không chút biểu tình nhìn Khảm Phở rất lâu, chậm rãi mở miệng nói:” Khảm Phở, ta hy vọng ngươi có thể buông tha cho Đoan Mộc Khuất Sùng lần này, đích thực ta đã từng nợ hắn nhân tình.”

Khảm Phở trầm mặc thời gian rất lâu, nhàn nhạt nói:” Ta có thể cho ngươi đi. Nhưng Đoan Mộc Khuất Sùng, ta không thể tha!”

“Sự việc diễn biến tới loại tình trạng hôm nay, là chúng ta đều không muốn nhìn thấy hắn, ta cũng không muốn ở trước mặt ngươi đóng kịch, thật ra tất cả mọi thứ đều là do ngươi mà dựng lên.” Đột nhiên Phong Văn nhìn chăm chăm Khảm Phở thấp giọng nói.

“Ngươi nói cái gì? Do ta mà dựng lên? Phong Văn ngươi nói rõ ràng một chút, ta nghe được không hiểu lắm.”

“Từ sau khi ngươi phi thăng. Ta vẫn luôn đang hận ngươi, tại sao đồng dạng là bước lên con đường tu chân này. Thành tựu của ngươi vẫn là ở trên ta chứ? Đặc biệt là sau khi ngươi có được cái ngọc giản kì đặc kia, tu vị liền một bước đáng thiên, chênh lệch giữa ta thì kéo đến càng thêm xa xôi! Ta thật là vô cùng không phân, tại sao ông trời luôn luôn phải cho ta quen biết ngươi?”

“Nếu như không quen biết ngươi, thì ta sẽ không bởi vì ghen ghét ngươi mới có thể cơ duyên mà mất đi lý trí, hơn nữa cũng sẽ không quen biết Đoan Mộc Khuất Sùng, ta vốn là sẽ không lâm vào trong vũng bùn oán hận này, với phần ta hiện giờ muốn thoát ra cũng không thể làm được. Khảm Phở nói, rốt cuộc căn nguyên. Có phải là ngươi tạo thành kết quả này?”

Phong Văn đem tích oán nhiều năm áp ức trong chỗ sâu của nội tâm bản thân, một luồng não nhĩ đều nói ra ngoài, Khảm Phở bị lời phần hận của Phong Văn đối với chính mình chấn động lấy, Phong Văn trước mắt vẫn là đứa hảo hữu chí giao tình đồng tay chân năm đó với bản thân sao? Lực lượng của lòng ghen ghét tại sao lại lớn như vậy. Khiến một người thật tốt biến thành bộ dáng như hiện giờ.

Khảm Phở rất là đau lòng, trong một khoảng thời gian. Cũng nghĩ ra không ra đáp án gì có thể dùng để trả lời vấn đề của Phong Văn.

Lâm Phong lại nhìn không xuống được, tiến lên nổi giận nói:” Phong Văn, ngươi còn dám nói hôm nay tạo thành các loại ác quả này là Khảm Phở? Có lẽ ngươi nói ra quả thật khiến người ta khiến ta tin tưởng, thiên tư của Khảm Phở cao hơn so với ngươi là việc thể thể hậu phi, đồng dạng là người tu chân tại sao ngươi thì không từ trên người chính mình tìm kiếm vấn đề ở đâu?”

“Người giống như ngươi như thế nhìn thấy người khác mạnh hơn bản thân thì oán trời trách người, chỉ nghĩ tại sao bản thân không thể giống người khác vật nhanh chóng đề cao thực lực, tại sao ngươi không nói Khảm Phở ở trong tu luyện càng thêm dụng tâm hơn so với ngươi chứ? Mỗi một người đều có một phen cơ duyên của chính mình, chỉ qua là cơ duyên của mỗi một người đều không giống nhau mà thôi. Chuyện gì cần hướng về phía rộng rãi mà nghĩ, lòng dạ hẹp hòi là mãi mãi cũng không thể đột phá bản thân!”

Khảm Phở nhìn lấy về mặt đầy kích động của Lâm Phong. Trong lòng tràn đầy tình cảm kích nói không ra. Phong Văn là hảo hữu duy nhất của bản thân ở Vô Cực Tinh, Khảm Phở thật sự không muốn với hấn với thái độ địch đối gặp nhau. Lời của Lâm Phong đồng dạng cũng nói ra tiếng lòng của chính mình. Chỉ là không biết Phong Văn có thể tỉnh ngộ lại.

Đoan Mộc Khuất Sùng thấy Lâm Phong phá hoại kế hoạch của chính mình, trong lòng rất là sốt ruột, phải biết rằng, sở dĩ Đoan Mộc Khuất Sùng sẽ gắt gao nắm lấy Phong Văn không buông, nguyên nhân lớn nhất thì chính là Phong Văn là hảo hữu của Khảm Phở. Có Phong Văn ở trên tay chính mình là bia đỡ tên, Khảm Phở là không tủy ý ra tay với chính mình.

Lời của Lâm Phong mang đến cho rung động rất lớn trong lòng của Phong Văn, thì giống như trong nháy mắt đánh sập tất cả oán khí ngưng kết mà trở thành tự ta phong bế của bản thân. Đúng vậy! bản thân vẫn luôn là bất phần với ông trời, đối với thành tựu của Khảm Phở trong lòng tồn tại ghen ghét, nhưng chưa bao giờ nghĩ qua, thật ra mâu chốt chính thức của vấn đề, ở với tâm thái của bản thân không đủ bình thản.

Đột nhiên Phong Văn ý thức được bản thân vẫn luôn bỏ sót ý nghĩa của tu chân, người tu chân trong lúc hấp thu cuộn cuộn không dứt thiên địa linh khí, thông qua tu luyện công pháp của bản thân chuyển hóa thành năng lượng tự mình cần có, ở trong không ngừng tuần hoàn đề cao tu vị của bản thân.

Làm mọi thứ này nguyên nhân chính là, vì có một ngày nào đó có thể vũ hóa thành tiên, Độ Kiếp phi thăng. Không có tâm cảnh tịnh tâm quả dục như thế nào có thể làm được chứ? Ở nhiều lần lập đi lập lại tranh quyền đoạt lợi, trong không ngừng giết chóc, có mấy đứa người tu chân có thể không bị thế nhiễu loạn, vẫn là bảo trì cảnh giới tâm tịnh như nước chứ?

Vốn tưởng rằng linh ngộ được chân tình ở đâu, bản thân hoàn toàn hiểu ra, hoàn toàn là tự mình tưởng rằng mà thôi. Nếu như không thể bỏ xuống tâm kiết đề trong lòng đã lâu, Phong Văn biết, có thể chính mình mãi mãi cũng đột phá không xong phong tỏa của tâm cảnh. Dùng tâm tịnh như thế Độ Kiếp, mười có tám chín sẽ bị Tâm ma thừa dịp mà vào, xâm chiếm linh hồn của bản thân.

Phong Văn ngẩng đầu nhìn hướng về phía Lâm Phong, thật sâu cảm tạ nói:” Lâm Phong ngươi nói rất có lý, là ta quá cố chấp, hai chữ ghen ghét có thể hại người không nhẹ, hôm nay ngươi đương đầu bỗng quát không chỉ khiến ta tỉnh ngộ lại, cũng cứu vớt ta sau này sẽ bởi thể dẫn phát tai họa. Mặc dù năm tuổi của ta dài hơn ngươi rất nhiều. thời gian tu luyện cũng dài hơn so với ngươi, nhưng cho dù là từ trên làm người hay là trên tu vị, ta cũng đều không bằng ngươi.”

Khảm Phở vừa mừng vừa sợ nói:” Phong Văn, cuối cùng ngươi cũng tỉnh ngộ lại, ta thật sự là không muốn như thế mất đi ngươi người bạn này! Vẫn may trời theo ý người, ngươi hiểu rõ chỗ sai lầm của những sự việc này.”

“Các ngươi có phải là vui mừng quá sớm? Chẳng lẽ lão phu là tăng hình sao?” Đoan Mộc Khuất Sùng lạnh lùng nói.

Phong Văn nhìn cũng không nhìn Đoan Mộc Khuất Sùng, liền trực tiếp vọt người bay hướng về phía Khảm Phở, nhưng, tốc độ của Đoan Mộc Khuất Sùng còn nhanh hơn so với Phong Văn, đến sớm ngăn chặn Phong Văn.

“Ngươi muốn giết ta sao? Quả thật ta không biết ngươi có can đảm dám động thủ.” Mặc dù thân thể của Phong Văn bị Đoan Mộc Khuất Sùng khắc chế không nhúc nhích được, nhưng Phong vẫn không chút sợ hãi không chút khiếp đảm.

“Đoan Mộc Khuất Sùng! Thả ra Phong Văn, hôm nay ta liền buông thả ngươi lần này, Khảm Phở ta tuyệt đối là nói rồi sẽ có giữ lời!” Khảm Phở quát.

Đoan Mộc Khuất Sùng lạnh lùng cười nói:” Thả hấn ra? Ngươi tưởng ta là nhĩ đồng ba tuổi sao? Ta chưa bao giờ tin tưởng bất cứ ai, Khảm Phở, xem ra Phong Văn là một nhân vật rất quan trọng trong lòng người a! Đem Máu Đạo giao cho ta, ta lập tức thì thả Phong Văn, nếu không, cho dù là không thể rời khỏi nơi này ta cũng sẽ đem Phong Văn lột lửng!”

Lâm Phong giận dữ nói:” Ngươi có tư cách gì với chúng ta ở đây nói giá trả giá, nếu Khảm Phở nói là sẽ thả cho ngươi đi, thì nhất định sẽ không nuốt lời. Nếu như ngươi không biết thì vụ, ta nghĩ người hối hận tuyệt đối không phải là chúng ta.”

“Tiểu tử Lâm Phong! Xem ra ngươi đúng là không đơn giản, Đoan Mộc Khuất Sùng ta từ đó đến giờ chưa bao giờ xem nhầm ngươi, ngươi là đứa duy nhất! Tốc độ tu luyện với tư chất của ngươi là ta chưa bao giờ thấy qua, nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể dẫn ngươi đi Thiên giới tìm Chích Ma Quân bệ hạ, từ đó nhất định đem tu luyện của ngươi tiến cảnh một ngày ngàn dặm, thành tựu tương lai không thể hạn lượng!” Đoan Mộc Khuất Sùng dụ dỗ nói.

Khảm Phở ra vẻ kinh dị nói:” Chích Ma Quân rất lợi hại! Lúc ta ở trên Thiên giới đã từng giao thủ qua với hấn, không nghĩ tới bị ta một lúc không cẩn thận đánh thương! Cuối cùng vẫn là phải dựa vào người nhiều thủ hạ của hấn mới cứu được hấn một mạng, đúng là khó mà tưởng tượng, người lợi hại như thế vẫn sẽ tổn thương?”

Phong Văn cười to nói:” Quả nhiên lợi hại! Lâm Phong, ngươi có thể suy nghĩ có hay không đáp ứng thỉnh cầu của Đoan Mộc Khuất Sùng, cơ hội khó có a!”

“ Các ngươi nói cũng không phải là không có đạo lý, vừa đúng lúc ta cũng phải sắp Độ Kiếp, sau khi phi thăng đến Thiên giới thì đi tìm Chích Ma Quân kia vậy! Với hần lĩnh giáo một phen như thế nào bị thương tu luyện chi pháp, năng lực với đồng hiệp yếu cũng cần chi tiết hỏi một chút.” Lâm Phong cố nén ý cười nói.

Sắc mặt của Đoan Mộc Khuất Sùng một trắng trắng bệch, cực kì khó coi, từ sau ở chuyển đổi biểu tình phong phú trên mặt hơn mười lần, Đoan Mộc Khuất Sùng mạnh mẽ phục hồi bình tĩnh của chính mình nói:” Phép kích tướng của các ngươi không có hiệu quả với lão phu, ta hỏi một lần nữa, rốt cuộc Khâm Phổ ngươi có chịu đem Mâu Dao để đổi lại tính mạng của Phong Văn trong tay ta?”

Lâm Phong vừa muốn tiếp tục trêu chọc Đoan Mộc Khuất Sùng, bị Khâm Phổ chặn lấy, Khâm Phổ tùy ý gọi ra Mâu Dao trong tay, giương giọng nói:” có gì không thể, nếu ngươi có ý muốn dùng Mâu Dao ta đổi người, đương nhiên ta muốn cũng không được. Đối với Khâm Phổ ta mà nói, an nguy của bạn bè mới là việc quan trọng nhất.

Phong Văn lặng lẽ nhìn Khâm Phổ, thấp giọng nói:” Khâm Phổ, ngươi không cần vì ta làm như vậy, Phong Văn ta là người bạc tình quả nghĩa, nếu như hôm nay không phải là Lâm Phong tiểu huynh đệ nhắc nhở, có thể ta vẫn còn trầm mê trong oán hận với ngươi. Đoan Mộc Khuất Sùng là một tiểu nhân dê tiện, cho dù hần có được Mâu Dao cũng sẽ không buông tha cho ta. Ngươi không thể trúng gian kế của hần a!”

“ Phong Văn, ngươi không cần nói nữa, Khâm Phổ ta làm việc không bao giờ sẽ hối hận! Cho dù ta không có Mâu Dao, lượng hần Đoan Mộc Khuất Sùng cũng không dám như thế với ta.” Nói xong, Khâm Phổ không chút do dự đem Mâu Dao vứt cho Đoan Mộc Khuất Sùng.

Nhanh chóng sử dụng lực Tiên Nguyên đem Mâu Dao hấp phụ tới trong tay, Đoan Mộc Khuất Sùng cuồng cười nói:” Cực kì ngu xuẩn! Khâm Phổ, Phong Văn hần nói rất đúng, cho dù bây giờ ta có được Mâu Dao cũng sẽ tuyệt đối không thả ngươi, rõ ràng ngươi biết sẽ có kết quả như thế vẫn chịu đem Mâu Dao cho ta, ngươi vẫn là một đứa ngu ngốc! Ha ha ha ha! Ach.....”

Mâu Dao vốn nắm trong tay với tốc độ khí thể như lôi không kịp bịt tai dậm vào nơi đơn điền của Đoan Mộc Khuất Sùng, không chỉ dậm xuyên thân thể của Đoan Mộc Khuất Sùng, động dạng xuyên thấu Nguyên Anh của Đoan Mộc Khuất Sùng.

Mâu Dao sớm đã có tâm linh tương thông với Khâm Phổ giống như có sinh mệnh vậy đột nhiên rút ra, Phong Văn tự nhiên cũng thoát ly khỏi khống chế của Đoan Mộc Khuất Sùng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 112: Thiên Kiếp Giáng Xuống

Nhìn Mâu Dao trước mắt lơ lửng ở không trung lên xuống lay động, Đoan Mộc Khuất Sùng cảm thấy lực sinh mệnh của bản thân đang nhanh chóng trôi qua, cuối cùng, sau khi lúc Bồn Mệnh Nguyên Thần trong cơ thể biến mất, thân thể của Đoan Mộc Khuất Sùng đón gió phiêu tán thành mảnh vụn, hóa thành hư vô.

Lâm Phong không hiểu nhìn lấy Khâm Phổ tâm thần uể oải, Khâm Phổ thấp giọng cười nói:” Ta đem Nguyên Anh của chính mình trốn vào trong Mâu Dao, một kích trí mạng vừa rồi Nguyên Anh của ta cũng gặp lực cản trả không nhỏ, chiều này say này vẫn là ít xài vẫn hay hơn.”

Với Bồn Mệnh Nguyên Anh của chính mình thúc dục Ma Thần Khí Mâu Dao, Khâm Phổ vẫn là lá gan đủ lớn, phải biết rằng, nếu như một khi không cẩn thận bị lực cản trả của Ma Thần Khí cắn nuốt Nguyên Anh, Mâu Dao sẽ biến thành một món Ma Thần Khí có linh hồn, sinh mệnh. Và Nguyên Anh của Khâm Phổ lại sẽ bị mãi mãi giam cầm trong Mâu Dao.

Người chính thức muốn làm được Ma Thần Khí của bản thân nhân khí hợp lại một thể, cảnh giới bất phân khí nhân, Khâm Phổ vẫn cần phải trải qua Thần Khí mới có thể làm được, hiện giờ vẫn là có chút miễn cưỡng.

Phong Văn bay đến bên cạnh Khâm Phổ, ân cần hỏi:” Khâm Phổ, ngươi không có chuyện gì chứ?”

Khâm Phổ lạnh nhạt cười, trầm mặc không nói, Phong Văn cũng là nhìn chăm chú Khâm Phổ, mọi thứ đều ở trong bất ngôn.

Hai người lặng lẽ cảm nhận, trong vô hình tán phát ra tình bạn nồng hậu, Lâm Phong tiến lên nói:” Các ngươi còn muốn nhìn nhau không nói như thế bao lâu, Đoan Mộc Khuất Sùng đã chết, chúng ta cũng nên thương nghị một lúc sự việc trước khi Độ Kiếp.

Phong Văn ngạc nhiên nói:” Độ Kiếp? Lâm Phong huynh đệ ngươi sắp phải Độ Kiếp sao? Tốc độ tu vi của ngươi đúng là khiến ta cảm thấy xấu hổ đấy!

Không nghĩ tới người lại có thiên phú như thế!”

Khảm Phở trêu chọc nói:” Phong Văn người ở đâu biết Lâm Phong tiểu tử này quả thực là một quái thái! Cho dù nghiên cứu cái gì đều tốc độ kinh người, với tu vị chưa có Độ Kiếp lại có thể tu luyện ra Ma Thần Khí, không nói là không ai có thể đuổi kịp. Cũng là cổ nhân trước đó không có.”

Phong Văn nghe vậy càng thêm khiếp sợ, Phong Văn không nói gì đột nhiên ý thức đến bản thân vừa mới bị Lâm Phong nói tỉnh táo, căn bản hiện giờ không còn chút ghen ghét nào được đẩy lên đối với Lâm Phong, chỉ bởi vì chênh lệch quả thật quá lớn, Phong Văn đến cả tâm trạng đi nghỉ cũng không đủ.

Lâm Diệp từ đầu đến cuối chưa nói một lời hiện ra diện mạo vốn có, đi đến trước mặt Phong Văn. Khẽ cười nói:” Phong Văn, người không cần cảm thấy kinh ngạc. Ta làm sư phụ này cũng bị đồ nhi vượt qua, ta cũng không có cảm thấy xấu hổ. Người thì càng không cần để ở trong lòng, đệ tử này của ta là không thể dùng lễ thường cân nhắc.”

Lâm Phong bắt đầu nói:” Sư phụ, Khảm Phở, tại sao các người liên hợp với nhau nhắm vào ta? Khảm Phở lấy thế gạt người thì cũng thôi, tại sao sư phụ người cũng tùy ba trục chày?”

Sau khi lời của Lâm Phong vừa dứt, bốn người Khảm Phở ngẩn ngừ nhìn nhau dừng lại một chút, đột nhiên đều tự cười lớn lên, Lâm Phong cũng bị lây nhiễm bởi không khí. Túng tình cười lớn lên.

Trải qua một hàng loạt sinh tử bồi hồi, lúc này Lâm Phong mới cảm thấy được cảm giác thoải mái hoàn toàn thả lỏng, không có áp lực, không có uy hiếp. Đồng dạng cũng không có gánh nặng. Có lẽ đây chính là bình yên khi mưa gió đi qua vậy!

Lúc này, đột nhiên Lâm Phong cảm ứng được một luồng cực kì nhanh. Nhưng có ẩn dấu hơi thở hơi yếu rất tốt hướng về phía bản thân chuyển động qua tới, bốn người Khảm Phở cũng cảm ứng được, ào ào hướng về phía hơi thở nhìn qua đi.

Lúc nhìn thấy người đến, Lâm Phong thở phào một hơi, là Lăng Tiêu.

Phong Văn đi lên đón nhận, thấp giọng nói:” Đại ca, tại sao người tới đây?”

Lăng Tiêu liếc nhìn Phong Văn một cái, sau đó hờ hững quét nhìn Lâm Phong ba người, trầm giọng nói:” tại sao không thấy người thần bí với người cùng nhau đi. Hắn đi đến nơi nào?”

“Hắn đã chết. Là ta giết chết.” Khảm Phở nhàn nhạt nói.

Phong Văn vội vàng giới thiệu Lăng Tiêu với Khảm Phở nói:” Đây là Lăng Tiêu đại ca của phu nhân ta, Phiêu Diêu Thần Điện chủ hiện nhiệm.”

Khảm Phở nghe vậy xoa bỏ đi địch ý đối với Lăng Tiêu:” Thì ra người là đại cậu ca của người hà! Ta vẫn tưởng là người đến báo thù cho Đoan Mộc Khuất Sùng chứ?”

Lâm Phong truyền âm nói:” Khảm Phở. Vị Lăng Tiêu này ở trước mắt người rất không đơn giản, trước đó Huyền Vũ chi trận ở trước Ma Thần Điện thì chính là bị hắn phá bỏ. Tạo nghệ của hắn ở trên trận pháp một đạo vô cùng cao, ta xem tuyệt đối không ở dưới người.”

Nghe được Lâm Phong truyền âm, Khảm Phở có chút hứng thú nhìn Lăng Tiêu, ung dung nói:” Tên của ta là Khảm Phở, không biết Lăng tiên sinh có nguyện ý nhận biết một chút trên trận pháp một đạo không, xúc tất trường đàm một phen?”

“Đương nhiên có thể.” Lăng Tiêu trả lời.

Phiêu Diêu Thần Điện, ở giữa đại điện.

Lúc này ở trên đại điện có đặt một bàn dài rộng lớn, ở trên bàn dài đặt bình trà chén trà, bốn người Lâm Phong ngồi ở bên cạnh thản nhiên uống trà, ngồi ở chính giữa bàn lại là Lăng Tiêu, Phong Văn và Lăng Mộ cũng ngồi ở một bên.

Khảm Phở và Lăng Tiêu vừa thấy như cố, nói lên các loại chỗ huyền diệu ở trên trận pháp một đạo, có tình cảnh rất lớn gặp lại hận vẫn. Mặc dù Lâm Phong nghe không hiểu rõ giải thích của hai người trên trận pháp, nhưng cũng dụng tâm nghe, không chịu bỏ qua bất cứ câu nói nào hai người nói qua.

Phong Văn cũng là một mặt thoải mái, có thể bình an vô sự về đến bên cạnh của Lăng Mộ, Phong Văn không khỏi tự than tạo hóa trêu người, mọi thứ đi qua của hôm qua thì giống như đám hoa vừa hiện, đã hoàn toàn biến mất. Và hiện giờ bản thân cần làm, thì chính là quý trọng người trước mắt và phản chân tình không dễ có được này.

Ba tháng sau, một nơi cực kỳ trống trải, trong sa mạc thị dã rất là trống trải rộng lớn, Lâm Phong, Mộ Dung Nhượng Tuyết, Lâm Diệp lặng lẽ chờ đợi Thiên Kiếp giáng xuống.

Cuối cùng lúc Mộ Dung Nhượng Tuyết ở trong ngọc giản tu luyện đến thứ năm trăm năm, thành công đột phá đến cảnh giới Độ Kiếp kỳ cuối, cũng cảm ứng được Thiên Kiếp của bản thân tới gần. Sau khi từ ngọc giản ra ngoài, liền theo Lâm Phong, Lâm Diệp cùng nhau tìm kiếm đến một nơi sa mạc, khu vực thích hợp Độ Kiếp.

Người ở một bên nhìn còn có Khảm Phở, Lăng Tiêu, Phong Văn và Lăng Mộ, Khảm Phở là không cần nói, lúc nào cũng có thể quay về Thiên giới.

Lăng Tiêu, Phong Văn ba người thì không thể, bọn họ vẫn là chưa có cảm ứng được khi nào Thiên Kiếp của chính mình sẽ giáng xuống, chỉ có thể tiếp tục khổ sở chờ đợi. Bọn họ không thể giống như Lâm Phong vậy, ở lúc người khác mạnh mẽ Độ Kiếp đồng thời gia nhập Độ Kiếp, Lâm Phong, Lâm Diệp ba người đều là đột phá đến cảnh giới có thể Độ Kiếp, ba người đồng thời Độ Kiếp là có thể, chỉ là uy lực của Thiên Kiếp sẽ tăng cường mười mấy lần mà thôi.

Lăng Tiêu đã từng đem Tiên Khí gia truyền Khảm Li Tích Hòa Lồng mượn cho Lâm Phong sử dụng, nhưng bị Lâm Phong cự tuyệt tại nơi, Lâm Phong biết, bản thân ba người là phải đồng thời Độ Kiếp, sẽ có không ít nguy hiểm.

Khảm Li Tích Hòa Lồng mà Lăng Tiêu muốn mượn cho bản thân sử dụng rất có thể trong Độ Kiếp lần này hư hoại, như vậy sẽ trực tiếp gia tăng trình độ nguy hiểm của Lăng Tiêu sau này Độ Kiếp.

Đương nhiên Lâm Phong sẽ không cho Lăng Tiêu mạo hiểm vì bản thân, hơn nữa, bản thân có Ma Thần Khí Thiên Hồng Nhận ở tay, cho dù ba người cùng nhau Độ Kiếp, Lâm Phong cũng có rất lớn nắm chắc thành công vượt qua. Dẫu sao số lượng của Thiên Lôi Thiên Kiếp giáng xuống là cố định, mà bản thân lại sẽ linh hoạt vận dụng tất cả các thứ có thể dùng để Độ Kiếp.

Lúc này, ở chân trời bay đến một đóa kiếp vân, không, là ba đóa! Ba đóa đều là kiếp vân màu đen nhanh chóng trôi dạt qua đây. Lúc bay đến đỉnh đầu của Lâm Phong ba người, kiếp vân lập tức dừng xuống.

Lâm Phong hô ra Thiên Hồng Nhận, thấp giọng nói:” Sư phụ, Nhược Tuyết, các người chờ một chút lúc thiên lôi của kiếp vân bỏ xuống, chỉ cần toàn lực vận dụng lực Chân Nguyên phòng ngự công kích của thiên lôi thì được rồi, ta đến cứng kháng!”

Mộ Dung Nhược Tuyết tràn đầy lo lắng nhìn Lâm Phong, Lâm Phong dùng ánh mắt an ủi Mộ Dung Nhược Tuyết yên tâm, bản thân là sẽ không sao cả. Mặc dù Lâm Diệp đồng dạng cũng lo lắng cho an toàn của Lâm Phong, nhưng ra với lòng tin đối với đệ tử của chính mình, Lâm Diệp chỉ là dùng ánh mắt cổ vũ nhìn chăm chú Lâm Phong.

Ở lúc này ba đóa kiếp vân đột nhiên cùng nhau dung hợp thành một thể, biến thành một đóa kiếp vân màu xanh sậm thể tích càng thêm khổng lồ, ở trong kiếp vân không ngừng có dòng điện tư tư tràn ra, vốn vụn vụn không có mây, bầu trời cực kì khô khan, cũng ở trong một lúc âm u xuống.

Ba người Lăng Tiêu ở một bên cẩn thận quan sát kiếp vân, tình cảnh ba người đồng thời Độ Kiếp, nhưng ba người chưa bao giờ có nhìn thấy qua.

Lâm Phong ngạo nghễ ngẩng đầu nhìn lấy kiếp vân cực lớn ở trên bầu trời nơi hơn ngàn thước của bản thân, trong mắt không chút sợ hãi, ngược lại mà tràn ngập tình hưng phấn, mặc dù chưa biết thứ kinh khủng, nhưng vẫn chưa để khiến cho Lâm Phong cảm thấy đáng sợ.

Kiếp vân không ngừng xoay tròn rất nhanh, linh khí giữa thiên địa, kiếp vân với mắt thường có thể thấy hình thái điên cuồng tuôn hướng. Lâm Phong biết, lúc này kiếp vân đang hấp thu linh khí từ đó chuyển hóa thành năng lượng thiên lôi cần đến, hấp thu linh khí càng nhiều, uy lực của thiên lôi thì sẽ càng lớn. Kiếp vân đã tăng lớn gấp hai lần thể tích vẫn đang hấp thu linh khí, thật là không biết khi nào sẽ dừng lại.

Cuối cùng, lúc vân kiếp lại tăng lớn thể tích gấp mười mấy lần, dừng lại tiếp tục hấp thu linh khí, xoay tròn bắt đầu càng ngày càng chậm lên. Lâm Phong cảm thấy Thiên Hồng Nhận trong tay, thời khắc khẩn trương lập tức thì phải đến, chỉ cần kiếp vân dừng xoay tròn, như vậy thiên lập tức thì sẽ bỏ xuống.

“Khách lạ! Khách lạ! Khách lạ!”

Sau khi gần như trong cùng một thời gian ba tiếng vang lớn, Lâm Phong ba người nhìn thấy kiếp vân ba thiên lôi đầu tiên bỏ xuống.

Ba đạo thiên lôi màu xanh sậm trong nháy mắt bỏ xuống, Lâm Phong chấp tay đem Thiên Hồng Nhận đeo ở sau lưng, ngang nhiên lấy thân thể của chính mình cứng kháng một trong ba đạo thiên lôi bỏ xuống nhanh nhất, liên tiếp ba đạo thiên lôi bỏ xuống, phân biệt bỏ đến trên người Lâm Phong ba người.

Lâm Phong không chút thương tích nhìn lấy sư phụ Lâm Diệp và Mộ Dung Nhược Tuyết đồng dạng không có bị thương, một luồng hào khí đón sinh xông lên trời, không khỏi ngửa mặt lên trời quát lớn một tiếng:”Cực đã!”

Sau khi ở ba đạo thiên lôi bỏ xuống, thể tích của kiếp vân màu xanh sậm hơi rút nhỏ một chút, kiếp vân cũng không có chút dừng lại, thiên lôi ba thứ hai lại bỏ xuống.

Ba đạo thiên lôi lần này bỏ xuống đơn giản chỉ từ khí thể mà xem, uy lực thì càng mạnh hơn rất nhiều so với thiên lôi ba thứ nhất, thiên lôi màu tím đậm ẩn chứa uy áp kinh khủng bố hướng về phía Lâm Phong ba người đang Độ Kiếp.

Lần này Lâm Phong không dùng thân thể cứng kháng nữa, đột nhiên huyền ra Chí Tôn phân thân, bay nhanh vọt người mà xông lên trời, với thiên lôi ba thứ hai cứng đối cứng, lấy Thiên Hồng Nhận rút dây Ma Huyết năng lượng chém hướng về phía ba đạo thiên lôi này.

“Ầm ầm ầm!!!”

Lâm Phong với Chí Tôn phân thân phối hợp công kích tuyệt đẹp, thành công đem thiên lôi ba thứ hai công kích hóa thành vô hình, mặc dù Lâm Phong không có bị thương, có thể lại cảm giác được lực lượng cực lớn của trong thiên lôi có, chỉ là luồng lực áp bức đó thì khiến trong lòng của Lâm Phong cực kỳ khó chịu.

Thiên lôi một ba cuối cùng hẳn là rất nhanh thì sẽ giáng xuống, không biết uy lực của thiên lôi một ba cuối cùng sẽ có bao lớn, Lâm Phong sau khi phiêu nhiên hạ xuống, nhanh chóng bình phục lại tâm trạng có chút xao động, thần nhiên đối mặt với thiên lôi một ba thứ ba sắp phải bỏ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 113: Tâm Ma

Thể tích của kiếp vân ở thiên lôi một ba thứ ba bỏ xuống nhanh chóng thu nhỏ lại, rút nhỏ thẳng đến lúc ba đóa kiếp vân lớn nhỏ vốn chưa có dung hợp lại, màu sắc của kiếp vân ở lúc này cũng biến thành màu đỏ sẫm.

Lâm Phong nhìn sự biến hóa của kiếp vân, nói không lên tại sao, Lâm Phong có một loại cảm giác không tốt, giống như thể tích kiếp vân càng nhỏ, uy lực thì sẽ càng lớn. Đối với cảm giác của chính mình, Lâm Phong không biết là đúng hay là sai.

Trong một lúc, thiên lôi ba thứ ba đã giáng xuống, Lâm Phong phi thân bay lên trời, lần nữa huy động Thiên Hồng Nhận trong tay, cùng Chí Tôn phân thân cùng nhau công kích thiên lôi ba thứ ba. Nhưng lần này, Lâm Phong cũng không có thuận lợi ngăn chặn được toàn bộ thiên lôi bỏ xuống, Chí Tôn phân thân lúc tiếp xúc đến thiên lôi trong nháy mắt liền biến mất, Lâm Phong cũng bị uy lực cực lớn của thiên lôi hung hăng đập xuống.

Thiên lôi thể không thể đỡ không chỉ đem Lâm Phong từ không trung đập rơi xuống trên mặt đất, luồng uy lực lực lượng vô cùng lớn này đem mặt đất đập toàn là bụi mù nổi lên bốn phía, dư ba không ngừng hướng bốn phía lan tràn qua, cuồng phong quét khỏi kèm theo cát vàng, ở trong sa mạc cuộn cuộn lên một trận sa bạo phạm vị cực lớn!

Lâm Phong dù bị thiên lôi đập đến xuống đất hơn trăm thước sâu, nằm ngã ở chỗ sâu trong hố cát cực lớn này, Lâm Phong cảm thấy từ thân thể các nơi truyền đến kịch liệt đau đớn, khiến Lâm Phong liên tưởng muốn cử động thân thể một cái cũng không làm được. Lâm Phong buồn bã nghĩ nói: "Chẳng lẽ bản thân sẽ như thế chết đi sao? Uy lực công kích của một ba thiên lôi cuối cùng cường hãn đến bản thân căn bản không thể ngăn cản, ba người cùng nhau Độ Kiếp nguy hiểm quá thật quá lớn.

Không được! Sư phụ Lâm Diệp và Mộ Dung Nhược Tuyết hiện giờ như thế nào? Có bị thiên lôi ba thứ ba bỏ thương không? Thậm chí là.....

Lâm Phong đã không dám cũng không muốn đi nghĩ nữa, mặc dù thân thể vẫn cảm thấy đau đớn vô cùng, đầu óc cũng khong là rất tỉnh táo. Lực ý chí kiên cường của Lâm Phong chống đỡ bản thân chậm rãi đứng lên. Mạnh mẽ điều chỉnh lại Ma Huyết năng lượng hỗn loạn vô cùng trong cơ thể, Lâm Phong liền vọt người hướng bay về phía hố cát trên mặt đất.

Đâu có biết thân thể vừa mới bay lên bởi vì không thể khống chế thẳng bằng, vẫn chưa có thể bay đến hố cát độ cao thông thường liền lại rơi xuống, lúc trong tiếng vang bằng nhiên, Lâm Phong khó khăn bò người lên. Không té vẫn tốt, sau khi nặng nề té một cái. Lâm Phong cảm giác thân thể của bản thân càng thêm không chịu ý thức khống chế.

Lâm Phong bắt đầu dĩ đành phải ngồi xếp chân nghỉ ngơi một lúc, cảm giác Ma Huyết năng lượng trong cơ thể dường có hỗn loạn như vậy không chịu nổi nữa. Đã phục hồi cơ bản chu thiên tuần hoàn, Lâm Phong đứng người lên, một là nửa vọt bay mà lên. Lần này Lâm Phong không có giống như vừa rồi nhếch nhếch té rơi xuống mặt đất vậy, rất nhanh thì bay ra hố cát.

Lâm Phong sau khi từ hố cát ra vội vàng quan sát bốn phía lên, cũng không nhìn thấy thân ảnh của Mộ Dung Nhược Tuyết và Lâm Diệp, Lâm Phong trong lòng kinh hãi phân tán linh hức đến các nơi truy tìm hơi thở của hai người bọn họ, đột nhiên, thân thể của Lâm Phong kịch liệt chấn động một cái, sắc mặt Mộ Dung Nhược Tuyết tái nhợt. Bất tỉnh nhân sự nằm ở trong mộ nơi hố cát.

Lâm Phong vội vàng bay người qua tới, trong lòng rất là sốt ruột, tu vị của Mộ Dung Nhược Tuyết cũng không có cao như bản thân, cường cứng của thân thể cũng không có như bản thân. Hắn sẽ không có chuyện gì chứ?

Lâm Phong không ngừng miên man suy nghĩ đã mất đi bình tĩnh, nhất là lúc nhìn thấy thân thể gầy gò của Mộ Dung Nhược Tuyết nằm trong hố cát. Lâm Phong với tốc độ nhanh nhất bay đến bên cạnh của Mộ Dung Nhược Tuyết, ôm thân thể của Mộ Dung Nhược Tuyết lên, vội hô nói: "Nhược Tuyết, ngươi làm sao? Ngươi dường có hù ta, cũng trách ta không tốt, tự nhiên nhất định phải cùng nhau Độ Kiếp, ta đúng là nỗi phiền rồi!"

Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn là không có phản ứng gì, Lâm Phong dưới sự cấp bách, vội vàng dâng lên một chút Ma Huyết năng lượng thăm dò thương thể trong cơ thể của Mộ Dung Nhược Tuyết. Tim tòi này, Lâm Phong đột nhiên sửng sốt.

Vị trí của ngũ tạng lục phủ, kinh mạch cũng chịu thương thể vô cùng nghiêm trọng. Mấu chốt nhất là Nguyên Anh ở chỗ đơn điền, đã đang dần dần mất đi lực sinh mệnh vốn có, Lâm Phong điên cuồng vận dụng Ma Huyết năng lượng của chính mình, bồi rối cứu trị cho Mộ Dung Nhược Tuyết có nguy cơ tán tị. Có lẽ Mộ Dung Nhược Tuyết cảm ứng được hơi thở của Lâm Phong, không ngờ như kì tích vậy ung dung tỉnh vòng vo lại.

Mở ra đôi mắt âm đạm vô thần, đầu tiên chiếu nháp vào mắt của Mộ Dung Nhược Tuyết chính là bộ dáng lo lắng của Lâm Phong, mặc dù đề không lên lực khí, nhưng Mộ Dung Nhược Tuyết vẫn là cố gắng nhẹ giọng nói: "Lâm Phong....., ngươi không sao là tốt, ta vẫn luôn...đang lo lắng ngươi sẽ bị

thương, nhìn thấy người vẫn tốt thì ta yên tâm”

Đột nhiên lúc này tiếng yếu ớt của Mộ Dung Nhược Tuyết vang lên bên tai của Lâm Phong, nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyết miễn cưỡng lộ ra một tia mỉm cười với chính mình, Lâm Phong cảm giác tim của bản thân cũng phải dừng lại nhảy động, ôm lấy Mộ Dung Nhược Tuyết, cho nàng nằm ở trong lòng của chính mình, Lâm Phong cũng không có nói cái gì.

Ở lúc sinh mệnh nguy hiểm nhất, Mộ Dung Nhược Tuyết để ý nhất lại là an nguy của chính mình, Lâm Phong đau lòng đã nói không ra bất cứ lời nào. Có lẽ đây chính là nơi vĩ đại của tình yêu, luôn thiết thân ở chỗ khác vì nghĩ cho người yêu nhất của bản thân, lại không bao giờ để ý cho chính mình.

Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được thân thể của Mộ Dung Nhược Tuyết dần dần thành lạnh, không khỏi dùng sức ôm chặt thân thể mềm nhẽ của Mộ Dung Nhược Tuyết.

“Lâm Phong, có thể với người...từ quen biết, tương tri đến yêu nhau, ta đã...rất đủ biết. Bây giờ vẫn có thể...chết ở trong lòng của người, ta kiếp này không còn...tiếc nuối khác, nếu như nói chỗ duy nhất tiếc nuối, đó chính là ta không còn có thể cùng ở bên cạnh người nữa, không nên đau lòng vì ta, ta sẽ không...vui vẻ. Người sẽ không cảm giác cô độc, ta sẽ lúc...lúc nào cũng bảo hộ người, lặng lẽ nhìn...người.”

Âm thanh càng ngày càng nhỏ dừng lại xuống, hai hàng nước mắt nam nhi của Lâm Phong không khỏi tự chủ chảy xuống, khuôn mặt anh tuấn phủ đầy tuyệt vọng và đau khổ, tâm lý tự trách thật sâu không ngừng quán kết Lâm Phong.

Mộ Dung Nhược Tuyết lặng lẽ nằm ở trong lòng của Lâm Phong, khuôn mặt thê mỹ giống như ngủ vậy, an tường mà lại xinh đẹp.

Lâm Phong ôm thân thể chậm rãi cương cứng của Mộ Dung Nhược Tuyết lên, từng bước hướng đi về phía trước, Lâm Phong vạn niệm câu phối không biết bản thân muốn đi nơi nào, tóm lại chỉ cần có thể với Mộ Dung Nhược Tuyết ở với nhau, thì đủ rồi.

“Phong nhi, người muốn đi đến chỗ nào?”

Thân thể của Lâm Phong dừng lại, tràn đầy khiếp sợ nhìn hướng về phía tiếng của chủ nhân.

Không có sai, người lên tiếng gọi Lâm Phong chính là Lâm Diệp, nhìn thấy Lâm Phong trong lòng ôm Mộ Dung Nhược Tuyết, Lâm Diệp mặt đầy kinh nghi thấp giọng nói:” Phong nhi, Nhược Tuyết cô nương nàng.....”

“Nhược Tuyết nàng đi rồi, ta không thể kịp đến cứu nàng.” Tiếng của Lâm Phong thấp trầm mà lại thương cảm, đối với Mộ Dung Nhược Tuyết Lâm Phong có quá nhiều quá nhiều lời muốn nói với nàng, nhưng lúc tình yêu đã trở thành truy ức. Lâm Phong lại có thể như thế nào chứ?

“Phong nhi, người quyết định muốn đi đâu?”

“Chỗ nào cũng được, chỉ cần có thể với Mộ Dung Nhược Tuyết cùng một chỗ.”

“Người vẫn còn chuyện càng thêm quan trọng chờ đợi người đi làm, chẳng lẽ người cũng quên sao?”

“Nhược Tuyết đi rồi, hùng tâm cường chí của ta cũng hoàn toàn chết, không hề tồn lưu nữa.”

“Sur phụ. Đồ nhi khiến ngài thất vọng, nỗi khổ tâm của ngài ta cũng hiểu rõ. Nhưng ta vẫn là quyết định phải đi, cùng đi với Nhược Tuyết.” Nói xong, Lâm Phong xoay người đi khỏi.

Lúc này, lại có thêm một người xuất hiện ở trước mặt của Lâm Phong, Khảm Phổ.

“Lâm Phong, người không cùng ta đi Thiên giới sao?” Khảm Phổ trầm giọng nói.

Lâm Phong lắc lắc đầu, tiếp tục hướng đi về phía trước, cũng không có nói gì.

Đột nhiên Khảm Phổ chặn lại ở trước mặt của Lâm Phong, diện mạo dữ tợn nói:” Chính là vì Mộ Dung Nhược Tuyết. Một cô gái đã tòi khỏi người mà đi, chẳng lẽ Lâm Phong người bỏ cuộc đối với tiếp tục truy tìm của thiên đạo sao?”

Lâm Phong buồn bã khổ cười nói:” Hiện giờ đối với ta mà nói, chỉ có Nhược Tuyết.”

Lâm Phong tiếp tục hướng đi về phía trước, nhưng lúc này trong lòng Lâm Phong ôm Mộ Dung Nhược Tuyết lại có một loại cảm giác kỳ quái. Tại sao vừa rồi mới nhìn thấy sur phụ Lâm Diệp, bản thân sẽ cảm thấy giống như có chỗ bất ổn chứ?

Đúng rồi. Tu vị của sur phụ chênh lệch không nhiều với bản thân, không có lý do bản thân bị thương, mà sur phụ lại có bộ dáng không có chuyện gì, thậm chí ngay cả quần áo của hắn cũng không chút tổn hao.

Còn nữa! Nếu Nhược Tuyết không thể kháng cự được thiên lôi, như vậy hắn sẽ lập tức bị thiên lôi bỏ hình thần câu diệt, tại sao vẫn là bình yên nằm trong hố cát chứ?

Lúc Lâm Phong đột nhiên tỉnh ngộ lần nữa thấp đầu nhìn hướng về Mộ Dung Nhược Tuyết trong lòng chính mình, lại nhìn thấy Mộ Dung Nhược Tuyết ở chỗ nào, rõ ràng chính là một bộ hài cốt trắng! Thì ở lúc này, bạch quang trước mắt của Lâm Phong chợt lóe. Cuối cùng Lâm Phong hiểu rõ. Tất cả bản thân vừa rồi nhìn thấy đều là ảo giác của chính mình, nhất định là sau khi ngăn cản qua công kích của thiên lôi. Tâm Ma đang tác sùng.

Nhìn thấu điểm này, Lâm Phong nhóm mắt lại, sau đó đột nhiên mở ra, quả nhiên, vẫn là ba đạo thiên lôi kia xuất hiện ở trước mắt.

Lâm Phong cảm thấy từ trên người bản thân xông lên một luồng lực lượng cực kì cường đại, cường đại đến bản thân cũng có chút không chế không được, vì tiết ra luồng lực lượng này của chính mình, Lâm Phong huy động Thiên Hồng Nhận, ào ra nặng nề quang ảnh đầy trời bỏ ngược hướng về phía thiên lôi.

Giống như lưỡi dao sắc bén cắt vào đậu hũ vậy, quang ảnh do Thiên Hồng Nhận ào ra dễ dàng bỏ ra ba đạo thiên lôi, Lâm Phong cực kì tiêu sái hư đứng ở giữa không trung, nhìn kiếp vận nhanh chóng tan biến, bầu trời phục hồi trời xanh vạn dặm vốn có.

Nhìn lấy Lâm Diệp, Mộ Dung Nhược Tuyết nhẹ nhàng bay đến bên cạnh của bản thân, Lâm Phong nhìn sư phụ và người yêu của bản thân, Lâm Phong mỉm cười.

Lúc này Khảm Phổ cũng bay đến bên cạnh của Lâm Phong, giọng nói với Lâm Phong:” Lâm Phong người tiểu tử này vẫn đứng là lợi hại! Không ngờ một mình một người trải chịu khảo nghiệm ba trọng Tâm Ma, trải qua Thiên Kiếp này, ta xem ở giới tu chân có lẽ cũng không tìm được người tu chân càng không cần mạng so với người!”

Lâm Phong khẽ cười không nói, cảm giác đến thân thể của chính mình càng ngày càng nhẹ, không ngừng bay hướng lên trên không, Lâm Phong mặt hướng về phía Lăng Tiêu ba người phát tay cười nói:” Lăng Tiêu đại ca, ta sẽ ở thiên giới chờ các ngươi, các ngươi đừng nên cho ta chờ quá lâu a!”

Lăng Tiêu ba người cũng là mỉm cười nhìn chằm chằm Lâm Phong, trong lòng thâm hạ quyết tâm, tuyệt đối sẽ không cho Lâm Phong chờ đợi quá lâu.

Lâm Phong cảm giác Ma Huyết năng lượng trong cơ thể bản thân có chất bay vọt, đã có thể hóa thành hình thái thực chất tính vận dụng. Tiên thức cũng cảm ứng được một luồng lực hấp dẫn cực kì cường đại, ở trong vô hình chỉ dẫn bản thân tìm kiếm thông đạo dẫn đến thiên giới.

Loại cảm giác huyền diệu chưa từng cảm nhận qua, khiến Lâm Phong vô cùng thích ý, Lâm Phong nhìn thấy trước mắt của chính mình xuất hiện một cái thông đạo rộng lớn cực kì thâm thúy, lóe hiện thánh quang màu trắng khiết.

Nắm lấy tay mềm mại của Mộ Dung Nhược Tuyết, Lâm Phong quay đầu lưu luyến vạn phần sâu sâu nhìn Vô Cực Tinh một cái, với Mộ Dung Nhược Tuyết cùng nhìn nhau cười, cùng nhau bước chậm đi vào thông đạo dẫn đến thiên giới, Lâm Diệp và Khảm Phổ lần lượt sau đó đi vào trong đó.

Đối với Lâm Phong mà nói, có thể với người thân, người yêu và bạn bè của chính mình cùng nhau phi thăng thiên giới, đã là chuyện hạnh phúc nhất, nhưng phi thăng đến thiên giới có thật sự chính là chuyện tốt không? Chỉ có bản thân Lâm Phong từ từ đi xem xét, cho dù là ở Vô Cực Tinh hay là thiên giới, Lâm Phong cũng chưa từng e ngại qua bất cứ ai chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 114: Quận Lan Tinh

Trên Quận Lan Tinh, cư trú đại lượng người tu chân, nhất là Vân Thương thành nam bộ của Quận Lan Tinh, càng là nơi tụ tập của người tu chân.

Diện tích cả một Quận Lan Tinh đại khái tung hơn trăm vạn tỷ dặm, cư trú hơn trăm tỉ nhân khẩu, người tu chân chỉ có thể chiếm toàn bộ hơn một phần mười vạn nhân khẩu mà thôi.

Lâm Phong và Mộ Dung Nhược Tuyết một nhóm bốn người, thông qua không gian thông đạo đến Quận Lan Tinh đã hơn một tháng, Khảm Phổ nói là có chuyện quan trọng đi làm, đi mười mấy ngày. Lâm Phong đến thánh địa người tu chân ở Quận Lan Tinh- - Vân Thương thành.

Ở trong Vân Thương thành, có một thế lực vô cùng lớn, với người tu Tiên Diễm Đế cầm đầu, Lâm Phong biết sở dĩ Khảm Phổ sẽ rời khỏi bản thân, thì chính là sợ bị Diễm Đế phát hiện giữa chính mình và Khảm Phổ có quan hệ.

Bí mật của Vô Tự Thiên Thư thật sự là quá quan trọng, Lâm Phong không nghĩ tới lý do khác sẽ khiến Khảm Phổ lựa chọn rời khỏi, nhưng sau này vẫn là có cơ hội sẽ gặp mặt, Lâm Phong cũng không ngần ngại.

Đến Tiên giới Lâm Phong mới biết, thì ra cái gọi là Tiên giới, chỉ là tinh cầu không gian tồn tại càng cao hơn một tầng so với Vô Cực Tinh mà thôi, cũng không có cảm giác cao cao tại thượng như bản thân tưởng tượng vậy.

Người tu chân ở Quận Lan Tinh, thiên tư đều là cực kì thông minh, lúc gần như tất cả trẻ con vừa mới oa oa xuống đất, thì có được Nguyên Anh của chính mình. Tu luyện lên, đương nhiên là cực kì rất nhanh.

Bởi vì thiên địa linh khí trên Quận Lan Tinh vô cùng nồng hậu với lại dư thừa, tốc độ tu luyện của người tu chân ở đây nhanh hơn gấp mười lần so với Vô Cực Tinh, đương nhiên, cao thủ cũng rất là nhiều.

Trên cơ bản Tiên nhân bình thường ở Vân Thương thành tùy theo cũng có thể bắt vài đứa ra, còn có đại lượng Tán Tiên và Kim Tiên cũng tụ tập ở Vân Thương thành. Chỉ qua là tất cả những người này đều là người tu Tiên, người tu Ma ở Vân Thương thành là rất nguy hiểm, sau khi Lâm Phong đến Vân Thương thành mới biết chuyện này.

Người tu Ma là ô tụ tập già của lão đối thủ Chích Ma Vương là Diễm Đế, thế lực người tu Ma của Chích Ma Quân ở Quận Lan Tinh ở bắc bộ- Đỉnh Phong thành.

Hiện giờ thực lực của Lâm Phong chỉ là tương đương với một người chuyển Kim Tiên mà thôi. Ở trong Vân Thương thành cao thủ như mây, chỉ có thể cúi đầu làm người, đương nhiên, từ sau Lâm Phong đối với tu vị của bản thân lúc phi thăng đến tiên giới, sớm thì đã làm tốt chuẩn bị từ đầu làm lên. Mặc dù tu vị hiện giờ của bản thân vẫn không phải là cao, nhưng Lâm Phong cũng không có vì thế cảm thấy mất mặt.

Ma Thần Độn công pháp của bản thân tu luyện, với các loại điều điều khuôn khuôn của tu Tiên giới căn bản thì khuôn cách nào cũng không nhập, xem ra muốn rất nhanh tăng cường thực lực của chính mình, chỉ có thể đi nơi tụ tập của người tu Ma. Đỉnh Phong thành.

Thông qua một số phản đàm của người tu Tiên, Lâm Phong nghe được thế, Đỉnh Phong thành là một nơi người mạnh là vương, người yếu bị đào thải. Ở khắp nơi đều tràn đầy giết chóc và tàn sát lẫn nhau, tình trạng một lời không hợp thì có thể dẫn phát ra một trận đại chiến. Người tu Ma không giống người tu Tiên nhân từ như vậy, bọn họ sùng thượng mặt lạnh vô tình và hùng bá một phương của kẻ mạnh.

Ở Đỉnh Phong thành cũng bài xích người tu Tiên đến đây, Tiên Ma hai cái trận doanh từ khi giáng xuống Tiên giới tới nay. Thì vẫn luôn là hai thế lực lớn cùng đối lập nhau, ở giữa hai thế lực cũng thường sẽ dẫn ra tranh đấu, kết quả tự nhiên là cũng có tồn thương hai đại thủ lĩnh nhân vật giới Tiên Ma, giữa Diễm Đế và Chích Ma Quân cũng có thù hận nói không rõ, không chỉ là tranh đoạt trên lợi ích, kỳ sách đệ nhất của Thiên giới- Vô Tự Thiên Thư, bởi vì năm đó Diễm Đế dựa vào thực lực cao hơn một đẳng so với Chích Ma Quân. Cướp đoạt được Vô Tự Thiên Thư.

Từ nay về sau, Chích Ma Quân thì với Diễm Đế hoàn toàn quyết liệt. Giữa Tiên Ma cũng không còn đường sống dịu hòa, thông thường chỉ là cắn vừa gặp mặt thì sẽ ra tay đánh nhau, căn bản sẽ không để ý vì cái gì.

Rốt cuộc Lâm Diệp không có bỏ cuộc tìm kiếm đối với Lâm gia tổ tiên, nhưng ở Vân Thương thành lớn này, hoặc là trên Quận Lan Tinh càng lớn, muốn tìm được tổ tiên của Lâm gia, nói dễ vậy sao. Càng hướng chi cũng không chỉ là ở trên Quận Lan Tinh có người tu chân tồn tại, ở các nơi tinh cầu khác trên Thiên giới cũng có người tu chân. Chỉ là người tu chân ở trên Quận Lan Tinh, số lượng nhiều hơn một chút thôi.

Lâm Phong đối với mọi thứ lời nói dựa vào thực lực của Đỉnh Phong thành vô cùng hướng tới. Nhưng sau khi phi thăng khoảng cách xa xôi. Luồng lực lượng áp chế vô hình ở trong Tiên giới, đem tốc độ bay lượn cực nhanh vốn có của Lâm Phong. Áp chế muốn khẽ bay nhanh một chút cũng không được.

Hiện giờ với tốc độ bay lượn như chậm rãi bước chậm vậy, Lâm Phong cũng không biết phải nay đến lúc này, mới có thể đến được Đỉnh Phong thành khoảng cách xa xôi ti dặm Vân Thương thành.

Nhưng Lâm Phong cũng không phải là hoàn toàn không có hy vọng, bởi vì từ khi phi thăng Tiên giới, Lâm Phong biết phương thức hành tiến dùng để bay lượn ở Tiên giới là rất chậm, muốn tốc độ hành tiến càng thêm tăng nhanh, có hai phương pháp.

Biện pháp thứ nhất thì chính là bế quan khổ tu, tu luyện đến cảnh giới Cửu Chuyển Kim Tiên, thì có thể dựa vào tu vị cường đại, từ đó hoàn toàn tách luồng lực lượng vô hình áp chế ở trong Tiên giới, chỉ cần người có thể đạt được tốc độ bay lượn, thì có thể hoàn toàn không chịu áp chế mà tận tình bay lượn.

Biện pháp thứ hai càng nhanh nhẹn hơn so với biện pháp thứ nhất, mà lại thuận tiện, đó chính là trình độ lĩnh ngộ của chính mình đối với không gian, thì triển chuyển động nhảy mất. Ở Tiên giới chuyển động nhảy mất không giống đơn giản như ở giới phàm trần, ở giới phàm trần chỉ cần tốc độ của người đạt đến một trình độ nhất định, thì có thể tạo thành giả tượng thị giác của người khác, sẽ tưởng rằng người thì triển chuyển động nhảy mất.

Nhưng ở Tiên giới, bởi vì có lực lượng áp chế thần bí của Tiên giới, muốn tự mình lĩnh ngộ ảo diệu của không gian, thông hiểu phương pháp thì triển chuyển động nhảy mất, là vô cùng khó khăn.

Lâm Phong và Mộ Dung Nhược Tuyết ở hơn một tháng này đến Vân Thương thành, gần như đi hết các nơi xung quanh của Vân Thương thành, cũng nhìn thấy rất nhiều phong cảnh và kì quan khác thường tú lệ. Đương nhiên Lâm Phong không có đem ý tưởng bản thân muốn đi xông Đỉnh Phong thành nói cho Mộ Dung Nhược Tuyết biết, sư phụ Lâm Diệp vẫn luôn là đang không nỡ lòng sự việc tiếp tục tìm kiếm tổ tiên Lâm gia.

Trong một khoảng thời gian, Lâm Phong phát hiện, bản thân lại trải qua ngày tháng nhàn nhã, chỉ là không biết cái này có phải là bình yên lúc mưa gió chưa đến không.

“Tôn chủ, chúng ta có người phát hiện hành tung của Ma Thần Khảm Phổ, xin tôn chủ định đoạt!” Một vị nam nhân trung niên huyền y vóc người trung đẳng, hơi gầy gò khom người nói.

Ở trước mặt nam nhân thanh niên này, lúc này một người nam nhân trung niên áo tím sắc mặt uy nghiêm ngồi ngay ngắn, ở lúc nhàn tản lạnh nhạt phát ra một luồng khí thế của kẻ mạnh.

Nghe được tin tức của nam nhân thanh niên mang đến, người nam nhân trung niên áo tím đột nhiên đứng lên thân hình ngang tàng hùng tráng của hắn, uy mãnh như thiên thần đứng ở chỗ đó, thần sắc rất là kích động nói:” Triết Vũ, tin tức vừa rồi ngươi nói liên quan đến Khảm Phổ, có phải là chính mất thủ hạ của ngươi nhìn thấy không?”

Triết Vũ trầm giọng nói:” Người phát hiện tung tích của Khảm phổ quả thật là thủ hạ của ta, chính là ngày hôm nay, lúc Khảm Phổ thông qua truyền tống trận nam bộ của ta đến Âm Diệu Tinh, bị thủ hạ ta lúc vô ý phát hiện.”

“Nếu đã như vậy, Triết Vũ ngươi lập tức phái người trong coi cẩn thận tất cả truyền tống trận, thông báo tất cả thủ hạ nghiêm mật chú ý động hướng liên quan tới Khảm Phổ, một khi có tin tức lập tức báo cáo cho ta. Còn nữa, không nên cho tin tức này truyền bá ra ngoài, tạm thời đừng nên cho Diễm Đế đại nhân biết.” Trung niên nam nhân thấp giọng nói.

Triết Vũ từ sau nhận được ý của trung niên nam nhân, liền lập tức cáo lui.

Trung niên nam nhân trầm tư rất lâu, thân ảnh đột nhiên biến mất ở vị trí cũ, chuyển động nhảy mất đi.

Dãy đất trung tâm Vân Thương thành, có một nơi tòa nhà lớn u tịch thanh nhã, mặc dù đã là đêm khuya, nhưng lúc này trong nhà vẫn có một vị người thanh niên áo trắng đang đứng. Trong ánh mắt u buồn kia của hắn ngẩng đầu nhìn lên trăng sáng ở bầu trời, dường như ẩn dấu sâu khẳm thật sâu, khuôn mặt tuấn lãng kiên nghị với lại có một luồng khí dương cương anh tuấn, vóc người cao ngất giống như một cây thương dài tiêu đứng vậy.

Một trận gió nhẹ thổi qua, nam nhân áo trắng nhàn nhạt nói:” Kinh Kì, ngươi đêm khuya đến đây, đến tìm ta có chuyện gì sao?”

Kinh Kì hiện ra thân thể chính là trung niên nam nhân vừa rồi kia, nghe vậy chậm rãi bước đến trước mặt của nam nhân áo trắng, trầm giọng nói:” Ta đến nói cho ngươi biết một tin tức vô cùng quan trọng, Khảm Phổ hắn chưa có chết, hắn trở lại rồi.”

Đột nhiên ánh mắt của nam nhân áo trắng thay đổi lớn, ánh mắt vốn u buồn lúc này lại là biến thành ánh mắt sợ hãi tức giận, gắt gao nhìn chăm chăm Kinh Kì nói:” Khảm Phổ hắn lại là vẫn chưa chết! Tốt! Quá tốt! Hai vạn năm nay ta cũng không cho là uống công luyện tập, đại ca! Cuối cùng ta cũng có cơ hội có thể tự tay báo thù cho ngươi!”

Kinh Kì nhìn lấy nam nhân áo trắng có chút mất đi thái độ bình thường ở trước mắt, hơi bất đắc dĩ nói:” Kiền Xuyên, thủ hạ của ta cũng chỉ là lúc vô ý phát hiện tung tích của Khảm Phổ kia, Khảm Phổ ở khi thông qua truyền tống trận nam bộ của Quận Lan Tinh đi Âm Diệu Tinh, đối với hiện giờ hắn đang ở đâu, ta vẫn chưa biết. Lòng thiết của ngươi muốn báo thù cho đại ca ngươi ta có thể lý giải, nhưng ở trước khi chưa có tin tức xác thực nhìn thấy Khảm Phổ, ngươi vẫn là bình tĩnh một chút tương đối hay hơn.

Lúc này Kiền Xuyên mới biết bản thân có chút thất thái, sau khi thoáng thư giãn tâm trạng kích động, thấp giọng nói:” Mặc kệ thế nào, ta ở đây cũng tạ ơn giúp đỡ của Kinh Kì ngươi trước, Khảm Phổ kia can đảm quay lại lần nữa, ta nghĩ nhất định hắn còn có âm mưu gì càng lớn, ta tuyệt đối sẽ không cho hắn thực hiện được!”

“Mọi thứ này chúng ta vẫn còn phải thương nghị lâu dài một phen, theo ta thấy, lần này Khảm Phổ quay về Thiên giới nhất định là có mưu đồ gì, đối với mục đích chính thức của hắn là gì, hiện giờ vẫn chưa thể kết luận. Nhưng, chỉ cần chúng ta trải rộng mắt tai nghiêm mật giám sát từng cử động của hắn, ta nghĩ Khảm Phổ cũng không thể làm được cái gì.” Kinh Kì nghiêm mật nói. Kiền Xuyên nghe vậy gật gù đầu, đồng ý nói:” Kinh Kì ngươi nói rất đúng, ta làm việc có chút xúc động, vẫn là ngươi tương đối bình tĩnh một chút, sau này chuyện liên quan đến Khảm Phổ kia ta đều nghe ngươi, chỉ cần có thể báo thù cho đại ca ta, ta không tiếc bỏ ra trả giá gì cũng phải tự tay giết chết Khảm Phổ kia!”

Kinh Kì vỗ vỗ bả vai của Kiền Xuyên, nhìn nhau không nói.

Kinh Kì biết, trong lòng của Kiền Xuyên, đại ca Kiền Mặc Hiên của hắn chiếm cứ địa vị như thế nào, từ hai vạn năm trước Khảm Phổ từ bên Diễm Đế lấy trộm Vô Tự Thiên Thư, Kiền Mặc Hiên phụng mệnh của Diễm Đế đi đuổi giết Khảm Phổ, với lại nhất định phải từ trong tay Khảm Phổ đoạt về Vô Tự Thiên Thư.

Lúc Kiền Mặc Hiên hao binh tổn tướng về đến Thiên giới, đem về tin tức Khảm Phổ đã bị người thần bí giết chết, nhưng Vô Tự Thiên Thư lại không tìm được. Diễm Đế thốt nhiên giận dữ ra tay giết chết Kiền Mặc Hiên tại nơi, có thể nói, cái chết của Kiền Mặc Hiên có quan hệ chia không ra với Khảm Phổ. Kiền Xuyên nghe được tin tức đại ca của chính mình bị Diễm Đế giết chết, vô cùng khiếp sợ và bi thương.

Đương nhiên, với thực lực Tam Chuyển Kim Tiên lúc trước của Kiền Xuyên muốn trả thù cho Kiền Mặc Hiên căn bản thì không thể nào, Kiền Xuyên cố nén đau khổ, hóa đau khổ mất huynh thành động lực mạnh mẽ tu luyện, mong chờ có thể tu luyện được vượt qua tồn tại của Diễm Đế, đến lúc đó, cho dù là mạnh như Diễm Đế, Kiền Xuyên cũng phải giết hắn báo thù cho đại ca.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 115: Tầm Tích Hồ

Giờ đây đột nhiên được biết tin tức Khâm Phở vẫn chưa chết, Kiền Xuyên như thế nào có thể không kích động? Khổ tu hai vạn năm hơn, Kiền Xuyên hiện giờ đã không phải ngộ hạ a mộng như hôm qua, thực lực cường hân đại đầy đủ của Cửu Chuyển Kim Tiên, đủ để khiến Kiền Xuyên có tư bản ngao lập ở Thiên giới.

Mặc dù so với cao thủ cấp biệt như với Diễm Đế kia, Kiền Xuyên vẫn có khoảng cách không nhỏ, nhưng Kiền Xuyên tâm cao hơn so với trời sẽ không đem khoảng cách ở trước mắt để ở trong lòng, ở dưới sự chống đỡ của lòng phục thù, Kiền Xuyên ở không lâu tương lai tuyệt đối sẽ là cao thủ khiến Diễm Đế cũng khó mà đối phó.

Mộ Dung Nhược Tuyết nhìn thấy Lâm Diệp một mình một người khổ sở tìm kiếm tổ tiên Lâm gia, và Lâm Phong bởi vì phải ở bên cạnh của bản thân mà không thể ở cùng với Lâm Diệp, với bằng tuyết thông minh của Mộ Dung Nhược Tuyết, tại sao nhìn không ra áp lực ẩn dấu trong lòng của Lâm Phong.

Vì vậy Mộ Dung Nhược Tuyết lấy cơ bản thân cũng phải bề quan tình tu, nếu không như thế nào có thể đuổi kịp Lâm Phong thực lực xa xa vượt qua bản thân chứ? Mộ Dung Nhược Tuyết vừa mới phi thăng Tiên giới, thực lực chỉ là một tiên nhân một chuyển mà thôi, so với một chuyển Kim Tiên với Lâm Phong đương nhiên có một đoạn khoảng cách rất lớn.

Lâm Phong cũng không nghi có hấn, thì đồng ý Mộ Dung Nhược Tuyết đi vào trong ngọc giản tiếp tục tu luyện, bản thân Lâm Phong cũng với Lâm Diệp bắt đầu quá trình không ngừng tìm kiếm tổ tiên Lâm gia.

Ngày này lúc thầy trò Lâm Phong ở một nơi trà lâu uống trà, trong lúc vô ý nghe thấy một người tu chân nói lên kinh nghiệm của hấn, từ trong lời nói của người tu chân này, biết được ở ngoài ba ngàn dặm hướng đông của Vân Thương thành, có một cái hồ bạc xung quanh cảnh sắc mê người, tên Tầm Tích Hồ. Tầm Tích Hồ không phải là một cái hồ bạc thông thường, mà là một cái hồ bạc vô cùng thần kì. Người tu chân này nói chỉ cần người ở bên hồ của Tầm Tích Hồ, tập trung toàn bộ tâm thần đến trong hình ảnh ngược của chính mình trong hồ nước, thì có thể nhìn thấy hình ảnh của người và chỗ vị trí mà bản thân muốn tìm kiếm.

Lâm Phong vừa nghe, vừa đúng chính giữa trong lòng. Hai người thầy trò bản thân với như thế không biết khắp nơi tìm kiếm tổ tiên lúc trước phi thăng của Lâm gia, không bằng đi Tầm Tích Hồ dò xem một cái. Nhưng ở lúc thầy trò Lâm Phong động ý niệm muốn đi Tầm Tích Hồ, người tu chân kia lại mặt mang tiếc hận nói, hiện giờ Tầm Tích Hồ đang bị một người tu chân rất lợi hại chiếm cứ, căn bản không cho người khác tới gần.

Bởi vì hành vi bá đạo mà lại cực đoan quái dị người tu chân này thực lực rất mạnh, người tu chân thông thường căn bản không dám trêu chọc hấn, cũng không ai dám đi Tầm Tích Hồ nữa.

Đặc biệt biết Lâm Phong lại là người quật cường luôn luôn không chịu dễ dàng tin tã, nghe thấy có người tu chân cổ quái thủ ở Tầm Tích Hồ, Lâm Phong cũng đứng là hạ quyết tâm phải đi đến đó xem xem. Mặc kệ người tu chân cổ quái đó có hay không, bản thân đi dò xem một phen cũng không thua lỗ.

Khổ nỗi Lâm Diệp chậm chạp tìm không được tung tích tổ tiên của Lâm gia, như thế mà tìm xuống không khó khăn khác gì mò kim dưới đáy biển, cho nên tán thành ý kiến của Lâm Phong đề ra, quyết định phải động người đi Tầm Tích Hồ xem xem.

Lúc khoảng cách hơn ba ngàn dặm ở Vô Cực Tinh, có thể nói là Lâm Phong ở trong nháy mắt thì có thể bay qua, nhưng từ khi phi thăng tới nay. Tốc độ bay lượn thì chịu lực lượng áp chế thần bí của Tiên giới, căn bản thì bay không nhanh. Thầy trò Lâm Phong bay đủ cả một ngày, mới miễn cưỡng bay đến Tầm Tích Hồ trong miệng của người tu chân kia.

Tu vị của Lâm Diệp chênh lệch không nhiều so với Lâm Phong, cho nên thầy trò hai người không có loại bản khoán ai nhường ai, đều là toàn lực bay lượn, một ngày xuống tới, thầy trò hai người đều cảm thấy có chút uể oải. Nhưng lúc nhìn thấy cảnh sắc mê người xuất hiện ở trước mắt. Lúc hồ nước cực kì trong suốt yên lặng của Tầm Tích Hồ, thầy trò Lâm Phong hai người cũng cho rằng không có uống công một chuyến đến nơi này.

“ Sư phụ. Xem ra người tu chân kia cũng không có nói dối, quả nhiên nơi này có Tầm Tích Hồ tồn tại. Chúng ta có hy vọng phải tìm được tổ tiên Lâm gia của chúng ta!” Lâm Phong hưng phấn nói.

Lâm Diệp hơi lão luyện vững vàng, thấp giọng cười nói:” Phong nhi người đừng nên vui mừng quá sớm, chúng ta vẫn chưa có xác định đây là Tầm Tích Hồ, rốt cuộc có lực lượng thần kì có thể giúp đỡ chúng ta tìm người không, còn có, người tu chân cổ quái mà người tu chân kia nói cũng rất có thể thì ở chỗ này. Chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua lòng khinh thường, miễn tránh có hại!”

Lâm Phong nghe vậy vội vàng sử dụng Tiên thức khảo nơi dò xem một phen, kì dị nói:” Sư phụ. Phạm vi hơn mười dặm phương viên Tầm Tích Hồ này ta cũng xem xét qua. Không có hơi thở của người tu chân gì, có thể là người tu chân cổ quái đó rời khỏi nơi này rồi!”

Lâm Diệp gật gật đầu. Trầm giọng nói:” Phong nhi người nói cũng không phải là không có đạo lý, có lẽ người tu chân cổ quái đó đã đi khỏi, chỉ là không có người biết mà thôi, vừa đúng lúc chúng ta đi xem Tầm Tích Hồ này rốt cuộc có lực lượng thần kì kia không.”

Nói xong, thầy trò Lâm Phong hai người bay hướng về bên hồ Tầm Tích Hồ, gió mát quét vào mặt mà qua, Lâm Phong không khỏi thật sâu hít một hơi không khí tinh khiết này, thân tâm lúc này cũng đã được thả lỏng.

Nhưng ở lúc hai người vừa mới nhẹ nhàng hạ xuống bên Tầm Tích Hồ, một tiếng thô hào vang lên:” Hai người các ngươi đến Tầm Tích Hồ ta làm cái gì? Thừa lúc lão nhân gia trước kia vẫn chưa có tức giận nhanh chóng đi khỏi! Nếu không lão gia ta không đánh mộng của các ngươi nở hoa không được!”

Lâm Phong nghe thấy tiếng như lời nổ vậy, bị chấn đến sững sờ một cái, nhưng lúc nghe rõ ràng âm thanh nói xong lời nói, lại là một mặt biểu tình khóc cười không được nhìn sư phụ Lâm Diệp, nói không ra lời.

Lâm Diệp cũng là sắc mặt hơi động dung, sau đó nhanh chóng phục hồi bình tĩnh, chấn định tự nói:” Không biết vị tiền bối nào ở nơi này du lịch, thầy trò hai người bọn ta đến đây cũng không có ý đồ gì, chỉ là muốn mượn nhờ lực lượng của Tầm Tích Hồ này tìm một vị tiền nhân, mong tiền bối cho một tiện lợi.”

Một phen lời thoại của Lâm Diệp không ti không kháng, nhưng chờ một chốc lát, lại không có người trả lời Lâm Diệp, Lâm Diệp vừa mới muốn một lần nữa lặp lại lời nói vừa rồi, một tiếng lớn quát lực xuyên thấu cực lớn kia:” Xem ra hai người các ngươi tiểu tử là không chịu rời khỏi, lão già ta đành phải ra tay đuổi các ngươi đi!”

Lâm Phong vô cùng kì lạ, tại sao bản thân vừa rồi dùng Tiên thức không có phát hiện chủ nhân của âm thanh này chứ? Chẳng lẽ hắn có thể đem hơi thở của chính mình hoàn toàn che dấu lên sao?

Chuyện khiến Lâm Phong càng không thể tin và nghĩ tới được, đó chính là phía trước thân thể của bản thân bỗng nhiên cảm thấy một luồng lực xông đến cực lớn, Lâm Phong căn bản trong nháy mắt không kịp đề phòng thì bị luồng lực lượng khổng lồ này đụng đến bay lên. Thân thể đủ bay hướng về sau xa gần một dặm mới có thể nặng nề rơi xuống, nhưng Lâm Phong lại kì quái phát hiện bản thân lại không có bị thương.

Xem ra chủ nhân của âm thanh thần bí này cũng không có ý muốn tổn thương bản thân, Lâm Phong thầm nghĩ.

Lâm Diệp cũng không có bởi vì là sư phụ của Lâm Phong mà cảm nhận được ưu đãi của chủ nhân âm thanh thần bí này, thân thể không khỏi tự chủ bị lực lớn đụng bay, rơi xuống chỗ bên cạnh mười mấy thước của Lâm Phong, cũng không có bất cứ tổn thương.

“ Sư phụ, ngươi không có bị thương chứ?”

“ Phong nhi, ngươi không có bị thương chứ?”

Thầy trò hai người đồng thanh hỏi, sau đó lại cùng nhìn nhau một cái, nhìn hướng về phía xa của Tầm Tích Hồ.

Chủ nhân của tiếng nói thần bí này đã có thể xác định, đó chính là người kì quái mà người tu chân kia nói trong miệng, nếu hắn không có ý tổn thương thầy trò hai người chính mình, như7g tại sao không cho người khác đến gần Tầm Tích Hồ chứ?

Có phải ở trong Tầm Tích Hồ ẩn dấu bí mật gì? Có thể khiến một người cao thủ thần bí như thế bảo vệ nơi này, không cho bất cứ bọn người lạ tới gần nơi này.

Lâm Phong và Lâm Diệp thầy trò hai người đều là tu vị một cấp Kim Tiên, nhưng ở dưới không có phòng bị, có thể nói là dưới tình trạng không có chút lực phản kháng bị người thần bí trong nháy mắt đánh bay, đây là tu vị gì? Có lẽ thực lực tuyệt đối sẽ không dưới cao thủ như Ma Thần Khảm Phổ vậy đây?

Một cao thủ thần bí lợi hại như thế, trông giữ ở bên hồ có một lực lượng rất là thần kì, mặc dù có chút khiên cưỡng, nhưng vẫn là có thể miễn cưỡng nói qua được. Người đều là ích kỷ, có lẽ người cao thủ thần bí này, không muốn cho người khác quấy rối hắn lợi dụng Tầm Tích Hồ tìm người.

Lâm Diệp biết bản thân muốn xông qua là không thể nào, dấu sao thực lực giữa đôi phương khoảng cách vô cùng xa, Lâm Diệp tự than vận may bản thân không tốt, xoay người liền rời khỏi nơi này.

Nhưng Lâm Phong cũng nghĩ không giống Lâm Diệp, tiếp tục vọt người bay hướng về phía Tầm Tích Hồ, Lâm Phong vừa bay vừa hô to:” Đến đây! Lão quái đầu nhĩ gan nhỏ như chuột! Ta không sợ ngươi! Có gan thì ngươi hiện thân cho ta xem xem tôn dung, có phải là sợ ta chê cười ngươi sinh ra quá xấu xí mà quy rút không chịu ra gặp a?”

Lâm Diệp nhìn thấy hành vi xúc động của Lâm Phong không khỏi kinh hãi mất sắc, không ngừng quát:” Phong nhi! Tại sao ngươi xúc động như thế? Còn không mau quay về!”

Lúc này người thần bí giận dữ phản cười nói:” Rất tốt! Quả nhiên ngươi tiểu qua nhĩ này rất can đảm, lão gia ta rất lâu cũng không có bị người ta mắng qua như vậy, tiểu qua nhĩ ngươi là người can đảm nhất từ lúc ta phi thăng thiên giới đến nay gặp qua, ,lão gia ta thì phá lệ cho ngươi gặp mặt ta, xem xe hình dáng ta có phải là không chịu nổi như ngươi nói như thế không!”

Lúc này Lâm Diệp hoàn toàn không có gì nói với Lâm Phong, chọc giận cao thủ thần bí này, Lâm Phong không khác gì tự tìm đường chết, nếu như đệ tử của chính mình làm ra sai lầm lớn, làm sư phụ tuyệt đối không thể lãnh mất ngồi nhìn. Nghĩ tới đây, Lâm Diệp cũng vọt người mà lên, bay hướng về phía Lâm Phong.

Lâm Phong nghe thấy lời nói của người thần bí với chính mình, ngừng thân thể đang bay, hư đứng ở giữa không trung ngạo nghễ nói:” Ta chóng mặt mà xem, hy vọng lão gia ngươi không có khiến tiểu qua nhĩ ta thất vọng.”

Lúc này Lâm Diệp đã bay đến bên cạnh của Lâm Phong, bắt đầu dĩ nhìn đệ tử của chính mình một cái, vừa muốn mở miệng cầu xin người thần bí, thì cùng với Lâm Phong nhìn thấy chân thân của người thần bí gần ở trước mắt bản thân.

Diện mạo của người thần bí này rất là thô bạo, tóc dài đen rậm rạp tùy ý bay tán ở sau lưng, thô mi nồng đậm, trong đôi mắt lớn sáng ngời có thần quan nội liễm. Khuôn mặt hình chữ quốc, ẩn ẩn lộ ra dương cương chi khí nồng liệt khác thường, vóc người cao to hùng tráng tiêu đứng ở trước người thầy trò Lâm Phong. Mặc dù độ cao của Lâm Phong có thể xưng là cao to, nhưng đứng ở trước mặt người thần bí này, lại chỉ đến bên tai của người thần bí.

Từ bề ngoài nhìn lên, bộ dạng người thần bí này cũng không quá ba mươi tuổi, nhưng tuổi tác chính thức của người tu chân là không thể từ bề ngoài phán đoán.

“Thế nào tiểu qua nhi? Tôn dung của lão gia ta có khiến ngươi cảm thấy thất vọng? Ngươi tận tình yên tâm can đảm nói, ta tuyệt đối sẽ không ghi hận với ngươi!” Tiếng người thần bí như muôn lời nói.

Lâm Phong tràn đầy ý xin lỗi nhìn Lâm Diệp một cái, sau đó ra vẻ nghiêm túc từ trên xuống dưới cẩn thận nhìn người thần bí trước mắt, nhưng lại chậm chạp không chịu trả lời người thần bí.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 116: Mạc Vũ Hồn

Người thần bí nhìn thấy Lâm Phong không ngừng dùng ánh mắt đánh giá bản thân, thì không mở miệng nói, không khỏi có chút sốt ruột nói: “Tiểu qua nhi ngươi này nhìn lão gia ta thời gian dài như vậy, tại sao không lên tiếng? Có phải sợ lão gia ta nghe lời ngươi xong không vui vẻ, sẽ trách mắng ngươi?”

Lúc này Lâm Phong cũng không bảo trì trầm mặc nữa, giương giọng nói: “Thì với diện mạo của tiền bối ngươi mà nói, ta vẫn là cảm thấy tương đối vừa lòng, có thể xưng được là một nam nhân đỉnh thiên lập địa! Nhưng, khiến ta không hiểu rõ là, tại sao lão già ngài vừa mới bắt đầu không chịu hiện thân gặp mặt? Phải cần ta cố ý dùng lời nói kích ngươi ra ngoài chứ?”

“Mong tiền bối ngài bớt giận, là đồ nhi ta tuổi trẻ khinh cuồng không biết thế cố, xuất ngôn đùng chạm ngài, niệm cho hấn bốn ý cũng là ra với vô tâm chi thất, mong tiền bối không nên nhận thức như tiểu bối.” Lâm Diệp vội vàng thay Lâm Phong cầu xin nói.

Căn bản người thần bí không có nhìn hướng về phía Lâm Diệp, chỉ là hơi có hứng thú nhìn chằm chằm Lâm Phong nói: “Tiểu qua nhi ngươi này, lúc vừa rồi mắng lão già ta là tiêu sái như vậy, tại sao hiện giờ lại lấy lòng ta? Mau nói! Có phải ngươi có mưu đồ gì với lão già ta không?”

Lâm Phong khẽ cười nói: “Tiền bối ngươi này thì hiểu lầm ta, ta chỉ là nói thật sự, cũng không có ý lấy lòng tiền bối ngài, nếu như tướng mạo của tiền bối quả thật như lời nói ta vậy, ta là tuyệt đối sẽ không thay đổi lời nói ban đầu của chính mình.”

“Tốt! Một tiểu qua nhi cơ lạnh lợi mồm miệng linh hoạt! Mặc dù vừa rồi lúc ngươi mắng lão già ta khiến ta rất tức giận, nhưng hiện giờ lại đem lão già ta dỗ đến không thể tức giận với ngươi, tiểu qua nhi ngươi đúng là rất được người ta thích, nói ta biết, ngươi tên là gì?” Người thần bí cười nói.

Lâm Phong nhìn người thần bí một miệng một người lão gia ta ở trước mắt. Với lại vẫn rất cuộc xưng bản thân là tiểu qua nhi, không khỏi tự thầm nghĩ: “Người thần bí này nhìn vào một chút già cũng không có, tại sao nói lên lời cũng với lão già tự xưng, chẳng lẽ hấn đúng là tưởng rằng là tiền bối cao nhân không thành ần thế?”

Nhưng nghĩ lại về nghĩ, Lâm Phong cũng không muốn đắc tội với người thần bí một vị hành vi cổ quái này, đừng nói cái khác, đơn giản chỉ nói một thân thực lực cường hấn sâu không thể đoán của hấn, thì đủ nói rõ, hấn tuyệt đối không phải là nhân vật bình thường.

“Tiền bối, tên của ta gọi là Lâm Phong, vị đứng bên cạnh ta là sư phụ của ta, tên của sư phụ ta là Lâm Diệp.” Lâm Phong cung kính nói.

Ài nào biết người thần bí vẫn là chỉ nhìn Lâm Phong, ngay cả nhìn cũng không nhìn Lâm Diệp một cái. Khiến Lâm Diệp ở một bên có chút xấu hổ, Lâm Diệp như thế nào cũng không nghĩ tới xúc động của Lâm Phong đệ tử của bản thân, lại là có thể được người thần bí này thích. Biểu hiện yên ổn bình tĩnh thế nào của chính mình lại không thể khiến người thần bí này nhìn bản thân thêm một cái, Lâm Diệp không khỏi cảm thấy vô cùng buồn bực.

Lâm Phong thấy người thần bí cũng rất thích chính mình, thì thừa dịp có cơ hội nói: “Không biết tên tiếng của tiền bối ngươi a? Có thể nói cho vạn bối biết, cho vạn bối cũng chiêm ngưỡng phong thái của lão già ngài một cái.”

Người thần bí khẽ nhìn con mắt của chính mình, nhìn lấy Lâm Phong thấp giọng nói: “Tiểu qua nhi ngươi này vẫn là cũng biết thuận theo cán mà leo lên, vừa mới với lão già ta nói vài lời thì muốn dò xét ta, tiểu qua nhi ngươi chẳng lẽ không sợ lão già ta trở mặt không nhận ngươi sao?”

Lâm Phong không chút để ý nói: “Nếu như tiền bối ngươi không muốn nói, căn bản sẽ không hiện thân với ta gặp mặt, ngay cả chân thân ngài cũng cho ta thấy qua, ở đâu vẫn còn để ý đem danh hiệu của tiền bối ngươi nói cho ta biết chứ?”

“Ha ha ha! Tiểu qua nhi muốn đánh! Nhưng thấy bộ dáng lạnh lợi thông minh của ngươi cũng rất là giống với lão già ta năm đó, cũng được, đem danh hiệu của lão già ta nói cho ngươi biết cũng không là chuyện lớn gì. Tiểu qua nhi ngươi nghe kỹ! Lão già ta họ Mạc, tên Vũ Hồn. Tiểu qua nhi đừng nên nhờ nhầm!” Mạc Vũ Hồn cười lớn nói.

Lâm Phong nghi hoặc nói:” Mạc Vũ Hồn? Tại sao ta chưa bao giờ nghe nói qua a? Tiền bối ngươi bao lâu thời gian không có ở Thiên giới hoạt động, có phải là rất lâu thời gian không có xuất hiện qua ở Thiên giới, danh hiệu bị người ta quên mất?”

Mạc Vũ Hồn dường như bị lời nói của Lâm Phong móc lên chuyện cũ đã phong trần rất lâu, sắc mặt đột nhiên thay đổi, thương cảm nói:” Tiểu qua nhi ngươi nói không sai, ta quả thật là rất lâu không có ở Thiên giới hoạt động qua, đối với hậu bối giống như ngươi cũng không biết Mạc Vũ Hồn là người gì cũng.....”

Lâm Phong và Lâm Diệp nhìn nhau một cái, sau đó nhìn Mạc Vũ Hồn ánh mắt mờ mịt thất thố, thấp giọng hỏi:” Mạc tiền bối...Ngươi không sao chứ? Có phải vừa rồi vạn bối vô ý xúc động đến tâm sự của ngươi. Mới khiến ngươi cô đơn như thế?”

Mạc Vũ Hồn nghe vậy đột nhiên từ trong thương cảm vô cùng thoát ly ra ngoài, đề cao tiếng quát rất là hùng hậu vốn có:” Tiểu qua nhi không nên phán đoán bậy. Lão già ta ở đâu có tâm sự gì? Ta chỉ là một lúc thất thần mà thôi, tưởng ta Mạc Vũ Hồn lúc tung hoành Thiên giới là uy phong thể nào, như thể nào có tâm sự gì chứ?”

Nhìn thấy Mạc Vũ Hồn không ngừng vì bản thân khai thoát bộ dáng thất thái, Lâm Phong không khỏi âm thầm buồn cười, Mạc Vũ Hồn không chỉ tính cách cổ quái,với lại có lúc bộ dáng cũng giống như tiểu hài nhi vậy.

Lâm Phong cố nén ý cười nói:” Thì ra tiền bối ngươi đã từng uy phong qua như vậy hả! Có thể chi tiết nói cho vạn bối nghe một chút sự tích anh hùng lúc trước của ngài không? Vạn bối rất là nguyện ý nghe tiền bối nói, cho dù là không có tuyệt vời như vạn bối tưởng tượng cũng là có thể.”

“Nghĩ tới phong thái lúc đó của lão già ta, nếu là tiểu qua nhi ngươi có thể nghĩ tới tuyệt vời? Đầu chỉ là tuyệt vời vô cùng, quả thực là tuyệt vời không thể bàn luận! Tiểu qua nhi ngươi muốn nghe thì lão già ta nói cho ngươi cũng không sao, nhưng lúc ta bắt đầu nói, tiểu qua nhi ngươi ngàn vạn đừng nên cảm thấy kinh ngạc, bởi vì khiến ngươi chính thức cảm thấy khó tin vẫn là ở phía sau!” Mạc Vũ Hồn không đắc ý nói.

Lâm Diệp ở một bên bất đắc dĩ nhìn lấy một đôi hoạt bảo ở trước mắt, Lâm Phong dưới sự đánh nhằm đùng nhằm lại là vẫn đúng với tính tình của Mạc Vũ Hồn này, bộ dáng hai người nói chuyện vui vẻ, khiến Lâm Diệp không hỏi âm thanh thờ nhẹ, bản thân cũng cho là không thể đi vào trong cuộc nói chuyện của họ. Chỉ có thể làm một người nghe, lặng lẽ nghe Mạc Vũ Hồn thường thuật sự việc oanh oanh liệt liệt đã qua.

Thì ra lúc Mạc Vũ Hồn phi thăng thiên giới, đã là chuyện hơn trăm vạn năm trước, lúc đó Mạc Vũ Hồn từ mới biết người tu chân, đến thành công Độ Kiếp phi thân thiên giới chỉ dùng ngắn ngủi một ngàn năm thời gian. Với lại Mạc Vũ Hồn là với ngoại công nhập đạo, với Lâm Phong này, công pháp Lâm gia của Lâm Diệp tu luyện rất là giống nhau.

Chỉ qua là công pháp tu luyện không giống thôi, công pháp tu luyện của Mạc Vũ Hồn tên là Vũ Thần giới, tổng cộng chia làm mười hai tầng cảnh giới. Mạc Vũ Hồn chỉ là tu luyện đến cảnh giới tầng thứ sáu, thì cảm ứng được Thiên Kiếp của bản thân sẽ lúc nào giáng xuống. Người tu chân tu luyện ngoại công, thân thể vẫn luôn là vô cùng mạnh mẽ, nhưng khi nghe thấy Mạc Vũ Hồn là hoàn toàn dựa vào thân thể của chính mình đi cứng kháng Thiên Kiếp, Lâm Phong và Lâm Diệp cũng cảm thấy không thể tin tưởng.

Nhưng Mạc Vũ Hồn quả thật không giống nói dối, nếu như Mạc Vũ Hồn nói đều là đúng, như vậy trong tu luyện công pháp Vũ Thần giới của Mạc Vũ Hồn khi trình độ cường hãn tu luyện thân thể, tuyệt đối là công pháp đứng đầu bên trong một chi mà thấy trò Lâm Diệp thấy qua.

Bất cứ người tu chân đều biết, cho dù trình độ thân thể của ngươi cường hãn bao nhiêu, đều là khó vượt qua cảnh giới tu vị của ngươi, nhưng Vũ Thần giới của Mạc Vũ Hồn thì hoàn toàn đánh vỡ cách nói loại này. Tương đương với tu vị Độ Kiếp kỳ sau đi cứng kháng thiên lôi, mà thiên lôi lại căn bản không thể tổn thương đến một chút thân thể của Mạc Vũ Hồn, nhưng trình độ cường hãn của thân thể có thể mà biết.

Sau khi phi thăng thiên giới, Mạc Vũ Hồn cũng không có dừng lại đối với vũ đạo vừa cao một tầng với lại truy tìm thiên đạo và tu luyện, cuối cùng, ở bề quan khô tu sắp gần mười vạn năm sau đó, Mạc Vũ Hồn tu luyện đến cảnh giới tầng thứ mười hai rất đầy đủ của Vũ Thần Giới, nhưng lúc này Mạc Vũ Hồn cũng không có cảm nhận ứng được Cửu Cửu Thần Kiếp sẽ lúc nào giáng xuống.

Mạc Vũ Hồn lâm vào tu luyện bình cảnh, đành phải khắp nơi tìm kiếm cao thủ tương đối có tiếng ở thiên giới tỉ đấu, hy vọng trong khi tỉ đấu với cao thủ có thể lĩnh ngộ được phương pháp đột phá. Nhưng khiến Mạc Vũ Hồn không nghĩ tới là, những cái gọi là cao thủ có tiếng lúc đang tỉ đấu với Mạc Vũ Hồn, lại là không có người có thể đánh bại Mạc Vũ Hồn.

Thậm chí ngay cả người có thể đánh thương Mạc Vũ Hồn cũng không có, thân thể của Mạc Vũ Hồn có thể chống đỡ được, lúc này lực công kích cường đại nhất là công kích của Tiên Thần Khí hoặc là Ma Thần Khí. Kết quả như thế khiến Mạc Vũ Hồn vô cùng khó mà chấp nhận, không có một đối thủ thực lực tương đương quả thật là quá đau khổ.

Từ nay về sau, cả một Thiên giới cho dù là người tu Tiên, hay là người tu Ma, hoặc là người tu Yêu đều không có chịu giao tay với Mạc Vũ Hồn nữa, đối mặt với một cao thủ cường hãn không thể phá phòng ngự, ai còn nguyện ý đi thử chứ? Có lẽ ở trên năng lực công kích Mạc Vũ Hồn sẽ thua cho một số cao thủ, nhưng ở trên năng lực phòng ngự hãn tuyệt đối là vô địch. Kết quả giao thủ với Mạc Vũ Hồn rất là lộ vẻ dễ thấy, đó chính là chỉ có phần ngươi bị thương, Mạc Vũ Hồn lại không chút thương.

Thứ đau khổ bất đắc dĩ này vẫn luôn nương theo Mạc Vũ Hồn rất nhiều năm, Mạc Vũ Hồn ẩn thế không ra vẫn luôn chờ đợi một người khác xuất hiện, người này là một người cao thủ ngoại công có kinh nghiệm vô cùng giống loại, tu luyện đến bình cảnh của công pháp, muốn yêu cầu một đối thủ mà không thể có được.

Cuối cùng Mạc Vũ Hồn gặp được cao thủ ngoại công với bản thân nhất thời du lượng, Mạc Vũ Hồn cực kì hưng phấn tìm được người có thể làm đối thủ, hai người dưới sự quen biết, kết thành chí giao hảo hữu. Trong quá trình ngày cuối cùng không ngừng tỉ đấu, mặc dù Mạc Vũ Hồn có thể hiểu được, nhưng lại không thể rõ ràng cảm nhận được cảm giác luồng huyền diệu đó.

Nhưng hảo hữu này của Mạc Vũ Hồn lại trí tuệ thâm thực, lúc trong giao thủ với Mạc Vũ Hồn cảm ngộ được huyền cơ của thiên đạo, thành công đột phá đến bình cảnh vốn có, đồng thời cảm nhận được Cửu Cửu Thần Kiếp của bản thân giáng xuống. Nhìn lấy chỉ giao hảo hữu của chính mình thành công Độ Kiếp phi thăng Thần giới, mà bản thân vẫn là không có tiến cảnh gì, Mạc Vũ Hồn cảm thấy vô cùng mất mát.

Này cũng giống như lúc Lâm Phong hỏi qua đi của Mạc Vũ Hồn, nguyên nhân tại sao Mạc Vũ Hồn sẽ buồn bã thương thân ở đâu, Mạc Vũ Hồn cô đơn thương cảm chỉ có thể tiếp tục đến các nơi du lịch, hy vọng có thể gặp được đối thủ kế tiếp của chính mình, nhưng vẫn là không gặp được.

Mạc Vũ Hồn mỗi khi đến một chỗ nào đều sẽ dừng lại vài ngày, lần này ở Tầm Tích Hồ phong cảnh tú lệ như thế cũng là như vậy. Bởi vì tính cách có chút cổ quái, cho nên mới có một cảnh trước đó thầy trò Lâm Phong nghe được và gặp được.

Lúc này Lâm Phong đột nhiên hỏi: “Tiền bối, vị hảo hữu của người tên là gì?”

Mạc Vũ Hồn xoay đầu qua nhìn nhặt nhìn Lâm Phong một cái, chậm rãi nói: “Hắn tên là Lâm Quân Dịch.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 117: Vũ Thần Tháp

“Mạc tiền bối người nói cái gì? Người quen biết cao thủ kia tên Lâm Quân Dịch!” Lâm Diệp vừa mừng vừa sợ nói.

Mạc Vũ Hồn kì quái nhìn Lâm Diệp một cái, hỏi: “Người quen biết bạn già ta sao?”

Lâm Phong vội vàng trả lời: “Đầu chỉ quen biết, Mạc tiền bối có điều người không biết, Lâm Quân Dịch mà người nói trong miệng rất có khả năng chính là tổ tiên của Lâm gia ta! Sự phụ ta sở dĩ sẽ hỏi như thế, đó chính là nguyên nhân này.”

“Tổ tiên Lâm gia người là bạn già Lâm Quân Dịch của ta? Đây không khỏi cũng quá hảo hợp chứ? Với đừng nói ở mệnh mông trong giới tu chân có bao nhiêu người tên Lâm Quân Dịch, tiểu qua nhi người là như thế nào xác định bạn già ta chính là tổ tiên của Lâm gia người chứ?” Mạc Vũ Hồn không hiểu nói.

Lâm Phong xoay đầu qua nhìn Lâm Diệp, Lâm Diệp nhẹ nhàng gật gật đầu, Lâm Phong sau khi nhận được thụ ý của sự phụ chính mình, lập tức mặt hướng về phía Mạc Vũ Hồn trầm giọng nói: “Thứ nhất, thời gian phi thăng của bạn già Lâm Quân Dịch mà Mạc tiền bối nói trong miệng, với tổ tiên Lâm gia của ta gần như là cùng một thời gian. Thứ hai, ở ngoại công với trên vũ kỹ có thành tựu cao như vậy, với lại sở trường luyện Thể chi pháp, đây cũng đủ khiến ta có chín phần nắm vững xác nhận tổ tiên.”

“Mạc tiền bối, hiện giờ ta muốn hỏi người một vấn đề, đó chính là hảo hữu Lâm Quân Dịch của người, ở trước mặt người có nhắc qua các hậu bối Lâm gia trên Vô Cực Tinh?” Lâm Diệp lên tiếng nói.

Mạc Vũ Hồn trầm ngâm một lúc, thấp giọng nói: “Cái này ta cũng nhớ không rất rõ ràng, lão đệ Quân Dịch phi thăng Thần giới đã rất lâu, nhưng có một chút ta nhớ rất rõ ràng. Đó chính là lão đệ Quân Dịch đã từng nói qua với ta, công pháp mà hắn tu luyện là với ngoại công nhập đạo luyện Thể chi pháp, với một số ngoại công thông thường hoàn toàn không giống, vì hắn tự mình sáng tạo.”

Lâm Diệp và Lâm Phong cùng liếc mắt nhìn nhau, đến lúc này, thầy trò Lâm Phong đã có thể xác định Lâm Quân Dịch trong miệng của Mạc Vũ Hồn chính là tổ tiên Lâm gia mà bản thân muốn tìm. Không nghĩ tới tổ tiên Lâm Quân Dịch không chỉ là người đầu tiên phi thăng thiên giới của Lâm gia. Với lại còn là người đầu tiên phi thăng Thần giới!

Mặc dù biết được tổ tiên Lâm Quân Dịch đã phi thăng Thần giới, trong lòng ần ần có chút cảm giác mất mát, nhưng Lâm Phong cực kì hưng phấn vội vàng nhìn về phía Mạc Vũ Hồn hỏi: “Mạc tiền bối, hình dáng tổ tiên nhà ta rốt cuộc là như thế nào? Người nói với vạn bối biết, ta cho tới bây giờ cũng chưa gặp qua hắn!”

Lâm Diệp nghe vậy cũng là tràn đầy kỳ vọng nhìn Mạc Vũ Hồn. Mặc dù Lâm Diệp ở Lâm gia mười mấy vạn năm, nhưng hắn cũng là không có duyên có thể nhìn thấy phong thái của Lâm Quân Dịch. Lúc này nếu Lâm Phong cũng nhắc ra, đương nhiên Lâm Diệp sẽ không bỏ qua cơ hội ngàn đời khó gặp này.

Mạc Vũ Hồn bất đắc dĩ khổ cười nói: “Người tiểu qua nhi này, cũng được, thì ta nói cho người biết bộ dáng của lão đệ Quân Dịch ta như thế nào.”

“Nghĩ tới tướng mạo của lão đệ Quân Dịch kia của ta là nhâ trong long phượng thế nào, bởi vì duyên cố tu luyện ngoại công, cho nên thân lượng cực kì cao to, thậm chí còn hơi cao hơn một chút so với ta, trong lúc tự nhiên giờ tay nhắc chân toát ra một luồng nghị lực cực kì hấp dẫn người. Bề ngoài của

lão đệ Quân Dịch cũng là mạnh hơn rất nhiều so với ta.”

Lâm Phong thấp giọng cười nói:” Không thể tin là Mạc tiền bối ngươi cũng sẽ khiêm tốn, ta tưởng rằng ngươi sẽ nói tỏ tiên ta cách nhau không nhiều với ngươi chứ?” Mạc Vũ Hồn thân nhiên nói:” Ta Mạc Vũ Hồn lập thân đường đường nam tử, tráng hoài lẫm lẫm đại trượng phu, lại sẽ nói ra lời không thật sao? Lâm Phong tiểu qua nhi ngươi quá xem thường ta, quả thực đáng đánh!”

“Mạc tiền bối ngươi đừng tức giận trước, vạn bối nhất thời nói lỡ, mong Mạc tiền bối thứ lỗi. Nói lên, Mạc tiền bối nhưng chính là chí giao hảo hữu với tỏ tiên Lâm gia ta, từ bối phận nói lên. Ta cũng phải tôn xưng ngài một tiếng Mạc lão gia tử mới giống.” Lâm Phong gian xảo nói.

Mạc Vũ Hồn bị Lâm Phong tức đến trừng thẳng mắt, nhưng lại bị lời nói của Lâm Phong chế nhạo đến một lúc không nói ra lời, đành phải giả vờ không nghe thấy lời nói của Lâm Phong.

“Nói lên, các ngươi hai thầy trò đến Tầm Tích Hồ là vì chuyện gì? Sau khi bị tính cảnh cáo của ta đưa đi, tại sao Lâm Phong ngươi tiểu qua nhi này, vẫn là không sợ chết tiếp tục xông qua hả? Mau nói cho lão già ta biết, tại sao ngươi có gan lớn như thế?” Mạc Vũ Hồn hỏi.

Lâm Phong vẫn chưa kịp trả lời Mạc Vũ Hồn, Lâm Diệp liền cung kính nói:” Mạc tiền bối ngươi có điều không biết, lúc ta và Phong nhi ở Vân Thương thành. Trong lúc vô ý từ trong miệng một người tu chân biết được chuyện Tầm Tích Hồ. Vốn muốn đến Tầm Tích Hồ xem xem vận may... nhưng không nghĩ tới là Mạc tiền bối ngươi sẽ dừng lại ở chỗ này. Cho nên thì có chuyện xảy ra sau này, Phong nhi hấn tuổi trẻ khí thịnh. Tính cách hơi lỗ mãng, mong Mạc tiền bối không nên tức giận với hấn.”

Đương nhiên Mạc Vũ Hồn không có đúng là giận Lâm Phong, nếu không thì đâu có sẽ nói với nhiều việc liên quan với bản thân như thế?

“Hiện giờ các ngươi cũng biết chuyện lão đệ Quân Dịch ta, bước kế tiếp các ngươi muốn đi đâu? Vẫn còn muốn đi tìm các tiền bối Lâm gia các ngươi đã từng phi thăng Thiên giới sao? Nếu là vậy, ta khuyên các ngươi một câu, đừng nên phạm ngốc nữa.” Mạc Vũ Hồn thay đổi ngôn thể bất cung trước đó, ngữ trọng tâm trường nói.

Thầy trò Lâm Phong không hiểu ý bao hàm trong lời nói của Mạc Vũ Hồn, đều là lấy ánh mắt nghi hoặc không hiểu nhìn chằm chằm Mạc Vũ Hồn.

Mạc Vũ Hồn tiếp tục nói:” Lúc ở Thiên giới không thể so với các ngươi ở giới phàm trần, các người tu chân sẽ chia làm các môn phái hoặc một số thế lực nhỏ. Có thể nói. Trong Thiên giới chỉ có ba đại thế lực lớn nhất. Đó chính là trận doanh người tu Tiên do Diêm Đế cầm đầu, trận doanh người tu Ma do Chích Ma Quân cầm đầu. Và trận doanh người tu Yêu do Côn Thừa cầm đầu.

“Ở dưới ba trận doanh lớn dựa vào đa số thế lực tuyệt lớn của Thiên giới, giống các ngươi thầy trò hai người tu chân không có bất cứ dựa vào nào, khắp nơi đi đường rất là nguy hiểm. Một khi không cẩn thận sẽ bị những người lòng dạ khó đoán nhắm vào, thực lực của các ngươi vẫn rất yếu, căn bản không có sức chạy thoát!”

Lâm Phong nghe xong lời nói của Mạc Vũ Hồn thấp giọng nói:” Dựa theo ý của Mạc tiền bối, như vậy thầy trò hai người chúng ta là chỗ nào cũng đi không được rồi? Nếu không thành chúng ta cũng phải ở trong ba thế lực lớn của Thiên giới, lựa chọn một cái sau đó ý vào bọn họ sao?”

Mạc Vũ Hồn lắc đầu thân bí nói:” Thầy trò các ngươi đương nhiên không cần như thế, có Mạc Vũ Hồn ta ở đây, thả mắt cả một Thiên giới, ai dám cho các ngươi làm thù hạp của hấn? Nếu các ngươi là đệ tử hậu bối của lão đệ Quân Dịch ta, ta đâu thể để các ngươi tùy ba trục lưu mà ngồi nhìn mặc kệ?”

Lâm Diệp đã biết ý nói:” Ý của Mạc tiền bối ngươi là.....”

“Ta phải thay lão đệ Quân Dịch đem các ngươi cải tạo một phen thật tốt, truyền thụ công pháp cho các ngươi, đề cao thực lực hiện giờ của các ngươi, để tránh sau này hai người các ngươi ở Thiên giới hành tẩu, bộ dạng bất thành bị người ta khi dễ, làm yếu đi danh hiệu của ta và lão đệ Quân Dịch!” Mạc Vũ Hồn cười nói.

Lâm Phong vẫn chưa tỉnh ngộ qua, Lâm Diệp vội vàng đem Lâm Phong mạnh mẽ nhấn quỳ xuống, bản thân cũng cùng nhau quỳ trên đất mặt hướng về phía Mạc Vũ Hồn cung kính thi lễ nói:” Vạn bối tạ Mạc tiền bối thay tỏ tiên truyền thụ chỉ ân!”

Lâm Phong một bên không hiểu cho nên cũng chột hiểu ra lên, vội vàng như Lâm Diệp vậy cũng cung kính thi lễ bái tạ với Mạc Vũ Hồn.

Mạc Vũ Hồn thân nhiên nhận một lễ này của thầy trò hai người Lâm Phong, phát tay khinh sĩ một cái, thầy trò Lâm Phong thì cảm giác có một luồng đại lực đem thân thể của bản thân chậm rãi nhúc lên, thẳng cho đến hai người bình yên đứng lên mới thôi.

“Mặc dù hai người các ngươi là thầy trò, nhưng không cần bận tâm đến các gì, ta đồng thời truyền thụ các ngươi công pháp, các ngươi cũng không cần xưng ta là cái gì tiền bối, gọi ta là Mạc lão gia tử thì được rồi. Lão già ta rất là phản cảm đối với những lễ giáo điều lệ này, hai người các ngươi vẫn là với thầy trò tương xứng vốn có thì được rồi.” Mạc Vũ Hồn trầm giọng nói.

Thầy trò Lâm Phong hai người vội vàng trả lời, Mạc Vũ Hồn không quan tâm với lễ tiết, đó cũng là biểu hiện thường ngày tính tự do tự tại của hấn.

“Ta truyền thụ cho các ngươi tu luyện công pháp của bản thân ta- - Vũ Thần Giới. Vũ Thần Giới tổng cộng chia thành mười hai tầng cảnh giới, với tu vị hiện giờ của các ngươi, hấn là rất nhanh có thể tu luyện đến cảnh giới tầng thứ sáu. Hơn nữa thêm vào công pháp các ngươi vốn tu luyện, chính là công pháp tu Thể với ngoại công nhập đạo, giữa với Vũ Thần Giới là sẽ không bài xích lẫn nhau.”

“Vũ Thần Giới với không ngừng đề cao phòng ngự thân thể làm chủ, tương đối mà nói, năng lực công kích thì sẽ tốn sức một chút, nhưng chỉ cần các ngươi có thể đem Vũ Thần Giới tu luyện đến cảnh giới tầng thứ mười trở lên, ta nghĩ ở trong Thiên giới cũng không có vài người có thể thương đến các

ngươi.” Mạc Vũ Hồn nói.

Nói xong, Mạc Vũ Hồn liền ở trong đầu của thầy trò Lâm Phong hai người bày ra một đạo Tiên thức, với để bọn họ lúc nào tham khảo công pháp Vũ Thần Giới trong Tiên thức.

Vì có thể cho tốc độ tu luyện của thầy trò Lâm Phong nhanh một chút, Mạc Vũ Hồn lấy ra một món khí vật cổ cũ bình thường, từ trên ngoại hình nhìn khí vật trong tay Mạc Vũ Hồn thì giống như một tòa bảo tháp, tầng tầng xếp xếp đủ có mười hai tầng, nhưng thể tích rất là nhỏ, chỉ có một thước cao mà thôi.

Mạc Vũ Hồn không chút dắc ý nói:” Tòa bảo tháp này tên là Vũ Thần Tháp, là Tiên khí của ta tự mình luyện chế, có thể dùng làm tu luyện Vũ Thần Giới. Các ngươi đừng nên xem thường Vũ Thần Tháp, đừng xem bề ngoài nó bình thường không gì lạ, cũng không có năng lực công kích và năng lực phòng ngự gì đặc biệt, nhưng Vũ Thần Tháp lại là một món cực phẩm tiên khí cực kì khó có được!”

Lâm Phong nghi ngờ nói:” Cực phẩm tiên khí? Một món không có năng lực công kích, cũng không có năng lực phòng ngự là cực phẩm tiên khí sao?”

Mạc Vũ Hồn hiểu ý của Lâm Phong, thấp giọng nói:” Vũ Thần Tháp tổng cộng chia làm mười hai tầng, cũng chính là vừa đủ đối ứng với mười hai tầng cảnh giới của Vũ Thần Giới. Với lại Vũ Thần Tháp có thể tùy tâm ý biến hóa thể tích to nhỏ, một điểm mấu chốt nhất chính là ở trong Vũ Thần Tháp tu luyện, không chỉ có thể tăng nhanh tốc độ tu luyện, còn có thể giảm chậm thời gian trôi chảy. Thời gian Vũ Thần Tháp với ngoại giới kém hai ngàn lần!”

“Thời gian dừng lại!” Lâm Phong kinh hô.

Vốn tưởng rằng chỉ có ngọc giản Khảm Phổ cho chính mình có được năng lực đặc biệt dừng thời gian, nhưng Lâm Phong không có nghĩ tới Mạc Vũ Hồn lại là cũng có Tiên khí Vũ Thần Tháp giống vậy. Với lại từ thời gian giảm chậm hơn chục lần mà xem, Vũ Thần Tháp vẫn còn thắng hơn một bậc so với ngọc giản.

Nghĩ tới đây, Lâm Phong vội vàng hỏi:” Mạc tiền bối, sở dĩ ngươi nói Vũ Thần Tháp là cực phẩm Tiên khí, nguyên nhân lớn nhất chính là bởi vì ở tu luyện công pháp trong Vũ Thần Tháp, có thể giảm chậm tốc độ thời gian ngoại giới đúng không?”

Mạc Vũ Hồn khẽ cười gật đầu nói:” Tiểu qua nhi ngươi nói không sai, ở cả một Thiên giới, Tiên khí có thể giảm chậm tốc độ thời gian sẽ không có vượt qua ba món, bởi vì người có năng lực luyện chế Tiên khí như Vũ Thần Tháp khuất ngón có thể đếm.”

“Mạc tiền bối, với tu vị hiện giờ của ngươi mà nói, có thể đem thời gian trôi chảy của ngoại giới giảm chậm hai ngàn lần đã là cực hạn rồi sao?” Lâm Phong hỏi.

“Không phải, lúc ta vốn luyện chế Vũ Thần Tháp, tu vị của ta chỉ có cảnh giới tầng thứ mười của Vũ Thần Giới, vì nhanh chóng đột phá ta luyện chế Vũ Thần Tháp. Nếu như với tu vị hiện giờ của ta luyện chế Vũ Thần tháp, hẳn là có thể đem thời gian lưu chảy giảm chậm chừng năm ngàn lần.” Mạc Vũ Hồn trầm giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 118: Huynh Đệ Gặp Lại

Lâm Phong kinh dị nói:” Nói như thế, rốt cuộc hiện giờ tu vị của Mạc tiền bối ngươi đến cảnh giới gì?”

Mạc Vũ Hồn hơi dừng lại một chút, chậm rãi nói:” Ta đã tu luyện đầy đủ đến cảnh giới tầng thứ mười hai của Vũ Thần Giới nhiều năm rồi, nếu như so với người tu Tiên Thiên giới, hẳn là còn cao hơn một bậc so với người tu Tiên Hồn Độn Tiên Đế kỳ cuối.”

“Chẳng phải nói như vậy, với thực lực của Mạc tiền bối ngươi ở Thiên giới tuyệt đối có thể xưng được là giáo giáo giả sao?” Lâm Phong cao giọng nói.

“Trên sự thật, ở Thiên giới vẫn còn tồn tại một số người tu chân lợi hại hơn rất nhiều so với ta, chỉ là bọn họ ẩn thế đã lâu, chỉ cầu lòng thanh tịnh tu, tìm hiểu huyền bí của thiên đạo, không có sự việc trọng đại đặc biệt nào sẽ không hiện thế.” Mạc Vũ Hồn lạnh nhạt nói.

Lâm Phong trầm mặc không nói, Mạc Vũ Hồn nói không sai, nhân ngoại hữu ngoại thiên ngoại hữu thiên, ở trên tu luyện một đạo, không có ai dám nói tồn tại của chính mình là tuyệt đối vô địch. Có lẽ ở trong Thiên giới khắp nơi giấu huyền cơ, không có người tu chân mạnh nhất, chỉ có người tu chân càng mạnh thôi!

Khảm Phổ từ khi thông qua truyền tống trận của Quận Lan Tinh sau này đến Âm Diệu Tinh, thì một đường không ngừng chuyển động nháy mắt đi vào, Khảm Phổ biết tung tích của bản thân đã bị người ta phát hiện, dấu sao lúc thông qua truyền tống trận bản thân là không thể tàng hình che dấu lên.

Có lẽ Diễm Đế đã biết tin tức chính mình một lần nữa xuất hiện ở Thiên giới, Vô Tự Thiên Thư ở trên người bản thân, từ trước đến nay là tâm bệnh niệm niệm không quên của Diễm Đế, hiện giờ bản thân cao độ hiện thân, không lâu sau thì sẽ có truy binh đến đây.

Không biết bây giờ bọn Lâm Phong thế nào, bản thân vội vàng từ biệt bọn họ, chỉ là không muốn bởi vì chính mình mà liên lụy tới bọn họ, dẫu sao ở Thiên giới, kẻ thù của Khảm Phổ quá nhiều. Bản thân Khảm Phổ cũng tự lo không xong. Ở đâu còn dư tình lực đi chăm sóc Lâm Phong bọn họ chứ?

Khảm Phổ âm thầm tăng nhanh tốc độ di chuyển nhảy mất, Âm Diệu Tinh là một tinh cầu cực kì hoang vu, linh khí cũng không dư thừa như Quận Lan Tinh, nhưng diện tích của Âm Diệu Tinh lại rất lớn, lớn gấp mười mấy lần so với Quận Lan Tinh. Người tu chân cư trú ở Âm Diệu Tinh ít lại càng ít. Nhưng tại sao Khảm Phổ phải đến chỗ này chứ?

Đương nhiên, nguyên nhân chính là bởi vì ở Âm Diệu Tinh có một cổ nhân của Khảm Phổ ở đó, người này tu vị cao thâm, tính cách lễ loi kì dị, với lại ra tay cực kì tàn nhẫn vô tình. Chính là một nhân vật không được lòng người thích như thế, giao hảo rất tốt với Khảm Phổ, ở hai vạn năm trước trong kế hoạch Khảm Phổ trộm Vô Tự Thiên Thư, giúp đỡ Khảm Phổ vô cùng lớn.

Khảm Phổ qua về trong Thiên giới chuyện đầu tiên, chính là đến thăm vị cổ nhân này. Có thể thấy trong lòng của Khảm Phổ có vị trí rất cao.

Khảm Phổ sau khi di chuyển nhảy mất thời gian như chén trà nhỏ, cuối cùng đến một nơi xinh đẹp quần sơn miền duyên, bích thủy vờn quanh, cảnh trí giống như thế ở Âm Diệu Tinh rất ít thấy. Lúc này Khảm Phổ không chút tâm trạng thường thức cảnh đẹp ở trước mắt, trong nhảy mất bay xuống bên nhà gỗ ở một nơi dựa vào nước mà dựng trong cảnh đẹp.

Tiền thức đảo qua, khuôn mặt của Khảm Phổ vẫn luôn căng thẳng thoải mái ra, cười lớn nói:” Cô Huyền! Lập tức đi ra cho ta! Ngươi xem ai quay về Khảm Phổ vừa dứt lời, ở tại trước mặt xuất hiện một vị thân mặc trường bào màu trắng, mi lạnh mắt nhỏ. Thiếu niên nhược quan với khuôn mặt âm lạnh. Lúc nhìn thấy Khảm Phổ ở trước mắt một mặt ý cười nhìn bản thân, vị thiếu niên âm lạnh hơi sùng sờ một cái, tiếp đó với vạn phần cảm động hô lớn:” Khảm Phổ đại ca! Đúng là ngươi, ta không nhìn lầm chứ?”

“Đúng vậy, chính là ta, nhiều năm như vậy, cuối cùng ta cũng có thể trở về!” Khảm Phổ cũng kích động nói.

Cô Huyền nghiêm túc trên dưới đánh giá Khảm Phổ một lần nữa trở về, vui vẻ nói:” Đại ca, ta vẫn luôn từ trước đến nay cũng không chịu tin tưởng tin tức ngươi sẽ chết ở giới phàm trần, hơn hai vạn năm qua đi. Ta vẫn là không nguyện ý tin tưởng, đúng thật. Quả thật ngươi chưa có chết.”

Khảm Phổ khổ cười nói:” Ngươi ở đâu biết ra thì ra ta chỉ kém một chút thì không thể quay về, nếu không phải một người bạn toàn tâm toàn lực giúp đỡ ta, có lẽ ta vẫn không biết phải khổ chịu bao nhiêu năm mới có thể phục hồi lại như cũ.”

“Ý của đại ca ngươi là, ngươi đúng là đã từng hình thần câu diệt như những người kia nói trong miệng sao?” Cô Huyền kinh nghi nói.

Khảm Phổ trầm giọng nói:” Hình thần câu diệt mặc dù không có ở trên ý nghĩa chính thức, nhưng cũng mạnh không ít nhiều, lúc một khoảng thời gian ta bị kẻ địch đánh lén, ta đem tâm thần với lại Nguyên Anh của chính mình đều trốn vào trong Ma Thần Khí, nhưng không nghĩ tới, Ma Thần Khí lại bị kẻ địch một lần nữa đánh nát. Dưới sự bất đắc dĩ. Ta chỉ có thể lựa chọn ngủ say vô tận. Giảm ít năng lượng tiêu hao khổ chờ người có duyên đến cứu ta.”

Từ bắt đầu gặp phải Lâm Phong, Khảm Phổ đem tất cả chuyện xảy ra trước trước sau sau đều nói hết cho Cô Huyền nghe. Kinh nghiệm kinh hiểm mà vừa kích thích, với lại cổ chấp và kiên cường của Lâm Phong cũng khiến Cô Huyền nghe đến cuồng quật sợ hãi than.

Cô Huyền thấp giọng nói:” Nói như thế, Lâm Phong kia là phúc tinh trong mệnh của đại ca a! Ngươi có thể thoát lực khổ hải, có lại được cuộc sống mới hoàn toàn là công lao của Lâm Phong, đại ca ngươi có cảm ơn hắn thật tốt?”

“Lâm Phong là một người bạn rất đáng thâm giao, nói lời cảm tạ với hắn ngược lại hắn sẽ không được tự nhiên, sỡ dĩ ta khi lúc hắn vừa mới Độ Kiếp phi thăng thiên giới thì từ biệt với hắn, thì chính là sợ kẻ thù của ta sẽ bởi vì duyên cớ của ta mà tìm phiền toái đến hắn.” Khảm Phổ nói.

“Sợ bọn họ làm gì? Giờ đâu huynh đệ chúng ta đã đoàn tụ, nếu là có tên nào không có mắt dám đến tìm đại ca, ta nhất định lập tức động thủ giết hắn! Năm đó nghe nói đại ca ngươi gặp chiến bất trắc, ta không biết rốt cuộc là ai làm, nếu không sớm thì đuổi giết hắn đến chân trời góc biển!” Cô Huyền tàn nhẫn nói.

Khảm Phổ nghe vậy trầm mặc không nói, có một huynh đệ sinh tử có nhau như thế, bản thân còn có tiếc nuối gì chứ? Nghĩ đến chính mình vốn một mình một người phi thăng thiên giới, cũng không quen biết bất cứ ai, cho dù làm việc gì cũng là tự đến tự đi. Thăng đến quen biết Cô Huyền tính cách cô đơn, hai người không đánh không quen biết, trong quá trình tận tình giao thủ, hai người không khỏi cùng nhau quen biết lên.

Tiếp theo trở thành hảo hữu, mà còn tương xứng với nhau là huynh đệ, Cô Huyền và Khảm Phổ đều là một người tu Ma, chỉ là bởi vì tính cách cô đơn, căn bản người thường rất khó mà đến gần hắn, hơn nữa thực lực Cô Huyền cực kì lợi hại, động hay không thì ra tay giết người. Cho nên lâu lâu, có rất ít người dám tùy ý đến gần hắn, càng không muốn nói trở thành bạn bè với Cô Huyền.

Lúc năm đó Khảm Phổ vì luyện chế Ma Thần Khí mà đi lấy trộm Vô Tự Thiên Thư, Cô Huyền vì cho Khảm Phổ thuận tiện xuống tay, không tiếc bản thân phạm hiểm dẫn đi thủ vệ bảo vệ Vô Tự Thiên Thư, trong đó bao gồm Phục Tịch Hỗn Độn Thần Thủ. Mặc dù năm đó thực lực của Cô Huyền là Cừu Chuyển Tu La Ma Vương, nhưng lúc dưới sự vây công của đông đảo cao thủ đi đuổi giết Khảm Phổ, còn cho thủ hạ chính mình Kinh Kì có thực lực lợi hại nhất, tu vị cao thâm nhất đi đuổi giết Cô Huyền.

Diễm Đế biết được Vô Tự Thiên Thư bị Khảm Phổ đánh cắp rất là tức giận, không chỉ phái ra đông đảo cao thủ đi đuổi giết Khảm Phổ, còn cho thủ hạ chính mình Kinh Kì có thực lực lợi hại nhất, tu vị cao thâm nhất đi đuổi giết Cô Huyền.

Thực lực của Cổ Huyền và Kinh Kỳ tương đương nhau, lúc dùng hết toàn lực, sau khi giết sạch tất cả truy binh đến đuổi giết chính mình, Kinh Kỳ để tránh đại công lao đánh trọng thương Cổ Huyền tại nơi, Cổ Huyền dưới sự bắt buộc dĩ thi triển Huyết Độn, dùng cái giả Tiên Nguyên đại thương may mắn chạy thoát.

Khâm Phổ biết bản thân đã liên lụy thật sâu đến Cổ Huyền, không khỏi cảm thấy áy náy, mặc dù ở trong từ điển của người tu Ma không nên có hai chữ áy náy tồn tại, nhưng nhìn thấy Khâm Phổ không lo an nguy của chính mình vì có thể giúp đỡ bản thân, trong lòng của Khâm Phổ vẫn là vô cùng khó chịu.

Cổ Huyền nhìn thấy bộ dạng trầm mặc không nói của Khâm Phổ, hỏi:”Đại ca, lần này ngươi qua về Thiên giới, nhất định không đơn giản là vì muốn đến xem ta chứ?”

“Đúng vậy, đương nhiên ta bị những kẻ thù phá tới nhếch nhác như thế, suýt nữa mất đi tính mạng, cho bọn họ yên ổn tự nhiên một khoảng thời gian dài như vậy, hiện giờ đến lúc phục thù! Ta phải cho bọn họ gấp bội trả sạch món nợ cho ta, không chết không ngớt!” Sắc mặt Khâm Phổ đột nhiên thay đổi, biểu tình tàn nhẫn, rất là kinh khủng.

Cổ Huyền không khỏi nhin được nhảy vọt lên, che dấu không được hưng phấn nói:”Đại ca, ngươi cho ta cùng đi với ngươi chứ? Ta ở Âm Diệu Tinh lâu như vậy, sớm thì đã không nhin được, sự việc giết đám ngốc kia, ta cũng có phần.”

Một luồng hào khí bề ngễ thiên hạ tự nhiên mà ra, Khâm Phổ cười lớn nói:”Tốt! Thi huynh đệ chúng ta cùng nhau đem Thiên giới làm long trời lở đất, cho những kẻ thù đã từng xuống qua ta với chúng ta ngồi đứng không yên!”

Huynh đệ hai người ở lúc thà tiếng cuồng cười đồng thời biến mất ở chỗ cũ, có lẽ giữa liên thủ mạnh mẽ của huynh đệ bọn họ, sẽ ở cả một Thiên giới đều đẩy lên một trận gió tanh huyết vũ!

Lâm Phong ngồi xếp chân ở trong Vũ Thần Tháp biến lớn hơn ngàn lần, lặng lẽ nhắm mắt lĩnh ngộ ảo diệu của Vũ Thần Giới, thân thể của Lâm Phong vốn đã không yếu, hiện giờ thêm vào hỗ trợ của Vũ Thần Giới, Lâm Phong rất nhanh thì lĩnh ngộ thấu cảnh giới tầng thứ nhất của Vũ Thần Giới. Tinh thần trên tu vị đột phá, không đại diện trình độ cường hãn của thân thể cũng đồng thời đột phá, trước lúc thông qua tầng thứ hai của Vũ Thần Tháp, Lâm Phong vẫn còn ứng đối tu luyện chuyên môn tu luyện trình độ cường hãn của thân thể.

Một người rồi áo đen nói không phải là tài liệu trân quý luyện chế đứng ở trước mặt Lâm Phong, lúc trước khi đi vào Vũ Thần Tháp tu luyện, Mạc Vũ Hồn đã từng nhiều lần dẫn dò Lâm Phong, nếu như không có năm phần nắm vững, tốt nhất đừng nên đi khiêu chiến người rồi này. Bởi vì người rồi này xuống tay sẽ không lưu tình, một khi không cẩn thận, Lâm Phong có thể sẽ chết trong tay người rồi! Nhìn lấy vóc người cao to uy vũ, vẻ mặt đầy bình tĩnh, từ bề ngoài nhìn lên căn bản xem không ra, đứng trước mắt chính mình là người không hai với người thật vậy, không ngờ là một người rồi!

Lâm Phong không khỏi bái phục Mạc Vũ Hồn luyện chế người rồi, kỳ xảo luyện khí cao siêu, không hổ danh là một thời ản thế cao nhân, không chỉ tu vị đủ cao, thành tựu ở trên luyện khí một đạo cũng có thể thấy được.

Khê hoạt động gân cốt toàn thân một cái, lúc chấn động các nơi đốt ngón tay thân thể, Lâm Phong có thể rõ ràng nghe được tiếng vang giòn” Cách cách” từ các đốt ngón tay của chính mình phát ra, người tu chân tu luyện ngoại công đều biết, lúc đối mặt với cường địch, không hoạt động gân cốt trước, sẽ rất có hại.

Tùy ý vận lên một luồng Ma Huyết năng lượng bày đầy toàn thân trên dưới, một tầng năng lượng màu đỏ nhàn nhạt trong nháy mắt bao trùm thân thể của Lâm Phong, Lâm Phong như không chút để ý, đột nhiên dưới sự không có chút dấu hiệu nào, Lâm Phong ra tay!

Một tầng người rồi phản ứng cực kì nhanh chóng, ở dưới tình trạng Lâm Phong phóng người bay đá lại là chống đỡ nổi công kích của Lâm Phong, tốc độ năng lực ứng biến không nghĩ tới, trong lòng Lâm Phong thầm nghĩ” Người rồi này không phải đúng là có linh hồn đang thao tác nó chứ? Tại sao ý đồ công kích của chính mình, giống như lúc vừa mới ra tay thì bị nó nhìn thấy rồi?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 119: Bắt Đầu Phục Thù

Người rồi sau khi ngăn trở công kích của Lâm Phong, thay đổi bộ dáng ngây ngốc, nhẹ nhàng vô cùng phóng người lên truy đuổi Lâm Phong, mà còn triển khai một vòng công kích mãnh liệt như cuồng phong bạo gió vậy, khiến Lâm Phong có chút đề phòng không kịp.

Lâm Phong rất nhanh bình tĩnh xuống cũng không có bị áp chế của người rồi không thể trở tay, ở dưới tình trạng với nhanh đánh nhanh, Lâm Phong ở trong thời gian ngắn ngùi lại nắm giữ quyền chủ động trong chiến đấu.

Không ngừng ra tay thử phản ứng của người rồi, Lâm Phong có được một kết luận, đó chính là năng lực công kích và tốc độ của người rồi này cũng không như chính mình.

Lâm Phong xét rõ chi tiết người rồi dùng thân thể cứng kháng lần công kích của người rồi, một cái quyền nằm ngang xảo diệu, đem người rồi trong nhảy mất đánh bay ra ngoài, Lâm Phong lập tức bay lên trời, cấp tốc nhào lộn mười mấy vòng cong hai đầu gối lên, như thái sơn áp đỉnh vậy, đập vào trên người của người rồi muốn trở người lên.

Trải qua một kích nặng nề này của Lâm Phong, người rồi không thể lần nữa bò người lên, chậm rãi, cảnh vật ở trước mắt của Lâm Phong dần dần biến thành mơ hồ không rõ, sau đó lại chậm rãi xuất hiện một cảnh hoàn toàn không giống nhau.

Lâm Phong ngồi xếp chân, tiếp tục lĩnh ngộ cảnh giới tầng thứ hai của Vũ Thần Giới, thì như thế lĩnh ngộ Vũ Thần Giới lặp lại nhiều lần, hơn nữa trong chiến đấu với người rồi thực lực càng ngày càng mạnh, bất tri giác, Lâm Phong đã tu luyện đến cảnh giới tầng thứ bảy của Vũ Thần Giới.

Trong quá trình đề cao cấp độ Vũ Thần Giới, Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được thân thể chính mình xảy ra biến hóa không ít, cơ bắp vốn nhỏ lên, thân thể vô cùng chắc chắn, thân thể tuyệt đối có thể xưng lên vô cùng kiện tráng, lúc này lại gầy đi không ít. Hiện giờ vóc người của Lâm Phong cực kì quân xung, thân thể hiện lên đường tuyến lưu loát như nước chảy vậy, càng thêm cực có lực bộc phát.

Với lại Lâm Phong lơ mơ cảm thấy, Ma Thần Độn cũng có dấu hiệu sắp đột phá. Đã đến Ma Vương Tự Linh kỳ cuối, tùy thời có thể đột phá đến Ma Thần Độn tầng thứ tư, cảnh giới Ma Đế Phụ Thể.

Mặc dù Vũ Thần Giới cũng không phải là công pháp mà người tu Ma tu luyện, nhưng đối với Lâm Phong mà nói, tu luyện Vũ Thần Giới không chỉ không có bài xích Ma Huyết Năng Lượng vốn có trong cơ thể. Với lại dưới sự dung hợp, tăng cường trình độ dày đặc của Ma Huyết Năng Lượng. Trong vô hình, còn tăng cường cường độ năng lực công kích của Ma Huyết Năng Lượng.

Đột nhiên Lâm Phong nghĩ tới sư phụ Lâm Diệp với chính mình đồng thời đi vào Vũ Thần Tháp, không biết hiện giờ hẳn tu luyện đến cảnh giới tầng thứ mấy của Vũ Thần Giới. Mặc dù thầy trò hai người là cùng nhau đi vào Vũ Thần Tháp, nhưng lại không ở cùng trong một lĩnh vực, cho nên thầy trò hai người cũng không có thể gặp được đối phương.

Muốn thầy trò gặp nhau, Mạc Vũ Hồn lão gia tử nói, không tu luyện đến cảnh giới tầng thứ mười của Vũ Thần Giới, nghĩ cũng đừng nên nghĩ.

Đương nhiên Lâm Phong biết Mạc Vũ Hồn lo lắng thầy trò hai người chính mình bởi vì tu vị không đủ. Mà gia tăng độ khó nguy hiểm mà gặp được ở Thiên giới, Lâm Phong không làm việc hẳn muốn mà việc phải làm chính là tĩnh tâm tu luyện, tất cả chuyện khác đều để ở một bên trước.

Ở một bên khác của Vũ Thần Tháp, Lâm Diệp có kinh hãi không nguy hiểm đánh bại người rồi Vũ Thần Tháp tầng thứ tám, thành công đi vào cảnh giới tầng thứ chín Vũ Thần Giới, Lâm Diệp tinh thông với luyện thể, cho nên lúc tu luyện Vũ Thần Giới, tiến cảnh vô cùng nhanh chóng, còn nhanh hơn hai tầng cảnh giới so với Lâm Phong.

Lâm Phong cũng không biết mọi thứ này. Nếu không thì hẳn vì tốc độ chính mình mà buồn bực, Lâm Phong vẫn luôn có xưng tụng với tốc độ tu luyện, tại sao tu luyện Vũ Thần Giới lên lại còn chậm hơn so với Lâm Diệp sư phụ của chính mình chứ?

Chỉ có Mạc Vũ Hồn biết là tại sao, ở một bên nhìn tốc độ tu luyện của thầy trò hai người Lâm Phong và Lâm Diệp, Mạc Vũ Hồn thấp giọng tự nhủ nói:” Lâm Phong tiêu qua nhi, đừng trách ta cố ý gia tăng độ khó tu luyện ngươi, luồng năng lượng kì dị ở trong cơ thể ngươi, tiềm lực vô cùng kinh người. Vì bức ra tiềm lực càng thêm hùng hậu trong cơ thể ngươi, ta chỉ có thể như thế vậy.”

Có lẽ ngay cả Mạc Vũ Hồn cũng ý thức không được, lúc này ở trên mặt hẳn lộ ra nụ cười gian xảo như vậy.

Quận Lan Tinh. Vân Thương thành.

Kinh kì nghiêm mật nghe xong Triết Vũ dò thám được tin tức liên quan đến hành tung của Khảm Phổ, mày gắt gao nhíu lại. Kinh Kì đoán không thấu ý đồ chính thức của Khảm Phổ là cái gì. Phải nói ở trên Âm Diệu Tinh hoang vu, cũng không nghe nói có qua nhân vật đặc biệt gì, đối với bảo vật thì càng không cần nói, căn bản không có.

Chẳng lẽ nói Âm Diệu Tinh có cao nhân ẩn thế không ra, Khảm Phổ lần này quay về Thiên giới mục đích chính là vì đi tìm ẩn thế cao nhân, nhưng hẳn lại có ý đồ gì chứ? Không thể với lẽ thường đi phỏng đoán Khảm Phổ, Vô Tự Thiên Thư hẳn là vẫn còn ở trên người Khảm Phổ, hẳn chiêu điều rõ ràng bành trướng qua thị, nhưng quá cuồng vọng chính là có ý trượng.

Nhìn thấy bộ dạng trầm tư của Kinh Kì. Triết Vũ đi lên trước nói:” Tôn chủ. Chúng ta có cần đem hành tung của Khảm Phổ nói cho Diễm Đế đại nhân biết không, nếu như sau này có bất ổn gì. Diễm Đế đại nhân biết cũng không trách phạt chúng ta. Nếu không một khi Khảm Phổ kia lại nhắm vào chúng ta làm động tác tương đối lớn, hậu quả là không thể nghĩ tới.”

Kinh Kì nghe vậy từ trong trầm tư tỉnh ngộ lại, thấp giọng nói:” Triết Vũ việc ngươi lo lắng cũng không phải là không có đạo lý, mặc dù thực lực của Kiền Xuyên kia không yếu, nhưng muốn giao thủ với Khảm Phổ kia, vẫn còn tồn tại khoảng cách không nhỏ. Ta không thể vì bảo vệ hắn, mà có che dấu gì với Diễm Đế đại nhân, từ sau khi đại ca hán Kiền Mạc Hiên bị Diễm Đế đại nhân giết chết, ta đã âm thầm bảo vệ hắn một khoảng thời gian rất dài. Nếu không phải vì hắn vẫn còn giá trị lợi dụng, sớm thì ta đã cho hắn tự lực cánh sinh.”

“ Tôn chủ, chúng ta có thể cho Kiền Xuyên kia đi tìm Khảm Phổ báo thù, sau đó chúng ta mới đi nói cho Diễm Đế đại nhân biết, như thế Diễm Đế đại nhân dưới sự vui mừng, có lẽ sẽ nhìn tôn chủ với ánh mắt khác, lần nữa trọng dụng đại nhân. Đến lúc đó chúng ta có thể lần nữa lấy lại uy danh, một ngụm bị Minh Khải thượng nhân chén ép khí buồn nhiều năm.” Triết Vũ trầm giọng nói.

Kinh Kì vui vẻ cười nói:” Phương pháp này rất tốt, nếu lợi dụng Kiền Xuyên đi khứ giết Khảm Phổ, lại ở trước mặt Diễm Đế đại nhân lần nữa lấy lại được tín nhiệm, Triết Vũ ngại lập tức đi làm chuyện này cho ta, ta đi tìm Kiền Xuyên, nói cho hắn biết tung tích của Khảm Phổ, cho bọn họ tận tình chém giết nhau một trận, chúng ta vừa được xem kịch hay. Ha ha ha ha!”

“Hừ! Kế này không thể nói không đủ độc ác, Kinh Kì! Nhất định ngươi không nghĩ tới Khảm Phổ ta sau khi quay về Thiên giới, kẻ thù thứ nhất sẽ đi tìm chính là ngươi chứ? Có cảm thấy rất khiếp sợ và khó có thể tin không, ngươi đừng vọng tưởng có thể chạy thoát ở dưới tay ta, từ lúc ta xuất hiện ở trước mặt ngươi, thì ngươi đã hoàn toàn mất đi cơ hội như thế.” Khảm Phổ lạnh nhạt cười nói.

Kinh Kì và Triết Vũ kinh hãi nhìn hướng về phía chỗ đứng của Khảm Phổ, càng khiến Kinh Kì cảm thấy âm thầm tâm quý là thiếu niên nhược quan đứng bên cạnh Khảm Phổ, đột nhiên là Cổ Huyền nằm đó ở dưới tay chính mình thì triển Huyết Động chạy thoát!

Trên mặt anh tuấn như quan ngọc của Cổ Huyền, lúc này lộ vẻ ý cười tàn nhẫn cực kì không tương ứng với bề ngoài, thậm chí Kinh Kì có thể cảm giác được, từ trong mắt của Cổ Huyền phóng ra hai đạo ánh mắt hung hăng thực chất đang nhìn chằm chằm chính mình.

“Khảm Phổ, tôn chủ nhà ta năm đó cũng là phụng mệnh của Diễm Đế đại nhân, cho dù ngươi muốn báo thù, cũng nên đi tìm Diễm Đế đại nhân, với uy anh cao ngạo tự đại của Khảm Phổ ngươi, giờ đây đến gây bất lợi với tôn chủ nhà ta, ngươi không sợ truyền ra ngoài sẽ bị người khác chê cười ngươi sao?” Triết Vũ mặt đầy không tiếc kích ngang nói.

“Ta phi! Ngươi còn có mặt mũi vì Kinh Kì loại tiểu nhân này nói chuyện, ta xem căn bản bọn ngươi chính là một khâu chi hạc, một đôi tiểu nhân chạt vật vì gian! Đề loại người như các ngươi tiếp tục sinh tồn trên thế giới mới là chuyện cười lớn nhất, khích tướng chi pháp của ngươi không có chút lợi ích đối với đại ca ta, ta khuyên ngươi vẫn xem nghĩ nghĩ như thế nào bảo vệ mạng chó thật tốt của ngươi đi!” Cổ Huyền khinh thường nói.

Khảm Phổ không nói gì, chỉ là mặt không chút thay đổi nhìn Kinh Kì, Triết Vũ hai người, trong ánh mắt lãnh khốc bao hàm sát ý nồng liệt, giống như chỉ cần Kinh Kì có động tác thì Khảm Phổ sẽ lập tức ra tay.

Kinh Kì nhàn nhạt nói:” Triết Vũ, ngươi không cần xin tha với Khảm Phổ đại ma đầu thứ lãnh khốc vô tình này, nếu hắn đem mặt tình, như vậy hắn sẽ không còn là Ma Thần Khảm Phổ nữa, mà là người lương thiện lớn phở tở chúng sanh!”

Thì ở lúc Kinh Kì vừa dứt lời, chuyện không thể tưởng được xảy ra!

Kinh Kì trong nháy mắt di chuyển đến sau lưng của Triết Vũ, một quyền đem Triết Vũ không chút đề phòng đập bay hướng về phía chỗ Khảm Phổ đứng, sau đó biến mất ở chỗ cũ. Nhưng chưa chờ tiếng kêu thảm của Triết Vũ vang lên, Kinh Kì liền hậu phát đến trước thảm kêu một tiếng, nhếch nhác dị thường hiện ra thân hình.

Lúc này tiếng kêu thảm của Triết Vũ mới vang lên, một quyền này của Kinh Kì rõ là ác độc, không chỉ đập nát toàn thân gân cốt của Triết Vũ, mà còn hoàn toàn đem thân thể của Triết Vũ đánh thành trọng thương. Triết Vũ Nguyên Thần xuất khẩu mặt đầy đau khổ nhìn Kinh Kì, giọng tức giận nói:” Kinh Kì! Ta đối với ngươi cũng là trung thành hết sức, chuyện gì cũng là an tiền mã hậu, không tiếc dư lực giúp đỡ ngươi, chẳng lẽ đây chính là kết quả ta tận tâm tận lực đối lại sao?”

Kinh Kì lạnh nhạt cười nói:” Hừ hừ hừ! Ngươi không vì bản thân trời tru đất diệt, Triết Vũ ngươi sớm thì nên hiểu rõ đạo lý này, vì không cho ngươi tiếp tục ngu dốt xuống, ta không thể làm gì khác hơn là dùng biện pháp này để chỉ điểm ngươi!”

“Khảm Phổ! Hôm nay nếu ta đã không thể sống rời khỏi nơi này, nhưng ngươi cũng đừng vọng tưởng có thể tự tay giết ta, ta mãi mãi sẽ không cho ngươi cơ hội này!”

Sắc mặt Khảm Phổ biến đổi, quát to:” Cổ Huyền mau rời khỏi nơi này! Hắn muốn Nguyên Thần tự nổ!”

Cổ Huyền ở lúc Khảm Phổ mở miệng đồng thời nháy mắt di chuyển ra, Khảm Phổ cũng là lập tức biến mất ở chỗ cũ, uy lực Nguyên Anh tự nổ của Kinh Kì quật lên một trận năng lượng dư ba cực kì cường đại, giống như nước gợn nhện vậy chung quanh tán đi.

Triết Vũ đáng thương biến thành vật hy sinh của Kinh Kì, ở Thiên giới mặc dù uy lực Nguyên Anh tự nổ của người tu chân rất lớn, nhưng cũng không có kinh khủng như Nguyên Anh tự nổ ở giới phàm trần. Dưới sự áp chế của lực lượng vô hình tràn ngập ở trong Thiên giới, phạm vi thương tổn là có hạn.

Kiến trúc vật ở phương viên mấy dặm cũng gặp uy lực Nguyên Anh tự nổ của Kinh Kì, phá hoại trình độ khác nhau, một số người tu chân cũng bị thương nhẹ, sau khi trong thời gian ngắn ngủi ở Nguyên Anh tự nổ của Kinh Kì, có thân ảnh của ba người là sớm nhất xuất hiện ở hiện trường.

Đứng ở phía trước nhất là một vị cảm y, thần thái thông dong ưu nhã, khuôn mặt cực kì tuấn lãng, nhân vật giống như công tử thông thái vậy. Ở sau lưng hắn, có đứng hai vị đại hán khuôn mặt nghiêm túc, hai vị đại hán này đều là mặc quần áo xanh, cúi tay mà đứng.

Ba người này từ sau khi đứng định ở vị trí ban đầu của Kinh Kì, có rất nhiều người tu chân đều bay nhanh chạy qua đây, nhưng lại không có một người nào dám vượt qua ba người đến trước nhất, đều là tương cách một đoạn khoảng cách không dám tới gần.

Lúc này thanh niên cảm ý đứng ở phía trước nhất xoay đầu qua nhìn mọi người sau lưng nhẹ giọng nói:” Tất cả người của Vân Thương thành nghe lấy, đem hết toàn lực đi tìm kiếm hơi thở của Ma Thần Khảm Phổ ở đâu, hắn, lần nữa quay về Thiên giới rồi!”

Q.3 - Chương 120: Thành Công Xuất Quan

Cái gọi là một thạch kích lên ngàn tầng sóng, một lời nói của cảm y nhân thì có thể tạo thành kết quả như thế, chỉ thấy bóng dáng các người tu chân ở sau lưng biến mất trong nháy mắt, tại nơi chỉ còn sót lại cảm y nhân và hai gã đại hán thân hình lớn kia ở sau lưng.

Trong đó một vị râu tóc đều dài, mặt chữ quốc, hán tử cao to mũi sư tử miệng rộng lên trước cung kính nói:” Diễm Đế đại nhân, Khảm Phổ lần này quay về Thiên giới, y kẻ dưới tay nói, hẳn rất có thể là đến phục thù. Diễm này từ chỗ Kinh Kì bị giết có thể nhìn ra, Khảm Phổ đã bắt đầu khiêu khích đối với chúng ta.”

Diễm Đế không có quay đầu, thấp giọng nói:” Khảm Phổ vẫn luôn là một người gan lớn làm việc cuồng vọng, hẳn không bao giờ ý dựa vào bất cứ ai, phong cách làm việc cũng là một thân một mình. Trước lúc đánh cấp Vô Tự Thiên Thư thì đã tu72bg với Chích Ma Quân cãi nhau, đánh nhau một trận, nghe nói Chích Ma Vương lại là còn bị thương nhẹ trong trận đánh nhau kia, có thể thấy thực lực Khảm Phổ tương đương mạnh mẽ.”

Lúc này một vị đại hán khác sắc mặt lạnh lùng trầm giọng nói:” Mặc kệ Khảm Phổ hẳn thực lực có lợi hại bao nhiêu, dẫu sao hẳn chỉ có sức của một người, với chiến thuật nhân hải của Vân Thương thành ta, tuyệt đối có thể bức đến hẳn không chỗ nào có thể thoát! Mục đích của chúng ta chỉ ở Vô Tự Thiên Thư, về phần khác đều là thứ yếu.”

“Lời nói của Cận Chi rất là chính xác, mục đích chủ yếu của chúng ta là vì đoạt về Vô Tự Thiên Thư trong tay Khảm Phổ, không luận tới sống chết, chỉ cần Vô Tự Thiên Thư có thể một lần nữa về đến trong tay ta, ta sẽ không tiếc tất cả trả giá!” Diễm Đế lạnh lùng nói.

“Cận Chi, Hà Dung! Các người lập tức đi làm việc này, nhân thủ Vân Thương thành các người tùy ý điều động, không thể từ trong tay Khảm Phổ thuận lợi đoạt về Vô Tự Thiên Thư, các người cũng không cần trở về gặp tay!” Diễm Đế nhàn nhạt nói.

Cận Chi và Hà Dung cùng liếc mắt nhìn nhau, đồng thời khom người nói:” Vâng, Diễm Đế đại nhân, hai người ta nhất định không phụ kỳ vọng của đại nhân, nhất định đem Vô Tự Thiên Thư đoạt về hiến cho đại nhân!”

Nói xong, hai người lập tức biến mất ở vị trí cũ.

Diễm Đế một mình chấp tay mà đứng. Trong lòng có một loại cảm giác cô độc nói không ra, cho dù lần nữa đoạt về Vô Tự Thiên Thư, có lẽ bản thân vẫn là tìm hiểu không thấu ở ảo diệu trong Vô Tự Thiên Thư, ghi nhớ thế nào đột phá tu vị bình cảnh chứ?

Tu vị của Diễm Đế ở hơn mười vạn năm trước thì đã tu luyện đến cảnh giới Hỗn Độn Tiên Đế hoàn toàn đầy đủ, nhưng bắt đầu dĩ gặp phải trên đường tu luyện cảnh bình, cho dù Diễm Đế bề quan khổ tu như thế, cũng khó có công tiến thêm nữa. Vô Tự Thiên Thư Thiên giới chỉ bảo ra đời. Không thể nghĩ ngờ mạng đến hy vọng rất lớn cho Diễm Đế.

Truyền thuyết trong Vô Tự Thiên Thư, không chỉ ghi chép phương pháp luyện chế Thần khí, với lại trong đó còn ghi chép công pháp có thể tu Thần. Lúc đó người tu chân Thiên giới đi đến chỗ ở của Tử Vy Tinh Quân- Tử Vy Cung tính không thắng tính, Diễm Đế bằng với thủ hạ cao thủ đông đảo, xông vào Tử Vy Cung có được Vô Tự Thiên Thư.

Nhưng khiến Diễm Đế không nghĩ tới là, phương pháp luyện chế Thần khí quả thật là có. Chỉ là tài liệu cần thiết cực kì rất thưa thớt thôi, muốn luyện chế một món Thần khí cũng không thể tính quá khó khăn. Nhưng ở trong Vô Tự Thiên Thư, ghi chép liên quan tu Thần, không ngờ chỉ có đơn giản ngắn gọn hai câu nói:” Buông xuống gánh nặng, chạy hướng về phía cuộc sống mới. Mở ra cõi lòng, đại đạo cũng có thể tu thành.

Diễm Đế không hiểu cho nên, căn bản nhìn không hiểu ý tứ rốt cuộc bao hàm trong hai câu này là cái gì, suy nghĩ nhiều lần cũng khó mà làm rõ ràng, dưới sự bất đắc dĩ, Diễm Đế đành phải đem Vô Tự Thiên Thư tạm thời phong tồn lên. Cho Hỗn Độn Thần Thú Phục Tịch phụ trách bảo vệ an toàn cho Vô Tự Thiên Thư.

Kết quả là không bao lâu, Vô Tự Thiên Thư thì bị Khảm Phổ đánh cắp, bỏ ra cái giá lớn như vậy mới có được Vô Tự Thiên Thư, thì như vậy bị Khảm Phổ ung dung lấy đi, Diễm Đế như thế nào không tức giận?

Vốn tưởng rằng Khảm Phổ ở hai vạn năm trước thì đã bị sát thủ không rõ thân phận giết chết tại nơi, nhưng hiện giờ hẳn lại hiện ra hành tung. Lần này cho dù thế nào cũng không thể cho Khảm Phổ chạy thoát lần nữa, Vô Tự Thiên Thư là bản thân nhất định phải có được. Nếu Chích Ma Vương dám cường hành rút tay vào, chính mình nhất định với nó giằng co tới cùng!

Mặc dù sau khi đi vào Vũ Thần Tháp, thời gian chính thức của Thiên giới mới qua đi hai tháng hơn, nhưng Lâm Phong và Lâm Diệp ở trong Vũ Thần Tháp, lại đủ tu luyện gần bốn trăm năm thời gian. *****

Bốn trăm năm dài dòng này đối với Lâm Phong mà nói, thì giống như chỉ qua ngắn ngủi vài ngày vậy. Lâm Phong toàn bộ tâm thần đắm chìm trong tu

luyện Vũ Thần Giới, căn bản không cảm nhận được đến trôi qua của thời gian. Có lẽ năm đó người chăm chú đi làm một việc, thời gian cũng sẽ qua rất là nhanh.

Cuối cùng công pháp Ma Thần Độn cũng đột phá đến tầng thứ tư, cảnh giới Ma Đế Phụ Thể.

Lâm Phong ở một chỗ lát đột phá, cảm giác được Ma Huyết năng lượng của thân thể tràn đầy mãnh liệt mệnh mông, năng lượng trong cơ thể đủ nhiều gấp hai lần có dư so với lúc trước. tu vị của thân thể có được biến hóa rõ ràng của thay da đổi xương vậy, đại lượng Ma Huyết năng lượng không ngừng cô đọng đang trong tuần hoàn vận chuyển, dung hợp đến toàn thân trên dưới trong cơ bắp và gân cốt.

Ma Huyết năng lượng giống như tạm thời bị áp rút ở các nơi thân thể của Lâm Phong. Chỉ cần Lâm Phong nguyện ý. Tùy thời cũng có thể nhanh chóng bộc phát ra ngoài, mặc dù vẫn chưa biết năng lực hiện giờ của chính mình rốt cuộc đề cao bao nhiêu. Nhưng từ dục động quanh co của tinh tú Ma Huyết năng lượng thì có thể nhìn ra, trong cơ thể của Lâm Phong ẩn chứa Ma Huyết năng lượng cường hãn kinh người.

Càng khiến Lâm Phong cảm thấy ngạc nhiên chính là Nguyên Anh của chính mình, từ bộ dáng độc nhất vô nhị vốn với người thật chính mình vậy, hiện giờ càng ngày càng tiếp cận chân thân. Lúc này Nguyên Anh đã không hấp thu Ma Huyết năng lượng nữa, mà là bản thân xếp chân ngồi yên, giống như đang bế quan tu luyện vậy. Lâm Phong không hiểu rõ, tại sao Nguyên Anh của chính mình sẽ xuất hiện hình thái như vậy, ở dưới tình huống không có ai có thể giải thích cho bản thân, Lâm Phong chỉ có thể tạm thời đem vấn đề giấu ở trong lòng.

Sau khi đột phá đến Ma Thần Độn tầng thứ tư, cảnh giới Ma Đế Phụ Thể, Lâm Phong phát hiện bản thân tu luyện Vũ Thần Giới lên, hiệu quả có việc nửa công gấp đôi. Không nghĩ tới đồng thời tu luyện Ma Thần Độn với Vũ Thần Giới, giữa hai loại công pháp sẽ sinh ra kết quả kỳ lạ hỗ trợ lẫn nhau.

Lúc Lâm Phong đột phá đến Vũ Thần Giới cảnh giới tầng thứ chín, căn bản không có gặp phải khó khăn gì, giống như vốn là sự việc nước đến cù thành vậy, đây không khỏi khiến Lâm Phong vừa mừng vừa sợ.

Chính mình có thể ở trên người rồi tầng thứ chín thử một cái trình độ kháng kích đánh của thân thể, Lâm Phong âm thầm nghĩ tới, nhìn người rồi ở trước mắt, Lâm Phong cười nhẹ một tiếng, với tốc độ cực nhanh dùng bả vai đụng đến trên người của người rồi.

Người rồi hét lên rồi ngã gục, Lâm Phong sững sốt, tốc độ của chính mình tại sao nhanh nhiều như vậy? Nhanh gấp mười lần so với lúc trước chưa có đột phá, lực lượng cũng tăng lên rất nhiều, đột phá của Ma Thần Độn lại có ảnh hưởng lớn như thế đối với tu luyện của Vũ Thần Giới.*****Lâm Phong phục hồi bình thường, nhìn thấy người rồi bị chính mình một cái đụng bay, ở trong nháy mắt đụng đất lại vọt người mà lên, công hướng về phía bản thân.

Nhưng tại sao tốc độ công kích thường ngày của người rồi chậm không được nhiều so với chính mình, hiện giờ như thế nào động tác lại chậm rãi như thế chứ? Thoải mái cực kì lúc mình tránh qua công kích của người rồi, Lâm Phong quay về đá vòng một cái, người rồi một lần nữa bị Lâm Phong một chân đá bay. Lâm Phong càng không hiểu rõ, rốt cuộc là tốc độ của chính mình quá nhanh, hay là tốc độ của người rồi biến chậm chứ?

Lâm Phong rất muốn giải ra nghi vấn trong lòng chính mình, cấp tốc bay vọt đến trước mặt của người rồi, cố ý thả chậm tốc độ của chính mình đi công kích lẫn nhau với người rồi, giải đáp có được khiến Lâm Phong tâm trạng thần nhiên, Tốc độ của chính mình quả thật là nhanh rất nhiều, đồng thời, năng lực phản ứng của bản thân cũng có được đề cao rất lớn.

Tốc độ của người rồi trong mắt chính mình sờ sờ biến chậm, là bởi vì năng lực phản ứng của chính mình, với biện thức năng lực đề cao ý đồ công kích của người rồi. Lâm Phong không nghi hoặc nữa dùng thân thể cứng kháng công kích của người rồi, Lâm Phong chẳng những không có bị thương, ngược lại chỉ là cảm giác được nơi bị công kích nhẹ nhàng chấn động một cái, người rồi lại bị lực phản chấn đánh bay ra ngoài.

Thân ảnh của Lâm Phong vẫn đang ở giữa không trung lập tức vượt qua người rồi, đôi tay ẩn chứa Ma Huyết năng lượng đột nhiên hướng xuống đập, thân thể của người rồi ở trong tiếng vang ầm ầm bức khi gặp một kích này của Lâm Phong, cũng không thể đứng lên nữa.

Lâm Phong đi tới Vũ Thần giới tầng thứ mười kỳ vọng đã lâu, nhưng Lâm Phong cũng không có tu luyện tu vị cảnh giới trước, mà là trực tiếp đi khiêu chiến người rồi, bởi vì Lâm Phong cảm giác được tinh thần cảnh giới tu vị của chính mình, sớm đã đột phá đến Ma Thần Độn tầng thứ tư, lúc Ma Đế Phụ Thể, thì đi vào Vũ Thần Giới cảnh giới tầng thứ mười.

Lúc này trong lòng của Lâm Phong tràn đầy tự tin cuồng liệt, sau khi không chút do dự trong cấp tốc chạy nhanh ào ra mấy đạo tàn ảnh, với thể tốc lôi không kịp che tai một quyền đánh ngã người rồi. Người rồi sau khi ngã xuống nhanh chóng phi thân lên, mặc dù trên tốc độ không nhanh như Lâm Phong, nhưng người rồi thắng ở chỗ năng lực phòng ngự cực kì cường hãn.

Lúc này tốc độ công kích của Lâm Phong nhanh hơn gấp mấy lần so với người rồi, hơn nữa tốc độ di chuyển cũng nhanh như vậy, người rồi ngay cả góc áo của Lâm Phong cũng đụng không được. Trên cơ bản người rồi hiện đang trong tình huống bị động chịu đánh, nhưng trong lòng của Lâm Phong cũng rất là giật mình, bản thân đã sử dụng bảy phần năng lực đi công kích người rồi, nhưng kết quả giống như người rồi kia căn bản không có bị thương tổn gì.

Trong lúc tránh né cũng không có biểu hiện ra chỗ nào không ổn, năng lực phòng ngự của người rồi này cũng quá lợi hại, Lâm Phong thầm nghĩ, nếu bản thân không toàn lực ra tay, là rất khó đánh ngã người rồi tầng thứ mười. Không chỉ là chênh lệch một tầng, năng lực phòng ngự thì tăng lên nhiều như vậy, năng lực công kích và tốc độ cũng tăng lên có hạn, Vũ Thần Giới quả nhiên không hổ danh là công pháp tu chân có tiếng của phòng ngự thân thể.

Một lần nữa lắc mình bay vào trong khe hở công kích của người rồi, Lâm Phong tự tập chín phần Ma Huyết năng lượng trong cơ thể, một quyền nặng vừa đứng đánh ở trên người của người rồi, người rồi nặng nề xoay ngược vòng quanh bay ra ngoài đập ở trên đất, trong tiếng vang ầm ầm nổ tung. Lâm Phong gắt gao nhìn lấy người rồi bò nằm trên mặt đất.

Nếu như người rồi này chịu đựng được công kích chín phần năng lực của chính mình vẫn có thể đứng lên, có lẽ bản thân Lâm Phong sẽ bị làm sợ, thời gian một chút chút qua đi, người rồi đã lâu không chút nhúc nhích bò ở trên mặt đất. Lâm Phong âm thầm thở dài, người rồi Vũ Thần Giới tầng thứ mười

quả nhiên lợi hại, bản thân đã gần thi triển ra toàn lực đi công kích, vẫn là thành công.

Vừa nghĩ tới lập tức thì có thể ra ngoài đi Thiên giới xông một phen, Lâm Phong thì cảm thấy có hưng phấn không khống chế được tuôn hướng về phía trong lòng, thì ở lúc này, cảnh vật ở trước mắt thay đổi, bản thân đã đang ở bên cạnh Tầm Tích Hồ.

Nhìn thấy sư phụ Lâm Diệp ở trước mắt mỉm cười với chính mình, Lâm Phong rất là kinh dị nói:” Sư phụ, ngươi là lúc nào tu luyện đến Vũ Thần Giới cảnh giới tầng thứ mười vậy? Tại sao nhanh như thế, đồ nhi cũng không nhanh như tiến cảnh của ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 121: Lấn Vào Doanh Trại Địch

Lâm Diệp khẽ cười nói:” Vì sư cũng là vừa mới thông qua khảo nghiệm, đánh bại người rồi cực kì khó khăn, mới vừa từ trong Vũ Thần Tháp ra ngoài thì nhìn thấy Phong nhi ngươi.”

“Ha ha ha ha! Không nghĩ tới thầy trò hai người các ngươi tốc độ tu luyện không chỉ đủ nhanh, ngay cả thời gian thông qua khảo nghiệm cũng cực kì giống nhau, đúng không hổ danh là một đôi thầy trò tốt a!” Mạc Vũ Hồn cười lớn nói.

Lâm Phong nhìn Mạc Vũ Hồn, hỏi:” Mạc lão gia tử, tu vị hiện giờ của thầy trò chúng ta có phải có thể đi xông đặng Thiên giới? Lão nhân gia ngài sẽ không cản trở nữa chứ?”

Mạc Vũ Hồn nghe vậy thở dài nói:” Người thanh niên luôn muốn đi lịch luyện một phen, hảo nam nhi chí tại tứ phương, cho các ngươi theo lão già này cùng nhau tinh tu, quả thật là có chút làm khó các ngươi. Cũng tốt, Lâm Phong, Lâm Diệp thầy trò các ngươi nghe cho tốt! Cho dù các ngươi sau này phải đi chỗ nào xông đặng, có một người là nhất định không thể đi trêu chọc.”

Lâm Phong không hiểu rõ nói:” Chẳng lẽ ở trên Thiên giới còn có nhân vật khiến Mạc lão gia tử ngươi cũng cảm thấy khó giải quyết sao? Người này rốt cuộc là ai, Mạc lão gia tử ngươi mau nói.”

Lâm Diệp cũng với dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Mạc Vũ Hồn, mong chờ đáp án của Mạc Vũ Hồn.

“Người này tên là Sở Hóa Vi, tu vị cao thâm khó lường, làm người lãnh khốc vô tình, si mê với luyện khí một đạo, là luyện khí đại sư đỉnh đỉnh đại danh của Thiên giới.” Mạc Vũ Hồn chậm rãi nói.

“Một người tu chân say mê với luyện khí chúng ta cũng không cần thiết đi trêu chọc hắn, Mạc lão gia tử, lời dặn dò của ngươi ta và sư phụ ta sẽ nhớ kỹ, còn có chuyện gì khác đặc biệt sắp xếp chúng ta chú ý không?” Lâm Phong thấp giọng nói.

“Ngươi chỉ biết không đi chọc hắn, nhưng hắn cũng không nhất định dễ dàng chịu buông tha cho ngươi. Đừng nói cái khác, đơn giản chỉ là vũ khí của ngươi cho Sở Hóa Vi nhìn thấy, hắn thì sẽ không dễ dàng cho ngươi rời khỏi.” Mạc Vũ Hồn trầm giọng nói.

Lâm Phong kinh ngạc nói:” Mạc lão gia tử ngươi có thể nhìn thấy Ma Thần Khí của ta giấu trong cơ thể sao?”

Mạc Vũ Hồn không cho là đúng nói:” Ta lão nhân gia không chỉ có thể nhìn thấy vũ khí của ngươi, với lại còn có thể nhìn thấy một luồng lực lượng cực kì cường đại lưu động trong cơ thể ngươi, giả sử có ngày, thật không biết tiêu qua nhi ngươi này sẽ có thành tựu lớn bao nhiêu, tuyệt đối có hy vọng sẽ vượt qua lão nhân gia ta!”

“Rốt cuộc ngươi là như thế nào làm được? Chẳng lẽ mắt của Mạc lão gia tử ngươi có năng lực nhìn xuyên thấu mọi thứ? Cái này cũng là quá không thể tưởng tượng được chứ?” Lâm Phong không hiểu nói.

“Chỉ cần ngươi có thể tu luyện đến cảnh giới hôm nay như ta, tiêu qua nhi ngươi cũng có thể làm được, ta cũng không phải dùng con mắt để nhìn ngươi, mà là dùng năng lực cảm ứng của tâm thần trên Tiên thức đi nghe, hiện giờ đối với ngươi mà nói, có thể ngươi vẫn nghe không được hiểu rõ. Đừng nóng lòng, chỉ cần ngươi tiếp tục tu luyện xuống. Một ngày nào đó ngươi sẽ lý giải.” Mạc Vũ Hồn cao thâm khó lường nói.

Lâm Phong gật gật đầu, cam chịu lời nói của Mạc Vũ Hồn. Hơi dừng lại một chút, Lâm Phong đột phát kì nghĩ:” Đúng rồi, Mạc lão gia tử, Hồ Tầm Tích này có phải đúng là có năng lực thần kì, có thể tìm được người hình ảnh mà trong lòng mình nghĩ chứ?”

Mạc Vũ Hồn nghe vậy cười nói:” Lâm Phong tiêu qua nhi. Bản thân ngươi đứng ở bên hồ thử một chút không hiểu chưa? Lời nói trong miệng của ngươi ta dấu sao là tai nghe không có thật, sự việc không tận mắt chứng kiến, là không đủ mà tin tưởng.”

Lâm Phong sau khi nghe xong lời nói của Mạc Vũ Hồn, nhanh bước chạy đến bên Tầm Tích Hồ, nhắm chặt hai mắt đem tất cả tâm thần của chính mình đều đắm chìm trong đảo ảnh của chính mình trong hồ, trong lòng nghĩ tới đều là khuôn mặt cười âm thanh của Mộ Dung Nhượng Tuyệt.

Ngay ở lúc Lâm Phong toàn thần chăm chú nghĩ Mộ Dung Nhượng Tuyệt, đảo ảnh ánh xạ của Lâm Phong trong Tầm Tích Hồ xảy ra biến hóa, ba quang lân lân của hồ nước nhẹ trôi rung động, Mộ Dung Nhượng Tuyệt đang xếp chân ngồi ở trong ngọc giản, bộ dáng nhắm mắt tu luyện xuất hiện trong Tầm Tích Hồ.

Lúc này Lâm Phong giống như cảm ứng được biến hóa đảo ảnh của chính mình vậy mở hai mắt ra. Lập tức nhìn thấy một màn thần kì trong Tầm Tích Hồ, thẳng đến giờ phút này Lâm Phong mới tin tưởng, thì ra người tu chân kia không có nói dối, Tầm Tích Hồ quả thật là có năng lực thần kì tìm người.

Lâm Diệp và Mạc Vũ Hồn từ đầu đến cuối đứng ở một bên, cũng không có nhìn thấy bất cứ biến hóa của Tầm Tích Hồ, đảo ảnh của Lâm Phong trong hồ vẫn là một. Đương nhiên, hai người bọn họ cũng sẽ không biết trong lòng Lâm Phong nghĩ là ai.

Lâm Phong mặt đầy vui mừng xoay người qua, hướng về phía Mạc Vũ Hồn và Lâm Diệp hai người nói:” Là thật! Ta nhìn thấy người trong lòng ta nghĩ, Tầm Tích Hồ quả nhiên danh bất hư truyền!”

Thầy trò Lâm Phong cáo biệt Mạc Vũ Hồn, lại một lần nữa trở về Vân Thương thành, nhưng khiến bọn họ không thể tưởng tượng là, một tin tức liên quan đến Khâm Phô truyền đến trong tai bọn họ.

Khâm Phô ra tay giết chết một thủ hạ đại nhân vật của Diêm Đế- - Kinh Kì! Mặc dù nguyên nhân chết chính thức của Kinh Kì là Nguyên Anh chính mình tự nổ mà chết. Nhưng sau khi trải qua một phen rất nhiều người dùng giải thích của chính mình châm đầu vào lừa dối với việc này, đột nhiên Kinh Kì lặc thân biến đổi, trở thành một người nhân vật anh hùng đỉnh thiên lập địa, chiến đấu liều chết với Khâm Phô.

Đương nhiên Lâm Phong sẽ không tin tưởng đầu đuôi sự việc từ miệng những người tu chân này nói, Khâm Phô một lần nữa trở về Thiên giới phục thù cũng là tính khả năng rất lớn, nhưng với một số lý giải của Lâm Phong đối với Khâm Phô, nếu Khâm Phô đã muốn phục thù giết người, thì sẽ không đem sự việc làm to lớn như thế. thực lực của Khâm Phô thì Lâm Phong rất rõ ràng. Nếu như Kinh Kì kia là người lợi hại như mọi người nói. Ở dưới sự hai cường gặp nhau, đánh một trận quyết đấu kinh thiên động địa cũng không phải là không thể.

Nhưng điểm quan trọng nhất là. Nếu hai người đã là cao thủ có thể xưng đứng đầu ở trên Thiên giới, với nhân vật lợi hại như Diêm Đế, không có lý do sẽ trừng to mắt nhìn trợ thủ đắc lực của chính mình bị Khâm Phô giết chết, mà mặc kệ không hỏi, thậm chí thả cho Khâm Phô tự do rời khỏi. Mà không nói Khâm Phô đánh cắp Vô Tự Thiên Thư bảo vật của Diêm Đế, từ sự việc thủ hạ bị giết rõ ràng như vậy, Diêm Đế hẳn lại là sau khi xảy ra chuyện mới biết sao?

Lúc trong lòng cười thầm những người tu chân khoa trương đó, đồng thời Lâm Phong cũng biết được một tin tức khác liên quan đến Khâm Phô, đó chính là Diêm Đế đã hạ lệnh, tất cả người tu chân của Vân Thương thành đều phải đi tham dự hàng ngũ truy tìm hành tung của Khâm Phô. Nếu không, thì sẽ đối đãi như gian tế xâm nhập vào Vân Thương hành.

Thầy trò Lâm Phong và Lâm Diệp hai người thương nghị một cái, quyết định tạm thời gia nhập vào trong đông đảo người tu chân đuổi giết Khâm Phô, Lâm Phong che dấu hơi thở Ma Thần Độn của chính mình, chỉ lộ ra ngoài hơi thở của Vũ Thần Giới, như thế có thể rất tốt vận lên tác dụng bảo vệ chính mình, sẽ không cho người khác bởi vì nguyên nhân hơi thở mà chú ý đến bản thân.

Đối với Lâm Diệp, căn bản càng không cần bận tâm đến cái này, bản thân Lâm Diệp chính là người tu chân, hơi thở tán phát ra ngoài tự nhiên cũng là người tu Tiên thuần chính, cho nên nói một chút cũng không cần che dấu.

Đội người tu Tiên này mà thầy trò Lâm Phong đi theo đủ có hơn một trăm người, nhưng tổng thể lực lại là tầm thường, trong đó tu vị cao nhất là một người Nhị Chuyển Kim Tiên, còn có vài đứa Thiên Tiên Cừ Chuyển, đại bộ phận người tu Tiên còn lại đều ở trên Tam Chuyển Tiên Nhân.

Từ khi tu luyện thành công Vũ Thần Giới, đơn giản chỉ là với Vũ Thần Giới cảnh giới tầng thứ mười mà nói, tu vị của Lâm Phong đã có thể với một người Ngũ Chuyển Kim Tiên chống lại lẫn nhau. Nếu như thêm vào công pháp Ma Thần Độn dâng lên tác dụng phụ, cho dù là một người Thất Chuyển Kim Tiên, Lâm Phong cũng có một lực chiến đấu.

Mặc dù Lâm Diệp với Lâm Phong cũng là tu luyện đến Vũ Thần Giới cảnh giới tầng thứ mười, nhưng ở trong cơ thể Lâm Diệp không có Ma Huyết năng lượng, cũng không có tu luyện Ma Thần Độn công pháp, cho nên tu vị của Lâm Diệp cũng tương đương là một người Tứ Chuyển Kim Tiên mà thôi.

Trong đội người tu Tiên này, Lâm Phong dưới tình huống cố ý che dấu hơi thở Ma Thần Độn, thầy trò Lâm Phong vẫn là tu vị cao nhất, cho dù ở chỗ nào cũng là kẻ mạnh vì tôn, các người tu Tiên khác cũng rất là khách khí với lại khiêm cung đối với thầy trò Lâm Phong. Đương nhiên nguyên nhân đó là kiêng kỵ thực lực mạnh mẽ của thầy trò Lâm Phong, không dám đắc tội hai người.

Lâm Phong cũng là vui vẻ tạm thời làm thủ lĩnh của mọi người, gọi một người Nhị Chuyển Kim Tiên có tu vị cao nhất, hỏi hần về chuyện liên quan như thế nào đuổi giết Khâm Phô.

Tên của người Nhị Chuyển Kim Tiên này là Nạp Lan Hú Ba, phi thăng Thiên giới đã có mười mấy vạn năm thời gian, có thể tu luyện đến cảnh giới Nhị Chuyển Kim Tiên cũng cho dù rất không đơn giản. Từ trong miệng Nạp Lan Hú Ba thì Lâm Phong biết được, lần này Diêm Đế động gan hỏa thế, cho dù là lần trước Khâm Phô lấy cắp Vô Tự Thiên Thư cũng không thấy hần tức giận qua như vậy.

Trong Vân Thương thành tụ tập đủ gần mười vạn người tu chân, lần này toàn bộ xuất động đi đuổi giết Khâm Phô, Diêm Đế đúng là muốn đem Khâm Phô vào chỗ chết. Lâm Phong còn một vấn đề, đó chính là nhiều người tu Tiên như vậy, như thế nào thống nhất điều động đi đuổi giết Khâm Phô chứ?

Nạp Lan Hú Ba dùng ánh mắt như quái vật vậy nhìn lấy Lâm Phong, lấy ra một vật tròn màu xanh biếc đưa cho Lâm Phong, giải thích nơi:” Đây là truyền âm cầu của Thiên giới sử dụng truyền âm. Không giống với truyền âm ngọc giản ở giới phàm trần thông dụng, khoảng cách truyền thu của truyền âm ngọc giản có hạn, không tiện nghi như truyền âm cầu. Phân biệt là màu xanh biếc và trong suốt, truyền âm cầu của màu xanh biếc có thể ở trên một tinh cầu sử dụng, và truyền âm cầu trong suốt lại có thể sử dụng ở cả một Thiên giới, sử dụng cực kì tốt.”

“Nhưng đây chính là thường thức bình thường nhất của Thiên giới, tu vi người này cao thâm như vậy, tại sao ngay cả những thường thức này cũng không biết chứ?” Nạp Lan Hú Ba trầm nghĩ trong lòng.

Lâm Phong vội vàng ho một tiếng, dùng để che dấu xấu hổ của chính mình, từ khi phi thăng thiên giới đến nay, Lâm Phong chỉ là tu luyện, cũng không có chi tiết hiểu rõ thường thức trong Thiên giới, cho nên mới xấu hổ ở trước mặt Nạp Lan Hú Ba.

Từ trong tay Nạp Lan Hú Ba nhận qua truyền âm cầu màu xanh biếc, Lâm Phong không khỏi cẩn thận đánh giá truyền âm cầu, truyền âm cầu này toàn thân xanh thẫm, hình cầu bóng loáng sáng ngời, thể tích vô cùng nhỏ, có một lỗ nhỏ như hạt đào vậy. Lâm Phong trầm than:” Ở Thiên giới quả thật thuận tiện hơn nhiều so với giới phàm trần, chỉ là từ trên truyền âm thông tin thì có thể nhìn ra đầu mối.”

Lúc này truyền âm cầu trong tay của Lâm Phong đột nhiên khẽ chấn động lên, với lại từ thân cầu tán phát ra lục quang chói mắt, Nạp Lan Hú Ba vội vàng ở một bên nhắc nhở Lâm Phong nói:” Đại nhân, đây là người với người truyền âm, người chỉ cần đem Tiên thức đưa vào trong truyền âm cầu, thì có thể nghe thấy người khác truyền âm.”

Lâm Phong mới hiểu rõ, đem Tiên thức của bản thân đưa vào trong truyền âm cầu, quả nhiên, Lâm Phong nghe thấy một âm thanh thấp trầm:” Tất cả người nghe lấy, toàn bộ đi trước khoảng cách gần nhất truyền tổng trận của chính mình, truyền tổng trận Âm Diệu Tinh. Sau khi đến Âm Diệu Tinh, tự mình truy tìm Khảm Phổ.”

Nạp Lan Hú Ba ở một bên hướng về phía Lâm Phong hỏi:” Đại nhân, vừa rồi người nhận được mệnh lệnh gì của cấp trên thế?”

Lâm Phong có chút không quen Nạp Lan Hú Ba xưng bản thân là đại nhân, không hài lòng nói:” Tiểu tử người này, tại sao luôn xưng ta là đại nhân? Ta chỉ là tu vi cao hơn so với người thôi, cũng không có là quan hàm gì!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 122: Sơn Vũ Dục Lại Phong Mãn Lâu

Nạp Lan Hú Ba bị lời nói của Lâm Phong làm sững sờ một chút, sau đó chợt nói:” Đại nhân người có điều chẳng biết, ở Vân Thương thành, chỉ cần là người tu Tiên có tu vi cao thâm hơn so với chính mình, người tu vi thấp thông thường là xưng họ là đại nhân. Dầu sao năng lực mỗi người không giống nhau, ai cũng không biết tuổi tác của người khác, xưng tiền bối thì có chút không ổn, đành phải dùng đại nhân để thay thế.”

Lúc này Lâm Phong mới hiểu rõ, không khỏi khổ cười nói:” Thì ra chuyện là như vậy, đại nhân chỉ là tôn xưng của người tu Tiên có tu vi cao hơn chính mình mà thôi, cũng không phải là hiện tượng thân phận gì. Là ta hiểu sai ý của người, chuyện kì quái trong Thiên giới vẫn là không ít.”

Nạp Lan Hú Ba muốn hỏi Lâm Phong lại không dám hỏi, bộ dáng muốn nói lại thôi Lâm Phong toàn bộ nhìn ở trong mắt, Lâm Phong biết Nạp Lan Hú Ba sinh ra hoài nghi với thân phận của chính mình, nhưng lúc này Lâm Phong không muốn có nhiều chuyện, liền hoàn toàn coi như nhìn không thấy biểu tình của Nạp Lan Hú Ba.

“Tin tức của người cấp trên truyền đến, cho chúng ta động thân đi đến truyền tổng trận rồi nơi này gần nhất, thông qua truyền tổng trận truyền đến Âm Diệu Tinh, sau đó lần nữa tự mình truy tìm hơi thở của Khảm Phổ.” Lâm Phong giải thích với Nạp Lan Hú Ba.

Các người tu Tiên khác cũng có truyền âm cầu của chính mình cho nên không cần Lâm Phong nói cũng nhận được truyền âm, ào ào vội người thay đổi phương hướng, hướng về phía truyền tổng trận ở nam bộ bay đi. Lâm Phong và Lâm Diệp cũng trà trộn ở trong đó, bay hướng về phía truyền tổng trận của nam bộ.

Quận Lan Tinh bắc bộ, Đình Phong thành.

“Đại nhân, Diễm Đế phái ra thủ hạ toàn bộ là cao thủ người tu Tiên, đi đến Âm Diệu Tinh đuổi giết Khảm Phổ, có phải chúng ta cũng xuất động một số nhân thủ đi dò thám tột cùng? Một thanh niên nam tử áo đen có một cái mũi ung thấp giọng nói.

Ở trước mặt người nam tử áo đen này đứng một đại hán mặt vuông thân hình cực kì khôi ngô, một đôi mắt lấp lánh có thần léo ra quang mang tinh minh, đứng ở trong đại sảnh, ngoài hai người này ra, vẫn còn đứng hơn mười vị đại hán mặt không chút biểu tình.

“Khảm Phở lần nữa trở về Thiên giới, đương nhiên chúng ta phải đi xem náo nhiệt! Càng hưởng chi trên người Khảm Phở vẫn còn dấu Vô Tự Thiên Thư, chúng ta không ra tay vì bản thân. Một khi động thủ thì phải toàn lực ứng phó, không từ trong tay Khảm Phở đoạt được Vô Tự Thiên Thư quyết không bỏ qua!” Đại hán áo tím lạnh giọng nói.

“Chích Ma Quân đại nhân! Xin cho thủ hạ đi đến Âm Diệu Tinh đi tìm Khảm Phở kia, ta nhất định tại nơi giết chết Khảm Phở kia, đoạt lấy Vô Tự Thiên Thư hiến cho Chích Ma Quân đại nhân!” Một đại hán áo đen trầm giọng nói.

Chích Ma Quân liếc nhìn đại hán áo đen nói chuyện, sau đó lại chuyển hướng về phía nam từ mũi ung nói:” Lãnh Hoảng, ý ngươi như thế nào?”

Lãnh Hoảng khom người nói:” Thuộc hạ nguyện ý cùng với Cảnh Xướng đi đến Âm Diệu Tinh!”

Chích Ma Quân chậm rãi gật đầu:” Hai người các ngươi đều có thể xưng được là thủ hạ bả vai trái cánh tay phải của Chích Ma Quân, lần này đi đến Âm Diệu Tinh không giống ngày xưa. Tu vị của Khảm Phở ở hai vạn năm trước chúng ta đã từng nhận biết qua. Tuyệt đối sẽ không ở dưới ta, mặc dù tu vị của ta tăng cường rất nhiều so với hai vạn năm trước, nhưng Khảm Phở kia cũng không phải là kẻ yếu chứ? Hai người các ngươi nhất định phải cẩn thận, gặp chuyện tuyệt đối không nên làm theo cảm tính, phải giữ bình tĩnh biết không? Đặc biệt là ngươi, Cảnh Xướng! Ta biết giữa ngươi với Khảm Phở có thù hận rất sâu. Nhưng nếu ta đã cho ngươi đi, ngươi thì không thể chỉ muốn giết Khảm Phở, mọi thứ phải phối hợp Lãnh Hoảng làm việc, nếu không, nhất định ta sẽ nghiêm thêm trừng phạt ngươi!”

Đại hán áo đen tên là Cảnh Xướng cúi đầu không nói, chỉ là nặng nề gật đầu.

Chích Ma Quân vừa lòng nhìn Cảnh Xướng, sau đó mặt hướng về mọi người còn lại nói:” Người tu Ma ta làm việc vẫn luôn không bận tâm cái gì, không giống những người tu Tiên kia có nhiều chuyện, các ngươi lập tức đi theo Lãnh Hoảng và Cảnh Xướng đi đến Âm Diệu Tinh, ta muốn Vô Tự Thiên Thư. Các chuyện khác đều để qua một bên! Được rồi, các ngươi đi đi!”

Chích Ma Quân vừa dứt lời, hơn mười mấy vị đại hán với lại Lãnh Hoảng, Cảnh Xướng vốn đứng ở trong đại sảnh biến mất ở chỗ cũ. Chích Ma Quân lạnh nhạt cười:” Hừ hừ hừ! Diêm Đế, lúc này có lẽ ngươi lo lắng nhất chính là ta sẽ phái người nhúng tay vào việc của Khảm Phở chứ? Chúng ta làm đối thủ nhiều năm như vậy, tại sao ta lại không hiểu trong lòng ngươi nghĩ cái gì. Năm đó tranh giành Vô Tự Thiên Thư sẽ thua cho ngươi. Lần này, tuyệt đối sẽ không!”

Bên ngoài Đình Phong thành, Lãnh Hoảng, Cảnh Xướng một đoàn hơn mười người nhanh chóng bay lượn, hướng về phía truyền tống trận của Đình Phong thành bắc bộ mà đi. Lãnh Hoảng nhìn Cảnh Xướng khoảng cách chính mình không xa, truyền âm nói:” Cảnh Xướng, hy vọng ngươi có thể đứng như trước mặt Chích Ma Quân đại nhân vậy. Sẽ phối hợp ta làm việc.”

Cảnh Xướng chỉ lo chính mình tiếp tục bay lượn, căn bản nhìn cũng không nhìn Lãnh Hoảng ở một bên, trên mặt cũng là một bộ dạng như trước bảo trì khuôn mặt không chút thay đổi.

“Cảnh Xướng! Ta mặc kệ ngươi có nghe mệnh lệnh của ta không, ta chỉ là muốn cho ngươi biết, nếu như bởi vì một ý làm việc một mình của ngươi, mà ảnh hưởng đến ta không thể thuận lợi đoạt được Vô Tự Thiên Thư. Không cần chờ đến Chích Ma Quân đại nhân trừng phạt ngươi, ta sẽ tự tay giết ngươi!” Lãnh Hoảng tiếp tục truyền âm nói.

Lúc này Cảnh Xướng không giữ trầm mặc nữa, lạnh lùng nhìn Lãnh Hoảng một cái. Giờ phút này trong ánh mắt lạnh lẽo tràn đầy sát ý cường liệt. Truyền âm nói:” Nếu như ngươi lần nữa nói chuyện chán ghét như con ruồi vậy, bây giờ ta sẽ động thủ giết ngươi!”

Sắc mặt Lãnh Hoảng biến đổi. Sẽ không chế không được bản thân mà phát tác, nhưng khi nghĩ tới Chích Ma Quân, Lãnh Hoảng nhanh chóng bình tĩnh một chút, sau khi điều chỉnh lại tâm trạng bạo nộ của chính mình, Lãnh Hoảng không có tính toán với Cảnh Xướng.

Đi theo với Cảnh Xướng và Lãnh Hoảng đến truyền tống trận của Âm Diệu Tinh, là mười hai tên cao thủ dưới tọa của Chích Ma Quân, bị người tu chân của Thiên giới xưng là Đình Phong mười hai Thiên Sát. Thực lực cực kì cường hãn, tu vị đều ở trên Thất Chuyển Tu La Ma Vương, trong đó người tu vị cao nhất thậm chí đạt đến cảnh giới Cửu Chuyển Tu La Ma Vương.

Mặc dù lần này Chích Ma Quân chỉ phái ra mười bốn người đi cướp lấy Vô Tự Thiên Thư, nhưng nếu từ trên trình độ tinh diệu mà xem, mười bốn người tu Ma mỗi người đều là có thủ có thế độc đơn một mình. Lãnh Hoảng và Cảnh Xướng càng là nhân vật lợi hại có tu vị cận thứ với Chích Ma Quân, mặc dù nhân thủ của Diêm Đế phái ra đông đảo, nhưng có thể sánh vai với mười bốn người này cũng không phải rất nhiều.

Cho nên nói, Chích Ma Quân vẫn là có cơ hội với thủ hạ Diêm Đế góc trục Vô Tự Thiên Thư, chỉ là Khảm Phở sẽ chấp tay ngoan ngoãn đem Vô Tự Thiên Thư dâng lên sao? Kết quả tự nhiên sẽ là phủ định, mạnh như Khảm Phở, sẽ bận tâm có bao nhiêu người đến đuổi giết chính mình sao?

Âm Diệu Tinh, chỗ ở Cổ Huyền.

Khảm Phở nhân nhát nói:” Cổ Huyền, bọn họ đến rồi! Mặc dù tạm thời vẫn chưa có nhân vật lợi hại nào, nhưng những cái này đến dò đường cũng vô cùng khiến người ta chán ghét.”

“Sợ cái gì đại ca, bọn họ đến bao nhiêu người chúng ta giết bao nhiêu người là được, những tiểu lâu này căn bản không cần để ý, đối với chúng ta cũng không tạo thành uy hiếp lớn gì.” Cổ Huyền ngạo nghễ nói.

“Sự thật quả thật là như thế, sau khi chúng ta giết Kinh Kỳ, nhất định Diêm Đế sẽ đoán được ý đồ tiếp tục của chúng ta là gì, không hoàn toàn đem chúng ta nhỗ tận gốc, Diêm Đế bọn họ sẽ yên tâm sao? Vô Tự Thiên Thư hiện giờ vẫn đang ở trên người ta, Diêm Đế một lòng muốn đột phá đến bình cảnh phi thăng Thần giới, như thế nào có thể buông thả cơ hội lớn này đoạt lấy Vô Tự Thiên Thư? Cho dù ở bất cứ nguyên nhân nào, ta cũng sẽ không

để dăng bỏ qua cho Diễm Đế.” Khâm Phở thấp giọng nói.

Cổ Huyền không chút quan tâm nói:” Hai vạn năm trước, đại ca ngươi có thể ở dưới mắt hấn đánh cấp Vô Tự Thiên Thư, Diễm Đế hấn cũng không có thể đem đại ca ngươi thế nào a? Càng huống chi là hai vạn năm sau, đại ca ngươi yên tâm trở về thiên giới, đương nhiên Diễm Đế hấn rất là tức giận.”

“Sợ rằng Chích Ma Quân cũng sẽ từ trong đó cản trở, năm đó ta đã từng dùng Ma Thần Khí Mâu Dao làm thương hấn, Chích Ma Quân trong lòng tồn tại oán hận thế nào có thể bỏ qua cơ hội tốt này đối phó ta chứ?” Khâm Phở khẽ cười nói.

Đột nhiên Cổ Huyền kì dị nói:” Nói lên, đại ca, nếu như năm đó ngươi không dựa vào phong duệ của Ma Thần Khí Mâu Dao trong tay, có thể dựa vào thực lực đánh bại Chích Ma Quân? So với Diễm Đế kia đại ca lại như thế nào?”

Khâm Phở cười khổ không được nói:” Cổ Huyền ngươi tiểu tử này, chẳng lẽ ngươi vẫn không biết tu vị sâu cạn của ta sao? Đề ra vấn đề này đến hỏi ta, ta xem ngươi muốn đánh!”

Nhìn lấy Khâm Phở làm bộ dục phác, Cổ Huyền làm ra bộ dáng bỏ chạy, ra vẻ vô tình nói:” Mặc dù ta với đại ca ngươi ngày đêm gặp nhau lâu như vậy, nhưng thực lực chính thức của ngươi ta cũng không biết a? Huynh đệ hai người chúng ta cũng chưa có chính thức toàn lực giao thủ qua, ta hỏi như vậy cũng rất bình thường.”

Khâm Phở bất đắc dĩ lắc đầu khổ cười nói:” Đúng là hết biện pháp với ngươi, Mâu Dao là Ma Thần khí không giả, năm đó ta quả thật cũng có ý vào phong duệ của Mâu Dao, có ý định đi ăn hiếp Chích Ma Quân. Nhưng lúc ta thành công luyện chế ra Mâu Dao, với lại đột phá tu vị vốn có, lúc đi vào Ma Thần Độn tăng thứ năm, cảnh giới Ma Quân Dẫn Hồn, trên sự thật với thực lực lúc đó của ta đã có thể so tài ngang sắc với Chích Ma Quân.”

“Đương nhiên, có thể đánh thương Chích Ma Quân, không thể không kể công của Mâu Dao, nếu như không có Mâu Dao ở tay, ta thế nào có thể ngóc đến mộ mình đi mạo hiểm, đi tìm Chích Ma Quân ti đầu? Đừng nói là đánh bại Chích Ma Quân, ngay cả thủ hạ của hấn Lãnh Hoảng ta cũng rất khó mà chiến thắng! Đối với tên Diễm Đế kia, căn bản ta không có xuất hiện qua trước mặt hấn, đừng nói là trước đó, cho dù hiện giờ cho ta với hấn giao thủ, ta cũng có năm chắc nhất định thắng!”

Cổ Huyền nghi hoặc nói:” Theo đại ca ngươi nói như vậy, vậy thực lực của Lãnh Hoảng kia không dưới Chích Ma Quân?”

“Cũng có thể nói như vậy, trong các cao thủ nhiều như vậy của thủ hạ Chích Ma Quân, thực lực của Lãnh Hoảng là rất cùng mạnh, có thể xưng được là kiêu sô thủ hạ của Chích Ma Quân. Sở dĩ Lãnh Hoảng nguyện ý thả phục ở kẻ dưới tay của Chích Ma Quân, cũng không có nguyên nhân.” Khâm Phở có chút suy nghĩ nói.

“Ừ? Vậy nguyên nhân là cái gì chứ? Nhất định đại ca ngươi biết một chút sự việc, nếu không ngươi sẽ không nói ra lời như thế.” Cổ Huyền gian xảo nói.

Khâm Phở khẽ gật gật đầu nói:” Ta xác thực biết một chút chuyện liên quan đến Lãnh Hoảng, nói lên, Lãnh Hoảng vốn với ta cũng có chút giao tập, chỉ là lúc đó ta không nghĩ tới hấn lại chịu làm thủ hạ của Chích Ma Quân thôi!”

“Chích Ma Quân đã từng ra tay giúp qua Lãnh Hoảng một sự việc vô cùng quan trọng, điều kiện là Lãnh Hoảng phải làm thủ hạ của Chích Ma Quân cho đến Chích Ma Quân phi thăng, ta chỉ biết được những điều này.”

Cổ Huyền rất là thất vọng nói:” Ta tưởng rằng đại ca ngươi sẽ nói ra điểm bí mật không để người khác biết chứ? Thì ra ngươi chỉ biết một chút không biết hai a!”

Khâm Phở giận dữ nói:” Ta xem Cổ Huyền ngươi tiểu tử này là da ngựa, lại dám chê đại ca ta của ngươi!”

Cổ Huyền nhìn thấy bộ dáng ra vẻ tức giận của Khâm Phở khẽ cười nói:” Đại ca, ta chỉ là với sự luận sự, ngươi không nên kích động, ta lần sau không dám làm như vậy nữa là được rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.4 - Chương 123: Dương Diễm Giáp

Âm Diệu Tinh, cửa truyền tống trận phía tây.

Lâm Phong thả mắt nhìn đi, xuất hiện trong tầm mắt là một mảnh hoang vu giải đất rộng lớn. Trong lòng Lâm Phong thầm nghĩ:” Âm Diệu Tinh thì ra là một tỉnh cầu hoang vu như thế, không chỉ người ít vô cùng, với lại trình độ nồng nặc thiên địa linh khí ở trên Âm Diệu Tinh, cũng thừa thớt hơn rất nhiều so với ở Quận Lan Tinh, không trách diện tích Âm Diệu Tinh tuy lớn, nhưng người tu chân ở Âm Diệu Tinh cư trú dừng lại cũng ít ỏi không nhiều.”

Thông qua giải thích của Nạp Lan Hủ Ba Lâm Phong biết được, diện tích của Âm Diệu Tinh là lớn gấp mười mấy lần của Quận Lan Tinh, bởi vì ở trên Âm Diệu Tinh địa thế khâu lằng nhiều hoang vu, phân bố của thiên địa linh khí vô cùng thừa thớt, bất lợi với người tu chân tu ở đây tu luyện. Hơn nữa ở trên Âm Diệu Tinh có một vài chỗ không gian rất không ổn định, một khi không cẩn thận bất cứ lúc nào xuất hiện rạn nứt không gian bị hút vào trong đó.

Nơi nguy hiểm như vậy, đương nhiên rất ít có thể tìm được người tu chân thích hợp cư trú ở nơi này, cho nên đuổi giết Khảm Phổ tương đối sẽ dễ dàng một chút. Người tu chân trên Âm Diệu Tinh rất ít, sử dụng tiên thức tìm kiếm vị trí của Khảm Phổ, độ khó khăn tự nhiên giảm xuống rất nhiều.

Với tốc độ bay lượn hiện giờ của Lâm Phong, mặc dù vẫn chưa lĩnh ngộ được ảo diệu của không gian, không thể thi triển ra di chuyển nhảy mất đi lại. Nhưng ở Lâm Phong toàn lực bay, một ngày bay hơn trăm vạn dặm cũng là không có vấn đề gì, đương nhiên, so với tốc độ ở giới phàm trần, vẫn còn chênh lệch một đoạn không nhỏ.

Lâm Phong vừa bay lượn vừa lơ đãng truyền âm hướng về phía Lâm Diệp nói:” Sư phụ, không biết Khảm Phổ vẫn còn ở trên Âm Diệu Tinh, với thực lực của Khảm Phổ, hành tung của hắn hẳn sẽ không bị Diêm Đế dễ dàng khống chế lấy.”

“Cái này rất khó nói. Thủ hạ của Diêm Đế ở Vân Thương thành có nhiều người tu Tiên như vậy, chỉ cần phái ra một số cao thủ giám sát lấy tất cả truyền tống trận có thể rời khỏi Âm Diệu Tinh, cho dù là mạnh như Khảm Phổ cũng không thể thông qua truyền tống trận mà rời khỏi Âm Diệu Tinh.” Lâm Diệp trầm giọng nói.

“Nói như thế, hiện giờ Khảm Phổ vẫn còn ở trên Âm Diệu Tinh, vậy tình cảnh của hắn có thể rất là không ổn! Diêm Đế phái ra nhiều người tu Tiên như vậy, trong đó không thiếu một số cao thủ tồn tại. Khảm Phổ muốn phục thù thì không dễ dàng như vậy.” Lâm Phong không chút lo lắng nói.

Lâm Diệp không chậm không nhanh ở một bên sánh vai bay lượn, khe khẽ nhìn Lâm Phong một cái:” Phong nhi, nếu Khảm Phổ lựa chọn muốn hướng về phía kẻ thù của hắn Diêm Đế triển khai phục thù, cho dù biết rõ sẽ gặp phải nguy hiểm liên tiếp không ngừng đến thân, hắn cũng đã làm qua. Làm một người bạn, chúng ta không thể ngồi xem mặc kệ, càng huống chi giữa chúng ta và hắn không chỉ là bạn bè đơn giản như vậy!”

Lâm Phong nặng nề gật đầu. Thấp giọng nói:” Đúng rồi, Khảm Phổ là hảo huynh đệ của ta đã từng cùng nhau chặn địch! Ta tuyệt đối sẽ không trừng to mắt nhìn hắn lâm trong hiểm cảnh, thù địch của Khảm Phổ là Diêm Đế lại như thế nào? Chỉ cần ta muốn đi giúp hắn, thì không có ai có thể ngăn trở ta!”

Lâm Diệp vừa muốn gật đầu nói đúng, lúc này Nạp Lan Hủ Ba lại nói với Lâm Phong:” Đại nhân, cấp trên cho chúng ta dừng xuống ở phí trước ba trăm dặm. Đi tập hợp với Dương Điện Giáp đại nhân, sau đó cùng nhau tiếp tục truy tìm tung tích của Khảm Phổ.”

Lâm Phong và Lâm Diệp cùng nhìn nhau, trầm giọng nói:” Dương Điện Giáp là ai? Tại sao phải cho chúng ta hội hợp với hắn?”

Nạp Lan Hủ Ba giải thích nói:” Dương Điện Giáp là một trong cao thủ dưới tọa của Diêm Đế đại nhân, thực lực vô cùng lợi hại, hắn nghe nói tu vị của đại nhân cao cường. Muốn nhận thức một chút.”

“Nếu ta không nguyện ý hội hợp với hắn đấy? Dương Điện Giáp đại nhân sẽ như thế nào?” Lâm Phong có ý hỏi.

“Đại nhân, đây không phải nói đùa! Tính tình của Dương Điện Giáp đại nhân rất là không tốt, nếu như đại nhân có ý cải lời hắn. Sợ rằng sẽ gây bất lợi cho đại nhân.” Nạp Lan Hủ Ba vội vàng nói.

Lâm Phong đã đoán được một đôi trong người tu Tiên của chính mình, nhất định có người âm thầm nói cho Dương Điện Giáp chỗ kì quái của chính mình, tu vị như thế giống chính mình, ngay cả thường thức thông thường của Thiên giới cũng không hiểu, chọc người sinh nghi cũng là chuyện bình thường. Chỉ là bản thân sợ đi lẫn vào trong những người tu Tiên này, mục đích là vì có thể nhanh một chút tìm được Khảm Phổ, hiện giờ lại gặp phải chuyện như vậy, Lâm Phong không khỏi có chút khó khăn.

Nếu như bản thân dựa theo lời của Dương Điện Giáp kia, đi hội hợp với hắn. Nhất định sẽ lộ ra chân tướng. Nhưng nếu không đi, như vậy càng thêm khiến hắn hoài nghi thân phận của chính mình. Lâm Phong ở giữa đi với không đi do dự không quyết định. Trong lòng vô cùng hỗn loạn.

Lâm Diệp nhìn thấy bộ dáng trầm mặc không nói của Lâm Phong, không khỏi hướng về phía Lâm Phong truyền âm nói:” Phong nhi, có thể chúng ta bị người khác lộ tẩy, nhưng bọn họ cũng chưa biết thân phận chính thức của chúng ta rốt cuộc là ai, chúng ta dứt khoát giả hồ đồ, làm một cái cá đục nước béo cò. Chỉ cần chúng ta một miệng nói rằng bản thân mặc dù tu vị không thấp, nhưng đích thực là vừa mới phi thăng thiên giới, cho nên không biết thế nào quen thuộc thường thức đối với trong thiên giới, bọn họ cũng không thể đem chúng ta thế nào.”

Nghe thấy sư phụ Lâm Diệp truyền âm, Lâm Phong chợt hiểu ra:” Đúng vậy! Nếu không thể giải thích rõ ràng, vậy thì cố giả trang hồ đồ đến cùng vậy, dù sao cũng không ai biết chi tiết hai người thầy trò bản thân, tại sao phải lo lắng bị phát hiện chứ?”

Nghĩ tới đây, Lâm Phong giương giọng nói:” Được rồi! Chúng ta đi hội hợp với Dương Điện Giáp đại nhân.”

Nói xong, Lâm Phong dẫn đầu hướng về phía trước bay đi, mọi người cũng theo sát sau đó đi theo.

Khoảng cách ba trăm dặm rất nhanh liền đã bay qua, vẫn chưa nhìn thấy Dương Điện Giáp bốn nhân, Lâm Phong cảm ứng được phía trước một chỗ nơi núi đá lán tuân, dừng lại hơn mười người tu Tiên, từ trên người những người tu Tiên này tán phát ra hơi thở cường liệt. Trong đó có một đạo hơi thở vô cùng cường đại, Lâm Phong phỏng đoán, người này nhất định là Dương Điện Giáp mà Nạp Lan Hủ Ba nói.

Mặc dù Lâm Phong vẫn chưa có khả năng chỉ với hơi thở có thể chuẩn bị phán đoán ra thân phận của Dương Điện Giáp, nhưng cao thủ cho dù ở đâu

cũng được người khác sùng kính, vậy Dương Diễm Giáp kia không thể nào là người tu Tiên thông thường cam chịu dưới người khác.

Sau này ở cạnh gần những người tu Tiên này, Lâm Phong càng xác định phỏng đoán trong lòng của chính mình, hơn mười vị người tu Tiên ở trước mắt, lão già thấp nhỏ gầy gò áo xanh đứng ở trước mặt nhất, nhất định là Dương Diễm Giáp.

Các người tu Tiên khác từ phía sau lưng cũng không dám đứng trước mặt hắn, với lại sắc mặt cứ ngao của lão già này, ánh mắt sắc bén nhìn chính mình cũng như ưng chuẩn vậy, Lâm Phong biết, Dương Diễm Giáp tuyệt đối là một nhân vật cực kì khó giải quyết, điểm này từ bề ngoài thì có thể nhìn ra đại khái.

Quả nhiên, đoàn người Lâm Phong vừa mới bay xuống đến trước mặt lão già thấp bé, lão già thấp bé này thì âm trầm trầm nhìn Lâm Phong cười nói: “Khắc khắc khắc! Nói vậy chắc ngươi chính là cao thủ lai lịch không hiểu chứ? Ngươi là thủ hạ của ai? Tại sao ta chưa bao giờ nhìn thấy qua ngươi, với trình độ tu vị của ngươi, không có thể là một hạng người yên lặng vô danh chứ?”

Lâm Phong cố ý giả khờ nói: “Đại nhân, ta thật sự nghe không hiểu ý trong lời nói của ngươi, ta chỉ là một người tu Tiên bình thường mà thôi, phi thăng thiên giới cũng chỉ là ngắn ngủi vài tháng thời gian, cũng chưa có hiểu rõ quy tắc của thiên giới, hy vọng đại nhân nhắc nhở một phen, ta cũng làm theo.”

Lão già thấp bé căn bản không tin tưởng lời nói của Lâm Phong, đem ánh mắt lại chuyển đến trên người của Lâm Diệp ở một bên, âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi lại là ai? Là với tiểu tử này cùng nhau sao?”

Lâm Diệp không hoảng hốt nói: “Đại nhân, ta và đệ tử ta Lâm Phong là đồng thời Độ Kiếp phi thăng thiên giới, tên của ta là Lâm Diệp, lời nói thầy trò bọn ta đều là sự thật, tuyệt đối không có nửa câu dám lừa gạt đại nhân ngươi.”

“Các ngươi tưởng rằng Dương Diễm Giáp ta là người ngu xuẩn dễ gạt sao? Nghĩ Dương Diễm Giáp ta tung hoành thiên giới mười mấy vạn năm, nhân vật và sóng gió như thế nào chưa thấy qua? Từ lúc bắt đầu ta nhìn thấy hai người các ngươi, thì ta biết, các ngươi tuyệt đối không phải là người bình thường, mau nói! Các ngươi có ý đồ gì lẫn vào trong chúng ta, rốt cuộc có mưu đồ gì?” Dương Diễm Giáp lạnh giọng nói.

Lâm Phong đã sắp nhìn ra tu vị của Dương Diễm Giáp là một Lục Chuyển Kim Tiên, trong hơn mười vị người tu Tiên ở sau lưng, tu vị cao nhất cũng không quá là Tam Chuyển Kim Tiên, với thực lực của chính mình và sự phụ Lâm Diệp muốn từ trong những người này bình yên rời khỏi cũng không phải quá khó. Nhưng sự việc vẫn chưa đến tình cảnh không thể cứu vãn, Lâm Phong vẫn chưa muốn buông thả, mượn trợ những người tu Tiên này tiếp tục tìm kiếm hành tung của Khâm Phô.

Trong khoảng thời gian ngắn, tình thế ở trên sân như dao đâm được rút ra, Lâm Diệp nhìn thấy rất nhiều người tu Tiên cũng đang âm thầm tự mình vận chuyển lực Tiên nguyên, bất cứ lúc nào chuẩn bị động thủ với thầy trò chính mình.

Lâm Phong biểu hiện ra một thần sắc mờ mịt không chút biết chuyện, tùy ý nhìn hướng về phía Dương Diễm Giáp nói: “Dương Diễm Giáp đại nhân, ta quả thật nghe không hiểu ý vừa rồi ngươi nói, thầy trò bọn ta chỉ là nghe theo lệnh của Diễm Đế đại nhân, phụng mệnh cùng với các vị đạo hữu cùng nhau đi tìm tung tích của Khâm Phô thôi, tại sao lẫn vào các ngươi vừa nói chứ? Tu vị của bọn ta chỉ là hơi cao hơn một chút so với người tu Tiên thông thường, chẳng lẽ ngươi như thế có thể phán định chúng ta chính là có mưu đồ sao? Với cảm quyền tùy tiện như vậy, không tránh có chút quá miễn cưỡng.”

Đồng đạo người tu Tiên đem thầy trò Lâm Phong từng đoàn bao vây đều là hai mặt nhìn nhau, không biết làm như thế nào mới tốt, lời của Lâm Diệp cũng không phải không có lý, khiến mọi người cảm thấy hoài nghi nhất nguyên nhân chính là tu vị của bọn họ. Lâm Phong có tu vị Ngũ Chuyển Kim Tiên, lại biết ít về thường thức Thiên giới, cũng có thể nói là hoàn toàn không biết, cái này rất khó khiến mọi người không sinh nghi với thầy trò hai người bọn họ.

Nhưng Dương Diễm Giáp lại không nghĩ như vậy, mặc dù lời nói của Lâm Diệp không sai, nhưng Dương Diễm Trác cũng không chút thả lỏng cảnh giác và hoài nghi với thầy trò Lâm Phong. Thầy trò hai người một người tu vị Ngũ Chuyển Kim tiên, một người là Tứ Chuyển Kim Tiên, tu vị không tầm thường như vậy ở vừa mới phi thăng thiên giới thì có thể có được, cho dù thiên tài trong thiên tài cũng khó mà khiến người ta hoàn toàn tin tưởng.

Càng huống chi là có thực lực trên Nhất Chuyển Kim Tiên, ở Văn Thương thành sẽ có rất nhiều lợi ích, với lại càng bị người tu Tiên lợi hại thu làm thủ hạ, nhưng thầy trò Lâm Phong căn bản lại không biết việc này. Dương Diễm Giáp như thế nào có thể tin tưởng bọn họ, ngược lại càng thêm hoài nghi với động cơ ở đầu của thầy trò Lâm Phong.

“Ta mặc kệ thân phận thật sự của các ngươi rốt cuộc là người gì? Ta chỉ muốn biết các ngươi mục đích các ngươi đến đây, Khâm Phô là nhân vật lợi hại như thế, sợ rằng sẽ không có quan hệ gì với các ngươi, các ngươi một lòng muốn lẫn vào trong hàng ngũ đuổi giết Khâm Phô của chúng ta, sẽ không chỉ muốn nhận biết một cái hình dáng của Khâm Phô chứ?” Dương Diễm Giáp chậm rãi nói.

Lâm Phong không lo không chậm nói: “Dương Diễm Giáp đại nhân, ngươi một hơi nói rằng bọn ta là gian thế trong lòng bất chính, như vậy xin hỏi chứng cứ của ngươi ở đâu? Có thể từng cái đề cử ra, với thầy trò hai người chúng ta cùng đại nhân cùng nhau tham khảo một cái.”

Dương Diễm Giáp bị lời nói chế nhạo của Lâm Phong tạm thời nói không ra gì, không khỏi thẹn quá thành giận nói: “Ngươi còn dám cho ta lấy chứng cứ ra, ta nói thầy trò các ngươi là gian thế thì các ngươi là gian thế, người ở đây có ai dám nói một chữ không sao?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.4 - Chương 124: Ma Đế Sơ Hiện

Lâm Phong biết, Dương Diễm Giáp có thể nói ra lời như vậy, trên sự thật thì đã không có đường sống hoãn hòa, Lâm Phong không do dự nữa nhìn hướng về phía Lâm Diệp truyền âm nói:” Sư phụ, chúng ta không thể chờ nữa, động thủ đi!”

Ánh mắt của Lâm Diệp đột nhiên tràn đầy sát ý tận cùng, ở lúc này thân ảnh của Lâm Phong cũng nhúc nhích!

Dương Diễm Giáp vẫn luôn chú ý Lâm Phong ở trong phút chốc Lâm Phong ra tay, phiêu ngang người cản ở trước mặt của Lâm Phong, nhưng khiến Dương Diễm Giáp không nghĩ tới là, hấn quả thật thành công chặn lại được thân ảnh của Lâm Phong, nhưng, đạo thân ảnh này của Lâm Phong chỉ là tàn ảnh của hấn mà thôi.

Chân thân của Lâm Phong lần lượt thay đổi làm sai thân thể của Dương Diễm Giáp, Thiên Hồng Nhận tiêu sái cực kì sau khi bay ra mấy cái vòng, lại bay về trong tay của Lâm Phong, người tu Tiên bị Thiên Hồng Nhận liên tiếp xuyên qua thân thể, thẳng đến lúc này mới cảm thấy từ trên người đau đốn truyền đến, ào ào lớn tiếng kêu thảm, ngã xuống.

Tại một bên khác, Lâm Diệp cũng không có nhàn rỗi, trong lúc chớp chuyển phi người, ảo ảnh đụng nhau, chưởng phong từng trận. Mỗi lần Lâm Diệp ra tay, cũng có người tu Tiên ứng tiếng ngã xuống, ngăn ngừi trong chốc lát thời gian, người tu Tiên bên này của Dương Diễm Giáp, đã bị thầy trò Lâm Phong giết chết tại nơi mười mấy người.

Dương Diễm Giáp quát lớn một tiếng:” Mọi người cùng nhau lên! Chết sống mặc kệ, nhất định phải giết chết hai đứa gian tặc này!”

Lúc này, mọi người mới từ trong kinh ngạc tỉnh ngộ qua, ào ào hô ra vũ khí tùy thân của chính mình, trong lúc đó, quang mang bắn ra bốn phía của các loại Tiên khí, giống như cầu vồng vậy chớp động hồng quang bảy màu đẹp đẽ, trông rất đẹp mắt.

Lâm Phong truyền âm nói với Lâm Diệp:” Sư phụ! Chỗ này không thể lưu lại. Chúng ta cần phải nhanh chóng thoát thân rời khỏi nơi này mới được, một khi cho bọn họ hình thành thế hợp vậy, chúng ta muốn đột vây ra ngoài thì rất khó khăn!”

Lâm Diệp không nói gì, dùng tốc độ và thủ đoạn công kích đột nhiên tăng lên gấp mấy lần của chính mình, nói ra đáp án của bản thân cho Lâm Phong nghe.

Thiên Hồng Nhận một lần nữa bị Lâm Phong vứt ra, Lâm Phong cứng kháng một kích của Dương Diễm Giáp. Thân thể khẽ lung lay một chút, cũng không có lo ngại, lúc thừa dịp Dương Diễm Giáp và người tu Tiên ở một bên kinh hãi thất sắc, Lâm Phong vọt người tiếp được Thiên Hồng Nhận lần nữa chém giết vài vị người tu Tiên, thành công thoát thân hướng về phía bắc Âm Diệu Tinh bay đi.

“ A! A! A!”

Mấy tiếng kêu thảm vang lên, Lâm Diệp ở lúc Lâm Phong thoát thân, cũng thuận lợi cường công đột phá người tu Tiên bao vây chính mình. Để lại mấy tôn tàn ảnh của bản thân, theo sát phía sau Lâm Phong mà đi.

Dương Diễm Giáp nhìn thấy các người tu Tiên đông đảo vốn hơn một trăm của chính mình, bị thầy trò Lâm Phong như chặt dưa cắt rau vậy cấp tốc giết chết hai ba mươi người, mà còn thành công phiêu thân mà đi, không khỏi tức giận nói:” Đuổi cho ta! Không giết hai người này, Dương Diễm Giáp ta sẽ không bỏ qua!”

Nói xong, Dẫn đầu vọt người đuổi hướng về phía thầy trò Lâm Phong, mọi người cũng đều đuổi theo.

Dương Diễm Giáp một bên truy tận không nỡ bỏ, một bên sử dụng truyền âm cầu đem thầy trò Lâm Phong, tin tức giết chết người tu Tiên bên này nói cho tất cả người tu Tiên ở Âm Diệu Tinh. Lần này thầy trò Lâm Phong xem như hoàn toàn bại lộ, sau này ở là không thể nào có cơ hội đặt chân ở Vân Thương thành.

Nhưng đối với Lâm Phong mà nói. Có thể lần nữa đi Vân Thương thành đã không quan trọng như vậy nữa, dấu sao nơi tụ tập của người tu Ma, Đình Phong Thành mới là nơi Lâm Phong hướng đi tới.

Lần này Cảnh Chi với Hà Dung bị Diêm Đế toàn quyền chịu mạng đuổi giết Khâm Phở. Ở Âm Diệu Tinh đã tìm kiếm một khoảng cự li, tin tức của Dương Diễm Giáp truyền đến, khiến hai người vô cùng khó hiểu.

Là ai có gan lớn như thế dám lấn vào trong người tu Tiên đuổi giết Khâm Phở chứ? Sau khi bị lộ tẩy còn ra tay tại nơi giết chết không ít người tu Tiên, Cảnh Chi và Hà Vinh phỏng đoán, có phải là gian tặc của Chích Ma Quân phái lại không nhỉ?

Mặc dù không phải không có loại tính khả năng này, nhưng thủ hạ của Chích Ma Quân đều là một số người tu Ma tàn nhẫn dễ giết, trên người bọn họ tán phát ra hơi thở bạo lệ đều là nồng nặc, cho dù bọn họ tạm thời đem hơi thở ẩn giấu lên, như vậy mục đích của bọn họ lại là cái gì?

Truyền âm của Dương Diễm Giáp vẫn như trước không ngừng từ truyền âm cầu truyền đến. Yêu cầu phải thêm nhiều người đi chặn giết thầy trò Lâm

Phong, Hà Dung tán thành đáp ứng thỉnh cầu của Dương Diễm Giáp, phái ra kẻ dưới tay cao thủ đi giúp đỡ Dương Diễm Giáp chặn giết thầy trò Lâm Phong. Nhưng Cảnh Chi rất có tâm cơ lại không xem như vậy. Nếu thầy trò Lâm Phong chỉ là bỏ chạy, xem ra tu vị của bọn họ cũng không quá cao, căn bản không đủ làm hoạn, tùy tiện phái ra cao thủ đi đuổi giết, là chuyện nhỏ làm lớn.

Hà Dung luôn luôn không có thông minh như Cảnh Chi, cũng đành phải đồng ý ý kiến của Cảnh Chi, tiếp tục tìm kiếm tung tích của Khảm Phổ, truyền âm cho Dương Diễm Giáp, cho hắn tự mình dẫn người đuổi giết thầy trò Lâm Phong.

Nhân được tin tức này, Dương Diễm Giáp vô cùng căm giận, cấp trên căn bản lại là không để ý chuyện này, với thù hạ những người này của chính mình mà xem, ngoại trừ bản thân miễn cưỡng có lực đánh một trận với thầy trò Lâm Phong, các người khác căn bản không giúp được gì. Chỉ có thể ý dựa vào thể người đồng đảo, nếu một khi có người rút, gặp phải kết quả của thầy trò Lâm Phong thì chỉ có thể là tử vong.

Mà Lâm Phong và Lâm Diệp, lại giống như cô ý chọc giận Dương Diễm Giáp, rốt cuộc với nó giữ khoảng cách chừng một dặm, Dương Diễm Giáp tăng nhanh tốc độ, thầy trò Lâm Phong cũng tăng nhanh tốc độ, Dương Diễm Giáp hơi chậm, thầy trò Lâm Phong cũng thả chậm tốc độ, giống như vẫn đang dẫn Dương Diễm Giáp vòng quang vậy.

Dương Diễm Giáp bị thái độ khoa trương của thầy trò Lâm Phong tức đến bảy khẩu khói bay, nhưng khổ với bản thân lại không thể đuổi lên thầy trò Lâm Phong, đành phải buồn không lên tiếng không ngừng truy đuổi.

Trong bất tri giác, khoảng cách giữa Dương Diễm Giáp với các người tu Tiên theo sau lưng, ở trong quá trình đuổi theo thầy trò Lâm Phong kéo càng ngày càng xa, Dương Diễm Giáp vẫn luôn hoang toàn không nhìn thấy hình bóng của người tu Tiên mới đột nhiên phát hiện, bản thân bị thầy trò Lâm Phong chọc chơi!

Dương Diễm Giáp tỉnh ngộ qua lại vừa muốn dừng thân thể trong bay lượn, bị các người tu Tiên ở sau lưng không biết chỗ nào truyền âm, thì nhìn thấy thầy trò Lâm Phong chia hai bên trái phải hướng về phía bản thân bay nhanh mà đến. Dương Diễm Giáp không khỏi kinh ngạc, vội vàng bày ra một đạo phòng ngự kết giới, ý đồ ngăn cản thầy trò Lâm Phong.

Nhưng, tàn khốc của sự thật trong nháy mắt xé nát một tia ảo tưởng của Dương Diễm Giáp, phòng ngự kết giới của bản thân bày ra bị Lâm Phong một cái lập tức sụp đổ, Dương Diễm Giáp phát hiện bên ngoài thân trên của Lâm Phong, có một tầng vàng sáng màu đỏ đậm nhàn nhạt vờn quanh thân, phòng ngự kết giới của bản thân thì bị vàng sáng màu đỏ đậm này xông phá.

Lâm Phong đã gần ở trước mắt trên mặt lộ ra một nụ cười lãnh khốc, Dương Diễm Giáp kinh hãi phát hiện Thiên Hồng Nhận trong tay của Lâm Phong, ở lúc này đã sắp phải đâm vào thân thể của chính mình. Có lẽ là ra với sợ hãi của tử vong, Dương Diễm Giáp thì giống như tiềm lực ẩn sâu trong cơ thể bị kích phát ra vậy, toàn thân trên dưới bị một tầng quang mang màu vàng bao phủ.

Lâm Phong phát giác Thiên Hồng Nhận trong tay chính mình lại là tạm thời bị kim quang chống đỡ lấy, Lâm Phong không tin tà đem bảy phần Ma Huyết năng lượng đưa vào trong Thiên Hồng Nhận, dùng sức đâm hướng về trước, chỉ nghe thấy tiếng vang” Yết yết!” vô cùng chói tai, Thiên Hồng Nhận một chút một chút dần dần đâm vào nội bộ kim quang.

Ngay ở lúc này, công kích của Lâm Diệp cũng tới, Dương Diễm Giáp bất đắc dĩ nhìn Thiên Hồng Nhận của Lâm Phong, đâm xuyên qua Kim Chung Giáp của bản thân phát ra kim quang hộ thể, đột nhiên cảm giác được tạt phong ở một bên dâng khởi, Dương Diễm Giáp căn bản không kịp tránh né, cũng không thể tránh né, bị Lâm Diệp một quyền nặng nề quyền ẩn chứa đại lượng lực Tiên Nguyên đánh bay ra ngoài.

Lâm Phong cũng ở lúc này rút ra Thiên Hồng Nhận, trong một tiếng vang lớn Dương Diễm Giáp đột nhiên nhếch nhác té ngã xuống trên mặt đất, kim quang trên người cũng ở thân thể Dương Diễm Giáp chấm dứt đồng thời biến mất. Lúc này Lâm Phong mới phát hiện, thì ra trên người của Dương Diễm Giáp, lúc này đang mặc một chiến giáp toàn thân màu kim vàng.

“Không nghĩ tới độ cứng của cái chiến giáp này lại cao như vậy, kim quang phát ra chính mình không dùng một chút thực lực vẫn đâm không nhúc nhích được nó. “Lâm Phong chăm chú nhìn chăm chăm Dương Diễm Giáp ngã xuống đất, trong lòng âm thầm nghĩ.

Dương Diễm Giáp chậm rãi đứng lên, vừa rồi thật nguy hiểm bị một quyền của Lâm Diệp đánh xuống, nếu không, chỉ là món Ma khí màu máu đỏ trong tay của Lâm Phong, bản thân thì sẽ phòng ngự không được mà bị đâm xuyên thân thể. Dương Diễm Giáp mắt tràn đầy vẻ oán độc, gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Phong quát:” Rốt cuộc các người là ai? Dấu đầu lồi đuôi xem là bản lĩnh gì? Có gan hãy xưng tên ra, với ta thoải mái đánh một trận!”

“Hừ hừ hừ! Ngươi cũng phải biết tên của bọn ta sao? Tên ngổ tự cho là thông minh! Sợ rằng hiện giờ ta giết ngươi cũng không biết ngươi là chết như thế nào đấy?” Lâm Phong lạnh lùng cười nói.

Tâm niệm Dương Diễm Giáp chớp điện, suy tư ở sách lược như thế nào rất nhanh thoát khỏi, nhưng lúc không ngừng trong phủ định Dương Diễm Giáp bị ai phát hiện, không ngờ chính mình nghĩ không được biện pháp như thế nào thoát chết.

Nếu đã không thể chạy thoát, Dương Diễm Giáp liền cứng đầu nói:” Hai người các người đồng thời công kích một mình ta, không cho là có bản lĩnh thật sự, muốn giao thủ với ta thì từng người đến!”

Lâm Phong cực kì giận dữ cười to nói:” Ngươi có tư cách gì nói chúng ta không có bản lĩnh? Vừa rồi là ai lớn tiếng nói muốn cùng nhau mà lên? Hiện giờ chỉ có một mình ngươi, ngươi sợ hãi, mới muốn nói lên những lời này, ta xem ngươi vô dụng nhất chính là ngươi!”

Sắc mặt của Dương Diễm Giáp âm tình bất định, lời nói ki phúng của Lâm Phong thật sâu đâm đầu nội tâm của Dương Diễm Giáp, một luồng khu sử xúc động vô danh của Dương Diễm Giáp làm ra một cử động kinh người. Dương Diễm Giáp bị lửa giận che kín tâm trí quát lớn một tiếng:” Cầm mồm!”

Sau đó bay nhanh hướng về phía Lâm Phong. Lâm Phong căn bản nhìn cũng không nhìn Dương Điền Giáp, Thiên Hồng Nhận hồng quang chợt lóe, đi vào trong cơ thể của Dương Điền Giáp. Thân ảnh của Lâm Phong cũng xuất hiện ở trước mắt của Dương Điền Giáp, không xem thường cười lạnh một tiếng, Lâm Phong thấp giọng nói:” Chi bối vô năng giống như hạng người, tử vong là trừng phạt tốt nhất với người!”

Sau khi mạnh mẽ rút ra Thiên Hồng Nhận, Ma Huyết năng lượng cuồng loạn nháy mắt xé nát thân thể của Dương Điền Giáp, Nguyên Thần một dây nhỏ không thể xét ba động bị Lâm Phong cảm ứng được, tay trái của Lâm Phong hư bắt một cái, Nguyên Anh hư ảnh của Dương Điền Giáp thì bị Lâm Phong hấp qua lại. Lâm Phong căn bản không cho Dương Điền Giáp bất cứ cơ hội nào, tay trái mạnh mẽ dùng sức, trực tiếp đem Nguyên Anh hư ảnh của Dương Điền Giáp bắt nát.

Lâm Diệp nhìn thấy biểu tình lúc này của Lâm Phong, không khỏi cũng cảm thấy một luồng hàn ý xông đến, người này đứng ở trước mắt chính mình vẫn là hảo đồ nhi Lâm Phong kia sao?

Con mắt màu máu đỏ che kín sát ý, trên mặt buộc chặt tràn đầy đồ huyết vô tình, thân thể từ trong ra ngoài tán phát ra một luồng khí cường liệt nghiêm sát, Lâm Phong trầm nghĩ:” Đột nhiên Phong nhi biến thành như vậy, hẳn sẽ không là báo trước của tẩu hỏa nhập ma chứ? Hoặc là tác dụng phụ của tu luyện Ma Thần Độn công pháp chứ?

Lâm Diệp càng nghĩ càng âm thầm kinh hãi, vội vàng lắc mình đến trước mặt của Lâm Phong, thấp giọng quát:” Phong nhi! Người làm sao thế? Nhanh chóng tỉnh táo một chút!”

Lâm Phong ngẩng đầu nhìn Lâm Diệp một cái, sắc mặt rất nhanh phục hồi bình thường, nhẹ giọng nói:” Sư phụ, ta không sao, người không cần lo lắng.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.4 - Chương 125: Sát Cơ Tứ Phía

Lâm Diệp kinh hồn chưa định nói:” Bộ dáng vừa rồi của Phong nhi làm vì sư sợ hãi! Ta còn tưởng rằng người tẩu hỏa nhập ma chứ?”

Có thể là tâm trạng của ta quá kích động, Dương Điền Giáp kia uất thật là tiểu nhân, bình sinh ta hận nhất loại người như thế!” Lâm Phong giọng căm giận nói.

“Tiểu nhân kia đã bị Phong nhi người chính tay giết chết rồi, chúng ta vẫn còn chuyện càng quan trọng phải đi làm, phải nhanh chóng rời khỏi nơi này.” Lâm Diệp nhắc nhở Lâm Phong.

Lúc này Lâm Phong mới nhớ tới bản thân phải đi tìm Khảm Phổ, vội vàng cùng với Lâm Diệp phi thân mà lên, hướng về phía đông nam của Âm Diệu Tinh nhanh chóng bay đi.

Truyền tông trận phía tây của Âm Diệu Tinh, trên mặt đất ngổn ngang nằm chùng hơn trăm thi thể của người tu Tiên, tử trạng vô cùng thê thảm, ở khoảng cách không xa nơi những thi thể này, một đám người áo đen đứng ở nơi đó.

“Những người tu Tiên này vô dụng, ta với lão bát vẫn chưa đủ hứng bọn họ đều đã chết, đúng là mất hứng!” Một người áo đen toàn thân phủ trường bào oán giận nói.

“xem ra những người tu Tiên này thủ vệ chuyên bảo vệ truyền tông trận, thủ hạ cao thủ đại bộ phận của Diễm Đế hẳn là phân tán thành nhiều luồng, đi truy tìm tung tích của Khảm Phổ. Chúng ta cũng không có chờ nữa, hiện giờ tạm thời chia thành hai đội, lão đại thăng đến lão lục các người sáu người với ta một đội, Cảnh Xương người không có ý kiến chứ?” Người nói chuyện dĩ nhiên là Lãnh Hoảng thủ hạ của Chích Ma Quân.

Cảnh Xương vẫn là bộ dáng khuôn mặt không chút biểu tình, nghe xong lời nói của Lãnh Hoảng gật gật đầu.

Lãnh Hoảng tiếp tục nói:” Nếu như hai người các người có bất cứ một đội nào phát hiện tung tích của Khảm Phổ. Phải lập tức thông báo người của một đội khác, hiểu rõ chứ?”

Đình Phong mười hai Thiên Sát đồng thời thả giọng nói:” Hiểu rõ!”

Lãnh Hoảng liếc mắt nhìn Cảnh Xương một cái, trầm giọng nói:” Vậy tốt, chia nhau hành động!”

Vừa dứt lời, Lãnh Hoảng và sáu người trước trong Mười Hai Thiên Sát nhanh chóng phóng người mà lên, hướng về phía đông nam của Âm Diệu Tinh bay đi.

Cảnh Xướng không nói gì. Vọt bay mà lên, hướng bay ngược về phương hướng của Lãnh Hoảng bay đi, sáu người khác cũng không lên tiếng theo sau Cảnh Xướng mà đi.

Lúc này người áo đen kia vừa mới lên tiếng hướng về phía một người áo đen khác bên cạnh chính mình truyền âm nói: ‘Lão bát, người xem Cảnh Xướng có dựa theo lời nói của Lãnh Hoảng làm việc không, một khi gặp phải Khâm Phổ kia, ta xem người đầu tiên ra tay nhất định sẽ là hần!’”

Người áo đen bị xưng là lão bát sắc mặt âm trầm, tướng mạo bình thường không gì lạ. Lúc này cũng truyền âm nói: ‘Lão thất, huynh đệ chúng ta chỉ nghe mệnh lệnh của Chích Ma Quân đại nhân, lần này Lãnh Hoảng là người đầu tiên nhận lệnh của Chích Ma Quân đại nhân, đương nhiên chúng ta phải nghe Lãnh Hoảng đại nhân. Đối với Cảnh Xướng, chỉ cần hần có hành động bất thường, chúng ta lập tức nói cho Lãnh Hoảng đại nhân nghe. Như vậy chúng ta sẽ không bị hần liên lụy tới!’”

Lão thất nghe xong trong lòng mừng thầm, truyền âm nói: ‘Vẫn là lão bát tinh minh, ta như thế nào không nghĩ tới kẻ sách tốt như vậy chứ? Lão bát người không hổ danh là quân sư trong huynh đệ chúng ta, vấn đề gì cũng không làm khó được người.’”

“Người đây là khen ta hay là mắng ta lão thất? Trong huynh đệ phải nói về trí mưu, đương nhiên đại ca là lợi hại nhất. Chỗ nào ta xưng được là quân sư.” Lão bát tự khiêm nói.

Trong Đình Phong Mười Hai Thiên Sát, thực lực của lão thất và lão bát có thể nói là mạnh nhất, đều là cảnh giới Cửu Chuyển Tu La Ma Vương. Nhất là lão bát, đã tới cảnh giới Cửu Chuyển Tu La Ma Vương đầy đủ, sắp đột phá đến cảnh giới Chí Tôn Ma Đế.

Về phần mười vị Thiên Sát còn lại, tu vị thấp nhất lại là lão đại, tu vị chỉ có Thất Chuyển Tu La Ma Vương kỳ cuối, tu vị của các người khác lại đều là cảnh giới chùng Bát Chuyển Tu La Ma Vương.

Đình Phong Mười Hai Thiên Sát là huynh đệ lúc đầu theo Chích Ma Quân xông giang hồ, mặc dù trong đó cũng không phải là huynh đệ ruột thịt, nhưng trong quá trình không ngừng liều mạng chém giết, lại kết được mối tình tương trợ lẫn nhau còn thân mật hơn so với huynh đệ ruột thịt. Mặc dù động thủ giết người không chút lưu tình.

Thậm chí có thể nói là vô cùng lãnh khốc tàn nhẫn. Nhưng giữa mười hai người lại rất đoàn kết.

Trong nhiều thủ hạ của Chích Ma Quân, Đình Phong Mười Hai Thiên Sát có thể nói là tuyệt đối trung thành với Chích Ma Quân. Từ lúc đầu Chích Ma Quân là người vô danh, thẳng đến đánh liều mạng đến chiếm cứ vị trí thủ lĩnh Đình Phong thành, Chích Ma Quân cũng rất là trọng dụng với Đình Phong Mười Hai Thiên Sát.

Lần này trên cơ bản Chích Ma Quân phái ra tất cả cao thủ thủ hạ của chính mình, đến Âm Diệu Tinh đoạt lấy Vô Tự Thiên Thư trong tay Khâm Phổ, nhìn thấy xem trọng trình độ đối với việc này. Không chỉ vì Vô Tự Thiên Thư cuốn kỳ sách Thiên Giới này, đồng thời cũng vì muốn chiến thắng tôn nghiêm của Diễm Đế!

Khâm Phổ lặng lẽ đứng ở giữa không trung, sắc mặt ngưng trọng nhìn nơi phương xa, bộ dạng một câu không nói khiến Cổ Huyền đứng ở một bên có chút kì quái nói: ‘Đại ca, người đang nghĩ cái gì? Tại sao trầm trọng như thế, có lời khó nói gì sao?’”

Khâm Phổ chậm rãi xoay người qua lại, nhìn Cổ Huyền nói: ‘Nếu như chỉ là Diễm Đế phái người đến đuổi giết ta, căn bản ta sẽ không quan tâm, sợ gì hần lại phái nhiều cao thủ ta cũng không chút sợ hãi. Nhưng, ta cảm ứng được hơi thở của Lâm Phong và sư phụ hần Lâm Diệp, bọn họ lại là cũng nằm trong chuyện này, điều này kêu ta làm sao yên tâm?’”

Cổ Huyền nghe vậy thấp giọng nói: ‘Đại ca người nói không đúng, có huynh đệ chịu vì người xuống nước lội lửa như vậy, hần người cảm thấy vui mừng mới đúng, đại ca người một mặt không tình nguyện, chẳng phải là phụ lòng nỗi khổ tâm của huynh đệ Lâm Phong và sư phụ hần? Chuyện đến nước này, chúng ta nên đối mặt một cách không thoát khỏi, đại ca người tỉnh táo một chút đi!’”

Khâm Phổ cúi đầu trầm mặc rất lâu, đột nhiên ngẩng đầu gương giọng nói: ‘Cổ Huyền người nói không sai, có huynh đệ tốt như thế ta vẫn lo lắng cái gì chứ? Chỉ để ý buông ra tay chân đi làm là được, cho dù là hần Diễm Đế hay là Chích Ma Quân, bọn họ đến bao nhiêu người thì giết bao nhiêu người, ta phải giết tới bọn họ gan lạnh, cho bọn họ biết chỉ có ta Khâm Phổ có thể đi trên bọn họ, mà bọn họ không thể đến gây chuyện ta!’”

Cổ Huyền cười lớn nói: ‘Đại ca nói rất hay! Huynh đệ ta sẽ vẫn luôn đứng ở người bên này, ha ha ha ha!’”

Đột nhiên Khâm Phổ trầm giọng nói: ‘Cổ Huyền, có người hướng về phía chúng ta, hần là bọn họ phát hiện tồn tại của chúng ta.’”

“Cuối cùng bọn họ cũng đến a! Ta chờ đến có chút nhien không được!” Cổ Huyền cười lạnh nói.

Đột nhiên lúc này Khâm Phổ phi thân lên trước, tay trái phải lẫn nhau kết vài cái ấn quyết, một tọa không gian trận pháp cực lớn xuất hiện ở trước mặt của Khâm Phổ, Khâm Phổ lần nữa huy động đôi tay, ở trong không gian trận pháp lại bày ra một tọa trận trong trận, sau khi trận pháp linh hạch hình thành, linh khí phương viên hơn trăm dặm đều điên cuồng hướng tràn vào trận pháp.

Cổ Huyền nhìn rõ trận pháp của Khâm Phổ bày ra, trừng to hai mắt mắt tiếng nói: ‘Đại ca! Không ngờ người bày ra không gian trận pháp! Người là như thế nào làm được?’”

Khâm Phổ khẽ cười nói: ‘Không gian trận pháp lại có khó khăn gì, nếu như tu vị của ta có thể lần nữa đột phá, chỉ cần vượt qua Cửu Cửu Thần Kiếp, với năng lực của ta thì có thể thi triển ra không gian ảo trận, đến lúc đó cho dù là Đại Ma Thần cũng không dám xem thường ta!’”

Cổ Huyền nghe vậy không lên tiếng nhìn Khảm Phở tiếp tục ở trong không gian trận pháp bố trận, trong lòng thầm nghĩ:” Xem ra đại ca này của ta đã tâm không nhỏ, muốn vượt qua Cửu Cửu Thần Kiếp, từ khi Thiên giới sáng lập tới nay, cũng không thấy có vài người có thể tu thành đại đạo, phi thăng Thần giới. Đại ca quả thật người không giống ta, nếu không như thế nào có thể làm đại ca của Cổ Huyền ta chứ?”

Khảm Phở ở trong không gian trận pháp tổng cộng bày xuống ba tòa trận pháp, phân biệt là Thanh Long Sát Trận một trong của Thượng Cổ Tứ Đại kỳ trận, và hai tòa Tụ Nguyên trận dùng để hấp thu linh khí với tất cả năng lượng cung ứng cho trận pháp không lồ này.

Bởi vì linh khí mặt trên của Âm Diệu Tinh vô cùng có hạn, nếu như chỉ bày một chút tiểu hình trận pháp, hoặc là phòng ngự trận pháp, số lượng và độ dày của linh khí là hoàn toàn đủ vận hành trận pháp sử dụng. Nhưng hiện giờ Khảm Phở đang bày là không gian trận pháp cực kì tiêu hao năng lượng và Thanh Long Sát Trận với công kích làm chủ, không mặt khác bày hai tòa Tụ Linh trận pháp dùng để cung ứng hai tòa đại trận này, là rất khó khiến trận pháp vận hành lên.

Khảm Phở không ngừng thi triển ẩn quyết, cuối cùng, mọi thứ đã chuẩn bị hoàn tất, chỉ có thể kẻ thù bước vào trong trận pháp.

Cổ Huyền kinh dị nhìn thấy, thì ra trận pháp thi hiện rõ ràng ở trước mặt bản thân, không ngờ mọi thứ ở trong nháy mắt không nhìn thấy, Cổ Huyền biết rằng, lúc này chỗ ảo diệu của không gian trận pháp, có thể che dấu tất cả trận pháp của Khảm Phở bày xuống, bao gồm không gian trận pháp ở trong.

Hiện giờ người có thể nhìn thấy trận pháp vận hành, sợ rằng chỉ có Khảm Phở một người.

Khảm Phở cảm ứng được hơi thở của người tu chân, ở lúc này cũng xuất hiện ở trong tầm mắt của Khảm Phở và Cổ Huyền, chỉ thấy hơn trăm đạo thân ảnh nhanh chóng bay qua, ở chỗ khoảng cách chưa đến nửa dặm của Khảm Phở, đột nhiên dừng lại.

Trong đó người bay ở phía trước nhất là một Bát Chuyển Kim Tiên tên là Lam Đình, sau khi khổ sở tìm kiếm lâu như vậy, cuối cùng Lam Đình cảm ứng được hai luồng hơi thở vô cùng cường đại, vội vàng dẫn đầu mọi người thủ hạ bay nhanh đến nơi này, quả nhiên công phu không phụ lòng người có lòng, hai người này chính là Khảm Phở với Cổ Huyền.

Lam Đình mừng rỡ nói:” Mọi người xem, trước mắt chúng ta chính là Khảm Phở và Cổ Huyền, mọi người cùng nhau lên, bắt lấy hai người bọn họ, Diêm Đế đại nhân nhất định sẽ rất là vui mừng!”

Mọi người tập trung nhìn vào, hình dáng rõ ràng của Khảm Phở và Cổ Huyền ngao nghể tiêu đứng ở giữa không trung xuất hiện ở trước mắt mọi người, lúc này có người đã không chế không được tâm trạng kích động, dẫn đầu xông qua. Chuyện gì chỉ sợ có người dẫn đầu, ngay sau đó, cho dù là trong lòng sợ hãi đối với Khảm Phở hai người, hoặc là không chút để ý đều bay qua.

Nhưng, bị kích vẫn luôn là như thế tạo thành, mọi người không nhận được chút trở ngại gì ào ào đi vào không gian trận pháp của Khảm Phở bày xuống, thẳng đến sau khi người cuối cùng đi theo vào đó, mọi người mới phát hiện chỗ bất ổn.

Rõ ràng Khảm Phở kia đã gần ở trước mắt, nhưng tại sao ở lúc sắp tới gần hẳn thì lại đột nhiên không thấy chứ? Với lại cảnh vật ở trước mắt với trước đó thấy cùng hoàn toàn không giống nhau, bởi vì lúc này xuất hiện ở trước mắt của mọi người, là một mảnh biển rộng mênh mông vô cùng vô tận.

Thì ở lúc mọi người có chút hồ đồ, biển rộng vốn gió êm sóng lặng đột nhiên sinh ra biến hóa cực kì kinh khủng, ở ngay giữa biển mặt trên, lúc này lại tự dưng xuất hiện một cái suối chảy, suối chảy không ngừng nhanh chóng xoay tròn, nước biển cũng bởi vì chịu được hấp dẫn của suối chảy, điên cuồng hướng về phía trung tâm suối chảy tuyền nhãn chảy đi.

Lúc diện tích suối chảy càng ngày càng lớn, lúc thẳng đến lớn không thể lớn nữa, bầu trời màu xanh vốn thanh không vạm vỡ lúc này lại mây đen dày đặc, điện chớp tiếng sấm vang lên.

Một màn cảnh tượng cực kì quái dị kinh khủng ở trước mắt vẫn chưa có dừng lại, chuyện càng khiến người khác không thể tưởng tượng xảy ra!

Một con Thanh Long thô như cột đá chân trời giương nanh múa vuốt từ trong suối chảy chậm rãi bay lên, trong khoảng thời gian, mọi người đều ngừng lấy hô hấp, nhìn đều là trợn mắt há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.4 - Chương 126: Thanh Long Chi Trận

Thân thể cực kì khổng lồ của Thanh Long kia từ trong suối chảy hiện lộ ra ngoài, sau khi mọi người nhìn thấy đều cũng là hít một ngụm khí lạnh, thân của con Thanh Long kia dài đủ hơn trăm thước, quanh thân bị một tầng lục quang bao phủ, hai con mắt rồng màu xanh lục khinh miệt nhìn chằm chằm mọi người, lúc nào cũng có khả năng phát động công kích.

Lam Đình dẫn đầu mạnh mẽ giả chấn định nói:” Mọi người không nên hoảng sợ! Đây đều là ảo tưởng chúng ta nhìn thấy, căn bản không phải là thứ thật sự tồn tại, con Thanh Long này ở trước mắt mặc dù rất là giống thật, chỉ cần chúng ta tĩnh tâm lại, ảo tưởng tự nhiên sẽ biến mất.”

Tu vị của Lam Đình ở trong mọi người là cao nhất, đồng thời cũng là chủ tâm cốt của mọi người, hiện giờ Lam Đình có thể giữ bình tĩnh, gặp phải biến cố đột nhiên xảy ra mặt cũng không biến sắc, đây đối với tâm lý của mọi người an ủi rất là lớn.

Nhưng, Thanh Long đứng là như lời nói của Lam Đình vậy, chỉ là ảo tưởng mọi người nhìn thấy sao?

Sự thật vô tình để ở trước mắt của mọi người, trong lúc thanh quang đại thịnh ngoài thân của Thanh Long kia, Thanh Long vừa vẩy đuôi một cái, mười mấy tên người tu Tiên căn bản không kịp phản ứng, thì bị cái đuôi của Thanh Long đem đập thành thịt bằm!

Thậm chí những người tu Tiên này ngay cả tiếng kêu thảm cũng chưa kịp phát ra thì đã hình thành câu diệt, lực lượng công kích của Thanh Long không chỉ lớn, đại lượng lực Tiên Nguyên ẩn chứa cũng là cực kì kinh người.

Công kích vừa rồi của Thanh Long phát ra được khí thế không buông tha người, nhanh chóng bay lên đến giữa không trung của mặt biển, ở trong mây đen đầy trời bay nhanh xoay tròn một vòng, mạnh mẽ mở to miệng, phát ra một tiếng vang rền ngấm triệt phía chân trời.

“ Hú!”

Tiếng rền ngấm của Thanh Long chấn đến mọi người ào ào tạm thời che lại thính giác của lỗ tai, lực xuyên thấu cực kì của tiếng rền ngấm vô cùng lợi hại, người tu Tiên có tu vị hơi thấp thậm chí bị tiếng rền ngấm chấn đến gần sập đổ tại nơi. Tu vị Lam Đình rất cao, cho nên cũng không có bị ảnh hưởng quá lớn, nhưng ở lúc Lam Đình ngẩng đầu nhìn Thanh Long ở giữa không trung, Lam Đình ngây người.

Vốn chỉ là trải đầy ở trên bầu trời, cũng không có mây đen không ổn nào, ở lúc này lại là lẫn nhau tụ tập lên, ở trong thời gian rất ngắn thì hình thành một đóa mây đen cực lớn. Lam Đình có thể rõ ràng cảm ứng được. Đóa mây đen ở trên đỉnh đầu không chỉ là thể tích tăng lên, với lại trong đó còn có năng lượng cường đại đang ba động kịch liệt.

Đột nhiên trong lúc đó Lam Đình hét to:” Mọi người cẩn thận!”

Mọi người vẫn chưa làm rõ ràng rốt cuộc xảy ra chuyện gì, từ trên trời từng đạo thiên lôi giáng xuống giải đáp nghi vấn trong lòng của mọi người, người tu Tiên phản ứng nhanh một chút tạm thời tránh qua công kích không quy tắc của thiên lôi, và những người tu Tiên phản ứng chậm lại lập tức bị thiên lôi bổ đến bụi bay khói diệt.

Hiện giờ đã không có ai dám hoài nghi nữa, mọi thứ xảy ra ở trước mắt đều là ảo tưởng, thiên lôi không ngừng giáng xuống quả thật có thể cân độ so sánh với uy lực thiên lôi của Độ Kiếp, thân ảnh của Lam Đình nhẹ nhàng lay động ở trong nháy mắt thiên lôi giáng xuống lắc mình tránh qua. Thiên lôi bắt đầu giống như vô cùng vô tận vậy, không ngừng bổ. Tiếng lôi nổ ầm ầm rầm rầm lúc này lên xuống nhau.

Lam Đình bị ái nhìn các người tu Tiên thủ hạ của chính mình, tu vị ở dưới cấp năm Kim Tiên trên cơ bản là chống đỡ không được một lần công kích của thiên lôi, và cho dù là tu vị ở trên ngũ cấp Kim Tiên, nhiều nhất cũng không thể chống đỡ được công kích năm sáu cái của thiên lôi mà thôi. Ban Đầu hơn trăm tên người tu chân đi theo chính mình đến, hiện giờ vẫn đứng ở trên sân. Đã không đủ trăm người.

Không thể tin tưởng, bọn người chính mình xông vào trong trận pháp của Khảm Phổ bày ra, đáng tiếc là trong những người tu chân của chính mình mặc dù tu vị cũng không kém ở trong trận pháp một đạo, nhưng trận pháp trước mắt căn bản chính mình lại ngay cả chân ở đâu cũng không thể nhìn ra, càng đừng nói nhắc đến như thế nào đi phá trận.

“ Ha ha ha ha! Các ngươi những thứ tẩu cầu của Diễm Đế! Bình thường chỉ biết tác uy tác phúc, đại ca ta bày ra Thanh Long chi trận nghênh đón các ngươi, cho các ngươi gặp lần ngạc nhiên?” Cổ Huyền cười lớn nói.

Bọn người Lam Đình nghe vậy kinh hãi thất sắc, Thanh Long chi trận? Không ngờ là một trong Thanh Long chi trận của Thượng Cổ Tứ Đại kỳ trận, khó trách chính mình không cách nào nhìn ra trận cục ở đâu, thì ra tu vị trận pháp một đạo của Khảm Phổ kia đã cao như thế. Xem ra hôm nay khó thoát kiếp này.

Nhưng, Câu nói kế tiếp của Cổ Huyền, khiến mọi người hoàn toàn đoạn tuyệt mưu tính muốn tìm đường sống trốn khỏi.

“ Thanh Long chi trận chỉ là mới vừa bắt đầu mà thôi. Ở bên ngoài Thanh Long chi trận, đại ca ta còn bày ra một tòa không gian trận pháp, dùng để phòng ngừa những người các ngươi muốn chạy thoát ra ngoài, như thế nào? Phản quả này quả thật không nhẹ a!” Cổ Huyền không chút đắc ý nói.

Khảm Phổ ở một bên chỉ là lạnh lùng nhìn một đám người tu Tiên ở trước mắt, trong ánh mắt không bao hàm một chút cảm tình, đối với Khảm Phổ mà nói, chỉ cần là kẻ địch, thì toàn bộ đều đáng chết. Thủ đoạn thiết huyết của bản thân đối phó kẻ địch, là tuyệt đối sẽ không nể tình.

Không gian trận pháp đại biểu cho cái gì. Đương nhiên bọn người Lam Đình hiểu rõ. Đừng nói bản thân là một Bát Chuyển Kim Tiên, cho dù là tự mình Diễm Đế đến đây. Cũng rất khó phá hủy trận này. Tu vị cường đại giờ đây của Khảm Phổ, đã không là bọn người chính mình có thể ứng phó, khó trách Diễm Đế phái ra nhiều cao thủ như vậy đến đuổi giết Khảm Phổ, nguyên nhân chính thức chính là Khảm Phổ quá khó đối phó.

Dựa vào thu nhỏ từ từ của mây đen trên đỉnh đầu, năng lượng cũng đã tiêu hao hết, trên bầu trời không có thiên lôi bổ xuống nữa, nhưng Thanh Long như hồ nhìn chăm chăm lại vẫn như trước lơ lửng ở giữa không trung, Lam Đình và những người tu Tiên may mắn tồn tại, lúc này đáy lòng đã ở bên bờ tuyệt vọng, khó mà thừa nhận bất cứ đả kích nào nữa.

Khâm Phô sẽ thương tiếc bọn người Lam Đình sao? Căn bản kết quả nghĩ cũng không cần nghĩ, Thanh Long một lần nữa ngửa mặt lên trời rống dài, thân hình cực lớn mang theo vạn câu chỉ thế, hướng xuống phía bọn Lam Đình cấp tốc bức đến.

Dưới tình thế cấp bách, Lam Đình cũng lo không được rất nhiều, quát lớn một tiếng, dẫn đầu phản công hướng về phía long thủ của Thanh Long thật lớn. Mọi người cũng là cầu gấp vượt tường, căn bản không kịp suy nghĩ, đều dựa vào lực của một luồng gân chết phản bác, hỗn loạn điên cuồng công kích lấy thân hình bàng nhiên của Thanh Long.

Phù du rồi cuộc là khó mà rung chuyển cây lớn che trời, đom đóm có thể giành được ánh sáng của trăng sáng? Cho dù bọn người Lam Đình dưới toàn lực công kích Thanh Long, nhưng kết quả cũng là vô cùng thê thảm. Thân thể của Thanh Long như hư mà như thật, cho dù là trung phẩm tiên khí hoặc là thượng phẩm tiên khí, kích đánh ở trên thân thể của Thanh Long cũng không có bất cứ tác dụng thương hại nào.

Ngược lại thi triển công kích bọn người Lam Đình, cũng cảm thấy từ trên người Thanh Long truyền đến một luồng lực phản chấn cực kì mạnh mẽ, mọi người cũng không có phản ứng đến, Thanh Long tứ trào đều cư động, chỉ là một thời gian nháy mắt, thì cũng có hơn mười người bị long trào sắc bén của Thanh Long sử dụng xé nát.

Thẳng đến thời khắc mấu chốt này, Lam Đình mới ý thức được, những người này của chính mình đều là vật hy sinh dò đường cho Diễm Đế, từ mới bắt đầu thì chắc chắn sẽ có kết cục bi kịch này, thế gian cũng không có thuốc hồi hận có thể uống, Lam Đình cảm thấy có chút không thể tránh được.

Người tu Tiên ở một bên trong lòng cũng có ý nghĩ giống như Lam Đình, những người này của bản thân liệu chết liệu sống, đã từng có ý nghĩa gì tồn tại? Vì tuân thủ chức vụ, ngu trung cam chịu chết vì Diễm Đế sao? Sợ rằng biết được tin tức những người này của bản thân chết đi, ngay cả mây của Diễm Đế cũng sẽ không nhận một cái vậy?

Tên là người tu Tiên, có thể hành vi gây nên của chính mình ngay cả người tu Ma không bằng, mặc dù người tu Ma tàn nhẫn thích giết, nhưng ở chỗ nào không có giết chóc tồn tại chứ? Nhục nhục cường thực, phép tắc tự nhiên ưu thắng liệt bỏ là tuyên cổ không thay đổi, có lẽ buông ra tất cả trôi buộc của thân tâm, làm việc đều theo yêu thích của chính mình, đây mới chính là ý nghĩa chính thức của tu chân một đạo đấy!

Người ở trước mắt từng đưa chết dưới lợi trào của Thanh Long, cuối cùng chỉ còn lại Lam Đình chính mình một người ngậy đứng ở chỗ cũ, nhìn lấy ánh mắt khinh miệt của Thanh Long, đột nhiên Lam Đình phát hiện, bản thân lại là đã chết lặng tới trình độ hậu tri hậu giác. Mắt trừng to nhìn tất cả người đều đã chết đi, Lam Đình nắm chặt thượng phẩm tiên kiếm- -Tụ Tranh ở trong tay, khổ cười một cái, phi thân đâm đầu hướng về phía Thanh Long. ....

Khâm Phô và Cổ Huyền nhìn Lam Đình đánh nhau rất lâu với Thanh Long, cuối cùng bởi vì chống đỡ không nổi mà bị U Lam Long Viêm Hỏa của Thanh Long phun ra thiêu thành tro tàn, cùng nhìn nhau rất lâu, không khỏi lạnh nhạt cười.

Ánh mắt thâm thúy của Khâm Phô nhìn về hướng phương xa, thấp giọng nói:” Những thủ hạ này của Diễm Đế ở lúc sau khi phát hiện tung tích của chúng ta, nhất định nói cho các người tu Tiên khác nghe, lập tức chỗ này của chúng ta sẽ rất náo nhiệt!”

“Chỉ cần bọn họ dám đến, thì khiến bọn họ cũng đều thử lợi hại của Thanh Long sát trận này! Đại ca, trước kia ta chỉ là nghe nói qua, còn chưa bao giờ cũng chưa nhìn thấy qua uy lực của Thanh Long sát trận, hôm nay vừa thấy, quả nhiên uy lực phi phàm a! Có trận pháp này, đại ca chúng ta còn sợ gì?” Cổ Huyền ngao ngễ nói.

“Cổ Huyền ngươi đối với trận pháp một đạo lý giải không phải rất sâu, cho nên mới nói ra lời như thế, phải biết rằng, Thanh Long sát trận ta cũng không có hoàn toàn nắm vững chỗ tinh túy trong đó. Ví dụ nói, thiên lôi vừa rồi trong Thanh Long sát trận giáng xuống, nếu như ta có thể lần nữa tiến một bước cường hóa năng lượng tinh túy, thậm chí uy lực đó có thể so sánh với thiên lôi của Thiên Kiếp giáng xuống, mà sẽ không như uy lực hiện giờ vậy.” Khâm Phô có chút tiếc nuối nói.

Cổ Huyền mặt đầy vẻ kinh hãi nhìn Khâm Phô, kinh dị nói:” Đại ca! Uy lực như thế chỉ xem được là tầm thường? Ta xem thả mắt nhìn cả một thiên giới, người có thể trên trận pháp một đạo sánh vai với đại ca, cũng chỉ có lão quái vật Sở Hóa Vi kia. Về phần các người khác, căn bản không đủ gây sợ hãi.”

“Sở Hóa Vi quả thật là một người trận pháp đại gia, hẳn không chỉ ở trên luyện khí tạo nghệ vô cùng cao, đối với trận pháp cũng rất có thể thấy được, có cơ hội nhất định ta phải đi thăm hỏi hần.” Khâm Phô thần nhiên thần vắng nói.

Đột nhiên Cổ Huyền cắt đứt Khâm Phô nói:” Đại ca! Ngươi không phải đang nói chuyện hồ đồ chứ? Hành vi của Sở Hóa Vi kia cổ quái, là một người rất khó đối mặt nhau, một số người tránh cũng không kịp, đại ca ngươi lại là muốn đi thăm hỏi hần, chẳng lẽ ngươi không sợ hần sau khi nhìn thấy Mâu Dao, ràng buộc không tha đối với ngươi hà?”

Khâm Phô không chút để ý nói:” Chỉ cần hần ở trên trận pháp một đạo có thể giải đáp vấn đề ta gặp phải, Mâu Dao mượn hần xem cũng không có gì? Ta vẫn còn sợ hần giành Ma Thần Khí của ta không thành?”

Cổ Huyền nhìn Khâm Phô một lát, Khâm Phô cũng là liếc nhìn Cổ Huyền, đột nhiên hai huynh đệ cùng nhau cười to lên, mọi thứ ở trong lời nói không hết.

Thầy trò Lâm Phong một đường bay nhanh hướng về phía đông nam, dọc theo đường đi Lâm Phong nghĩ, biến hóa của bản thân lúc giết chết Dương Điền Giáp, là bản thân không có ý thức được, chẳng lẽ là sau khi đột phá đến cảnh giới Ma Đế Phụ Thể, mang đến biến hóa trên cả cơ thể của chính mình sao?

Cảm ứng một chút Nguyên Anh trong cơ thể, vẫn là không có chỗ đặc biệt gì, cảnh giới Ma Đế Phụ Thể hẳn sẽ có năng lực ẩn dấu hiện giờ bản thân không biết, nhưng sẽ là cái gì chứ? Lâm Phong có lòng muốn đi vào trong ngọc giản hỏi Cơ Trầm, nhưng sau khi dùng tâm thần dò xét một cái, nhưng lại

không tìm thấy thần thức phân thân của Cơ Trẫm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.4 - Chương 127: Sát Ý Vô Cùng

Lâm Phong không khỏi miên man suy nghĩ, chẳng lẽ Cơ Trẫm nhìn chính mình hoàn toàn có thể tự mình tu luyện linh ngộ Ma Thần Độn công pháp, thì thu hồi lại tôn thần thức phân thân kia ở trong ngọc giản sao? Lâm Phong nghĩ không rõ, nhưng cũng chỉ có thể tạm thời giải thích như vậy.

Hoặc nói là, nếu như bản thân có thể tìm được Khảm Phổ, cũng có thể có được giải thích, dấu sao tu vị của Khảm Phổ ở trên Ma Thần Độn còn cao hơn so với chính mình.

Thầy trò Lâm Phong đang bay lượn, gần như đồng thời cảm ứng được có vài luồng hơi thở người tu chân cường liệt hướng về phía hai người kéo tới, sau khi trong lúc chớp thoáng nhanh chóng phiêu thân tránh qua, Lâm Phong nhìn thấy vài người thân ảnh xuất hiện ở trước mắt.

Từ bề ngoài nhìn lên, mấy người này hẳn là người tu Tiên, bởi vì Lâm Phong cảm ứng được hơi thở từ trên bốn người tu Tiên, tập kích thầy trò Lâm Phong tổng cộng có năm người.

Đứng ở phía trước nhất là một vóc người trung đẳng, mặt mang nụ cười gian xảo, người trung niên áo lam mắt nhỏ mũi lương, sau lưng hắn phân biệt đứng bốn vị người đại hán mặc áo lam, mặt không biểu tình.

“Người là người gì? Tại sao phải đánh lên bọn ta? Nói không ra lý do, ta không thể dám bảo đảm chính mình sẽ tức giận không!” Lâm Phong lạnh lùng nói.

Người áo lam đứng ở phía trước nhất kia âm hiểm cười nói: “Các người giết huynh đệ Dương Điền Giáp của ta, còn dám hỏi ta tại sao muốn động thủ với các người? Đừng là buồn cười cực kì!”

Lâm Phong liếc mắt nhìn sư phụ Lâm Diệp một cái, sau đó lại nhìn hướng về phía người áo lam, ra vẻ bất đắc dĩ nói: “Thật ra ta cũng không muốn giết Dương Điền Giáp kia, chỉ là hắn quá trêu chọc ta nổi nóng, cho nên ta không thể khống chế được chính mình, kết quả thì đem hắn... người áo lam nghe vậy tức giận nói: “Câm mồm! Các người giết huynh đệ ta, hiện giờ ta phải báo thù cho hắn! Huynh đệ của Dương Hình Hầu ta sẽ không uổng phí chết đi, lên cho ta!”

Bốn tên đại hán áo lam đứng ở sau lưng Dương Hình Hầu nghe tiếng phóng người mà lên, trong tay bốn người đều tự xuất hiện một thanh Tiên Kiếm hàn quang lóe lóe, đồng thời bay vọt hướng về phía thầy trò Lâm Phong.

Kiểm khí tung hoành lần lượt thay đổi tán phát ra hơi thở lạnh lẽo, Lâm Phong lập tức hô ra Thiên Hồng Nhận, với tốc độ nhanh nhẹn giống nhau với bốn vị đại hán áo lam giao tay lên.

Thiên Hồng Nhận bị Lâm Phong sử dụng Ma Huyết Năng Lượng thúc động, thân Nhận lập tức che kín quang mang màu đỏ đậm cực kì quỷ dị, vừa mới giao thủ. Bốn vị đại hán áo lam thì cảm nhận được áp lực từ trên Thiên Hồng Nhận mang cho bản thân, vũ khí trong tay của Lâm Phong vô cùng kì dị, giống như đang hấp thu lực Tiên Nguyên của bốn người chính mình vậy.

Bốn người dưới sự kinh hãi, vội vàng phiêu thân rút ra, Dương Hình Hầu thấy thế lạnh lùng nói: “Bốn người các người trúng tà rồi sao? Tại sao không tiếp tục công kích hắn, lập tức giết chết hắn cho ta!”

Lúc này trong bốn người có một người vẻ mặt già nua nhất thấp giọng nói: “Đại nhân, không phải chúng ta không chịu giết hắn, mà là vũ khí của người này cực đoạn quái dị, có thể hấp thu lực Tiên Nguyên bọn ta hóa thành bản thân sử dụng. Hết sức làm cho người ta sợ hãi!”

Dương Hình Hầu thốt nhiên giận dữ nói: “Một đồng lời nói vậy! Rõ ràng các người là gặp phải cường địch sau đó thì sinh ra ý lui bước, thôi vậy, các người đi công kích một người khác, ta đến đối phó với người này!”

Bốn người nghe vậy lập tức hướng về phía Lâm Diệp vây công qua, vừa đúng lúc Lâm Diệp bay người ở giữa không trung. Song phương vừa mới tiếp xúc liền đánh đến không thể mở ra, chưởng phong kiếm ảnh ở giữa người đến ta đi chớp qua, lực Tiên Nguyên mạnh mẽ đem không gian trong chiến đấu đều chấn động cổ động lên.

Lâm Phong nhìn thấy Lâm Diệp với một địch tử vẫn là du nhận có thừa, thì biết Lâm Diệp cũng không có vấn đề, liền đem Thiên Hồng Nhận chỉ hướng về phía Dương Hình Hầu nói: “Tên người này nếu là không thông hiểu như thế, thì để ta đánh người tinh táo vậy!”

Nói xong, Lâm Phong ảo ra Chí Tôn phân thân, chia ra trái phải hai bên đều tự huy động Thiên Hồng Nhận chém về phía Dương Hình Hầu. Đột nhiên phân thân của Lâm Phong ảo ra, thật sự khiến Dương Hình Hầu khiếp sợ một chút, Dương Hình Hầu không nghĩ tới Lâm Phong lại là có thể ảo ra phân thân. Nhìn Lâm Phong cũng chỉ qua là tu vị chừng Ngũ Chuyển Kim Tiên. Tại sao có năng lực ảo ra phân thân chứ?

Ở thiên giới. Cao thủ có thể ảo ra phân thân cũng không ở số ít, nhưng thực lực điều kiện nhất định phải tu luyện đến trên Cửu Chuyển Tu La Kim Tiên. Mới có thể ảo ra phân thân cần phải tiêu hao đại lượng lực Tiên Nguyên ngưng hình mà thành. Nhưng cho dù là ảo ra phân thân, cũng chỉ là có được khoảng năm phần năng lực của chân thân, trên cơ bản mà nói, không phải lúc chính mình đối mặt kẻ địch nhân số rất lớn vượt qua bản thân, ảo ra phân thân là cách làm rất không lý trí.

Lâm Phong có thể với tu vị của Ngũ Chuyển Kim Tiên ảo ra phân thân, đương nhiên khiến Dương Hình Hầu có thực lực Lục Chuyển Kim Tiên khó hiểu, nhưng không hiểu rõ cũng sẽ không ảnh hưởng đến tốc độ rút tay của Dương Hình Hầu. Nhanh như tên bắn rút ra phi kiếm, dùng đại lượng lực Tiên Nguyên không chế phi kiếm từ các góc độ gian trá công kích lấy Lâm Phong.

Lâm Phong không chút sợ hãi, thúc động Ma Huyết năng lượng trong cơ thể. Đột nhiên tốc độ tăng lên gấp mấy lần. Căn bản không chút quan tâm cơ thể của chính mình sẽ bị công kích phi kiếm của Dương Hình Hầu, toàn lực xông hướng về phía Dương Hình Hầu.

Dương Hình Hầu mừng rỡ. Nhìn thấy Lâm Phong hướng xông về phía chính mình, lại không có ngăn cản hoặc tránh né phi kiếm của chính mình, Dương Hình Hầu lạnh lùng cười một tiếng, lại âm thầm thêm hai phần lực Tiên Nguyên ở trên phi kiếm, quyết định phải đem Lâm Phong tại chỗ giết chết dưới phi kiếm.

“Tranh tranh!”

Hai tiếng kim thiết giao kích chói tai, không thể tưởng tượng một màn xảy ra ở trước mắt của Dương Hình Hầu, Dương Hình Hầu sắc mặt đầy vẻ kinh dị không dám tin phi kiếm bị thân thể của Lâm Phong bắn ngược về, một kích khí thế vốn nhất định được của chính mình, lại bị Lâm Phong không chút quan tâm dùng thân thể ngăn trở lấy.

Lâm Phong dễ dàng vô cùng dùng Thiên Hồng Nhận từ trên cao đi xuống, dưới một kích, đem Dương Hình Hầu vẫn đang trong kinh ngạc chém thành hai đoạn, nhìn thấy Nguyên Anh của Dương Hình Hầu muốn bỏ chạy, Chí Tôn phân thân thuận tay vung lên, Thiên Hồng Nhận trong tay thét đi, trong nháy mắt đâm xuyên Nguyên Anh của Dương Hình Hầu.

Chiến đấu bên này của chính mình đã kết thúc, Lâm Phong xoay người qua, tính cả Chí Tôn phân thân cực kì bay nhanh chớp lóe mà qua, từ bên cạnh Lâm Diệp và bốn vị đại hán áo lam xuyên ra, lúc thân ảnh của Lâm Phong dừng xuống, vừa đứng cũng là hai vị trong bốn vị đại hán, sắc mặt kinh hãi lúc tay nhắm chỗ ngã xuống của đơn điền.

Lâm Phong và Chí Tôn phân thân phân biệt đâm xuyên đơn điền của hai vị đại hán áo lam, đồng dạng cũng cán nát Nguyên Anh của bọn họ.

Lâm Diệp nhân cơ hội này, một quyền đảo nát đầu của một vị đại hán áo lam, sau đó dùng thân thể cứng kháng phi kiếm của một vị đại hán áo lam khác, Phong Anh Quyết đột nhiên tăng nhanh, chỉ nhìn thấy vài đạo tàn ảnh của Lâm Diệp không ngừng kích đánh trên người đại hán áo lam, phân không rõ rốt cuộc cái nào mới là bản tôn của Lâm Diệp, thẳng đến đại hán áo lam nuy đến ngã xuống mới thôi.

Nhưng lúc này cẩn thận nhìn đại hán áo lam, đã bị từng đợt công nhanh của Lâm Diệp đánh đến không phải hình người.

Lâm Diệp vừa mới muốn nói với Lâm Phong, thì nhìn thấy một tầng quang ảnh màu máu đỏ trên người Lâm Phong đang nhanh chóng biến mất, Lâm Diệp rất là kinh dị nói: “Phong nhi! Thứ tầng màu máu đỏ trên người của ngươi rốt cuộc là cái gì?”

Lâm Phong không hề phát hiện lúc này mới phản ứng qua lại, cảm ứng một cái Nguyên Anh trong cơ thể của chính mình, Lâm Phong nhất thời sửng sốt, Nguyên Anh vốn khoanh chân ngồi xếp lúc này như một pho tượng Ma Thần trợn mắt mà đứng, nhưng ở sau khi một luồng năng lượng không thể xét hỏi chuyển đến trên người Nguyên Anh, Nguyên Anh lập tức phục hồi bộ dáng khoanh chân mà ngồi.

Biến hóa rất nhanh này của Nguyên Anh, khiến Lâm Phong giống như đột nhiên hiểu rõ cái gì, nhưng lại không nói rõ rằng được rốt cuộc là chuyện gì, nhưng có một điểm Lâm Phong có thể xác định, đó chính là biến hóa của Nguyên Anh trong cơ thể chính mình, nhất định là cảnh giới tầng thứ tư của Ma Thần Độn, quan hệ rất lớn của Ma Đế Phụ Thể.

Có lẽ cái này chính là biểu hiện bên ngoài của Ma Đế Phụ Thể vậy! Chỉ cần chính mình tâm sinh sát ý, Nguyên Anh thì sẽ sinh ra biến hóa, tu vị của bản thân sẽ ở trong nháy mắt cấp tốc đề cao đến một độ cao. Năng lượng tán phát ra của Nguyên Anh ảnh hưởng đến bề ngoài của chính mình, cho nên mới sẽ khiến thầy trò Lâm Diệp cảm thấy ngạc nhiên.

Lâm Phong nhìn lấy Lâm Diệp vẫn đang lo lắng cho bản thân khẽ cười nói: “Ta không sao, sư phụ ngươi không cần lo lắng cho ta, sở dĩ bề ngoài của ta có biến hóa kỳ quái như thế, chính là bởi vì duyên cớ của Ma Thần Độn mà ta tu luyện.”

“Phong nhi ngươi nhất định phải cẩn thận, tu chân một đạo bốn chính là con người vì đoạt lấy tạo hóa của thiên địa mà sáng lập nghịch thiên chi pháp, hơi có chút không cẩn thận thì sẽ tẩu hỏa nhập ma, vạn kiếp khổ tu một ngày tan biến!” Lâm Diệp ngữ trọng tâm trường nói.

Lâm Phong gật đầu nói: “Mới bắt đầu ta cũng lo lắng biến hóa của bề ngoài có phải là dấu hiệu không tốt, nhưng lâu như vậy cũng không có chỗ không ổn, ta nghĩ hẳn là có nơi đặc biệt của Ma Thần Độn công pháp đấy? Chờ chúng ta tìm được Khảm Phổ, tất cả vấn đề đều có thể nghênh nhận mà giải.”

Lâm Diệp nhìn thấy Lâm Phong không sao, cũng không có nói gì nữa, Lâm Phong thu hồi Chí Tôn phân thân, thầy trò hai người liền không ngừng phi thân mà đi, chỉ để lại thi thể không trọn vẹn không đầy đủ của bọn Dương Hình Hầu nằm ở trên mặt đất.

“Cái gì? Các người phát hiện thi thể của Dương Diễm Giáp và Dương Hình Hầu! Tu vị của bọn họ đều là ở trên Lục Chuyển Kim Tiên a! Cái này sao lại có thể? Lại là thầy trò Lâm Phong kia, các người lập tức chặn lại hai người này cho ta, cho dù là sống chết!” Hà Dung tức giận nói.

Cận Chi nhàn nhạt nhìn Hà Dung, thấp giọng nói: “Không ngờ lại cho ta nhìn nhầm, thầy trò Lâm Phong này lại là lợi hại như thế! Ngay cả cao thủ như huynh đệ Dương Diễm Giáp cũng thua trong tay bọn họ, Hà Dung, người nói chúng ta nên phái ai đi đuổi giết bọn họ chứ?”

“Sớm thì ta đã nói qua phái vài người cao thủ đến giết bọn họ, nhưng người hết lần này đến lần khác nói cái gì không cần thiết, hiện giờ biết được tính nghiêm trọng của sự việc rồi chứ!” Hà Dung chê cười nói.

Cận Chi lúng túng nói: “Ở người tinh minh cũng có lúc tính toán sai, Hà Dung người không cần làm khổ ta, chuyện đến nước này, sẽ làm thành tình cảnh như vậy, là chúng ta ai cũng không muốn nhìn thấy. Diễm Đế đại nhân nếu đã giao cho bọn ta trách nhiệm mang theo trên người, chúng ta quyết định không thể phụ lòng Diễm Đế đại nhân.”

Hà Dung vừa mới nói lời phản bác, truyền âm cầu chấn động lên, Hà Dung đưa vào Tiên thức cảm ứng qua, tin tức truyền đến khiến Hà Dung sững sờ tại chỗ.

Đương nhiên Cận Chi đồng thời cũng nhận được tin tức như Hà Dung, nhưng Cận Chi vẫn luôn bình tĩnh không có phản ứng lớn như Hà Dung, cường áp kích động trong lòng, Cận Chi lấy ra truyền âm cầu màu đen của chính mình, truyền âm qua cho Diễm Đế.

“Diễm Đế đại nhân, có tin tức của Khảm Phổ kia. Ngay ở trên Âm Diệu Tinh, chúng ta có người phát hiện bốn nhân Khảm Phổ, hiện giờ đã có người giao thủ với hắn, đại bộ phận các người khác cũng với tốc độ rất nhanh hướng về nơi phát hiện Khảm Phổ chạy đi.”

Tiếng âm diệu của Diễm Đế vẫn là như thái sơn áp đỉnh mặt không chút thay đổi: “Ừ? Chờ các người thật sự lấy được Vô Tự Thiên Thư mới truyền âm cho ta nữa vậy! Hiện giờ ta không muốn nghe bất cứ tin tức không chút lợi ích nào, biết không?”

Cận Chi thu hồi truyền âm cầu, trầm mặc không nói, tâm trạng lúc này của Diễm Đế thì Cận Chi có thể đoán ra một hai.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.4 - Chương 128: Mông Trì (Thượng)

Sở dĩ hắn không muốn nghe tin tức ngoài Vô Tự Thiên Thư, nguyên nhân lớn nhất chính là bởi vì trước đó đã nghe qua rất nhiều rất nhiều, hắn đã chết lặng với loại tin tức này.

Hà Dung trầm giọng nói: “Cận Chi, ta nghĩ thầy trò Lâm Phong kia nhất định có quan hệ khăng khít với Khảm Phổ, nếu không bọn họ sẽ không lần này tới lần khác kết thù với Vân Thương thành chúng ta. Từ thủ đoạn bọn họ giết chết thủ hạ chúng ta xem ra, hai người này đều là trong cao thủ, không phải ra một số người lợi hại có thể đối phó không được bọn họ.”

Cận Chi lạnh nhạt nói: “Ý của Hà Dung người là?”

“Mông Trì! Chỉ có hắn là người chọn thích hợp nhất, trừ hắn ra ta không nghĩ được người nào khác có thể đảm nhận nhiệm vụ này.” Hà Dung chậm rãi nói.

Cận Chi trầm ngâm một hồi, hạ quyết định nói: “Tốt! Vậy cho Mông Trì đi làm việc này, nhưng người nói với hắn, nhất định phải nhanh đi nhanh về, chúng ta đã không thể chậm trễ thời gian. Hiện giờ chúng ta lập tức động người đi đuổi giết Khảm Phổ kia, lần này không thể cho hắn chạy thoát nữa!”

Mông Trì, tu vị Bát Chuyển Kim Tiên cảnh giới, là một trong thủ hạ nhân vật mạnh nhất của Cận Chi với Hà Dung, một thân ngoại công vô cùng lợi hại, một số Tiên khí thông thường căn bản không thể làm thương thân thể hắn. Hà Dung chịu phái ra Mông Trì cao thủ như thế đi chặn giết thầy trò Lâm Phong, có thể nói là cho đủ mặt mũi thầy trò Lâm Phong.

Phải biết rằng, nhân vật sở dĩ cần phải phái ra Mông Trì động thủ, đều là nhân vật cực kì lợi hại, tu vị cũng đều không thấp hơn Mông Trì, lần này Hà Dung cho Mông Trì đi chặn giết thầy trò Lâm Phong tu vị không quá Ngũ Chuyển Kim Tiên, bản thân Mông Trì cũng cảm thấy có chút không hiểu. Cho dù thầy trò Lâm Phong có chút bản lĩnh, có thể giết chết huynh đệ Dương Diễm Giáp có tu vị cao như chính mình, nhưng cũng không với khiến Hà Dung xem trọng bọn họ như thế, đương nhiên Mông Trì không biết, Hà Dung chỉ là không muốn sinh nhiều sự đoán nữa, mới phái ra Mông Trì có được mười phần nắm chắc có thể hoàn thành việc này.

Thông qua chỉ dẫn của người tu Tiên phát hiện tung tích của thầy trò Lâm Phong, Mông Trì rất nhanh liền thuận theo hướng phía đông nam, cơ bản khóa

chặt đường tuyến bỏ chạy của thầy trò Lâm Phong, dọc theo đường đuổi đi.

Một loạt người tu Tiên không sợ chết không ngừng xông đến. Khâm Phô và Cổ Huyền vẫn như cũ đứng ở nơi trung tâm an toàn của không gian trận pháp, nhìn những người ngu xuẩn này tiền phó nổi nghiệp bị Thanh Long Sát Trận cắn nuốt.

Khâm Phô đã đem Tụ Nguyên Trận từ ban đầu hai cái, thêm tới bốn cái như hiện giờ, bởi vì số lượng người tu Tiên quá nhiều, Thanh Long Sát Trận lại qua tiêu hao năng lượng. Đơn giản dựa vào vận chuyển của hai cái Tụ Nguyên Trận, đã không thể cung ứng năng lượng cần thiết cho Thanh Long Sát Trận, Khâm Phô đành phải lại bày xuống hai cái Tụ Nguyên Trận.

Tình huống ở trước mắt là Khâm Phô và Cổ Huyền chuẩn bị chưa kịp, bọn họ không nghĩ tới Diễm Đế lần này lại phái ra nhiều người tu Tiên đến chịu chết, rất có khả năng là tất cả người của Vân Thương thành đều đến.

Vì Vô Tự Thiên Thư. Quả nhiên chuyện gì Diễm Đế cũng có thể làm ra, Khâm Phô khẽ thở dài. Mặc dù người tu Tiên ở trước mắt chết không đáng tiếc, nhưng Diễm Đế làm có chút quá tuyệt tình, cái này lúc nói với chính mình, Diễm Đế hẳn phải toàn diện khai chiến hướng về phía chính mình rồi!

Cổ Huyền vừa hưng phấn vừa ngửa tay nói:”Đại ca. Nhiều người tu Tiên như thế đều cho không gian trận pháp của người bày ra giải quyết hết, ta cũng không có cơ hội ra tay, lần sau có thể cho ta chơi một chút được không hả?”

Khâm Phô khóc cười không được nói:”Tiểu tử nguoi này! Ta cho nguoi nghỉ ngơi một chút ngược lại nguoi không nguyện ý, vậy tốt, nếu như có người đến nữa nhất định ta sẽ cho nguoi ra tay trước.”

Cổ Huyền nghe vậy mừng rỡ, vội vàng hướng về phía Khâm Phô cảm ơn, một bộ dáng hầu nhi gấp vội, khiến Khâm Phô có chút nói không lên.

Dường như vì nghiệm chứng lời nói của Cổ Huyền vậy, những người tu Tiên đi vào trong không gian trận pháp không lâu, thì toàn bộ đều chết ở dưới Thanh Long Sát Trận. Không hổ danh là đệ nhất giết người trận pháp của Thiên giới. Tốc độ của Thanh Long Sát Trận chính là nhanh.

Nhưng đồng thời. Lại có một đội người tu Tiên nhân số không dưới trăm người, lại xuất hiện ở trước mặt Khâm Phô với Cổ Huyền.

Cổ Huyền cực kì hưng phấn trong nháy mắt biến mất ở bên cạnh của Khâm Phô. Sau một lúc đã di chuyển đến trong nhóm người tu Tiên này, tu vị của những người tu Tiên này cũng không cao, trong đó lợi hại nhất cũng chỉ qua là Tứ Chuyển Kim Tiên mà thôi, căn bản không có được tu vị Chí Tôn Ma Đế của Cổ Huyền nhất hợp chi địch.

Cổ Huyền như hồ vào trong đàn cừu vậy, mỗi một lần công kích đều có người lên tiếng mà ngã, vũ khí của Cổ Huyền là một thanh trường kiếm màu đen nhỏ dài, cực phẩm ma khí. . . lực Tiên Nguyên khổng lồ vô cùng đưa vào thân kiếm, trong khí đen vờn quanh, kiếm quang màu đen không ngừng nuốt vào. Các người tu Tiên hoàn toàn không kịp phản ứng trong nháy mắt bị Cổ Huyền giết chết tại chỗ hơn một nửa nhân số.

Lúc chờ đến trong khiếp sợ tính chuyển qua lại. Trên sân đã không có vài người tu Tiên đang đứng, Cổ Huyền càng giết ma tính lộ hiện thì càng rõ ràng. Lúc những người này nhìn thấy vẻ điên cuồng đầy mặt của Cổ Huyền, cực kì đồ huyết bỏ mạng giết chết người tu Tiên còn sót lại không nhiều, không ngờ bị sát khí vô cùng của Cổ Huyền tán phát ra chấn lại.

Thẳng đến người cuối cùng chết ở dưới kiếm của Cổ Huyền, vẫn không có một người biết được rốt cuộc Cổ Huyền là ai, tại sao phải hạ sát thủ với chính mình.

Dưới tình trạng một ngụm châm khí không tiêu tan, Cổ Huyền ở trong thời gian ngắn ngủi dễ dàng giết chết hơn trăm người tu Tiên, cấp tốc vọt người về đến bên cạnh của Khâm Phô, vô cùng đắc ý nói:” Như thế nào đại ca? Tốc độ của ta không chậm chứ? Những người tu Tiên này thật sự quá yếu ớt, căn bản là không chịu nổi một kích! Hoàn toàn không thể khơi dậy nổi hứng thú của ta, đúng là mất hứng.

Khâm Phô không nói gì.” Nguoi không nói hai lời, lên thì giết, hiện giờ giết xong lại còn nói ra thứ lời này, ta đúng là cảm thấy bi ai cho những người tu Tiên đáng thương này, đến chết cũng không biết là bị đưa tiêu diên tử nguoi này giết! Sợ rằng bọn họ làm quý cũng sẽ không cam chịu, đúng là vừa đáng bi lại vừa đáng tiếc a!”

Cổ Huyền nghe thấy Khâm Phô trêu chọc chính mình, hơi lúng túng nói:” Đại ca nguoi không cần như thế, ta cũng chỉ có sao nói vậy mà thôi, những người tu chân này trong ngày thường người nào cũng là một bộ dáng tự cho là bất phàm, ta nhìn thấy là tức giận, hiện giờ lại có cơ hội lớn tốt giải quyết hết bọn họ, đương nhiên ta sẽ có chút đắc ý quên hình rồi!”

“Nguoi không nên quá vui mừng sớm, cao thủ chính thức lợi hại vẫn đang ở phía sau, chờ đến bọn họ đều đến, nguoi lần nữa cho ta đem bọn họ toàn bộ giết sạch sẽ hết, vậy ta mới khiến ta bá phục nguoi!” Khâm Phô trầm giọng nói.

Cổ Huyền cười một cái nói:” Đại ca nguoi nói đùa rồi, có đại ca nguoi ở nơi đây, ta chỗ nào có thể uy phong hơn so với nguoi chứ? Cao thủ chính thức là để cho đại ca nguoi đối phó, như thế mới có thể hiện ra thực lực của đại ca nguoi, tiểu đệ ta thì thuận tiện giúp đỡ là được rồi.”

Khâm Phô bất đắc dĩ nói:” Gặp phải huynh đệ như nguoi, đúng là không biết nên may mắn hay là nên đau khổ, cũng thôi, thì dựa theo nguoi nói, giết bọn họ có đến không thể về!”

Khâm Phô với Cổ Huyền hai người sánh vai đứng ở một bên, nhìn xa xa lẳng lặng chờ đợi một nhóm người tu Tiên đến, chỉ là không ai biết, lần nữa đến sẽ là ai chứ?

“Đứng lại!”

Thầy trò Lâm Phong bị một tiếng tháp chē quát lấy, nhìn hướng về phía nơi phát ra âm thanh, có sáu người áo đen đứng ở trước mặt thầy trò chính mình. Lâm Phong có thể rõ ràng cảm ứng được, một trong sáu người này bất cứ một người nào thực lực cũng cao hơn rất nhiều so với chính mình, nhưng từ trên người bọn họ tán phát ra hơi thở lại không giống như là người tu Tiên.

Chẳng lẽ bọn họ là người tu Ma sao? Nghĩ tới đây, Lâm Phong cố ý đem Ma Huyết năng lượng trong cơ thể bức ra ngoài, năng lượng màu máu đỏ trong nháy mắt che kín toàn thân của Lâm Phong, một chiều này của Lâm Phong vẫn đứng là đem bọn Lãnh Hoảng tạm thời chấn động lại.

Lãnh Hoảng không nghĩ tới Lâm Phong lại cũng là người tu Ma, vốn vẫn muốn từ trong miệng Lâm Phong hai người dò xem ra một số tin tức liên quan đến Khảm Phổ, nhưng là người tu Ma với nhau, Lãnh Hoảng không thể tùy tiện động thủ, để tránh lỡ tay làm tổn thương người khác.

“Ngươi là người tu Ma?” Lãnh Hoảng trầm giọng nói.

Lâm Phong thách thức nói: “Đừng vậy! Ta đúng là thế, không biết các hạ đến Âm Diệu Tinh vì chuyện gì?” Lãnh Hoảng đánh giá Lâm Phong một cái, hỏi: “Ngươi đến Âm Diệu Tinh lại vì chuyện gì chứ? Với tu vị của ngươi, nếu như ở Đỉnh Phong thành xuất hiện qua, ta không thể không biết nhân vật như ngươi.”

“Có lẽ là ngươi quý nhân hay quên, gặp qua ta lại không nhớ ta là ai, đây cũng là chuyện bình thường.” Lâm Phong ra vẻ thâm trầm nói.

Tiếng của Lãnh Hoảng khẽ hoà hoãn một chút, lạnh nhạt nói: “Bọn ta đến Âm Diệu Tinh có chuyện quan trọng phải làm, ngươi có phải là cùng bọn ta đi đến?”

“Các ngươi là vì chuyện của Khảm Phổ kia? Bọn ta cũng là vì chuyện này mà đến, Diễm Đế phát ra đồng đảo cao thủ của Vân Thương thành đến, đó cũng chính là muốn một cử bắt lấy Khảm Phổ, và từ trong tay hắn đoạt về Vô Tự Thiên Thư.” Lâm Phong không nhanh không chậm nói.

Lãnh Hoảng nghe vậy sắc mặt khẽ thay đổi, Đỉnh Phong Mười Hai Thiên Sát đứng ở sau lưng trong lòng của sáu người cũng vừa nhúc nhích, hoài nghi động cơ của Lâm Phong.

“Nếu trong lòng ngươi đã biết rõ ràng, vậy thì theo chúng ta cùng nhau đi vậy! Thêm một người tỷ lệ thành công cũng nhiều một phần, dẫu sao người của chúng ta không nhiều, có các ngươi giúp đỡ bọn ta cũng có thể thoải mái một chút.” Lãnh Hoảng trầm giọng nói.

Ánh mắt của Lâm Phong trao đổi với Lâm Diệp một cái, lẫn nhau đều hiểu rõ ý tứ bao hàm trong ánh mắt, Lâm Phong liền ứng tiếng nói: “Đương nhiên có thể, vừa đúng lúc ta cũng có ý tưởng muốn nhận thức một chút phong thái của Chích Ma Quân đại nhân, nếu như chuyến này có thể thuận lợi đoạt về Vô Tự Thiên Thư, xin đại nhân ngươi có thể giúp ta tiến cử một chút.”

Lãnh Hoảng gật đầu, một đoàn người tiếp tục bay hướng về phía đông nam.

Nhưng bay không được bao lâu, mọi người đều cảm ứng được từ phía sau chính mình, có một luồng hơi thở cực kì cường liệt của người tu Tiên theo sau bản thân, ánh mắt của Lãnh Hoảng ra hiệu một cái, sáu người ở sau lưng nháy mắt biến mất, vây công hướng về phía chủ nhân của luồng hơi thở người tu Tiên kia.

Một chiều này rất nhiên liền bức ra thân ảnh của người theo sau, chỉ thấy một người khuôn mặt nghiêm túc, hán tử cường tráng tuồng mạo bình thân hư đứng ở giữa không trung, giằng co với sáu người.

Lãnh Hoảng thấp giọng nói: “Ngươi lại là người phương nào? Tại sao phải một đường theo sát chúng ta không tha?”

Người hán tử cường tráng chính là Mông Trì người mà Hà Dung phái đi đuổi giết Lâm Phong, Mông Trì vốn tưởng rằng phái ra chính mình đi chặn giết thầy trò Lâm Phong là không biết trọng nhân tài, nhưng tình huống giờ đây lại khiến Mông Trì có chút hồ đồ, không chỉ có hai người thầy trò Lâm Phong mà thôi sao? Tại sao đột nhiên xuất hiện nhiều cao thủ như vậy, với lại còn đều là người tu Tiên.

“Ta là người phương nào ngươi không cần biết, ta chỉ muốn ngươi đem giao hai người này cho ta.” Mông Trì nhận định thầy trò Lâm Phong ở một bên chính là thầy trò Lâm Phong mà bản thân phải chặn giết, bởi vì ở trên sân chỉ có tu vị của hai người bọn họ là tiếp cận nhất với thầy trò Lâm Phong nhất.

Lãnh Hoảng cười lớn nói: “Ha ha ha! Ngươi nói để cho ta đem người giao cho ngươi, ta phải nghe ngươi sao? Nói cho ngươi nghe mục đích thực sự, có lẽ ta sẽ cho ngươi chết thoải mái một chút, nếu không, nhất định ngươi sẽ hối hận!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.4 - Chương 129: Mông Trì (Hạ)

Trên mặt tỉnh táo không dao động của Mông Trì không có bất cứ biểu tình, lời nói kích liệt của Lãnh Hoàng cũng không có khiến Mông Trì mất đi bình tĩnh, Mông Trì nhàn nhạt nhìn Lãnh Hoàng một cái, thấp giọng nói:” Giao người hay không là chuyện của bản thân người, ta chỉ là nói cho người biết trước mà thôi!”

Sáu người Mười Hai Thiên Sát đang đem Mông Trì bao vây lấy, chỉ cảm thấy trước mắt có một đạo bóng người nhanh chóng hiện qua, Mông Trì kia đã thành công đột phá ra ngoài, trong nháy mắt đã di động tới trước mặt của Lâm Phong!

Nhưng người có tốc độ còn nhanh hơn Mông Trì cũng tồn tại, Lãnh Hoàng cũng là một trong đó.

Ngang thân chặn ở trước mặt của Mông Trì, hai người nhanh chóng giao thủ lên, tiếng giao kích kinh khí trầm buồn, với lại va chạm giữa lực Tiên Nguyên cường đại, không khí đè ép ở xung quanh đều lưu động rất nhanh theo. Khí lưu hô thét cuốn lên một luồng lốc xoáy xoáy tròn không ngừng, thể tích khổng lồ ở trong nháy mắt đã nhanh chóng lan tràn hướng ra chung quanh.

Bọn Lâm Phong cũng vội vàng bay người lui nhanh đến nơi xa, nhìn lấy ở trong cuồng phong vẫn không có cử động, hai người Mông Trì với Lãnh Hoàng tiếp tục công kích lẫn nhau, Lâm Phong cẩn thận nhìn qua. Nhưng phát hiện mặc dù Mông Trì tạm thời chưa có bị thua, nhưng từ trên tốc độ công kích của hai người mà xem, Mông Trì vẫn luôn khổ sở chống đỡ, chỉ có chiêu giá chi công, mà không có lực trở tay.

Lãnh Hoàng hình như cố ý không lập tức đánh bại Mông Trì, lúc ra tay còn lưu chút sức thừa, có thể thấy tu vị của Lãnh Hoàng cao hơn không ít so với Mông Trì, đương nhiên Lâm Phong không biết thực lực thật sự rốt cuộc cao bao nhiêu, tu vị chỉ dựa vào của Lâm Phong, là không thể nhìn xuyên thực lực chi tiết của Lãnh Hoàng cao nhiều thế nào so với bản thân. Với thực lực cường hãn của Lãnh Hoàng Chí Tôn Ma Đế, giao thủ với Mông Trì chỉ có tu vị Bất Chuyển Kim Tiên, có thể nói, thắng bại sớm đã ở vừa lúc mới bắt đầu thì nhận định kết quả. Không biết nên nói Lâm Phong là qua may mắn gặp phải Lãnh Hoàng, lại hoặc là nói vận may không tốt của Mông Trì mà chọc phải Lãnh Hoàng, gặp cùng một người lại có kết quả hoàn toàn không giống nhau, có lẽ cái này chính sắp xếp cố ý của ông trời vậy!

Mông Trì vừa giao thủ với Lãnh Hoàng vừa âm thầm kêu gọi người áo đen này ở trước mặt không ngờ thực lực sẽ mạnh như vậy! Bản thân ở dưới thủ hạ hèn giống như hoàn toàn không có đường sống phản kháng, từ trên hơi thở mà xem người này với cả sáu người vừa rồi bao vây chính mình, nhất định không sai là người tu Ma. Nhưng chính mình đã từng nhìn qua bộ dáng của bốn nhân Chích Ma Quân. Người này tuyệt đối không phải là Chích Ma Quân, nhưng hẳn lại là ai chứ?

Một thân tu vị cường đại như thế, cho dù là tự mình Chích Ma Quân đến. Cũng sẽ không mạnh hơn nhiều so với hắn đấy? Chính mình thì càng không cần nói, vốn vẫn tưởng rằng ở trong thời gian ngắn nhất có thể giết chết thầy trò Lâm Phong. Quay về hội họp đến một chỗ với Hà Dung đại nhân, nhưng kết quả hiện giờ lại là bất cứ một người nào có thể dự biết trước.

Trong lòng của Mông Trì âm thầm sinh ra ý rút lui, đột nhiên đề cao lực công kích với tốc độ của chính mình, khiến Lãnh Hoàng vẫn luôn du nhận có thừa hơi có chút kinh ngạc, thân thể cũng khệ lự nửa bước. Mông Trì thừa dịp cơ hội lớn này, thi triển di động hướng về phía xa bỏ chạy.

Lúc này Lãnh Hoàng tức giận hiểu rõ ý đồ thật sự của Mông Trì, cũng di động đuổi theo sát sau lưng của Mông Trì, từ Mông Trì xuất chiêu bức lui Lãnh Hoàng, sau đó nhanh chóng bỏ chạy, Lãnh Hoàng bay người đuổi đi, chỉ qua là trong lúc điện quang thạch hỏa xảy ra chuyện. Sáu người của Mười Hai Thiên Sát cũng thi triển di động biến mất ở chỗ cũ, thầy trò Lâm Phong cũng sẽ không di động, cho nên chỉ có thể bay hướng về phía bọn Lãnh Hoàng hơi thở biến mất.

Thầy trò Lâm Phong cũng không biết chính mình mê man đuổi theo bọn Lãnh Hoàng như thế, không khác gì mò kim dưới đáy biển. Căn bản không có chút tung tích có thể tìm ra, trong lúc sau khi đuổi theo chừng một chén trà thời gian, Lâm Phong dừng người lại, trầm giọng nói:” Sư phụ, chúng ta không cần đuổi nữa, với tốc độ của chúng ta là đuổi không kịp.”

Lâm Diệp cũng dừng lại thân hình bay vội, nghe thấy lời của Lâm Phong nói, bất đắc dĩ nói:” Đúng vậy! Chúng ta vẫn không thể thi triển chuyển dời trong nháy mắt, chênh lệch giữa bọn họ rất là lớn, nhưng chúng ta cũng không thể vẫn luôn ở chỗ cũ chờ đợi bọn họ, Phong nhi, chúng ta vẫn là tiếp tục tìm kiếm Khảm Phở vậy!”

“Chuyện tới nước này cũng chỉ có biện pháp này. Với năng lực của người tu Ma kia. Bọn họ muốn đuổi theo chúng ta rất là dễ dàng.”

Nói xong, Lâm Phong liền với Lâm Diệp cùng nhau xoay người tiếp tục bay hướng về phía đông nam.

Về phần bên này của Lãnh Hoàng. Mặc dù Mông Trì không phải là đối thủ của Lãnh Hoàng, nhưng tốc độ chuyển dời nháy mắt lại không chút chậm hơn bao nhiêu so với Lãnh Hoàng, Lãnh Hoàng đuổi sát không tha đối với cái này cũng không có chút biện pháp. Mặc dù tu vị của chính mình cao hơn rất nhiều so với Mông Trì, nhưng ở trên tốc độ chuyển dời nháy mắt chính mình vẫn luôn từ trước đến nay cũng không phải rất nhanh.

Mười Hai Thiên Sát lại là không nhanh không chậm theo sát thân ảnh của Lãnh Hoàng, sáu người sâu sắc biết được mục đích chuyển này ở đâu, đối với một Lãnh Hoàng vì một người tu Tiên thái độ thâm cảm bất mãn không tiếc toàn lực đuổi theo, nhưng Chích Ma Quân đã toàn quyền đem nhiệm vụ việc này đem quyền chủ đạo cho Lãnh Hoàng, huynh đệ chính mình cũng không nên nói cái gì.

Thật ra ở trong trận truy đuổi này, người đau khổ nhất chính là Mông Trì, vốn tưởng rằng chính mình sau khi bỏ chạy, có thể Lãnh Hoàng chỉ là tùy tiện làm ra vẻ thi buông tha chính mình. Nhưng kết quả hiển nhiên cũng không phải là như bản thân tưởng tượng, bọn Lãnh Hoàng ở sau lưng âm thầm không tan đuổi theo bản thân, đúng là không biết bọn họ tại sao phải cố chấp như thế.

“Hừ! Nếu các người không chịu buông tha ta, vậy thì ta dứt khoát đem các người dẫn tới chỗ của Hà Dung đại nhân!”

Mông Trì hạ định chủ ý, đột nhiên thay đổi lộ tuyến bỏ chạy, trực tiếp thẳng hướng về phía đông nam chuyển dời nhảy mất đi, Lãnh Hoảng khẽ vòng vào thân thể một cái, tiếp tục đuổi theo.*****

Sáu người đi theo sau đó cố tình nhắc nhở Lãnh Hoảng, nhưng ở trong hai mắt nhìn lẫn nhau, rất nhanh lại đánh tan ý niệm này trong đầu.

Lãnh Hoảng vẫn luôn bình tĩnh, đương nhiên không phải chỉ là vì giết chết Mông Trì mới dừng lại truy đuổi Mông Trì, với không ngừng đau đầu tìm kiếm tung tích của Khâm Phổ, vậy không bằng dựa vào Mông Trì ở trước mắt dẫn đường phương tiện hơn, thầy trò Lâm Phong cũng là kì tử trong kế hoạch của chính mình mà thôi. Chỉ cần Vô Tự Thiên Thư vừa tới tay, liền có thể lập tức đem nó trừ khử đi, có lúc vì đạt đến mục đích của bản thân, cho dù bất trách thủ đoạn cũng là rất bình thường.

Người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết, cái gọi là nhất tương công thành vạn cốt khô, bản thân ở dưới thủ hạ của Chích Ma Quân ẩn nấp nhiều năm như vậy, nếu như không thể đạt thành mục đích của chính mình, chẳng phải là trúc lam đánh nước một trận không sao?

Lãnh Hoảng đích thật là một nhân vật vô cùng không đơn giản, với trình độ tinh nhanh sang suốt như Chích Ma Quân, không ngờ cũng không có sinh ra bất cứ lòng hoài nghi gì, có thể thấy được kì thành phủ sâu đầy.

Thông qua truyền âm cầu, Mông Trì biết được Hà Dung với Cận Chi, sắp đang chỉ huy nhân số có hơn vạn người tu Tiên đuổi đến vị trí phát hiện Khâm Phổ, Mông Trì rất là hưng phấn càng thêm quyết tâm kiên định chính mình phải đi đến phía trước, bọn Lãnh Hoảng gắt gao truy đuổi chính mình ở sau lưng, nhất định ngay cả năm mơ cũng không nghĩ tới bản thân sẽ dẫn bọn họ đi chịu chết vậy?

Mông Trì lại tăng nhanh tốc độ không ít, bọn Lãnh Hoảng càng liều mạng đuổi theo, chỉ là không biết được chờ đợi mọi người sẽ là cảnh ngộ như thế nào?

Khâm Phổ đã nhớ không rõ người trước mắt người tu Tiên nhóm thứ mấy, Khâm Phổ chỉ biết rằng, từ khi chính mình bày ra không gian trận pháp với Thanh Long Sát Trận đến nay, muốn đối phó với bản thân, người tu Tiên mà xông vào trong trận pháp đã không dưới trên vạn người.

Trong đó cũng có không ít cao thủ, nhưng ở trong không gian trận pháp, chỉ cần là không thể thành công phá trận, cao thủ lợi hại nữa cũng sẽ bị nhốt chết ở bên trong. Hơn nữa uy lực của Thanh Long Sát Trận, có thể nói không có người có thể tránh qua kiếp này.

Bởi vì năng lượng bị đại lượng trận pháp tiêu hao, Khâm Phổ không thể không lần nữa bày xuống Tụ Nguyên Trận, lúc này Tụ Nguyên Trận nhỏ trên cơ bản đã hấp thu không được thiên địa linh khí gì, thiên địa linh khí ở trong phương viên trăm dặm đã tiêu hao gần hết, Khâm Phổ vì tiếp tục chống đỡ vận hành của trận pháp, phân biệt ở ngoài khoảng cách năm trăm dặm nơi trung tâm trận pháp, đông, tây, nam, bắc bốn phương hướng đều bày xuống một cái bổ trợ Tụ Nguyên Trận vô cùng khổng lồ.

Với lại nơi trung tâm của không gian trận pháp đồng dạng cũng bày xuống một cái chủ Tụ Nguyên Trận, như thế cho dù tương cách cự li gần xa năm trăm dặm, giữa trận pháp cũng có thể liên thông lẫn nhau, đại lượng năng lượng cuồng dũng mà đến đủ để ủng hộ tiếp tục vận chuyển của không gian trận pháp.

Lúc này Cổ Huyền cũng đã cảm thấy được có ý hưng lan san, giết nhiều người tu Tiên như vậy, nhưng ngay cả một chính chủ cũng không có, thậm chí Cổ Huyền hoài nghi Diễm Đế có phải là thủ hạ không ai có thể sai phái, tại sao phái đến nhiều người tu Tiên đều không có năng lực.

Thì giống như vì chứng thật Diễm Đế cũng không phải giống trong tưởng tượng của Cổ Huyền là lúc bắt đầu dĩ, rất nhiều luồng hơi thở cường đại của người tu Tiên có ý tán phát ra ngoài, mắt Cổ Huyền sáng ngời, Tiên thức lập tức dò xét qua, rất nhanh Cổ Huyền liền đã rõ ràng thực lực của người lần này đến, không khỏi quát to:” Cuối cùng có cao thủ đến, đại ca!”

Sắc mặt Khâm Phổ nghi trọng nói:” Cổ Huyền, lần này sợ rằng khó đối phó, người tu Tiên có tu vị trên Bát Chuyển Kim Tiên thì đến không dưới trăm vị, trong đó hai đứa lợi hại nhất lại đều là tu vị Hỗn Độn Tiên Đế, cái này huynh đệ chúng ta phiền toái lớn rồi!”

Cổ Huyền cũng thu hồi biểu tình cười hí, trầm giọng nói:” Đại ca, cho dù như thế nào, huynh đệ chúng ta cũng phải huyết chiến tới cùng, Diễm Đế hẳn nếu đã xem trọng chúng ta như vậy, chúng ta thì không thể cho hắn xem thường!”

“Là ta là ta!”

Tiếng phi kiếm phá không từ xa mà gần nhanh chóng truyền đến, thả mắt nhìn đi, một mảnh bóng người tu Tiên dày đặc xuất hiện, ở khoảng cách không tới hai trăm thước cự li hai người Khâm Phổ dừng lại, hai người dẫn đầu phân biệt là Cận Chi với Hà Dung.

Người tu Tiên sau lưng hai người đại quân rộng lớn, dù có trên vạn người, nhưng lần này cũng không phải là tất cả người tu Tiên của Vân Thương thành, các người tu Tiên khác nghe tin đuổi đến vẫn không ngừng hướng về nơi này tập trung.

Nhưng những người tu Tiên này có thể nói là cao thủ tinh nhuệ nhất của Vân Thương thành, trên cơ bản cao thủ có thể xưng được danh hiệu toàn bộ ở đây, Khâm Phổ lạnh nhạt nhìn các người tu Tiên khí thế hùng hăng ở trước mắt, nhẹ giọng nói:” Chư vị đều là tinh anh trong Thiên giới, tại sao phải vì một người Diễm Đế bán mạng chứ? Chỉ bằng uống công ở đây mất đi tính mạng, không bằng tự mình rời khỏi, để tránh một khi động thủ lên thì sẽ không đẹp mắt!”

Cận Chi lạnh lùng nhìn Khâm Phổ một cái, không xem thường nói:” Khâm Phổ! Người không cần ở đây kích động bọn ta, thực lực hai người đối so để ở trước mặt, chỉ cần người giao ra Vô Tự Thiên Thư, ta có thể cho người chết thoải mái một chút. Nếu không, người cũng nhìn thấy, nếu như ta hạ lệnh một tiếng, đúng là không biết người sẽ có kết quả thâm như thế nào?”

Cổ Huyền quát:” Ngươi đừng có ở chỗ này đánh rầm! Đúng là có bản lĩnh thì cứ việc thả người qua, ta dám cam đoan, trong các ngươi nhất định có người sẽ hối hận!”

Tính tình của Hà Dung luôn luôn không tốt, nghe vậy giận dữ nói:” Nếu các ngươi cố chấp tìm chết, Vậy thì không cần nhiều lời! Giết cho ta!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.4 - Chương 130: Cường Địch Đến Phạm(Thượng)

Mất thấy một trận đại chiến phải xảy ra, nhưng rốt cuộc trên mặt Cận Chi vẫn giữ sắc mặt không thay đổi lại giờ tay ngăn chặn xúc động của Hà Dung, da cười thật không cười nói:” Khâm Phổ, ngươi tưởng bọn ta là kẻ ngốc sao? Người khác nhìn không ra trận pháp của ngươi bày xuống, Cận Chi ta có thể nhìn ra một chút đoạn nghề.”

Mọi người nghe vậy đều kinh hãi, nếu như không có Cận Chi nhắc nhở, sợ rằng mọi người sớm thì đã cùng nhau lên, đối với trận pháp, lại không có người có thể nhìn ra nơi nào.

Đó cũng là nơi lợi hại nhất của Khâm Phổ, không gian trận pháp là trận pháp tồn tại của đẳng cấp như thế nào?

Trận pháp một đạo, người tu chân tạo nghề không đủ sâu là tuyệt đối không thể nhìn xuyên, trước đó nhiều người tu Tiên chính là bởi vì không nhìn thấy trận pháp, mới ngộ đi vào trong đó, dẫn đến thất lạc trong trận pháp, hình thần câu diệt.

Mặc dù tu vị của Hà Dung rất cao, nhưng đối với trận pháp một đạo lại biết rất ít, có thể nói chỉ biết một số trận pháp đơn giản mà thôi, giống như không gian trận pháp của Khâm Phổ bày xuống, căn bản không phải Hà Dung có thể tưởng tượng.

“Ha ha ha! Cận Chi quả nhiên ngươi không hổ danh là thủ hạ đệ nhất của Diêm Đế, không ngờ ngay cả không gian trận pháp cũng có thể nhìn xuyên, nhưng ngươi cũng chỉ là có thể nhìn xuyên mà thôi, muốn phá trận này, năng lực của ngươi vẫn là không đủ!” Khâm Phổ cười lớn nói.

Sắc mặt biểu tình của Cận Chi không ngừng thay đổi không giống nhau, có tự đắc cũng có ủ dủ, có thể nhìn ra cố nhiên quan trọng tồn tại của trận pháp, nhưng đơn giản nhìn ra trận pháp vẫn là không đủ. Không thể đem nó phá bỏ đi, có thể nói, thủ hạ của chính mình cho dù nhiều hơn nữa, cũng là không khỏi được bất cứ tác dụng gì. Một khi xông vào trong không gian trận pháp, muốn sống sót ra ngoài, thì sẽ rất khó.

Hà Dung lo lắng nhìn Cận Chi, cõi lòng đầy hy vọng mong chờ Cận Chi có thể nói ra phương pháp phá trận, nhưng đột nhiên Cận Chi nói ra một câu, lại hoàn toàn đem ngọn lửa hy vọng trong lòng Hà Dung dập tắt đi.

“Quả thật ta không có năng lực phá trừ không gian trận pháp, nhưng ta có thể ở đây ngày đêm không ngừng giám sát ngươi, ngươi muốn chạy thoát cũng không có dễ dàng như vậy!” Cận Chi có chút bất đắc dĩ nói.

Cũng với lên trước xông trận, uống phí chịu chết, không bằng há miệng chờ sung, thủ hạ bản thân có nhiều người như vậy, không sợ Khâm Phổ sẽ làm trò trống gì.

Nghĩ tới đây, Cận Chi giương giọng nói:” Tất cả mọi người nghe, chúng ta ở đây canh chừng Khâm Phổ, không nên tùy ý đi về phía trước. Để tránh đi nhầm vào trong trận pháp.”

Cổ Huyền lớn tiếng cười khẩy nói:” Thì ra các ngươi cũng có chút bản lĩnh như vậy sao? Ta còn tưởng rằng các ngươi sẽ đem cho ta một chút kinh ngạc, ai biết được thủ hạ Diêm Đế lại có bọn ngươi dám vô dụng chỉ bồi này? Các ngươi tưởng rằng chỉ cần giữ ở tại chỗ thì có thể sao. Nói cho các ngươi biết, ta với đại ca ta muốn đi tùy thời đều có thể rời khỏi, không có ai có thể cản trở được bọn ta!”

“Huynh đệ ta nói không sai! Người ở đây không có ai có thể cản đi ở của bọn ta, Cận Chi! Ngươi vẫn là lo lắng một chút tình cảnh của thủ hạ ngươi với bản thân vậy! Nếu để Diêm Đế biết được các ngươi gặp chuyện chỉ biết rút lui, mà không biết tùy cơ ứng biến.*****Ta nghĩ hậu quả có thể sẽ vô cùng có ý tứ.” Khâm Phổ tùy ý nói.

Lời nói châm chọc của Khâm Phổ với Cổ Huyền nghe ở trong lỗ tai của đồng đạo người tu Tiên, từ cực kì khó nghe không nghi ngờ, có chút người tu Tiên đã kiềm chế không được lửa giận dục động ngu xuẩn, lâm giới diễm gần sắp sửa bộc phát mà ra.

Nhìn lấy mọi người đều tro mắt nhìn thái độ hai người bản thân, Hà Dung với Cận Chi đều vô cùng khó mà lựa chọn, uy lực của không gian trận pháp là rất rõ ràng, đừng nói là trên vạn người tu Tiên, cho dù là đến hơn gấp mười lần người tu Tiên nữa, cũng là không thể dựa vào ngoại lực công phá đơn thuần.

Có lẽ, có lẽ tìm được một cái mấu chốt đột phá điểm cũng không phải là không có thể phá trừ trận pháp này!

Nhưng nói lên thì dễ dàng, Ngồi lên thì khó, như thế nào mới có thể tìm được điểm đột phá mấu chốt này chứ? Đột nhiên Cận Chi nghĩ tới một vấn đề, đó chính là Âm Diệu Tinh, thiên địa linh khí là rất hiếm quý. Phân bố cũng rất là không đều. Khâm Phổ là như thế nào đem không gian trận pháp bày xuống cực kì tiêu hao năng lượng này với lại cho nó vận hành?

Cận Chi cẩn thận nhìn không gian trận pháp, dùng Tiên thức cảm ứng năng lượng không ổn định trong trận pháp, là Tụ Nguyên Trận! Cận Chi rất nhanh phát hiện ở trong không gian trận pháp, còn có một Tụ Nguyên Trận rất lớn tồn tại. Khâm Phổ sử dụng Tụ Nguyên Trận để cung ứng năng lượng cần thiết cho không gian trận pháp, nhưng chỉ là một các Tụ Nguyên Trận là xa xa không đủ.

Năng lượng cần thiết mà không gian trận pháp sử dụng thật sự là quá khổng lồ, đó lại là chuyện gì chứ? Cận Chi lâm vào trầm tư thật sâu, trong đầu nhanh chóng nghĩ lấy các loại biện pháp có khả năng.

Thì ở lúc Cận Chi vẫn đang khổ sở suy tư, tiếng kêu thảm không ngừng vang lên. Đem Cận Chi bừng tỉnh lên. Cổ Huyền với Khâm Phổ không biết lúc nào đột nhiên chuyển dời nháy mắt đến trong mọi người. Khí thể nhanh mãnh như mãnh hổ xông chuồng vậy, chỉ là mấy cái đi đến. Thì có hơn mười người tu Tiên chết tởn ở trong tay hau người.

Cận Chi với Hà Dung hai người rất tức giận, lập tức phi thân công hướng về phía Khâm Phổ hai người, nhưng khển bọn họ càng thêm tức giận chính là, Khâm Phổ với Cổ Huyền nhìn thấy bọn người tinh ngộ qua lại, liền lập tức bắt đầu lại chuyển dời nháy mắt về đến trong trận pháp, khiến Cận Chi Hà Dung vô cùng khó mà chấp nhận.

“Khâm Phổ! Ngươi hèn hạ thi triển đánh lén như thế, cho dù là bản lĩnh gì? Có gan, ngươi ra đây đọan đả độc đấu với ta, ta tuyệt đối hầu đến cùng!” Hà Dung bạo khiếu như sấm nói.

Khâm Phổ không chút để ý tới Hà Dung, chỉ là mặt mang ý cười lạnh lùng nhìn bọn Hà Dung, giống như hoàn toàn không để ý chửi mắng của Hà Dung.

Trong một lúc, tràng diện lâm vào tình thế cực kì bất lợi với bọn Hà Dung, Khâm Phổ, Cổ Huyền hai người ý vào thực lực cường hãn của chính mình, hơn nữa có không gian trận pháp làm dù bảo vệ, thỉnh thoảng thi triển chuyển dời nháy mắt đối với công kích mọi người, cho dù bọn Hà Dung tức giận phần nộ như thế nào, Khâm Phổ hai người không chút nhúc nhích gì.

Vẫn là đường ta ta đi, không ngừng tập kích các người tu Tiên, loại tình huống bất đắc dĩ này các người tu Tiên sẽ không kiên trì quá lâu, bởi vì mỗi một lần nhanh chóng công kích của Khâm Phổ hai người, cũng sẽ tại chỗ giết chết không ít người tu Tiên, ở trong lòng mọi người đều tính toán, không biết người không may kế tiếp có phải là chính mình không.

Bên này Khâm Phổ hai người giết đều không đáng để ý, ở một bên khác, thầy trò Lâm Phong hai người lại cũng là giết đến trời hôn đất âm. Thầy trò Lâm Phong bay hướng về phía đông nam không lâu, phía trước xuất hiện đội ngũ có rất nhiều người tu Tiên tạo thành.

Hành vi gây nên của thầy trò Lâm Phong, người tu Tiên ở trong đội quân đuổi giết Khâm Phổ sớm thì đã truyền ra, hiện giờ gặp phải hai người trong đồn đãi cực kì giống nhau, đương nhiên những người tu Tiên này sẽ không dễ dàng buông tha cho thầy trò Lâm Phong. Kết quả đương nhiên là song phương một lời không hợp giao tay nhau, thầy trò Lâm Phong lâm sâu vào trọng vây đành phải liều giết với người tu Tiên.

Các người tu Tiên vây công Lâm Phong, rất nhanh liền phát hiện chỗ không ổn, bởi vì sát ý tậ cùng trong lòng bị đánh thức, lúc này bộ dạng của Lâm Phong rất là kinh khủng.

Đôi mắt màu đỏ sắc không mang theo bất cứ cảm tình của thế gian, cả người của Lâm Phong phát tán ra một luồng sát khí tận trời, thị huyết giống như Tu La a Tỳ trong địa ngục vậy, Ma Thần Khí Thiên Hồng Nhận tung bay xoang tròn trong không trung không ngừng thu hoạch sinh mệnh của người tu Tiên, trong lúc lơ đãng mang đi rất nhiều độ âm thân thể của người tu Tiên.

Nhìn lấy hình tượng đáng sợ sát ý tung hoành của Lâm Phong, căn bản không để ý đến bất cứ góc độ tấn công nào, chỉ là một mặt giết chóc lặp lại của máu tanh, các người tu Tiên vây công Lâm Phong sợ hãi rồi! Thậm chí bọn họ cũng không dám công kích tới Lâm Phong nữa, giống như Ma Thần đánh không chết vậy, mặc dù Lâm Phong bị công kích không ngừng, nhưng thân thể vẫn mạnh như ngày nào.

Các người tu Tiên nhìn Lâm Phong bị công kích lâu như vậy, trên thân thể lại không có hiện bất cứ tổn thương nào, gan lạnh đi! Người này ở trước mắt vẫn có thể xưng là người sao? Quả thực là một cơ khí giết người máu lạnh vô tình, người tu Tiên ý thức được kinh khủng của Lâm Phong ào ào rút lui.

Lúc này ở trên sân xuất hiện một màn cực kỳ buồn cười, các người tu Tiên vốn vây công Lâm Phong trình hiện cảnh tượng bỏ chạy khắp nơi, Lâm Phong với sức một người đuổi theo ở phía sau, trên nhân số các người tu Tiên tuyệt đối chiếm ưu thế lại hoảng hốt không biết chọn đường như chim thú tán loạn. Ngay cả người tu Tiên ở một bên công kích Lâm Diệp cũng tạm thời bay lui, không dám ngăn cản Lâm Phong.

Rất nhanh, trên sân chỉ còn sót lại hai người Lâm Diệp với Lâm Phong tồn tại, Lâm Diệp phát hiện bản thân càng ngày càng nhìn không thấu Lâm Phong, đồ nhi Lâm Phong ngày đêm gặp nhau với chính mình, bộ dạng lúc này lại khiến Lâm Diệp nhìn cũng có chút âm thầm tâm quý.

Bản thân Lâm Phong giống như hoàn toàn không có cảm giác được biến hóa thật lớn của chính mình vậy, nhẹ giọng nói:” Sư phụ, cuối cùng cũng thanh tịnh một chút, những người tu Tiên này đúng là không biết lượng sức, rõ ràng không bản lĩnh gì, lại là như một tổ ong xông lên, đúng là buồn cười mà lại khả bì!”

“Phong nhi, chẳng lẽ bản thân ngươi không có phát hiện biến hóa của ngươi sao?” Lâm Diệp thử tham tính hỏi.

Lâm Phong không hiểu nói:” Biến hóa? Sư phụ ngươi nói ta lại có biến hóa kỳ lạ sao? Ta hoàn toàn không có cảm giác được hả?”

Lâm Diệp trầm ngâm một lúc, thấp giọng nói:” Phong nhi ngươi tu luyện Ma Thần Độn công pháp, đúng là rất quái dị, lại ngay cả bản thân ngươi tu luyện cũng cảm giác được biến hóa của tự thân, hoặc có lẽ cũng là nơi kỳ lạ của Ma Thần Độn vậy?”

Thầy trò hai người không có làm nhiều dừng lại, rất nhanh liền phi thân mà đi.

Khiến Lâm Phong nghĩ không đến là, những người tu Tiên đã từng nhìn thấy qua bộ dạng khủng bố của Lâm Phong, đem Lâm Phong thông qua miệng của chính mình, đem nó khoan trương thân hóa thành một Ma Thần vậy, từ đó mà khiến danh tiếng của Lâm Phong một lúc không có hai ở cả Thiên giới, trở thành một ngôi sao mới chói mắt của Ma giới, cũng đem đến cho Lâm Phong rất nhiều phiền não sau này.

Lại nói về bên Mông Trì, trải qua một trận bỏ mạng truy đuổi chiến, cuối cùng Mông Trì đem bọn Lãnh Hoảng dẫn đến trước đại quân người tu Tiên.

Lãnh Hoảng nhìn thấy phía trước đột nhiên xuất hiện nhiều cao thủ người tu Tiên như vậy, lúc trong lòng kinh hãi chưa có bình tĩnh, lại nhìn thấy một bóng người cực kì quen thuộc, Khảm Phổ.

Điều này Lãnh Hoảng hiểu được tại sao lại có nhiều cao thủ người tu Tiên tụ tập ở nơi này, thì ra đều là vì Khảm Phổ mà đến, nói chính xác một chút, là vì Vô Tự Thiên Thư mà đến.

Sau người đi theo sau Lãnh Hoảng làm xong chuẩn bị tùy thời động thủ, trước mắt có nhiều người tu Tiên như vậy, không trách bọn họ không khẩn trương.

Khảm Phổ vừa mới lần nữa ra tay giết người, trong giây lát thấy được Lãnh Hoảng, không khỏi giận dữ cười to nói:” Thật tốt! Không ngờ Chích Ma Quân đem Lãnh Hoảng ngươi phát đến, xem ra hẳn nhận định Khảm Phổ ta!”

Lãnh Hoảng lạnh nhạt nói:” Sau khi từ cuộc chiến hai vạn năm trước ở Đỉnh Phong thành, Khảm Phổ huynh ngươi vẫn khỏe chứ?”

Khảm Phổ vừa mới thuận lợi tìm được, Lãnh Hoảng đã âm thầm sử dụng truyền âm cầu nói cho bọn Cảnh Xương biết, hiện giờ chỉ cần đợi thời cơ làm việc, mặc dù người tu Tiên trước mắt số lượng không ít, nhưng cũng không thể ngăn cản mục đích của bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.4 - Chương 131: Cường Địch Đến Phạm(Trung)

Có lúc nhiều người cũng không phải là chuyện tốt gì, đối với Cận Chi và Hà Dung mà nói, hiện giờ chính là chứng minh tốt nhất.

Các người tu Tiên vốn còn có thể khống chế, dưới sự không ngừng tập kích của Khảm Phổ và Cổ Huyền, đã không chịu nổi tiếp tục bị hành hạ xuống, chờ tới Mông Trì trở về, mà sau khi còn mang đến bọn Lãnh Hoảng người tu Ma, mọi người hoàn toàn hỗn loạn lên.

Ai cũng không muốn uống cong chết ở nơi này, lực uy hiếp của Diễm Đế xa xa không kém quan trọng so với tính mạng của chính mình, rất nhiều người tu Tiên âm thầm rời khỏi, sót lại chỉ có một số cao thủ không thể rời khỏi.

Lãnh Hoảng trầm giọng nói:” Khảm Phổ huynh, tại sao lại khổ sở như thế chứ? Chỉ cần ngươi đem Vô Tự Thiên Thư gọi ra ngoài, chúng ta vẫn còn là bạn bè, những người tu Tiên khiến người khác đáng ghét này, ta có thể ra tay giúp ngươi diệt trừ bọn họ, chỉ cần ngươi một câu.”

Cổ Huyền lớn tiếng quát:” Lãnh Hoảng! Ngươi ở đây giả bộ làm người tốt cái gì? Đại ca ta sẽ không chịu thứ này, ngươi muốn có được Vô Tự Thiên Thư, đừng có nằm mơ!”

“Cổ Huyền, ngươi đừng tưởng rằng rời khỏi Đỉnh Phong thành, thì ta không thể làm gì ngươi, chỉ cần ta nguyện ý, lúc nào cũng có thể giết ngươi!” Lãnh Hoảng lạnh giọng nói.

“Lãnh Hoảng, ở trước lúc ngươi ra tay, ta nghĩ có rất lớn khả năng ngươi sẽ ngã dưới Mâu Dao của ta trước.” Khảm Phổ lạnh nhạt nói, đồng thời Mâu Dao từ mang lưu chuyển xuất hiện ở trong tay.

Từ bắt đầu đến hiện giờ, Cận Chi vẫn luôn bị Lãnh Hoảng vô thị mạnh mẽ xuống lửa trong lòng nói:” Ta mặc kệ giữa các ngươi có ân oán gì, Vô Tự Thiên Thư trên người Khảm Phổ là vật của Diễm Đế đại nhân, các người khác không có tư cách đem nó lấy đi!”

Mắt của Lãnh Hoảng có chút liếc lên, thân ảnh cũng đột nhiên không thấy, sau một lúc, chỉ nghe thấy một tiếng vang nổ ầm ầm qua đi, hai đạo bóng người du hợp tức phân, lực Tiên Nguyên dư ba tứ tán mà đi, vừa rồi trong phương viên trăm thước chỗ đứng của Cận Chi, hách nhiên xuất hiện một cái hang động thật lớn.

Lãnh Hoảng vẫn là bộ dạng gọn sóng không sợ hãi, nhưng Cận Chi thì khác. Cận Chi sắc mắt tái nhợt tóc rối loạn, rất là nhếch nhác thờ hờn hển. Vừa rồi Lãnh Hoảng đột nhiên tập kích, quả thật đem Cận Chi bức đến có chút ứng phó không kịp. Kết quả giao thủ rất rõ ràng, so sánh thực lực giữa Cận Chi với Lãnh Hoảng. Vẫn có một chút chênh lệch.

“Nếu như còn có lần tiếp theo, ta sẽ không cho cơ hội ngươi tiếp tục tồn tại!” Lãnh Hoảng âm lạnh nói.

Cận Chi vừa mới muốn nói chuyện, liền bị Hà Dung ở một bên đánh đứt.

“Ta với ngươi ti thí một phen thế nào? Thử xem thực lực của ta có khiến ngươi thất vọng, ta nghĩ ngươi sẽ không dám nghênh chiến chứ?” Hà Dung thấp giọng nói.

Lãnh Hoảng nhìn Hà Dung, khẽ gật đầu nói:” Nếu ngươi vội và muốn tìm cái chết. Ta đành phải đáp ứng ngươi.”

Khảm Phô và Cổ Huyền ở một bên được xem kịch, hoàn toàn không có ý tứ ngăn cản hai người giao thủ, cái gọi là vị duật bạng tranh chấp ngư ông đắc lợi, đạo lý dễ hiểu như vậy hai huynh đệ Khảm Phô và Cổ Huyền vẫn hiểu được.

Hà Dung chậm rãi tụ tập lên lực Tiên Nguyên trong cơ thể trên hai bả vai, thân ảnh đột nhiên biến mất, lần nữa xuất hiện đã ở trước mặt của Lãnh Hoảng. Hà Dung huy động đôi vai, đập hướng về phía đầu của Lãnh Hoảng. Lãnh Hoảng chỉ là khẽ nhún nhật quét qua hóa giải công kích của Hà Dung.

Hà Dung sau khi lần thứ nhất công kích không có hiệu quả, hai tay cấp tốc hư lung lay một chút, một thanh thiết côn màu đen dài hai thước xuất hiện ở đôi tay Hà Dung. Lao đầu liền hướng về phía Lãnh Hoảng đập qua.

“Đang!”

Một tiếng vang giòn qua đi, trong tay Lãnh Hoảng vốn không có thứ gì, lúc này tay lại cầm một thanh trường kiếm ngạo nghễ mà đứng.

Vũ khí của Hà Dung là một món thượng phẩm tiên khí, mà trường kiếm trong tay Lãnh Hoảng cũng là một món thượng phẩm tiên khí. Từ trên phẩm chất của vũ khí mà nói, thực lực hai người là tương đương nhau.

Nhưng từ trên tu vị mà xem, thực lực cũng là tương đương sao? Đáp án chỉ có đánh qua mới biết được, hai người khẽ dừng lại một chút, liền nhanh chóng công kích lẫn nhau lên, bởi vì tốc độ công kích qua nhanh, chỉ có thể nhìn thấy hao đạo bóng người phiêu đảng còn phong kiếm khí, căn bản không thể nhìn rõ ràng các cảnh tượng khác.

Khí lưu mạnh mẽ của lực Tiên Nguyên bức phát mà ra. Đè ép của không khí xung quanh đều có rung động rất lớn. Giống như tùy thời sẽ chấn nứt ra vậy. Mặc dù mọi người chỉ là xa xa nhìn hai người giao thủ, nhưng luồng cảm giác áp lực kia vô cùng rõ ràng. Có lẽ đó chính là quyết đấu giữa cao thủ thật sự vậy!

Song phương giao chiến là hiểu rõ nhất cảm nhận lúc này của đối phương, Lãnh Hoảng xuất chiêu sắc bén, trường kiếm ẩn chứa lực Tiên Nguyên mạnh mẽ không dám phản chém Hà Dung, một kiếm nặng hơn một kiếm đem áp lực thì thêm lên trên người Hà Dung. Mặc dù ngoại công của Hà Dung vô cùng lợi hại, nhưng cũng không dễ dàng cho Lãnh Hoảng công kích đến thân thể của chính mình, chỉ có thể dùng thiết côn trong tay không ngừng đón đỡ công kích của Lãnh Hoảng.

Thực lực thật sự của Cận Chi thì Hà Dung biết được, cho dù không bằng bản thân cũng sẽ không kém được đâu, tu vị của hai người đều là Hồn Động Tiên Đề kỳ đầu, duyên cớ bởi vì Hà Dung tu luyện ngoại công, thân thể cường hãn hơn rất nhiều so với Cận Chi, cho nên thực lực cũng lợi hại hơn một chút so với Cận Chi.

Nhưng sau khi lúc Hà Dung giao thủ qua với Lãnh Hoảng, Hà Dung mới biết, tại sao vừa rồi Cận Chi lại bị Lãnh Hoảng bức đến nhếch nhác như vậy, bởi vì ngay cả bản thân Hà Dung cũng cảm giác được, tu vị của Lãnh Hoảng xác thực sâu không thể đoán.

Hà Dung càng đánh càng thấy kinh hãi, nếu cứ như thế nữa, sớm muộn bản thân cũng sẽ bại ở trong tay Lãnh Hoảng. Hà Dung bối thuy một chiến, đã không có đường sống rút lui.

Lãnh Hoảng mặt không chút thay đổi cấp tốc thi triển công kích đối với Hà Dung, không nghĩ tới thực lực của Hà Dung này cũng tương đương với Cận Chi kia, nhưng đánh với bản thân vẫn cho là một đối thủ không tệ. Nhưng hiện giờ không phải là luận bàn, mà là đang tiến hành cuộc chiến sinh tử, Lãnh Hoảng không khỏi lần nữa tăng nhanh tốc độ công kích của chính mình, lực Tiên Nguyên đưa vào trường kiếm trong tay đột nhiên lại bạo tăng rất nhiều.

Ngay lúc này, Hà Dung lại làm ra một cử động kinh người, Hà Dung không đón đỡ nữa mà động thân nghênh hướng về phía trường kiếm của Lãnh Hoảng, đồng thời thiết công trong tay như quét ngang ngàn quân chỉ thế đập ngang về phía Lãnh Hoảng.

“Khít khít!”

Trường kiếm của Lãnh Hoảng thuận lợi đâm vào trong cơ thể của Hà Dung, nhưng thân thể của Lãnh Hoảng cũng bị một côn của Hà Dung đánh ngã, từ bề ngoài nhìn lên, trận chiến đấu này của hai người đánh tới lưỡng bại câu thương.

Nhưng sự thật không phải như thế, mặc dù Hà Dung bị Lãnh Hoảng đâm thương, nhưng không chút lo ngại, nhưng Lãnh Hoảng thì không như thế, một kích toàn lực của Hà Dung, gần như đánh tan gân cốt của Lãnh Hoảng, chỉ là một lần này, khiến Lãnh Hoảng bị thương không nhẹ.

Hà Dung đắc thế không buông người, thiết côn màu xanh lần nữa giơ lên rất cao, từ không ngừng ngưng tụ lực Tiên Nguyên đến trên thiết côn thì có thể nhìn ra, nếu Lãnh Hoảng lần nữa chịu một côn này, sợ rằng hậu quả sẽ rất là nghiêm trọng.

Lãnh Hoảng ở trong lúc chạm đất lập tức phi thân mà lên, ở trong tay trái xuất hiện một tấm võng màu đen ngoại hình cổ quái, đột nhiên vút về phía Hà Dung, Hà Dung không kịp đề phòng bị tấm võng màu đen của Lãnh Hoảng trong nháy mắt bao trùm lên, Hà Dung vừa mới muốn ra sức tránh thoát, lại phát hiện một sự việc cực kỳ kinh khủng.

Đó chính là võng màu đen trùm trên người bản thân, lúc không ngừng rút chặt, cho dù bản thân tranh chấp thế nào cũng không thể thay đổi tiếp tục rút chặt của võng đen. Hà Dung hoảng sợ nhìn thấy, Lãnh Hoảng ở một bên đang lạnh lùng nhìn chính mình, và tay trái cũng đang đem một luồng lực Tiên Nguyên không ngừng đưa rót đến trong võng đen đang nhót lấy bản thân.

Cận Chi nhìn thấy Hà Dung gặp nguy, quát lớn:” Mọi người cùng nhau lên, cứu Hà Dung ra trước hãy nói!”

Nói xong liền lập tức chuyển dời nháy mắt đi qua, nhưng vẫn chưa chờ các người khác tương ứng chính mình, Cận Chi vừa mới chuyển dời nháy mắt đến bên cạnh Hà Dung lại bị công kích đến từ góc độ khác nhau, Cận Chi vội vàng lui thân mà về lúc này mới phát hiện, thì ra ra tay công kích bản thân chính là sáu người vốn cùng Lãnh Hoảng cùng nhau đến.

Đồng đạo người tu Tiên vốn đang xem cuộc chiến đều xông lên hướng về Lãnh Hoảng, Cận Chi cũng bay theo qua đó, nhưng mọi thứ đều đã quá muộn, Lãnh Hoảng bị thương sử dụng toàn lực đem lực Tiên Nguyên cực kì lớn bức hướng về võng đen, trong nháy mắt võng đen kịch liệt co rút lại, thẳng đến đem thân thể của Hà Dung hoàn toàn ép rút thành một đồng huyết thủy.

Càng thêm kinh khủng chính là, cho dù Hà Dung đã tu luyện đến cảnh giới Nguyên Anh Hóa Linh, có thể đem hình thái Nguyên Anh như hư ảnh xuất hiện, nhưng dưới ép bức của võng đen, Nguyên Anh của Hà Dung cũng bị áp bức trong nháy mắt của võng đen hóa thành hư vô.

Cận Chi như điên cuồng trừng to hai mắt nhìn Hà Dung bị Lãnh Hoảng sử dụng võng đen ác độc giết chết, không khỏi dẫn theo đồng đạo thủ hạ người tu Tiên, với thủ hạ lưu nhân của Lãnh Hoảng triển khai một trận đánh nhau chết sống.

Duyên cớ bởi vì Lãnh Hoảng sử dụng đại lượng lực Tiên Nguyên, dưới sự tâm lực tiêu tụy, sắc mặt vô cùng ảm đạm, hơn nữa còn bị thương, lực Tiên Nguyên trong thân thể chỉ còn sót lại bốn phần không được như bình thường. Nhưng may mắn có sáu người trong Mười Hai Thiên Sát bảo vệ chính mình, Lãnh Hoảng mới được tạm thời phục hồi lực Tiên Nguyên của chính mình.

Cổ Huyền nhìn thấy cơ hội tuyệt vời ra tay đánh lén, với Khảm Phổ ra hiệu, liền muốn vọt người mà đi, Khảm Phổ liền ngăn lại Cổ Huyền nói:” Chờ một chút nữa, cho bọn họ tùy ý đi đánh, cuối cùng chúng ta mới ra tay.”

Cổ Huyền trong lòng ngửa ngác khó chịu đành phải buông thả dự tính ra tay đánh lén, tiếp tục quan sát trận đánh nhau chết sống của đối phương.

Sáu người của Mười Hai Thiên Sát mặc dù tu vị mỗi người đều có thể xưng là cao thủ, nhưng bị nhiều người tu Tiên vây công, hơn nữa trong những người tu Tiên này có cao thủ tu vị cũng không kém hơn bản thân tồn tại, sáu người đánh rất khổ cực, lúc mắt thấy sắp chống đỡ không được, mấy đạo nhân ảnh xuất hiện trên sân, tức thời đem áp lực bọn người chính mình giảm đi.

Sáu người vội vàng nhìn qua, không khỏi mừng rỡ, thì ra là Cảnh Xướng dẫn theo sáu vị huynh đệ của Mười Hai Thiên Sát đến nơi này, sáu người với bọn Cảnh Xướng sĩ khí rất lớn được tăng lên, giằng co với người tu Tiên.

Đương nhiên Lãnh Hoảng biết người đến là ai, cũng không có đi lo bọn họ, nhưng liếc mắt thì nhìn thấy Cảnh Xướng của Khảm Phổ, trong mắt đột nhiên tràn đầy sát ý ngập trời cuồng nhiệt, quát lớn một tiếng, phi thân xông hướng về phía Khảm Phổ.

Lúc Khảm Phổ nhìn thấy người đến là Cảnh Xướng, cũng kinh ngạc một cái, nhưng rất nhanh liền phục hồi qua, nhìn thấy Cảnh Xướng không chút sợ hãi xông hướng về phía bản thân, Khảm Phổ âm thầm thở dài, không nghĩ tới Cảnh Xướng vẫn không chịu buông tha chính mình. Năm đó Cảnh Thừa ca ca của Cảnh Xướng chính là chết trong tay của bản thân, Cảnh Xướng muốn tìm mình báo thù cũng là chuyện không thể trách.

Ai khiến bản thân xuất thân ở Đỉnh Phong thành, lại rời khỏi Đỉnh Phong thành chứ? Vốn một số bằng hữu cũng lập tức biến thành kẻ thù dục sát sau đó, cho dù chính mình lần nữa cố niệm hữu tình lúc trước, cũng không thể không vì tự bảo vệ mà ra tay. Chỉ là Khảm Phổ không nghĩ tới, Cảnh Xướng lại hận chính mình như thế, vừa gặp mặt thì động sát khí.

Khảm Phổ cũng không phải là người sợ chuyện, nếu như sợ chuyện thì sẽ không bị người khác xưng là Ma Thần Khảm Phổ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.4 - Chương 132: Cường Địch Đến Phạm(Hạ)

Nhất cử nhất động của Cảnh Xương đều bị Lãnh Hoảng nhử ở trong mắt, dưới tình thế cấp bách Lãnh Hoảng lập tức chuyển dời nháy mắt đến trước mặt của Cảnh Xương, ngang thân ngăn đường đi của hắn, thấp giọng nói:” Cảnh Xương! Hiện giờ không phải là lúc ngươi với Khảm Phổ giải quyết ân oán tư nhân, chẳng lẽ ngươi quên mất nhiệm vụ của Chích Ma Quân phải cho chúng ta sao? Nếu như ngươi quyết định một mình làm việc, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi!”

Lời nói của Lãnh Hoảng khiến Cảnh Xương dừng xuống, ánh mắt phần hận chợt lóe rồi biến mất, Cảnh Xương bình tĩnh xuống, không có nói lời nào, xoay người hướng về phía trận doanh người tu Tiên ở một bên giết đi qua. Hề chỗ nào Cảnh Xương ra tay, cũng sẽ có người tu Tiên lên tiếng mà ngã xuống đất không thể dậy.

Khảm Phổ lặng lẽ nhìn cảnh tượng hỗn loạn ở trước mắt, không nói một lời, trong ánh mắt thâm thúy dường như mang chút đùa cợt, quan sát nhìn song phương vì lợi ích thúc đẩy chém giết lẫn nhau. Trận này thật ra là Tiên Ma đại chiến, người tu Tiên tinh anh với người tu Ma trong Thiên giới cao khó phân nan giải, ngay cả ở trong không gian sân chiến đấu cũng bị công kích đến từ bốn phương tám hướng.

Dư âm công kích không chỗ nào vắng mặt hướng về phía xa không ngừng truyền qua, tiếng giao kích trầm buồn mà lại áp lực của năng lượng lên xuống liên tục, kích liệt giao phong giữa Tiên khí với Ma khí, lực Tiên Nguyên khổng lồ vô cùng đem không khí đè ép như bạo đậu nổ vang vậy. Tiếng kêu thảm, tiếng quát mắng, tiếng kim thiết giao nhau hỗn thành một luồng âm ba kích liệt mà lại nhồn nháo vang vọng phía chân trời.

Từ tình trạng thương vong của song phương mà xem, bọn Lãnh Hoảng đến từ Đình Phong thành trong trận hỗn chiến này, ở trên nhân số không nghi ngờ ở ngoài ưu thế, nhưng bình không nhiều mà lại tinh, bởi vì đồ kị với nhau giữa người tu Tiên. Đều tự chiến đấu. Căn bản không quan tâm đến sinh tử của người khác, gặp nguy hiểm đều là tự bảo vệ, hoàn toàn không có ý tứ ra tay cứu giúp các người tu Tiên khác.

Mà Đình Phong Mười Hai Thiên Sát lại là hoàn toàn trái ngược nhau, giữa mười hai huynh đệ không phân biệt lẫn nhau, cho dù công kích người tu Tiên đến nơi nào cũng là cùng nhau đối địch, nhiều năm hợp kích giữa huynh đệ phối hợp cực kì ăn ý. Hơn nữa duyên cớ tu vị rất cao. Từ mới bắt đầu liều giết đến hiện giờ hỗn chiến, trong mười hai người lại không có một người bị thương, có thể thấy thực lực cường hãn.

Người tu Tiên bên này lại rất là thâm hiểm, người tu Tiên vốn cao thủ đông đảo. Trải qua mấy hồi giao phong kích liệt với người tu Ma, chết thương trầm trọng, rất nhiều cao thủ bởi vì lâm vào hợp kích hoàn hảo của Mười Hai Thiên Sát mà thảm chết. Thậm chí có một số người tu Tiên lòng này ý rút lui chỉ là một cái công kích có tính tượng trưng. Sau đó là bộ dạng phòng thủ, ý chí chiến đấu rất là dè dặt.

Tâm trạng lúc này của Cận Chi rất bất đắc dĩ, cũng rất khổ buồn, không nghĩ tới kế hoạch vây bắt tinh tâm lại sẽ bị những người tu Ma này phá hoại. Rất rõ ràng, những người tu Ma này đều là cao thủ trong cao thủ. Nhân vật lợi hại thủ hạ của Chích Ma Quân sợ rằng lần này đều đến rồi? Mặc dù thủ hạ bản thân chỉ huy nhân số đông đảo, nhưng lại không thể làm được đoàn kết như người tu Ma trước mắt như vậy, có lẽ đó chính là thiên mệnh quy trời vậy!

Ông trời nhất định cho bản thân thất bại chuyển này, Cận Chi trong lòng đã tro lạnh đã không còn ý muốn chiến đấu nữa, lúc chuyển dời nháy mắt truyền âm cho các người tu Tiên khác, hạ đặt mệnh lệnh rút lui. Bọn Lãnh Hoảng dĩ quả địch chúng, nhìn các người tu Tiên chật vật rút về, trong ánh mắt tràn đầy ý khinh thường đối với kẻ yếu, người tu Ma cực kì tôn sùng kẻ mạnh thực lực cường đại. Chỉ có người tu vị đứng ở cao nhất mới có thể làm thủ lĩnh của Đình Phong thành. Đó chính là thủ đoạn cần nhất giữa người tu Ma tranh đoạt chỗ thủ lĩnh.

“Ha ha ha ha! Bao nhiêu năm chưa từng gặp lại, bọn người các ngươi vẫn lợi hại như vậy a! Nhiều người tu Tiên như vậy cũng bị các ngươi đánh lui. Đúng là khó mà tưởng tượng!” Cô Huyền cười lớn nói.

Mười Hai Thiên Sát nhận biết Cô Huyền, nhưng cũng không có nói gì để hồi ứng Cô Huyền, Cảnh Xương cũng là nhìn chằm chằm Khảm Phổ, căn bản không có đem Cô Huyền để trong mắt.

Lãnh Hoảng trầm giọng nói:” Người tu Tiên đều tự mình chiến đấu, muốn từng đưa kích phá cũng không phải rất khó. Khảm Phổ, lời nói ta nói qua với ngươi ngươi suy nghĩ xong chưa, Vô Tự Thiên Thư ngươi có được thời gian dài như vậy, cho dù là có bí mật gì ngươi cũng đã thấy qua. Cùng với tiếp tục giấu ở trên người chính mình, suốt ngày lo lắng vì nó, còn không bằng đem giao cho Chích Ma Quân đại nhân, ngươi cũng có thêm một bằng hữu.”

Khảm Phổ cười lạnh nói:”Hừ hừ! Chỉ bằng một câu nói của Lãnh Hoảng ngươi, ta liền phải đem Vô Tự Thiên Thư giao cho ngươi, trên đời này ở đâu có chuyện lợi ích thế? Năm đó ta liều mạng từ chỗ Diêm đế lấy cấp Vô Tự Thiên Thư, cho dù bản thân ta không thể đem chỗ ảo diệu che dấu trong đó tham thấu, cũng tuyệt đối sẽ không chấp tay đưa cho Chích Ma Quân kia!”

“Nếu ngươi đã lần nữa cố chấp không tỉnh, ta cũng đành phải mạnh mẽ từ trong tay ngươi đoạt lấy Vô Tự Thiên Thư. Mười Hai Thiên Sát!” Lãnh Hoảng khẽ quát. Mười hai Thiên Sát ở một bên trong nháy mắt phi thân mà lên, muốn đem Khảm Phổ bắt tại chỗ, nhưng ở trong giây lát sắp phải tới gần Khảm Phổ, cảnh vật ở trước mắt đột nhiên thay đổi, mười hai người đều xông vào trong không gian trận pháp.

Sắc mặt Lãnh Hoảng biến đổi nói: Khảm Phổ! Không ngờ ngươi lại bày ra trận pháp? Đúng là cực kì âm độc, ngươi sẽ vì thế phải trả giá đấy!”

“Trả giá? Các ngươi bước lên Âm Diệu Tinh, lúc đến đây muốn từ ta lấy Vô Tự Thiên Thư, có từng nghĩ qua đồng dạng cũng sẽ trả giá vì cái này?” Khảm Phổ lạnh lùng nói.

Nhìn mười hai thiên sát ở trong trận pháp với Thanh Long mà Thanh Long Sát Trận hóa thành khổ sở đánh nhau chết sống, khóe miệng của Khảm Phổ

hé ra một nụ cười lãnh khốc, cho dù là mạnh như mười hai thiên sát, ở trong Thanh Long Sát Trận cũng thể chỉ chống đỡ một tiếng rười mà thôi. Chích Ma Quân nhất định không nghĩ tới mười hai thiên sát đi theo bản thân nhiều năm, hôm nay sẽ chết trong trận pháp của Khảm Phở bày xuống vậy?

Cảnh Xướng từ đầu đến cuối đều là một bộ dáng âm lạnh, con mắt không có dòi khỏi nửa điểm trên người của Khảm Phở, sát ý tàn nhẫn ở trong không tiếng động lan tràn, thật vất vả tìm được Khảm Phở, Cảnh Xướng như thế nào có thể dễ dàng buông tha hắn.

Bởi vì kiêng kỵ uy lực của trận pháp, Lãnh Hoảng không dám có từng bước hành động gì với Khảm Phở, lâm vào cũng không phải rút lui cũng không phải, Lãnh Hoảng trong tình cảnh hai nan, chỉ có thể ở một bên lo lắng mà không thể ra tay cứu ra mười hai thiên sát nhốt ở trong trận pháp.

Địa vị của mười hai thiên sát ở trong lòng của Chích Ma Quân thì Lãnh Hoảng rất rõ ràng, có thể nói, ở trên cả Đình Phong thành, người có thể khiến Chích Ma Quân hoàn toàn tin tưởng cũng chỉ có mười hai thiên sát, bản thân so sánh với nó cũng là cách nhau rất xa. Nếu như mười hai thiên sát chết ở trong trận pháp của Khảm Phở, như vậy rất khó mà tưởng tượng Chích Ma Quân sẽ tức giận tới trình độ nào. Mặc dù không với tại chỗ động thủ với chính mình, nhưng sau này muốn đoạt lấy lòng tin của Chích Ma Quân, thì sẽ rất khó.

Ngay ở lúc Lãnh Hoảng vắt hết óc cũng nghĩ không ra biện pháp tốt cho cả hai, hai luồng hơi thở như từng quen biết chuyển qua, Lãnh Hoảng lập tức xoay người nhìn đi, thân ảnh của thầy trò Lâm Phong xuất hiện ở trong tầm mắt của Lãnh Hoảng.

Trong quá trình thầy trò Lâm Phong chạy tới, gặp phải rất nhiều người tu Tiên tứ tán mà lui, trong đó không ngoại trừ một số cao thủ tồn tại, nhưng những người tu Tiên này thì giống như hoàn toàn không nhìn thấy thầy trò Lâm Phong vậy, tự mình bay nhanh rời khỏi. Cái này khiến thầy trò Lâm Phong vốn làm tốt chuẩn bị ra tay, có chút không rõ cho nên.

Chẳng lẽ những người tu Tiên này chịu phải kích thích tương đối lớn sao? Hoặc có thể nói là có chuyện khác quan trọng hơn phải đi làm, mặc dù không phải rất rõ, nhưng thầy trò Lâm Phong vẫn tiếp tục bay lượn về phía trước, hy vọng nghĩ hoặc trong lòng của bản thân có thể có được giải đáp.

Xa xa, Lâm Phong cảm ứng được một luồng hơi thở cường liệt cực kì quen thuộc, là Khảm Phở!

Lâm Phong tăng nhanh bay lượn rất nhanh thì xác định ý nghĩ của chính mình, đúng là Khảm Phở, Lâm Phong cực kì hưng phấn hô lớn:” Khảm Phở, tên xấu xa này! Lúc trước không mình bạch rõ ràng thì tự mình đi, hại đến ta tìm người rất cực khổ a!”

Lời còn chưa dứt, Lâm Phong nhìn thấy hai người Lãnh Hoảng với Cảnh Xướng, đặc biệt là Lãnh Hoảng, vừa đang dùng một thứ ánh mắt không chút ý tốt liếc nhìn bản thân, Lâm Phong trong lòng biết không ổn không khỏi có chút hồi hận, xem ra Lãnh Hoảng này nhất định muốn có bất lợi với Khảm Phở. Và xuất hiện của chính mình, vừa đúng có thể bị nó lợi dụng.

Quả nhiên, Lãnh Hoảng trong một lúc đã chuyển dời nháy mắt bên cạnh của Lâm Phong, liền ngăn cản Lâm Phong, Lâm Phong dưới sự kinh hãi, Thiên Hồng Nhận cấp tốc vũ động, muốn tạm thời bức lui Lãnh Hoảng, nhưng bởi vì thực lực quá cách xa, Lâm Phong không phản ứng mấy cái thì bị Lãnh Hoảng nhẹ nhàng chế trụ.

Khảm Phở nhìn mọi thứ này ở trong mắt, trong lòng vội vàng, Lâm Phong tiểu ngốc tử này đúng là đứa ngu ngốc! Tại sao luôn ở trong thời điểm mấu chốt ra thêm rối loạn cho bản thân chứ? Nhưng sự đến của Lâm Phong, cũng khiến cho tâm trạng lãnh khốc của Khảm Phở có chút xúc động, vì người bạn này của chính mình, cử động không lo sinh tử bản thân của Lâm Phong quả thật khiến Khảm Phở rất là ngại ngùng.

“Thả hắn ra! Ta có thể dùng tính mạng của mười hai thiên sát trao đổi với ngươi!” Mặt Khảm Phở không chút biểu tình nói.

Lãnh Hoảng âm hiểm cười nói:” Hiện giờ ngươi chịu mở miệng sao? Ngươi thả người trước, ta lần nữa suy nghĩ có trao đổi với ngươi không!”

Nói xong ra hiệu với Cảnh Xướng, Cảnh Xướng hiểu ý bay hướng về phía Lâm Diệp, Lâm Diệp vội vàng với tốc độ nhanh nhất của chính mình lách mình bay lui, nhưng hắn có thể chạy thoát sao?

Đương nhiên Lâm Diệp không phải đối thủ của Cảnh Xướng, liều mạng với hắn cũng không có chút ý nghĩa, mắt thấy bản thân sắp phải rơi vào trong tay Cảnh Xướng, Lâm Diệp không khỏi tự than vận may không tốt của thầy trò chính mình, vừa mới tìm được Khảm Phở thì bị người khác bắt làm con tin dùng để uy hiếp Khảm Phở. Vốn vẫn muốn giúp đỡ, nhưng không nghĩ tới lại là giúp đảo ngược lại.

Lúc này Lâm Diệp không biết trên sân còn một người khác tồn tại, đó chính là Cổ Huyền.

Ở trước lúc Cảnh Xướng muốn bắt Lâm Diệp, thân ảnh của Cổ Huyền chuyển dời nháy mắt cũng xuất hiện. Giữa lúc kiểm quang màu đen phun nuốt, bức đến Cảnh Xướng không thể không quay người tự bảo vệ, Cổ Huyền vừa thừa dịp này đem Lâm Diệp dẫn bay đến bên cạnh Khảm Phở, Lâm Diệp chỉ cảm thấy bản thân giống như bị người khác nhẹ nhàng một kéo thì đến chỗ Khảm Phở.

Lúc ánh mắt khó hiểu nhìn về phía Khảm Phở, Khảm Phở cũng không có giải thích cho Lâm Diệp xảy ra chuyện gì, hoặc có thể nói lúc này Khảm Phở cũng không có thời gian dư thừa nói rõ tất cả nguyên do cho Lâm Diệp nghe. Dời thân đi vào chỗ sâu trong không gian trận pháp, mở ra một cái thông đạo, đem mười hai thiên sát sắp phải chống đỡ không được công kích cuồng bạo của Thanh Long, tất cả an toàn dời ra trận pháp.

Mười hai thiên sát hoảng như lần nữa tái thế làm người, kinh hồn chưa định nhìn lẫn nhau, ánh mắt vốn tràn đầy tuyệt vọng lúc này biến thành kỳ dị, mười hai thiên sát hoàn toàn không hiểu rõ dụng ý của Khảm Phở ở đâu. Nhưng nếu đã có thể lần nữa tái sinh, mười hai thiên sát rất nhanh điều chỉnh tốt tâm thái của chính mình, vọt người bay về bên cạnh Lãnh Hoảng.

“Ta đã đáp ứng điều kiện của ngươi, thả mười hai thiên sát, hiện giờ ngươi nên thả người.” Tiếng của Khảm Phở mất đi vô tình của ngày xưa, ngược lại mang chút bất đắc dĩ nhàn nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.4 - Chương 133: Li Hồn Phiên.

Lâm Phong có thể nói là ân nhân cứu mạng của Khảm Phổ, cũng là bằng hữu với huynh đệ sinh tử có nhau, vì giúp đỡ bản thân mà bị Lãnh Hoảng chế trụ, Khảm Phổ không tìm được bất cứ lý do gì không đi cứu Lâm Phong.

Lãnh Hoảng không nghĩ tới Lâm Phong ở trong lòng Khảm Phổ lại có địa vị quan trọng như vậy, vốn bắt Lâm Phong dùng để uy hiếp Khảm Phổ thả người, Lãnh Hoảng chỉ là ôm tâm thái thử xem, rốt cuộc Lâm Phong có phải là bằng hữu của Lãnh Hoảng vận chưa thể xác định.

Khảm Phổ không chút do dự đáp án yêu cầu của chính mình, xem ra người thanh niên này trong tay chính mình nhất định có quan hệ bất thường gì với Khảm Phổ. Có vấn đề tốt như thế trong tay bản thân, Lãnh Hoảng thế nào có thể dễ dàng buông tha Lâm Phong chứ?

“Nếu ngươi có thể đáp ứng thả ra mười hai thiên sát, nói vậy ta lần nữa yêu cầu điều kiện khác Khảm Phổ ngươi cũng sẽ chấp nhận chứ?” Lãnh Hoảng đắc ý khẽ cười nói.

Cổ Huyền giận dữ nói: “Lãnh Hoảng! Ngươi đừng có được voi đòi tiên! Đại ca ta nếu đã dựa theo điều kiện của ngươi thả ngươi, ngươi cũng nên đem Lâm Phong thả ra, hành kinh xuất ngươi phản ngươi sẽ khiến người ta không xi!”

Lãnh Hoảng cười lớn nói: “Ha ha ha ha! Có nhiều lúc, vì đạt được mục đích của chính mình, cho dù là xuất ngươi phản ngươi thì lại có gì chứ? Cổ Huyền, ngươi có nghe qua người thành tựu đại sự là tuân thủ lời hứa sao?”

Lúc này Lâm Phong đã có tâm trạng muốn đứng đầu mà chết, giúp không được gì thì thôi, hiện giờ còn bị người khác chế trụ làm cán để uy hiếp Khảm Phổ, Lâm Phong cực kỳ phẫn nộ trong lòng thầm hạ một quyết định, đó chính là một khi bản thân phục hồi tự do, nhất định sẽ tự tay giết chết Lãnh Hoảng đáng ghét! “Ngươi còn muốn thế nào?” Khảm Phổ thấp giọng hỏi.

“Rất đơn giản. Ta chỉ cần Vô Tự Thiên Thư của ngươi.” Lãnh Hoảng cười gian nói.

Lâm Phong dưới tình thế cấp bách la lớn: “Khảm Phổ, Vô Tự Thiên Thư không thể cho hắn! Cho dù ngươi cho hắn, hắn cũng sẽ không nhất định buông tha cho ta!”

“Chuyện tới nước này, ngươi tưởng rằng Khảm Phổ hắn vẫn còn lựa chọn khác sao? Cho hay không cho đã không do hắn, hừ hừ hừ!” Lãnh Hoảng lạnh nhạt cười nói.

Quả thật Khảm Phổ đã không có biện pháp nào khác, Lâm Phong là hảo huynh đệ của bản thân. Nếu bởi vì chính mình mà như thế chết trong tay của Lãnh Hoảng, cho dù Khảm Phổ vô tình đi nữa, cũng không thể trừng to mắt lạnh lẽ nhìn Lâm Phong chết ở trước mắt chính mình.

Quả đám vừa chót, một hộp sắt dạng dẹp màu đen xuất hiện ở trong tay Khảm Phổ. Nhìn thấy Khảm Phổ lấy ra hộp sắt màu đen, lúc này tâm trạng của Lãnh Hoảng cũng khó mà giữ bình tĩnh, đã từng có vô số người liều mạng tranh đoạt kì sách thứ nhất của Thiên giới đang ở trước mặt bản thân. Nay làm thế nào không khiến Lãnh Hoảng không kích động?

“Vô Tự Thiên Thư thì ở trong ngọc giản của trong hộp sắt, ta giao cho ngươi, hy vọng ngươi có thể tuân thủ lời hứa thả Lâm Phong, nếu như ngươi lần nữa dám nuốt lời. Khảm Phổ ta ở đây thế, nhất định sẽ giết ngươi!” Khảm Phổ trầm giọng nói.

Lãnh Hoảng mạnh mẽ đè xuống cuồng hỷ trong lòng. Ra về tiêu sai nói: “Đương nhiên, lần này ta tuyệt đối sẽ không hối hận, Khảm Phổ ngươi yên tâm đi, chỉ cần ngươi đem Vô Tự Thiên Thư giao cho ta, Lâm Phong sẽ không có chuyện gì.”

Cổ Huyền ở một bên cũng không có nói cái gì, nếu Khảm Phổ cũng đã nói ra lời này, bản thân chỉ có thể ngồi yên xem chuyển biến.

Khảm Phổ ở cự ly Lãnh Hoảng hơn mười thước, đem hộp sắt có đựng Vô Tự Thiên Thư khẽ vớt cho Lãnh Hoảng, Lãnh Hoảng sau khi nhận lấy hộp sắt. Mở ra hộp sắt. Lấy ra ngọc giản dùng linh thức đảo qua, trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng.

“Khảm Phổ ngươi quả nhiên giữ lời. Cho ta quả thực là Vô Tự Thiên Thư, ta cũng phải tuân thủ ước định trước đó của chúng ta, thả Lâm Phong vậy!” Lãnh Hoảng đem Lâm Phong thuận thế đẩy về trước, Lâm Phong liền như lá rụng trong gió vậy lao đảo hướng về phía Khảm Phổ.

Lâm Phong chỉ cảm giác được từ phía sau truyền qua một luồng lực mạnh, thân thể của chính mình giống như không chịu khống chế chuyển động lên, Lâm Phong vội vàng mạnh mẽ muốn ổn định thân thể, lúc này một luồng năng lượng quen thuộc khác xông đến, Lâm Phong sau khi phục hồi bình

thường, nhìn thấy Khâm Phở đã đứng ở trước mặt bản thân.

“Ngươi không sao là tốt, cái khác sau này hãy nói.” Khâm Phở thấp giọng nói.

Lâm Phong nghe vậy không khỏi vô cùng uể oải, vì cứu bản thân, Vô Tự Thiên Thư không tiếc không dễ có được trao đổi với Lãnh Hoảng, nếu thực lực của chính mình có thể mạnh một chút nữa, Khâm Phở thì không cần khó khăn thế. Nghĩ tới đây, con mắt của Lâm Phong đột nhiên biến thành màu máu đỏ, toàn thân cũng tràn đầy Ma Huyết năng lượng màu máu đỏ, ánh mắt bao hàm sát ý nhìn chăm chăm bọn Lãnh Hoảng.

Nhưng Lãnh Hoảng lại không chút để ý tới ánh mắt như giết người của Lâm Phong, khề chấp tay với Khâm Phở nói:” Mục đích chuyến này của bọn ta đã đạt được, ở lại đây nữa đã không có ý nghĩa gì, Khâm Phở huynh, cáo biệt ở đây vậy!” Nói xong liền dẫn theo Mười Hai Thiên Sát xoay người bay khỏi.

Khâm Phở bị bộ dạng của Lâm Phong làm hoảng sợ, vội vàng kéo lấy Lâm Phong, vội vã hỏi:” Lâm Phong, ngươi đây là sao thế? Tại sao bộ dạng của ngươi lại kinh người như thế?”

Lúc này Lâm Diệp vội hỏi:” Trước đó Phong nhi liền đứt đứt tiếp tiếp loại biến hóa kỳ dị này, hiện giờ hình dáng biến hóa càng ngày càng đáng sợ, trước đó ta hoài nghi có thể là nguyên nhân sau khi tu luyện Ma Thần Độn mà dẫn tới, chẳng lẽ Khâm Phở ngươi cũng không biết đây là chuyện gì sao?”

“Khâm Phở, ngươi như thế nhìn Lãnh Hoảng đem Vô Tự Thiên Thư mang đi sao? Đó chính là người liều mạng mà có được a!” Lâm Phong kích động nói.

“Trận pháp ghi chép trong Vô Tự Thiên Thư, luyện chế thần khí chi pháp với lại công pháp trên tu luyện ta đã đọc lại không dưới hơn ngàn lần, ghi chép hoàn chỉnh đã ở trong đầu của ta, Vô Tự Thiên Thư cần với không cần thì ra đã là không cần thiết, an toàn của ngươi mới là thứ nhất, Nếu không có trước đó cứu mạng tương trợ của Lâm Phong ngươi, ở đâu sẽ có ngày tái sinh của Khâm Phở ta a!” Khâm Phở nhàn nhạt nói.

Lâm Phong không nói gì, Khâm Phở xem trọng bản thân như thế, là bản thân quá cố chấp.

“Lâm Phong, ngươi vẫn còn chưa nói cho ta biết biến hóa của ngươi là chuyện gì, Ma Thần Độn xác thực không có cảnh giới sẽ xảy ra biến hóa như thế giống ngươi, ngươi có phải là ngoại trừ Ma Thần Độn ra, còn tu luyện các công pháp khác?” Khâm Phở hỏi.

Lâm Phong gật gật đầu, thấp giọng nói:” Xác thực ta tu luyện công pháp khác, là một loại tu luyện công pháp với ngoại công nhập đạo, tên là Vũ Thần Giới, là Mạc Vũ Hồn lão đầu tử hảo hữu của tổ tiên ta truyền thụ cho ta với sự phụ.”

Khâm Phở kỳ dị nói:” Vũ Thần Giới? Loại công pháp này ta chưa có nghe nói qua, đối với ngươi nói Mạc Vũ Hồn, ta cũng có nghe thấy qua, hẳn ở năm mươi vạn năm trước, là một trong cao thủ ở Thiên giới, đã từng đánh phiến tất cả cao thủ có tiếng ở Thiên giới mà chưa thất bại qua. Thân thể phòng ngự của hắn nghe nói rất là lợi hại, ngay cả dùng thần khí cũng không làm thương hắn. Lâm Phong ngươi là như thế nào quen biết với vị kỳ nhân này? Nghe nói hắn đã thành công trải qua Cửu Cửu Thần Kiếp, phi thăng thần giới.”

“Khâm Phở! Các ngươi coi ta là người trong suốt sao?” Một âm thanh cực kì tức giận ở bên tai mọi người vang lên.

Bọn Lâm Phong xoay người nhìn, đột nhiên là Cảnh Xướng đi cùng theo Lãnh Hoảng đến, lúc này sắc mặt Cảnh Xướng đầy giận dữ, đứng ngay ở vị trí của Khâm Phở. Lúc vừa rời Lãnh Hoảng rời khỏi, Cảnh Xướng không có cùng nhau rời đi, Lãnh Hoảng đã thuận lợi lấy được Vô Tự Thiên Thư, Cảnh Xướng muốn tìm Khâm Phở báo thù Lãnh Hoảng cũng mặc kệ.

Nếu Cảnh Xướng muốn báo thù, thì cho hắn đi vậy, âm hiểm như Lãnh Hoảng, là tuyệt đối sẽ không ra tay giúp đỡ Cảnh Xướng.

“Cảnh Xướng, năm đó đại ca ngươi khổ sở lần nữa tương bức, không chút bận tâm lúc trước kết giao hữu tình, ta bắt đắc dĩ mới ra tay giết hắn, hẳn ngươi rất rõ ràng.” Khâm Phở bắt đắc dĩ nói.

“Ngươi là phản đồ từ Đinh Phong thành bỏ chạy ra! Đại ca ta đuổi giết ngươi là chuyện đương nhiên, ngươi còn dám nói là bắt đắc dĩ, ta xem ngươi là ích kỷ mới đúng!” Cảnh Xướng tức giận nói.

Khâm Phở chậm rãi nói:” Quả thật ta không muốn động thủ với ngươi, ngươi đi đi!”

Từ giữa tay Cảnh Xướng đột nhiên xuất hiện cờ đen, sắc mặt Khâm Phở thay đổi, lạnh lùng nói:” Cảnh Xướng, ngươi lại dám sử dụng vũ khí Li Hồn Phiến âm độc như vậy! Chẳng lẽ ngươi không sợ bị người khác đồn lên mà công kích sao?”

Sắc mặt của Cổ Huyền cũng thay đổi, hắn cũng biết chỗ lợi hại của Li Hồn Phiến, thầy trò Lâm Phong thì không rất rõ ràng, tại sao Khâm Phở lại khiếp sợ như vậy, chẳng lẽ nói Li Hồn Phiến trong tay Cảnh Xướng có chỗ đặc biệt gì sao?

“Ha ha ha ha! Khâm phở ngươi năm đó chính tay giết chết đại ca ta, có từng nghĩ qua hôm nay ta sẽ tìm ngươi báo thù? Cái gọi là nhân quả tuần hoàn, ngươi giết đại ca ta có nhân này, hiện giờ ta giết ngươi cho ngươi thử xem mùi vị tự chịu hậu quả!” Cảnh Xướng như điên cuồng cười nói.

“Cổ Huyền, ngươi đem bọn Lâm Phong hai người dẫn tới chỗ ăn toàn trong trận pháp, ta đối phó với Cảnh Xướng!” Khâm Phở gấp giọng nói.

Thân thể của thầy trò Lâm Phong chỉ cảm thấy nhẹ nhàng, một lúc sau thì mình đã ở trong trận pháp, mặc dù nhìn không thấy hình thái của không gian trận pháp, nhưng có thể rõ ràng cảm giác được năng lượng vận chuyển lưu động ở bên cạnh.

Cảnh Xướng đem Li Hồn Phiến trong tay huy động mấy cái, trong lúc đảo mắt, thì có tám can Li Hồn Phiến nhỏ hơn một chút xuất hiện, với lại đem Khảm Phở nhốt ở giữa. Cảnh Xướng lại không biết từ chỗ nào lấy ra một linh đang màu đen, lay động hai cái.

“Đang đang! Đang đang!”

Hai tiếng chuông dường như có thể nhiếp lòng người qua đi, từ trên sân tổng cộng chín mặt Li Hồn Phiến bên trong, bay ra một mảnh oán linh lớn màu đen kịt, đủ có hơn ngàn oán linh.

Trong miệng những oán linh này phát ra tiếng rên rĩ “Ồ ô!”, giống như đang tổ cáo kiếp trước đó chịu tất cả các loại đau khổ mà không nước mắt, Lâm Phong nghe thấy tiếng thê thảm của oán linh, trong đầu không khỏi có chút mơ màng trầm trầm, Cổ Huyền ở một bên khẽ vỗ Lâm Phong một cái, một luồng cảm giác cực kì mát mẻ truyền đến, Lâm Phong mới đột nhiên tỉnh táo qua.

Lâm Phong kinh hãi dị thường phát hiện sự phụ Lâm Diệp của bản thân cũng giống chính mình như thế, cũng bị Cổ Huyền khẽ vỗ một cái mới tỉnh táo qua, lúc này Lâm Phong mới ý thức được, Li Hồn Phiến trong tay Cảnh Xướng quả thật là một món Ma khí cực kì tà ác, thậm chí tổn sắc bao nhiêu so với Tuyệt Hồn Ấn.

Lâm Phong nào đâu có biết, Li Hồn Phiến trong tay Cảnh Xướng là một trong Ma khí âm độc nhất của Thiên giới, Li Hồn Phiến tổng cộng chia thành chín mặt, mỗi một mặt Li Hồn Phiến đều cần phải dùng trên trăm Nguyên Anh của người tu chân mới có thể luyện thành, đem Nguyên Anh còn sống của người khác luyện chế thành oán linh oán khí cực kì nặng, đó chính là chuyện tàn nhẫn mà lại ác độc a!

Lúc chờ tới luyện chế thành Cửu Diện Li Hồn Phiến, thì có thể bày xuống trận pháp nhốt kẻ địch, với lại sử dụng Chiêu Hồn Linh dẫn ra oán linh trong Li Hồn Phiến công kích kẻ địch, những oán linh vô ảnh vô hình có thể ở trong nháy mắt đem kẻ địch cắn nuốt tới sạch sẽ, thậm chí khiến kẻ địch cũng không thể kịp phản kháng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.4 - Chương 134: Nguyên Anh Hóa Hình

Khảm Phở đứng ở trung tâm của Li Hồn Phiến trận pháp, mắt thấy những oán linh sắp cắn nuốt chính mình, Khảm Phở lúc này lại làm một cử động vô cùng kì quái, hần đem đôi mắt nhắm chặt, đến cái mắt không thấy vì sạch.

Đừng nói thầy trò Lâm Phong không hiểu rõ ý đồ của Khảm Phở, ngay cả hiểu biết nhiều như Cổ Huyền cũng không biết Khảm Phở như thế là sao, chẳng lẽ nhắm mắt thì có thể đem vấn đề giải quyết sao?

Nhưng rất nhanh bọn Lâm Phong phát hiện mấu chốt của vấn đề, ở chỗ đứng của Khảm Phở, có một tầng quang lồng nhìn như vô hình mà lại có hình, đó khiến cho các oán linh chỉ có thể nhìn Khảm Phở, mà không thể thành công đột phá tầng quang lồng đó.

Thì ra ở dưới chân bản thân Khảm Phở bày xuống một không gian trận pháp nhỏ, khiến bản thân ở trong một không gian độc lập, mặc dù oán linh là vật vô ảnh vô hình, nhưng lại không thể xuyên qua ngăn cản của không gian, từ đó mà không thể làm gì đối với Khảm Phở.

Đột nhiên Khảm Phở trừng to hai mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Cảnh Xướng có chút khó mà tin tưởng, trầm giọng nói:”Cảnh Xướng, ngươi can đảm dám luyện chế Ma khí âm độc như thế, cho dù ta không muốn giết ngươi cũng không được, ngươi đem người khác giết chết cũng thôi, còn đem Nguyên Anh luyện chế thành oán linh, ta đúng là cảm thấy xỉ lãnh với hành kinh của ngươi!”

Cảnh Xướng lạnh nhạt cười nói:”Khảm Phở, hiện giờ ngươi đã tự thân khó bảo vệ, còn có tư cách gì ra vẻ bộ dáng quan miện đường hoàng để huấn xịch ta? Chờ ngươi có thể yên lòng rời khỏi Li Hồn Phiến mới nói đi!”

Khảm Phở nhìn Cảnh Xướng đã lâm sâu vào trong đó, thù hận che kín tâm trí của hần, cũng đem hần dẫn trên một con đường vì thù hận mà bất trắc thủ đoạn không thể quay về. Khảm Phở không do dự nữa. Hô ra Mâu Dao ở tay, Ma Huyết năng lượng mãnh liệt tụ vào thân đao, Mâu Dao phát ra một tầng quang mạng màu đỏ nhàn nhạt.

Công kích trận pháp bám ở trên Mâu Dao không ngừng hấp thu Ma Huyết năng lượng, cuối cùng, Khảm Phở chém ra một không gian thông đạo, với khí thế không thể đỡ từ trong bao vây của oán linh xông ra ngoài. Ở lúc đi qua bên cạnh của Cảnh Xướng, Khảm Phở đem Mâu Dao chuyển ngược ngang chém một cái, một cái không gian khe hở không dấu hiệu xuất hiện ở bên cạnh của Cảnh Xướng.

Cảnh Xướng vội vàng vọt người rời khỏi, nhưng lực hấp dẫn không gian cực lớn vững vàng hút lấy Cảnh Xướng, Khảm Phở từng cái móc lên bát diện Li Hồn Phiến còn lại. Cùng đập hướng về phía trong không gian khe hở.

“Không!” Cảnh Xương hô to.

Nhưng, mọi thứ đều đã trễ, Li Hồn Phiến trận pháp đã bị Khâm Phổ phá vỡ. Oán linh của Li Hồn Phiến đuổi theo đem Cảnh Xương cản ở giữa đường bao vây lấy, theo Cảnh Xương cực kì thâm trọng tiếng kêu thảm, không gian khe hở đem nó trong nháy mắt hút vào trong đó.

Cái không gian khe hở mà Khâm Phổ phá vỡ, bị không gian quanh thân của ban đầu bổ sung lên. Rất nhanh mọi thứ lại trở về bình yên, giống như chuyện vừa rồi không có xảy ra vậy.

Khâm Phổ biết. Thiên giới từ đây sẽ không có Cảnh Xương người này tồn tại nữa, Bởi vì cho dù là Khâm Phổ cũng không biết Cảnh Xương bị hút vào chỗ nào, không có bất cứ người nào có thể tương chống lại với lực hấp dẫn cực lớn của không gian khe hở với lực xé rách.

Cuối cùng chuyện cũng qua đi, thầy trò Lâm Phong theo Khâm Phổ đến nơi ở của Cổ Huyền, nhìn phong cảnh tú lệ sơn thủy quyền rũ người, Lâm Phong khẽ cười nói: “Không nghĩ tới nơi ở của Cổ Huyền người vẫn không tệ, sợ rằng ở nơi hoang vu trên Âm Diệu Tinh, nơi xinh đẹp giống chỗ này sẽ không có nơi thứ hai đây?”

Cổ Huyền không đắc ý nói: “Đó là tự nhiên, phải biết rằng. Lúc quyết định định cư ở chỗ này. Ta cũng hết cả một Âm Diệu Tinh, mới tìm được một nơi này khiến ta hài lòng.”

Khâm Phổ liếc nhìn bộ dáng đắc ý vô của Cổ Huyền. Gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Phong nghiêm mặt nói: “Lâm Phong, biến hóa của thân thể người có mang đến chỗ không khỏe cho người không? Ở lúc sinh ra biến hóa bản thân người có cảm giác gì chứ?”

“Cảm giác gì cũng không có, ta chỉ là phát hiện Nguyên Anh trong cơ thể sẽ theo biến hóa mà thay đổi ngoại hình.” Lâm Phong khẽ nói.

“Nguyên Anh của người sẽ tự động biến hóa sao?” Khâm Phổ rất là kích động nói.

Lâm Phong rất là khó hiểu với bộ dáng kích động của Khâm Phổ, nhưng vẫn là trả lời nói: “Đúng vậy, mỗi lúc khi ta muốn giết người, ngoại hình ta thì sẽ tự giác sinh ra biến hóa, và đồng thời Nguyên Anh trong cơ thể cũng sẽ từ ban đầu hình dáng tĩnh tọa thay đổi thành hình dáng trợn mắt mà đứng.”

“Lâm Phong! Nếu phỏng đoán của ta không sai, cái này là linh hồn cảnh giới người đi vào giai đoạn Nguyên Anh Hóa Hình, đúng là không biết người tu luyện như thế nào, lại lợi hại như vậy!” Khâm Phổ không ngừng mộ nói.

“Nguyên Anh Hóa Hình? Khâm Phổ người có thể nói rõ ràng một chút cái này, ta có chút nghe không hiểu.” Lâm Phong khó hiểu nói.

Lâm Diệp ở một bên với Lâm Phong cũng không rõ ràng, nhưng Cổ Huyền lại ngay cả quai hàm cũng kém chút rơi xuống, căn bản Cổ Huyền không tin tưởng với tu vị hiện giờ của Lâm Phong, linh hồn cảnh giới lại đã đi vào giai đoạn Nguyên Anh Hóa Hình, phải biết rằng, hiện giờ Cổ Huyền cũng chưa có đạt đến cảnh giới Nguyên Anh Hóa Hình.

Khâm Phổ trầm giọng nói: “Cái gọi là Nguyên Anh Hóa Hình, chính là chỉ Nguyên Anh trong cơ thể người đã ý thức tự mình, có thể tự mình tu luyện, mà không cần dùng bốn tôn đi tu luyện thì có thể đạt đến hiệu quả của tu luyện.

Lâm Phong người hiện giờ chỉ là vừa mới đi vào cảnh giới này, Nguyên Anh vẫn không thể tự mình tu luyện, nhưng Nguyên Anh trong cơ thể người đã có thể tự chủ giúp người ngăn địch. Điểm này từ biến hóa ngoại hình người có thể nhìn ra, hiệu quả rất là rõ ràng.”

Lâm Phong như hiểu không hiểu nói: “Dựa vào lời nói vừa rồi của Khâm Phổ người, Nguyên Anh Hóa Hình phải đến giai đoạn gì mới có thể thay thế bốn tôn, tự chủ tu luyện hả?”

“Ít nhất phải đến cảnh giới đại đoàn viên của Nguyên Anh Hóa Hình mới có thể, hiện giờ Lâm Phong người vẫn là kỳ đầu của Nguyên Anh Hóa Hình, nhưng đã vô cùng không đơn giản, người phải hiểu rõ, người tu chân thông thường muốn tu luyện đến cảnh giới Nguyên Anh Hóa Hình, ít nhất tu vị cũng phải đến cảnh giới cao nhất mới được. Thì lấy người tu Tiên mà nói, ở cả Thiên giới có được năng lực Nguyên Anh Hóa Hình, sợ rằng chỉ có một người Diễm Đế mà thôi.” Khâm Phổ khẽ thờ dài.

“Vậy ta chẳng phải vượt qua rất nhiều tầng cảnh giới sao? Đây có sinh ra ảnh hưởng không tốt đến tu luyện sau này của ta không?” Lâm Phong lo lắng nói.

Khâm Phổ cười nói: “Ảnh hưởng không tốt? Là ảnh hưởng tốt mới đúng! Ta tu luyện Ma Thần Động công pháp mười mấy vạn năm thời gian, đến giờ đây tầng thứ năm cảnh giới Ma Quân Dẫn Hồn, ta vẫn chưa có lĩnh ngộ được năng lực Nguyên Anh Hóa Hình, nếu ta lĩnh ngộ được, ta cũng đã có thể đi độ Cừu Cừu Thần Kiếp kia.”

“Khâm Phổ ý người là nói ta gặp may sao!” Lâm Phong cũng cười nói.

“Là gặp vận may lớn! Tiểu tử người thế nào vận may tốt thế, người khác liều mạng tu luyện cũng đạt không được thành tựu còn người thì nhẹ nhàng thì đột phá, có lúc ta đúng là vô cùng hoài nghi, rốt cuộc người có chỗ nào không giống với những người bình thường bọn ta, ông trời lại sẽ chiếu cố người như thế.” Khâm Phổ trêu chọc Lâm Phong.

Lúc này Cổ Huyền cũng giương giọng nói: “Đại ca người nói cực kì đúng! Lâm Phong quả thực là một quái thai, không thể dùng thường lý để suy đoán, giả sử có ngày, sợ rằng chỉ có ông trời mới biết thành tựu hán đạt tới trình độ nào!”

Lâm Phong làm ra vẻ bộ dáng uy nghiêm, trầm giọng nói: “Không sai! Ta chính là lão đại tương lai của các người, ngoại trừ sự phụ ta vẫn là sự phụ ta ra,

Khảm Phở hai người các người chỉ có thể làm thủ hạ của ta, không làm khó các người chứ?”

Khảm Phở nghe vậy liền một cước đá qua phía Lâm Phong, giả vờ tức giận nói:” Mối khen người vài câu người đắc ý quên hình? Muốn làm lão đại của ta, chờ nữa đi!”

Lâm Phong bị Khảm Phở đá tới bay lên, bộ dáng nhếch nhác vô cùng đáng cười, Khảm Phở ba người đều nhìn không được cười to lên, Lâm Phong cũng bị lây nhiễm, thả tiếng cuồng cười theo.

Quận Lan Tinh, Vân Thương thành.

Diêm Đế chấp tay đứng ở trong điện Vân Thương thành, vẻ mặt Cận Chi đầy sợ hãi khom người đứng ở một bên, lúc này Vân Thương Điện thật lớn, lại chỉ có hai người Diêm Đế với Cận Chi đứng ở trong đó, Cận Chi rất là rõ ràng, lúc Diêm Đế không nói chuyện, thì nói rõ trong lòng hăng đang tức giận.

Hai vạn năm trước Kiền Mặc Hiền bị phái đi đuổi giết Khảm Phở cũng là như thế, tình cảnh lúc đó với hiện giờ không chút khác nhau, Diêm Đế cũng là trầm mặc rất lâu khi Kiền Mặc Hiền tưởng rằng không sao thì ra tay giết chết hắn.

Trong lòng của Cận Chi đang âm thầm đánh trống, chuyến đi này của chính mình không chỉ chưa hoàn thành nhiệm vụ Diêm Đế giao cho, mà còn hao binh tổn tướng, ngay cả Hà Dung đi cùng với bản thân cũng chết trong tay Lãnh Hoảng. Lần này sợ rằng cũng là kiếp này khó thoát, Diêm Đế thường phạt phân minh tuyệt đối sẽ không lưu tình, nguyên nhân Cận Chi không bỏ chạy bởi vì hắn quá hiểu rõ tính cách của Diêm Đế.

Nếu như bản thân đi xin tội với Diêm Đế, nói không chừng còn có một đường sinh cơ, nhưng chính mình một khi bỏ chạy, vậy thì không có bất cứ cơ hội nào xoay ngược, thậm chí Diêm Đế sẽ tự mình động thủ giết chết bản thân.

“Người xác định giết chết Hà Dung, chỉ huy một bang cao thủ người tu Ma kích lui các người là Lãnh Hoảng thủ hạ của Chích Ma Quân sao?” Diêm Đế nhàn nhạt nói.

Cận Chi chờ đợi Diêm Đế rất lâu vội vàng nói:” Chính mắt thuộc hạ nhìn thấy, không có nửa câu hư ngôn, Lãnh Hoảng kia thuộc hạ vẫn có thể nhận ra.”

Diêm Đế nghe vậy có chút hứng thú xoay người qua, cẩn thận nhìn Cận Chi nói:” Ừ? Như vậy nói người cũng chính mắt nhìn Hà Dung bị Lãnh Hoảng giết chết?”

Cận Chi kinh hãi thất sắc nói:” Diêm Đế đại nhân, lúc đó thuộc hạ liều mạng toàn lực đi cứu Hà Dung, nhưng bởi thuộc hạ thực lực có hạn, có tâm mà không có lực cứu Hà Dung, vậy tu vị của Lãnh Hoảng kia rất là cao, thuộc hạ không phải là đối thủ của hắn.”

“Người muốn ta trừng phạt người như thế nào chứ?” Diêm Đế thấp giọng hỏi.

Trong lòng Cận Chi run sợ nói:” Thuộc hạ xấu hổ, phụ lòng kỳ vọng của Diêm Đế đại nhân, giờ đây chỉ cầu chết mà tạ tội!”

Diêm Đế khẽ cười một tiếng nói:” Được rồi! Đừng tưởng rằng ta không biết trong lòng người nghĩ cái gì, hiện giờ đang là cần người dùng, cho dù giết người cũng không thể vấn hỏi chuyện gì. Người theo ta bao nhiêu lâu, nếu muốn giết người thì người sớm đã là một người chết, ở đây còn ở đây nói nhằm với người nhiều như thế!”

“Đa tạ ân không giết của đại nhân, sau này thuộc hạ nhất định tận tâm tận lực hỗ trợ đại nhân!” Cận Chi vội vàng nói.

Lúc này, có người truyền âm đến nói cho Cận Chi một tin tức, Cận Chi nghe xong sắc mặt thay đổi, vội vàng hướng về phía Diêm Đế trầm giọng nói:” Đại nhân, có tin tức truyền đến nói Khảm Phở đem Vô Tự Thiên Thư giao cho Lãnh Hoảng kia, giờ đây Vô Tự Thiên Thư ở trong tay Chích Ma Quân.”

Diêm Đế cười lạnh nói:” Sớm ta đã đoán được Chích Ma Quân vẫn là không bỏ cuộc đối với Vô Tự Thiên Thư, lại không nghĩ tới Khảm Phở lại sẽ đem Vô Tự Thiên Thư chấp tay tương nhượng, đúng là khó mà tin được a!”

“Cận Chi, người lập tức phái người đi dò xem tin tức này có phải là thật hay không!” Diêm Đế dặn dò.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.4 - Chương 135: Phản Bội

“Vâng, đại nhân!”

Nhìn bộ dáng rút lui của Cận Chi như trút được gánh nặng, Diễm Đế âm thầm thở dài: “Chẳng lẽ trong sâu xa tự có trời định sao? Từ khi bản thân ở hai vạn năm trước có được Vô Tự Thiên Thư, không được bao lâu liền bị Khâm Phổ cướp đi. Hiện giờ lại truyền ra tin tức nói Vô Tự Thiên Thư đã lọt vào trong tay của Chích Ma Quân, cái này có phải là nhân quả tuần hoàn?”

Lúc này trong Vân Thương điện chỉ có một người Diễm Đế đứng trong đó, có một thứ yên tĩnh và cô độc nói không ra, có lẽ cái này cũng là miêu tả chân thật trong lòng của Diễm Đế sao!

Tin tức Vô Tự Thiên Thư bị Chích Ma Quân lấy được rất nhanh truyền khắp cả Thiên giới, không sai, tàn phát tin tức oanh động này chính là bản thân Khâm Phổ. ZUILU. *** Ôm lấy tâm trạng khiến Chích Ma Quân không được an toàn. Thậm chí Khâm Phổ còn có một tâm trạng vui sướng khi người gặp họa, sợ rằng từ nay về sau, Đình Phong thành thì sẽ rất náo nhiệt.

Ở trên Đình Phong thành vẫn luôn là người có bản lĩnh thì lên, chỉ cần người có được tu vị siêu phàm thoát tục, liên tiếp khiêu chiến cao thủ của Đình Phong thành, mà còn có được thắng lợi. Như vậy thì người có thể trở thành ông vua không ngai trong người tu Ma của Đình Phong thành.

Người có thực lực mạnh mẽ vẫn luôn có thể làm thủ lĩnh rất dài thời gian ở Đình Phong thành, thẳng đến có người khác dám khiêu chiến thủ lĩnh quyền uy thành công, hoặc là nói thủ lĩnh tự động nhường chỗ. Đó là quy tắc không thành văn của Đình Phong thành.

Đình Phong thành, Mộng Yểm Điện.

Đương nhiên Chích Ma Quân là người trước nhất biết được tin tức Vô Tự Thiên Thư, Lãnh Hoảng với Mười Hai Thiên Sát vẫn đang trên đường chạy về Đình Phong thành, xác nhận Lãnh Hoảng đúng là từ trong tay Khâm Phổ lấy được Vô Tự Thiên Thư, ngay cả Chích Ma Quân vẫn luôn bình tĩnh khi gặp chuyện cũng không khỏi kích động lên.

Không ai có thể ngờ tiến triển của sự việc sẽ thuận lợi như thế, vốn tưởng rằng chuyến đi này của Lãnh Hoảng cũng chỉ là giúp vui mà thôi, căn bản rất khó mà từ trong tay Khâm Phổ đoạt được Vô Tự Thiên Thư. Nhưng, phát triển của sự việc luôn ngoài dự kiến của người khác.

Lúc này Chích Ma Quân hận không thể lập tức bay đến trước mặt của Lãnh Hoảng, đem Vô Tự Thiên Thư lấy qua thật tốt nghiên cứu một phen, dấu sao thứ ghi chép trong Vô Tự Thiên Thư quan trọng hơn nhiều, rất có trợ giúp đối với tu luyện và thành tựu sau này của bản thân.

Từ trước đến giờ Chích Ma Quân cũng bị Diễm Đế áp chế, nói về thực lực cá nhân thì Chích Ma Quân như thế nào cũng hơn một chút so với Diễm Đế, điều này khiến Chích Ma Quân hiếu thắng sứt ruột rất là căm tức. Nhưng tu luyện một đạo không phải nói người muốn đột phá thì có thể đột phá, tới cảnh giới tu vị như vậy của Chích Ma Quân, đã không phải là chỉ riêng dựa vào bề quan khổ tu thì sẽ có hiệu quả.

Lần nữa truyền âm với Lãnh Hoảng, biết được bọn Lãnh Hoảng cần một canh giờ thời gian mới có thể trở về Đình Phong thành. Chích Ma Quân chưa bao giờ lo lắng qua, hoặc có lẽ lúc đó vật mà đã chờ đợi rất lâu sắp đến tay, bất cứ ai cũng sẽ có biểu hiện như vậy đấy.

Lúc này tâm trạng của Lãnh Hoảng cũng cực kỳ mâu thuẫn, sự việc Vô Tự Thiên Thư là kỳ sách của Thiên giới thì ai cũng biết, nhưng người thật sự hiểu biết nội dung trong sách thì lại không nhiều. Từ sau khi Lãnh Hoảng nhìn qua nội dung ghi chép trong Vô Tự Thiên Thư, tã, trạng pháp phòng cũng không thể bình tĩnh xuống.

Bản thân làm thủ hạ của Chích Ma Quân nhiều năm như thế, cũng có hiểu biết nhất định với Chích Ma Quân, một khi Vô Tự Thiên Thư đến trong tay của Chích Ma Quân, như vậy cơ hội muốn lấy để đọc xem có thể nói là không. Nếu như Chích Ma Quân có thể mượn dựa Vô Tự Thiên Thư thành công đột phá cảnh giới hiện tại, độ kiếp Phi Thăng Thần Giới, vậy là tốt nhất.

Nếu Chích Ma Quân chỉ là đột phá, nhưng cũng không có cảm ứng được giáng xuống của Cửu Cửu Thần Kiếp, như vậy bản thân sẽ lần nữa không có ngày nổi danh. Đây là cơ hội ngàn năm một thuở, một khi bỏ qua có lẽ mãi mãi cũng sẽ không có nữa.

Nội tâm của Lãnh Hoảng đang thiên nhân giao chiến, từ bề ngoài nhìn lên, căn bản không thể nhìn ra bất cứ dị trạng gì. Ngay cả Mười Hai Thiên Sát theo sát phía sau Lãnh Hoảng cũng nhìn không ra.

“Cùng với tiếp tục làm thủ hạ của người khác, mặc cho người khác tùy ý sai phái. Chẳng chi buông xuống hết tất cả mọi thứ, bản thân đem Vô Tự Thiên Thư mang đi có được tiêu sái.” Trong lòng Lãnh Hoảng thầm nghĩ.

Lãnh Hoảng hạ quyết tâm như không có việc gì nhìn Mười Hai Thiên Sát ở sau lưng một cái, trước mắt quan trọng nhất là như thế nào thoát khỏi Mười Hai Thiên Sát. Sau đó tìm một nơi bí ẩn không dễ bị phát hiện. Lặng lẽ nghiên cứu nội dung ghi lại trong Vô Tự Thiên Thư.

Lãnh Hoảng vừa chuyển dời di động bay lượn, vừa âm thầm suy nghĩ đột nhiên nghĩ ra một biện pháp, liền dừng lại, sắc mặt ra vẻ ngưng trọng nói: “Không tốt! Có người theo dõi chúng ta, Mười Hai Thiên Sát các người ở đây chờ đợi ngăn cản bọn họ, ta tiếp tục bảo vệ an toàn của Vô Tự Thiên Thư. Quay về Đình Phong thành trước, sự việc trọng đại, các người nhất định phải liều mạng ngăn cản!”

Mười Hai Thiên Sát tự biết tu vị không bằng Lãnh Hoảng, nghe thấy lời nói sinh động như thật của Lãnh Hoảng cũng không có hoài nghi, liền lẳng lẳng đứng ở trên không trung. Chờ đợi truy binh đến. Mọi thứ đều tiến hành dựa theo kế hoạch của Lãnh Hoảng, Lãnh Hoảng cũng vui vẻ chuyển dời di động rời khỏi. Sau đó lúc khoảng cách hơn vạn dặm xa của Mười Hai Thiên Sát, đột nhiên thay đổi phương hướng, hướng về phía bắc độ chuyển dời di động mà đi.

Mười Hai Thiên Sát như gặp đại địch khổ sở chờ đợi một canh giờ, nhưng lại không có nhìn thấy bất cứ chỗ không ổn nào, thậm chí ngay cả bóng ma cũng không nhìn thấy. Chẳng lẽ nói tu vị của truy binh quá cao, cảm ứng được hơi thở của mọi người vòng đường rời khỏi sao? Nhưng vẫn tốt, Lãnh Hoảng đã sớm đem Vô Tự Thiên Thư mang đi trước, với tốc độ của Lãnh Hoảng, hẳn là hiện giờ sớm đã tới Đình Phong thành.

Đúng lúc này, truyền âm cầu của mọi người chấn động, âm thanh mang chút lo lắng của Chích Ma Quân xuyên qua đây:” Lãnh Hoảng, tại sao các người vẫn chưa trở về? Có phải là xảy ra chuyện gì không?”

Mười Hai Thiên Sát không khỏi hai mặt nhìn nhau, lão đại vội vàng truyền âm nói:” Chích Ma Quân đại nhân, Lãnh Hoảng đại nhân đã đi trước một bước hộ tống Vô Tự Thiên Thư trở về Đình Phong thành, chúng tôi nghe theo lệnh của Lãnh Hoảng đại nhân, chờ đợi truy binh đến đúng một canh giờ. Nếu như không có bất ngờ xảy ra, Lãnh Hoảng đại nhân hẳn là sớm thì đã về đến Đình Phong thành mới đúng.”

Chích Ma Quân một bên trầm mặc một lúc, thấp giọng truyền âm nói:” Mười Hai Thiên Sát nghe lệnh, không tiếc bất cứ trả giá gì, cho dù sống chết, mười hai người các người nhất thiết phải tìm được Lãnh Hoảng cho ta!”

Mười Hai Thiên Sát sau khi ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, liền lập tức truy tìm hướng về phía Lãnh Hoảng biến mất. Ở lúc này, ai cũng có thể nghĩ đến, Lãnh Hoảng rất có hiềm nghi là đem Vô Tự Thiên Thư mang theo bỏ chạy.

Đối với tỷ lệ bị cao thủ khác cướp đi quả thực là cực kỳ bé nhỏ, với tu vị của Lãnh Hoảng, thả mất cả Thiên giới, có thể từ tay hắn cướp đi Vô Tự Thiên Thư, với lại người khiến Lãnh Hoảng không kịp phát ra bất cứ tin tức, trên cơ bản là không tồn tại.

Ánh mắt thất thần của Chích Ma Quân nhìn về phía xa, bản thân khó mà tin tưởng một người, phản bội của Lãnh Hoảng không thể nghĩ ngờ là một đã kích nặng nề. Ở trong Thiên giới vô tình lại lãnh khốc này, chẳng lẽ chỉ có lừa gạt với lợi ích tồn tại sao? Chích Ma Quân phát hiện sự việc bản thân chưa bao giờ nghĩ tới lại xảy ra như thế, không chút dấu hiệu.

Tâm trạng tràn đầy kỳ vọng trong nháy mắt rớt xuống đáy cốc, Lãnh Hoảng vì Vô Tự Thiên Thư mà phản bội chính mình, Chích Ma Quân cũng có thể nghĩ tới tại sao mê hoặc không thể nghĩ ngờ của đệ nhất kỳ sách ở Thiên giới vô cùng lớn. Bản thân thông minh một đời, lại khó tránh khỏi một lúc hồ đồ, mặc dù bản thân là người tu Ma thủ lĩnh của Đình Phong thành, nhưng người thật sự có thể tin tưởng nhất cũng chỉ là Mười Hai Thiên Sát mà thôi.

Lãnh Hoảng là một nhân tài khó có được, với thực lực cùng tâm cơ của hắn chịu làm thủ hạ của chính mình, Chích Ma Quân vẫn luôn tưởng rằng chuyện cực kỳ khó mà có được. Nhưng bản thân tuyệt đối không nghĩ tới, lòng dạ không ngờ của Lãnh Hoảng lại thâm trầm tới tình trạng như thế, một khi không ra tay, lúc ra tay thì bỗng nhiên kinh người.

Cho dù không nguyện ý nữa, Chích Ma Quân vẫn phải người tàn ra sự việc Lãnh Hoảng mang Vô Tự Thiên Thư bỏ chạy. Đồ vật bản thân không có đượcm Lãnh Hoảng cũng đừng nghĩ dễ dàng chiếm cứ cho chính mình dùng.

Tịch Chiếu Tiên Cảnh là nơi cực kỳ xinh đẹp ở phía đông của Quận Lan Tinh, bởi lúc nó ở hoàng hôn, sắc đẹp của mặt trời xuống núi với dư huy thoai mái chiếu trên cả trong khu vực. Từng mảnh ánh nắng chiếu bị chiếu rọi vô cùng xinh đẹp. Bởi thế có tên là Tịch Chiếu Tiên Cảnh.

Lúc này Lãnh Hoảng ẩn mình ở nơi thần bí trong Tịch Chiếu Tiên Cảnh, Lãnh Hoảng phong bế hơi thở bản thân phát tán mà ra, lặng lẽ đem tâm thần đắm chìm trong ngọc giản đang có của Vô Tự Thiên Thư, bắt đầu nghiên cứu Vô Tự Thiên Thư.

Mà ở Thiên giới, tin tức mà Chích Ma Quân tán phát ra như tiếng sấm nhanh chóng truyền lưu ra ngoài, rất nhiều người tu chân của Thiên giới đều rất muốn bắt Lãnh Hoảng. Từ trên người hắn đem Vô Tự Thiên Thư đoạt qua, lúc trước Diễm Đế có được Vô Tự Thiên Thư, thì có không ít người tu chân của Thiên giới ghen tị, nhưng lại kiêng kỵ thực lực cường mạnh của Diễm Đế với lại đông đảo cao thủ của Vân Thương thành, cho nên tạm thời nhẫn nhịn.

Hiện giờ vừa nghe Vô Tự Thiên Thư rơi vào trong tay của Chích Ma Quân, những người này còn chưa kịp thở dài ngán một phen, Chích Ma Quân lại là truyền ra chuyện phản đồ Lãnh Hoảng mang theo Vô Tự Thiên Thư lần trốn, đúng là chuyện này chưa xong chuyện kia lại tới a.

Thầy trò Lâm Phong với bọn Khâm Phô đang ở Âm Diệu Tinh, cũng ở thời gian rất ngắn thì biết được tình huống đại khái của sự việc. Cảm thấy không hiểu nhất với việc này đương nhiên là Khâm Phô, Khâm Phô không ngờ Lãnh Hoảng vẫn luôn trung thành và tận tâm với Chích Ma Quân sẽ làm ra việc bội bạc phản tín này. Nhưng ở giữa người tu Ma cũng không có thủ hạ hoặc là bằng hữu tuyệt đối trung thành, ai cũng đều là phòng bị lẫn nhau, nói không chừng khi nào thì có người từ sau lưng người đâm một nhát dao.

Ở Thiên giới lung tung lại hiểm ác, đúng là không biết ai sẽ là người đáng để tin tưởng, cho dù ở lúc nào cũng phải giữ lòng cảnh giác cao, Khâm Phô sở dĩ không phụ thuộc vào bất cứ ai, bản thân cũng không tiêu hao tâm thần đi kinh doanh thế lực của chính mình, nguyên nhân lớn nhất trong đó là không muốn quá mệt mỏi.

Lâm Phong cảm thấy hành vi của Lãnh Hoảng vừa gài đúng chỗ ngứa, vốn vẫn tưởng tu luyện thành công. Trực tiếp giết lên Đình Phong thành, đem Lãnh Hoảng chém dưới Thiên Hồng Nhận. Hiện giờ Lãnh Hoảng lại đem Vô Tự Thiên Thư bỏ trốn mất dạng, bản thân cũng thừa dịp cơ hội này bỏ đá xuống giếng một phen, người đáng ghét như Lãnh Hoảng, giết một người ít một người.

Khâm Phô cũng không đồng ý với ý tưởng của Lâm Phong, hiện giờ tu vị của Lâm Phong đâu sao cũng không là rất cao. Người có thể đủ thắng Lâm Phong cũng không ở số ít, như thế tùy tiện đi tìm Lãnh Hoảng báo thù, nói không chừng sẽ có chuyện bất ngờ xấu ra.

Nhưng Lâm Phong cũng không nhìn như vậy, Lâm Phong cho rằng, không trải qua một phen rèn luyện đau khổ, bản thân không thể trở thành người tu Ma ý nghĩa thật sự. Bản thân cho tới nay giống như chưa có bị máu tươi của kẻ thù rửa tội qua, vẫn luôn là xuôi gió xuôi nước tu luyện, hiềm ác của ngoại giới bản thân thấy qua cũng không nhiều.

Như vậy tiếp tục xuống, đối với tu luyện sau này của bản thân nhất định là trăm hại mà không lợi, với tâm trạng không đủ cố định với lãnh khốc đi tu luyện, đối với Lâm Phong là một người tu Ma mà nói, là khó mà có được thành tựu lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hồng Ma Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.